

मतीले लेखेको सुसमाचार

येशूको पारिवारिक इतिहास

(लुका ३:२३-३८)

१ यो येशू ख्रीष्टको पारिवारिक इतिहास हो। उहाँ दाऊदका परिवारबाट आउनु भयो। दाऊद अब्राहामका परिवारका हुन्।

- २ अब्राहाम इसहाकका पिता थिए।
इसहाक याकूबका पिता थिए।
याकूब यहूदा र उनका दाजु-भाइहरूका पिता थिए।
- ३ यहूदा पेरेज र जाराका पिता थिए।
(तिनीहरूकी माता तामारा थिइन्)।
पेरेज हेस्त्रोनका पिता थिए।
हेस्त्रोन आरामका पिता थिए।
- ४ आराम अमिनादाबका पिता थिए।
अमिनादाब नास्सोका पिता थिए।
नास्सोन सल्मोनका पिता थिए।
- ५ सल्मोन बोअजका पिता थिए।
(बोअजकी माता राहब थिइन्)।
बोअज ओबेदका पिता थिए।
(ओबेदकी माता रूत थिइन्)।
ओबेद यिस्सीका पिता थिए।
- ६ यिस्सी राजा दाऊदका पिता थिए।
दाऊद शुलेमानका पिता थिए।
(शुलेमानकी माता उरियाकी पत्नी थिइन्)।
- ७ शुलेमान रोओबामका पिता थिए।
रोओबाम अबियाका पिता थिए।
अबिया आसाफका पिता थिए।
- ८ आसाफ योसाफातका पिता थिए।
योसाफात योरामका पिता थिए।
योराम ओजियाका पिता थिए।
- ९ ओजिया योआथामका पिता थिए।

योआथाम आहाजका पिता थिए।

आहाज एजेकियाका पिता थिए।

१० एजेकिया मनस्सेका पिता थिए।

मनस्से आमोसका पिता थिए।

आमोस योसियाका पिता थिए।

११ योसिया याकोनियस र उसका भाइहरूका पिता थिए।

(यो त्यसै समयको कुरा हो जुनबेला यहूदीहरूलाई दासका रूपमा बेबिलोनमा लगिएका थिए)।

१२ तिनीहरूलाई बेबिलोनमा लगिए पछि:

येकोनियस शालतिएलका पिता थिए,

शालतिएल जरूबाबेलका पिता थिए।

१३ जरूबाबेल अबिउदका पिता थिए।

अबिउद एलियाकिमका पिता थिए।

एलियाकिम आजोरका पिता थिए।

१४ आजोर सादोकका पिता थिए।

सादोक आखिमका पिता थिए।

आखिम एलिउदका पिता थिए।

१५ एलिउद एलियाजरका पिता थिए।

एलियाजर मत्थानका पिता थिए।

मत्थान याकूबका पिता थिए।

१६ याकूब यूसुफका पिता थिए।

यूसुफ मरियमका लोभे थिए

अनि मरियम येशूकी माता थिइन्।

येशूलाई ख्रीष्ट* भनिन्थ्यो।

१७ यसरी अब्राहामदेखि दाऊदसम्म चौध पुस्ताहरू थिए। दाऊदको समय देखि मानिसहरूलाई बेबिलोन पुर्‍याइने बेलासम्म चौध पुस्ताहरू थिए। अनि यहूदीहरूलाई बेबिलोनमा लगिएकादेखि ख्रीष्टसम्म चौध पुस्ता थिए।

ख्रीष्ट मसीह वा परमेश्वरको रूपमा चुनिएको।

येशू ख्रीष्टको जन्म

(लुका २:१-७)

^१येशू ख्रीष्टकी आमा मरियमको मङ्गनी यूसुफसंग भएको थियो। तर तिनीहरूको विवाह हुनु भन्दा अघिनै, मरियमले थाहा पाइसकेकी थिइन् कि तिनी गर्भवती थिइन्। मरियम पवित्र आत्माको* शक्तिद्वारा गर्भवती भएकी थिइन्। ^{१६}मरियमका लोग्ने, यूसुफ एक धार्मिक मानिस थिए। उनी विवाह हुन अघिनै मरियमलाई मानिसहरूका माभ्रमा लज्जित बनाउन चाँहदैन थिए। त्यसैले उनी गोप्य प्रकारले मरियमलाई त्याग गर्ने पक्षमा थिए।

^{२०}तर जब यूसुफले यसो गर्ने विचार लिख्यौं, परमप्रभुका एक दूत उनी कहाँ सपनामा आए। दूतले भने, “यूसुफ, दाऊदको पुत्र,* मरियमलाई आफ्नी पत्नी स्वरूप ग्रहण गर्न तिमीले डराउनु पर्दैन। उनको गर्भको शिशु पवित्र आत्माबाट भएको हो। ^{२१}उनले एउटा पुत्रको जन्म दिनेछिन्। तिमीले उनको नाउँ येशू* राख्नु। उनलाई त्यस्तो नाउँ दिनु, किनभने, उहाँले नै आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापहरूबाट उद्धार गर्नुहुनेछ।”

^{२२}अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले बोल्नु भएको वचन पूरा होस् भनेर यी सब हुन आएका हुन्। ^{२३}“कन्या गर्भवती हुनेछिन्, र एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, तिनीहरूले उहाँको नाउँ इम्मानुएल राख्नेछन्।” * (इम्मानुएलको अर्थ हो “परमेश्वर हामीसित हुनुहुन्छ।”)

^{२४}जब यूसुफ मिद्राबाट व्युँभे; प्रभुको दूतले तिनलाई जे भनेका थिए त्यही गरे। यूसुफले मरियमलाई विवाह गरे। ^{२५}तर यूसुफसंग मरियमको कुनै सहवास भएन, जबसम्म उनले एउटा पुत्रको जन्म दिइन्। अनि यूसुफले पुत्रको नाउँ येशू राखिदिए।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माभ्र उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

दाऊदको पुत्र दाऊद परिवारको एक व्यक्ति, इस्त्राएलको दोस्रो राजा, ख्रीष्टपूर्व १००० वर्ष।

येशू येशूको नाउँको अर्थ उद्धारक।

“कन्या ... राख्नेछन्” यशैया ७:१४।

ज्योतिषीहरू येशूलाई भेट्न आउँछन्

२ यहूदिया भन्ने ठाउँको बेथलेहेम शहरमा येशूको जन्म भएको थियो। हेरोद* राजा भएका बेलामा उहाँको जन्म भएको थियो। जब येशूको जन्म भयो केही ज्योतिषीहरू पूर्वबाट यरूशलेममा आए। ^३ती ज्योतिषीहरूले मानिसहरूलाई सोधे, “यहूदीहरूका राजा भएर जन्मेका उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्यौं। जसले उहाँ जन्मेका संकेत भयो। हामीले पूर्वी आकाशमा उदय हुँदै गरेको तारा देख्यौं। हामी उहाँको उपासना गर्न आएका छौं।”

^३राजा हेरोदले यहूदीहरूका यी नयाँ राजाको बारेमा सुने। हेरोद यस घटनाबाट बेचैन बने। अनि यरूशलेमका सबै बासिन्दाहरूलाई पनि यो समाचारले बेचैन तुल्यायो। ^४हेरोदले सबै मुख्य यहूदी पूजाहारीहरू र जनताका शास्त्रीहरूको एउटा सभा बोलाए। उनले तिनीहरूलाई सोधे, “ख्रीष्टको जन्म कहाँ हुने हो।” ^५तिनीहरूले उत्तर दिए, “यहूदीयाको बेतलेहेम शहरमा; अगमवक्ताद्वारा यसबारे वचनमा लेखिएको छ:

^६ ‘बेथलेहेम, यहूदाको मुलुक, तिमी यहूदाका शासकहरूका माभ्र महान छौ। हो, तिमीबाट एकजना शासक आउनेछन् अनि जो मेरा मानिस, इस्त्राएलको गोठाला हुने छन्।”

मिका ५:२

^७त्यसपछि हेरोदले पूर्वका ती ज्योतिषीहरूलाई सुटुक्क बोलाए। हेरोदले तिनीहरूबाट तिनीहरूले प्रथम पटक तारा देखेको समय ठीकसँग पत्तो गरे। ^८त्यसपछि हेरोदले ती ज्योतिषीहरूलाई बेथलेहेममा पठाए। हेरोदले तिनीहरूलाई भने “जाऊ अनि बालकको बारेमा ठीकसँग पत्तो लगाऊ। जब ती बालकलाई भेट्टाउनेछौ, तब मलाई खबर गर, र म पनि गएर तिनलाई उपासना गर्नेछु।”

^९ज्योतिषीहरूले राजाका सबै कुरा सुने अनि गए। जुन तारा तिनीहरूले पूर्वमा देखेका थिए, फेरि त्यही तारा तिनीहरूले देखे। ज्योतिषीहरूले तारालाई पछ्याउन लागे। ती साना बालक भएको ठाउँमा नपुगुञ्जेल त्यो तारा तिनीहरूको अघि-अघि लाग्यो, र त्यहीं अडियो।

हेरोद ख्री. पू. ४० देखि ख्री. पू. ४ सम्म यहूदियाको महान शासक।

^{१०}तारा देखेर ज्योतिषीहरू अत्यन्तै खुशी भए। ^{११}तिनीहरू बालक भएको घरमा गए त्यहाँ सानो बालकलाई आफ्नो आमा मरियमसँग देखे। तिनीहरूले शिर निहुराएर बालकलाई दण्डवत गरे अनि आराधना गरे। बालकलाई ल्याइदिएका उपहारहरू तिनीहरूले खोले अनि सुन, धूप र मूर्का भेटी उनलाई चढाए। ^{१२}तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई तिनीहरूको सपनामा चेतावनी दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई “हेरोदकहाँ फर्केर नजाओ” भनी चेतावनी दिनुभयो। त्यसपछि तिनीहरू अर्कै बाटो भएर आफ्नो देशमा फर्किए।

मातापितासँग येशू मित्रदेशमा

^{१३}ज्योतिषीहरू गएपछि, परमप्रभुका एउटा दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे। दूतले भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई साथमा लिई मित्रदेशमा भागिहाल। हेरोदले साना बालकलाई खोज्न लागि रहेछ। उसले साना बालकलाई मार्न चाहन्छ। मैले नभने सम्म तिमी त्यहीं बस्नु।”

^{१४}अनि यूसुफ उठेर साना बालक र उनको आमालाई साथमा लिई त्यसै बखत मित्रदेशतर्फ लागे। तिनीहरूले रातीनै घर छोडे। ^{१५}हेरोदको मृत्यु नभएसम्म यूसुफ मित्रदेशमा नै बसे। अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नु भएको वचन यस तरिकाले पूर्ण भयो। परमेश्वरले भन्नु भयो, “मैले आफ्नो पुत्रलाई मित्र देशबाट बोलाएँ।”*

बेतलेहेममा हेरोदद्वारा ससाना बालकहरूको हत्या

^{१६}ज्योतिषीहरूबाट हेरोदले धोका पाएको अनुभव गरे तिनी साह्रै रिसाए। अनि बेतलेहेम र त्यसका छेउछाउमा भेट्टाएका सबै स-साना बालकहरूलाई मार्न आदेश दिए। ज्योतिषीहरूबाटै हेरोदले बालक जन्मेको समय पत्ता लगाएका थिए। त्यसबेलादेखि अहिलेसम्म दुइ वर्षको अवधि बितेको थियो। अनि हेरोदले दुइ वर्ष र त्यसदेखि मुनिका सबै बालकहरूलाई मार्न लगाएका थिए। ^{१७}तब यर्मिया अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नु भएको वचन सत्य भयो:

^{१८} “रामामा एउटा स्वर सुनियो, रूवाबासी र आलाप-विलापको, राहेलका आफ्ना शिशुहरूका

लागि विलाप थियो; शान्त बन्न तिनले अस्वीकार गरिन् किनकि, तिनका बालकहरू अब जीवित थिएनन्।”

यर्मिया ३१:१५

यूसुफ र मरियम मित्रदेशबाट फर्कन्छन्:

^{१९}हेरोद मरेपछि, परमप्रभुका एकजना दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे। यो घटना त्यसबेला भयो जब यूसुफ मित्रदेशमा नै थिए। ^{२०}स्वर्गदूतले यसो भने, “उठ, अनि साना बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इज्राएल जाऊ। बालकलाई मार्न चाहने ती मानिस अहिले मरिसकेका छन्।”

^{२१}त्यसपछि यूसुफ उठे, बालक साथै आमालाई लिएर इज्राएलतर्फ आए। ^{२२}तर यूसुफले यहूदियामा वर्तमान अर्खिलाउस राजा भएको कुरो सुने। आफ्नो बाबु हेरोदको मृत्युपछि अर्खिलाउस राजा भए। त्यसैले त्यहाँ जान यूसुफ डराए। सपनामा पनि तिनलाई चेतावनी भयो। त्यसपछि तिनले त्यो ठाउँ छाडे अनि गालीलीको इलाकामा गए। ^{२३}यूसुफ नासरत भन्ने ठाउँमा पुगे अनि त्यतै बस्न लागे। यसरी अगमवक्ताद्वारा बोलिएको वचन सत्य भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो कि “ख्रीष्टलाई नासरी* भनिने छ।”

बपतिस्मा दिने यूहन्नाको कार्य

(मर्कुस १:१-८; लूका ३:१-६, १५-१७; यूहन्ना १:१६-२८)

^२ त्यसै समयमा बपतिस्मा दिने यूहन्ना देखापरे। अनि यहूदियाको मरूभूमिमा प्रचार गर्न थाले। ^३तिनले भने, “पश्चाताप गर, आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने चाँडै स्वर्गको राज्य आउन लागेको छ।” ^४बपतिस्मा दिने यूहन्ना उही हुनु जसको विषयमा यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनेका छन्। यशैयाले भनेका थिए:

“मरूभूमिमा एकजना कराइरहेछन्, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार; उहाँको मार्गहरू सोझ्याऊ।’”

यशैया ४०:३

*मैले ... बोलाएँ” होशे ११:१।

नासरी नासरी नगरको एकजना व्यक्ति, सम्भवत नाम “हाँगा” अथवा “शाखा”। हेर्नेस यशैया ११:१।

यूहन्नाको लुगाफाटा ऊँटको रौंको बनिएको थियो। तिनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो। तिनको आहार सलह र बनमह थियो। यूहन्नाको सन्देश सुन्न मानिसहरू एकत्र भए। यरूशलेम र सबै यहूदिया र यर्दन नदी वरिपरि सबै भागका मानिसहरू आएका थिए। आफ्ना पाप स्वीकार गरे पछि मानिसहरू आए अनि यूहन्नाद्वारा यर्दन नदीमा बप्तिस्मा * गरियो।

धेरै फरिसीहरू * र सदुकीहरू * यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा गराइएका निम्ति आए। जब यूहन्नाले तिनीहरूलाई देखे तिनले भने, “तिमीहरू सर्पका सन्तान हौ, आउन लागेको परमेश्वरको क्रोधबाट भाग्न कसले तिमीहरूलाई चेतावनी दियो? तिमीहरू यस्तो काम गर जसबाट तिमीहरूको हृदय र रहन-सहन सौँचै परिवर्तन भएको बुझिनेछ। अनि ‘अब्राहाम नै हाम्रा पिता हुनुहुन्छ’ भन्ने कुरा आपसमा विचार नगर। म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले यी चट्टानबाट अब्राहामका लागि सन्तान प्रदान गर्नु सक्नु हुन्छ। अनि अहिले नै रूखहरूको * फेदमा बच्चो परेको छ। असल फल नफलाउने हरेक रूखहरू काटेर ढालिन्छ अनि आगोमा हालिन्छ।

“म चाहिँ तिमीहरूले पश्चाताप गराउँ भनी देखाउनका निम्ति पानीद्वारा बप्तिस्मा गरिदिन्छु। तर मपछि आउने एक म भन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, जसको सामुने म उहाँको जुता खोल्ने लायकको पनि छैन, उहाँले नै तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ। उहाँले अन्न र भूसलाई अलग पार्नु * निफन्ने नाङ्गलो आफ्नो हातमा लिनु भएको छ, उहाँले गहुँ संग्रह गरी आफ्नो गहुँ भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ। अनि भूस जति कहिल्यै ननिभने आगोमा जलाउनु हुनेछ।”

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

फरिसीहरू यहूदी धार्मिक सम्प्रदायकाहरू जसले जेक्स आज्ञा र नीतिको पालन सही रूपमा गर्दथे।

सदुकीहरू यहूदी धार्मिक गुटका प्रमुखा। तिनीहरूले खाली पुरानो नियमको प्रथम पाँचवटा पुस्तकहरूलाई मात्र मानेका छन्। तिनीहरूको विश्वासमा मानिसहरू मृत्यु पछि फेरि जन्मदैनन्।

रूखहरू ती मानिसहरू जसले येशूलाई स्वीकारेनन्। तिनीहरू यस्ता “रूखहरू” हुन जुन काटिनेछन्।

उहाँले ... पार्नु यूहन्ना अनुसार खराब मानिसहरूबाट येशूले असल मानिसहरू अलग पार्नु हुनेछ।

यूहन्नाद्वारा येशूको बप्तिस्मा

(मर्कुस १:९-११; लुका ३:२१-२२)

त्यसै बेला येशू गालीली भाएर यर्दन नदीमा आउनु भयो। येशू यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा लिनुका निम्ति यूहन्नाकहाँ आउनुभयो। तर यूहन्नाले उनी येशूलाई बप्तिस्मा दिनु योग्यको छैन-भन्ने कोशिशगरे उनलेसोधे, “तपाईं मकहाँ बप्तिस्मा लिन किन आउनु भयो? म आफैले तपाईंबाट बप्तिस्मा लिनु पर्ने हो।”

येशूले भन्नुभयो, “अहिलेलाई यस्तै हुनेदेऊ। हामीले सबै कुरा गर्नुपर्छ जो सहीछन्।” त्यसपछि यूहन्ना येशूलाई बप्तिस्मा गर्न सहमत भए।

अनि येशू बप्तिस्मा लिएर तुरुन्तै पानीबाट माथि निस्कनु भयो। स्वर्ग उहाँको निम्ति उघ्रियो अनि परमेश्वरको आत्मालाई ढुक्करभै आफूमाथि ओल्दै गरेको बस्दै गरेको देख्नु भयो। तब स्वर्गबाट एउटा आवाज आएको सुनियो। आवाजले भन्दथ्यो, “यिनी मेरा पुत्र हुन् अनि यिनलाई म माया गर्दछु। म यिनीसँग अत्यन्त आनन्दित छु।”

येशूको निम्ति कठिन परीक्षा

(मर्कुस १:१२-१३; लुका ४:१-१३)

यसपछि आत्माले येशूलाई मरुभूमिमा लगे। दुष्प्रतामद्वारा परीक्षा गरिनका निम्ति येशूलाई त्यहाँ लगेएको थियो। चालीस दिन र चालीस रात येशूले केही खानुभएन। यसपछि उहाँ भोकाउनु भयो। शैतान येशूकहाँ उनलाई प्रलोभित तुल्याउन आयो। दुष्प्रतामले भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुंगाहरू रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।”

जवाफमा येशूले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ:

‘मानिस रोटी खाएर मात्र बाँच्दैन, परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले बाँच्नेछ।”

व्यवस्था ८:३

त्यसपछि शैतानले येशूलाई पवित्र शहरमा लगे। त्यो दुष्प्रतामले येशूलाई मन्दिरको गजुरमाथि राख्यो। शैतानले भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यहाँबाट तल हाम्फाल्नुहोस्। किन? किनभने धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ:

‘परमेश्वरले तपाईंको निम्ति स्वर्गदूतहरूलाई खटाउनुहुनेछ, अनि तिनीहरूले तपाईंलाई हात-हातमा उचाल्नेछन्, जसद्वारा, तपाईंको खुट्टाहरू दुंगामा बजारिनु नपुगोस्।’”

भजनसंग्रह ९१:११-१२

१७ येशूले उत्तर दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ:

‘तिमीले प्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई परीक्षा नगर।’”

व्यवस्था ६:१६

१८ त्यसपछि शैतानले येशूलाई एउटा अति अलगाव पर्वतमा पूछायो। उसले येशूलाई संसारका सबै राज्यहरू, त्यहाँ भएका वैभव देखायो। १९ शैतानले भन्यो, “यदि तपाईंले घोप्टेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने यी सबथोक म तपाईंलाई दिनेछु।”

२० येशूले शैतानलाई भन्नुभयो, “म देखि टाढा जाऊ, शैतान। धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ,

‘तिमीले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु, अनि उहाँकै मात्र सेवा गर्नु पर्छ।’”

व्यवस्था ६:१३

२१ त्यसपछि दुष्टात्माले येशूलाई छोडिदियो। अनि केही स्वर्गदूतहरू येशूकहाँ आएर उहाँलाई सेवा-टहल गरे।

गालिलीमा येशू आफ्नो कामको शुरुमा

(मर्कस १:१४-१५; लूका ४:१४-१५)

२२ येशूले यूहन्ना थुनामा परे भन्ने कुरा सुन्नु भयो। त्यसपछि उहाँ गालिलीतर्फ लाग्नुभयो। २३ येशू नासरतमा बस्नु भएन। उहाँ गालिली भील नगरको नजिकको कर्फनहूममा बस्नु भयो। कर्फनहूम जबूलून अनि नप्तालीका क्षेत्रमा पर्छ। २४ येशूले यशैया अगमवक्तद्वारा बोलिएको यौनै वचनलाई पूरा गर्नका निम्ति यसो गर्नु भयो,

२५ “जबुलूनको मुखक र नप्तालिको मुखक, यर्दन नदी पारि समुद्रको बाटो भएर गालिली, अयहुदीहरूको मुलुक—

२६ जुन मानिसहरू अन्धकारमा थिए, तिनीहरूले एउटा ठूलो ज्योति देखे: ज्योति तिनीहरू प्रति उदाए जो त्यस अन्धकार मुलुकमा चिहान जस्तै ठाउँमा बाँच्न परेको थियो।”

यशैया ६:१-२

२७ यसैबेलादेखि येशूले प्रचार गर्न थाल्नुभयो। उहाँले भन्न लाम्नुभयो, “तिमीहरू पश्चताप गर अनि आफ्नो रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने, स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ।”

येशू केही चेलाहरू चुननुछ

(मर्कस १:१६-२०; लूका ५:१-११)

२८ गालिली भीलको छेउ भएर येशू हिंडिरहनु भएको थियो। उहाँले दुइजना दाजुभाइलाई देख्नुभयो, शिमोन जसलाई पत्रुस भनिन्थ्यो र तिनको भाइ अन्द्रियास। दुवै दाजुभाइ माछावाला थिए अनि तिनीहरूले समुद्रमा जाल हान्दै माछा मार्दै थिए। २९ येशूले भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग, म तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको जालहारी बनाउनेछु। तिमीहरूले मानिसहरूलाई भेला गर्ने काम गर्नुपर्छ माछालाई होइन।” ३० शिमोन र अन्द्रियास दुवैले आफ्नो जाल त्यति नै बेला छाडिदिए र येशूको पछि लागे।

३१ गालिली भील भएर येशू हिंडै जानुभयो। उहाँले अरू दुइजना दाजुभाइलाई देख्नुभयो, याकूब र यूहन्ना जो जब्दीका छोराहरू थिए। तिनीहरू माछा मार्न भनेर जाल हान्नलाई तयार गर्दैथिए। येशूले ती दुइ दाजुभाइलाई पनि बोलाउनु भयो। ३२ तिनीहरूले पनि तुरन्तै आफ्नो डुङ्गा र तिनीहरूका बाबुलाई छोडेर येशूको पछि लागे।

येशूको उपदेश र मानिसहरूको चंगाई

(लूका ६:१७-१९)

३३ येशूले गालिलीका सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूको सभाघरहरूमा सिकाउन लाग्नुभयो अनि स्वर्गको राज्यका बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गर्नुभयो। उहाँले मानिसहरूमा भएका हरेक किसिमका रोग र शारीरिक कमजोरीहरू निको पार्नुभयो। ३४ उहाँको कीर्ति सिरियाभरि फिँजियो, अनि मानिसहरूले शारीरिक रूपले रोगी भएका सबै रोगीहरूलाई उहाँकहाँ ल्याउन थाले। ती रोगी मानिसहरू कैयौं प्रकारका रोग र कष्टले पीडित थिए। कतिजना मानिसहरू एकदमै नराम्रा रोगले पीडित थिए भने कतिजना भूत-प्रेत र पिशाच

लागेकाहरू थिए। कतिजना छारेरोग लागेकाहरू र कतिजना पक्षाघात भएकाहरू थिए। येशूले तिनीहरू सबैलाई निको बनाइदिनु भयो। ^{२५}धेरै-धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे। ती मानिसहरू गालीली, डेकापोलिस*, यरूशलेम, यहूदिया तथा यर्दन नदी पारिका अन्य इलाकाबाट आएकाहरू थिए।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा

(लूका ६:२०-२३)

५ येशूले त्यहाँ भएका धेरै मानिसहरूलाई देख्नुभयो। येशू डौँडामा उक्लेर बस्नुभयो। उहाँका शिष्यहरू त्यहाँ उहाँका नजिकमा आएका थिए। ^३उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु थाल्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो,

- ^३ “ती व्यक्तिहरू धन्यहुन् जसले तिनीहरू आत्मिक रूपले दरिद्र छन् भनी बुझेकाछन्, स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो।
- ^४ धन्य शोक गर्नेहरू, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनु हुनेछ।
- ^५ धन्य विनम्र हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले पनि पृथ्वीको भूमिको अंश पाउनेछन्। (परमेश्वरले प्रण गर्नु भएकोछ।)
- ^६ धन्य धार्मिकताका निम्ति भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, परमेश्वरले तिनीहरूलाई पनि तृप्त पारिदिनेछन्।
- ^७ धन्य दयावानहरू, जसले दया देखाउनेछन्, तिनीहरूले दया पाउनेछन्,
- ^८ धन्य शुद्ध-हृदय हुनेहरू, तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन्।
- ^९ धन्य शान्ति मेल मिलाप गराउनेहरू, परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना पुत्र ठान्नेछन्।
- ^{१०} धन्य धार्मिकताका निम्ति सताइएकाहरू, स्वर्गका राज्य तिनीहरूकै हुनेछ।

^{११}“धन्य हौ तिमीहरू जव मानिसहरूले निन्दा गर्नेछन् र चोट पुर्‍याउनेछन्। भूटो बोलेर हरेक किसिमका दुष्ट कुरा गरेर तिमीहरूको खेदो गर्नेछन्, किनभने तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ। ^{१२}सुखी र खुशी बन। स्वर्गमा

तिमीहरूलाई ठूलो इनाम मिल्नेछ। किनभने तिमीहरूका अधिका अगमवक्ताहरूलाई तिनीहरूले यसरीने व्यवहार गरेका थिए।

तिमीहरू नून र ज्योति जस्तै छौ

(मर्कुस ६:५०; लूका १४:३४-३५)

^{१३}“तिमीहरू पृथ्वीका नून हौ। यदि नूनको स्वाद नै छैन भने, फेरि नुनिलो के-ले पार्ने र? यदि नूनमा नूनको स्वाद नै छैन भने त्यो ता-फालिन र मानिसका खुट्टाले कुल्चनबाहेक अरु केही कामको हुँदैन।

^{१४}“तिमीहरू ज्योति हौ जसले संसारलाई उज्यालो पार्छ। डौँडामा बसालिएको नगर अदृष्य रहन सक्ैन। ^{१५}त्यसरीने मानिसहरूले बत्ती बालेर पाथीमुनि राख्नेनन्। त्यसको सट्टामा तिनीहरूले त्यसलाई सामदानमा राख्छन्। जसद्वारा घरमा भएका सबै मानिसहरूले उज्यालो पाउनेछन्। ^{१६}त्यसै गरी, अरूका निम्ति तिमीहरू पनि उज्यालो बनिदिनु पर्छ। तिमीहरूले गरेका सुकर्महरू मानिसहरूले देख्नेछन्। स्वर्गमा बस्नु हुने पिताको महिमा गर्नेछन्।

येशू अनि पुरानो नियम लेखाई

^{१७}“म मोशाको व्यवस्था अथवा अगमवक्ताहरूद्वारा लेखिएको रद्द गर्न आएको भन्ने नसम्भ, रद्द गर्न होइन, तर पूरा गर्न म आएको छु। ^{१८}म सँचो भन्दछु। जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदैन, व्यवस्थाको हरेक कुरा पूर्ण हुनेछ सबै कुरा पूरा नहोउज्जेल कुनै किसिमले व्यवस्थाबाट एउटा मात्रा वा एउटा विन्दु पनि छुट्ट हुनेछैन। ^{१९}हरेक व्यक्तिले प्रत्येक आदेश पालन गर्नेपर्छ यदि त्यो आदेश सामान्य नै किन नहोस्। यदि कुनै व्यक्तिले एउटा पनि आदेश पालन गर्न चाँहदैन अनि अरूलाई पनि आदेश पालन नगर्नु भनी सिकाउँछ भने स्वर्गको राज्यमा त्यो सबैभन्दा तुच्छ कहलाइनेछ। तर जसले आदेश पालन गर्छ अनि अरूलाई पनि आदेश पालन गर्न सिकाउँछ, त्यो नै स्वर्गको राज्यमा ठूलो कहलाइनेछ। ^{२०}म भन्दछु कि धर्मशास्त्र र फरिसीहरू* भन्दा तिमीहरूले राम्रो काम गर। यदि तिमीहरू तिनीहरूलाई उछिन्न सफल भएनौ भने तिमीहरूले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गुमाउने छौ।

डेकापोलिस दश शहर। गालिलीको खीयि इलाका एकपल्ट यसको दशवटा शहर थियो।

फरिसीहरू यहूदी धार्मिक सम्प्रदायकाहरू जसले यहूदी आज्ञा र नीतिको पालन सही रूपमा गर्दछन्।

येशुद्वारा रीस बारे शिक्षा

२१“तिमीहरूले सुनेका छौ, धेरै अधिका मानिसहरूलाई यसो भनिएको थियो, ‘कसैको हत्या नगर।’* जसले हत्या गर्छ, त्यो व्यवस्थाको समक्ष उभिनु पर्नेछ।” २२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कोही अन्य व्यक्ति सित नरिसाऊ। सबैजना प्रत्येकनै तिम्ना भाइ हुन्। यदि तिमी अरू मानिससँग रिसाउँछौ भने, तिमी इन्साफको निम्ति खडा हुनु पर्नेछ। यदि तिमीले अर्को व्यक्ति सित नराम्रा कुरा गर्छौ भने तिमी यहूदीहरूको महासभाको* समक्ष उभिनु पर्नेछ। यदि अर्को व्यक्तिलाई ‘बेवकूफ’ भन्छौ भने तिमी नरकको अनिको भीषणतामा पर्नेछौ।

२३“जब तिमीले परमेश्वरलाई भेटी चढाउनेछौ त्यसबेला तिमी अरूहरूलाई पनि सम्भ्र। यदि तिमीले वेदीमा भेटी चढाउँदा तिम्नो विरुद्धमा तिम्नो भाइको हृदयमा केही छ भन्ने सम्झ्यौ भने, २४त्यही वेदीको छेउमा तिम्नो भेटी छोड। पहिला तिमी जाऊ अनि त्यो मानिससित मिलाप गर। तब तिमी फर्का आएर आफ्नो भेटी बेदीमा चढाऊ।

२५“यदि तिम्नो विरोधीले तिमीलाई न्यायालयमा लैदैछ भने उसित मिलाप गरिहाल। न्यायालय पुग्नु अघिनै तिमीले यसो गर। यदि तिमी उसको साथी बन्न असफल भयौ भने उसले तिमीलाई न्यायाधीशको हातमा सुम्पिदेल, न्यायाधीशले तिमीलाई रक्षकको हातमा सुम्पिदेलान अनि तिमीलाई इयालखानामा थुनिदिनेछ। २६अनि म तिमीलाई भन्दछु कि तिमीले ऋणको अन्तिम पैसा नतिरुञ्जेल तिमी त्यहाँबाट कुनै तरिकाले उम्कने छैनौ।

येशुद्वारा व्यभिचार बारे शिक्षा

२७“तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौ, ‘व्यभिचारको पापबाट अलग बस।’* २८तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले स्त्रीलाई खराब इच्छाले हेर्दछ, त्यसले अघिबाटै उसित त्यसको हृदयमा व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ। २९यदि तिम्नो दाहिने आँखाले तिमीलाई बाधा पुर्‍याउँछ भने, त्यसलाई निकालेर फालिदेऊ। किनभने तिम्नो

सम्पूर्ण शरीर नरकमा पर्नुभन्दा बरु तिम्ना अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिम्नो निम्ति हितकारी हुन्छ। ३०यदि तिम्नो दाहिने हातले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदेऊ। किनभने तिम्नो सम्पूर्ण शरीर नरकमा जानुभन्दा बरु तिम्ना अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिम्नो निम्ति हितकारी हुन्छ।

येशुद्वारा छुट्टनाम बारे शिक्षा

(मती १६:६; मर्कुस १०:११-१२; लूका १६:१८)

३१“यसलाई यसप्रकारले भनिएको छ, ‘जसले आफ्नो पत्नीलाई त्याग गर्ला, त्यसले उसलाई त्यागपत्र लेखी देओस्।’* ३२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले आफ्नो पत्नीलाई व्यभिचारको पापको कारण बाहेक अन्य कारणले त्याग गर्ला, उसलाई त्यसले व्यभिचारिणी तुल्याउँछ, र जसले त्याग गरेकोसित विवाह गर्ला, त्यसले पनि व्यभिचार गर्नेछ।

येशुद्वारा प्रतीज्ञा बारे शिक्षा

३३“फेरि तिमीहरूले सुनेका छौ, कि हाम्रा पुर्खाहरूलाई यसो भनिएको थियो, ‘जब तिमी शपथ खान्छौ, त्यो प्रतीज्ञा नतोड। परमेश्वरको निम्ति आफ्नो प्रतीज्ञा पूरा गर।’* ३४तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गको नाउँमा कसम वा प्रतीज्ञा खाँदै नखाऊ, किनभने स्वर्ग परमेश्वरको सिंहासन हो। ३५पृथ्वीको नाममा कसम नखाऊ, किनभने पृथ्वी परमेश्वरको पाउदान हो। यरूशलेमको नाउँमा कसम नखाऊ, किनभने त्यो महाराजाको नगर हो। ३६अनि आफ्नो शिरको कसम वा शपथ पनि नखाऊ, किनभने तिमी आफ्नो शिरको एउटा केशलाई पनि सेतो वा कालो तुल्याउन सक्नेनौ। ३७यदि तिमी ‘हो’ भने ‘हो’ भन ‘होइन’ भने ‘होइन’ भन। औ यी भन्दा बढता चाहिँ दुष्ट-तर्फबाट भएको हो।

येशुद्वारा बद्ला बारे शिक्षा

(लूका ६:२६:३०)

३८“तिमीहरूले सुनेका छौ, यसो भनिएको थियो,

‘कसैको हत्या नगर’ प्रस्थान २०:१३; व्यवस्था ५:१७।

महासभा यहूदीहरूका सम्बन्धमा प्रमुख शासन गर्ने सम्मेलनलाई “महासभा” भनिन्थ्यो।

‘व्यभिचारको ... बस’ प्रस्थान २०:१४; व्यवस्था ५:१८।

‘जसले आफ्नो ... लेखी देओस्’ व्यवस्था २४:१।

‘जब तिमी ... पूरा गर’ लेवी १६:१२; गन्ती ३०:२; व्यवस्था २३:२१।

'आँखाको बद्ला आँखा, र 'दाँतको बद्ला दाँत।'*
^{३६}तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, 'दुष्टको सामना नगर।
 यदि कसैले तिमी दाहिने गाला चटकाइदियो भने
 त्यसलाई अर्कोतिरको पनि फर्काइदेऊ। ^{३७}यदि कसैले
 मुद्धा चलाएर तिमी दौरा लिने दाबी गर्छ भने, त्यसलाई
 तिमी खास्टो पनि दिइहाल। ^{३८}यदि कसैले तिमीलाई
 एक माइलसम्म जबरजस्त हिँड्न लाउँछ भने उसित दुइ
 माइलसम्म जाऊ। ^{३९}यदि कसैले तिमीसित केही माग्छ
 भने त्यो दिइहाल। कुनै व्यक्तिले कर्जा लिन चाहेमा पनि
 केही दिन अस्वीकार नगर।

सबैलाई प्रेम गर

(लूका ६:२७-२८; ३२:३६)

^{४३}"तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेका छौ, 'तिमी
 छिमेकीलाई प्रेम गर र तिमी शत्रुलाई घृणा गर।'*
^{४४}तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम
 गर, तिमीहरूलाई खेदो गर्नेहरूको निमित्त प्रार्थना गर।
^{४५}यदि तिमीले यसो गर्छौ भने तिमी स्वर्गको पिताका
 साँचो पुत्र हुनेछौ। किनभने उहाँले दुष्ट र असल दुवैका
 निमित्त घाम लगाइदिनुहुन्छ। अनि न्यायीहरू एवं अन्यायीहरू
 दुवैका मानिसहरूको निमित्त वृष्टि पठाइदिनुहुन्छ। ^{४६}यदि
 तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने
 तिमीहरूले कुनै इनाम पाउने छैनौ। महसूल उठाउनेहरूले
 पनि त्यसै गर्ला। ^{४७}अनि यदि तिमीहरू आफ्ना
 साथीभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरू
 मानिसहरूसँग असल ठहर्नेछैनौ। परमेश्वर नामत्रे मानिसहरू
 पनि आफ्ना साथीभाइहरूसँग असल नै हुन्छन्।
^{४८}यसैकारणले तिमीहरू सिद्ध होऊ, जसरी तिमीहरूका
 स्वर्गका पिता सिद्ध हुनुहुन्छ।

येशूद्वारा दान बारे शिक्षा

६ "होशियार बस, जब तिमीहरू राम्रो काम गर्छौ,
 अरू मानिसहरूका उपस्थितिमा त्यस्ता देखावटका
 निमित्त काम नगर। यदि त्यसो गर्छौ भने स्वर्गमा भएका
 तिमी पिताबाट तिमीहरूलाई केही इनाम मिल्नेछैन।

^२जब तिमी दरिद्रहरूलाई सहायता दिँदछौ त्यसको
 विज्ञापन नगर। कपटीहरूले जस्तो कार्य नगर। तिनीहरूले

अरूले देखुन भनेर तिनीहरू दरिद्रलाई सहायता गर्न
 अधिबाटै आफ्ना तुरही बजाउँछन्। तिनीहरूले सभाघरहरू
 र गल्लीहरूमा यसो गर्छन्। मानिसहरूबाट प्रशंसा पाउनेलाई
 तिनीहरू यसो गर्दछन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, यो
 नै ती सबै इनामहरू हुन जो तिनीहरूले पाउने छन्।
^३तर जब तिमी दरिद्रका निमित्त दान-पुण्य गर्दछौ, एकदमै
 गुप्ती रूपले गर। कसैले केही नजानोस् कि तिमी के
 गर्न लागिरहेछौ। ^४तिमी दान-पुण्य गुप्त रूपमा होस्।
 गुप्त रूपमा गरेका तिमी दान-पुण्य तिमी पिताले अवश्यै
 देखेछन्। तब तिमी पिताले, जसले गुप्तरूपमा के
 गरिएको देखेका छन् उहाँले तिमीलाई इनाम दिनुहुनेछ।

येशूद्वारा प्रार्थना बारे शिक्षा

(लूका ११:२-४)

^५जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तब कपटीहरूले जस्तो
 प्रार्थना नगर। कपटीहरू सभाघरहरूमा र गल्लीहरूमा
 उभिएर अरूले देखून् भनी प्रार्थना गर्दछन्। म तिमीहरूलाई
 साँचो भन्छु, तिनीहरूले यी सबै इनाम पाउनेछन्।
 तिनीहरूले इनाम पाइसकेका छन्। ^६जब तिमी प्रार्थना
 गर्दछौ, तिमी आफ्नो भित्री कोठामा पसी ढोका बन्द
 गर। अनि त्यसपछि तिमी आफ्ना पितालाई प्रार्थना गर।
 जो गुप्त ठाउँमा हुनुहुन्छ। गुप्तरूपमा गरेका सबै कुरा
 तिमी पिताले देख्नु हुनेछ, अनि तिमीलाई उहाँले इनाम
 दिनुहुनेछ।

^७अनि जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तब परमेश्वरलाई
 नजान्ने अरू मानिसहरूले जस्तो व्यवहार नगर। तिनीहरू
 अर्थ विहीनका कुरा गर्छन्। तिमीले त्यसप्रकारले प्रार्थना
 गर्नु हुँदैन। तिनीहरूले साँचेका हुन्छन् कि परमेश्वरले
 तिनीहरूका कुरा सुन्नुहुनेछ किनभने तिनीहरू अनेक
 कुराहरू भन्छन्। ^८त्यस्ता मानिसहरू जस्तो नहोऊ।
 तिमीहरूले पितासंग माग्न अधिनै तिमीहरूलाई कुन-कुन
 कुराको खँचो छ, सो तिमीहरूका पिताले जान्नुहुन्छ।
^९यसैले जतिबेला तिमी प्रार्थना गर्दछौ, त्यसबेला यसरी
 प्रार्थना गर:

'हे हाम्रा स्वर्गमा बस्नुहुने पिता, हामी प्रार्थना
 गर्दछौ कि तपाईंको नाउँ सधैं पवित्र रहोस्।'

^{१०} हामी प्रार्थना गर्दछौ, तपाईंको राज्य आवोस्
 अनि तपाईंको इच्छा स्वर्गमा भैँँ यस पृथ्वीमा
 पूरा होस्।

'आँखाको ... दाँत' प्रस्थान २१:२४; लेवी २४:२०।

'तिमी ... घृणा गर' लेवी १९:१८।

- ^{११} आज हामीलाई प्रत्येक दिन चाहिने भोजन दिने।
- ^{१२} हाम्रा अपराधहरू क्षमा गरिदिनुहोस्। जसरी हामीले पनि आफ्ना अपराधीहरूलाई क्षमा गरेका छौं।
- ^{१३} हामीलाई प्रलोभनमा पर्न नदिनुहोस् तर हामीलाई दुष्टबाट बचाउनु होस्।*

^{१४}यदि, तिमीहरूले तिनीहरूको कसूर क्षमा ग-यौं भने तिमीहरूका स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ। ^{१५}यदि तिमीहरूले मानिसहरूका कसूर क्षमा गरेनौं भने तिमीहरूका स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले पनि तिमीहरूका कसूर क्षमा गर्नु हुनेछैन।

येशुद्वारा उपवास बारे शिक्षा

^{१६}“जब तिमीहरू उपवास बस्छौं, तब कपटीहरू जस्ता उदास अनुहार नबनाऊ। कपटीहरूले जस्तो आचरण नगर। मानिसहरूलाई उपवास बसेको देखाउनलाई तिनीहरू आफ्नो अनुहारलाई अनौठो देखिने तुल्याउँछन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ती कपटीहरूले पाउने सबै इनाम यही हो। तिनीहरूले इनाम पाइसकेका छन्। ^{१७}यसर्थ जब तिमीहरू उपवास बस्छौं, आफूलाई सुन्दर पारेर बस। आफ्नो अनुहार धोऊ। ^{१८}तब मानिसहरूले तिमीहरू उपवास बसिरहेका छौं भन्ने कुरा जान्ने छैनन्। तर तिमीहरूले देख्न नसकेका पिताले देख्नुहुनेछ। गुप्तमा भएका तिम्रा पिताले सबै कुराहरू देख्नुहुनेछ। अनि उहाँले नै इनाम दिनु हुनेछ।

धन-सम्पत्ति भन्दा परमेश्वर महान हुन्

(लुका १२:३३-३४; ११:३४-३६; १६:१३)

^{१९}“आफ्नो निम्ति पृथ्वीमा सम्पत्ति नथुपार। खिया र किराहरूले सम्पत्ति ध्वंस पारिदिनेछ। अनि चोरहरूले पनि तिम्रो घर फोरेर त्यहाँको सम्पत्ति चोर्छन्। ^{२०}तर आफ्नो निम्ति स्वर्गमा धन-सम्पत्ति थुपार। स्वर्गमा भएको धन-सम्पत्ति खिया र किराहरूले नष्ट पार्न होइन। चोरले

पनि त्यहाँ पसेर चोर्न सक्तैन। ^{२१}कारण जहाँ तिम्रो सम्पत्ति हुन्छ, त्यहाँ तिम्रो मन पनि हुनेछ।

^{२२}“तिम्रो शरीरको ज्योति आँखा हो। यदि तिम्रा आँखाहरू ठिक छन् भने, तिम्रा सारा शरीर उज्यालो रहने छ। ^{२३}तर यदि तिम्रा आँखा खराब छन् भने तिम्रा सारा शरीर अँध्यारो हुनेछ। यदि तिम्रो उज्यालो चाहिँ अँध्यारो भयो भने, त्यो अँध्यारो घनघोर हुनेछ।

^{२४}“कसैले पनि दुई मालिकको चाकरी एकै समयमा गर्न सक्तैन। यदि उसले एउटालाई घृणा र अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ। अथवा त्यो एउटासित भुक्नेछ, र अर्कोलाई तुच्छ ठान्नेछ। यसैले एउटै समयमा एकैसाथमा तिमीहरूले परमेश्वर र धनको चाकरी गर्न सक्तैनौं।

परमेश्वरको राज्यमा पहिले आऊ

(लुका १२:२२-३४)

^{२५}“यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँचनलाई के खानु पर्ने भन्ने बिषयमा तिमीहरू चिन्तित हुनु हुँदैन। तिमीलाई शरीरको निम्ति चाहिने बस्त्रका निम्ति तिमीहरू फिक्री नगर। खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ। अनि लुगाफाटा भन्दा शरीर धेरै मूल्यवान छ। ^{२६}चरा-चुरुङ्गीलाई हेर, तिनीहरूले नता कहिले बीउने छछन्, न अन्नको फसल काट्छन्। न भकारीहरूमा बटुल्छन्। तर तिमीहरूका स्वर्गका पिताले तिमीहरूलाई खुवाउनु हुन्छ। अनि तिमीहरूलाई थाहा छ कि ती चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू बहुमूल्य छौं। ^{२७}फिक्री मात्र गरेर कसैले जीवनमा केही घडी बढाउन सक्छ?

^{२८}“अनि लुगाफाटाको निम्ति तिमीहरू किन फिक्री गर्छौं? बैँगाको फूलहरू प्रति विचार गर, ती कसरी बढ्दछन्। तिनीहरू न त आफ्नो लागि परिश्रम गर्दछन्, न त बस्त्रका निम्ति धागो काट्दछन्। ^{२९}तैपनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, महान अनि धनी राजा सुलेमान पनि यी फूलहरू मध्ये एउटा जति पनि सिँगारिएका थिएनन्। ^{३०}परमेश्वरले यसै प्रकारले जमीनमा फारपात उमारेर सजाउँनु हुन्छ। जसलाई आज देखिन्छ भोलि आगोमा फर्काइनेछ अनि जलाइनेछन्। यसैले परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अभ्र राम्ररी लुगाफाटा पहिराइदिनु हुनेछैन र? यति अल्पविश्वास नराख! ^{३१}यसर्थ फिक्री नगर अनि नभन, ‘हामी के खाऔंला? वा हामी ‘के लगाउँला? ^{३२}परमेश्वरमा विश्वास नगर्नेहरू यी सबै कुराहरू पाउने इच्छा गर्दछन्। यसैले फिक्री नगर,

पद १३ केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा पद १३ थपिएको छ: “सदा सर्वदाको निम्ति राज्यको लागि शक्ति अनि गौरव तिम्रो हो। आम्नि।”

किनभने स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले तिमीहरूलाई यी सबै थोकको आवश्यक छ भनी जान्नुहुन्छ।^३ तिमीहरू अरू थोक भन्दा परमेश्वरको राज्य अनि परमेश्वरका धार्मिकताको विषयमा इच्छा गर। तब उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूले चाहेका यी जम्मे कुराहरू दिनुहुने छ, ^३जसद्वारा भोलिको निमित्त तिमीहरूले त्यति फित्री गर्नु पर्ने छैन। प्रत्येक दिनको आ-आफ्नै समस्या हुन्छ। भोलिको दिनको पनि आफ्नै समस्याहरू छ।

येशुद्वारा निसाफ बारे शिक्षा

(लूका ६:३७-३८; ४१-४२)

७ “अरू प्रति निसाफ नगर, जस्तो कि परमेश्वरद्वारा तिमीहरूको निसाफ गरिंदै छैन तिमीहरूको निसाफ गर्नु हुने छैन। जुन नियम उपयोग गरी तिनीहरू अरूको निसाफ गर्दछौ, उसै गरी तिमीहरू पनि निसाफ गरिनेछौ। अनि जुन उपाय प्रयोग गरी अरूलाई तिमीहरू क्षमा गर्नेछौ त्यही उपाय उपयोग गरी तिमीहरूलाई क्षमा प्रदान गरिने छ।^३ किन? तिमी आफ्नो भाइको आँखामा भएको सानो कसिङ्गर देख्छौ, तर तिमी आफ्नै आँखामा भएको ठूलो काठको चोइटा भने देख्दैनौ।^४ अथवा कसरी तिमी तिमी भाइलाई भन्नसक्छौ, ‘मलाई तिमी आँखाबाट कसिङ्गर निकाल्नुदेऊ,’ जब तिमी आफ्नै आँखामा त्यो काठको ठूलो चोइटा रहेको छ? ^५तिमी कपटी हौ। पहिले तिमी आफ्नै आँखामा भएको त्यो ठूलो काठको चोइटा निकाल त्यसपछि मात्र तिमीले आफ्नो भाइको आँखामा भएको कसिङ्गर देख्न समर्थ हुने छौ।

^६“कुकुरहरूलाई पवित्र चीजहरू नदेऊ। तिनीहरूले तिमीलाई भ्रम्टने छन् अनि टुक्रा टुक्रा पारी च्याल्नेछन्। आफ्ना मोतीहरू सुँगुरका अगाडि नफाल। तिनीहरूले केवल ती कुल्चने छन्।

जे चाहन्छौ परमेश्वरलाई माग

(लूका ११:९-१३)

^७“माग, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। खोजी गर तब तिमीहरूले पाउनेछौ। ढक्ढकाऊ, तब ढोका तिमीहरूको लागि उघ्रनेछ।^८ साँचो हो, जसले माग्दछ त्यसले पाउँदछ। जसले खोज्दछ उसले भेट्दछ। अनि जसले ढक्ढकाउँछ उसको निमित्त ढोका खुलिनेछ।

^९“तिमीहरूको छोरो होला? यदि तिमीहरूको छोरोले रोटी मागे, के तिमीहरू उसलाई ढुंगा दिन्छौ? अहँ!^{१०} अथवा, जब तिमी छोरोले माछा माग्छ के तिमी उसलाई साँप दिन्छौ? अहँ!^{११} तिमी परमेश्वर भैं होइनौ-तिमी दुष्ट हौ। तर तिमी जान्दछौ कसरी आफ्ना नानीहरूलाई राम्रो चीजहरू दिनु। यसकारण निश्चय स्वर्गका तिमी पिताले तिनीहरूले मागेको चीजहरू अभ्र राम्ररी दिनुहुनेछ।

प्रमुख नियम

^{१२}“अरू मानिसहरूले तिमीहरूलाई जे जसो गर्नु भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ, तिमीहरूले पनि तिनीहरूलाई त्यसै गर। यो नै मोशाको नियमको अर्थ हो अनि अगमवक्ताहरूको उपदेश हो।

स्वर्ग र नर्कको बाटो

(लूका १३:२४)

^{१३}“साँघुरो फाटकबाट भित्र पस, जसले स्वर्ग तिर पुग्छ। नर्कमा जाने बाटो एकदमै सजिलो छ। अनि फाटक पनि फराकिलो छ। धेरै मानिसहरू यहीबाट पस्दछन्।^{१४} जीवनको बाटोमा लाने फाटक सानो छ। अनि बाटो अति कठिन छ। केवल अल्प मानिसहरूले मात्र त्यो बाटो भेट्दछन्।

अरूहरू जे गर्दछन् त्यो हेर्नु

(लूका ६:४३-४४; १३:२५-२७)

^{१५}“भूँठा अगमवक्ताहरूबाट होशियार बस। तिनीहरू भेडाका भेषमा तिमीहरूकहाँ आउँछन्। तर भित्र तिनीहरू खतरनाक ब्वाँसोहरू भैं हुन्छन्।^{१६} तिनीहरूले गरेका कामहरूबाट तिनीहरूलाई चिन्न सकिन्छ। जसरी मानिसले काँडाका बोटबाट अङ्गुर पाउन सक्दैन अथवा काँडादार पोथ्राबाट नेभारा पाउन सकिँदैन। त्यसरी नै नराम्रा मानिसहरूबाट राम्राकामहरू हुँदैनन्।^{१७} त्यसरी नै, प्रत्येक असल रूखले राम्रो फल फलाउँछ। अनि नराम्रो रूखले नराम्रै फल फलाउँछ।^{१८} एउटा असल रूखले कहिल्यै पनि खराब फल फलाउँदैन अनि नराम्रो रूखले कहिल्यै असल फल फलाउँदैन।”^{१९} असल फल दिन नसक्ने प्रत्येक रूख काटेर ढालिन्छ र आगोमा हालिन्छ।^{२०} यसकारण तिनीहरूका कर्मबाट तिमीहरूले भूँठा अगमवक्ताहरूलाई चिनेछौ।

^{२१}“हेरेक मानिस, जो मलाई प्रभु, भन्छन्, स्वर्गको राज्यमा पस्न पाउनेछैन, तर जसले मेरा परमप्रभुको इच्छा पालन गर्दछ त्यसले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउँदछ। ^{२२}अन्तिम दिनमा धेरैले मलाई भन्नेछन्, ‘तपाईं नै हाम्रा परमप्रभु हुनुहुन्छ। हामीले तपाईंकाे नाउँमा भविष्यवाणी बोल्यौं; अनि तपाईंकाे नाउँमा हामीले ती दुष्टहरूलाई निकाली पठा्यौं अनि अनेक अनौठा चमत्कारहरू गर्छौं।’ ^{२३}तब म तिनीहरूलाई खुल्लमखुल्ला भन्नेछु, ‘मबाट टाढा जाऊ तिमीहरूले पापपूर्ण कामहरू गरेकाछौं। तिमीहरूलाई मैले कहिल्यै चिनेको छैन।”

बुद्धिमान र मूर्खमानिसहरू

(लूका ६:४७-४९)

^{२४}“हेरेक व्यक्ति जो मैले भनेका यी कुराहरू सुन्छ अनि पालन गर्छ उनै बुद्धिमान हो। बुद्धिमान मानिसले आफ्नो घर चट्टानमा निर्माण गरेको छ। ^{२५}त्यहाँ घनघोर पानी पर्‍यो अनि बाढी आयो। तुफानी हुरीले त्यो घरलाई हान्यो। तर पनि त्यो घर ढलेन। किनकि त्यो घर चट्टानमाथि निर्माण गरिएको थियो। ^{२६}तर प्रत्येक व्यक्ति जसले मेरा कुरा सुन्छ तर मेरो अनुसरण गर्दैन, त्यो एउटा मूर्ख मानिस जस्तै हो। उसले आफ्नो घर बालुवामाथि बनायो। ^{२७}अति बृष्टिको कारणले बाढी आयो, आँधीले घरलाई हान्यो अनि त्यो ठूलो आवाज सहित ढल्यो।” ^{२८}येशूले यी कुराको उपदेश गरिसक्नु भएपछि उहाँका उपदेशले मानिसहरू छक्क परे। ^{२९}किनकि येशूले तिनीहरूका कानुनको शास्त्रीहरूले भैं सिकाउनु भएन। तर अख्तियार भएका व्यक्तिले जस्तो सिकाउनु भयो।

येशूद्वारा कुष्टरोगीलाई निको पार्नुभयो

(मर्कुस १:४०-४५; लूका ५:१२-१६)

८ येशू डाँडाबाट ओर्लनुभयो। अनेकौं मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए। ^१त्यसैबेला एउटा कुष्टरोगी उहाँ छेउ आइपुग्यो। येशूको अधि आफ्नो शिर निहुराँउदै त्यसले भन्यो, “परमप्रभु तपाईंको इच्छा भए मलाई जाति पार्न सक्नुहुन्छ।”

^२येशूले त्यो मानिसलाई छुनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीलाई जाति गर्न चाहन्छु। तिमी जाति भइजाऊ।” अनि तुरुन्तै उसको कुष्ट रोग जाति भइहाल्यो। ^३तब येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “हेर कि यसबारे

तिमीले कसैलाई नभन्नु। तर आफै जाऊ अनि पूजाहारीलाई देखाऊ र प्रमाणको लागि मोशाको आज्ञानुसार, तिनीहरूका समक्ष भेटी चढाऊ। जसले गर्दा मानिसहरूले तिमीलाई जाति भएको देख्न सक्ने छन्।”

येशूले अधिकारीको नोकरलाई जाति पार्नुभयो

(लूका ७:१-१०; यूहन्ना ४:४३-५४)

^१येशू कफर्नहुममा पुग्नुभयो। जब उहाँले नगरमा प्रवेश गर्नुभयो, एकजना सेनाका अधिकारी उनी कहाँ आए अनि उहाँको सहयोगको निम्ति याचना गरे। ^२अधिकारीले भने, “प्रभु! मेरो नोकर पक्षवातले थलिएर मेरो घरमा पलङ्गमा लडिरहेको छ। उसले आफ्नो शरीर घुमाउनु-फिराउनुसम्म सकेको छैन अनि उग्र व्यथाले पीडित छ।”

^३येशूले ती अधिकारीलाई भन्नुभयो, “म त्यहाँ जानेछु अनि तिनलाई निको पारिदिनेछु।”

^४अधिकारीले जवाफ दियो, “परमप्रभु! तपाईं मेरो घरमा पस्न हुने त्यति योग्यको म छैन। तर तपाईंले एक वचन भनि दिनुहोस् अनि मेरो नोकर निको भइहाल्योस्। ^५म केही अरू कसैको अधिनमा छु। अनि मेरो अधिनमा अरू सैनिकहरू छन्। यदि मैले कुनै एकजना सिपाहीलाई भनै, ‘जाऊ’ अनि उ जान्छ। अनि अर्को एक सिपाहीलाई मैले भनै, ‘आऊ’, अनि उ आँउछ। यदि मैले मेरो नोकरलाई भनै, ‘यो गर’ अनि उसले त्यो गर्छ। मलाई थाहा छ तपाईंलाई पनि यस्तो गर्ने शक्ति छ।”

^६जब येशूले यी सबै कुराहरू भनेको सुन्नुभयो, उहाँ आश्चर्यचकित हुनुभयो। उहाँले आफ्नो साथमा भएका ती सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, इस्राएलमा पनि मैले कुनै व्यक्ति यस्तो दृढ विश्वासी भएको पाइन। ^७धेरै मानिसहरू पूर्व र पश्चिमबाट आई पुग्ने छन् अनि तिनीहरू स्वर्गको राज्यमा अब्रहाम, इसहाक र याकूब सँग भोजन गर्नका निम्ति मेचमा बस्नेछन्। ^८तर मानिसहरू जसको राज्य हुनुपर्ने थियो तिनीहरू अन्धकार भित्र अफालिइनेछन्। अनि त्यो ठाउँमा मानिसहरू व्यथाले रूवावासी र दाहा किटनेछन्।”

^९तब येशूले त्यस अधिकारीलाई भन्नुभयो, “तिम्रो घरमा जाऊ। तिमीले विश्वास गरे जस्तै तिम्रो नोकर

निको भइसकेको हुनेछ।” अनि ठीक त्यसैबेला उसको नोकर निको भयो।

येशूद्वारा धेरै मानिसहरू निको पारिएका

(मर्कुस १:२६-३४; लूका ४:३८-४१)

^{१४}येशू पत्रुसको घरमा जानुभयो। त्यहाँ येशूले पत्रुसको सासू कड़ा ज्वरोले थलिएर पलडमा लडिरहेको पाउनु भयो। ^{१५}जसै येशूले तिनको हात छुनु भयो तिनी निको भइन् अनि तिनी उठिन् र उहाँको सेवा गरिन।

^{१६}त्यसै साँफ मानिसहरूले भूत लागेका धेरै जनालाई लिएर येशूकहाँ आए। येशूले भूतहरूलाई खेत्नु भयो। जो-जो विमारी परेका थिए ती सबै ठीक भए। ^{१७}यशैया अगमवक्ताले भनेका सबै कुरा येशूले पूरा गर्नुभयो:

“उहाँले हाम्रा यातनाहरू हटाइदिनु भयो, अनि हाम्रा रोगहरू उहाँले बोक्नु भयो”

यशैया ५३:४

येशूका चेलाहरू

(लूका ६:५७-६२)

^{१८}येशूले देख्नुभयो उहाँलाई धेरै मानिसहरूले घेरेका थिए। अनि आफ्ना चेलाहरूलाई भीलको अर्को तिर जानु भन्नु भयो। ^{१९}त्यसबेला एकजना शास्त्रीहरू उहाँकहाँ आए अनि भने, “हे गुरुज्यू तपाईं जता जता जानुहुन्छ, म तपाईंको पछि पछि लाग्नेछु।”

^{२०}येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “स्यालहरूका बस्ने प्वाल हुन्छ, चराचुरुङ्गीको बस्ने गुँड हुन्छ। तर मानिसको पुत्रको लागि ता शिर अढाउने ठाउँ सम्म छैन।”

^{२१}अर्को एकजना मान्छे, जो येशूको चेलाहरूमध्ये एकजना थियो तिनले येशूलाई भने, “हे परमप्रभु, पहिला गएर मलाई मेरा बाबुलाई गाड्न दिनुहोस्। त्यसपछि म तपाईंलाई पछ्याउनेछु।”

^{२२}तर येशूले ती मानिसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग, मेरेका मानिसहरूले तिनीहरूको आफ्नो मुद्धाहरूलाई आफै गाड्नु।”

येशूद्वारा आँधीको रोकावट

(मर्कुस ४:३५-४१; लूका ८:२२-२५)

^{२३}येशू एउटा डुङ्गामा चड्नुभयो अनि उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे। ^{२४}जब डुङ्गाले किनार छाड्यो, त्यसैबेला

भीलमा अचानक एक भयङ्कर आँधी शुरू भयो। छालहरूले डुङ्गालाई प्रायः छोप्यो। तर येशू सुतिरहुनु भएको थियो। ^{२५}चेलाहरू गए अनि ब्युँभाए अनि तिनीहरूले भने, “हे परमप्रभु, हामीलाई बँचाउनुहोस् हामी डुब लागिरहेछौं।”

^{२६}येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू किन डराउँछौ? तिमीहरूसित त्यति विश्वास छैन।” तब येशू उठ्नुभयो अनि आँधी र छालहरूलाई आज्ञा गर्नु भयो। आँधी थामियो, अनि भीलमा पुरा शान्ति हुनगयो।

^{२७}सबै मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरू भन्नलागे, “उहाँ कस्तो मानिस हुनुहुन्छ? किनभने हावा अनि समुद्रले पनि उहाँको आज्ञा मान्दो रहेछ।”

भूत लागेको दुइजना मानिसहरूलाई

चंगाई पार्नु भयो

(मर्कुस ५:१-२०; लूका ८:२६-३६)

^{२८}गदरिनीहरूको मुलुकको एउटा भीलको अर्कोतर्फ येशू आइपुग्नु भयो। त्यहाँ दुइजना मानिस येशूकहाँ आए। तिनीहरूलाई भूत लागेको थियो। तिनीहरू चिहानगुफामा बस्दथे। तिनीहरू अत्यन्तै डरलाग्दो थिए। यसले गर्दा मानिसहरू त्यो बाटो भएर हिँडेने आँट गर्दैन थिए। ^{२९}ती दुइजना येशू कहाँ आए अनि चिच्याउन लागे, “हामीबाट तिमी के चाहन्छौ, परमेश्वरको-पुत्र? के ठीक समयको अधिबाटै हामीलाई दण्ड दिन तिमी यहाँ आएका हो?”

^{३०}छेवैको क्षेत्रमा सुँगरहरूको एक बथान चरिरहेको थियो। ^{३१}भूतहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, “यदि तपाईंले यी मानिसहरूबाट हामीलाई धपाउन चाहनुहुन्छ भने, दया गरी हामीलाई ती सुँगरको बथानमा पस्न दिनुहोस्।”

^{३२}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाऊ!” तब ती भूतहरूले मानिसहरूलाई छाडे र सुँगरहरूमा पसे। त्यसपछि ती सम्पूर्ण बथानहरू डौँडाको भिरालो धारबाट भील तिर ओह्रलिए। ती सबै भीलमा डुबे। ^{३३}ती रखवालाहरू भागे र शहरतिर गए अनि सबैलाई सुँगरहरू अनि भूतहरू चढेका मानिसहरू बारेको कथा सुनाउन थाले। ^{३४}तब नगरका सबै मानिसहरू येशूलाई हेर्न गए। जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले तिनीहरूको मुलुक छाड्न भनी निवेदन गरे।

येशूले पक्षवातको रोगीलाई निको पार्नुभयो

(मर्कुस २:१-१२; लूका ५:१७-२६)

६ येशू एउटा डुङ्गामा चढ्नुभयो अनि भील पार गर्नुभयो अनि आफ्नो शहरमा पुग्नुभयो।^१ केही मानिसहरू एकजना पक्षवात रोगीलाई आफूहरूसित लिएर येशू भएकहाँ पुगे। त्यो मानिस ओछ्यानमै लडिरहेको थियो। येशूले देख्नु भयो कि तिनीहरूमा औधी विश्वास छ। अनि उहाँले त्यो पक्षवातको रोगीलाई भन्नुभयो, “सुखी होऊ, जवान मान्छे तिम्रो पापहरू क्षमा गरिएको छ।”

^२केही शास्त्रीहरूले यी कुराहरू सुने। तिनीहरूले आफू माफ ल्याउन कुराको वहास गरे, “यो मानिस परमेश्वरले जस्तै कुरा गर्छ उसले परमेश्वरकै निन्दाको कुरा गरे जस्तो छ।”

^३तिनीहरूले यस्तै सौँचारहेका होलान् भनेर येशूले जान्नु भयो अनि उहाँले भन्नु भयो, “किन तिमीहरू यस्तो दुष्ट विचारहरू आफ्नो मनमा राख्छौ? ^{४-६}यो पक्षवातरोगीलाई कुन भन्नु सजिलो छ: ‘तिम्रा पापहरू क्षमा गरिए’ अथवा ‘उठ’ र ‘हिँड’ भन्नु। म तिमीहरूलाई यो देखाउने छु कि यस धरतीमा मानिसको पुत्रलाई पाप क्षमा गर्ने शक्ति प्राप्त छ। तब येशूले पक्षवातका रोगीलाई भन्नुभयो, “उठ तिम्रो बिछौना बोक र घर जाऊ।” ^७अनि त्यो मान्छे उठ्यो र घरतिर लाग्यो। ^८मानिसहरू यो देखी छक्क परे। मानिसहरूलाई यस्तो शक्ति प्रदान गरेकोमा तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे।

येशूद्वारा मतीलाई बोलावट

(मर्कुस २:१३-१७; लूका ५:२७-३२)

^९जब येशू गइरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना मती नाम गरेको मान्छेलाई भेट्नुभयो। मती महसूल उठाउने अड्डामा बसिरहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “मसित आऊ।” त्यसपछि मती जुरूक उठे अनि येशूको पछि लागे।

^{१०}येशू बेलुकीको भोजन मतीकै घरमा खाँदै हुनु हुनुहुन्थ्यो। धेरै महसूल उठाउनेहरू र पापीहरू आएका थिए अनि येशू र उहाँका चेलाहरूसँगै भोजन गर्दै थिए। ^{११}येशूले ती मानिसहरूसँग खाना खाइरहेका फारिसीहरूले देखे। फारिसीहरूले येशूका चेलाहरूलाई सोधे, “किन

तिमीहरूका गुरूले महसूल उठाउने र पापीहरूसँग बसेर खाना खानु भएको?”

^{१२}फारिसीहरूले भन्दै गरेको कुरा येशूले सुन्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “खास मानिसहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन। जो रोगी छन् उसैलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दछ। ^{१३}म तिमीहरूलाई एउटा कुरा भन्नेछु। जाऊ अनि सिक्, यसको अर्थ के हो: ‘म पशुको बलिदान चाहन्नेँ। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।’* म यहाँ धार्मिक मानिसहरूलाई भेट्न आएको होइन। म यहाँ पापीहरूलाई भेट्न आएको हुँ।”

येशू अरु यहूदीहरू जस्ता हुन्छन्

(मर्कुस २:१८-२२; लूका ५:३३-३६)

^{१४}त्यसपछि यहून्नाका चेलाहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामी अनि फारिसीहरू धेरै जसो उपवास बस्छौं। तर तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?”

^{१५}येशूले भन्नुभयो, “विवाहका बेलामा जो दुलहासँग हुन्छन्, दु:खी हुन सक्दैन। तर त्यस्तो समय आउँछ जब तिनीहरूबाट दुलहालाई अलग लगिन्छ। तब तिनीहरू दु:खी बन्छन्। अनि तिनीहरू उपवास लिन्छन्।

^{१६}कसैले पुरानो कस्रमा भएको प्वालमा नखुम्चिएको लुगाको टुक्रा टाल्दैन। यदि कसैले त्यसो गरे त्यो टालो पुरानो लुगाबाट च्यातिन्छ र त्यो प्वाल भन नराम्रो हुन्छ। ^{१७}कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई दाखरसको पुरानो थैलाहरूमा हाल्दैन। किनभने दाखरसको पुरानो थैलाहरू फुट्नेछन्, दाखरस पोखिनेछ अनि थैलाहरू नष्ट हुनेछन्। तर मानिसहरूले नयाँ थैलाहरूमा नयाँ दाखरस हाल्दछन्। अनि दाखरस र थैलाहरू दुबै सुरक्षित रहन्छन्।”

येशूद्वारा मृत युवतीले जीवन फिर्ता पाउँछिन् अनि रोगी स्त्री आरोग्य प्राप्त गर्छिन्

(मर्कुस ५:२१-४३; लूका ८:४०-५६)

^{१८}येशू यी कुराहरू भनिरहनु हुँदैथियो, त्यसैबेला महासभाका एकजना प्रमुख उहाँकहाँ आए। येशूको अधि शिर भुकाए, अनि भने, “मेरो छोरी भर्खरै स्वर्गबास भई, कृपया आउनुहोस् अनि तपाईंको हात

*म पशुको ... दया चाहन्छु” होशे ६:६।

त्यसमाथि राखिदिनुहोस् अनि त्यसले आफ्नो जीवन फिर्ता पाउनेछ।”

^{१६}तुन्तै येशू उठ्नु भयो अनि तिनीसित जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे। ^{२०}बाह बर्षदेखि रगत बहने रोगले ग्रस्त एक स्त्री त्यहाँ थिईन। येशूको पछिल्लि आएर उसले उहाँको बस्त्रलाई छोइन्। ^{२१}त्यो स्त्रीले सौँचै थिइन्, “यदि मैले उहाँको कोट छोएँ मात्र भने पनि म ठीक भइजानेछु।” ^{२२}येशू पछिल्लि फर्किनु भयो अनि उसलाई देख्नु भयो अनि भन्नु भयो, “प्यारी छोरी खुशी होऊ। तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको छ।” त्यतिनै बेला त्यो स्त्री ठीक भइन्।

^{२३}येशू यहूदी शासकसँग हिँडे हुनुहुन्थ्यो। उहाँ तिनको घरमा पुगनुभयो। उहाँले मानिसहरूलाई शोक संगीत बजाइरहेको देख्नुभयो। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई त्यहाँ रोइरहेको देख्नुभयो (किनभने युवती मरेको थिई)। ^{२४}येशूले भन्नुभयो, “पर जाऊ। यो युवती मरेकी छैन। उ केवल निदाइरहेकी छे।” यो देखेर मानिसहरूले उहाँको हाँसो गरे। ^{२५}जब मानिसहरूलाई घरबाट बाहिर पठाइए, तब येशू युवतीको कोठामा प्रवेश गर्नुभयो। उहाँले युवतीको हात समात्नु भयो अनि त्यो युवती उठी। ^{२६}तब यस कुराको खबर सारा मुलुक भरि फिँजियो।

येशूद्धारा धेरै मानिसहरू निको भएका

^{२७}जब येशू त्यो स्थानबाट गइरहुनु भएको थियो, दुइजना अन्धो मानिसले उहाँलाई पछ्याए। ती अन्धहरूले ठूलो स्वरले भन्न लागे, “हे दाउदका पुत्र, कृपया हामीलाई सहायता गर्नुहवस्।”

^{२८}जब येशू घरभित्र पस्नुभयो, ती अन्ध मानिसहरू उहाँकहाँ आए। उहाँले ती अन्धहरूलाई भन्नुभयो, “के म तिमीहरूलाई फेरि देख्नसक्ने बनाउँछु भनेर तिमीहरूलाई विश्वास लाग्छ?” अन्ध मानिसहरूले उत्तर दिए, “हो, परमप्रभु, हामीलाई विश्वास लाग्छ।”

^{२९}त्यसपछि येशूले तिनीहरूका आँखाहरू छुनु भयो अनि भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई देख्नसक्ने बनाउनु सक्छु भनेर विश्वास तिमीहरूसित छ। यस्तै हुन देऊ।” ^{३०}त्यसपछि तिनीहरूले तुन्तै देख्न सके। येशूले तिनीहरूलाई कडा चेतावनी दिनु भयो, उहाँले भन्नु भयो, “यो कसैले थाहा पाउनु हुँदैन।” ^{३१}तर ती अन्ध मानिसहरू बाहिर गए अनि येशूको खबर त्यस क्षेत्रमा चारैतिर फिँजाए।

^{३२}जब ती दुइ मानिस जान लागेका थिए, केही मानिसहरूले अर्को एकजनालाई येशूकहाँ ल्याए। उसलाई भूत लागेको हुनाले त्यो व्यक्तिले बोल्ने शक्ति गुमाएको थियो। ^{३३}येशूले त्यस मानिसबाट भूत भगाइदिनुभयो। त्यसपछि त्यो मान्छे बोल्न थाल्यो। मानिसहरू छछ परे अनि भन्नलागे, “इसाएलमा यसप्रकारको घटना पहिले कहिल्यै घटेको देखिएको थिएन।”

^{३४}तर फरिसीहरूले भने, “भूतहरूको नेता एउटै छ जसले उहाँलाई भूत धपाउने शक्ति दिएको छ।”

येशू मानिसहरूको लागि दुःख मान्नु हुन्छ

^{३५}येशूले सारा शहर र गाउँहरू हुँदै यात्रा गर्नुभयो। तिनीहरूका महासभाहरूमा शिक्षा दिनु भयो अनि राज्यको बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गर्नु भयो। येशूले सबै प्रकारका रोग र बिमारीहरू निको पार्नुभयो। ^{३६}उहाँले भीड देख्नुभयो अनि उनीहरूको निम्ति दयावान् बन्नुभयो। किनभने तिनीहरू असहाय अनि चिन्तित थिए। तिनीहरू गोठालो नभएका भेडाँहरू जस्तै थिए। ^{३७}येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल काट्न धेरै छन् तर फसल काट्ने कर्मीहरू कम्ती छन्।” ^{३८}प्रभु फसलका मालिक हुनुहुन्छ। उहाँलाई प्रार्थना गर जसद्वारा उहाँले आफ्ना फसल संग्रह गर्न अधिक कर्मीहरू पठाउनु हुनेछ।”

येशू प्रचारका निम्ति आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ

(मर्कस ३:१३-१६; ६:७-१३; लुका ६:१२-१६; ९:१-६)

१० येशूले उहाँका बाह चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई दुष्टात्माहरूलाई धपाउने सामर्थ्य दिनुभयो। उहाँले हरेक प्रकारको रोग र विमारहरू निवारण गर्न सक्ने सामर्थ्य तिनीहरूलाई दिनुभयो। ^२ती बाहू प्रेरितहरूको* नाउँ यस प्रकार छ: शिमोन जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ अनि उसको भाइ आन्द्रियास, याकूब, जब्दीको छोरो याकूब; अनि उसको भाइ यूहन्ना; ^३फिलिप र बारथोलोमाइ; थोमास र मती, कर उठाउने; याकूब, अल्फयसको छोरो; र थेदियस; ^४शिमोन कनानी* र इस्करयोटको यहूदा, जसले येशूलाई विश्वासघात गरेको थियो।

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्यु भएको मानिसहरू।

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलकहरू थिए।

^५येशूले यी बाहजना प्रेरितहरूलाई आज्ञा दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई राज्यको विषयमा प्रचार गर्न भनी पठाउनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “अयहूदीहरूकहाँ नजाऊ। अनि त्यो कुनै पनि शहरमा नजाऊ जहाँ समारिहरू बस्छन्। ^६बरू इस्राएली मानिसहरूकहाँ जाऊ। तिनीहरू हराएका भेडैहरू भैं छन्। ^७जब तिमीहरू जान्छौ, घोषणा गर: ‘स्वर्गको राज्य आउने लागेको छ।’ ^८रोगीहरूलाई निको पार, मरेकाहरूलाई जीवनमा ल्याऊ। कुष्ठ रोगीहरूको उपचार गर। मानिसहरूबाट भूत धपाऊ। म तिमीहरूलाई सित्तैमा यी शक्तिहरू दिन्छु। यसर्थ सित्तैमा तिनीहरूलाई सघाऊ। ^९तिमी आफ्ना साथमा पैसा सुन, चाँदी र तावाँहरू नलैजाऊ। ^{१०}भोला समेत नबोक यात्राका निमित्त लाउने फाल्टो लुगाफाटा वा जुता नलैजाऊ। हिउँलाई लौरो समेत नबोक। एक कर्मीलाई उसले चाहेका सबै चीजहरूको बन्दोबस्त हुनुपर्छ।

^{११}“जब तिमीहरू कुनै नगर वा शहरतिर जान्छौ त्यहाँ कुनै न कुनै योग्य व्यक्तिलाई भेट अनि त्यो स्थान न छोड्ने सम्म उसको घरमा बस। ^{१२}तिमी घरभित्र पस्न साथै त्यसलाई भन, ‘तपाईंलाई शान्ति होओस्!’ ^{१३}घरभित्र भएका मानिसहरूले तिमीहरूलाई स्वागत जनाए भने तिनीहरू तिमी शान्तिको कामना ग्रहण गर्न योग्यका छन्। यदि तिनीहरूले स्वागत नजनाए तिमीहरूको शान्तिको कामना फिर्ता लेऊ किनभने तिनीहरू तिमीहरूको शान्ति कामनाका योग्य छैनन्। ^{१४}यदि कुनै घर वा शहरले तिमीहरूलाई स्वागत नगरे अथवा तिमीहरूको कुरा नसुने, त्यो ठाउँ छोड्दा गोडाको धुलोसम्म टकटकाउनु। ^{१५}तिमीहरूलाई म साँचो भन्दछु। न्यायको दिनमा तिनीहरू प्रतिको व्यवहार सोदोम र गमोरा नगरहरू प्रतिको भन्दा नराम्रो हुनेछ।

येशूद्वारा समस्याहरू बारे चेतावनी

(मकुँस १३:६-१३; लुका २१:१-२७)

^{१६}“सुन! म तिमीहरूलाई ब्वाँसोका बीचमा भेडा भैं पठाउँछु। यसकारण सर्प भैं चनाखो बन। अनि ढुकुर भैं निर्दोष बन। ^{१७}सबै मानिसहरूदेखि सतर्क बन। तिनीहरूले तिमीहरूलाई गिरफ्तार गर्नेछन् अनि अदालतमा पठाइदिनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो सभाघरहरूमा लगेर कोरार् लाउनेछन्। ^{१८}तिनीहरूले तिमीहरूलाई राज्यपाल अनि राजाहरूकोमा अधि लानेछन्। मेरो कारणले गर्दा

तिनीहरूले यसो गर्नेछन्। तिमीहरू ती हाकिम अनि राजाहरू अनि अ-यहूदीहरूको समक्ष मेरो बारेमा भन्नेछौ। ^{१९}जब तिमीहरू गिरफ्तार हुनेछौ, के बोल्नु पर्ने र कसरी बोल्नु पर्ने भन्ने बारे चिन्तित नबन। त्यसबेला तिमीहरूले भन्नु पर्ने कुराहरू तिमीहरूलाई बताइनेछ। ^{२०}वास्तवमा तिमीहरू बोल्दैना परमपिताको आत्मा तिमी मार्फत बोल्नुहुनेछ।

^{२१}“दाजु भाइहरू आफ्नै दाजु-भाइहरूको विरुद्ध हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई मार्न लाउने छन्। बाबुहरूले आफ्नै छोराहरूलाई मार्न लाउनेछन्। छोराछोरीहरू आमाबाबुहरूको विरुद्ध उठ्नेछन्, र तिनीहरूलाई मार्ने व्यवस्था गर्नेछन्। ^{२२}सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन् किनभने तिमीहरूले मलाई पछ्याउन लागेको हुनेछौ। तर जसले आखिरसम्म सहन्छ उसको उद्धार हुनेछ। ^{२३}जब एउटा शहरबाट तिमीहरू खेदिनेछौ तब अर्को शहरमा जाऊ। म तिमीहरूसित साँचो भन्दछु। तिमीहरू मानिसको पुत्र आउनको अधिबाट नै इस्राएलको सबै शहरहरू भएर जान समर्थ हुने छैनौ।

^{२४}“कुनैपनि चेला यस्तो हुँदैन जो गुरु भन्दा श्रेष्ठ होस्। कुनै पनि दास यस्तो हुँदैन जो मालिकभन्दा श्रेष्ठ होस्। ^{२५}एउटा चेलाको निमित्त आफ्ना गुरु जस्तै बन्नु पर्याप्त छ। एक दासको निमित्त आफ्ना मालिक जस्तै बन्नु पर्याप्त छ। यदि घरका ठूलाबडालाई नै बीलजीबुल अथवा शैतान भनिन्छ भने, परिवारका अरू सदस्यहरूलाई त्यो भन्दा नराम्रो कहलाइने छ।

परमेश्वरसंग डराऊ मानिसहरूसंग होइन

(लुका १२:२-७)

^{२६}“यसकारण ती मानिसहरूदेखि डराउने काम छैन। छोपिएका प्रत्येक कुरा उघारिइनेछ। गुप्त रहेका प्रत्येक कुरालाई प्रकट गरिइनेछ। ^{२७}यी सबै कुराहरू म तिमीहरूलाई अँध्यारोमा भन्छु तर तिमीहरूले यो कुरा उज्यालोमा भन्नु पर्छ। यी कुराहरू म तिमीहरूका कानमा कानेखुशी गर्नेछु तर तिमीहरूले यी सबै कुराहरू सबैलाई खुल्लम खुल्ला भन्नु पर्दछ। ^{२८}मानिसहरूदेखि भय प्राप्त नगर। तिनीहरूले खालि तिमी शरीर मार्नेछन्। तिनीहरूले आत्मालाई मार्न सक्ने छैनन्। तिमीहरू उनी एकसित डराउनु पर्नेछ जसले तिमी शरीर र आत्मालाई नै नर्कमा लैजान्छ। उहाँले शरीर र आत्मालाई नर्कमा

पठाउनु सक्न हुन्छ।^{२६} चराहरू बेच्युपर्दा दुइटा चराको दाम एक पैसा मात्र तिर्नु पर्नेछ। तर तिम्रा पिताको इच्छा बिना एउटै चरापनि मर्न सक्तैन।^{३०} तिम्रा टाउँकामा कतिवटा केशहरू छन् ती समेत परमेश्वरले जान्नुहुन्छ।^{३१} यसकारण डर नमान। तिमीहरू ती चराहरूभन्दा धेरै उत्कृष्ट छौ।

विश्वास बारेमा बहस

(लूका १२:८-६)

^{३२}“जब कुनै एक व्यक्ति अरू मानिसहरूको सम्मुख हुन्छ अनि भन्छ कि ममाथि उसको विश्वास छ तब म पनि स्वर्गको पिता अघि भन्नेछु त्यो मानिस मेरै हो भनी।^{३३} तर जब कुनै व्यक्ति अरूको सम्मुख उभिएर उसको ममाथि म विश्वास छैन भनेर भन्छ भने त्यो मानिस मेरो आफ्नो होइन भनेर म भन्नेछु। मेरा स्वर्गको पिता अघि पनि म यसै भन्नेछु।

येशूलाई पछ्याउनाले दुःख लिन सक्नेछ

(लूका १२:५१-५३; १४:२६-२७)

^{३४}“यस्तो पनि नसम्भक्त कि म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएको हुँ। म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउनलाई आएको होइन। तर म तरवार ल्याउनुलाई आएको हुँ।^{३५-३६} म यो उद्देश्यले आएको हुँ।

‘कुनै व्यक्तिको परिवारको इच्छा पत्रमा नाउँ भएका आफ्नै मान्छे उसको निमित्त शत्रु बन्द छ। एउटा छोरो बाबुको विरुद्ध हुन्छ, एउटी छोरी उसकी आमाको विरुद्ध हुन्छे, एउटी बुहारी उसकी सासूको विरुद्ध हुन्छे।’

मिका ७:६

^{३७}“जसले मलाईभन्दा आफ्ना बाबु-आमालाई धेरै माया गर्छ उ मलाई अनुसरण गर्न योग्यको हुँदैन। जसले मलाईभन्दा धेरै माया आफ्नो छोरा-छोरीलाई गर्छ, उ मलाई अनुसरण गर्न योग्यको हुँदैन।^{३८} यदि कुनै व्यक्तिले उसले मलाई अनुसरण गरेको बेला उसलाई दिएको क्रूस स्वीकार गर्दैन भने उ मलाई अनुसरण गर्न योग्यको हुँदैन।^{३९} जसले आफ्नो जीवनलाई भेट्छ त्यसलाई गुमाउनेछ। तर जसले आफ्नो जीवन मेरो निमित्त गुमाउँछ उसले यसलाई प्राप्त गर्नेछ।

जसले तिमीलाई ग्रहण गर्छन्, परमेश्वरले

आशिष दिनुहुन्छ

(मर्कुस ६:४१)

^{४०} तिमीहरूलाई जसले ग्रहण गर्छ मलाई पनि ग्रहण गर्दछ। अनि जसले मलाई ग्रहण गर्छ मलाई पठाउने परमेश्वरलाई पनि ग्रहण गर्दछ।^{४१} जसले अगमवक्तालाई भेट्छ अनि उनको स्वागत गर्छ उसले अगमवक्ताको इनाम पाउँछ। त्यसरी नै जसले एक असल मानिसलाई ग्रहण गर्दछ, किनभने उनी एक असल मानिसहुन् उसले असल व्यक्तिको इनाम पाउँछ।^{४२} यदि कसैले यी सानाहरू मध्ये, जो मेरा चेलाहुन्, कसैलाई सहायता गर्ला उसले आफ्नो इनाम पाउनेछ। त्यस व्यक्तिले एक कचौरा किसोपानी मात्र दिता पनि इनाम पाउने छ।”

येशू र बप्टिस्मा दिने यूहन्ना

(लूका ७:१८-३५)

११ आफ्ना बाह्रै चेलाहरूलाई शिक्षा दिँदै येशूले आफ्ना कुराहरू शेष गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँ गालिलीका शहरहरू तिर प्रचार गर्न अनि शिक्षा दिन जानुभयो।

^३ बप्टिस्मा दिने यूहन्ना कैदमा थिए। ख्रीष्टले गरेका सबै कुराहरू उनले सुने। अनि यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई येशूकहाँ पठाए।^४ यूहन्नाका चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “यूहन्नाले आउँदैछ भन्नुभएको मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ, कि अरू कुनै मानिसलाई हामीले पर्ख्नु पर्ने हो?”

^५ येशूले भन्नुभयो, “यूहन्नाकहाँ जाऊ तिमीहरूले सुनेका अनि देखेकाबारे वर्णनगर।^६ अन्धोहरूले दृष्टि फेरि पाउँछन्; लङ्गडो मानिस हिउँनसक्ने हुन्छन्; कुष्ठ रोगीहरू जाति हुन्छन्; बैहोहरू सुन्नसक्ने हुन्छन्; मरेकाहरू जागी उठ्छन्; अनि गरीव मानिसहरू सुसमाचारहरू सुन्छन्।^७ यदि कुनै व्यक्तिले मलाई ग्रहण गरे तिनी धन्य हुन्छन्।”

^८ जब यूहन्नाका चेलाहरू आफ्ना मार्गमा जाँदैथिए, येशूले ती मानिसहरूलाई यूहन्नाको बारेमा भन्न लाग्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू मरूभूमिमा के हेर्न निस्क्यौ? के बतासले हल्लाइराखेको निगालोलाई? वास्तवमा केको निमित्त तिमीहरू मरूभूमिमा गयो? राम्रो वस्त्र पहिरेने मानिसलाई हेर्ने? ती मानिसहरूलाई राम्रा-राम्रा वस्त्र पहिरेनेहरू जो राजमहलहरूमा बस्छन्।^९ यदि यस्तो होइन भने के हेर्नलाई तिमीहरू बाहिर

निस्केका हौ? कुनै एक अगमवक्ता? हो, म भन्दछु, यूहन्ना नै एक अगमवक्ताभन्दा महान हुन्।^{१०} यूहन्ना नै एकहुन् जसको विषयमा धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

'सुन! म आफ्नो दुतलाई तिमीहरूको अघि पठाउँछु। उसले तिमीहरूको लागि बाटो तयार गरिदिनेछ।'
मलाकी ३:१

^{११}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु: वपतिस्मा दिने 'यूहन्ना पृथ्वीमा जन्मेका कुनै पनि मानिसभन्दा महान छन्। तरैपनि स्वर्गको राज्यमा जो सबैभन्दा सानो छ, त्यो यूहन्नाभन्दा ठूलो हो।^{१२} वपतिस्मा दिने यूहन्नाको समयदेखि यसो अहिलेसम्म स्वर्गको राज्य बलजफत अघि बढ्दैछ। बलको प्रयोग गर्ने मानिसहरू स्वर्गराज्यलाई आफ्नो स्वामीत्वमा ल्याउने प्रयास गरिरहेका छन्।^{१३} सबै अगमवक्ताहरू र मोशाको व्यवस्थाले यूहन्नासम्मनै अगमवाणी गरेका छन्। तिनीहरूले पछिहुने ती घटनाहरू प्रति भविष्यवाणी गरेका छन्।^{१४} यदि अगमवक्ता र व्यवस्थाले भनेका कुरामा तिनीहरू विश्वास गर्छौं भने, यूहन्नानै एलिया हो भनेर पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नुहुँदो। व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले उनी आउनेछन् भनेर भनेका छन्।^{१५} प्रत्येक मानिस जसले सुनुसक्छ, सुनु पर्छ।

^{१६} "आजका मानिसहरूको बारेमा मैले के भन्ने? तिनीहरू के जस्ता छन्? आजका मानिसहरू बजारमा खेल्ने ससाना केटाकेटीहरू जस्ता छन्। एक दल का केटाकेटीहरूले अर्का दलकाहरूलाई बोलाउँछन्,

^{१७} 'तिमीहरूको निमित्त हामीहरूले संगीत बजायौं, तर तिमीहरू नाचेनौं; हामीहरूले दुःखका गीत गायौं, तर तिमीहरू दुःखी भएनौं।'

^{१८} मानिसहरू त्यस्तै छन् भनेर मैले किन भनँ? किनभने जब यूहन्ना आए उनले अरूले जस्तै खाएनन् अनि दाखमद्य पिएनन्। अनि मानिसहरूले भनेछन्, 'उसलाई भूत लागेको छ।'^{१९} मानिसका पुत्र अरू मानिसहरूले जस्तै खाँदै पिउँदै आए। मानिसहरूले भने 'उसलाई हेर, उसले अति धेरै खान्छ अनि एक पियकड हो। उ कर उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो।' तर बुद्धि चाहिँ उसले के गर्छ उसले गरेको कामबाट सिद्ध हुन्छ।"

येशू विश्वास नगर्नेहरूलाई सतर्क गराउनु हुन्छ

(लुका १०:१३-१५)

^{२०} येशूले ती नगरहरूलाई आलोचना गर्न लाग्नु भयो जहाँ उहाँले उहाँका धेरै जस्ता चमत्कारहरू गर्नु भएको थियो। येशूले ती नगरहरूका बासिन्दाहरूलाई आलोचना गर्नु भयो किनभने तिनीहरू आफ्ना जीवन पथ परिवर्तन गर्न राजी थिएनन्।^{२१} येशूले भन्नुभयो, "ए कोराजिन! तँलाई धिक्कार छ! ए बेथसैदा! * तँलाई धिक्कार छ। मैले तिमीहरूलाई धेरै चमत्कारहरू गरिदिँ। यदि यस्तै चमत्कारहरू टायर र सदोममा * गरिएको भए त्यहाँका मानिसहरूले धेरै समय अघि नै भाङ्गराको बस्त्रलाएर र खरानी धसेर पश्चताप गरिसक्ने थिए।^{२२} तर म भन्दछु, न्यायको दिनमा टायर र सदोमकोभन्दा तिमीहरूको हालत खराब हुनेछ।^{२३} तँ कफर्नहुम, के तँ स्वर्गसम्म उचालिने छस् र? अहँ तँलाई तल मृत्युको स्थान सम्म भर्नारिनेछ। तँमाथि मैले धेरै आश्चर्यमय कामहरू गरेको छु। यदि त्यस्तै चमत्कारहरू सदोममा भएको भए, त्यहाँका मानिसहरूले सबै पापहरू गर्न छोडिसकेका हुनेथिए अनि त्यो नगर आजसम्म रहनेथियो।^{२४} तर म तिमीलाई भन्छु कि न्यायको दिनमा सदोमको भन्दा तिम्रो हालत अरू नराम्रो हुनेछ।"

येशू आफ्नु मानिसहरूलाई विश्राम प्रदान गर्नुहुन्छ

(लुका १०:२१-२२)

^{२५} त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "हे पिता, स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु, म तपाईंमा धन्यवाद चढाउँछु। म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान र समभदार मानिसहरूबाट लुकाउनुभयो। तर तपाईंले यी तिनीहरूप्रति प्रकट गरिदिनु भयो जो ससाना बालकहरू भैं छन्।^{२६} मेरा पिता, तपाईंले यस्तो गर्नु भयो, जो वास्तवमै तपाईंले गर्न चाहनु भएको थियो।

^{२७} "मेरा पिताले मलाई सबै व्यवस्था गरिदिनु भएको छ। पिताले बाहेक अरू कसैले पुत्रलाई चिन्दैन। पुत्रले बाहेक अरू कसैले पितालाई चिन्दैन। अनि पुत्रले जुन

कोराजिन, बेथसैदा गालिली पोखरी छेउका शहरहरू जहाँ येशूले मानिसहरूलाई प्रचार गर्नु भयो।

टायर र सदोम लेबनानका शहरहरू जहाँ खराब मानिसहरू वास गर्थे।

मानिसहरू प्रति पितालाई प्रकट गर्ने इच्छा गर्छ तिनीहरूले मात्र पितालाई चिन्ने छन्।

^{२८}“मकहाँ आऊ। “जो थकित औ कष्टले दविएकाहरू हो! म तिमीहरूलाई आत्माको निम्ति विश्राम दिनेछु। ^{२९}मेरो कामकुरो ग्रहण गर अनि मबाट सिक। म विनयी र विनम्र-हृदयको छु। अनि तिमीहरूले आफ्नो आत्मा विश्राम पाउनेछौ। ^{३०}“हो, मेरो कामकुरो ग्रहण गर्नु सजिलो छ। तिमीहरूलाई दिइने भार हल्का छ।”

यहूदीहरूद्वारा येशूको चर्चा

(मर्कुस २:२३-२८; लूका ६:१-५)

१२ त्यो समय, येशू शबाथको दिनमा अन्नका खेतहरूबाट जानुहुँदै थियो, येशूका चेलाहरू पनि उहाँसँगै थिए। तिनीहरू भोकाएका थिए। ती चेलाहरू अन्नका बाला टिप्न र खान लागे। ^३फरिसिहरूले यो देखे। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हेनुहोस्! तपाईंको चेलाहरू शबाथको दिन गर्नु निषेध गरिएका कुरा गर्दैछन्।”

^३उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “दाऊदले, तिनी र तिनीसँगका व्यक्तिहरू भोकाउँदा के गरेथे, के तिमीहरूले पढेका छैनौ? ^४दाऊद परमेश्वरको घरमा गए। दाऊद र तिनका साथीहरूले परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाए। दाऊद र तिनका साथीहरूले यसरी रोटी खानु नियमको विरुद्ध थियो। केवल पूजाहारीहरूलाई खाने अनुमति थियो। ^५अनि तिमीहरूले मोशाको व्यवस्थामा यो पनि निश्चयनै पढेको हुनुपर्छ कि कसरी प्रत्येक शबाथको दिनमा पूजारीहरूले मन्दिरमा शबाथ वा विश्राम नियम भङ्ग पाउँछन्। तर पनि पूजाहारीहरूलाई त्यस दोषको निम्ति दोषी ठानिन्दैन। ^६म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘यहाँ मन्दिरभन्दा ठूलो’ केही छ। ^७धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, ‘म पशु-बलीको इच्छा गर्दिनँ। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।’* वास्तवमा तिमीहरू ती शब्दहरूको अर्थ के हो त्यो पनि जान्दैनौ। यदि ती शब्दहरूका अर्थ तिमीहरूले बुझ्यौ भने ती निर्दोषहरूलाई तिमीहरूले दोष लाउने थियौ।

^८“मानिसको पुत्र शबाथ दिनको पनि परमप्रभु हो।”

येशूले डुँडोहात निको पार्नु भयो

(मर्कुस २:१-६; लूका ६:६-११)

^९येशू त्यहाँबाट हिँड्नु भयो अनि तिनीहरूको सभाघरमा जानुभयो। ^{१०}उहाँले सभाघरमा एउटा सुकेर चाउरिएको हात भएको मानिसलाई देख्नु भयो। केही यहूदीहरू येशूलाई दोष लगाउनलाई निहुँ खोजिरहेका थिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “के विश्रामको दिनमा कसैलाई निको पार्नु न्यायोचित छ?”

^{११}उहाँले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूमध्ये कसैको एउटा भेँडो छ, र त्यो शबाथको दिनमा एउटा खाल्डामा खस्यो भने के उसले त्यसलाई आफ्नो हातले समातेर बाहिर तान्दैन? ^{१२}अनि एउटा मान्छे भेँडाभन्दा अधिक श्रेष्ठ हुन्छ। त्यसर्थ शबाथको दिनमा भलो गर्नु कानूनले दिन्छ।”

^{१३}तब उहाँले त्यस डुँडोहात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “मलाई तिम्रो हात हेर्न देऊ।” त्यसले येशू भएतिर हात पसायो। अनि उसको हात, त्यो अर्को हात जस्तै निको भयो। ^{१४}तर फरिसीहरू बाहिर गए अनि येशूलाई मार्नका निम्ति योजना बनाए।

येशू परमेश्वरले चुनेका सेवक थिए

^{१५}फरिसीहरूले के गर्न लागि रहेका थिए सो येशूलाई थाहा भयो। अनि उहाँले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो। धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे। उहाँले सबै रोगीहरूलाई निको पारी दिनु भयो। ^{१६}उहाँले मानिसहरूलाई चेतानी दिनुभयो कि उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भनी अरूलाई नभन्नु। ^{१७}येशूले यी कुराहरू यशैया अगमवक्ताले भनेका कुराहरू पूर्ण गर्नका निम्ति गर्नु भयो।

^{१८} “यहाँ मेरो सेवक छ; मैले उसलाई चुनेको हुँ। म उसलाई प्रेम गर्छु अनि म उसित खुशी छु। म मेरो आत्मा उसमा हालि दिनेछु। अनि उसले नै अन्य राष्ट्रहरू प्रति न्यायको घोषणा गर्नेछ।

^{१९} उसले भगइ गर्नेछैन न त चिच्याउने नै छ। उसको स्वर कसैले पनि गल्लीहरूमा सुन्ने छैन।

^{२०} उसले बाङ्गि सकेको निगालो भाँचे छैन। उसले जलिरहेको दीयो पनि निभाउने छैन जो

निभदै जाँदैंछ। उसले यी सब गरिरहनेछ जबसम्म
साँचो न्यायले विजय प्राप्त गर्दैन।

२१ सबै राष्ट्रहरूले उमाथिनै आशा गर्नेछ।”

यशैया ४२:१-४

परमेश्वरद्वारा येशूको शक्ति

(मर्कूस ३:२०-३०; लूका ११:१४-२३; १२:१०)

२२ त्यसपछि केही मानिसहरूले एकजना मानिसलाई
येशूकहाँ ल्याए। उ अन्धो थियो अनि बोल्न सक्दैनथ्यो
किनकि, उसलाई भूत लागेको थियो। उहाँले त्यसलाई
निको पार्नुभयो अनि त्यस मानिसले बोल्न अनि देख्न
सक्यो। २३ सबै मानिसहरू चकित भए। तिनीहरूले भने,
“निश्चयनै यी मानिस नै दाऊदका पुत्र हुन् जसलाई
परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो?”

२४ फरिसीहरूले मानिसहरूले यसो भनेका सुने।
तिनीहरूले भने, “येशूले मानिसहरूबाट भूत भगाउनका
निमित्त बिल्जीबुलको शक्तिको प्रयोग गर्दछन्। बिल्जीबुल
भूतहरूको नायक हो।”

२५ येशूले फरिसीहरूले सोचेका कुरा थाहा पाउनुभयो।
अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आपसमा भगडा
गर्ने कुनै पनि राज्य ध्वंस हुनेछ अनि हरेक नगर जो
विभाजन भएको छ त्यो जीवित रहने छैन। त्यसरीनै
विभाजन भएको कुनै परिवार सफल हुँदैन। २६ यदि
शैतानले दृष्टान्तमा खेदछ भने त्यो विभाजित हुन्छ अनि
आफै विरुद्धमा जुभन्छ। तब कसरी उसको राज्य टिक्न
वा चलन सक्छ? २७ तिमीहरूले भन्दैछौ कि मैले
शैतानको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँदछु। यदि यो सत्य हो
भने, तिम्रा मानिसहरूले भूत भगाउन कुन शक्तिको
प्रयोग गर्दछन्। यसकारण तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूले
तिमीहरूको भूल खुट्याउनेछन्। २८ तर म परमेश्वरका
आत्माको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँछु। यसबाट यो थाहा
हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य अधिनै तिमीहरूमा आइसकेको
छ।

२९ “यदि कुनै व्यक्तिले कुनै एक बलवान व्यक्तिको
घरमा लूटपाट गर्न चाहन्छ भने, सर्वप्रथम उसले त्यो
बलवान व्यक्तिलाई साङ्गालोले बाँधेर राख्नुपर्छ। त्यसपछि
मात्र त्यो व्यक्तिले घर लुट्न सक्छ।

३० “जो व्यक्ति मसित छैन, त्यो मेरो विरुद्धमा छ।
त्यो, जो मसित काम गर्दैन मेरो विरुद्धमा काम
गरिरहेको हुन्छ। ३१ यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु,

तिनीहरूले गरेका हरेक पापका निमित्त मानिसहरूलाई
क्षमा प्रदान गरिन सकिन्छ। अनि तिनीहरूले भनेका सबै
नराम्रा शब्दहरूको निमित्त मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्न
सकिन्छ। तर यदि कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा
कुरा गर्छ भने उसलाई क्षमा गरिनेछैन। ३२ यदि कसैले
मानिसका पुत्रका विरुद्धमा कुरा गरे उसलाई क्षमा
हुनेछ। यदि कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा-कुरा गरे
क्षमा हुनेछैन। त्यस मानिसलाई न ता अहिले क्षमा
दिइन्छ न ता भविष्यमा।

तिमीहरूको कर्मले बताउँछ, तिमीहरूको हौ

(लूका ६:४३-४५)

३३ “यदि तिमीहरू असल फल चाहन्छौ भने तिमीहरूले
बृक्षलाईनै असल तुल्याउनु पर्छ। यदि तिमीहरूको बृक्ष
नै नराम्रो छ भने त्यसको फल पनि असल नराम्रो
हुनेछ। किनकि त्यसको फलबाटनै बोट चिन्न सकिन्छ।
३४ ए साँपहरू, तिमीहरू दुष्ट मतिका छौ। तिमीहरूबाट
कसरी असल कुराहरू आउनसक्छ। हृदयमा जे कुरा
थुपारिएको छ त्यही कुराहरूनै मुखले बोल्दछ। ३५ असल
व्यक्तिले असलै कुराहरू हृदयमा थुपारेको हुन्छ। यसैले
हृदयमा थुपारेको जस्तो राम्रै कुराहरू उसले बोल्दछ।
तर एउटा दुष्ट व्यक्तिले हृदयमा दुष्ट कुराहरूनै राखेको
हुन्छ अनि बात गरेको बेला हृदयमा भएका दुष्ट
कुराहरू नै उसले बोल्दछ। ३६ यसर्थ म तिमीहरूलाई
भन्दछु प्रत्येक मानिसले आफूले बोलेका हरेक लापरवाही
कुराहरूको विवरण न्यायको दिनमा दिनुपर्नेछ। ३७ तिमीलाई
तिम्रा आफ्नै कुराहरूद्वारा न्याय गरिनेछ। तिम्रा कतिपय
कुराहरूले तिमीलाई सही तुल्याउँछ अनि तिम्रा कतिपय
कुराहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ।”

प्रमाणकालागि येशूगै यहुदीहरू सोच्छन्

(मर्कूस ८:११-१२; लूका ११:२६-३२)

३८ तब व्यवस्थाका केही शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले
येशूलाई जवाफ दिए। तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू हामी
तपाईंबाट एउटा आश्चर्यको चिन्ह चाहन्छौं।”

३९ येशूले उत्तर दिनु भयो, “दुष्ट र अविश्वासी
मानिसहरूले प्रमाणकालागि चमत्कार खोज्दछन्। तर
त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रमाणकालागि कुनै चमत्कार देखाइने
छैन। केवल अगमवक्ता योनाको चिन्ह मात्र दिइने छ।
४० तीन दिन र तीन रात सम्म योना एउटा ठूलो माछाको

पेटमा थियो। त्यसरी नै तीन दिन र तीन रात सम्म मानिसको पुत्र पृथ्वीको कोख भित्र रहनेछ।^{४१} अनि न्यायको दिनमा तिनीहरू दोषीछन् भनी देखाउनका निम्ति निनवेका मानिसहरू यस पुस्ताको साथ खड़ा हुनेछ। किनभने योनाले तिनीहरूलाई उपदेश दिएका थिए, अनि तिनीहरूले आफ्नो जीवन नै बदलेका थिए। अनि अब यहाँ एक व्यक्ति छ त्यो योना अगमवक्ता भन्दा महान छ।^{४२} न्यायको दिनमा दक्षिणकी महारानी यस पुस्ताको साथ खड़ा हुनेछिन अनि उनैले तिनीहरूलाई दोषी भनी प्रमाण गर्ने छिन्। किनभने सुलेमानका ज्ञानहरू सुन्न महारानीले धेरै-टाढासम्मको यात्रा गरेकी थिइन्। अनि अब यहाँ एक व्यक्ति छ त्यो सुलेमानभन्दा महान छ।

अशुद्ध आत्माले भरिएका आजका मानिसहरू

(लूका ११:२४-२६)

^{४३}“जब एक दुष्ट आत्मा मानिसबाट निस्केर जान्छ, त्यो ओबानो ठाउँतिर विश्राम खोज्दै हिंडछ तर त्यसले भेट्टाउन सक्तैन।^{४४} तब आत्माले भन्छ, ‘म आफ्नै अधिको घरमा फर्किजान्छु, जसलाई मैले छाड्छु।’ त्यो फर्केर आउँछ अनि अब रित्तो घर भेट्छ सफा अनि सुगंध पारेको भेट्टाउँछ।^{४५} त्यसपछि त्यो दुष्टात्मा जान्छ, र त्यो भन्दा बढ्ता दुष्ट आत्मा अरू सातवटा दुष्टात्माहरू ल्याउँछ। तब सबै दुष्टात्माहरू त्यस व्यक्ति भित्र पसेर त्यहाँ बास गर्छन् अनि त्यस मानिसले अधि पाएको अवस्था भन्दा नराम्रो हुन्छ। अनि त्यही अवस्था त्यो दुष्ट पुस्तामाथि पनि हुन्छ।”

येशूका चेलाहरूनै आफ्नो परिवार

(मर्कुस ३:३१-३४; लूका ८:१६-२१)

^{४६}जब येशू मानिसहरूसित अब्द बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो उहाँका आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका थिए। तिनीहरू येशूसँग बात गर्न चाहन्थे।^{४७} कुनै एकजनाले भने, “तपाईंकी आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका छन्, अनि तिनीहरू तपाईंसँग बात गर्न चाहन्छन्।”

^{४८}येशूले त्यो व्यक्तिलाई जो उहाँसित बोल्दै भन्नुभयो, “मेरा आमा को हुन्? मेरा भाइहरू को हुन्?”^{४९} आफ्ना चेलाहरूलाई संकेत गर्दै उहाँले भन्नुभयो, “हेर। यी नै मेरा आमा र भाइहरू हुन्।^{५०} जसले मेरा स्वर्गको

पिताले चाहनु भए भैं गर्दछ उनीहरूनै मेरा भाई, बहिनी र आमा हुन्।”

येशू बीउ र बीउ छर्नेको बिषयमा कथा भन्नुहुन्छ

(मर्कुस ४:१-९; लूका ८:४-८)

१३

ठीक त्यही दिन येशू बाहिर गएर भनीलको छेउमा बस्नु भयो।^२ उहाँ अनेकौं मानिसहरूद्वारा घेरिएका थिए। अनि एटा दुङ्गामा चढ्नु भयो। जब सबै मानिसहरू किनारमा बसेका थिए।^३ कथाहरूको उपयोग गरेर उहाँले मानिसहरूलाई धेरै शिक्षा दिनुभयो। येशूले बताउनुभयो, “केही खेतीवाला बीउ रोप्नलाई निस्के।^४ जब तिनी बीउ रोपे थिए, केही बीउहरू बाटोमा छरिए। चराहरू आएर ती बीउहरू खाए।^५ केही बीउहरू चट्टानमय खेतमा भरे। तर त्यो जमीन त्यति गहिरो थिएन। ती बीउहरू चाँडै उम्रनथाले, किनभने जमीन त्यति गहिरो थिएन।^६ तर जब घाम लाग्नथाल्यो, ती विरूवाहरू प्रचण्डघामले सुकेर गए किनभने तिनीहरूका जराहरू थिएनन्। कतिपय बीउहरू काँडाघारीमा खसे। जब काँडाहरू बढ्दै गए तिनीहरूले ती विरूवाहरूलाई उम्रन दिएनन्।^७ कतिपय बीउहरू मलिलो माटोमा खसेका थिए।^८ अनि ती बीउहरू उम्रिए अनि फसल उत्पन्न गरे। कतिपय बोटहरूले सय, कतिपयले साठी, अनि कतिपयले तीस गुणा गरेर फल दिए।^९ उ जसले सुन्न सक्छ मेरो कुरासुन।”

येशूले उपदेश गर्दा किन कथा भन्नु भयो

(मर्कुस ४:१०-१२; लूका ८:९-१०)

^{१०}चेलाहरू आए अनि येशूलाई सोधे, “जब तपाईंले उपदेश गर्नुहुन्छ तपाईंले किन कथाहरू प्रयोग गर्नुहुन्छ?”

^{११}येशूले जवाबदिनु भयो, “स्वर्गको राज्यको सत्य-रहस्यहरूको बारेमा तिमीहरूले मात्र बुझ्नसक्छौ। तर अरूहरूले ती जान्नसक्तैनन्।^{१२} जसले बुझ्न सक्तछ उसलाई अरू बुझाइनेछ अनि उसले चाहे भन्दा धेरै बुझ्न पाउनेछ। तर जसले बुझ्न सक्तैन उसले जति बुझेकोछ त्यो पनि उसकोबाट हटाउने छ।^{१३} यसैले, ती मानिसहरूलाई उपदेश गर्दा म कथाहरू प्रयोग गर्छु। तिनीहरू हेर्दछन्, तर तिनीहरू देख्दैनन्। तिनीहरू सुन्छन् तर तिनीहरूले सुनेकाहुँदैनन् अनि तिनीहरू बुझ्दैनन्।^{१४} यसरी यशैयाले जुन भविष्यवाणी गरे त्यो तिनीहरूमा पूर्ण भयो।

‘तिमीहरू सुन्न त सुन्छौ तर बुझ्दैनौ। तिमीहरू हेर्न त हेर्छौ तर कहिले देख्दैनौ।’

^{१५} हो, यी मानिसहरूको हृदय कठोर भएको छ। कान भएर पनि यिनीहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन् यद्यपि तिनीहरूको आखाँछ तिनीहरू हेर्दैनन्। यस्तो भएको छ त्यसकारण तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्दैनन्। आफ्नाकान द्वारा सुन्दैनन् अनि मन द्वारा बुझ्दैनन्। यो यस्तै भएको छ कि निको हुनका निमित्त तिनीहरू म कहाँ आउँदैनन्।’

यशैया ६:९-१०

^{१६}तर तिमीहरू धन्य छौ किनभने तिम्रो आँखाहरूले देख्न सक्छन्, अनि तिम्रा कानहरूले सुन्न सक्छन्। ^{१७}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। धेरै अगमवक्ताहरू र धार्मिक मानिसहरू अहिले तिमीहरूले देखेका कुराहरू हेर्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले ती कुराहरू देख्न सकेनन्। अनि धेरै अगमवक्ताहरू र धार्मिक मानिसहरू अहिले तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले ती कुराहरू सुन्न सकेनन्।

येशूद्वारा बिउहरूको व्याख्या

(मर्कुस ४:१३-२०; लूका ८:११-१५)

^{१८}“अब कृषकको बारेमा कथा सुन। ^{१९}बाटोमा छरिएको बीउ के हो? त्यो बीउ एक मानिस हो जसले राज्यको बारेमा उपदेश केही सुन्छ तर बुझ्दैन। दुष्ट आउँछ अनि उसको मनमा रोपिएको कुराहरू लैजान्छ। ^{२०}अनि चट्टानमय भूमिमा खसेको बीउहरू चाहिँ के हुन्? ती बीउहरू त्यो मानिस जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्छ अनि आनन्दसित तुरन्तै ग्रहण गर्दछ। ^{२१}तर त्यो मानिसले त्यो सन्देशलाई गहनरूपले उसको जीवनमा पस्न दिँदैन। त्यो उपदेशलाई त्यसले थोरै बेरसम्म मात्र उसको जीवनमा राख्छ। उपदेशको कारणले जब उसले कष्ट र सतावट सामना गर्नुपर्छ त्यसले तत्काल आफ्नो विश्वास गुमाउँछ। ^{२२}अनि काँडाहरूमा छरिएको बीउहरू चाहिँ के हुन्? ती बीउहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्दछन् तर जीवनको बारे फिक्री गर्छन् अनि पैसाको प्रेमले निस्सासिन्छ। यसले गर्दा उपदेशले फलफलाउन सक्तैन। ^{२३}तर मलिलो जमीनमा भरेका बीउहरू चाहिँ के हुन्? ती बीउहरू ती मानिसहरू जस्तै

हुन् जसले उपदेश सुन्छ अनि त्यसलाई बुझ्छ। त्यो विरूवा उम्रन्छन् अनि कहिले काँही सयगुणा ज्यादा, कहिले साठी गुणा ज्यादा, अनि कहिले तीसगुणा अधिक फल दिन्छ।”

गुहँ र सामाको कथा

^{२४}त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन अर्को कथा सुनाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य मानिस जस्तो हो जसले आफ्नो खेतमा असल बीउ छरयो, ^{२५}त्यो रात सबै मानिसहरू निदाइरहेका थिए। त्यो मानिसको शत्रु आयो अनि गुहँको बीच-बीचमा सामा छट्यो अनि गयो। ^{२६}केही समयपछि गुहँ पल्हायो अनि टुप्पाको गठनहुन थाल्यो। त्यही समय सामा पनि बढ्न थाल्यो, ^{२७}अनि चाकरहरू आए अनि मालिकलाई सोधे, ‘हजुरले आफ्नो खेतमा असल बीउ रोप्नु भएको होइन? तब सामाको बोट चाहिँ कहाँबाट आयो?’

^{२८}“त्यो मानिसले उत्तर दियो, ‘केही शत्रुले त्यो छरेको थियो।’

“चाकरहरूले सोधे, ‘त के हामी गएर ती सामा उखालेको तपाईं चाहनु हुन्छ?’

^{२९}“त्यो मानिसले उत्तर दियो, ‘अहँ, किनभने जब तिमीहरूले सामा उखाल्छौ तब तिमीहरूले सामासित गुहँ समेत उखाल्न सक्छौ। ^{३०}फसलको समयसम्म सामा र गुहँ दुवैलाई सँगसँगै उम्रन देऊ। फसल कटाइको बेलामा म खेतालाहरूलाई भन्नेछु, ‘पहिले सामा बढुलेर तिनीहरूलाई जलाउनुको निमित्त बिटा-बिटा बाँध। त्यसपछि गुहँ बढुल र मेरो भण्डारमा हाल।”

येशू अरू धेरै कथाहरू भन्नुहुन्छ

(मर्कुस ४:३०-३४; लूका १३:१८-२१)

^{३१}तब येशूले मानिसहरूलाई अर्को कथा भन्न लाग्नु भयो। “स्वर्गको राज्य एउटा रायोको बीउ जस्तो हो। एकजना मानिसले त्यसलाई लियो अनि आफ्नो खेतमा रोप्यो। ^{३२}त्यो बीउ अरू बीउहरूमध्ये सबैभन्दा सानो बीउ हो। तर जब यो उम्रन्छ, तब यो त्यो बगौँचाको सबभन्दा ठूलो पोथ्रा हुन सक्छ। त्यो रूख जस्तै उम्रन सक्छ हाँगाहरू यति ठूला उम्रन सक्छन् कि चराहरूले आफ्ना निमित्त गुँड बनाउन सक्छन्।”

^{३३}येशूले अर्को कथा भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य खमीर जस्तो छ जसलाई एक स्त्रीले लगेर रोटी बनाउन

एउटा ठूलो भाँडामा पिठोसित मिसाइन्। त्यो खमीरै पीठोको सबै डल्लालाई खमीरी बनायो।”

^{३४}येशूले मानिसहरूलाई यी सबैकुराहरू भन्नलाई कथाहरू उपयोग गर्नु भयो। वास्तवमा उहाँले तिनीहरूलाई कथाहरूको उपयोग नगरी कहिले केही भन्नु भएन।
^{३५}अगमवक्ताद्वारा भनिएका कुराहरूलाई पूर्णगर्न यस्तो भयो,

“म कथामा बोल्छु, म संसारको सृष्टि भएको समय देखि गुप्त राखिएका कुराहरू भन्नेछु।”

भजनसंग्रह ७८:२

येशूले कथाहरूको अर्थ व्याख्या गर्नु हुन्छ

^{३६}त्यसपछि सबै मानिसहरूलाई त्यहीँ छाडेर येशू घरतिर लाग्नुभयो। उनका चेलाहरू उहाँकहाँ गए अनि भने, “कृपया हामीलाई खेतको सामाको कथाको अर्थ व्याख्या गरिदिनु हवसा।”
^{३७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “खेतमा असल बीउ छर्ने व्यक्ति मानिसको पुत्र हो।
^{३८}संसार नै खेत हो। असल बीउहरू राज्यमा प्रभुकै मानिसहरू हुन्। सामा दुष्टका नानीहरू हुन्।
^{३९}नराम्रो बीउहरू छर्ने शत्रुको नानीहरू हो। फसलकाटने समय चाहिँ संसारको अन्त हो। अनि फसलकाटनेहरू प्रभुका दूतहरू हुन्।

^{४०}सामाहरू बटुले पछि ती आगोमा जलाइन्छ, संसारको अन्तमा पनि त्यस्तै हुन्छ।
^{४१}मानिसको पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछन्, अनि तिनीहरूले ती सबैलाई भेला गर्नेछन् जसले पाप गर्छन् अनि ती जसले दुष्टता गर्छन् अनि दूतहरूले उनीहरूलाई राज्यदेखि बाहिर निकालि दिने छन्।
^{४२}स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई ज्वलन्त भट्टीमा फालिदिनेछन्। त्यहाँ मानिसहरू रूवाबासी गर्दै अनि दौँतकिट्दै रहनेछन्।
^{४३}तब धार्मिकहरू घाम जस्तै चम्कने छन्। तिनीहरू आफ्ना पिताको राज्यमा हुनेछन्। ए मानिसहरू जसले सुन्धौ मलाई सुन्नु पर्छ।

सम्पती र मोतीको कथा

^{४४}“स्वर्गको राज्य खेतमा लुकाइएको सम्पत्ति जस्तै हो। कुनै एक दिन एउटा मान्छेले त्यो पायो, उखूबै खुशी भयो। उसले त्यसलाई फेरि खेतमा लुकायो। तब उ गयो अनि आफूसँग भएको सबै चिजहरू बेच्यो अनि त्यो खेत किन्यो।

^{४५}फेरि, स्वर्गको राज्य एक बिक्रेता जस्तै हो जसले असल मोतीहरू खोज्छ।
^{४६}एकदिन त्यो बिक्रेताले

एउटा बहुमूल्य मोती फेला पारयो। त्यो बिक्रेता गयो अनि आफूसँग भएको सबै बेचेर त्यो मोती किन्यो।

माछामार्ने जालको कथा

^{४७}“स्वर्गको राज्य समुद्रमा फिँजाएको माछामार्ने जाल जस्तै हो। त्यो जालमा विभिन्न किसिमका माछाहरू पर्यो।
^{४८}त्यो जालभरि माछा थियो। तब जालहारीले त्यो जाललाई किनारमा तान्यो, भूईँमा बसेर तिनीहरूले राम्रो किसिमका माछाहरू छुट्याउन अनि आफ्नो टोकरीमा हाल्न थाले। अनि तिनीहरूले नराम्रा किसिमका माछाहरू फर्काए।
^{४९}संसारको अन्तमा पनि यस्तै हुनेछ। स्वर्गदूतहरू आइपुग्ने छन् अनि राम्रा मानिसहरूबाट नराम्रा मानिसहरूलाई अलग गर्नेछन्।
^{५०}स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई जल्दो भट्टीमा फालिदिनेछन्। ती मानिसहरू पीढाले रूनेछन् अनि दौँतकिट्नेछन्।”

^{५१}तब येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई सोध्नुभयो, “के यी सबै कुराहरू तिमीहरूले बुझ्यौ?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “ज्यू हामीले बुझ्यौं।”

^{५२}तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रत्येक कानूनका शिक्षक जसले स्वर्ग राज्यको बारेमा सिक्छन् तिनी एउटा घरको मालिक जस्तै हुन्। उसले आफ्नो घरमा पुराना र नयाँ चीजहरू जोगाउँ गरेका छन्। अनि उसले ती पुराना र नयाँ चीजहरू बाहिर फिक्त्वन्।”

येशू आफ्नो शहर जानुहुन्छ

(मर्कुस ६:१-६; लूका ४:१६-३०)

^{५३}आफ्नो शिक्षा-प्रचारको कथा भनी सकेर येशूले त्यो स्थान छाड्नु भयो।
^{५४}येशू जहाँ हुर्कनु भएको थियो त्यहाँ पुग्नुभयो। येशूले सभाघरमा तिनीहरूलाई तिनीहरूको शिक्षा दिनुभयो। मानिसहरू उहाँप्रति अचम्भित भए। अनि सोधे, “चमत्कारहरू गर्ने यस्तो बुद्धि र शक्ति उहाँले कहाँबाट प्राप्त गर्नु भयो?
^{५५}उहाँ उनै सिकमीका पुत्र हुन्। अनि उहाँकी माता मरियम हुनुहुन्छ। याकूब, यूसुफ, शिमोन र यहूदा उहाँका भाइहरू हुन्।
^{५६}अनि उहाँका सबै बहिनीहरू अहिले हामीसँग छन्। यसर्थ, उहाँले यी कुराहरू गर्ने यत्रो बुद्धि र शक्ति कहाँबाट प्राप्त गर्नुभयो?”
^{५७}यसर्थ मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।

तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्छन्। तर आफ्नो शहरमा अनि

उहाँको आफ्नै घरमा भएका मानिसहरूले अगमवक्तालाई त्यसरी मानिसहरूले उनको सम्मान गर्दैनन्।”

^{५८}त्यस स्थानका मानिसहरूले येशूलाई विश्वास नगरेका हुनाले उहाँले त्यहाँ त्यति धेरै चमत्कारहरू गर्नु भएन।

हेरोद येशूका बारेमा सुन्छ

(मर्कुस ६:१४-२६; लूका ६:१७-६)

१४ त्यस समयमा हेरोद, गालिलीका शासकले मानिसहरूबाट येशूका बारेमा खबर सुनेका थिए। ^१हेरोदले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, “यो व्यक्ति साँच्चै बपतिस्मा गर्ने यूहन्ना हुन। उनी मृत्युबाट बौरी उठेका छन्। यसैले उनले यत्रो चमत्कारहरू गर्न सक्छन्।”

कसरी बपतिस्मा दिने यूहन्ना मारिए

^२यसअघि हेरोदले यूहन्नालाई कैद गरेका थिए। हेरोदले यूहन्नालाई सांगलोले बाँधेर कैदमा पारेका थिए हेरोदियासको कारणले। हेरोदले यूहन्नालाई पक्रेका थिए। हेरोदियास, हेरोदको दाजु फिलिपकी स्वास्नी थिइन्। ^४हेरोदले यूहन्नालाई पक्रेका थिए किनभने यूहन्नाले हेरोदलाई भनेका थिए, “तिमीलाई हेरोदियास राख्ने अनुमति छैन।” ^५यसैकारणले हेरोदले यूहन्नालाई मार्न चाहन्थे। तर मानिसहरूदेखि उसलाई डर थियो। मानिसहरूमा यूहन्ना एकजना अगमवक्ता थिए भन्ने विश्वास थियो।

^६हेरोदको जन्म दिनमा, हेरोदियासकी छोरीले हेरोद अनि तिनका अतिथिहरूका निम्ति नृत्य गरी। हेरोद खूबै खुशी भए। ^७अनि उसले चाहेको कुनैपनि चीज उसलाईदिने वचनको हेरोदले शपथलिये। ^८केचाहिँ माग्नु पर्ने हो हेरोदियासले आफ्नी छोरीलाई भनिन्। यसर्थ उसले हेरोदलाई माँगिन, “कृपया बपतिस्मा दिने यूहन्नाको टाउको मलाई यहाँ एउटा थालमा दिनुहोस्।” ^९राजा हेरोद खूबै दुःखी भए। तर छोरीले जे चाहन्थे त्यो उसलाई दिने बचनको शपथ लिएका थिए। अनि हेरोदसँगै खाने मेचमा बसेका मानिसहरूले पनि यो (शपथ) सुने। उसले आफ्नी छोरीले चाहेको कुरा ल्याउने आदेश दिए। ^{१०}यसर्थ उनले केही मानिसहरूलाई पठाए अनि तिनीहरूले कैदमा परेका यूहन्नाको टाउको काटे। ^{११}तिनीहरूले यूहन्नाको टाउको एउटा थालमा ल्याए अनि केटीलाई दिइयो। छोरीले सो टाउको आफ्नी

आमा हेरोदियास कहाँ लगी। ^{१२}यूहन्नाका चेलाहरू आए अनि तिनको देह लगेर गाडे। अनि तिनीहरू येशूकहाँ गए अनि भएका घटनाहरू वर्णन गरे।

पाँचजारभन्दा अधिक मानिसहरूलाई भोजन प्रकथ

(मर्कुस ६:३०-४४; लूका ६:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१४)

^{१३}जब येशूले यूहन्नाका प्रति भएका घटनाहरू सुन्नुभयो, उहाँ एउटा नाउमा चढेर त्यो स्थानमा प्रस्थान गर्नुभयो। जहाँ एकजना मानिस पनि बसेका थिएनन्। तर मानिसहरूले येशू गइसक्नु भएको कुरा थाहा पाए। येशूको पछि लाग्न स्थलपथ भएर तिनीहरूले आफ्ना शहर छोडे। ^{१४}जब येशू नाउबाट उत्रनु भयो, त्यहाँ उहाँले मानिसहरूको भीड देख्नुभयो। उहाँ तिनीहरूप्रति अत्यन्त दुःखी हुनुभयो, अनि तिनीहरूमा विरामी परेकाहरूलाई निरोग तुल्याइदिनु भयो।

^{१५}त्यसै अपरान्ह चेलाहरू येशूकहाँ पुगे अनि भन्नलागे, “यहाँ कुनै मानिस बस्दैनन्। अनि अब धेरै ढिलो भयो। तिनीहरूलाई पठाइदिनुहोस् जसमा कि तिनीहरू आफै गएर आफ्ना निम्ति आहारहरू किन्न सकून्।”

^{१६}येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरू जानु पर्दैन। तिमी स्वयं तिनीहरूलाई खानका निम्ति केही देऊ।”

^{१७}चेलाहरूले भने, “तर हामीहरूसित सब जम्मा पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा मात्र छन्।”

^{१८}येशूले भन्नुभयो, “ती रोटी र माछाहरू मेरोमा ल्याऊ।” ^{१९}त्यसपछि येशूले सबै मानिसहरूलाई घाँसमा बस्नु भन्नु भयो। उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेर्नुभयो अनि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले रोटीहरू टुक्राउनुभयो। उहाँले चेलाहरूलाई ती रोटी दिनुभयो, अनि चेलाहरूले मानिसहरूमाभ ती वितरण गरे। ^{२०}सबैले खाए अनि सन्तुष्ट भए। सबै मानिसहरूले खाना खाइसके, पछि चेलाहरूले उभ्रिएका टुक्राहरू बुटलेर बाहवटा टोकरीहरूमा भरे। ^{२१}त्यहाँ प्रायः पाँच हजार मान्छेहरू थिए, स्त्री एवं नानीहरूको गिन्ती नगरी। खाना खानेहरूमा आइमाई र नानीहरू पनि थिए।

येशू पानी माथि हिड्नु भयो

(मर्कुस ६:४५-५२; यूहन्ना ६:१५-२१)

^{२२}तब येशूले चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढ्न अनि भौलको अर्को तर्फ जान लगाउनु भयो। अनि येशूले

भन्नु भयो कि उहाँ केही पछि आउनु हुनेछ। मानिसहरूलाई घर पठाउनका निम्ति येशू त्यहाँ बस्नुभयो।^{२३}मानिसहरूलाई बिदा गरिसकेपछि, येशू एकलै प्रार्थना गर्नलाई डोंडामा चढ्नुभयो। अवेर समय सम्म उहाँ एकलै त्यहाँ बस्नुभयो।^{२४}यसवेलासम्म डुङ्गा धेरै पारि पुगिसकेको थियो। वायु विपरित भएकोले छालहरूले गर्दा डुङ्गालाई कठिन परिस्थिति थियो।

^{२५}बिहानको तीन अनि छ बजे माफ, येशूका चेलाहरू डुङ्गामा नै थिए। येशू पानीमाथि हिँड्दै तिनीहरू भएतिर जानुभयो।^{२६}उहाँलाई पानीमा हिँड्दै गरेको देखेर चेलाहरू डराउन लागेका थिए। “यो भूत हो।” तिनीहरू डरले चिच्याए।^{२७}तर येशूले तत्कालै भन्नुभयो, “साहसी होऊ यो म हुँ! डराउनु पर्दैन।”

^{२८}पत्रुसले भने, “प्रभु, यदि यो वास्तवमा तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई पानीमाथि हिंडेर तपाईंकाहाँ आउन भन्नुहोस्।”

^{२९}येशूले भन्नुभयो, “आऊ पत्रुस।”

त्यसपछि पत्रुसले डुङ्गा छोडे अनि पानी भएर हिँड्दै येशूकाहाँ गए।^{३०}पानीमाथि हिँड्दा पत्रुसले कडा बतास र छालहरू आएको देखे। अनि भयभीत भए। उनी भयभीत थिए अनि पानीमा डुबलागे। उनी चिच्याए, “प्रभु, मलाई बचाउनुहोस्।”

^{३१}त्यसपछि येशूले पत्रुसको हात समात्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीमा थोरै विश्वास छ, किन तिमीले शंका गर्छौ?”

^{३२}जब पत्रुस र येशू दुवै डुङ्गामा चढे आँधी थामियो।^{३३}अनि डुङ्गामा भएका चेलाहरूले येशूलाई पूजे अनि भन्न लागे, “साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

येशूले धेरै बिमारी मानिसहरूलाई निको गर्नुहुन्छ

(मर्कुस ६:५३-५६)

^{३४}जब तिनीहरूले तलाउ पार गरे, त्यसपछि तिनीहरू गनेसेतको किनारामा पुगे।^{३५}त्यस स्थानका निवासीहरूले येशूलाई देखे। उहाँ वास्तवमा को हुन् भनेर तिनीहरूले जान्न पाए। तिनीहरूले त्यस क्षेत्रका वरिपरिका सबै मानिसहरूलाई येशूको आगमन बारेमा भने। मानिसहरूले धेरै रोगीहरूलाई येशूकाहाँ पुर्‍याए।^{३६}तिनीहरूले उहाँको कोटको किनारा मात्र पनि छुनलाई अनुमति माँगे ताकि तिनीहरूको बिमारी जाति होस्।

परमेश्वरका कानून अनि मानिसका नियम

(मर्कुस ७:१-२३)

१५ त्यसपछि केही फरिसीहरू र शास्त्रीहरू येशूकाहाँ आए। तिनीहरू यरूशलेमबाट आएका थिए अनि भन्न लागे, “तपाईंका चेलाहरूले किन हाम्रा पुर्खाहरूले बनाएका नियमहरू भङ्ग गर्दछन्? खानभन्दा अघि तिनीहरू हात धुँदैनन्।”

^{३७}येशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरू पनि किन तिमीहरूका दस्तुरको निम्ति परमेश्वरको आज्ञा भङ्ग गर्दछौ? परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘आफ्ना बाबु र आमाको आदर गर।’* फेरि उहाँले भन्नु भएको छ, ‘जसले आफ्ना बाबु अनि आमालाई अपमान गर्छ त्यसलाई मारुपर्छ।’*^{३८}तर तिमीहरू ती मानिसहरूलाई सिकाउँछौ कि उसले आफ्ना बाबु वा आमालाई यो भन्न सक्छ, ‘मसित तिमीलाई मदत मा उपयोग गर्ने केही छ, तर म तिमीलाई मदत गर्न त्यसको उपयोग गर्नेछैन किनभने म यो परमेश्वरलाई प्रदान गर्नेछु।’^{३९}तिमीहरू त्यस व्यक्तिलाई आफ्नो पिताको आदर नगर्नु भन्छौ। यसरी तिमीहरू आफ्नो नियमका निम्ति परमेश्वरको आदेश एकातिर साँझौं।^{४०}तिमीहरू कपटीहरू हो। यशैयाले तिमीहरूको बारेमा सही बोले। यशैयाले भने,

“यी मानिसहरू मलाई आदर गरे भनी भन्छन् तर तिनीहरूको आफ्नो हृदय मदेखि टाढाछ।

तिनीहरूले मलाई अर्पण गरेको पूजा व्यर्थ छ। तिनीहरूले ती कुराहरू सिकाउँछन् जो केवल मानव निर्मित नियमहरू हुन्।”

यशैया २९:१३

^{४१}येशूले मानिसहरूलाई आफुकाहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई केही भन्छु। सुन अनि यसलाई बुझ।^{४२}जे जतिकुरा मुखाभिन्न पस्तछ, त्यसले मानिसहरूलाई अशुद्ध गर्दछैन। तर जे मुखबाट बाहिर निस्कन्छ, त्यसैले मानिसहरूलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।”

^{४३}तब चेलाहरू येशूकाहाँ आए अनि उहाँलाई भने, “के तपाईंलाई थाहा भयो कि तपाईंले भन्नुभएको कुराबाट फरिसीहरू रिसिए भनेर?”

*आफ्ना ... गर’ प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६।

*जसले ... मारुपर्छ’ प्रस्थान २१:१७।

^{१३}येशूले भन्नुभयो, “स्वर्गको मेरा पिताले नरोपेको प्रत्येक बोट नै उखेलिनेछ। ^{१४}फरिस्सीहरूलाई छाडि देऊं। तिनीहरू मानिसहरूलाई अगुवाई त गर्छन्, तर तिनीहरूको अगुवाई एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोस्छ। जो जस्तो हुन्छ। अनि जब एक अन्धाले अर्को अन्धालाई डोस्छ तब दुवै खाल्डामा पर्नेछन्।”

^{१५}पत्रुसले भने, “अघि तपाईंले मानिसहरूलाई भन्नु भएको कुराको हामीलाई व्याख्या गर्न हवस्।”

^{१६}येशूले सोध्नुभयो, “के तिमीहरूलाई पनि यसलाई बुझिना अझ कठिन परिरेको छ? ^{१७}तिमीहरू जान्दैनौ कि मुखबाट खाएको खानेकुरा पेटमा पुग्दछ। अनि त्यसपछि शरीरदेखि बाहिर जान्छ। अनि नालामा जान्छ। ^{१८}मुखबाट जे निस्कन्छ वास्तवमा त्यसको उत्पत्ति हृदयमा हुन्छ अनि त्यसैले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउछ। ^{१९}किनभने हृदयबाट यस्ता नाराप्ता कुराहरू आउँछ दुष्ट विचार, हत्या, व्यभिचार, यौन अनैतिकता, चोरी, कसम खाएर ढाँट्नु, निन्दा। ^{२०}यी कुराहरूले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ। तर हात नधोई खानाले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँदैन।”

येशूबाट अग्रहृदी स्त्रीहरूलाई मद्दत

(मर्कस ७:२४-३०)

^{२१}येशू त्यो ठाउँ छोडेर जानु भयो अनि टायर र सिडोनका क्षेत्रतिर जानुभयो। ^{२२}त्यस क्षेत्रकी कुनै एउटी कनानी स्त्री येशूकहाँ आई। तिनी चिच्याईन्, “परमप्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्। मेरो छोरीलाई भूतले सताएको छ अनि ऊ साह्रै यातनामा छे।”

^{२३}तर येशूले त्यस स्त्रीलाई जवाब दिनु एउटा शब्द पनि भन्नु भएन। अनि चेलाहरू उहाँकहाँ आएर किन्ती गर्न लागे, “कृपया यो स्त्रीलाई पठाइदिनु हवस्, यसले हाम्रो पिछा गर्दै कराइरहेकी छे।”

^{२४}येशूले भन्नुभयो, “इस्राएलका हराएको भेडाको निमित्त मात्र जानु भनी परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको हो।”

^{२५}त्यो स्त्री फेरि येशूकहाँ आई। येशूको अघि नतमस्तक हुँदै त्यसले भनी, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस्।”

^{२६}उहाँले उत्तर दिनु भयो, “नानीहरूको रोटी लिएर कुकुरलाई दिनु असल होइन?”

^{२७}त्यो स्त्रीले भनी, “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले आफ्नो मालिकको टेबलबाट भरेको रोटीको टुक्रा खान्छन्।”

^{२८}तब येशूले भन्नुभयो, “हे नारी। तिमीमा ठूलो विश्वास रहेछ। तिमी जे चाहान्छौ म गर्नेछु।” अनि त्यसको छोरी त्यसैबेला निको भइहाली।

येशूले अनेक रोगहरू जाति गर्नु भयो

^{२९}त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो अनि गालीली पोखरीको किनारमा जानुभयो। येशू डाँडामा चढ्नु भयो अनि त्यहाँ बस्नुभयो।

^{३०}धेरै, मानिसहरू येशूकहाँ आए। ती मानिसहरूले थुप्रै रोगीहरूलाई लिएर आए अनि येशूको अघि राखिदिए। लङ्गुडो, अन्धो, ढुँडो अनि बैहोमानिसहरू भीडद्वारा ल्याइएका थिए। येशूले यी सबैलाई निको पारिदिनु भयो। ^{३१}व्यक्तिहरू जो लाटा थिए बोल्न समर्थ भए। ढुँडा बलिया भए। जो लङ्गुडो थिए, हिउँन सके अनि मानिसहरू छक्क परे कारण कुँजोहरू बलवान भए। हिउँने नसक्नेहरू हिउँने भए। अन्धोहरूले देख्न सकेको थाहापाएर मानिसहरू आश्चर्य चकित भए। यी सबै देखेर तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए।

चार हजारभन्दा अधिक मानिसहरूलाई

येशूले खुवाउनु भएको

(मर्कस ८:१-१०)

^{३२}येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “यी मानिसहरूप्रति म अति दुःखी छु। अहिले तिनीहरू मसँग तीनदिनसम्म छन्, अनि तिनीहरूको खानेकुरा छैन। म तिनीहरूलाई रित्तो पेट पठाउन सकिदैनौं। घर जाने बाटोमा तिनीहरू मुर्च्छा पर्न सक्छन्।”

^{३३}चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “यी मानिसहरूलाई खुवाउनु यति विघ्न भोजन हामी कहाँ पाउनु सक्छौं? कुनै पनि शहरदेखि हामी धेरै टाडामा छौं।”

^{३४}येशूले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूसित कतिवटा रोटी छन्?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीसित सातवटा रोटी र केही ससाना माछा छन्।”

^{३५}येशूले सबैलाई भूँइमा बस्नु भन्नुभयो। ^{३६}येशूले सातवटा रोटी र माछा लिनुभयो। अनि आहारकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। उहाँले त्यसलाई भाँचिर

चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले मानिसहरूलाई बाँडिदिए।
 ३७सबै मानिसले खाना खाए अनि तृप्त भए। चेलाहरूले उब्रेका आहार बटुले अनि सातवटा टोकरीभरि उठाए।
 ३८प्रायः चार हजार मानिसहरू थिए। जसले खाना खाए। त्यसमा स्त्री र बालकहरू पनि थिए। ३९जब तिनीहरूले खाए येशूले तिनीहरूलाई घर जानु भन्नुभयो। उहाँ एउटा डुङ्गामा चढेर मगदानको क्षेत्रमा जानुभयो।

यहूदी नेताहरूद्वारा येशूको परीक्षा

(मर्कुस ८:११-१३; लूका १२:५४-५६)

१६ फरिसीहरू र सदुकीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरू येशूको परीक्षा लिन चाहन्थे। अनि तिनीहरूले येशूलाई परमेश्वरबाट आएको हो भन्ने प्रमाणको निमित्त चमत्कार देखाउने विन्ति गरे।

२येशूले भन्नुभयो, “जब तिमीहरूले सूर्यास्त भएको देख्छौ, तिमीहरू भन्छौ, आकाश रातो छ, मौसम राम्रो हुनेछ।” ३अनि बिहान तिमीहरू भन्छौ। आकाश अन्धकार र रातो छ, यसकारण आज आँधी चल्ने छ। यी मौसमका संकेतहरू हुन्। जब तिमीहरू ती आकाशमा देख्छौ तिमीहरू त्यसको संकेत बुझ्छौ। एवरीतले, अहिले के भइरहेछ त्यो तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ। यी पनि संकेतहरू हुन्। तर यी संकेतहरूको अर्थ तिमीहरू बुझ्दैनौ। ४दुष्ट अनि पापी मानिसहरूले चिन्हको निमित्त चमत्कार खोज्छन्। तर तिनीहरूलाई योनाको चिन्ह * बाहेक अरू चिन्ह देखाइनेछैन।” त्यसपछि अन्यत्र कतै जानका निमित्त उहाँले त्यो स्थान छाड्नु भयो।

येशूद्वारा यहूदी नेताहरूका विरुद्ध चेतावनी

(मर्कुस ८:१४-२१)

५येशू अनि उहाँका चेलाहरू गालिली पोखरीको अर्को तिर जानुभयो। तर चेलाहरूले रोटी लैजान भुले। ६येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आफैलाई बचाउ। फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीर चालबाट स्वयंलाई जोगाऊ।”

७चेलाहरूले यो भनाइको अर्थ बहस गर्न थाले। तिनीहरूले भने, “उहाँले यसो भन्नु भयो किनभने हामीहरूले रोटी ल्याएनौ?”

योनाको चिन्ह योना ठूलो माछाको पेटभित्र तीन दिन भए जस्तै येशू चिहान भित्र तीन दिन रहनु हो। (योना १-२)

८येशूले चेलाहरूका धारणा बुझ्नुभयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “किन रोटीको विषयमा तिमीहरू कुरा गर्न लागिरेह्यौ? तिमीहरूसित प्यातुलो विश्वासछ। ९तिमीहरूले अभै नबुझेको? पाँचवटा रोटी जो पाँचहजार मानिसहरू खुवाइएको कुरा अनि तिमीहरूले कतिवटा टोकरी बटुल्यौ तिमीहरूलाई याद भएन? १०अनि त्यसरीनै चार हजार मानिसहरूले सातवटा रोटी खाएको कुरा अनि कति टोकरी तिमीहरूले बटुल्यौ, तिमीहरूलाई थाहा छैन? ११यसर्थ तिमीहरू किन बुझ्दैनौ कि म रोटीको विषयमा बात गरिरहेछु भनी? म तिमीहरूलाई फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीरको विरुद्ध सावधान हुनु भन्दैछु।”

१२तब उहाँले रोटीको खमीरदेखि होइन, तर फरिसीहरू र सदुकीहरूको शिक्षा देखि तिनीहरू होशियार बस्नु भन्नु भएको रहेछ भनी बुभे।

पत्रुस भन्छन् येशूनै ख्रीष्ट हुन्

(मर्कुस ८:२७-३०; लूका ९:१८-२१)

१३जब येशू सिजरिया फिलिप्पीका इलाकामा पुगनुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “म मानिसको पुत्र हुँ। म त्यो हुँ भनी तिनीहरू कसलाई भन्छन्?”

१४चेलाहरूले उत्तर दिए, “कसैले तपाईंलाई बपतिस्मा दिने यूहन्ना भनेर भन्दछन्। कसैले तपाईंलाई एलिया हुन भन्दछन्। अनि कसैले तपाईंलाई यर्मिया अथवा कुनै अगमवक्ताहरूमा एकजना ठान्छन्।”

१५तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको विषयमा चाहिँ? तिमीहरू मलाई को भनि भन्छौ?”

१६शिमोन पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र।”

१७येशूले भन्नुभयो, “तिमी धन्य हौ, हे योनाको छोरो शिमोन। कुनै पनि मानव जातिले तिमीलाई यो सिकाएको होइन। स्वर्गमा भएका मेरा पिताले तिमीलाई प्रकाश गरिदिनु भएको हो। १८यसैले म भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ। अनि म मेरो मण्डली यो चट्टानमाथि बनाउनेछु। मेरो मण्डलीलाई हराउन मृत्युको शक्तिहरू समर्थ हुनेछैन। १९म स्वर्गको-राज्यको साँचोहरू (चाबी) तिमीहरूलाई दिनेछु। जब तिमी यो पृथ्वीमा न्यायकालागि बोल्नेछौ तब त्यो न्याय परमेश्वरको न्याय हुनेछ। जब

तिमीले यो पृथ्वीमा कसैलाई क्षमा दिनेछौ तब त्यो क्षमा परमेश्वरको क्षमा हुनेछ।” २०त्यसपछि येशूले उहाँका चेलाहरूलाई कसैलाई पनि उहाँ नै खीष्ट हो भनेर नभन्नु भनी चेतावनी दिनुभयो।

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मनु पर्छ

(मर्कुस ८:३१-९:१; लूका ९:२२-२७)

२१त्यसै बेलादेखि यसो येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई यो स्पष्ट्याउन शुरू गर्नुभयो कि उहाँ यरूशलेम जानुपर्नेछ। अनि यहूदीहरूका अग्रज प्रमुखहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि कानूनका शास्त्रीहरूले उहाँलाई धेरै यातनामा पार्नेछन्। अनि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मारिनु नै पर्नेछ। उहाँ तैस्त्रो दिनमा मृत्युबाट बौरी उठनु हुनेछ।

२२पन्ध्रसले येशूलाई एकलै एकातिर लगेर टिका पिपणी गर्न लागे। पन्ध्रसले भने, “परमेश्वरले तपाईंलाई यस्ता कुराबाट बचाउनु हुनेछ, हे परमप्रभु तपाईं माथि यस्तो कुरो आई पर्नेछैन।”

२३तब येशूले पन्ध्रसतिर फर्केर भन्नुभयो, “तिमी म देखि टाडो जाऊ, शैतान! तिमीले मलाई मदत गरिरहेका छैनौ। परमेश्वरले सोच्नु भएको जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमी मानिसहरूले सोचे जस्तै सोच्छौ।”

२४त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहन्छ भने उसले आफूलाई चाहिएको चीजहरू प्रति अहँ भन्नु पर्छ। उसलाई प्रदान गरिएको क्रूस उसले स्वीकार गर्ने पर्छ अनि त्यसपछि मलाई उसले पछ्याउनु पर्छ। २५जसले आफ्नो जीवन बचाउन चाहन्छ उसले यसलाई गुमाउछ अनि जसले मेरो निम्ति जीवन गुमाउँछ उसले यसलाई रक्षागर्छ। २६कुनै व्यक्तिलाई के उत्तम वा लाभहुन्छ यदि उसले सम्पूर्ण संसार प्राप्त गर्छ तर आफ्नै जीवन गुमाउँछ? आफ्नो जीवन फिर्ता प्राप्त गर्नलाई कुनै व्यक्तिले के दिनसक्छ? २७आफ्ना पिताको महिमासित मानिसको पुत्र आफ्ना दूतहरूसँग आउनेछ। त्यसबेला मानिसका पुत्रले प्रत्येकलाई आफ्नो कामको निम्ति इनामहरू दिनेछ। २८म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कोही मानिसहरू जो यहाँ उभिरहेका छन्, तिनीहरूले आफ्नो मृत्युको अधि मानिसका पुत्रले आफ्नो राज्य लिएर आएको देख्नेछन्।”

येशू मोशा र एलिया संग थिए

(मर्कुस ९:२-१३; लूका ९:२८-३६)

१७

छ: दिनपछि, येशूले पन्ध्रस, याकूब अनि युहन्ना (याकूब को दाजु)लाई लिएर अनि तिनीहरूलाई एउटा अग्लो पर्वततिर लानु भयो। तिनीहरू एकान्तमा थिए। २ठीक तिनीहरूको आँखा अधि, येशू परिवर्तित हुनुभयो। उहाँको मुहार घाम जस्तै चम्किलो भयो। अनि उहाँको पहिरन प्रकाश वा ज्योति जस्तै सेतो भयो। ३तब तिनीहरूले दुइजना मानिसहरूलाई येशूसँग बातचीत गरिरहेका देखे। तिनीहरू मोशा र एलिया थिए।

४पन्ध्रसले येशूलाई भने, “प्रभु, यो उत्तम हो कि हामी यहाँ छौ। यदि तपाईंइच्छा गर्नुहुन्छ भने म यहाँ तीनवटा आश्रयहरू निर्माण गर्नेछु, एउटा तपाईंको निम्ति, एउटा मोशाको निम्ति अनि एउटा एलियाको निम्ति।”

५जब पन्ध्रस कुरा गरिरहेका थिए, एक्कासि एक उज्यालो बादलले तिनीहरूलाई ढाकिहाल्यो। बादलबाट एउटा आवाज आयो। आवाज यस्तो थियो, “यी मेरा पुत्र हुन् अनि म उनलाई प्रेम गर्दछु। म उनीसित अति आनन्दित छु। उसको आज्ञा मान।”

६चेलाहरूले यो आवाज सुने। तिनीहरू खूबै डराए, अनि तिनीहरू भूईँतिर अनुहार पारेर लडे। ७तर येशू आफ्ना चेलाहरूसँग आउनुभयो। अनि तिनीहरूलाई छुनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “उठ। तिमीहरू डराउनु पर्दैन।” ८चेलाहरूले पुलुक्क हेरे, तर कसैलाई देखेनन्। त्यहाँ केवल येशू हुनुहुन्थ्यो।

९येशू र उहाँका चेलाहरू पहाडबाट ओह्लँदै थिए। उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, “पहाडमा तिमीहरूले देखेको ती घटनाहरू बारे मानिसकोपुत्र मृत्युबाट बौरी नउठे सम्म कसैलाई केही भन्नु हुँदैन। त्यसपछि मात्र तिमीहरूले देखेका कुराहरू मानिसहरूलाई भन्नु।”

१०चेलाहरूले येशूलाई प्रश्नगरे, “किन कानूनका शास्त्रीहरूले खीष्ट आउनुभन्दा पहिले एलिया आउनु पर्छ भनेका हुन्?”

११येशूले भन्नुभयो, “एलिया आँउदैछन् भनेर तिनीहरूले ठीकै भनेका हुन्। अनि यो साँचो हो कि एलिया आउनेछन् अनि आएरै सबै कुराको ठीकसित व्यवस्था गर्नेछन्। १२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया अधिनै आइसकेका छन् तर तिनीहरूले उनलाई चिन्दैनन्। उनलाई तिनीहरूले आफूले जे चाहे त्यही गरे। त्यसरी नै

मानिसका पुत्रले पनि तिनीहरूका हातबाट यातना पाउने छन्।”

^{१३}तब चेलाहरूले येशूले तिनीहरूलाई बपतिस्मा दिने यूहन्नाको बारेमा कुरा गरेको अर्थ बुझे।

येशूद्वारा रोगी बालकलाई निको

(मर्कुस ९:१४-२६; लूका ९:३७-४३)

^{१४}येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि मानिसहरू कहौं जानुभयो जहाँ तिनीहरू थिए। एउटा मानिस येशूको अधि निहुरिए। ^{१५}त्यो मानिसले भन्यो, “परमप्रभु, मेरो छोरोप्रति दयालु हुनुहवस्। उसलाई छोरोरोग लागेको छ अनि यसैद्वारा पीडित छ। मेरो छोरो बारम्बार आगो र पानीमा लड्छ। ^{१६}मैले मेरो छोरोलाई तपाईंको चेलाहरूकहाँ ल्याएँ, तर तिनीहरूले उसलाई निको पार्न सकेनन्।”

^{१७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूमा विश्वास छैन। तिमीहरूको जीवननै भ्रष्ट छ। तिमीहरूसँग म कहिलेसम्म बस्न सक्छु? तिमीहरूसँग कहिलेसम्म म सहन गर्नु? त्यो बालकलाई यता ल्याऊ।” ^{१८}येशूले बालकभित्र भएको भूतलाई आज्ञा गर्नु भयो। त्यो भूत त्यो बालकबाट बाहिर निस्क्यो, अनि त्यसबेला देखि बालक जाती भयो।

^{१९}तब चेलाहरू येशूकहाँ एकान्तमा आए। तिनीहरूले भने, “हामीले बालकबाट भूत भगाउन पूरा प्रयास गरेका थियौं। तर हामीले त्यसलाई भगाउन सकेनौं। किन हामीहरूले भूत भगाउन सकेनौं?”

^{२०}येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूले भूत भगाउन सकेनौं, किनभने तिमीहरूमा एकदमै कम्ती विश्वास छ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरूको विश्वास तोरीको दाना भैं हुँदो हो, त पर्वतलाई तिमीहरूले आज्ञादिन सक्ने थियौं, “यहाँदेखि त्यहाँ जा।” अनि त्यो सर्न थियो। सबै कुरा तिमीहरूको निम्ति सम्भव बनेथियो।”

२१ *

येशू आफ्नो मृत्यु बारे चर्चा गर्नुहुन्छ

(मर्कुस ९:३०-३२; लूका ९:४३-४५)

^{२३}त्यसपछि, चेलाहरू गालिलीमा भेला भए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मानिसहरूको

नियन्त्रणमा सुम्पिइनेछ। ^{२३}ती मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई मारिदिनेछन्। तर त्सेत्रो दिनमा मानिसको पुत्र बौरी उठनेछन्।”

येशूलाई मारिनेछ भन्ने सुनेर चेलाहरू खुबै दुःखित भए।

येशूद्वारा कर तिर्ने बारे शिक्षा

^{२४}येशू अनि उनका चेलाहरू कफर्नहुममा जानुभयो। कफर्नहुममा केही मानिसहरू पत्रुसकहाँ आए। ती मानिसहरू दुइ ड्रकमा कर उठाउनेहरू थिए। तिनीहरूले सोधे, “के तिमीहरूका गुरूले दुइ ड्रकमा कर तिर्दछन्?”

^{२५}पत्रुसले जवाबदिए, “हो, येशूले ती करहरू तिर्नुहुन्छ।” त्यसपछि पत्रुस येशू भएको घरमा गए। पत्रुसले केही बोल्न अघिभै, भन्नुभयो, “यो संसारमा राजाले मानिसहरूबाट विभिन्न प्रकारका करहरू प्राप्त गर्दछन्। तर कर तिर्ने मानिसहरू को हुन्? के तिनीहरू राजाका बालकहरू हुन्? अथवा ती अरू मानिसहरू हुन्? तिम्रो यस प्रति के बिचार छ?”

^{२६}पत्रुसले उत्तर दिए, “अरू मानिसहरूले कर तिर्छन्।”

येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए राजाका बालकहरूले कर तिर्ने आवश्यकता पर्दैन। ^{२७}तर हामी यी कर उठाउनेहरूलाई रीस उठाउन चाँहदैनौं। यसर्थ यसप्रकारले कर बुझाऊ। पोखरीमा जाऊ अनि माछा समात्न बल्छीहान। तिमीले समातेको पहिलो माछा लेऊ, त्यसको मुख खोल अनि तिमीले चार ड्रकमाको एउटा मुद्रा पाउनेछौ। त्यो मुद्रा कर उठाउनेहरूलाई देऊ। त्यसैबाट तिम्रो र मेरो कर चुक्ता हुनेछ।”

येशू सोध्नुहुन्छ सबभन्दा महान को हो?

(मर्कुस ९:३३-३७; लूका ९:४६-४८)

१८

त्यसैबेला चेलाहरू येशूकहाँ आए अनि सोधे, “स्वर्गको राज्यमा सबभन्दा महान को होला?”

^{२३}येशूले एकजना सानो बालकलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। अनि चेलाहरूको अधि त्यो बालकलाई उभ्याउनुभयो। ^{२३}अनि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरू सानो बालकहरू जस्तै परिणत भएनौ भने तब तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा कहिल्यै प्रवेश

गर्न सकनेछैनौ।^{१५}जसले आफूलाई यो सानो नानी भै नम्र बनाउन सक्छ स्वर्गको राज्यमा उही महान हुन्छ।

^{१६}“यदि कुनै व्यक्तिले मेरो नाममा यो बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले मलाई ग्रहण गरेको हुनेछ।

पापको बारेमा चेतावनी

(मर्कुस ६:४२-४८; लूका १७:१-२)

^१यदि यी कुनै एक सानो बालकले ममाथि विश्वास राख्छ भने, अनि कसैले त्यो बालकलाई पापमा पाछै भने यो त्यो व्यक्तिको निम्ति अति नराम्रो हुनेछ। त्यस्ताको निम्ति त घाँटीमा एउटा दूरो जाँतो भुण्ड्याएर स्वयंलाई अगाध समुद्रमा डुवाइदिनु बेस हुनेछ।^२जुन कारणले मानिसहरूलाई पाप गराउँछ यस संसारमा म ती मानिसहरूको निम्ति दुःख अनुभव गर्दछु। यस्तो घटना हुनेपर्छ। तर यस्तो गर्ने मानिसहरूलाई कहिल्यै राम्रो हुनेछैन।^३यदि तिम्रो हात वा खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्नलाई भने त्यसलाई काट अनि फालिदेऊ। तिम्रो निम्ति शरीरको एक अँग नभई जीवन बिताउनु दुइहात अनि दुइ खुट्टाहरू लिएर नरकको अग्निमा जल्नु भन्दा उत्तम हुनेछ।^४यदि तिम्रा आँखाले तिमीलाई पाप गर्न लाउँछ भने त्यसलाई निकाल अनि फालिदेऊ। दुइवटा आँखा भएर सधैँ भरिलाई नरकको अग्निमा फालिनुभन्दा एउटा आँखा लिएर जीवनमा प्रवेशगर्नु तिम्रा निम्ति असल हुनेछ।

येशूद्वारा हराएको भेडाको कथा

(लूका १५:३-७)

^{१०}“होशियार बन। यी साना बालकलाई तुच्छ नठान। म तिमीहरूलाई भन्दछु कि यी बालकहरूका स्वर्गमा दूतहरू छन्। अनि ती दूतहरू स्वर्गमा मेरा पिताका साथमा छन्।^{११}*परमेश्वरको पुत्र हराएकाहरूलाई वचाउन आउनु भएकोछ।

^{१२}“तिमीहरू के सोच्छौ? यदि कुनै मानिसको १०० वटा भेडाहरू छन्, अनि कुनै एउटा हराएको छ, भने अरू ९९ वटा भेडालाई डाँडामा छोडेर उ हराएको एउटा भेडालाई खोज्न जाँदैन? के यो ठीक होइन?

पद ११ केही ग्रीक लिपिहरूमा पद ११ छ: “मानिसका पुत्र हराएकाहरूलाई रक्षा गर्न आएका हुन्।”

^{१३}अनि जब उसले हराएको भेडा भेट्दाउँछ तब उ आफूसित भएका ९९ वटा भेडामा भन्दा त्यो एउटा भेडा पाएर गद्गद् हुनेछ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।^{१४}त्यसरीनै तिम्रा स्वर्गको पिताको इच्छा यो छ कि यी कुनै पनि साना नानीहरू नहराओस्।

जब कसैले गल्ती गर्छ

(लूका १७:३)

^{१५}“यदि तिम्रा भाइ वा बहिनीले तिम्रो विरुद्ध केही गल्ती गर्छो भने जब उ एकान्तमा छ तिमी उसकोमा जाऊ। अनि भन उसको के गल्ती छ। यदि त्यो व्यक्तिले तिमीलाई सुन्न चाहे, भने उसलाई तिम्रा भाइ भएर रहन मद्द देऊ।^{१६}यदि उसले सुन्न अस्वीकार गर्छो भने अरू एक वा दुइ मानिसहरूलाई ल्याऊ जसमा कि ती दुइ वा तीन साक्षीहरूले त्यहाँ जे जति कुरा भए ती प्रमाणित गर्नेछन्।^{१७}यदि उसले तिनीहरूका कुरा पनि सुन्न नचाहे तब यसलाई मण्डली समुदाय समक्ष ल्याऊ। मण्डली समुदायलाई पनि उसले सुन्न नचाहे उसलाई परमेश्वरमा विश्वास नगर्ने भनेर अनि कर उठाउने सरह व्यवहार गर।

^{१८}“म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब यो पृथ्वीमा तिमी न्यायको लागि बोल्दछौ, त्यो न्याय परमेश्वरबाट हुनेछ। जब तिमीले यो पृथ्वीमा क्षमाको वचन दिन्छौ, त्यो क्षमा परमेश्वरबाट हुनेछ।

^{१९}“म तिमीलाई भन्छु, “यो पृथ्वीमा केही कुराको बारेमा तिमीहरूमध्ये दुइजना एक भई सहमत भयौ भने त्यसको निम्ति प्रार्थना गर्नसक्छौ। अनि तिमीहरूले जुन चीजको निम्ति प्रार्थना गर्छौ त्यो मेरा स्वर्गको पिताबाट प्राप्त गर्नेछौ।^{२०}यो साँचो हो, किनभने दुइ वा तिनजनाले ममाथि विश्वास राख्छ, अथवा भेला हुन्छन् भने, म त्यहाँ तिनीहरूका साथमा हुन्छु।”

क्षमाको कथा

^{२१}त्यसपछि पत्रुस येशूकहाँ आएर सोधे, “प्रभु जब मेरा भाईले मप्रति घरिघरि गल्ती गर्दछ, तब मैले कति पटक सम्म उसलाई क्षमा गर्नु? के सातपटक सम्म?”

^{२२}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीहरू सबैलाई भन्दछु, यदि उसले आफ्नो गल्ती गरिरहयो भने पनि तिमीले सात गुणा सत्तर पटकसम्म क्षमा दिनुपर्छ।”

^{२३}“यसकारण स्वर्गको राज्य राजा जस्तै छ जसले आफ्ना नोकरहरूबाट हिसाब मिलाउने निश्चय गर्छ।
^{२४}“राजाले हिसाब मिलाउन शुरू गरे। एक नोकर हजारौं चाँदीको सिक्काको ऋणी थियो।^{२५}त्यो नोकर आफ्नो ऋण तिर्न असमर्थ थियो। राजाले उसलाई, उसकी स्वास्नी, उसका नानीहरू अनि उसित भएका सबै कुरा उसले राजालाई तिर्नुपर्ने ऋणको परिमाण सम्म बेच्ने आदेश गरे।

^{२६}“तर त्यो नोकर मालिकको खुट्टामा पथ्यो अनि मालिकलाई विन्ती गर्‍यो, ‘मेरो निम्ति केही धैर्य राखि दिनुहोस्। अनि मलाई लागेको जे जति ऋण छ म तिर्नेछु।’^{२७}यो सुनेर मालिकलाई नोकरप्रति दया जाग्यो। मालिकले त्यो नोकरलाई भन्यो कि उसले उसको ऋण तिर्नु पर्ने छैन अनि उसलाई मुक्त जान दिए।

^{२८}“केही समय पछि, त्यो नोकरले अर्को नोकरलाई भेटायो, जसले उसबाट एकसय चाँदीका सिक्का ऋण लागेको थियो। उसले त्यसको घोक्रो अँठ्यायो अनि भन्यो, ‘मेरो ऋण तुरुन्तै तिरिहाल्।’

^{२९}“त्यो नोकर उसको घुँडा टेकेर विन्ती गर्न लाग्यो, ‘मेरो निम्ति धैर्य धारण गर्नुस् मलाई लागेको ऋण म चुक्ता गर्नेछु।’

^{३०}“तर त्यो पहिलो नोकरले धैर्य गर्न सकेन। त्यसले अर्को नोकरको विरुद्ध न्यायकर्तालाई नालिश गर्‍यो अनि उसलाई जेलमा पुर्‍याइदियो। ऋण चुक्ता नगर्‍योजेल उनी जेलमा बस्न पथ्यो।^{३१}अरू सबै नोकरहरूले यो घटना देखे। तिनीहरू दुःखी भए अनि तिनीहरूले आफ्ना मालिकलाई यो घटनाको वृत्तान्त सुनाइदिए।

^{३२}“तब मालिकले नोकरलाई बोलाए अनि उसलाई भने, ‘तिमी दुष्ट नोकर होऊ। तिमीले मबाट घेरै ऋण लागेका थियौ, अनि मैले त्यो क्षमा गरिदिए किनभने तिमीले मलाई याचना गर्‍यौ।^{३३}मैले तिमीलाई दया देखाए जस्तै तिमीले पनि तिम्रो सहनोकरलाई दयादेखाउन सकेनौ?’^{३४}मालिक खूबै रिसाएका थिए, अनि दण्डका निम्ति त्यस नोकरलाई जेलमा पठाए। सम्पूर्ण ऋण नतिरूजेल तिनी जेलमा नै बस्नुपथ्यो।

^{३५}“राजाले पनि स्वर्गमा भएका मेरा पिताले जे गर्नुहुन्छ त्यही गरे यदि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई आफ्ना हृदयले क्षमा गरेनौ भने तब मेरा स्वर्गको पिताले तिमीहरूलाई पनि क्षमा दिनु हुने छैन।”

येशूद्वारा सम्बन्ध विच्छेद बारे शिक्षा

(मर्कस १०:१-१२)

१९

यी सबै कुराहरू सुनाएपछि येशूले गालीली छाड्नुभयो। यर्दन नदीको पारि पट्टि छेवमा भएको यहुदिया जिल्लाभित्र उहाँ पुग्नुभयो।^३धेरै मानिसहरूले येशूको पिछा गरे। येशूले रोगी मानिसहरूलाई त्यहाँ निको पारिदिनु भयो।

^४केही फरिसीहरू येशूकहाँ तिनको, परीक्षा गर्न ल्याए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “के कुनै पनि निहुँमा कसैले आफ्नी स्वास्नीलाई त्याग्न सक्छ?”

^५येशूले उत्तर दिनुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा पढेका छैनौ? जब परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्नुभयो, ‘उहाँले नै नर र नारी बनाउनु भयो।’*^६अनि परमेश्वरले भन्नु भयो, ‘त्यसकारण मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई आफ्नो स्वास्नीसँग मिल्नका निम्ति छोड्नु पर्छ। अनि यी दुइ व्यक्तिहरू एक हुनेछन्।’*^७यसर्थ दुइजना व्यक्तिहरू दुइ रैदैनन् एकहुन्छन्। परमेश्वरले यी दुईलाई एक पारेका हुन्। यसैकारणले कसैले तिनीहरूलाई अलग पार्नु हुँदैन।”^८फरिसीहरूले सोधे, “यदि त्यसो भए मोशाले किन एउटा मान्छेलाई प्रमाणपत्र लेखेर आफ्नी पत्नीसित छुटानाम गर्ने आज्ञा दिए?”

^९येशूले भन्नुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई आफ्नी स्वास्नीहरूसँग छुटानाम गर्ने अनुमति दिएको कारण के हो भने तिनीहरूले परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्‍यौ। तर शुरूमा यो यस्तो थिएन।^{१०}जो म भन्दछु जसले आफ्नो स्वास्नीलाई त्यागेर अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्दछ भने उसले व्यभिचार गर्दछ। एउटा मान्छेले आफ्नो स्वास्नीलाई त्यागेर अर्को स्वास्नीसँग त्यतिबेला विवाह गर्न पाउँदछ जब उसको पहिलेको स्वास्नीले अरू कुनै व्यक्तिसँग व्यभिचार गर्दछ।”

^{११}चेलाहरूले येशूलाई भने, “यदि त्यही कारणले मात्र एउटा मान्छेले आफ्नो स्वास्नीलाई त्याग्न सक्छ भने विवाह नगर्नु नै असल हुन्छ।”

^{१२}येशूले जवाफ दिनुभयो, “केही मानिसले यो सत्यतालाई मान्न सक्तैन। तर परमेश्वरले कसै-कसैलाई मात्र यसलाई मान्न सक्ने बनाउनु भएको छ^{१३}कोही मानिसहरूले किन विवाह गर्नसक्तैन भन्ने बारे विभिन्न

‘उहाँले ... भयो’ उत्पत्ति १:१७ वा प:२।

‘त्यसकारण ... एक हुन्छन्’ उत्पत्ति २:२४।

कारणहरू छन्। तिनीहरूमध्ये कोही जन्माउने क्षमता बिना नै जन्मेका हुन्छन्। अनि केही मानिसहरूलाई, अरू मानिसहरूले केही समय पछि त्यस्तो गराएको हुन्छ। कोही अरू स्वर्गको राज्यको निम्ति विवाह अस्वीकार गर्छन्। तर जसले विवाह गर्न सक्छ उसले विवाह बारे यो शिक्षा मान्नु पर्दछ।”

येशूद्वारा बालकहरूको स्वागत

(मर्कुस १०:१३-१६; लूका १८:१५-१७)

१३ त्यसपछि मानिसहरू आफ्ना बालकहरूलाई लिएर येशूकहाँ गए ताकि येशूले नानीहरू माथि आफ्ना हात राखेर आर्शिवाद दिऊन अनि प्रार्थना गरी दिऊन। जब उहाँका चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई येशूकहाँ आफ्ना बालकहरू ल्याउदा हप्काए। १४ तर येशूले भन्नुभयो, “ससाना बालकहरूलाई मकहाँ आउन तिनीहरूलाई नरोक। किनभने स्वर्गको राज्य ती मानिसहरू को हो जो यी साना बालकहरू समान छन्।” १५ त्यसपछि तिनीहरूमाथि हात राखेर येशू त्यहाँबाट जानुभयो।

धनी व्यक्तिद्वारा येशूलाई मान्नु अस्वीकार

(मर्कुस १०:१७-२१; लूका १८:१८-२०)

१६ एउटा मानिस येशूकहाँ आए अनि सोधे, “गुरुज्यू, के असल काम मैले गर्नु पर्ने जसद्वारा म अनन्त जीवन प्राप्त गर्नसक्छु?”

१७ येशूले उत्तर दिनुभयो, “असल के हो? तिमीले मलाई किन यसरी सोध्दैछौ? खालि परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। यदि तिमी अनन्त जीवन पाउन चाहन्छौ भने, तिमीले आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्दछ।”

१८ त्यस मानिसले सोधे, “कुन आज्ञाहरू?” येशूले उत्तर दिनुभयो, “कसैको हत्या नगर, कसैसित व्यभिचार नगर; नचोर, भूँठा गवाही नदेऊ, अरूको निन्दा गर्नु हुँदैन, १९ आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर।” अनि ‘आफैलाई प्रेम गरे जस्तो अरूलाई पनि प्रेम गर।’* ”

२० त्यो जवान मानिसले भने, “मैले यी सब आज्ञाहरू पालन गरेको छु। अब अरू मैले के गर्नु पर्छ?”

२१ येशूले उत्तर दिनुभयो, “यदि तिमी सिद्ध हुन चाहन्छौ भने, आफूमा भएको जे जति चीजहरू छन् बिक्री गर। ती पैसा-रूपियाँ गरीबहरूलाई बाँड्। यदि तिमीले त्यसो गराउँ भने तिमीले स्वर्गमा भएको सम्पत्ति प्राप्त गर्नेछौ। तब तिमी आउँछौ अनि मेरो पछि लाग्छौ।”

२२ तर यो कुरा सुनेर त्यो जवान मानिस खूबै दुःखी बन्यो किनभने त्यो धनी मानिस थियो। यसर्थ तिनी येशूबाट गए।

२३ त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। एउटा धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा पस्न पाउनु खूबै कठिन हुन्छ। २४ धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा पस्नु भन्दा बरू ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिर्न सजिलो पर्नेछ।”

२५ जब चेलाहरूले यस्ता कुरा सुने, तिनीहरू खूबै अचम्भित भए। तिनीहरूले सोधे, “यदि यस्तो भए कसले उद्धार पाउन सक्छ त?”

२६ येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यो असम्भव छ। तर परमेश्वरका निम्ति हरेक कुरा सम्भव छ।”

२७ तत्रुसले येशूलाई भने, “हामीले हामीसित भएका प्रत्येक कुरा त्यागेर तपाईंको पछि लाग्यौं। हामीले के पाउनेछौं?”

२८ येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब नयाँ संसारको सृष्टि हुनेछ। मानिसको पुत्र त्यो महान सिंहासनमा बस्ने छ। अनि तिमीहरू पनि इन्साएलका बाह कुलमाथि इन्साफ गर्दै बाह्र वटा सिंहासनहरूमा बस्नेछौ। २९ अनि ती जस-जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाजुभाइ, दिदी-बहिनी, बाबु-आमा, छोरा-छोरीहरू, अनि जग्गा-जमीनहरू छोडेको छ तिनीहरूले ती छोडेको भन्दा धेरै अधिक पाउनेछन्। अनि तिनीहरूले अनन्त जीवन पाउने छन्। ३० अहिले धेरै जसो जो उच्च ओहोदामा पुगेका छन् भविष्यमा हौचो स्थान पाउनेछन्। अनि अहिले धेरै जसो जो निम्न स्थानमा परेका छन् भविष्यमा उच्च ओहोदामा पुग्नेछन्।”

येशूद्वारा खेतालाहरूको कथा

२० “स्वर्गको राज्य एउटा जमीनको मालिक जस्तो हो जसको अङ्कुरको खेत थियो। एक बिहान सबै आफ्नो अङ्कुरको खेतमा काम गराउन खेतालाहरू

*कसैको हत्या ... आदर गर’ प्रस्थान २०:१२-१६।

‘आफैलाई ... प्रेम गर’ लेवी १६:१८।

ज्यालामा लिन गए। ^१प्रत्येक दिनको ज्याला भनेर उसले ती खेतालाहरूलाई चाँदीको एक सिक्का दिन मान्यो अनि आफ्नो अङ्कुर खेतमा काम गर्न तिनीहरूलाई पठाए।

^३“प्रायः नौ बजेतिर बजार गर्न भनी जब उनी बाहिर गए उसले केही मानिसहरू उभिरहेको देखे। ती मानिसहरू कामरहित थिए। ^४“अनि भूमिपतिले तिनीहरूलाई भन्यो, ‘यदि तिमीहरूलाई मेरो अङ्कुर खेतमा काम गर्ने इच्छा छ भने, म तिमीहरूले जति खट्‌तछौ त्यसको सही ज्याला दिन्छु।’ ^५त्यसपछि तिनीहरू काम गर्नलाई अङ्कुर खेतमा गए।

“फेरि त्यो मानिस एकपल्ट प्रायः बाह्र बजे अनि अर्कोपल्ट तीन बजेतिर बाहिर निस्कियो। दुवैपल्ट तिनले अङ्कुर खेतमा काम गर्नलाई ज्याला दिएर खेतालाहरूलाई ल्यायो। ^६फेरि प्रायः पाँच बजे उ बजार गर्न निस्कियो। फेरि केही मानिसहरूलाई केही नगरी त्यसै उभिरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूलाई सोध्यो, ‘केही काम नगरी तिमीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौ?’

^७मानिसहरूले भने, ‘कसैले हामीलाई काममा लाएनन्।’

“उसले भन्यो, ‘त्यसो भए तिमीहरू पनि मेरो अङ्कुरको खेतमा गएर काम गर्न सक्छौ।’

^८“जब साँझ पखो त्यो खेतको मालिकले खेतालाहरूको निरीक्षकलाई भन्यो, ‘सबै खेतालाहरूलाई बोलाऊ अनि तिनीहरूको ज्याला बाँडि देऊ। अन्तिम खेताला देखि प्रथमतिर भुक्तान शुरू गर।’

^९“पाँच बजेतिर आएका खेतालाहरू जसले पाँच बजे काम शुरू गरे तिनीहरूले आफ्ना खर्च पाए। प्रत्येकले एउटा चाँदीको सिक्का पाए। ^{१०}त्यसपछि पहिले ल्याएका खेतालाहरूले आफ्ना खर्च पाए। तिनीहरूले पहिले पाएका खेतालाहरूभन्दा अधिक खर्च पाउने आशा गरेका थिए। तर तिनीहरूले पनि अरूले जस्तै एक-एकवटा चाँदीको सिक्का मात्र पाए। ^{११}जब तिनीहरूले एउटा मात्र चाँदीको सिक्का पाए तिनीहरूले भूमिपतिसित विरोध गरे। ^{१२}खेतालाहरूले विरोध गरे, ‘पछिबाट आएकाहरूले खालि एक घण्टा मात्र काम गरेका छन्। तर तिनीहरूलाई पनि हामीलाई जस्तै एउटा चाँदीको सिक्का दिइयो। अनि हामीले भने सारा दिन प्रचण्ड घाममा काम गरेका छौं।’

^{१३}“तर त्यो मानिस जो जमीनको मालिक थियो, खेतालाहरूमध्ये एकजनालाई भने, ‘साथी, मैले तिमीलाई अन्याय गरेको छैन। एउटा चाँदीको सिक्कामा नै काम

गर्न मसित तिमी मानेको थियो। हो कि होइन? ^{१४}यसैले आफ्नो ज्याला थाप अनि जाऊ। मैले ज्यालामा ल्याएको अन्तिम खेतालाई पनि तिमीलाई जस्तै दिन चाहन्छु। ^{१५}‘के मेरो पैसाले जे पनि गर्ने मेरो अधिकार छैन? अथवा म उदार छु भनेर तिमीलाई आहिस लाग्यो?’

^{१६}“त्यसरीने जो अहिले अन्तमा छ भविष्यमा उ पहिलो हुन्छ। अनि जो अहिले पहिलो स्थानमा छ भविष्यमा अन्तिम स्थानमा हुनेछ।”

येशुद्वारा आफ्नै मृत्यु बारे कुरा

(मर्कस १०:३२-३४; लूका १८:३१-३४)

^१येशू यरूशलेम जानु हुँदैथियो। उहाँका बाह्र चलाहरू पनि उहाँका साथमा थिए। जब उनीहरू जाँदै थिए, येशूले तिनीहरूलाई भेला गर्नुभयो अनि निजीरूपमा बात गर्नुभयो। एकजनासँग कुरा गर्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ^२“हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौ। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र कानूनका शास्त्रीहरूको हातमा सुम्पिनेछ। तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई मृत्यु दण्डदिनेछन्। ^३तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई अ-यहूदीहरूको हातमा सुम्पनेछन्। तिनीहरूले उहाँलाई गाली गर्नेछन्, कोराँ लाउनेछन् अनि कूसमा भुण्ड्याएर मार्नेछन्। तर मरेको तेस्रो दिनमा उहाँ बौरी उठ्नु हुनेछ।”

आमाद्वारा विशेष विन्ती

(मर्कस १०:३५-४५)

^१तब जबकी स्वामिनी येशू कहॉ आइन्। उसको छोराहरू पनि साथमा थिए। उनले शिर निहुराएर येशूलाई दण्डवत गरीन अनि येशूसित केही कुरो मागिन्।

^२येशूले सोध्नुभयो, “तिमी के चाहन्छौ?”

उनले भनिन्, “तपाईंको राज्यमा यी मेरा छोराहरूमध्ये एकजनालाई तपाईंको दाहिने पट्टि र अर्कोलाई तपाईंको देब्रे हातपट्टि बसन् पाउनलाई बचन दिनुहोस्।”

^३अनि येशूले ती छोराहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू के मागिरहेका छौ त्यो तिमीहरूले बुभेका छैनौ। मैले जुन कष्ट भोग्न लागिरेको छु के त्यस्तो तिमीहरू सहन गर्नसक्छौ?”

छोराहरूले उत्तर दिए, “हामी गर्नसक्छौं।”

^{२३}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चयनै मैले जुन यातना भोग्ने छु त्यही तिमीहरूले पनि भोग्नुपर्छ। तर म कसैलाई मेरो दाहिने र देब्रेपट्टि बसाउन सकिन्नँ। मेरा पिताले ती मानिसहरू निश्चित गरि सक्नु भएको छ जसले ती स्थान पाउने छन्। उहाँले नै ती स्थानहरू ती व्यक्तिहरूकालागि तयार पार्नु भएको छ। ती ठाउँहरू तिनीहरूकै हुनेछन्।”

^{२४}अरू दसजना चेलाहरूले यी कुराहरू सुने। तिनीहरू ती दुइ भाइसँग औधी रिसाए। ^{२५}येशूले सबै चेलाहरूलाई एकै ठाउँ भेला हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ कि अयहूदी मानिसहरूमा अधिकार दर्शाउन चाहन्छन्। अनि तिनीहरूका मुख्य मानिसहरू मानिसहरूमाथि नै आफ्नो अधिकार दर्शाउन चाहन्छन्। ^{२६}तर तिमीहरू यस्तो हुनु हुँदैन। यदि तिमीहरूमध्ये कोही ठूलो मान्छे हुन चाहन्छौ भने, उसले तिमीहरूको नोकर जस्तो सेवा गर्नुपर्छ। ^{२७}यदि तिमीहरूमध्ये कोही पहिलो व्यक्ति हुनचाहन्छौ भने, उसले दास जस्तो भएर तिमीहरूको सेवा गर्नुपर्छ। ^{२८}मानिसको पुत्रसँग पनि यस्तै हुनेछ। मानिसको पुत्र अरू मानिसबाट सेवा पाउन आएको होइन। तर मानिसको पुत्र अरू मानिसहरूको सेवागर्न आएको हो। मानिसको पुत्र आफ्नो सम्पूर्ण जीवनलाई धेरै मानिसहरूको रक्षाको निम्ति समर्पण गर्न आएका हुन्।”

येशूद्वारा दुइजना अन्धको उपचार

(मर्कुस १०:४६-५२; लूका १८:३५-४३)

^{२९}जब येशू अनि उहाँका चेलाहरू येरिकोबाट जाँदै थिए, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए। ^{३०}बाटोको किनारमा दुइजना अन्धा व्यक्तिहरू बसिरहेका थिए। ती अन्धाहरूले येशू त्यतैतिर बाट पार हुँदै गरेको सुने। अनि ती अन्धाहरू चिच्याए, “प्रभू, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्।”

^{३१}सबै मानिसहरूले ती अन्धाहरूलाई हप्काए। तिनीहरूले ती अन्धाहरूलाई नबोल्नु भने। तर ती अन्धाहरू अझ जोडले चिच्याए, “प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्।”

^{३२}येशू रोकिनु भयो, अन्धाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू मबाट के गरिएको इच्छा गर्छौ?”

^{३३}अन्धाहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभु हामी देख्न चाहन्छौ।”

^{३४}येशूलाई अन्धाहरूप्रति दया जाग्यो। येशूले ती अन्धाहरूको आँखाहरू स्पर्श गर्नुभयो अनि तिनीहरू देख्ने योग्यका भए। त्यसपछि तिनीहरू येशूलाई पछ्याउन लागे।

येशू राजा भैं यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(मर्कुस ११:१-११; लूका १९:२८-३८; यूहन्ना १२:१२-१६)

२१ येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम नजिक आइपुग्न लागेका थिए। तर तिनीहरू पहिले ‘जैतुन-डाडा’ को बेथफागेमा रोकिनु भयो। येशूले आफ्ना दुइ चेलाहरूलाई त्यहाँका एउटा नगरमा पठाउनु भयो। ^२येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले देखेको शहरमा जाऊ। त्यहाँ प्रवेश गर्न साथ एउटा गधालाई बाँधिएको भेट्टाउनेछौ। त्यो गधासँग एउटा बछेडा पनि हुनेछ। तिनलाई फुकालेर मकहाँ ल्याऊ। ^३यदि कसैले तिमीहरूलाई केही प्रश्न गरे उसलाई भनिदेऊ, ‘मालिकलाई यी गधाहरूको जरूरत परेको छ। उहाँले ती चाँडै फर्काइदिनुहुनेछ।”

^४अगमकाले भनेको यो कुरा पूरा होस् भनेर यो यस्तो भएको हो:

^५ “सियोनको नगरलाई भन, ‘अब तिमीहरूको राजा आउनु हुँदैछ। उहाँ विनश्र हुनुहुन्छ अनि गधामा चढेर आउनु हुँदैछ, उहाँ एउटा भारी बोक्ने पशुमाथि आउनु हुँदैछ, जो काम गर्नकै खातिर जन्मेको पशु हो।”

जकरिया ९:९

^६चेलाहरू गए अनि येशूले निर्देश गरे अनुसार गरे। ^७चेलाहरू गधा र त्यसको बछेडालाई लिएर येशूकहाँ फर्की आए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू गधालाई ओडाइदिए, अनि येशू त्यसमाथि बस्नु भयो। ^८येशू यरूशलेम तिर जाने बाटोमा गधामा चढेर जानुभयो। धेरै मानिसहरूले येशूको निम्ति बाटोमा वस्त्रहरू ओछ्याइदिएका थिए। अरू मानिसहरूले रूखका हाँगाहरू काटे अनि बाटोमा ओछ्याइ दिए। ^९कोही मानिसहरू येशूको अधि-अधि हिँड्दै थिए। कोही मानिसहरू येशूको पछि-पछि हिँड्दै थिए। मानिसहरू कराउन लागे,

“दाऊदको पुत्र होसन्ना! * ‘प्रभुका नाउँमा आउने उनी धन्य हुन्!’

भजनसंग्रह ११८:२६

स्वर्गको परमेश्वरलाई प्रशंसा गर!”

^{१०}त्यसपछि येशू यरूशलेम भित्र जानुभयो। सम्पूर्ण नगर भ्रममा परे। तिनीहरूले सोधे, “यो को हो?”

^{११}येशूसँगै आएका मानिसहरूले जवाफ दिए, “उनी येशू हुन्। गालीली नगरको नासरतका अगमवक्ता उनी नै हुन्।”

येशू मन्दिरतर्फ जानुहुन्छ

(मर्कूस ११:१५-१६; लुका १६:४५-४८; यूहन्ना २:१३-२२)

^{१२}येशू मन्दिरतर्फ लाग्नुभयो। उहाँले सबै किन-बेच गर्नेलाई त्यहाँदेखि धपाउनु भयो। उहाँले पैसा लेनदेन गरिने मेचहरू पल्टाइदिनु भयो। अनि येशूले दुकुर बेच्नेहरूको बेचहरू पनि पल्टाइदिनु भयो। ^{१३}येशूले त्यहाँ भएका व्यक्तिहरूलाई भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घरलाई प्रार्थनाको घर भनिनेछ।’ * तर तिमीहरू परमेश्वरको घरलाई डकैतहरूको ‘घाटीमा परिणत गरिरहेछौ।’ *”

^{१४}केही अन्ध्रा र केही लङ्गड़ा मानिसहरू मन्दिरमा येशूकहाँ आए। येशूले ती मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो। ^{१५}मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यो दृष्य देखे। तिनीहरूले येशूका चमत्कार कार्यहरू अनि मन्दिरमा बालकहरूले येशूलाई नै प्रशंसा गरिरहेका देखे। बालकहरू भन्दै थिए, “दाऊदका पुत्र, होसन्ना!” यसमा पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू क्रोधित भए।

^{१६}मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे, “बालकहरूले के भनिहेका छन् तपाईंले सुनु भो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “अवश्य। के तिमीहरूले कहिले धर्मशास्त्रहरूमा पढेका छैनौ? ‘तिमीहरूले नानीहरूलाई स्तुति गर्नु भनी सिकायौ?’ *”

होसन्ना मद्दतका निम्ति परमेश्वरप्रति प्रार्थना।

‘मेरो ... भनिनेछ’ यशैया ५६:७।

‘घाटीमा ... गरिरहेछौ’ यर्मिया ७:११।

‘तिमीहरूले ... भनी सिकायौ?’ भजनसंग्रह ८:३।

^{१७}त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ र तिनीहरूलाई छोड्नुभयो अनि नगरदेखि बाहिर बेथानीमा जानुभयो। त्यो रात येशूले त्यहाँ बिताउनु भयो।

येशूद्वारा विश्वासको शक्ति प्रदर्शन

(मर्कूस ११:१२-१४; २०-२४)

^{१८}भोलिपल्ट बिहानै, येशू नगरतिर फर्किरहनु भएको थियो। उहाँ भोकाउनु भएको थियो। ^{१९}बाटोको किनारमा येशूले एउटा नेभाराको रूख देख्नु भयो। येशू नेभाराको रूखको छेउमा गएर उहाँले केही फल खाने इच्छा गर्नुभयो। तर त्यो नेभाराको रूखमा त्यस्तो खाने फल केही थिएन। त्यहाँ पातैपात मात्र थियो। अनि येशूले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “अब उप्रान्त तँमा फल लाग्ने छैन।” अचानक त्यो रूख ओइलायो अनि मर्यो।

^{२०}चेलाहरूले यी सब देखे। तिनीहरू चकित भए। तिनीहरूले सोधे, “कसरी नेभाराको रूख सुक्यो अनि भट्टै मरिहाल्यो?”

^{२१}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरूमा विश्वास छ र त्यसमा शंका छैन भने, मैले जस्तै तिमीहरूले पनि गर्न सक्नेछौ। तिमीहरूले त्योभन्दा धेरै गर्नसक्नेछौ। तिमीले यस पहाडलाई भन्नु सक्छौ, ‘ए पहाड जा अनि समुद्रमा खस।’ यदि तिमीहरूमा विश्वास भए, यी सत्य हुनसक्नेछ। ^{२२}यदि तिमीहरूमा विश्वास भए, प्रार्थना द्वारा तिमीहरूले चाहेका कुनै पनि वस्तु प्राप्त गर्नसक्ने छौ।”

यहूदी नेताहरूद्वारा येशूको शक्ति माथि शंका

(मर्कूस ११:२७-३३; लुका २०:१-८)

^{२३}येशू मन्दिरतर्फ जानुभयो। जब उहाँले सिकाइरहनु भएको थियो, मुख्य पूजारीहरू र जन-साधारणका अग्रजहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस्। यी कार्यहरू गर्न तपाईंको के अधिकार छ? यस्तो अधिकार तपाईंलाई कसले प्रदान गर्छो?”

^{२४}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्न चाहन्छु। यदि तिमीहरूले मलाई उत्तर दिनु भने, म पनि भन्नेछु कि कुन अधिकारले म यी कुराहरू गरिरहेछु। ^{२५}मलाई भन: यूहन्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाट वा मानिसबाट भयो?”

मुख्य पूजारीहरू र यहूदी अग्रज नेताहरूले येशूको यो प्रश्न बारे बहस गरे। तिनीहरू आफू बीचमा बात चीत गर्न थाले, “यदि हामीले यहून्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाटै भएको थियो, भन्यौ भने उहाँले भन्नु हुनेछ, ‘त्यसो भए तिमीहरूले यहून्नालाई किन विश्वास नगरेको?’”^{२६}यदि हामीहरूले ‘यो बपतिस्मा मानिसबाटै भएको थियो,’ भन्यौ भने सबै मानिसहरू हामीहरूसँग रिसाउने छन्। हामी मानिसहरूबाट सावधान हुनुपर्छ किनभने तिनीहरू सबै यहून्ना एकजना अगमवक्ता हो भनेर विश्वास गर्छन्।”

^{२७}त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “हामी जान्दैनौ कि यहून्नामा कहाँबाट त्यस्तो शक्ति आयो।”

तब येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए म पनि भन्ने छैन कि कुन अधिकारले म यी सब कार्यहरू गरिरहेछु।”

येशूद्वारा दुइजना पुत्रको कथा

^{२८}“तिमीहरू यसको बारेमा के सोच्छौ? एकजना व्यक्तिका दुइजना छोराहरू थिए। त्यो व्यक्तिले आफ्नो पहिलो छोरालाई भने, ‘छोरा, जाऊ अनि गएर आज अङ्कुरको खेतमा काम गर।’

^{२९}छोराले उत्तर दियो, ‘म जाँदिन।’ केही समयपछि उसले आफ्नो विचार बदल्यो, अनि गयो।

^{३०}“त्यसपछि पिता अर्को छोराकहाँ गए अनि भने, ‘छोरा, जाऊ अनि आज मेरो अङ्कुरको खेतमा काम गर।’ छोरोले जवाफ दियो, ‘हुन्छ, महाशय, म जान्छु अनि काम गर्छु।’ तर त्यो छोरा गएन।

^{३१}“अब यी दुइ छोराहरूमा कुन चाहिले तिनीहरूको पिताले चाहेको कुरा गर्छो?”

यहूदी नेताहरूले उत्तर दिए, “पहिलो छोरोले।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म सौँचो कुरा तिमीहरूलाई भन्दछु। तिमीहरू सौँचछौँ कर उठाउनेहरू र वेश्याहरू खराब मानिसहरू हुन्। तर परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरूले प्रवेश पाउनको अघि तिनीहरूले प्रवेश पाउनेछन्।”^{३२}यहून्ना सही जीवन बाँच्ने उपाय देखाउनलाई आएका थिए। तर तिमीहरूले यहून्नालाई पटकै विश्वास गरेनौ। तर कर उठाउनेहरू र वेश्याहरूको यहून्ना प्रति विश्वास थियो। अनि कर उठाउनेहरू र वेश्याहरूले यहून्नालाई विश्वास गरेको तिमीहरूले देखेका थियौ। तर अबै पनि तिमीहरूले उनलाई विश्वास गर्न आफ्नो विचार परिवर्तन गरेनौ।

परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउँनुहुन्छ

(मर्कस १२:१-१२; लूका २०:९-१६)

^{३३}“यो कथालाई सुन: कुनै मान्छेको जमीन थियो। उसले खेतमा अङ्कुरको बोट रोप्यो। उसले अङ्कुरको खेतको वरिपरि देवल निर्माण गर्‍यो। अनि त्यसभित्र अङ्कुर पेलने कोलखनेको थियो। फेरि त्यो मान्छेले एउटा मचान बनायो। उसले आफ्नो खेत कोही खेतालाहरूलाई लगानी दियो अनि उ यात्रामा गयो।”^{३४}केही समय पछि, फसल उठाउने समय भयो। अनि त्यस व्यक्तिले आफ्नो नोकरहरूलाई बालीको आफ्नो अंश बटुल्न पठायो।

^{३५}“तर खेतालाहरूले ती नोकरहरूलाई समाते अनि एकजनालाई पिटे, अर्कोलाई मारिदिए अनि अर्कोलाई दुइजाले हानेर मारिदिए।”^{३६}फेरि त्यो खेत-मालिकले खेतालाहरूकहाँ अरू नोकरहरूलाई पठायो। उसले पहिलेभन्दा धेरै नोकरहरू पठाएको थियो। तर खेतालाहरूले तिनीहरू प्रति त्यसरी नै व्यवहार गरे।”^{३७}त्यसपछि उसले आफ्नै छोरालाई खेतालाहरूकहाँ पठायो। उसले भन्यो, ‘खेतालाहरूले मेरो छोरालाई आदर देखाउनेछन्।’

^{३८}“तर खेतीवालहरूले जब छोरालाई देखे, तिनीहरूले एक अर्कोलाई भन्न थाले, ‘यो भूमि मालिकको छोरा हो। यो खेत उसको हुनेछ। हामी त्यसलाई शेष पारौं जसद्वारा उसको खेत हाम्रो हुनेछ।’”^{३९}अनि खेतालाहरूले छोरालाई समाते, उसलाई खेत बाहिर मारेर फ्याँकिदिए।

^{४०}“अब जब अङ्कुर खेतको मालिक आउँछ खेतालाहरूप्रति उसले कस्तो व्यवहार गर्नेछ?”

^{४१}ती यहूदी पूजाहारीहरू र नेताहरूले भने, “तिनले ती दृष्टहरूलाई भयानक मृत्युद्वारा मार्नेछन्। त्यसपछि तिनले आफ्नो खेत अरू खेतालाहरूलाई खजानामा दिनेछन्। तिनले त्यो अङ्कुरखेत ती किरायदारहरूलाई देलान् जसले फसल उठाएको समयमा तिनको आफ्नो अंश दिनेछन्।”

^{४२}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चयमै तिमीहरूले यो धर्मशास्त्रमा पढेका छौ:

‘जुन दुइजालाई डकर्मीहरूले रद्द गरे, त्यही दुइजना कुनाको शिरमा मुख्य ठुँगौं बन्थे, यो परमप्रभुले गर्नु भएको हो अनि यो हाम्रो समक्ष विचित्रको छ।’

^{३३}“त्यसैकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ। त्यस पछि परमेश्वरले यस्ता मानिसहरूलाई दिनु हुनेछ जसले परमेश्वरले आफ्ना राज्यमा चाहनु भएका किसिमका फलहरू उत्पन्न गर्नेछन्।” ^{३४}अनि जो कोहीपनि त्यो दुइज्जामाथि खसे उ टुक्रा टुक्रा बग्नेछ। यदि त्यो दुइज्जा कसैमाथि खस्यो भने त्यसले त्यसलाई धूलोपिठो पार्नेछ।”

^{३५}येशूले भन्नु भएको यो कथालाई मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले सुने। येशूले तिनीहरूकै बारेमा बोल्दै छ भन्ने कुरा तिनीहरूले बुझे। ^{३६}तिनीहरू येशूलाई पक्रने उपाय खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराउँथे। किनभने मानिसहरूलाई येशू अगमवक्ता हुन् भन्ने विश्वास थियो।

बेलुकीको भोजनमा बोलाइएका मानिसहरूको कथा

(लूका १४:१५-२४)

२२

मानिसहरूलाई बुझाउनका निम्ति येशूले थुप्रै कथाहरू भन्नुभयो। ^२“स्वर्गको राज्य राजा जस्तैहो, जसले आफ्ना छोराको विवाहमा भोजनको व्यवस्था गरिएको हुन्छ। ^३राजाले केही मानिसहरूलाई भोजनमा निमंत्रण गरेका थिए। जब भोज तयार भयो, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई ती मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए। तर मानिसहरूले राजाको यस भोजनमा उपस्थित हुन अस्वीकार गरे।

^४“तब राजाले अभ धेरै नोकरहरू पठाए। राजाले नोकरहरूलाई भने, ‘मैले निम्ताएका ती मानिसहरूलाई खाना तयार भयो भनेर भन्नु। मैले मेरा गोरूहरू अनि पुच्छ्राएका पशुहरू मारेको छु। सबै कुरा तयारी छ। विवाहको भोजनमा सामेल हुनुहवस्।’

^५“नोकरहरूले ती मानिसहरूलाई भोजनमा आउने आग्रह गरे। तर तिनीहरूले नोकरहरूलाई उत्तर दिन अस्वीकार गरे। ती मानिसहरू अरू नै केही गर्न गए। एकजना आफ्ना खेतमा गए, अनि अर्को आफ्नो व्यापारतिर लागे। ^६कसैले नोकरहरूलाई समाते पीटे अनि तिनीहरूलाई मारि दिए। ^७यो सुनेर राजा क्रोधित भए। राजाले आफ्नो सेना पठाए, ती हत्याराहरूलाई मारे अनि तिनीहरूको शहर जलाएर भष्म पारिदिए।

^८“त्यसपछि, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाहको भोजन तयारी छ। मैले ती मानिसहरूलाई बोलाएको हुँ, तर तिनीहरू यो भोजनमा सामेल हुन

योग्यको भएनन्। ^९यसकारण तिमीहरू गल्लीका कुना कुनामा जाऊ अनि देखेकाहरू जतिलाई भोजनमा सामेल हुन निम्त्याएर ल्याऊ। तिनीहरूलाई मेरो भोजनमा आऊ भनिदेऊ।’ ^{१०}अनि नोकरहरू गल्लीहरूतिर गए। तिनीहरूले भेटेसम्म सबैलाई भेला पारे। तिनीहरूले राम्रा नराम्रा मानिसहरू सबैलाई भोजनमा सामेल गराउन लगे। त्यो ठाउँ मानिसै-मानिसको भीडले भरियो।

^{११}“त्यसपछि ती खाँदैगरेका मानिसहरूलाई हेर्न भनी राजा आए। कुनै एकजनालाई विवाहको पोशाकमा नभएको राजाले भेट्टाए। ^{१२}राजाले भने, ‘मित्र, तिमी यहाँ भित्र कसरी आयौ? विवाहकोलागि लाउने पोशाक तिमीले लगाएका छैनौ।’ तर त्यो मानिसले केही बोलेन। ^{१३}अनि राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘त्यसका हात खुट्टा बाँधेर त्यसलाई अँध्यारोमा फालिन्देऊ जहाँ मानिसहरू दुःखले रूवाबासी गर्दै र दाहा किट्टै बस्छन्।’

^{१४}“हो अवश्य, धेरै मानिसहरू बोलाइएका थिए। तर चुनिएका थोरै मात्र छन्।”

केही यहूदी नेताहरू येशूलाई छल गर्छन्

(मत्कस १२:१३-१७; लूका २०:२०-२६)

^{१५}त्यसपछि फरिसीहरूले त्यो स्थान छाडे जहाँ येशूले सिकाँउदै हुनुहुन्थ्यो। येशूलाई प्रश्नहरूको जालमा पार्न तिनीहरू सहमत भए। ^{१६}फरिसीहरूले येशूलाई फँसाउन केही मानिसहरू पठाए। तिनीहरूले केही आफ्नै मानिसहरू र केही हेरोदी दलका मानिसहरूलाई पठाए। ती मानिसहरूले भने, “गुरुज्यू, तपाईं अति इमानदार हुनुहुन्छ भनेर हामी जान्दछौं। हामी जान्दछौं कि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग बारे ठीकसित सिकाउनुहुन्छ। तपाईं कसैसित डराउनु हुन्न। तपाईंको अघि सबै मानिसहरू समान छन्। यसर्थ हामीलाई तपाईंको धारणा भन्नुहवस्।” ^{१७}सिजरलाई कर तिर्नु मुनासिब हो कि होइन?”

^{१८}तर ती मानिसहरूले नराम्रो जालसाजी गर्दैछन् भनेर येशूले बुझी हाल्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू कपटीहरू हो। केही भूँठो निहुँमा तिमीहरू मलाई फँसाउन चाहन्छौ? ^{१९}कर तिर्नमा उपयोग गरिने सिक्का मलाई देखाऊ।” ती मानिसहरूले येशूलाई एक चाँदीको सिक्का देखाए। ^{२०}येशूले फेरि भन्नुभयो, “सिक्कामा कसको चित्र छ? अनि कसको नाम त्यहाँ अंकित छ।”

^{२१}ती मानिसहरूले उत्तर दिए, “यो सिजरको चित्र हो अनि सिजरको नाम अंकित छ।”

येशूले फेरि भन्नुभयो, “जो सिजरको हो त्यो सिजरलाई देऊ अनि परमेश्वरलाई देऊ जो परमेश्वरको हो।

२२ती मानिसहरूले येशूले भन्नुभएको कुरा सुने, अनि तिनीहरू छक्क परे। येशूलाई त्यहीं छोडेर तिनीहरू गए।

केही सदुकीहरू येशूलाई फँसाउन चाहन्छन्

(मर्कुस १२:१८-२७; लूका २०:२७-४०)

२३त्यही दिन केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। सदुकीहरू यो विश्वास गर्थे कि कुनै व्यक्ति मृत्युबाट बौरी उठ्ने छैन। सदुकीहरूले येशूलाई एउटा प्रश्न गरे; २४तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, मोशा अनुसार कुनै विवाहित पुरुष बालबच्चा नभइकन मरे, तब उसको भाइले आफ्ना दाजुका निम्ति नानीहरू जन्माउन त्यस विधवा आइमाईलाई विवाह गर्नु पर्छ। २५हामी बिच सात दाजुभाइ थियौं। जेठाले विवाह गर्‍यो अनि मर्‍यो। उसको कुनै बालबच्चा थिएन। यसर्थ उसको भाइले ती विधवी आइमाईलाई विवाह गरे। २६त्यसपछि त्यो दोस्रो भाइ पनि मरयो। त्यस्तै घटना तेस्रो भाइसँग पनि घट्यो अनि त्यस्तै अरू भाइहरूसँग गर्दै सात भाइसम्म घट्यो। २७तिनीहरू सबै मरेपछि त्यो आइमाई पनि मरी। २८तर ती सातैजना भाइहरूले त्यस आइमाईलाई विवाह गरेका थिए। जब तिनीलाई बौराई उठाइन्छ, को चाँहि त्यस स्त्रीको पति हुन्छ?”

२९येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरू गल्तीमा छौ, किनभने धर्मशास्त्रमा के लेखेको छ त्यो जान्दैनौ। अनि किनभने परमेश्वरको शक्तिको बिषयमा पनि तिमीहरू केही जान्दैनौ। ३०त्यसबेला जब मानिसहरू मृत्युबाट बौरी जीवनमा आँउछ त्यहाँ विवाहको प्रश्न नै आँउदैन। मानिसहरू एका-अर्कामा विवाह गर्ने छैनन्। सबै मानिसहरू स्वर्गको दूतहरू भैं हुनेछन्। ३१यसकारण मृत्युबाट बौरी उठेको बिषयमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई के भन्नु भएको छ त्यो पढेका छैनौ। ३२परमेश्वरले भन्नुभएको छ, ‘म अब्राहामको परमेश्वर, इसहाकको परमेश्वर, अनि याकूबको परमेश्वर हुँ।’* यसको मतलब परमेश्वर मृत मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न तर जिँउदा मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

३३यी सबै कुराहरू मानिसहरूले सुने। येशूको शिक्षामा तिनीहरू छक्क परे।

सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो?

(मर्कुस १२:२८-३४; लूका १०:२५-२८)

३४फरिसीहरूले सुने कि येशूले सदुकीहरूलाई यस्तो प्रकारले उत्तर दिनु भयो कि येशूले तिनीहरूलाई चुप बनाई दिनु भयो अनि फरिसीहरू जम्मा भए। ३५एकजना फरिसी मोशाका प्रखर कानुनी बक्ता थिए। त्यो फरिसीले येशूलाई परीक्षा गर्ने इच्छा गरे। ३६फरिसीले येशूलाई सोधे, “गुरुज्यू, व्यवस्थामा सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो?”

३७येशूले उत्तर दिनुभयो, “‘तिमीले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। आफ्नो सम्पूर्ण हृदयदेखि, सम्पूर्ण आत्मादेखि अनि सम्पूर्ण मनले प्रेम गर्नुपर्छ।’* ३८यहीनै पहिलो र सर्वमहान आज्ञा हो। ३९दोस्रो आज्ञा पहिलो जस्तै मुख्य छ: ‘आफूलाई जस्तै अरू मानिसलाई पनि प्रेम गर।’* ४०अगमवक्ताहरूको सबै व्यवस्था र रचनाहरू यिनै दुई आज्ञाहरूमा आधारित छन्।”

येशूद्वारा फरिसीहरूलाई प्रश्न

(मर्कुस १२:३५-३७; लूका २०:४१-४४)

४१जब फरिसीहरू सँगै थिए, येशूले तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न गर्नुभयो, ४२“ख्रीष्टको बिषयमा तिमीहरूको के धारणा छ? उहाँ कसको पुत्र हुनुहुन्छ?”

फरिसीहरूले उत्तर दिए, “ख्रीष्ट दाऊदका पुत्र हुन्।”

४३त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि त्यसो भए दाउदले उहाँलाई किन ‘परमप्रभु’ भने? दाऊद पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा बोलिरहेका थिए।

४४ दाऊदले भने, ‘प्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिनेपट्टि बस, अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा राख्नेछु।’

भजनसंग्रह ११०:१

‘तिमीले ... प्रेम गर्नुपर्छ’ व्यवस्था ६:५।

‘आफूलाई ... प्रेम गर’ लेवी १६:१८।

‘म अब्राहामको ... परमेश्वर हुँ’ प्रस्थान ३:६।

^४“दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘परमप्रभु’ भन्दछन्। त्यसो भए कसरी उ दाऊदको पुत्र हुनु सक्छ?” ^५कुनै पनि फरिसीहरूले येशूको यो प्रश्नको उत्तर दिन सकेनन्। अनि त्यसदिनदेखि कसैले पनि येशूलाई अभि अधिक प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

येशूद्वारा धार्मिक गुरुहरूको आलोचना

(मर्कुस १२:३८-४०; लूका ११:३७-५२; २०:४५-४७)

२३

तब येशूले मानिसहरू र आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी गर्नुभयो। येशूले भन्नुभयो, ^१“कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू मोशाको नियमको विषयमा शिक्षादिन अधिकारयुक्त छन्। ^२यसर्थ तिनीहरूले जे भन्नेछन् ती तिमीहरूले सुन्नु अनि पालन गर्नु। तिनीहरूले अहाएका जे पनि कामहरू गर्नु। तर तिनीहरूको जीवनशैली अनुसरण नगर। तिनीहरू केही गर्नु भनी तिमीहरूलाई अह्राउँछन् तर आफू ती केही गर्दैनन्। ^३मानिसहरूलाई पालनगर्नु अति कठिन पर्ने नियमहरू तिनीहरू बनाउँछन्। ती नियमहरू पालन गर्नु भनेर अरूलाई कर गर्दछन्। तर तिनीहरू आफैँ चाँहि कुनै नियम पालन गर्ने चेष्टा धरि गर्दैनन्।

^४“तिनीहरू मानिसहरूलाई देखाउनका निम्ति राम्रा कुरा गर्दछन्। तिनीहरू आफ्ना धर्मशास्त्रहरूका विशेष सन्दूक राख्छन्। तिनीहरू सन्दूकहरू ठूला-ठूला बनाउँछन्। अनि मानिसहरूले देख्न सकोस् भन्ने ठानेर तिनीहरू आफ्ना प्रार्थनामा लगाउने वस्त्रहरू लामा-लामा बनाउँछन्। ^५ती कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू उत्सवहरूमा विशेष आसनहरू ओगट्दन् रूचाउँछन्। त्यसरी नै सभाघरहरूमा पनि मुख्य आसनहरू प्राप्त गर्न चाहन्छन्। ^६बजारहरूमा पनि तिनीहरू मानिसहरूबाट सम्मानको इच्छा गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई ‘गुरू’ भनी सम्बोधन गरेको चाहन्छन्।

^७“तर तिमीहरूले ‘गुरू’ भनाउनु हुँदैन। तिमीहरू सबै दाजुभाईहरू अनि दिदी बहिनीहरू हो। तिमीहरूको एक मात्र ‘गुरू’ हुनुहुन्छ। ^८अनि यो पृथ्वीमा कसैले पनि कसैलाई ‘पिता’ भनी सम्बोधन नगर्नु। तिमीहरूको एक मात्र पिता हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ। ^९अनि तिमीहरूले ‘मालिक’ भनाउनु हुँदैन। तिमीहरूको एकमात्र मालिक हुनुहुन्छ, ख्रीष्ट। ^{१०}तिमीहरूमाभ जो सबै भन्दा महान छ, उ तिमीहरूको सेवक हुनु पर्छ। ^{११}जसले आफूलाई ठूलो देखाउँछ उसलाई नम्र तुल्याइने

छ। जसले आफूलाई नम्र बनाउँछ उसैलाई महान तुल्याइन्छ।

^{१२}“शास्त्रीहरू र फरिसीहरू तिमीहरूका निम्ति यो अति नराम्रो हुनेछ। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न चाहने मानिसहरूको ढोका थुन्छौ। तिमीहरू आफैँ पनि प्रवेश गर्दैनौ, अनि प्रवेश गर्न इच्छा गर्ने अरूहरूलाई पनि बाधा दिन्छौ। ^{१३}*

^{१४}“तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरूका निम्ति यो असुविधाजनक हुनेछ। तिमीहरू कपटीहरू हो! तिमीहरू एक व्यक्तिलाई आफ्नो मतमा ल्याउनकालागि समुद्र र भूमिका सबै स्थानहरू चाहँन्छौ। जब त्यस्तो कोही व्यक्ति भेट्टाउँछौ, तिमी त्यसलाई आफूभन्दा दोबर दुष्ट तुल्याउँछौ। अनि तिमीहरू यति नराम्रो हुन्छौ कि तिमीहरू नरकको योग्य हुन्छौ।

^{१५}“यी शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई असुविधाजनक हुन्छ। तिमीहरू अन्धो छौ अनि तिमीहरू अरूलाई अगुवाइ गर्छौ। तिमीहरू भन्दछौ, ‘यदि कसैले मन्दिरको नाममा शपथ गर्छो भने तब त्यो अर्थहीन हुन्छ। तर यदि कसैले मन्दिरको सुन छोएर शपथ गर्छो भने, उसले त्यो शपथ पालन गर्नुपर्छ। ^{१६}तिमीहरू अन्धो-मूर्खहरू हो! सुन ठूलो हो कि सुनलाई पवित्र पार्ने मन्दिर ठूलो? ^{१७}अनि तिमीहरू भन्दछौ, ‘यदि कसैले वेदी छोएर शपथ गर्छो भने त्यो केही होइन। तर यदि कसैले बेदीमाथिको भेटी छोएर शपथ गर्छो भने त्यो आफ्नो कसमको ऋणी हुन्छ।’ ^{१८}तिमीहरू अन्धो हो। भेटी कि भेटीलाई पवित्र तुल्याउने वेदी ठूलो हो? ^{१९}जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई वेदीको प्रयोग गर्छ उसले दुवै बेदी अनि त्यसमा भएका हरेक चीज छोएर प्रतिज्ञा गरेको हुन्छ। ^{२०}अनि जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई मन्दिरको प्रयोग गर्छ जो कोही पनि मन्दिर अनि मन्दिरमा बस्ने ‘एक’ छोएर शपथ गरेको हुन्छ। ^{२१}अनि जसले स्वर्गका नाउँमा शपथ गर्छ उसले परमेश्वरको सिँहासन अनि त्यस सिँहासनमा बस्ने ‘एक’ छोएर शपथ गरेको हुनेछ।

^{२२}“शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई यो नराम्रो हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। आफूमा भएको हरेक चीजको,

पद १४ ग्रीक लिपिहरूमा यस्तो पाइन्छ: “कानूनको शास्त्री अनि फरिसीहरूका निम्ति यो अत्यन्त नराम्रो हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू विधवाहरूको घर लिन्छौ, अनि देखावटका निम्ति लामो प्रार्थना भन्छौ। यसर्थ तिमीहरूलाई धेरै अभि कड़ासुपले दण्ड दिइनु पर्छ।”

पुदीना, सूप अनि जीरा को दश भागमा एक भाग मात्र परमेश्वरलाई दिन्छौ। तर तिमीहरू विश्वासीपना, दयापूर्ण, विश्वासी हुने जस्ता व्यक्तिका प्रमुख कुराहरू लत्याउँछौ। तिमीहरूले ती कुराहरू पनि नलत्याइकन यी कामहरू गर्नुपर्ने हो। ^{२५}तिमीहरू अन्धा छौ तर अरूलाई अगुवाइ गर्ने कोशिश गर्छौ। तिमीहरू भुसुना चाँहि चाल्दछौ तर ऊँटलाई चाँहि निल्दछौ। तिमीहरू त्यस्तै छौ।

^{२५}शास्त्रीहरू र फरिसीहरूका निम्ति यो नराम्रो हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू आफ्नो प्याला र थालीलाई बाहिरबाट मात्र धुँदछौ। तर तिनीहरू भित्र भने तिमीहरूले अरूलाई ठगेर हत्याएका बस्तुहरू अनि तिमीहरू स्वयंलाई सन्तुष्ट पार्नु उपयोग गरिने चिजहरूले भरिएका हुन्छन्। ^{२६}ए अन्धा फरिसीहरू पहिला प्यालाको भित्रपट्टि सफा गर अनि यसलाई चोखो बनाऊ। तब प्यालाको बाहिरी भाग पनि चोखो हुनेछ।

^{२७}कानुनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई यो राम्रो हुँदैन। तिमीहरू कपटी हो। तिमीहरू चूना पोतेका चिहानहरू जस्ता छौ, जो बाहिरबाट सुन्दर देखा पर्छन्। तर भित्रपट्टि मरेका मानिसहरूको हड्डीहरू अनि जति भएका फोहोर चीजहरू छन्। ^{२८}तिमीहरू पनि त्यस्तै हो। बाहिरबाट मानिसहरूका निम्ति तिमीहरूलाई राम्रै देखिन्छ। तर भित्र तिमीहरूमा छल र कपटले परिपूर्ण छौ।

^{२९}शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई यो राम्रो हुँदैन। तिमीहरू कपटीहरू हो। अधिका अगमवक्ताहरूकोलागि तिमीहरूले चिहान बनाउँथ्यौ। असल मानिसहरूको चिहानहरू सिंगारौ। ^{३०}अनि तिमी भन्दछौ, 'यदि हामी हाम्रा पूर्वाह्वरूका समकालीन हुँदा हो, ता ती अगमवक्ताहरूलाई मार्न हामी उनीहरूलाई सहयोग गर्ने थिएनौ।' ^{३१}धसरी अगमवक्ताहरू मार्नेका सन्तान हामी हौं भन्ने स्वीकार आफै तिमीहरू दिन्छौ। ^{३२}तब जाऊ अनि आफ्ना पूर्वाह्वरूले शुरू गरेका पापकर्मलाई समाप्तीमा ल्याऊ।

^{३३}तिमीहरू सर्पहरू हो। तिमीहरू विषालु सर्पका सन्तानहरू हो। परमेश्वर देखि तिमीहरू उम्कन सक्नेनौ। तिमीहरू सबै दोषी पाइनेछौ छौ अनि नरकमा जानेछौ। ^{३४}यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु: 'म तिमीहरूकोलागि अगमवक्ताहरू बुद्धिमान मानिसहरू र शास्त्रीहरू पठाउँछु। यीमध्ये कतिपयलाई तिमीहरूले मार्नेछौ। तिमीहरू कसैलाई भुण्डाउनेछौ। तिमीहरूले कसैलाई तिम्रा सभाघरहरूमा

कोर्दा लाउने छौ अनि शहर शहर खेदो गर्नेछौ। ^{३५}अनि पृथ्वीमा भएका सबै राम्रा मानिसहरू जो मारिएका छन् तिनीहरूको रगतको निम्ति तिमीहरूलाई दोष्याइनेछ। हाबिल जस्ता राम्रा मानिसको रगतका निम्ति अनि बेराचियाको छोरो जकरियाको रगतका निम्ति जसलाई मन्दिर र बेदीको माभमा मारिएको थियो अनि जो पृथ्वीमा हाबिल देखि जकरियाको समयसम्म मारिएका सबै राम्रा मानिसहरूका रगतका निम्ति तिमीहरू दोषी ठहर्नेछौ। ^{३६}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुरा तिमीहरू अहिले बाँचेका मानिसहरू माथि घटने छ।

येशूद्वारा यरूशलेमका मानिसहरूलाई चेतावनी

(लूका १३:३४-३५)

^{३७}हे यरूशलेम, यरूशलेमा तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मारौं अनि तिमीहरू कहाँ परमेश्वरद्वारा पठाइएका संदेशवाहकहरूलाई ढुङ्गाहान्छौ। धेरै पल्ट मैले तिम्रा मानिसहरूलाई मद्दत गर्न चाहेको हुँ। जसरी पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ त्यसरीनै मैले तिम्रा मानिसहरूलाई बटुल्न चाहेको हुँ। तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्नु दिएनौ। ^{३८}तिमीहरूको घर पनि उजाड छोडिनेछ। ^{३९}म भन्दछु, अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई फेरि देख्ने छैनौ, जहिलेसम्म तिमीहरू भन्दैनौ: 'उनी धन्य हुनु जो परमप्रभुको नाउँमा आउँछन्।' *

मन्दिरको भविष्य ध्वंस

(मर्कस १३:१-३१; लूका २१:५-३३)

२४ जसै येशू मन्दिर छोडेर कतै जानु हुँदै थियो उहाँका चेलाहरू मन्दिरको भवनहरू देखाउन आए। ^२येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "यी भवनहरू हेर? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु यी भवनहरू ध्वंस गरिनेछन्। कुनै ढुङ्गा अर्को ढुङ्गामाथि छाडिने छैन।"

^३केही पश्चात् येशू भद्रासे डॉडामा बसिरहनु भएको थियो। चेलाहरू येशूको साथमा एकान्तमा आए। तिनीहरूले भने, "यो घटना कहिले हुनेछ कृपया हामीलाई पनि भन्नुहोस्। तपाईंको आगमनको अनि संसारको अन्तको संकेत के हुनेछ?"

^४येशूले भन्नुभयो, "होशियार बन। तिमीहरूलाई कसैले मुख बनाउनु नपाओस। ^५धेरै मानिसहरू आउनेछन् अनि

मेरो नाम लिनेछन्। तिमीहरूले भन्नेछन्, 'म नै ख्रीष्ट हुँ।' अनि तिमीहरूले धेरैलाई मूर्ख बनाउनेछन्।^६ तिमीहरूले लैङ्गाईका बारेमा सुन्नेछौ। अनि तिमीहरूले अब हुने लैङ्गाईको बारेमा पनि समाचार सुन्नेछौ। तर डराउनु पर्दैन। यी सब घटनाहरू हुनैपर्छ। तर अन्त अन्त भविष्यमा छ।^७ किनभने राष्ट्रले राष्ट्रको विरोध गर्नेछ अनि राज्यले राज्यको विरोध गर्नेछ। अनि धेरै ठाउँमा अनिकाल लाग्नेछ अनि भूईँ चालो जानेछ।^८ तर यी सब कुनै कुराको नयाँ जन्म हुन अघि भएको व्यथा जस्तै हुनेछ।

^९ "त्यसपछि तिमीहरूलाई मानिसहरूले नराप्नो व्यवहार गर्नेछन्। मानिसहरूले तिमीहरूलाई शासकहरूको अघि सुम्पनेछन् अनि घात गर्नेछन् र मार्नेछन्। तिमीहरूले ममाथि विश्वास गर्नाले मानिसहरूद्वारा तिमीहरू घृणित हुनेछौ।^{१०} त्यसबेला धेरै विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछन्। तिमीहरू एकअर्कामा विरोध गर्नेछन् अनि एकअर्काको घृणा गर्नेछन्।^{११} अनेकौँ भूँटा अगमवक्ताहरू निस्कनेछन्। तिमीहरूले मानिसहरूलाई भुँटो कुराहरूमा विश्वास गराउने कोशिश गर्नेछन्।^{१२} संसारैभरि थुप्रै दुष्टहरू देखा पर्नेछन्। अनि एकदमै विश्वासीहरूले प्रेम देखाउने छैनन्।^{१३} तर अन्तसम्मै जो दृढ रहन्छ उही नै सुरक्षित हुनेछ।^{१४} संसारैभरि परमेश्वरको राज्यको बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ। प्रत्येक राष्ट्रलाई नै यी कुराहरू भनिनेछ। त्यसपछि अन्त आउने छ।

^{१५} "दानियल अगमवक्ताले 'ध्वंस हुने कारणहरूको डरलाग्दा कुराहरू'* भने। तिमीहरूले यस्तो डरलाग्दा कुराहरू पवित्र ठाउँ मन्दिरमा उभिएर देखेछौ।" व्यक्ति जसले यो पढ्छ उसले यसको अर्थ बुझ्नुपर्छ।^{१६} "त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडतिर भाग्नुपर्छ।^{१७} मानिसहरू कतै नरोकिई कुनै समय खेर नफाली, भाग्नेछन्। यदि कुनै व्यक्ति घरको छानामा छ भने घरबाट केही लिनुलाई ऊ तल भर्नु हुँदैन।^{१८} यदि कोही खेतमा छ भने उ पनि कोट लिनालाई फर्की जानु हुँदैन।^{१९} त्यसबेला, गर्भवती भएका स्त्रीहरूलाई अनि दूध पिउने नानी भएका आमाहरूका निम्ति खूबै दुःखपूर्ण हुनेछ।^{२०} शबाथ र ठण्डाको समयमा यसरी भाग्न नपरोस् भनी प्रार्थना गर।^{२१} किन? किनभने त्यसबेला अत्यन्त दुःख पर्नेछ जुन सृष्टिको शुरू भएदेखि अहिलेसम्म संसारमा यस्तो

दुःख भएको थिएन। अनि पछि कहिल्यै पनि भविष्यमा यस्तो दुःख आइपर्ने छैन।^{२२} परमेश्वरले त्यो महासङ्कटको समय छोट्याएका छन्। यदि त्यो समय छोट्याइएन भने, कुनै मानिस पनि बाँच्ने छैन। तर आफूले चुनेका मानिसहरूलाई मदत गर्नलाई परमेश्वरले त्यो समयलाई छोटो पार्नु भएको छ।^{२३} त्यसबेला कसै-कसैले तिमीहरूलाई यसो भन्नसक्छ, 'हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।' अथवा अर्को कसैले भन्नसक्छ, 'उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।' तर तिमीहरूलाई विश्वास नगर।^{२४} भूँटो ख्रीष्ट र भूँटो अगमवक्ताहरू देखा पर्नेछन् अनि ठूला-ठूला कुराहरू र चमत्कारहरू गर्नेछन्। सम्भव भए परमेश्वरले चुनु भएका मानिसहरूलाई समेत थोका दिनका निम्ति तिमीहरूले यसो गर्नेछन्।^{२५} हेर, मैले अघिबाटै यस बारेमा तिमीहरूलाई सतर्क गराएको छु।

^{२६} "कसैले भन्नेछ, 'ख्रीष्ट मरूभूमिमा हुनुहुन्छ।' तर ख्रीष्टलाई भेट्न मरूभूमितिर नजाऊ। अरू कसैले भन्नसक्छ, 'ख्रीष्ट त्यो कोठामा हुनुहुन्छ।' तर त्यसलाई विश्वास नगर।^{२७} जब मानिसको पुत्र आउनुहुन्छ, उहाँलाई सबै मानिसहरूले देख्न पाउनेछ। यसबेला आकाशमा बिजुली चम्केर चारैतिर उज्यालो भएजस्तो हुनेछ। जसलाई चारैतिर देखिनेछ।^{२८} मेरो आगमन त्यस्तै स्पष्ट हुनेछ, जब तिमीहरू गिद्धहरू भेला भएका देखेछौ तिमीलाई थाहा हुन्छ त्यहाँ मृतदेह छ।

^{२९} "ती दिनका सङ्कटहरूको तुरन्तै पछि।

'घाम अँध्यारो हुनेछ, अनि जूनले पनि आफ्नो उज्यालो दिने छैन। ताराहरू आकाशबाट भर्नेछन्, अनि आकाशका सबै चीजहरू हेरफेर हुनेछ।'

यशैया १३:१०; ३४:५

^{३०} "त्यसबेला आकाशमा मानिसको पुत्रको चिन्ह हुनेछ। संसारभरिका सबै मानिसहरू रुनेछन्। सबै मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई आकाशमा बादलसँग आँउदै गरेको देखेछन्। मानिसको पुत्र शक्ति र महान गौरव लिएर आउनु हुनेछ।^{३१} मानिसको पुत्रले परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरूलाई चार वायुहरूबाट, आकाशका एक छेउ देखि अर्को छेउसम्मबाट बटुल्नका निम्ति तुरहीको ठूलो आवाज सहित आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई पठाउनेछन्।

^{३२} "नेभाराको रूखले तिमीहरूलाई शिक्षा दिनेछ: जब नेभाराको रूखको हाँगाहरू हरियो देखिन्छ अनि कोमल

र नयाँ पातहरू लाग्दै छ भने, तिमीहरू जान्दछौं ग्रीष्म ऋतु नजिक छ।^{३३} तिमीहरूसित पनि यो यस्तै हो। जब तिमीहरू यस्तो भएको देख्छौं, त्यसबेला तिमीहरूलाई समय नजिक छ अनि आउन तयार छ भनी थाहा हुनेछ।^{३४} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुराहरू यस पुस्ताका मानिसहरू जीवित रहेका समयमै हुनेछन्।^{३५} आकाश अनि पृथ्वी ध्वंस गरिनेछ, तर मैले बोलेका शब्दहरू कहिल्यै नाश हुनेछैन।

परमेश्वरले मात्र घटना हुने समय जान्दछन्

(मर्कुस १३:३२-३७; लूका १७:२६-३०, ३४-३६)

^{३६} कुनै व्यक्तिले पनि त्यो समय र दिन जान्दैन जब यी कुराहरू घट्छन्। पुत्र र स्वर्गदूतहरूले पनि जान्दैनन्। केवल पिताले जान्दछन्।^{३७} जब मानिसको पुत्र आउनुहुन्छ, त्यसबेला त्यस्तै स्थिति हुनेछ जस्तो स्थिति नूहको समयमा भएको थियो।^{३८} त्यसबेला जल-प्रलय हुन अघि मानिसहरू खाइ पिइरहेका थिए। मानिसहरू विवाह गर्दै थिए अनि आफ्ना छोरा अनि छोरीहरूलाई विवाह गर्न दिइरहेका थिए। मानिसहरूले त्यतिबेला सम्म यसो गरिरहेका थिए जबसम्म नूह डुङ्गामा चढेका थिएनन्।^{३९} मानिसहरूले के भइरहेको थियो भनेर केही जानेका थिएनन्। तर त्यसैबेला जलप्रलय भयो अनि सबै नष्ट भए। मानिसको पुत्रको आगमनको समयमा पनि यस्तै हुनेछ।^{४०} दुइजना मानिसहरू खेतमा काम गरिरहेका हुनेछन्। एकजनालाई उठाइने छ अनि अर्कोलाई छोडिनेछ।^{४१} दुइजना स्त्रीहरू जाँतोमा अन्न पिँधिरहेका हुनेछन्। एउटालाई लगिनेछ अनि अर्कोलाई छोडिनेछ।

^{४२} "यसकारण सधैं तयार बस। कतिबेला तिम्रो परमप्रभु आउनु हुनेछ त्यो दिन तिमीलाई थाहा हुने छैन।^{४३} तिम्रो मनमा सम्भन्ना राख: यदि घर मालिकले कतिबेला चोर आउँछ भनेर जान्यो भने, तब तिनी तयार बस्ने छन्। तिनी सतर्क रहनेछन् अनि आफ्नो घरभित्र चोर पस्न दिने छैनन्।^{४४} यसकारण तिमीहरू पनि तयार बस। मानिसको पुत्र यस्तो समयमा आउनेछन् जसको तिमीहरूले आशा गरेका हुनेछैनौं।

असल नोकरहरू र खराब नोकरहरू

(लूका १२:४१-४८)

^{४५} "को चाँहि बुद्धिमान र विश्वासी नोकर छ अनि भूमिपतिले उसलाई आफ्ना सबै नोकरहरूको जिम्मा

अनि तिनीहरूलाई आफ्ना खाना ठीक समयमा दिने जिम्मा दियो।^{४६} जब मालिक आउँछ अनि नोकरलाई दिइएको काम गरिरहेको भेट्दछ, तब त्यो नोकर खुशी हुन्छ।^{४७} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। त्यो मालिकले उसलाई आफूसित भएको प्रत्येक वस्तुको जिम्मामा राख्छ। प्रत्येक कुराहरूको ख्याल गर्दछ।^{४८} तर नोकर नै दुष्ट छ र आफ्नो मालिक भट्ट आउँदैन भनेर सम्भन्ध भने त्यसबेला के हुन्छ?^{४९} त्यसपछि उसले अरू नोकरहरूलाई पिट्न थाल्छ। उ आफुजस्तै अरू मानिसहरूसँग बसेर खान र पिउन लाग्छ।^{५०} अनि जब आफूले मालिक आइपुग्नेछ भनि नसोचेको दिनमा मालिक आइपुग्नेछ अनि उसले त्यसबेला केही जानेको हुँदैन।^{५१} त्यसपछि मालिकबाट उसले दण्डित हुनुपर्छ। मालिकले उसलाई कपटीहरूसँग सामेल गराइदिनेछ। त्यहाँ मानिसहरू दाहा किटी रोइरहेका हुन्छन्।

दशजना कन्याहरूको कथा

२५ "त्यसबेला स्वर्गको राज्य दशजना कन्याहरू जस्तै हुनेछ, जो आ-आफ्ना दियो लिएर दुलहा पर्खन गए।^१ पाँचजना कन्याहरू मूर्ख थिए। अनि पाँचजना कन्याहरू बुद्धिमती थिए।^२ ती पाँचजना मूर्ख कन्याहरूले आफ्ना दीयो लिए तर ती सित फाल्टो तेल लगेनन्।^३ तर पाँचजना बुद्धिमती कन्याहरूले आफ्ना-आफ्ना दीयोहरू लिए अनि तिनीहरूले जगमा पनि तेल बोकेका थिए।^४ तर दुलहा आउन एकदमै ढीलो भयो। सबै कन्याहरू थकित भए अनि निदाउन थाले।

^५ "मध्यरातमा कोही करायो, 'दुलहा आउँदछन्। उनलाई भेट्न बाहिर आऊ।'

^६ "तब सबै कन्याहरू व्युँभिए। तिनीहरूले आ-आफ्ना दीयोहरू तयार पारे।^७ तब बुद्धिहीन कन्याहरूले बुद्धिमती कन्याहरूलाई भने, 'हामीलाई तिमीहरूको केही तेल देऊ किनभने हाम्रोमा भएको तेल सकियो अनि हाम्रा दीयोहरू निभ्दैछन्।'

^८ "बुद्धिमती कन्याहरूले उत्तर दिए, 'होइन! किनभने हाम्रोमा भएको तेल हामी अनि तिमीलाई पर्याप्त हुँदैन। बरू, यो असल हुन्छकि दोकानमा जाऊ अनि स्वयंका निमित्त केही (तेल) किन।'

^९ "त्यसपछि ती पाँचजना बुद्धिहीन कन्याहरू तेल किन्नलाई गए। जब तिनीहरू जाँदै थिए, त्यसैबेला दुलहा आइपुगे अनि तयार रहेकी सबै कन्याहरू

दुलहासंग विवाहको भोज गर्न गए। त्यसपछि ढोका थुनियो अनि ताला लगाइयो।

^{११}“केही समयपछि अरू कन्याहरू आए। तिनीहरूले भने, ‘स्वामी, स्वामी हामीलाई ढोका खोलिदिनुहोस् भित्र पस्छौं।’

^{१२}“दुलहाले उत्तर दिए, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म तिमीहरूलाई चिन्दैनं।’

^{१३}“यसकारण सँधै सतर्क बस। तिमीहरू जान्दैनौ कि मानिसको पुत्र कुन दिन वा कुन समयमा आउने हुन्।”

तीनजना नोकरहरूको कथा

(लूका १६:११-२७)

^{१४}“स्वर्गको राज्य त्यो व्यक्ति जस्तैछ जो आफ्नो घर देखि अर्को स्थान तर्फ यात्रा गर्छ। जानको अघि उसले आफ्नो नोकरहरू बोलाउँछन् अनि आफ्ना चिजहरूको जिम्मा तिनीहरूलाई सुम्पन्छ। ^{१५}उसले विचार गर्छो कि प्रत्येक नोकरले कति वस्तुको हेरचाह गर्न सक्छ। उसले एकजना नोकरलाई पाँच थैला पैसा दियो। अर्कोलाई दुइ थैला पैसा दियो। अनि तेस्रोलाई एक थैलो पैसा दियो। त्यसपछि उसले आफ्नो यात्रा शुरु गर्छो। ^{१६}नोकर जसलाई पाँच थैला पैसा दिइएको थियो त्यो तुरन्त व्यापार गर्न त्यो स्थान छोडेर हिँड्यो। उसले अरू पाँच थैलो पैसा बढाउने काम गर्छो। ^{१७}दुइ थैलो पैसा पाउनेले पनि त्यसै गर्छो। उसले पनि आफ्नो सबै रूपियाँ व्यापारमा लगायो अनि त्यत्तिकै दुइ थैलो पैसा कमायो। ^{१८}तर एक थैलो मात्र पैसा पाउने नोकर गयो अनि भूडूँमा दुलो खन्यो। त्यसले त्यो पैसा दुलो भित्र पुऱ्यो।

^{१९}“धेरै समयपछि मालिक घर फिरे। उसले नोकरहरूलाई ती रूपियाँहरू तिमीहरूले के के गर्छौ भनेर सोध्यो। ^{२०}पाँच थैलो पैसा पाउने नोकर पैसा लिएर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय, तपाईंले मलाई पाँच थैला पैसा विश्वास गरेर जिम्मा दिनुभएको थियो। यसकारण अरू पाँच थैलो पैसा कमाउनलाई मैले ती रूपियाँ उपयोग गरें।’

^{२१}“मालिकले उत्तर दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्छौ। तिमी असल नोकर हो जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। त्यत्ति थोरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्छौ। यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिन सक्छु। आज अनि मसित खुशी बाँढ।’

^{२२}“त्यसपछि दुइ थैलो पैसा पाउने नोकर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय तपाईंले मलाई दुइ थैलो पैसा जिम्मा दिनुभएको थियो। यसकारण मैले त्यो पैसा उपयोग गरे अनि अरू दुइ थैलो कमाएँ।’

^{२३}“मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्छौ। तिमी असल नोकर हो जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। त्यत्ति थोरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्छौ। यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिन्छु। आज अनि मसित खुशी बाँढ।’

^{२४}“त्यसपछि एक थैलो पैसा पाउने नोकर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय, मैले तपाईंलाई धेरै कठोर मानिसको रूपमा जान्न पाएँ। विरूवानै नरोपी तपाईंले फसल उठाउन चाहनु भयो। बिजु नै नरोपी तपाईंले अन्न बटुल्न चाहनु भयो। ^{२५}यसकारण म धेरै भयभित भएँ। मैले तपाईंको पैसा जमीनमा लुकाएँ तपाईंले दिनुभएको त्यो थैलो यही हो।’

^{२६}“मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमी एक नराम्रो र अल्ले नोकर हो! तिमीले भन्यौ मैले जहाँ विरूवा रोपिँ त्यहाँ फसल उठाउन पठाएँ, अनि जहाँ बिजु रोपिँ त्यहाँ म अन्न उठाउन गएँ। ^{२७}यसकारण तिमीले मेरो पैसा बैकमा जम्मा गर्नु पर्दथ्यो। अनि म जब फर्केर आएको हुन्थे त्यसबेला ती सबै पैसा पाउनु सक्थे। साथै त्यो पैसा माथि सुद पनि पाउनु सक्थे।’

^{२८}“यसकारण मालिकले अरू नोकरहरूलाई भने, ‘त्यो नोकरबाट पैसाको थैलो खोस अनि त्यो जोसित दश थैलो पैसा छ उसैलाई देऊ। ^{२९}जो सित जति धेरैछ उसले अरू धेरै पाउनेछ। उसले चाहे भन्दा धेरै पाउनेछ। तर जोसित केही छैन, उसित भएको पनि उबाट खोसिनेछ।’ ^{३०}त्यसपछि मालिकले भने, ‘यो बेकामे नोकरलाई बाहिर अँध्यारोमा निकालि देऊ। जहाँ मानिसहरू दुःख र कष्टमा दाहा किट्टै रूवाबासी गरिरहेका छन्।’

मानिसका पुत्रद्वारा सबै मानिसहरूलाई न्याय

^{३१}“मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुनेछ। उहाँ अत्यन्त गौरवसँग आउनु हुनेछ। सबै स्वर्गदूतहरू पनि उहाँसँग आइपुग्ने छन्। उहाँलाई राजाको रूपमा सिंहासनमा विराजमान गराउने छ। ^{३२}उहाँको अघि संसारभरका सबै मानिसहरू भेला हुनेछन्। अनि मानिसको पुत्रले ती मानिसहरूलाई दुई अलग अलग दलमा बाँड्नेछन्। यो

भेड़ा र बाखाहरूलाई अलग दलमा पारे जस्तै हुनेछ।
 ३३मानिसको पुत्रले भेड़ाहरूलाई आफ्नो दाहिनेपट्टि
 राख्नुहुनेछ अनि बाखाहरूलाई आफ्नो देब्रेपट्टि राख्नु
 हुनेछ।

३४“अनि राजाले आफ्नो दाहिने पट्टि बसेकाहरूलाई
 भन्नु हुनेछ, ‘आऊ, मेरा पिताले तिमीहरूलाई धेरै
 आशीर्वाद दिनुभएको छ। आऊ अनि परमेश्वरले तिमीप्रति
 प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य ग्रहण गर। सृष्टिको शुरूदेखि
 नै यो तिमीहरूको निम्ति तयारी गरिएको थियो। ३५यो
 तिमीहरूको राज्य हो, किनभने म भोकाएको बेला
 तिमीहरूले मलाई खाना दिएका थियौं। म तिर्खाएको
 बेला तिमीहरूले मलाई पिउन दिएका थियौं। म एकलै
 र घरबाट टाडिएको थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई
 तिमीहरूको घरमा स्वागत गरेका थियौं। ३६म नाङ्गो
 थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई लुगाफाटा लाउन दिएका
 थियौं। म रोगी थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई स्याहार
 गर्नुभयो। म कैदी थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई हेर्न
 आएका थियौं।’

३७“तब धार्मिक मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘परमप्रभु,
 हामीले तपाईंलाई कहिले, भोकाउनु भएको देख्यौं अनि
 हामीले खाना दियौं? हामीले तपाईं तिर्खाउनु भएको
 कहिले देख्यौं अनि हामीले पिउन दियो? ३८हामीले
 तपाईंलाई कहिले एक्लो अनि घरदेखि टाडिएको देख्यौं
 अनि हामीले तपाईंलाई हाम्रो घरमा निम्तो गर्नुभयो?
 ३९तपाईं कहिले नाङ्गो हुनुहुन्थ्यो र हामीले पहिरनका
 निम्ति लुगाफाटा दियौं। हामीले कहिले तपाईंलाई रोगी
 देख्यौं वा कैदमा पायौं र हामी तपाईंलाई सहयोग गर्न
 आयौं?’

४०“तब राजाले तिनीहरूलाई उत्तर दिने छन्, ‘म
 तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यहाँ तिमीहरूले मेरा यी
 मानिसहरूका निम्ति जे जति गर्नुभयो, ती जतितै नगण्य
 भएता पनि तिमीहरूले मेरा निम्ति गरेको हो।’

४१“त्यसपछि आफ्नो देब्रेपट्टि बसेका मानिसहरूलाई
 राजाले भन्नेछन्, ‘मदेखि टाडो जाऊ। परमेश्वरले अघिनै
 तिमीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गर्नु भएको छ। जाऊ
 आगोमा पस जो सँधै जलिन्छ। त्यो आगो दुष्टहरू र
 तिनका दूतहरूकालागि बनेको हो। ४२तिमीहरू जाइहाल,
 किनभने म भोकाएको थिएँ, तिमीहरूले केही खान
 दिएनौं। म तिर्खाएको थिएँ, तिमीहरूले केही पिउन
 दिएनौं। ४३म घरदेखि एकलै र टाडोमा थिएँ, अनि

तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको घरमा बोलाएनौं। म नागो
 थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई पहिरनलाई वस्त्रहरू
 दिएनौं। म रोगी थिएँ, अनि कैदमा थिएँ, अनि
 तिमीहरूले मेरो परवाह नै गरेनौं।’

४४“त्यसपछि तिनीहरूले पनि उत्तर दिए, ‘परमप्रभु,
 हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएको र तिर्खाएको देख्यौं?
 हामीले कहिले तपाईंलाई एक्लो घरदेखि टाडो भएको
 देख्यौं? अनि हामीले तपाईंलाई कहिले नाङ्गो वा विरामी
 वा कैदमा परेको देख्यौं? अनि यी सब देखेर हामीले
 मदत गरेनौं?’

४५“त्यसपछि राजाले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, ‘म
 तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ‘यी कुनैका निम्ति जे पनि
 तिमीहरूले गरेनौं, ती जतितै नगण्य भएता पनि तिमीहरूले
 मेरा निम्ति गरेनौं।’

४६“त्यसपछि ती नराम्रा मानिसहरू सदा दण्डित
 हुनका निम्ति जाने छन्। तर राम्रा मानिसहरू चाँहि
 अनन्त जीवन प्राप्त गर्न जानेछन्।”

यहूदी नेताहरूद्वारा येशूलाई मार्ने षडयन्त्र

(मर्कुस १४:१-२; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५३)

२६

यी सब प्रवचन शेष गरिसके पछि येशूले
 आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई
 थाहै छ जुड दिन पछि निस्तार-चाड* शुरू हुनेछ। त्यसै
 दिन मानिसको पुत्रलाई क्रूसमा टाँगिनलाई उनका शत्रुहरू
 कहौं सुम्पिनेछ।” ३तब मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी
 अगुवाहरू प्रमुख पूजाहारीको ठाँउमा भेला भए। प्रमुख
 पूजाहारीको नाम कैयाफा थियो। ४त्यस सभामा येशूलाई
 कसरी पक्रिने भन्ने उपाय तिनीहरूले निकाले। तिनीहरूले
 केही भूटो निहुँ गरेर येशूलाई पक्रिने अनि मार्ने निश्चय
 गरे। ५तिनीहरूले भने, “निस्तार-चाडको दिनमा हामी
 येशूलाई पक्रन सक्नेौं। हामी मानिसहरू रिसाएको र
 दड्ढा गरेको चाहँदैनौं।

एउटी आईमाईद्वारा विशेष केही गराइ

(मर्कुस १४:३-६; यूहन्ना १२:१-८)

६येशू वेथानीमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ कुष्टरोगी शिमोनको

निस्तार-चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण छुट्टीको दिन। मोशाको
 समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु
 भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।
 लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

घरमा हुनुहुन्थ्यो।^१जतिबेला येशू त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो, एउटी आईमाई तिनी कहाँ आइन्। उसँग भरी बहुमूल्य अत्तर हालेको एउटा सङ्गमर्मको भुँडुल्को थियो। येशूले खाँदै गर्नु भएको बेला त्यसले येशूको टाउकोमा त्यो सुगन्धित अत्तर खन्याइन्।

^२चेलाहरूले त्यो देखे अनि तिनीहरू त्यो आईमाई प्रति रिसाए। चेलाहरूले सोधे, “यो अत्तर किन नष्ट गरेको? ^३यसलाई धेरै दाममा बेचेर गरीबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो।”

^४येशूले यी सब थाहा पाउनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले यो आईमाईलाई किन दिक्दारी दिइरहेछौ? उसले मलाई असल कार्य गरेकी छिन। ^५ती गरीब मानिसहरू सदा तिमीहरू साथछन्।* तर म सँधै तिमीहरूको साथ रहने छैन। ^६त्यस स्त्रीले मेरो शरीरभरि अत्तर छरिदिइन्। उसले मलाई म मरे पछि मृत-संस्कारको निम्ति तयार पारेकी हुन्। ^७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यो सुसमाचारहरू सारा संसारमा प्रचार गरिनेछ। अनि प्रत्येक ठाउँमा यो स्त्रीले गरेकी सु-कार्यहरूलाई पनि भनिनेछ। अनि मानिसहरूले तिनलाई सँधै सम्भन्ने छन्।”

यहूदा येशूको शत्रु

(मर्कस १४:१०-११; लूका २२:३-६)

^१त्यस पछि बाहजना चेलाहरूमध्ये एकजना मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ गए। त्यो चेलाको नाउँ यहूदा इस्करयोती थियो। ^२यहूदाले भन्यो, “म तिमीहरूलाई येशू सुम्पनेछु। यसको लागि तिमीले मलाई कति पैसा दिन्छौ?” पूजाहारीहरूले तिनलाई चाँदीका ^३सिक्का दिए। ^४त्यसबेलादेखि यहूदाले येशूलाई सुम्पिदिने मौका खोज्न लाग्यो।

येशूले निस्तार-चाड भोज खानु भयो

(मर्कस १४:२१-२२; लूका २२:७-१४, २१-२३; यूहन्ना

१३:२१-३०)

^१अखमिरी रोटीको पहिलो दिन, चेलाहरू येशूकहाँ आए। चेलाहरूले भने, “निस्तार-चाडको भोजन गर्न हामी तपाईंलाई तयार पारिदिन्छौ। हामीले कहाँ खाना तयार गरेको तपाईं चाहनु हुन्छ?”

^२येशूले भन्नुभयो, “शहरतिर जाऊ। मैले चिनेको मानिसको घरमा जाऊ। उसलाई गुरूले यसो भन्नु भएको छ भनेर भन, ‘मेरो तोकिएको समय अति नजिक आएको छ। म निस्तार चाडको भोजन मेरा चेलाहरूसित तिम्रो घरमा खानेछु।’ ^३चेलाहरूले येशूको सल्लाह पूर्ण गरिदिए। तिनीहरूले निस्तार-चाडको भोज तयार पारे।

^४जब साँझ भयो, येशू आफ्ना चेलाहरूसाथ खानामा बसेका हुनुहुन्थ्यो। ^५तिनीहरू सबैले खाना खाइरहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूमध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वासघात गर्नेछौ।”

^६चेलाहरूले यो सुनेर दुःखी भए। प्रत्येकले उहाँलाई सोधे, “प्रभु, निश्चयनै म त्यो एक जना होइन-ठीक हो?” ^७येशूले जवाफ दिनुभयो, “जसले मेरो कचौरामा म सित हात डुबायो त्यसैले मलाई विश्वासघात गर्नेछ। ^८मानिसको पुत्र जानेछन् अनि मर्नेछन्, धर्मशास्त्रमा यस्तै लेखिएको छ। तर मानिसको पुत्रलाई मार्नुको निम्ति सुम्पने त्यस व्यक्तिले नराम्रो परिणाम भोग्नु पर्नेछ। यस्तो हुनुभन्दा त त्यो मान्छे नजन्मिएकै बेस थियो।”

^९अनि यहूदाले जसले येशूसित विश्वासघात गरे येशूलाई भने, “गुरूज्यू, निश्चयनै म त्यो एकजना होइन-ठीक हो?”

येशूले भन्नुभयो, “हो, यो तिमी नै हो।”

परमेश्वरको रात्री-भोजन

(मर्कस १४:२२-२६; लूका २२:१५-२०; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

^१जब तिनीहरू खाँदै थिए, येशूले रोटी लिनुभयो। येशूले रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो र त्यसलाई टुक्रा पार्नुभयो। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई रोटी दिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “यी रोटीहरू लेऊ अनि खाऊ। यो रोटी नै मेरो शरीर हो।”

^२त्यसपछि येशूले एक प्याला दाखरस लिनुभयो। येशूले त्यसकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो अनि त्यो चेलाहरूलाई दिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू प्रत्येकले यसबाट पिओ। ^३यो दाखरस मेरो रगत हो। मेरो रगतले परमेश्वरकोबाट उहाँको मानिसहरूकालागि नयाँ करारको प्रारम्भ गर्नेछ। यो रगत धेरै मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूको क्षमाको लागि दिइन्छ। ^४म तिमीहरूलाई भन्दछु: म यो दाखरस फेरि पिउँदिन

जबसम्म मेरो पिताको राज्यमा नयाँ जस्तै भएर हामीहरू एकै साथ पिउँदैनौं।”

^{३०}तिनीहरू सबैले एउटा भजन गाए। त्यसपछि उनीहरू 'भद्रासे पर्वतमा' गए।

येशूले भन्नुभयो उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई छोड्नेछन्

(मर्कुस १४:२७-३१; लूका २२:३१-३४; यूहन्ना १३:३६-३८)

^{३१}येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “आज मध्यरातमा मेरो कारणले तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछौं। किनभने यो धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

‘म गोठालोलाई प्रहार गर्नेछु, अनि बथानका भेडाहरू छरपष्ट हुनेछन्’

जकरिया १३:७

^{३२}म मरेपछि, म मृत्युदेखि बौरौ उठ्नेछु। त्यसपछि म गालिली जानेछु। तिमीहरू पुग्नु अघिनै म त्यहाँ जानेछु।”

^{३३}पत्रुसले भने, “सबै चेलाहरूले तपाईंको कारणले विश्वास हराउन सक्नेछन्। तर म मेरो विश्वास कहिल्यै हराउँदैन।”

^{३४}येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। आज कै रातमा भाले बास्नु अघि तिमीले मलाई तीनपल्ट इनकार गरिसकेका हुनेछौं।”

^{३५}तर पत्रुसले उत्तर दिए, “म तपाईंलाई कहिल्यै इनकार गर्नेछैन म पनि तपाईं साथै मर्नु परेता पनि।” अनि सबै चेलाहरूले यही कुरा दोहोर्‍याए।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मर्कुस १४:३२-४२; लूका २२:३९-४६)

^{३६}त्यसपछि येशू आफ्नो चेलाहरूसँगै गेटसमनी भन्ने ठाउँमा जानुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहीं बस, म चाँहि त्यहाँ गएर प्रार्थना गर्छु।”

^{३७}येशूले पत्रुस र जब्दीको दुइ छोराहरूलाई उहाँको साथमा लिनुभयो। अनि येशू खूबै दुःखी र विचलित बन्नुभयो। ^{३८}येशूले पत्रुस र जब्दीको दुइ छोराहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा आत्मा दुःखै दुःखले भरिएको छ। मेरो हृदय पीरले छिया-छिया भएको छ। तिमीहरू यहाँ मसँग जागो बस अनि पर्खौं।”

^{३९}अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परतिर जानुभयो। येशू भूडँमा घोचो पर्नुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, “मेरा पिता, सम्भव भए मलाई यातनाको यो प्याला नदिनुहोस्। तर यो मैले चाहेको रूपमा होइन तपाईंले

चाहनु भएको रूपमा होस्।” ^{४०}त्यसपछि येशू आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्किनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई मस्त निदाइरहेको पाउनुभयो। येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तिमी मेरो निम्ति एक घण्टा पनि जागा बस्न सक्तैनौ? ^{४१}जागा भएर बस अनि प्रार्थना गर, जसद्वारा तिमी आसक्तीमा पर्ने छैनौ। तिम्रो आत्मा राजी छ तर तिम्रो शरीर कमजोर छ।”

^{४२}त्यसपछि येशू फेरि दोस्रोपटक जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो, “मेरा पिता, यदि मैले यसलाई नपिए सम्म यो यातनाको प्याला मबाट हटाइन सम्भव न भए तपाईंले चाहनु भए जस्तै हुन दिनु हवस्।”

^{४३}येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ जानु भयो यस पल्ट पनि येशूले तिनीहरूलाई मस्त सुतिरहेका पाउनुभयो किनभने तिनीहरूको आँखाहरू भारी थिए। ^{४४}यसकारण तिनीहरूलाई छोडेर येशू केही पर जानु भयो अनि फेरि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो। तेस्रो पटकको प्रार्थनामा पनि उहाँले त्यही याचना गर्नुभयो।

^{४५}तब येशू चेलाहरूकहाँ जानुभयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू अबै सुतिरहेको र विश्राम गरिरहेकै छौ? मानिसको पुत्रलाई पापीहरूको हातमा सुम्पिने समय नजिक आइसकेको छ। ^{४६}उठ! हामी गइहाल्न पर्छ। यहाँ मलाई विश्वासघात गर्ने आउँदै छ।”

येशू पक्राउ पर्नु भयो

(मर्कुस १४:४३-५०; लूका २२:४७-५३; यूहन्ना १८:३-१२)

^{४७}जतिबेला येशू बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुगे। बाहजना चेलाहरूसँगै यहूदा एकजना थिए। यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरू मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका अग्रजहरूले पठाएका थिए। यहूदाका ती मानिसहरू तरवार र भालाहरूद्वारा सज्जित थिए। ^{४८}यहूदाले येशूलाई चिनाउन भनेर तिनीहरूलाई यो संकेत दिए। यहूदाले भने, “म जसलाई म्वाइँ गर्छु उही नै येशू हो। उसैलाई पक्रनु।” ^{४९}अनि यहूदा सिधै येशूकहाँ गए अनि भने, “हे गुरुज्यू!” त्यसपछि यहूदाले येशूलाई म्वाइँ खाए।

^{५०}येशूले भन्नुभयो, “हे मित्र, तिमी के गर्न आएका छौ त्यो गर।”

त्यसिनै बेला मानिसहरू आए अनि येशूलाई हात हाले अनि उहाँलाई पक्रिए। ^{५१}जब यस्तो भयो तब येशूको साथमा भएका एकजना चेलाले आफ्नो हात

पसारै तरवार भिक्वयो। उसले प्रधान पूजाहारीको नेकरलाई हान्यो अनि कान चट्टु छिनाइदियो।

^{५३}येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार त्यसकै ठाउँमा हाल। जसले तरवार चलाउँछ उसलाई तरवारले नै मार्दछ। ^{५३}तिमी यस्तो सोच्छौ कि मेरा पितालाई, मलाई सहायता गर्नुहोस् भनी म विन्ती गर्न सक्तिनँ अनि उहाँले स्वर्गदूतहरूका बाह्र पल्टन भट्टै पठाउनु हुन? ^{५४}तर त्यस अवस्थामा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका कुरा कसरी पूर्ण हुनेछ? धर्मशास्त्रले भन्छ यो यस्तै हुनुपर्छ।”

^{५५}तब येशूले सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मकहाँ तरवार र भालाहरू लिएर आयौ, मानौं म एक अपराधी हूँ। म प्रत्येक दिन मन्दिरमा बसेर सिकाइरहेको हुन्थे अनि तिमीहरूले मलाई त्यहाँ पकेनौ। ^{५६}तर यी सबै कुराहरू अगमवक्ताहरूले लेखे अनुसार पूर्ण हुनका निमित्त भयो।” त्यसपछि येशूको सबै चेलाहरू उहाँलाई एकलो छोडेर भागे।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको अघि

(मकुस १४:५३-६५; लूका २२:५४-५५, ६३-७१;

यूहन्ना १८:१३-१४, १६-१४)

^{५७}जसले येशूलाई पत्रेको थियो येशूलाई प्रमुख पूजाहारी कैयाफाको घरमा पुर्‍याए। शास्त्रीहरू र बूडा यहूदी अग्रजहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। ^{५८}पत्रुसले येशूलाई पछ्याए, तर उ येशूको नजिक भएर होइन। जब येशूलाई प्रधान पूजाहारी कहाँ लगीदै थियो पत्रुस प्रधान पूजाहारीको घरको आँगनसम्म आए। उनी त्यहाँ गएर पालेहरूको नजिकमा बसे। यी सबै कुराहरू कसरी अन्त हुनेछ भनी पत्रुस हेर्न चाहन्थे।

^{५९}प्रधान पूजाहारीहरू र यहूदी नेताहरूको सम्पूर्ण महासभाले येशूको विरूद्धमा कुनै न कुनै भूँठो खोट देखाउने कोशिश गरे जसद्वारा तिनीहरू येशूलाई मार्न सक्थे। ^{६०}धेरै मानिसहरू आए अनि येशूको विरूद्ध भूँठा अभियोगहरू लगाए। तर महासभाले येशूलाई मार्नसकिने त्यस्तो कुनै अभियोग पाउन सकेनन्। तब दुइजना मानिस आएर भन्न लागे, ^{६१}“यो मानिसले भने ‘म परमेश्वरको मन्दिर भत्काउन सक्छु अनि तीन दिनभित्र फेरि म यसलाई बनाइदिन सक्छु।”

^{६२}अनि प्रमुख पूजाहारीले उठेर येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले तपाईंको विरूद्धमा अभियोग ल्याएका

छन् के आफूमाथि लगाइएका आरोपहरूप्रति तपाईंको जवाफ केही छैन? के तिमीहरूले ठीकै भनेका हुन?” ^{६३}येशूले केही भन्नु भएन।

तब प्रमुख पूजाहारीले येशूलाई भने, “अहिले तपाईं शपथमा हनु हुन्छ, जीवित परमेश्वरको नाउँमा हामीलाई सत्यकुरा भन्नु हवस भनी म तपाईंलाई आदेश गर्छु। हामीलाई भन्नुहोस् के तपाईं नै ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?”

^{६४}येशूले भन्नुभयो, “हो, म नै हूँ। तर म भन्दछु भविष्यमा तपाईंले मानिसको पुत्रलाई परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बसिरहेको अनि स्वर्गको बादलमा आउँदै गरेको देख्नु हुनेछ।”

^{६५}प्रमुख पूजाहारीले जब यो कुरा सुने उनी खूबै क्रोधित भए। आफ्नै वस्त्र च्यात्दै उनले भन्न लागे, “यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको हो! हामीलाई अरू बेसी प्रमाणको के खाँचो छ? तिमीहरू सबैले यिनले परमेश्वरको विरूद्धमा निन्दा गरेका सुनौ। ^{६६}तिमीहरूको के राय छ?”

यहूदीहरूले जवाफ दिए, “उनी दोषी छन् उनी मृत्यु दण्डको योग्यछन्।”

^{६७}त्यसपछि मानिसहरूले येशूको मुखमा थुकिदिए। त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई मुकाले हिकाए। कसै-कसैले येशूलाई भापट दिए। ^{६८}तिनीहरूले भने, “तिमी अगमवक्ता ख्रीष्ट हो भन्ने प्रमाण देखाउ। जसले तिमीलाई पिट्यो त्यो को हो?”

येशूलाई चिन्दछु भन्न पत्रुस डराए

(मकुस १४:६६-७२; लूका २२-५६-६२;

यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७)

^{६९}त्यसबेला, पत्रुस आँगन बाहिर बसिरहेका थिए। एउटी नोकर्नी केटी पत्रुसकहाँ आइपुगी। त्यो केटीले भनी, “तिमी येशूसँगै थियो, जो गालीलीबाट आउनुभएको थियो।”

^{७०}तर पत्रुसले त्यहाँ उपस्थित भएका सबै मानिसहरूको अघि यो कुरालाई अस्वीकार गरे। उनले भने, “मैले केही बुझिन कि तिमीहरू के कुरा गरिरहेका छौ?”

^{७१}त्यसपछि पत्रुसले त्यो ठाउँ छोडे। ढोकामा अर्को केटीले तिनलाई देखी। त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई त्यसले भनी, “यही मानिस नासरतको येशूसँग थियो।”

^{७२}पत्रुसले फेरि अस्वीकार गऱ्यो। उनले भने, “परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु कि यो मानिसको हो म चिन्दैनै!”

^{७३}केहीसमयपछि, केही उभिरहेका मानिसहरू पत्रुसकहाँ गए अनि भने, “हामी जान्दछौं कि तिनीहरू मध्ये तिमी एक येशूको चेला हो। तिम्रो कुरा गराइले त्यो प्रमाण गर्छ।”

^{७४}तब पत्रुसले धिक्कार्न लागे। दृढ़ भएर उनले भन्नलागे, “म परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु कि यो मानिस को हो म चिन्दैनै।” पत्रुसले यसो भन्ने वित्तिकै भाले बास्यो। ^{७५}तब पत्रुसलाई येशूले भनेका कुराहरू सम्भन्ना भयो: “भाले बासना अधिनै मलाई तिमिले तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौं।” त्यसपछि पत्रुस बाहिर गएर धुस्धुस् रोए।

येशूलाई बड़ा हाकिम पिलातसकहाँ लगियो

(मर्कस १५:१; लूका २३:१-२; यूहन्ना १८:२८-३२)

२७

भोलिपल्ट बिहानै, सबै मुख्य पूजाहारीहरू र अग्रज प्रधानहरूले येशूलाई मार्न आपसमा सरसल्लाह गरे। ^१तिनीहरूले येशूलाई सांगलोलै बाँधि। त्यसपछि तिनलाई बड़ा हाकिम पिलातस कहाँ पुऱ्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसलाई सुम्पिदिए।

यहूदाको आत्महत्या

(मति १:१८-१९)

^२यहूदाले येशूलाई मृत्यु दण्ड दिएको बुभे। यहूदा एकजना थिए जसले येशूलाई विश्वासघात गरेका थिए। यहूदालाई यसमा अत्यन्त दुःख लाग्यो अनि उसले ३० वटा चाँदीका सिक्का मुख्य पूजाहारीहरू अनि बुड़ा यहूदी नेताहरू कहाँ फर्काई दियो। ^३यहूदाले भने, “मैले पाप गरेँ, मैले एकजना निर्दोष मानिसलाई मार्न ल्याएँ।”

यहूदी प्रमुखहरूले भने, “हामीलाई यसको वास्ता छैन। यो तिम्रो समस्या हो, हाम्रो होइन।”

^४यसकारण यहूदाले चाँदीका जम्मै सिक्काहरू मन्दिरभित्र फालिदियो। त्यसपछि यहूदाले त्यो ठाउँ छाड्यो अनि आफै भुण्डिएर आत्महत्या गऱ्यो।

^५मुख्य पूजाहारीले सिक्काहरू बटुले। तिनीहरूले भने, “कानून अनुसार यस्ता पैसाहरू मन्दिरको पैसासँग मिसाउनु हुँदैन, किनभने यो पैसा कसैको मृत्युको लागि दिइएको हो।” ^६त्यसपछि तिनीहरूले ती सिक्काहरूबाट कुम्हालेको

खेत किन्ने निश्चय गरे। यो जमीनलाई तिनीहरूले यरूशलेममा घुम्न आउँदा मरेकाहरूको लाश गाड्ने ठाउँ बनाउने मतो गरे। ^७यसै कारणले आजसम्म त्यो खेतलाई रगतको जमीन भन्ने गरिन्छ। ^८यसरी यस्तो हुनेछ भनेर यर्मिया अगमवकाले जे भनेका थिए सो पूर्ण भयो।

“तिनीहरूले ३० वटा चाँदीका सिक्काहरू लिए। यहूदीहरूले त्यतिनै पैसा उहाँकै जीवनको लागि चुका गर्न निश्चय गरेका थिए। ^९परमप्रभुले मलाई आदेश गर्नु भए भैं तिनीहरूले ती ३० वटा सिक्काहरू कुम्हालेको जमीन किन्न चलाए।”*

बड़ाहाकिम पिलातसद्वारा येशूलाई प्रश्नहरू

(मर्कस १५:२-५; लूका २३:३-५; यूहन्ना १८:३३-३८)

^{११}येशू बड़ा हाकिम पिलातसको अगाडि उभियो भयो। पिलातसले उहाँलाई प्रश्न गरे। उनले सोधे, “के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हो?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, म हुँ।”

^{१२}जब मुख्य पूजाहारीहरू र अग्रज यहूदी प्रधानहरूले येशू विरुद्ध अभियोग लगाए, उहाँले कुनै उत्तर दिनु भएन।

^{१३}अनि पिलातसले येशूलाई भने, “तिमीले तिमीमाथि लगाएका अभियोगहरू सुनेनौ। किन तिमीले उत्तर दिदैनौ?”

^{१४}तर येशूले पिलातसलाई केही जवाफ दिनु अस्वीकार गर्नुभयो। यसमा पिलातस खूबै चकित भए।

येशूलाई मुक्त गर्नु पिलातसको प्रचेष्टा असफल

(मर्कस १५:६-१५; लूका २३:१३-२५; यूहन्ना १८:३९-१९:१६)

^{१५}प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा बड़ा हाकिमद्वारा थुनुवामा परेका एकजना जसलाई मानिसहरू मुक्त गर्न भनी चाहन्छन्, मुक्त गरिने गरिन्छ। ^{१६}त्यसबेला एकजना एकदमै दुष्ट कैदी थुनुवामा परेका थियो। त्यसको नाम येशू बरब्बा थियो। ^{१७}सबै मानिसहरू पिलातसकै घरमा थुप्राएका थिए। पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूको लागि एकजना मानिसलाई मुक्त गरिन्छ। कुन मानिसलाई मैले मुक्त गरिदिएको चाहन्छौ: येशू बरब्बा, वा येशू

“तिनीहरूले ... किन्न चलाए” जकरिया ११:१२-१३; यर्मिया ३२:६-९।

जसलाई ख्रीष्ट भनिन्छ!" ^{१८}पिलातस जान्दथे कि मानिसहरूले नै इध्याको कारणले येशूलाई तिनीकहाँ सुम्पिएका हुन्।

^{१९}जब तिनी न्यायकर्ताको कुर्सीमा बसेका थिए, उनकी धर्मपत्नीले तिनलाई एउटा समाचार पठाइन्। समाचार यस्तो थियो: "त्यो निर्दोष मानिसको विरुद्ध केही नगर्नुहोस्। तिनको बारेमा आज राती मैले सपना देखेकी छु। अनि जसले मलाई अत्यन्त विचलित तुल्याएको छ।"

^{२०}तर मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी अग्रजहरूले बरब्बालाई मुक्त गरिदिनुपर्छ अनि येशूलाई मार्नुपर्छ भनी विन्ती गर्नु भनी मानिसहरूलाई सुझाए।

^{२१}पिलातसले भने, "बरब्बा र येशू मध्ये तिमीहरूको लागि मैले कसलाई छोडिदिनु पर्ने हो?"

मानिसहरूले उत्तर दिए, "बरब्बालाई मुक्त गरिदिनु हवस्!"

^{२२}पिलातसले सोधे, "त्यसो भए येशू जसलाई ख्रीष्ट भनेर भनिन्छ? के गर्नुपर्ने?"

सबै मानिसहरूले भने, "उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नुपर्छ!"

^{२३}पिलातसले सोधे, "किन? उसले के गल्ती गरेको छ?" तर सबैले उच्च स्वरले कराएर भने, "उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नुपर्छ।"

^{२४}पिलातसले देखे कि अब कसै गरेर पनि मानिसहरूको निर्णय बदलाउन सकिँदैन। अनि उनले यो पनि देखे कि मानिसहरू उतेजित भइरहेका थिए अनि भन भन जोडले कराउँदै थिए। पिलातसले सबैको अधि पानी लिएर अनि आफ्ना हातहरू धोई पखाले। त्यसपछि उनले भने, "मलाई यो मानिसको मृत्युको निमित्त दोषी ठहर्‍याइने छैन। दोष तिमीहरू माथि पर्नेछ।"

^{२५}सबै मानिसहरूले उत्तर दिए, "हामी साथ साथै हाप्पा छोरा छोरीहरू यो मानिसको मृत्युको भागी हुनेछौं।" ^{२६}अन्तमा पिलातसले तिनीहरूका निमित्त बरब्बालाई छोडिदिए। पिलातसले केही सैनिकहरूलाई येशूलाई कोर्दा लाउन लगाए। त्यसपछि उसले येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिए।

पिलातसको सैनिकहरूद्वारा येशूको खिल्ली

(मर्कूस १५:१६-२०; यूहन्ना १९:२-३)

^{२७}त्यसपछि पिलातसका सैनिकहरूले येशूलाई

बडाहाकिमको महलमा ल्याई पुर्‍याए। सबै सैनिकहरू येशू वरिपरि भेला भए। ^{२८}तिनीहरूले येशूको लुगाफाटा उतारिदिए अनि रातो बस्त्र लगाइदिए। ^{२९}तब तिनीहरूले काँढाको मुकुट बनाए अनि येशूको टाउकोमा पहिराइदिए। अनि तिनीहरूले उहाँको दाहिने हातमा एउटा लठ्ठी थमाइदिए। त्यसपछि ती सैनिकहरू येशूको अधि घुँडा टेके अनि उनको खिल्ली उडाउन थाले। तिनीहरूले भन्न लागे, "हे यहूदीहरूको राजा हामी तिमीलाई सलाम गर्छौं।" ^{३०}सैनिकहरूले येशूलाई थुकिदिए। अनि उसको लठ्ठीले उनलाई नै टाउकामा चुट्न थाले। ^{३१}जब तिनीहरूले येशूको खिल्ली उडाइसके तब तिनीहरूले उनको बस्त्र उतारिदिए अनि फेरि उनकै बस्त्र लगाइदिए त्यसपछि येशूलाई भुण्ड्याएर मार्नलाई लिएर केही टाढा गए।

येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याइयो

(मर्कूस १५:२१-३२; लुका २३:२६-४३; यूहन्ना १९:१७-२७)

^{३२}सैनिकहरू येशूलाई लिएर शहरदेखि बाहिर गइरहेका थिए। सैनिकहरूले कुनै एउटा मानिसलाई जबरजस्ती गरेर येशूकोलागि क्रूस ल्याउन लगाए। सिरिनामा बस्ने त्यो मानिसको नाम शिमोन थियो। ^{३३}तिनीहरू गलगथा भन्ने ठाउँमा आइपुगे। (गलगथाको अर्थ "खप्पे ठाँउ" हो)। ^{३४}जब तिनीहरू गलगथामा पुगे सैनिकहरूले येशूलाई दाखरस पिउन दिए। यो दाखरससित पित्त मिसाइएको थियो। येशूले यसलाई चारखु भयो तर पिउन अस्वीकार गर्नुभयो। ^{३५}तब सैनिकहरूले येशूलाई क्रूसमा टँगाए। त्यसपछि सैनिकहरूले येशूको लुगाफाटा पाउनलाई आफूमाथि बाढ्नलाई चिट्टा गरे। ^{३६}तिनीहरू त्यहाँ वसे र खवाली गरे येशूको। ^{३७}तिनीहरूले येशूको विरुद्धमा लेखिएको एउटा दोष-पत्रलाई उहाँको टाउकोमाथि राखिदिए। यो पत्रमा लेखिएको थियो: "यी यहूदीहरूका राजा येशू हुन्।" ^{३८}येशूसँगै दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रूसमा भुण्ड्याइएको थियो। एउटा डाकूलाई येशूको दहिनेपट्टि र अर्को डाकूलाई उहाँको दक्षिणपट्टि भुण्ड्याइएको थियो। ^{३९}आउने जाने मानिसहरूले येशूलाई निन्दा गर्थे मानिसहरूले टाउँको हल्लाएर निन्दा गर्दथे अनि भन्दथे ^{४०}"तिमीले नै भनेका हो" मन्दिर भत्काउ अनि म तीनदिन भित्रमा मन्दिर फेरि बनाइदिन्छु। अब आफूलाई बचाऊ! त्यो क्रूसबाट ओर्ल, यदि तिमी साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हो भने!"

^{४१}मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू, र अग्रज यहूदी प्रधानहरू पनि त्यहीं थिए। ती मानिसहरूले पनि येशूको खिल्ली उड़ाउन थाले। ^{४२}तिनीहरूले भने, “उनले अरूलाई बचाएका छन्। तर आफैलाई उनले बँचाउन सकेनन्। मानिसहरूका अनुसार उनी नै इस्त्राएलका राजा हुन्। यदि उनी नै इस्त्राएलका राजा हुन भने, अब उनलाई क्रूसबाट ओर्लनु देऊ। त्यसपछि हामी उनलाई विश्वास गर्नेछौं।” ^{४३}उनले परमेश्वरमाथि विश्वास राखे। यसकारण अब परमेश्वरले नै उनलाई बचाऊन्, यदि परमेश्वरले इच्छा गर्नु हुन्छ भने। उहाँ आफैले भन्नु भएको छ, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ।” ^{४४}अनि त्यस्तै प्रकारले येशूको छेउमा टांगिएका डाकूले पनि उहाँका निन्दा गरे।

मानिसहरू चिहानबाट बौरी उठे। ^{४५}जब येशू बौरी उठनुभए पछि, ती मानिसहरू जो चिहानबाट बौरी उठेका थिए पवित्र नगर भित्र गए अनि धेरैले तिनीहरूलाई देखे।

^{४६}सेनाका अधिकारी अनि सैनिकहरू जसले येशूको रक्षा गरिरहेका थिए तिनीहरूले भुँइचालो गएको र अरू विघ्न घटेको अनुभव गरे। तिनीहरू खूबै भयभीत भए अनि भने, “साँच्चै नै उहाँनै प्रमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्थ्यो।”

^{४७}क्रूस देखि धेरै टाढा बसेर धेरै आईमाईहरूले हेरिरहेका थिए। ती आईमाईहरूले गालीलीदेखि येशूको साथ उनको देखेरेख गर्न आएका थिए। ^{४८}मरियम मगदलिनी, याकूब र यूसुफकी आमा मरियम अनि जब्दीका छोराहरूकी आमा ती स्त्रीहरू मध्ये थिए।

येशूलाई गाडियो

(मर्कस १५:४२-४७; लूका २३:५०-५६; यूहन्ना १९:३८-४२)

येशूको मृत्यु
(मर्कस १५:३३-४१; लूका २३:४४-४६; यूहन्ना १९:२८-३०)

^{४९}ठीक दिउँसो बाह्र बजे सम्पूर्ण देशमा नै अँध्यारो छायो। यस्तो अन्धकार प्रायः तीन घण्टा सम्म भइरहयो। ^{५०}प्रायः ३ बजे तिर येशू ठूलो स्वरमा कराउनु भयो, “एली, एली, लामा सबकथानी?” यसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकलै छाड्नु भयो?”*

^{५१}छेउमा उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सबै सुने। अनि भने, “उहाँले एलियालाई बोलाउनु हुँदछ।”

^{५२}एकसि तिनीहरूमध्ये एक जनाले भट्टै दगुरेर गई एउटा स्पञ्ज लिएर आयो। त्यसले त्यो स्पञ्ज सिकालि भरेर एउटा लट्टीमा बाँधेर राखेको थियो। अनि उसले येशूलाई पिउन दिनका निम्ति स्पञ्ज उठाउन त्यसको उपयोग गरे। ^{५३}तर अरू मानिसहरूले भने, “हामी पखौं अनि हेरौं उहाँलाई बँचाउन एलिया आउने हुन् कि होइनन्।”

^{५४}येशू फेरि एक पल्ट ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो। अनि प्राण त्याग्नु भयो।

^{५५}जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा आफैँ दुई टुक्रा भएर च्यातियो। त्यो टुप्पादेखि फेदसम्म वार पार च्यातियो। एकाएक भौँचालो गयो अनि चट्टानहरू फाटे। ^{५६}चिहानहरू उभिए, अनि परमेश्वरका मरिसकेका धेरै

^{५७}त्यसै बेलुकी यूसुफ नाम गरेको एकजना धनी मानिस यरूशलेममा आए। अरिमिथिया नगरमा बस्ने उनी येशूकै एकजना चेला भएका थिए। ^{५८}यूसुफ पिलातसको सामु आए अनि येशूको लाशको निम्ति तिनलाई विन्ती गरे। पिलातसले आफ्ना सैनिकहरूलाई यूसुफलाई त्यो लाश दिनु भन्ने आदेश गरे। ^{५९}त्यसपछि यूसुफले त्यो लाश लिए अनि एउटा पातलो लुगाले बहे। ^{६०}यूसुफले येशूको त्यो लाशलाई एउटा नयाँ चिहानमा राखे जसलाई उनी आफैले भर्खरै चट्टानमा खोपी बनाएका थिए। तब उनले चिहानको ढोका एकदमै ठूलो ढुङ्गा लडाउँदै ल्याएर बन्द गरिदिए। यति गरेपछि यूसुफ आफ्नो बाटो लागे। ^{६१}मरियम मगदलिनी, अनि मरियम नाम गरेकी अर्को आईमाई पनि चिहानको अर्को पट्टि बसिरहेका थिए।

येशूको चिहानमा पहरा

^{६२}त्यस दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। भोलिपल्ट, मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरू पिलातसकहाँ पुगे। ^{६३}तिनीहरूले भने, “स्वामी, हामीलाई थाहा छ कि त्यस ठागाहाले त्यो जिउँदो ढँडा ‘तीन दिनपछि म फेरि बौरी उदनेछु’ भनेको थियो।” ^{६४}यसकारण तीन दिनसम्म त्यो चिहानमा पहरा दिने आदेश पालेहरूलाई दिनुहोस्। उसको चेलाहरू आएर त्यहाँबाट उसको लाश चोरेर लैजान सक्छन्। अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई ‘तिनी

मरेकोबाट जागे' भन्सकछन्। यसपल्टको धोका पहिलेको भन्दा धेरै भयानक हुनसकछ।"

^{६५}पिलातसले भने, "केही सैनिकहरूलाई लिएर जाऊ अनि आफूले सकेसम्म चिहानलाई सुरक्षित राख।" ^{६६}यसकारण तिनीहरू त्यहाँ गए अनि ढुङ्गाले बन्द गरेर मोहर लगाए अनि पालेहरू खटाएर चिहानलाई सुरक्षित बनाए।

येशू बौरी उठेको समाचार

(मर्कस १६:१-८; लूका २४:१-१२; यूहन्ना २०:१-१०)

२८ शबाथको पछिल्लो दिन सप्ताहको पहिलो दिन थियो। पहिलो दिनको भुक्भुके उज्यालो बेलामा मरियम मगदलनी र मरियम नाम गरेकी अर्की आईमाई चिहान हेर्न गए।

^१त्यसबेला त्यहाँ ठूलो भौँचालो गयो। स्वर्गाबाट प्रभुको एउटा दूत तल तिर ओर्ले। त्यो स्वर्गदूत चिहानतर्फ गए अनि चिहानको ढुङ्गालाई पल्टाएर पर सारे। त्यसपछि उनी त्यसमथि बसे। ^२ती स्वर्गदूत बिजुली जस्तै चम्किला थिए। उनको लुगाफाटा हिउँ जस्तो सेतो थियो। ^३ती स्वर्गदूतलाई देखेर सैनिकहरू डरले कामे अनि मृतप्रायः भएर लडे।

^४त्यो स्वर्गदूतले आईमाईहरूलाई भने, "तिमीहरू डराउनु पर्दैन। म जान्दछु तिमीहरू येशूलाई खोजिरहेका छौ, जसलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मारिएको थियो। ^५तर येशू यहाँ हुनु हुन्। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठनु भएको छ, उहाँले अधि भने जस्तै। आज अनि त्यो स्थान हेर जहाँ उहाँको शरीर राखिएको थियो। ^६अनि भट्टै अब गएर उहाँका चेलाहरूलाई भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भन, 'येशू पुनर्जीवित हुनु भएको छ। उहाँ गालिली जानुहुन्छ। त्यहाँ तिमीहरूको अधि नै उहाँ पुगुनु हुनेछ। त्यहाँनै उहाँलाई तिमीहरूले देख्न पाउनेछौ।'" फेरि ती स्वर्गदूतले भने, "मैले तिमीहरूलाई अहिल्यै भनेको छु।"

^७त्यसपछि ती आईमाईहरू त्यो चिहान छोडेर गए। तिनीहरू डराए, तर खुशी पनि भए। तिनीहरू उहाँका चेलाहरूलाई त्यहाँ भएको घटनाहरू सुनाउन दगुरे। ^८तर जब ती आईमाईहरू उहाँका चेलाहरूलाई भन्न दगुरे थिए, येशू तिनीहरूकै अधि उभिरहेको हुनुहुन्थ्यो। येशूले

भन्नुभयो, "अभिवादन छ!" आईमाईहरू येशूकहाँ गए। तिनीहरूले भट्टै उहाँको पाउ पकेर उहाँलाई उपासना गरे। ^९अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "डराउनु पर्दैन। जाऊ अनि मेरा भाइहरूलाई गालिलीमा जान भनिदेऊ। तिनीहरूले मलाई त्यहाँ देख्न पाउनेछन्।"

यहूदी प्रमुखहरूलाई सूचना

^{११}तिनीहरू त्यहाँ उहाँका चेलाहरूलाई भन्न हिँडे। केही समय पछि चिहानलाई पहरा दिइरहेका सैनिकहरू शहरमा गए। तिनीहरू प्रमुख पूजाहारीहरू कहाँ गए अनि तिनीहरूलाई सम्पूर्ण घटना बारे सुनाए। ^{१२}तब मुख्य पूजाहारीहरू अनि अग्रज यहूदी भेटे अनि सर-सल्लाह गरे। तिनीहरूले सैनिकहरूलाई घुस दिने योजना मिलाए। ^{१३}तिनीहरूले सैनिकहरूलाई भने, "मानिसहरूलाई भन्नु कि राती हामी निदाइरहेको बेला येशूका चेलाहरू आएर उहाँको मृतदेह लिएर गए। ^{१४}कतै बडा हाकिमको कानमा यो खबर पुग्यो भने हामी उहाँलाई मनाएर तिमीहरूलाई कुनै पनि अच्टेरोबाट मुक्त गर्नेछौं।" ^{१५}तब तिनीहरूले सो पैसा लिए अनि पूजाहारीहरूले भने बमोजिम काम गरे। तिनीहरूका कथा यहूदीहरू माभ्र फैलिए अनि तिनीहरू माभ्र अहिले सम्म प्रचलित छ।

येशूको आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी

(मर्कस १६:१४-१८; लूका २४:३६-४६;

यूहन्ना २०:१६-२३; प्रेरित १:६-८)

^{१६}एघाहरजना चेलाहरू गालिली गए। ^{१७}तिनीहरू येशूले भन्नुभएको डाँडामा पुगे। चेलाहरूले येशूलाई पर्वतमाथि देखे। तिनीहरूले येशूको उपासना गरे। तर केही चेलाहरूमा शंका थियो। ^{१८}येशूले तिनीहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, "स्वर्ग र पृथ्वीका सारा अधिकार मलाई दिइएको छ। ^{१९}यसकारण जाऊ अनि सबै राष्ट्रका मानिसहरूलाई मेरा चेलाहरू बनाओ। तिनीहरूलाई पिता, पुत्र र पवित्र आत्माका नाममा बप्टिसमा देऊ। ^{२०}जे जे मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरे ती सबै पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाऊ। अनि संसारको अन्तसम्म म सदैव तिमीहरूको साथमा हुनेछु।"

मर्कूसले लेखेको सुसमाचार

येशूको आगमन

(मती ३:१-१२; लुका ३:१-६, १५-१७; यूहन्ना १:१६-२८)

१ येशूख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको सुसमाचार, अगमवक्ता यशैयाले भनेको घटनाबाटै आरम्भ हुन्छ।^१ यशैयाले लेखेका छन्:

“सुन! म मेरो सेवकलाई तिम्रो अगि-अगि पठाउँछु। जसले तिम्रो बायो तयार गर्नेछ।”

मलाकी ३:१

३ “मरूभूमिमा कोही कराइरहेको छ: ‘परमप्रभुको बायो तयारपार, उहाँका गोरेटोहरू सोभो बनाऊ।’”

यशैया ४०:३

^४बपतिस्मा दिने यूहन्ना आए अनि उजाड़-स्थानमा मानिसहरूको बपतिस्मा गर्ने काम गरे। तिनले मानिसहरूलाई भने आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्न चाहेको देखाउनलाई बपतिस्मा* गरिनु पर्छ। यसरी तिनीहरूको पापहरू क्षमा हुनेछ।^५यूहन्ना र यरूशलेमका सम्पूर्ण मानिसहरू यूहन्ना कहौं गए। तिनीहरूले आफूले गरेका पापहरूको पश्चाताप गरे। अनि तिनीहरूलाई यर्दन नदीमा यूहन्नाले बपतिस्मा दिए।^६यूहन्नाले ऊँटको रौंबाट तयार गरिएका लुगाफाटा पहिरिएका थिए। उनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो। तिनले सलह र बनमह खान्थे।^७त्यसपछि यूहन्नाले मानिसहरूमा प्रचार शुरू गरे: “म भन्दा पछि एक व्यक्ति आउनु हुनेछ, उहाँ म भन्दा महान हुनुहुन्छ। म निहुरे उहाँको जुताको फिता खोलिदिन लायकको छैन।”^८म पानीद्वारा तिमीहरूलाई बपतिस्मा दिन्छु तर उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बपतिस्मा दिनुहुनेछ।”

बपतिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

येशूको बपतिस्मा भयो

(मती ३:१३-१७; लुका ३:२१-२२)

^९त्यसै बेला यूहन्ना भएको स्थानमा गालीलीको नासरत भन्ने शहरबाट येशू आउनु भयो। यर्दन नदीमा यूहन्नाले येशूलाई बपतिस्मा दिए।^{१०}जब येशू पानीदेखि बाहिर निस्कनु हुँदै थियो, उहाँले आकाश खुल्ला देख्नुभयो। पवित्र आत्मा ढुकुरको रूप लिएर येशूकहाँ ओर्लनु भयो।^{११}स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो अनि भन्यो: “तिमी मेरो पुत्र हौ अनि म तिमीलाई प्रेम गर्दछु। म तिमीसँग धेरै आनन्दित छु।”

येशूको परीक्षा

(मती ४:१-११; लुका ४:१-१३)

^{१२}त्यसपछि पवित्र आत्माले येशूलाई मरूभूमितर्फ पठाउनुभयो।^{१३}चालिसदिनसम्म येशू त्यही मरूभूमिमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ त्यहाँ जंगली जानवारहरूसँग हुनुहुन्थ्यो। जबसम्म येशू मरूभूमिमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ शैतानदेखि परीक्षित बन्नुभयो। स्वर्गदूतहरू आए अनि येशूलाई मदत गरे।

येशूद्वारा चेलाहरूको चुनाव

(मती ४:१२-२२; लुका ४:१४-१५; ५:१-११)

^{१४}त्यसपछि यूहन्नालाई कैदमा पारियो। येशू गालील जानुभयो अनि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्नु भयो।^{१५}येशूले भन्नुभयो, “यही नै उचित समय हो। परमेश्वरको राज्य नजीक छ। तिमीहरूले आफ्नो रहन-सहन र हृदय परिवर्तन गर अनि सुसमाचारहरूमा विश्वास गर।”

^{१६}गालीलीको फील भएर येशू हिँडिरहनु भएको थियो। येशूले शिमोन* र उसको भाइ अन्द्रियासलाई देख्नुभयो। यी दुवैजना माछा पक्रनेहरू थिए अनि पोखरीमा माछा समात्न जाल हान्दै थिए।^{१७}येशूले

शिमोन शिमोनको अर्को नाउँ पत्रुस थियो।

तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज अनि मसँग हिँड। म तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको माछा पक्रनेहरू बनाउँछु। तिमीहरू मानिसहरू बटुल्ने काम गर्नेछौं माछाहरू होइन।”^{१८}त्यसकारण शिमोन र अन्द्रियासले तिनीहरूको जाल पर्याँकिदिए अनि येशूलाई पछ्याए।^{१९}येशू गालीली भौल भएर केही पर गइरहनु भएको थियो। उहाँले अरू जब्दीका दुइजना छोराहरू दाज्यु भाइ याकूब र यूहन्नालाई देख्नु भयो। तिनीहरू आफ्नो डुङ्गामा चढेर माछा मार्न जाल तयार गर्दैथिए।^{२०}तिनीहरूका पिता जब्दी र उनका काम गर्नेहरू पनि तिनीहरूसित डुङ्गामा नै थिए। जब येशूले यी दुइ दाजुभाइलाई देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। तिनीहरू आफ्ना पितालाई छोडेर येशूकहाँ आए।

येशूद्वारा दुष्टात्मा भएको मानिसको उद्धार

(लूका ४:३१-३७)

^{२१}येशू अनि उहाँका चेलाहरू कपर्नहुममा जानुभयो। त्यसैबेला उहाँले शबाथको दिनमा सभाघरमा पसी मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलागनु भयो।^{२२}त्यहाँ मानिसहरू येशूको उपदेश सुनेर चकित भए। कानूनका शास्त्रीहरूले भैं येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भएन। येशूले तिनीहरूलाई कुनै अधिकार भएको व्यक्तिले जस्तो सिकाउनु हुन्थ्यो।^{२३}जतिबेला येशू सभाघरमा हुनुहुन्थ्यो, त्यसबेला एकजना दुष्टात्मा लागेको मानिस त्यहाँ थिए।^{२४}त्यो चिच्यायो, “नासरतको येशू हामीदेखि तपाईं के चाहनु हुन्छ? के तपाईं हामीलाई सर्वनाश गर्न आउनु भएको हो? म तपाईंलाई जान्दछु। तपाईं—परमेश्वरकै पवित्र एक जन हुनुहुन्छ।”

^{२५}येशूले दुष्टात्मालाई हकार्नु भयो अनि भन्नुभयो, “चूपलाग!” त्यस मानिसबाट निस्केर बाहिर आइज।”^{२६}त्यो दुष्टात्माले उसलाई जोडले भट्काएको थियो। त्यसैबेला त्यो दुष्टात्मा ठूलो स्वरले चिच्याएर त्यसबाट बाहिर निस्क्यो।

^{२७}सबै मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले एका-अर्कामा भन्नुलागे, “यहाँ के भइरहेको छ? शायद यो मानिसले केही नयाँ कुरो सिकाइरहेका होलान्। उहाँले अधिकारपूर्वक सिकाइरहनु भएको छ। उहाँले दुष्टात्मालाई आज्ञा गर्नसक्नु हुन्छ। अनि त्यो दुष्ट आत्माले उहाँको हुकुम पालन गर्छ।”^{२८}अनि यसो हुने बित्तिकै चाडै नै येशूको खबर गालीलीको सबै मुलुकभरि जताततै फैलियो।

येशूद्वारा अनेकौं मानिसहरू निको भएका

(मती ८:१४-१७; लूका ४:३८-४१)

^{२९}येशू अनि उहाँका चेलाहरूले सभाघर छाड्नुभयो। तिनीहरू सबै याकुब र यूहन्नासँग शिमोन र अन्द्रियासको घरमा जानुभयो।^{३०}शिमोनको सासू ज्वरोले थलिएर ओछ्यान परेकी थिइन। मानिसहरूले येशूलाई तिनको बारेमा सबै कुरा सुनाए।^{३१}त्यसपछि येशू तिनको ओछ्यान छेउमा जानुभयो। येशूले ती स्त्रीको हात समात्नु भयो अनि तिनलाई उठनमा मद्दत गर्नुभयो। यसो गर्ने बित्तिकै जरो हरायो। तिनी जाति भइन्। त्यसपछि तिनले उहाँहरूको सेवा गरिन्।

^{३२}त्यस साँभ्रमा जब सूर्य अस्तायो, मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले भूत लागेकाहरूलाई पनि ल्याए।^{३३}शहरका सारा मानिसहरू घरको ढोकामा भेला भएका थिए।^{३४}येशूले बेग्ला-बेग्लै रोग लागेकाहरू सबैलाई निको पार्नुभयो। येशूले मानिसहरूमा लागेका धेरै भूतहरू भगाउनु भयो। तर येशूले भूतहरूलाई बोल्न दिनु भएन, किनभने भूतहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर जान्दथे।

येशूद्वारा सुसमाचार सुनाउने योजना

(लूका ४:४२-४४)

^{३५}भोलिपल्ट विहान, येशू चाँडै उठनुभयो। उहाँले घर छोड्नुभयो, जतिबेला अन्धकार नै थियो। येशू एकान्तमा जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो।^{३६}केही समयपछि, शिमोन र उनका साथीहरू येशूलाई खोज्न गए।^{३७}तिनीहरूले येशूलाई भेटे अनि भन्नलागे, “सबै मानिसहरू तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्।”

^{३८}येशूले भन्नुभयो, “हामी यहाँ वरिपरिका अर्को शहरहरूमा जानुपर्छ। त्यसर्थ ती ठाउँहरूमा पनि म प्रचार गर्न सक्नेछु। त्यसैले म आएको हुँ।”^{३९}अनि येशूले गालीलीको सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूका सभाघरहरूमा प्रचारार्गु भयो अनि मानिसहरूमा लागेका भूतहरू भगाइदिनु भयो।

येशूद्वारा एकजना रोगी निको भएको

(मती ८:१-४; लूका ५:१२-१६)

^{४०}एकजना कुष्ठ रोग लागेको मानिस येशूकहाँ आए। त्यसले घुँडा टेकेर येशूलाई बिन्ती गर्न लाग्यो,

“तपाईंमा त्यस्तो शक्ति छ, यदि तपाईंले चाहनु भयो भने म निको हुनसक्छु।”

४ येशूलाई त्यस मानिसप्रति दया लाग्यो। उहाँले त्यस मानिसलाई छुनुभयो र भन्नुभयो, “म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।” ५ त्यसपछि त्यस मानिसको कुष्ठरोग हरायो, अनि त्यो निको भयो।

६ येशूले त्यस मानिसलाई जाने आज्ञा दिनुभयो। उहाँले त्यसलाई कडा चेतावनी पनि दिनुभयो। ७ येशूले भन्नुभयो, “होशियार बन, तिम्रो निम्ति मैले गरेको काम बारे कसैलाई केही नभन्नु। तर पुजाहारीकहाँ गएर आफूलाई देखाऊ। अनि परमेश्वरलाई केही भेटी चढाऊ किमभने तिमी निको भएका छौ। मोशाले बताए बमोजिम भेटी चढाऊ। त्यसबाट मानिसहरूलाई तिमी निको भयो भन्ने थाहा हुने छ।” ८ पतर त्यो मानिस त्यहाँबाट गयो अनि येशूले आफूलाई निको पार्नु भएको बारेमा जताततै सबै मानिसहरूसँग कुरा गर्‍यो। अनि येशूको खबर फैलियो। यसकारण येशूले खुल्लमखुल्ला शहरमा प्रवेश गर्नु भएन। येशू मानिसहरू नबस्ने ठाउँतिर जानुभयो। तर सबै शहरहरूबाट मानिसहरू येशूलाई भेट्न आए।

येशूद्वारा पक्षाघातको रोगी मानिस निको भएको

(मती ९:१-८; लूका ५:१७-२६)

२ केही दिनपछि, येशू कफर्नहुममा फर्कनुभयो। येशू घरमा हुनु हुन्थ्यो भन्ने खबर सवैले थाहा पाए। ३ धेरै मानिसहरू येशूको शिक्षा सुन्न आए। भवन खचाखच थियो। त्यहाँ भित्र कुनै ठाउँ थिएन न ता ढोका बाहिर नै उभिने ठाउँ थियो। येशू ती मानिसहरूलाई सिकाइरहनु भएको थियो। ४ केही मानिसहरूले पक्षाघात रोगीलाई येशूकहाँ ल्याई पुर्‍याए। चारजना मानिसहरूले त्यो पक्षाघाती रोगीलाई बोकेका थिए। ५ तर ती मानिसहरूले त्यो रोगीलाई येशू कहाँ ल्याउन सकेनन् किनभने त्यहाँ मानिसहरूको अत्यधिक भीड थियो। यसकारण ती मानिसहरू येशू भएको छाना माथि चढेर गए, तिनीहरूले त्यहाँ छानामा एउटा प्वाल पारेका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो पक्षाघात रोगीसुतेको ओखान् तलतिर झारे। ६ येशूले देख्नुभयो कि, ती मानिसहरूमा अत्यधिक विश्वास थियो। त्यसपछि येशूले ती पक्षाघात रोगीलाई भन्नुभयो, “ए युवक, तिम्रो पापहरू क्षमा भयो।”

७ केही कानुनको शास्त्रीहरू त्यहाँ बसिरहेका थिए। तिनीहरूले येशूले गर्नुभएको कार्यकलाप देखे, अनि

तिनीहरू स्वयं सोचन लागे। ८ “उहाँले किन यस्तो कुरा गर्नु हुन्छ? उहाँले यस्तो कुरा गरिरहनु भएको छ जो परमेश्वरको विरुद्धमा छ। केवल परमेश्वरले पापहरूलाई क्षमा गर्नुसक्नु हुनेछ।”

९ येशूले शास्त्रीहरूले आफसमा उहाँको बारेमा के-के कुरा सोचिरहेका थिए भन्ने थाहा पाउनुभयो। अनि येशूले सोध्नु भयो, “किन तिमीहरूको मनमा यस्तो प्रश्न उठिरहेको छ? १० मानिसको पुत्रलाई पृथ्वीमा पापहरूलाई क्षमा गर्ने अधिकार छ। तर म यो कसरी तिमीहरूलाई प्रमाण गर्नसक्छु! यो पक्षाघात रोगीलाई के भन्नु सजिलो छ? ‘तिम्रा पापहरू क्षमा गरिएको छ,’ भन्नु वा, ‘उठ, आफ्नो बिस्तरा बोक अनि हिँडिहाल’ भन्नु? तर म तिमीहरूलाई अब देखाउनेछु कि पापहरू क्षमागर्ने मेरो अधिकार छ भनी।” यसो भनेर येशूले त्यो पक्षाघात रोगीलाई भन्नुभयो, ११ “म तिमीलाई भन्दछु उठ, आफ्नो विछोना बोक अनि घर जाऊ।” १२ त्यो पक्षाघातको रोगी जुरुक्क उठ्यो। उसले आफ्नो विस्तरा उठायो अनि कोठादेखि बाहिरियो। सबै मानिसहरूले देख्न सके। सबै मानिसहरू छक्क परे अनि परमेश्वरलाई प्रशंसा गर्न लागे। तिनीहरूले भने, “हामीले यस्तो चमत्कार कहिल्यै देखेका थिएनौ!”

लेवी (मती) येशूलाई पछ्याउँछन्

(मती ९:९-१३; लूका ५:२७-३२)

१ येशू फेरि भीलतिर जानुभयो। धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन थाले। अनि येशूले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। २ येशू भीलतिर जानु हुँदै थियो। उहाँले अल्फयसको छोरो लेवीलाई देख्नुभयो। लेवी कर-कार्यालयमा बसिरहेको थियो। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमी मसँग हिँड।” लेवी जुरुक्कै उठ्यो र येशूलाई पछ्याउन लाग्यो।

३ त्यस दिन, येशूले लेवीको घरमा नै खाना खानुभयो। त्यहाँ थुप्रै कर-उठाउनेहरू, पापीहरू येशू अनि उहाँका चेलाहरूसित खाना खाइरहेका थिए। त्यहाँ धेरै मनिसहरू थिए जसले येशूलाई पछ्याउन लागेका थिए। ४ केही शास्त्रीहरूले (तिनीहरू फरिसीहरू थिए) येशूलाई पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खाना खाइरहेका देखे। तिनीहरूले येशूको चेलाहरूलाई भने, “किन उहाँले कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग खाना खानु भएको हो?” ५ येशूले यी कुरा सुन्नु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

“निरोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन। रोगी मानिसहरूलाई नै वैद्यको आवश्यकता पर्छ। म असल मानिसहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको होइन। म पापीहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको हुँ।”

येशू अरु धार्मिक प्रमुखहरू भन्दा फरक

(मती ९:१४-१७; लूका ५:३३-३६)

१^८यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरू* उपवास बसेकाथिए। केही मानिसहरू येशूकहाँ आए अनि भन्न लागे, “यूहन्नाका चेलाहरू उपवास बसेका छन् अनि फरिसीहरूका चेलाहरू पनि उपवास बसेका छन्। तर तपाईंको चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?”

१^९येशूले जवाफ दिनुभयो, “जब कुनै विवाह हुन्छ, दुलहाका अतिथिहरू तिनीहरूलाई दुलहा तिनीहरूको साथ रहेसम्म उपवास बस्ने कारण छैन। उनी तिनीहरूसाथ भए सम्म त्यहाँ उपवास हुन सक्दैन। २^०तर समय आउनेछ जब दुलहालाई तिनीहरूबाट अलग लगिन्छ। त्यसबेला तिनीहरूले उपवासलिन्छन्।

२^१कसैले पनि पुरानो कोटमा नखुम्चिएको टालो टाल्दैन। यदि उसले त्यसो गरे त्यो टालो खुम्चिनेछ अनि कोटबाट निस्कने छ। तब प्वाल अफ टूल्नेछ। २^२त्यसरी नै, कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो दाखरसको थैलामा खन्याउन चाहँदैन। किन? किनभने नयाँ दाखरसले त्यो थैलो नै फटाउँछ अनि दाखरस र दाखरसको थैलाहरू दुवै नष्ट हुन्छ। यसर्थ मानिसहरूले नयाँ दाखरस नयाँ थैलोमा भर्न मन पराउँछन्।”

कोही यहूदीहरूद्वारा येशूको निन्दा

(मती १२:१-८; लूका ६:१-५)

२^३सबाथको दिनमा, येशू आफ्ना चेलाहरू साथ अन्नका खेतहरू भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो। चेलाहरूले हिँड्दै गर्दा अन्नका बालाहरू टिप्न लागे। २^४फरिसीहरूले यो देखेर येशूलाई भने, “तपाईंले देख्नु भयो, तपाईंका चेलाहरूले के गरिरहेकाछन्? सबाथको दिनमा यसो गर्नु कानूनको विरुद्ध हो।”

२^५येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौ कि जब दाऊद अनि उनका सङ्गीहरू भोकाएका

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। फरिसीहरू यहूदीहरूको एक दल थियो। ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरूमा तिनीहरूको शक्ति र प्रभाव ठूलो थियो।

थिए अनि खानेकुरा चाहन्थे त्यस बेला दाऊदले के गरे? २^६यस्तो घटना अवीथर जस्ता प्रधान पूजाहारीको समयमा भएको थियो। दाऊदले, परमेश्वरको घरमा पसेर परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाएको थिए। अनि मोशाको कानून अनुसार खालि पूजाहारीहरूले रोटी खान सक्छन्। दाऊदले आफ्नो साथमा भएका सबै मानिसहरूलाई पनि केही रोटीहरू दिए।”

२^७त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथको दिन, मानिसहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर नै शुरू भएको हो। शबाथ दिनको नियमहरू पालन गर्नेपछि भनेर मानिसहरू बनेको होइन। २^८यसैले मानिसको पुत्र नै शवाथ दिनको पनि परमप्रभु हुन्।”

येशूद्वारा कोरीको हात निको

(मती १२:९-१४; लूका ६:६-११)

३^१अर्को दिन येशू सभाघरमा जानुभयो। त्यहाँ एकजना एउटा हात डुँडे भएको मानिस थियो। ३^२कोही यहूदीहरू त्यहाँ येशूले शबाथको दिनमा त्यसलाई निको पार्नुहुन्छ कि भनी उहाँको ध्यान सहित चियो गर्दैथिए। तब तिनीहरूले दोष लाउन सक्थे। ३^३येशूले त्यो डुँडे हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “यहाँ खडा हौ अनि सबै मानिसहरूले तिमीलाई देख्नु सक्नेछन्।”

३^४अनि येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथको दिनमा, कुन चाँहि काम गर्नु अनुमति दिइन्छ: असल गर्नु वा खराब गर्नु? कसैको प्राण बँचाउनु वा नाश गर्नु?” मानिसहरूले येशूलाई कुनै जवाब दिएनन्।

३^५येशूले चारै तिर मानिसहरूलाई रिसाएर हेर्नुभयो। उहाँ खूबै दुखित बन्नुभयो किनभने तिनीहरू कठोर हृदयका थिए। येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो हात मलाई देखाऊ।” त्यस मानिसले आफ्नो हात येशू कहाँ पसार्यो अनि तुरुन्तै निको भइहाल्यो। ३^६तब फरिसीहरू गए अनि हेरोदीयसहरूलाई लिएर येशूलाई कसरी मार्ने योजना बनाउन शुरू गरे।

अनेकौ मानिसहरू येशूको पछि लाग्छन्

३^७येशू आफ्ना चेलाहरूसित भलीलितर जानुभयो। गालीलीका अनेकौ मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए। ३^८यहूदीया, यरूशलेम इद्रुमिया यर्दननदीको अर्कोतर्फ

अनि टायर र साइडनका इलाकाबाट पनि धेरै मानिसहरू त्यहाँ आई पुगे। ती मानिसहरू येशूले गरेका सबै कुराहरू सुनेर आएका थिए।^६ उहाँले ती सबै मानिसहरूलाई देख्नुभयो। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई एउटा सानो डुङ्गा तयार गर्नु भन्नु भयो। उहाँले यस्तो आदेश गर्नुभयो किनभने भीडको कारणले थिचोमिचो पो हुने होकि भन्ने डर थियो।^{१०} येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको तुल्याउनु भएको थियो। यसर्थ सबै रोगी मानिसहरूले उहाँलाई छुन भनेर ठेलमठेला गर्दथे।^{११} कसैलाई दुष्टआत्मा लागेको थियो। जब ती दुष्टआत्माहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले उहाँ अघि शिर निहुराए अनि कराए, “तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ!”^{१२} तर उहाँ को हुनु हुन्छ मानिसहरूलाई नचिनाउनु भनी ती दुष्टआत्माहरूलाई कडा आज्ञा दिनुभयो।

येशूले आफ्ना बाह चेलाहरू छान्नु भयो

(मती १०:१-४; लूका ६:१२-१६)

^{१३} त्यसपछि येशू पहाडमाथि लाग्नुभयो। येशूले कोही मानिसहरूलाई आफू कहाँ बोलाउनु भयो। ती मानिसहरूलाई येशूले नै छान्नु भएको थियो। ती मानिसहरू येशू भएकहाँ पुगे।^{१४} येशूले बाहजनालाई चुन्नु भयो अनि तिनीहरूलाई प्रेरित भनेर भन्नुभयो। येशूले ती बाहजना मानिसहरूलाई उहाँसित बस्नु अनि प्रचारका निम्ति अरू स्थानमा पठाउन चाहनुहुन्थ्यो।^{१५} अनि येशूले ती मानिसहरूमा अरू मानिसहरूमा लागेको दुष्ट आत्मा हटाउने शक्ति प्राप्त होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो।^{१६} येशूले छान्नु भएका ती बाहजना मानिसहरू थिए: शिमोन (जसलाई उहाँले पत्रुस नाउ दिनु भएको थियो);^{१७} याकूब र यूहन्ना, जब्दीका छोराहरू (जसलाई येशूले बोअनर्गेश नाउँ दिनु भएको थियो जसको अर्थ हुन्छ “गर्जनका छोराहरू”);^{१८} अन्द्रियास, फिलिप, बर्थालमै, मती, थोमा, याकूब (अल्फयसको छोरो), थेदियस, सिमोन कनानी*,^{१९} अनि यहूदा इस्करयीत जसले येशू सित विश्वासघात गरेको थियो।

कसैले येशूमा शैतान भएको ठान्छन्

(मती १२:२२-३२; लूका ११:१४-२३; १२:१०)

^{२०} त्यसपछि, येशू घर जानुभयो। तर फेरि अनेकौं

मानिसहरू त्यहाँ भेला भए। त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू थिए कि येशू र आफ्ना चेलाहरूले भोजन खान पनि पाउनु भएन।^{२१} येशूका परिवारका सदस्यहरूले यी सबै थाहा पाए। तिनीहरूले उहाँको मन ठेकानमा छैन भनी उहाँको जिम्मा लिन तिनीहरू आए।

^{२२} अनि यरूशलेमबाट आएका शास्त्रीहरूले भने, “बील्जीबुल (शैतान) उहाँभित्र रहेको छ! उसले दुष्टआत्माहरूको मालिकद्वारा अधिकार पाएर मानिसहरूमा भएको दुष्ट-आत्माहरू भगाउँदछ।”

^{२३} यसकारण येशूले सबैलाई एकत्र गर्नु भयो अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाई नीति कथाहरूको दृष्टान्त दिनु भयो। येशूले भन्नुभयो, “शैतानले शैतानलाई मानिसहरूबाट कसरी निकाल्न सक्छ? ^{२४} यदि कुनै राज्य विभक्त भएर आफ्नै विरुद्ध भगडा गरे त्यो धेरै चलन सक्ने। ^{२५} अनि एक परिवार विभक्त भएर अनि फुट भएका अंश एक अकासित लडिरे त्यो परिवारको रूपमा खडा रहन सक्ने। ^{२६} अनि जब शैतान शैतानसँगै र आफ्नै मानिसहरूसँगै भगडा गर्छ भने त्यो धेरै दिन टिक्न सक्ने। यो अवस्थामा शैतानको अन्त हुनेछ। ^{२७} यदि कुनै व्यक्ति एकजना बलवान मानिसको घरमा उसका चीजबीज चोर्न भनी पस्न चाँहन्छ भने उसले पहिले त्यो बलवान व्यक्तिलाई डोरीले बाध्नु पर्छ। तब मात्र त्यसले त्यो बलवान मानिसको घरबाट चीजहरू लुट्न सक्छ। ^{२८} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। मानिसहरूले गरेका सबै पापहरू अनि निन्दाहरू क्षमा हुनेछ। ^{२९} तर पवित्र आत्माका* विरुद्ध कसैले गरेका खराब कुराहरू कहिल्यै क्षमा हुनेछैन। किनभने उ सधैं त्यो पापको दोषी बन्नु पर्नेछ।”

^{३०} येशूले यसो भन्नुभयो किनभने शास्त्रीहरूले येशूभित्र दुष्टआत्मा रहेको छ भनेका थिए।

येशूको चेलाहरू नै उहाँको साँचो परिवार

(मती १२:४६-५०; लूका ८:१६-२१)

^{३१} तब येशूका आमा र भाइहरू आए। उनीहरू बाहिरै खडा भएर एकजनालाई येशूलाई बोलाउन पठाए।^{३२} धेरै मानिसहरू येशूका वरिपरि बसेका थिए। तिनीहरूले

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ र खीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलकाहरू थिए।

येशूलाई भने, "तपाईंका आमा र भाइहरू तपाईंलाई पखैर बाहिर बसिरहेका छन्।"

^३येशूले उत्तर दिनु भयो, "को चाँहि मेरा आमा हुन्? को चाँहि मेरा भाइहरू हुन्?" ^३तब येशूले आफ्ना वरिपरि गोलो भएर बसेका मानिसहरूलाई हेर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "यी मानिसहरू नै मेरा आमा र भाइहरू हुन्।" ^४मेरा साँचा भाइहरू अनि बहिनीहरू र आमा तिनीहरूनै हुन् जसले परमेश्वरले चाहे अनुसार कर्म गर्दछन्।"

बीउ छर्ने खेतीवाल्को वारेमा नीतिकथा

(मती १३:१-६; लुका ८:४-८)

४ अर्को समय, येशू भीरीलको किनारमा हुनु हुन्थ्यो अनि मानिसहरूलाई उपदेश दिन लाग्नु भयो। धेरै धेरै मानिसहरू येशूका वरिपरि भेलाभए। यसर्थ येशू समुद्रमा एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि त्यहाँ बस्नुभयो। सबै मानिसहरू समुद्रको किनारमा नै रहे। ^२येशूले डुङ्गाबाट सिकाउनु भयो। येशूले तिनीहरूलाई नीति कथाहरूको उपयोग गरेर धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, ^३"सुन! एकजना खेतीवाला बीउ छर्न गयो। ^४जब त्यसले बीउ छर्यो केही बीउहरू बाटोमा छरियो। चराचुरुङ्गीहरू आए अनि ती बीउहरू खाइविए। ^५केही बीउहरू चट्टान भएको भूईंमा छरिए जहाँ त्यति माटो थिएन। माटोको गहिराई नभएकोले त्यहाँ छिट्टै ती विरूवाहरू उम्रे। ^६तर जब घाम लाग्यो ती विरूवाहरूलाई डडाइदिए अनि ती सुकीगए किनभने तिनीहरूको जरा त्यति गहिरामा थिएन। ^७कतिपय बीउहरू काँडाघारीमा पर्यो, जब काँडाहरू बढेर आए अनि ती विरूवाहरूलाई त्यसले राम्ररी बढ्न दिएन। अनि ती विरूवाहरूमा फल लाग्न सकेन। ^८केही बीउहरू राम्रा माटोमा परे। राम्रा माटोमा ती उम्रिए। ती बढे अनि फल दिनसक्ने भए। केही बोटहरूले तीस गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले सय गुणा जति पनिफल फलाए।"

^९अनि येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरू मध्येजसले सुनिरहेकाछौ, मेरो कुरा सुन।"

येशू भन्दछन् उहाँले किन वृष्टान्तहरू उल्लेख गर्नुभयो

(मती १३:१०-१७; लुका ८:९-१०)

^{१०}अनि जब येशू एकलै हुनु हुन्थ्यो, बाहजना

प्रेरितहरू* र उहाँका अरू चेलाहरूले उहाँले भन्नुभएको नीतिकथाहरूको बारेमा सोध्न थाले।

^१येशूले भन्नुभयो, "खालि तिमीहरूले मात्र परमेश्वरको राज्यको रहस्य बारे जान्नसक्छौ। तर अरू मानिसहरूलाई म नीतिकथाहरू भनेर सबै कुरा दिन्छु।" ^२किनकि:

'तिनीहरू हेर्न ता हेर्छन्, तिनीहरू देख्छैनन्, तिनीहरू सुन्न ता सुन्छन्, तिनीहरू बुझ्दैनन् यदि तिनीहरूले देखे र बुझे भने, तिनीहरू बदलिनेछन् र क्षमा हुनेछ।'"

यशैया ६:९-१०

येशू बीउको व्याख्या गर्नुहुन्छ

(मती १३:१८-२३; लुका ८:११-१५)

^१येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "के सित तुलना गर्न सक्छ? यदि तिमीहरूले बुझ्न सकेनौ भने कसरी अरू नीतिकथा बुझ्ने छौ?" ^२खेतीवाला एउटा व्यक्ति जस्तै हो जसले परमेश्वरको वचनलाई छर्दछ। ^३कहिलेकहीं ती वचनहरू बाटोतिर छरिन्छन्। यी सब ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको वचन सुन्दछ। अनि शैतान आउँछ अनि तिनीहरूमा रोपिएका वचनलाई लगेर जान्छ। ^४अरूहरू चट्टान भएको माटोमा छरिएका बीउहरू जस्तै हुन्। तिनीहरू वचन सुन्दछन् अनि तत्काल आनन्दसाथ स्वीकार गर्दछन्। ^५तर तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा गहिरो रूपमा ती वचनहरू ग्रहण गर्दैनन्। तिनीहरूले क्षणिक रूपमा मात्र यसलाई ग्रहण गर्दछन्। अनि जब वचनको कारणले तिनीहरू संकट अनि खेदोमा पर्छन् भट्टै तिनीहरूले विश्वास छोडिदिन्छन्। ^६अरू मानिसहरू काँडाघारीमा परेको बीउहरू जस्तै हुन्। तिनीहरू बचनहरू सुन्दछन्। ^७अनि यी कुराहरू तिनीहरूका जीवनमा आइपर्छ: जीवनको चिन्ता, रूपियाँ-पैसाको लालच, अनि अरू त्यस्तै थोकहरूको चाहना। यस्ता कुराहरूको कारणले वचनहरूको विकास हुन सक्तैन। अनि वचनहरू तिनीहरूका जीवनमा फलदायी पनि हुँदैनन्। ^८अरू मानिसहरू मलिलो माटामा रोपिएका बीउहरू भैं हुन्छन्। तिनीहरू वचन सुन्दछन् अनि ग्रहण गर्दछन्। अनि वचनहरू तिनीहरूमा बढ्दछन् र फल दिने योग्य हुन्छन् कहिले

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुम्बु भएको मानिसहरू।

तीस गुणा, कहिले साठी गुणा, अनि कहिले सय गुणा सम्मा।”

तिमीमा जे जति छ त्यो प्रयोग गर

(लूका ८:१६-१८)

^१अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कि तिमीहरूले कुनै दीयोलाई पाथीमुनि वा ओछ्यानमुनि राख्नु भनेर ल्याउँछौ? होइन तिमीहरूले दीयोलाई सामदान माथि राख्नलाई ल्याउँछौ। ^२लुकाइएका प्रयेक कुराहरू देखा पर्नेछ। सबै गुप्ति कुराहरू प्रकाशमा आउनेछ। ^३तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेका छौ, सुन।”

^४तब उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले जे पनि सुन्छौ त्यस कुराहरूमाथि राम्ररी बिचार गर। तिमीहरूले जे जति अरूलाई दिदैछौ त्यत्तिनै परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। ^५तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई अभ अधिक दिनुहुनेछ। जोसित छ उसले अभ धेरै पाउनेछ। तर जससित छैन, आफूसित भएको त्यो पनि उसले हराउनु पर्नेछ।”

येशू बीउको बारेमा भन्नु हुन्छ

^१त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य एकजना मानिस जस्तै हो जसले जमीनमा बीउ छर्दछ। ^२बीउहरू उम्रन्छन् बढ्न थाल्दछ। मानिस सुतेको होस वा उठेको त्यो दिन होस् कि रात होस् बीउ उम्रिँदै जान्छ। मानिसहरूले जान्दैन त्यो कसरी उम्रन्छ। ^३कसैको सहयता नपाई नै जमीनले अन्न उमाँछ। पहिले बोट उम्रन्छ। त्यसपछि बाला अनि त्यसरीनै बोटभरि अन्नको दाना लाग्दछ। ^४जब अन्न पाक्छ, मानिसले त्यसलाई काट्दछ। यो नै फसलकाटने उचित समय हो।”

राज्य रायोको दाना जस्तै हो

(मती १३:३१-३२, ३४-३५; लूका १३:१८-१९)

^१त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य यस्तै हो भनेर हामी के-को दृष्टान्त उपयोग गर्न सक्छौ? यसको वर्णन गर्न कुन दृष्टान्त हामी उपयोग गर्न सक्छौ? ^२परमेश्वरको राज्य रायोको दाना जस्तै हो। रायोको दाना एकदमै सानो बीउ हो जसलाई भूँमा छरिन्छ। ^३तर जब तिमीहरूले यसको बीउ छर्दछौ, यो उम्रिँदै बढ्छ अनि यो तिमीहरूको बगैँचामा सबैभन्दा अग्लो बोट भएर देखा पर्दछ। यसको ठूलठूला हाँगाहरू

हुन्छन्, जङ्गली चराचुरूङ्गीहरू आउँदछन् अनि गुँड बनाएर आफूलाई घामको पोलाइ वा भुस्लाइबाट जोगाउँदछ।”

^३येशूले मानिसहरूलाई सिकाउन यस्ता थुप्रै दृष्टान्त भन्नुभयो। उहाँले तिनीहरूले जतिसम्म बुझ्दछन् त्यही स्तरसम्म सिकाउनुभयो। ^४मानिसहरूलाई सिकाउनलाई येशूले दृष्टान्त उपयोग गर्नुभयो। तर जब येशू र उहाँका चेलाहरूमात्र एकान्तमा एकत्र भएका हुन्थे, येशूले तिनीहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिदिनु हुन्थ्यो।

येशूले आँधी थान्नु भयो

(मती ८:२३-२७; लूका ८:२२-२५)

^१त्यसदिन साँभमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी भील पारितर्फ तरौ।” ^२येशू र चेलाहरूले मानिसहरूलाई त्यहाँ छोडे। उनीहरू सबै येशू पहिले चढिरहनु भएको डुङ्गाद्वारा गए। उनीहरूसँग अरू डुङ्गाहरू पनि थिए। ^३समुद्रमा त्यस बेला डरलाग्दो आँधी चल्यो। समुद्रका छालहरूले डुङ्गाको छेउमा हान्यो अनि डुङ्गामा पानी पस्नलाग्यो। डुङ्गाप्रायः पानीले भरिन लाग्यो। ^४येशू डुङ्गाको पछिल्लो पट्टि हुनुहुन्थ्यो सिरानीमा टाउको राखेर उहाँ सुतिरहनु भएको थियो। चेलाहरू गएर उहाँलाई ब्युँभाए। तिनीहरूले भने, “हे गुरुज्यू, हामीहरू डुब्दै छौ। के वास्ता गर्नु हुन्न?”

^५तब येशू जुरूक उठनुभयो अनि त्यो आँधीलाई हकार्नु भयो। येशूले भीललाई भन्नु भयो, “चूपचाप बस। शान्त होऊ।” अनि तत्कालै आँधी थामियो अनि भील शान्त बन्यो। ^६येशूले चेलाहरूलाई भन्नु भयो, “तिमीहरू किन यस्तो कायर? तिमीहरूमा अभपनि विश्वास छैन?” ^७चेलाहरू खूबै डराए अनि एका अकासित बहस गर्न लागे, “उहाँ कस्तो प्रकारको मानिस हुनुहुन्छ? यतिसम्म कि आँधी र छालहरूले पनि उहाँको आज्ञा मान्दछ।”

दुष्तामा बाट छुटकारा एक व्यक्ति

(मती ८:२८-३४; लूका ८:२६-३९)

पयेशू र उहाँका चेलाहरू भीलको अर्को किनारतिर भएका गिरासीन मानिसहरूकहाँ जानुभयो। ^१जब येशू डुङ्गाबाट बाहिरिनु हुँदै थियो त्यसैबेला चिहानबाट दुष्ट आत्मा लागेको एउटा मानिस उहाँलाई भेट्न आयो। ^२यो मानिस चिहानहरूमा बस्ने गर्दथ्यो। त्यसलाई

कसैले अधीन गर्न सकेनन्, यतिसम्म कि सांग्लाले बाँधेर पनि।^४ धेरैपल्ट मानिसहरूले त्यसको हात र खुट्टाहरू साँगोलोले बाँधेर राख्ने चेष्टा गरे। तर त्यसले आफ्ना हात र खुट्टामा बाँधिका सांगलोहरू चुँडाइदिन्थ्यो। त्यसलाई वशमा राख्न कसैको शक्ति थिएन।^५ रात र दिन चिहानको वरिपरि र पहाडतिर त्यो मानिस डुलिरहन्थ्यो। त्यो चिच्याएर रून्थ्यो अनि आफैले आफैलाई ढुंगाले काट्दै हिँड्थ्यो।

^६ जब येशू टाडामा हुनुहुन्थ्यो, त्यो मानिसले उहाँलाई देख्यो। त्यो येशूकहाँ दगुरेर गयो अनि उहाँको अधि निहुरियो।^७ “येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “ए दुष्टात्मा, यस मानिसबाट बाहिर निस्क।” अनि त्यो मानिस तिखो स्वरले चिच्यायो, “मबाट तपाईंले के चाहनुहुन्छ, येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र? म परमेश्वरमा शपथ हालेर तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु मलाई शान्ति नदिनुहोला!”

^८ त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई सोध्नु भयो, “तिम्रो नाम के हो?”

त्यसले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ फौज* हो, किनभने हामीहरू धेरै छौं।”^९ ती आत्माहरूले येशूलाई घरि घरि त्यस इलाकाबाट बाहिर निकाला नगरियोस् भनि बिन्तीगरे।

^{१०} त्यहाँ नजिकैको एउटा पहाडमा धेरै सँगुरहरूको बथान चरिरहेको थियो।^{११} भूतात्माहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, “हामीलाई ती सँगुरहरू भएको ठाउँमा पठाइदिनुहोस्। हामीलाई तिनीहरू भित्र जानु दिनुहोस्।”^{१२} अनि येशूले तिनीहरूलाई त्यसै गर्न दिनुभयो। ती भूतात्मा मानिसलाई छोडेर सँगुरहरू मा पसे। त्यसपछि ती सँगुरहरू भिरालो पहाड अनि समुद्र तिर हुरिन लागे। सबै सँगुरहरू डुबे। त्यो बगालमा प्रायः २००० वटा सँगुरहरू थियो।

^{१३} सँगुर गोठालाहरू पनि भागिए। तिनीहरू शहर र बस्ती तिर गए। तिनीहरूले भएका सबै घटनाहरू मानिसहरूलाई सुनाए तब मानिसहरू भएको घटना हेर्न आए।^{१४} मानिसहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले भूतात्मा लागेका मानिसलाई त्यहाँ देखे। त्यस मानिसले लुगाफाटा पहिरिएको थियो अनि त्यसको मानसिक अवस्था ठीकै थियो। सबै मानिसहरू भयभीत थिए।^{१५} कोही मानिसहरू त्यहाँ थिए जसले येशूले गरेका कुराहरू देखेका थिए।

फौज फौज नामको अर्थ हुन्छ अत्यन्तै धेरै। रोम सेनामा एउटा फौजमा प्रायः ५,००० मान्छेहरू थिए।

ती मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई नराप्नो आत्माले भेट्टाएको त्यस मानिसलाई के भएको थियो त्यो व्याख्या गरे। तिनीहरूले सँगुरहरूको बारेमा पनि सुनाए।^{१६} अनि मानिसहरूले बिन्ती गर्दै येशूलाई त्यहाँबाट कतै जानुहोस् भने।

^{१७} येशू डुङ्गामा चढ्दै हुनुहुन्थ्यो, दुष्टात्माहरूदेखि मुक्त भएको त्यस मानिसले येशूसँगै जानलाई बिन्ती गर्छो।

^{१८} तर येशूले त्यस मानिसलाई उहाँसँग जानलाई अनुमति दिनुभएन। येशूले भन्नुभयो, “आफ्नो घर-परिवार र साथीहरू भएकहाँ जाऊ। परमप्रभुले तिमीहरूकालागि जे जति गर्नुभएको छ त्यस बारे सबैलाई भन। परमेश्वरले मलाई दया गर्नु भयो भनी तिनीहरूलाई भन।”^{१९} तब त्यो मानिस गयो अनि त्यहाँका दस-शहरका* मानिसहरूलाई येशूले गर्नु भएको महान कार्यहरूको बारेमा सुनायो। सबै मानिसहरू चकित बनेका थिए।

येशूद्वारा मृत युवतीलाई प्राणदान अनि रोगी स्त्रीलाई

आरोग्य प्रदान

(मती ९:१८-२६; लूका ८:४०-५६)

^१ येशू डुङ्गामा चढेर समुद्रपार गरी भौलको अर्को तर्फ जानुभयो। समुद्रको त्यस किनारमा उहाँका वरिपरि धेरै मानिसहरू भेला भए।^२ सभाघरका एकजना प्रमुख जसको नाउँ याइरस थियो उहाँ भएतिर आए। याइरसले येशूलाई देखे अनि येशूलाई दण्डवत गरे।^३ याइरसले येशूलाई एकोहोरो बिन्ती गरिरह्यो र भन्यो, “मेरी सानी छोरी मर्न आँटकी छे। कृपया भन्नु आउनुहोस् र उस माथि तपाईंको हात राख्नुहोस्। त्यसपछि उ निको हुनेछ अनि बाँचेछ।”

^४ अनि येशूले याइरसको साथ दिनुभयो। धेरै मानिसहरूले येशूलाई पछ्याए। येशूलाई वरिपरि घेरिएको भीडले उहाँलाई धकेलीरहेको थियो।

^५ ती मानिसहरूसँग एउटी आईमाई पनि थिई। त्यस आईमाईलाई बाह्र वर्ष अघिदेखि रगत बग्ने व्यथा थियो।^६ त्यो आईमाई खुबै पीडित थिई। धेरै डाक्टरहरूले त्यसको उपचार गरे। आफ्ना भए जति सबै सम्पत्ति त्यसले खर्च गरेकी थिई। तर उसमा सुधार पटकै आएन। त्यसको व्यथा अभ्र बिग्रँदै गयो।^७ त्यस

दस-शहर गालीली भौलको किनारमा अवस्थित दसवटा त्यसबेलाका ग्रिसेलो शहरहरू।

आईमाईले येशूको बारेमा सुनेकी थिई। मानिसहरूको भीड़ भएर गई त्यस स्त्री पछिल्लिरबाट येशू कहाँ आई अनि उहाँको कोट छोई।^{२८} त्यसले बिचार गरी, “यदि मैले उहाँको कोट मात्रपनि छुन पाएँ भने म जाती हुनसक्छु।”^{२९} अनि जब त्यसले उहाँको कोट छोई तत्कालै रगत बग्गन बन्द भयो। त्यस आईमाईले आफ्नो सारा जीउ नै व्यथा मुक्त भएको अनुभव गरी।^{३०} अनि येशूले आफूबाट शक्ति सञ्चार भइरहेको अनुभव गर्नुभयो। उहाँ रोकिनु भयो अनि भीड़तर्फ फर्कनुभयो। अनि उहाँले सोध्नु भयो, “कसले मेरो वस्त्र छोयो?”

^{३१} चेलाहरूले येशूलाई भने, “तपाईंको वरिपरि यति विघ्न मानिसहरू छन्। तपाईंलाई ठेल्दैछन्। तर तपाईं सोध्नु हुन्छ ‘मलाई कसले छोयो?’”

^{३२} तर येशूले त्यो छुने मानिसलाई पत्ता लगाउन घरि-घरि हेर्न लाग्नु भयो।^{३३} त्यस आईमाईले आफु निको भएको ठानी। अनि त्यो आई अनि येशूको चरणमा घोप्टी। त्यो डरले काँपिरहेकी थिई। त्यसले सारा सत्य येशूलाई सुनाई।^{३४} येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “हे स्त्री, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले विश्वास गर्छौ। शान्तिसित जाऊ। अब तिमी तिम्रो रोगबाट मुक्त भयौ।”

^{३५} येशू अभैसम्म त्यहाँ बोलिरहुनु भएको थियो। केही मानिसहरू सभाघरका प्रमुखका घरबाट आए। तिनीहरूले भने, “तिम्रो छोरी मरी सकी। अब गुरूज्यूलाई दुःख दिने आवश्यकता छैन।”

^{३६} तर मानिसहरूले भनेका कुरामा येशूले वास्ता गर्नु भएन। येशूले सभाघरका प्रमुखलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन; खाली विश्वास गर।”

^{३७} येशूले पन्त्रस, याकूब, याकूबका भाइ यूहन्ना बाहेक अरू कसैलाई पनि उहाँको साथमा आउन अनुमति दिनु भएन।^{३८} येशू अनि उहाँका चेलाहरू सभाघरका प्रमुखका घरमा जानु भयो। येशूले अनेकौँ मानिसहरू चित्कार गरिरहेको अनि रोईरहेको सुन्नु भयो। त्यहाँ खूब अलमल थियो।^{३९} येशू घरभित्र पस्नुभयो अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन चित्कार गरेर यत्रो हल्ला मच्चाइ रहेछौ? यो नानी मरेको छैन। उ सुती रहेकी छ खाली।”^{४०} तर तिनीहरूले येशूमाथि हाँसो गरे। येशूले सबै मानिसहरूलाई घरदेखि बाहिर जानुभन्नु भयो। उहाँले बालिकाको बाबु, आमा अनि आप्ना तीनजना चेलाहरूलाई लिनुभयो अनि त्यो

केटी भएको कोठाभित्र जानुभयो।^{४१} अनि बालिकाको हात समातेर येशूले भन्नुभयो, “तालिता कूमी!” (जसको अर्थ, “सानी बालिका, म तिमीलाई उठ भन्दैछु!”)^{४२} सानी बालिका जुरूकै उठी अनि हिँड्न लागी। (बालिका १२ वर्ष पुगेकी थिई।) बाबु, आमा र चेलाहरू यो देखी छक्क परे।^{४३} येशूले ती बाबु र आमालाई यस बारेमा कसैलाई पटक केही नभन्नु भनेर कडा निर्देश दिनुभयो। त्यसपछि येशूले त्यस युवतीलाई केही खानेकुरा दिनु भनेर अहाउनुभयो।

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मती १३:५३-५८; लूका ४:१६-३०)

६ येशूले त्यस ठाउँ छोड्नुभयो अनि उहाँ आफ्नो शहर फर्कनुभयो। उहाँका चेलाहरू उहाँसँगै गए।^२ शबाथको दिनमा येशूले सभाघरमा शिक्षा दिनु शुरू गर्नुभयो। धेरै मानिसहरू उहाँको शिक्षा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो मानिसले यो शिक्षा कहाँबाट पाए? यो ज्ञान उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? कसले उहाँलाई यो दिएका हुन्? अनि यस्तो चमत्कारहरू गर्न शक्ति उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? के उहाँ त्यही सिकर्मी होइनन्? अनि के उहाँकी आमा मरियम अनि याकूब, योसेफ, यहूदा र सिमोन भाइहरू होइनन्? अनि के उहाँका बहिनीहरू यहाँ हामीसँग छैनन्?” ती मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।

^४ येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्दछन् तर आफ्नै शहरमा आफ्नै आफन्तहरू अनि आफ्नै परिवार माफमा एक अगमवक्ताको आदर हुँदैन।”^५ येशूले त्यस शहरमा त्यति धेरै चमत्कारहरू गर्न सक्नु भएन। उहाँले केही पीडित मानिसहरूलाई तिनीहरूमाथि आफ्नो हात राखेर निको पारेको मात्रै हो।^६ ती मानिसहरूमा विश्वास थिएन भन्ने कुरामा येशू अत्यन्तै अचम्भित हुनु भयो। त्यसपछि येशू त्यसै इलाकाका गाउँहरूतिर जानुभयो अनि सिकाउन लाग्नुभयो।

येशू प्रचारका निमित्त आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ

(मती १०:१, ५-१५; लूका ९:१-६)

^१ येशूले बाहजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई दुइ-दुइ जनाको दलमा पठाउनु भयो। येशूले दुष्टात्माहरूमाथि अधिकार जमाउने शक्ति

तिनीहरूलाई दिनुभयो। ^१येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “यात्रामा जाँदा तिमीहरूले साथमा एउटा लौरो बाहेक केही नबोक्नु। रोटी नबोक, भोला नबोक अनि गोजीमा पैसाहरू पनि नबोक। ^२जुता लगाऊ, आफूले लगाएको लुगाफाटाहरू मात्र बोक। ^३जब तिमीहरूकुनै घरमा पस्छौ, तब त्यो शहर नछोड्नेसम्म त्यो घरपनि नछोड। ^४यदि कुनै शहरले तिमीहरूलाई स्वागत गरेन वा तिमीहरूका कुरा सुनेन भने त्यो शहर छोड। शहर छोडदा तिम्रा पैतालाका धुलोहरू पनि टक्टाइ देऊ। यही नै तिनीहरूलाई चेतावनी हुनेछ।”

^५चेलाहरूले त्यो ठाँउ छोडी अर्को ठाउँहरूमा गए। तिनीहरूले मानिसहरूमा प्रचार गरे अनि भने तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर्नुपर्छ। ^६चेलाहरूले मानिसहरूमा भएका धेरै दुष्टात्माहरूलाई भगाइदिए। अनि तिनीहरूले रोगीहरूलाई भद्रासेको तेल घसे अनि निको पारिदिए।

हेरोदले येशूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना नै ठान्दछन्

(मती १४:१-१२; लुका ६:७-९)

^१राजा हेरोदले येशूको बारेमा सुने, किनभने अहिलेसम्म येशूलाई सबैले चिनिसकेका थिए। कसै कसैले भने, “ऊ नै बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन। मृत्युबाट उहाँलाई बौराइएको हो। यसैले उहाँले चमत्कारहरू गर्नु सक्नु हुन्छ।”

^२अरू कति मानिसहरूले भने, “उही नै एलिया हो।”

अरू मानिसहरूले भने, “येशू नै अगमवक्ता हुनुहुन्छ। उहाँ अगमवक्ताहरू जस्तै हुनुहुन्छ जो धेरै वर्ष अघि बाँचेका थिए।”

^३हेरोदले येशूको बारेमा यी सब कुरा सुनिसकेका थिए। तिनले भने, “मैले टाउँको काटेर यूहन्नालाई मारेको थिएँ। अहिले यूहन्नानै मृत्युबाट बौरी उठेको छ।”

बप्तिस्मा दिने यूहन्ना कसरी मारिए

^४हेरोद आफैले आफ्ना सिपाहीहरूलाई यूहन्नालाई पक्रनु भनेर हुक्म दिएका थिए। अनि यूहन्नालाई कैदमा राखियो। हेरोदले यी सब काम आफ्नो भाइ फिलिपकी स्वास्नी हेरोदियासलाई ऋणी तुल्याउन गरेका थिए। तर

हेरोदले हेरोदियासलाई विवाह गरेको थियो। ^५यूहन्नाले हेरोदलाई भनेका थिए, तिमीलाई तिम्रा भाइकी स्वास्नीसँग विवाह गर्नु अधिकार छैन। ^६यसैकारणले गर्दा हेरोदियासले यूहन्नालाई घृणा गर्न थालेकी थिइन। अनि हेरोदियास उसलाई मार्न चाहन्थिन। तर हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्न सकेकी थिइन। ^७किन भने हेरोद यूहन्नालाई मार्न भयभीत थिए। हेरोदलाई थाहा थियो कि यूहन्नालाई मानिसहरूले एक धार्मिक र पवित्र मानिस हुन् भनेर मान्दथे। यसैले हेरोदले यूहन्नालाई जोगाए। यूहन्नाको शिक्षा वा उपदेश सुन्न हेरोदलाई आनन्द लाग्थ्यो। तर यूहन्नाका उपदेशले हेरोदलाई खूबै बाधा पनि भयो।

^८अब हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्न सही समय पाइन। यो घटना हेरोदको जन्मदिनमा भयो। हेरोदले आफ्ना प्रमुख सरकारी अधिकारीहरू, सेनाका सेनापतिहरू, अनि गालीलीका सबै प्रमुख व्यक्तिहरूलाई आफ्नो जन्मत्सवमा बेलुकीको भोजको व्यवस्था गरे। ^९हेरोदियासकी छोरी आई अनि नाची अनि उसले हेरोद र उसका अतिथिहरूलाई जो उ सँग खाँदै थिए खुशी पारी।

अनि राजा हेरोदले आफ्नी छोरीलाई भने, “तिमीले चाहेको केही पनि माग म तिमीलाई त्यो दिनेछु।” ^{१०}हेरोदले शपथ खाएर बचन दिए “तिमीले जे पनि माग्दछौ म त्यो दिनेछु, तिमीलाई मेरो राज्यकै आधा हिस्सा समेत दिनेछु।”

^{११}छोरी त्यहाँबाट गई अनि आफ्नो आमालाई सोधी, “राजा हेरोदसँग म के चीज माँगू?”

उसकी आमाले जवाफ दिई, “बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको टाउँको माग।”

^{१२}तत्कालै छोरी राजा भएकहाँ गई। अनि उसले राजालाई भनी, “दया गरी मलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको टाउँको दिनुहोस्। अहिले नै एउटा थालमा मलाई त्यो ल्याइदिनुहोस्।”

^{१३}राजा हेरोद खूबै दुःखित बने। तर छोरीले मागेको जे चीजपनि पुरा गर्न उसले कसम खाएको थियो। अनि खाना खानु बसेका मानिसहरूले उसले भनेका यी सबै कुरा सुनेका थिए। यसैले उसले मागेको कुरा अस्वीकार गर्न हेरोदले चाहेन। ^{१४}त्यसपछि हेरोदले एकजना सैनिकलाई यूहन्नाको टाउँको ल्याउनु भन्ने हुक्म गर्‍यो। त्यो सिपाही गयो अनि यूहन्नाको टाउँको झ्यालखानामा काट्यो। ^{१५}केही बेरपछि उसले यूहन्नाको टाउँको एउटा

थालमा लिएर आयो। त्यसले टाउँको त्यो केटीलाई दियो। अनि उसले त्यो आफ्नो आमालाई दिई।^{२६} यूहन्नाको चेलाहरूले यो घटना भएको सबै सुने। अनि तिनीहरू आएर यूहन्नाको देह लगे अनि त्यसलाई चिहानमा लगेर राखे।

येशूद्वारा पाँचहजार भन्दा अधिकलाई भोजन

(मती १४:१३-२१; लूका ९:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१४)

^{३०}येशूले पठाउनु भएका प्रेसिडेरु फर्केर उहाँ कहाँ आइपुगे। तिनीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए अनि तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई सुनाए।^{३१} येशू र उहाँका चेलाहरू खूबै व्यस्त ठाउँमा थिए। त्यहाँ धेरै-धेरै मानिसहरू आई जाई गरिरहेका थिए। येशू र उहाँका चेलाहरूलाई खानसम्म समय थिएन। उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मकहाँ आज। हामी सबै एकान्त जगहमा जाऔं। त्यहाँ तिमीहरूलाई केही विश्राम मिल्नेछ।”

^{३२}यसकारण येशू र उहाँका चेलाहरू एउटा डुङ्गामा चढेर एउटा निर्जन ठाउँमा जानुभयो।^{३३} तर धेरै मानिसहरूले उनीहरूलाई गएको देखे। तिनीहरूले थाहा पाए ती येशू नै हुनुहुन्छ भनेर। अनि सबै शहरका मानिसहरू येशू भएकै तिर दगुरे। येशू पुग्नुभन्दा अघि नै मानिसहरू त्यहाँ पुगे।^{३४} जब येशू किनारमा पुग्नुभयो त्यहाँ अनेकौं मानिसहरू उहाँले देख्नु भयो। यो देखेर येशू तिनीहरूप्रति दयालु बन्नुभयो, किनभने तिनीहरू गोठालो बिनाको भेडाहरू जस्तै थिए। अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो।

^{३५}सोँभको बेला थियो। येशूका चेलाहरू उहाँ कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “यो एक टाढा स्थान हो अनि अहिले अबेर पनि भइसक्यो।^{३६} यसकारण यी मानिसहरूलाई, आफैलाई खानका निम्ति केही किन्न छेउछाउका खेत र शहरमा जानलाई पठाइदिनु हवस।”

^{३७}तर येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले तिनीहरूलाई केही खाना देऊ।”

चेलाहरूले येशूलाई भने, “के! यत्रो मानिसलाई खुवाउन रोटीहरू किन्न हामी जानु? त्यति धेरै रोटीहरू किन्ने पैसा कमाउनलाई हामीले एक महिना काम गर्नु पर्नेछ।”

^{३८}येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसँग अहिले कतिवटा रोटी छन्? जाऊ अनि हेर।”

चेलाहरूले तिनीहरूसित भएको रोटीहरू गिन्ती गरे। तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि भन्नलागे, “हामीसँग पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाका टुक्रा छन्।”

^{३९}तब येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई आदेश गर्नुभयो, “सबै मानिसहरूलाई भुण्ड-भुण्ड भएर हरियो घाँसमा बस्नु भन।”^{४०} अनि सबै गए अनि भुण्ड-भुण्डमा बसे। प्रत्येक भुण्डमा प्रायः ५० जना वा १०० जना मानिस थिए।^{४१} उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाको टुक्रा लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेर्नुभयो अनि रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनु भयो। अनि उहाँले ती रोटीहरू टुक्रा पारेर मानिसहरूलाई दिनु भनी आफ्ना चेलाहरूलाई दिनु भयो। उहाँले ती माछाहरूलाई टुक्रा पार्नु भयो अनि प्रत्येकलाई दिनुभयो।^{४२} सबैले खाए अनि अघाए।^{४३} मानिसहरूले प्रशस्त खाना खाए पछि चेलाहरूले बाहवटा टोकरीहरू उब्रिएका रोटी र माछा का टुक्राहरूले भरे।^{४४} त्यहाँ पाँचहजार मानिसहरू थिए जसले खाना खाए।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

(मती १४:२२-२३; यूहन्ना ६:१५-२१)

^{४५}तब, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर बेथसेदा फीलको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो। केहीसमय पछि उहाँ आउने छु भनी उहाँले भन्नु भयो। उहाँ ती सबै मानिसहरूलाई आ-आफ्ना घर पठाउन चाहनु हुन्थ्यो।^{४६} तिनीहरूलाई विदा गरेपछि, येशू पहाडतिर प्रार्थना गर्न जानुभयो।

^{४७}त्यस रात, डुङ्गा समुद्रको बीचमा थियो। अनि येशू चाहिँ एकलै भूमिमा हुनुहुन्थ्यो।^{४८} येशूले डुङ्गालाई समुद्रको धेरै टाढा पुगेको देख्नुभयो। उहाँले डुङ्गा खियाउनलाई चेलाहरूले कष्ट गरिरहेको देख्नुभयो। किनभने आँधी तिनीहरूको विरुद्ध बगिरहेको थियो। यो त्यस्तै तीन र छ बजे बिहान बीचको समय थियो। उहाँ डुङ्गा भएतिर जानुभयो। उहाँ पानी भएर हिँड्नु भयो। उहाँले लगातार हिँडेर डुङ्गालाई समेत पार गर्ने इच्छा गर्नुभयो।^{४९} यसैबेला चेलाहरूले येशूलाई पानीमा आँउदै गरेको देखे। तिनीहरूले सोचे त्यो भूत हो। चेलाहरू डरले चिच्याए।^{५०} सबै चेलाहरू उहाँलाई देखेर भयभीत भए। तर उहाँले तिनीहरूलाई तुरन्तै भन्नुभयो, “साहस राख। यो म नै हुँ! डराउनु पर्दैन।”^{५१} त्यसपछि उहाँ चेलाहरू सहित डुङ्गाभित्र जानुभयो। अनि आँधी शान्त

भयो। चेलाहरू एकदमै छक्क परे। ^{५२}तिनीहरू येशूले पाँचवटा रोटीलाई धेरै पारेका देखेका थिए। तर यसको अर्थ के हो भनेर तिनीहरू जान्दैनन् थिए। तिनीहरू यी सब बुझ्नलाई योग्य थिएनन्।

येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको पार्नुभयो

(मती १४:३४-३६)

^{५३}येशूका चेलाहरूले भरील पार गरे। तिनीहरू गनेसरेतको किनारमा आइपुगे। तिनीहरूले डुङ्गालाई त्यहाँ बाँधेर राखे। ^{५४}जब तिनीहरू डुङ्गाबाट बाहिरिए, मानिसहरूले येशूलाई देखे। तिनीहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर चिने। ^{५५}ती मानिसहरू त्यो क्षेत्रका वरिपरि दगुर्दै गएर मानिसहरूलाई येशू यहाँ हुनुहुन्छ भन्न लागे। उहाँ भएका ठाउँमा ती मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई ल्याएर आए। ^{५६}येशू त्यस क्षेत्रको शहर, नगर र गाउँहरू सबै ठाउँमा जानुभयो। अनि जहाँ-जहाँ उहाँ जानुभयो मानिसहरूले रोगीहरूलाई बजारमा ल्याए। तिनीहरूले येशूलाई ती मानिसहरूलाई केवल उहाँका लुगाको छेउ छुन दिनुहवस् भनी बिन्ती गरे। अनि सबै मानिसहरू जसले येशूलाई छोए निको पनि भए।

परमेश्वरको नियम र आज्ञाले मानिसहरू बनिन्छन्

(मती १५:१-२०)

७ फरिसीहरू र कोही शास्त्रीहरू यरूशलेमबाट आएका थिए। तिनीहरू येशूको वरिपरि भेला भए। ^१तिनीहरूले येशूका कोही चेलाहरूले मैला हातले खाना खाइरहेको देखे। (“मैला हात”-को अर्थ मानिसहरूले हातहरू धोएका थिएनन्)। ^२फरिसीहरू र सबै यहूदीहरूले राम्ररी हातहरू यस्तो विशेषरूपले नधोई खाना खान बस्दैनन्। तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरूले दिएको शिक्षाको मुताबिक यसो गर्ने गर्छन्। ^३यहूदीहरूले बजारमा केही चीजहरू किने भने त्यसलाई पनि विशेषरूपले नधोई खाँदैनन्। तिनीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त गरेका अरु धेरै रीति-तिथिहरू पनि त्यसरी नै पालन गर्छन् जस्तै कचौराहरू, गाग्रो वा घैलाहरू र तामाका भाँडुकुँडाहरू माइने (धुने) इत्यादि।

^४यसकारण फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे, “तपाईंको चेलाहरूले त हामीले जस्तो आफ्नो पुर्खाहरूको रीतिहरू पालन गर्दैनन्? तिनीहरूले किन फोहोर हातले खान्छन्?”

^६येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू सबै कपटीहरू हो। यशैयाले तिमीहरूको विषयमा ठीकै भनेका छन्। यशैयाले लेखेका छन्:

‘यी मानिसहरूले तिनीहरूका ओठद्वारा मलाई आदर गर्दछन्, तर तिनीहरूको हृदय मदेखि धेरै टाढा छन्।

^७ तिनीहरूको मप्रतिको भक्ति अर्थहिन हो। किनभने तिनीहरूले सिकाएका कुराहरू केवल मानिसहरूले बनाएका नियममात्र हुन’

यशैया २९:१३

‘तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागेका छौ अनि तिमीहरू मानिसहरूको परम्परा मान्दछौ।’

^९तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू ठान्दछौ तिमीहरू चलाख छौ भनेर। तिमीहरू आफ्नो परम्परालाई कायम राख्न परमेश्वरको आज्ञालाई परतिर सार्छौ ^{१०}मोशाले भनेका छन्, ‘तिमीहरूले आफ्नो आमा र बाबुलाई आदर गर्नुपर्छ।’* फेरि उनले भनेका छन्, ‘कसैले आफ्नो बाबु र आमाको खराब कुरा गर्छ भने त्यसलाई मार्नु पर्छ।’* ^{११}तर तिमीहरू भन्दछौ कि यदि कसैले उसको बाबु र आमालाई भन्नेछ, ‘ममा केही छ जसलाई तपाईंहरूको सहायताको निमित्त प्रयोग गर्नसक्छु। तर म तपाईंहरूको सहायताको निमित्त यसो गर्न चाहन्नँ किनभने मैले यसलाई परमेश्वर प्रति भेट को रूपमा अलग राखेको छु।’ ^{१२}तिमीहरू त्यस व्यक्तिलाई भन कि त्यसले आफ्ना बाबु र आमाको निमित्त केही गर्ने आवश्यकता छैन। ^{१३}यसकारण परमेश्वरले जे आदेश गर्नु भएको छ त्यो मान्नु त्यति महत्वपूर्ण होइन भनी तिमीहरू सिकाउँछौ तर तिमी नियमहरू मानिसहरूले पछ्याउनु अति महत्वपूर्ण छ। अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरू अरू पनि धेरै यस्ता कुराहरू गर्छौ।”

^{१४}येशूले फेरि भीड़हरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “प्रत्येकले मलाई राम्ररी सुनुपर्छ अनि बुझ्नु पर्छ कि म के भनिरहेछु। ^{१५}यस्तो केही कुरा छैन जो कुनै व्यक्ति भित्र बाहिरबाट पस्छ जसले उसलाई

‘तिमीहरूले ... गर्नुपर्छ’ प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६।

‘कसैले ... मार्नु पर्छ’ प्रस्थान २१:१७।

अशुद्ध पार्छ। तर मानिसको भित्रबाट बाहिर आउने कुराहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्।”^{१६*}

^{१७}त्यसपछि येशूले भीड़लाई छाड्नु भयो अनि घर जानुभयो। चेलाहरूले उहाँलाई त्यो दृष्टान्त बारेमा सोधे।^{१८}येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरूलाई अबै पनि यो बुझ्न गाह्रो परिरेछ? के तिमीहरू जान्दैनौ कि कुनै व्यक्तिमा जे पनि बाहिरबाट पस्छ त्यसले उसलाई अशुद्ध पार्न सक्तैन? ^{१९}किनभने खाना मुटुभित्र जाँदैन तर भूँडीमा जान्छ अनि तब यो शरीरबाट बाहिर नालीमा आउँछ।” (जब येशूले यसो भन्नुभयो उहाँले यस कुरालाई स्पष्ट पार्नु भयो कि सबै खाद्यपदार्थ सफा हुन्छन्।)

^{२०}फेरि येशूले भन्नुभयो, “जे कुराहरू मानिस बाहिर निस्कन्छ त्यसैले उसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ। ^{२१}सबै अशुद्ध कुराहरू मानिसका भित्रबाटै आउँछ ती मानिसको हृदयबाट निस्कछ ती खराब विचार, व्यभिचार पापहरू, चोरी, हत्या, ^{२२}कुदृष्टि, स्वार्थीपन, निन्दा, धोका, अश्लीलता, इर्ष्या, अभद्रता, अहंकार, पापाचार, घमण्ड अनि मूर्खता हुन्। ^{२३}यी सबै नरात्रा कुराहरू मानिसका भित्रबाटै निस्कन्छन् अनि अशुद्ध तुल्याउँछ।”

येशूद्वारा अयहूदी आईमाईलाई मद्दत

(मती १५:२१-२८)

^{२४}येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो अनि टायरको जिल्लातिर जानुभयो। येशू त्यहाँको एउटा घरमा जानुभयो, उहाँ त्यहाँ नै भएको कुरा मानिसहरूले थाहा नपाओस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। त्यहाँ उहाँको उपस्थितिलाई गुप्त राख्न सम्भव थिएन। ^{२५}एउटी आईमाईले येशू त्यहाँ हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पाई। त्यसको छोरीलाई दुष्टात्मा लागेको थियो। यसकारण त्यो आईमाई येशूकहाँ आएकी थिई अनि उहाँका चरणमा परी। ^{२६}त्यो आईमाई यहूदी थिइन्। त्यो सिरियाको फोनिकेमा भन्ने ठाउँमा जन्मेकी ग्रीक थिई। त्यसले आफ्नो छोरीमा लागेको दुष्टात्मालाई भगाउन उहाँलाई बिन्ती गरी।

^{२७}येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “केटाकेटीहरूले खाने रोटी लिएर कुकुरहरूतिर पर्याँवु उचित होइन। पहिले केटा-केटीहरूले जे जति खान्छन् खाऊन्।”

^{२८}आईमाईले भनी, “प्रभु, त्यो साँचो हो। तर टेबल मुनिका कुकुरहरूले पनि केटाकेटीले छोडेका खानेकुराहरू खान्छन्।”

^{२९}तब येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “यो खूबै राम्रो जवाफ हो। यसर्थ तिमी जानसकछौ। तिम्रो छोरीलाई दुष्टात्माले छोडिसकेको छ।”

^{३०}त्यो आईमाई घर गई अनि छोरीलाई ओछ्यानमा पल्टिरेहेकी देखी। दुष्टात्मा गई सकेको थियो।

बैहो मानिस येशूद्वारा निको भएको

^{३१}त्यसपछि येशूले टायरको इलाकाहरू छोड्नुभयो अनि सिडोन भएर डेका पोलिस* इलाका हुँदै गालीली भनीलतिर जानुभयो। ^{३२}जब उहाँ त्यस ठाउँमा पुग्नुभयो, केही मानिसहरूले उहाँकहाँ एकजना मानिसलाई लिएर आए। त्यो मानिस बैहो र लाटो थियो। ती मानिसहरूले उहाँलाई त्यो मानिसमा उहाँको हात राखेर निको परिदिनुहोस् भनी बिन्ती गरे।

^{३३}येशूले त्यस मानिसलाई भीडबाट उहाँसँगै अलग लानुभयो। उहाँले आफ्नो हातका औंलाहरू त्यो मानिसको कानहरूमा राख्नुभयो। त्यसपछि थुक्नुभयो अनि त्यो मानिसको जिब्रो छुनुभयो। ^{३४}येशूले आकाशमा हेर्नुभयो अनि उहाँले लामो निःश्वास लिनु भयो। उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “इष्फाता!” (यसको अर्थ “खोलिजा”) ^{३५}जब येशूले त्यसो गर्नुभयो, त्यस मानिसको कान खोलियो अनि जिब्रो खकुलो भयो। अनि उ आफ्नो जिब्रो उ सुन्न सक्ने र स्पष्ट बोल्ने भयो।

^{३६}येशूले यी सबै भएका घटना बारे कसैलाई नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई कडा आज्ञा गर्नुभयो। उहाँले सँधै नै मानिसहरूलाई आफ्नो बारेमा केही नभन्नु भनेर आज्ञा गर्नु भएको छ। तर जति उहाँले मानिसहरूलाई उहाँको बिषयमा कसैलाई नभन्नु भन्नु भयो त्यति नै मानिसहरूले भने। ^{३७}मानिसहरू साँच्चै चकित भए। तिनीहरूले भने, “येशूले जे पनि गर्नु भएको छ उचित गर्नुभएको छ। येशूले बैहोलाई पनि सुनसक्ने अनि लाटोलाई पनि बोल्न सक्ने बनाउनु हुन्छ।”

पद १६ ग्रीक लिपिहरूमा पद १६ मा पाइन्छ: “तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेकाछौ, सुन।”

डेका पोलिस दस शहर, गालीली भनीलको पूर्वपट्टिको एकसमथको दसवटा प्रमुख शहरहरू।

येशूद्वारा चार हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मती १५:३२-३६)

८ अर्को एक समय येशूको साथमा धेरै मानिसहरू थिए। मानिसहरूसँग खानेकुरा केही थिएन। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो।^१ येशूले भन्नुभयो, “यी मानिसहरू प्रति मलाई अति दया लाग्छ। तीनदिनदेखि तिनीहरू मसँग छन्। अनि अहिलेसम्म तिनीहरूसँग खानेकुरा केही छैन।”^२ म तिनीहरूलाई भोकै तिनीहरूको घर पठाउन सकिँन किनभने, तिनीहरू बाटामा नै बेहोश हुनेछन्। कतिजना त यहाँदेखि धेरै टाढामा बस्ने गर्छन्।”

^३ येशूका चेलाहरूले भने, “तर हामी कुनै पनि शहरभन्दा टाढामा छौं। यति धेरै मानिसहरूका लागि त्यति धेरै रोटीहरू कहाँ पाइएला?”

^४ तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नु भयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटीहरू छन्?”

चेलाहरूले जवाफ दिए, “हामीहरूसँग सातवटा रोटीहरू छन्।”

^५ येशूले तिनीहरू सबैलाई भूइँमा बस्ने निर्देशन दिनुभयो। उहाँले सातवटा रोटीहरू लिएर परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभयो, अनि रोटीहरू टुक्रा पार्नु भयो अनि चेलाहरूलाई ती रोटीहरू मानिसहरूलाई बाँड्न दिनु भयो चेलाहरूले त्यसै गरे।^६ चेलाहरूसँग केही माछाहरू पनि थिए। येशूले तिनीहरूका लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभयो अनि चेलाहरूलाई ती मानिसहरूमा बाँड्नु भन्नु भयो।^७ सबै मानिसहरूले खाए अनि तृप्त भए। तब उब्रिएका रोटीका टुक्राहरूद्वारा चेलाहरूले सात टोकरी भरे।^८ प्रायः त्यहाँ भएका चार हजार मानिसहरूले खाना खाए। तिनीहरूले खाइसके पछि, येशूले तिनीहरूलाई घरमा जानु भन्नुभयो।^९ त्यसपछि उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग दलमनुवाको जिल्लातिर डुङ्गामा चढेर जानुभयो।

फरिसीहरूले येशूको परीक्षा लिने प्रयास गरे

(मती १६:१-४)

^१ फरिसीहरू येशूकहाँ आए अनि उहाँलाई केही प्रश्नहरू सोधे। तिनीहरूले येशूको जाँच लिन चाहन्थे। तिनीहरूले येशू परमेश्वरबाट आउनु भएको हो भनी प्रमाणको निम्ति उहाँलाई चमत्कार गर्नुभने।^२ येशूले गहिरो निःश्वास लिनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरूले

किन प्रमाणको रूपमा चमत्कार हेर्न चाहेको? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कुनै यस्तो चमत्कार प्रमाणको रूपमा तिमीहरूलाई देखाइने छैन।”^३ तब येशूले तिनीहरूलाई छोड्नुभयो र डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि भनीलको अर्को तिर जानुभयो।

येशूद्वारा यहूदी प्रमुखहरूलाई चेतावनी

(मती १६:५-१२)

^१ डुङ्गामा भएको बेला चेलाहरूसँग खालि एउटा रोटी थियो। तिनीहरूले आफूसित धेरै रोटीहरू लैजान बिसर्का थिए।

^२ येशूले तिनीहरूलाई सतर्क गराउनु भयो, “होशियार बस! फरिसीहरूको खमीर र हेरोदको खमीरबाट आफूलाई रक्षा गर।”

^३ चेलाहरूले यसकुराको अर्थ बारे चर्चा गरे। तिनीहरूले भने, “उहाँले यसो भनेको कारण हामीसँग रोटी छैन भन्नु भएको हो।”

^४ चेलाहरूले रोटीकै बारेमा कुरा गरिरहेको हो भन्ने येशूले थाहा पाउनु भयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “रोटी छैन भन्ने बारेमा तिमीहरू किन बात गरिरहेछौ? अफसम्म तिमीहरूले नदेखेको अनि नबुझेको? तिमीहरू बुझनसक्नेनौ? ^५ के तिमीहरूको आँखाहरूले देख्न सक्नेन? के तिमीहरूको कानहरूले सुन्न सक्नेन? के तिमीहरूलाई थाहा छैन कि हामीसित प्रशस्त रोटी नहुँदा मैले के गरे! ^६ मैले पाँचवटा रोटीलाई पाँचहजार जना मानिसहरूको माफ्रमा बाँडेको थिएँ तिमीहरूलाई थाहा छैन? कतिवटा टोकरी भरी थाहा छैन? उब्रेका खानाहरू बढुल्यौ?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीले बाह टोकरी खाना बढुल्यौं।”

^७ अनि त्यो पनि सम्भ्र कि मैले सात वटा रोटीलाई चारहजार जना मानिसहरूमाभ्र बाँडेको थिएँ। कतिवटा टोकरीहरूमा उब्रेका खानाहरू बढुलेका थियौं त्यो तिमीहरूलाई थाहा छ?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीले सात टोकरीहरू बढुल्यौं।”

^८ फेरि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसकारण मैले गरेका ती कुराहरू सम्भ्रनु। तर अभै तिमीहरूले बुझ्न सकेका छैनौ?”

बेथसेदामा अन्धो मानिस निको भएको

^२येशू र उहाँको चेलाहरू बेथसेदामा आउनु भयो। कोही मानिसहरूले एक अन्धा मानिसलाई येशू कहाँ ल्याए र त्यसलाई छोडिदिनुहोस् भनेर बिन्ति गरे। ^{२३}अनि येशूले अन्धो मानिसको हात समातेर उसलाई गाउँ बाहिर लैजानु भयो। त्यस मानिसका आँखाहरूमा थुक्नु भयो अनि आफ्ना हातहरू त्यसमाथि राख्नु भयो, अनि अन्धालाई सोध्नुभयो, “तिमीले देख्न सक्छौ अहिले?”

^{२४}अनि उसले माथि हेरे अनि भने, “म मानिसहरूलाई रूखहरूजस्तै, हिँडिरहेका देख्छु।”

^{२५}फेरि येशूले आफ्नोहात त्यसको आँखा माथि राख्नुभयो, तब त्यो मान्छेले आफ्नो आखाँ पूरा खोल्‍यो। उसले आफ्नो दृष्टि फेरि प्राप्त गर्‍यो अनि उसले सबै कुरा स्पष्ट देख्यो। ^{२६}येशूले त्यसलाई घर जाऊ भनेर पठाउनु भयो अनि भन्नुभयो “शहरमा नजाउ।”

पत्रुस अनुसार येशू नै ख्रीष्ट हुन्

(मती १६:१३-२०; लूका ९:१८-२१)

^{२७}येशू र चेलाहरू सिजरिया फिलिप्पीका गाउँहरूमा जानुभयो। बाटोमा जाँदै गर्दा, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले म को हुँ भनी भन्दछन्?”

^{२८}चेलाहरूले उत्तर दिए, “कति मानिसहरूले तपाईंलाई बपतिस्मा दिने यूहन्ना हुन् भन्छन्। कति मानिसहरूले तपाईंलाई एलिया* भन्दछन्। अनि अरू-कसैले तपाईंलाई अगमवक्ताहरूमा एक हुन् भन्दछन्।”

^{२९}त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरू म को हुँ भनी भन्दछौ?”

पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

^{३०}येशूले चेलाहरूलाई कडासित भन्नुभयो, “कसैलाई म को हुँ भनेर नभन्नु।”

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मनु पर्छ

(मती १६:२१-२८; लूका ९:२२-२७)

^{३१}त्यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई सिकाउन शुरू गरे कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्टहरूको सामना गर्नुपर्छ। येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो कि बृद्ध यहूदी प्रमुखहरू, मुख्य पूजारीहरू तथा शास्त्रीहरूले मानिसको पुत्रलाई अस्वीकार गर्नेछन्। उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु

एलिया ख्री. पूर्व ८५० वर्ष अघि परमेश्वरको बारेमा बोल्ने व्यक्ति।

भयो कि मानिसको पुत्रलाई* मारिनु पर्छ अनि मरेको तीन दिनपछि बौरी उठ्नेछन्। ^{३२}येशूले पछि घट्ने प्रत्येक घटनाहरूको बारेमा तिनीहरूलाई भन्नुभयो। उहाँले कुनै कुरालाई गुप्ति राख्नु भएन। पत्रुसले येशूलाई अलग्ग लगे अनि येशूले भनेका कुराहरूको आलोचना गरे। ^{३३}तर येशू फनक्क फर्के अनि चेलाहरूलाई हेर्नु भयो। अनि उहाँले पत्रुसलाई हकार्नुभयो। अनि उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शैतान! म देखि टाढो बस्! परमेश्वरले सोच्नु भए जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमीले मानिसहरूले जस्तै सोच्छौ।”

^{३४}तब येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि त्यहीँ थिए। अनि उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई अनुशरण गर्नचाहन्छ भने, त्यसले स्वयंलाई ‘अस्वीकार’ गर्‍योस् उसले उसलाई दिइएका क्रूस (कष्टहरू)-लाई ग्रहण गर्नुपर्छ, अनि मलाई पछ्याउनु पर्दछ। ^{३५}जसले आफ्नो प्राण बँचाउन चाहन्छ उसले त्यो गुमाउनु पर्नेछ। अनि जसले ममाथि र सुसमाचारको लागि उसको जीवन गुमाउने गर्दछ उसले मात्र आफ्नो जीवनलाई बचाउन सक्नेछ। ^{३६}किनभने मानिसले सारा संसार हात पारेर पनि आफ्नो आत्मा गुमायो भने त्यसलाई के फाइदा भयो? ^{३७}किनभने आफ्नो आत्मा फिर्ता पाउनको निमित्त मानिसले केही पनि तिर्न सक्नेन। ^{३८}अहिले जो बाँचिरहेका छन् तिनीहरू अत्यन्त पापमय अनि नराम्रो समयमा बाँचिरहेका छन्। यदि कोही म र मेरो वचनदेखि शर्माउँछ भने म पनि ती मानिससँग शर्माउँछु। म त्यत्तिबेला लज्जित हुन्छु जब पिताको पूर्ण महिमामा र पवित्र दूतहरूसँग आउनेछु।”

६ त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यहाँ उभिरहेका मध्ये केही मानिसहरूले तिनीहरूले मर्नभन्दा अधिबाटै परमेश्वरको राज्य आएको देख्नेछन्। परमेश्वरको राज्य शक्ति लिएर आउनेछ।”

येशू मोशा र एलियासँग

(मती १७:१-१३; लूका ९:२८-३६)

^३छ दिनपछि येशू, पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई लिएर अग्लो डाँडामा जानुभयो। त्यहाँ तिनीहरू मात्र थिए। जब

मानिसको पुत्र येशूले स्वयंलाई ‘मानिसको पुत्र’ भनेर पनि चलाउनु सम्बोधन गर्नु हुन्छ। दानिएल ७:१३-१४ यो नाउँ मसीहलाई पनि सम्बोधन गरेको थियो।

ती चेलाहरूले उहाँलाई हेरिरहेका थिए, त्यहाँ येशूको रूप नै बदलियो। ^३येशूको लुगाफाटा उज्यालो अनि चम्किलो भयो। लुगाफाटा यतिसम्म उज्यालो र सेतो भए कि पृथ्वीको कुनैपनि सेतो पार्नेले त्यति सेतो पार्न सकेन। ^४जब तिनीहरूले हेरिरहेका थिए दुइजना मानिसहरू हाजिर भए अनि तिनीहरू येशूसित बात गरिरहेका थिए। ती मोशा र एलिया थिए।

^५पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, हामीलाई यसबेला यहाँ भएको असल छ। हामी यहाँ तपाईंकोलागि, मोशाकोलागि र एलियाको लागि डेरा बनाउँछौं।” ^६के भन्नु पर्नेहो सो पत्रुसलाई थाहा भएन किनभने उ आफै र अरू दुइजना चेलाहरू डराएका थिए।

^७त्यसपछि बादल आएर उनीहरूलाई ढाक्यो। बादलबाट एउटा आवाज आयो अनि भन्यो, “यो मेरो प्यारो पुत्र हो अनि म उसलाई माया गर्छु। उसले भनेको पालन गर!”

^८अचानक जब पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले वरिपरि हेरे तिनीहरूले त्यहाँ कसैलाई पनि देखेनन्। येशू मात्र उनीहरू सित थिए।

^९येशू अनि चेलाहरू डाँडाबाट ओल्टै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो, “डाँडामा देखेका कुराहरूलाई तिमीहरूले कसैलाई नभन्नु। मानिसको पुत्र मृत्युबाट बौरी नउठेसम्म पर्खने गर। त्यसपछि तिमीहरूले यहाँ जे देख्यौ ती मानिसहरूलाई भन्न सक्छौ।”

^{१०}तब चेलाहरूले येशूको कुरा माने अनि तिनीहरूले देखेका कुराहरू नभन्ने भए। तर तिनीहरूले येशूले भन्नु भएको “मृत्यु देखि बौरनु” भन्ने कुराको अर्थको विषयमा तिनीहरू स्वयं माभ्र बहस गर्दै थिए। ^{११}तब तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “किन शास्त्रीहरूले पहिला एलिया आउनुपर्छ भनेका होला?”

^{१२}येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो सत्य हो कि एलिया पहिले आउँनेछन्। एलिया आउँनेछ अनि सबै कुरा जस्तो हुनुपर्छ त्यस्तै व्यवस्था गर्नेछ। तर धर्मशास्त्रमा यो किन लेखिएको छ कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्ट भोग्नु पर्नेछ अनि मानिसहरूले उ प्रति किन खुबै नराम्रो व्यवहार गर्नेछन्? ^{१३}तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया पहिल्यै नै आइसकेका छन्। अनि मानिसहरूले तिनीहरूले चाहे जति उनी प्रति गरे। धर्मशास्त्रमा उसमाथि यस्तै घटनाहरू हुनेछ भनेर लेखिएको छ।”

येशूद्वारा रोगी केटो निको भएको

(मती १७:१४-२०; लूका ६:३७-४३)

^१त्यसपछि येशू पत्रुस, याकूब अनि यूहन्ना अरू चेलाहरू सित सामेल भए। उनीहरूले धेरै मानिसहरू आफ्ना वरिपरि देखे। चेलाहरूसँग शास्त्रीहरूको बहस चलिरहेको थियो। ^२जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू अत्यन्त छक्क परे। उहाँको स्वागत गर्न तिनीहरू दौडिए।

^३येशूले प्रश्नगर्नु भयो, “शास्त्रीहरूसँग तिमीहरू के को बारेमा बहस गरिरहेका थियो?”

^४भीडबाट एकजना मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरूज्यू, मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएको छु। मेरो छोरोलाई दुष्टात्मा लागेको छ। त्यो दुष्टात्माले मेरो छोरोलाई बोल्नमा नै बाधा दिइरहेको छ। ^५त्यो दुष्टात्माले मेरो छोरोलाई आक्रमण गर्छ अनि भूँड्या बजाछ। मेरो छोरोले मुखबाट फाँज निकाल्छ दाहा किटछ अनि कड़ा हुन्छ। मैले तपाईंको चेलाहरूलाई मेरो छोराबाट त्यस दुष्टात्मालाई हटाइ दिउन् भनी बिन्ती गरें, तर तिनीहरूले सकेनन्।”

^६येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूले विश्वास नै गर्दैनौ। तब कतिबेर म तिमीहरूसँग बस्नसक्छु। तिमीहरूसँग कतिबेर धैर्य लिएर म बस्नसक्छु? त्यो ठिटोलाई मकहाँ ल्याओ।”

^७त्यसपछि चेलाहरूले त्यो ठिटोलाई येशूकहाँ ल्याए। जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यसैबेला त्यसले ठिटोलाई आक्रमण गर्‍यो। ठिटो भूँड्या लड्यो अनि छटपटाउन लाग्यो। त्यसले मुखबाट फाँजहरू निकालिरहेको थियो।

^८येशूले त्यस ठिटोको बाबुलाई सोध्नु भयो, “कहिले देखि यो ठिटो यी सबबाट पिडित छ?”

बाबुले जवाब दिए, “बाल्यकाल देखि नै। ^९दुष्टात्माले घरि-घरि त्यसलाई आगोमा अनि पानीमा पछारेर मार्न खोज्छ। यदि तपाईंले त्यसका निमित्त केही गर्नुसक्नु हुन्छ भने कृपया हामीमाथि, दया गरी मदत गर्नुहोस।”

^{१०}येशूले ठिटोको बाबुलाई भन्नुभयो, “‘तिमीले भन्यौ,’ यदि तपाईंले सक्नुहुन्छ भने? यदि कसैले विश्वास गर्‍यो भने हरेककुरा सम्भव हुन्छ।”

^{११}त्यस ठिटोको बाबु चाँहि यो सुनेर खुबै उत्तेजित भयो। त्यसले भन्यो, “म विश्वास गर्छु। मेरो विश्वास अझ बढाउनमा मलाई मदत गर्नुहोस्।”

^२येशूले देख्नुभयो कि धेरै मानिसहरू त्यहाँ के भइरहेको होला भनेर हेर्नलाई आइरहेका थिए। तब उहाँले दुष्टात्मालाई हकार्दै भन्नुभयो, “तँ दुष्टात्माले यी केटोलाई बहिरो अनि लाटो तुल्याएको छस्। म तँलाई आज्ञा गर्दछु कि त्यो ठिटोबाट बाहिर निक्लिहाल अनि अब कहिले पनि भित्र नपस्।”

^{२६}त्यो दुष्टात्मा करायो। ठिटोलाई तल भुँड्या पछाऱ्यो। अनि त्यो उसको शरीरबाट बाहिर निस्कियो। ठिटोलाई मरेको जस्तै देखियो। मानिसहरूले भने, “त्यो त मर्चो।”
^{२७}तर येशूले ठिटोको हात समात्नु भयो अनि त्यसलाई उठ्नलाई मद्दत गर्नुभयो।

^{२८}त्यसपछि येशू घर्तर्फ लाग्नुभयो। उहाँका चेलाहरू मात्र उहाँसँग थिए। तिनीहरूले भने, “हामीले त्यो दुष्टात्मालाई बाहिर निकाल्न नै सकेनौं, किन होला?”

^{२९}येशूले भन्नुभयो, “त्यस प्रकारको आत्मालाई खालि प्रार्थना गरेर मात्र बाहिर निकाल्न सकिन्छ।”

येशूले आफ्नो मृत्यु बारे भन्नुभयो

(मती १७:२२-२३; लूका ९:४३-४५)

^{३०}त्यसपछि येशू अनि उहाँका चेलाहरूले त्यस ठाउँलाई छोड्नुभयो। तिनीहरू गालीली भएर गए। तर येशूले उनीहरू कहाँ छन् भनेर मानिसहरूले पत्तो नपाओस् भन्ने चाहेका थिए।
^{३१}येशूले उनको चेलाहरूलाई मात्र सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मार्न मानिसहरूका हातमा सुम्पिदिनेछन्। तीन दिनपछि म मृत्युबाट बौरी उठ्नेछु।”
^{३२}तर चेलाहरूले केही बुझेनन् कि येशूले के भन्नुभएको हो। अनि उहाँले के भन्नुभएको हो भनेर सोध्न डराए।

येशू भन्दछन को महान हो

(मती १८:१-५; लूका ९:४६-४८)

^{३३}येशू र आफ्ना चेलाहरू कफर्नहम जानुभयो। जब उनीहरू एउटा घरमा थिए। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “यात्रा गर्दै गर्दा तिमीहरूले के बहस गर्दै थियौं?”
^{३४}तर चेलाहरूले जवाफ दिएनन्, किनभने तिनीहरूले बाटोमा कुरा गर्दै आउँदा उनीहरूको माभ्रमा सबभन्दा महान को होला भन्ने कुराको चर्चा भएको थियो।

^{३५}येशू बस्नुभयो अनि बाहजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले आफूलाई

पहिलो बनाउन चाहन्छ भने, उसले आफूलाई अरू मानिसहरूलाई भन्दा अन्तिम व्यक्ति बनाउनु पर्छ अनि अरू सबैको सेवा गर्नुपर्छ।”

^{३६}त्यसपछि येशूले एउटा सानो बालकलाई लिएर आउनु भयो। उहाँले त्यस बालकलाई चेलाहरू अघि उभ्याउनु भयो। उहाँले बालकलाई आफ्नो बाहुमा लिनुभयो अनि भन्नुभयो, ^{३७}“यदि कसैले मेरो नाममा यस्तो बालकहरूलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यसो त त्यस मानिसले मलाई पनि ग्रहण गरेको बराबर हुन्छ। यदि कसैले मलाई स्वीकार गर्छ भने त्यसले, जसले मलाई पठाउनु भयो उसलाई पनि स्वीकारेको हुनेछ।”

जो तिमीहरूको विरुद्धमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ

(लूका ९:४९-५०)

^{३८}यसकारण यूहन्नाले भने, “गुरूज्यू, हामीले एकजना मानिसलाई तपाईंका नाम लिएर अर्को मानिसमा भएको दुष्टात्माहरू भगाउँदै गरेको भेट्यौं। त्यो हामीमध्ये कोही पनि होइन। त्यसैले, त्यसलाई हामीले रोक्न, किनभने त्यो हाम्रो दलको मानिस थिएन।”

^{३९}येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई नरोक। यदि मेरो नाममा कसैले शक्तिपूर्ण कामहरू गर्छ भने उसले मेरो बारेमा खराब कुरा गरेको हुँदैन।
^{४०}यदि कोही व्यक्ति हाम्रो विरुद्धमा छैन भने उ हामीसित छ।
^{४१}तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीलाई ख्रीष्टको मानिस मानेर यदि कसैले एक प्याला पानी दिई सहायता गर्छ भने, उसले आफ्नो इनाम कहिल्यै गुमाउने छैन।”

येशूले पापको बारेमा चेतावनी

(मती १८:६-९; लूका १७:१-२)

^{४२}यदि यी मध्ये कुनै एउटा सानो बालकले ममा विश्वास गर्दछ अनि अर्कोले त्यसलाई पाप गर्न लाउँछ भने उसको लागि यो राम्रो हुनेछ कि आफ्नो घाँटीमा जाँतो बाँधेर समुद्रमा हाम फालोस।
^{४३}यदि तिमीहरूको हातले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई काटिदिनु पर्छ। तिम्रो निमित्त शरीरको एक अङ्ग न भए पनि असल जीवनमा प्रवेश गर्नु दुई हात भएर पनि नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो। जहाँ बलेको आगो कहिल्यै निभ्दैन।
^{४४}*
^{४५}यदि तिम्रो खुट्टाले तिमीलाई

पाप गर्नु लाउँछ भने त्यसलाई काटिदेऊ। तिम्रो शरीरको एक अँग बिना परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुवै खुट्टा भएर नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो।^{४६*} ^{४७}यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई निकाल। तिम्रा निमित्त एउटा आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुइवटा आँखा भएर नरकमा फ्याँकिइनु भन्दा उत्तम हो।^{४८} नरकमा जसलाई कीरा लाग्दछ त्यो कहिल्यै मर्दैन। नरकमा, आगो पनि कहिल्यै निभ्दैन।^{४९} प्रत्येक आगोले दण्डित हुनेछ।

^{५०}नून राम्रो हुन्छ। यदि नूनले नूनको स्वाद नै हराएको छ भने त्यसलाई फेरि जुनिलो बनाउन सकिदैन। यसैले असल बन। अनि एका-अर्कामा शान्ति कायम गर।”

येशूद्वारा छुटानाम बारे शिक्षा

(मती १६:१-१२)

१० त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो। उहाँ यहूदियाको र इलाका औ यर्दन नदीको पारिपट्टि जानुभयो। फेरि अनेकौं मानिसहरू उहाँ भएकहाँ आए। अनि उहाँले अधिभैँ मानिसहरूलाई सिकाउनुभयो।

केही फरिसीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई परीक्षा लिने कोशिश गरे। तिनीहरूले उहाँलाई भने, “के कुनै मानिसले आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्नु उचित हो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई कस्तो आज्ञा पालन गर्नु भन्नुभएको छ?”

फरिसीहरूले भने, “मोशाले अनुमति दिए कि मानिसले एउटा छुटानाम पत्र लेखेर आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्न सक्छ।”

येशूले भन्नुभयो, “मोशाले त्यो आज्ञा तिमीहरूलाई नै लेखिदिएको हो। किनभने परमेश्वरको शिक्षा ग्रहण गर्न तिमीहरूले चाहेका छैनौ।^१ तर जब परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, ‘उहाँले मानिसहरूलाई पुरुष र स्त्रीको रूपमा बनाउनु भयो।’^२ त्यसकारण कुनै मानिस आफ्नो बाबु र आमा त्याग्छ र आफ्ना स्वास्नीसँग बस्छ।^३ अनि तब ती दुइजना मानिस एक हुन्छन्।^४”

पद ४६ ग्रीक प्रलिपि मर्कूस ४८ मा जस्तै लेखिएको छ।

‘उहाँले ... बनाउनु भयो’ उत्पत्ति १:२७।

‘त्यसकारण ... एक हुन्छ’ उत्पत्ति २:२४।

त्यसकारण मानिसहरू अलग हुँदैन जसलाई परमेश्वरले एक बनाएका छन्। तिनी दुइजना रहँदैनन्, एक हुन्छन्।”

^५त्यसपछि, येशू र चेलाहरू घरभित्र थिए। चेलाहरूले येशूलाई फेरि छुटानाम बारे सोधे।^{११} उहाँले भन्नुभयो, “यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो पत्नीदेखि छुटानाम गर्छ अनि अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्छ भने त्यसले आफ्नो स्वास्नीसँग व्यभिचारको पाप गरेको ठहरिन्छ।^{१२} त्यसरी यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो लोग्ने सँग छुटानाम गर्छ अनि अर्को लोग्नेसँग विवाह गर्छ भने त्यो पनि व्यभिचार हो।”

येशूद्वारा बालकहरूलाई ग्रहण

(मती १६:१३-१५; लुका १८:१५-१७)

^१मानिसहरूले तिनीहरूको बालकहरूलाई येशू समक्ष ल्याए ताकि उहाँले तिनीहरूलाई छुनु हुनेछ। तर चेलाहरूले मानिसहरूलाई बालकहरू लिएर आएकोमा हकारे।^{१४} त्यहाँ जे घटना घट्यो येशूले देख्नुभयो। उहाँले बालकहरूलाई उहाँकहाँ नआउनु भनेर रोकेकोमा क्रोध प्रकट गर्नुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक, किनभने परमेश्वरको राज्य तिनीहरूको नै हो जो यी बालकहरू जस्तै छन्।^{१५} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यलाई ग्रहण गर्ने पर्दछ, जसरी सानो बालकले दिइएको कुरा स्वीकार्दछ, नत्र भने तिमीहरू कहिल्यै त्यहाँ पस्न पाउने छैनौ।”^{१६} त्यसपछि येशूले त्यस बालकलाई आफ्नो बाहुमा लिनुभयो। उहाँले आफ्नो हातहरू तिनीहरूमाथि राख्नुभयो अनि आशीर्वाद दिनुभयो।

एकजना धनी मानिस येशूलाई पछ्याउन नवाहेको

(मती १६:१६-३०; लुका १८:१८-३०)

^१येशू हिड्न लाग्नु भयो, त्यसैबेला एउटा मानिस दगुर्दै आयो, येशूको अधि घुँडा टेक्नो। त्यस मानिसले उहाँलाई भन्नु भयो, ‘असल, गुरुज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न मैले के गर्नु पर्छ?’

^२येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले मलाई किन असल भन्दैछौ? कुनै व्यक्ति असल छैन। खालि परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ।^३ यसैले म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिँदछु। तिमी आज्ञाहरू ता जान्दछौ: ‘तिमीले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन, कसैलाई व्यभिचार गर्नु हुँदैन, चोर्नु हुँदैन, भट्टो

साक्षी दिनु हुँदैन, अरूलाई ठगु हुँदैन। तिमीले आफ्नो बाबु र आमालाई सम्मान गर्नुपर्छ।”*

^२त्यो मानिसले भने, “गुरुज्यू, मैले यी सब आज्ञाहरू मेरो बालकपनदेखि नै पालन गर्दै आएको छु।”

^३येशूले त्यस मानिसलाई फर्केर हेर्नुभयो। उहाँले त्यसलाई प्रेम दर्शाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीले पालन गर्नु पर्ने अभै एक अधिक आज्ञा छ। जाऊ अनि आफ्नो सबै चीजहरू बेचिदेऊ। गरीब मानिसहरू माफ त्थो पैसा बाँडिदेऊ। यसको निम्ति स्वर्गमा तिमीलाई इनाम मिल्नेछ। त्यसपछि मकहाँ आऊ अनि मलाई पछ्याऊ।”

^४जब त्यस मानिसले येशूबाट यी सबै कुरा सुने उसको अनुहार अँध्यारो भयो। त्यो मानिस दुःखी बन्यो अनि गयो किनभने त्यो खुबै धनी थियो।

^५त्यसपछि येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यमा पस्नलाई एकजना धनी मानिसलाई निकै गाह्रो पर्छ।”

^६अनि येशूका कुरामा चेलाहरू अचम्ममा परे। तर येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नु भयो! “हे मेरो नानीहरू परमेश्वरको राज्यमा पस्नु अति गाह्रो छ। ^७धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यभित्र पस्नुभन्दा ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिरेर जानु सजिलो छ।”

^८चेलाहरू अति अचम्भित भए अनि एक-अर्कामा चर्चा गर्न लागे, “त्यसो भए को चाँहि पस्नसक्छ?”

^९येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यी सब असम्भव छ। तर यी सबै परमेश्वरमा असम्भव छैन। किनभने, परमेश्वरको निम्ति यी सबै सम्भव छ।”

^{१०}पन्ध्रसले येशूलाई भने, “हामीले सब त्याग्यौ अनि तपाईंको अनुशरण गर्छौ।”

^{११}येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। प्रत्येक मानिस जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाजुभाई, दिदी-बहिनी, आमा, बाबु, बालकहरू वा खेत-जमीन छोडेर सुसमाचारमा लागेको छ ^{१२}उसले आफूले त्यागेको भन्दा सयौं गुणा अधिक पाउनेछ। यहाँ यस संसारमा त्यस मानिसले घरहरू दाजुभाइहरू, दिदी-बहिनीहरू, आमाहरू, बालकहरू अनि खेत सबै पाउनेछ। यी

सहित उसले यातना पाउने छ। तब आउने वाला संसारमा उसले अनन्त-जीवन पाउनेछ। ^{१३}अहिले धेरै जो पहिलो छन् भविष्यमा तिनीहरू अन्तमा पर्नेछन्। अनि अहिले धेरै जो अन्तमा छन् तिनीहरू भविष्यमा पहिलो हुने छन्।”

येशू आफ्नो मृत्यु बारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ

(मती २०:१७-१९; लूका १८:३१-३४)

^१येशू र आफूसँग भएका अरु मानिसहरू यरूशलेम गइरहनु भएको थियो। उहाँले मानिसहरूको अगुवाइ गरिरहनु भएको थियो। येशूका चेलाहरू चकित भइरहेका थिए। अनि जो मानिसहरू तिनीहरूका पछि-पछि थिए तिनीहरू भने डराइरहेका थिए। उहाँले बाहजना चेलाहरूलाई फेरि भेला गर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्न लाग्नु भयो, उहाँलाई के हुनेवाला छ? ^२येशूले भन्नुभयो, “हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका अधि सुम्पिने छन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई मृत्यु दण्ड दिनेछन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई अयहूदीहरूलाई सुम्पनेछन्। ^३तिनीहरूले उहाँलाई थुक्नेछन्, कोरालाउने छन् अनि उहाँलाई मार्ने छन्। तर उहाँको मृत्युको तीन दिनपछि, फेरि उहाँ बौरी उठ्नुहुने छ।”

याकूब र यूहन्ना आफ्नो निम्ति अनुरोध गर्छन्

(मती २०:२०-२८)

^१त्यसपछि जब्दीका छोराहरू याकूब र यूहन्ना उहाँ कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू तपाईंले हाम्रो निम्ति हामी जे चाहन्छौं सो गरिदिनुहोस्।”

^२येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई के गर्नु पर्ने भनी चाहन्छौं?”

^३तिनीहरूले भने, “जब हामी तपाईंको महिमामा आउँछौं हामी एक जनालाई तपाईंको दाहिने तिर अनि अर्कोलाई तपाईंको देब्रे तिर बस्ने अनुमति दिनुहोस्।”

^४येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले बुझ्दैनौं कि तिमीहरू के मागिरहेका छौं। के मैले भोग्नु पर्ने जस्तै कष्टहरू तिमीहरूले सहन गर्नसक्छौं? अथवा जुन बप्टिस्मा मैले लिएको छु, त्यो बप्टिस्मा तिमीहरू लिन सक्छौं?”

^५छोरोहरूले जवाफ दिए, “अवश्य, हामी सक्छौं।”

येशूले छोरोहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै नै तिमीहरूले पनि मैले सहनुपर्ने जस्तै कष्टहरू सहनु मैले लिए जस्तै

बन्तिस्मा तिमीहरूले पनि लिनु पर्छ।^{४०}तर म मेरो दाहिने वा देब्रेपट्टि कसलाई बसाउनु पर्ने हो त्यो चुन्न सकिन्नै। यी स्थानहरू अरूका निम्ति हुन्। तिनीहरूकै निम्ति ती ठाउँहरू तयार पारिएका हुन्।”

^{४१}अरू दसजना चेलाहरूले यी सबै सुने। तिनीहरू याकूब र यूहन्नासँग रिसाए।^{४२}येशूले सबै चेलाहरूलाई उपस्थित हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “अथहूदीहरूको पनि आफ्ना मानिसहरू छन् तिनीहरूलाई शासकहरू भनिन्छ। तिमीहरूले जान्दछौ कि तिनीहरूले आफ्ना शक्तिको प्रभाव देखाउँदछन्। अनि तिनीहरूका प्रमुखहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिहरू मानिसहरूमा प्रयोग गर्न मन पराउँछन्।^{४३}तर तिमीहरूसँग यस्तै अभ्यास चाँहि हुँदैन। यदि तिमीहरूमध्ये कसैले महान पुरुष हुन चाह्यौ भने तब उ तिम्रो नोकर हुनुपर्छ।^{४४}यदि तिमीहरूमध्ये कसैले प्रमुख बन्न चाह्यौ भने उ सबैको कमारो हुनुपर्छ।^{४५}त्यसरी नै, मानिसको पुत्र सेवा लिनु होइन तर सेवा गर्नु आएको हो। मानिसको पुत्र उनको आफ्नै जीवन दिन अनि अरू धेरै मानिसलाई बँचाउन आएका हुन्।”

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मती २०:२६-३४; लूका १८:३५-४३)

^{४६}तब उनीहरू यरीहो शहरमा आइपुगे। तब येशू आफ्ना चेलाहरू र अरू धेरै मानिसहरूसँग त्यो शहर छोड्दै हुनु हुन्थ्यो। एउटा अन्धो मानिस, बारतिमै (तिमैयुसको छोरो) नाम गरेको सडकको एक छेउमा बसिरहेको थियो। त्यसले सधैं पैसा मागिरहन्थ्यो।^{४७}त्यस अन्धो मानिसले नासरतदेखि येशू त्यसैतिर आउनु हुँदैछ भन्ने सुन्यो। त्यो चिच्याउन लाग्यो, “येशू दाऊदका पुत्र, कृपया मलाई मदत गर्नुहोस्।”

^{४८}धेरै मानिसहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई हकारे अनि चुप लाग्नु भने। निन्दा गरे। तिनीहरूले त्यसलाई केही नबोल्नु हूकूम गरे। तर त्यो अन्धो मानिस भन भन चिच्याउँदै रह्यो, “ए दाऊदका पुत्र मलाई मदत गर्नुहोस्।”

^{४९}येशू त्यही रोकिनु भयो अनि भन्नुभयो, “त्यस मानिसलाई मकहाँ आउनु भन।”

अनि तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई बोलाए। तिनीहरूले भने, “खुशी होऊ! उठ! येशूले तिमीलाई बोलाउनु हुँदैछ।”^{५०}त्यो अन्धो मानिस जुरुक्क उठ्यो।

उसले आफ्नो वस्त्र त्यहाँ पर्याँक्यो, उप्रच्यो अनि येशूकहाँ गयो।

^{५१}येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “मैले तिम्रो निम्ति के गरेको चाहन्छौ?”

त्यो अन्धो मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरूज्यू! म फेरि मेरो दृष्टि चाहन्छु।”

^{५२}येशूले भन्नुभयो, “जाऊ, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले विश्वास गर्छौ।” त्यसपछि त्यस अन्धो मानिसले फेरि दृष्टि प्राप्त गरे। त्यसले येशूलाई नै पछ्यायो।

राजा भैं येशूको यरूशलेममा प्रवेश

(मती २१:१-११; लूका १९:२८-४०; यूहन्ना १२:१२-१६)

११ येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम पुग्नै लागेका थिए। जैतून डाँडामा भएको बेथानी र बेथानी शहरमा उनीहरू आइपुगे। त्यहाँ येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई केही गर्न भनी पठाउनु भयो।^१येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “शहरमा जाऊ अनि त्यहाँ देख्नेछौ। जब त्यहाँ पुग्नेछौ, तिमीहरूले त्यहाँ एउटा गधालाई सांग्लोले बाँधेर राखेको पाउनेछौ। त्यो गधामाथि अहिलेसम्म कोही चढेको छैन। त्यो गधालाई फुकालेर मकहाँ ल्याऊ।^२यदि कसैले त्यो गधालाई कहाँ लगिरहेको छौ भनेर सोधे त्यसलाई भनिदिनु, ‘स्वामीलाई यो आवश्यकता छ। उहाँले त्यसलाई फेरि चाँडै फर्काइदिनुहुन्छ।’”

^३चेलाहरू शहर पुगे। तिनीहरूले त्यहाँ बाहिर गलिल्लमा एउटा घरको ढोकाको छेउमा एउटा जवान गधालाई बाँधेर राखेको पाए। चेलाहरूले गधालाई फुकाले।^४त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सब देखे। तिनीहरूले सोधे, “तिमीहरूले यो के गर्दैछौ? त्यो गधालाई त्यहाँबाट किन फुकालिरहेछौ?”^५चेलाहरूले येशूले भन्नु भए भैं उत्तर दिए। मानिसहरूले ती चेलाहरूलाई गधा दिन अनुमति दिए।^६त्यसपछि चेलाहरूले येशूकहाँ गधा पुर्याए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू गधामाथि चढाए अनि येशू त्यसमाथि वस्नु भयो।^७अनेकौ मानिसहरूले सडकमा येशूको निम्ति भनेर आफ्ना वस्त्रहरू ओच्छ्याए। कतिजनाले रुखका हाँगाहरू काटेर सडकमा ओच्छ्याए।^८केही मानिसहरू येशूको अधि-अधि हिँड्दै थिए। केही मानिसहरू उहाँकै पछि-पछि हिँड्दै थिए। सबै मानिसहरू कराउँदै थिए,

“उहाँको प्रशंसा गर!” स्वागत गर! परमेश्वरले उसलाई आर्शिवाद गरून जो प्रभुको नाउँमा आउनु हुँदछ!”

भजनसंग्रह ११८:२५-२६

१० हाम्रा पिता दाऊदको राज्यलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिऊन्। जुन राज्य आउनेछ! स्वर्गको परमेश्वरलाई प्रशंसा!”

११ येशू यरूशलेममा जानुभयो अनि मन्दिरभित्र फस्नुभयो। मन्दिरको वरिपरि उहाँले हेर्नुभयो। तर अबेर भइसकेको थियो। यसकारण उहाँ आफ्ना बाहजना प्रेरितहरूलाई लिएर बेथानी पुगनुभयो।

येशूले भन्नुभयो नेभाराको रूख मर्नेछौं

(मती २१:१८-१९)

१२ अर्कोदिन, तिनीहरूले बेथानी छोड्नुभयो। येशू भोकाउनु भएको थियो। १३ येशूले टाडामा एउटा नेभाराको रूख देख्नु भयो। त्यहाँ पुगेर केही नेभाराको फलहरू छ कि भनेर हेर्नुभयो। तर त्यहाँ पातहरू मात्रै थिए। किनकि त्यो समय नेभारा फल्ने समय थिएन। १४ अनि उहाँले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूले अब उप्रान्त तेरो फलहरू फेरि कहिल्यै खाने छैन।” उहाँका चेलाहरूले यी सबै कुरा सुने।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मती २१:१२-१७; लूका १९:४५-४८; यूहन्ना २:१३-२२)

१५ तिनीहरू यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिर जानुभयो। उहाँले मन्दिर इलाकाबाट बेच्ने र किन्नेहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो। उहाँले विभिन्न पैसा-रूपियाँका लेन-देन गर्नेहरूको टेबलहरू पल्टाइदिनु भयो। ढुक्कुर बेच्नेहरूको चौकीहरू पनि उहाँले पल्टाइदिनु भयो। १६ येशूले कसैलाई पनि मन्दिर भएर केही चीजहरू बोकेर ल्याउने अनुमति दिनु भएन। १७ तब उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रहरूमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर सबै जातिको निमित्त प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ’* तर तिमीहरूले परमेश्वरको घरलाई ‘चोरहरू लुक्ने घर’*-मा परिर्वर्तन गरिरहेछौं।”

‘मेरो घर ... कहलाइनेछ’ यशैया ५६:७।

‘चोरहरू लुक्ने घर’ यर्मिया ७:११।

१८ मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यी सब कुराहरू थाहा पाए। तिनीहरूले येशूलाई मार्ने उपाय रचन थाले। प्रायः सबै मानिसहरू येशूको शिक्षामा चकित परेका हुनाले तिनीहरू येशूसँग डराएका थिए। १९ त्यसै रात, येशू अनि उहाँका चेलाहरूले शहर छोड्नुभयो।

येशूद्वारा विश्वासको शक्ति-प्रदर्शन

(मती २१:२०-२२)

२० अर्को बिहान, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग जाँदै हुनु हुन्थ्यो। तिनीहरूले नेभाराको रूख देखे जसलाई येशूले शराप दिनु भएको थियो। नेभाराको रूख जरादेखि टुप्यो सम्मै सुकिसकेको थियो। २१ पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, नेभाराको रूखलाई हेर्नु हवस जसलाई तपाईंले हिजो सराप दिनु भएको थियो। अहिले त्यो सुकिसकेको र मरिसकेको छ।”

२२ येशूले जवाफ दिनुभयो, “परमेश्वरमा विश्वास राख। २३ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले यो पर्वतलाई भन्नसक्छौ, ‘जा अनि समुद्रमा खस्!’ अनि यदि तिमीहरूको मनमा कुनै शंकाहरू छैन अनि तिमीले विश्वास गरेको खण्डमा तिमीले भनेको कुरा घटने छ। तब परमेश्वरले तिम्रो निमित्त यसो गरिदिनु हुनेछ। २४ यसैले तिमीहरूले पाइने वस्तुको निमित्त प्रार्थना गर भन्दछु। अनि यदि विश्वास गर्छौ भने तिमीहरूले ती चीजहरू पाइसकेका छौ तब त्यो तिम्रो आफ्नै हुनेछ। २५ जब तिमीहरू प्रार्थनाका निमित्त तयार हुन्छौ, अनि कसैको विरुद्धमा तिमीहरूमा भएको नराम्रो भाव सम्भन्ना भयो भने, त्यसलाई क्षमा गरिदेऊ। यसो गर्छौ भने स्वर्गका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।” २६ *

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूको सामर्थ्यमाथि सन्देह

(मती २१:२३-२७; लूका २०:१-८)

२७ येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिरको वरिपरि जाँदै हुनुहुन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदी प्रमुखहरू उहाँकहाँ आए। २८ तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस्! यत्रो के-के गर्नलाई तपाईंसँग कुन चाहिँ

पद २६ प्रारम्भिक ग्रीक लिपिहरू अनुसार: “यदि तिमीहरूले कसैलाई क्षमा गर्छौ भने स्वर्गका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।”

त्यस्तो अधिकार (शक्ति) छ?" कसले तपाईंलाई यो अधिकार दिएका हुन्?"

^{२६}येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न राख्छु। यदि तिमीहरूले मेरो प्रश्नको जवाफ दिऔं भने तब म तिमीहरूलाई भन्नेछु कि यी सब गर्नलाई मेरो के अधिकार छ। ^{३०}यूहन्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाट भएको हो वा मानिसबाट भएको हो? मलाई जवाफ देऊ।"

^{३१}ती यहुदी प्रमुखहरूले येशूको प्रश्न बारे बहस गरे। तिनीहरू एका-अर्कामाभ्रमा बात चीत गर्न लागे, "यदि हामीले जवाफ दिऔं, 'यूहन्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाट भएको हो,' येशूले भन्नु हुनेछ, 'त्यसो भए तिमीहरूले यूहन्नालाई किन विश्वास नगरेको?' ^{३३}तर यदि हामीले भन्यौं, 'यूहन्नाको बपतिस्मा मानिसबाट भएको हो,' मानिसहरू हामीसँग रिसाउनेछन्।" (ती मानिसहरूसँग भयभीत थिए। सबैलाई यूहन्ना एकजना अगमवक्ता हुनु भनेर विश्वास थियो)।

^{३३}तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, "हामी यसको सही उत्तर जान्दैनौं।"

तब उहाँले भन्नुभयो, "तब यी सब कामहरू गर्नलाई मसित कुन त्यसो अधिकार छ म पनि तिमीहरूलाई भन्दिनँ कि कुन अधिकारद्वारा म यी कुराहरू गरिरहेको छु।"

परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउँनु भयो

(मती २१:३३-४६; लूका २०:६-१६)

१२

येशूले मानिसहरूलाई सिकाउनलाई दृष्टान्तहरूको उपयोग गर्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "कुनै एकजना मानिसले एउटा खेतमा अङ्गुर रोपे। त्यस मानिसले खेतको वरिपरि बार लगाए अनि त्यसमा एउटा कोल खोपे। त्यसपछि त्यसले एउटा मचान बनायो। त्यसले आफ्नो खेत केही खेतीवालहरूलाई भाडामा दिए। त्यसपछि त्यो मानिस परदेश लाग्यो। ^३केही समय पछि अङ्गुरको फसल उठाउने बेला आयो। त्यसपछि त्यस मानिसले आफ्नो अंश ल्याउनलाई खेतबारीमा एकजना नोकरलाई पठायो। ^३तर खेतालाहरूले त्यस नोकरलाई पत्रे अनि पिटे। तिनीहरूले नोकरलाई रित्तै हात फर्काइदिए। ^५फेरि त्यस मानिसले अर्को नोकरलाई पठाए। खेतीवालले त्यसलाई टाउकोमा हिकार्ए। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै इज्जत दिएनन्। ^५फेरि त्यस मानिसले

अर्को ती खेतीवालाहरूकहाँ नोकरलाई पठाए। तर खेतीवालाहरूले त्यसलाई मारिदिए। त्यस मानिसले अरू धेरै नोकरहरूलाई पठाए। तर खेतीवालहरूले कतिजनालाई पिटे अनि कतिजनालाई मारिदिए।

^६"अब त्यस मानिससँग खेतीवालहरूकहाँ पठाउनलाई एउटै मात्र व्यक्ति रहेको थियो। त्यो व्यक्ति त्यही मानिसको छोरो थियो। त्यस मानिसले छोरोलाई माया गर्थ्यो। तर पनि त्यसले आफ्नो छोरोलाई खेतीवालहरूकहाँ पठाउने निश्चय गर्‍यो। उसले पठाउन सक्ने त्यो मात्र अन्तिम व्यक्ति थियो। त्यस मानिसले भन्यो, 'खेतीवालहरूले मेरो छोरोलाई त आदर गर्ने नै छन्।'

^७"तर खेतीवालहरूले आफूहरू माफ्नै बहस गरे, 'यो मालिकको छोरो हो। यो खेतबारी उसको हुन्छ। यसकारण हामी यसलाई मारौं तब यो खेतबारी हाम्रै हुनेछ।' "तब ती खेतालाहरूले छोरोलाई पक्रिए, मारे अनि अङ्गुर बारी बाहिर फेंकिदिए।

^८"यसकारण यो अङ्गुर बारीको मालिकले के गर्नेछ? त्यो अङ्गुर बारीमा जानेछ अनि ती खेतीवालहरूलाई मार्नेछ। तब त्यसले त्यो अङ्गुर बारी अरू नै खेतीवालहरूलाई दिनेछ। ^{१०}निश्चय नै तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा यी वचनहरू पढेका होला:

'निर्माताहरूले अस्वीकार गरेका ढुंगाहरू नै कुनाको ढुङ्गा बनेको छ।

^{११} परमप्रभुले नै यस्तो गर्नु भएको हो, अनि हाम्रो निम्ति यो अचम्म भएको छ।"

भजनसंग्रह ११८:२२-२३

^{१२}ती यहुदी प्रमुखहरूले येशूले भन्नु भएको यो कथा सुन्न पाए। तिनीहरूले यो कथा तिनीहरूको आफ्नै बारेमा हो भन्ने बुझे। यसकारण कसरी हुन्छ येशूलाई पक्रने उपायमा तिनीहरूलागो। तर मानिसहरूदेखि तिनीहरूलाई डर पनि थियो। अनि ती यहुदी प्रमुखहरू येशूलाई छोडेर अन्यत्र कतै गए।

यहुदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई छक्काउने चेष्टा

(मती २२:१५-२२; लूका २०:२०-२६)

^१त्यसपछि, यहुदी प्रमुखहरूले हेरोदीअन्स भन्ने दलका केही मानिसहरू र केही फरिसीहरूलाई येशू भएकहाँ पठाए। तिनीहरूले येशूलाई केही भूल गराए

पकन चाहन्थे।^{१४} फरिसीहरू र हेरोदीअन्सहरू येशूकहाँ पुगे अनि भन्न लागे, “हे गुरुज्यू, हामी जान्दछौं कि तपाईं एक इमान्दार मानिस हुनुहुन्छ। अरूले के भन्नुन् भनेर तपाईं डराउनु हुँदैन। सबै तपाईंको अगाडी एउटै हुन्। अनि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग ठीकसित सिकाइरहनु भएको छ। हामीलाई भन्नुहोस्: के सिजरलाई कर बुभाउनु उचित छ? हामीले कर तिर्नु पर्ने हो कि नतिर्नु पर्ने हो?”

^{१५}तर येशूले तिनीहरूको कपट बुझ्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मलाई किन जालमा पार्न खोज्दैछौ? ल्याऊ मलाई एउटा चाँदीको सिक्का। म त्यसलाई हेर्न चाहन्छु।”^{१६}तिनीहरूले येशूलाई एउटा सिक्का दिए अनि उहाँले सोध्नुभयो, “यो सिक्कामा कसको चित्र अङ्कित छ? अनि यसमा कसको नाउँ लेखिएको छ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “यो सिजरको चित्र हो अनि उसको नाउँ।”

^{१७}अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सिजरको चीजहरू सिजरलाई नै देऊ। अनि परमेश्वरको चीजहरू परमेश्वरलाई नै देऊ।” ती येशूको कुरा सुनेर छक्क परे।

केही सदुकीहरूद्वारा येशूलाई छक्काउने चेष्टा

(मती २२:२३-३३; लूका २०:२७-४०)

^{१८}तब केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। (सदुकीहरूमा विश्वास थियो कि मृत्युबाट कुनै पनि व्यक्ति बौरी उठ्ने छैन।) सदुकीहरूले उहाँलाई एउटा प्रश्न राखे।^{१९}तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, मोशाले लेखेका छन् कि यदि कुनै विवाहित मानिस मर्यो भने अनि उसको पत्निको कुनै सन्तान छैन भने त्यसबेला उसको भाइले त्यो विधवालाई आफ्नो दाजुकोलागि सन्तान जन्माउन विवाह गर्नु पर्छ। त्यसपछि आफ्नो दाजुकोलागि तिनीहरूले सन्तान बनाउन सक्नेछ।^{२०}सातजना दाजुभाइ थिए। पहिलो दाजुले विवाह गरे अनि मरे। उसको कुनै सन्तान थिएन।^{२१}त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे। उ पनि मर्यो अनि कुनै सन्तान भएन। त्यस्तै घटना घट्यो तेस्रो भाइसँग पनि।^{२२}सबै सात दाजुभाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे अनि प्रत्येक मरे। कुनै पनि सात दाजुभाइबाट सन्तान भएन। अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी।^{२३}तर सबै सातजना दाजुभाइले त्यसलाई विवाह गरेको थियो। यसकारण जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला त्यस स्त्रीको, चाँहि लोग्ने को हुने छन्?”

^{२४}येशूले जवाफ दिनु भयो, “तिमीहरू अत्यन्तै गल्तीमा छौ? किनभने धर्मशास्त्रहरूमा के लेखिएको कुरा पनि अनि परमेश्वरको शक्तिको बारेमा तिमीहरूले केही जानेका छैनौ।^{२५}जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला त्यहाँ कुनै विवाह हुने छैन। मानिसहरूले एक-अर्कामाथि विवाह गर्ने छैनन्। तिनीहरू स्वर्गमा स्वर्गदूतहरू जस्तै हुनेछन्।^{२६}मरेका मानिसहरूको पुनरुत्थानको विषयमा मोशाले लेखेको जल्दो पोथाको कथा पुस्तकमा तिमीहरूले पढेका छैनौ? परमेश्वरले भन्नु भएको छ: ‘म अब्राहामको परमेश्वर हुँ, इसहाकको परमेश्वर र याकूबको परमेश्वर।’^{२७}परमेश्वर मरेका मानिसहरूका परमेश्वर होइनन् तर जीवित मानिसहरूका परमेश्वर हुन्। तिमी सदुकीहरू भूलमा परेका छौ।”

कुन आज्ञा सबभन्दा महान हो?

(मती २२:३४-४०; लूका १०:२५-२८)

^{२८}कानुनको शास्त्रीहरूमा एकजना येशूकहाँ आए। उसले सदुकीहरू र फरिसीहरूसँग येशूले बहस गरिरहेको सुने। उसले येशूले तिनीहरूका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ दिइरहेको सुने। अनि उहाँलाई सोधे, “कुन चाँहि आज्ञा सबभन्दा प्रमुख छ?”

^{२९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “सबभन्दा महान आज्ञा यस्तो छ: ‘इस्त्राएलका मानिसहरू, सुन! परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर नै एक प्रभु हुन्।^{३०}तिमीहरूले तिमीहरूको परमप्रभु परमेश्वरलाई सारा मनले, सारा आत्माले, सारा प्राणले र सारा शक्तिले उहाँलाई प्रेम गर्नुपर्छ।’^{३१}दोस्रो महान आज्ञा यस्तो छ: ‘तिमीहरूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर।’* यी आज्ञाहरू भन्दा अन्य आज्ञाहरू महान छैन।”

^{३२}शास्त्रीहरूले उत्तर दिए, “हे गुरुज्यू, त्यही नै ठीक उत्तर हो। तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो ठीक हो। परमेश्वर नै एक प्रभु हुन्, अनि अरू कुनै परमेश्वर छैनन्।^{३३}अनि एउटा मानिसले आफ्नो सारा मनले, सारा प्राणले, र सारा शक्तिले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। अनि आफूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तै अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ। यी आज्ञाहरू सबै अर्पणहरू अनि

*म ... परमेश्वर' प्रस्थान ३:६।

‘इस्त्राएलका ... प्रेम गर्नुपर्छ’ व्यवस्था ६:४-५।

‘तिमीहरूले ... प्रेम गर’ लेवी १६:१८।

परमेश्वरलाई गरिएको अरू बलिदानहरू भन्दा अत्यन्त मुख्य छन्।”

^३येशूले त्यस मानिसले बुद्धिमानपूर्वक जवाफ दिएको पाउनु भयो। अनि उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमी स्वर्गको राज्य नजिक छौ।” त्यसपछि अरू कुनै मानिसले पनि उहाँलाई अरू धेरै प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन् ?

(मती २२:४१-४६; लूका २०:४१-४४)

^३येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनु भएको थियो। उहाँले भन्नुभयो, “किन शास्त्रीहरूले ख्रीष्ट नै दाऊदको पुत्र भनेका हुन्? ^३पवित्र-आत्मामा दाऊद आफैले भन्नुभएको छ:

‘परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई (ख्रीष्टलाई) भन्नु भएको छ:

मेरो छेउमा दाहिनेपट्टि बस, अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा पार्नेछु।’

भजनसंग्रह ११०:१

^३दाऊद आफैले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भन्नुहुन्छ। तब कसरी ख्रीष्ट दाऊदको पुत्र हुनसक्छ?” धेरै मानिसहरूले येशूलाई खूबै आनन्दित भएर सुने।

येशूद्वारा शास्त्रीहरूको आलोचना

(मती २३:१-३६; लूका २०:४५-४७)

^३येशूले लगातार सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामा वस्त्रहरू पहिरिएर आफूलाई प्रमुख देखिनको निम्ति हिँड्न मन पराउँछन्। अनि तिनीहरू आफूलाई बजारमा हुँदा मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नु भन्ने चाहन्छन्। ^३सभाघरहरूमा पनि तिनीहरूले अति मुख्य ठाउँहरू ओगट्न चाहन्छन्। अनि भोजहरूमा पनि त्यसरी नै सम्मानका ठाउँहरूमा बस्न चाहन्छन्। ^४तिनीहरू विधवाहरूसँग कष्टयाई गर्दछन् र तिनीहरूलाई लुट्छन्। अनि आफैले लोकाचारको निम्ति लामो-लामो प्रार्थनाहरू गर्ने गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै दण्ड दिनुहुनेछ।”

विधवाद्वारा भेटी चढाएको अर्थ बुझाउने चेप्टा

(लूका २१:१-४)

^४येशू मन्दिरको ढुकुटी सामु बस्नुभयो जहाँ आएर

मानिसहरूले पैसा चढाउने गर्दथे। उहाँले धेरै धनी मानिसहरूले मन्दिरको ढुकुटीमा धेरै पैसा हालेको हेर्नुभयो। ^५तब एकजना दरिद्र विधवा आई अनि दुइवटा ससाना तौँबाका सिक्काहरू दिई। ती सिक्काहरूको मूल्य एक पैसा भन्दा कम थियो।

^६येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यो दरिद्र विधवाले खालि दुइवटा स-साना सिक्काहरू चढाई। तर वास्तवमा अरू धनी मानिसहरूले दिएको भन्दा त्यसले धेरै दिई। ^७ती मानिसहरूको धेरै छ; तर तिनीहरूले आफूलाई नचाहिएको मात्र दिएको हो। त्यो स्त्री धेरै गरीब छे। तर त्यसले आफूमा भएको सबै नै दिई। अनि त्यसले ती पैसाहरू आफूलाई मदत पुर्‍याउनकोलागि नै हो भन्ने ठानी।”

मन्दिरको भविष्य-संहार

(मती २४:१-४४; लूका २१:५-३३)

१३ येशूले मन्दिरको इलाका छोड्न लाग्नु भएको थियो। कुनै एकजना चेलाले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हेर्नुहोस्। यी मन्दिरको भवनहरू धेरै ठूला-ठूला ढुंगाहरूले बनेर अति सुन्दर भएको छ।”

येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरू यी ठूला भवनहरू देख्छौ? यी भवनहरू सबै ध्वंस हुनेछ। प्रत्येक ढुंगाहरू भूँड्मा फेँकिनेछ। एउटाको माथि अर्को कुनै ढुंगा त्यहाँ हुने छैन।”

^२त्यसपछि, येशू भद्रासे डौँडामा बसिरहनु भएको थियो। उहाँ पत्रुस, याकूब, यूहन्ना र अन्द्रियास सँग अलग्ग हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरू सबैले मन्दिर देख्न सके। ^३तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “हामीलाई भन्नुहोस्, कहिले यस्तो घटना घट्नेछ? अनि यी सब घटना हुनलाग्दा के संकेत हुनेछ?”

^४येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “होशियार बस! कसैले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। ^५धेरै मानिसहरू मेरा नाममा आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म नै एक हुँ।’ अनि तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउनेछन्। ^६तिमीहरूले लडाई र लडाईहरूको बारेमा सुन्न पाउनेछौ। अनि अरू हुने लँडाईहरूको बारेमा पनि कथाहरू सुन्नेछौ। तर डराउनु पर्दैन। अन्तको समय आउन अघिनै यी घटनाहरू घट्नेछ। ^७राष्ट्रहरू अन्य राष्ट्रहरूसित लडाई गर्नेछन्। राज्य-राज्यहरू माभ लडाई चल्नेछ।

विभिन्न ठाउँहरूमा भूकम्प जानेछ। यस्तो समय पनि आउने छ जतिबेला खानलाई केही कुरा हुनेछैन। यी कुराहरू केही कुराहरू नयाँ जन्म हुने प्राथमिक समयमा जस्तै कष्टपूर्ण हुनेछ।

^६“तिमीहरू होशियारी बन। मानिसहरूले तिमीहरूलाई पक्रनेछ अनि न्यायकोलागि लैजानेछ। तिनीहरूले सभाघरहरूमा तिमीहरूलाई पिट्नेछन्। तिमीहरूलाई हाकिमहरू र राजाको सामु जबरजस्ती उभ्याइनेछ। तिमीहरूले मेरो बारेमा साक्षी दिनु पर्नेछ। तिमीहरूले मलाई पछ्याएको कारणले गर्दा यी सबै हुनेछ। ^{१०}यसभन्दा अघिनै सबै जातिहरू सुसमाचारहरू प्रचार गरिनु पर्छ। ^{११}तिमीहरूको पक्राउ हुनेछ अनि न्यायको भागी बन्नु पर्नेछ। तर तिमीहरूले त्यहाँ जे भन्नेछौ त्यस बारे डराउनु पर्ने छैन। त्यसबेला परमेश्वरले तिमीलाई जे दिनुहुन्छ त्यही भन्नु पर्नेछ। त्यसबेला वास्तवमा तिमी आफै बोलिरहेको हुने छैनौ। पवित्र-आत्मा बोलिरहेको हुनेछ।

^{१२}“दाजुभाइहरूले दाजुभाइहरूलाई मार्न विश्वासघात गर्नेछन्। बाबुहरू आफ्नै बालकहरूप्रति विश्वासघात गर्नेछन् अनि मार्नेछन्। बालकहरू पनि आफ्नै आमाबाबुहरूको विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि ती आमाबाबुहरूलाई मार्ने छन्। ^{१३}सबै मानिसहरूले मलाई पछ्यायौ भनेर तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्। तर जो चाँहि अन्तसम्म नै बलवान रहन्छ उ मात्रै बाँचे छ।

^{१४}“जहाँ यो हुनु हुँदैन थियो ‘त्यस स्थानमा उभिएर तिमीहरूले भनायक चिज देख्नेछौ’ ती कुरा जसले ध्वंस गर्नेछ।” (व्यक्ति जसले पढ्छ यसको अर्थ वास्तवमा के हुन्छ बुझ्नुपर्छ।) “त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडहरूतिर भाग्नु पर्छ। ^{१५}मानिसहरू समय नफाली भाग्नु पर्छ। यदि कुनै मानिस घरको छानामा छ भने घरबाट केही निकाल्नलाई उ तलतिर ओर्लेनु हुँदैन। ^{१६}यदि कुनै व्यक्ति आफ्नो खेतबारीमा छ भने त्यो पनि फर्केर आफ्नो वस्त्र ल्याउन त्यहाँ जानेछैन। ^{१७}त्यसबेला गर्भवती स्त्री वा ससाना नानीका आमाहरूलाई पनि भयानक हुनेछ। ^{१८}यस्तो घटना शीतको समयमा नहोस् भनेर प्रार्थना गर। ^{१९}किनभने ती दिनहरूमा जुन कष्ट हुन्छ त्यो यस्तो हुन्छ कि परमेश्वरले संसारको सृष्टि गरेको देखि अहिलेसम्म फेरि भएको छैन। अनि यस्तो दुःखहरू फेरि घट्ने छैन। ^{२०}उहाँका मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरले त्यो भयानक समयलाई सीमित पार्ने निश्चय गर्नु भएको छ। यदि त्यो समय नछोटाइए कोही

पनि बाँचेन छैन। तर परमेश्वरले आफूद्वारा चुनिएका आफ्नै मानिसहरूका निम्ति सहायता पुःखाउनलाई त्यो समय छोड्नुपर्छ। ^{२१}त्यसबेला, यदि केही मानिसहरूले तिमीहरूलाई भने, ‘हेर, खीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।’ अथवा, ‘उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।’ यसलाई विश्वास नगर। ^{२२}भूटो खीष्टहरू र भूटो अगमक्ताहरू आउनेछन अनि परमेश्वरले चुनेका मानिसहरूलाई धोका दिनु सम्भव भए संकेत र चमत्कारहरू गर्ने छन्। ^{२३}यसकारण होशियारी बन। यी सब हुन अघि नै मैले सतर्क गराएको छु।

^{२४}“तर त्यसपछिका दिनहरूमा यस्तो दुःखका समय पछि,

‘सूर्य अँध्यारो हुनेछ, अनि जूनले पनि ज्योति दिनेछैन।

^{२५} आकाशबाट ताराहरू भर्नेछन्, अनि आकाशका सबै शक्तिहरू डगमगाउने छन्।’

यशैया १३:१०; ३४:४

^{२६}“त्यसपछि मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई महान शक्ति र गौरवका साथ बादलमा भएर आउँदै गरेको देख्नेछन्। ^{२७}मानिसको पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीको चारैतिर पठाउनु हुनेछ। स्वर्गदूतहरूले पृथ्वीका प्रत्येक कुनाबाट चुनिएका मानिसहरूलाई भेला गर्नेछन्।

^{२८}“नेभाराको रूखले हामीलाई पाठ पढाउनेछ: जब नेभाराको रूखको हाँगाहरू हरियो र कलिलो हुनेछ नयाँ पातहरू उम्रन थाल्नेछ, तब तिमीहरूले ग्रीष्म नजिक छ भनेर बुझ्नेछौ ^{२९}त्यसरीनै जब तिमीहरू यी कुराहरू घटेका देख्नेछौ तब तिमीहरूले पनि जान्ने छौ कि मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरूको समय नजिकमा अनि ठीक ठोकामा छन्। ^{३०}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुराहरू यही समयका मानिसहरू जीवित भएकै बेला हुनेछन्। ^{३१}स्वर्ग अनि पृथ्वी ध्वंस हुनेछ। तर मैले भनेका वचनहरू कहिल्यै नाश हुने छैन।

^{३२}“कसैले पनि त्यो दिन र समय थाहा पाउने छैन। पुत्र र स्वर्गमा भएको स्वर्गदूतहरूले समेत त्यो दिन र समय जान्ने छैन। त्यो दिन र समय केवल पिताले मात्र जान्नु हुन्छ। ^{३३}होशियार बस। सँधै तयारी बस! त्यो समय कहिले आउने भनी तिमीले जान्दैनौ। ^{३४}यो परदेश गइरहेको मानिस जस्तै हो अनि जसले घर छोड्छ। त्यो मानिसले आफ्नो नोकरहरूलाई घर जिम्मा दिएको हुन्छ। त्यसले प्रत्येक नोकरलाई विशेष काम गर्न लाएको हुन्छ

अनि उसले पालेलाई होशियार साथ ढोकाको रक्षा गरेर सतर्क बन्नु भनेर आज्ञा दिन्छ। ^३धसकारण तिमीहरू सधैं सतर्क बस। यो घरको मालिक कहिले फर्की आउला भनेर तिमीहरूले थाहा पाएकै हुँदैनौं। उ निश्चयनै बेलुका वा मध्य रातमा, वा अति बिहानै, वा घाम भुल्केपछि आउनेछ। ^३मालिक एकासि फकिनेछ। यदि तिमीहरू तयारी र सतर्क रह्यौ भने उसले तिमीहरूलाई सुतिरहेको पाउने छैन। ^३म तिमीहरूलाई यसो भन्दछु, अनि प्रत्येकलाई यसो भन्दछु, 'सतर्क बस!'"

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई मार्ने योजना

(मती २६:१-५; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५३)

१४ अब केवल दुइ दिन रहयो निस्तार* र अखमिरी रोटीको चाइको निम्ति। मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू येशूलाई पक्रने अनि मार्ने जाल साजीको भयानक खोजमा थिए। ^२तिनीहरूले भने, "तर चाइको समयमा हामीले येशूलाई पक्रन हुँदैन किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि दङ्गा मच्याउने डर हुन्छ।"

एउटी स्त्रीद्वारा विशेष केही गर्ने चेष्टा

(मती २६:६-१३; यूहन्ना १२:१-८)

येशू बेथानियामा हुनुहुन्थ्यो। सिमोन कुष्ठरोगीको घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो। त्यसैबेला एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई। त्यस स्त्रीले एउटा अति मूल्यवान सिंगमर्मरको भुँडुल्को भरि अतरको सुगन्ध भरेर ल्याएकी थिई। त्यो सुगन्ध शुद्ध जटामसीद्वारा तयार गरिएको थियो। त्यस पछि त्यस स्त्रीले जारको बिक्रो खोली अनि येशूको टाउँकोमा सुगन्ध खान्याइदिई।

^४केही चेलाहरूले जसले यी देखेर रिसाए अनि एक-अर्कामा भन्न लागे कुरा गर्न थाले। तिनीहरूले भने, "त्यसले किन यो सुगन्ध नष्ट गरेको? ^५त्यो सुगन्ध वर्षभरिको कमाइ हो। यसलाई बेच्न सकिन्थ्यो अनि पैसा गरीबलाई दिन सकिन्थ्यो।" अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीको कडा आलोचना गरे।

निस्तार यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्भनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्। लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

^६येशूले भन्नुभयो, "त्यस स्त्रीलाई एक्लो छोडिदो। त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले मलाई खूबै राम्रो काम गरी। ^७गरीब मानिसहरू सधैं तिमीहरूसँग हुनेछन्। तिमीहरूले जतिबेला चाहन्छौ त्यतिबेला तिनीहरूलाई मदत गर्नसक्छौ। तर म सधैं तिमीहरूसँग हुने छैन। ^८त्यस स्त्रीले मलाई जे जति गर्न सक्थी त्यति गरी। त्यसले मेरो-शरीर माथि सुगन्ध छरि दिई। त्यसले मलाई मर्न अधिनाै गाइनको तयारीकालागि यसो गरी। ^९म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ कहींपनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ, अनि सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संभनाका निम्ति भनिनेछ।"

येशूको शत्रुहरूलाई सहयोग गर्न यहूदा तत्पर

(मती २६:१४-१६; लूका २२:३-६)

^{१०}त्यसपछि बाहजना विशेष सहयोगीहरूमध्ये एकजना चेला मुख्य पूजाहारीहरू भएकहाँ गयो। यो चेलाको नाम थियो यहूदा इस्कारियोत। यहूदाले येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पेको चाहन्थ्यो। ^{११}मुख्य पूजाहारीहरू यो सुनेर खुबै खुशी थिए। यसकोलागि तिनीहरूले उसलाई जतिपनि पैसा दिन तयार थिए। अनि येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पन उचित समयको प्रतीक्षा यहूदाले गरिरहेका थिए।

निस्तार चाइको भोज

(मती २६:१७-२५; लूका २२:७-१४, २१-२३;

यूहन्ना १३:२१-३०)

^{१२}यो अखमिरी रोटीको पहिलो दिन थियो। यो त्यस्तै समय थियो जुनबेला यहूदीहरूले निस्तारको पाठोहरूलाई बलिदान दिने गर्दथे। येशूको चेलाहरू उहाँकहाँ आइपुगे अनि भने, "हामी जानेछौ अनि निस्तार चाइको भोजन तिमीहरूले खानको निम्ति तयार पार्नेछौं। तपाईंले हामीहरूले कहाँ निस्तार चाइको भोज तयार गरेको चाहनुहुन्छ?"

^{१३}येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई नगर पठाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "नगरमा जाऊ। त्यहाँ एउटा मानिसलाई जारमा पानी बोकेर आइरहेको भेटनेछौ। तिनको पछि लाग। ^{१४}त्यो मानिस एउटा घरभित्र फस्नेछ। त्यही घरमा गएर त्यो घरको मालिक संग भन: 'गुरुज्यू भन्नुहुन्छ म अनि मेरा चेलाहरू

निस्तार चाडको भोज खाने कोठा कहाँ होला।^{१५} घर मालिकले तिमीहरूलाई माथिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ जो सजाएर तयार पारेको छ। हाम्रा निम्ति त्यहाँ बन्दोबस्त गर।”

^{१६} यसकारण चेलाहरू गए अनि नगरमा पसे। येशूले भन्नु भएको जस्तै तिनीहरूले सबै कुराहरू भेट्टाए। यसर्थ तिनीहरूले नै निस्तार चाडको भोज तयार गरे।

^{१७} साँभमा, येशू आफ्ना बाहजना प्रेरितहरू लिएर त्यो घरमा जानुभयो। ^{१८} जब तिनीहरू खाँदै थिए, येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरू बाहजनामध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वास घात गर्नेछौ। त्यो एकजनाले मसँगै अहिले खाइरहेको छ।”

^{१९} चेलाहरू यो सुनेर खुबै दुःखी भए। तिनीहरू एक एकले येशूलाई भने, “निश्चयनै त्यो म होइन: ठीक हो?”

^{२०} येशूले भन्नुभयो, “उ बाहजना मध्ये एक हो। उ त्यही हो जसले मसँगै कचौरामा रोटी चोप्यैछ। ^{२१} मानिसको पुत्र जानेछन् अनि मर्नेछन्। किनकि उनको बारेमा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ। तर त्यस व्यक्तिलाई धिक्कार छ जसद्वारा मानिसको पुत्रलाई विश्वासघात गरिनेछ। बरु त्यो व्यक्तिलाई यो धेरै राम्रो हुनेथियो यदि त्यो पहिल्यै नजन्मेको भए।”

प्रभुभोज

(मती २६:२६-३०; लूका २२:१५-२०; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

^{२२} जब उनीहरू खाँदै थिए, येशूले केही रोटी लिनुभयो अनि त्यसको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो अनि आफ्नो चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यो लेऊ यो मेरो शरीर हो।”

^{२३} त्यसपछि येशूले प्याला लिनुभयो अनि यसकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यो आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले प्यालाबाट पिए।

^{२४} त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “यो मेरो करारको रगत हो। यो रगत धेरै मानिसहरूका निम्ति पोख्छाडिएको हो। ^{२५} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म यो मद्य फेरि त्यसबेलासम्म पिउँदिन जुनबेला सम्म म परमेश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ पिएको हुँदैन।”

^{२६} तब तिनीहरूले भजन गाए अनि भद्रासे-डौँडा तिर गए।

येशूका सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोडे

(मती २६:३१-३५; लूका २२:३१-३४; यूहन्ना १३:३६-३८)

^{२७} त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले आफ्नो विश्वास हराउनेछौ। यो कुरा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

‘म गोतालोलाई मार्नेछु, अनि भेडाहरू छरस्पष्ट हुनेछन्।’

जकरिया १३:७

^{२८} तर म मरेपछि, म फेरि मृत्युबाट बौनेछु। त्यसपछि म गालीली जानेछु। तिमीहरू त्यहाँ पुग्न अघि नै म त्यहाँ पुगेको हुनेछु।”

^{२९} पत्रुसले भने, “यदि सबैले आफ्नो विश्वास हराए पनि म कहिल्यै मेरो विश्वास हराउने छैन।”

^{३०} येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु। आजकेरात भाले दोस्रोपल्ट बास्नअघि तिमीले मलाई तीनपल्ट इन्कार गर्ने छौ।”

^{३१} तर पत्रुसले जोर दिएर भने, “म कहिल्यै तपाईंलाई इन्कार गर्ने छैन यदि म तपाईंसँगै मर्न परेता पनि!” त्यसरी नै अरु चेलाहरूले पनि त्यही कुरा भने।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मती २६:३६-४६; लूका २२:३६-४६)

^{३२} येशू अनि उहाँका चेलाहरू गेतसमनी नाउँ भएको एउटा ठाउँमा जानुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गरिञ्जेल यहाँ बस।” ^{३३} येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग बोलाउनु भयो। त्यसपछि उहाँ अत्यन्त दुःखी र खिन्न हुनुभयो। ^{३४} उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा दुःखे-दुःखले भरिन लागे जस्तो छ जस्तो कि म मर्न लागे। मलाई यहीं पर्ख अनि सतर्क बस।”

^{३५} अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परसम्म जानुभयो र त्यसपछि भूईँमा लड्नु भयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो कि यदि सम्भव भएमा यही बेला उहाँको कष्टका घडी उहाँबाट बितेर जावोस्। ^{३६} उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, “अब्बा, पिता! सबै कुराहरू तपाईंमा सम्भव छ। कृपया मबाट यो कचौरा हटाइदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा बमोजिम होइन, तर तपाईं जे जस्तो चाहनुहुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

^{३७}तब येशू आपना चेलाहरू भएकहाँ फर्केर आउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेको पाउनु भयो। उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शिमोन, तिमी सुतिरहेको छौ? के मेरो निम्ति एकघण्टासम्म पनि जागा रहन सक्तैनौ? ^{३८}जागा बस अनि प्रार्थना गर, जसमा कि तिमी प्रलोभनमा पर्ने छैनौ। आत्मा राजी छ तर शरीर कमजोर छ।”

^{३९}फेरि येशू बाहिर जानु भयो अनि त्यही प्रार्थना गर्नुभयो। ^{४०}फेरि उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्कनु भयो। फेरि उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेकै पाए। तिनीहरूका आँखाहरू थकित देखिन्थे। तिनीहरूले जान्दैन थिए कि येशूलाई के भन्नु पर्ने हो।

^{४१}येशूले तेस्रो पटक प्रार्थना गरिसकेपछि, उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ जानुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अबै सुतिरहेको अनि विश्राम गरिरहेका छौ? अति भयो! मानिसको पुत्रलाई पापी मानिसहरूको हातमा सुम्पिने समय आइपुग्यो। ^{४२}उठ! हामी जानैपर्छ। यहाँ त्यो एकजना आउँदैछ जसले मलाई विश्वासघात गर्नेछ।”

येशू पक्राउ पर्नुभयो

(मती २६:४७-५६; लुका २२:४७-५३; यूहन्ना १८:३-१२)

^{४३}जब येशू अभ्र बोलिरहेको हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुगे। यहूदा बाहजना चेलाहरू मध्ये एकजना थिए। यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूलाई मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदीहरूले पठाएका थिए। ती मानिसहरूका साथमा तरवार र घोँचाहरू थिए।

^{४४}यहूदाले उनीहरूलाई यो संकेत दिएका थिए। “म जुन एकलाई म्वाई खान्छु उही नै येशू हो। उसैलाई पक्रनु र उसलाई लानु अनि रक्षा गर्नु।” ^{४५}यहूदा आजन साथ येशू कहाँ गए अनि भने, “गुरूज्यू!” त्यसपछि उसले उहाँलाई म्वाई खाए। ^{४६}तब मानिसहरूले येशूलाई अठ्याए अनि उहाँलाई पक्राउ गरे। ^{४७}कुनै एकजना उभिरहेको चेलाले आफ्नो तरवार निकाल्यो अनि त्यसले प्रधान पूजाहारीको एउटा नोकरलाई हान्यो अनि उसको कान काटिदियो।

^{४८}तब येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू तरवार र घोँचाहरू लिएर म कहाँ मलाई एक अपराधी भै मानेर आएका छौ?”

^{४९}प्रत्येक दिन म मन्दिर इलाकामा तिमीहरूसित सिकाइरहेको हुन्छु। त्यहाँ तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ। तर धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका कुराहरू पूरा हुनैपर्छ।” ^{५०}त्यसपछि सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोडेर गए अनि भागे।

^{५१}एउटा जवान मानिसले येशूलाई पछ्याइरहेको थियो। उसले खालि एउटा मलमल मात्र लगाएको थियो। तिनीहरूले उसलाई पनि पक्राउ गर्ने कोशिश गरे। ^{५२}तर त्यसले त्यो मलमलको बस्त्र छाड्यो अनि बस्त्र विहीन भाग्यो।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको सामु

(मती २६:५७-६८; लुका २२:५४-५५, ६३-७१; यूहन्ना १८:१३-१४, १६-२४)

^{५३}येशूलाई पक्रने मानिसहरूले उहाँलाई प्रमुख पूजाहारीको घरमा पुर्‍याए। त्यहाँ सबै मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी अग्रजहरू र शास्त्रीहरू भेला भए। ^{५४}पत्रुसले येशूलाई पछ्याउँदै थियो, तर उ उहाँका त्यति नजिक थिएन। पत्रुसले येशूलाई प्रधान पूजाहारीको घरको चौक नपुगेसम्म पछ्याए। त्यो त्यहाँ रक्षकसाथ बसिरहेको थियो अनि आगो ताप्यै थियो।

^{५५}मुख्य पूजाहारीहरू, पूजाहारीहरू र पूरा यहूदी महासभाले येशूलाई मार्नका निम्ति येशू विरुद्ध भूटो प्रमाण खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरूले कुनै त्यस्तो प्रमाण पाएनन्। ^{५६}अनेकौँ मानिसहरू आए अनि येशूको विरुद्धमा भूटो आरोपहरू लगाए। तर ती प्रमाणहरू एक अर्कामा मिल्दैनथ्यो।

^{५७}त्यसपछि केही मानिसहरू उठे अनि येशूको विरुद्धमा भूटो साक्षी दिए। तिनीहरूले भने, ^{५८}“हामीहरूले यस मानिसले भनेका सुनेका छौं, “मानिसहरूले बनाएको यो मन्दिर म ध्वंस गरिदिनेछु। त्यसको तीन दिनमा, म अर्को मन्दिर बनाइदिनेछु—जुन मन्दिर मानिसहरूले बनाएको हुँदैन।” ^{५९}तर यी मानिसहरूले भनेका कुरामा पनि कोही सहमत हुने होइन।

^{६०}त्यसपछि प्रमुख पूजाहारी सबै मानिसहरूको अधि खडा भए अनि येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा धेरै कुरा बोले। आफ्नो विरुद्धमा आएको यस्तो आरोपहरूको विरुद्धमा तपाईंको भन्नु पर्ने केही छ? के यी मानिसहरूले साँचो कुराहरू गरिरहेका

छन्?" ६९तर येशू चूप चाप बस्नु भयो। उहाँले कुनै उत्तर दिनु भएन।

प्रमुख पूजाहारीले उहाँलाई फेरि अर्को प्रश्न गरे: "के तपाईं परम धन्य परमेश्वरको पुत्र, ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ?"

६९येशूले जवाफ दिनुभयो, "हो, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ। तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई सर्वशक्तिमानको दाहिने पट्टि बसेर स्वर्गको बादलसित आउँदै गरेको देखेछौ।"

६९जब प्रमुख पूजाहारीले यो कुरा सुने, उनी खूबै रिसाए। उसले आफ्नो वस्त्र च्यात्यो अनि भने, "हामीलाई अब अरू धेरै गवाहीहरूको आवश्यकता छ र? ६९तिमीहरू सबैले यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको सुन्यौ। तिमीहरूको के निर्णय छ?"

सबैले येशूलाई भूल ठहर गरे। अनि मारिनु पर्छ भने। ६९त्यहाँ भएका कतिजनाले येशूलाई थुके। तिनीहरूले येशूको अनुहार छोपिदिए अनि उहाँलाई हिकाए। तिनीहरूले भने, "तपाईं अगमवक्ता हो भनेर हामीलाई देखाउनुहोस्।" त्यसपछि सुरक्षाकर्मीहरूले उहाँलाई लगे अनि कुटे।

येशूलाई चिन्दछु भनेर भन्न पत्रुस डराए

(मती २६:६६-७५; लूका २२:५६-६२; यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७)

६९त्यति बेला पत्रुस चौकमा नै थियो। प्रमुख पूजाहारीको एकजना नोकर्नी केटी त्यहाँ आई। ६९त्यसले पत्रुसलाई आगो ताप्यै गरेको देखी। त्यो पत्रुसको नजिकै आएर हेरी।

तब त्यो केटीले भनी, "नसरतको येशूसँग तिमी पनि थियो?"

६९तर पत्रुसले अस्वीकार गर्‍यो। त्यसले भन्यो, "म जान्दिन अनि बुझ्दिन कि तिमीले के भनिरहेकी छौ।" तब पत्रुस त्यो ठाउँ छोडेर चौकको प्रवेशद्वारतिर गए। त्यसबेला भाले बास्यो।

६९त्यो नोकर्नी केटीले उनलाई त्यहाँ देखी। फेरि त्यस केटीले त्यहाँ उभिरहेकाहरूलाई सोधी, "यो मानिस तिनीहरूमध्ये के एकजना हो।" ७०फेरि पत्रुसले यी कुरा सॉचो होइन भनेर भने।

केहीक्षण पछि, केही मानिसहरू जो त्यहाँ उभिरहेका थिए, पत्रुसलाई भने, "हामी तिमीलाई ती मध्ये

हरूको एकजना हो भनेर चिन्दछौं किनभने तिमी बासी हो।"

७०त्यसपछि पत्रुसले धिक्कान लागे अनि उनले भने, "तिमीहरूले जुन मानिसको बारेमा कुरा गर्दैछौ तिनीहरूलाई म चिन्दैनं भनेर परमेश्वरको नाममा शपथ खाँदछु।"

७२अनि तुरन्तै, दोस्रोपलट भाले बास्यो। त्यसपछि पत्रुसले येशूले भन्नु भएको अधिका कुराहरू सम्भन थाले: "दुइपलट भाले बासन् अधिसम्म तिमीहरूले मलाई चिन्दैनं भनेर तीनपलट इन्कारनं छौ।" पत्रुस त्यसपछि खुबै दु:खित भए अनि रून् लागे।

पिलातस हाकीमद्वारा येशूप्रति प्रश्नहरू

(मती २७:१-२, ११-१४; लूका २३:१-५; यूहन्ना १८:२८-३८)

१५ अति विहनै, मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी अग्रजहरू, शास्त्रीहरू र सबै यहूदी महासभाले योजना बनाए। तिनीहरूले येशूलाई सांग्लोले बाँधि अनि पिलातस कहाँ पुर्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए। १५पिलातसले येशूलाई सोधे, "के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हो?"

येशूले भन्नुभयो, "हो, त्यो सत्य हो।"

१५मुख्य पूजाहारीहरूले उनी विरुद्ध अनेकौं अभियोग लगाएका थिए। १५यसर्थ पिलातसले उनलाई फेरि एक प्रश्न गरे। "के तिमी जवाफ दिन चाहँदैनौ? हेर तिनीहरूले कतिवटा अभियोगहरू तिमी विरुद्ध गरिरहेछन्।?"

१५तर येशूले उत्तर दिनु भएन। यसर्थ पिलातस एकदमै छक्क भए।

पिलातसद्वारा येशूलाई मुक्त गर्ने चेष्टा निष्फल

(मती २७:१५-३१; लूका २३:१३-२५; यूहन्ना १८:३६-१६:१६)

१५प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा कैदमा परेका एकजनालाई हाकीमद्वारा जेलबाट मुक्त गरिन्थ्यो। मानिसहरूले चाहेकालाई कुनै पनि कैदीलाई उसले मुक्त गरिदिन्छ। १५त्यसबेला बरब्बा नाउँ गरेका एकजना द्रोही अरू साथ कैदमा थियो। तिनीहरूले दङ्गामा एउटा हत्या गरेको थियो। १५मानिसहरू उहाँकहाँ आए अनि उहाँले सँधै गरे भँ एकजना कैदीलाई मुक्त गरिदिन भनी आग्रह गरे।

१५पिलातसले मानिसहरूलाई भने, "के तिमीहरूले यहूदीको राजालाई मैले छोडिदिएको चाहन्छौ?" १५पिलातसले

यसो भने किनभने मुख्य पूजाहारीहरूले येशूलाई उनीकहाँ सुम्पिदिएको अहिंसाको (इथ्या) कारणले हो भनी जान्दथे।^१ तर मुख्य पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई येशूको सदृशमा बारब्बाको मुक्तिको माँग गर्नु भनी उक्साए।

^२पिलातसले मानिसहरूलाई फेरि एकपल्ट सोधे, “तब यो मानिसलाई के गर्नुपर्ने जसलाई तिमीहरू यहूदीहरूका राजा भन्दछौ?”

^३मानिसहरू फेरि चिच्याए, “उसलाई क्रुसमा टाँगुहोस्।”

^४पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “किन? उसले के त्यस्तो भूल गरेको छ?”

तर मानिसहरू भन जोर जोरसँग कराउन लागे, “उसलाई क्रुसमा टाँगुहोस्।”

^५पिलातसले मानिसहरूलाई खुशी तुल्याउन चाहन्थे, यसर्थ उसले बरब्बालाई तिनीहरूको निम्ति छोडिदियो। अनि पिलातसले सिपाहीहरूलाई येशूलाई कोरा लगाउने हुकूम दियो। तब पिलातसले येशूलाई क्रुसमा टाङ्गनका निम्ति सिपाहीहरूको हातमा जिम्मा दियो।

^६पिलातसका सिपाहीहरूले येशूलाई हाकीमको भित्र (जसलाई प्रेटोरियम भनिन्छ) ल्याए। तिनीहरूले सबै रक्षकहरूलाई एकत्रित गरे।^७ सिपाहीहरूले येशूलाई बैगुने लुगा लगाई दिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई लगाई दिनका निम्ति काँडको मुकुट बनाए।^८ त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई भने, “यहूदीहरूका राजा हामी तपाईंलाई सलाम गर्छौं!”^९ तिनीहरूले उहाँलाई टाउकोमा कैयौं पटक लट्टीले हिकाए। तिनीहरूले उहाँमाथि थुके अनि घुँडा टेकेर उनलाई पूजा गरे।^{१०} उहाँमाथि गिल्ला गरिसके पछि तिनीहरूले उहाँको बैगुने लुगाफाटा उतारिदिए, अनि उहाँको आफ्नै लुगाफाटा लगाइदिए। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रुसमा भुण्ड्याउनलाई बाहिर ल्याए।

येशूलाई क्रुसमा भुण्ड्याएर मारियो

(मती २७:३२-४४; लूका २३:२६-४३; यूहन्ना १९:१७-२७)

^१साइरेनीका एकजना मानिस नगरतिर जाँदै थिए। उनी आलेकजाण्डर र रूफसको बाबु शिमोन थिए। शिमोन आफ्नो खेतबाट फर्किरहेथ्यो। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको क्रुस बोक्न जबरजस्ती गरे।^२ तिनीहरूले येशूलाई गलगथा भन्ने ठाउँमा पुर्‍याए। (गलगथाको अर्थ हुन्छ: “खोपडीको ठाँउ”) ^३गलगथामा सिपाहीहरूले

येशूलाई मद्य पिउन वाद्य गरे। यो मदसँग मीर* मिसाइएको थियो। तर येशूले पिउनु भएन।^४ तिनीहरूले उहाँलाई क्रुसमा काँटी ठोकेर टाँगि दिए। तब तिनीहरूले येशूका वस्त्रहरू भाग पारे तिनीहरू मध्ये अनि निर्णय गरे कि चिट्टामा तिनीहरू प्रत्येकले के पाउछन्।

^५तिनीहरूले येशूलाई क्रुसमा टाङ्गदा बिहानी पखको नौ बजेको थियो।^६ येशूको विरुद्धमा लगाइएको आरोपहरूको लिखित सूचना क्रुसमा थियो। सूचना-पत्रमा भनिएको थियो: **“यहूदीहरूको राजा।”**^७ तिनीहरूले दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रुसमा टाँगिका थिए। तिनीहरू एकजना येशूको दाहिनेपट्टि र अर्को देब्रेपट्टि थिए।^८ *^९ ओहोर-दोहोर गर्ने मानिसहरू येशूलाई खिशी गर्थे। तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै भन्दथे, “तपाईं त्यही मानिस होइनौं जसले मन्दिर भत्काएर तीन दिन भित्रै बनाइदिन्छु भन्ने?”^{१०} अब क्रुसबाट तल ओर्लनुहोस् अनि आफैलाई बचाउनु हवस्।”

^{११}त्यस्तै प्रकारले मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई गिज्याए। तिनीहरू एक-अर्कामा भनिरहेका थिए, “उसले अरू मानिसहरूलाई बचायो। तर आफैलाई बाँचाउन सकेन।^{१२} यदि ऊ ख्रीष्ट, इस्त्राएलको राजा हो भने, ऊ क्रुसबाट तल भरेर आओस जसद्वारा हामी यसलाई देख्न सकौं अनि उसमा विश्वास गरौं।” ती जसलाई उहाँ सँगै क्रुसमा भुण्ड्याइयो तिनीहरूले पनि उहाँको अपमान गरे।

येशूको मृत्यु

(मती २७:४५-५६; लूका २३:४४-४६; यूहन्ना १९:२८-३०)

^१मध्याह्नको बेला सारा देशमा अन्धकार भयो। अन्धकार तीनबजेसम्म लगातार रह्यो।^२ ठीक तीनबजे येशू ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो, “एलोई, एलोई, लामा सबकथनी?” यसको अर्थ हो, “हे मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, किन मलाई तपाईंले एकलै छोड्नुभयो?”*^३ त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, “सुन! उहाँले एलियालाई बोलाइरहनु भएको छ।”

मीर मदसँग मिसाइने एक प्रकारको दु:ख भुल्ने औषधि।

पद २८ धर्मशास्त्र अनुसार उहाँलाई अपराधीहरूको साथमा राखिएको थियो। अनि धर्मशास्त्रको कुरा पूर्ण भयो।

“हे मेरा ... छोड्नुभयो?” भजनसंग्रह २२:१।

^{३६}तुरून्तै एकजना मानिस दगुरे गयो अनि एउटा स्पञ्ज ल्याएर आयो। त्यस मानिसले स्पञ्जमा सिकां भर्यो अनि एउटा लट्टीमा लगाएर उसले येशूलाई पिउन दियो। त्यस व्यक्तिले भयो, “अब हामी पर्खौं अनि हेरौं एलिया आएर उहाँलाई क्रूसबाट तल ओराल्ने हुन् कि होइनन्।”

^{३७}तब येशू ठूलो स्वरले चिच्याउनु भयो अनि प्राण त्याग्नु भयो।

^{३८}जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा टुप्पो देखि फेद सम्म दुइ टुक्रा भाएर आफै च्यातियो। ^{३९}सिपाहीका अधिकारी जो येशूको अधि उभिएका थिए उहाँ कसरी मर्नु भयो सो देखे अनि भने, “यो मानिस निश्चयनै परमेश्वरको पुत्र हुन्।”

^{४०}केही स्त्रीहरू केही पर टाडो उभिएर क्रूसतर्फ हेरिरहेका थिए। तिनीहरूमध्ये मगदलिनी मरियम, सालोमी, अनि याकूब र यूसुफकी आमा मरियम पनि त्यहाँ थिई। (याकूब उसको कान्छो छोरो थियो) ^{४१}ती स्त्रीहरू तिनै थिए जसले गालीलीसम्म येशूको साथ दिएका थिए अनि उहाँको देखभाल गरेका थिए। अरु धेरै स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू पनि येशूसँगै यरूशलेम आएका थिए।

येशू गाडिनु भयो

(मती २७:५७-६१; लूका २३:५०-५६; यूहन्ना १९:३८-४२)

^{४२}यो दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। (जसको अर्थ हो शबाथ दिनको अधिल्लो दिन) रात पर्दै थियो। ^{४३}अरिमथियाको यूसुफ नाम गरेका मानिस साहसपूर्वक पिलातस कहाँ गए अनि येशूको लाशको लागि विन्ति गरे। यूसुफ यहूदी महासभाको एक प्रभावशाली सदस्य थिए। मानिसहरूमध्ये तिनी नै एकजना यस्ता व्यक्ति थिए जसले परमेश्वरको राज्य आउने बाटो हेर्दथिए। ^{४४}येशू अघिनै मरिसक्नु भयो भन्ने सुनेर पिलातस छक्क परे। येशूलाई रक्षा गरिरहेको सैनिक अधिकारीलाई तिनले बोलाए। पिलातसले येशू अघिनै मरि सके भनी उसलाई सोधे। ^{४५}अनि सैनिक अधिकारीले पिलातसलाई येशू अघिनै मरिसकेको कुरा सुनाए। यसकारण पिलातसले यूसुफलाई नै उहाँको लाश दिने निश्चय गरे। ^{४६}यूसुफले केही पातलो लुगा किनेका थिए। तिनले क्रूसबाट उहाँलाई ओहाले अनि त्यो लुगामा उहाँलाई बेहे। त्यसपछि यूसुफले चट्टान खोपेर बनाएको एउटा चिहानमा उहाँलाई राखे। तब चिहानको द्वार बन्द गर्नालाई एउटा

चट्टान उहाँले पल्टाए। ^{४७}मगदलिनी मरियम, र यूसुफकी आमा मरियमले त्यो स्थान देखे जहाँ येशूलाई लेटाइयो।

येशू मृत्युबाट बौरी उठेको समाचार

(मती २८:१-८; लूका २४:१-१२; यूहन्ना २०:१-१०)

१६ शबाथ दिनको अर्कोदिन, मगदलिनी मरियम, सालोमी र याकूबकी आमा मरियमले केही सुगन्धित वस्तुहरू किने। तिनीहरूले ती सुगन्धित वस्तुहरू येशूको शरीरमा लगाइदिन चाहन्थे। ^२सप्ताहको पहिलो दिनको एकदमै बिहान, तिनीहरू चिहानमा गइरहेका थिए। यसबेलासम्म घाम भुल्केकै थिएन। ^३ती स्त्रीहरू एक-अर्कामा कुरा गर्दै थिए, “चिहानको ढोकामा त्यहाँ एउटा ठूलो ढुंगा छ। कसले त्यो ढुंगा हाम्रो निम्ति पल्टाइदला?”

^४जब स्त्रीहरूले देखे तिनीहरूले ढुंगा हटाइएको पाए। त्यो ढुंगा अति ठूलो थियो, तर ढोकाबाट यसलाई पल्टाइएको थियो। ^५तिनीहरू चिहान भित्र गए। त्यहाँ तिनीहरूले एकजना सेतो वस्त्र लाएको जवान मानिसलाई चिहानको दाहिने पट्टि बसिरहेको देखे। ती स्त्रीहरू डराए। ^६उसले भने, “डराउनु पर्दैन। तिमीहरूले नासतको येशूलाई, खोजिरहेछौ जसलाई क्रूसमा टाँगिका थिए। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको छ! उहाँ यहाँ हुनु हुन्। हेर, यहाँ त्यो स्थान छ जहाँ उहाँलाई मृत्यु पछि राखिएको थियो। ^७अब जाऊ अनि उहाँका चेलाहरूलाई खबर गर। अनि पत्रुसलाई पनि भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ, ‘येशू गालीली जानु भइरहेको छ। तिनीहरू पुग्नुभन्दा अघिनै उहाँ त्यहाँ हुनु हुनेछ। उहाँले अधिबाटै तिमीहरूलाई भने भैं उहाँलाई त्यहाँ देख्न पाउने छौ।”

^८ती स्त्रीहरू खूबै डराए अनि अल्मलमा परे। तिनीहरूले चिहान छोडे अनि दगुरे। डरको कारणले के घटना भएको थियो त्यसबारे तिनीहरूले कसैलाई केही भनेनन्।

(प्रस्तुत पुस्तकमा मर्कूसको पुराना ग्रीक प्रतिलिपीहरू यहाँ शेष हुन्छ।)

केही चेलाहरूले येशूलाई देख्छन्

(मती २८:९-१०; यूहन्ना २०:११-१८; लूका २४:१३-३५)

^९सप्ताहको पहिलो दिनमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नु भयो। उहाँ पहिले मरियम मगदलिनी सित देखा पर्नु

भयो। जसबाट उहाँले सातवटा भूतहरू निकाल्नु भएको थियो।^{१०}जब उसले येशूलाई देखी तिनी गईन अनि उहाँका चेलाहरूलाई भनी। उहाँका चेलाहरू उहाँका निमित्त दुःखी भएर विलाप अनि रोइ-कराई गरिरहेका थिए।^{११}मरियमलें येशू जीवित नै हुनुहुन्छ भनेर खबर गरिन अनि उनीले उहाँलाई देखें भनी तिनीहरूलाई भनिन। तर चेलाहरूले उसलाई विश्वास गरेनन्।

^{१२}त्यसपछि ती दुइ बाहिरखेतमा हिंडिरहेका बेला उहाँ तिनीहरूप्रति अर्को रूपमा देखा पर्नुभयो। तर उहाँ मारिन अधिको समयको जस्तो देखिंदैनथ्यो।^{१३}ती चेलाहरू फर्केर गए अनि अरू चेलाहरूलाई यी कुराहरू वर्णन गरे। तर तिनीहरूले पनि विश्वास गरेनन्।

येशू प्रेरितहरूसंग कुराकानी गर्नु भयो

(मती २८:१६-२०; लूका २४:३६-४६; यूहन्ना २०:१९-२३,
प्रेरित १:६-८)

^{१४}पछि आफ्ना एघारजना चेलाहरू प्रति देखापर्नु भयो जब तिनीहरू खाँदैथिए। येशूले तिनीहरूमा विश्वास कम भएकोमा अनि जसले उहाँलाई बौरी उठेको देखेर दिएको समाचारमा विश्वास नगरेकोमा तिनीहरूको आलोचना गरे।

^{१५}येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "सारा संसारको हरेक स्थानमा जाऊ र प्रत्येकलाई सुसमाचार प्रचार गर।^{१६}जसले विश्वास गर्छ अनि बप्तिस्मा लिन्छ त्यो बाँच्ने छ। तर जसले विश्वासै गर्दैन भने दोषी हुनेछ।^{१७}अनि विश्वास गर्ने मानिसहरूले प्रमाणका निमित्त यी कुराहरू गर्नेछन्। तिनीहरूले दुष्टात्माहरू मेरो नाउँमा भगाउने छन्। तिनीहरूले कहिल्यै नसिकेका भाषाहरू बोल्नेछन्।^{१८}तिनीहरूले यदि सर्पहरू समाते पनि तिनीहरूलाई चोटपटक लाग्नेछैन। यदि तिनीहरूले घातक विष पिए पनि तिनीहरूलाई कुनै हानि हुनेछैन। यदि तिनीहरूले आफ्ना हात रोगीहरू माथि राखे भने तिनीहरू निरोगी हुनेछन्।"

येशूको स्वर्गरोहण

(लूका २४:५०-५३; प्रेरित १:९-११)

^{१९}यी सबै तिनीहरूलाई भानिसके पछि प्रभु येशूलाई स्वर्गतिर लगियो। त्यहाँ येशू परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बस्नु भयो।^{२०}चेलाहरू पृथ्वीको सबै कुनामा गए अनि सुसमाचार प्रचार गरे। अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई सहायता गरे अनि चमत्कार गर्ने शक्ति चेलाहरूलाई दिइएकाले सुसमाचार प्रमाण भए।

लूकाले लेखेको सुसमाचार

येशूको जीवन बारेमा लूका लेख्छन्

१ प्रिय थियोफिलस, किनभने धेरै मानिसहरूले हाम्रा बीचमा घटेका घटनाहरूको विषयमा इतिहास लेख्ने चेष्टा गरेका छन्।^१ तिनीहरूले ती कुराहरू नै लेखेका छन् जुन कुराहरू शुरुदेखि नै हामीलाई ती मानिसहरू जो साक्षीहरू र परमेश्वरका संदेशको सेवकहरूले बर्ताउँदै आएका छन्।^२ हे माननीय, म आफैले शुरु देखि नै होशियार साथ सबै कुराहरूको अध्ययन गरेको छु। त्यसैले, मैले साँचै मैले पनि तिमीहरूका लागि क्रमानुसार यी कुराहरू लेख्ने पर्छ। यसैले, मैले यी कुराहरू एउटा पुस्तकमा समावेश गरेको छु।^३ तिमीहरूलाई बुझाउनुको लागि जुन तिमीहरूले सिक्केका छौ त्यही कुराहरू नै सत्य हो भन्न, मैले यी कुराहरू लेखेको छु।

जकरिया अनि इलीशिबा

^४यहूदाका हेरोदको शासन कालमा जकरिया नाउँ गरेको एकजना पूजाहारी थिए। जकरिया अबिया पूजाहारी दलका थिए। जकरियाकी पत्नी हारून परिवारको थिईन। तिनको नाउँ इलीशिबा थियो।^५ ती दुवै जकरिया र इलीशिबा परमात्मा समक्ष असल व्यक्ति थिए। जहाँ सम्म प्रभुको जन्म आज्ञा र नियमहरूको सम्बन्ध छ तिनीहरू निष्कलंक थिए।^६ तर जकरिया र इलीशिबा निःसन्तान थिए। इलीशिबा गर्भवती हुन सकिन; अनि तिनीहरू दुवै वृद्ध भइसकेका थिए।

^७जब उनको दलको सेवा गर्ने पालो थियो जकरियाले परमेश्वर अघि मानिसहरूको सेवा पूजाहारी भएर गरे। यस्तै उसको दलको सेवा गर्ने समय थियो।^८ पूजाहारीहरूले सधैं एकजना पूजाहारीलाई धूप दिने गर्दथे। जकरिया यस्तै काम गर्नलाई छानिएको थियो। यसकारण उसले प्रभुको मन्दिरमा धूप जलाउनु पर्थ्यो।^९ त्यहाँ जन्मै मानिसहरू बाहिर एकत्रित भएका थिए। धूप दिइएकै

बेला तिनीहरू प्रार्थना गर्नमा तल्लीन थिए।^{१०} त्यसपछि धूप जलिरहेको दाहिनेपट्टि परमप्रभुको एक स्वर्गदूत जकरियाको अघिपट्टि उभिएको थियो।^{११} जब उसले स्वर्गदूतलाई देख्यो, जकरिया भ्रममा पर्‍यो अनि त्यो डरले आतियो।^{१२} त्यो दूतले त्यसलाई भनी, "जकरिया, नडराऊ। तिम्रो प्रार्थनालाई परमेश्वरले सुनिदिनु भएकोछ। तिम्री पत्नी इलीशिबाले एउटा शिशु जन्म दिनेछे। उसको नाउँ तिमीले यूहन्ना राखिदिनु।^{१३} उसले तिमीहरूमा आनन्द र खुशीयाली ल्याउनेछ। उसको जन्मले धेरै-धेरै मानिसहरूमा सुख ल्याउनेछ।^{१४} प्रभुको सामुने यूहन्ना एकजना महान व्यक्ति बनिनेछ। उसले दाखरस अथवा मदिरा कदापि लिने छैन। तिनको जन्मबाट नै तिनी पवित्र आत्मा* भरिएको हुनेछन्।^{१५} तिनी धेरै यहूदीहरूलाई तिनीहरूको परमेश्वर प्रभुतिर खिचिने माध्यम हुनेछन्।^{१६} आफै तिनी अग्रदूत भै परमप्रभुको अघि अघि जानेछन्। एलिया जस्तै तिनी पनि शक्ति-सम्पन्न व्यक्ति बन्नेछन्। एलियामा भएकै आत्मा उसमा पनि हुनेछ। बाबुहरू र छोरोछोरीहरू माभ उनैले नै शान्ति बनाई राख्नेछन्। तिनीहरू जसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दैनन् त्यस्ताहरूलाई धार्मिक व्यक्तिहरूले जस्तै साँच्ने बनाउने छन्। परमप्रभुको आगमनका निम्ति मानिसहरूलाई उसले नै तयारी पार्नेछन्।"

^{१७}जकरियाले स्वर्गदूतलाई भने, "यो कुरा साँचो हो भनेर म कसरी निश्चित हुनु? म एउटा बुद्धो मानिस हुँ, अनि मेरी स्वास्नी पनि बुद्धी नै छिन्?"

^{१८}त्यो दूतले जवाफ दिए, "म गब्रिएल हुँ। म परमेश्वरको अघि खडा रहन्छु। परमेश्वरले नै मलाई तिमीसित कुरा गर्न र यिनै खुशीको सुसमाचार दिन पठाउनु भएको हो।^{१९} अब सुन! यी कुराहरू पुरा

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ खीटसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माभ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

नहुञ्जेल सम्म तिमी हुनेछौ र बोल्नसक्नेछैनौ। किन? किनभने मैले भनेको कुराहरू जो आफ्नो समयमा सत्य हुनेछ तिमीले विश्वास गरेका छैनौ।”

^२बाहिरपट्टि, मानिसहरूले जकरियालाई पखिरेहेका थिए। मन्दिरमा यति लामो समय सम्म बसेको देखेर तिनीहरू छक्क परिरहेका थिए। ^{२२}त्यसपछि जकरिया बाहिर आए, तर उनी बोल्न नसक्ने भएका थिए। उनी ती मानिसहरूका अघि देखा मात्र पर्न सक्थे। तब तिनीहरूले उसले मन्दिरभित्र केही दर्शन पाएको चाल पाए। उसले तिनीहरूसित इशारा मात्र गरिरहे अनि लाटा भैं बसिरहे। ^{२३}जब जकरियाको सेवाको दिन पूरा भयो, उ आफ्नो घरतिर लाग्यो।

^{२४}केही समय पछि जकरियाको स्वास्नी इलीशिबा गर्भवती भईन्। अनि पाँच महानासम्म उनी घरदेखि बाहिर निस्कनन्। इलीशिबाले भनिन्, ^{२५}“हेर, मलाई परमप्रभुले के गर्नु भएको छ! उहाँले मेरो एउटा नानी जन्मयोस भनी निर्णय लिनु भयो। परमप्रभुले ममाथि यति दया गर्नु भयो कि अब उसो मानिसहरूको सामुन्नेबाट मलाई लाजमुक्त पार्नु भयो।”

कन्या मरियम

^{२६-२७}इलीशिबाको छैटौं महानामा, गालीलको एउटा शहर नासरतमा बस्ने एउटा दूत गब्रिएलसँग परमेश्वरले एउटी कन्याकहाँ पठाइदिनु भयो। तिनी दाऊदको परिवारको एक यूसुफ नाउँ गरेको व्यक्तिसँग मगनी भएकी थिइन्। त्यो कन्याको नाउँ मरियम थियो। ^{२८}त्यो दूत मरियम कहाँ गए अनि भने, “शुभकामना छ। परमप्रभु तिमीसितै हुनुहुन्छ। तिमी उहाँको खुबै प्रिय छौ।”

^{२९}तर त्यो स्वर्गदूतले भनेका यी कुराहरूमा मरियम खुबै विचलित भईन्। मरियम छक्क परीन् र भनिन्, “यो अभिनन्दनको अर्थ के हो?”

^{३०}त्यो दूतले उसलाई भने, “डराउनु पर्दैन मरियम, किनभने परमेश्वर तिमीसित अत्यन्त खुशी हुनुहुन्छ। ^{३१}सुन! तिमी गर्भवती हुनेछौ अनि तिमीले एउटा छोरो जन्माउनेछौ। अनि उसको नाउँ तिमीले येशू राख्नु। ^{३२}उहाँ महान हुनुहुनेछ। मानिसहरूले उहाँलाई परम परमेश्वरका पुत्र कहलाउनेछन्। परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको पुर्खा दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ।

^{३३}उहाँले याकूबका मानिसहरूमाथि सँधैका लागि शासन गर्नुहुनेछ। येशूको राज्यको अन्त कहिल्यै हुनेछैन।”

^{३४}मरियमले त्यो दूतलाई भनिन्, “जब म कन्या नै छु, यस्तो कसरी हुन सक्छ?”

^{३५}त्यो दूतले मरियमलाई भने, “पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनुहुनेछ अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरको शक्तिले तिमीलाई ढाक्नेछ। यसकारणले जुन पवित्र जन्मनेछ उसलाई परमेश्वरको पुत्र कहलाइनेछ। ^{३६}यस विषयमा ध्यान देऊ: तिम्रो सम्बन्धी इलीशिबा पनि गर्भवती छिन् तिनको अवस्था वृद्ध अनि बाँधी कहलाइए पनि अहिले तिनी छ महिनाबाट गर्भवती भएकी छिन्। ^{३७}किनभने परमेश्वर जस्तै कुरो गर्न सक्नुहुन्छ।”

^{३८}मरियमले भनी, “म परमप्रभुको सेवक हुँ। तपाईंले भने जस्तो म माथि घटनु सक्छ।” त्यसपछि त्यो दूत उनीबाट विदा भए।

जकरिया र इलीशिबासँग मरियमको भ्रमण

^{३९}लगत्तै मरियम तयारी भईन् अनि यहूदिया गाउँको पहाडी नगरमा हतारिएर गइन्। ^{४०}उ जकरियाको घरमा गईन् अनि इलीशिबालाई शुभकामना दिईन्। ^{४१}जब इलीशिबाले मरियमको शुभकामना सुनिन्, तब तिनको गर्भको नानी चल्थो। अनि इलीशिबा पवित्र-आत्माद्वारा पूर्ण भई। ^{४२}तिनले जोरले चिच्याएर भनी, “अरू स्त्रीहरूलाई भन्दा परमेश्वरले तिमीलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभएको छ। अनि गर्भमा रहेको नानी पनि त्यस्तै अनुगृहित छ। ^{४३}यस्तो कसरी हुन सक्थो कि मेरा परमप्रभुकी माता मेरोमा आउनु पर्यो? ^{४४}जब मैले तिम्रो अभिनन्दन सुने, मेरो गर्भमा भएको बालक हर्षले उफ्र्यो। ^{४५}तिमीलाई आशीर्वाद छ किनभने प्रभुले तिमीलाई भन्नु भएको कुरा हुनेछ भन्ने तिमीमा विश्वास थियो।”

मरियमद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा

^{४६}त्यसपछि मरियमले भनिन्:

^{४७} “मेरो आत्मा परमप्रभुको प्रशंसा गर्दछ; अनि मेरो हृदय परमेश्वरमा आनन्दित हुँदछ जो मेरा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।

^{४८} किनभने उहाँले आफ्नो क्षुद्र दासी प्रति कृपा

- गर्नु भयो हो, अब उप्रान्त सबै मानिसहरूले मलाई अनुग्रहित मान्नेछन्,
- ४६ किनभने सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मेरो निम्ति ठूलो कार्यहरू गर्नु भएको छ। उहाँको नाउँ पवित्र छ।
- ५० जसले परमेश्वरलाई उपासना गर्छ उसको पुस्तौं सम्म उहाँ दयालु हुनुहुन्छ।
- ५१ उहाँले आफ्नु बाहुबलद्वारा कठिन कार्यहरू शक्तिशाली गर्नु भएको छ। उहाँले घमण्डीहरूलाई तिनीहरूको मनहरूको घमण्ड नष्ट गरिदिनु भएको छ।
- ५२ उहाँले शक्तिशाली शासकहरूलाई सिंहासनबाट हटाउनुभएको छ, अनि नम्रहरूलाई उचाल्नुभएको छ।
- ५३ उहाँले भोकाहरूलाई असल खाद्यहरूले तृप्त पार्नुभएको छ। तर स्वार्थी र धनीहरूलाई रिँत हात फर्काईदिनु भएको छ।
- ५४ उहाँ आफ्ना सेवक इस्त्राएललाई सहायता गर्नु आउनु भएको छ। उहाँले हामीलाई उहाँको कृपा दिनु भएको छ।
- ५५ उहाँले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई दया गर्न हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिएको वचन अनुसार सम्भन्नु भयो।”
- ५६ मरियम इलीशिबासंग प्रायः तीन महीनासम्म बसी। त्यसपछि घर फर्की।

यूहन्नाको जन्म

- ५७ जब इलीशिबाको जन्म दिने समय भयो तिनले एउटा छोरो जन्माइन्। ५८ उसको छिमेकीहरू र आफन्तहरूले उप्रति परमप्रभु परमेश्वरले अति नै अनुग्रह देखाएको सुनेका थिए। तिनीहरू मरियमसँग खुशी थिए।
- ५९ बालक आठ दिनको भएपछि तिनीहरू उसको खतना* गर्न आए। तिनीहरूले उसको नाउँ जकरिया राख्न चाहन्थे किनभने यो उसकै बाबुको नाउँ थियो। ६० तर उसकी आमाले भनिन, “होइन। उसको नाउँ यूहन्ना हुनेछ।”

खतना परमेश्वरले अब्राहामलाई गरेजस्तो प्रत्येक यहूदी बालकलाई गरिने, टाउकोको केश मुडुल्याउने कार्य। (उत्पत्ति १७:९-१४)।

६१ मानिसहरूले इलीशिबालाई भने, “तर तिमीहरूको परिवारमा यस्तो नाउँ भएको कोही छैन।” ६२ त्यसपछि तिनीहरूले तिनका बाबुलाई संकेत गरे, “तिमीले यसको नाउँ के राख्ने इच्छा गरेका छौ?”

६३ जकरियाले केही लेख्न पाटी माँग्यो। तब उसले लेखिदिए, “उसको नाउँ यूहन्ना हो।” तिनीहरू छक्क परे। ६४ त्यही बेला जकरियाको मुख खोलियो। उसको जिब्रो चल्थ्यो अनि उनी बोल्न थाले। उसले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। ६५ अनि उसको सबै छिमेकीहरू डराए। यहूदियाको पहाडी क्षेत्रका बासिन्दाहरू यस विषयमा कुराहरू गर्न थाले। ६६ जम्मै मानिसहरू जजसले यी कुराहरू सुने तिनीहरू निकै प्रभावित भए “यो केटो पछि के बनिन्छ होला?” परमप्रभु त्यस बालक साथ हुनाले त्यस्तो सोचिएको थियो।

जकरियाद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा

- ६७ त्यसपछि यूहन्नाको बाबु जकरियामा पवित्र-आत्मा भरियो। अनि तिनले यस्तो अगमवाणी दिन थाले:
- ६८ “इस्त्राएलका प्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गर कारण उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भयो अनि तिनीहरूलाई स्वतन्त्र दिनुभयो।
- ६९ परमेश्वरकै सेवक दाऊदका परिवारबाट उहाँले हामीलाई शक्तिशाली मुक्तिदाता दिनु भएको छ।
- ७० उहाँले भन्नु भएको थियो कि उहाँले यी सब गर्नु हुनेछ। धेरै अधिनै उहाँका पवित्र अगमवक्ताहरूबाट उहाँले यी सब कुराहरू भन्नु भएको हो।
- ७१ उहाँले हामीलाई शत्रुहरूदेखि अनि हामीलाई घृणागर्ने शक्तिहरूदेखि जोगाउनु भएको छ।
- ७२ उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दया गर्नेछु भन्नु भएको छ। उहाँले पवित्र-प्रण पनि स्मरण गर्नु भएको छ।
- ७३ उहाँले हाम्रा पुर्खा अब्राहामको अधि शपथ खानुभएको छ।
- ७४ उहाँले हामीलाई हाम्रो शत्रुहरूको पञ्जाबाट स्वतन्त्र राख्ने शपथ लिनु भएको छ औ हामीलाई निर्भयपूर्वक उहाँको सेवामा राख्नु हुनेछ।

- ७५ जब सम्म हामी जीवित रहन्छौ हामी पवित्र अनि परमेश्वर अघि सही मार्गमा रहने छौं।
- ७६ “ए बालक, तिमी महामहिमको अगमवक्ता कहलाइनेछौ। उहाँको आगमनको मार्ग तयारी पार्न तिमी सर्वप्रथम परमेश्वरको अघि जानेछौ।
- ७७ तिमीले उहाँका मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूबाट क्षमा पाएर कसरी बाँच्नेछन् त्यो जान्नु दिनेछौ।
- ७८ “परमेश्वरको प्रेमपूर्ण करुणा पाएर हाम्रा निम्ति स्वर्गबाट एउटा नयाँ उज्यालो दिन चम्कनेछ।
- ७९ उहाँले अन्धकारमा बसेका, मृत्युको डरमा परेकाहरूलाई मदत गर्नु हुनेछ। उहाँले हामीलाई शान्तिको मार्गतिर पथ-प्रदर्शन गर्नु हुनेछ।”

८० यसरी नै ती सानो बालक बढ्दै गयो र आत्मामा शक्तिमान हुँदै गयो। जबसम्म इस्त्राएलमा मानिसहरूलाई शिक्षा दिन तिनी आएरन् त्यतिबेला सम्म यूहन्ना मानिसहरूदेखि टाढा भएर बसे।

येशूको जन्म

(मती १:१८-२५)

२ त्यसैबेला अगस्टस सिजरले रोमको अधीनमा रहेका सबै देशहरूलाई एउटा आदेश पठाए। त्यो आदेश अनुसार जन्मै मानिसले आफ्नो नाउँ पंजिकृत गराउनु पर्थ्यो। २यो नै पहिलो पल्टको यस्तो जनगणना थियो। क्युरिनियस सिरियाको राज्यपाल हुँदा यो भएको हो। ३जन्मै मानिसहरू आफ्नो शहरहरूमा नाउँ पंजिकृत गराउनु गए।

४यूसुफ पनि गालीलको नासरत शहरबाट यहूदियाको बेतलेहेम नामक शहरमा गए। बेतलेहेम शहरलाई दाउदको शहर भनिन्थ्यो। यूसुफ त्यहाँ गए कारण तिनी दाउदका सन्तानका थिए। ५यूसुफ पंजिकरणको लागि मरियमसँगै गए किनभने मरियमसँग उसको विवाह निश्चित भइसकेको थियो। मरियम यसबेला गर्भवती थिइन्। ६यूसुफ र मरियम बेतलेहेममा हुँदा नै बालक जन्मने समय भएको थियो। ७अनि तिनले प्रथम पुत्र जन्माइन्। त्यसबेला धर्मशाला भित्र ठाउँ थिएन। त्यसैले तिनले आफ्नो बालकलाई लुगाहरूले बेरिन् अनि एउटा डुँडमा सुताइन्।

येशूको बारेमा केही गोठालाहरूले सुने

८त्यो राती त्यस क्षेत्रमा बाहिर खेतमा केही गोठालाहरू आफ्नो भैंडाहरू हेरचाह गरिरहेका थिए। ९परमप्रभुको एउटा दूत यसैबेला तिनीहरूको अघि उभिए। प्रभुको महिमा तिनीहरूको चारैतिर चम्किरहेको थियो। ती गोठालाहरू खुबै डराए। १०तर त्यो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “डराउनु पर्दैन, किनभने म तिमीहरूलाई शुभ समाचारहरू भन्नु लागेको छु। यसले सबै मानिसहरूलाई अत्यन्त हर्षित तुल्याउनेछ। ११किनभने आज नै दाउदको शहरमा तिमीहरूको निम्ति एकजना मुक्तिदाताको जन्म भएको छ। उहाँ ख्रीष्ट, प्रभु हुनुहुन्छ। १२उहाँलाई तिमीहरूले यसरी चिन्नेछौ: तिमीहरूले एउटा बालकलाई लुगाले बेहेको र डुँडमा लडाइरहेको भेट्टाउनेछौ।”

१३त्यसपछि अचानक अनगन्ति स्वर्गीय दूतहरू पहिलो दूतसँग भेला हुनेछन्। सबै दूतहरूले यसो भन्दै परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका हुन्छन्:

१४ “स्वर्गमा परमेश्वरलाई महिमा। अनि जति मानिसहरूसँग परमेश्वर खुशी हुनुहुन्छ तिनीहरूमा शान्ति रहोस्।”

१५ती स्वर्गदूतहरूले गोठालाहरूलाई छोडे अनि स्वर्गतिर प्रस्थान गरे। गोठालाहरू आपसमा कुरा गरे, “अब हामी बेतलेहेम जाऊँ, अनि के भएको छ हेरौं, जसको विषयमा परमप्रभु परमेश्वरले हामीलाई थाहा दिनु भएको छ।”

१६तिनीहरू हतार हतार त्यहाँ गए अनि मरियम र यूसुफलाई भेटे अनि बालक डुँडमा सुतिरहेको थियो। १७गोठालाहरूले बालकलाई देखे। तब तिनीहरूले यो बालकको विषयमा दूतले जे भनेका थिए सुनाए। १८गोठालाहरूको कुरा सुनेर सबै छक्क परे। १९मरियमले यी सबै कुराहरू आफ्नै हृदयमा राखिन र ती विषयहरूमा सोचिरहिन्। २०गोठालाहरूले तिनीहरूले देखेका र सुनेका घटनाहरूको निम्ति परमेश्वरप्रति प्रशंसा गर्दै र महिमा गाउँदै आफ्ना भेडाहरू भएको ठाउँमा फर्के। स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई वर्णन गरे भैं सबै सत्य सावित भयो।

२१जब बालक आठ दिनको भयो, उसको खतना गरियो अनि नाउँ येशू राखियो। यो त्यही नाउँ हो जुन बालक गर्भमा आउनु अघि नै स्वर्गदूतले भनेको थियो।

येशूलाई मन्दिरमा उपहारहरू प्रदान

^{२३}मोशाको व्यवस्था अनुसार जब मरियम र यूसुफललाई चोख्याउने दिन आइपुग्यो तिनीहरूले बालकलाई प्रभु अघि साक्षात गराउनु यरूशलेम लगे। ^{२३}परमप्रभुको नियममा यस्तो लेखिएको छ: “यदि कुनै परिवारमा पहिलो सन्तान पुरुष जन्मे उसलाई ‘प्रभुको निम्ति पवित्र मानिन्छ।’”* ^{२४}अनि, “तिमीले एकजोडी दुकुर अथवा एकजोडी बच्चा परेवा बलिदान स्वरूप प्रदान गर्नु पर्छ।”* अनि यसकारण परमप्रभुको नियम अनुसार यो बलिदान प्रदान गर्न यरूशलेम गए।

शिमियोनले येशूलाई देखे

^{२५}शिमियोन नाउँ गरेको एकजना मानिस यरूशलेममा बस्थे। उनी भक्त र खुबै धार्मिक व्यक्ति थिए। उनी इस्त्राएलको मुक्ति हेर्न प्रतीक्षा गरिरहेका थिए अनि उनीमा पवित्र-आत्मा थिए। ^{२६}प्रभु ख्रीष्टलाई नदेखे सम्म तिमी मर्नेछैनौ, भनेर उनलाई पवित्र आत्माले भनेका थिए। ^{२७}आत्माले तिनलाई डोस्वाउँदै मन्दिरमा आए। यहूदी कानून अनुसार जे गर्नु पर्ने थियो त्यही गर्नलाई येशूका माता पिताले बालकलाई मन्दिरमा ल्याए। ^{२८}शिमियोनले आफ्नो पाखुरामा बालक लिए अनि परमेश्वरलाई प्रसंशा गरे अनि भने:

^{२६} “अब, हे प्रभु, आफ्नो वचन अनुसार तपाईंको सेवकलाई विदा दिनुहोस्

^{३०} किनभने मैले मेरा आँखाले तपाईंको उद्धार देखेको छु।

^{३१} जो तपाईंले नै समस्त राष्ट्रहरूको अघि तयार पार्नु भएको हो।

^{३२} तपाईंको पथ-प्रदर्शनमा अयहूदीहरूको लागि प्रकाश उनी नै हुन। उनले नै तपाईंका मानिसहरूलाई इस्त्राएलमा महिमा ल्याउने छन्।”

^{३३}उनको विषयमा शिमियोनले यस्तो कुरा गरेको देखेर येशूको आमा-बाबु छक्क परे। ^{३४}त्यसपछि शिमियोनले तिनीहरूलाई आर्शावाद दिए अनि मरियम, येशूकी आमालाई भने, “यो बालक इस्त्राएलमा धेरैको उत्थान र पतनको कारण हुनेछ। उनी चिन्ह हुनेछन् र जसलाई

कतिपयद्वारा अस्वीकार गरिनेछ। ^{३५}यसकारण धेरै मानिसहरूको विचारहरू प्रकाशमा आउनेछन्। अनि एउटा तरवारले तिप्रो मुटु पनि छेडेर जानेछ”

हन्नाले येशूलाई देखिन्

^{३६}हन्ना, एकजना अगमवादिनी-स्त्री पनि त्यहीं मन्दिरमा थिईन्। तिनी अशेर कुलको फनुएलकी छोरी थिईन्। हन्ना धेरै बुढी भइसकेकी थिइन। बिहे गरेर तिनले दाम्पत्य जीवन खाली सात वर्ष मात्र बिताइन। ^{३७}त्यसपछि तिनको लोग्ने मरेको थियो अनि तिनी विधवा भएकी थिइन औ अहिले तिनी चौरासी वर्ष पुगेकी थिइन। हन्ना सँधै मन्दिरमा हुने गर्थिन। उनी कहीं जाँदिन थिइन। रात दिन उपवास र प्रार्थना गर्दै मन्दिरमा परमेश्वरको आराधना गर्थिन। ^{३८}ठीक समयमा तिनी त्यो बालकको आमा-बाबुकाहाँ आई पुगिन औ परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन थालिन। ती जम्मै जसले यरूशलेमको छुटकाराको निम्ति अपेक्षा गरिरहेका थिए तिनीहरूसँग उनको विषयमा बात गरिन्।

यूसुफ र मरियम घर फर्किर

^{३९}यूसुफ र मरियमले परमप्रभुको व्यवस्था अनुसार सबै काम सिध्याए अनि तिनीहरू गालीलको आफ्नै शहर नासरतमा गए। ^{४०}सानो बालक दिनप्रति दिन बढ्दै गए। उनी बलियो हुँदै गए अनि ज्ञान भरियो। परमेश्वरको अनुग्रह तिनको साथ थियो।

येशूको बाल्यपन

^{४१}निस्तार* चाइको बेला प्रत्येक वर्ष नै येशूको आमा-बाबु यरूशलेम जानेगर्थे। ^{४२}जब येशू बाह्र वर्षको भए, सँधै भैं तिनीहरू त्यो भोजमा सामेल भए। ^{४३}जब भोज सिद्धियो तिनीहरू घर फर्किरहेका थिए। तर केटी येशू यरूशलेममा नै बसे। उनको विषयमा आमा-बाबुलाई केही थाहा भएन। ^{४४}तिनीहरूले सोचे कि तिनी अन्य यात्रीहरूसँग छन् अनि यसकारण तिनीहरू दिनभरी हिडिरहे। तब तिनलाई आफ्नो साथी तथा आफन्तहरू माभ तिनहरूले खोज्न लागे। ^{४५}तर किनभने यूसुफ र

*यदि कुनै ... पवित्र मानिन्छ” हेर्नेस प्रस्थान १३:२, १२।

*तिमीले ... गर्नु पर्छ” लेवी १२:८।

निस्तार यहूदीहरूको महत्वपूर्ण छुट्टीको दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्भन्धामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

मरियमले उहाँलाई ती तिनीहरू बीचमा नदेख्ता तिनीहरू तिनलाई खोजे यरूशलेम फर्के। ^{४६}तीन दिनपछि तिनीहरूले तिनलाई मन्दिरमा भेटे। येशू मन्दिरमा धार्मिक शिक्षकहरूसँग तिनीहरूका कुराहरू सुन्दै र तिनीहरूलाई प्रश्न गर्दै बसिरहेका थिए। ^{४७}जसले तिनलाई सुने तिनको समझ र उत्तरहरूमा छक्क परीरहेका थिए। ^{४८}जब तिनका माता पिताले तिनलाई भेटे तिनीहरू आश्चर्य चकित भए। तिनकी आमाले तिनलाई भनिन, “पुत्र, तिमीले हामीलाई किन यसो गर्छौ? तिमी बाबु अनि म तिमीलाई खोज्दा साहै चिन्तित थियौ।”

^{४९}तब येशूले तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरूले मलाई किन खोजिरहनु भएको? के तपाईंहरू जान्नु हुन्न कि मेरा पिताको कार्य जहाँ हुन्छ म त्यहाँ रहनु पर्छ?” ^{५०}तर तिनीहरूले येशूले उनीहरूलाई दिएको उत्तरको अर्थ बुझ्न सकेनन्।

^{५१}तब येशू तिनीहरूसँगै नासरत गए। उहाँले आफ्ना आमाबाबुले भनेका सबै कुराहरू माने। तर उनकी आमा भने अझै यही कुराहरूनै मनमा राखिरहेकी थिइन्। ^{५२}येशू शारीरिक गठनमा जति बढ्थे, तिनको बुद्धिमा पनि बढ्दै थिए अनि परमेश्वर र मानिसहरूबाट स्नेह पाइरहेका थिए।

यूहन्नाको प्रचार

(मती ३:१-१२; मर्कुस १:१-८; यूहन्ना १:१६-२८)

३ सिजर टाइबेरियसको पन्ध्रौं वर्षमा पन्तियस पिलातस यहूदियाका राज्यपाल थिए, अनि जब हेरोद गालीलीका शासक थिए तिनको भाइ फिलिप इजुरिया र त्राखोनितिसका शासक थिए अनि लुसानियस अबिलेनेका शासक थिए। ^१जब अन्नास र कैयाफा प्रधानपूजाहारीहरू भएका थिए उजाड़ स्थानमा जकरियाको छोरो यूहन्नाले परमेश्वरको वचन पाए। ^२तिनी यर्दन नदीको वरिपरिको जम्मै स्थानहरूमा गए। तिनीहरूको पापहरू मोचनको लागि बप्तिस्मा लिएर हृदय र जीवन परिवर्तन गरेको देखाउने तिनले मानिसहरूलाई प्रचार गर्दथिए। ^३यी सबै कुराहरू अगमवक्ता यशैयाले लेखेको पुस्तकको वर्णन अनुसार भयो:

“उजाड़स्थानमा कराइरहेको आवाज: ‘प्रभुका निमित्त मार्ग तयार राख। उहाँको पथहरू सोभो पार।’

^४ प्रत्येक भङ्याड पुरिनेछ। अनि हरेक डाँडा र डिस्कना सम्म पारिनेछ अप्टेरा बाटोहरू समतल पारिनेछ अनि दुर्गम बाटोहरू सहज बनाइनेछ ^५ सबै मानिसहरूले परमेश्वरको मुक्तिको दर्शन गर्नेछन्।”

यशैया ४०:३-५

^६यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा गराइनुलाई मानिसहरू आए। यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विषालु साँपहरू जस्तै छौ! तिमीहरूलाई परमेश्वरको क्रोध जो आँउदैछ जसबाट भाग्न कसले भन्यो? ^७तिमीहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गरिसकेका छौ भन्ने देखाउनलाई उचित कामहरू गर्नुपर्छ। घमण्ड नगर अनि भन, ‘अब्राहाम हाम्रा पिता हुन्।’ म तिमीहरूलाई भन्छु कि परमेश्वरले अब्राहामका लागि यी चट्टानहरूबाट पनि सन्तान उत्पन्न गर्न सक्नुहुन्छ। ^८रूखहरू काट्नलाई बच्चो पनि तयारी छ। प्रत्येक रूख जसले असल फल दिँदैन त्यसलाई काटिनेछ अनि आगोमा फालिनेछ।”

^९मानिसहरूले यूहन्नालाई सोधे, “हामीले के गर्नुपर्ने हो?”

^{१०}यूहन्नाले उत्तर दिए, “यदि तिमीहरूकोमा डुइवटा दौरा छ भने अर्को नहुनेलाई एटा देऊ। खानेकुरा छ भने पनि अरूसँग बाँड।”

^{११}कर उठाउनेहरू पनि यूहन्नाकहाँ आए। तिनीहरूले बप्तिस्मा लिन चाहन्थे। तिनीहरूले यूहन्नालाई भने, “गुरुज्यू, हामीले के गर्नु पर्छ?”

^{१२}यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जति उठाउने आदेश छ त्यो भन्दा ज्यादा कर नउठाऊ।”

^{१३}कोही सिपाहीहरूले यूहन्नालाई सोधे, “हामीले चाँहि के गर्ने?”

यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “बलपूर्वक मानिसहरूबाट पैसा नलेऊ। कसैको बारेमा भूटो नबोल। आफुले कमाएको जे जति पैसा छ त्यसैमा सन्तुष्ट होऊ।”

^{१४}सबै मानिसहरू खीष्ट आउनु हुन्छ भनेर आशामा थिए अनि यूहन्नाको बारेमा अचम्भ मानिरहेका थिए। तिनीहरूले सोचे, “के तिमीलाई लाग्दैन कि उहाँ नै खीष्ट हुनु हुन्छ?”

^{१५}यूहन्नाले प्रत्येकलाई उत्तरदिए, “म तिमीहरूलाई पानीद्वारा बप्तिस्मा दिन्छु, तर म पछि जुन एक आउने

छन् उहाँले मैले भन्दा धेरै महान कार्य गर्न सक्नु हुन्छ। म उहाँको जुताको फिता मात्र पनि खोल्न सक्ने योग्यको छैन। उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र-आत्मा र आगोले बप्तिस्मा गर्नु हुनेछ।^{१७} उहाँले खला सफा पार्नु तयार हुनुहुन्छ। उहाँले राम्रो अन्नलाई भूसदेखि अलग पार्नु हुनेछ। उहाँले असल अन्नलाई उहाँको ढुकुटीमा थुपार्नु हुनेछ। अनि राम्रो जति उहाँले कहिल्यै ननिभ्ने आगोमा जलाइदिनु हुन्छ।”^{१८} त्यसपछि तिनले मानिसहरूलाई धेरै अरू कुराहरूले उत्साह दिए अनि सुसमाचारहरू उनीहरूलाई भने। यूहन्नाले सुसमाचारहरू लगातार सुनाउन थाले।

यूहन्नाको काम कसरी समाप्त भयो

^{१९} हेरोदले आफ्नो भाइकी स्वास्नी हेरोदियाससँग अनैतिक सम्बन्ध राखेकोले यूहन्नाले हाकिम हेरोदलाई भ्रपारेका थिए, हेरोदले गरेको अरू पनि धेरै दुष्ट कार्यहरूको निम्ति यूहन्नाले उसलाई भ्रपारेका थिए।^{२०} हेरोदले त्यस्तै राम्रो काम गरेको थियो: उसले यूहन्नालाई झ्यालखानामा पनि थुनेको थियो। हेरोदले गरेको राम्रो कामहरूमा यो एउटा थप हो।

यूहन्नाद्वारा येशूको बप्तिस्मा

(मती ३:१३-१७; मर्कुस १:९-११)

^{२३} जब सबै मानिसहरूलाई बप्तिस्मा गराइयो, येशू पनि आए अनि बप्तिस्मा लिए। येशूले प्रार्थना गरिरहनु भएको बेला आकाश खोलियो।^{२२} अनि शारीरिक रूपमा ढुकुर भै उनी माथि पवित्र आत्मा आयो। त्यसपछि स्वर्गबाट आवाज आयो, “तिमी मेरा पुत्र हौ अनि म तिमीलाई प्रेम गर्छु। म तिमीसँग अत्यन्त आनन्दित छु।”

योसेफको पारिवारिक इतिहास

(मती १:१-१७)

^{२३} जब येशूले उनको कार्य गर्न थाले त्यसबेला तिनको उमेर भण्डै तीस वर्ष पुगेको थियो। मानिसहरूले सौँचेका थिए येशू यूसुफको पुत्र थिए। यूसुफ एलीका पुत्र थिए।^{२४} एली मत्तातका पुत्र थिए। मत्तात लेवीका पुत्र थिए। लेवी मल्कीका पुत्र थिए। मल्की यान्नाका

पुत्र थिए। यान्ना यूसुफका पुत्र थिए।^{२५} यूसुफ मत्ताथियासका पुत्र थिए। मत्ताथियास आमोसका पुत्र थिए। आमोस नहूमका पुत्र थिए। नहूम इसलीका पुत्र थिए। इसली नगैका पुत्र थिए।^{२६} नगै माथका पुत्र थिए। माथ मत्ताथियासका पुत्र थिए। मत्ताथियास सेमैनका पुत्र थिए। सेमैन योसेखका पुत्र थिए। योसेख योदाका पुत्र थिए।

^{२७} योदा योआननका पुत्र थिए। योआनन रेसाका पुत्र थिए। रेसा यरुबाबेलका पुत्र थिए। यरुबाबेल शालतिएलका पुत्र थिए। शालतिएल नेरीका पुत्र थिए।^{२८} नेरी मल्कीका पुत्र थिए। मल्की अदीका पुत्र थिए। अदी कोसामका पुत्र थिए। कोसाम एलमादमका पुत्र थिए। एलमादम एरका पुत्र थिए।^{२९} एर यहोशूका पुत्र थिए। यहोशू एलीएजरका पुत्र थिए। एलीएजर योरीमका पुत्र थिए। योरीम मत्तातका पुत्र थिए। मत्तात लेवीका पुत्र थिए।

^{३०} लेवी शिमियोनका पुत्र थिए। शिमियोन यहूदाका पुत्र थिए। यहूदा यूसुफका पुत्र थिए। यूसुफ योआननका पुत्र थिए। योआनन एल्याकीमका पुत्र थिए।^{३१} एल्याकीम मलेआका पुत्र थिए। मलेआ भिन्नाका पुत्र थिए। भिन्ना मत्ताथाका पुत्र थिए। मत्ताथा नातानका पुत्र थिए। नातान दाऊदका पुत्र थिए।^{३२} दाऊद यिशैका पुत्र थिए। यिशै ओबेदका पुत्र थिए। ओबेद बोअजका पुत्र थिए। बोअज सल्मोनका पुत्र थिए। सल्मोन नहशोनका पुत्र थिए।

^{३३} नहशोन अम्मीनादाबका पुत्र थिए। अम्मीनादाब आरामका पुत्र थिए। आराम हेस्त्रोनका पुत्र थिए। हेस्त्रोन फारेसका पुत्र थिए। फारेस यहूदाका पुत्र थिए।^{३४} यहूदा याकूबका पुत्र थिए। याकूब इसहाकका पुत्र थिए। इसहाक अब्राहामका पुत्र थिए। अब्राहाम तेरहका पुत्र थिए। तेरह नाहोरका पुत्र थिए।^{३५} नाहोर सरूगका पुत्र थिए। सरूग रऊका पुत्र थिए। रऊ पेलेगका पुत्र थिए। पेलेग एबेरका पुत्र थिए। एबेर शेलहका पुत्र थिए।

^{३६} शेलह केनानका पुत्र थिए। केनान अर्पक्षदका पुत्र थिए। अर्पक्षद शेमका पुत्र थिए। शेम नूहका पुत्र थिए। नूह लेमेखका पुत्र थिए।^{३७} लेमेख मत्शेलहका पुत्र थिए। मत्शेलह हनोकका पुत्र थिए। हनोक येरेदका पुत्र थिए। येरेद महलालेलका पुत्र थिए। महलालेल केनानका पुत्र थिए।^{३८} केनान एनोशका पुत्र थिए। एनोश शेतका

पुत्र थिए। शेत आदमका पुत्र थिए। आदम परमेश्वरका पुत्र थिए।

^{११}यो पनि लेखिएको छः

शैतानद्वारा येशूप्रति परिक्षा

(मती ४:१-११; मर्कुस १:१२-१३)

^४येशू यर्दन नदीदेखि फर्किनु भयो। उहाँ पवित्र-आत्माले परिपूर्ण हुनुहुन्थ्यो। त्यो आत्माले उहाँलाई उजाड़स्थान तिर डोखायो। ^२त्यहाँ चालिस दिनसम्म उहाँलाई शैतानले परिक्षा लिए। उहाँले त्यसबेला केही पनि खानु भएन। जब ती दिनहरू बिते, उनी खुबै भोकाउनु भयो।

^३शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यदि तिमी परमेश्वरको पुत्र हो, यो ढुङ्गालाई रोटी बनिनु आदेश देऊ।”

^४उहाँले उत्तर दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छः

‘रोटी खाएर मात्र मानिसहरू जीउँदो रहदैन।’”

व्यवस्था ८:३

^५तब शैतानले येशूलाई एउटा अग्लो ठाँउमा लग्यो अनि एकै क्षणमा पृथ्वी भरी रहेका सबै राज्यहरू देखायो। ^६तब शैतानले येशूलाई भन्यो, “म तपाईंलाई यी सबै राज्यहरूको अधिकार, शक्तिहरू र तिनीहरूमा भएको गौरवसंगै दिनेछु। यी सबै मलाई दिइएको छ। म यी सब कसैलाई पनि दिनसक्छु। ^७यदि तँपाईंले मलाई उपासना गरे म यी सब तँपाईंलाई दिन्छु।”

^८उहाँले उत्तर दिनुभयो, “धर्मशास्त्रहरूमा यो लेखिएको छः

‘तिमीले परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ। अनि उहाँको मात्र सेवा गर्नुपर्छ।’”

व्यवस्था ६:१३

^९तब त्यो शैतानले येशूलाई यरूशलेममा पुर्खायो अनि उहाँलाई मन्दिरको गजुरमा उभ्यायो। त्यसले येशूलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यहाँबाट फाल हान्नु होस! ^{१०}किनभने धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छः

‘उहाँले तिम्रो रक्षाको लागि आफ्नो स्वर्गदूतहरूलाई आदेश गर्नु हुनेछ।’

भजनसंग्रह ६१:११

‘तिनीहरूले तिमीलाई हातमै थाम्नेछन्, जसद्वारा तिम्रो पाउ ढुङ्गामा बजासिने छैन।’”

भजनसंग्रह ६१:१२

^{११}येशूले उत्तर दिए: “यो पनि धर्मशास्त्रमा भनिएको छः

‘परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको परीक्षा लिनु हुँदैन।’”

व्यवस्था ६:१६

^{१२}शैतानले येशूलाई प्रत्येक पक्षबाट सताई सके पछि उसको अनुकूल समय नआइञ्जेल सम्मको निमित्त छाडेर गयो।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा

(मती ४:१२-१७; मर्कुस १:१४-१५)

^{१३}येशू पवित्र आत्माको शक्ति लिएर गालीलमा फर्के। गालीलभरि उहाँको बारेमा समाचारहरू फैलियो।

^{१४}उहाँले तिनीहरूको सभाघरहरूमा सिकाउन शुरू गर्नुभयो। सबै मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गरे।

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मती १३:५३-५८; मर्कुस ६:१-६)

^{१५}येशूले आफु हुर्केको शहर नासरतको पनि यात्रा गरे। शबाथको दिनमा अघि भैं उनी सभाघरमा गए। तिनी त्यहाँ (धर्मग्रन्थबाट) केही पढनलाई उभिए। ^{१६}यशैया अगमवक्ताद्वारा लेखिएको ग्रन्थ उनलाई दिइएको थियो। तिनले ग्रन्थ पढ्दाए अनि एक ठाउँ जहाँ निम्नलिखित कुरा लेखिएको भेट्टाए:

^{१८} “परमप्रभुको आत्मा ममाथि छ। परमेश्वरले मलाई अभिषेक गर्नु भएको छ केही पनि नभएका मानिसहरूमा सुसमाचारहरू सुनाउनलाई परमेश्वरले मलाई घोषणा गर्नु पठाउनु भएको छ, कैदीहरूलाई मुक्ति पार्न अनि अन्धो

मानिसहरूलाई देख्न सक्ने पार्न परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको छ भनेकौं यातनामा पिल्सिएका मानिसहरूलाई मुक्त पार्न।

१६ अनि घोषणा गर्नु कि आफ्नो मानिसहरूलाई बचाउने प्रभुलाई उचित समय आएको छ।”

यशैया ६१:१-२

२० उनले ग्रन्थ बन्द गर्नुभयो। उहाँले त्यो ग्रन्थ सहयोगीलाई दिएर त्यहाँ बस्नुभयो। सभाघरमा भएका प्रत्येक मानिसले उनलाई हेरिरहेका थियो। २१ येशू तिनीहरूसँग बोल्न थाले। उनले भने, “मैले तिमीहरू अघि जो धर्मग्रन्थको अंश पढें त्यो आज पढ्दै गर्दा नै पूर्ण भयो।”

२२ सबै मानिसहरूले येशूको प्रसंशा गरे। उनको मिठासपूर्ण शब्दहरूमा तिनीहरू लट्टु परे। तिनीहरूले भने, “कसरी उनले यसरी बोल्नु सकेका? के तिनी यूसुफका पुत्र होइनन्?”

२३ येशूले तिनीहरूलाई भने, “म जान्दछु कि तिमीहरूले मलाई यो उखान भन्नेछौं, ‘ए वैया! आफैलाई निको पार।’ तिमीले जे कफर्नहुममा गस्त्रौं त्यो हामीले सुन्यौं। अब तिमीले आफ्नै शहरमा पनि त्यही गर।” २४ त्यसपछि उनले भने, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। अगमवक्तालाई आफ्नै गाँउ-शहरमा कहिल्यै स्वीकार गरिदैन। २५ म जे भन्दैछु त्यो साँचो हो। एलियाको समयमा साढे तीन वर्षसम्म इस्त्राएलको जमीनमा ठूलो अनिकाल पस्नो। सारा देशमा कतै पनि खाने कुरा थिएन। त्यसबेला इस्त्राएलमा विधवाहरू थुप्रै थिए। २६ तर एलियालाई ती कुनै विधवाकोमा पठाइएन। सिदोन प्रदेशको जरेपेठ भन्ने ठाउँमा चाँहि एलियालाई एउटी विधवाकोमा पठाइयो। २७ अनि अगमवक्ता एलिशाको समयमा इस्त्राएलमा धेरै कोडीका रोगीहरू थिए। तर नमान बाहेक कसैलाई पनि निको पारिएन। अनि नमान इस्त्राएलवासी नभई सिरियावासी थिए।”

२८ सबै मानिसहरू जो सभाघरमा थिए यो कुराहरू सुने अनि साहै रिसाए। २९ मानिसहरू उठे अनि येशूलाई शहर छाड्नु वाध्य गराए। तिनीहरूको शहर एउटा टाकुरामा अवस्थित थियो। तिनीहरूले येशूलाई टाकुराको किनारामा पुस्साए अनि तिनीहरू उनलाई तल खसाल्न चाहन्थे। ३० तर उनी तिनीहरूको माफबाट निस्केर गए।

येशूद्वारा दुष्टात्मा लागेको मानिस निको

(मर्कुस १:२१-२८)

३१ गालीलको कफर्नहुम भन्ने नगरमा येशू गए। तिनले शबाथको दिन मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। ३२ तिनीहरू येशूको शिक्षामा छक्क पर्थे कारण उनी अधिकारसित सिकाउथे। ३३ सभाघरमा एकजना दुष्ट-आत्मा लागेको व्यक्ति थियो। त्यो मानिस ठूलो स्वरमा चिच्यायो। ३४ “नासरतको येशू! हामीबाट तपाईं के चाहनुहुन्छ? के हामीलाई नाश गर्नु तपाईं यहाँ आउनु भएको हो? म तपाईंलाई जान्दछु परमेश्वरका एक पवित्र जन।” ३५ तर येशूले त्यो दुष्टात्मालाई गाली दिनुभयो, “चूप लाग। यो मानिसदेखि निस्क हात्।” त्यो दुष्टात्माले मानिसहरूकै अधिपट्टि त्यो मानिसलाई भुँइमा पछारिदियो। त्यसपछि दुष्ट आत्माले त्यो मानिसलाई केही नोक्सान नगरी छाडी दियो।

३६ सबै मानिसहरू छक्क परे अनि आपसमा कुरा गरे, “यसको अर्थ के हो? येशूले त अधिकार अनि शक्तिसित दुष्ट आत्माहरूलाई निस्कन आदेश गर्छन औ तिनीहरू पनि निस्की हात्छन्।” ३७ त्यसपछि त्यस इलाकाको प्रत्येक ठाउँमा येशूको कीर्ति फैलियो।

येशूद्वारा पत्नसको स्वास्नीको आमा निको

(माती ८:१४-१७; मर्कुस १:२९-३४)

३८ येशूले सभाघर छाडे। तिनी शिमोनको घरमा गए। शिमोनको सासू कडा ज्वरोले सिकिस्त बिमार थिई। तिनीहरूले उहाँलाई तिनको निम्ति केही गरिदिनुहोस् भनी विन्ती गरे। ३९ येशू तिनको नजिक गए अनि जरोलाई हटने आदेश दिए। जरो भट्टै हरायो। तब तिनी उठिन अनि तिनीहरूको सेवामा लागिन।

येशूद्वारा धेरै मानिसहरू निको

४० घाम अस्ताउन लाग्दा सबै मानिसहरू जसका आफ्ना मानिसहरू बिरामीहरू थिए तिनीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरू बेग्ला-बेग्लै रोगले पिडित थिए। तिनले प्रत्येक बिरामीलाई छोए अनि तिनीहरूलाई जाती पारे। ४१ धेरै मानिसहरूदेखि भूतहरू बाहिर निस्क्यो। तिनीहरू चिच्याउँदै थिए, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।” तर तिनले ती भूतहरूलाई चुप बस्ने आदेश दिए। येशू नै ख्रीष्ट थिए भनेर भूतहरूले जानेका थिए।

येशूको विभिन्न शहरहरूमा प्रस्थान

(मर्कुस १:२५-३६)

४२ अर्को दिन येशू एकान्त ठाउँमा जानुभयो। तर भीड़ले उहाँलाई खोजिरहेको थियो औ तिनी भएको जग्गामा तिनीहरू आए। जब तिनीहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले उहाँलाई तिनीहरूलाई नछाड्नु भनी विन्ती गर्दै थिए। ४३ तर येशूले तिनीहरूलाई भने, “मैले अरू शहरहरूमा पनि परमेश्वरको राज्य बारे सुसमाचारहरू भन्नु पर्छ। यही कारण मलाई पठाइएको छ।”

४४ तब येशूले यहूदियाका सभाघरहरूमा प्रचार गरे।

पत्रुस, याकूब र यूहन्ना येशूको पछि लागे

(मती ४:१८-२२; मर्कुस १:१६-२०)

५ येशू गेनेसरेत भीलको किनारमा उभिर भयो। तिनको वरिपरि धेरै मानिसहरू भीड़लाग्दै थिए। तिनीहरू परमेश्वरको शिक्षा सुन्न चाहन्थे। २ येशूले भीलको किनारमा दुइवटा डुङ्गा देखे। माछावालाहरू डुङ्गाबाट निस्के औ तिनीहरूको माछा मार्न जालहरू धुँदै थिए। ३ उहाँ एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो जुन शिमोनको थियो अनि उसलाई त्यो डुङ्गालाई किनारको अलिक छेउमा लाउन लगाउनु भयो। तब तिनी त्यसमा बसे अनि मानिसहरूलाई सिकाउनु थाले।

४ जब येशूले आफ्नो भनाई सके, तिनले शिमोनलाई भने, “यो डुङ्गालाई गहिरो पानी तिर लैजाऊ अनि माछा मार्न जाल फिजाऊ।”

५ शिमोनले उत्तर दिए, “मालिक, हामीले सारा रात परिश्रम गर्छौं र पनि एउटै माछा समात्न सकेनौं। तर किनभने तपाईंले भन्नु भयो, म जाल फिजाउँछु।” ६ तिनीहरूले आफ्नो जाल पानीमा फ्याँके। तिनीहरूको जाल भरि माछा परेर जाल फाट्न आँटको थियो। ७ तिनीहरूले अरू डुङ्गामा भएका आफ्ना साभेदारहरूलाई पनि सहायताको लागि संकेत दिए। साभेदारहरू आए अनि डुङ्गामा यति माछा लादे कि डुङ्गाहरू डुब खोज्यो।

८ थुप्रै माछाहरू समातेकोमा माछावालाहरू सबै नै छक्क परेका थिए। जब शिमोन पत्रुसले यी सब देखे, तिनले येशूको अधि दण्डवत गरे अनि भने, “मदेखि टाढा जानुहोस, परमप्रभु। म पापी मानिस हुँ।” ९ जब्दीका पुत्रहरू याकूब र यूहन्ना पनि छक्क परे। याकूब र यूहन्ना शिमोनसँगै माछा मार्दै थिए।

येशूले शिमोनलाई भने, “उराउनु पर्दैन। अब उसो तिमीहरू माछा मार्ने छैनौं तर मानिसहरू समात्ने* छौं।”

१० तिनीहरूले आफ्ना डुङ्गाहरू किनारमा ल्याए। अनि तिनीहरूले ती सबै छोडेर येशूको पछि लागे।

येशूद्वारा एकजना बिमारी निको

(मती ८:१-४; मर्कुस १:४०-४५)

१२ जब एकपल्ट येशू एउटा शहरमा हुनु हुन्थ्यो, त्यहाँ एउटा शरीर कोडीले भरि पीडित व्यक्ति पनि थियो। जब त्यसले येशूलाई देख्यो, उनको अधि निहुरिएर विन्ती गर्न लाग्यो, “प्रभु, मलाई निको पारिदिनुहोस्। म जान्दछु तपाईंले चाहनु भयो भने मलाई जाती पार्नु सक्नु हुन्छ।”

१३ येशूले भने, “म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।” त्यसपछि उहाँले त्यस मानिसलाई छोए। भट्टै कोढले छोड्यो। १४ येशूले तिनलाई आदेश दिए, “यस्तो भएको कुरा कसैलाई नभन्नु। तर आफै गएर पूजाहारीलाई देखाउनु औ मोशाले भने भैं आफु निको भएकोमा परमेश्वरलाई बलि चढाउनु। यसबाट तिमी निको भएको प्रमाण हुन्छ।”

१५ तर येशूको विषयमा समाचार अभ्र प्रचार हुँदै गयो। धेरै मानिसहरू उनीबाट सुन्न आँउथे औ विमार निको भएर जान्थे। १६ येशू प्रायः नै एकान्त ठाउँमा प्रार्थना गर्न जानु हुन्थ्यो।

येशूद्वारा पक्षवातको रोगी निको

(मती ९:१-८; मर्कुस २:१-१२)

१७ एक दिन येशूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिँदै हुनुहुन्थ्यो, फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरू पनि त्यहाँ नै बसिरहेका थिए। तिनीहरू यरूशलेम, यहूदिया र गालीलका सबै शहरहरूबाट आएका थिए। परमप्रभुले उनलाई निको पार्ने शक्ति दिएका थिए। १८ एकजना पक्षवातको रोगी त्यहाँ थियो। तब केही मानिसहरूले एकजना विमारीलाई एउटा खाटमा लिएर आए अनि तिनीहरूले भित्र ल्याउने र येशूको अधि राख्ने चेष्टा गर्दै थिए। १९ तर त्यहाँ मानिसहरूको त्यति भीड़ थियो कि येशू भएकहाँ पुग्नलाई बाटो थिएन। त्यसकारण ती मानिसहरू

मानिसहरू समात्ने मानिसहरूलाई खीष्ट प्रति आत्मिक तवरले ल्याउनु।

घरको छानामाथि चढे अनि केही भिँगटीहरू हटाएर प्वालबाट त्यो विमारी मानिसलाई उसको खाटसँगै भीडको विचमा औं येशूको अघि ओह्याले।^{२०}तिनीहरूको अटल विश्वास देखेर तिनले भने, “मित्र, तिम्रा पापहरू क्षमा भयो।”

^{२१}व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फारिसीहरू परस्परमा बात गर्न लागे, “यो मानिस को हो? उसले जे भन्दैछ, परमेश्वरको विरोधमा भन्दैछ। केवल परमेश्वरले मात्र पापहरूलाई क्षमा गर्न सक्छन्।”

^{२२}तर येशूले तिनीहरूले के सोचे थाहा पाए। उनले भने, “तिमीहरू मनमा यस्तो प्रश्नहरू किन गर्छौं? ^{२३}कुन चाँहि सजिलो छ: तिम्रो ‘पाप क्षमा भन्नु’ अथवा ‘उठ अनि जाऊ भन्नु?’ ^{२४}तर म तिमीहरूलाई देखाउनेछु कि धरतीमा मानिसको पुत्रसँग पापहरू क्षमा गर्ने अधिकार छ।” तब उहाँले त्यस पक्षवात रोगीलाई भन्नु भयो, “म तिमीलाई भन्छु, उठ, तिम्रो बिछौना बाँध अनि घर जाऊ।”

^{२५}सबैको अघि त्यो तुरन्तै उठ्यो, आफ्नो विछौना च्याप्यो अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै घरतिर लाग्यो। ^{२६}सबै मानिसहरू चकित भए। अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले। तिनीहरू भयभित भए अनि भने, “हामीले आज अचम्भका कुराहरू देख्यौं।”

लेवी (मती) येशूलाई पछ्याउँछन्

(मती ६:६-१३; मर्कूस २:१३-१७)

^{२७}यसपछि येशू बाहिर गए अनि कर-कार्यालयमा एकजना कर-संग्रहकर्तालाई बसिरहेको देखे। त्यसको नाउँ लेवी थियो। येशूले त्यसलाई भने, “मेरोपछि लाग।” ^{२८}लेवी जुरूक उठ्यो अनि प्रत्येक कुरा छोडेर येशूको पछि लाग्यो।

^{२९}तब लेवीले येशूको निम्ति आफ्नो घरमा एक भव्य भोजको व्यवस्था मिलायो। त्यहाँ कर-उठाउनेहरू र अरू मानिसहरूको पनि ठूलो भीड थियो जो तिनीहरूसँगै मेचमा खँदैथे। ^{३०}तर फरिसीहरू र नियमका शास्त्रीहरू चेलाहरूका विरुद्धमा यसो भन्दै गनगनाउन लागे, “तिमीहरू कर उठाउनेहरू र पापीहरूसित किन खान-पीन गर्छौं?”

^{३१}येशूले उत्तर दिए, “निरोगीलाई वैद्यको आवश्यक पर्दैन तर रोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यक पर्छ। ^{३२}म

धार्मिक मानिसहरूलाई बोलाउनु आएको होइन, तर म त पापीहरूलाई तिनीहरूका हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर भनी बोलाउनु यहाँ आएको हुँ।”

येशूद्वारा उपवास-विषयको प्रश्नमा उत्तर

(मती ६:१४-१७; मर्कूस २:१८-२२)

^{३३}तिनीहरूले येशूलाई भने, “फरिसीहरूले भैं यूहनाको चेलाहरूले पनि समय समयमा उपवास र प्रार्थना गर्दछन्। तर तँपाईंको चेलाहरू त सधैं खान र पिउनमा मात्र छन्।”

^{३४}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कुनै पनि विवाहमा, जन्तीहरूलाई दुलहा तिनीहरूका साथमा बसुजेल उपवास बस्न सक्तैन। ^{३५}तर समय यस्तो आउँछ जब दुलहा तिनीहरूबाट छुट्टिनु पर्दछ। त्यस समय तिनीहरू उपवास बस्नेछन्।”

^{३६}येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त सुनाउनु भयो: “कुनै मानिसले नयाँ लुगा च्यातेर पुरानो लुगा टाल्दैन। किन? किनभने त्यसो गरे नयाँ लुगा बिग्रन्छ, अनि टालेको टुक्रा पुरानो लुगासँग मिल्दैन। ^{३७}कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई पुरानो दाखरसको भाँडामा कहिल्यै भँदैन। किन? किनभने नयाँ दाखरसले मशकहरू फुटाउँछ। जसले गर्दा दाखरस चुहेर जान्छ औं मशकहरू पनि नष्ट हुन्छन्। ^{३८}मानिसहरूले सधैं नयाँ दाखरसलाई नयाँ मशकमा राख्छन्। ^{३९}कसैले पनि पुरानो दाखरस लिए पछि नयाँ दाखरस पिउन खोज्दैन। किनभने उसले भन्छ, ‘पुरानो दाखरस नै असल।’”

शबाथको दिनको येशू प्रभु

(मती १२:१-८; मर्कूस २:२३-२८)

६ एक समय, शबाथको दिनमा येशू अन्नको खेतहरू भएर जाँदै थिए। उहाँका चेलाहरूले अन्नका बालाहरू टिप्दै तिनीहरूको हातमा माँडेर खाए। ^२कोही फरिसीहरूले भने, “तिमीहरू किन त्यसो गर्दछौं? शबाथको दिनमा यसो गर्नु मोशाको व्यवस्थाको विरुद्ध हो?”

^३येशूले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूले पढेका छैनौं दाऊदले जब तिनी र तिनीसित हुनेहरू भोकाएका थिए तब के गरेका थिए? ^४दाऊद परमेश्वरका घर गए अनि तिनले परमेश्वरलाई चढाएको रोटी लिए अनि खाए। अनि तिनले रोटीहरू आफूसँग हुने मानिसहरूलाई बाँडे।

वास्तवमा यो मोशाको व्यवस्था विरुद्ध थियो। व्यवस्था अनुसार केवल पूजाहारीहरूलाई मात्र यस्तो रोटी खान अनुमति छ।^५ अनि येशूले फरिसीहरूलाई भने, “मानिसका पुत्र नै शबाथ दिनको प्रभु हुन्।”

शबाथको दिनमा येशूद्वारा एकजना मानिस निको

(मती १२:९-१४; मर्कुस ३:१-६)

^६अर्को एक शबाथको दिन येशू सभा घरमा गए। उनले मानिसहरूलाई उपदेश दिए। एकजना दाहिने हात सुकेको मानिस त्यहाँ थियो।^७ व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू त्यो शबाथको दिन पनि येशूले कसैलाई निको पार्छन् कि भनेर हेर्दै बसिरहेका थिए। तिनीहरू चाहन्थे येशूबाट केही भूल होस् अनि उनलाई दोष लगाउन पाइयोस्।^८ तर येशूले तिनीहरूले के विचार गर्दछन् भनी बुझी हाल्नु भयो। उहाँले त्यो सुकेको हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ, अनि यी मानिसहरूको अघाडि उभो।” यसकारण त्यो मानिस जुरूकै उठ्यो अनि त्यहाँ उभियो।^९ येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “म तिमीहरूलाई सोध्छु शबाथको दिनमा के काम गर्न उचित होला: राम्रो वा नराम्रो? जीवन बँचाउनु वा जीवन नाश गर्नु?”^{१०} येशूले ती वरिपरि बसेका सबैलाई हेर्नुभयो। अनि त्यस मानिसलाई भने, “खोई मलाई तिमी हात हेर्न देऊ।” त्यस मानिसले उहाँलाई हात देखायो। त्यसको हात तुरन्तै निको भइहाल्यो।^{११} फरिसीहरू र कानूनका शास्त्रीहरू साह्रै रिसाए। तिनीहरू आपसमा तर्क गर्न लागे, “येशूलाई हामी के गर्नु पर्ने हो?”

येशूद्वारा बाहजना चेलाहरूको चुनाव

(मती १०:१-४; मर्कुस ३:१३-१६)

^{१२}त्यस समयमा येशू एउटा डाँडामा गएर प्रार्थना गर्ने गर्नु हुन्थ्यो। सारा रात तिनले प्रार्थना गरेर विताउनु हुन्थ्यो।^{१३} भोलिपल्ट विहान, उनले आफ्नो चेलाहरूलाई बोलाए। तीमध्ये बाहजनालाई तिनले छाने। उहाँले तिनीहरूलाई “प्रेरित” नाउँ दिए। तिनीहरू थिए: ^{१४}शिमोन (येशूले तिनलाई पत्रुस नाउँ राख्नु भएको थियो) र अन्द्रियास पत्रुसको भाइ; याकूब र यूहन्ना, फिलीप र बर्थुलमाई; ^{१५}मती, थोमा, याकूब (अल्फाइको छोरो), अनि शिमोन (जसलाई जेलोट* पनि भनिन्छ), ^{१६}यहूदा

(याकूबको छोरो) अनि यहूदा इस्करयोती। यो यहूदा नै तीमध्ये एकजना हो जसले येशूलाई शत्रुहरूको हातमा सुम्पेको थियो।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा अनि उपचार

(मती ४:२३-२५; ५:१-१२)

^{१७}येशू र प्रेरितहरू डाँडाबाट ओर्लेर आए। उनी त्यहीं एउटा सम्म जग्गामा उभिए। उहाँका चेलाहरूको एउटा ठूलो भीड त्यहाँ थियो। अनि टायर र सायडन सागरतटका नगरहरूबाट र यहूदियाका सबै ठाउँबाट, यरूशलेमबाट आएका धेरै मानिसहरू पनि त्यहाँ थिए।^{१८} तिनीहरू सबै त्यहाँ उहाँलाई सुन्न र आफुलाई निरोग पार्न आएका थिए। उहाँले शैतानको दुष्टात्माले पीडित मानिसहरूलाई निको पारिदिए।^{१९} सबैले येशूलाई छुने चेष्टा गरिरहेका थिए, किनभने उहाँबाट शक्ति ती सबैलाई निको पार्दै बाहिर निस्किरहेथ्यो।

^{२०}उनले आफ्ना चेलाहरूलाई हेरे अनि भने,

“हे दीन मानिसहरू, तिमीहरूलाई आर्शीवाद छ, किनभने परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकै हो।

^{२१} तिमीहरू, जो अहिले भोकाएकाहरूलाई पनि आर्शीवाद छ, किनभने तिमीहरू तृप्त हुनेछौ। तिमीहरू, जो अहिले रोइरहेकाहरूलाई आर्शीवाद छ, किनभने तिमीहरू खुशीसँग हँस्नेछौ।

^{२२}मानिसको पुत्रको कारणले यदि तिमीहरूलाई मानिसहरूले घृणा गरे, आफ्नो समूहबाट निकाली दिए, तिनीहरूले मन्दा गरे, तिनीहरूले तिमीहरूलाई अस्वीकारे तिमीहरू धन्य हो।^{२३} त्यसबेला रमाऊ अनि खुशीले उफ्र किनभने स्वर्गमा तिमीहरूले ठूलो इनाम पाउनेछौ। तिनीहरूका पुर्खाहरूले अगमवक्ताहरूलाई त्यसै गरेथे, त्यसरीने ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई पनि त्यही व्यवहार गर्नेछन्।

^{२४} “तर धनी मानिसहरू हो तिमीहरूलाई हाय, किनभने तिमीहरूले सुखी जीवन भोगेकाछौ।

^{२५} तिमी अघाएकाहरूलाई, हाय, किनभने तिमीहरू भोकाउनेछौ। तिमी अहिले हँसिरहेकाहरूलाई, हाय, किनभने तिमीहरू शोक गर्नु र रुनु पर्नेछ।

^{२६}“हाय, तिमीहरूको बारेमा मानिसहरूद्वारा प्रशंसा गरिएको भए पनि, किनभने तिनीहरूका पुर्खाहरूले पनि भूटो अगमवक्ताहरूलाई सधैं प्रशंसा गरे।

शत्रुहरूलाई प्रेम गर

(मती ५:३८-४८; ७:१२)

^{२७}“म तिमीहरूलाई भन्दछु जसले मलाई सुनिरहेका छौं, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। जसले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन तिनीहरूलाई पनि राम्रै गर। ^{२८}तिमीहरूलाई सरानेहरूलाई पनि आशीवाद देऊ। तिमीहरूसित दुर्व्यवहार गर्नेहरूको लागि पनि प्रार्थना गर। ^{२९}यदि कसैले तिमीहरूको गालामा थपड लगाए उसलाई अर्को गाला पनि थापी देऊ। यदि कसैले तिमीको कोट लगेको छ भने उसलाई कमीज लिन नरोक। ^{३०}जसले मागछ प्रत्येकलाई देऊ। यदि कसैले तिमीको केही लगेको छ भने उसलाई त्यो चीज फर्काई नमाग। ^{३१}अरूबाट तिमी जे मागछौं, अरूको निमित्त त्यही गरी देऊ। ^{३२}जसले तिमीहरूलाई प्रेम गर्छन तिनीहरूलाई मात्र प्रेम गरे, तिमीहरू कुनै प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौं? अँह। पापीहरू पनि तिनीहरूलाई प्रेम गर्नेहरूलाई प्रेम नै गर्दछन्। ^{३३}यदि तिमी ती मानिसहरूको निमित्त मात्र भलाई गर्छौं जजसले तिमी भलाई गर्छन, भने के तिमी प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौं? होइन, कारण यस्तो त पापीहरूले पनि गर्छन्। ^{३४}यदि फिर्ता पाउने आशामा तिमी कसैलाई ऋण दिन्छौ भने के तिमी प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौं? होइन, पापीहरू पनि पापीहरूलाई त्यति नै फिर्ता पाउने आशामा ऋण दिन्छन्। ^{३५}यसैले आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। तिनीहरूसँग राम्रो गर, अनि तिनीहरूबाट केही आशा नराखी ऋण देऊ। यदि तिमीहरूले यसो गर्छौ भने तिमीहरूले ठूलो इनाम पाउनेछौं, तिमीहरू परम परमेश्वरका बालकहरू भै हुनेछौं किनभने परमेश्वर बैगुनी तथा दुष्टहरूप्रति पनि कृपालु हुनुहुन्छ। ^{३६}जस्तो तिमी पिता प्रेम र दयालु छन् त्यस्तै प्रेम र दयालु बन।

आफैले आफैलाई नियाल

(मती ७:१-५)

^{३७}अरूको न्याय नगर, अनि अरूले पनि तिमी न्याय गर्ने छैन। अरूलाई भर्त्सना नगर, अनि अरूले पनि तिमी भर्त्सना गर्दैन। अरूलाई क्षमा गर, अनि

तिमीले पनि क्षमा पाउने छौं। ^{३८}अरूलाई दिने गर अनि तिमीले पनि पाउनेछौं। तिमीहरूले राम्रो ओजनमा पाउने छौं, तिमीहरूलाई खाँदी खाँदी, हल्लाउँदै काखमा पोखिने गरी पाउनेछौं जुन नापले तिमी अरूलाई दिदछौ परमेश्वरले पनि तिमीहरूलाई त्यही नापले दिनेछन्।”

^{३९}येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भने: “के एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोस्वाउन सक्छ? अँह! दुवै नै खाइलमा जाकिनु पुग्छ। ^{४०}एउटा शिष्य आफ्नो गुरुभन्दा माथि हुन सक्तैन। तर प्रत्येक मानिस जसले पूर्णरूपले सिकिसक्छ तब मात्र उ गुरु भै बन्नसक्छ।

^{४१}“जब तिमी आफ्नो आँखामा गतिलो छेस्का पसेको थाहा पाउदैनौं, भाइको आँखामा परेको धुलो किन देख्छौं? ^{४२}तिमीहरूले कसरी आफ्नो भाइलाई भन्नसक्छौं, ‘ए भाइ, मलाई तिमी आँखामा भएको धुलो निकाल्न देऊ।’ जब तिमीहरूले आफ्नो आँखामा परेको ठूलो छेस्कालाई पनि देख्न सक्तैनौं। तिमीहरू कपटी छौं। पहिले, तिमीहरू आफैले आफ्नो आँखाबाट ठूलो छेस्का निकाल। त्यसपछि तिमीहरूले स्पष्टसँग तिमीहरूको भाइको आँखामा परेको धुलो निकाल्न देख्नेछौं।

डुङ्गा प्रकारले फल

(मती ७:१७-२०; १२:३४-३५)

^{४३}“एउटा खराब बोटले असल फल कहिल्यै दिँदैन। त्यसरी नै एउटा नराम्रो बोटले राम्रो फल दिनु सक्तैन। ^{४४}हरेक बोट त्यसले दिएको फलबाट चिन्न सकिन्छ। मानिसहरूले काँडे पोथ्राबाट नेभारा बटुल्न सक्तैनन्। अनि तिनीहरूले काँडे पोथ्राबाट अंगुर बटुल्न सक्तैनन्। ^{४५}एउटा असल मानिस आफ्नो हृदयमा असल कुरा नै राख्छ। अनि उसले आफ्नो हृदयबाट असल कुरा बाहिर निकाल्दछ। तर एउटा दुष्ट व्यक्तिले आफ्नो हृदयमा दुष्ट कुराहरू नै राखेको हुन्छ। अनि उसले नराम्रा कुराहरू नै बाहिर निकाल्दछ। जुन कुरो हृदयमा परिपूर्ण छ त्यही नै मुखबाट निस्कन्छ।

डुङ्गा प्रकारका मानिसहरू

(मती ७:२४-२७)

^{४६}“जब मैले भनेको मान्दैनौ भने किन मलाई ‘प्रभु, प्रभु’ भन्दछौं? ^{४७}हरेक मानिस जब म कहाँ आउँदछ अनि मेरो वचनहरू सुन्दछ र पालन गर्छ, म तिमीहरूलाई

उहाँ कस्ता हो देखाउनेछु।^{४८} उ एकजना घर बनाउने मानिस जस्तै नै हो। उसले गहिरो खनेर बलियो चट्टानमाथि जग बसाल्न सक्नेछ। जतिबेला नदीमा बाढी आँउछ पानीले घरलाई धक्का दिन्छ तर त्यसले घरलाई हल्लाउन सक्तैन कारण त्यो घर राम्ररी बनिएको हुन्छ।^{४९} तर जो मानिस मेरो वचन सुन्छ तर पालन गर्दैन भने त्यो मानिस राम्ररी घड़ेरी नबसाई घर बनाउने मानिस जस्तै हो जसको घर नदीको वाढीको भोक्छोँ लाग्दै भट्टै पल्टिन्छ औ सम्पूर्ण रूपले ध्वंस हुन्छ।”

येशूद्वारा एकजना नोकर निको

(मती ८:५-१३; यूहन्ना ४:४३-५४)

७ जब येशूले मानिसहरूलाई उपदेश दिई सिध्याउनु भयो उहाँ कफर्नहुम जानु भयो।^१ कफर्नहुममा एकजना सैनिक अफिसर थियो। उसको एकजना नोकर सिक्किस्त बिमारी थियो; त्यो मर्ने लागेको थियो। त्यस अफिसरले नोकरलाई खुबै माया गर्ने गर्थ्यो।^२ जब उसले येशूको बारेमा सुन्यो तब बूढा यहूदी प्रधानहरूलाई उनीकहाँ पठाए। त्यस नोकरलाई बचाउनुको लागि आउन भनी विन्ती गर्न पठायो।^३ ती मानिसहरू येशूकहाँ गए, अनि त्यो अफिसरलाई सहायता गर्नु मार्मिक तरिकाले आग्रह गर्दै भने, “त्यो अफिसर तपाईंको सहायता पाउनु साँच्चै योग्यको छ।”^४ तिनले हाम्रा मानिसहरूलाई माया गर्छन र हाम्रो निम्ति सभाघर पनि बनाइदिएका छ।”

^५ यसकारण येशू ती मानिसहरूसँग गए। उनी घरबाट टाढा पुग्दै अफिसरले आफ्ना साथीहरूलाई उहाँसँग यसो भनी विन्ती गर्न पठायो, “हे प्रभु, तपाईं मेरो घरमा आउने कष्ट नगर्नुहोस्। तँपाईं जस्तो व्यक्ति मेरो घरमा पाउ कष्ट गर्न योग्यको म छैन।”^६ यसकारण म आफै पनि तपाईंकहाँ व्यक्तिगत रूपमा जान योग्यको सम्भिन्न तँपाईंले आदेश मात्र दिनुहोस् मेरो नोकर जाती हुन्छ।^७ तपाईंको अधिकार मलाई थाहा छ। म पनि अरू मानिसहरूको अधिकारको वशमा छु। अनि मेरो अधिकारमा सैनिकहरू छन् यदि म एकजना सैनिकलाई भन्दछु, ‘जाऊ’, अनि त्यो जान्छ। अनि अर्को सैनिकलाई भन्दछु, ‘आऊ’, अनि त्यो आउँछ। अनि यदि मेरो नोकरलाई भन्दछु, ‘यो गर’, अनि त्यसले गर्छ।”

^८ जब येशूले यी कुरा सुनुनु भयो, उहाँ छक्क पर्नु

भयो। येशू उनलाई पछ्याएर आउने मानिसहरू पट्टि फर्के अनि भने, “म तिमीहरूलाई भन्छु, मैले यस्तो विश्वास सारा इस्त्राएलमा पनि पाइना।”

^९ येशूलाई बोलाउन गएका सबै मानिसहरू घर फर्किए। तिनीहरूले त्यो नोकरलाई निको भइसकेको भेटे।

येशूद्वारा एकजना मानिसले जीवन पाउँछ

^{१०} अर्को दिन येशू नैन भन्ने शहरमा गए। उहाँका चेलाहरू र धेरै मानिसहरू पनि उनी सँगै गहरहेका थिए।^{११} जब येशू शहरको फाटक नजिक पुगे, उनले मुर्दा लगिरहेको देखे। एउटी विधवाको एउटै भएको छोरो मरेको थियो। जब लाश लगिरहेको थियो शहरका धेरै मानिसहरू ती विधवीसँग थिए।^{१२} जब प्रभु येशूले तिनलाई देखे तिनी त्यस विधवाको निम्ति हृदयबाट दुःखी भए। तिनलाई भने, “नरोऊ।”^{१३} येशू शवपेटिकाको नजिक पुग्नु भयो अनि त्यसलाई छुनु भयो। लाश लगिरहेका मलामीहरू टक्क अडिए। उनले त्यो मरेको केटोलाई भने, “ए युवक, म तिमीलाई भन्दछु, उठ।”^{१४} त्यसपछि त्यो मरेको केटो तत्कालै उठेर बस्यो अनि बात गर्न शुरू गर्‍यो। येशूले त्यस केटो त्यसको आमालाई सुम्पिदिए।

^{१५} सबै मानिसहरू छक्क परे अनि यसो भन्दै परमेश्वरलाई प्रशंसा गरे, “एकजना महान अगमवक्ता हामीकहाँ आउनु भएको छ।” अनि तिनीहरूले यो पनि भन्दै थिए, “परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूको हेरचाह गरिरहनु भएको छ।”

^{१६} उहाँको विषयको यो खबर सारा यहूदिया र यसको वरिपरि देशमा फिँजियो।

यूहन्नाद्वारा एउटा प्रश्न

(मती ११:२-१६)

^१ यूहन्नाका चेलाहरूले यी सब घटनाहरूको विषयमा तिनलाई जानकारी गराए। यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूमध्ये दुइजनालाई बोलाए।^२ यूहन्नाले तिनीहरूलाई प्रभु येशूसँग सोध्न पठाए, “एकजना जो आउनेवाला थिए तँपाईं नै हुनु हुन्छ? अथवा अर्भ अरूलाई नै पर्खनु पर्छ?”

^३ त्यसपछि मानिसहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “बपतिस्मा दिने यूहन्नाले हामीलाई यो सोधेनलाई

तपाईं कहाँ पठाएका छन्, 'के आउनेवाला तपाईं नै हुनुहुन्छ, अथवा हामी अभ बाटो हेरौं?'"

^२त्यसै बेला, येशूले धेरैलाई तिनीहरूको रोग, व्यथा र शैतानबाट दुष्ट आत्माहरू छुटाउनु भयो। उनले धेरै अन्धो मानिसलाई पनि देख्नसक्ने बनाए। ^{२२}अनि उनले यूहन्नाको चेलाहरूलाई भने, "तिमीहरूले यहाँ जे कुराहरू देख्यौं अनि सुन्यौं गएर यूहन्नालाई भन। अन्धो मानिस पनि निको भयो र देख्ने भयो। लङ्गडाहरू हिँड्नथाले। कोडीहरू कोदरहित भए। बहिराहरूले सुन्न थाले। मरेकाहरूले जीव पाए। अनि गरीब मानिसहरू परमेश्वरको राज्यको सुसमाचारहरू सुनिरहेका छन्। ^{२३}कसैले मलाई ग्रहण गर्दा समस्यामा पर्दैन भने त्यो अनुगृहित पुरुष धन्य हो।"

^{२४}जब यूहन्नाको चेलाहरू गए, येशूले यूहन्नाको विषयमा भन्न लाग्नु भयो: "तिमीहरू उजाड-स्थानमा के हेर्न जान्छौं? ब्रतासले हल्लाइरहेको निगालोलाई ? ^{२५}भरूभूमिमा तिमीहरू के हेर्न आयौं? एउटा सुन्दर वस्त्र लगाएको मानिस हेर्नलाई? होइन। सुन्दर र राम्रा वस्त्रहरू लगाउनेहरू त राज-दरवारमा बस्छन्। ^{२६}साँच्चै, तिमीहरू यहाँ के हेर्न आयौं? एकजना अगमवक्ता? अँ, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यूहन्ना अगमवक्ता भन्दा पनि श्रेष्ठ हुन्। ^{२७}उनी ती व्यक्ति जसको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

'सुन! म आफ्नो सहयोगीलाई तिम्रो अघि पठाउँछु। उसले तिम्रो अघि बाटो तयार पार्नेछ।'

मलाकी ३:१

^{२८}म तिमीहरूलाई भन्दछु, यूहन्नानै अहिलेसम्म जन्मेका मानिसहरूमा सबभन्दा ठूलो हुन्। तापनि जो परमेश्वरको राज्यमा सानो छ त्यो तिनीभन्दा ठूलो छ।"

^{२९}जब मानिसहरूले यस विषयमा सुने, तिनीहरूले माने कि परमेश्वरको शिक्षा राम्रो छ। ती कर उठाउनेहरू पनि सहमत भए। ती मानिसहरूलाई यूहन्नाद्वारा नै बपतिस्मा गराइएको थियो। ^{३०}तर फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले तिनीहरूको लागि बनाइएको परमेश्वरको अभिप्रायलाई तिनीहरूको निमित्त यूहन्नाबाट बपतिस्मा लिन्न अस्वीकार गरेर रद्ध गरे।

^{३१}यस युगको मानिसहरूको विषयमा मैले कसरी वर्णन गर्नु? तिनीहरू के जस्ता छन्? ^{३२}एलेका मानिसहरू

बजारमा बसिरहेका केटा-केटीहरू जस्तै छन्। एउटा दलको नानीहरूले अर्को दलको नानीहरूलाई बोलाउँछन् अनि भन्छन्:

'हामीले तिमीहरूको निमित्त बाँसुरी बजायौं, तर तिमीहरू नाचेनौं; हामीले बिलौनाका गीत गायौं तर तिमीहरू रोएनौं।'

^{३३}बपतिस्मा दिने यूहन्ना आए तर अरू मानिसहरूले जस्तो खानेकुरा खाएनन् अनि दाखरस पिएनन्। अनि तिमीहरू भन्दछौं, 'उसलाई भूत लागेको छ।' ^{३४}मानिसको पुत्र चाँहि अरू मानिसहरू भैं खार्दै र दाखरस पिउँदै आए। अनि तिमीहरू भन्दछौं, 'हेर उसलाई। खुब खान्छ अनि पिउँछ। कर-उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो उ।' ^{३५}तर कार्यहरूको आधारमा ज्ञान सही प्रमाणित हुन्छ।"

शिमोन फरिसी

^{३६}फरिसीहरूमध्ये एकले येशू सँगै बसेर खानु निम्त्याए। उनी फरिसीको घरमा गए अनि खानु बसे। ^{३७}त्यो शहरमा एकजना पापी स्त्री थिई। त्यसले येशूलाई फरिसीको घरमा खाना खाएको थाहा पाई। त्यसले एउटा स्फटिकको पात्रमा केही सुगन्धित लिएर आई। ^{३८}त्यो येशूको पछि चरण छेउमा रूदैं उभिई। त्यसले आफ्नो आँसुले येशूको चरण भिजाउनु थाली। त्यसले आफ्नो केश राशिले उहाँको चरण पुछी त्यसले चरणमा म्वाई खाई अनि सुगन्धित खनाइदिई। ^{३९}त्यो फरिसी जसले येशूलाई आफ्नो घरमा निम्तो दिएको थियो उसले पनि यी सब देखे। उसले मनमनै सोचे, "यदि यो मानिस अगमवक्ता हुँदो हो, उसले जान्ने थियो कि त्यो स्त्री जसले उसको पाउ छुइरहेकी छे उ को अनि कुन स्तरकी हो। किनभने त्यो पापिनी हो।"

^{४०}येशूले फरिसीलाई भन्नुभयो, "शिमोन, तिमीलाई मैले केही भन्नु छ।"

शिमोनले भने, "तपाईंले मलाई के भन्नु चाहनुहुन्छ? गुरुज्यू।"

^{४१}येशूले भने, "त्यहाँ दुइजना मानिस थिए। दुवैले एउटै महाजनबाट ऋण लिएका थिए। तिनीहरू मध्ये एकजनाले ५०० चाँदीको सिक्का लिएका थिए। अर्कोले ५० चाँदीको सिक्का लिएका थिए। ^{४२}तिनीहरूकोमा

त्यति पैसा थिएन, यसले गर्दा तिनीहरूले आफ्नो ऋण चुक्ता गर्नसकेनन्। तर महाजनले ती दुवैको ऋण मोचन गरिदियो। ती दुइजनाहरूमध्ये कसले त्यो महाजनलाई धेरै माया गर्थ्यो होला?"

^३शिमोनले भन्यो, "मेरो विचारमा जसले धेरै ऋण लगेको थियो त्यसैले उहाँलाई धेरै माया गर्थ्यो होला।"

येशूले शिमोनलाई भन्नुभयो, "तिम्रो कुरा ठीक हो।"

^४त्यसपछि उनले त्यस स्त्रीलाई हेरेर शिमोनलाई भन्नु भयो, "तिमीले यो स्त्रीलाई देख्यौ? जब म तिम्रो घरमा आएँ, तिमीले मेरो खुट्टा धुनु पानी दिएनौ। तर त्यसले मेरो खुट्टाहरू त्यसको आँसुले धोइ दिई अनि केश राशिले पछिदिई। ^५तिमीले मलाई म्वाई खाएनौ, तर उसले भने म यहाँ आएदेखि मेरो खुट्टामा म्वाई खान रोकिएकी छैन। ^६तिमीले मेरो टाउकोमा तेल घसिाएनौ, तर उसले मेरो चरणमा सुगन्ध दलिदिई। ^७यसकारण म तिमीलाई भन्दछु कि उसको धेरै पापहरू क्षमा भयो। यति स्पष्ट छ कि उसले धेरै माया देखाई। जसलाई केही पाप क्षमा गरिन्छ उसले कम्ती माया पोखाँउछ।"

^८त्यसपछि येशूले स्त्रीलाई भने, "तिम्रो पापहरू क्षमा भएको छ।"

^९खान बसेकाहरूले भन्न लागे, "यस मानिसले आफैलाई को हो भनी ठान्छन्? पापबाट पनि क्षमा गर्ने मानिस, यो को हो?"

^{१०}येशूले त्यस स्त्रीलाई भने, "तिम्रो विश्वासले तिमीलाई रक्षा गर्छो। अब तिमी शान्तिसित जाऊ।"

येशूसँग एउटा समूह

८ अर्को दिन, येशूले परमेश्वरको राज्यको बारेमा प्रचार र सुसमाचारहरू बतौँउदै गाँउ, शहर औ नगरहरू यात्रा गर्दै गए। बाहैजना प्रेरितहरू उनी सँगै थिए। त्यहाँ उनीसँग त्यस्ता स्त्रीहरू पनि थिए जसलाई उनले रोग मुक्त तथा दुष्टात्माबाट छुटकारा पारेका थिए। तिनीहरू माफ एकजना मरीयम नाउँ भएकी स्त्री पनि थिई। त्यो मगदलिनी शहरको वासिन्दा थिई। उसकोबाट सातवटा भूतहरू निकालिएको थियो। ^३अरू पनि स्त्रीहरू: जोन्ना, चूजाकी पत्नी (हेरोदको सहयोगी) योअन्ना, सुजाना, र धेरै अरू स्त्रीहरू त्यस स्त्रीसँग थिई। ती स्त्रीहरूले येशू र उहाँको प्रेरितहरूलाई आफ्नै रूपैयाँ पैसा दिएर मदत पुर्‍याए।

येशूद्वारा बीउ छर्नेको कथा प्रयोग

(मती १३:१-१७; मार्कुस ४:१-१२)

^१येशूले यात्रा गर्नु भएको प्रत्येक शहरका मानिसहरू भेला भएर उनलाई घेरी रहेका थिए। उनले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भने:

^२"एकजना खेतीवाला बीउ छर्नलाई निस्क्यो। जब त्यसले बीउ छर्न थाल्यो कतिपय बीउहरू बाटोतिर भस्यो। मानिसहरूले बीउहरू टेके अनि चरा-चुरुङ्गिले ती बीउहरू खाइदिए। ^३केही बीउहरू चट्टानमा छरिए। ती बीउहरू उम्रन थाले पनि चिसोपनको अभावले सुकी गयो। ^४कतिपय बीउहरू काँडाघारीमा छरिए। ती बीउहरू उम्रन थाले, तर पछिबाट ती काँडाहरू बढेर तिनीहरूलाई पनि बढ्न रोक्यो। ^५अनि कतिपय बीउहरू राम्रै जमीनमा परे। ती बीउहरू उम्रन लागे अनि सय गुणा धेरै अन्न दिनसक्ने भयो।"

उनले कथा भनेर शेष गर्नु भयो पछि भने, "तिमीहरू जसले मलाई सुन्दैछौ, सुन।"

^६चेलाहरूले उहाँलाई प्रश्न गरे, "यो कथाको अर्थ के हो?"

^७येशूले भन्नु भयो, "तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको रहस्य जान्नलाई मौका दिइएको छ। तर दृष्टान्तहरू म अरू मानिसहरूलाई पनि प्रयोग गर्दै छु। कारण के हो भने:

'तथापि तिनीहरू हेर्नेछन्, तर देख्दैनन्; अनि तिनीहरू सुन्दछन्, तर बुझ्दैनन्।'

यशैया ६:९

येशूद्वारा बीउको दृष्टान्त व्याख्या

(मती १३:१८-२३; मार्कुस ४:१३-२०)

^१"यो दृष्टान्तको अर्थ के हो भने: बीउ परमेश्वरको शिक्षा हो। ^२बाटोमा भरेको बीउहरू के भए होला? तिनीहरू पनि परमेश्वरको शिक्षा सुनेहरू जस्तै हुन्, तर तब शैतान आउँछ अनि तिनीहरूका मनबाट ती शिक्षाहरू लगेर जान्छ। त्यसैले त्यस्ता मानिसहरूले शिक्षामा विश्वास गर्दैनन् अनि जोगिनेछन्। ^३तर चट्टानमा भरेको बीउहरू चाँहि के हुन्? तिनी चाँहि परमेश्वरको शिक्षाहरू सुनेहरू जस्तै हुन् अनि खुशीसँग ग्रहण गर्छन्। तर ती मानिसहरू गहिरो हुँदैन। तिनीहरू केही समय सम्म मात्र

आफ्नो विश्वासमा रहन्छ। त्यसपछि जब केही परीक्षा आउँछ, तिनीहरू विश्वास गर्न छोड्छन् अनि परमेश्वरदेखि टाढा बस्छन्।^{१४} काँढाघारीमा भरेको बीऊहरू चाँहि के होला? तिनीहरू पनि ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको शिक्षा सुन्दछन्, तर तिनीहरू जीवनका चिन्ता, धन, सुख चैनमा परेर निसासिन्छन्। त्यसैले तिनीहरूबाट फलहरू लाग्न पाउँदैन।^{१५} अनि त्यो राम्रो जमीनमा परेको बीऊहरू चाँहि के होला? तिनीहरू पनि ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको शिक्षालाई असल र इमान्दार मनले सुन्दछन्। तिनीहरू परमेश्वरको शिक्षा पालन गर्दछन् अनि धैर्यसँग राम्रो फलहरू पनि फलाउँदछन्।

आफुले बुभेजति बुभाऊ

(मर्कुस ४:२१-२५)

^{१६} कुनै मानिसले पनि बत्ती बालेर भाँडाले छोप्दैन अथवा खाटमुनि राख्दैन। तर त्यो मानिसले बत्ती बालेर टेबलमा नै राख्छ जसद्वारा आउने मानिसहरूले प्रशस्त उज्यालो पाउँदछन्।^{१७} लुकेका प्रत्येक कुराहरूनै स्पष्ट देखिनेछ अनि उज्यालोमा ल्याइनेछ।^{१८} यसर्थ कसरी सुन्न पर्ने हो सतर्क हौऊ। जसले केही बुझ्न सक्तछ त्यसले अरू धेरै जान्न पाउँदछ। तर जसले बुझ्दैन, उसकोमा जति छ त्यो पनि हराउँछ।”

येशूको चेलाहरूनै उनको साँचो परिवार

(मती १२:४६-५०; मर्कुस ३:३१-३५)

^{१६} येशूको आमा र भाइहरू उनलाई भेट्न आए। अत्यन्तै भीड भएको कारणले तिनीहरूले उहाँलाई भेट्न गाह्रो पर्यो।^{२०} कसैले उहाँलाई भने, “तपाईंको आमा र भाइहरू तपाईंलाई बाहिर पर्खेर उभिरहेका छन्। तिनीहरू भेट्न चाहन्छन्।”

^{२१} येशूले तिनीहरू सबैलाई उत्तर दिनुभयो, “मेरा आमा र मेरा भाइहरू तिनीहरू हुन् जसले परमेश्वरको शिक्षा सुन्दछन् अनि त्यसलाई पालन गर्दछन्।”

चेलाहरू येशूको शक्ति हेर्दछन्

(मती ८:२३-२७; मर्कुस ४:३५-४१)

^{२३} एक दिन येशू अनि चेलाहरू एउटा डुङ्गामा चढे। उहाँले तिनीहरूलाई भने, “आज मसित भीलको अर्को

पट्टि जाऔं।” अनि तिनीहरू हिँड्न थाले।^{२३} जब तिनीहरूले डुङ्गा खियाए, येशू निदाइहाले। भीलमा एउटा ठूलो आँधी चलयो। डुङ्गामा पानी भरिनु थाल्यो औ तिनीहरू खतरामा पर्न गए।^{२४} चेलाहरू येशूकहाँ गए अनि उहाँलाई व्युँभाए। तिनीहरूले भने, “मालिक! मालिक! हामी डुब लाग्यौं।”

येशू उठनु भयो। उहाँले आँधी र छालहरूलाई आदेश दिए। आँधी थामियो, अनि भील शान्त बन्यो।^{२५} उहाँले चेलाहरूलाई भने, “तिमीहरूको विश्वास कहँ छ?”

चेलाहरू डराए अनि चकित भए। तिनीहरू आपसमा कुरा गर्न लागे, “उनी कस्ता मानिस हुन्? उनी आँधी र छाललाई आदेश दिन्छन् अनि तिनीहरू पनि उनको आदेश पालन गर्छन्।”

दुपत्यामा लागेको मानिस

(मती ८:२८-३४; मर्कुस ५:१-२०)

^{२६} तिनीहरू भीलमा डुङ्गा खियाउँदै थिए। उनीहरू गालील पारीको इलाकामा पुगे जहाँ गेरासिन मानिसहरू बस्थे।^{२७} जब येशू त्यो डुङ्गाबाट उत्रे, त्यसैबेला शहरबाट आएको एकजना मानिस उनलाई भेट्न आए। त्यस मानिसलाई भूत लागेको थियो। त्यस मानिसले धेरै समयदेखि लुगा लाउँदैन थियो। त्यो मानिस घरमा नबसेर चिहानघारी तिर बस्थ्यो।^{२८-२९} त्यसलाई भूतले धेरै पटक समात्ने गरेको थियो। त्यसलाई जेलमा राखियो अनि हात खुट्टाहरू साँगिलेले बाँधियो। तर त्यस मानिसले सधैं साँगिलोहरू चुडाउथ्यो, अनि उसलाई भूतले एकान्त ठाँउतिर खेदथ्यो। तर येशूले त्यस मानिसबाट त्यो भूत-आत्मालाई बाहिर निस्कने आदेश दिनुभयो। त्यो मानिस येशूको अघाडि घोप्टेर ठूलो स्वरले चिच्यायो, “हे, परमेश्वरको पुत्र येशू, मबाट तपाईं के चाहनुहुन्छ? हे सर्वोच्च परमेश्वरको पुत्र, दया गरी मलाई यातना नदिनुहोस्।”

^{३०} येशूले त्यसलाई सोध्नु भयो, “तिस्रो नाम के हो?” त्यस मानिसले जवाफ दियो, “लेजिन।” * त्यसले “लेजिन” भन्यो किनभने धेरै शैतानहरू उ भित्र पसेका छन्।^{३१} ती भूतहरूले तिनीहरूलाई अनन्त अँध्यारोमा

लेजिन धेरै मानिस, रोम सेनामा भएको ५,००० मानिसलाई लेजिन भनिन्छ।

नपुराइयोस् भनी याचना गरे। ^{३२}त्यस पहाडमा एउटा ठूलो बथान सुङ्गरहरू चरिरहेको थियो। ती भूतहरूले तिनीहरूलाई सुँगुरहरूमा पसाइदिनुहोस् भनी येशूलाई बिन्ती गरे अनि उनले तिनीहरूलाई त्यसै गर्ने अनुमति दिनुभयो। ^{३३}तब भूतहरू त्यो मानिसबाट निस्क्यो अनि सुँगुरहरूमा पर्यो। त्यति भएपछि सुँगुरहरू पहाड र समुद्रको किनार तिर भागाभाग गर्न लाग्यो। सबै सुँगुरहरू डुब्यो।

^{३४}जब सुँगुर गोठालाहरूले चाल पाए, तिनीहरू पनि भागे। तिनीहरूले यो घटना त्यहाँको बस्ती र शहरमा सबैतिर सुनाए। ^{३५}मानिसहरू के भयो भनेर बाहिर निस्किए। तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि त्यहाँ त्यो मानिस जसबाट भूतहरू भागेको थियो उनको खुट्टामा बसिरहेको पाए। त्यो मानिसले लुगा लगाएको थियो अनि त्यसको मनोस्थिति ठीकै थियो। मानिसहरू डराए। ^{३६}मानिसहरू जो त्यस घटनाको दर्शक थिए अरू मानिसहरूलाई येशूले कसरी त्यो भूत लागेको मानिसलाई निको पार्नु भयो बताए। ^{३७}गेरासनका सबै मानिसहरूले येशूलाई त्यस ठाँउ छाडी कतै जान बिन्ती गरे। तिनीहरू खुबै डराएका थिए।

अनि उनी एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि गालीलीतर्फ जानु भयो। ^{३८}त्यो मानिस जसलाई उनले निको पार्नु भएको थियो त्यसले पनि येशूसँगै जान बिन्ती गर्‍यो। तर येशूले यसो भन्दै त्यो मानिसलाई जान लगाए, ^{३९}“घरतिर जाऊ अनि परमेश्वरले तिम्रो निमित्त जे गर्नु भयो त्यसबारे मानिसहरूलाई सुनाऊ।”

त्यसपछि त्यो मानिस येशूले त्यसको निमित्त के-के गरे सारा शहरका मानिसहरूलाई भन्दै हिंड्यो।

येशूद्वारा मृत युवतीलाई जीवन-दान अनि विमारी

स्त्रीलाई आरोग्य प्रदान

(मती ९:१८-२६; मर्कस ५:२१-४३)

^{४०}जब येशू गालील फर्के, मानिसहरूले उहाँलाई स्वागत गरे। सबैले उनकै निमित्त प्रतीक्षा गरिरहेका थिए। ^{४१}एकजना याइरस नाउँ भएको मानिस येशूकहाँ आए। याइरस सभाघरको प्रमुख थियो। त्यसले येशूको पाउमा परेर उहाँलाई आफ्नो घरमा जानु बिन्ती गर्‍यो। ^{४२}याइरसको एउटी मात्र छोरी थिई। त्यो बाह्र वर्ष पुगेकी थिई, अनि मर्न लागेकी थिई।

जब येशू याइरसको घरमा जानु हुँदैथ्यो, मानिसको भीडले तिनलाई वरिपरिबाट ठेलमठेल गरी रह्यो। ^{४३}एकजना बाह्र वर्षेछि रगत बग्ने व्यथा भएकी एउटी आइमाई पनि त्यहाँ थिई। आफ्नो सारा जेथा वैद्यको ओखती मूलोमा खर्च गर्दा पनि तिनलाई निको पार्न कोही निस्कैनन्। ^{४४}त्यो आइमाई पछिपट्टि आएर येशूको कोटको छेउ छोई। त्यसै समयदेखि त्यसको रगत बग्नु थामियो। ^{४५}अनि येशूले भने, “मलाई कसले छोयो?”

सबैले भने कि तिनीहरू कसैले उनलाई छोएका छैनन्। पत्रुसले भने, “गुरुज्यू, मानिसहरू वरिपरि छन् अनि तिनीहरूले तपाईंलाई ठेलिरहेका छन्।”

^{४६}तर येशूले भने, “कसैले मलाई छोयो। मैले मबाट शक्ति निस्केर गएको चाल पाँईं।” ^{४७}जब त्यो आइमाईले यी कुराहरू सुनी, ऊ लुक्न सकिन, उ काट्दै आई अनि येशूको अधि निहुरिएर दण्डवत गरी। ती जम्मै मानिसहरूको अधि त्यस आइमाईले येशूलाई स्पर्श किन गरी अनि कसरी भट्टै आफ्नो रोगबाट मुक्त भएकी थिई बताई। ^{४८}येशूले त्यस आइमाईलाई भने, “मेरी छोरी, तिम्रो विश्वासले तिम्रो निको भयो। शान्तिसँग जाऊ।”

^{४९}जब येशू बाट गरिरहेका थिए, एकजना सभाघर प्रमुखका घरवाट आए अनि भने, “तिम्रो छोरी मरिसकेकी छ। गुरुलाई अब कष्ट दिने कुनै कारण परेन।”

^{५०}येशूले यो कुरा सुने। उनले याइरसलाई भने, “नडराऊ! केवल विश्वास गर अनि तिम्रो छोरी निको भई हाल्नेछे।”

^{५१}येशू त्यो घरमा जानुभयो। उहाँले आफ्नो साथमा पत्रुस, यूहन्ना, याकूब र त्यो केटीको बाबु र आमालाई पनि लानु भयो। उहाँले अरू मानिसहरूलाई भित्र पस्न दिनु भएन। ^{५२}सबै मानिसहरू त्यो केटी मरेकोमा रुँदै शोक गरिरहेका थिए। तर येशूले भन्नुभयो, “नरोऊ। त्यो मरेकी छैन, उ सुतिरहेकी छे।”

^{५३}मानिसहरू येशूको कुरा सुनेर हाँसलागे किनभने त्यो केटी मरकी छ भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो। ^{५४}तर येशूले त्यो केटीको हात समात्नु भयो अनि भन्नुभयो, “सानो छोरी, उठ!” ^{५५}त्यसको प्राण फर्की आयो, अनि त्यो जुस्के उठी। येशूले भने, “यसलाई केही खान देऊ।” ^{५६}त्यो केटीका आमाबाबुहरू छक्क

परे। उनले यो घटनाको विषयमा तिनीहरूलाई कसैलाई नभन्नु भनी आदेश दिनु भयो।

येशूले बाहजना प्रेरितहरूलाई पठाए

(मती १०:५-१५; मर्कस ६:७-१३)

६ येशूले बाहजना प्रेरितहरूलाई एक साथमा बोलाउनु भयो। उहाँले विमारीहरूलाई निको पार्ने र भूतहरूलाई भगाउने शक्ति र अधिकार तिनीहरूलाई दिनुभयो।^१ येशूले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको बारेमा घोषणा गर्नु विमारीहरू र रोग निको पार्न बाहिर पठाए।^२ उहाँले प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “जब कतै हिँड्दछौ, साथमा लौरो खानेकुरा, भोला र पैसा-रूपियाँ केही नलैजाऊ। आफूले शरीरमा लगाएका लुगाफाटा मात्र साथमा लैजाऊ।^३ कुनै घरमा ग्यौ भने फकिने समय नभाएसम्म त्यही बस।^४ यदि शहरका मानिसहरूले तिमीहरूलाई स्वागत गरेनन् भने त्यो शहर देखि बाहिर जाऊ, अनि खुट्टाको धूलो समेत टक्कटाएर जाऊ। यो तिनीहरूको विरोधमा साक्षी हुनेछ।”

^५ त्यसकारण प्रेरितहरू बाहिर गए। तिनीहरू सुसमाचार प्रचार गर्दै र प्रत्येक विमारी मानिसलाई निको पार्दै सबै शहरहरूमा यात्रा गरे।

येशूको बारेमा हेरोद अन्याल

(मती १४:१-१२; मर्कस ६:१४-२६)

^१ हाकीम हेरोदले यी सब घटनाहरू थाहा पाए। तिनी अन्यालमा परे किनभने कतिजना मानिसले भने, “बपतिस्मा दिने यूहन्ना मृत्युबाट बैरी उठेका छन्।”^२ अरू मानिसहरूले भने, “एलिया हामीकहाँ आउनु भएको छ।” अनि अरू कोही मानिसहरूले भने, “धेरै समय अघिका अगमवक्ताहरूमा एकजना मृत्युबाट बैरी उठेका छन्।”^३ हेरोदले भने, “मैले यूहन्नाको टाउको छिनाएको हुँ। तर म जसको विषयमा सुन्दैछु त्यो मानिस को हो?” हेरोदले येशूलाई हेर्ने प्रयास गरे।

येशूद्वारा पाँच हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मती १४:१३-२१; मर्कस ६:३०-४४; यूहन्ना ६:१-१४)

^१ जब प्रेरितहरू फर्कि आए, तिनीहरूले गरेका सम्पूर्ण विवरण सुनाए। त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई बेत्सैदा भन्ने एउटा शहरमा सुटुक्कै लिएर गए।^२ तर

तिनी कहाँ गए मानिसहरूले थाहा पाए। तिनीहरू उहाँको पछि लागे। तिनीहरूलाई येशूले स्वागत गरे अनि परमेश्वरको राज्यको बारेमा तिनीहरूलाई बताए। उहाँले विमारीहरूलाई निको पारे।

^३ साँभ्रमा बाहैजना प्रेरितहरू आए येशू कहाँ अनि भने, “यो ठाउँमा कुनै मानिस बस्दैन, यिनीहरूलाई फर्काइदेऊ, यी मानिसहरूलाई तिनीहरूको खाना र सुत्ने व्यवस्थाको लागि वरिपरिकै बस्ती र शहरहरूमा जाऊन्।”

^४ तर येशूले ती प्रेरितहरूलाई भने, “तिनीहरूको निमित्त खानाको व्यवस्था गर।”

प्रेरितहरूले भने, “हामीसँग पाँचवटा रोटी र दुई टुक्रा माछा मात्र छन्। के तपाईं चाहनु हुन्छ हामी गएर तिनीहरूका लागि खानेकुरा किनेर ल्याऊँ?”

^५ त्यहाँ तिनीहरू प्रायः पाँच हजार जति पुरुषहरू छन्।

उनले आफ्ना प्रेरितहरूलाई भने, “तिनीहरूलाई एक दलमा ५० जना गरेर बस्न लगाऊ।”

^६ त्यस पछि चेलाहरूले त्यसै गरे अनि सबै मानिसहरू भुँइमा बसे।^७ येशूले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिए। उनले आकाशतर्फ हेरे अनि खानेकुराको निमित्त परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए। त्यसपछि तिनले ती खानेकुरा टुक्रा टुक्रा पारे अनि प्रेरितहरूलाई दिए। उनले खानेकुरा मानिसहरूलाई बाँड्नु प्रेरितहरूलाई अहाए।^८ सबैले अघाउञ्जेल खाना खाए अनि प्रेरितहरूले उब्रेको खाना बटुले जो बाह डालोमा भरी भयो।

पन्ध्र भन्छन् येशूनी खीष्ट हुन्

(मती १६:१३-१६; मर्कस ८:२७-२९)

^१ एकपल्ट येशू एकलै प्रार्थनामा बसेका थिए। जम्मै चेलाहरू एकैसाथ त्यहाँ आए। येशूले तिनीहरूलाई सोधे, “मानिसहरूको विचारमा म को हुँ?”

^२ चेलाहरूले भने, “कसैले तँलाई बपतिस्मा दिने यूहन्ना हुन भन्छन्। कति मानिसहरूले तपाईंलाई एलिया भन्छन्। अनि कति मानिसहरूले पहिलेका अगमवक्ताहरू मध्ये जीवनमा फर्कि आएका हुन् भन्छन्।”

^३ त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोधे, “अनि तिमीहरूको विचारमा चाँहि म को हुँ?”

पन्ध्रसले भने, “परमेश्वरदेखि आउनु भएको तपाईं खीष्ट हुनुहुन्छ।”

^२येशूले यो कुरा कसैलाई नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई चेतावनी दिए।

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मर्नु पर्छ

(मती १६:२०-२८; मर्कुस ८:३०-६:१)

^२त्यसपछि येशूले भने, "मानिसका पुत्रले धेरै कष्ट सहनु पर्छ। बूढा अगुवा यहूदीहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र कानूनका शास्त्रीहरूले तिनलाई अस्वीकार गर्छन्। मानिसको पुत्रलाई मारिनेछ। तर मरेको तेस्रो दिन उनीलाई फेरि बौराई उठाइनेछ।"

^३येशूले तिनीहरूलाई भने, "यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहन्छ भने उसले आफ्नो सबै इच्छाहरू 'अस्वीकार' गर्नु पर्छ। उसले प्रत्येक दिन क्रूसको कष्ट भोग्नु पर्छ अनि मलाई पछ्याउनु पर्छ। ^४जसले आफ्नो जीवन बँचाउन चाहन्छ भने त्यसले त्यो हराउनु पर्छ तर जसले मेरो निमित्त जीवन दिन्छ त्यो चाँहि बाँच्न पाउँछ। ^५किनभने के लाभ हुन्छ यदि कसैले सारा संसार जितेर पनि आफैलाई नोक्सानमा पार्छ अथवा हराउँछ? ^६यदि कुनै व्यक्ति म र मेरो शिक्षासँग लजाउँछ भने जति बेला मेरा पिताको र मेरो महिमा लिएर पवित्र स्वर्गदूतहरूसँग आँउछु त्यति बेला त्यो सित म पनि लजाउँछु। ^७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु तिमीहरूको मृत्यु अघि तिमीहरू मध्ये केही मानिसहरूले यहाँ उभिएर परमेश्वरको राज्य देख्नपाउने छन्।"

मोशा, एलिया र येशू

(मती १७:१-८; मर्कुस ९:२-८)

^{२८}प्रायः आठ दिनपछि येशूले यी कुराहरू भने, उनले पत्रुस, यूहन्ना र याकूबलाई लिएर अनि पर्वतमा गएर प्रार्थना गरे। ^{२९}जब येशूले प्रार्थना गरिरहेका थिए, उहाँको अनुहार बदलियो अनि उनले लगाएको वस्त्र सेतो भएर चम्कने भयो। ^{३०}दुइजना मानिस त्यहाँ प्रकट भएर आँ येशूसँग बात गर्न लागे। तिनीहरू मोशा र एलिया थिए। ^{३१}मोशा र एलिया पनि चम्के अनि तिनीहरू येशूसँग उनको मृत्यु विषयमा बात गर्दै जो यरूशलेममा हुनेवाला थियो। ^{३२}पत्रुस र अरूहरू मस्त निदाएका थिए। तिनीहरू बिउँभिएर अनि येशूको महिमा देखे। तिनीहरूले येशूको साथमा बसेका दुइजना उभिएका

मानिसलाई देखे। ^{३३}जब मोशा र एलिया जान लागेका थिए, पत्रुसले भने, "हे मालिक, हामीलाई यहाँ बस्नु असल छ। हामी यहाँ तीनवटा डेरा बनाउँछौं एउटा तपाईंलाई, एउटा मोशालाई अनि एउटा एलियाको लागि।" पत्रुसले जान्दैन थियो कि उसले के भनिरहेको छ।

^{३४}पत्रुसले जब यी कुराहरू भन्दै थिए, त्यसैबेला तिनीहरूलाई वरिपरिबाट बादलले ढाक्यो। पत्रुस, याकूब र यूहन्ना बादलले ढाकेको देखी डराए। ^{३५}बादलबाट एउटा आवाज यसो भन्दै आयो। "यो मेरो पुत्र हो। मैले उसलाई छानेको छु। उहाँको पालन गर।"

^{३६}जब त्यो आवाज आयो, येशू मात्र त्यहाँ थिए। पत्रुस, याकूब र यूहन्ना चुपचाप रहे। तिनीहरूले के देखे कसैलाई भनेनन्।

येशूद्वारा दुष्टात्मा लागेको ठिटो निको

(मती १७:१४-१८; मर्कुस ९:१४-२७)

^{३७}भोलिपल्ट, येशू, पत्रुस, याकूब र यूहन्ना पाहाडबाट तल भरे। मानिसको ठूलो भीडले उहाँलाई भेट्न आयो। ^{३८}भीडबाट एकजनाले चिच्याएर येशूलाई भने, "गुरुज्यू, दया गरी आउनुहोस् अनि मेरो पुत्रलाई हेरिदिनु होस्। त्यो मेरो एउटै पुत्र हो। ^{३९}शैतानको दुष्ट आत्मा मेरो पुत्रमा आउँछ अनि त्यो त्यति नै बेला चिच्याउँछ औ त्यसले आफुमाथि वश हराउँछ अनि मुखबाट फौज निकाल्छ। त्यो दुष्टआत्माले सँधै कष्ट दिन्छ अनि त्यसबाट फर्केर कहिल्यै जाँदैन। ^{४०}मैले तपाईंको चेलाहरूलाई पनि त्यसबाट दुष्टात्मा निकाली दिनु भने तर तिनीहरूले त्यसो गर्न सकेनन्।"

^{४१}येशूले उत्तर दिए, "हे अविश्वासी औ भइकिएका वंशकाहरू हो! कहिले सम्म म तिमीहरूसँग बस्नु अनि सहेर रहनु?" तब उनले त्यो मानिसलाई भने, "तिम्रो पुत्र यता ल्याऊ।"

^{४२}जब ठिटो आउँदैथियो, त्यो भूलेले त्यसलाई त्यहाँ भुँडमा पछारी दियो अनि त्यो केटो काट्दै थियो अनि आफ्नो नियन्त्रण बाहिर रह्यो। तर येशूले त्यस दुष्टात्मालाई कडा चेतावनी दिए। त्यसपछि त्यो केटोलाई निको पारी त्यसको बाबुलाई उनले सुम्पिदिए। ^{४३}परमेश्वरको महान शक्ति देखेर सबै मानिसहरू आश्चर्य चकित भए।

येशूद्वारा आफ्नै मृत्युको विवरण

(मती १७:२२-२३; मार्कुस ९:३०-३१)

येशूले गरेका चीजहरूदेखि मानिसहरू अश्कसम्म आश्चर्य चकित थिए। उनले आफ्नो चेलाहरूलाई भने, “अब म तिमीहरूलाई जे भन्दैछु कहिल्यै नबिर्सनु: मानिसका पुत्रलाई केही मानिसहरूको नियन्त्रणमा सुम्पिइनेछ।” ^{४५}तर चेलाहरू येशूले भनेको यी कुराहरूको केही अर्थ बुभेनन्। यसको अर्थ तिनीहरूले थाहा नपाउन् भनेर नै लुकाएर राखिएको थियो। तर चेलाहरू त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न डराए।

सबभन्दा मुख्य व्यक्ति

(मती १८:१-५; मार्कुस ९:३३-३७)

^{४६}येशूका चेलाहरू आफसमा तिनीहरूमध्ये को चाँहि सब भन्दा महान होला भनेर बहस गर्न थाले। ^{४७}येशूले तिनका चेलाहरूले गरेको बहसको विषय बुझिहाले। यसकारण उनले एउटा बालकलाई लिएर अनि आफ्नो छेउमा उभ्याए। ^{४८}अनि आफ्नो चेलाहरूलाई भने, “यदि कसैले मेरो नाम लिएर यस बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यसले मलाई पनि ग्रहण गरिरहेछ। अनि कसैले मलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले ती मलाई पठाउनेलाई ग्रहण गर्छ। जुन व्यक्ति तिमीहरू माफ नगन्य छ, उही सब भन्दा महान हो।”

जो तिमीहरूको विरुद्धमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ

(मार्कुस ९:३८-४०)

^{४९}यूहन्नाले जवाफ दिए, “गुरुज्यू मानिसहरूदेखि भूतहरू भगाउनलाई एकजना व्यक्तिले तपाईंको नाउँ लिँदैथ्यो। त्यो व्यक्ति हाम्रो दलमा नभएकोले हामीले उसलाई त्यसो गर्न वाधा दियौं।”

^{५०}येशूले यूहन्नालाई भने, “त्यसलाई नरोक। यदि कुनै व्यक्ति तिम्रो विरुद्धमा छैन भने त्यो तिमीपट्टि नै हुन्छ।”

समारिया शहर

^{५१}येशूको स्वगरीहणको समय नजीक आउँदै थियो। उनले यरूशलेम जाने निश्चय गरे। ^{५२}येशूले कोही मानिसहरूलाई आफू भन्दा अघि पठाए। ती मानिसहरू

येशूको निम्ति प्रत्येक कुरो तयार राख्नलाई सामरियाको एउटा शहरमा गए। ^{५३}तर त्यहाँका मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गर्न मानेनन् किनभने उनी यरूशलेम तर्फ गई रहेका थिए। ^{५४}याकूब र यूहन्नाले र येशूका चेलाहरूले सबै देखे। तिनीहरूले भने, “प्रभु, के हामीले स्वर्गबाट आगो बोलाएर मानिसहरूलाई भष्म पार्नु भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ?”*

^{५५}तर येशूले पछि फर्केर तिनीहरूलाई हप्काए।* ^{५६}त्यसपछि येशू र उहाँका चेलाहरू अर्को शहरतिर लागे।

येशूको अनुसरण

(मती ८:१९-२२)

^{५७}उनीहरू सबै नै बाटोमा जाँदैथिए। कुनै एकले उहाँलाई भने, “तपाईं जहाँ जानुहुन्छ म पनि तपाईंसँगै जान्छु।”

^{५८}येशूले भने, “स्यालहरूको बस्ने दूलोहरू छन्। चराचुरुङ्गीहरूको बस्ने गुँडहरू छन्। तर मानिसको पुत्रलाई कुनै ठाउँ छैन जहाँ उसले आफ्नो शिर अडाउन सकोस्।”

^{५९}येशूले अर्को मानिसलाई भने, “मेरो पछि लाग।” तर त्यो मानिसले भन्यो, “प्रभु, पहिले मेरा बाबुलाई गाड्न जान दिनुहोस्।”

^{६०}तर येशूले तिनलाई भने, “मुदाहरूलाई आफ्नै मुदा मानिस गाड्न देऊ। तिमी जाऊ अनि परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गर।”

^{६१}अर्को मानिसले भने, “प्रभु म तपाईंको पछि लाग्नेछु, तर पहिले मेरो आफन्तहरूबाट बिदा लिन दिनुहोस्।”

^{६२}येशूले भने, “यदि कुनै व्यक्तिले हलोमा हात लगाएर पछिल्लिर हेर्छ, त्यो परमेश्वरको राज्यको लायक छैन।”

पद ५४ केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा यस्तो थपिन्छ: “... जस्तो एलियाले गर्छो।”

पद ५५ केही ग्रीक लेखहरूमा यस्तो छ- “अनि येशूले भने, ‘तिमीहरू जादैनु कि तिमीहरू कस्तो आत्मासित सम्बन्धित छौ। ५६ मानिसको पुत्र आत्मा नष्ट गर्न होइन तर बचाउन आएको हो।”

१० येशूले बहातर जनालाई पठाउनु भयो
त्यसपछि, प्रभु येशूले ७२* जना मानिसहरूलाई
छान्नु भयो। उनले तिनीहरूलाई दुई दुई जनाको
दल बनाई आफू जुन जुन शहर र ठाउँहरू जान
चहान्थे ती ठाउँहरूमा आफ्नो अगुवा बनाई पठाए।
‘येशूले भने, “फसल त धेरै छ, तर खेताहरू कम
छन्। यसर्थ फसलका प्रभुलाई निवेदन गर ताकि उनले
आवश्यकता अनुसार खेताहरू पठाउन सकुन।”^३अब
तिमीहरू जानसक्छौ। तर सुन! म तिमीहरूलाई पठाउँदछु,
अनि तिमीहरू ब्वाँसोहरू माभ भेडा जस्तै हुनेछौ।
^४पैसा, भोला, जुता केही साथमा नलैजाऊ। बाटो
हिड्दा मानिसहरूसँग बोल्न नछाड।^५कसैको घरमा पस्न
अघि, भन, ‘यस घरमा तिमीहरूलाई शान्ति रहोस।’
^६यदि शान्तिप्रिय मानिस त्यहाँ छ भने, तिमीहरूको
शान्तिको आशीर्वाद उहीसँग रहनेछ। यदि त्यहाँ शान्तिप्रिय
मानिस छैन भने तिमीहरूको शान्तिको आशीर्वाद
तिमीहरूसँगै फिर्ता हुनेछ।^७शान्त घरमा बस। मानिसहरू
जे खान-पिउन दिन्छन् खाऊ। किनभने एकजना कर्मचारीले
आफ्नो ज्याला पाउनु योग्य छ। अर्को घरमा बस्नलाई
पहिलो घर नछोड।^८यदि तिमीहरू शहरमा जान्छौ र
मानिसहरूले त्यहाँ स्वागत गर्छन् भने, तिनीहरूले जे
खानेकुरा दिन्छन् खाऊ।^९त्यस ठाँउका विमारीहरूलाई
निको पार। अनि तिनीहरूलाई भन, ‘परमेश्वरको राज्य
तिमीहरूको नजिक आएको छ।’^{१०}तर जब तिमीहरू
शहरमा जान्छौ, अनि मानिसहरूले त्यहाँ तिमीहरूको
स्वागत नगरे, शहरको गल्लिहरूमा आऊ अनि भन,
^{११}‘तिमीहरूको विरोधमा हाम्रा पाइतालामा टाँसिएको
तिम्रो शहरको धूलो समेत टक्टाएर जाँदैछौ। तर यो
याद राख्नु परमेश्वरको राज्य नजिकै आएको छ।’^{१२}म
तिमीहरूलाई भन्छु, न्यायको दिन त्यो शहरका मानिसहरूको
अवस्था सदोमका मानिसहरूको भन्दा अझ दयनीय
हुनेछ।

येशूद्वारा विश्वास नगर्नेहरूलाई चेतावनी

(मती ११:२०-२४)

^{१३}‘ए खोराजिन! तँलाई धिक्कार छ! ए बेत्सैदा!
तँलाई धिक्कार छ। मैले तिमीहरूमा धेरै चमत्कारहरू
गर्ने। यदि त्यही चमत्कारहरू टायर र सीदोनमा गरिएको

भए, त्यहाँका मानिसहरूले आफ्नो जीवनशैली परिवर्तन
अघि नै गरिसकेका हुन्थे अनि तिनीहरूले पाप गर्न
छोडिसकेका हुन्थे। तिनीहरूले अघि नै शरीरमा भाँप्रा
लगाएर र खरानी धसेर आफ्नो पापहरूको निम्ति
पश्चाताप गरी सकेका हुन्थे।^{१४}तर न्यायको दिनमा
टायर र सायडनका मानिसहरूका अवस्था भन्दा तिमीहरूको
अवस्था अझ दयनीय हुनेछ।^{१५}‘ए कफर्नहुम! तिमी
स्वर्गमा उचालिने छौ? अहँ! तिमीलाई पनि मृत्यूको
ठाउँमा खसालिनेछ।

^{१६}‘उ जसले तिमीलाई सुन्छ भने मलाई सुनेको
हुन्छ। तर उ जसले तिमीलाई अस्वीकार गर्छ, मलाई
ग्रहण गर्न अस्वीकार गरेको हुन्छ। अनि जसले मलाई
ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छ, त्यसले ‘ती एक’ जसले
मलाई पठाए, उसलाई अस्वीकार गरेको हुन्छ।”

शैतान भर्दछ

^{१७}जब ती सतरी जना मानिसहरू फर्केर आए,
तिनीहरू खुबै खुसी थिए। तिनीहरूले भने, “प्रभु, जब
तपाईंको नाउँ हामीले आदेश दियो भूतहरूले पनि हाम्रो
आज्ञा माने!”^{१८}‘येशूले तिनीहरूलाई भने, “मैले शैतानलाई
स्वर्गबाट बिजुली चम्के भैं खसिरहेको देखें।^{१९}सुन,
मैले तिमीहरूलाई साँपहरू र बिच्छिहरूलाई कुल्चने
शक्ति दिएको छु। मैले तिमीहरूलाई शत्रुहरूको सबै
शक्ति माथि अधिकार दिएको छु। अनि कसैले तिमीहरू
माथि हानी पुऱ्याउँदैन।^{२०}तर ती आत्माहरू तिमीहरूको
आज्ञालाई पालन गर्दछ भनेर तिमीहरू खुशी हुनु हुँदैन।
बरू तिमीहरूको नाम स्वर्गमा लेखिएको छ भनी त्यसमा
खुशी होऊ।”

येशूको पितामा प्रार्थना

(मती ११:२५-२७; १३:१६-१७)

^{२१}त्यसपछि येशूलाई पवित्र-आत्माले अत्यन्त खुशी
बनायो। उहाँले भन्नु भयो, “हे स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु
पिता! म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु। म तपाईंको
प्रशंसा गर्छु कि बुद्धिमान र समभदार मानिसहरूबाट
तपाईंले यी कुराहरू लुकाएर राख्नु भएको छ। तर
तपाईंले यी कुराहरू ती बालकहरू सरहका सरल
मानिसहरूमा देखाइदिनु भयो। हो पिता, तपाईंले यसो
गर्नुभयो किनभने त्यो तपाईंको रुचि थियो।

^{२३}मेरा पिताले मलाई सब थोकहरू दिनुभएको छ। कसैले जान्दैन कि 'पुत्र' को हो-केवल पिताले मात्र जान्नुहुन्छ। अनि पिता को हुन, कसैले जान्दैन-केवल पुत्रलाई थाहा छ। मानिसहरूमा पितालाई तिनीहरूले जान्दछन् जसलाई पुत्रले बताउनु खोजेको छ।"

^{२४}त्यसपछि येशू एकलै आफ्ना चेलाहरूसँग थिए, उहाँ तिनीहरू पट्टि फर्के अनि भने, "तिमीहरू धन्य हौं। जो तिमीहरूले देख्दछौं त्यो देख्छ। ^{२५}म तिमीलाई भन्छु, धेरै अगमवक्ताहरू अनि राजाहरूले हेर्न चाहन्थे जो तिमीहरूले देखिरहेका छौं, तर तिनीहरूलाई यी बस्तुहरू देखेनन्। अनि धेरै अगमवक्ताहरू र राजाहरू, सुन्न चाहन्थे तर तिनीहरूले ती सुनेनन्।"

असल सामरीको कथा

^{२६}त्यसपछि एकजना कानूनका शास्त्री त्यहाँ खडा भए अनि तिनले येशूलाई जाँचे चेष्टा गरे। तिनले भने, "गुरुज्यू मैले अनन्त जीवन पाउनलाई के गर्नुपर्छ?"

^{२६}येशूले तिनलाई भने, "व्यवस्थामा के लेखिएको छ? तिमीले त्यसमा के पढ्छौ?"

^{२७}त्यस मानिसले भन्यो, "तिमीले तिम्रो प्रभु-परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदय, सारा आत्मा, सारा शक्ति अनि सारा मनबाट प्रेम गर्नु पर्छ।" अनि "तिमीले आफैलाई जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।"

^{२८}येशूले त्यस मानिसलाई भने, "तिम्रो उत्तर सही छ। त्यही गर अनि तिमीले अनन्त जीवन पाउनेछौ।"

^{२९}त्यस मानिसले उसको प्रश्नलाई सिद्ध गर्न चाहान्थ्यो। यसर्थ, उसले येशूलाई भन्यो, "तर ती मानिसहरू को को हुन् जसलाई मैले प्रेम गर्नु पर्छ?"

^{३०}यसको उत्तरमा येशूले भने, "एकजना मानिस यरूशलेमदेखि यरिाको गइरहेका थिए। केही डाकूहरूले तिनलाई घेरे। तिनीहरूले तिनको लुगा च्याते अनि कुटे। त्यसपछि त्यो मानिसलाई त्यहीं भुँडमा लडाएर छोडि राखे। त्यो मानिस प्रायः मरिसकेको थियो। ^{३१}संयोगवश एकजना यहूदी पूजाहारी त्यही समय त्यो बाटोमा गइरहेको थियो। त्यो पूजाहारीले जब उसलाई देखे, तिनी त्यस मानिसलाई मदत गर्न रोकिएनन्; तिनी हिँडिनै रहे।

^{३२}एकजना लेवी* पनि त्यही बाटो आयो। उसले त्यस घाइते मानिसलाई देख्यो, तर उ अर्को पट्टि लाग्यो।

^{३३}त्यसपछि एकजना सामरी* त्यही बाटोमा आयो। तिनी त्यो घाइते मानिस लडिरहेको ठाउँमा आए। तिनले जब त्यो घाइते मानिसलाई देखे तिनलाई त्यो मानिस माथि दया जाग्यो। ^{३४}सामरी त्यस मानिस भएकहाँ गए अनि जैतुनको तेल र दाखरस लगाएर उसको चोटहरूमा पट्टी बाँधिवियो। तब तिनले त्यो घाइते मानिसलाई गधामा चढाए अनि एउटा पौवामा लिएर गए। त्यस मानिसको स्याहार गरे। ^{३५}अर्को दिन, त्यो सामरीले दुइवटा चाँदीको सिक्का पौवामा मालिकलाई दिए। सामरीले भने, 'यो मानिसको हेरचाह गरिदिनुहोस्। यदि यस मानिसमाथि अभै तिमीले खर्च गरे, म फर्केर आउँदा तिर्नेछु।'"

^{३६}त्यसपछि येशूले भने, "यी तीन जना मध्ये डाकूहरूले घाइते बनाएको मानिसलाई कसले प्रेम दर्शायो?"

^{३७}नियमको शास्त्रीले उत्तर दिए, "त्यसैले जसले त्यो मानिसलाई मदत गरे।"

येशूले तिनलाई भने, "तिमी पनि जाऊ अनि त्यसै गर।"

मरियम र मार्था

^{३८}जब येशू र उहाँका चेलाहरू जाँदै थिए, येशू एउटा शहर भित्र पसे। मार्था नाउँ गरेकी एउटी स्त्रीले उनलाई आफ्नो घरमा सत्कार गरिन्। ^{३९}मार्थाको एउटी मरियम नाउँ गरेकी बहिनी थिइन्। मरियम येशूको पाउ नेर बसेर उहाँको शिक्षा सुनिरहेकी थिई। तर उसको दिदी मार्था चाँहि घरको काममा नै व्यस्त थिइन्। ^{४०}मार्थाले धेरै काम गर्नु पर्दा रिसाउँथी। मार्थाले गएर भनी, "प्रभु! मेरो बहिनीले मलाई एकलै घर धन्धामा छोडेकीमा तपाईं व्याकुल हुनु हुन्न? दयागरी त्यसलाई भनिदिनुस् त्यसले मलाई मदत गरौस्।"

^{४१}अनि प्रभुले त्यसलाई भने, "मार्था, मार्था, तिमीले धेरै कुराको विषयमा चिन्ता र फिक्की गर्दी रहेछौ। ^{४२}एउटै कुरा चाँहि महत्वपूर्ण हुन्छ। मरियमले आफ्नो

'तिमीले ... गर्नु पर्छ' व्यवस्था ६:५।

'तिमीले ... गर्नुपर्छ' लेवी १६:१८।

लेवी लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

सामरी समारियामा बस्ने, केही मात्रामा यहूदी वर्गको, तर यहूदिहरूद्वारा अस्वीकृत र उपेक्षित मानिस।

लागि कुन असल हो छोनेकी छे अनि त्यो ऊबाट कहिल्यै खोसिने छैन।”

येशूद्वारा प्रार्थना बिषय-शिक्षा

(मती ६:९-१५; ७:७-११)

११ एक समय येशू कुनै एक ठाउँमा प्रार्थना गरिरहनु भएको थियो। जब प्रार्थना गरी सक्नु भयो, उहाँको चेलाहरू मध्ये एकजनाले उहाँलाई भने, “यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई प्रार्थना कसरी गर्नु पर्छ सिकाए। प्रभु हामीलाई पनि प्रार्थना गर्नुपर्छ सिकाउनुहोस्।” येशूले चेलाहरूलाई भने, “जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, तब यसरी गर:

- ‘हे पिता! हामी प्रार्थना गर्छौं कि तपाईंको नाउँ सधैं पवित्र रहोस्। हामी प्रार्थना गर्दछौं कि तपाईंको राज्यको आगमन होस्।
- ३ दिनहुँ चाहिने भोजन हामीलाई दिनहोस्।
- ४ हामीले गरेका पापहरू क्षमा दिनुहोस्, जस्तो हामीले हामीसँग भूल गर्नेहरूलाई क्षमा दिएका छौं। अनि हामीलाई कठिन परीक्षामा नल्याउनुहोस्।”

लगातार प्रश्न

५^६फेरि येशूले तिनीहरूलाई भने, “मानिलेऊ, तिमीहरूमध्ये कोही एकजना तिमीहरूको साथीको घरमा आधा रातमा जाउला अनि भनौला, ‘मेरा एकजना मित्र मलाई भेट्न अर्को शहरबाट आएका छन्। तर उहाँलाई खाना खुवाउनलाई मसित केही छैन। दया गरी मलाई तीनवटा रोटी देऊ।’”^७घरभित्रबाट तिमी मित्रले भन्नेछ, ‘जाऊ, मलाई तकलीफ नदेऊ। ढोका अघि नै बन्द भइसकेको छ। म र मेरा पुत्रछोरीहरू ओख्यानमा छौं। अहिले उठेर म तिमीलाई रोटी दिन सकिन्नै।’^८म के भन्दछु भने मित्रताको नाताले मात्र ऊ उठ्दैन अनि रोटी दिदैन, तर उसलाई चाहिएको वस्तु यदि उसले लगातार मागिरह्यो भने उसको ढीटपनाले गर्दा मित्रले उ उठेर मागेको कुरो दिनेछ।^९फेरि म तिमीहरूलाई भन्दछु, “माग अनि तिमीहरूलाई दिइने छ, खोज अनि तिमीहरू पाउने छौ, ढक्ढकाउ अनि तिमीहरूको निम्ति ढोका उघारिनेछ।^{१०}किनभने हरेक जसले माग्दछ, उसले

पाउँदछ, अनि जसले खोज्दछ उसले पाउँदछ। अनि जसले ढक्ढकाउँछ, ढोका उघारिनेछ।^{११}तिमीहरूमध्ये कसको छोरो होला? यदि तिमी छोरोले माछा माँगो, तिमी उसलाईके दिन्छौ? के तिमी पुत्रलाई तिमी साँप दिन्छौ? अहँ! तिमी उसलाई माछा नै दिनेछौ।^{१२}अथवा, तिमी पुत्रले अण्डा माग्यो भने, त्यसलाईके बिच्छी दिन्छौ? अहँ!^{१३}तिमी पनि अरु मानिसहरू जस्तै दुष्ट छौ। तर तिमीहरू जान्दछौ आफ्ना बालकहरूलाई कसरी राम्रो चीजहरू दिनुपर्छ। तिम्रा स्वर्गका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई पनि कति अधिक पवित्र आत्मा दिनु हुनेछ।

परमेश्वरबाट येशूले शक्ति पाउनु भएको

(मती १२:२२-३०; मार्कुस ३:२०-२७)

१^४कुनै समयमा एकजना मानिसबाट येशूले लाटा बनाउने भूत निकाली दिए। जब त्यो भूत बाहिर निस्क्यो, त्यो मानिस बोल्नसक्ने भयो। मानिसहरू छक्क परे।^{१५}तर कोही मानिसहरूले भने, “बालजिबुल, भूतहरूको मालिकको शक्ति प्रयोग गरेर उनले भूतहरू भगाउँछन्।”

१^६अरूले पनि येशूको जाँच लिन चाहन्थे। तिनीहरूले उहाँलाई स्वर्गबाट ल्याइएको एउटा चिन्ह देखाउनु लगाए।^{१७}तर येशूले तिनीहरूको विचार चाल पाए। यसकारण येशूले भने, “हरेक राज्य, जो बाँडिएको छ अनि आपसमा भगडा गर्छ भने त्यो आफै नाश हुन्छ। त्यसरी नै एउटा परिवार आपसमा भगडा गरिरहन्छ भने त्यो पनि नष्ट हुन्छ।^{१८}यसर्थ, यदि शैतान पनि आपसमा भगडा गरे उसको राज्य कति दिन रहला? तिमीहरू भन्दछौ कि भूतहरू भगाउनलाई मैले बालजिबुलको शक्तिलाई काममा लगाएँ।^{१९}यदि मैले बालजिबुलको शक्तिलाई लगाएर भूतहरू धपाउँछु भने, तिम्रो मानिसहरूले अरूबाट भूतहरू धपाउँनलाई कुन शक्तिको प्रयोग गर्छन्? यसर्थ तिम्रो आफ्नै मानिसहरूले तिमीहरू भूलमा छौ भन्ने प्रमाण दिन्छन्।^{२०}तर म भूतहरू भगाउन परमेश्वरको शक्ति प्रयोग गर्छु। यसबाट प्रमाण हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकहाँ आइसकेको छ।

२^१जब कुनै बलवान मानिसले धेरै हात-हतियारहरू लिएर आफ्नो घरको रक्षा गर्दछ भने, त्यसको घरमा

सबै मालमत्ताहरू सुरक्षित नै रहन्छ। ^{२२}तर यदि उ भन्दा बलियो मानिस आएर उसलाई जित्छ भने तब त्यो अफ बलियो मानिसले सब हात हतियारहरू जसमाथि बलियो व्यक्तिको भरोशा थियो। खोसेर लैजान्छ। तब त्यो अफ बलियो मानिसले आफ्नो इच्छा अनुसार त्यो बलियो मानिसको मालहरू व्यवहार गर्छ।

^{२३}यदि कुनै मानिस मसँग छैन भने उ मेरो विरोधमा छ, जो मानिस मसँग काम गर्दैन उ मेरो विरोधमा छ।

रितो मानिस

(मती १२:४३-४५)

^{२४}जब एक मानिसबाट दुष्टात्मा निस्कन्छ, यो शबाथको निमित्त ओबानो ठाउँहरू खोजी हिड्छ। अनि जब यसले कतै आराम गर्ने ठाँउ पाउँदैन, यसले भन्छ, 'म जुन घरदेखि बाहिर आएको थिएँ त्यही फर्कन्छु।' ^{२५}जब त्यो आत्मा त्यो घर फर्कन्छ त्यसले त्यो घर बढारिएको पाउँछ। ^{२६}तब त्यो दुष्ट आत्मा अरू सातवटा दुष्ट आत्माहरू लिन जान्छ जो त्यो भन्दा अफ दुष्ट छन्। अनि ती सबै आत्माहरू एकसाथ गएर त्यो मानिसभित्र पस्छन् र बास गर्छन्। तब त्यस मानिसको अवस्था पहिलो भन्दा भन् खराब हुन्छ।"

मानिसहरू साँचो रूपमा खुशी थिए

^{२७}जब येशूले यी कुराहरू बोल्दै थिए एउटी स्त्री जो त्यहाँ थिई येशूलाई यसो भन्दै जोरले कराई, "धन्य हुन ती माता जसले तँपाईंलाई गर्भधारण गरीन अनि धन्य ती स्तन जसले तपाईंलाई खुवायो।"

^{२८}तर उहाँले भन्नुभयो, "मानिसहरू जसले परमेश्वरको वचनहरू सुन्छन् अनि पालन गर्छन् तिनीहरू वास्तविक रूपमा खुशी छन्।"

हामीलाई प्रमाण दिनुहोस्

(मती १२:३८-४२; मर्कुस ८:१२)

^{२९}मानिसहरूको भीड बिस्तार-बिस्तार बढ्दै गयो। येशूले भने, "यस युगमा रहेका मानिसहरू दुष्ट छन्। तिनीहरू चिन्हको रूपमा परमेश्वरबाट चमत्कार चाहन्छन्। तर कुनै चिन्ह तिनीहरूलाई दिइने छैन। केवल योनामा भएको चमत्कार मात्र चिन्ह हुनेछ।"

^{३०}योना निनवेका वासिन्दाहरूको लागि चिन्ह हुनेछ। त्यसरी नै यस पुस्ताको लागि मानिसका पुत्र पनि चिन्ह हुनेछ। ^{३१}न्यायको दिन दक्षिण देशकी रानी यो पुस्ताका मानिसहरू विरुद्ध उठ्नेछिन् अनि तिनीहरू दोषी हुन् भनी प्रमाण दिनेछिन्। किन? किनभने सुलेमानको ज्ञानमय शिक्षा सुन्न तिनी धेरै टाडोबाट आएका थिइन्। अनि म भन्दछु कि सुलेमान भन्दा म महान हुँ। ^{३२}न्यायको दिनमा निनवेका मानिसहरू यी पुस्ताको मानिसहरू विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि तिनीहरू दोषी भएको प्रमाण दिनेछन्। किन? किनभने जतिबेला योनाले मानिसहरूलाई प्रचार गरे तिनीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन समेत परिवर्तन गरे। अनि म तिमीहरूलाई भन्दछु म योना भन्दा महान हुँ।

संसारका निमित्त ज्योति बन

(मती ५:१५; ६:२२-२३)

^{३३}कुनै पनि मानिसले बत्ती बालेर पाथीमुनि राख्दैन अथवा लुकाउँदैन। बरू भित्र परनेहरू सबैले देख्नु भनेर त्यो बत्ती सामदानमाथि राखिन्छ। ^{३४}तिम्रो शरीरको बत्ती तिम्रो आँखा हो। यदि तिम्रो आँखाहरू ठीक छन् भने, तिम्रो सारा शरीर उज्यालोलै भरिन्छ। यदि तिम्रो आँखाहरू नै खराब छ भने, तिम्रो सारा शरीर नै अँध्यारो हुनेछ। ^{३५}यसैले होशियार होज। तिमीमा भएको उज्यालो अंधारोमा परिणत नहोस्। ^{३६}अतः यदि तिम्रो शरीर पूर्ण उज्यालोलै भरिएको छ भने अनि यसको कुनै भाग अंधारो छैन भने त्यो पुरै चम्कन्छ, मानौ कुनै बत्तीको किरण तिमीमाथि चम्किरहेको छ।"

येशूद्वारा फरिसीहरूको चर्चा

(मती २३:१-३६; मर्कुस १२:३८-४०; लूका २०:४५-४७)

^{३७}येशू बोली सकेपछि, एकजना फरिसीले सँगै खाना खानु भनी आग्रह गरे। अनि येशू गए अनि खान बसे। ^{३८}तर खाना खान भन्दा अघि येशूले हात नधोएको देखेर फरिसी छक्क परे। ^{३९}यसमा प्रभुले भने, "तिमी फरिसीहरू खाली कचौरा अनि थालको बाहिर पट्टिमात्र धुन्छौ तर भित्र चाँहि तिमीहरू लोभ औ दुष्टताले भरिएका छौ।" ^{४०}तिमीहरू मुख्र हौ। जसले बाहिरी भाग बनाए उनैले भित्री भाग पनि बनाए। हो कि होइन? ^{४१}तर भित्रपट्टि जो जे छ त्यो गरीब

मानिसहरूलाई देऊ। त्यसपछि तिमी पनि पूर्णरूपले सफा हुनेछौ।^{४२} धिक्कार तिमी फरिसीहरूलाई! तिमीहरूकोमा भएको पुदिना, आरूद अनि बाँचामा भएका अन्य जम्मै चीजहरूको दशांश परमेश्वरलाई चढाउछौ, तर तिमीहरू परमेश्वर प्रति न्याय र प्रेम अवहेलना गर्छौ। यही कुराहरू तिमीहरूले गर्नु पर्ने हो जब तिमीहरू अन्य कामहरू गरिरहेका हुन्छौ।^{४३} धिक्कार तिमी फरिसीहरूलाई, तिमी सभाघरहरूमा मुख्य-मुख्य आसनहरू मात्र चहान्छौ। त्यसरीनै बजार जाँदा मानिसहरूले तिमीहरूलाई आदर गर्नु भन्ने चाहन्छौ।^{४४} धिक्कार छ तिमी फारसीहरूलाई! किनकि तिमीहरू कसैबाट पनि याद नहुने चिहानहरू जस्ता छौ। मानिसहरू नजानीकन त्यही माथि भएर हिँड्छन्।”

येशू र यहूदि गुरूहरूको वार्तालाप

^{४५} व्यवस्थाका शास्त्रीहरू मध्ये एक जनाले येशूलाई भने, “गुरु, जब तपाईंले यी कुराहरू गर्नुहुन्छ, तपाईंले हामीलाई पनि निम्दा गर्नु हुँदैन।”

^{४६} येशूले उत्तर दिनुभयो, “धिक्कार तिमी व्यवस्थाका शास्त्रीहरूलाई! तिमीहरू मानिसहरूले पालन गर्न कठिन नियमहरू बनाउँछौ। तिमीहरू मानिसहरूलाई यी नियम पालन गर्न बाध्य गराउँछौ। तर तिमीहरू आफै भने ती पालन गर्ने चेष्टा समेत गर्दैनौ।^{४७} धिक्कार तिमीहरूलाई, किनभने तिमीहरू अगमवक्ताहरूको निमित्त चिहान बनाउँछौ। तर ती अगमवक्ताहरू तिनै हुन् जसलाई तिम्रा पूर्वाहहरूले मारेका थिए।^{४८} यसले यो सिद्ध हुन्छ भने तिमीहरू तिम्रा पुर्वाहहरूले गरेका कर्महरूमा सहमत भइरहेका छौ। तिनीहरूले अगमवक्ताहरूको हत्या गरे अनि तिमीहरू अगमवक्ताहरूको निमित्त चिहान बनाउँछौ।^{४९} यसैले परमेश्वरको ज्ञानले भन्यो, ‘म अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरू तिनीहरूका निमित्त पठाउनेछु। तिनीहरूले कोही अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरूलाई मार्नेछन् अनि अरूलाई सताउनेछन्।’^{५०} त्यसैले यो पृथ्वीको सृष्टिदेखि जति पनि अगमवक्ताहरू मारिए वर्तमान पुस्ताको तिमी मानिसहरू यसको निमित्त दण्डित हुनु पर्नेछ।^{५१} हाविल देखि जकारिया जसलाई वेदी र मन्दिर माभ मारिएका थिए तिनीहरू सबैको मृत्यूको निमित्त। हो, म तिमीहरूलाई भन्छु, आज जति पनि तिमी मानिसहरू बाँचिरहेका छौ ती काण्डको लागि सबै दण्डित हुनु हुनेछौ।

^{५२} धिक्कार तिमी नियमका शास्त्रीहरू! परमेश्वरका ज्ञानको कुराहरूको चाबी तिमीहरूले लगेका छौ। तिमीहरू आफैले सिकेनौ, अनि अरूहरूलाई सिक्न पनि बाधा गर्छौ।”

^{५३} जब येशू जान लागेका थिए, व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले धेरै कष्ट दिए। उहाँलाई धेरै प्रश्नहरूले आक्रमण गरे।^{५४} उहाँले केही भन्नु हुन्थ्यो कि भनेर तिनीहरूले जालमा फसाँउने चेष्टा गरे।

फरिसीहरू कै नबन

१२ हजारौ हजार मानिसहरू एकसाथ भेला भएका थिए। तिनीहरू यति विघ्न थिए कि तिनीहरू एकाकारमा कुल्चन्थे। मानिसहरूलाई सम्बोधन गर्न अघि येशूले उनका चेलाहरूलाई भने, “तिमीहरू फरिसीहरूको खमीर देखि होशियार बस। मेरो भन्नुको अर्थ तिनीहरूको कप्टाईमा होशियारी बस।^१ प्रत्येक कुरो जो लुकाइएको छ त्यो बाहिरिन्छ। प्रत्येक रहस्यका कुराहरू जान्न दिइनेछ।^२ ती वचनहरू जो तिमीले अन्धकारमा भनेका छौ त्यो उज्यालोमा सुनिनेछ। तिमीले कोठा भित्र कानेरुसी गरेको कुरो घरको छानाबाट घोषणा गरिनेछ।”

केवल परमेश्वरसँग डराउ

(मती १०:२८-३१)

^३ त्यसपछि येशूले मानिसहरूलाई भने, “म तिमीहरूलाई भन्दछु, ए मेरा साथीहरू! मानिसहरूदेखि नडराऊ। मानिसहरूले शरीरको हत्या गर्नसक्छ, तर त्योभन्दा बढी तिनीहरूले केही गर्न सक्ैन।^४ तर कोसित डराउनुपर्छ म तिमीहरूलाई बताउनेछु। तिमीहरू उहाँ एकसँग डराउनु पर्छ जससित मारे पछि नरकमा पर्याँकन सक्ने शक्ति छ। हो, मात्र उनी एक छन् जससित तिमीहरू डराउनु पर्छ।

^५ पाँचवटा ससाना चराचुरुङ्गीहरूको दाम डुइ पैसा मात्र पर्छ। तर परमेश्वरले ती मध्ये एउटा पनि भुल्दैनन्।^६ हो, तिमीहरूको शिरमा कति केश छन् त्यो पनि परमेश्वरलाई थाहा छ। यसकारण नडराऊ। ती चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान् छौ।

येशूबाट लज्जित हुनु पर्दैन

(मती १०:३२-३३; १२:३२; १०:१९-२०)

^७ “म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि कुनै व्यक्तिले अरू

मानिसहरूको सामुने उसलाई मेरो हो भन्छ भने, म पनि त्यसरी परमेश्वरको दूतहरूको सामुने भन्छु कि त्यो व्यक्ति मेरो हो।^१तर यदि कुनै व्यक्तिले अरू मानिसहरूको सामने उसलाई मेरो होइन भने म त्यसलाई मेरो होइन भन्नेछु। यी सब म परमेश्वरका दूतहरूको अधि भन्नेछु।

^१अ यदि कसैले मानिसको पुत्रको विरुद्धमा कुरा गरे त्यसलाई क्षमा हुनेछ। तर यदि कुनै व्यक्तिले पवित्र आत्माको विरुद्धमा निन्दा गरे त्यो क्षमा हुने छैन।

^२जब मानिसहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरूमा भएका शासक अनि अधिकारी अधि पार्छन के भन्नु र आफ्नो बचाऊको निम्ति कसरी के बोल्नु पर्ने त्यसमा हतास नहोऊ।^३त्यस समय पवित्र आत्माले नै तिमीलाई भन्नु पर्ने कुराहरू सिकाउनु हुनेछ।”

येशूद्वारा स्वार्थीपन-विरुद्ध चेतावनी

^१भीड़बाट एकजना मानिसले येशूलाई भने, “हे गुरु, हाम्रा पिता मर्नु भयो। आफ्नो पिताको धन-सम्पत्तिको मसँग अंश-वण्डा गर्नलाई मेरो दाजुलाई भनियु होस्।”

^२तर येशूले त्यसलाई भने, “कि मैले तिमीहरूको बाबुको सम्पत्ति तिमीहरू दुइजना माफ्न वितरण गर्न पर्छ? मलाई कसले निर्णायक बनायो?”^३फेरि येशूले तिनीहरूलाई भने, “होशियार होऊ अनि सबै प्रकारका स्वार्थीपनबाट आफुलाई जोगाऊ। कसैकोमा चाहिएको सम्पत्ति भन्दा वेशी हुनु सक्छ, तर त्यसले उसलाई जीवन दिन सक्नेन।”

^४अनि उहाँले यस्तो एउटा दृष्टान्त भन्नु भयो: “कुनै समयमा एकजना धनी व्यक्ति थियो। त्यसको जमीनमा असल अनि प्रशस्त अन्नबाली उब्जन्थ्यो।^५त्यो व्यक्ति आफैँ सौँचन्थ्यो, ‘मैले के गर्ने? मसित भएका यति प्रशस्त अन्न राख्ने ठाउँ नै छैन।’^६तब त्यस धनी व्यक्तिले भन्यो, ‘म जान्दछु मैले के गर्नु पर्ने हो। म मेरा भकारीहरू भत्काउँछु र त्यसलाई अफ्न ठूलो पाछु। ती नयाँ भकारीहरूमा म सबै अन्नहरू र अरू मेरा राम्रो चीजहरू राख्नेछु।’^७तब म आफैँलाई भन्नेछु, मेरोमा प्रशस्त राम्रो राम्रो समानहरू छन्। आउने धेरै वर्षको लागि मैले थुपारेको छु। आरामसित बस, खाउ, पिउ अनि जीवनमा आनन्द मनाउ।’^८तर

परमेश्वरले त्यस मानिसलाई भने, ‘तिमी मूर्ख हौं, आज रातीनै तिमी मर्नेछौ। अनि तिमीले आफ्नै लागि तयार पारेका चीजहरू कसको हुनेछ?’

^९‘यसर्थ जसले आफ्नु निम्ति मात्र थुपार्छ त्यसले त्यो मानिसलाई के हुन्छ र परमेश्वरको अधि यस्ता व्यक्ति धनी होइन।’

परमेश्वरको राज्यलाई पहिलो ठान

(मत्ती ६:२५-३४; १६-२१)

^१येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भने, “यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँचनका निम्ति खानेकुरा चाहिन्छ भन्ने विषयमा चिन्ता नगर। तिम्रो शरीरको विषयमा पनि चिन्ता नगर कि तिमी के लगाउँछौ? ^२खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ। अनि लुगाफाटा भन्दा शरीरको महत्व धेरै छ। ^३चराचुरुङ्गीहरूलाई हेर। तिनीहरू बीउ छर्दैनन् अनि वाली लाउँदैनन्। चराचुरुङ्गीहरूले भँडार अथवा भकारीहरूमा खानेकुरा थुपाउँदैनन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई पेट भरी खुवाउँछन्। अनि चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान हौ। ^४तिमीहरू कसैले चिन्ताद्वारा आफ्नु आयुमा केही समय थप्नु सक्छ? ^५यदि तिमीहरू ससाना कुराहरू नै गर्न सक्दैनौ भने, ठूला विषयको किन फिक्री गर्छौ? ^६जंगली फूलहरूलाई हेर। सोच, तिनीहरू कसरी उम्रन्छन्। तिनीहरू आफ्नै लागि केही गर्दैनन् न त वस्त्र नै बनाउँछन्। म तिमीहरूलाई भन्दछु कि सुलेमान जस्ता राजा आफ्नो समस्त वैभवको साथ पनि यी फूलहरूमा एउटा भैं वस्त्रहरू पहिरिएको थिएन। ^७परमेश्वरले नै जमीनमा ती घाँसलाई वस्त्र लगाइदिन्छन्, जुन आज यहाँ छ भोलि त्यसलाई आगोमा फालिन्छ। यसैले तिमीहरूले जान्न पर्छ कि परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अफ्न धेरै राम्रो वस्त्र पहिराइ दिनेछन्। तिम्रो एकदमै थोरै विश्वास छ। ^८त्यसरी नै तिमीहरूले के खाउँला अनि के लाउँला भनी चिन्ता नगर। यस विषयमा कुनै चिन्ता नगर। ^९संसारका सबै मानिसहरू यी चीजहरूको पछि लाग्छन्। तर तिमीहरूका पिताले जान्दछन् कि तिमीहरूले यी सब चहान्छौ। ^{१०}यसकारण तिमीहरूले खोज्नु पर्ने मुख्य त परमेश्वरको राज्य नै हो। तब तिमीहरूलाई यी सब बस्तुहरू पनि दिइनेछ।

सम्पत्तिमा भरोसा नगर

^{३२}हे साना भेडाहरू नडराऊ। तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई राज्य दिन चाहनुहुन्छ। ^{३३}आफ्नोमा भएका सबै सम्पत्ति बेचेर जसलाई चाहिन्छ तिनीहरूलाई पैसा देऊ। धन यो संसारमा स्थायी रहँदैन। तर स्वर्गको भण्डार हासिल गर। त्यो भण्डार सँधैको निम्ति रहन्छ। स्वर्गमा तिम्रा भण्डार चोरहरूले चोर्न सक्ैन, न त किराहरूले नै नष्ट पार्न सक्छ। ^{३४}तिम्रो हृदय त्यहाँ हुनेछ जहाँ तिम्रो भण्डार रहनेछ।

सँधै तयारी बस

(मती २४:४५-५१)

^{३५}तयारी बस! वस्त्र लगाऊ अनि तिम्रो बत्ती उज्यालो होस्। ^{३६}त्यो नोकरहरूले भैं व्यवहार गर जो विवाह भोजबाट फर्की आउने आफ्नो मालिकको लागि पर्खी रहेको हुन्छ। मालिक आउँछ अनि ढोका ढक्काउँछ। नोकरले मालिकका निम्ति ढोका खोलिदिन्छ। ^{३७}धन्य हुन ती नोकरहरू जो मालिक घर फर्कदाँ घरमा सतर्कता साथ बसेका हुन्छन्। म तिमीहरूलाई सँचो भन्छु, मालिक आफै आफ्नो काम गर्दा लाउने लुगा लगाउँछ अनि उसको नोकरहरूलाई कुसीमा बस्न लाउँछ। त्यसपछि मालिक स्वयंले तिनीहरूलाई खाना बाँडिदिन्छ। ^{३८}तर नोकरहरूले, सायद आफ्ना मालिकलाई मध्य रात सम्म अथवा त्यसपछि पनि पर्ख्नु पर्ला। तर तिनीहरू खुशी हुन्छन् कारण तिनीहरूका मालिक आउँदा तिनलाई पर्खिरहेका पाउने छन्। ^{३९}यो कुरा सम्झी राख: घरका मालिकले कति बेला चोर आउँछ भन्ने कुरा चाल पायो भने उसले चोरलाई घर फोर्न दिएको हुँदैन। ^{४०}यसर्थ, तिमीहरू पनि सतर्क हो! मानिसका पुत्र अचानक आउनेछ जब कि उनी आउने तिमीहरूले आशा नै गरेका हुँदैनौ।”

विश्वासी नोकर को होला?

^{४१}पत्रुसले भन्यो, “हे प्रभु! तपाईंले हामीलाई मात्र अथवा प्रत्येकलाई यो कथा भन्नु हुन्छ?”

^{४२}प्रभुले भने, “को चाँहि ज्ञानी र विश्वासी नोकर होला? विश्वासी नोकर त्यही हो जसमाथि अन्य नोकरहरूलाई ठीक समयमा तिनीहरूको भाग खाना दिन्छ भनी विश्वास गर्छ। ^{४३}मालिक आँउदा आफुले

अहाएको अनुसार नोकर काममा व्यस्त रहेको पायो भने त्यो नोकर अति खुशी हुनेछ। ^{४४}म तिमीहरूलाई सँचो भन्छु, मालिकले त्यस नोकरलाई आफ्नो जेथा जति छ त्यसको रक्षक नियुक्ति गर्छ। ^{४५}तर यदि नोकर दुष्ट प्रवृत्तिको छ र आफ्नो मालिक भट्टै फर्कदैन भन्ने सौँच्च भने त्यसको प्रतिफल के होला? त्यो नोकरले अरू नोकर पुरुष र स्त्रीहरूलाई कुट-पीट गर्ला अनि खाई पिई मातेर मस्त बस्ला। ^{४६}जब मालिक आँउछ उसलाई तत्पर रहेको पाउँदैन। यस्तो त्यस दिन आउनेछ, त्यो नोकरले मालिक आँउछ भन्ने सोचेकै हुँदैन मालिक आँउदैछ भन्ने पत्तो हुँदैन। मालिकले त्यस नोकरलाई सजाय दिनेछ अनि त्यसलाई अन्य अविश्वासीसित पाठाइदिन्छ।

^{४७}त्यो नोकरले जान्दथ्यो, उसको मालिकले के चाहन्थ्यो तर ऊ काम गर्न तत्पर रहँदैन अथवा मालिकले अहाएको काम गर्न चेष्टा गरेन, यसर्थ त्यस नोकरले अधिक सजाय पाँउछ। ^{४८}उसको मालिकले जे चहान्छ यदि त्यो नोकरले जान्दैन तर जे गर्छ सयाय योग्यको काम गर्छ, उसको के गति होला? त्यस नोकरले सजाय त पाँउछ नै, तर उसले भन्दा कम्ती सजाय पाउँछ जुन नोकरले मालिकले के चहान्छ जान्दछ तर गर्दैन। जुन व्यक्तिलाई बेसी दिइएको छ, उसको जिम्मेवारी पनि बेसी हुन्छ। अभ्र जसमाथि बेसी विश्वास गरिएको छ ऊबाट बेसी कै आशा पनि राखिएको हुन्छ।”

येशूको बारेमा मानिसहरूको असहमति

(मती १०:३४-३६)

^{४९}येशू बोली रहे: “म पृथ्वीमा आगो ल्याउन आएको हुँ। तर मैले कसरी आशा गर्ने कि यो अधिदेखि नै सल्किरहेको रहेछ भन्ने। ^{५०}म बपतिस्मा गरिने विभिन्न तरिकाबाट बपतिस्मित* हुन परेको छ। यो कामको अन्त नभइजेल सम्म म विचलित नै रहनेछु। ^{५१}के तिमीहरू सम्झन्छौ कि पृथ्वीलाई शान्ति दिन नै म आएको हुँ? अहँ! म पृथ्वीलाई भाग गर्न आएको हुँ। ^{५२}अहिले देखि पाँच जनाको एउटा परिवार

बपतिस्मा ... बपतिस्मित यहाँ यी शब्दहरूको खास अर्थ छ “बपतिस्मा गरिने” अथवा दुःखहरूमा “गाइन्छ”।

विभाजन हुनेछ, तीन जना दुइ जनाको विरुद्धमा जानेछ, अनि दुइजना तीन जनाको विरुद्धमा हुने छन्।

५३ पिता र पुत्रहरू विभाजनमा आउनेछ: पुत्र पिताको विरुद्धमा हुनेछ। अनि पिता पुत्रको विरुद्धमा हुनेछ। आमा र छोरीहरू माभ विभाजन आउनेछ: छोरी आमाको विरुद्धमा हुन्छे। आमा छोरीको विरुद्धमा हुन्छे। सासू र बुहारी माभ फाटो आउनेछ: बुहारी सासूको विरुद्धमा हुन्छे। सासू बुहारीको विरुद्धमा हुन्छे।”

समयलाई बुझ्दा

(मती १६:२-३)

५४तब येशूले मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले पश्चिममा बादल बटुलिँदै गरेको पाउनेछौं, तिमीहरू भन्छौं, ‘आँधी-वेरी आउनेछ।’ अनि यस्तै हुन्छ। ५५त्यसरीनै, जब दक्षिणबाट बतास चलन थाल्छ, तिमीहरू भन्नेछौं, ‘अब गरमको दिन आउनेछन्।’ अनि तिमीहरू ठीक हौं। ५६तिमीहरू कपटीहरू हौं! तिमीहरू जान्दछौं कसरी आकाश र पृथ्वीको इशाराहरू बझ्नु।

आफ्नो समस्याहरू समाधान गर

(मती ५:२५-२६)

५७“के चाँहि सही हो भन्ने तिमीहरू माभ किन निर्णय लिन सक्नेनौं? “तब तिमीहरू किन बुझ्न सक्नेनौं अहिले के भइरहेको छ? ५८मानिलेऊ, कुनै व्यक्तिसँग तिम्नो भगडा छ, अनि तिमी न्यायालय जानु लागेका छौं। तर न्यायालय पुन अघि नै त्यो भगडा मिलाउन जे आवश्यक हुन्छ हरेक कुरो गर। यदि त्यसो नगरे विपक्षीले तिमीलाई न्यायधिश अघि उभ्याउने छ। अनि न्यायधिशले अधिकारीलाई सुम्पिनेछ औ उनले तिमीलाई जेलमा थुन्नेछ। ५९म तिमीलाई भन्छु, जब सम्म तिमी माथि तोकिएको पैसा पैसा सम्म तिमी चुक्ता गर्दैनौ तिमीले त्यहाँबाट छुटकारा पाउने छैनौं।”

तिम्नो हृदय परिवर्तन गर

१३ त्यसबेला कोही मानिसहरू येशूसँग थिए। ती मानिसहरूले गालीलीका मानिसहरूको विषयमा एउटा कथा येशूलाई सुनाए। पिलातसले कतिपय मानिसहरू

उपासना गरिरहेको बेला मारेका थिए। पिलातसले ती मानिसहरूको रगत परमेश्वरलाई बलिदान चढाएको पशुहरूको रगतसँग मिसाए। २येशूले उत्तर दिए, “तिनीहरूमाथि यस्तो घटना घट्यो भनी के तिमीहरू गालीलीका अन्य मानिसहरू भन्दा तिनीहरू अभ पापी थिए भन्ने सोच्छौं? ३होइन, तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। तर तिमीहरूले पनि आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गरेनौं भने तिमीहरू पनि सर्वनाश हुनेछौं। ४सिलोआमको धरहरा तिनीहरू माथि भरेर अठाह जना मर्म मानिसहरूको विषयमा तिमीहरू के सोच्छौं? के तिमीहरू तिनीहरूलाई यरूशलेमका अन्य सबै मानिसहरू भन्दा धेरै पापी सम्झन्छौं? ५तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गरेनौं भने, तिमीहरू पनि त्यसरीनै नाश हुनेछौं?”

उपयोगी नभएको रूख

६येशूले यो वृष्टान्त कथा भने, “एकजना मानिसको एउटा नेभाराको रूख थियो। त्यसले त्यो रूखलाई आफ्नै अङ्गूर घारीमा रोपेको थियो। त्यो मानिस रूखमा फल लाग्यो कि भनेर हेर्न आयो, तर केही पाएन। ७त्यस अङ्गूर घारी हेरचाहको लागि त्यसले एकजना नोकर पनि राखेको थियो। त्यसर्थ त्यो मानिसले आफ्नो नोकरलाई भन्यो, ‘मैले तीन वर्ष अघिदेखि यो रूखमा फल खोजिरहेछु, तर मैले केही पाइँन। यसलाई काटी देऊ! किन त्यसै जमीन खेरा फाल्ने?’ ८तर नोकरले उत्तर दियो, ‘मालिक! फलको लागि अभ एक वर्ष यस रूखलाई राखौं। मलाई यसको वरिपरि खत दिनेस् अनि मल हाल्न दिनेस्। ९हुनसक्छ, आउँदो वर्ष यो रूखले अवश्यै फल देला यदि त्यसबेला सम्म पनि रूखले फल दिएन भने त्यसलाई काटी दिजँला।”

येशूद्वारा शबाथको दिनमा एउटी स्त्रीलाई निको पार्छ

१०शबाथको दिन येशूले सभाघरहरूमा शिक्षा दिए। ११सभाघरमा एउटी स्त्री थिई। ऊ भित्र दुष्टात्मा पसेको थियो जसद्वारा ऊ अठाह वर्षबाट कत्रेकी थिई। त्यसको ढाड कुप्रो थियो अनि सिधा उभिन सकिन्थी। १२जब येशूले उसलाई देखे, तिनले भने, “नारी, तिमी

रोगबाट मुक्त भयो।^{१३} येशूले ऊ माथि हात राखे। त्यसपछि ऊ उठ्न सकी अनि परमेश्वरको प्रशंसा गरी।

^{१४} शबाथको दिन यसरी येशूले जाती पारेकोमा सभाघरका प्रमुख येशूमाँग रिसाएका थिए। यसकारण उहाँले त्यहाँ उपस्थित मानिसहरूलाई भने, “छ दिन काम गरिन्छ। अनि कुनै दिन निको पार्नको लागि कोही आउन सक्छ। तर शबाथको दिन निको हुनको निम्ति नआउनु।”

^{१५} प्रभुले उनलाई भने, “तिमीहरू कपटी हो। तिमीहरू सबैले तिमीहरूको गोरू अथवा गधा खोलेर गोरू अथवा तवेलाबाट तिनीहरूलाई पानी पियाउन लैजान्छौ। तिमीहरू यो शबाथको दिन पनि गछौं? ^{१६} यो स्त्री जसलाई मैले निको पारेँ उ हाम्रै यहूदीकी छोरी हुन्। तर शैतानले उसलाई अठार वर्ष सम्म बाँधेर राख्यो। के शबाथको दिन उसको बन्धनबाट छुटाउने काम ठीक थिएन?” ^{१७} जब येशूले यसो भने, सबै मानिसहरू जसले उनको निन्दा गरे तिनीहरू लज्जित भए। अनि भीडका सबै मानिसहरू येशूले गरेको त्यस्तो अचम्भित कार्यको निम्ति खुशी भए।

परमेश्वरको राज्य के जस्तो होला?

(मती १३:३१-३३; मर्कुस ४:३०-३२)

^{१८} त्यसपछि येशूले भने, “परमेश्वरको राज्य के जस्तो छ? त्यसलाई म के सित तुलना गरूँ? ^{१९} परमेश्वरको राज्य रायोको बीउ जस्तै छ जो कुनै मानिसले लियो अनि आफ्नो बगैँचामा रोप्यो। त्यो बीउ उम्रियो अनि बढेर रूख भयो। आकाशका चराहरूले त्यसको हाँगाहरूमा गुँड लगाए।”

^{२०} येशूले फेरि भने, “म परमेश्वरको राज्यलाई केसित तुलना गरूँ? ^{२१} यो खमीर जस्तो हो जो एक स्त्रीले कुनै एउटा ढूलो भाँडामा आँटासँग रोटी बनाउन मिसाउँछ। त्यो खमीरले सबै मुखेको आँटालाई फुलाउँछ।”

साँघुरो ढोका

(मती ७:१३-१४, २१-२३)

^{२२} येशू प्रत्येक गाउँ र शहरमा शिक्षा दिँदै गए। तिनी यरूशलेम जान यात्रा गरिरहेका थिए। ^{२३} कसैले उहाँलाई भने, “परमप्रभु! कतिजना मानिसहरूलाई मुक्ति दिनु सकिन्छ केवल कोही?”

येशूले भने, ^{२४} “साँघुरो ढोकाबाट नै पस्ने कडा कोशिश गर, किनभने यही स्वर्गको बाटो हो। धेरै मानिसहरू त्यहाँबाट पस्ने कोशिश गर्छन्, तर कोही पनि सफल हुन सक्तैन। ^{२५} यदि कुनै घर मालिक आफ्नो घर ढोकामा ताला लगाउँछ भने, तिमीले बाहिर उभिएर ढोका ढक्ढकाउनु सक्छौ, तर उसले ढोका खोल्दैन। तिमी भन्न सक्छौ, ‘महाशय, हाम्रो निम्ति ढोका खोलिदिनुहोस्।’ तर त्यो मानिसले भन्नेछ, ‘म जान्दिन तिमी कहाँबाट आएका हो?’ ^{२६} तब तिमी भन्नु शुरु गर्छौ, ‘हामीले एकसाथ खायाँ पियाँ। हाम्रो शहरका सडकहरूमा तपाईंले सिकाउनु भयो।’ ^{२७} अनि फेरि उसले भन्नेछ, ‘म तिमीलाई चिन्दैन, तिमी कहाँबाट आएका हो? मदेखि टाडा जाऊ। तिमीहरू सबैले नै भूल गर्छौ।’ ^{२८} तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यमा अब्राहाम, इसहाक, याकूब र जम्मै अगमवक्ताहरूलाई भेटेनौ। तर तिमीहरू बाहिर पर्याँकिनेछौ। तब तिमीहरू रूनेछौ औ दाहा किटनेछौ। ^{२९} मानिसहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर र दक्षिणबाट आउनेछन्। परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरू कुसीमा आसन लिनेछन्। ^{३०} अहिले जो तल्लो स्तरमा बसेका छन् परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरूले उच्च स्थानमा बस्न पाउनेछन्। अनि जो अहिले उच्च आसनमा बसेका छन् परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरू तल्लो आसनमा बस्नेछन्।”

यरूशलेममा येशूको मृत्युको भविष्यवाणी

(मती २३:३७-३९)

^{३१} त्यसैबेला कोही फारसीहरू येशूकहाँ आए अनि भने, “यहाँदिखि टाडा जाऊ अनि लुक। हेरोदले तपाईंलाई मार्न चाहन्छ।”

^{३२} येशूले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि त्यो स्याललाई भन, ‘आज र भोलि मानिसहरूमा भएको भूत आत्माहरू भगाउँछु अनि विमारहरू निको पार्ने काम गर्छु। तेस्रो दिन, मेरो सबै काम सिद्धिने छ।’ ^{३३} र आज र भोलि मैले मेरो काम गर्ने पछि। तब अर्को दिन, म जानै पछि, किनभने सबै अगमवक्ताहरू यरूशलेमा मर्ने पछि।

^{३४} ए यरूशलेम, यरूशलेम! तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मार्छौ अनि परमेश्वरले तिमीमा पठाएको ती मानिसहरूलाई ढुंगाले हिर्काउँछौ। धेरै पल्ट तिमीहरूको मानिसहरूलाई मैले सहयोग गर्न इच्छा गरें। मैले

तिनीहरूलाई कुखुराको पोथीले जसरी आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटा मुनि भेला गर्छ त्यसरी नै भेला गर्न चाहान्थे। तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्न दिएनौ।^{३५} यसर्थ अब तिमीहरूको घर पूर्णरूपले उजाड हुनेछ। म तिमीहरूलाई भन्छु, यसकारण मलाई तिमीहरूले त्यतिजेल देख्न पाउने छैनौ जबसम्म तिमीहरूले भन्ने छैनौ कि 'स्वागत! परमेश्वरले तिनलाई आशिर्वाद दिऊन जो परमप्रभुको नाउँमा आउँछन्।'*

के शबाथको दिनमा उपचार गर्नु उचित छ?

१४ एक शबाथको दिन, कुनै एक मुख्य फरिसीको घरमा खाना खानु येशू जानु भयो। त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूले उनलाई खुबै नजिकबाट जाँचिरहेका थिए।^१ एकजना जलोदर रोगीलाई येशूको अधि ल्याइएको थियो।^२ येशूले फरिसीहरू र शास्त्रीहरूलाई सोध्नु भयो, "शबाथको दिन कसैलाई निको पार्नु उचित हो वा होइन?"^३ तर तिनीहरूले येशूको प्रश्नको उत्तर दिन सकेनन्। यसकारण उनले त्यस मानिसलाई ल्याए अनि उसलाई निको पारे। तब उहाँले त्यस मानिसलाई पठाइदिनु भयो।^४ येशूले फारिसीहरू र व्यवस्थाहरूका शास्त्रीहरूलाई भने, "यदि तिमीहरूको पुत्र अथवा काम गर्ने जन्तु शबाथको दिन कुवामा जाकिए त्यसलाई भट्टै निकाल्दैनौ र?"^५ ती फरिसीहरू र व्यवस्थाहरूका शास्त्रीहरू येशूले भनेको कुरामा केही भन्न सकेनन्।

आफ्नै प्रशंसा नगर

^६तब येशूले देख्नु भयो कि केही अतिथिहरूले असल कुर्सिहरू रोजिरहेका थिए। यसकारण उनले यो दृष्टान्त कथा सुनाए: ^७"जब कसैले तिमीलाई विवाह भोजमा निम्त्याउछ, मुख्य आसन दखल नगर। ती व्यक्तिले तिमीहरू भन्दा पनि मुख्य व्यक्ति निम्त्याएको हुन सक्छ।^८ अनि यदि तिमी मुख्य आसनमा बसिरहेको छौ भने निम्त्याउने व्यक्तिले तिमीलाई सम्झाउनेछ, 'यो मानिसलाई तिमी आसन देऊ।' तब अन्तिम आसनमा गएर तिमीले बस्नु पर्नेछ। अनि तिमी बडो शर्ममा पर्नेछौ।^९ यसकारण जब कुनै व्यक्तिले तिमीलाई निम्त्याए, गएर निम्न स्तरीय आसन ओगोट। तब त्यो तिमीलाई निम्त्याउने व्यक्ति आएर भन्नेछ, 'मित्र, तिमी अभ्

मुख्य आसनमा बस।' त्यतिबेला सबै अतिथिहरूले तिमीलाई सम्मान गर्नेछन्।^{१०} किनभने जसले आफैलाई माथि उठाउँछ त्यो तल भर्नु पर्छ। तर जसले आफैलाई निम्न स्तरको मान्छ त्यसलाई उच्च तुल्याइनेछ।"

तिमीहरूलाई इनाम मिल्नेछ

^{११}त्यसपछि येशूले तिनलाई निम्त्याउने फरिसीलाई भने, "जब कुनै दिन तिमीहरूले बिहान वा बेलुकीको भोजन गराउन इच्छा गर्छौ, त्यसबेला केवल आफ्ना साथीहरू, दाजुभाइहरू, आफन्तहरू, र धनी छिमेकीहरूलाई मात्र नबोलाऊ। बदलामा तिनीहरूले पनि तिमीहरूलाई खाना खान निम्तो दिन्छन् अनि तिमी इनाम पाइहाल्नेछौ।^{१२} यसको सट्टामा, जब कुनै त्यस्तो भोज गर्छौ, ती गरीबहरू, कुजो, लड्झा र अन्धाहरूलाई बोलाऊ।^{१३} त्यसपछि तिमी धन्य हुनेछौ, किनभने क्षतिपूर्ण गर्न तिमीहरूकोमा केही हुँदैन। तिनीहरूको केही पनि हुँदैन। तर जब असल मानिस मृत्युबाट बौरी उदनेछ त्यसबेला तिमीहरूले इनाम पाउनेछौ।"

महाभोजको एउटा दृष्टान्त

(मती २२:१-१०)

^१येशूसँग बसिरहेका धेरै मानिसहरूमध्ये एकजनाले यो कुरा सुन्यो। त्यस मानिसले येशूलाई भन्यो, "तिनीहरू जसले परमेश्वरको राज्यमा भोज खान पाउँछन्, तिनीहरू साँच्चै धन्य हुन्।"

^२येशूले त्यस मानिसलाई भने, "कुनै एक मानिसले विशाल भोजको व्यवस्था गरेको थियो। त्यसले धेरै मानिसहरूलाई बोलाएको थियो।^३ जब खाना खाने बेला भयो, त्यस मानिसले आफ्नो नोकरलाई पाहुनाहरूलाई बोलाउनु पठायो, 'आउनुहोस् प्रत्येक चीज तयारी छ।'^४ तर सबै पाहुनाहरूले भने कि तिनीहरू जान असमर्थ थिए। प्रत्येकले एक एक वहना लगायो। पहिलो व्यक्तिले भन्यो, 'मैले भर्खरै एउटा खेत किनेको छु, यसर्थ यसलाई हेर्न म जानु पर्छ। दया गरी माफ गर्नुहोस्।'^५ अर्को व्यक्तिले भन्यो, 'मैले भर्खरै पाँच जोर गोरू किनेको छु, त्यसले गर्दा म तिनीहरूलाई काम सिकाउन जानु पर्छ। मलाई दया गरी माफ गर्नुहोस्।'^६ तेस्रो व्यक्तिले भन्यो, 'मैले भर्खरै विवाह गरेको छु। म आउन सकिनँ।'^७ त्यसपछि त्यो नोकर

फर्कियो। त्यसले आफ्नो मालिकलाई वृत्तान्त सुनायो। मालिक अत्यन्तै रिसायो अनि भन्यो, 'चाँदो गर। शहरका गल्ली र साँथुरो बाटो तिर जाऊ अनि गरीब मानिसहरू, लङ्गडा र अन्धो तथा छुलाहरूलाई ल्याऊ।' ^{२२}तब त्यस नोकरले मालिकलाई भन्यो, 'मालिक, तपाईंले जे भन्नु भएको थियो, त्यो मैले गरें, तर अब अरू मानिसहरूलाई बसाउने ठाउँ छ।' ^{२३}मालिकले नोकरलाई भने, 'मूल सडकहरू र गाँउले बाटोतिर जाऊ मानिसहरूलाई यता आउन भन ताकि घर भरियोस। म तिमीलाई भन्छु। ^{२४}मैले निम्तो दिएकाहरू मध्ये कसैले पनि मसँग भोज चारख पाउने छैन।'''

तिमी पहिला योजना बनाऊ

(मती १०:३७-३८)

^{२५}धेरै मानिसहरूले येशूसँग यात्रा गरिरहेका थिए। उहाँ तिनीहरूपट्टि फर्कनु भयो अनि भन्नु भयो, ^{२६}'यदि कोही मानिस म कहाँ आँउछ भने, अनि मलाई भन्दा अधिक उसको बाबु, आमा, स्वास्नी, पुत्र-छोरी, दाजुभाइ तथा दिदी-बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छ भने त्यो मानिस मेरो चेला हुन सक्तैन। कुनै पनि व्यक्तिले आफ्नो जीवनलाई भन्दा बढी मलाई धेरै प्रेम गर्नु पर्छ। ^{२७}यदि कसैले आफ्नो क्रूस (समस्या) नउठाई मलाई पछ्याउँछ भने त्यो व्यक्ति मेरो चेला हुन सक्तैन। ^{२८}यदि तिमी एउटा भवन बनाउन चाहन्छौ भने, तिमीले पहिले बसेर त्यो बनाउनलाई कति खर्च लाग्ने हो त्यसको छलफल गर्नु पर्छ। भवनको काम पुरा सिध्याउनलाई त्यत्ति तिप्रोमा भएको पैसाले पुग्छ पुरा नै नहुने गर्छ। ^{२९}यदि तिमीले यसो नगरे, काम त शुरू गर्न सक्छौ तर त्यसलाई पूरा गर्न सक्तैनौ। अनि यदि पूरा गर्न नसके सबै मानिसहरूले तिमीलाई खिसी गर्नेछन्। ^{३०}तिनीहरूले भन्ने छन्, 'यो मानिसले घर बनाउनु त शुरूगर्‍यो तर पूरा गर्नु भने सकेन।'

^{३१}'यदि कुनै राजा अर्को राजासँग युद्ध गर्न जाँदैछ भने, पहिले उ बस्न पर्छ, योजना बनाउनुपर्छ। यदि त्यसको दश हजार मानिसहरू छन् अनि उसको विपक्षी बीस हजार मानिसहरू लिएर आँउदैछ भने, त्यसले निर्णय गर्नु पर्छ कि ऊ विजयी हुन सक्छ कि सक्तैन। ^{३२}यदि उसले त्यो राजालाई जित्न सक्तैन भने उसले आफ्नो मानिसहरू अर्को राजाकोमा शान्ति प्रस्ताव

राख्नुको निमित्त पठाउनु पर्छ। ^{३३}त्यसरी नै, तिमीहरूले पहिले योजना बनाउनु पर्छ। मलाई पछ्याउने हो भने तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई छाड्नु पर्छ। नत्र तिमीहरू मेरो चेला बन्न सक्तैनौ।

आफ्नो प्रभाव नहराऊ

(मती ५:१३; मर्कुस ६:५०)

^{३४}'नुन असल चीज हो। तर यदि नुनले आफ्नो नुनिलो स्वाद हरायो भने, यो वेकामे हुन्छ। त्यसलाई फेरि नुनिलो बनाउन सकिदैन। ^{३५}त्यसलाई तिमीहरूले माटो सरह अथवा विरूवाका मलका लागि समेत प्रयोग गर्न सक्तैनौ। मानिसहरूले त्यसै पचाँकिदनेछन्।

'जसले मलाई सुनिरहेका छौ सुन।'

स्वर्गमा आनन्द

(मती १८:१२-१४)

१५ अनेकौं कर उठाउनेहरू र पापीहरू येशूकहाँ उनलाई सुन आए। ^१तब फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले विरोध प्रकट गर्न थाले, 'हेर! यो मानिसले पापीहरूलाई पनि ग्रहण गर्छ अनि सँगै बसेर खान्छ।'

^२त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त सुनाए: ^३'तिमीहरू मध्ये कसैको सय वटा भैंडाहरू छन् अनि ती मध्ये एउटा हरायो, त्यो उनान्सय भैंडालाई छोडेर हराएको एउटा भेडा खोज्न जान्छ। त्यो भेडा जबसम्म पाउने छैन ऊ खोजी रहने छ। ^४अनि जब उसले हराएको भेडा पाउँछ ऊ अति खुशी हुन्छ। त्यो मानिसले भेडालाई आफ्नो काँधमा बोकेर ल्याउनेछ। ^५जब त्यो मानिस उसको घरमा फर्केर आँउछ, आफ्नो साथीहरू र छिमेकीहरूकोमा जान्छ अनि भन्छ, 'म जस्तै खुशी होऊ, किनभने मैले हराएको भेडा पाएँ।' ^६त्यस्तै प्रकारले म भन्छु, तिमीहरूलाई स्वर्गमा अति आनन्द हुन्छ जब एउटा पापीले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्छ अनि अन्य उनान्सय असल मानिसहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्न कुनै आवश्यक पढैन।

^७'मानीलेऊ एउटा स्त्रीसँग दशवटा चाँदीका सिक्काहरू छन्, यदि उसले एउटा सिक्का हराई, त्यसले बत्ती बाल्छे अनि त्यो घरमा खोज्दै बढाउँछ। जबसम्म उसले सिक्का पाँउदैन खुब ध्यानपूर्वक खोज्छे। ^८अनि जब उसले त्यो हराएको सिक्का पाउँछे, उसले आफ्नो साथीहरू र

छिमेकीहरूलाई बोलाएर भन्थे, 'मसित खुशी होऊ किनभने मैले हराएको सिक्का पाएँ।' ^{१०}त्यसरी नै, म भन्दछु, परमेश्वरको दूतहरूको अधि खुशी छाउंछ जब एकजना पापीले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्छ।"

उन्ना पुत्र

^१त्यसपछि येशूले भने, "एकजना मानिसको दुइ पुत्रहरू थिए। ^२कान्छो छोरोले आफ्नो बाबुलाई भन्यो, 'पिता हाम्रो सम्पत्तिमा मेरो भागमा जे जति अंश पछ मलाई दिनुहोस्।' अनि बाबुले आफ्नो धन-सम्पत्ति ती दुई पुत्रहरूलाई बाँडिदिए। ^३केही दिन पछि कान्छो छोरोले आफ्नो सबै सम्पत्ति बटुल्यो अनि गयो। त्यो टाडो देशमा गयो। त्यहाँ त्यसले मूर्खले भैं आफ्नो रूँपिया-पैसा सब खर्च गर्‍यो। ^४आफुमा जे जति थियो सबै त्यसले स्वाहा पार्‍यो। तब, त्यो ठाउँमा खडेरी पस्‍यो, अनि पानी पटक्कै परेन। देशभरी मानिसहरूले खानेकुरा पाउन छाडे। त्यो खुबै भोकायो अनि उसलाई पैसाको आवश्यक पनि पस्‍यो। ^५अनि त्यस ठाँउको कुनै एकजना मानिसकहाँ गयो अनि आफ्नो जीविकाको लागि त्यसले त्यहाँ काम लियो। अनि उसले त्यसलाई खेतमा सुँगुरहरू हेर्न पठायो। ^६त्यो व्यक्ति त्यति भोकाएको थियो कि उसले जुन चारो सुँगुरहरूले खाँदथ्यो खान खोज्यो। तर कसैले त्यसलाई केही दिएन। ^७तब उसले आफूलाई मूर्ख भएको अनुभव गर्‍यो। उसले भन्यो, 'मेरा बाबुको जति नोकरहरू छन् तिनीहरूकोमा आवश्यक भन्दा वेशी खाना छ। तर म यहाँ भोकले मर्न लागेको छु। ^८म उठ्छु अनि यहाँबाट बाबुकहाँ जान्छु अनि म उनलाई भन्नेछु बाबु! मैले परमेश्वर अनि तँपाईंको अधि पनि पाप गरें। ^९म तपाईंको छोरो भनिनु अब उसो योग्यको छैन। मलाई तपाईंका एकजना नोकर भैं राख्नु होस्।' ^{१०}त्यसरी त्यो केटो उठ्यो अनि आफ्नो बाबु भेट्न गयो।

छोरो फर्किन्छ

"जब निकै परै आउँदै थियो, त्यसको बाबुले देख्यो अनि आफ्नो छोरोप्रति बाबुको मनमा खुबै दया जाग्यो। अनि पिता छोरो भएकहाँ दगुर्दै गएर अंगालो हाले औ म्वाँई खाए। ^२छोरोले भन्यो, 'बाबु, मैले परमेश्वर र तपाईंको अधि पाप काम गरेको छु। म तपाईंको छोरो

भनिन अब उसो योग्यको छैन।' ^२तर उसको बाबुले उसको नोकरहरूलाई अहाए, 'चाँडो! राम्रा-राम्रा लुगाफाटा ल्याऊ अनि यसलाई लगाई देऊ। हातमा आँठी पनि लगाइदेऊ अनि खुट्टामा जुता पनि लगाइदेऊ। ^३त्यो मोटो बाछा ल्याऊ, त्यसलाई मार अनि हामी खाएर भोज मनाउँछौं। ^४किनभने यो मेरो छोरो मरेको थियो, तर अहिले ऊ जीवित फर्की आएको छ। उ हराएको थियो, तर उसलाई अहिले पाइएको छ।' त्यसपछि तिनीहरूले भोजको व्यवस्था शुरू गरे।

जेठो छोरोको आगमन

^१उसको जेठो छोरो खेतमा थियो। ऊ बिस्तारै घरमा आयो। उसले त्यहाँ नाच गान भइरहेको सुन्यो। ^२यसर्थ जेठो छोरोले एकजना नोकरलाई बोलाएर सोध्यो, 'यी सब किन भइरहेको छ?' ^३नोकरले उत्तर दियो, 'तिम्रो भाइ फर्केर आएको छ। तिम्रो बाबुले भोजको लागि मोटो बाछा मार्न लगाएका छन् किनभने भाइ सकुशल फर्केर आएकोमा तिनी अत्यन्तै खुशी थिए।' ^४त्यो जेठो छोरो रिसायो अनि भोजमा जान मन गरेन। यसर्थ उसको बाबु आफै गएर तिनलाई उत्सवमा सम्मिलित हुन आग्रह गरे। ^५त्यो छोरोले बाबुलाई भन्यो, 'मैले यत्रो वर्ष सम्म नोकर भैं तपाईंको सेवा गरें। मैले सँधै तपाईंको आज्ञा पालन गरें। तर मेरो निम्ति तपाईंले एउटा सानो पाठा सम्म दिनु भएन ताकि म मेरा मित्रहरूसँग भोज मनाउँन सकथे। ^६तर तपाईंको यो छोरोले आफ्नु पुरै सम्पत्ति वेश्याहरूको संगतमा उड़ाएको हो। अनि ऊ घर आउँदा चाँहि मोटो बाछो समेत मार्न लाउनु भयो।' ^७अनि बाबुले छोरोलाई भने, 'एई छोरो! तिमी त सँधै मसँगै छौ। मेरोमा भएको सारा सम्पत्ति तिम्रै हो। ^८हामी सबै खुशी हौं औ भोज गरौं। किनभने तिम्रो यो भाइ मरेको थियो अनि जिउँदो फर्की आएको छ। उ हराएको थियो तर अहिले पाइएको छ।"

असल सम्पत्ति

१६ येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भने, "एकजना धनी मानिस थिए। तिनले आफ्नो व्यापारको हेरचाहको निम्ति एकजना प्रबंधक नियुक्त गरेका थिए। केही समय पछि त्यो धनी मानिसले चाल पाए कि त्यस प्रबंधकले

उसको सम्पत्ति नष्ट पाई थियो।^१ यसकारण तिनले त्यो प्रबंधकलाई बोलाए अनि भने, 'मैले तिमी बारेमा सुनेको छु। तिमीले खर्च गरेको मेरो रूपियाँ-पैसाको विवरण देऊ। अब उसो तिमी मेरो प्रबंधक रहन पाउने छैनौ।' त्यसपछि त्यो प्रबंधकले आफै सोचन लाग्यो, 'मैले के गर्नु पर्ने हो? मेरो मालिक मलाई कामबाट निकाल्नेवाला छन्। खेतमा काम गर्ने मेरो शक्ति छैन। मलाई माग्न पनि लाज लाग्छ।^२ म जान्छु मैले के गर्नु पर्छ ताकि जब मैले मेरो काम गुमाउँछु, अरु मानिसहरूले मलाई तिनीहरूको घरमा बोलाउने छन्।'^३ यसकारण त्यो प्रबंधकले जसले पैसा लगेका थिए प्रत्येकलाई बोलायो। त्यसले पहिलो व्यक्तिलाई भन्यो, 'तिमीले मेरो मालिकलाई कति तिर्नुपर्छ?'^४ त्यस व्यक्तिले भन्यो, 'मैले तिनलाई चार हजार किलोग्राम जैतुन तेल दिनुपर्छ।' त्यो प्रबंधकले त्यसलाई भन्यो, 'यहाँ तिमी सूची छ; बसेर भट्टै सूची घटाउने कामगार र दुईहजार किलोग्राम लेख।'^५ त्यसपछि प्रबंधकले अर्को व्यक्तिलाई भन्यो, 'तिमीले मेरो मालिकलाई कति तिर्नुपर्छ?' त्यस मानिसले भन्यो, 'मैले तिनलाई एक सय बस्ता गहुँ दिनुपर्छ।' तब त्यो प्रबंधकले भन्यो, 'यहाँ तिमी सूची छ। यसलाई घटाऊ अनि अस्सी बस्ता लेख।'^६ पछि मालिकले त्यो इमान्दारहीन प्रबंधकको प्रशंसा गरे किनभने उसले चलाकी साथ काम गर्‍यो। हो, संसारिक मानिसहरू आत्मिक मानिसहरू भन्दा तिनीहरूको मानिसहरूसित व्यवसायमा चतुर हुन्छन्।

^६ "म तिमीहरूलाई भन्दछु, संसारमा भएका तिमी चिजहरू प्रयोग गरेर आफ्नो मित्रहरू बनाऊ। जब ती चीजहरू सकिन्छ, तब तिमीहरूलाई अनन्त बास स्थानमा स्वागत हुनेछ।^७ यदि कुनै व्यक्तिलाई सानो कुरोमा विश्वास गर्न सकिन्छ भने ठूलो ठूलो कुरामा पनि विश्वास गर्न सकिन्छ। यदि कुनै व्यक्ति सामान्य कुरामा इमान्दारहीन छ भने ठूला-ठूला कुरामा पनि इमान्दारहीन हुन्छ।^८ यदि तिमीलाई सांसारिक सम्पत्तिमा विश्वास गर्न सकिंदैन, तिमीहरूलाई कसरी साँचो सम्पत्तिको लागि विश्वास गरिन्छ।^९ यदि तिमीहरूले अर्काको सामानहरूमा विश्वासी प्रमाण गर्न सकेनौ भने तिमीहरूलाई कसले तिमीहरूकै समानहरू दिनेछ?

^{१०} एकै समयमा एउटा नोकरले दुइजना मालिकको सेवा गर्न सक्ने। त्यो नोकरले एकजना मालिकलाई घृणा गर्छ अनि अर्कोलाई प्रेम गर्छ, अथवा त्यो

एकजनाको भक्त हुन्छ भने अर्कोलाई मन पराउँदैन। एकै समयमा तिमीहरूले परमेश्वर र सम्पत्तिको सेवा गर्न सक्नेनौ।"

परमेश्वरको नियम परिवर्तन हुँदैन

(मती ११:१२-१३)

^१ फरिसीहरूले यी सब सुनिरहेका थिए। फरिसीहरूले येशूको निन्दा गरे किनभने तिनीहरू सबैले धनलाई प्रेम गर्थे।^२ येशूले ती फरिसीहरूलाई भने, "तिमीहरू मानिसहरूको अघि भलादमीको स्वभाव देख्छौ। तिमीहरू भित्र के छ परमेश्वर जान्नु हुन्छ। जुन कुरो मानिसको लागि मूल्यवान छ परमेश्वरको निम्ति त्यसको केही मूल्य छैन।

^३ परमेश्वरले मानिसहरू मोशाको नियम र अगमवक्ताहरूका ग्रन्थहरू अनुसार बाँचेको चहान्छन। तर बपतिस्मा दिने यूहन्ना आएपछि नै परमेश्वरको राज्यको सुसमाचारहरू सुनाइयो। अनेकौ मानिसहरू परमेश्वरको राज्यमा पस्न पाउनलाई परिश्रम गरिरहेका छन्।^४ नियमको सुक्ष्म अंश पनि परिवर्तन गरिनु भन्दा स्वर्ग र पृथ्वी नै अल्पिनु अभि सजिलो छ।

छुटानाम र पुनर्वाह

^१ यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्छ र अर्को स्त्रीलाई विवाह गर्छ भने, ऊ व्यभिचार पापको दोषी हुनेछ। अनि कुनै व्यक्तिले छुटानाम भएकी स्त्रीलाई विवाह गर्छ भने त्यसलाई पनि व्यभिचार गरेकै पाप लाग्नेछ।"

धनी मानिस र लाजरस

^१ येशूले भने, "एउटा धनी मानिस थियो। उसले बहुमूल्य लुगाहरू लगाउँथ्यो। त्यो त्यति धनी थियो कि प्रत्येक दिन भोज खुवाउन सक्थ्यो।^२ त्यहाँ लाजरस नाउँ गरेको एक गरीब मानिस बस्थ्यो। त्यो त्यस धनी मानिसको घरको ढोका अघि सुत्ती रहन्थ्यो। त्यसको शरीर घावै घावले भरिएको थियो।^३ यदि त्यसले त्यस धनी मानिसले खाएर उब्रेको खान पाए पनि सन्तुष्ट हुन्थ्यो। कहिले काँही कुकुरहरूले त्यसको घाव चाटिरहेका हुन्थ्यो।^४ केही समय पछि लाजरस मर्यो। स्वर्ग दूतहरूले लाजरसलाई बोकेर अब्राहामका हातमा सुम्पिदिए।

त्यो धनी मानिस पनि मख्यो अनि उसलाई दफनाइयो।
^२त्यसलाई पातालमा पठाइयो अनि खुबै कष्टमा पख्यो।
 त्यो धनी मानिसले टाडोबाट अब्राहामले लाजरसलाई
 आफ्नो हातमा लिएको देख्यो।^३त्यसले चिच्यायो,
 'पिता अब्राहाम, म माथि दया गर्नुहोस्! लाजरसलाई
 मकहाँ पठाइदिनुहोस् ताकि त्यसले आफ्नो आँला पानीमा
 चोबुन सक्छ र मेरो जिब्रोलाई शीतल पारी दिओस।'
 किनभने यो आगोमा म कष्ट पाइरहेकोछु।'^४तर
 अब्राहामले भने, 'मेरो बालक, सम्भ, तिमी कसरी
 बाचिरहेको थियो? तिम्रो जीवनमा दामीदामी धेरै चीजहरू
 थिए। लाजरसकोमा सबै नराम्रो चीजहरू मात्र थियो।
 अहिले त्यो यहाँ सुखमा छ, अनि तिमी चाहि कष्ट
 पाइरहेछौ।'^५तिमीहरू र हाम्रो बीचमा पनि एउटा ठूलो
 खाडल छ। यहाँबाट कोही पनि तिमीहरू भएकोमा पुग्न
 सक्तैन अनि त्यहाँबाट पनि कोही यता तर्न सक्तैन।'
^६त्यो धनी मानिसले भन्यो, 'तब हे पिता अब्राहाम।
 लाजरसलाई मेरो पृथ्वीमा बाबुको घर पठाइदिनुहोस्।'
^७मेरा पाँचजना भाइहरू छन्। यदि लाजरसले तिनीहरूलाई
 चेतावनी दिए भने, तिनीहरू यो कष्टमय ठाउँमा आउने
 छैनन्।'^८तर अब्राहामले भने, 'तिनीहरूको लागि पढ्नु
 मोशाको व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको ग्रन्थहरू छन्,
 तिनीहरूले तिनीहरूबाट नै सुनुन।'^९तर त्यो धनी
 मानिसले भन्यो, 'अँह! पिता अब्राहाम! यदि कोही
 मरेकाहरूबाट एक जना त्यहाँ गए, तिनीहरूले विश्वास
 गर्नेछन् अनि हृदय र जीवन परिवर्तन गर्नेछन्।'^{१०}फेरि
 अब्राहामले भने, 'अँह! यदि तिम्रा भाइहरूले मोशा र
 अगमवक्ताहरूलाई सुन्दैनन् भने, तिनीहरूले मृत्युबाट
 उठेर आएकाहरूलाई पनि ध्यान दिदैनन्।'"

पापको कारण नबन र सबै क्षमा गर्न तयार हौं

(मती १८:६-७, २१-२२; मर्कुस ९:४२)

१७

येशूले उहाँको चेलाहरूलाई भने, "मानिसमा
 पाप गराउने घटनाहरू घट्छ नै। तर जसले
 त्यसो गर्छ, उसलाई अत्यन्तै दुःख हुन्छ।^१त्यो व्यक्ति
 जो दुर्बल व्यक्तिहरू माथि अन्याय गर्छ त्यसले कठोर
 प्रतिफल भोग्नु पर्छ। तर त्यसको लागि गलामा जाँतो
 बाँधेर सागरमा फर्काइनु असल हुनेछ।^२यसकारण
 होशियार बस।

"यदि तिम्रो भाइले पापहरू गर्दैछ भने उसको दोष
 देखाइ देऊ। तर उसले पश्चाताप गर्छ पाप कर्म बन्द
 गर्छ भने उसलाई माफ देऊ।^३तिम्रो भाइ यदि दिनमा
 सातवटा भूल गर्छ र यदि उसले प्रत्येक पल्ट नै भूल
 स्वीकार्छ भने उसलाई माफ देऊ।"

तिम्रो विश्वास कति ठूलो छ?

^४प्रेरितहरूले प्रभुलाई भने, "हाम्रो विश्वास
 बढाईदिनुहोस्।"

^५प्रभुले भने, "यदि तिमीमा रायोको गेडा जत्रो मात्र
 विश्वास छ भने, तिमीहरू त्यस किम्बुको रूखलाई
 भन्न सक्छौ, 'तँ आफै उखेलिएर समुद्रमा रोपिन जा!'
 अनि त्यो रूखले तिमीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछ।

विश्वासी नोकर हुने चेष्टा गर

^६"मानिलेज तिमीहरूमध्ये कसैको एकजना नोकर छ
 जो खेत जोतिरहेको हुन्छ अथवा भेडा चराइरहेको छ।
 जब काम सिध्याएर भित्र आँउछ, त्यसलाई तिमी के
 भन्छौ? 'आज अनि खाना खानु बस?'^७अँह! तिमी
 त्यो नोकरलाई भन्नेछौ, 'मेरो निम्ति खाना तयार पार
 अनि मलाई खाना दिनको लागि लुगा लगाऊ। जब म
 खाई पिई सक्छु तब तिमी खाऊ।'^८नोकरले त्यसरी
 आदेश पालन गरेकोमा त्यो अभारी हुन्छ? हुँदैन।
^९तिमीसँग पनि यस्तै हो। जब तिमीहरूलाई गर्नु दिएको
 प्रत्येक काम गर्दैछौ, तिमीहरूले भन्नु पर्छ, 'हामी कुनै
 खास धन्यवाद पाउने योग्यको होइनौ। हामीले जे गर्नु
 पर्ने थियो त्यही काम मात्र गरेका छौ।'"

धन्यवादी बन

^१येशू यरूशलमतिर जाँदै हुनु हुन्थ्यो। उहाँ सामरिया
 र गालील हुँदै जानु भयो।^२उहाँ एउटा गाँउमा
 आइपुग्नु भयो। त्यहाँ उहाँलाई दसजना मानिसहरूले
 भेटे। ती मानिसहरू येशूको एकदम नजिक आएनन्,
 किनभने तिनीहरू सबै कोडीका विमारीहरू थिए।^३तर
 ती मानिसहरूले येशूलाई चर्को स्वरमा भने, "हे येशू
 गुरुज्यू! दया गरी हामीलाई सहयता गर्नुहोस्।"

^४जब येशूले ती मानिसहरूलाई देख्नु भयो, उहाँले
 भन्नु भयो, "जाऊ अनि पूजाहारीहरूलाई तिमीहरू
 आफैलाई देखाऊ।"

जब ती दसजना मानिसहरू पूजाहारीहरूकहाँ जाँदै थिए, तिनीहरू निको भए।^{१५}जब कुनै एकजना मानिसले आफु निको भएको थाहापायो, त्यो फर्केर येशूकहाँ गयो। त्यसले ठूलो स्वरमा परमेश्वरलाई धन्यवाद चढायो।^{१६}त्यो येशूको चरणमा घोट्टियो अनि येशूलाई धन्यवाद चढायो। त्यो मानिस यहूदी नभई सामरी थियो।^{१७}येशूले भन्नु भयो, “दसजना मानिस निको भए, ठीक हो? अरू नौजना कहाँ छन्? ^{१८}के यो सामरी मात्र परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउन आएको?”^{१९}तब येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “उठ! तिमी जान सक्छौ। तिम्रो विश्वासले तिमी निको भयो।”

परमेश्वरको राज्य तिमीभित्रै छ

(मती २४:२३-२८, ३७-४१)

^{२०}कोही फरिसीहरूले येशूलाई सोधे, “परमेश्वरको राज्य कहिले बनिन्छ?”

येशूले भने, “परमेश्वरको राज्य बनिँदैछ तर त्यस्तो वर्निँदै नजुन तिम्रो आँखाले देख्न सक्छ। ^{२१}मानिसहरूले भन्ने छैनन्, ‘हेर, परमेश्वरको राज्य यहाँ छ!’ अथवा, ‘त्यो त्यहाँ छ!’ होइन, परमेश्वरको राज्य तिमी भित्रै छ।”

^{२२}तब येशूले चेलाहरूलाई भने, “समय आउनेछ जब तिमीहरूले मानिसको पुत्रको कुनै दिन हेर्नलाई खुबै चाहना गर्नेछौ, तिमीहरू हेर्न योग्यका हुने छैनौ। ^{२३}मानिसहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन्, ‘हेर, यो त्यहाँ छ!’ अथवा ‘हेर, यो यहाँ छ!’ जहाँ छौ तिमीहरू त्यहाँ बस, टाडा नजाऊ अनि नखोज।

जब येशू फेरि आउँछन्

^{२४}तिमीहरूले यो जानेछौ कि मानिसको पुत्र फेरि कहिले आउँछ। उहाँको आउने दिन बिजुली जस्तो हुनेछ जुन आकाशको एक अन्तबाट अर्को अन्त सम्म चम्कन्छ। ^{२५}तर त्यो भन्दा अघि, मानिसको पुत्रले अनेकौं कष्टहरू सहनुपर्छ अनि यो पुस्ताका मानिसहरूबाट अस्वीकृत हुनुपर्छ। ^{२६}मानिसको पुत्र आउँदा पनि त्यही हुनेछ जुन नूहको समयमा भएको थियो। ^{२७}नूहको समयमा, जब सम्म नूह डुङ्गामा पसेनन् मानिसहरू खान्थे, पिउँथे, विहे गर्दै थिए, अनि गराउँथे। तब बाढी आयो अनि सबै नष्ट पास्को। ^{२८}यो पनि

लूताको समय जस्तै हुनेछ जब परमेश्वरले सदोमको सर्वनाश गरे। ती मानिसहरू खाँदै थिए, पिउँदै थिए, किन्दै थिए, विक्री गर्दै थिए, रोप्दै थिए अनि आफ्नै लागि भवनहरू बनाउँदै थिए। ^{२९}लूताले शहर छाड्ने समय सम्म मानिसहरू यी सब गरिरहेकै थिए। तब आकाशबाट आगो र गन्धक बस्यो अनि प्रत्येकलाई नष्ट पास्को। ^{३०}जब मानिसको पुत्र आउनु हुन्छ, एकदमै त्यही हुनेछ।

^{३१}त्यसदिन, यदि कोही मानिस उसको घरको छानामा छ भने, अनि उसको समानहरू घरभित्र छ भने ऊ ती समानहरू लिन जानु पर्दैन। त्यसरी यदि कोही मानिस खेतमा छ भने त्यसले पनि नै घर फर्किनु पर्दैन। ^{३२}विचार गर, लूताकी पत्नीलाई के भएको थियो। ^{३३}जुन व्यक्तिले आफ्नो जीवन बँचाउन चाहन्छ उसले त्यो गुमाउनेछ। तर कसैले आफ्नो जीवन गुमाउँछ भने त्यसले यो बचाउँनेछ। ^{३४}त्यसबेला एउटा पलङ्गमा डुङ्गना व्यक्तिहरू एक साथ सुतिरहेको हुनेछन्, एकजनालाई लगिने छ अनि अर्कोलाई छोडिने छ। ^{३५}डुईजना स्त्रीहरू एक साथ काम गरिरहेको हुने छन, एउटीलाई लगिने छ अनि अर्कीलाई छोडिनेछ।” ^{३६}*

^{३७}चेलाहरूले येशूलाई भने, “यो कहाँ हुनेछ, प्रभु?”

येशूले उत्तर दिए, “जहाँ लाश हुन्छ त्यहाँ गिहहरू भेला हुन्छन्।”

परमेश्वरले मानिसहरूलाई उत्तर दिन्छन्

१८ त्यसपछि येशूले चेलाहरूलाई सँधै प्रार्थना गर्नु अनि कहिल्यै निराश नहुनु भनेर शिक्षा दिए। येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन यस्तो दृष्टान्त भने: ^१“कुनै एउटा शहरमा एकजना न्यायाधीश बस्यो। उसले परमेश्वरबारे वास्तै गर्दैन थिए। उसले यो पनि वास्ता गर्दैन थिए कि मानिसहरूले उसको बारेमा के-के सोच्छन्। त्यही शहरमा एकजना नारी थिई। त्यसको लोभने मरिसकेको थियो। त्यो नारीले धेरै पल्ट त्यो न्यायाधीशलाई भनी, ‘यहाँ एउटा मानिस छ जसले मलाई अन्याय गर्दैछ। मेरो अधिकार बचाई दिनुहोस्।’ ^२तर न्यायाधीशले त्यस

पद ३६ लूताको केही यूनानी प्रतिहरूमा पद ३६ जोडिएको छ। डुईजना मानिसहरू एउटै खेतमा हुनेछन्, एउटालाई लगिनेछ र अर्कोलाई छोडिनेछ।

नारीलाई कुनै प्रकारको सहायता गर्न चाहेन। लामो समय पछि न्यायाधीशले बिचार गर्‍यो, 'परमेश्वरको बारेमा म वास्तै राखिनँ। अनि मानिसहरूले मेरो विषयमा के सोच्नु ल्यसको पनि म वास्ता गर्दिन।' तर यो विधवाले भने मलाई हैरान पारी। यदि त्यसले चाहेको न्याय गरिदिँ भने उसले मलाई छोडिदिने थिई। नत्र घरीघरी आउँछे अनि त्यसले मलाई हैरान बनाउँछे।"

५तब प्रभुले भन्नु भयो, "सुन! त्यो अन्यायी न्यायाधीशले जे भन्यो, त्यसमा केही अर्थ छ। ६के परमेश्वरले छानेका मानिसहरूलाई न्याय दिँदैनन्? तिनीहरू रात-दिन उनलाई कराउँछन्। परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई जवाफ दिनलाई अल्छी गर्दैनन्। ७म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई भट्टै न्याय दिनु हुने छ। तर जब मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुन्छ, के उहाँले पृथ्वीमा उहाँलाई विश्वास गर्ने मानिसहरू पाउनु हुन्छ?"

परमेश्वरसँग ठीक बस

८कतिजना मानिसहरूले सोचे कि तिनीहरू खुबै असल थिए। तिनीहरूले प्रत्येकलाई हेला गर्छन्। येशूले तिनीहरूलाई उपदेश दिन एउटा यस्तो दृष्टान्त सुनाए: ९कुनै एक समयमा फरिसी र एकजना कर उठाउने व्यक्ति थिए। एकदिन ती दुवै मन्दिरमा प्रार्थना गर्न गए। १०फरिसी कर उठाउने देखि केही टाडो उभियो। जब त्यो फरिसीले प्रार्थना शुरू गर्‍यो, त्यसले भन्यो, 'हे परमेश्वर, तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु किनभने म अरू जस्तो नराम्रो मानिस होइन। म चोरी, ठग र व्यभिचारी पापहरू गर्दिन। म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु कारण म यो कर उठाउने जस्तो नराम्रो होइन।' ११म असल छु; म हप्तामा दुइपटक उपवास बस्छु अनि आफ्नो कमाईबाट दशांश दान गर्छु।'

१२त्यो कर उठाउने एकलै अलि पर उभिरहेको थियो। जब त्यसले प्रार्थना गर्‍यो, त्यसले स्वर्गपट्टि पनि हेरेन। त्यसले परमेश्वरको अधि आफूलाई अति तुच्छ पायो। त्यसले भन्यो, 'हे परमेश्वर, म प्रति दया गर्नुहोस्। म एउटा पापी हुँ।' १४म तिमीहरूलाई भन्दछु, जब त्यो घर गयो, त्यो परमेश्वरसँग ठीक थियो। तर त्यो फरिसी, जसले आफूलाई असल हुँ भन्ने सम्भन्धो त्यो परमेश्वरसँग ठीक थिएन। जुन व्यक्तिले आफूलाई

ठूलो ठान्छ त्यो तुच्छ हुनेछ। तर जुन व्यक्तिले आफूलाई तुच्छ ठान्छ त्यो महान हुनेछ।"

परमेश्वरको राज्यमा को पस पाउने छ?

(मती १६:१३-१५; मर्कुस १०:१३-१६)

१५कोही मानिसहरूले आफ्ना केटाकेटीहरू येशूकहाँ ल्याउँदै थिए ताकि येशूले तिनीहरूलाई छोडि दिउन। तर चेलाहरूले जब देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई हकारे। १६तर येशूले ती ससाना बालकहरूलाई बोलाए अनि चेलाहरूलाई भने, "ती ससाना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक। किनभने परमेश्वरको राज्य यी बालकहरू जस्तै मानिसहरूको हो। १७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु तिमीहरूले ससाना बालकले केही शोक ग्रहण गरे जस्तै परमेश्वरको राज्यलाई पनि ग्रहण गर्नु पर्छ। नत्र तिमीहरू कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैनौं।"

एकजना धनी मानिसद्वारा येशूलाई एउटा प्रश्न

(मती १६:१६-३०; मर्कुस १०:१७-३१)

१८एकजना यहूदी नेताले येशूलाई सोधे, "हे असल गुरु, अनन्त जीवन पाउँन मैले के गर्नु पर्छ?"

१९येशूले तिनलाई भने, "तिमीले मलाई किन असल भन्दछौ? केवल परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। २०तैपनि म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिन्छु। तिमीले परमेश्वरको आज्ञाहरू जान्दछौ: 'व्यभिचार नगर्नु, कसैको हत्या नगर्नु, नचोर्नु, अरूको विषयमा भूटो नबोल्नु, बाबु-आमालाई सम्मान गर।' २१"

२२तर त्यो अगुवाले भने, "म सानोदेखि यी आज्ञाहरू पालन गर्दै आएको छु।"

२३जब येशूले यस्तो सुने, उहाँले त्यो नेतालाई भने, "तर त्यहाँ अझै एउटा तिमीले गर्नुपर्ने काम बाँकी छ। तिम्रोमा भएको सबै चीजहरू बिक्री गर अनि पैसाहरू गरीब मानिसहरूलाई बाडिदेऊ अनि स्वर्गमा तिमीले इनाम पाउनेछौ। त्यसपछि तिमी आज अनि मलाई पछ्याऊ।" २४तर जब उसले यी कुराहरू सुन्यो ऊ अत्यन्त दुःखी भयो किनभने त्यो मानिस साहै धनी थियो।

^{२५}जब येशूले त्यो मानिसलाई दुःखी भएको देख्नु भयो, उहाँले भन्नुभयो भने, “सौँचै धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु कठिन छ। ^{२५}हो, धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु भन्दा त बरु ऊँटलाई सियोको नाश्रीबाट छिर्नु सजिलो पछि।”

कसले चाँहि उद्धार पाउँछ?

^{२६}जब त्यहाँ भएका मानिसहरूले यो सुने, तिनीहरूले भने, “त्यसो भए कसले उद्धार पाउँछ?”

^{२७}येशूले भन्नु भयो, “जे मानिसको निमित्त असम्भव काम छ परमेश्वरको निमित्त सम्भव छ।”

^{२८}पत्रुसले भने, “के हामीले सबै कुरा त्याग्यौं र तपाईंको अनुयायी भएका छौं?”

^{२९}येशूले भन्नु भयो, “म तिमीहरूलाई सौँचो भन्दछु। प्रत्येक व्यक्ति जसले आफ्नो घर, स्वास्नी, दाज्युभाइहरू, आमाबाबु, अथवा बालकहरू परमेश्वरको राज्यको निमित्त छोडेको छ ^{३०}तिनले यो जीवनमा यी सब भन्दा धेरै पाउनेछ। अनि जब त्यो मानिस मर्छ, त्यसले परमेश्वरसँग सधैंको लागि बस्ने मौका पाउनेछ।”

येशू आफ्नो मृत्यु बारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ

(मती २०:१७-१९; मर्कुस १०:३२-३४)

^{३१}त्यसपछि येशूले बाह्रै प्रेरितहरूलाई अर्को तिर लानु भयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “सुन! हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको पुत्रका विषयमा अगमवक्ताहरूले जे-जे लेखेका छन् ती सबै पूरा हुनेछ। ^{३२}उहाँकै मानिसहरू उहाँको विरुद्धमा जानेछन् अनि उहाँलाई अयहूदीहरूको हातमा सुम्पिदनेछ। तिनीहरूले उहाँको उपहास गर्नेछन्, अनि उनलाई थुक्ने छन्। ^{३३}तिनीहरूले उनलाई कोर्दा लगाउनेछन् अनि मार्नेछन्। तर उनी मरेको तीन दिनपछि, उनी फेरि बैरी उठनेछन्।” ^{३४}प्रेरितहरूले यी कुराहरूको अर्थ बुझ्ने चेष्टा गरे, तर ती वास्तविक कुरा बुझ्न सकेनन् कारण यो तिनीहरूबाट लुकेको थियो अनि तिनीहरूले केही पनि बुझेनन्।

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मती २०:२९-३४; मर्कुस १०:४६-५२)

^{३५}येशू यरीको शहर नजिक आइपुगे। त्यहाँ एकजना अन्धो मानिस बाटोको छेउमा बसिरहेको थियो। त्यो

अन्धोले मानिसहरूसँग भीख मागिरहेको थियो। ^{३६}जब त्यसले त्यही बाटोबाट भीड आएको चाल पायो, त्यसले सोध्यो, “के भइरहेको छ?”

^{३७}ती मानिसहरूले त्यसलाई भने, “नासरतको येशू यो बाटो आउँदैछन्।”

^{३८}त्यो अन्धो मानिस अत्यन्त हर्षित भयो अनि भन्यो, “येशू दाऊदका पुत्र। ममाथि दया गर्नुस!”

^{३९}मानिसहरू जो भीड अगाडी थिए त्यो अन्धो मानिसलाई गाली गर्न लागे। तिनीहरूले त्यसलाई नबोल्नु भने। तर त्यो अन्धो मानिस जोड जोडले चिच्यायो, “हे दाऊदका पुत्र! ममाथि दया गर्नुस।”

^{४०}येशू त्यहाँ उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, “त्यो अन्धो मानिसलाई मकहाँ ल्याऊ।” जब त्यो अन्धो मानिस येशू भएकामा पुग्यो, उहाँले सोध्नु भयो, “^{४१}तिमीले मबाट के गरिदिएको चाहन्छौ?”

त्यो अन्धो मानिसले भन्यो, “प्रभु, म फेरि देख्न चाहन्छु।”

^{४२}येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “दृष्टि पाऊ, तिम्रो विश्वासले तिमीलाई बचाएको छ।”

^{४३}त्यसपछि त्यो मानिसले देख्न सके भयो। त्यसले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदै येशूलाई पछ्याउन लाग्यो। जति पनि मानिसहरूले यी सब देखे तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले।

जक्कै

१९ येशू यरीहो शहर भर जाँदै हुनुहुन्थ्यो। यरीकोमा एकजना जक्कै नाउँ भएको मानिस बस्थे। तिनी कर उठाउने हाकीम औ धनवान व्यक्ति थिए। ^३तिनी येशू को थिए भनी हेर्न चाहन्थे। अरू मानिसहरू पनि त्यहाँ उहाँलाई हेर्न चाहन्थे। जक्कै एकदमै पुङ्को मानिस थिए अनि उनले मानिसहरूको भीडमा तिनले येशूलाई देख्न सके थिएनन्। ^४अनि येशू आउँदै गरेको ठाँउ पुग्न तिनी अघि दौँदै। तिनी नेभाराको रूखमा चेद्दे जहाँबाट तिनले येशूलाई देख्न सक्थे। ^५जब येशू त्यो जग्गामा आइपुगु भयो उहाँले जक्कैलाई रूखमाथि देख्नु भयो उहाँले तिनलाई भन्नु भयो, “जक्कै, भट्टै! तल ओर्लेर आऊ! आज म तिम्रो घरमा बास बस्नु पछि।”

^६त्यसपछि जक्कै भट्टै तल ओर्लेर आए। तिनी आफ्नो घरमा येशूलाई स्वागत गर्न पाउँदा खुबै खुशी

भए।^{१५}सबै मानिसहरूले यो देखे। तिनीहरू यसो भन्दै विरोध गर्न लागे, “हेर येशू कस्ता मानिससंग बस्नु हुँदछ? जककै पापी हो।”

^{१६}जकैले प्रभुलाई भन्यो, “म असल काम गर्न चाहन्छु। म गरीबहरूलाई मेरो आधा सम्पत्ति दिनेछु। अनि यदि मैले कसैलाई ठगेकोछु भने तिनीहरूलाई चार गुणा अधिक तिर्नेछु।”

^{१७}येशूले भने, “यो मानिस असल हो। निश्चय नै यी अब्राहामको परिवारको हुनुपर्छ। आज जककै आफ्नो पापहरूबाट मुक्त भएको छ।^{१८}मानिसको पुत्रले हराएका मानिसहरूलाई खोज्नु र बचाउनु आएका छन्।”

परमेश्वरले दिनुभएको चीजहरूको प्रयोग

(मती २५:१४-३०)

^{११}येशू यरूशलेम नजीकै पुगेका थिए। कोही मानिसहरूले सोचे कि परमेश्वरको राज्य भन्नु आउँदछ।^{१२}मानिसहरूले यस्तै सोचेका होलान् भनेर येशूले थाहा पाउनु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई यो कथा सुनाए: “एकजना कुलीन मानिस आफ्नो निमित्त राजा हुनु टाढा देशमा जानलाई तयारी गर्दै थिए। तब फर्केर घर आई आफ्ना मानिसहरूमा पनि शासन गर्ने थिए।^{१३}यसकारण तिनले आफ्ना दशजना नोकरहरूलाई भेला गराए। तिनले प्रत्येकलाई एक-एक थैलो पैसा दिए। तिनले भने, ‘म फर्केर नआउञ्जेल यो तिमीहरूले व्यापार गर्दै गर।’^{१४}तर राज्यमा भएका अरू मानिसहरूले उसलाई घृणा गरे। अनि तिनीहरूले एकदल आफ्ना मानिसहरूलाई यसो भन्न पठाए, ‘हामी यस मानिसलाई राजा बनाउन चाहँदैनौ।’

^{१५}तर त्यो मानिसलाई राजा बनाइयो। जब तिनी आफ्नो देश फर्के तिनले भने, ‘ती नोकरहरूलाई बोलाऊ जससित मेरा पैसा छन्। म जान्न चाहन्छु तिनीहरूले ती पैसाबाट कतिसम्म कमाए।’^{१६}पहिलो नोकर आयो अनि भन्यो, ‘मालिक, मैले दस थैलो पैसा कमाएँ तपाईंले दिनु भएको एक थैलो पैसाले।’^{१७}राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘अति राम्रो! तिमी असल नोकर हो। तिमीहरू सानो कुरामा विश्वासी थियौं। यसकारण म मेरा दशवटा शहर शासन गर्न तिमीलाई नियुक्ती गर्छु।’^{१८}दोस्रो नोकरले भने, ‘मालिक, मैले तपाईंको एक थैलो पैसाले अरू पाँच थैलो पैसा कमाएँ।’

^{१९}राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘तिमीले पनि पाँचवटा शहरहरूमा शासन गर!’^{२०}त्यसपछि अर्को नोकर आयो। त्यसले राजालाई भन्यो, ‘मालिक! यहाँ तपाईंको पैसाको थैलो छ। मैले यसलाई लुगाले बेहेर लुकाइराखेको थिएँ।’^{२१}मलाई तपाईंदेखि अति डर थियो किनभने तपाईं अत्यन्त कठोर मानिस हुनुहुन्छ। तपाईंले आफूले नकमाएको पनि लानु हुन्छ, तपाईंले बीउ नछरी वाली काट्नु हुन्छ।’^{२२}त्यसपछि राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘तिमी खराब नोकर हो! म तिमीलाई त्रिप्रे शब्दहरूबाट न्याय गर्छु। तिमीले भन्यौ म कठोर मानिस हुँ। तिमीले यसो पनि भन्यौ कि मैले जे कमाएको थिइँन त्यो पैसा लिन्छु अनि जे रोपेको थिइँन त्यसको फसल उठाउँछु।^{२३}यदि यी सबै साँचो हो भने मेरो पैसालाई तिमीले व्याङ्गमा राख्न सक्थ्यौ। अनि जब म फर्केर आँए, मेरो रुपियाँले व्याज कमाएको हुन्थ्यो।’^{२४}त्यसपछि राजाले त्यहाँ उभिरहेका मानिसहरूलाई भने, ‘रुपियाँको थैलो यसबाट लेऊ, अनि जुन नोकरकोमा दस थैली रुपियाँ छ त्यसलाई नै देऊ।’^{२५}ती मानिसहरूले राजालाई भने, ‘तर मालिक, त्यो नोकरको त अधिबाटै दश थैलो रुपियाँ छ।’^{२६}राजाले भने, ‘म भन्छु जसकोमा धेरै छ उसलाई धेरै नै दिइन्छ, अनि जसकोमा छैन, त्यसकोमा जो छ त्यो पनि लगिन्छ।’^{२७}अहिले मेरो शत्रुहरू कहाँ छन्? खोई तिनीहरू कहाँ छन् जसले म राजा भएको चहादैनेथे? ती शत्रुहरूलाई यहाँ ल्याऊ अनि मेरो अधि तिनीहरूको हत्या गर।”

येशू राजा भैं यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(मती २१:१-११; मर्कुस ११:१-११; यूहन्ना १२:१२-१६)

^{२८}यी सबै कुराहरू जब येशूले भनिसके उनी यरूशलेमतिर गए।^{२९}उहाँ जैतून नाउँ गरेको पहाड नजीकको बेथफागे र बेथानी शहरमा पुगे। उहाँले आफ्ना दुइजना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि^{३०}तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “यहाँ जुन गाउँ तिनीहरूको सामुने छ त्यहाँ जाऊ। जब शहरमा पस्न लागेका हुन्छौ त्यहाँ एउटा गधालाई बाँधिराखेको पाउनेछौ। त्यो गधामा पहिले कोही पनि चढेको छैन। गधाको लगम फुकाल, अनि त्यसलाई मकहाँ लिएर आऊ।^{३१}कसैले गधा किन खोल्दैछौ भनी तिमीलाई सोधे, भने, ‘यो गधा मालिकलाई चाहिएको छ।”

^{३३}दुवै चेलाहरू शहरतिर लागे। तिनीहरूले गधालाई येशूले भन्नु भएभैं पाए। ^{३३}जब ती चेलाहरूले गधालाई डोरी खोल्ले, गधाको मालिकहरूले चेलाहरूलाई सोधे, “किन तिमीहरू गधा खोल्लैछौ?”

^{३४}चेलाहरूले जवाफ दिए, “मालिकलाई यसको अवश्यकता छ।” ^{३५}यसकारण तिनीहरूले त्यो गधालाई येशूकहाँ ल्याए। चेलाहरूले आफ्ना लुगाहरू गधाको पिठ्याँमा बिछ्याए। त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई त्यो गधामा चढाए। ^{३६}येशू गधामाथि चढेर यरूशलेम तर्फ लाग्नुभयो। मानिसहरूले येशूकालागि आफ्ना लुगाहरू बाटोमा ओछ्याए।

^{३७}येशू यरूशलेम पुग्नै लागेका थिए। उनी जैतन डोंडाको फेदीमा पुगेका थिए। चेलाहरूको सम्पूर्ण भीड नै खुशी थिए। तिनीहरू परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदै थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको शक्तिपूर्ण कार्यहरू देखेर उहाँलाई कराई कराई धन्यवाद चढाउँदैथे। ^{३८}तिनीहरूले भने,

“धन्य हुन, ती राजा जो प्रभुको नाउँमा आउँछन्।”

भजनसंग्रह ११८:२६

स्वर्गमा शान्ति होस् अनि परमेश्वरमा महीमा होस्।”

^{३६}भीडमा उभिएर कोही फरिसीहरूले येशूलाई भने, “गुरुज्यू! यस्तो कुराहरू नभन्नु भनेर तपाईंका चेलाहरूलाई भन्नुहोस्।”

^{३७}तर उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्छु, यी कुराहरू भन्नै पर्छ। यदि मेरा चेलाहरूले यी कुराहरू भनेनन् भने, यी ढुङ्गाहरू यसको लागि चिच्याउनेछन्।”

यरूशलेमकालागि येशूको बिलौना

^{३४}येशू यरूशलेम नजीक आई पुगे। उनले शहरलाई हेरे अनि त्यसको निम्ति विलाप गरे। ^{३२}उनले यरूशलेमको विषयमा भने, “तिम्रोमा केले शान्ति ल्याउँछ यदि तिमीले आज बुभेको भए असल हुने थियो। तर तिमीले जान्दैनौ, किनभने यो तिम्रो आँखाबाट ओभेल परेको छ। ^{३३}एउटा समय आउँदैछ कि तिम्रो शत्रुहरूले तिम्रो वरिपरि वाधाहरू खडा गराउने छन्। तिमीलाई तिनीहरूले

वरिपरिबाट घेर्नेछन् अनि तिमी सबै तिरबाट घेरामा पर्नेछौ।” ^{३४}तिनीहरूले तिमीलाई र तिम्रा मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नेछन्। तिम्रो भवनहरूको एक ढुङ्गा माथिको अर्को ढुङ्गा पनि छाडिने छैन। यो घट्नेछ कारण तिमी जान्दैनौ तिमीलाई बचाउन परमेश्वर कहिले आउँछन्।”

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मती २१:१२-१७; मर्कुस ११:१५-१६; यूहन्ना २:१३-२२)

^{४५}येशू मन्दिरमा जानु भयो। त्यहाँ के के बेचेहरूलाई खेदनु भयो। ^{४६}उहाँले भन्नु भयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर हुनेछ।’* तर तिमीहरूले यसलाई ‘डाँकुहरूको वास स्थलमा परिणत गरेका छौ।’*”

^{४७}येशूले मन्दिरमा दिनहुँ शिक्षा दिनु हुन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू, नियमका शास्त्रीहरू र कोही मानिसहरूका प्रमुखहरू येशूलाई मार्न दाऊ खोजिरहेका थिए। ^{४८}तर यस कामको लागि तिनीहरूले उपाय पाएनन किनभने सबै मानिसहरू ध्यान पूर्वक येशूका कुराहरू सुनिरहेका थिए। मुख्य पूजाहारीहरू, नियमका शास्त्रीहरू र प्रमुखहरूले येशूलाई कसरी मार्न पर्ने हो जान्दैन थिए।

यहूदि प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई प्रश्न

(मती २१:२३-२७; मर्कुस ११:२७-३३)

२० एक दिन येशू मन्दिरमा थिए अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका थिए। उहाँले परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचारहरू भनिरहेका थिए। मुख्य पूजाहारीहरू, नियमका शास्त्रीहरू र बूढा यहूदी प्रमुखहरू तिनी भएकोमा प्रश्न गर्न आए। ^२तिनीहरूले सोधे, “हामीलाई भन्नु होस्, कुन अधिकारले तँपाईं यी सब काम गर्नु हुन्छ? कसले तपाईंलाई यस्तो अधिकार दियो?”

^३येशूले उत्तर दिए, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु। भन मलाई: ^४जब यूहन्नाले मानिसहरूलाई बप्टिस्मा दिए त्यो अधिकार तिनले परमेश्वर अथवा मानिसबाट पाएका थिए?”

^५तिनीहरूले यस विषयमा आपसमा बहस गरे, “यदि हामीले भन्यौं, ‘यूहन्नाको बप्टिस्मा परमेश्वरबाट भएको थियो,’ तब उनले भन्नेछन्, ‘त्यसो भए यूहन्नालाई किन

‘मेरो ... हुनेछ’ यशैया ५६:७।

‘डाकुहरूको ... गरेका छौ’ यर्मिया ७:११।

विश्वास नगरे को?' 'तर यदि हामीले भन्यौं, 'यूहन्नाको बपतिस्मा मानिसद्वारा भएको हो,' तब सबै मानिसहरूले हामीलाई दुङ्गा हान्नेछन्, किनभने तिनीहरूले यूहन्नालाई अगमवक्ताको रूपमा विश्वास गर्छन्।' ^{१७}अनि तिनीहरूले भने, "यो कहाँबाट आयो हामी जान्दैनौं।"

^{१८}यसर्थ येशूले तिनीहरूलाई भने, "त्यसैले म यी कामहरू कुन अधिकारबाट गर्दछु, भन्दिन।"

परमेश्वरले पुत्रलाई पठाउँछन्

(मती २१:३३-४६; मर्कुस १२:१-१२)

^१त्यसपछि येशूले दृष्टान्त कथा सुनाए, "एकजना मानिसले खेतमा अङ्गूरहरू रोपे। उसले आफ्नो खेत केही खेतालाहरूलाई किरायमा दिए। त्यसपछि त्यो मानिस धेरै समयको लागि बाहिर गयो। ^२त्यसपछि, खेतमा अङ्गूरको फसल उठाउने समय आयो। अनि त्यो मानिसले आफ्नो एकजना नोकरलाई ती खेतालाहरूकहाँ आफ्नो पाउनु पर्ने अङ्गूरको भाग लिन पठायो। तर खेतालाहरूले त्यो नोकरलाई कूटपीट गरे अनि खाली हात पठाइदिए। ^३फेरि त्यो मानिसले अर्को नोकर पठायो। खेतालाहरूले त्यो नोकरलाई पनि पिटे। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै सम्मान गरेनन्। ती खेतालाहरूले उसलाई खाली हात पठाए। ^४उसले अफ तेस्रो नोकर पठायो। खेतालाहरूले त्यसलाई नराम्रो प्रकारले कुटे अनि बाहिर पठाइदिए। ^५त्यो खेतको मालिकले भने, 'अब मैले के गर्नु पर्ने हो? म मेरो प्यारो छोरोलाई पठाउनेछु। हुनसक्छ खेतालाहरूले मेरो छोरोलाई आदर गर्छन।' ^६जब खेतालाहरूले छोरोलाई देखे, तिनीहरूले आपसमा भने, 'यो हाम्रो मालिकको छोरो हो। यो खेत उसकै हुनेछ। यसलाई मारौं, तब यो खेत हाम्रो हुनेछ।' ^७त्यसपछि खेतालाहरूले उसको छोरोलाई खेतबाट बाहिर निकालिदिए अनि त्यसलाई मारे।

"यो खेतको मालिकले अब के गर्नेछ? ^८तिनी आउनेछन्, अनि ती खेतालाहरूलाई मार्नेछन्। त्यसपछि तिनले त्यो खेत अन्य खेतालाहरूलाई दिनेछन्।"

मानिसहरूले यो कथा सुने। तिनीहरूले भने, "अहँ! यस्तो कहिल्यै नहोस्।" ^९तर येशूले तिनीहरूको आँखामा हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, "त्यसो भए, यो श्लोकको अर्थ के होला:

'डकर्मीहरूले नचाहेका ती दुङ्गा त्यही शीर्ष दुङ्गा बन्थे?'

भजनसंग्रह ११८:२२

^{१०}प्रत्येक मानिस जो ती दुङ्गामा बजारिनु पुग्छ चकनाचूर हुनेछ। अनि यदि त्यो दुङ्गा कसैमाथि खसे त्यसले तिनलाई धुलो पिठो पार्नेछ।"

^{११}येशूले भनेको यो कथा यहुदी प्रमुखहरूले सुने। तिनीहरूकै निम्ति भनिए भैं बुभे। त्यसर्थ तिनीहरूले त्यति बेलै येशूलाई पक्रिने चेष्टा गरे। अनि तिनीहरू मानिसहरूसँग पनि डराए।

यहुदी प्रमुखहरूद्वारा येशूको परीक्षा लिने चेष्टा

(मती २२:१५-२२; मर्कुस १२:१३-१७)

^१त्यसपछि कानूका शास्त्रीहरू र मुख्य पूजाहारीहरूले येशूलाई होसियारीसित चियो गरे। तिनीहरूले केही जासुसहरू येशूकहाँ पठाए अनि तिनीहरूलाई भद्र मानिस भैं व्यवहार गर्न भने। तिनीहरूले येशूको भनाईमा केही खोट निकाल्नु चाहान्थे। यदि तिनीहरूले कुनै खोट पाए येशूलाई राज्यपाल अधि सुम्पिदिने थिए, जसको येशूमाथि शक्ति अनि अधिकार थियो। ^२अनि तिनीहरूले येशूलाई सोधे, "गुरुज्यू, हामी बुझ्छौ कि तँपाई जे बोल्नु हुन्छ अनि शिक्षा दिनु हुन्छ त्यो सही छ। तँपाई सबै मानिसहरूलाई निष्पक्षसित त्यहीकुरा सिकाउनु हुन्छ। अनि तपाई सँधै नै परमेश्वरको मार्गको विषयमा सत्य सिकाउनु हुन्छ। ^३हामीलाई भन्नुहोस्, के हामीले कैसरलाई कर तिर्नु उचित छ वा छैन?"

^४तर येशूले तिनीहरूको चलाकी चाल पाइ हाले। यसर्थ उहाँले तिनीहरूलाई भने, ^५"एउटा सिक्का मलाई देऊ। यो सिक्कामा कसको नाम छ? अनि यसमा कसको चित्रको छाप छ?"

तिनीहरूले भने, "सिजरको।"

^६येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "त्यसो हो भने सिजरको चीज सिजरलाई नै देऊ अनि परमेश्वरको परमेश्वरलाई नै देऊ।"

^७उहाँको ज्ञानमय उत्तर सुनेर तिनीहरू छक्क परे। तिनीहरूले केही भन्न सकेनन्। मानिसहरूको अधि तिनीहरूले येशूलाई केही कुरामा पनि पक्रन सकेनन्, यसर्थ तिनीहरू चुपचाप बसे।

कोही सडुकीहरूद्वारा येशूको परीक्षा लिने चेष्टा

(मती २२:२३-३३; मार्कुस १२:१८-२७)

^{२७}कोही सडुकीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरू विश्वास गर्दथे कि मानिस मरेपछि फेरि कहिल्यै बौरी उठ्दैन। तिनीहरूले येशूलाई भने, ^{२८}“गुरुज्यू, मोशाले लेख्नु भएको छ कि यदि कुनै विवाहित मानिस सन्तान नजन्माई मर्यो भने उसकी स्वास्नीलाई उसको भाइले दाजुको सन्तानको निम्ति बिहे गर्नुपर्छ अनि दाज्यूको लागि बच्चा जन्माउनु पर्छ। ^{२९}कुनै एक समयमा सातजना दाजुभाइ थिए। जेठा दाजुले एउटी स्त्रीलाई विवाह गरे, तर मरिहाले। उसको कुनै सन्तान थिएन। ^{३०}अनि दोस्रो भाइले त्यो विधवालाई विवाह गरे, अनि उ पनि मरिहाले। ^{३१}तब तेस्रो भाइले उसलाई विहे गर्‍यो अनि उ पनि मर्यो। त्यस्तै घटना अरू भाइहरूसित पनि घट्यो। तिनीहरू सबै बच्चाहरू नभई मरे। ^{३२}अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी। ^{३३}तर सबै सात दाजुभाइहरूले त्यसलाई विवाह गरेका थिए। अनि जब मानिसहरू मरेर बौरिन्छन् त्यो स्त्री कसकी स्वास्नी हुन्छे?”

^{३४}येशूले ती सडुकीहरूलाई भने, “पृथ्वीमा मानिसहरूले आपसमा विवाह गर्छन्। ^{३५}तर ती मानिसहरू जसलाई भविष्यको संसारको निम्ति योग्य ठानिन्छ अनि मृत्युबाट उठाई ल्याइन्छ तिनीहरू विहे गर्दैनन अथवा तिनीहरूको विहे गराइदैन। ^{३६}त्यतिवेला तिनीहरू स्वर्गदूत भैं हुनेछन् अनि मर्ने छैनन्। तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू हुन्। किनभने तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गराइएका छन्।” ^{३७}मोशाले जलिरहेका पोशाको वर्णन गर्दा स्पष्टरूपले भनेका छन् कि मानिसहरू मृत्युबाट बौरी उठ्नेछन्। परमप्रभुलाई मोशाले ‘अब्राहामको परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर औं याकूबका परमेश्वरले भनेकाछन्।’* ^{३८}परमेश्वर मरेकाहरूको परमेश्वर होइन् तर उनी जीवित मानिसहरूका परमेश्वर हुन्। सबै मानिसहरू जो परमेश्वरका हुन् तिनीहरू जिउँदी छन्।”

^{३९}कोही शास्त्रीहरूले भने, “गुरु, तपाईंको उत्तर सही हो।” ^{४०}उहाँलाई अरू धेरै प्रश्न गर्ने साहस कसैलाई हुँदैन।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन् ?

(मती २२:४१-४६; मार्कुस १२:३५-३७)

^{४१}त्यसपछि येशूले भने, “मानिसहरूले किन ख्रीष्टलाई दाऊदको पुत्र भन्छन्? ^{४२}भजनको पुस्तकमा, दाऊद आफै भन्छन्:

‘प्रभु परमेश्वरले मेरा प्रभु ख्रीष्टलाई भनेका छन्: तिमी मेरो दाहिनेपट्टि बस,

^{४३} अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा शक्तिको वशमा पार्नेछु।’

भजनसंग्रह ११०:१

^{४४}दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भनी सम्बोधन गर्छन्। तब कसरी ख्रीष्ट दाऊदको छोरो हुन सक्छन्?”

नियमका शास्त्रीहरू विरुद्ध चेतावनी

(मती २३:१-३६; मार्कुस १२:३८-४०; लूका ११:३७-५४)

^{४५}जब सबै मानिसहरूले सुनिरहेका थिए। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भने, ^{४६}“व्यवस्थाका शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामो बस्त्र लगाएर वरिपरि घुम्न चाहन्छन्। तिनीहरू बजारतिर जाँदा मानिसहरूले सम्मान गरून् भन्ने चाहन्छन्। सभाघरहरूमा महत्वपूर्ण आसन ओगट्न चाहन्छन्। भोजहरूमा तिनीहरू अभि वेशी सम्मानित आसन ओगट्न चाहन्छन्। ^{४७}तर तिनीहरू विधवाहरूलाई धोका दिन्छन् औं तिनीहरूको घर छुट्ट्याउँछन्। अनि तिनीहरू देखावटीको लागि लामा प्रार्थना गर्छन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै कडा दण्ड दिनेछन्।”

साँचो दान

(मार्कुस १२:४१-४४)

२१ येशूले कोही धनी मानिसहरूले मन्दिरको दान-पेट्टीमा उपहारहरू हाल्दै गरेको देखे। ^२त्यहाँ उहाँले एकजना गरीब विधवालाई डुडुवटा तौँबाका साना-साना सिक्काहरू पेट्टीमा हाल्दै गरेको देखे। ^३येशूले भने, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यो गरीब विधवाले अरू सबैले भन्दा धेरै दिई।” ^४किनभने धनीहरूले आफूलाई नचाहिएको सम्पत्तिबाट भेटी चढाए। तर यो विधुवा अत्यन्तै गरीब छे अनि उसले आफ्नो जति थियो सबै

दिई। त्यो पैसा त्यसलाई आफ्नै जीविकाको लागि चाहिन्थ्यो।”

मन्दिरको ध्वंस

(मती २४:१-१४; मार्कुस १३:१-१३)

^५कोही चेलाहरू मन्दिरको विषयमा बात गरिरहेका थिए। तिनीहरूले भने, “सुन्दर ढुङ्गाहरूद्वारा बनाइएको यो एउटा सुन्दर मन्दिर हो। परमेश्वरलाई चढाइएको ती राम्रा-राम्रा चीजहरू हेर!”

^६तर येशूले भन्नुभयो, “एउटा समय आउनेछ, अहिले यहाँ तिमी जो देख्छौ प्रत्येक चीज नै नाश हुनेछ। प्रत्येक ढुङ्गानै फ्याँकिनेछ। कुनै एउटा ढुङ्गा पनि अर्को माथि रहने छैन।”

^७ती चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “हे गुरु, कहिले यस्तो घटना हुनेछ? यी घटनाहरू हुनेवाला छ भनी जान्नुलाई कस्तो संकेत पाइने छ?”

^८येशूले भन्नुभयो, “सर्तक बस! मूर्ख नबनिनु। मेरो नाम लिदै धेरै मानिसहरू आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म नै ख्रीष्ट हूँ,’ अनि, ‘सही समय आएको छ!’ तर तिनीहरूलाई नपछ्याऊ। ^९जब तिमीहरूले लडाइँ र हलचलको विषयमा सुन्नेछौ, नडराऊ। यही कुरा पहिले हुनेछ। त्यसपछि अन्त आउनेछ।”

^{१०}तब येशूले तिनीहरूलाई भने, “राष्ट्र-राष्ट्रहरूमा भ्रम लडाइँ चल्नेछ। राज्य-राज्यहरूमा भ्रम गडा चल्नेछ। ^{११}ठूलो भूकम्पहरू जानेछ, अनि विभिन्न ठाउँमा अनिकाल अनि विमारीहरू फैलिनेछ। भयानक घटनाहरू घटनेछ अनि स्वर्गबाट विशाल विशाल संकेतहरू दिइने छ।

^{१२}तर यी घटनाहरू हुन अघि, मानिसहरूले तिमीहरूलाई पक्रिने छन् अनि तिमीहरूलाई सताउनेछन्। तिनीहरूका सभाघरहरूमा तिमीहरूको न्याय गरिनेछ अनि तिमीहरूलाई झ्यालखानामा हाल्नेछन्। राजाहरू र राज्यपालहरू अघि तिमीहरूलाई उभ्याइनेछ। मानिसहरूले तिमीहरूलाई यसो गर्नुको कारण तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो। ^{१३}तर यसले मेरो विषयमा केही भन्ने मौका पनि मिल्नेछ। ^{१४}तिमीहरूले आफ्नो बचाऊको लागि के भनिनु पर्छ त्यस विषयमा चिन्ता गर्नु पर्दैन। ^{१५}म तिमीहरूलाई यस्तो शब्द ज्ञान दिनेछु कि तिमीहरूको कुनै शत्रुले पनि जवाफ दिन सक्तैन। ^{१६}तिमीहरूको बाबु-आमा, दाजुभाइहरू, आफन्तहरू, र मित्रहरूले

समेत तिमीहरू प्रशासनलाई सुम्पिनेछौ, अनि तिनीहरूले तिमीहरू मध्ये कतिलाई मार्ने पनि छन्। ^{१७}सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई मेरो अनुशरण गरेकोमा त्याग गर्नेछन्। ^{१८}तर यी सब कुराहरूले शिरको केश पनि नष्ट हुनेछैन। ^{१९}तिमीहरूको विश्वासले गर्दा यी सबै विजहरूबाट बाँच्ने छौ।

यरूशलेमको ध्वंस

(मती २४:१५-२१; मार्कुस १३:१४-१९)

^{२०}तिमीहरूले यरूशलेमको वरिपरि सबै तिरबाट फौजले घेरेको पाउनेछौ। तब तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि यरूशलेमको पतनको समय नजिक आएछ। ^{२१}त्यसबेला यहूदाका मानिसहरू डाँडाकाँडातिर भाग्नु पर्छ। मानिसहरूले तत्कालै यरूशलेम छोड्नु पर्छ। यदि तिमीहरू शहर नजिकै छौ भने, त्यहाँभित्र नजाऊ। ^{२२}अगमवक्ताहरूले परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछन् भनी लेखेका छन्। त्यो यही समय हो जब ती जम्मै कुराहरू पुरा हुनेछ। ^{२३}त्यस समय गर्भवती महिला र दुधे बालकका आमाहरूको निम्ति भयानक हुनेछ। किन? किनभने यो भूमिमा अति कष्ट आइपर्नेछ। परमेश्वरको रीस ती मानिसहरू माथि पर्नेछ। ^{२४}कतिजना मानिसहरू सिपाहीहरूद्वारा मारिनेछन्। कतिजनालाई कैदी बनाई सबै देशहरूमा लगिनेछ। यरूशलेमको पवित्र शहरमा अयहूदी तिनीहरूको समय शेष नहुञ्जेल पाइताला टटाएर हिंडी रहनेछन्।

नडराऊ

(मती २४:२९-३१; मार्कुस १३:२४-२७)

^{२५}सूर्य, चन्द्र र ताराहरूमा पनि आश्चर्यमय घटनाहरू घट्नेछन्। अनि पृथ्वीमा सबै राष्ट्रहरू सङ्कटमा पर्नेछन्। सागरका गर्जन र उल्लेका भोक्काहरूले तिनीहरूलाई अतालाउनेछ। ^{२६}मानिसहरू भयभित हुनेछन्। संसारमा के हुने हो भनी चिन्ताले तिनीहरू आतङ्कित हुनेछन्। आकाशको शक्तिहरू हल्लाइनेछ। ^{२७}तब मानिसको पुत्रलाई शक्ति र महामहिमाको साथ बादल माथि आँदैं गरेको देखिनेछ। ^{२८}जब यी सब चीजहरू शुरु हुनथाल्छ, नडराउनु। माथितिर हेर, अनि खुशी बन। किनभने जति बेला परमेश्वरले तिमीहरूलाई मुक्ति दिनु हुन्छ, त्यो समय नजीक छ।”

मेरा वचनहरू अनन्तसम्म रहनेछ

(मती २४:२२-२५; मर्कुस १३:२८-३१)

२६ त्यसपछि येशूले यस्तो दृष्टान्त कथा भन्नुभयो: "यी सबै रूखहरूलाई हेर। नेभाराको रूख यसको लागि असल उदाहरण हो। २७ जब यो हरियो हुनेछ (बढ्नेछ), तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि ग्रीष्म ऋतु नजिकै आयो। २८ त्यसरीनै जब यी सब भइरहेको देख्नेछौ, तब परमेश्वरको राज्य नजिकै आइ पुग्न लागेको हुनेछ।

२९ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जबसम्म यी घटनाहरू घटी सक्ने न वर्तमान पुस्ता तुरिएको हुँदैनन्। ३० स्वर्ग र पृथ्वी ध्वंस हुनेछ; तर मैले भनेका वचनहरू कहिले खरो जाने छैन।

हर समय तयार बस

३१ होशियार बस! आफ्नो समय महाभोजहरूमा मात्र नबिताऊ। अथवा, संसारिक कुराहरूमा मात्र समय नफाल। किनभने त्यो दिन तिमीमा घरप परे भैं भट्टै आई लाग्नेछ। ३२ पृथ्वीमा भएका सबै माथि यस्तो एक्कासी आइपर्नेछ। ३३ यसर्थ, हर समय तयार बस। प्रार्थना गर जसद्वारा तिमी ती आई पर्ने संकटबाट बाँच्न सक्ने छौ। प्रार्थना गर ताकि तिमीहरू मानिसको पुत्र अघि खडा हुन सक्नेछौ।"

३४ येशूले दिन भरी मन्दिरमा उपदेश दिए अनि राती शहर बाहिर गए अनि जैतुन भन्ने पाहाडमा बिताए। ३५ प्रत्येक बिहान मानिसहरू मन्दिरमा जान्थे अनि येशूको शिक्षा सुन्थे।

यहूदी नेताहरू येशूलाई मार्न चाहन्थे

(मती २६:१-५, १४-१६; मर्कुस १४:१-२, १०-११;

यूहन्ना ११:४५-५३)

२२

यहूदीहरूको अखिमिरी रोटीको चाडको समय नजिकै आइरहेको थियो। १ मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई मार्नै उपाय खोज्दै थिए। तर मानिसहरूदेखि तिनीहरू डरौंउठे।

येशूको विरुद्ध यहूदाको योजना

२ येशूको बाहजना प्रेरितहरूमध्ये एकजनाको नाम यहूदा थियो जसलाई इस्कारयोत भनिन्थ्यो। शैतान यहूदाको भित्र पर्यो अनि त्यसलाई नराम्रो कार्य गर्न

प्रेरित गर्‍यो। ३ मन्दिरलाई पहरा दिइरहेका सिपाहीहरू र मुख्य पूजाहारीहरूसँग कुराकानी गर्नलाई यहूदा त्यहाँ गयो। यहूदाले तिनीहरूसँग येशूलाई सुम्पने विषयको उपाय बारे कुराकानी गर्‍यो। ४ यस विषयमा मुख्य पूजाहारीहरू अत्यन्त खुशी भए। यदि यहूदाले येशूलाई सुम्पेको खण्डमा तिनीहरूले रूपियाँ दिने कबुल गरे। ५ यहूदा सहमत भयो। त्यसपछि यहूदाले येशूलाई तिनीहरूकहाँ सुम्पने अवसर खोज्न थाल्यो। यो काम गर्दा भीड नरहोस भन्ने यहूदा चाहान्थ्यो।

निस्तार चाडको खाना तयारी

(मती २६:१७-२५; मर्कुस १४:१२-२१; यूहन्ना १३:२१-३०)

६ यो अखिमिरी रोटी खाने दिन थियो। त्यो दिन यहूदीहरूले निस्तारको पाठोहरू वलिदान गरे। ७ येशूले पत्रुस र यूहन्नालाई भन्नुभयो, "जाऊ अनि हाम्रो लागि निस्तार खाना तयार पार।"

८ पत्रुस र यूहन्नाले येशूलाई सोधे, "तँपाई हामीले कहाँ खाना तयार पार्न रूचाउनु हुन्छ?"

येशूले तिनीहरूलाई भने, ९ सुन! जब तिमीहरू शहर जान्छौ, त्यहाँ तिमीहरूले एउटा मानिसलाई एक जार पानी ल्याउँदै गरेको भेट्ने छौ। त्यसलाई पछ्याऊ। त्यो त्यहाँ एउटा घरमा पर्नेछ। त्यसकै पछि तिमीहरू लाग। १० त्यस घरका मालिकलाई भन, 'हाम्रा गुरुज्यूले तिनी र तिनका चेलाहरू निस्तार भोज कहाँ बसेर खाने सोध्न पठाएका छन्।' ११ त्यसपछि त्यो घरको मालिकले आफ्नो घरको माथिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ। यो कोठामै तिमीहरूको निमित्त तयार परिनेछ। निस्तारको भोज त्यहाँ तयार गर।"

१२ त्यसपछि पत्रुस र यूहन्ना त्यहाँदिखि निस्किए। येशूले भनेका प्रत्येक कुराहरू नै तिनीहरूले भेटे। अनि तिनीहरूले निस्तारको भोज पनि तयार पारे।

प्रभु भोज

(मती २६:२६-३०; मर्कुस १४:२२-२६; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

१३ तिनीहरूको निस्तारको भोज गर्ने समय भएको थियो। येशू र प्रेरितहरू टेबलको वरिपरि बसिरहेका थिए। १४ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो मृत्यु अघि तिमीहरूसँग बसेर निस्तारको भोजन गर्ने बडो इच्छा

थियो। ^{१६}किनभने जब सम्म परमेश्वरको राज्यमा यसको सही अर्थ पाइँदैन म निस्तार भोजन गर्ने छैन।”

^{१७}त्यसपछि उहाँले एक प्याला दाखरस लिनु भयो। उहाँले परमेश्वरलाई यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो। त्यसपछि उनले भने, “यो कप लैजाऊ अनि यसैबाट सबैलाई बाँढ।” ^{१८}म तिमीहरूलाई भन्छु, “म चाँहि परमेश्वरको राज्य नआए सम्म पिँउदिन।”

^{१९}त्यसपछि येशूले केही रोटी लिनु भयो। उहाँले रोटीको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए अनि टुक्रा पार्नु भयो। उहाँले ति प्रेरितहरूलाई दिनु भयो अनि उहाँले भन्नु भयो, “यो मेरो शरीर हो जुन म तिमीहरूलाई दिँदैछु। मेरो स्मृतिको निम्ति यसो गर।” ^{२०}त्यसरीनै, खाना खाई सकेपछि, येशूले प्याला उठाउनु भयो अनि भन्नु भयो, “यस प्यालाको तात्पर्य परमेश्वर र उहाँको मानिसहरू माभक्तको एउटा नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतबाट शुरू हुन्छ जुन मैले तिमीहरूको लागि बगाँए।”

येशूको विरुद्ध को जानसक्छ

^{२१}येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूमध्ये कोही एकजनाले मलाई धोका दिनेछौं। उसको हात मेचमा मसँगै छ। ^{२२}परमेश्वरले जे योजना गरेका छन् त्यो मानिसको पुत्रले पुरा गर्नेछ। तर धिक्कार छ उसलाई जसले हत्याको निम्ति मानिसको पुत्रलाई सुपिन्छ।”

^{२३}त्यसपछि प्रेरितहरू आपसमा कुरा गर्न लागे, “हामी मध्ये कसले चाँहि येशूलाई त्यसो गर्छ होला?”

नोकर जस्तो व्यवहार गर

^{२४}तब तिनीहरू मध्ये को चाँहि सबै भन्दा महान होला भनी प्रेरितहरूले बहस गरे। ^{२५}तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “संसारका राजाहरूले तिनीहरूका मानिसहरूमाथि शासन गर्छन। जो मानिसहरू अधिकारमा छन् तिनीहरू आफैलाई ‘राष्ट्रको महा-सहायकहरू भनिनेछ।’ ^{२६}तर तिमीहरू चाँहि त्यस्तो नहुनु। तिमीहरूको माभक्ता जो महान छ ऊ सानो जस्तो हुनु पर्छ, अनि ऊ जो नेताहरू हो, नोकर जस्तो हुनुपर्छ। ^{२७}को चाँहि प्रमुख हुन: ऊ जो टेबलमा बसिरहेको छ वा उहाँलाई सेवा पुर्‍याइरहेको? टेबलमा बस्ने व्यक्ति चाँहि ठूलो हो, होइन र? तर तिमीहरूको माभक्ता म नोकर जस्तै हुँ!”

^{२८}“तिमीहरू तिनीहरू हौ जो मेरो संघर्षहरूमा छेउमा बसेका थियौं। ^{२९}मेरो पिताले मलाई एउटा राज्य दिनुभएको छ। म पनि मसित भएको शासन शक्ति तिमीहरूलाई दिनेछु। ^{३०}मेरो राज्यमा मेरो टेबलमा बसेर तिमीहरूले खाने र पिउनेछौं। तिमीहरू सिंहासनमा बस्नेछौं अनि इस्त्राएलको बाहेकता जातिको न्याय गर्नेछौं।

आफ्नो विश्वास नहराऊ

(मती २६:३१-३५; मार्कुस १४:२७-३१; यूहन्ना १३:३६-३८)

^{३१}शैतानले जाँच गर्न सोधे, कृषकहरूले तिनीहरूको गहुँ जाँच गरे जस्तै तिमीहरूको जाँच लिनेछ। ए शिमोन, शिमोन, ^{३२}मैले प्रार्थना गरेको छु कि तिमीहरूले विश्वास गुमाउने छैनौं। मकहाँ फर्के पछि तिमीहरूको दाजुभाइहरूलाई अफ्क समर्थ बनाउन मदत गर।”

^{३३}तर पत्रुसले येशूलाई भने, “प्रभु, म तपाईंसँग झ्यालखाना जानु तयार छु। म तपाईंसँगै मर्नु पनि तयार छु।”

^{३४}तर येशूले भन्नुभयो, “पत्रुस, आज भाले बासन् अधि नै, मलाई तिमीले चिन्छु भन्न तीन पल्ट अस्वीकार गर्नेछौं।”

कष्ट सहन तयार बस

^{३५}तब येशूले प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “जब मैले तिमीहरूलाई मानिसहरूमा प्रचार गर्न, विना पैसा, भोला अनि जुचाहरू विना पठाएँ, के तिमीहरूलाई केही अभाव भयो?”

प्रेरितहरूले भने, “भएन।”

^{३६}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर अब तिमीहरूसँग पैसा, थैली जे छ त्यो लैजाऊ। यदि तिमीहरूसँग तरवार छैन भने, आफ्नो कोट बेच र एउटा किनिराख। ^{३७}यो धर्मशास्त्रले भन्छ।

‘मानिसहरूले भने उनी अपराधी हुन।’

यशैया ५३:१२

धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा साँचो हुनै पर्छ। यो मैरे विषयमा लेखिएको थियो, अनि अहिले साँचो भइरहेछ।”

^{३८}चेलाहरूले भने, “हेर्नुहोस्, परमप्रभु, यहाँ दुइवटा तरवारहरू छन्!”

येशूले तिनीहरूलाई भने, “दुइवटा नै प्रशस्त हुनेछ।”

येशूले प्रेरितहरूलाई प्रार्थना गर्नु भन्नुभयो

(मती २६:३६-४६; मार्कुस १४:३२-४२)

^{३९}येशूले शहर (यरूशलेम) छोड्नुभयो अनि सधैं भैं जेतुन पाहाडतिर जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि उहाँसँगै गए। ^{४०}जब उहाँ त्यो ठाउँमा पुग्नु भयो, उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रार्थना गर कि प्रलोभन सामना गर्नु नपरोस्।”

^{४१}तब येशू तिनीहरूदेखि पचास कदम टाढा जानुभयो। उहाँले घुँडा टेक्नुभयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो, ^{४२}“हे पिता, यदि यो तपाईंको इच्छा हो भने, यो कष्टको कप मदेखि हटाइदिनुहोस्। तर यो तपाईंको इच्छा बमोजिम गरियोस मेरो इच्छा बमोजिम होइन।” ^{४३}त्यसपछि स्वर्गबाट एउटा दूत देखा पर्‍यो अनि येशूलाई दृढ बनायो। ^{४४}येशू अति संकष्टमा पर्नुभयो; उहाँले मानसिक तीव्र वेदनामा भट्टे प्रार्थना गर्नुभयो। रगत बगे जस्तै उहाँका अनुहारबाट पसीना चुह्यो। ^{४५}जब उहाँले प्रार्थना शेष गर्नुभयो, उहाँ आफ्ना चेलाहरूकहाँ जानु भयो। तिनीहरू मस्त निद्रामा थिए किनभने तिनीहरू सुताले क्लान्त थिए। ^{४६}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन सुतिरहेका छौ? भट्ट उठ अनि प्रार्थना गर ताकि तिमीहरूले प्रलोभनको सामना गर्नु नपरोस्।”

येशू पका पर्नुभयो

(मती २६:४७-५६; मार्कुस १४:४३-५०; यूहन्ना १८:३-११)

^{४७}जतिबेला येशू बोलिरहेनु भएको थियो, एक हूल मानिसहरू त्यहाँ आइपुगे। बाहजना प्रेरितहरूमध्ये एकजना जसलाई यहूदा भनिन्थ्यो त्यो हुललाई अगुवाई गरिरहेको थियो। यहूदा येशूको नजिकै उहाँलाई म्वाई खान आयो।

^{४८}तर येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हे यहूदा, म्वाई खाएर तिमी मानिसको पुत्र सुम्पिदैछौ? ^{४९}येशूका चेलाहरू पनि त्यहीं उभिरहेका थिए। तिनीहरूले के भइरहेको थियो बुझे। चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “हे प्रभु, के हामीले हाम्रा तरवारहरू चलाउ?” ^{५०}अनि तिनीहरूमध्ये

एकजना चेलाले त्यसको तरवार चलायो अनि त्यसले प्रधान पूजाहारीको नोकरको दाहिने कान काटिदियो।

^{५१}येशूले भन्नुभयो, “थाम” तब उहाँले नोकरको कान छुनु भयो अनि त्यसलाई निको पारिदिनु भयो।

^{५२}येशूलाई पक्रनु आउनेहरूमा मुख्य पूजाहारीहरू, बूढा यहूदी प्रधानहरू र मन्दिरको सिपाहीहरू थिए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन तरवारहरू र लठीहरू लिएर आएका छौ? के मलाई कुनै अपराधी जस्तो लाग्छ? ^{५३}म तिमीहरूसँगै प्रत्येक दिन मन्दिरमा हुने गर्थे। तिमीहरूले मलाई त्यहाँ किन पक्रेनौ? तर यो अन्धकारले शासन चलाउने समय हो।”

येशूलाई पत्रुसले अस्वीकार गरे

(मती २६:५७-५८, ६९-७५; मार्कुस १४:५३-५४, ६६-७२;

यूहन्ना १८:१२-१८, २५-२७)

^{५४}तिनीहरूले येशूलाई पक्रे अनि टाढामा लगे। तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान-पूजाहारीको घरमा पुर्‍याए। पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै गए तर त्यो येशूको नजिक गएन। ^{५५}सिपाहीहरूले घरको आँगनको माभ्रमा आगो फुके पनि वरिपरि बसे। पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै बसे। ^{५६}एउटी नोकनीले पत्रुसलाई त्यहाँ बसिरहेकी देखी। आगोको उज्यालोले गर्दा उसले उसलाई देख्न सकी। त्यस केटी पत्रुसको अनुहार नियाल्न नजिक गए हेरी। त्यसले भनी, “यो मानिस पनि उसैसँगै थियो।”

^{५७}तर पत्रुसले हो भन्न मानेन। त्यसले भन्यो, “हे आइमाई, म उहाँलाई जान्दिनँ।” ^{५८}केही समय पछि, अर्को मानिसले पनि पत्रुसलाई देख्यो अनि भन्यो, “तिमी पनि तिनीहरू मध्ये एक हौ।”

तर पत्रुसले भन्यो, “मानिस, म होइन।”

^{५९}प्रायः एकघण्टापछि, अर्को मानिसले भन्यो, “निश्चय यो मानिस उहाँसँगै थियो। किनभने यो पनि गालीलीबाट आएको हो।”

^{६०}तर पत्रुसले भन्यो, “हे मानिस, तिमिले के विषयमा कुरा गर्न लागिरेछौ म जान्दिनँ?”

जब पत्रुस बोलिरहेको थियो तुरन्तै भाले बास्यो। ^{६१}त्यसपछि प्रभु येशू फर्कनु भयो अनि पत्रुसलाई हेर्नुभयो। अनि पत्रुसले प्रभुले अघि भनेका कुराहरू सम्झ्यो: “आज भाले बास्यो अघि, तिमिले मलाई

तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौं।” ६२त्यसपछि पत्रुस बाहिर गयो अनि गवौं गवौं रूयो।

मानिसहरूद्वारा येशूको उपहास

(मती २६:६७-६८; मर्कुस १४:६५)

६३-६४कोही मानिसहरू जसले येशूलाई पहरा दिइरहेका थिए तिनीहरूले येशूको उपहास यसरी गरे: तिनीहरूले आँखामा पट्टी बाँधिदिएर उहाँलाई देख्न नसक्ने बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले उहाँलाई हिकाए अनि भने, “यदि तिमी अगमवक्ता हौ भने, भन तिमीलाई कसले हिकायो?” ६५अनि धेरै तरिकाले तिनीहरूले उहाँको निन्दा गरे।

यहूदी अग्रजहरूको अघि येशू

(मती २६:५९-६६; मर्कुस १४:५५-६४; यूहन्ना १८:१९-२४)

६६अर्को विहान, मानिसहरूका बूढा प्रधानहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि कानुनको शास्त्रीहरू एक साथ आए। तिनीहरूले येशूलाई आफ्नो महासभामा लगे। ६७तिनीहरूले भने, “यदि तपाईं नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, हामीलाई सत्य बताउनु होस्।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि मैले म नै ख्रीष्ट हुँ भने, तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्ने छैनौ। ६८अनि यदि मैले तिमीहरूलाई सोधेँ भने त्यसको जवाफ पनि दिँदैनौ। ६९तर अब उसो, मानिसको पुत्र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नेछ।”

७०तिनीहरू सबैले भने, “त्यसो भए के तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हो, तिमीहरूले जे भन्छौ, त्यो सही हो।”

७१तिनीहरूले भने, “हामीलाई अरू साक्षी किन खाँचो पस्छो? हामी आफैले उसले यसो भनेका सुनेका हौ।”

बडा हाकीम पिलातसद्वारा येशूलाई प्रश्न

(मती २७:१-२, ११-१४; मर्कुस १५:१-५; यूहन्ना १८:२८-३८)

२३ त्यसपछि तिनीहरू सबै उठे अनि येशूलाई पिलातसकहाँ पुऱ्याए। २तिनीहरूले उहाँलाई दोष दिन थाले। तिनीहरूले पिलातसलाई भने, “उहाँले हाम्रा मानिसहरूलाई पथ भ्रष्ट गराउँदै थिए र हामीले उहाँलाई पक्रेका छौ। उहाँले सिजरलाई कर तिर्नु विरोध गर्नुहुन्छ। उहाँ दावी गर्नु हुन्छ, उहाँ ख्रीष्ट राजा हुन्छ।”

पिलातसले येशूलाई भने, “के तपाईं यहूदीहरूका राजा हुनुहुन्छ?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “हो, त्यो सही हो।”

पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू अनि अग्रज मानिसहरूलाई भने, “मैले यो मानिस माथि आरोप थोपन कुनै दोष पाइना।”

तिनीहरूले घरि-घरि भने, “तर यो मानिसले! यहूदीयाभरि मानिसहरूलाई उहाँको शिक्षाले उत्तेजित पारी रहनु भएको छ। उहाँले गालीलीमा शुरु गर्नुभयो, अनि अहिले यहाँ हुनुहुन्छ।”

पिलातसद्वारा येशूलाई हेरोदकहाँ पठाइन्छ

६यो सुने पछि यो व्यक्ति गालीलीबाट आएको हो होइन पिलातसले सोधे। ७पिलातसले चाल पाए कि येशू हेरोदको क्षेत्रका थिए। त्यस समय हेरोद यरूशलेममा नै थिए। त्यसैले पिलातसले उहाँलाई हेरोदकहाँ पठाए। ८जब हेरोदले येशूलाई देखे, उनी अत्यन्त खुशी भए। हेरोदले येशूको विषयमा सबै सुनेका थिए। यसैले धेरै दिनदेखि येशूलाई भेट्ने उनको इच्छा थियो। येशूले केही चमत्कार देखाउनु भन्ने हेरोदले आशा गरे। ९हेरोदले उहाँलाई अनेकौं प्रश्नहरू गरे, तर येशूले कुनै उत्तर दिनुभएन। १०मुख्य पूजाहारीहरू र नियमका शास्त्रीहरू त्यहीं उभरिहेका थिए। तिनीहरू येशूको विरुद्ध दोष लगाएर कराइरहेका थिए। ११तब हेरोद र तिनका सिपाहीहरूले येशूलाई खिसी गरे। तिनीहरूले येशूलाई राजाको पोशाक पहिराइ दिएर उहाँको खिल्ली उड़ाए। त्यसपछि हेरोदले फेरि उहाँलाई पिलातस भएकहाँ नै पठाए। १२बितेका दिनहरूमा हेरोद र पिलातस माभ शत्रुता थियो। तर त्यसै दिन ती दुइमाभ मित्रता शुरु भयो।

येशूको प्राणान्त

(मती २७:१५-२६; मर्कुस १५:६-१५; यूहन्ना १८:३९-१९:१६)

१३पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी प्रमुखहरू लगायत सबै मानिसहरूलाई बोलाए। १४पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यो मानिसलाई मकहाँ ल्यायो। तिमीहरूले भन्थौ कि यो व्यक्तिले मानिसहरूलाई उत्तेजित गराइरहेको छ। तर मैले तिमीहरूकै अघि उहाँलाई जाँचे। तर तिमीहरूले लगाएको कुनै पनि

दोषारोपनामा मैले उहाँमाथि कुनै दोष पाइन।^{१५} त्यसरीनै हेरोदले पनि उहाँमा कुनै दोष देखेनन्। तिनले त्यसैले गर्दा उहाँलाई हामीकहाँ पठाएका हुन्। हेर, येशूले कुनै दोष गर्नु भएको छैन कि उहाँले मृत्यु दण्ड पाउन्।^{१६} यसकारण, म उहाँलाई हलुका सजाय दिएर छोडिदिनेछु।”^{१७*}

^{१८}तर सबै मानिसहरू चिच्याए, “उसलाई मार्ने पर्छ। बरू बरब्बासलाई छोडिदिनुहोस्।”^{१९} बरब्बासले शहरमा दङ्गा फैलाएको कारणमा झ्यालखानमा परेका थिए। त्यसले हत्या पनि गरेको थियो।

^{२०}पिलातसले येशूलाई मुक्त गर्नु चाहन्थे। फेरि उनले येशूलाई छोडिदिने बारे तिनीहरूसँग कुरा गरे।^{२१} तर तिनीहरू चिच्याइरहे, “उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याऊ, उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याऊ।”

^{२२}तत्रोपल्ट पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “किन? उहाँले त्यस्तो के गल्ती गर्नु भएको छ? उहाँ दोषी हुनुहुन्छ। उहाँलाई मार्ने पर्ने केही कारण भेट्टाईन। यसकारण सामान्य सजाय दिएर म उहाँलाई छोडिदिनेछु।”

^{२३}तर येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नु पर्छ भने विन्ति गर्दै मानिसहरू चिच्याइ रहे।^{२४} तिनीहरू यति साहो चिच्याए कि पिलातसले तिनीहरूको निवेदन पुरा गर्ने निर्णय लिए।^{२५} मानिसहरू बरब्बासलाई मुक्त गराउन चाहन्थे। बरब्बासले मानिसहरूको हत्या गरेको र आतङ्क फैलाएको आरोपमा कैदमा परेको थियो। पिलातसले बरब्बासलाई मुक्त गरिदिए। तिनीहरूको इच्छा अनुसार जे गर्नु चहान्थे त्यही गर्न तिनीहरूलाई येशूलाई तिनले सुम्पिए।

येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मारियो

(मती २७:३२-४४; मार्कुस १५:२१-३२; यूहन्ना १९:१७-२७)

^{२६}सिपाहीहरूले येशूलाई मार्न टाडा लगेर गए। त्यसैबेला एउटा मानिस खेतबाट आफ्नो शहरतिर फर्किरहेको थियो। त्यसको नाम शिमोन थियो। शिमोन साइरनीवासी थिए। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको पछि-पछि क्रूस बोकेर हिँड्न बाध्य गराए।

^{२७}धेरै मानिसहरू येशूको पछि लागे। कोही स्त्रीहरू दुखी भएर विलाप गरिरहेका थिए।^{२८} तर येशूले फर्केर ती स्त्रीहरूलाई भन्नुभयो, “ए यरूशलेमका स्त्रीहरू हो, मेरो निमित्त नरोओ। तिमीहरू आफ्नै निमित्त र आफ्नो पुत्र-छोरीको निमित्त विलाप गर।”^{२९} समय त्यस्तो आइरहेको छ कि मानिसहरूले भन्नेछन्, “धन्य हुन ती स्त्रीहरू जसले कहिल्यै पनि बालकहरूलाई दुध चुसाएनन्।”^{३०} त्यसपछि मानिसहरूले पर्वतहरूलाई भन्नेछन्, “हामीमाथि खस्।” अनि पहाडलाई भन्नेछन्, “हामीलाई छोप।”^{३१} जब जीवन सुखी हुँदा यदि मानिसहरूले यस्तो कर्म गर्छन भने, जब नराम्रो समय आएको बेला के हुने होला?”

^{३२}दुइजना अरू अपराधीहरूलाई पनि उहाँसँगै मार्न अधि लगाइएको थियो।^{३३} येशू र ती दुइ अपराधीहरूलाई “खप्पर” भन्ने ठाँउमा लगियो। सिपाहीहरूले येशूलाई काँटी ठोकेर क्रूसमा टाँगे। क्रूसको दुइ छेउमा तिनीहरूले ती दुइ अपराधीहरूलाई पनि टाँगे। तिनीहरूले एकजनालाई येशूको दाहिनेपट्टि र अर्कोलाई देब्रेपट्टि राखे।^{३४} येशूले भन्नुभयो, “पिता, तिनीहरूलाई माफ दिनुहोस् किनभने तिनीहरू के गरिरहेछन्, जान्दैनन्।”

सिपाहीहरूले चिट्टा उडाएर उनको लुगाहरू बाँडे।^{३५} मानिसहरू येशूलाई हेरेर उभिए। यहूदी प्रमुखहरू येशूलाई यसो भन्दै निन्दा गरे, “यदि ऊ नै परमेश्वरले छान्नु भएको, ख्रीष्ट हो भने, जसरी उसले अरूलाई बचायो उसले आफैलाई बचाउने काम गरोस्?”

^{३६}सिपाहीहरूले पनि येशूको खिल्ली उडाए। तिनीहरू येशूको नजीक गए अनि उहाँलाई दाखरस सँगको सिका-दिए।^{३७} ती सिपाहीहरूले भने, “यदि तिमी यहूदीहरूको राजा हो भने आफैले आफैलाई बचाऊ।”^{३८} क्रूसको माथिल्लो भागमा यी शब्दहरू लेखिएको थिए: “यो यहूदीहरूको राजा हो।”

^{३९} एकजना अपराधीले येशूलाई अपमान गर्दै भने, “के तपाईं ख्रीष्ट होइन? त्यसो हो भने आफुलाई बँचाउनुहोस् अनि हामीलाई पनि बँचाउनुहोस्।”

^{४०} तर अर्को अपराधीले गाली गस्यो अनि भन्यो, “के तिमी परमेश्वरसँग डराउँछौ? हामी चाँडै मर्नेछौं।”^{४१} तिमी र म अपराधी हौं; हामीले मर्ने पर्छ किनभने हामीले अपराध गरेका छौं। तर यस मानिसले केही भूल

पद १७ लूकाको केही ग्रीक लिपिमा पद १७ जोडिएको छ: किन कि प्रत्येक निस्तार चाडको समयमा तिनले तिनीहरूको निमित्त कैदीहरू मध्ये एक जनालाई छोडिदिनु पर्थ्यो।

मानिसहरूले ... 'हामीलाई छोप!' होशे १०:८।

गरेको छैन!" ^{४२}त्यसपछि उसले येशूलाई भन्यो, "हे येशू! जब तपाईं राजा भएर शासन गर्नुहुन्छ त्यसबेला मलाई सम्भन्नु होस्।"

^{४३}तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, "सुन! म जे भन्दछु त्यो साँचो हो: आज नै तिमी पनि मसँग स्वर्ग-लोकमा हुनेछौं!"

येशूले प्राण त्याग्छन्

(मती २७:४५-५६; मार्कुस १५:३३-४१; यूहन्ना १९:२८-३०)

^{४४}मध्याह्नको समय थियो, अनि सारा देश भरि नै तीन बजे सम्म अन्धकार छायो। ^{४५}सूर्यको उज्यालो थिएन! मन्दिरको पर्दा दुइटुक्रा भएर वारवार च्यातियो। ^{४६}येशू चिच्याउनुभयो, "पिता, म तपाईंलाई मेरो आत्मा दिँदछु।" यति भन्ने उहाँले प्राण त्याग्नु भयो।

^{४७}सैनिक अधिकारीले के भएको थियो देखे। तिनले परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै भने, "निश्चय यी मानिस असल मानिस हुन्।"

^{४८}धेरै मानिसहरू यो दृश्य हेर्न त्यहाँ भेला भएका थिए। जब तिनीहरूले के भयो, देखे तिनीहरूले आफ्नो हृदय ग्रहौं गराए अनि गए। ^{४९}येशूका घनित सबै साथीहरू त्यहीं थिए। गालीलदेखि येशूलाई पछ्याएर आउने केही स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू क्रूसदेखि धेरै टाडामा थिए अनि हेरिरेहेका थिए।

अर मथियाका जोसेफ

(मती २७:५७-६१; मार्कुस १५:४२-४७; यूहन्ना १९:३८-४२)

^{५०-५१}यहूदीहरूको अरमथिया शहरबाट आएको एकजना मानिस थिए। तिनको नाउँ यूसुफ थियो। तिनी असल र धार्मिक मानिस थिए। उ परमेश्वरको राज्य आउन भनी परिव्रहेका थिए। यूसुफ यहूदी महासभाका सदस्य थिए। तर तिनले येशूलाई मार्ने अरू यहूदी अगुवाहरूको निर्णयलाई तिनले सहमती दिएका थिएनन्। ^{५२}तिनी पिलातसकहाँ येशूको शरीर माग्नु गरे। पिलातसले तिनलाई येशूको शरीर दिन राजी भए। ^{५३}अनि यूसुफले क्रूसबाट शरीरलाई तल ओहालेर एउटा लुगाले बेहे। अनि तिनले येशूको शरीर लगे अनि चट्टानमा खनिएको चिहानामा राखे। यो चिहान अघि कहिल्यै चलाइएको थिएन। ^{५४}त्यो तयारीको दिन थियो। जब सूर्य अस्ताउँथ्यो, शबाथको दिन शुरू हुनेथ्यो।

^{५५}गालीलबाट येशूसँगै आएका स्त्रीहरूले यूसुफलाई पछ्याउन लागे। तिनीहरूले चिहान अनि त्यस भित्र शरीर कसरी राखिएको थियो देखे। ^{५६}त्यसपछि तिनीहरू सुगन्धित मसाला तयार पार्न घर गए।

विश्रामको दिन मोशाको नियमको आदेश अनुसार तिनीहरूले विश्राम गरे।

येशू मृत्युबाट बौरी उठे

(मती २८:१-१०; मार्कुस १६:१-८; यूहन्ना २०:१-१०)

२४ सप्ताहको पहिलो दिन सखारै येशूको शरीर राखिएको चिहानमा आईमाईहरू आए। तिनीहरूले तयार पारेको सुगन्धित-मसलाहरू ल्याए। ^२चिहानको प्रवेशद्वारा बन्द गर्नलाई एउटा ठूलो ढुङ्गा राखिएको थियो। तर तिनीहरूले त्यो ढुङ्गा चिहान देखि कतै गुड्याइ पठाएको पाए। ^३तिनीहरू भित्र पसे तर प्रभु येशूको शरीर देखेनन्। ^४जब तिनीहरू यस विषयमा अलमल्ल परिरहेका थिए, दुइजना मानिसहरू अति नै उज्यालो पहिरनमा तिनीहरूको समिपमा उभिए। ^५ती स्त्रीहरू अत्यन्त डराए, तिनीहरूले आ-आफ्ना शीर निहुराए। ती दुइ मानिसहरूले ती स्त्रीहरूलाई भने, "जीउँदो मानिसलाई तिमीहरू किन मरेकोहरूको माभ्रमा खोजिरहेका छौं? ^६येशू यहाँ छैनन्। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठनु भएको छ। उहाँले गालीलमा तिमीहरूलाई भन्नु भएको कुरा थाहा छ? ^७उहाँले भन्नु भएको छ कि मानिसको पुत्रलाई पापीको हातमा सुम्पिनेछ, क्रूसमा टाँगिनेछ, अनि मरेको तेस्रो दिन बौरी उठ्नेछन्।" ^८तब ती स्त्रीहरूले येशूले के भन्नु भएको थियो सम्भन्ना गरे।

^९ती स्त्रीहरूले चिहान छोडे अनि एघारजना प्रेरितहरू र अरू चेलाहरू भएकहाँ गए अनि सबै यी घटनाहरू बारे तिनीहरूले भने। ^{१०}ती स्त्रीहरू मरियम मगदलिनी, यूहन्ना याकूबकी आमा मरियम र अरू स्त्रीहरू थिए। तिनीहरूले ती प्रेरितहरूलाई भएका सबै घटनाहरू सुनाए। ^{११}तर प्रेरितहरूले ती स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुरालाई फोस्रो सम्भेर पत्याएनन्। ^{१२}तर पत्रुस जुरूकै उक्तो अनि चिहान तिर दगुखो। त्यो निहुरियो अनि हेस्रो। सुतीको लुगा जुन येशूको शरीर लपेटिएको थियो वाहेक उसले केही देखेन। जे भएको थियो त्यस विषयमा अन्योलमा पर्दै त्यो घर गयो।

इम्माउसको बाटोमा

(मर्कुस १६:१२-१३)

१^३त्यसै दिन येशूका दुइजना चेलाहरू इम्माउस नाउँ गरेको शहर गइरहेका थिए। यो ठाउँ यरूशलेमदेखि सात माइल टाडो पथ्र्यो। १^४तिनीहरूले घटेका ती सब घटनाहरू बारे कुरा गरिरहेका थिए। १^५जब तिनीहरू यी कुराहरू गरिरहेका थिए, येशू आफै तिनीहरूको नजिक आउनुभयो अनि तिनीहरूसँगै हिँड्नु भयो। १^६तर ती दुइजनालाई येशूले चिन्न दिइएको थिएन। १^७त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले हिँड्दै गर्दा के विषयमा बात गरेको हो?”

ती दुइजना रोकिए। तिनीहरूको अनुहार दुःखी देखियो। १^८तिनीहरू मध्ये एकजना क्लेओपास नाउँ भएकोले भने, “यरूशलेमको एकजना मानिस यरूशलेममा घटेको घटनाहरू बारे नजान्ने व्यक्ति सायद तिमी मात्र होकी।”

१^९येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कस्तो घटनाहरू?”

तिनीहरूले उहाँलाई भने, “यो नासरतको एकजना व्यक्ति येशूको विषयको कुरो हो।” उहाँले परमेश्वर अनि मानिसहरूको अधि कर्म अनि वचनले देखाउनु भयो कि उहाँ एकजना महान अगमवक्ता हुनु हुन्थ्यो। २^०तर हाम्रा मुख्य पूजाहारीहरू अनि नेताहरूले उहाँलाई मृत्यु दण्ड दिनु औ क्लूमसा टँगाउनु सुम्पिए। २^१हामीले आशा गरेका थियौ कि उहाँ नै एक जना हुनु हुन्थ्यो जसले इस्त्राएललाई मुक्त गराउँनु हुँदै थियो। तर यी सब घटनाहरू घटे। यी सब घटना घटेको आज तेस्रो दिन हो। २^२तब आज हाम्रा केही स्त्रीहरूले हामीलाई आश्चर्यचकित कुराहरू भने। बिहानै उठेर ती स्त्रीहरू येशूलाई राखिएको चिहानमा गए। २^३तर तिनीहरूले उहाँको शरीर त्यहाँ पाएनन्। तिनीहरू फर्के अनि तिनीहरूले दुइजना स्वर्गदूतहरूको दर्शन पाएको कुरा बताए। स्वर्गदूतहरूले भने कि येशू जीवित हुनुहुन्छ! २^४त्यसपछि हाम्रा केही मानिसहरू पनि चिहानमा गए। ती स्त्रीहरूले भने भैं चिहान खाली थियो। तिनीहरू कसैले येशूलाई देखेनन्।”

२^५तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “तिमीहरू मूर्ख हौ अनि अगमवक्ताहरूले भनेको प्रत्येक कुराहरू विश्वास गर्न ढिलो गर्छौ। २^६ती अगमवक्ताहरूले भनी सकेका थिए कि ख्रीष्टलाई उहाँको गौरव भित्र पस्न यी सब कुराहरू भोग्नु आवश्यक थियो।” २^७त्यसपछि

येशूले धर्मशास्त्रमा मोशा देखि लिएर अन्य जम्मै अगमवक्ताहरूद्वारा जे लेखिएको थियो प्रत्येक कुरो बताउनु शुरू गर्नु भयो। धर्मशास्त्रहरूमा उनी आफ्नु विषयमा जे लेखिएको थियो उहाँले बताउनु भयो।

२^८जब तिनीहरू इम्माउस छेउ पुगे अनि येशूले वहाना गर्नु भयो कि उहाँ त्यहाँबाट अर्भै जानु छ। २^९तर तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै अनेक बिन्ती गरे, “हामीसितै बस्नुहोस्, दिन धेरै बिन्ती सक्थो: प्राय: रात परी सक्थो!” तब उहाँ तिनीहरूसँग बस्नु राजी हुनु भयो।

३^०येशू जब मेचमा उनीहरूसँग बस्नु भयो उहाँले केही रोटीहरू लिनु भयो अनि त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनु भयो। तब तिनले त्यो टुक्रा पार्नु भयो अनि तिनीहरूलाई दिनुभयो। ३^१त्यस बेला तिनीहरूको आँखा खोलियो अनि तिनीहरूले येशूलाई चिन्न सके तर उहाँ तिनीहरूबाट विलिन हुनु भयो। ३^२ती दुइजना आपसमा बात मारे, “जब येशू बाटमा हामीसँग बात गर्नु हुँदै थियो, हामीभित्र आगो जलिरहेको अनुभव गरेका थियौ। यो साँच्चै रोमांचित थियो कि जतिबेला उहाँले हामीलाई धर्मशास्त्रको साँचो अर्थ खोलिरहनु भएको थियो।”

३^३तब ती दुइजना जुरूक उठे अनि यरूशलेमतिर फर्किए। तिनीहरूले एघार जना प्रेरितहरू र अरू एक साथ एक ठाउँमा भेला भएका थिए। ती एघार चेलाहरू र तिनीहरूसँग भएका अरू मानिसहरूले भने, ३^४“प्रभु येशू साँच्चै नै मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको छ अनि उहाँ शिमोनको अधि देखा पर्नु भयो।”

३^५त्यसपछि ती दुइजनाले बाटोमा जे भएको थियो सुनाए। तिनीहरूले भने, उहाँले रोटी टुक्रा पार्दा कसरी येशूलाई चिने।

येशू चेलाहरू सामु देखा पर्नु भयो

(मती २८:१६-२०; मर्कुस १६:१४-१८; लूकाना २०:१६-२३;

प्रेरित १:६-८)

३^६जब ती दुइजना मानिसले यी कुराहरू गर्दै थिए, येशू आफै चेलाहरूको माभ्रमा उभिनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस्।”

३^७तर चेलाहरू अचम्भित भए अनि डराए। तिनीहरूले प्रेत देखिरहेछन् भन्ने पनि सोचे। ३^८तर उहाँले भन्नुभयो,

“तिमीहरू किन विचलित हुन्छौ? तिमीहरूले देखेकै कुरामा किन शंका गर्छौ? ^{३६}मेरा हात र खुट्टाहरू हेर। म साँच्चै हुँ। मलाई स्पर्श गर। हेर, मेरो मासु र हड्डी छ। एक भूतको शरीर र हड्डी हुँदैन।”

^४तब येशूले आफ्ना हातहरू खुट्टाहरू देखाउनु भयो। ^५तिनीहरू अत्यन्तै खुशी भएको कारणले अझ विश्वास गर्न सकेनन्। तिनीहरू अचम्भित भए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूसित यहाँ खाने कुरा छ?” ^६तिनीहरूले एकटुक्रा पकाएको माछा उहाँलाई दिए। ^७त्यो लिनु भयो तिनीहरूको अघि खानु भयो।

^८उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब म तिमीहरूसँग थिएँ मैले के भने त्यो सम्झना गर। मैले भने, मोशाको व्यवस्थामा अगमवक्ताहरूको पुस्तकमा मेरो विषयमा भनिएको अनि भजन संग्रहमा भनिएका प्रत्येक कुरा पुरा हुनेछ।”

^९त्यसपछि उहाँले धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका सबै कुराहरू बुझ्न मन खोली दिनु भयो। ^{१०}उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो लेखिएकै छ कि ख्रीष्टलाई मारिनेछ अनि तेस्रो दिनमा उहाँ बौरी उठ्नु हुनेछ। ^{११-१२}तिमीहरूले यी सबै घटना देख्यौ, तिमीहरू नै साक्षी छौ। तिमीहरू

जानु पर्छ अनि सबै मानिसहरूमा प्रचार गर कि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गर्न सकिन्छ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ कि तिनीहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्ने पर्छ अनि आफ्ना पापहरूको दुःख प्रकट गर्नु। यरूशलेमबाट शुरू गरेर मेरो नाममा यी कुराहरू प्रचार गर। सारा संसारका मानिसहरूमा यो सुसमाचारहरू सुनाउने पर्छ। ^{१३}सुन! मेरा पिताले तिमीहरूको निमित्त केही दिने प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ; म यो तिमीहरूलाई पठाउनेछु। तर तिमीहरू स्वर्गबाट शक्ति प्राप्त नगरूजेल यहाँ यरूशलेममा नै परिर्खरहो।”

येशूको स्वर्गरोहण

(मर्कूस १६:१६-२०; प्रेस्ति १:६-११)

^५येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बेथानीसम्म लैजानुभयो। उहाँले आफ्नो हात उचाल्नु भयो अनि तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। ^५उहाँ तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिदै गर्दा, उहाँ तिनीहरूबाट छुट्टिनु भयो अनि स्वर्गमा लगियो। ^५चेलाहरूले उहाँको आराधना गरे। त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए। तिनीहरू अत्यन्तै खुशी थिए। ^५सारा समय परमेश्वरकै प्रशंसा गर्दै तिनीहरू मन्दिरमा बसे।

यूहन्नाले लेखेको सुसमाचार

ख्रीष्ट संसारमा आउनु भयो

१ संसार सृष्टि हुन पहिल्यै त्यहाँ वचन* थियो। त्यो वचन परमेश्वर संग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। २ उहाँको वचन नै शुरुमा परमेश्वर संग हुनुहुन्थ्यो। ३ उहाँकै माध्यमबाट विश्व सृजना हुन सक्यो। उहाँ बिना केही सृजना हुन सकेन। ४ उहाँ स्वयं जीवन हुनुहुन्थ्यो। त्यो जीवन मानिसहरूको निमित्त ज्योति थियो। ५ त्यो ज्योति अँध्यारोमा चम्कन्छ। अनि अन्धकारले ज्योतिलाई जित्न सक्दैन।

६ परमेश्वरद्वारा पठाइएको यूहन्ना* नाउँका एक मानिस थिए। ७ यूहन्ना त्यही ज्योतिको विषयमा साक्षी दिनु आएका थिए। उनकै माध्यमद्वारा मानिसहरूले ज्योति र विश्वासबारे जान्न-सुन्न पाए। ८ यूहन्ना ज्योति थिएनन्, तर उनी ज्योतिको बारेमा साक्षी दिनु आएका थिए। ९ सत्य-ज्योति संसारमा आईरहका छन् भनेर उनले बताई दिए। त्यो ज्योतिले सम्पूर्ण मानिसहरूलाई ज्योति दिनेछ। १० उहाँ संसारका हुनुहुन्थ्यो, संसार उहाँ द्वारा हुन आयो, तर संसारले उहाँलाई चिनेन। ११ उहाँ स्वयंले सृजना गरेको संसारमा आउनुभयो तर उहाँको आफ्नो मानिसहरूले उहाँलाई स्वीकार गरेनन्। १२ केही मानिसहरूले मात्र उहाँलाई स्वीकार गरे। ज-जसले उहाँलाई स्वीकार गरे उनीहरूलाई मात्र परमेश्वरको सन्तान हुने अधिकार उहाँले दिनुभयो। १३ ती बालकहरू प्राकृतिक तवरबाट जन्मेका थिएनन्। तिनीहरू तिनीहरूको आमा-बाबुको शरीरिक इच्छा अथवा योजनाबाट जन्मेका होइनन्। बद्लामा तिनीहरू परमेश्वरबाट जन्मेका थिए।

वचन ग्रीक शब्दमा "लोगोस," जसको अर्थ कुनै पनि प्रकारको संचार। यसलाई "समाचार" भनी रूपान्तर गर्न सकिन्छ। यहाँ, यसको अर्थ ख्रीष्ट हो, परमेश्वरले आफ्नो विषयमा मानिसहरूलाई यसरी भन्नु भयो।

यूहन्ना यूहन्ना जसले बपतिस्मा दिए, त्यही व्यक्ति जसले मानिसहरूलाई ख्रीष्ट आउँनु हुँदछ भन्ने कुरो बताए।

१४ वचन शरीर हुन आए र हामी माफ्न बसे। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, अनि हामीले पिताका एकमात्र पुत्रको महिमा जस्तो उहाँको महिमा देख्यौं। वचन अनुग्रह र सत्यले पूर्ण थियो। १५ यूहन्नाले ख्रीष्टकै सम्बन्धमा मानिसहरूलाई भने, "उहाँ एकजना हुनुहुन्छ जसका विषयमा म भनिरहेको थिएँ, जो म पछि आउनु हुन्छ, उहाँ म भन्दा महान हुनुहुन्छ। किनभने उहाँ मभन्दा पहिल्यै आउनु भएको थियो।"

१६ उहाँ वचन अनुग्रह र सत्यको भण्डार हुनुहुन्छ। हामीले उहाँबाट धेरै आशिष पाएका छौं। १७ मोशाबाट व्यवस्था प्रदान गरिएको थियो तर अनुग्रह र सत्यको बाटो येशू ख्रीष्टबाटै आउन गयो। १८ कसैले पनि कहिल्यै परमेश्वरलाई देखेका छैनन्। तर एकमात्र पुत्र जो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि जो पिताको अति नजिकमा हुनुहुन्छ र जसले हामीलाई परमेश्वर चिनाउनु भएको छ।

यूहन्नाले येशू विषय बताउनु हुन्छ

(मती ३:१-१२; मर्कुस १:२-८; लुका ३:१५-१७)

१९ यरूशलेममा यहूदीहरूले केही पूजाहारीहरू र लेवीहरू* यूहन्ना कहाँ पठाए। तिनीहरूलाई यूहन्ना को हो "तिमी को हो?" भनी सोध्न पठाए।

२० यूहन्नाले प्रत्युत्तर दिनलाई हिचकिचाएनन्, खुलस्त भनी दिए, "म ख्रीष्ट होइन।"

२१ यहूदीहरूले यूहन्नालाई सोधे, "तब तिमी को हो? तिमी एलिया हो?" यूहन्नाले उत्तर दिए, "होइन, म एलिया होइन।"

यहूदीहरूले सोधे, "तिमी अगमवक्ता हो?"

यूहन्नाले उत्तर दिए, "होइन, म अगमवक्ता होइन।"

लेवीहरू लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीहरूलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

^{२३}तब यहूदीहरूले सोधे, “तब तिमी को हो? आफ्नो विषयमा हामीलाई बताऊ कि जसले हामीलाई पठाए तिनीहरूलाई बताउनु सकूँ। तिम्रो विषयमा तिमी के भन्छौं?”

^{२३}यूहन्नाले तिनीहरूलाई अगमवक्ता यसैयाको वाणीहरू भने:

“मरूभूमिमा चिच्याई हिँड्ने व्यक्तिको म आवाज हुँ: ‘परमप्रभुको निमित्त सोभो बाटो बनाऊ भन्दै।”

यशैया ४०:३

^{२४}ती यहूदीहरू फरिसीहरूबाट* पठाइएका थिए। ^{२४}तिनीहरूले यूहन्नालाई सोधे, “यदि तिमी ख्रीष्ट होइनौं भने, एलिया होइनौं, भविष्यवक्ता होइनौं किन मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिन्छौ?”

^{२६}यूहन्नाले उत्तर दिए, “म पानीले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिन्छु। तर एकजना व्यक्ति तिमीहरूसँगै अहिले हुनुहुन्छ जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ। ^{२५}ती एक मात्र व्यक्ति जो मेरो पछाडि आउनुहुन्छ, जसको म जुताको फिन्ता खोल्ने योग्य सम्म छैन।”

^{२६}यी सबै कुराहरू यर्दन नदीको अर्को स्थान बेथानियामा भइसकेको हो। जहाँ यूहन्नाले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिइरहेका थिए।

^{२६}अर्को दिन येशूलाई आफूतिर आईरहनु भएको यूहन्नाले देखेर भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा* जसले संसारको पापहरू उठाई लाने छ। ^{३०}त्यो उही हो जसको विषयमा मैले भनेको थिएँ। ‘एकजना पुरुष मेरो पछि आउनेवाला हुनुहुन्छ जो म भन्दा महान हुनुहुन्छ किनभने उ म भन्दा पहिले नै अस्तित्वमा थियो।’ ^{३१}उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर पनि म जान्दिन थिएँ, तर म मानिसहरूलाई पानीले बप्तिस्मा दिँदै आँफै ताकि यहूदीहरूले जानुन कि उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर।

^{३२-३३}तब यूहन्नाले भने, “ख्रीष्ट को थिए भनेर

पनि जान्दिन थिएँ। तर परमेश्वरले मलाई पानीले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिन पठाउनु भएको हो। अनि परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीले आत्मा ओर्लिँदै एक जना मानिसमाथि बसेको देखे छौं। त्यही मानिसले पवित्र आत्माद्वारा* बप्तिस्मा दिनेछन्।’ यूहन्नाले भने, ‘मैले यो सबै भइरहेको देखेको छु। मैले स्वर्गबाट आत्मा ओर्लिँदै गरेको देखें। मैले पवित्र आत्मालाई ढुङ्कुर जस्तै देखें अनि उहाँमाथि बसेको देखें। ^{३५}मैले यो देखेको हुँ र म प्रमाण दिन्छु कि उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुन।”

येशूका प्रथम चेलाहरू

^{३५}अर्को दिन फेरि यूहन्ना त्यहाँ उपस्थित थिए। उनीसँगै उहाँका दुइजना चेलाहरू थिए। ^{३६}यूहन्नाले येशू हिडिरहेका देखे र उनले भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा।”

^{३७}यूहन्नाको कुरा सुनिसके पछि ती दुइ चेलाहरू येशूको पछि लागे। ^{३८}येशू फर्केर हेर्नुभयो र उहाँको पछि ती दुइजना चेला आइरहेको देखेर उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू के चाहन्छौ?”

ती दुइजनाले भने, “रब्बी, तपाईं कहाँ बस्नु हुन्छ?”

^{३९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “मसँग आऊ अनि तिमीहरूले देख्नेछौ।” तब ती दुइजना येशूसँग गए। तिनीहरूले येशू बस्नु भएको ठाउँ देखे। त्यस दिन येशूसँगै तिनीहरू बास बसे। त्यसबेला चार बजी सकेको थियो।

^{४०}यूहन्नाबाट येशूको विषयमा जाने पछि तिनीहरू येशूकै पछि लागे। ती दुइजना मध्ये एकजनाको नाउँ अन्द्रियास थियो। तिनी शिमोन पत्रुसको भाइ थिए। ^{४१}पहिले अन्द्रियासले आफ्नो भाई शिमोनलाई खोज्ने काम गरे। शिमोनलाई अन्द्रियासले भने, “हामीले मसीह* पाएका छौं।”

^{४२}तब शिमोनलाई अन्द्रियासले येशूकहाँ ल्याए। येशूले शिमोनतर्फ हेर्दै भन्नु भयो, “तिमी योआननेसको छोरो शिमोन हो। तिमीलाई केफास* भनेर भनिन्छ।”

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। यहूदी धार्मिक सम्प्रदायकाहरू जसले जेविस आज्ञा र नीतिको पालन सही रूपमा गर्दछन्।

थुमा भेडोको पाठा। बाइबलमा येशूलाई “लाम्पेड घेद” पनि भनिन्छ जसको अर्थ प्रभुको भेडो नभनेर यहाँ ‘प्रिय छोरो’ बनाईएको छ।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

मसीह मसीहको अर्थ ‘ख्रीष्ट’ हो।

केफास जुन ग्रीक भाषामा पतरस जसको अर्थ चट्टान।

^{४३}अर्को दिन गालील जानलाई येशूले निश्चय गर्नुभयो। येशूले फिलिपलाई भेट्नु भयो र भन्नु भयो “मलाई पछ्याउ।” ^{४४}अन्द्रियास र पत्सुस जस्तै फिलिप पनि बेथसेदा शहरका थिए। ^{४५}फिलिपले नथनेललाई भेट्टाए र भने, “मोशाले व्यवस्थामा के लेख्नु भएको थियो सम्झ। मोशाले एकजना मानिसको विषयमा आईरहेछ भनी लेख्नु भएको थियो जो आईरहेको छ। अगमवक्ताहरूले पनि उहाँको विषयमा लेख्नु भएको थियो। हामीले उहाँलाई नै पायौं। उहाँको नाउँ येशू हो, योसेफका पुत्र। उहाँ नासरतका हुनुहुन्छ।”

^{४६}तर नथनेलले फिलिपलाई सोधे, “के नासरतबाट केही राम्रा कुरो आउन सक्छ?”

फिलिपले उत्तर दिए, “आऊ अनि हेर।”

^{४७}येशूले नथानेलाई आफूतर्फ आईरहेको देख्नु भयो र भन्नुभयो, “यो आईरहेको मान्छे साँच्चि नै एकजना इसाएली हुन्। उनमा त्यस्तो कुनै खोट छैन।”

^{४८}नथनेलले उनलाई सोधे, “मलाई कसरी तपाईंले चिन्नु हुन्छ?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “फिलिपले तिमीसँग मेरो विषयमा बात गर्न भन्दा पहिल्यै तिमी नेभाराको रूखमुनि हुँदै खेरी नै तिमीलाई देखे।”

^{४९}तब नथनेलले येशूलाई भने, “गुरू तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। तपाईं इसाएलका राजा हुनुहुन्छ।”

^{५०}येशूले नथनेललाई भन्नुभयो, “तिमी यसकारण विश्वास गर्दछौ कि मैले तिमीलाई नेभाराको रूख मुनि देखेको थिए भनेर? तिमीले यो भन्दा महान चीज देखे छौ।” ^{५१}तब येशूले पनि भन्नुभयो, “म तिमीलाई सत्य भन्नेछु। तिमीहरू सबैले स्वर्ग उत्रिएको देखेछौं अनि तिमीले ‘परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूलाई मानिसको पुत्रमाथि * जाँदै तल आँउदै’ * गरेको देखेछौं।”

कानामा विवाह-समारोह

२ दुइदिन पश्चात् गालीलको काना भन्ने शहरमा विवाह समारोह भइरहेको थियो। येशूको आमा त्यहाँ

हुनुहुन्थ्यो। ^२येशू अनि उनका चेलाहरूलाई पनि त्यहाँ निम्ताइएको थियो। ^३विवाह समारोहमा प्रशस्त दाखरस थिए। दाखरस जति सकिसके पछि येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन “तिनीहरूसँग अब रक्सी छैन।”

^४येशूले उत्तर दिनुभयो, “प्रिय नारी, मैले के गर्न पर्छ, मलाई नभन मेरो समय अब आइ सकेको छैन।”

^५येशूकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन्, “उनले जे भन्छन् त्यही गर।”

^६त्यहाँ ढुंगाका ठूल-ठूला छ वटा पानीका घ्याम्पाहरू थिए। यहूदीहरूले आफ्ना शुद्धी धर्मनुष्ठानमा ती पानीका घ्याम्पाहरू चलाउने गर्दथे। प्रत्येक घ्याम्पाहरू बीस अथवा तीस गेलेन परिमाणको थियो।

^७येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “घ्याम्पाहरू पानीले भर।” तब: नोकरहरूले चुली-चुलीसम्म घ्याम्पाहरूमा पानी भरिदिए।

^८तब येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “अब केही पानी घ्याम्पाबाट निकाल र लगेर समारोहका अध्यक्षकहाँ पुर्खाऊ।” तिनीहरूले त्यसै गरे। ^९विवाह समारोहका मुखियाले चाखे, पानी दाखरस भईसकेको थियो। दाखरस कहाँबाट आयो तिनलाई थाहा भएन। तर यो विषय नोकरहरूलाई मात्र थाहा थियो जसले पानी ल्याएका थिए। तब मुखियाले बेहुलालाई* बोलाउन पठाए र ^{१०}उनले बेहुलालाई भने, “मानिसहरूले पहिले राम्रो दाखरस सँधै बाँड्छन्। पछि पाहुनाहरू मात्दै गएपछि अलिक सस्तो रक्सी बाँड्न थाल्दछन्। तर तिमीले अहिलेसम्म राम्रो दाखरस जोगाएर राखेका रहेछौ।”

^{११}येशूले सर्वप्रथम गालीलको काना शहरमा गर्नु भएको चमत्कार यही थियो। येशूले आफ्नो महानता देखाउनु भयो। अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे।

^{१२}त्यसपछि येशू कफर्नहुम शहर तर्फ जानु भयो। उहाँकी आमा, भाइहरू अनि चेलाहरू उहाँसँगै गए। तिनीहरू केही दिनको लागि मात्र कफर्नहुममा बास बसे।

मानिसको पुत्र येशूले स्वयंलाई ‘मानिसको पुत्र’ भनेर पनि चलाउनु सम्बोधन गर्नु हुन्छ। दानिएलमा ७:१३-१४ यो नाम मसिहीलाई पनि सम्बोधन गरेको थियो।

‘तिमीले ... तल आँउदै’ उत्पत्ती २८:१२।

बेहुला विवाहको निमित्त योग्य पुरुष।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मती २१:१२-१३; मार्कुस ११:१५-१७; लूका १९:४५-४६)

^{१३}यहूदीहरूको निस्तार चाड* अति नजिक थियो। अतः येशू यरूशलेमतर्फ जानु भयो। ^{१४}यरूशलेममा येशू मन्दिर तर्फ जानु भयो। उहाँले मन्दिरमा मानिसहरूले गाईगोरू, भेडा अनि परेवाहरू बेच्दै गरेको देख्नु भयो। अन्य मानिसहरू टेबलमाथि बसिरहेको देख्नु भयो। तिनीहरू लेन्देन र मानिसको पैसाको व्यापार गरिरहेका थिए। ^{१५}येशूले केही डोरीका टुक्राहरू लिएर कोरा बनाउनु भयो। तब जम्मै ती मानिसहरूलाई भंडा र गाई सहित मन्दिर बाहिर लघार्नु भयो। येशूले लेन्देन गरिएको पैसा छरपुष्ट पाईं टेबल उल्टाई दिनुभयो। ^{१६}येशूले ती टुकुरहरू बेचीरहेका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “यी चीजहरू यहाँबाट लगेर गईहाल। मेरो पिताको घरलाई किनबेचको बजार जस्तो नबनाऊ।”

^{१७}यो भइसकेपछि येशूका चेलाहरूले धर्मशास्त्रमा के लेखिएको थियो त्यसको सम्भन्ना गरे:

“तिम्रो घरको व्यग्रताले मलाई मार्ने छ।”

भजनसंग्रह ६९:९

^{१८}यहूदीहरूले येशूलाई भने, “यी चीजहरू गर्ने तपाईंको अधिकारको प्रमाणको लागि चमत्कार देखाउनु होस्।”

^{१९}येशूले भन्नुभयो, “यो मन्दिरलाई ध्वंश पार र फेरि म यसलाई तीन दिनमा बनाई दिनेछु।”

^{२०}यहूदीहरूले भने, “यो मन्दिर निर्माण गर्नलाई मानिसहरूलाई छयालीस वर्ष लागेको थियो। यसकारण यसलाई तीन दिन भित्रमा फेरि बनाउन सक्छु भनेर कसरी घोषणा गर्न सक्छौ?”

^{२१}वास्तवमा मन्दिरको संदर्भ येशूलाई आफ्नो देहसँग थियो। ^{२२}मृत्युबाट उहाँ बौरी उठी सकेपछि उहाँले त्यसो भनेको कुरा उनका चेलाहरूले सम्भे। तब येशूले भन्नुभएको वचन र धर्मशास्त्रमा तिनीहरूले विश्वास गरे।

^{२३}यहूदीहरूका निस्तार चाडको समय येशू यरूशलेममा हुनुहुन्थ्यो। उहाँको चमत्कारहरू देखिसकेपछि धेरै

निस्तार चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण छुट्टीको दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मीश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्भन्नामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्। लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

मानिसहरूले उहाँ माथि विश्वास गर्न थाले। ^{२४}तर येशूले तिनीहरूमाथि विश्वास राख्नुभएन। किन त्यसो गर्नु भयो? किनभने ती मानिसहरूले उहाँप्रति के सोचिरहेका हुन्थे, ^{२५}कसैले मानिसहरूको विषयमा उहाँलाई भन्नु पर्ने आवश्यक थिएन किनभने उहाँले मानिसको हृदयमा के छ जान्नु हुन्थ्यो।

येशू र निकोदेमस

३ त्यहाँ निकोदेमस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। ^२तिनी फरिसीहरू मध्ये एक अनि यहूदीहरूका अगुवाहरू मध्ये एकजना थिए। ^३एक रात निकोदेमस येशूकहाँ आए। उनले भने, “रब्बी* हामी जान्दछौ तपाईं परमेश्वरद्वारा पठाईएको एकजना शिक्षक हुनुहुन्छ। किनभने परमेश्वरको सहयोग बिना तपाईंले जुन चमत्कारहरू गर्नु हुँदछ कुनै मानिसले गर्न सक्तैन।”

^३येशूले उत्तर दिनु भयो, “म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। मानिस फेरि एकपल्ट जन्मनु पर्छ। यदि मानिस फेरि जन्मेन भने, त्यसले परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश पाउने छैन।”

^४निकोदेमसले भने, “एक व्यक्ति जो बुढो छ, उ फेरि कसरी जन्मन सक्छ? के उ पुनः आमाको गर्भभित्र दोस्रो पल्ट पस्न सक्छ अनि फेरि जन्मन्छ?”

^५तर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। मान्छे पानी र आत्माबाट जन्मनु नै पर्छ। यदि उ त्यसरी जन्मेन भने, परमेश्वरको राज्यमा प्रवेशगर्न सक्तैन। ^६मान्छेको शरीर आमा-बाबुबाट जन्मिन्छ। तर मान्छेको आत्मिक जीवन आत्माबाट जन्मिन्छ। ^७आश्चर्य नमान, मैले तिमीलाई भने, ‘तिमी पुनः जन्मिने पर्छ।’ हावा जता चाहन्छ त्यतै बहन्छ। तिमीले हावा बहेको सुन्छौ। ^८तर हावा कहाँबाट आउँदछ र कतातिर गईरहेछ तिमी जान्दैनौ। यसर्थ मान्छे त्यस्तै हुँदछ जो आत्माबाट जन्मन्छ।”

^९निकोदेमसले सोधे, “यी सबै कसरी सम्भव हुनसक्छ?”

^{१०}येशूले भन्नुभयो, “तिमी इस्त्राएलको एक शिक्षक हो। तर अफसम्म यी कुराहरू बुझ्दैनौ? ^{११}म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। हामी जे जान्दछौ त्यसको विषयमा कुरा गर्नेछौ। हामीले जे देखेका छौ त्यसको साक्षी दिन्छौ। तर पनि तिमीले हाम्रो साक्षी स्वीकार गर्दैनौ।

रब्बी अर्थ गुरु।

^{१२}पृथ्वीमा भएका कुराहरूका विषयमा मैले भनि सकेकोछु। तर तिमी विश्वास गर्दैनौ। तब तिमिले कसरी विश्वास गर्ने छौ यदि मैले स्वर्गीय वस्तुहरूको विषयमा कुरा गरे भने? ^{१३}मानिसको पुत्र बाहेक कोही कहिल्यै स्वर्ग गएको छैन। उहाँ नै एक हुन जो स्वर्गबाट तल आए।

^{१४}“मोशाले मरूभूमिमा साँपलाई उठाउनु भयो। मानिसको पुत्रसँग पनि त्यस्तै छ। मानिसको पुत्र पनि उचालिनु पर्छ। ^{१५}त्यसर्थ उहाँमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले अनन्त जीवन पाउनेछ।”

^{१६}हो, परमेश्वरले संसारलाई यति साहो माया गर्नु भयो कि आफ्ना एकमात्र छोरालाई दिनु भयो। परमेश्वरले आफ्ना छोरालाई दिनुभयो त्यस द्वारा उहाँमाथि विश्वास गर्ने हरेक नाशहुने छैन तर अनन्त जीवन प्राप्त गर्नेछ।

^{१७}परमेश्वरले आफ्ना छोरोलाई संसारको न्याय गर्नलाई पठाउनु भएको होइन। तर परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई उबाट संसार बाँचोस् भनेर पठाउनु भएको हो। ^{१८}जसले परमेश्वरको पुत्र माथि विश्वास गर्दछ उ दोषी ठहरिँदैन। तर जसले विश्वास गर्दैन र उसको पहिल्यै न्याय भइसकेको छ उ वहिष्कृत हुन्छ। किन? किनभने त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको एउटै पुत्र माथि विश्वास गरेको छैन। ^{१९}मानिसहरूको न्याय यही आधारमा गरिन्छ: संसारमा ज्योति आएको छ, तर मानिसहरूले ज्योतिको बदलीमा अन्धकार मन परायो। किन? किनभने तिनीहरूले दुष्ट कामहरू गरिरहेका थिए। ^{२०}प्रत्येक जसले दुष्ट-कर्महरू गर्दछ त्यसले ज्योतिलाई घृणा गर्छ। तिनी ज्योति तर्फ आउने छैन। किनभने उसको दुष्ट कामहरू ज्योतिमा देखिने छ। ^{२१}तर त्यो जसले सत्यको बाटो पहिल्याएर अनि ज्योति तर्फ आउँदछ यसर्थ यो देखाइने छ कि उसको काम परमेश्वर मार्फत गरिएको हो।*

येशू र बपतिस्मा दिने यूहन्ना

^{२२}त्यसपछि, येशू र उहाँका चेलाहरू यहूदियाको इलाकातिर गए। त्यहाँ येशू आफ्ना चेलाहरूसँग बस्नुभयो र मानिसहरूलाई बपतिस्मा* दिनु भयो। ^{२३}यूहन्नाले पनि एनोनमा मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिइरहेका थिए। एनोन

पदहरू १६-२१ केही विद्वानहरू पदहरू १६ देखि २१ सम्म येशूको वचनहरू भनी सोच्छन्। अरूहरू भन्छन् यी यूहन्नाले लेखेका हुन्।

बपतिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

भन्ने ठाउँ सालीमको छेउमा पर्दछ। यूहन्नाले त्यहीं बपतिस्मा दिए किनभने त्यहाँ प्रशस्त पानी थियो। मानिसहरू बपतिस्मा लिन त्यहाँ गइरहेका थिए। ^{२४}यो घटना यूहन्ना जेलमा थुनुवा पर्नु अगाडि यस्तो भयो।

^{२५}यूहन्नाका चेलाहरू र केही यहूदीहरू माभ धार्मिक शुद्धीकरण* विषय वाद-विवाद भइरहेको थियो। ^{२६}त्यसैले चेलाहरू यूहन्ना कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू, के तपाईं त्यो मान्छेलाई सम्भन्नु हुन्छ जो तपाईंसँग यर्दन नदी पारी थियो? उनी त्यही एक मानिस हुन जसको विषयमा तपाईंले मानिसहरूलाई भनिरहनु भएको थियो। अहिले उनले मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिइरहेछन् अनि धैरेजना उनी कहाँ गइरहेछन्।”

^{२७}यूहन्नाले उत्तर दिए, “मान्छेले त्यही मात्र पाउन सक्छ जो परमेश्वरले दिनुहुन्छ।” ^{२८}तिमीहरू आफैले सुनेका छौ कि ‘म ख्रीष्ट होइन भनेर। म एकमात्र त्यो व्यक्ति हुँ जसलाई उहाँको निम्ति बाटो तयार पार्न परमेश्वरले पठाउनु भएको हो।’ ^{२९}बेहुली बेहुलाकै मात्र हो। बेहुलाको साथी जो उसको छेउमा उभिन्छ उसको आवाज सुन्दा आनन्दित हुँदछ, म सँग त्यही आनन्द छ अनि अहिले यो आनन्द पूर्ण भएको छ। ^{३०}उहाँ अधिक महत्वपूर्ण हुनु पर्छ अनि म अल्प महत्वपूर्ण हुनु पर्छ।

उहाँ एकमात्र स्वर्गबाट आउनु भएको

^{३१}“तर एक जो स्वर्गबाट आउनु हुन्छ, उनी सबै भन्दा महान हुनुहुन्छ। जुन व्यक्ति पृथ्वीबाट आउँदछ उ पृथ्वीकै हो र उसले जे पनि पृथ्वीबाटै गर्दछ। जो एकमात्र स्वर्गबाट आउनुहुन्छ उहाँ सबैभन्दा महान हुनुहुन्छ। ^{३२}उहाँले जे देख्नु र सुन्नुभएको छ, त्यसको साक्षी उहाँ दिनुहुन्छ, तर मानिसहरूले उहाँको साक्षीलाई स्वीकार गर्दैनन्। ^{३३}उनीहरू जजसले उहाँको साक्षीलाई स्वीकार गर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरले सत्य बोलेको साक्षी गर्दछ। ^{३४}उहाँले जो परमेश्वरद्वारा पठाइएको छ परमेश्वरको संदेश भन्नु हुन्छ। परमेश्वरले उहाँलाई सीमाहीन आत्मा प्रदान गर्नुभयो। ^{३५}पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि हरेक बस्तुमा शक्ति प्रदान गर्नु भएको छ। ^{३६}जुन व्यक्तिले पुत्रमाथि विश्वास गर्छ उसले अनन्त जीवन प्राप्त गर्दछ। तर जुन व्यक्तिले पुत्रको आज्ञा मान्दैन

धार्मिक शुद्धीकरण यहूदीहरूका धार्मिक नियम थियो, खान, आराधना गर्न र केही विशेष कार्य गर्न अगाडि शुद्धीकरण गर्ने नियम।

उसले त्यो जीवन देख्ने छैन। परमेश्वरको क्रोध उमाथि रहनेछ।”

येशू एक सामरी स्त्रीसँग बोल्नुहुन्छ

४ येशूले यूहन्नाले भन्दा धेरै चेलाहरू बनाउँनु हुँदैंछ साथै बपतिस्मा पनि दिनु हुँदैंछ भन्ने फरिसीहरूले सुने। ^२तर वास्तवमा येशू स्वयंले बपतिस्मा दिनु भएको थिएन। उहाँका चेलाहरूले उहाँकै निमित्त मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिइरहेका थिए। फरिसीहरूले उहाँको विषयमा सुनीसकेका थिए भनेर येशूलाई थाहा थियो। ^३त्यसैले येशू यहूदिया छोडेर गालील फर्कनु भयो। ^४गालील जाँदा येशूलाई सामरी देशभएर जानु पर्थ्यो।

^५सामरी अन्तर्गत सिचार भन्ने नगरमा येशू आईपुग्नुभयो। यो नगर याकूबले आफ्ना छोरो यूसुफलाई दिएको जमीनको नगीच पर्थ्यो। ^६याकूबको कुवा त्यहाँ थियो। येशू आफ्नो लामो यात्राबाट थकेपछि त्यही कुवाकै छेउमा विश्राम गर्न बस्नुभयो। त्यसबेला प्रायः मध्याह्नको समय थियो। ^७एकजना सामरी स्त्री मानिस कुवामा पानी भर्नलाई आई। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “दया गरेर मलाई पिउने पानी देऊ।” ^८त्यस समय येशूका चेलाहरू खाना किन्न गएका थिए।

^९सामरी स्त्रीले उत्तर दिई, “तपाईंले पानी मागेको देखेर म छक्क परे। तपाईं यहूदी हुनुहुन्छ अनि म एकजना सामरी स्त्री!” यहूदीहरूको सामरीहरूसँग* कुनै सम्बन्ध छैन।

^{१०}येशूले उत्तर दिनुभयो, “यदि परमेश्वरले के प्रदान गर्नु हुन्छ अनि उ जसले पानी माग्दै छ, तिमीले जानेको भए, तिमी मलाई माग्ने थियौं र म तिमीलाई जीवनको पानी दिने थिएँ।”

^{११}त्यस स्वास्नी मानिसले भनी, “महोदय, त्यस्तो जीवनरूपी पानी कहाँ पाउनुहुन्छ? यो कुवा निकै गहिरो छ, पानी निकाल्न तपाईंसँग केही छैन।” ^{१२}तपाईं हाम्रो पूर्वा याकूबभन्दा पनि महान हुनुहुन्छ? याकूबले यो कुवा हामीलाई दिनुभयो। उहाँले यसैबाट पानी पिउनु भयो। उहाँका छोराहरू र उहाँका गाई-बस्तुहरूले यही कुवाबाट पानी लिए।”

सामरी यहाँ अनुवादमा नेपाली ‘सामरी’ बनाइएको छ। सामरीहरू वास्तवमा यहूदी समुदाय नै हुन। तर यहूदीहरूले तिनीहरूलाई शुद्ध वा खाटी यहूदी मान्दैनन्। यसैले सामरी स्त्रीले आफूलाई यहूदीहरूभन्दा निम्न ठान्दछन्।

^{१३}येशूले उत्तरमा भन्नुभयो, “प्रत्येक व्यक्ति जसले यसको पानी पिउँदछ तिनीहरू पुनः तिर्खाउने छन्।” ^{१४}तर त्यस व्यक्ति जसले, मैले दिएको पानी पिउँदछ उ फेरि तिर्खाउने छैन। मैले जुन पानी उसलाई दिन्छु त्यो व्यक्ति भित्र पानीको स्रोत बनिनेछ। जुन पानीले अन्त जीवन दिन्छ त्यही स्रोतबाट बहनेछ।”

^{१५}त्यस स्त्रीले येशूलाई भनी, “महोदय, मलाई यो पानी दिनुहोस् ताकि म कहिल्यै तिर्खाउने छैन अनि म अफ बेसी पानी भर्न यहाँ आईरहन पर्दैन।”

^{१६}येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिमी पितालाई बोलाऊ अनि यहाँ फर्केर आऊ।”

^{१७}त्यस स्त्रीले भनी, “तर मेरो पति छैन।”

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले सही भन्यौं कि तिमी पति छैन।” ^{१८}तिमी पाँच जना पतिहरू थिए, अनि तिमीसित जुन पुरुष अहिले बसिरहेको छ त्यो तिमी पति होइन। “तिमीले जे भन्यौं सोचो हो।”

^{१९}त्यस स्त्रीले भनी, “महोदय, अब म जान्न सक्छु कि तपाईं एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ।” ^{२०}हाम्रा पुर्खाहरूले यो पर्वतमा उपासना गर्थे। तर तपाईं यहूदीहरू भन्नुहुन्छ कि यरूशलेम नै त्यो स्थान हो जहाँ हामीले परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ।”

^{२१}येशूले भन्नुभयो, “मलाई विश्वास गर, नारी! एउटा समय आईरहेकोछ जब तिमीले पितालाई यो पहाडमा अथवा यरूशलेममा आराधना गर्ने छैनौं।” ^{२२}तिमी सामरीहरू जे आराधना गर्दछौं त्यो जान्दैनौं। हामी यहूदीहरू के आराधना गर्दछौं त्यो जान्दछौं। मुक्ति यहूदीहरूबाटै आउँदछ। ^{२३}समय आईरहेछ जब सत्य यहूदीहरूको आत्मा र सत्यतामा उपासना गर्नेछन्। अनि त्यो समय आइसकेको छ। यस किसिमका आराधकहरूलाई नै पिताले चाहनुहुन्छ। ^{२४}परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ। यसैले जसले परमेश्वरलाई पुज्दछ उहाँलाई आत्मा र सत्यतामा नै पुज्नु पर्छ।”

^{२५}त्यस स्त्रीले भनी, “म जान्दछु मसीह (ख्रीष्ट भनिन्छ) आउनु हुँदैछ।” “जब उहाँ आउनु हुन्छ, उहाँले हामीलाई प्रत्येक कुराको व्याख्या गर्नु हुनेछ।”

^{२६}तब येशूले भन्नुभयो, “एक जो तिमीसित बोलिरहेछ, म मसीह हुँ।”

^{२७}त्यस समय येशूका चेलाहरू शहरबाट फर्केर आए। तिनीहरू येशूलाई एक जना स्त्रीसँग यसरी बात गरिरहेको देखेर छक्क परे। तर तिनीहरू कसैले पनि

सोधे आँट गरेरनु, "तँपाई के चाहानु हुन्छ?" वा "तपाई यस स्त्रीसँग किन बात गरिरहनु भएको छ?"

^{२८}तब त्यस स्त्रीले पानी भर्ने गाग्रो त्यतै छाडी र नगर तिर लागी। तिनले शहरवासीहरूलाई भनिन्, ^{२९}"एकजना मानिसले मैले गरेको सबै कुरा बताइदिनुभयो। आज उहाँलाई हेर। के उहाँ खीष्ट हुन सक्छ?" ^{३०}तब मानिसहरू शहर छाडे अनि येशू कहाँ गए।

^{३१}जब त्यस स्त्री नगरमा थिई, येशूका चेलाहरूले उहाँलाई आग्रह गरिरहेका थिए, "गुरुज्यू केही खानुहोस!"

^{३२}तर येशूले उत्तर दिनुभयो, "मसँग खाने भोजन छ, जुन तिमीहरूलाई थाहा छैन।"

^{३३}तब चेलाहरूले आपसमा सोधे, "के कसैले येशूलाई केही भोजनहरू ल्याई दिएका थिए?"

^{३४}येशूले भन्नुभयो, "मेरो भोजन जसले मलाई यहाँ पठाँउनु भएको छ उहाँको इच्छालाई अनुसरण गर्नु हो अनि उहाँले मलाई दिएको काम पुरा गर्नु हो।" ^{३५}जब तिमीहरू रोपाई गर्छौ र भन्छौ बाली काटन अब्बे चार महीना छ, तर तिमीहरू आफ्ना आँखा खोल र मानिसहरूलाई हेर। तिनीहरू पनि बाली काटने समय भएको खेतबारी जस्ता छन्। ^{३६}अहिले सम्म, जसले बाली काट्छ उसैले ज्याला पाउँछ। उसैले अनन्त जीवनको लागि फसल थुपाउँछ। यसैले जसले रोपाई गर्दछ र जसले बाली काट्दछ दुवै सँगै आनन्दित हुँदछ। ^{३७}यसर्थ त्यो भनाई, 'एकजना मान्छेले रोप्छ अनि अर्को मान्छेले बाली काट्छ यसो विषय सत्य छ।' ^{३८}तिमीहरूलाई मैले बाली काट्न पठाए जुन तिमीहरूले रोपेनौ। अरूले काम गरे र तिनीहरूका कामबाट तिमी लाभान्वित भयो।"

^{३९}त्यो नारीको प्रमाणको कारणले गर्दा सामरी नगरमा धेरै जसो मानिसहरूले विश्वास गरे। तिनले भनिन्, "उहाँले मैले जे गरेकी थिए प्रत्येक कुरा भन्नु भयो।" ^{४०}तब सामरीवासीहरू येशूकहाँ आए। येशूलाई उनीहरूसँगै बस्ने आग्रह गरे। तब येशू त्यहाँ दुइ दिन बस्नुभयो। ^{४१}तर अब्बे धेरै मानिसहरूले उहाँकै वचनको कारणले उहाँलाई विश्वास गरे।

^{४२}मानिसहरूले सामरीकी त्यस स्वास्नी मानिसलाई भने, "प्रथम हामीले तिमीले जे भन्यौ त्यसको कारणले गर्दा येशूमाथि विश्वास गर्छौ। तर अब हामीले आफ्नो लागि जे सुनेका छौ त्यही कारणले विश्वास गर्छौ।"

हामीले अब बुझ्न थाल्यौ कि उहाँ मात्र एक त्यस्तो व्यक्ति हुनुहुन्छ जसद्वारा यो संसार बाँच्न सक्छ।"

येशूले एकजना अफिसरको छोरोलाई निको पार्नु भयो

(मती ८:५-१३; लुका ७:१-१०)

^{४३}दुइ दिन बितीसके पछि त्यो ठाँउ छाडेर येशू गालीलमा जानुभयो। ^{४४}येशूले अघि बाटै भनिसक्नु भएको थियो कि उहाँको आफ्नो शहरमा अगमवकाललाई आदर गरिदैन। ^{४५}यसर्थ जब येशू गालीलमा आईपुनु भयो तिनीहरूले उहाँलाई स्वागत गरे कारण तिनीहरूले येशूले यरूशलेमको निस्तार चाडमा गरेका सबै कुराहरू देखी सकेका थिए। तिनीहरू पनि चाडको लागि गएका थिए।

^{४६}येशू गालील अन्तर्गत कानामा फेरि जानुभयो जहाँ येशूले पानीलाई दाखरसमा परिवर्तन गर्नु भएको थियो। त्यहाँ कफर्नहुममा एकजना राजाका अधिकारी थिए। त्यो अधिकारीको छोरो बिमारी थियो। ^{४७}त्यस मानिसले यहूदियाबाट येशू गालीलमा तर्फ आइरहनु भएको भनी सुने। तब येशूलाई भेट्न तिनी कानातर्फ गए। उसले येशूलाई कफर्नहुममा आउने अनि उसको छोरोलाई निको पारीदिन बिन्ती गर्‍यो। उसको छोरो मर्न आँटको थियो। ^{४८}येशूले उनलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूले आश्चर्यपूर्ण कुराहरू र चमत्कारिक संकेतहरू हेर्नु पर्छ नत्र तिमीहरूले विश्वास गर्ने छैनौ।"

^{४९}राजाको अधिकारीले भन्यो, "महोदय, मेरो छोरो मर्न अघि मेरो घरमा एकपल्ट आई दिनुहोस।"

^{५०}येशूले उत्तर दिनुभयो, "जाऊ, तिम्रो छोरो बाँचेछ।" येशूले भन्नु भएको कुरा त्यस मानिसले विश्वास गरे अनि घर फर्की आए। ^{५१}घर जाँदै गर्दा बाटामा उसको नोकरसँग भेट भयो। नोकरले भने, "तपाईंको छोरो ठीक भएको छ।"

^{५२}त्यस मानिसले सोधे, "कुन समयबाट त्यो निको हुन थाल्यो?" उसको नोकरले उत्तर दियो, "हिजो एक बजेदेखि तपाईंको छोरोको ज्वरो हट्यो।"

^{५३}त्यस अधिकारीले बुझ्यो कि येशूले उसलाई त्यही समयमा भन्नुभएको थियो, "तिम्रो छोरो जीवित रहनेछ।" यसर्थ उनी लगायत घरका सबै मानिसहरूले येशूमाथि विश्वास गरे।

^{५४}यहूदियाबाट गालीलमा आएपछिको यो दोस्रो चमत्कारपूर्ण कार्य येशूले गर्नुभएको हो।

तलाउको छेउमा भएको मानिसलाई

येशूले निको पार्नुहुन्छ

५ त्यसपछि येशू यहूदीहरूका विशेष चाडका लागि यरूशलेम जानुभयो। यरूशलेममा पाँचवटा दलानहरूले घेरिएको एक तलाउ छ। यहूदीहरूका भाषामा यसलाई बेथेसदा भनिन्छ। यो तलाउ भेडा-ढोकाको नगीचमा छ। धेरै रोगी मानिसहरू त्यही कुवाको ती दलानमा लडिरहेका थिए। तिनीहरूमा कोही अन्धाहरू, कोही लङ्गाहरू अनि कोही पक्षाघात भएकाहरू थिए।*
* त्यहाँ अर्तीस वर्ष देखि रोगले ग्रस्त भएको एकजना रोगी थियो।^१ येशूले त्यस व्यक्तिलाई त्यहाँ लडिरहेको देख्नु भयो। येशूलाई त्यो व्यक्ति लामो समयदेखि बिमार भएको थाहा थियो। अतः येशूले त्यस व्यक्तिलाई सोध्नु भयो, “तिमी निको हुन चाहन्छौ?”

^२ त्यस रोगीले उत्तर दियो, “महाशय, मलाई त्यो पानी च्लिरहेको बेला त्यहाँ पस्न सहायता गर्ने कोही छैन। मैले कोशिश गर्दा गर्दै मेरो अधि कुवामा मानिस पसि हाल्छ।”

^३ तब येशूले भन्नुभयो, “उठ! तिम्रो ओछ्यान उठाऊ र हिड”

^४ तब तुरन्तै त्यो मानिस निको भयो। त्यो मानिसले आफ्नो ओछ्यान उठायो र हिंड्न थाल्यो। त्यस्तो घटना भएको दिन शबाथको दिन* थियो।

^५ तब यहूदीहरूले त्यस मानिसलाई भने, “आजको दिन शबाथको दिन हो। शबाथको दिन यसरी ओछ्यान बोकेर जानु, हाम्रो व्यवस्थाको विरुद्ध हो।”

^६ तर त्यस मानिसले भन्यो, “जुन व्यक्तिले मलाई निको तुल्याउनु भयो, उनैले भन्नुभयो, ‘तिम्रो ओछ्यान उठाऊ र हिंड।’”

पद ३ ३ पदको अन्तमा ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा थपिन्छ “अनि तिनीहरूले पानी हल्लिजेर पखौं।”

पद ४ केही पछिका प्रतिलिपिले पद ४ मा थपेको छ: “कुनै कुनै समयमा प्रभुको दूत पोखरीमा आए अनि पानी हल्लाए। दूतले यसो गरे पछि जो पहिलो व्यक्ति पोखरी भित्र जान्थ्यो त्यो उसको कुनै पनि विमारबाट निको हुन्थ्यो।”

शबाथको दिन जसको अर्थ विश्रामको दिन भनिएको छ। यहूदीहरूका सप्ताहको यो सातौं दिन हो। अनि यहूदीहरूका लागि यो विशेष धार्मिक पर्व पनि हो।

^१ यहूदीहरूले सोधे, “तिमीलाई त्यसरी ओछ्यान बोकेर जाउ भन्ने मानिस को हो?”

^२ तर त्यो मानिसले जसद्वारा आफू निको भएको थियो, उहाँ को हुनुहुन्थ्यो चिनेन। त्यस बेला त्यहाँ धेरै मानिसहरू थिए र येशू सुटुक्क गइसक्नु भएको थियो।

^३ केही समय पछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेटाउनु भयो। येशूले उनलाई भन्नु भयो, “हेर, अब तिमी ठीक भयौ। तर अब पाप नगर, तिमीमाथि अभ्र खराब घटनाहरू घट्नेछ।”

^४ तब त्यो मानिस यहूदीहरूकहाँ गयो र तिनीहरूलाई भनियो कि जसले तिनलाई निको पार्नु भयो उहाँ येशू हुनु हुँदोरहेछ।

^५ येशूले त्यस्ता कामहरू शबाथको दिनमा गर्नु भएको थियो। यसैले यहूदीहरूले येशू विरुद्ध नराम्रा कामहरू गर्ने थाले।^६ तर येशूले यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो पिताले कहिल्यै काम रोक्नु भएन। अनि यसैले म पनि काम गर्न रोक्दिन।” येशूले यी कुराहरू भने पछि, यहूदीहरूले उहाँलाई मार्ने अभ्र निश्चय गरे।

^७ किनभने, “येशूले शबाथको दिनमा व्यवस्था मात्र भङ्ग गरेनन्। उहाँले परमेश्वर नै उहाँको आफ्नो पिता हुन पनि भन्नु भयो। अनि यसप्रकारले येशूले आफूलाई परमेश्वरको समान तुल्याए।”

येशूमा परमेश्वरको अधिकार छ

^१ तर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। पुत्रले एकैले केही गर्न सक्ैन। पिताले गरेको कामहरू देखे पछि मात्र पुत्रले त्यसै गर्दछ। पिताले जे गर्दछ पुत्रले त्यही गर्दछ।^२ पिताले पुत्रलाई माया गर्नुहुन्छ अनि आफूले गरेको सम्पूर्ण कार्यहरू पुत्रलाई देखाउनु हुन्छ। यो मानिस निको भयो। तर पिताले यो भन्दा पनि महान कार्य पुत्रलाई देखाउनु हुन्छ। तब तिमीहरू सबै छक्क पर्नेछौ।^३ पिताले मेरेका मानिसहरू उठाउनु भयो र तिनीहरूलाई जीवन दिनु भयो। त्यस्तै प्रकारले पुत्रले पनि जसलाई चाहनु हुन्छ तिनीहरूलाई जीवन दिनु हुन्छ।^४ अनि पिताले कसैको न्याय गर्नु हुन्न। न्याय गर्ने सम्पूर्ण अधिकार पिताले पुत्रलाई सुम्पनु भएको छ।^५ परमेश्वरले यसो गर्नु भएको छ, ताकि सबै मानिसहरूले पुत्रलाई आदर गर्ने छन् जसरी पितालाई आदर गरेका छन्। यदि उ जसले पुत्रलाई आदर गर्दैन

उसले पितालाई पनि आदर गर्दैन जसले उहाँलाई पठाउनु भयो।

^{२४}“म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यदि कुनै व्यक्तिले मेरो कुरा सुन्दछ र मेरा पितामा विश्वास गर्दछ भने उसले अनन्त जीवन पाउने छ। त्यो व्यक्तिलाई कहिल्यै न्याय गरिने छैन। उनी मृत्युबाट बाहिर आएका हुन् अनि जीवनमा प्रवेश गरेका हुन्। ^{२५}“म तिमीहरूलाई साचो भन्दछु, एउटा समय आइरहेको छ। वास्तवमा त्यो समय अहिले नै आइसकेको छ। मानिसहरू जो मरेका छन् उनीहरूले परमेश्वरको पुत्रको आवाज सुनेछन्। अनि जसले ती सुनेका कुराहरू मान्नेछन् उनीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछन्। ^{२६}जीवन पिताबाट आउँदछ र पुत्रलाई पनि उहाँले जीवन-दान दिने अधिकार प्रदान गर्नुभएको छ। ^{२७}अनि पिताले आफ्ना पुत्रलाई मानिसहरूलाई न्याय गर्ने अधिकार दिनुभएको छ। किन? किनभने उहाँ मानिसको पुत्र हुनुहुन्छ। ^{२८}यसमा अचम्म नमान। समय आइरहेछ जब सम्पूर्ण मानिसहरू जो मरेका छन्, तिनीहरूले उहाँको आवाज सुनेछन्। ^{२९}तब तिनीहरू जसले राम्रो कामहरू गरेका छन् बौरि उठनेछन् अनि अनन्त जीवन पाउनेछन्। तर तिनीहरू जसले आफ्नो जीवनमा दुष्ट कामहरू गरेका छन्, दोषी ठहरिनुको लागि बौरिनेछन्।

येशूले यहूदीहरूसँग लगातार वार्तालाप गरिरहनु भयो

^{३०}“म एकलै केही पनि गर्दिनँ। म परमेश्वरबाट जस्तो सुन्छु त्यही प्रकारले न्याय गर्छु। यसैले मेरो निर्णय ठीक हुन्छ। किन? किनभने म आफैलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दिन। तर म उहाँलाई खुशी पार्न चाहन्छु जसले मलाई पठाउनु भयो।

^{३१}“यदि मैले आफ्नो साक्षी आफैले दिन्छु तब मेरो साक्षी समर्थित हुँदैन। ^{३२}तर त्यहाँ अन्य व्यक्ति छ जसले मेरो विषयमा मानिसहरूलाई बताउँदछ। अनि म जान्दछु, उनले जे भन्छन् ती सबै कुराहरू सत्य हुन्।”

^{३३}“तिमीहरूले यूहन्ना समक्ष मानिसहरू पठायो। अनि उनले तिमीहरूलाई सत्य कुरा भने। ^{३४}मलाई मेरो विषयमा भन्नलाई मान्छेको आवश्यकता छैन। तर म तिमीहरूलाई ती कुराहरू भन्नेछु ताकि तिमीहरू बाँच्न सकौ। ^{३५}यूहन्ना एक बत्ती थियो जुन बलेको थियो र प्रकाश दियो। अनि अल्प समयको लागि मात्र पनि त्यो ज्योति पाँउदा तिमीहरू आनन्दित भयो।

^{३६}“तर मसँग मेरै विषयमा जुन साक्षी छ त्यो यूहन्नाको भन्दा महान छ। जुन कामहरू म गरिरहेकोछु त्यही नै मेरो साक्षी हो। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो त्यो कामहरू शेष गर्नलाई दिनु भयो। ^{३७}पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँले मेरो बारेमा साक्षी पनि दिनुभयो। तर तिमीहरूले उहाँको आवाज कहिले सुनेनौ र तिमीहरूले उहाँलाई कहिले देखेनौ। ^{३८}पिताको संदेशले पनि तिमीहरूमा काम गरिरहेको छैन। किनभने जसलाई पिताले पठाउनु भयो उहाँलाई विश्वास गर्दैनौ। ^{३९}तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा सावधानसित अध्ययन गर किनभने तिमीहरू सोचदछौ कि ती धर्मशास्त्रद्वारा तिमीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछौ अनि यिनै धर्मशास्त्रले मेरो विषयमा गवाही दिन्छन्। ^{४०}तर तिमीहरू जीवन पाउनलाई मकहाँ आउँन चाहँदैनौ।

^{४१}“म मानिसहरूबाट प्रशंसा चाहन्न। ^{४२}तर म तिमीहरूलाई जान्दछु तिमीहरूमा परमेश्वरको प्रेम छैन। ^{४३}म मेरो पिताबाट आएको हुँ- अनि म उहाँकै निमित्त बोल्दछु। तर तिमीहरूले मलाई ग्रहण गर्दैनौ। तर यदि कुनै व्यक्ति आँउछ अनि आफ्नै विषयमा बोल्छ भने, उसलाई तिमीहरू ग्रहण गर्नेछौ। ^{४४}तिमीहरू एकाअर्कामा प्रशंसा गरेको रूचाउँछौ। तर तिमीहरूले त्यो प्रशंसाको खोजी गर्दैनौ जो एक परमेश्वरबाट मात्र आँउछ। तब तिमी कसरी विश्वास गर्न सक्छौ? ^{४५}नसम्भ कि म पिता समक्ष तिमीहरूको विरोधमा भन्नेछु। मोशा ती व्यक्ति हुन् जसले तिमीहरू विरुद्ध बोल्छन्। अनि उनै एक हुन जसमाथि तिमीहरूले बचाऊको आशा गरयो। ^{४६}यदि तिमीहरूले साँच्चि नै मोशालाई विश्वास गरेको भए, तिमीहरूले मलाई पनि विश्वास गर्ने थियो? किनभने मोशाले मेरो विषयमा लेख्नु भएको छ। ^{४७}तर तिमीहरूले मोशाले के लेखे त्यसलाई विश्वास गर्दैनौ भने तब म जे भन्छु तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्न सक्छौ?”

येशूले पाँच हजार भन्दा बेसीलाई खुवाउनु भयो

(मती १४:१३-२१; मार्कुस ६:३०-४४; लुका ९:१०-१७)

६ यसपछि, येशू गालीलको भ्नील पारि जानुभयो। ^२धेरै ठूलो भीडले येशूलाई पछ्यायो किनभने तिनीहरू विरामीहरूलाई निको पार्न चमत्कारहरू गर्नुभएको देखेका थिए। ^३येशू डाँडा माथि जानु भयो अनि आफ्ना

चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्नु भयो। ^५त्यसबेला यहूदीहरूको निस्तार चाडको समय प्रायः आइसकेको थियो।

^६येशूले आफ्नो पलक उठाउनु भयो अनि धेरै मानिसहरू उहाँकहाँ आइरहेको देख्नु भयो। येशूले फिलिपलाई भन्नुभयो, “हामीले तिनीहरूलाई खुवाउनको निमित्त रोटीहरू कहाँ किन्न सक्छौं?” ^६येशूले यो प्रश्न फिलिपलाई जाँचलाई सोध्नु भएको थियो। उहाँलाई थाहा भइसकेको थियो कि उहाँले के गरिरहनु भएको छ।

^७फिलिपले उत्तर दिए, “यदि हामी सबैले महिना भरि काम गर्छौ भने पनि प्रत्येकलाई एक एक टुक्रा रोटी दिने पैसा पुग्ने छैन।”

^८त्यहाँ अर्को एक जना येशूका चेला थिए। तिनी शिमोन पत्रुसका भाइ अन्द्रियास थिए। ^९अन्द्रियासले भने, “यहाँ एक जना केटो छ। जसकोमा पाँच वटा जौको रोटी र दुइ टुक्रा साना साना माछा छन्। तर यो त्यति विघ्न मानिसहरूको लागि केही होइन।”

^{१०}येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस्न लाऊ।” यो घाँसे घाँस भएको ठाउँ थियो। त्यहाँ ५,००० जति मानिसहरू बसिरहेका थिए। ^{११}येशूले रोटी लिनु भयो र परमेश्वरलाई यसको निमित्त धन्यवाद दिनुभयो, अनि त्यहाँ बसेका जम्मैलाई रोटी बाँड्नु भयो। माछा पनि त्यसरीनै बाँड्नु भयो। येशूले मानिसहरूलाई जति चाहन्थे त्यति नै दिनु भयो।

^{१२}जब तिनीहरूले खाई सके, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “उब्रेका टुक्राहरू बटुल। केही पनि नष्ट नपार।” ^{१३}तब चेलाहरूले उबिएको रोटीको टुक्राहरू बटुले। पाँचवटा जौको रोटीहरू मानिसहरूले खाएर उब्रेको टुक्राहरू तिनीहरूले ठूलोठूलो बाहवटा डोकोहरू भरे। पाँचवटा रोटीहरू र दुइवटा माछाबाट मात्र शुरू गरेका थिए। चेलाहरूले ती उब्रेका टुक्राहरू ठूलोठूलो बाह डोकोहरूमा भरे।

^{१४}येशूले त्यस्तो चमत्कार गर्नुभएको मानिसहरूले देखे। तिनीहरूले भने, “संसारमा जो अगमवक्ता आउनेवाला हुनु हुन्थ्यो साँच्चै उहाँ नै हुनु हुँदो रहेछ।”

^{१५}येशूले बुझ्नु भयो कि आउने अनि उहाँलाई जबरजस्ती राजा बनाउने योजना मानिसहरूले गर्दै थिए। यसकारण, तिनले त्यो ठाउँ छाडे अनि एकलै पहाडमा गए।

येशू पानीमा हिँड्नु हुन्छ

(मती १४:२२-२७; मार्कुस ६:४५-५२)

^{१६}त्यस साँझ येशूका चेलाहरू गालील भरील तर्फ गए। ^{१७}त्यसबेला अस्थायी भइसक्दा पनि येशू फर्कनु भएको थिएन। चेलाहरू डुङ्गामा चढे अनि कफर्नहुम जान लागे। कफर्नहुम समुद्रको अर्को पट्टि थियो। ^{१८}हावा जोडले चलेकोले गर्दा त्यस समुद्रमा ठूलो छाल उठेर डुङ्गालाई उल्टा घचेटिरहेको थियो। ^{१९}तिनीहरूले तीन-चार कोशसम्म डुङ्गा खियाएर लगे। तब तिनीहरूले येशूलाई देखे। उहाँ पानीमाथि हिँडिरहनु भएको थियो। उहाँ डुङ्गा भए तर्फ आउनु भयो। चेलाहरू डराए। ^{२०}तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “नडराउ, यो म हुँ।” ^{२१}जब उहाँले तिनीहरूसँग बात गर्नुभयो उहाँलाई डुङ्गामा ल्याउन पाउँदा तिनीहरू आनन्दित भए। तब डुङ्गा जमीनतिर आई पुग्यो जुन ठाउँमा तिनीहरू पुग्न चाहन्थे।

मानिसहरूले येशूलाई खोजे

^{२२}अर्को दिन आई पुग्यो। कोही मानिसहरू समुद्रको अर्को किनारतिर बसेका थिए। येशू अब आफ्ना चेलाहरूसँग जानु भएन भन्ने कुरा ती मानिसहरूले थाहा पाए, तर तिनीहरू आफै छोडीए। तिनीहरूले पनि थाहा पाए त्यहाँ एउटा मात्र डुङ्गा थियो। ^{२३}तर तिबेरियासबाट केही डुङ्गाहरू आए। ती डुङ्गाहरू त्यही ठाउँ नजिक थामिए जहाँ परमप्रभुले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए पछि त्यो भीडले रोटी खाएको थियो। ^{२४}ती मानिसहरूले त्यहाँ अब न त येशू न उहाँका चेलाहरू नै देखे। यसर्थ तिनीहरू डुङ्गाहरू लिएर कफर्नहुमतिर लागे। किनभने तिनीहरू येशूलाई भेट्न चाहन्थे।

येशू जीवनको रोटी हुनुहुन्छ

^{२५}मानिसहरूले येशूलाई समुद्र पट्टि देखे। तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “गुरुज्यू, तपाईं यहाँ कहिले आई पुगु भयो?” ^{२६}उहाँले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूले मलाई किन खोजिरहेछौ? के मेरो चमत्कारहरू जसले मेरो शक्तिको प्रमाण दिन्छ देखे पछि मलाई खोजिरहेका छौ? अहँ! म सत्य भन्छु, तिमीहरूले मलाई खोजेको कारण के हो भने तिमीहरूले रोटी खाँयो र पुरा अघायौ। ^{२७}जुन खाद्य नष्ट हुन्छ त्यसको निमित्त काम नगर तर जुन खाद्य नष्ट हुँदैन अनि अनन्त जीवन दिन्छ त्यसको

निमित्त काम गर। मानिसको पुत्रले तिमीहरूलाई त्यस्तो खाद्य दिनु हुन्छ। पिताले देखाएका छन् कि उनी मानिसका पुत्र सँग छन्।”

^{२८}मानिसहरूले येशूलाई सोधे, “परमेश्वरले हामीबाट कस्तो प्रकारको काम चाहनु हुन्छ।”

^{२९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “परमेश्वरले तिमीहरूबाट कस्तो काम चाहनुहुन्छ भने तिमीहरू उहाँले पठाउनु भएको एक माथि विश्वास गर्नु पर्छ।”

^{३०}तब मानिसहरूले सोधे, “तपाईं परमेश्वरले पठाएको प्रमाण दिनलाई एक हो भने के चमत्कार गर्नु सक्नु हुन्छ? यदि हामीले तपाईंको चमत्कार देख्यौ भने तब तपाईं माथि विश्वास गर्नेछौ। तपाईं के गर्नु हुनेछ?”

^{३१}मरूभूमिमा हाम्रा पूर्वाहहरूले मन्न खाए। यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, ‘परमेश्वरले स्वर्गबाट रोटी खानलाई दिनुभयो।’* ”

^{३२}येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। मोशा तिनी एक होइनन् जसले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट रोटी दिए। तर मेरा पिताले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट साँचो रोटी दिनुहुन्छ। ^{३३}परमेश्वरको रोटी के हो? परमेश्वरको रोटी भनेको त्यो चीज हो जुन स्वर्गबाट आर्लेर संसारलाई जीवन दिनुहुन्छ।”

^{३४}मानिसहरूले भने, “प्रभु, त्यो रोटी हामीलाई सँधै दिनुहोस्।”

^{३५}तब येशूले भन्नुभयो, “म त्यो रोटी हुँ जसले जीवन दिँदछ। जुन व्यक्ति मेरोमा आउँदछ उ कहिल्यै भोको हुँदैन। जुन व्यक्ति मेमाथि विश्वास गर्दछ उ कहिल्यै तिर्खाउँदैन। ^{३६}तर मैले तिमीहरूलाई भनिसकेको छु कि यद्यपि मलाई देखेका छौ तापनि तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्दैनौ। ^{३७}जुन मानिसहरू पिताले मलाई दिनुहुन्छ मकहाँ आउने छन्। मकहाँ जो आउँछन् म कसैलाई पनि फर्काउने छुइन। ^{३८}परमेश्वरले जे चाहनु हुन्छ त्यो काम गर्न म स्वर्गबाट आएको हु। मैले चाहेको काम गर्नलाई म आएको होइन। ^{३९}मैले कसैलाई पनि गुमाउनु हुँदैन जुन परमेश्वरले मलाई दिनुभयो अनि अन्तिम दिनमा मैले तिनीहरूलाई जीवनमा उठाउनु पर्छ। उहाँ एक जसले मलाई पठाउनु भयो, उहाँको यही इच्छा हो। ^{४०}प्रत्येक मानिस जसले परमेश्वरका पुत्रलाई चिने र विश्वास गरे तिनीहरूले

अनन्त जीवन पाए। म तिनीहरूलाई अन्तिम दिनमा उठाउने छु। यो मेरा पिता परमेश्वरको इच्छा हो।”

^{४१}यहूदीहरूले येशूको विषयमा गुनासो प्रकट गर्न शुरु गरे। येशूले भन्नु भएको थियो, “म नै रोटी हुँ जुन स्वर्गबाट तल आएकोछ।” ^{४२}यहूदीहरूले भने, “यो येशू हो। हामी उहाँका बाबु-आमा चिन्दछौ। उ यसुफको छोरो हो। उसले कसरी भन्न सक्छ, ‘म स्वर्गबाट तल आएको हुँ?’

^{४३}तर येशूले भन्नु भयो, “एकाअर्कामा गनगनाउनु बन्द गर। ^{४४}पिता एक हुनुहुन्छ जसले मलाई पठाउनु भयो अनि मानिसहरूलाई म समक्ष ल्याइदिनु हुन्छ। तिनीहरूलाई म अन्तिम दिनमा जीवनमा उठाउने छु। कोही पनि आफ्नो मर्जीले आउन सक्तैन। केवल पिताले मात्र मकहाँ ल्याइदिनु सक्नुहुन्छ। ^{४५}अगमवक्ताहरूले लेखे: ‘परमेश्वरले सबैलाई सिकाउनु हुनेछन्।’* मानिसहरू जसले पितालाई सुनेछन् अनि उहाँबाटै सिक्ने छन् मकहाँ आउनेछन्। ^{४६}मैले यो भन्न खोजेको होइन कि पितालाई कसैले देखेकाछन्। तिनी मात्र एक हुन जो पिताबाट आएकाछन् जसले पितालाई देखेका छन्। ^{४७}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले विश्वास गर्छ त्यससित अनन्त जीवन हुनेछ। ^{४८}म रोटी हुँ जसले जीवन प्रदान गर्दछ। ^{४९}तिमीहरूका पुर्खाहरूले मरूभूमिमा मन्ना खाए तर पनि अन्य मानिसहरू जस्तै तिनीहरू मरे। ^{५०}म त्यो रोटी हुँ जो स्वर्गबाट आयो। यदि कुनै व्यक्तिले यो रोटी खाँदछ भने उ कहिल्यै मर्दैन। ^{५१}म जिउँदो रोटी हुँ जो स्वर्गबाट आएको हो। जो व्यक्तिले त्यो रोटी खाँदछ उ अनन्त सम्म बाँच्छछ। यो रोटी मेरो शरीर हो। म दिनेछु ताकि संसारका मानिसहरूले जीवन पाउने छन्।”

^{५२}तब यहूदीहरूको आपसमा वादविवाद शुरु भयो। तिनीहरूले भने, “यो मान्छेले कसरी आफ्नो शरीर खान दिन्छ?”

^{५३}येशूले भन्नु भयो, “म साँचो भन्छु। तिमीहरूले मानिसको पुत्रको शरीर खानै पर्छ। उसको रगत पिउनु नै पर्छ। यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने तिमीहरूले जीवन पाउने छैनौ। ^{५४}तर जसले मेरो शरीर खान्छ र रगत पिउँछ उसको जीवन अमर हुन्छ। अन्तिम दिनमा म उसलाई उठाउनेछु। ^{५५}मेरो शरीर साँचो भोजन हो। मेरो रगत साँचो पिउने कुरा हो। ^{५६}जसले मेरो शरीर

खान्छ र रगत पिउँदछ तब त्यो व्यक्ति म भित्र र म उ भित्र हुनेछ। ^{५७}जीवित पिताले मलाई पठाएका हुन्। उहाँको कारणले म बाँच्छु। यसर्थ जसले मलाई खाँदछ मेरो कारणले पनि ऊ बाँच्ने छ। ^{५८}म त्यो रोटी जस्तो होइन जुन हाम्रा पुर्खाहरूले मरूभूमिमा खाए औ अन्य मानिसहरू सरह मेरो। म स्वर्गबाट आएको त्यो रोटी हुँ। उ जसले यो रोटी खाँदछ, अनन्त बाँच्ने छ।” ^{५९}येशूले ती कुराहरू त्यतिबेला गर्नुभयो जब उहाँ कफर्नहुम नगरको यहूदीहरूको एक सभाघरमा सिकाउनु हुँदैथ्यो।

धेरै चेलाहरूले येशूलाई छोडे

^{६०}धेरै येशूका चेलाहरूले यस्तो सुनेपछि भने, “यो शिक्षा बुझ्न गाह्रो छ। कसले यो शिक्षा ग्रहण गर्न सक्छ?”

^{६१}येशूले चेलाहरू गन्गनाउँदैछन् भने थाहा पाउनु भयो। तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के यस शिक्षाले तिमीहरूलाई ठेस लाग्छ? ^{६२}तब तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई जहाँ उ पहिले थियो, त्यहाँ जाँदै गरेको देख्यौ भने के हुन्छ? ^{६३}त्यो आत्मा हो जसले मानिसलाई जीवन दिन्छ। शरीरबाट केही फाईँदा छैन। म जो चीज तिमीहरूलाई भन्छु त्यो आत्मा हो तिनीहरूले जीवन दिन्छ। ^{६४}तर तिमीहरू मध्ये कसैले विश्वास गर्दैनौ।” येशूलाई शुरुबाट नै थाहा थियो कस कसले विश्वास गरेनन् औ कसले धोका दिन्छ। ^{६५}येशूले भन्नु भयो “त्यसैले मैले भनेकोछु ‘पिताले अनुमति नदिए सम्म कोही पनि म भएकोमा आउन सक्तैन।”

^{६६}जब येशूले त्यसो भन्नुभयो, उनका धेरै चेलाहरू पछि हटे र उहाँको पछि लान छाडे।

^{६७}येशूले बाहजना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू पनि छाड्न चाहन्छौ?”

^{६८}शिमोन पत्रुसले उहाँलाई जवाब दिए, “परमप्रभु हामी कसकोमा जाऊँ? तँपाईँकोमा शिक्षा छ जसले अनन्त जीवन दिन्छ। ^{६९}हामी तपाईँ माथि विश्वास गर्छौं। हामी जान्दछौ कि तपाईँ मात्र एक पवित्र हुनुहुन्छ जो परमेश्वरबाट आउनु भएको हो।”

^{७०}तब येशूले उत्तर दिनुभयो, “मैले तिमीहरू बाहजनालाई चुन्छु। तर पनि तिमीहरूमा एकजना दुष्ट छ।”

^{७१}येशूले यहूदाको विषयमा भनिरहेका थिए। यहूदा शिमोन इस्करियोतको छोरो थिए। यहूदा ती बाह

चेलाहरू मध्येका एकजना थिए। किनभने उसले उहाँलाई धोका दिनेवाला थिए।

येशू र उहाँका भाइहरू

७ यो घटनापछि, येशूले गालील देशको चारैतिर यात्रा गर्नुभयो। येशूले यहूदियामा भ्रमण गर्नु चाहानु भएन किनभने यहूदीहरूले उहाँलाई मार्ने मौका खोजी रहेका थिए। ^२त्यसबेला यहूदीहरूको छाप्रो वासको चाड* थियो। ^३तब येशूका भाइहरूले उहाँलाई भने, “तपाईँले यता छोडेर यहूदाको पर्वमा जानुपर्छ। तब तपाईँका चेलाहरूले त्यहाँ तपाईँले गर्नु भएका महान कार्य देख्न सक्ने छन्। ^४यदि कसैले आफूलाई जनसमूह माफ प्रकाश गर्न चाहन्छ भने, उसले आफ्नो काम गुप्तीरूपले गर्नु हुँदैन। संसारलाई आफू स्वयंले देखाऊ। तिमीले गरेका चमत्कारहरू तिनीहरूले देखुन।” ^५(येशूका भाइहरूले सम्म उहाँमाथि विश्वास गर्दैन थिए।) ^६येशूले उहाँका भाइहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो निमित्त ठीक समय अबै आईयुगेको छैन। तर कुनै समय पनि तिमीहरूका लागि जानेबेला आउँछ। ^७संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्न सक्तैन। तर यो संसारले मलाई घृणा गर्छ। किनभने मैले तिनीहरूलाई तिनीहरूका कामहरू दुष्ट छन् भनी देखाएँ। ^८यसर्थ तिमीहरू पर्वमा जाऊ। म पर्वमा यस पल्ट जाँदिन। मेरो निमित्त ठीक समय अबै आएको छैन।” ^९त्यति भनिसकेपछि, उहाँ गालीलमा नै बस्नु भयो।

^{१०}तब येशूका भाइहरू पर्वतिर गए। तब उहाँपनि पर्वमा जानुभयो। तर येशू खुल्लम खुल्ला त्यहाँ जानुभएन, तर गुप्तरूपले जानुभयो। ^{११}त्यो पर्वमा यहूदीहरूले येशूलाई खोजे। तिनीहरूले भने, “त्यो मानिस कहाँ छ?”

^{१२}त्यहाँ धेरै मात्रामा मानिसहरूका घुइँचो थियो। तिनीहरू मध्ये कोहीले येशूको विषयमा गुप्त प्रकारले कुरा गरिरहेका थिए। कतिपय मानिसहरूले भने, “उहाँ एक असल मानिस हुनु हुन्छ।” तर कतिपयले भने, “होइन, मानिसहरूलाई मूर्ख बनाउँदछ।” ^{१३}तर कसैको पनि येशूको विषयमा खुल्लम खुल्ला प्रकारले कुरा गर्ने आँट थिएन। मानिसहरू यहूदी अगुवाहरूसँग डराउँदथे।

छाप्रो वासको चाड मोशाको समयमा यहूदीहरूका आफ्ना मानिसहरू मस्दानमा अल्मलिरेहेको ४० दिनसम्मको संझना गर्ने दिन हो। यो पर्व जुन प्रत्येक वर्ष यहूदीहरूले मनाउँदछन्। यहाँ यहूदीहरूका विभ्रामको पर्व भनेर अनुदित छ।

येशूले यरूशलेममा शिक्षा दिनुभयो

^१त्यो पर्व आधा जस्तो सिद्धिन् थालेको थियो। तब येशू मन्दिरको प्राङ्गणमा जानुभयो अनि मानिसहरूलाई सिकाउनु शुरू गर्नुभयो। ^२यहूदीहरू छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो मानिस कहिल्यै स्कूलमा पढेन उसले कसरी यति विघ्न कुराहरू जाने?”

^३येशूले जवाफमा भन्नु भयो, “जुन कुराहरू म पढाइहेछु त्यो मेरो आफ्नै होइन। मेरो शिक्षा उहाँबाट आउँदछ जसले मलाई पठाउनु भयो। ^४यदि कुनै व्यक्तिले परमेश्वरको इच्छा अनुसार काम गर्न चाहन्छ भने तब उसले मेरो शिक्षण परमेश्वरबाटै आँउछ भनी बुझ्नेछ। यो मेरो आफ्नै शिक्षण होइन भनेर उसले जान्दछ। ^५कुनै व्यक्ति जसले आफ्नो विचार मात्र बताउँदछ उसले आफैँ मात्र सम्मान पाउनलाई प्रयास गर्दछ। तर जुन व्यक्ति जसले आफूलाई पठाउने को सम्मान ल्याउने प्रयास गर्दछ उसले सत्य बोल्दछ। अनि उसकोमा केही असत्य रहने छैन। ^६के मोशाले तिमीहरूलाई व्यवस्था प्रदान गर्नु भएन्? तर तिमीहरू कसैले ती व्यवस्था पालन गरेनौ। किन तिमीहरू मलाई मार्न चाहन्छौ?”

^७मानिसहरूले जवाब दिए, “एक भूतआत्मा तिमीभित्र छ र त्यसले तिमीलाई बौलाहा बनाएको छ। कसले तिमीलाई मार्न चाहन्छ?”

^८येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले एक चमत्कार गरेँ र तिमीहरू सबै छक्क पर्यौ। ^९मोशाले तिमीहरूलाई खतनाको बारेमा नियम प्रदान गर्नुभयो। तर खासमा खतनाको नियम मोशाबाट आएको होइन। खतना हाम्रो पिता पुर्खाबाट आएको हो जो मोशा भन्दा अगाडि थिए। कहिले काँही शबाथको दिनमा तिमीहरू एक शिशु को खतना गर्छौ। ^{१०}यसले के देखाउँछ भने एकजना व्यक्तिले मोशाको नियम उलङ्घन नहोस् भनी शबाथको दिनमा खतना लिन सक्छ। तब मैले शबाथकै दिनमा एकजना व्यक्तिको सम्पूर्ण शरीर निको पार्दा तिमीहरू मसित किन रिसाउँछौ? ^{११}बाहिरी रूपलाई जाँच गर्न छाडी देऊ। निष्पक्ष बन र सत्य अनुसार जाँच गर।”

येशू नै ख्रीष्ट हो भनेर मानिसहरू छक्क परे

^{१२}यरूशलेमका कोही बासिन्दाहरूले भने, “यो त्यही मानिस होइन जसलाई मानिसहरूले मार्ने चेष्टा

गरिरहेका छन्?” ^{१३}हेर, तिनी खुल्लम खुल्ला शिक्षा दिइरहेका छन्। यद्यपि कसैले उहाँलाई शिक्षा दिन रोक्ने चेष्टा गरिरहेका छैनन। के अग्रजहरूले उनी नै ख्रीष्ट हुन भन्ने निर्णय गरे?” ^{१४}तर हामी जान्दछौ उहाँ कहाँ बाट आएका हुन। जब ख्रीष्ट आउनु हुनेछ, उहाँ कहाँबाट आउनु हुन्छ कसैलाई थाहा हुँदैन।”

^{१५}येशूले मन्दिरको प्राङ्गणमा शिक्षा दिइरहनु भएको थियो। येशूले ठूलो स्वरमा भन्नु भयो, “हो, तिमीहरू म को हुँ र कहाँबाट आएको हो भनेर जान्दछौ। तर म आफ्नै अधिकारबाट आएको भने होइन। मलाई कसैले पठाएका हो जो सत्य हुनुहुन्छ। तिमीहरू उहाँलाई जान्दैनौ। ^{१६}तर म मात्र उहाँलाई जान्दछु अनि म उहाँबाटै आएको हुँ। उहाँले नै मलाई पठाउनु भएको हो।”

^{१७}जब येशूले त्यसो भन्नुभयो, मानिसहरूले उहाँलाई पक्रन चाहन्थे तर कसैले पनि उहाँलाई छुनसम्म सकेनन्। येशूलाई अहिले नै मारि हाल्नु पर्ने ठीक समय भएको थिएन। ^{१८}तर धेरै जनाले येशूमा विश्वास गरे। मानिसहरूले भने, “हामी ख्रीष्ट आउनु हुन्छ भनेर परिर्वाहेका छौ। जब ख्रीष्ट आउनु हुनेछ तब उहाँले यो मानिसले भन्दा अझ बढी चमत्कारहरू गर्न सक्छन्? होइन, अतः यही मान्छे ख्रीष्ट हुनुपर्छ।”

यहूदीहरूले येशूलाई पक्रने प्रयास गरे

^{१९}फरिसीहरूले येशूको विषयमा मानिसहरूले गुप्तीरूपमा कुराहरू गरेको सुने। यसैले प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले येशूलाई पक्रन मन्दिरको कोही प्रहरीहरूलाई पठाए। ^{२०}तब येशूले भन्नुभयो, “अब केही क्षण म तिमीहरूसँग बस्नेछु। तब म उहाँकोमा जानेछु जसले मलाई पठाउनु भयो। ^{२१}तिमीहरूले मलाई खोज्ने छौ, तर तिमीहरूले मलाई भेट्ने छैनौ। अनि जहाँ म हुन्छु त्यस ठाउँमा तिमीहरू आउन सक्नेछैनौ।”

^{२२}यहूदीहरूले आपसमा भने, “उ कहाँ जानेछ कि हामीले उसलाई भेट्न सक्ने छैनौ? के उ यूनानीहरूमा जानेछ जहाँ हाम्रा मानिसहरू बस्दछन्? के तिनी यूनानी मानिसहरूलाई शिक्षा दिन जानेछन्? ^{२३}उसले भन्छ, ‘तिमीहरूले खोज्यौ भने पनि मलाई भेट्ने छैनौ।’ उसले यसो पनि भन्दछ, ‘म जहाँ छु तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्नेनौ।’ यसको अर्थ के हो?”

पवित्र आत्माको विषयमा येशूले भन्नु हुन्छ

^{३७}पर्वको अन्तिम दिन थियो। यो एकदमै मुख्य दिन थियो। त्यसदिन येशू उभिनु भयो र दूलो स्वरमा भन्नुभयो, “यदि कुनै मानिसहरूलाई तीखा लागेको छ भने मकहाँ आऊ र पिऊ। ^{३८}यदि कुनै व्यक्तिले मलाई विश्वास गर्छ भने, उसको हृदयबाट जिउँदो पानी बग्ने छ। धर्मशास्त्रमा यही लेखिएकोछ।” ^{३९}येशूले वास्तवमा पवित्र आत्माको विषयमा बताइरहनु भएको थियो। आत्मा मानिसहरूलाई अभिसम्म दिइएको थिएन किनभने येशू अभिसम्म मरेको छैन अनि गौरवतर्फ नै उठेको छैन। तर पछि, ती जसले येशूमा विश्वास गरे आत्मा पाउने छन्।

येशूको विषयमा मानिसहरूको वादविवाद

^{४०}मानिसहरूले येशूले भन्नु भएका ती कुराहरू सुने। कोही मानिसहरूले भने, “यो मानिस साँच्चै नै अगमवक्ता हो।”

^{४१}अन्य मानिसहरूले भने, “उनी ख्रीष्ट हुन्।”

अन्यहरूले भने, “ख्रीष्ट गालीलबाट आएको होइन।

^{४२}धर्मशास्त्र अनुसार ख्रीष्ट दाऊदको परिवारबाट आउने छन्। अनि अभि धर्मशास्त्रले भन्छ कि ख्रीष्ट बेतलेहेमबाट आउने छन्, त्यो शहर जहाँ दाऊद बस्थे।” ^{४३}तब येशूको विषय लिएर परस्परमा तिनीहरू सहमती भएनन्। ^{४४}कोही मानिसहरूले येशूलाई पक्रन चाहन्थे। तर कसैले पनि तिनीमाथि आफ्ना हात हालेनन्।

यहूदी अगुवाहरूले विश्वास गर्न अस्वीकार गरे

^{४५}मन्दिरको पहरेदार, प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरू भए कहाँ फर्के। तिनीहरूले मन्दिरका पहरेदारलाई सोधे, “तिमीले किन येशूलाई ल्याएनौ?”

^{४६}मन्दिरका पहरेदारले उत्तर दियो, “कुनै व्यक्तिले पनि अभि सम्म यस प्रकारले शिक्षा दिएको छैन।”

^{४७}फरिसीहरूले उत्तर दिए, “तब तिमीहरू पनि मूर्ख बनियौ।” ^{४८}अगुवाहरू कसैले येशूमा विश्वास गरेको छ, यही होइन? कुनै फरिसीहरूले उसमाथि विश्वास गरेको छ? होइन! ^{४९}तर ती मानिसहरू जो बाहिर छन् जसले व्यवस्थाको नियमको विषयमा केही पनि जान्दैनन् तिनीहरूले मात्र उहाँलाई विश्वास गरेकाछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई श्राप दिनु भएको छ।”

^{५०}तर निकोदिमस् ती अगुवाहरूमध्ये एकजना थिए। निकोदेमस त्यो व्यक्ति थियो जो येशूलाई हेर्न पहिल्यै गएको थियो उनले भने, ^{५१}“हाम्रो व्यवस्थाले उबाट पहिले नसुनी तथा उसले के गरेकोछ नजानी एक व्यक्तिलाई दण्ड दिनु हामीलाई अनुमति दिँदैन।”

^{५२}यहूदी अगुवाहरूले उत्तर दिए, “तिमी पनि गालीलबाट आएको हो? धर्मशास्त्र अध्ययन गर अनि तिमीले जाने छौ कि कुनै पनि अगमवक्ता गालीलबाट आउँदैन।”

(यूहन्नाको यी पदहरू ७:५३-८:११ सम्म सबैभन्दा पुरानो र असल यूनानी लिपीहरूमा पाइँदैन।)

व्यभिचारमा आईमाई समातियो

^{५३}सबै यहूदी अगुवाहरू घर गए।

क येशू जैतून डाँडामा जानुभयो। ^{५४}बिहानै येशू मन्दिर तर्फ फर्कनुभयो। सबै मानिसहरू येशूकहाँ आए। येशू बस्नु भयो र तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो। ^{५५}उ व्यवस्थाका शिक्षकहरू र फरिसीहरूले एकजना आईमाईलाई त्यहाँ ल्याए। त्यस आईमाईले व्यभिचार गरिरहेको बेला समातिएकी थिई। ती यहूदीहरूले त्यस आईमाईलाई बलजपती जनसमूह समक्ष ल्याए। ^{५६}तिनीहरूले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, यस आईमाई पर-पुरुषसँग यौन सम्बन्धमा रहेको बेला समातिई।” ^{५७}मोशाको व्यवस्थाले आदेश गर्दछ कि यस्तो आईमाईलाई दुंगाले हानेर मार्नु पर्छ। अब तपाईं के भन्नु हुन्छ?” ^{५८}यहूदीहरूले येशूलाई जालमा पार्नका निम्ति त्यस्ता प्रश्नहरू गरिरहेका थिए। तिनीहरू येशूले गल्ती कुरा गरेको भन्ने चाहन्थे। ताकि तिनीहरूले उहाँलाई आरोप लगाउन सकु। तर येशू निहुसु भयो र आफ्ना आँलाले जमीनमा लेख्न थाल्नु भयो। ^{५९}यहूदीहरूले लगातार त्यही प्रश्न येशूलाई सोधिरहे। तब येशू उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू माभ्रमा कुनै एक व्यक्ति जो पाप रहित छ त्यो व्यक्ति उसलाई ढुङ्गा हान्नु प्रथम व्यक्ति हुनुपर्छ।” ^{६०}तब फेरि येशू निहुँसु भयो र जमीनमा लेख्नु भयो।

^{६१}जब येशूले भनेको तिनीहरूले सुने तिनीहरू एक पछि अर्को गर्दै त्यहाँबाट जान थाले। बूढा मानिसहरूले पहिला छाडे र त्यसपछि अरूअरूले छाड्दै गए। येशू एक्लो छाडिनु भयो त्यस आईमाईसँग। त्यस आईमाई उहाँसम्म उभिरहेकी थिई। ^{६२}येशू उठनु भयो अनि

तिनलाई सोध्नु भयो, “नारी, तिनीहरू कहाँ छन्? तिनीहरू कसैले तिमीलाई दोषी ठहराउन सकेनन्?”

^{११}उसले भनी, “महोदय, मलाई कसैले दोषी ठहराउन सकेन।”

तब येशूले भन्नुभयो, “तब म पनि तिमीलाई दोषी ठहराउँदिन, तिमी जान सक्छौ, तर फेरि पाप नगर्नू।”

येशू संसारको ज्योति हुनुहुन्छ

^{१२}त्यसपछि, येशू फेरि मानिसहरूसँग कुराकानी गर्न थाल्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ। जुन व्यक्ति मेरो पछि लाग्दछ उ कहिल्यै अन्धकारमा पर्ने छैन। त्यस व्यक्तिले ज्योति पाउने छ जसले जीवन प्रदान गर्दछ।”

^{१३}तब फरिसीहरूले येशूलाई भने, “तपाईं आफै आफ्नु साक्षी दिइरहनु भएको छ। यसर्थ तपाईंको साक्षी अमान्य ठहरिन्छ।”

^{१४}येशूले जवाब दिनुभयो, “हो, यदि मैले यी कुराहरू आफ्नै विषयमा भनि रहेको छु। तर मैले भनेका कुरा सत्य हुन्। किनभने म जान्दछु म कहाँबाट आएको हुँ र कहाँ जान्छु। म तिमीहरू जस्तो होइन। तिमीहरू जान्दैनौ म कहाँबाट आएँ र कतातिर गइरहेछु। ^{१५}तिमीहरूले मलाई अन्यमानिसलाई सरह न्याय गर्दछौ। म कुनै व्यक्तिलाई न्याय गर्दिनँ। ^{१६}तर यदि मैले न्याय गर्ने भने, मेरो न्याय सत्य हुनेछ। किन? किनभने जब म न्याय गर्दछु म एक्लो हुन्छु। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसँगै हुनुहुन्छ। ^{१७}तिमीहरूको आफ्नै व्यवस्था छ कि यदि दुइ जना गवाहीले एउटै कुरा भन्यो भने तिमीहरूले स्वीकार गर्नुपर्छ। ^{१८}म त्यस्तै एक गवाही हुँ जसले आफ्नै विषयमा भन्दछ। अनि पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ अर्को गवाही हुनुहुन्छ।”

^{१९}मानिसहरूले सोधे, “तपाईंको पिता कहाँ छ?”

येशूले जवाबमा भन्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई अथवा मेरो पितालाई चिन्दैनौ। यदि तिमीहरूले मलाई चिन्दछौ भने, तिमीहरूले मेरो पितालाई पनि चिन्दछौ।” ^{२०}येशूले यी कुराहरू मन्दिरमा सिकाई रहनु भएको बेलामा भन्नुभयो। उहाँ त्यस ठाउँको छेवमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ सबै जना मानिसहरू भेटी चढाउन आउँथे। तर कुनै व्यक्तिले पनि उहाँलाई पक्रेनन्। येशूको ठीक समय अभ आइपुगेको थिएन।

येशूको विषयमा यहूदीहरूले बुझेनन्

^{२१}फेरि, येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई छोडेर जानेछु। तिमीहरूले मलाई खोज्ने-छौ, तर तिमीहरू आफ्नै पापले मर्नेछौ। जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्तैनौ।”

^{२२}तब यहूदीहरूले आपसमा सोधे, “के येशूले आफैलाई मार्नेछ? के यसको अर्थ यो हो जब उहाँले भन्नु भयो, “जहाँ म गइरहेको छु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्तैनौ?”

^{२३}तर येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहाँ तलबाट आएका हो। तर म माथिबाट आएको हुँ। तिमीहरू यस संसारका हो, तर म यस संसारको होइनँ। ^{२४}मैले भनिसके तिमीहरू आफ्नै पापहरूमा मर्नेछौ। हो, तिमीहरू आफ्नै पापहरूमा मर्नेछौ, यदि तिमीहरूले मलाई म उही हो* भनेर विश्वास गरेनौ भने।”

^{२५}यहूदीहरूले सोधे, “तब तिमी को हो?”

येशूले जवाब दिनुभयो, “शुरूदेखि नै मैले तिमीहरूलाई जे भनिरहेछु म त्यही हुँ। ^{२६}तिमीहरूका विषयमा मलाई धेरै कुराहरू भन्नु छ। तिमीहरूलाई म तिम्रो न्याय गर्न सक्थे, तर उहाँ एक जसले मलाई पठाउनु भयो सत्य उहाँ नै हुनुहुन्छ। उनैकोबाट जे कुरा मैले सुने ती कुरा हरू बोल्छु।”

^{२७}येशू कुन विषयमा कुरा गरिरहेछन् भनेर मानिसहरूले बुझ्दैनन्। येशूले तिनीहरूलाई पिताको विषयमा भनिरहनु भएको थियो। ^{२८}यसैले येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई उठाउने छौ त्यतिबेला मात्र म उही हुँ भनेर तिमीहरू जान्ने छौ। तिमीहरूले जान्नेछौ कि जुन कुराहरू म गरिरहेछु त्यो मेरो आफ्नै अधिकारबाट गरेको होइन। तिमीहरूले जान्नेछौ कि मैले जे जति कुराहरू भन्दैछु त्यो पिताबाट मैले जानेको हो। ^{२९}परमेश्वर जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसँगै हुनुहुन्छ। म सधैं त्यही कुरा गर्दछु जसले उहाँलाई खुशी दिँदछ। यसैले उहाँले मात्र मलाई एकलै छोड्नु भएन।” ^{३०}जब येशूले यी कुराहरू गरिरहनु भएको थियो, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरे।

म उही हो यसको अर्थ ‘म येशू हुँ’ हुन्छ यसैले यहाँ अनुवादमा ‘म उही हुँ’ गरिएको छ।

येशूले मुक्त हुने विषय बताउनु हुन्छ

^{३१}तब येशूले भन्नुभयो कि यहूदीहरू जसले उहाँमा विश्वास गरे, “यदि तिमीहरूले लगातार मेरो शिक्षाहरू पालन गरिरह्दा भन्ने तिमीहरू साँच्चै मेरो चेलाहरू हो। ^{३२}तब मात्र तिमीहरूले सत्य जान्नेछौ। अनि सत्यले तिमीहरूलाई मुक्ति गराउने छ।”

^{३३}यहूदीहरूले जवाब दिए, “हामी अब्राहामका सन्तान हौ। अनि हामी कहिल्यै कसैको दास भएका छैनौ। तब किन भन्छौ, ‘तिमी,’ स्वतन्त्र हुनेछौ?”

^{३४}येशूले जवाब दिनुभयो, “म साँचो भन्छु। प्रत्येक मानिस जसले लगातार पाप गर्छ उ पापको दास हो। पाप उसको मालिक हो। ^{३५}दास सदैव मालिकको परिवारसँग बस्दैन। तर छोरो सधैं परिवारसँग बस्छ। ^{३६}यसर्थ जब पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्दछ, तब तिमीहरू सत्यरूपमा स्वतन्त्र हुनेछौ। ^{३७}म जान्छु तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हौ। तर तिमीहरू मलाई मार्न चाहन्छौ। किन? किनभने तिमीहरू मेरो शिक्षा स्वीकार गर्न चाहँदैनौ। ^{३८}म भनिरहेछु कि जे पिताले मलाई देखाउनु भयो तर तिमीहरूले त्यो काम गर्दछौ जो तिम्रा पिताबाट तिमीहरूले सुन्यौ।”

^{३९}यहूदीहरूले भने, “हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू साँच्चि नै अब्राहामका सन्तानहरू हुँदा हो ता तिमीहरूले त्यही कुराहरू गर्ने थियौ जुन कुरो अब्राहामले गरे। ^{४०}म मानिस हुँ जसले परमेश्वरबाट सुनेको सत्य बताए। तर तिमीहरू मलाई मार्ने प्रयास गर्छौ। अब्राहामले त्यस्ता कुरा गरेनन्। ^{४१}तब तिमीहरूले त्यही कुराहरू गरिरहेकाछौ जो तिम्रा आफ्नै पिताले गर्छन्।”

तर यहूदीहरूले भने, “हामी त्यस्ता अवैद्य बालकहरू होइँौ जसले कहिल्यै पनि आफ्ना पिता को थिए जानेनौ। परमेश्वर नै हाम्रा पिता हुन्। हाम्रा अरू पिता छैनन्।”

^{४२}येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नु भयो, “यदि परमेश्वर साँच्चै तिमीहरूका पिता भएको भए तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने थियौ। म परमेश्वरबाटै आएको हुँ, र म यहाँ छु। म आफ्नै अधिकारबाट आएको होइन। परमेश्वरले मलाई पठाउनु भयो। ^{४३}तिमीहरूले यी कुराहरू किन बुझ्दैनौ, जो म सिकाउँछु? किनभने तिमीहरूले मेरो शिक्षा स्वीकार गर्न सक्तैनौ। ^{४४}तिमीहरूका पिता शैतान हो। तिमीहरू उसका सन्तान हौ। उसले जे चाहन्छ

तिमीहरू त्यही गर्दछौ। शैतान आदिकालदेखि नै हत्यारा थियो। उ सधैं सत्यको विरुद्ध छ अनि उ भित्र सत्य छैन। जब उ भूटो बोल्छ तब उसले त्यो भूटो स्वभाविक रूपले बोल्छ हो शैतान असत्यवादी अनि असत्यको पिता हो। ^{४५}म साँचो भन्छु। त्यसैले तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ। ^{४६}म पापको दोषी छु भनेर तिमीहरूमा कसले प्रमाण दिन सक्छौ? म तिमीहरूलाई सत्य भन्छु किन तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ? ^{४७}जो परमेश्वरको हो उसले परमेश्वरले भन्नु भएका कुरा मान्दछ। तर तिमीहरू परमेश्वरले जे भन्नु हुन्छ त्यो स्वीकार्दैनौ, किनभने तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ।”

येशूले आफ्नै र अब्राहामको विषयमा भन्नुहुन्छ

^{४८}यहूदीहरूले उत्तर दिए, “हामीहरूले भन्थौ तिमी सामरी हौ। अनि दुष्टात्मा तिमी भित्र छ। के यस्तो भन्नु हामी सही छैनौ?”

^{४९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म भित्र दुष्टात्मा छैन। म आफ्ना पितालाई सम्मान गर्छु तर तिमीले मलाई सम्मान गर्दैनौ। ^{५०}म आफ्नै सम्मान पाउने कोशिश गरिरहेको छुँइन उहाँ एक हुनुहुन्छ जसले मेरो निम्ति सम्मान चाहानु हुन्छ। उहाँ न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। ^{५१}म साँचो भन्छु। यदि कुनै व्यक्तिले मेरो शिक्षा पालन गर्छ भने, त्यो व्यक्ति कहिल्यै मर्ने छैन।”

^{५२}यहूदीहरूले येशूलाई भने, “अब हामी पक्का भयौ कि तिमीभित्र दुष्टात्मा छ अनि अगमवक्ताहरू अनि अब्राहाम पनि मेरो। तर तिमी भन्छौ, ‘जुन व्यक्तिले तिम्रो शिक्षा पालन गर्दछ उ कहिल्यै मर्ने छैन।’ ^{५३}के तिमी आफैलाई हाम्रा पिता अब्राहामभन्दा महान सोच्छौ? अब्राहाम मेरो। अनि अगमवक्ताहरू पनि मेरो। तिमी आफूलाई के सम्भन्छौ?”

^{५४}येशूले जवाब दिनुभयो, “यदि मैले आफूलाई सम्मान दिएको भए, त्यो सम्मान व्यर्थ हो। जसले मलाई सम्मान दिनुभयो उहाँ मेरा पिता हुनुहुन्छ। अनि जसलाई तिमीहरू आफ्नो परमेश्वर भन्छौ। ^{५५}तिमीहरू वास्तवमा उहाँलाई चिन्दैनौ। म उहाँलाई चिन्दछु। यदि मैले मेरा पितालाई चिनिँ भने म तिमीहरू जस्तै भूटो हुनेछु। तर म उहाँलाई चिन्दछु। अनि म उहाँले जे भन्नुहुन्छ पालन गर्छु। ^{५६}तिम्रा पिता अब्राहाम म आउने दिन हेर्नलाई हर्षित थिए। उनले त्यो दिन देखे र हर्षित भए।”

^{५७}यहूदीहरूले येशूलाई भने, “तिमीले अब्राहामलाई देखका छौ? तिमी ५० वर्ष पनि पुगेका छैनौ!”

^{५८}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्छु। अब्राहाम जन्मन अघि म छु।” ^{५९}जब येशूले त्यसो भने, मानिसहरूले उहाँमाथि ढुंगाहरू टिपेर हाने। तर येशू लुक्नु भयो र मन्दिर छाडेर जानुभयो।

अन्धा जन्मेको मानिसलाई येशूले निको पार्नु भयो

६ जब येशू हिडिरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना अन्धो मान्छेलाई देख्नु भयो। त्यो मान्छे जन्मै देखि अन्धा थियो। ^१येशूका चेलाहरूले सोधे, “गुरूज्यू यो मान्छे जन्मै देखि को अन्धो हो। कसको पापले उसलाई अन्धा जन्मायो? उसको आफ्नै पाप वा उसको मातापिताको पाप?”

^२येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो नत उसको नत उसकी माताको पापहो जसले उसलाई अन्धा सृष्टिगरिन्। उ जन्मै देखिको अन्धो हो ताकि उसलाई निको पारेर मानिसहरूलाई परमेश्वरको शक्ति देखाउन सकियोस्। ^३अहिले जब दिनको समय छ हामीले उनैको कामहरू गर्नु पर्छ जसले मलाई पठाउनु भयो। रात पर्न आँटको छ। अनि कसैले पनि राती काम गर्दैन। ^४जब म संसारमा छु, म संसारको ज्योति हुँ।”

^५यसो भनिसकेर, येशूले भूँड्मा थुक्नु भयो र त्यसबाट केही माटोको हिलो बनाउनु भयो अनि येशूले त्यसलाई त्यस मानिसको आँखामा राखिदिनु भयो। ^६येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “जाऊ सिलोआमको पोखरीमा गएर पखाल।” (सिलोआमको अर्थ हुन्छ ‘पठाउनु’) तब त्यो मानिस पोखरीमा गयो र धोयो। अब उ देख्ने लायकको भयो।

^७कोही मानिसहरूले पहिले त्यस मानिसलाई भीख मागिरहेको देखेका थिए। ती मानिसहरू र उनको छिमेकीहरूले भने, “हेर! यो त्यही मान्छे होइन जो सधैं बसेर भिख माग्दथ्यो?”

^८कोही मानिसहरूले भने, “हो! त्यो त्यही हो।” तर अन्य मानिसहरूले भने, “अहँ, उ त्यो मान्छे होइन, उ त्यस्तै देखिएको मात्र हो।”

तब त्यस मानिसले भन्यो, “म त्यही मानिस हुँ जो पहिले अन्धो थिएँ।”

^९मानिसहरूले जान्न चाहन्थे, “के भयो? तिमीले कसरी दृष्टि प्राप्त गर्यौ?”

^{१०}त्यस मानिसले जवाब दिए, “त्यो मानिस जसलाई येशू भन्दछौ उहाँले धुलोबाट हिलो बनाउनु भयो। उहाँले त्यो मेरो आँखामा राखिदिनु भयो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “सिलोआमा जाऊ र पखाल। तब म सिलोआमा गएँ र पखालें। अनि तब मैले देख्न थालें।”

^{११}मानिसहरूले त्यस मानिसलाई सोधे, “त्यो मान्छे कहाँ छ?”

त्यस मानिसले भन्यो, “मलाई थाहा छैन।”

येशूले निको पार्नु भएको त्यस मान्छेलाई यहूदीहरूले प्रश्न गरे

^{१२}त्यसपछि मानिसहरूले त्यस मान्छेलाई फरिसीहरूकहाँ ल्याए। यो त्यही मानिस थियो जो पहिला अन्धो थियो। ^{१३}येशूले धूलोको हिलो बनाएर त्यस मानिसको आँखा निको पारिदिनु भयो। जुन दिन येशूले त्यस्तो काम गर्नुभयो त्यो दिन शबाथको दिन थियो। ^{१४}फरिसीहरूले पनि त्यस मानिसलाई सोधे, “कसरी तिमीले तिम्रो दृष्टि पायौ?”

त्यस मानिसले उत्तर दियो, “उहाँले धूलोको हिलो मेरो आँखामा राखीदिनुभयो। मैले मेरो आँखा पखाले र अब मैले देख्न सकेँ।”

^{१५}कोही फरिसीहरूले भने, “त्यस मानिसले शबाथको दिन पालन गर्दैन। यसैले उ परमेश्वरबाट आएको होइन।”

अन्य मानिसहरूले भने, “तर जो मानिस पापी छ उसले यस्तो चमत्कारहरू गर्न सक्न।” ती यहूदीहरू आपसमा सहमत हुन सकेनन्।

^{१६}यहूदी अगुवाहरूले फेरि त्यस मानिसलाई सोधे, “यो मान्छेले तिमीलाई निको पार्यो अनि तिमीले देख्न सक्थौ। तिमी उसको बारेमा के भन्छौ?”

त्यस मानिसले उत्तर दिए, “उहाँ एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ।”

^{१७}यहूदीहरूले त्यस मानिस त्यसरी निको भएको घटनामा विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले त्यो मान्छे पहिले अन्धा र पछि निको भएको विश्वासै गरेनन्। यसर्थ तिनीहरूले उसको आमा बाबुलाई बोलाए। ^{१८}अनि यहूदीहरूले त्यसको आमा बाबुलाई सोधे, “यो तिमीहरूको छोरो हो? तिमीहरू भन यो जन्मैले अन्धो थियो। तब अहिले उसले कसरी देख्न सक्यो?”

^{२०}त्यसको आमा-बाबुले उत्तर दिए, “हामी जान्दछौं यो मेरो छोरो हो। अनि हामी जान्दछौं उ जन्मन्दै अन्धो थियो। ^{२१}तर अहिले उसले कसरी देख्न सक्छ हामी जान्दैनौं। अनि हामी जान्दैनौं कसले उसलाई दृष्टि दियो। उसैलाई सोध्नुहोस्। उ अहिले ठूलो भएको छ अनि आफ्नो विषयमा उत्तर उ आफैले दिने छ।” ^{२२}उनको आमा-बाबुले यहूदी अगुवाहरूको डरले गर्दा त्यसो भनेको हुन्। यहूदी अगुवाहरूले पहिल्यै निर्णय लिइसकेका थिए कि जसले येशूलाई खीष्ट भन्छन उ दण्डित हुनेछ। अनि ती मानिसहरूलाई सभाघरबाट* निकालिदिनेछन। ^{२३}यसैकारणले गर्दा उसको आमा-बाबुले भने, “उ ठूलो भएकोछ उसैलाई सोच्नु होस्।”

^{२४}तब यहूदी अगुवाहरूले त्यस मानिस जो पहिला अन्धो थियो फेरि दोस्रोपल्ट बोलाएर भने, “तिमीलाई परमेश्वरको महिमा राख्न सत्य बोल्नु पर्छ। हामी जान्दछौं कि यो मानिस पापी हो।

^{२५}त्यस मानिसले उत्तर दियो, “उहाँ पापी हुन भनेर म जान्दिन। तर म यति मात्र जान्दछु: म अन्धो थिएँ र अहिले देख्न सक्ने भएँ।”

^{२६}यहूदीहरूले सोधे, “उसले के गर्‍यो? तिम्रो आँखा कसरी निको पायो?”

^{२७}त्यस मानिसले उत्तर दियो, “मैले तपाईंहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। तर तपाईंहरूले सुनुनै भएन। किन तपाईंहरू फेरि सुन्न चाहनु हुन्छ? के तपाईंहरू पनि उहाँको चेलाहरू हुन चाहनु हुन्छ?”

^{२८}यहूदी अगुवाहरू एकदम रीसले चर् भए अनि त्यस मानिसलाई अपशब्दद्वारा गाली गरे। तब तिनीहरूले भने, “तिमी त्यस मानिसको चेला हो। हामी मोशाका चेलाहरू हौं। ^{२९}हामी जान्दछौं कि परमेश्वर मोशासँग बोल्नु भयो। तर हामी त्यस मानिसको विषयमा चाहिँ एकदमै जान्दैनौं, उ कहाँबाट आएको हो।”

^{३०}त्यस मानिसले उत्तरदियो, “यो कस्तो अचम्भको कुरो हो। येशू कहाँबाट आउनु भयो, तपाईंहरू जानु हुन्। तर उहाँले मेरो आँखालाई निकोपारि दिनु भयो। ^{३१}हामी सबै जान्दछौं कि परमेश्वरले पापीहरूको कुरा सुन्नु हुन्। तर परमेश्वरले हरेक व्यक्तिबाट सुन्नु हुन्छ जो भक्त छ अनि परमेश्वरले चाहे जस्तै गर्छ। ^{३२}यस्तो

कहिल्यै पनि सुनिएको थिएन कि कसैले एक जन्मको अन्धा व्यक्तिलाई दृष्टि दियो। ^{३३}त्यो मान्छे परमेश्वर बाटै आएको हुनपर्छ। यदि उनी परमेश्वरबाट नआएको भए उसले यस्तो कुनै कुरा गर्न सक्ने थिएनन्।”

^{३४}यहूदी अगुवाहरूले उत्तर दिए, “तिमी पापैपापले भरिएर जन्मिएको रहेछौं। तिमीले हामीलाई सिकाउन खोज्छौं?” तिनीहरूले त्यस मानिसलाई घच्याडेर निकालिदिए।

आत्मिक अन्धोपन

^{३५}यहूदीहरूले त्यस मानिसलाई निकालीदिएको येशूले चाल पाउनु भयो। येशूले त्यस मानिसलाई भेटेर भन्नुभयो, “तिमी मानिसको पुत्रमाथि विश्वास गर्छौं?”

^{३६}त्यस मानिसले सोध्यो, “मानिसको पुत्र को हुन्, महोदय? मलाई बताउनु होस, तब म उहाँमा विश्वास गर्न सक्छु।”

^{३७}येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले उसलाई देखिसकेका छौ। मानिसको पुत्र उही हुन जो तिमीसँग अहिले बोलिरहेको छ।”

^{३८}त्यस मानिसले भन्यो, “हो, प्रभु म विश्वास गर्छु।” त्यसपछि उसले येशूलाई दण्डवत् गर्‍यो।

^{३९}येशूले भन्नुभयो, “म यस संसारमा न्याय गर्न आएको हुँ। म त्यसकारणले आएको हुँ कि अन्धा मानिसहरूले देख्न सकोस्। म त्यसकारणले आएको हुँ कि देख्न सक्नेहरू अन्धा होउन।”

^{४०}कोही फरिसीहरू येशूको नजिकै थिए। तिनीहरूले येशूले त्यसो भन्नु भएको सुने। तिनीहरूले सोधे, “हामी पनि अन्धा छौ भनेर तिमी भनिरहेछौं?”

^{४१}येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू साँच्चि नै अन्धा भएको भए तिमीहरू पापको दोषी हुने थिएनौं। तर अहिले तिमीहरूले देख्छु भन्यौं यसकारण तिमीहरूको दोष रहिरहन्छ।”

भैंजावाला र उसको भैंजा

१० येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब कुनै पनि एक व्यक्ति भैंजा-गोठभित्र पस्दछ, उ ढोकाबाट पस्दछ। यदि त्यो अर्को तिरबाट पस्छ भने त्यो चोर अनि डाकु हो। ^२तर कुनै व्यक्ति ढोका खोलेर गोठमा पस्दछ तब उ गोठाला हो। ^३जसले ढोकाको देखरेख गर्छ उसैले गोठालाको लागि ढोका खोल्दछ। अनि भैंजाले पनि उसैको कुरा सुन्छ। गोठालाहरूले

नामद्वारा आफ्नो भेडाहरूलाई डाक्दछन अनि गोठ बाहिर निकाल्दछन्। ^५गोठालाले सबै भेडाहरू बाहिर निकाल्दछ। तब उ सबैको अघि जाँदछ तिनीहरूको अगुवाई गर्दछ। भेडाहरू उसैको पछि लाग्दछन् किनभने तिनीहरूले उसको आवाज चिन्दछन्। ^६भेडाहरूले नचिनेको व्यक्तिलाई पछ्याउँदैन। तिनीहरू त्यस्ता नचिनेको मान्छेदेखि टाडा भाग्दछन्, किनभने तिनीहरूले उसको आवाज चिन्दैनन्।” ^७यसरी येशूले मानिसहरूलाई एउटा कथा सुनाउनु भयो। तर त्यस कथाको तात्पर्य के हो तिनीहरूले बुझेनन्।

येशू असल गोठालो हुन्

^८येशूले फेरि भन्नुभयो, “म साँचो भन्दछु। म भेडाहरूको लागि ढोका हुँ। ^९जो मेरो अघि आए, तिनीहरू सबै चोरहरू र डाकुहरू हुन्। भेडाले तिनीहरूलाई ध्यान दिएनन्। ^{१०}म ढोका हुँ। जुन व्यक्ति मद्दारा पस्दछ उ जोगिन्छ। त्यो व्यक्ति भित्र आउने र बाहिर जाने योग्य हुँदछ। उसले चाहेको जति सबै कुराहरू पाउने छ। ^{११}एक चोर चोर्नु, मार्नु र ध्वंस गर्न मात्र आउँदछ। तर म जीवन-दान गर्न आएँ-त्यस्तो जीवन जुन पूर्ण र असल छ।

^{१२}“म असल गोठालो हुँ। असल गोठालाले भेडाको निम्ति आफ्नो जीवन प्रदान गर्दछ। ^{१३}पैसा दिएर राखेको कर्मी र खास गोठालोमा भिन्नता हुँदछ। तलब दिएर राखेका गोठालाहरूको आफ्नो भेडा हुदैन। जब उसले ब्याँसो देख्दछ, उ भेडालाई छाडेर भाग्दछ। तब ब्याँसोले भेडाहरू माथि आक्रमण गरेर छरस्पष्ट पार्दछ। ^{१४}किन भने उ तलबमा राखिएको मान्छे हो। त्यसकारणले भाग्छ। उसले भेडाको देखेरै गर्दैन। उसलाई भेडाको चिन्ता हुँदैन। उसलाई भेडासँग कुनै मतलब रहँदैन।

^{१५-१७}“म त्यो गोठालो हुँ जसले भेडालाई साँचो मनले रक्षा गर्छ। म मेरा भेडाहरू चिन्दछु जसरी पिताले मलाई चिन्नुहुन्छ। अनि भेडाले पनि मलाई चिन्दछ जसरी म पितालाई चिन्दछु। म ती भेडाहरूका लागि जीवन अर्पण गर्छु। ^{१८}मसँग अन्य भेडाहरू पनि छन्। तिनीहरू यस भुण्डमा छैनन्। मैले तिनीहरूलाई पनि अगुवाई गर्नु पर्छ। तिनीहरूले मेरो आवाज सुनेछन्, तब तिनीहरू एउटै भुण्डमा हुनेछन् तब त्यहाँ, एउटा बगाल अनि एउटै गोठालो हुँदछ। ^{१९}मेरो पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने म मेरो जीवन दिनु तयार छु ताकि त्यो म फेरि फिर्ता लिनेछु। ^{२०}मबाट कसैले जीवन लिन

सक्दैन, मेरो आफ्नै जीवन आफ्नो इच्छाले दिन्छु मेरो आफ्नो जीवन दिने अधिकार छ। अनि त्यसैलाई पुनः प्राप्त गर्ने अधिकार पनि छ। यही नै त मेरा पिताले मलाई गर्नु भन्नुभयो।”

^{२१}फेरि यहूदीहरूको आपसमा सहमती भएन, किनभने येशूले यी कुराहरू भन्नु भएको थियो। ^{२२}धेरै यहूदीहरूले भने, “दुष्टात्मा उसमा छ र उ बौलाहा भएको छ। किन उसलाई ध्यान दिनु?”

^{२३}तर अन्य यहूदीहरूले भने, “दुष्टात्माले भेट्टाएको मान्छेले यस्तो प्रकारको कुरा गर्नसक्तैन। के दुष्टात्माले अन्धा मान्छेहरूका आँखा निको पार्न सक्छ? अहँ!”

येशूको विरुद्ध यहूदीहरू

^{२४}यरूशलेममा हिउँदको बेला थियो साथै समर्पणको पर्व* पनि आयो। ^{२५}येशू मन्दिरको प्राङ्गण अन्तर्गत सुलेमानका दलानमा टहलिरहनुभएको थियो। ^{२६}यहूदीहरूले येशूलाई वरिपरि घेरे। तिनीहरूले भने, “कहिलेसम्म तिम्रो विषयमा हामीलाई रहस्यमा राख्छौ? यदि तिम्री ख्रीष्ट नै हो भने, हामीलाई स्पष्ट पार।”

^{२७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “मैले तिम्रीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु, तर तिम्रीहरूले विश्वास गरेनौ। म चमत्कारहरू गर्छु, मेरो पिताको नाममा। ती चमत्कारहरूले मेरो बारेमा प्रमाण दिन्छ। ^{२८}तिमीहरू तर विश्वास गर्दैनौ। किन? किनभने तिम्रीहरू मेरा भेडाहरू होइनौ। ^{२९}मेरो भेडाहरू मेरो आवाज सुन्दछन्। म तिनीहरूलाई जान्दछु र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँदछन्। ^{३०}म मेरा भेडाहरूलाई अमर जीवन दिँदछु। तिनीहरू कहिल्यै मर्ने छैनन्। अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई मेरो हातबाट खोसेर लान सक्तैन। ^{३१}मेरा पिताले मेरो भेडा मलाई दिनु भयो। उहाँ सबैभन्दा महान हुनुहुन्छ। कसैले पनि मेरो पिताको हातबाट भेडा खोसेर लान सक्तैन। ^{३२}पिता र म एकै हौं।”

^{३३}फेरि यहूदीहरूले येशूलाई मार्न ढुंगा टिपे। ^{३४}तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा पिताबाट तिम्रीहरूलाई मैले धेरै राम्रा कामहरू देखाइसकेको छु। ती चीजहरू मध्ये कुन चाँहि कामको लागि मलाई ढुगाले हिकाउन खोज्छौ?”

समर्पणको पर्व यहूदीहरूले पौष महिनाको एउटा हप्तामा मनाउने उत्सव।

^{३३}यहूदीहरूले भने, “तिमीले कुनै राम्रो काम गरेकोमा तिमीलाई हामी ढुङ्गाले हानेर मार्ने छौं। तर तिमीहरूले भनेका ती कुराहरू परमेश्वरको विरुद्ध छन्। तिमी खाली मान्छे मात्र हौं, तर तिमी भन्छौ तिमी परमेश्वर समान हौ। त्यही कारणले गर्दा हामीले तिमीलाई ढुंगाले हिकारि मार्न खोजेका हौं।”

^{३४}येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो तिमीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको छ, ‘मैले भने, तिमीहरू देवहरू हौ।’* ^{३५}यो धर्मशास्त्रले तिमीहरूलाई देव भन्यो। मानिसहरू जसले परमेश्वरको सुसमाचार ग्रहण गरे। अनि धर्मशास्त्रमा सधैं सत्य छ। ^{३६}यसर्थ तिमीहरू मलाई किन भन्छौ, “तिमी परमेश्वरको निन्दा गर्छौ, किनभने मैले भने, ‘म परमेश्वरको पुत्र हुँ?’ पिताले मलाई चुन्नु भयो अनि संसारमा पठाउनु भयो। ^{३७}यदि मैले मेरा पिताको कामहरू गर्दिन भने मलाई विश्वास नगर। ^{३८}तर यदि मैले मेरा पिताका कामहरू गरे भने तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्नु पर्छ। यदि तिमीले मलाई विश्वास गरेनौ भने, म जे गर्छु मेरो काममा विश्वास गर। तब तिमीहरूले थाहा पाउने छौ अनि बुझ्ने छौ कि म परमेश्वरमा छु औ परमेश्वर ममा हुनुहुन्छ।”

^{३९}यहूदीहरूले येशूलाई फेरि पक्रने प्रयास गरे। तर येशू तिनीहरूबाट उम्कनु भयो।

^{४०}त्यसपछि येशू फेरि यर्दन नदीको क्षेत्र पार गरेर जानु भयो। येशू त्यस ठाउँ जानु भयो जहाँ यूहन्नाले पहिला बप्तिस्मा दिएका थिए। ^{४१}येशू त्यहाँ बस्नु भयो र उहाँ कहाँ धेरै मानिसहरू आए। मानिसहरूले भने, “यूहन्नाले कहिल्यै चमत्कार देखाएन। तर यूहन्नाले जुन मानिसको विषयमा जो सबै भन्नुभयो त्यो साँचो थियो।” ^{४२}अनि त्यहाँ धेरै मानिसहरूले येशूमा विश्वास गरे।

लाजरसको मृत्यु

११ त्यहाँ लाजरस नाउँ गरेका एकजना मानिस थियो जो बिमार थिए। उनी बेथानी भन्ने नगरमा बस्थे। यो त्यो शहर थियो जहाँ मरियम र उनको बहिनी मार्था बस्थे। ^२मरियम त्यही नारी थी जसले प्रभुमाथि अन्तर लगाई दिएकी थी र आपना केशले उहाँको खुट्टा पुछेकी थी। लाजरस मरियमको दाजु थिए, जो हालमा

बिमार थियो। ^३मरियम र मार्थाले येशूकहाँ समाचार पठाए, “प्रभु, तपाईंको प्रिय मित्र लाजरस बिमार छ।”

^४जब येशूले त्यस्तो सुनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “यो बिमारले उसलाई मृत्यु गराउनेछैन। तर यो बिमारी परमेश्वरको महिमाको निम्ति हो। यस्तो घटना परमेश्वरको पुत्रको महिमा ल्याउनलाई भएको छ।” ^५येशूले मरियम, मार्था र लाजरसलाई प्रेम गर्नु भयो। ^६जब येशूले लाजरसको बिमारीको विषयमा सुनु भयो, उहाँ जहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ अर्भक दुईदिन सम्म बस्नु भयो। ^७तब येशूले उहाँका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी यहूदिया जानु पर्छ।”

^८चेलाहरूले उत्तर दिए, “तर गुरुज्यू यहूदियामा यहूदीहरू तपाईंलाई ढुंगाले हिकारिउ चाहन्छन्। जो केही अघि भएको थियो। तपाईं त्यहाँ किन जानु चाहनु हुन्छ?”

^९येशूले उत्तर दिनुभयो, “दिनमा बाह्रघण्टा प्रकाश रहन्छ होइन? यदि कुनै मानिस दिनको समयमा हिँड्छ भने उ ठोक्किने छैन र लड्ने छैन। किन? किनभने उसले यो संसारको ज्योतिले देख्न सक्छ?” ^{१०}तर जो मान्छे राती हिँड्छ उ ठोकिन्छ। किन? किनभने देख्नको लागि उसकोमा कुनै ज्योति हुँदैन।”

^{११}येशूले ती कुराहरू भनिसकेपछि, उहाँले भन्नुभयो, “हाम्रा मित्र लाजरस सुतीरहेछन्। तर म त्यहाँ उसलाई उठाउन जानेछु।”

^{१२}चेलाहरूले उत्तर दिए, “प्रभु, यदि उ सुन्छ भने, उ निको हुनेछ।”

^{१३}येशूको मतलब थियो लाजरस मरीसकेको थियो भनेर। तर चेलाहरूले बुझे कि उहाँले भन्नु भएको अर्थ उनी स्वाभाविक निद्रामा थिए। ^{१४}त्यसपछि येशूले स्पष्ट प्रकारले भन्नु भयो, “लाजरस मरीसक्यो।” ^{१५}अनि म खुशी छु कि म त्यहाँ थिइँँ। म तिमीहरूको लागि खुशी छु किनभने तिमीहरूले ममा विश्वास राख्ने छौ अब हामी उनी कहाँ जाँऊ।”

^{१६}तब थोमाले (जसलाई दिदुमस भनिन्थ्यो) अन्य चेलाहरूलाई भने, “हामी पनि जानेछौं अनि येशूसँगै यहूदियामा मर्नेछौं।”

बेथानीमा येशू

^१येशू बेथानीमा आईपुग्नु भयो। त्यहाँ येशूले लाजरस पहिल्यै मरीसकेको र चार दिन देखि चिहानमा परेको

चाल पाउनु भयो। ^{१८}बेथानी यरूशलेम देखि प्रायः तीन किलोमिटर टाडा थियो। ^{१९}धेरै यहूदीहरू मार्था र मरियम कहाँ आएका थिए। यहूदीहरू उनीहरूलाई दाजु लाजरसको मृत्युमा सान्तवना दिनलाई आएका थिए।

^{२०}मार्थाले सुनी कि येशू तिनीहरूलाई भेट्न आई रहनु भएको छ। तिनी येशूलाई अभिनन्दन गर्नलाई गइन। तर मरियम चाँहि घरमा नै बसी। ^{२१}मार्थाले येशूलाई भनी, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनु भएको भए, मेरा दाजु मर्मै थिएनन्।” ^{२२}तर अहिले पनि म जान्दछु कि तपाईंले परमेश्वरसँग जे मागे पनि उहाँले तपाईंलाई दिनु हुनेछ।”

^{२३}येशूले भन्नुभयो, “तिम्रो दाजु जीउँदो हुनेछ।”

^{२४}मार्थाले उत्तर दिइन, “म जान्दछु कि उ फेरि जागे छ र जीउँदो हुनेछ जब मानिसहरू अन्तिम दिनमा पुनरुत्थान हुनेछन्।”

^{२५}येशूले उनलाई भन्नुभयो, “पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ।” जुन व्यक्तिले ममा विश्वास गर्दछ उ मरे पनि उसले जीवन पाउने छ। ^{२६}अनि जुन व्यक्ति ममा बाँच्छ अनि ममा विश्वास गर्छ उ वास्तवमा कहिल्यै मर्मै छैन। मार्था, तिमी यसमा विश्वास गर्छौं?”

^{२७}मार्थाले उत्तर दिई, “हो, प्रभु, म विश्वास गर्छु तपाईं नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, परमेश्वरको पुत्र। तपाईं मात्र एक हुनुहुन्छ जो संसारमा आउनु भएको थियो।”

येशू र्नु हुन्छ

^{२८}मार्थाले त्यसो भनीसके पछि उनी आफ्नो बहिनीकहाँ गईन अनि गुप्तरूपमा मार्थाले मरियमलाई भनी, “गुरूज्यू यहाँ हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई सोधी रहनुभएको छ।”

^{२९}जब मरियमले त्यस्तो सुनी, तिनी जुरूकक उठिन र येशूकहाँ गईन। ^{३०}येशू गाँउ भित्र आईसक्नु भएको थिएन। उहाँ अफसम्म त्यही ठाउँमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ मार्थासँग भेट भएको थियो। ^{३१}यहूदीहरू मरियमसँग घरमा थिए। तिनीहरूले उनलाई सान्तवना दिइरहेका थिए। तिनीहरूले मरियमलाई छिट्टै उठेर गएको देखे। तिनीहरूले सोचे कि तिनी लाजरसको चिहानमा गएकी हुन्। तिनीहरूले सोचे कि उनी त्यहाँ रून गएकी हुन्। तिनीहरूले उनलाई पछ्याए। ^{३२}मरियम त्यस ठाउँमा गइन जहाँ येशू हुनुहुन्थ्यो। जब उनले येशूलाई देखिन उ भुकेर चरणमा ढोगिन। मरियमले भनी, “प्रभु, यदि तपाईं त्यहाँ हुनु भएको भए, मेरा दाजु मर्मै थिएन।”

^{३३}येशूले मरियम रोएकी देख्नु भयो। येशूले उनको पछि यहूदीहरू आइरहेको देख्नु भयो। तिनीहरू पनि रोई रहेका थिए। येशू एकदम उदास अनि विचलित हुनु भयो। ^{३४}येशूले सोच्नुभयो, “तिमीले उसलाई कहाँ राखेका छौं।”

तिनीहरूले भने, “प्रभु, आउनु होस् अनि हेर्नुहोस।”

^{३५}येशू र्नुभयो।

^{३६}अनि यहूदीहरूले भने, “हेर! येशूले लाजरसलाई खुबै माया गर्नु हुन्थ्यो।”

^{३७}तर कोही यहूदीहरूले भने, “येशूले अन्धा मान्छेको आँखा निको पारिदिनु भयो। के उहाँले उसलाई बचाउन केही गर्नु सक्नु हुने थिएन उसलाई मर्नबाट रोक्न सक्नु हुने थिएन?”

^{३८}येशू फेरि हृदय भित्रबाट अति शोकित हुनुभयो।

येशूले लाजरसलाई फेरि जीउँदो पार्नुहुन्छ

येशू चिहानमा जानु भयो जहाँ लाजरसलाई राखिएको थियो। चिहान ओझर जस्तो बनाइएको थियो जो ढुंगाले ढाकिएको थियो। ^{३९}येशूले भन्नुभयो, “ढुंगा हटाऊ।”

मार्थाले भनिन, “तर प्रभु, लाजरस मरेको चार दिन भइसक्यो तपाईंलाई नरागो गन्ध आउनेछ।” मार्था लाजरसको बहिनी थी।

^{४०}तब येशूले मार्थालाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीलाई भनेको थिइन? कि यदि तिमीले विश्वास गर्छौ भने परमेश्वरको महिमा देख्ने छौ?”

^{४१}तब तिनीहरूले प्रवेशद्वारको ढुंगा हटाई दिए। तब येशूले आफ्ना आँखा उठाउनु भयो र भन्नुभयो, “पिता, तपाईंले मलाई सुन्नु भएकोमा म धन्यवाद प्रकट गर्छु।” ^{४२}म जान्दछु कि तपाईंले सधैं मलाई सुन्नुहुन्छ। तर मैले यो कुराहरू भने किनभने मानिसहरू मेरो वरिपरि छन्। म तिनीहरूलाई विश्वास दिलाउन चाहन्छु। कि तपाईंले मलाई पठाउनु भएको हो।” ^{४३}येशूले यति भनिसकेपछि उहाँले जोड आवाजमा डाक्नुभयो, “लाजरस निस्क, बाहिर आऊ!” ^{४४}मृत मान्छे बाहिर निस्क्यो। उसका हात र खुट्टाहरू मलमलका लुगाका टुक्राहरूले बेहिएका थिए। उसको अनुहार रूमालले ढाकिएको थियो।

येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “उसको लुगाहरू खोलीदेऊ र उसलाई जान देऊ।”

यहूदी अगुवाहरूले येशूलाई मार्ने योजना गरे

(मत्ती २६:१-५; मर्कुस १४:१-२; लूका २२:१-२)

४५ मरियमलाई हेर्न भनी त्यहाँ धेरै यहूदीहरू आए। तिनीहरू येशूले गर्नु भएका अचम्मको काम देखे। अनि ती मध्ये धेरै यहूदीहरूले येशूमा विश्वास गरे। ४६ तर कोही यहूदीहरू फरिसीहरू भएकहाँ गए। येशूले गर्नुभएको कुरा फरिसीहरूलाई बताइदिए। ४७ तब प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले यहूदी परिषदको एक सभा डाके। तिनीहरूले भने, “हामीले के गर्नु पर्ने? यो मानिसले धेरै चमत्कारहरू गरिरहेछ। ४८ यदि हामीले उनलाई त्यस्तो गर्न दिइरह्यौ भने सबै मानिसहरूले उमाथि विश्वास गर्नेछन्। तब रोमीहरू आउनेछन् र हाम्रा मन्दिर अनि राष्ट्र लानेछन्।”

४९ तिनीहरू मध्ये कयाफा भन्ने एकजना मानिस थिए। उनी त्यस वर्षका प्रमुख पूजाहारी थिए। कयाफाले भने, “तिमीहरू केही पनि जान्दैनौ। ५० सम्पूर्ण राष्ट्र ध्वंस हुनुभन्दा मानिसहरूका निम्ति एक जना मर्नु उत्तम हो। तर तिमीहरू यो बुझ्दैनौ।”

५१ कयाफाले जे भने त्यो तिनले आफ्नै भनेनन्। त्यस वर्षको उनी प्रमुख पूजाहारी थिए। यसर्थ उ वास्तवमा भविष्यवाणी गर्दै थिए कि येशू यहूदी मानिसहरूका निम्ति मर्नु हुनेछ। ५२ तर, येशू यहूदी मानिसहरूका निम्ति मर्ने छन्। तर येशू उहाँ ती छरिएकाहरूलाई एक बनाउनका लागि मर्नुहुनेछ।

५३ त्यस दिन यहूदी अगुवाहरूले येशूलाई मार्ने योजना शुरू गरेका थिए। ५४ यसैले खुल्ला भएर येशू यहूदीहरूका माभ्रमा हिंडु बन्द गर्नुभयो। येशू यरूशलेम छोडेर मरूभूमि छेउकै स्थानमा जानु भयो। उहाँ इफ्राइम भन्ने शहरमा जानु भयो। येशू आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्नु भयो।

५५ त्यसबेला यहूदीहरूका निस्तार पर्वको समय नजिक आइरहेको थियो। धेरै मानिसहरू यो चाड अगाडि नै यरूशलेम तर्फ लागे। तिनीहरू केही विशेष चीज बनाउन गए आफैलाई शुद्ध पार्नलाई। ५६ मानिसहरूले येशूलाई खोजे। तिनीहरू मन्दिरको क्षेत्रमा उभिए अनि परस्परमा सोधपूछ गरे, “तिमीहरू के भन्छौ? के उहाँ निस्तार चाडमा आउनु हुने छैन?” ५७ तर येशूको विषयमा प्रधान पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले विशेष आदेश दिएका थिए। तिनीहरूले भने कि यदि कसैले येशू कहाँ थियो

भनेर थाहा पायो भने त्यस व्यक्तिले तिनीहरूलाई भन्ने पर्छ, ताकि तिनीहरूले पक्रन सक्थे।

येशू आफ्ना मित्रहरूसँग बेथानीमा

(मत्ती २६:६-१२; मर्कुस १४:३-६)

१२ निस्तार चाड हुनुभन्दा छ दिन अघि येशू बेथानी तर्फ जानुभयो। बेथानी त्यो शहर थियो जहाँ लाजरस बस्थे। लाजरस येशूले मृत्युबाट उठाएका मानिस हुन्। १३ बेथानीमा तिनीहरूले येशूको निम्ति रात्री-भोजको व्यवस्था गरेका थिए। मार्थाले भोजन बाँड्ने काम गरी। लाजरस येशूसँग बसेर खानेहरू मध्ये एकजना थिए। १४ मरियमले शुद्ध जटामसीबाट बनिएको सुगन्धित महलम ल्याई। मरियमले त्यो महलम येशूको खुट्टामा खन्याइ दिई। त्यसपछि उहाँको खुट्टा आफ्ना केशले पुछीदिई। अनि त्यो सुगन्ध सम्पूर्ण घरभरि फैलियो।

१५ यहूदा इस्करयोती त्यहाँ थिए। यहूदा येशूका चेलाहरूमा एक थिए। (उ मात्र एक थियो जो पछि येशूका विरोधी भए।) यहूदाले मरियमले त्यसो गरेको मनपराएन। १६ उसले भन्यो, “त्यो सुगन्धको मूल्य तीनसय चाँदीका सिक्का पर्छ। यो बेचन सकिन्थ्यो अनि वदलामा पैसा गरीबहरूलाई दिनु पर्थ्यो।” १७ यहूदा आफै गरीबहरूसँग सम्बन्धित थिएन। यहूदाले यसो भनेको कारण उ स्वयं चोर थियो। यहूदाले चेलाहरूका पैसाको बक्सा राख्थ्यो र उसले बेला बेलामा पैसा त्यो बक्साहरूबाट चोर्थ्यो।

१८ तब येशूले भनुभयो, “उसलाई दिक्क नदेऊ। आजको लागि यो सुगन्ध उसले बाँचाएकी थिई। आज कै दिनमा मेरो दफनको निम्ति तयार गर्नु छ। १९ गरीब मानिसहरू सधैं तिमीसँग हुने छन्।” तर म तिमीहरूसँग सधैं बस्ने छैन।”

लाजरस विरुद्ध षडयन्त्र

२० येशू बेथानीमा हुनुहुन्छ भनेर धेरै यहूदीहरूले सुने। तब तिनीहरू येशूलाई हेर्न त्यहाँ गए। तिनीहरू त्यहाँ लाजरसलाई पनि हेर्न गए। लाजरस जसलाई येशूले मृत्युबाट जगाउनु भएको थियो। २१ यसैले प्रमुख पूजाहारीहरूले लाजरसलाई पनि मार्ने योजनाहरू गरे। २२ लाजरसले गर्दा, धेरै यहूदीहरूले आफ्ना प्रमुख अगुवाहरूलाई छोडेर येशूलाई विश्वास गर्न थालेका थिए। त्यही कारणले गर्दा यहूदी अगुवाहरूले लाजरसलाई मार्न चाहेका थिए।

येशू राजा भैं यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(माती २१:१-११; मर्कुस ११:१-११; लूका १९:२८-४०)

^{१२}अर्को दिन येशू यरूशलेमतिर आईरहनु भएको छ भनेर त्यहाँका मानिसहरूले सुने। तिनीहरूमा धेरैजसो यहूदीहरूका निस्तार चाडमा आउनेहरू थिए। ^{१३}मानिसहरूले ताडको रूखको हाँगाहरू लिए अनि येशूलाई भेट्न गए। मानिसहरू कराए,

“उहाँको प्रशंसा गर! 'स्वागत गर! परमेश्वरले उसलाई आर्शिवाद गरून जो प्रभुको नाउँमा आउनु हुँदछ!'”

भजनसंग्रह ११८:२५-२६

परमेश्वरले इस्राएलका राजालाई आशीष दिनुहुन्छ।”

^{१४}येशूले एउटा गधा पाउनु भयो र त्यसमा चढ्नु भयो। यो धर्मशास्त्रमा भने जस्तै भयो:

^{१५} सियोन नगर* नडराऊ! हेर! तिम्रो राजा आइरहेछ।
उहाँ गधाको बछेडांमाथि चढेर आइरहेका छन्।”
जकरिया ९:९

^{१६}येशूका चेलाहरूले त्यसबेला के भइरहेको थियो बुझेनन्। तर येशूको पुनरूत्थान पछि तिनीहरूले येशूको महिमा सम्भके कि यी कुराहरू उहाँकै विषयमा लेखिएको थियो अनि मानिसहरूले उहाँकै निमित्त यी कुराहरू गरेकाथिए।

मानिसहरूले येशूको विषयमा भने

^{१७}जब येशूले लाजरसलाई चिहानबाट जगाउनु भयो अनि तिनलाई चिहानबाट बोलाउनु भयो त्यसवेला त्यहाँ धेरै मानिसहरू येशूसँग थिए। अब ती मानिसहरूले येशूले के गर्नुभयो अरूहरूलाई बताउन थाले। ^{१८}धेरै मानिसहरू येशूलाई हेर्न भनेर बाहिर निस्के कारण तिनीहरूले सुनेका थिए कि येशूले चमत्कार पूर्ण कार्यहरू गर्नु भएको थियो। ^{१९}यसर्थ फरिसीहरूले एकाअर्कामा भने, “हेर, हामीले कुनै कार्य सम्पन्न गर्न

सकेका छैनौं। व्यर्थको सबै मानिसहरू उनलाई पछ्याउँदछन्।”

येशूले जीवन र मृत्यु विषय भन्नुहुन्छ

^{२०}तिनीहरूमा कोही मानिसहरू ग्रीकका पनि थिए। तिनीहरू कोही ती मानिसहरू थिए जो यरूशलेममा निस्तार चाडमा आएका थिए। ^{२१}ती ग्रीकका मानिसहरू फिलिप कहाँ गए। फिलिप गलिलीमा बेत्सैदाबासी थिए। ग्रीस मानिसहरूले भने, “महोदय, हामी येशूलाई हेर्न चाहन्छौं।” ^{२२}फिलिप गएर अन्द्रियासलाई भने। अनि फिलिप र अन्द्रियास गएर येशूलाई भने।

^{२३}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई महिमा ग्रहण गर्ने बेला आइपुग्यो। ^{२४}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। गहुँको दाना भूँँमा भर्नु पर्छ अनि मर्छ। तब यो बढ्छ र धेरै बीऊहरू उब्जाउँछ। तर यो मरेन भने यो सधैं खाली एउटै बीउमात्र रहन्छ। ^{२५}जसले आफ्नो जीवनको माया गर्दछ उसले जीवन गुमाउँदछ। तर जसले आफ्नो जीवनलाई घृणा गर्दछ यस संसारमा उसले अनन्त जीवन पाउँदछ। ^{२६}जसले मेरो सेवा गर्दछ उसले मलाई पछ्याउनु नै पर्छ। तब मात्र मेरो सेवक म जहाँ-जहाँ हुँदछु त्यतै मसँग हुँदछ। मेरो पिताले तिनीहरूलाई सम्मान दिनुहुन्छ जसले मेरो सेवा गर्छन्।”

येशूले आफ्नै मृत्युको विषयमा भन्नुहुन्छ

^{२७}“अहिले मेरो हृदय व्याकुल छ। मैले के भन्नु पर्ला र? के मैले भन्नु पर्छ, 'पिता मलाई कष्टको बेलाबाट बचाई दिनु होस्? होइन, यस्तो बेलामा म आउनको कारण नै दुःख पाउनुको निमित्त हो।” ^{२८}पिता, तपाईंको नामको महिमा प्रदान गराउनु होस्।”

तब स्वर्गबाट आवाज आयो, “मैले त्यो नाउँमा महिमा ल्याएको छु। अनि म फेरि महिमा ल्याउनेछु।”

^{२९}उभिरहेका मानिसहरूको भीडले त्यो आवाज सुने। ती मानिसहरूले यसलाई गर्जन भने।

तर अरू मानिसहरूले भने, “स्वर्गदूत उहाँसँग बोले।”

^{३०}येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “त्यो आवाज तिमीहरूको लागि हो, मेरो लागि होइन। ^{३१}अब संसार (दुष्ट)को न्याय गर्ने बेला आयो। अब यस संसारको शासक पर्नाकिने छ। ^{३२}म पृथ्वीबाट उचालिने छु। अनि जब यस्तो हुँदछ, म सबै मानिसहरूलाई मकहाँ ल्याउने

सियोन यहाँ सियोन नगरवासी गरिएको छ। यसको शाब्दिक अर्थ हो सियोनका छोरी, अर्थ यरूशलेम।

छु।” ^{३३}उहाँको मृत्यु कुन प्रकारले हुनेछ त्यो संकेत दिनलाई उहाँले त्यसो भन्नुभयो।

^{३४}मानिसहरूले भने, “तर हाम्रो व्यवस्थाले भन्छ ख्रीष्ट अनन्त बाँच्ने छ यसर्थ तपाईं कसरी भन्नुहुन्छ, ‘मानिसको पुत्र उचालिनु पर्छ? यो मानिसको पुत्र’ भनेको को हो?”

^{३५}तब येशूले भन्नु भयो, “ज्योति अभ्र केही समयको लागि तिमीहरूसँग रहनेछ। यसर्थ जति वेला सम्म उज्यालो छ त्यति वेला सम्म हिडडुल गर ताकि अंधारोले तिमीहरूलाई समात्ने छैन। जो व्यक्ति अन्धकारमा हिड्छ उसले उ कहाँ गई रहेछ थाहा पाउँदैन। ^{३६}यसर्थ ज्योति जबसम्म तिमीहरूसँग रहन्छ त्यसमा विश्वास राख। तब तिमीहरू ज्योतिको सन्तानहरू हुनेछौं।” यति भनि सकेर येशू जानुभयो। येशू त्यस्तो जगगामा जानु भयो जहाँ कसैले उहाँलाई भेट्न सक्तैन।

यहूदीहरूले येशूमा विश्वास गरेन्

^{३७}येशूले यी धेरै चमत्कारहरू गर्नुभयो। ती मानिसहरूले त्यस्तो देखिसके पश्चात् पनि उहाँमाथि विश्वास गरेन्न्। ^{३८}यो भयो अगमवक्ता यशैयाको वचन पुरा होस्:

“प्रभु, हामीले भनेका कुराहरूमा कसले विश्वास गर्छो? परमप्रभुको शक्ति कसले देख्यो?”

यशैया ५३:१

^{३९}यसकारण मानिसहरूले विश्वास गरेन्न्। किनभने यशैयाले अभ्र भने,

^{४०} “परमेश्वरले मानिसलाई अन्धा बनाइदिनु भयो। परमेश्वरले उनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण तिनीहरूले आफ्नै आँखाले नदेखोस् भनेर तिनीहरूले हृदयले बुझ्न नसकोस भनेर नत्रता तिनीहरू मकहाँ निको हुन फर्कने छन्।”

यशैया ६:१०

^{४१}यशैयाले यसो भनेको कारण उनले उहाँको महिमा देखेका थिए। अनि उनको विषयमा भने।

^{४२}तर धेरै मानिसहरूले येशूमा विश्वास गरे। कतिपय यहूदी अगुवाहरू सम्मले येशूमा विश्वास गरे। तर

तिनीहरू फरिसीहरू देखि डराउँथे। यसैले तिनीहरूले येशूमा विश्वास गरे भनेर खुल्लम-खुल्ला भनेनन्। तिनीहरूलाई सभाघरबाट निकाली देला कि भन्ने डर थियो। ^{४३}ती मानिसहरू परमेश्वरबाट धेरै प्रशंसा गरिनु भन्दा मानिसहरू बाटै प्रशंसा गरिएको मन पराउँथे।

येशूको उपदेशले मानिसहरूलाई न्याय गर्नेछ

^{४४}तब येशू जोडले कराएर भन्नुभयो, “जसले मलाई विश्वास गर्दछ उसले मलाई मात्र विश्वास गर्दैन जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँलाई पनि विश्वास गर्छ। ^{४५}जसले मलाई देख्दछ उसले उहाँलाई देख्दछ जसले मलाई पठाउनु भयो। ^{४६}म ज्योति हुँ र यस संसारमा आएँ र जसले मलाई विश्वास गर्दछ उसले अन्धकारमा बस्न पर्दैन।

^{४७}“म मानिसहरूलाई न्याय गर्न यस संसारमा आएको होइन। म संसारमा मानिसहरूलाई बचाउन आएँ। म एक होइन जसले मानिसहरूलाई न्याय गर्छ। जसले मेरो शिक्षा सुन्दछ तर पालन गर्दैन। ^{४८}जसले मलाई अस्वीकार गर्छ र मैले भनेका कुराहरू मान्दैन उसको लागि न्यायकर्ता छँदैछ। मैले जुन संदेश भने त्यसैले अन्तिम दिनमा त्यस व्यक्तिको निम्ति न्याय गर्नेछ। ^{४९}किन? किनभने जुन कुराहरू मैले बताए त्यो मेरो आफ्नै थिएन। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो र के भन्नु र के शिक्षा दिनु भने त्यही गरे। ^{५०}म जान्दछु कि अमर जीवन उहाँकै आज्ञाबाट आउनेछ। यसकारण म जे भन्दछु पिताले जे जे भन्नु भएको छ।”

येशूले आफ्ना चेलाहरूको खुट्टा धुनुभयो

१३ यो प्रायः यहूदीहरूको निस्तार चाड आइसकेको बेला थियो। येशूले जान्नु हुन्थ्यो कि अब उहाँको संसार छोड्ने समय आइपुगेको छ। अब आफ्ना पिता कहाँ फर्की जाने समय आइपुगेको छ। येशूले सधैं तिनीहरूलाई प्रेम गर्नु भयो जो उहाँसँग त्यस संसारमा थिए। अब येशूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूर्ण प्रेम देखाउने समय आएको थियो।

^१येशू र उहाँका चेलाहरूको, निम्ति बेलुकाको भोजन थियो। शिमोन इस्करयोतीको छोरा यहूदालाई येशूको विरुद्ध हुने कुरा अधिबाटै दुष्टात्माले प्रेरित गराएको थियो। ^२पिताले येशूलाई सबै कुरा माथि शक्ति दिनु भएको थियो। येशूले यी कुराहरू जान्नुहुन्थ्यो। उहाँ

यो पनि जान्नु हुन्थ्यो कि उहाँ परमेश्वरबाट आएको हो। अनि परमेश्वर तर्फै फर्किरहेका थिए भन्ने पनि जान्नु हुन्थ्यो। ^५जब तिनीहरूले खाई रहेका थिए, येशू उठनु भयो र आफ्ना पोशाकलाई पन्साउनु भयो। उहाँले तौलिया लिएर आफ्नो कम्मरमा बेहनुभयो। ^६तब येशूले भाँडामा पानी खन्याउनु भयो। उहाँले तब चेलाहरूका खुट्टा धुन थाल्नु भयो। र आफ्ना कम्मरमा बेहेरेको तौलियाले उनीहरूका खुट्टा पुछिदिनुभयो।

^७येशू शिमोन पत्रुस कहाँ आउनु भयो। तर पत्रुसले येशूलाई भने, “प्रभु, मेरो खुट्टा धुनु पर्दैन।”

^८येशूले जवाबमा भन्नुभयो, “अहिले मैले के गरिरहेछु तिमी जान्दैनौ। तर पछि बुझ्ने छौ।”

^९पत्रुसले भने, “अहँ! तपाईंले मेरो खुट्टा कहिल्यै धुनु हुँदैन।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि मैले तिम्रो खुट्टा धोईन भने मसँग तिम्रो कुनै अंश रहने छैन।”

^{१०}शिमोन पत्रुसले भने, “प्रभु, मेरो खुट्टा मात्र होइन मेरो हात र टाउको पनि धोईदिनु हवस्।”

^{११}येशूले भन्नुभयो, “जुहाईसकेपछि एक व्यक्ति सम्पूर्ण रूपले सफा हुँदछ। उसको खुट्टा मात्र धुनु पर्दछ। तिमीहरू सबैजना शुद्ध छौ तर कोही कोही मात्र छैन।” ^{१२}येशूले उहाँको विरुद्ध को जाने छ चिन्नुहुन्थ्यो। त्यसैकारणले येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूमा सबै शुद्ध छैनौ।”

^{१३}येशूले तिनीहरूका खुट्टा धोईसक्नु भयो। तब आफ्ना पोशाक लगाई टेबलतर्फ फर्की जानुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ मैले तिमीहरूलाई के गर्ने?” ^{१४}तिमीहरूले मलाई ‘गुरुज्यू’ र ‘प्रभु’ भनेर बोलाउँछौ। अनि यो ठीक हो किनभने म त्यही हुँ। ^{१५}म तिमीहरूका प्रभु र गुरु हुँ। किनभने मैले तिमीहरूका खुट्टा एक नोकरले जस्तो धोएँ। यसैले तिमीहरूले पनि एकअर्काको खुट्टा धुनु पर्छ। ^{१६}मैले तिमीहरूको अघि उदाहरणको लागि यो गरेँ। र तिमीहरूले एकाअर्कामा त्यसै गर्नुपर्छ जस्तो मैले गरेँ। ^{१७}म सत्य भन्छु। एक नोकर उसको मालिक भन्दा ठूलो हुँदैन जसलाई केही कार्यको निम्ति पठाइएको छ उ ती पठाउने भन्दा ठूलो होइन। ^{१८}यदि तिमीहरूले यी कुराहरू जान्दछौ, गर्धौ भने सुखी हुनेछौ।

^{१९}मैले तिमीहरू सबैको विषयमा भनिरहेको होइन। मैले छानेका मानिसहरू म चिन्दछु। तर धर्मशास्त्रमा जे

भनिएको छ त्यो हुन्छ: ‘जसले मेरो भोजन खायो उ नै शत्रु भयो।’ ^{२०}अब यसो हुन अगाडि नै म भनिरहेछु। जब यस्तो घटनेछ तब म उहीनै हुँ भनेर तिमीहरूले विश्वास गर्नेछौ। ^{२१}यसर्थ म साँचो भन्छु। जसले मैले पठाएको व्यक्तिलाई ग्रहण गर्दछ तब उसले मलाई पनि ग्रहण गर्दछ। र जसले मलाई ग्रहण गर्छ भने उसले मलाई जसले पठाउनु भयो उहाँलाई पनि ग्रहण गर्छ।”

येशूले धोखा दिनेको विषयमा भन्नुहुन्छ

(मती २६:२०-२५; मर्कुस १४:१७-२१; लूका २२:२१-२३)

^{२१}जब येशूले यी कुराहरू भनी सकेपछि, येशू आत्मामा अत्यन्तै दुःखित हुनुभयो। उहाँले खुल्लम-खुल्ला भन्नुभयो, “म साँचो भन्छु कि तिमीहरू मध्ये एकजना मेरो विरुद्ध हुनेछौ।”

^{२२}येशूका चेलाहरूले एकअर्कालाई हेरे। तिनीहरूले बुझेनन् कि येशूले कसको विषयमा भनिरहनु भएको थियो। ^{२३}उहाँका चेलाहरू मध्ये एकजना उहाँकै छेउमा बसिरहेका थिए। तिनलाई येशूले अत्यन्त प्रेम गर्नु हुन्थ्यो। ^{२४}शिमोन पत्रुसले त्यस चेलालाई इशारा गरेर सोध्नु लगाए कि उहाँले भन्नुभएको व्यक्ति को होला।

^{२५}त्यो चेला उहाँको छातीमा अडेस लाग्यो अनि सोध्यो, “प्रभु त्यो को होला जो तपाईंको विरुद्ध जाने छ?”

^{२६}येशूले जवाफ दिनुभयो, “म यो रोटी प्यालामा चोबने छु र जसलाई म त्यो चोबेको रोटी दिन्छु उ नै मेरो विरुद्ध हुनेछ।” यसर्थ येशूले रोटीको एक टुक्रा लिनु भयो। उहाँले त्यो चोबु भयो र शिमोन इस्करयीतीको छोरो यहूदालाई दिनुभयो। ^{२७}जब यहूदाले त्यो रोटीको टुक्रा लियो शैतान उसकोभिन्न पर्यो, येशूले यहूदालाई भन्नु भयो, “तिमीले जे गर्नु छ त्यो भट्टै गरिहाल!” ^{२८}भोजनमा बसिरहेकाहरू कसैले येशूले यहूदालाई त्यसो भन्नुभएको तात्पर्य बुझेनन्। ^{२९}यहूदा मात्र एक त्यस्ता चरित्रको थियो जसले पैसाको बाकस् राख्दथ्यो। अरूहरूले के सोचे भने येशूले यहूदालाई भोजको निम्ति आवश्यक चीजहरू किन्नलाई पठाउनु भयो। अर्थात् यसो पनि अरूहरूले सम्भे कि येशूले गरीबहरूका लागि केही किन्न यहूदालाई पठाउनु भयो भनेर।

^{३०}यहूदा येशूले दिनुभएको त्यो रोटीको टुक्रा ग्रहण गर्धो र तुरुन्तै बाहिर निस्की हाल्यो। त्यसबेला रात परिसकेको थियो।

येशूले आपनो मृत्यु विषय भन्नु हुन्छ

^{३१}यहूदा जब गइसकेको थियो, तब येशूले भन्नु भयो, “अब मानिसको पुत्रले महिमा प्राप्त गर्छ अनि परमेश्वरले मानिसको पुत्रबाट महिमा प्राप्त गर्नुहुन्छ।
^{३२}यदि परमेश्वरले पनि उसको माध्यमबाट महिमा प्राप्त गर्दछ भने, उहाँले छोरोलाई स्वयंबाट महिमा दिनुहुनेछ तुरुन्तै।”

^{३३}येशूले भन्नुभयो, “मेरा बालकहरू म तिमीहरूसँग केही समय सम्म मात्र रहने छु। तिमीहरूले मलाई खोज्ने छौ। अनि यहूदीहरूलाई मैले जे भने त्यो तिमीहरूलाई भन्नेछु अब जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्तैनौ।”

^{३४}“म तिमीहरूलाई नयाँ आज्ञा दिन्छु: एकअर्कामा प्रेम गर। तिमीहरूले मैले जस्तो एकाअर्कामा प्रेम गर्न पर्छ।
^{३५}यदि तिमीहरूले आपस्तमा प्रेम गर्छौ भने यस तरीकाबाट सबै मानिसहरूले जानेछन् कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो।”

येशूले भन्नुहुन्छ कि पत्रुसले उहाँलाई इनकार गर्नेछ

(मती २६:३१-३५; मार्कुस १४:२७-३१; लूका २२:३१-३४)

^{३६}शिमोन पत्रुसले येशूलाई सोधे, “प्रभु, तपाईं कहाँ जानु हुँदैछ?”

येशूले जवाब दिनुभयो, “जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमी पछ्याउन सक्तैनौ अब। तर पछि मात्र सक्ने छौ पछ्याउन।”

^{३७}पत्रुसले सोधे, “प्रभु, अहिले म तपाईंलाई किन पछ्याउन सकिन? म तपाईंको निम्ति मर्न तयार छु।”

^{३८}येशूले जवाब दिनुभयो, “साँचिने तिमी आफ्नो जीवन मेरो निम्ति त्याग्न सक्ने छौ? म साँचो भन्छु। भाले बासन् अधि, तिमीले तीनपल्ट भन्नेछौ कि तिमीले मलाई चिन्दैनौ।”

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई दाढस दिनुहुन्छ

१४ येशूले भन्नुभयो, “आफ्ना हृदयहरूलाई दु:खी हुन नदेऊ। परमेश्वरमा भरोसा गर। अनि ममा भरोसा गर। त्यहाँ मेरा पिताको घरमा धेरै कोठाहरू छन्। यदि यो सत्य नभएको भए म तिमीहरूलाई भन्ने थिइनँ। म त्यहाँ तिमीहरूको व्यवस्था मिलाउन गइरहेछु।
^२म गए पछि तिमीहरूको लागि सबै व्यवस्था मिलाईसके पछि म फर्की आउनेछु। तब म तिमीहरूलाई त्यहाँ

लानेछु। तब तिमीहरू म जहाँ छु त्यहाँ हुनेछौ।
^५म जुन ठाउँमा गइरहेछु तिमीहरू त्यो बाटो जान्दछौ।”

^६थोमाले भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ गइरहुनु भएको छ हामी जान्दैनौ। तब हामीले बाटो कसरी जान्ने?”

^७येशूले भन्नुभयो, “म नै बाटो हुँ, म नै सत्य र जीवन हुँ। पिताकोमा जाने माध्यम हुँ।
^८यदि तिमीहरूले मलाई चिनेको भए तब मेरो पितालाई पनि चिन्नेछौ। तर अब तिमीहरू पितालाई जान्नेछौ। तिमीहरूले उहाँलाई देखेका छौ।
^९फिलिपले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई पिता देखाइदिनुहवस्। त्यही हामीलाई पर्याप्त हुनेछ।”

^{१०}येशूले जवाफ दिनु भयो, “फिलिप धेरै समय देखि म तिमीहरूसँगै छु र पनि मलाई चिन्दैनौ भन्नुहुँ? जसले मलाई देखेको छ उसले मेरो पितालाई पनि देखेको छ। यसर्थ तिमी कसरी भन्छौ, ‘हामीलाई पिता देखाउनु होस?’
^{११}के तिमीहरू विश्वास गर्छौ कि म पिताभित्र छु र पिता मभित्र हुनुहुन्छ भनेर? जुन कुराहरू मैले भने त्यो मबाट आएको होइन। पिता मभित्र बाँच्नु हुन्छ अनि उहाँले आफ्नो काम आफै गर्नुहुन्छ।
^{१२}मैले पहिल्यै भनी सके कि विश्वास गर, ममा पिता हुनुहुन्छ र पितामा म हुन्छु। अथवा मैले गरेको कामहरूको कारणले गर्दा पनि विश्वास गर।
^{१३}म तिमीहरूलाई सत्य भन्छु। जसले ममा विश्वास गर्छ उसले पनि त्यस्तै काम गर्नेछ जो म गर्छु। उसले वास्तवमा त्यो भन्दा पनि महान काम गर्नेछ। किनभने म पिताकहाँ गइरहेछु।
^{१४}अनि मेरो नाममा केही पनि माग्यौ भने, म तिमीहरूको लागि गार्दिनेछु। तब पिताको महिमा पुत्रको माध्यमबाट देखिने छ।
^{१५}यदि तिमीहरूले मेरो नाममा केही माग्यौ भने, म दिनेछु।”

पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा

^{१५}“यदि तिमीहरू मलाई प्रेम गर्नुभयो भने, तब तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्नेछौ।
^{१६}म मेरो पितालाई माग्ने छु र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सहायक* दिनु हुनेछ। उहाँ तिमीहरूसँग सधैं रहने सहायक दिनुहुनेछ।
^{१७}सहायक सत्यको आत्मा* हो। संसारले उहाँलाई

सहायक अथवा, “आरामदायक,” पवित्र आत्मा।

सत्यको आत्मा पवित्र आत्मा। परमेश्वरको सत्य येशूको चेलाहरूलाई बुझाउन यो उहाँको कार्य हो। हेर्नुहोस् यूहन्ना १६:१३।

स्वीकार गर्न सक्तैन। किन? किनभने संसारले उहाँलाई देखेन र बुझ्दैन। तर तिमीहरू उहाँलाई जान्दछौ। उहाँ तिमीहरूसँग बाँच्नु हुन्छ र उहाँ तिमीहरूभित्र नै हुनु हुनेछ।

^{१८}“म तिमीहरूलाई आफ्ना आमा-बाबुले अनाथहरू छोडे जस्तो एकलै छाड्ने छैन। म तिमीहरूकहाँ फर्कि आउने छु। ^{१९}केही समय पछि बाटै मलाई संसारमा मान्छेहरूले फेरि देख्ने छैन। तर तिमीहरूले मलाई देख्ने छौ। तिमीहरू बाँच्ने छौ किनभने म बाँच्छु। ^{२०}त्यस दिनमा तिमीहरूले जान्ने छौ कि म पितामा छु। तिमीहरूले जान्ने छौ कि तिमीहरू ममा र म तिमीहरूमा हुनेछु। ^{२१}यदि कसैले मेरो आज्ञाहरू ग्रहण गर्छ र यसलाई पालन गर्दछ, त्यस व्यक्तिले मलाई प्रेम गर्दछ। अनि मेरा पिताले तिनलाई प्रेम गर्दछन् जसले मलाई प्रेम गर्दछ। अनि म त्यस व्यक्तिलाई प्रेम गर्छु। म उमाथि प्रकट हुनेछु।”

^{२२}तब यहूदाले (इस्करयोत यहूदा होइन) भन्यो, “तर प्रभु, किन तपाईंले आफूलाई हामी समक्ष प्रकट गर्नुहुन्छ र संसार समक्ष किन गर्नुहुन्छ?”

^{२३}येशूले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने, उसले मेरो शिक्षा पालन गर्दछ। अनि मेरो पिताले पनि तिनलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। म र मेरो पिता तिनीकहाँ आउनेछौ र तिनीसँगै बस्ने छौ। ^{२४}तर जसले मलाई प्रेम गर्दैन उसले मेरो शिक्षा पालन गर्दैन। यो शिक्षा जुन तिमीले सुन्दैछौ वास्तवमा मेरो होइन। यो पिताबाट आएको हो जसले मलाई पठाउनु भयो।

^{२५}“मैले यी सबै कुराहरू भनिसकेको छु तिमीहरूसँग रहँदा नै। ^{२६}तर सहायकले सबै कुराहरूको शिक्षा दिनेछन्। सहायकले मैले जे भने ती सबै कुराहरू सम्झना गराउने छ। यो सहायक नै पवित्र आत्मा हो जसलाई पिताले मेरो नाममा पठाउनु हुनेछ।

^{२७}“म तिमीहरूलाई मेरो शान्ति छाड्दछु, यो मेरो आफ्नै शान्ति तिमीहरूलाई दिँदछु। म तिमीहरूलाई शान्ति दिन्छु, यो त्यो शान्ति होइन जुन संसारले दिन्छ। यसकारण तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस् अनि कुनै विषयमा पनि नडराऊ। ^{२८}म गईरहेछु भनेको तिमीले सुन्यौ, तर फेरि तिमीहरूकहाँ आउने छु। यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेको भए तिमीहरू खुशी हुने थियौ कि म पिताकहाँ गईरहेछु। किन? किनभने पिता मभन्दा महान हुनुहुन्छ। ^{२९}यो हुनुभन्दा पहिल्यै मैले यो कुरा भनिसकेको

छु। जव यी सबै हुनेछ अनि तिमीहरूले विश्वास गर्ने छौ। ^{३०}तिमीहरूसँग कुरा गर्ने समय छैन। यो संसारको शासक आइरहेछ। तर ममाथि उसको शक्ति चल्दैन। ^{३१}तर संसारले जान्ने पछि कि मैले मेरो पितालाई प्रेम गर्छु। यसैले म त्यही जस्ताको तस्तै गर्दछु, जुन उहाँले मलाई गर्नु भन्नु भयो।

“आऊ अब, हामी यस ठाउँलाई छोडी जाऊ।”

येशू अङ्गुरको बोट

१५ येशूले भन्नुभयो, “म साँचो अङ्गुरको बोट हुँ, मेरो पिता माली हुनुहुन्छ। ^२म मेरो प्रत्येक हाँगा जसमा फल फल्दैन त्यो उहाँ काटिदिनु हुन्छ। अनि उहाँले प्रत्येक हाँगाहरू छाँट्नु र सफा गर्नुहुन्छ ताकि त्यसले फल फलाउन सकोस्; त्यसो गर्दा यसले अझ बढ्ता फल दिनेछ। ^३मेरो उपदेशको कारणले गर्दा तिमीहरू पहिल्यै शुद्ध भइसकेका छौ। ^४मभित्र बस, म तिमीहरू भित्र रहनेछु। कुनै पनि एक्लो हाँगाले फल दिँदैन। त्यो मूल बोटमा अन्तर्निहित भएको हुनैपर्छ। तिमीहरूसँग पनि यही कुरा लागू हुँदछ। तिमीहरू एकलै फल फलाउन सक्तैनौ। तिनीहरू ममा हुनुपर्छ।

^५“म अङ्गुरको बोट* हुँ र तिमीहरू त्यसका हाँगाहरू हौ। यदि जो कोही ममा रह्यो भने त्यसले धेरै फल दिनेछ। किनभने म बिना तिमीले केही गर्न सक्तैनौ। ^६यदि कोही ममा रहँदैन भने तब उ त्यो हाँगा जस्तो हुन्छ जो पर्याँकिएर जान्छ। त्यो हाँगा मर्दछ। मानिसहरूले त्यस्तो मरेको हाँगाहरू टिपेर आगोमा हालिदिन्छ र तिनीहरू जल्छन्।

^७“यदि तिमीहरू ममा रह्यौ र मेरो शिक्षाहरू तिमीहरूमा रह्यो भने, तब तिमी जे पनि चाहन्छौ माग अनि त्यो तिमीलाई दिइने छ। ^८तिमीले अधिक फलहरू फलाऊ र सिद्ध गर कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ। यसले मेरो पितालाई महिमा दिदछ। ^९म तिमीहरूलाई प्रेम गर्दछु जसरी मलाई पिताले गर्नुहुन्छ। अब मेरो प्रेममा निरन्तर रहौ। ^{१०}मैले मेरो पिताको आज्ञा पालन गरौ र निरन्तर उहाँको प्रेममा रही रहकोछु। यस्तै प्रकारले यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्छौ भने

अङ्गुरको बोट नेपाली बाइबलको अनुवादमा ‘दाख’ को बोट भनिएको छ जुन साधारण मानिसले बुझ्दैनन् जति ‘अङ्गुरको बोट’ भन्दा बुझ्छ।

तिमीहरू मेरो प्रेममा निरन्तर रहने छौं।^{११}मैले यी कुराहरू भनिसकेको छु, यसैले तिमीहरूले त्यस्तै आनन्द पाउन सक्नेछौं जुन मसँग छ। म तिमीहरूको आनन्द एक पूर्ण आनन्द भएको देख्न चाहन्छु।^{१२}यसैकारणले म तिमीहरूलाई आज्ञा गर्दछु: एकअर्कामा प्रेम गर जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरें।^{१३}महान प्रेम त्यस व्यक्तिले देखाउन सक्छ जसले आफ्नो मित्रको लागि आफ्नो जीवन वलिदान दिनसक्छ।^{१४}तिमीहरू मेरो भित्र हौं यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा अनुसार काम गर्खौं भने।^{१५}म तिमीहरूलाई नोकरहरू भनेर डाक्ने छैन। एक नोकरले उसको मालिकले के गर्छ भनेर केही पनि जान्दैन। अब म तिमीहरूलाई मित्र भनेर बोलाउँछु किनभने मेरा पिताले मलाई जे-जे भन्नुभयो ती सबै तिमीहरूलाई भनि सकेको छु।^{१६}तिमीहरूले मलाई चुनेनौं; मैले तिमीहरूलाई चुने। अनि मैले तिमीहरूलाई नियुक्ति गरेकोछु: जाऊ अनि फल फलाऊ। म यो फल तिमीहरूको हृदयमा फलीरहेको देख्न चाहन्छु। तब पिताले तिमीहरूले जे पनि चाहन्छौं त्यो मेरो नाममा दिनुहुनेछ।^{१७}यही मेरो आज्ञा हो: एकाअर्कालाई प्रेम गर।

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सावधान गर्नुहुन्छ

^{१८}“यदि यो संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ भने याद गर कि संसारले मलाई प्रथम घृणा गर्खो भनेर।^{१९}यदि तिमीहरू संसारकै थियौं भने तिमीहरूलाई उसकै आफ्नै मानिसहरू सरह प्रेम गर्ने नै छ। तर मैले तिमीहरूलाई संसारबाट छाने। यसैले तिमीहरू संसारसँग सम्बन्धित छैनौं। यसैकारणले संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ।^{२०}मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरू सम्झ: एक नोकर उसको मालिक भन्दा श्रेष्ठ हुँदैन। यदि मानिसहरूले मलाई सताए भने तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन्, यही मानिसहरूले मेरो शिक्षा पालन गरे भने तिनीहरूले तिमीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछन्।^{२१}मानिसहरूले यी सबै कुराहरू मेरो कारणले गर्दा तिमीहरूलाई गर्नेछन्। उहाँलाई तिनीहरूले चिन्दैनन् जसले मलाई पठाउनु भयो।^{२२}यदि म नआएको भए र संसारका मानिसहरूलाई नबताएको भए तब तिनीहरू पापका-दोषी हुने थिएनन्। तर अब मैले तिनीहरूलाई जनाए र अब तिनीहरूको पापबाट माफी हुने छैन।^{२३}जसले मलाई घृणा गर्दछ, उसले मेरो पितालाई पनि घृणा गर्दछ।^{२४}मैले ती

मानिसहरू माभ जस्तो कुराहरू गरे अन्य कुनै व्यक्तिले कहिल्यै गरेन। यदि मैले त्यस्तो कुराहरू नगरेको भए, तिनीहरू पापको-दोषी हुने नै थिएनन्। तर मैले जे-जे गरें ती सबै तिनीहरूले देखी सकेका छन्। तथापि तिनीहरूले मलाई र मेरा पितालाई घृणा गर्छन्।^{२५}तर यस्तो भयो किनकि उनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको कुरा सत्य हुने भयो: यस्तो लेखिएको छ ‘कुनै कारण बिना नै तिनीहरूले मलाई घृणा गरे।’

^{२६}“म तिमीहरूलाई पिताबाट सहायक पठाइदिनेछु। सहायक सत्यको आत्मा हो जो पिताबाट आउँदछ। जब उनी आउँछन्, उसले मेरो विषयमा बताउने छन्।^{२७}अनि तिमीहरूले मेरो विषयमा मानिसहरूलाई भन किनभने तिमीहरू शुरुदेखिनै मसँग छौ।

१६ “मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भने ताकि तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउने छैनौं।^२तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरू*बाट बाहिर निकालिदिने छन्। समय आउँदछ ताकि मानिसहरूले तिमीहरूलाई मारेर परमेश्वरको सेवा गर्दछौं भने सोच्नेछन्।^३मानिसहरूले यी सबै कुराहरू गर्नेछन् कारण न त तिनीहरूले पितालाई चिनेका छन् न त मलाई नै चिन्दछन्।^४यी कुराहरू म तिमीहरूलाई अहिले भन्दैछु। अतः जब यी कुराहरू हुने समय आउनेछ, तब तिमीहरूले मैले होशियारी गराएको सम्झनेछौं।

पवित्र-आत्माको कार्य

“मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई शुरुमा भनिन, किनभने म त्यसबेला तिमीहरूसँगै थिएँ।^५अब म उहाँकैमा गईरहेकोछु जसले मलाई पठाउनुभयो। तर तिमीहरू कसैले पनि मलाई सोधेनौं, ‘तपाईं कहाँ गइरहुन भएको छ?’^६तिमीहरूका हृदय उदासिनताले भरिएको छ किनभने मैले तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने।^७तर म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूको भलाईको निमित्त म टाड्दिनु नै राम्रो छ। किन? किनभने जब म जानेछु तिमीहरूका लागि सहायक पठाइदिने छु। तर यदि म गईन भने, सहायक तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछैन।^८जब सहायक आउँछन्, उहाँले संसारलाई यी विषयहरूमा प्रमाण दिनु हुनेछ: पापको विषय, धार्मिकताको विषय र

सभाघर यहूदीहरूले धर्मशास्त्र पढ्ने, प्रार्थना गर्ने ठाउँ हो।

न्यायको विषयमा।^६ सहायकले मानिसहरूको जीवनमा पाप छ भनेर प्रमाण गर्ने छन् किनभने तिनीहरूले ममा विश्वास गर्दैनन्।^७ उसले मेरो धर्मिकताको प्रमाण तिनीहरूलाई गराउने छन्, किनभने म पिताकहाँ नै गई रहेछु। तब तिमीहरूले मलाई फेरि देख्ने छैनौ।^{११} अनि सहायकले न्यायको विषयमा सत्य कुराको प्रमाण संसारलाई गराउने छ, किनभने यस संसारको शासकलाई पहिल्यै नै जाँची सकेको छ।

^{१२}“मलाई अभि तिमीहरूसँग धेरै कुराहरू भन्नु छ। तर अहिले ती कुराहरू तिमीहरूलाई अधिक हुनेछ र ग्रहण गर्न साहो पर्नेछ।^{१३} तर जब सत्यको आत्मा आउँदछ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतामा अगुवाई गर्नु हुनेछ। उहाँले भविष्यका कुराहरू घोषणा गर्नु हुनेछ। उहाँले आफ्नो कुराहरू भन्नु हुनेछन् उहाँले जे सुन्नु हुन्छ त्यही बताउनु हुन्छ।^{१४} सत्यको आत्माले मकहाँ महिमा ल्याउनु हुनेछ। कसरी? उसले मबाट कुराहरू पाउने छन् र तिमीहरूलाई ती सबैकुरा व्याख्या गर्नेछन्। सबै कुराहरू जो पितासँग छन् ती सबै मेरा हुन्।^{१५} त्यसैकारणले म भन्दैछु त्यस आत्माले जे कुराहरू मबाट पाउने छन् र ती सबै तिमीहरूलाई घोषणा गर्नेछन्।

उदासीनता खुशीयालीमा परिवर्तन

^{१६}“केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ। अनि अर्को केही पछि मलाई फेरि तिमीहरूले देख्ने छौ।”

^{१७}कोही चेलाहरूले आपसमा भने, “येशूले जब त्यसो भन्नु हुन्छ त्यसको मतलब के हो, ‘केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ अनि तब केही बेरपछि मलाई फेरि देख्ने छौ?’ ‘त्यसो जब भन्नु हुन्छ म पिताकहाँ जाँदैछु त्यसको अर्थ के हो?’”^{१८} चेलाहरूले सोधे, “केही बेरपछि भन्नुको ‘उहाँको तात्पर्य के हो?’ उहाँले के भनिरहनु भएको छ हामीले केही बुझेनौ।”

^{१९}येशूले जान्नुभयो कि चेलाहरूले त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न चाहन्छन्। तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू आपसमा सोधिरहेछौ मेरो भन्नुको तात्पर्य जब मैले भने, ‘केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ। तिमीहरूले यो जान्नलाई आपसमा बहस गरेका छौ। त्यसपछि फेरि अर्को केही बेरपछि देख्ने छौ?’^{२०} म साँचो तिमीहरूलाई भन्छु। तिमीहरू रुने छौ

र दुःखी हुनेछौ तर संसार प्रसन्न हुने छ। तिमीहरू दुःखी हुने छौ तर तिमीहरूका दुःख आनन्दमय हुने छ।^{२१} जब एक नारीले बालकलाई जन्म दिने समय हुन्छ, उसलाई पीडा हुँदछ, किनभने उनले जन्माउने समय आएको हुँदछ। तर जब बालक जन्मिसवदछ, उनले अधिका पीडाहरू भुल्छिन, किनभने उनले बालक संसारमा जन्मिएको खुशीमा अधिका पीडाहरू त्यसै भुल्दछिन।^{२२} तिमीहरूसँग पनि ठीक त्यस्तै हुनेछ। अहिले तिमीहरू दुःखी छौ। तर म तिमीहरूलाई फेरि देख्नेछु र तिमीहरू खुशी हुने छौ। अनि कसैले पनि तिमीहरूको खुशी खोसेर लाने छैन।^{२३} त्यस दिन तिमीहरूले मलाई केही पनि सोध्ने छैनौ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। मेरो नाममा जे मागे पनि मेरा पिताले तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ।^{२४} तिमीहरूले अझसम्म मेरो नाममा केही पनि मागेकै छैनौ। माग अनि तिमीहरूले पाउनेछौ। अनि तिमीहरूका आनन्द पूर्ण हुनेछ।

संसार माथि विजय

^{२५}“यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई अर्थ लुकाएर भनिसकेको छु। तर समय आउँदैछ म तिमीहरूसँग खुल्ला पारेर यी कुराहरू भन्नेछु। मेरा पिताको विषयमा म तिमीहरूलाई सरल भाषामा भन्नेछु।^{२६} त्यस समय मेरो नाममा मेरा पितालाई बिन्ती गर्ने छौ। तर मैले भनिरहेको छैन कि तिमीहरूको निमित्त म मेरा पितालाई भन्नेछु।^{२७} किनभने पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेकाछौ। त्यसकारणले तिमीहरूले विश्वास गर्नु कि म परमेश्वरबाट आएको हुँ।^{२८} म पिताबाट संसारमा आँ। अब म यो संसार छोडेर पिता कहाँ फर्केर जाँदैछु।”

^{२९}तब येशूका चेलाहरूले भने, “तपाईंले अहिले हामीलाई खुल्लस्त भन्नुभयो। त्यस्तो बुझ्ने नसक्ने अठ्ठेरो नबनाई तपाईंले भन्नु भएन।^{३०} हामीले अब बुझ्न सक्छौ कि तपाईंले प्रत्येक कुरा जान्नु हुन्छ। तपाईंले सोध्न अगाडि नै कुनै पनि व्यक्तिको उत्तर दिन सक्नुहुन्छ। यही कारणले हामीलाई विश्वास दिलाउँछ कि तपाईं परमेश्वर बाटै आउनु भएको हो।”

^{३१}येशूले भन्नुभयो, “यसर्थ: अब तिमीहरूले विश्वास गर्छौ? ^{३२}ध्यानले सुन, तिमीहरू छरिएर बस्ने समय

आईरहेछ। तिमीहरू प्रत्येक आफ्नै घरमा छरस्पष्ट हुने छौं। त्यो समय अब आएको छ। तिमीहरूले मलाई छाड्नेछौ। म एकलो रहनेछु। तर म वास्तवमा एक्लो रहने छैन किनभने पिता मसँगै रहनु हुनेछ।

^{३३}“मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु ताकि तिमीहरूलाई ममा शान्ति रहोस। यस संसारमा तिमीहरूलाई संकट हुनेछ। तर साहसी बन। मैले संसारलाई पराजित गरेको छु।”

आफ्ना चेलाहरूका लागि येशू प्रार्थना गर्नुहुन्छ

१७

यति कुराहरू भनिसकेपछि येशूले स्वर्गातिर हेर्नु भयो र प्रार्थना गर्नु भयो, “पिता ठीक समय आइपुग्यो। यसकारण तपाईंको पुत्रलाई महिमा प्रदान गर्नु हवस् ताकि पुत्रले तपाईंलाई महिमा दिन सकोस्। ^१तपाईंले सबै मानिसहरू भन्दा माथि पुत्रलाई शक्ति दिनुभयो ताकि पुत्रले सबैलाई अनन्त जीवन दिन सकोस् जुन तपाईंले तिनलाई दिनुभएकोछ। ^२यो अनन्त जीवन हो: मानिसहरूले तपाईंलाई मात्र साँचो परमेश्वर भनेर चिनुन र येशू ख्रीष्टलाई चिनुन जसलाई तपाईंले पठाउनु भयो। ^३जुन काम तपाईंले मलाई सुम्पिनु भएको थियो त्यो मैले पूर्ण गरेँ। पृथ्वीमा तपाईंको महिमा ल्याएँ। ^४अनि अब पिता, मलाई महिमा प्रदान गर्नुहोस् तपाईंसँग। मलाई त्यो महिमा दिनु हवस् तपाईंको जो मसँग संसार बनिनु पहिल्यै थियो।

^५“तपाईंले मलाई केही मानिसहरू संसारबाट दिनु भयो। मैले तिनीहरूलाई तपाईं को हुनुहुन्छ देखाई सकेको छु। ती मानिसहरू तपाईंकै हुन् र मलाई दिनुभयो। तिनीहरूले तपाईंको शिक्षा पालन गरे। ^६अब तिनीहरूले बुझे कि सबै थोक जुन मलाई दिनु भयो ती तपाईंबाटै आएको हो। ^७मैले ती मानिसहरूलाई तपाईंले मलाई दिएका शिक्षाहरू दिएकाछु। तिनीहरूले ती शिक्षाहरू स्वीकारे। तिनीहरूले बुझे कि म साँच्चिनै तपाईंबाट नै आएको हुँ अनि तिनीहरूले विश्वास गरे कि तपाईंले नै मलाई पठाउनु भएको हो। ^८तिनीहरूकै निमित्त अब म प्रार्थना गर्दछु। म तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गरिरहेको छैन जो संसारमा छन्। तर म तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गरिरहेको छु जो तपाईंले मलाई दिनुभयो। किनभने तिनीहरू तपाईंकै हुन्। ^९जे ममा छ त्यो सबै तपाईंकै हो, अनि जे जति तपाईंकोमा छ त्यो मेरो हो। अनि ती

मानिसहरूले मेरो लागि महिमा ल्याउँछन्। ^{१०}अब म तपाईं कहाँ आईरहेछु। म अब संसारमा बस्ने छैन। तर ती मानिसहरू संसारमा रहने छन्। पवित्र पिता, तिनीहरूलाई सुरक्षा गर्नु हवस। तिनीहरूलाई तपाईंको नामको शक्तिद्वारा सुरक्षित राख्नु हवस (नाउँ जुन मलाई दिनु भयो), तब तिनीहरू एक हुनेछन्, तपाईं र म जस्तै एक। ^{११}जब सम्म म तिनीहरूसँग थिएँ मैले तिनीहरूलाई सुरक्षित राखें। मैले तिनीहरूलाई तपाईंको नामको शक्तिबाट सुरक्षित राखें जुन तपाईंले मलाई दिनुभयो। मैले तिनीहरूलाई जोगाएँ। अनि तिनीहरू मध्ये एकजना मात्र लुप्त भयो। उनी लुप्त हुनलाई आफै छानिएका थिए। ऊ लुप्त भयो जसबाट धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा पूर्ण भयो।

^{१२}“म तपाईं कहाँ आईरहेछु। तर जबसम्म म यस संसारमा हुनेछु म तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गर्नेछु। यी कुराहरू म भन्दछु ताकि तिनीहरूले मेरो आनन्द प्राप्त गर्नुन्। म तिनीहरूले सबै मेरा आनन्द पाउन भन्दछु। ^{१३}मैले तिनीहरूलाई तपाईंको सबै शिक्षाहरू दिएँ र संसारले तिनीहरूलाई घृणा गर्छो, किनभने तिनीहरू यस संसारका होइनन् जस्तै म यो संसारको होइन। ^{१४}मैले तपाईंसँग तिनीहरूलाई संसारबाट लगिदिनुहोस् भनेर भनिरहेको छैन। तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट जोगाई राख्नु होस् चाँहि भनिरहेछु। ^{१५}तिनीहरू संसारका होइनन् जस्तो कि म पनि यस संसारको होइन। ^{१६}तपाईंको सत्यद्वारा तिनीहरूलाई आफ्नो सेवामा राख्न तयार पार्नुहोस। तपाईंको शिक्षा सत्य हो। ^{१७}जसरी तपाईंले मलाई संसारभित्र पठाउनु भयो त्यसरी नै मैले तिनीहरूलाई संसारभित्र पठाएको छु। ^{१८}अब म स्वयंलाई सेवा गर्न तयार पारिरहेछु। यो म तिनीहरूकै लागि गर्छु ताकि साँचो रूपमा तिनीहरू तपाईंको सेवा गर्न तयार होउन।

^{१९}“म ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर्छु अनि म प्रत्येकको लागि प्रार्थना गरिरहेछु जसले मलाई उनीहरूको शिक्षाको कारणले विश्वास गर्छन्। ^{२०}पिता, म प्रार्थना गर्छु कि जसले म मा विश्वास गर्छन, तिनीहरू एक होऊन्। जसरी तपाईं ममा हुनुहुन्छ, म तपाईंमा। म प्रार्थना गर्छु ताकि तिनीहरू हामीमा एक होऊन। संसारले यो विश्वास गर्नेछ कि तपाईंले नै मलाई पठाउनु भएको हो। ^{२१}तपाईंले दिनु भएको महिमा मैले तिनीहरूलाई दिएको छु। त्यो महिमा दिएँ कि तिनीहरू एक होऊन, जसरी तपाईं र म एक हौं। ^{२२}जस्तो म तिनीहरूमा अनि तपाईं ममा तिनीहरू एकरूपले एक

होऊन तब त्यसबाट संसारले जान्नेछ कि मलाई तपाईंले पठाउनु भएको हो अनि संसारले जान्ने छ तपाईंले तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ जस्तो तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

^{२४}“पिता, म जहाँ हुन्छु तिनीहरू, जो तपाईंले मलाई दिनुभएको छ, म संग नै होऊन। म यो इच्छा गर्छु तिनीहरूले मेरो महिमा देखुन। यो महिमा तपाईंले मलाई दिनुभएको हो किनभने संसार बनिनु भन्दा अगाडि तपाईंले मलाई प्रेम गर्नु हुन्थ्यो। ^{२५}धार्मिक पिता, संसारले तपाईंलाई चिन्दैन, तर म तपाईंलाई जान्दछु। अनि यी मानिसहरूले मलाई तपाईंले पठाउनु भएको हो भनेर जान्दछन्। ^{२६}मैले तिनीहरूलाई तपाईं कस्तो हुनु हुन्छ देखाएँ। अनि अझ म तिनीहरूलाई तपाईं कस्तो हुनुहुन्छ देखाउने छु। तब तिनीहरूले मैले तपाईंबाट पाए जस्तै प्रेम पाउन सक्छन्। अनि म तिनीहरूमा बाँच्ने छु।”

येशू पक्राउपर्नु भयो

(मती २६:४७-५६; मर्कुस १४:४३-५०; लूका २२:४७-५३)

१८ जब येशूले प्रार्थना सिध्याउनु भयो, उहाँले आफ्ना चेलाहरू लिएर जानुभयो। तिनीहरू किट्टोन घाटीपारि गए। अर्कोपट्टि त्यहाँ ओलिब रूखहरूको बगैँचा थियो। येशू र उहाँका चेलाहरू त्यहाँ गए।

^१यहूदा, उहाँको विश्वासघातकले पनि त्यो ठाउँ चिन्दथ्यो, किनभने आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ उसलाई भेट्नु हुन्थ्यो। यहूदाले एकदल सेनाहरू लगेर त्यसै वगैँचातिर गयो। यहूदाले प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरूबाट पनि केही प्रहरीहरू ल्याएको थिए। तिनीहरूले मशाल, बत्ति र हतियारहरू बोकेर आएका थिए।

^२येशू यी सबै घटनाहरू उहाँमाथि हुनेछ भनेर जानु हुन्थ्यो। येशूले बाहिर आएर सोध्नु भयो, “तिमीहरू कसलाई खोजी रहेका छौं?”

^३ती मानिसहरूले भने, “नासरतको येशूलाई।”

येशूले भन्नुभयो, “म येशू हुँ।” यहूदा जो येशूका विश्वासघातक त्यहाँ उभिरहेको थियो। ^४जब येशूले भन्नुभयो, “म येशू हुँ,” तब मानिसहरू पछि पछि हटे अनि भूड्ँमा लोटे।

^५येशूले तिनीहरूलाई फेरि सोध्नु भयो, “तिमीहरू कसलाई खोजीरहेका छौं?” मानिसहरूले भने, “नासरतको येशूलाई।”

^६येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई भने म येशू हुँ। यसर्थ: यदि तिमीहरूले मलाई नै खोजीरहेका हो भने, यी अरू मानिसहरूलाई जान्दछौ।” ^७उहाँले यो भन्नु भयो ताकि उहाँले जे भन्नुभएको थियो त्यो पुरा हुन सक्थ्यो, “तपाईंले मलाई दिनु भएको मध्ये कसैलाई पनि गुमाइरौं।”

^८शिमोन पत्रुसकोमा एउटा तरवार थियो। उसले तरवार निकालेर प्रमुख पूजाहारीको नोकरलाई प्रहार गर्‍यो। पत्रुसले त्यसको दाहिने कान काटिदियो। त्यस नोकरको नाउँ मालकस थियो। ^९येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार म्यानमा राख! संकटको प्याला पिताले मलाई दिनुभएको छ के मैले त्यो नपिउँनु?”

अन्नासको अगाडि येशूलाई लगियो

(मती २६:५७-५८; मर्कुस १४:५३-५४; लूका २२:५४)

^१त्यसपछि सिपाहीहरू र तिनीहरूका सेनापति अनि यहूदीका प्रहरीहरूले येशूलाई पक्रे। ^२तिनीहरूले येशूलाई बाँधि अनि पहिले उहाँलाई अन्नासको अगाडि लगे। अन्नास प्रधान पूजाहारी कैयाफाका ससुरा थिए जो यसवर्षको निम्ति प्रधान पूजाहारी थिए। ^३कैयाफा तिनी हुन् जसले यहूदीहरूलाई भनेका थिए कि जम्मै मानिसहरूको निम्ति एउटा मान्छे मर्नु उचित छ।

पत्रुसले भूट बोले येशूको बारेमा

(मती २६:६९-७०; मर्कुस १४:६६-६८; लूका २२:५५-५७)

^१शिमोन पत्रुस र येशूका अर्का चेला उहाँ सँगै गए। ती चेलाले प्रमुख पूजाहारीलाई चिनेका थिए। यसर्थ उनी येशूसँग प्रमुख पूजाहारीको घरको प्रांगण भित्र गए। ^२तर पत्रुस बाहिरै ढोका नजिक बस्यो। ती चेला जसले प्रमुख पूजाहारीलाई चिन्यो र बाहिर आयो। उनी त्यस केटीसँग बोले जसले मानिसहरूलाई ढोका खोलीदिई। तब उसले पत्रुसलाई भित्र ल्याए। ^३द्वारपाल केटीले पत्रुसलाई भनी, “तिमी पनि त्यस मानिसको चेलाहरू मध्ये एक हो?”

पत्रुसले जवाब दियो, “अहँ, म होइन।”

^४जाडोको दिन थियो। यसैले नोकरहरू र द्वारपालहरू आगोको भुइँसो बनाए। तिनीहरू आगोको वरिपरि उभिएँ आफूलाई न्यानो पारिरहेका थिए। पत्रुस पनि तिनीहरू सँगै उभिरहेका थिए।

प्रधान पूजाहारीले येशूलाई प्रश्नहरू गरु

(मती २६:५९-६६; मार्कुस १४:५५-६४; लूका २२:६६-७१)

१९प्रधान पूजाहारीले येशूलाई उनका चेलाहरू र उनको शिक्षाको विषयमा सोधे। २०येशूले उत्तर दिनुभयो, “म सधैं सबै मानिसहरूसँग खुल्लम-खुल्ला बोलेको छु। मैले सधैं सभाघर र मन्दिरको क्षेत्रमा जहाँ सबै यहूदीहरू जम्मा हुन्छन् खुल्लम-खुल्ला शिक्षा दिएको छु। मैले कहिले पनि कुनै कुरो गुप्त राखिनँ। २१यसर्थ किन प्रश्न गर्नुहुन्छ? जस जसले मेरो शिक्षा सुनेका छन् ती मानिसहरूलाई सोध्नु होस्। मैले के भने तिनीहरू निश्चय जान्दछन्।

२२जब येशूले त्यसो भन्नु भयो, एकजना द्वारपालले, जो नजिकै उभिरहेको थियो उहाँलाई हिकार्यो। त्यस द्वारपालले भन्यो, “तैले प्रमुख पूजाहारीसँग त्यसरी बात गर्ने होइन।”

२३येशूले उत्तरमा भन्नुभयो, “यदि मैले केही गल्ती भनेको भए, यहाँ जो व्यक्तिहरू छन् तिनीहरूको सामुने प्रमाण गर के भूल् छ। यदि मैले सही कुराहरू गरे भने, मलाई तिमी किन हिकार्यौ?”

२४तब अनासले येशूलाई कैयाफा मुख्य पूजाहारी कहाँ पठाए। त्यसबेला सम्म येशू बाँधिपकै हुनुहुन्थ्यो।

पत्रुसले फेरि भूट बोल्थो

(मती २६:७१-७५; मार्कुस १४:६९-७२; लूका २२:५८-६२)

२५शिमोन पत्रुस आगोको छेउमा आफूलाई न्यायो पाउँ उभिरहेको थियो। केही मानिसहरूले पत्रुसलाई भने, “तिमी त्यस मान्छेको चेलाहरू मध्ये एक हो?”

तर पत्रुसले अस्वीकार गर्दै भन्यो, “अहँ, म होइन।”

२६प्रमुख पूजाहारीको एकजना नोकर त्यहाँ थियो। त्यो नोकर त्यस मान्छेको आफन्त थियो जसको कान पत्रुसले काटेको थिए। नोकरले भन्यो, “तिमीलाई उसँग मैले बगैँचामा देखेको होइन।”

२७तर फेरि पत्रुसले भन्यो, “अहँ! म उनीसँग थिइनँ।” अनि त्यहीबेला भाले बास्यो।

पिलातसको समक्ष येशूलाई ल्याइयो

(मती २७:१-२, ११-३१; मार्कुस १५:१-२०; लूका २३:१-२५)

२८त्यसपछि यहूदीहरूले येशूलाई कैयाफाबाट लिएर रोम राज्यपालको महलतर्फ गए। यो बिहानी पख थियो।

यहूदीहरू महलभित्र पसेनन्। तिनीहरू आफूले आफूलाई अशुद्ध राख्न चाहेनन् किनभने तिनीहरूले निस्तार चाडको भोज खानु थियो। २९यसर्थ पिलातस बाहिर निस्केर यहूदीहरूलाई सोधे, “यस मानिसको विरुद्धमा तिमीहरूले के अभियोग लगाएका छौ?”

३०यहूदीहरूले भने, “यो अपराधी हो, त्यसैले तपाईंको समक्ष ल्याएका छौं।”

३१पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “तिमीहरू यिनलाई आफैँ लैजाऊ अनि र तिमीहरूकै व्यवस्था अनुसार न्याय गर।”

यहूदीहरूले भने, “तर तपाईंको कानुनले कुनै मानिसलाई मृत्यु दण्ड दिनु हामीलाई अनुमति दिँदैन।” ३२यस्तो भयो ताकि येशूले कस्तो मृत्यु वरण गर्ने उहाँको वचन पुरा हुन सक्थ्यो।

३३त्यसपछि पिलातस महलभित्र फर्के। पिलातसले येशूलाई बोलाएर सोधे, “तिमी यहूदीहरूका राजा हो?”

३४येशूले भन्नुभयो, “यो तपाईंको आफ्नै प्रश्न हो कि अरूले तपाईंलाई मेरो विषयमा सोध्न लगाएको हो?”

३५पिलातसले भने, “म यहूदी होइन! तिम्रै मानिस र तिनीहरूका प्रमुख पूजाहारीहरूले तिमीलाई मलाई सुम्पिए। तिमीले के भूल गरेका छौ?”

३६येशूले भन्नुभयो, “मेरो राज्य यस संसारको होइन। यदि म यस संसारको हुँदो हुँ तब मेरा सेवकहरूले मलाई यहूदीहरूको हातमा पर्नबाट बचाउनुको निमित्त लडाईं गर्ने थिए। तर मेरो राज्य भिन्दै जग्गाको हो।”

३७पिलातसले भन्यो, “यसर्थ तिमी राजा हो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले भन्यौ म राजा हुँ। त्यो सत्य हो। सत्यको साक्षीको लागि म जन्मेको थिए। त्यसैकारणले गर्दा म संसारमा आएको हुँ। अनि प्रत्येक मानिस जो सत्यको पक्षमा छ, मेरो कुरा सुन्दछन्।”

३८पिलातसले भने, “सत्य के हो?” पिलातसले त्यसो भने पछि, तिनी फेरि बाहिर यहूदीहरूकहाँ गए अनि भने, “मैले यस मानिस माथि आरोप लगाउनु केही दोष पाइन। ३९तिमीहरूको एक रीति अनुसार मैले तिमीहरूको निस्तार चाडको समयमा एक जना कैदीलाई मुक्ति दिनु छ। तिमीहरू यस ‘यहूदीहरूका राजालाई’ मुक्ति दिओस् भनेर चाहन्छौ?”

^{४०}यहूदीहरूले फेरि चिच्याउँदै भने, “अहँ, यसलाई होइन! बारब्बालाई मुक्त गरियोस्!” (बारब्बा एक डाकू थिए।)

१९ तब पिलातसले येशूलाई लैजाने र कोराँ लगाउने आदेश दिए। ^२सिपाहीहरूले काँडादार हाँगाहरूका एक मुकुट गुँथे अनि येशूको टाउकोमा लगाई दिए। त्यसपछि तिनीहरूले बैगुनी रंगको वस्त्र उनको शरीरमा पहिराइ दिए। ^३सिपाहीहरूले धेरैपल्ट येशूको छैउमा आउँदै भने, “प्रणाम, हे यहूदीहरूका राजा!” भन्दै उहाँको अनुहारमा थप्पड लगाए।

^४फेरि पिलातस एक पल्ट बाहिर निस्के र यहूदीहरूलाई भने, “हेर! म येशूलाई तिमीहरू कहाँ ल्याउँदैछु किनभने मैले उसको विरुद्धमा आरोप लगाउने कुनै कारण पाइँनँ।” ^५येशू बाहिर आए। उहाँले काँडादार मुकुट र बैगुनी वस्त्र लगाउनु भएको थियो। पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “त्यो मान्छे यही हो।”

^६जब अगुवा पूजाहारीहरू र यहूदीका द्वारपालहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू चिच्याए, “कूसमा यसलाई टांग्नुहोस, कूसमा यसलाई टांग्नुहोस।”

तर पिलातसले भने, “तिमीहरू यिनलाई लैजाऊ र कूसमा टांग। मैले उनीमाथि आरोप लगाउने कुनै कारण नै पाइँनँ।”

^७यहूदीहरूले उसलाई उत्तर दिए, “हाम्रो व्यवस्था बमोजिम उ मर्ने पछि, किनभने उसले दावी गरेको छ कि उ परमेश्वरको पुत्र हो भनेर।”

^८जब पिलातसले यो सुने, उनी साह्रै डराए। ^९पिलातस महल भित्र फेरि पसे। उनले येशूलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आएका हौ?” तर येशूले उसलाई जवाब दिनुभएन। ^{१०}पिलातसले भने, “के तिमी मसँग बोल्दैनौ? याद गर, तिमीलाई मुक्त पार्ने अधिकार ममा छ। अनि तिमीलाई कूसमा टाङ्ने अधिकार पनि ममा छ।”

^{११}येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीलाई माथिबाट नदिइएको भए ममाथि तर्पाईको केही अधिकार हुने थिएन। त्यसले ती मानिस जसले मलाई तिमीलाई सुम्पियो उ तिमी भन्दा महापापको दोषी हो।”

^{१२}त्यसपछि, पिलातसले येशूलाई मुक्त पार्ने कोशिश गरे। तर यहूदीहरूले तिनलाई कराउँदै भने, “कसैले आफैलाई राजा बनाउछ भने त्यो सिजर विरोधी हो। यसर्थ उसलाई तर्पाई छुटकारा दिनु हुन्छ भने तर्पाई सिजरको मित्र हुनु हुन्छ।”

^{१३}पिलातसले यहूदीहरूले के भने सुने। यसैले उसले येशूलाई महल बाहिर ल्याए त्यस ठाउँलाई “ढुंगाको पाटी” भनिन्छ। जसलाई हिब्रू भाषामा “गब्बथा” भनिन्छ। त्यो न्याय-आसनमा पिलातस बसे। ^{१४}यो प्रायः निस्तार चाडको तयारीको दिनको मध्याह्न थियो। पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “तिमीहरूका राजा यहाँ छ?”

^{१५}यहूदीहरू चिच्याए, “त्यसलाई उतै लानु होस, लानु होस! त्यसलाई! कूसमा मार्नु होस्।”

पिलातसले यहूदीहरूलाई सोधे, “के मलाई तिमीहरूको राजालाई कूसमा टांग्नु लगाउँछौ?”

प्रमुख पूजाहारीहरूले भने, “सिजर मात्र हाम्रो राजा हुनुहुन्छ।”

^{१६}तब येशूलाई कूसमा भुण्ड्याएर मार्न भनेर तिनीहरूलाई पिलातसले सुम्पे।

येशू कूसमा मर्नुभयो

(मती २७:३२-४४; मर्कस १५:२१-३२; लूका २३:२६-४३)

सिपाहीहरूले येशूलाई लगे। ^{१७}येशूले आफ्नो कूस बोक्नुभयो अनि उहाँ “खोपडी ठाउँ” तर्फ जानु भयो (हिब्रू भाषामा “गलगथा” भनिन्छ) ^{१८}गलगथामा येशूलाई कूसमा टाँगे। तिनीहरूले दुइजना मानिसहरू उहाँको दुई पट्टि अनि येशूलाई बीचमा राखे। ^{१९}पिलातसले “संकेत पट्टामा लेखे अनि कूसमा टाँसिदिए। त्यो संकेतपट्टामा लेखिएको थियो **“नासरतको येशू यहूदीहरूको राजा।”** ^{२०}पिलातसले त्यो हिब्रू, ल्याटिन र ग्रीक भाषामा लेखेका थिए। धेरै यहूदीहरूले त्यो संकेतपट्टा पढे किनभने कूसमा येशूलाई टाँगेको ठाउँदेखि शहर नगीचमा थियो। ^{२१}यहूदीहरूका मुख्य पूजाहारीहरूले पिलातसलाई भने, “यहूदीहरूका राजा भनेर, नलेख्नु होस, बरू लेख्नुहोस, “यो मान्छेले भनेको छ, म यहूदीहरूका राजा हुँ।”

^{२२}पिलातसले उत्तर दिए, “मैले जे लेखें-लेखें, बदली गरिने छैन।”

^{२३}कूसमा येशूलाई टाँगिसकेपछि सिपाहीहरूले उहाँका वस्त्र उतारिदिए र त्यस वस्त्रलाई तिनीहरूले चार टुक्रामा च्याते प्रत्येक सिपाहीले एक-एक गरेर पाए। तिनीहरूले कुर्ता सम्म खोलिदिए जो एउटै छुगाको टुक्रालाई माथि देखि तलसम्म सिलाएको थियो। ^{२४}यसर्थ सिपाहीहरूले आपसमा भने, “यसलाई हामीले भाग गर्न

च्यात्न हुँदैन। यसलाई चिद्दा गराऊ कसको नाउँमा पर्छ।" धर्मशास्त्रमा भने जस्तै त्यो हुनगयो:

"तिनीहरूले आपसमा मेरा लुगामा बाँडे अनि मेरो लुगामा चिद्दा गरे।"

भजनसंग्रह २२:१८

सिपाहीहरूले त्यसै गरे।

^{२५}येशूकी आमा क्रूसकै नजीकै उभिएकी थिइन। उहाँकी आमाको बहिनी क्लिओफसकी धर्मपत्नी पनि मरियम सँग उभिरहेकी थिइन। मगदलिनी मरियम पनि उभिरहेकी थिइन। ^{२६}येशूले आफ्नी आमालाई देख्नु भयो। उहाँले ती उभिनैहरूमा आफ्ना चेलाहरूलाई पनि देख्नु भयो। उहाँले आफ्नो आमालाई भन्नु भयो, "प्रिय नारी तिम्रो पुत्र यहाँ छ।" ^{२७}त्यसपछि आफ्ना चेलालाई भन्नुभयो, "यहाँ तिम्री आमा हुनुहुन्छ।" तब त्यसपछि, ती चेलाहरूले येशूकी आमालाई आफ्ना घरमा लगे।

येशू मर्नु भयो

(मती २७:४५-५६; मर्कुस १५:३३-४१; लूका २३:४४-४६)

^{२८}त्यसपछि, येशूले जान्नुभयो कि सबै कामहरू सिद्धियो। उहाँले धर्मशास्त्रमा लेखिएको सिद्ध होस भनी भन्नुभयो, "मलाई तिर्खा लाग्यो।"* ^{२९}त्यहाँ सिकाले भरिएको एउटा भाँडे थियो। यसर्थ सिपाहीहरूले स्पञ्जमा त्यो शोष्यो र हिसप उद्भिदको हाँगामा त्यसलाई डुबाए। त्यसलाई तिनीहरूले येशूको मुखसम्म पुऱ्याइदिए। ^{३०}उहाँले सिक्रा खानु भयो, खाद लिनु भयो। तब उहाँले भन्नुभयो, "सिद्धियो।" येशूको शिर फुक्क्यो र उहाँले अन्तिम सास फेर्नु भयो।

^{३१}यो तयारीको दिन थियो। अर्को दिन विशेष शबाथको दिन थियो। यहूदीहरूले शबाथको दिन त्यो मृत शरीर क्रूसमा फुण्ड्याई राख्न चाहेन्न्। तब तिनीहरूले पिलातसलाई ती मानिसहरूको खुट्टा भाँचनको निमित्त आदेशमागे ताकि तिनीहरू छिटो मर्न सकुन। अनि तिनीहरूको मृत शरीर क्रुसबाट तल निकाल्न सकियोस। ^{३२}सिपाहीहरू आए र पहिला येशूको छेउको क्रुसको मान्छेको खुट्टा भाँचे। त्यसपछि तिनीहरूले क्रुसमा भएको येशूकै छेउको अर्को मान्छेको खुट्टा भाँचे। ^{३३}तर जब

ती सिपाहीहरू येशूको छेउमा गए, तिनीहरूले देखे उहाँ अघि नै मरिसक्नु भएको थियो। यसैले तिनीहरूले उहाँको खुट्टा भाँचिन्न्। ^{३४}तर एकजना सिपाहीले भालाद्वारा उहाँको कोखमा घोच्यो। रगत र पानी बाहिर निस्कियो। ^{३५}उ जसले त्यो देख्यो उ साक्षी भयो अनि उसको साक्षी सत्य छ। उसले जान्दछ कि उसले साँचो बोलिरहेको छ। उसले साक्षी दिन्छ ताकि तिमीहरूले पनि विश्वास गर्न सकछौ। ^{३६}यी सबै कुराहरू घटे ताकि धर्मशास्त्र साँचो हुनेछ: "उहाँको एउटै हड्डी पनि भाँचिने छैन।"* ^{३७}अर्को धर्मशास्त्र भन्छ: "मानिसहरूले उनलाई हेर्नेछन् जसलाई भालाले रोप्ने छन्।"*

येशू गाडिनुभयो

(मती २७:५७-६१; मर्कुस १५:४२-४७; लूका २३:५०-५६)

^{३८}त्यसपछि अरिमथियावासी योसेफ नाम भएकोले पितालसलाई येशूको मृतशरीर लैजान पाऊँ भनेर विन्ती गरे। योसेफ येशूका चेलाहरू मध्ये एक थिए। तर तिनले यहूदीहरूको डरले यो गुप्त राखे। पिलातसले योसेफलाई येशूको शरीर लान सक्छ भनेर अनुमति दिए त्यसकारण योसेफ येशूको शरीर लिए गए। ^{३९}निकोदेमस योसेफसँग गए। निकोदेमस त्यो एक मानिस थिए जो येशूकहाँ राती आउदथ्यो र बात गर्दथ्यो। निकोदेमसले १०० पाउण्ड जति मसलाहरू त्यहाँ ल्याए। त्यो गन्धरस र एलवाको मिश्रण थियो। ^{४०}यी दुइ मानिसहरूले येशूको मृत शरीर लगे। उहाँको शरीर तिनीहरूले गन्धरस सहित सुती कपडाले बाँधि। यसरी नै यहूदीहरूले मानिसहरूलाई गाड्दथे। ^{४१}जुन ठाउँमा येशूलाई क्रूसमा टाँगिए, त्यहाँ एक बगैँचा थियो। बगैँचामा एक नयाँ चिहान थियो। कुनै मानिस पनि पहिल्यै कहिले त्यहाँ गाडेको थिएन। ^{४२}मानिसहरूले येशूलाई त्यही नयाँ चिहानमा राखे कारण यो नजिक थियो अनि यहूदीहरू आफ्ना शबाथको दिन तयारी गर्न थालेका थिए।

केही चेलाहरूले येशूको चिहान रितो पाए

(मती २८:१-१०; मर्कुस १६:१-८; लूका २४:१-१२)

२०

सप्ताहको पहिलो दिन बिहानै मरियम मगदलिनी येशूको चिहानमा गई। तिनले देखिन कि त्यो

"मलाई तिर्खा लाग्यो।" हेर्नुहोस् भजनसंग्रह २२:१५; ६६:२१।

"उहाँको ... छैन" भजनसंग्रह ३४:२०।

"मानिसहरूले ... रोप्ने छ" जकरिया १२:१०।

ठूलो चट्टान जो चिहानको द्वारमा राखिएको थियो ल्यो दुंगा हटाइएको देखी।^२ यसैले मरियम शिमोन पत्रुस र अन्य चेलाहरू कहाँ गई (जसलाई येशूले माया गर्नुहुन्थ्यो।) मरियमले तिनीहरूलाई भनिन, “तिनीहरूले प्रभुको देहलाई चिहानबाट लगेछन्। हामी जान्दैनौ तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन्।”

^३ यसकारण पत्रुस र अन्य चेलाहरू चिहानमा जानलागे।^४ तिनीहरू दुवै दुगारे, तर अन्य चेलाहरू पत्रुस भन्दा छिटो दगुरे। यसैले अरू चेलाहरू चिहानमा पहिले पुगे।^५ चेलाहरूले निहुरिएर तलतिर हेरे। उनले सुती लुगाको टुक्राहरू मात्र त्यहाँ रहेको देखे, उनी भित्र झरेनन्।^६ त्यसपछि शिमोन पत्रुस उसको पछि आईपुगयो। पत्रुस चिहान भित्र गयो। उसले सुती लुगाको टुक्रा मात्र त्यहाँ रहेको देख्यो।^७ उसले येशूको टाउँको बाँधिएको लुगा पनि देख्यो। ल्यो लुगा पट्टाएर सुतीको कपडाका टुक्रादेखि अलग्ग राखिएको थियो।^८ त्यसपछि अर्को चेला पनि पस्यो। यो मानिस अधि चिहानमा पहिलो पुगेन चेला थियो। तिनले भित्र पुगेर जे देखे ल्यो विश्वास गरे।^९ ती चेलाहरूले अभ्र बुभेका थिएनन कि धर्मशास्त्रले भनेकाछन् कि येशू मृत्युबाट जागी उठनै पछि।

येशू मरियम मगदलिनीको अधि देखा पर्नु भयो

(मर्कूस १६:९-११)

^{१०} त्यसपछि चेलाहरू घर फर्के।^{११} तर मरियम चिहानकै बाहिर उभिएर, रोई रही। जब रोई रहेकी थिइन् चिहान भित्र हेर्न तिनी निहुरिइन्।^{१२} मरियमले सेतो वस्त्रमा दुइ स्वर्गदूतहरू देखी। तिनीहरू जहाँ येशूको शरीर थियो त्यही बसीरहेका थिए। एकजना स्वर्गदूत येशूको टाउँकोपट्टि र अर्को दूत येशूको खुट्टापट्टि बसीरहेका थिए।

^{१३} स्वर्गदूतहरूले मरियमलाई सोधे, “हे! नारि, किन रोईरहेकी छौं?”

मरियमले जवाबदिई, “कसैले मेरा प्रभुको शरीर लगेर गएछ। तिनीहरूले कहाँ राखेका छन् मलाई थाहा छैन।”^{१४} मरियमले यति भनिसकेर जब फर्की उनले उहाँलाई त्यहाँ उभिरहेनु भएको देखी। तर उनले येशू भनेर चिनिनन्।

^{१५} येशूले उनलाई सोध्नुभयो, “नारि, तिमी किन रोइरहेछौ? तिमी कसलाई खोजीरहेछौ?”

मरियमले उहाँलाई त्यहाँ बगैँचाको माली सम्झी। तब मरियमले उहाँलाई सोधी, “के तिमीले येशूलाई लग्यौ, महोदय? भन उहाँलाई कहाँ राखेका छौ। म त्यही जाने छु र उहाँलाई लाने छु।”

^{१६} येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हे मरियम।”

मरियम येशू तर्फ फर्की र यहूदी भाषामा भनि, “रब्बोनी।” (अर्थ “गुरूज्यू”) ^{१७} येशूले उसलाई भन्नुभयो, “मलाई नछोऊ। म अझसम्म पिताकोमा गई सकेको छुईँन। तर मेरा दाजु-भाइहरू भएकोमा जाउँ र तिनीहरूलाई यसो भन: ‘म मेरो र तिमीहरूका पिताकहाँ फर्की जाँदैछु। म मेरो र तिमीहरूको प्रभुकहाँ फर्की जाँदैछु।’”

^{१८} मरियम मगदलिनी चेलाहरू कहाँ गईन् अनि उनीहरूलाई भनिन, “मैले प्रभुलाई भेटें।” अनि येशूले जे भन्नु भएको थियो ती सब भनिदिइन्।

येशू चेलाहरूकहाँ देखा पर्नु भयो

(मती २८:१६-२०; मर्कूस १६:१४-१८; लुका २४:३६-४९)

^{१९} सप्ताहको पहिलो दिन थियो। चेलाहरू ल्यो बेलुकी भेला भएका थिए। यहूदीहरूको डरले दैलोहरू बन्द थियो। तब येशू आउनु भयो र तिनीहरूका सामुने उभिनु भयो। येशूले भन्नुभयो “शान्ति तिमीहरूसँग रहोस्।” ^{२०} येशूले यति भनेपछि उहाँले आफ्ना हात र कोखादेखाउनु भयो। जब चेलाहरूले प्रभुलाई देखेर धेरै खुसी भए।

^{२१} त्यसपछि येशूले फेरि भन्नुभयो, “शान्ति तिमीहरूसँग रहोस्। पिताले मलाई पठाउनु भयो। त्यस्तै प्रकारले अब म तिमीहरूलाई पठाइरहेछु।” ^{२२} यति भनिसकेपछि, येशूले चेलाहरूलाई फुक्नुभयो अनि भन्नुभयो, “पवित्र आत्मा ग्रहण गर” ^{२३} यदि तिमीहरूले मानिसहरूका पाप क्षमा गरिदियौ भने तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुनेछ। यदि त्यसो गरेनौ भने तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुनेछैन।”

येशू थोमासंग देखापर्नुभयो

^{२४} थोमा जसलाई दिदिमस भनिन्छ, येशू चेलाहरूकहाँ आउनु हुँदा थिएनन्। बाहजना मध्ये थोमा एक थिए।^{२५} अरू चेलाहरूले थोमालाई भने, “हामीले प्रभुलाई देख्यौं।” थोमाले भने, “म त्यति बेला सम्म विश्वास गर्दिन जबसम्म काँटीले छेडिएका दागहरू उहाँको हातमा

देखिद अनि औला त्यो काँटीको दागहरूमा राखिद अनि उहाँको कोखामा मेरो हात राखिद।”

^{२६}एक हप्तापछि सबैजना चेलाहरू घरमा जम्मा भएका थिए। थोमा तिनीहरूसँग थिए। दैलो बन्द थियो, तर येशू आउनु भयो र तिनीहरू समक्ष उभिनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “शान्ति तिमीहरूमा रहोस।” ^{२७}त्यसपछि येशूले थोमालाई भन्नुभयो, “आज तिम्रो औँला यहाँ छिराऊ।” मेरा हातहरू हेर तिम्रा हात मेरा कोखामा पसाऊ। शंका गर्न छाड अनि विश्वास गर्न थाल।”

^{२८}थोमाले येशूलाई भने, “मेरा प्रभु अनि मेरा परमेश्वर।”

^{२९}येशूले थोमालाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई विश्वास गर्खौ किनभने तिमीले मलाई देख्यौ। ती मानिसहरू धन्यहुन् जस-जसले मलाई नदेखीकनै विश्वास गरे।”

यूहन्नाले यो पुस्तक किन लेखे

^{३०}येशूले धेरै अन्य चमत्कारहरू देखाएको उहाँका चेलाहरूले देखेका थिए। ती चमत्कारहरू यस पुस्तकमा लेखिएको छैन। ^{३१}तर ती कुराहरू लेखिए ताकि तिमीहरूले विश्वास गर्न सकौ कि येशू नै ख्रीष्ट हो; जो परमेश्वरको पुत्र हो भनी जब तिमीहरू उहाँलाई विश्वास गर्छौ, तिमीहरूले उहाँको नाममा जीवन पाउन सकौ।

येशू सातजना चेलाहरूसँग देखा पर्नु भयो

२१ त्यसपछि, येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू समक्ष देखा पर्नु भयो। यो तिबिरियास भौलको छेउमा भएका थियो। यो यसरी हुन गयो। ^१कोही चेलाहरू भेला भएका थिए। तिनीहरू शिमोन पत्रुस, थोमा (दिदिमस भनिने), गालीलको कानाका नथानेल, जबदीका दुइ छोराहरू र अन्य दुइजना उनका अन्य चेलाहरू त्यहाँ थिए। ^२शिमोन पत्रुसले भन्यो, “म माछा पक्रन जान्छु।”

अरू चेलाहरूले भने, “हामी तिमीसितै जाने छौ।” तब सबै चेलाहरू गए र डुङ्गामा चढे। त्यसरात तिनीहरूले केही पक्रन सकेनन्।

^३अर्को मिरमिरे बिहानमा येशू किनारमा उभिनुभयो। तर चेलाहरूले येशू हुनुहुन्थ्यो भनेर चिनेनन्। ^४तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साथीहरू हो! तिमीहरूले कुनै माछा पक्रियौ?”

चेलाहरूले भने, “अहँ!”

^५येशूले भन्नुभयो, “माछा मार्ने जाल पर्यौ कि तिमीहरूको डुङ्गाको दाहिने पट्टि। तिमीहरू त्यहाँ केही माछाहरू पाउने छौ।” तिनीहरूले त्यसै गरे। तिनीहरूले यति धेरै माछाहरू पक्रे कि तिनीहरूले डुङ्गातर्फ जाल तान्न पनि सकेनन्।

^६येशूले प्रेम गर्नु हुने चेलाहरू पत्रुसलाई भन्यो, “ती मानिस प्रभु हुन्।” पत्रुसले “ती मानिस प्रभु हुन्” भनेको सुने र आफ्ना ओढ्ने बेरेर पानीमा हामफाले किनभने तिनले काम गर्नलाई लुगा खोलेका थिए। ^७अन्य चेलाहरू डुङ्गामा चढेर किनारमा आए। तिनीहरूले माछाले भरिएको जाल ताने। तिनीहरू किनार देखि टाडा थिएनन्। तिनीहरू लगभग सय गज भित्रथिए। ^८जब तिनीहरू किनारमा पुगे, तिनीहरूले जलीरहेको तातो कोइला देखे। त्यहाँ आगोमा केही माछा अनि केही रोटीका टुक्रा थिए। ^९येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले भरखै पक्रेको केही माछाहरू ल्याऊ।”

^{१०}शिमोन पत्रुस डुङ्गातर्फ गए र किनार तिर जाल ताने। त्यो ठूलठूलो माछाले भरिएको थियो। त्यहाँ जम्मा एक सय त्रिपनओटा माछाहरू थिए। माछाहरू एकदमै ग्रहौं थियो र पनि जाल फाटेन। ^{११}येशूले तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि खाऊ।” कुनै पनि चेलाहरूले उहाँलाई सोध्ने आँट गरेनन्, “तपाईं को हुनुहुन्छ?” तिनीहरूलाई उहाँ प्रभु नै हुनुहुन्छ भनेर थाहा थियो। ^{१२}येशू गए अनि रोटी लिए। उहाँले रोटी लिएर तिनीहरूलाई दिनुभयो। येशूले माछा पनि लिएर तिनीहरूलाई दिनुभयो।

^{१३}यस्तो प्रकारले येशूले आफ्नो मृत्युबाट पुनरुत्थान भएर चेलाहरू सित यो तेस्रोपल्ट देखा पर्नु भयो।

पत्रुससँग येशूको वार्तालाप

^{१४}जब तिनीहरूले खाईसके, येशूले शिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो, “योआनेसको पुत्र शिमोन, यी अन्य मानिसहरूले भन्दा ज्यादा तिमी मलाई प्रेम गर्छौ?”

पत्रुसले जवाबमा भने, “गुरुज्यू प्रभु, तपाईं जानु हुन्छ म प्रेम गर्छु तपाईंलाई।”

त्यसपछि येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरा भंडाहरूलाई सम्हाल।”

^{१५}फेरि पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शिमोन योआनेसको पुत्र, तिमी मलाई प्रेम गर्छौ?”

पत्रुसले जवाब दिए, “गुरूज्यू, प्रभु, तपाईं जान्नु हुन्छ म तपाईंलाई प्रेम गर्छु।”

त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “मेरा भेंडाहरूको* हेरचाह गर।”

^{१७}तेस्रोपल्ट येशूले पत्रुसलाई सोध्नुभयो, “शिमोन, योआनेसको पुत्र, तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?”

पत्रुस उदास भए किनकि येशूले उसलाई तेस्रो पल्ट सोध्नुभयो, “तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?” पत्रुसले भने, “प्रभु तपाईं सब थोक जान्नुहुन्छ। मैले तपाईंलाई प्रेम गर्छु भनेर पनि जान्नुहुन्छ।”

येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरा भेंडाहरूलाई सम्हाल। ^{१८}म तिमीलाई साँचो भन्छु। जब तिमी जवान थियौ, तिमिले आफ्नो पेटी स्वयं कस्थ्यौ र जहाँ इच्छा छ त्यहाँ जान्थ्यौ। जब तिमी बूढा हुनेछौं तिमी हात छाड्नेछौं र कोही अरूले पेटी कसिदिनेछ। त्यही व्यक्तिले तिमीलाई अगुवाई गर्नेछ जहाँ जान तिमी इच्छा नभएतापनि।”

^{१९}येशूले देखाउनु चाहान्थे कस्तो मृत्युले पत्रुसले परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्नेछ। त्यसपछि उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग।”

^{२०}पत्रुसले फर्केर हेर्दा देखे जुन चेलाहरू येशूलाई

प्रेम गर्थे उहाँको पछि हिंड्न थाले। त्यो त्यही चेला जो साँझको भोजमा प्रभुको छातीमा अडैसिएर बसेका थिए र भनेका थिए, “प्रभु, त्यो को होला जसले तपाईंलाई विश्वासघात गर्ने छ?” ^{२१}जब पत्रुसले त्यस भक्तलाई देखे, उसले येशूलाई सोध्यो, “प्रभु, उसलाई के गर्ने?”

^{२२}येशूले जबाब दिनुभयो, “यदि म चाहन्छु कि जब सम्म म आउँदैन त्यो जीवित रहे तिमीलाई के भयो त? तिमी मेरो पछि लाग।”

^{२३}यसरी यो कुरा भाइहरूमा यति सम्म फैलिन गयो कि उसको त्यो चेला मर्दैन। तर येशूले त्यो मर्दैन भनी भन्नु भएको थिएन। तर यो भन्नु भएको थियो कि, “यदि म यो चाहन्छु कि जबसम्म म आउँदैन त्यो यहीं जीवित रहे तिमीलाई के भयो त?”

^{२४}उही यो चेला हो जसले यस भनाइको साक्षीदिन्छ औ जसले यी लेखेका छन्। हामी जान्दछौ कि उसको साक्षी सत्य छ।

^{२५}येशूले अरूपनि धेरै कामहरू गर्नु भएको छ। ती विषयमा एक एक गरेर सबै लेखिए भने म सोच्छु कि जो पुस्तकहरू लेखिन्छ ती यति अधिक हुनेछ कि सारा पृथ्वीमा त्यो अटाउने छैन।

प्रेरितहरूका काम

लूकाले अर्को किताप लेख्छन्

१ प्रिय थियोफिलस, मैले मेरो प्रथम पुस्तकमा, येशूले जे-जे गर्नु भयो र सिकाउनु भयो पत्येक कुरो लेखेँ। भैले येशूको सम्पूर्ण जीवन बारे लेखेँ, प्रारम्भदेखि उहाँ स्वर्ग तिर उचालिनु भए सम्म। यो घटना हुनु अघि उहाँद्वारा चुनिएका प्रेरितहरूसित* उहाँले बातचित गर्नु भयो। प्रेरितहरूले के गर्नु पर्छ भन्ने कुरा पवित्र आत्माको* सहयोग लिएर उहाँले बताउनुभयो। ३यी सबै घटनाहरू येशूको मृत्यु पछि भयो, अनि उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई आफू जिउँदो रहेको शक्तिशाली प्रमाणहरूले प्रमाण गर्नु भयो। येशू मृत्युबाट बौरी उठे पछि प्रेरितहरूले उहाँलाई चालीस दिनको अवधिमा धेरै पल्ट देखे। उहाँले तिनीहरूसँग परमेश्वरको राज्यको विषयमा बताउनु भयो। ५एक समय जब येशू तिनीहरूसँग खाई रहनु भएको थियो, उहाँले तिनीहरूलाई यरूशलेम नछोड्ने कुरा भन्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “पिताले तिमीहरूका लागि प्रतिज्ञा गर्नु भएकोछ, जुन मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। त्यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्नलाई तिमीहरूले यरूशलेममा पखिनु पर्छ। ५यूहन्नाले मानिसहरूलाई पानीसित बप्तिस्मा* दिए, तर थोरै दिनमा तिमीहरूले पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा लिने छौं।”

येशूको स्वगरीहण

६प्रेरितहरू जम्मा भए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे,

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिसहरू।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वर औ र्खीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु अथवा चोग्नु।

“प्रभु के यो इच्चाएललाई राज्य फेरि फिर्ता दिने तपाईंको समय यही हो?”

७येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पिता मात्र एक हुनुहुन्छ जसको मिति र समयहरू निर्णय गर्ने अधिकार छ।” तिमीहरू यी कुराहरू बारे जान्न सक्तैनौ। ८तर पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनु हुनेछ अनि तिमीहरूले शक्ति पाउने छौ। तिमीहरू मानिसहरूमा मेरो साक्षी हुनेछौ। पहिले तिमीहरू यरूशलेमका मानिसहरूको निम्ति साक्षी हुनेछौ। तब तिमीहरूले यहूदियामा, सामरियामा अनि संसारका प्रत्येक ठाउँका मानिसहरूलाई बताउने छौं।”

९येशूले प्रेरितहरूलाई ती कुराहरू भनिसके पछि उहाँमाथि आकाश सम्म उचालिनु भयो। प्रेरितहरूले हेर्दा हेर्दै येशू बादलभित्र पस्नु भयो अनि तिनीहरूले उहाँलाई देख्न सकेनन्। १०येशू टाढा गइरहनु भएको थियो अनि प्रेरितहरूले आकाश तर्फ हेरिरहेका थिए। अचानक दुइजना मानिसहरू सेतो वस्त्र धारण गरेर तिनीहरूका छेउमा उभिए। ११ती दुइजना मानिसहरूले प्रेरितहरूलाई भने, “गालीलका मानिसहरू, तिमीहरू यहाँ किन आकाशतर्फ हेर्दै उभिरहेकाछौ? तिमीहरूले येशूलाई तिमीहरू देखि स्वर्ग आरोहण भएको देख्यौ। जसरी तिमीहरूले उहाँलाई जानु भएको देख्यौ त्यसरी नै उहाँ फर्की आउनु हुनेछ।”

एक नयाँ प्रेरित चुनिए

१२त्यसपछि प्रेरितहरू जैतुन पर्वतदेखी यरूशलेम तिर लागे। यो पर्वत यरूशलेम देखि प्राय आधा माईल टाढो छ। १३प्रेरितहरू शहरभित्र पसे। तिनीहरू त्यही ठाउँमा गए जहाँ तिनीहरू बसेका थिए; यो कोठा माथिल्लो तलामा थियो। प्रेरितहरू थिए: पत्रुस, यूहन्ना, याकूब, अन्द्रियास, फिलिप, थोमा, बर्थुलमै, मत्ती, याकूब

(अल्फयसको छोरो) र शिमोन (कनानी*) र यहूदा (याकूबको छोरो)।

^१प्रेरितहरू एक साथ थिए। एकै उद्देश्यको लागि तिनीहरूले लगातार प्रार्थना गरिरहेका थिए। केही नारीहरू, र मरियम येशूको आमा, अनि उनका भाइहरू पनि त्यहाँ प्रेरितहरूसँग थिए।

^१केही दिन पश्चात् त्यहाँ विश्वास गर्नेहरूको सभा भइरहेको थियो। सभामा भण्डै एक सय बीस जना मानिसहरू थिए। पत्रुस उभिए र भने, ^{१६-१७}“भाइहरू हो, दाऊदको माध्यम पवित्र आत्माले केही घटनाहरू घटनेछन् भनी धर्मशास्त्रमा भनेका थिए। उनी यहूदाको विषयमा बात गरिरहेका थिए जो हाम्रा दलका एक जना थिए। यहूदाले हामीसित सेवा गरेका थिए अनि ती मानिसहरूका मार्ग दर्शक भए जसले येशूलाई पत्रे।”

^{१८}यहूदालाई पैसा दिएर त्यसो गर्न खटाइएको थियो। आफ्नो दुष्ट कामको पैसाले एउटा जमीन किन्यो। तर यहूदा उँधो मुण्टो भएर पछारियो, त्यसको शरीर खुल्ला भएर फुट्यो, सबै आन्द्रा भुँडीहरू निस्किए। ^{१९}यो घटनाबाट सम्पूर्ण यरूशलेमका जनसाधारणले शिक्षा पाए। त्यसै कारणले गर्दा त्यो खेतको नाउँ मानिसहरूले हकल्दामा राखे। तिनीहरूको भाषामा हकल्दामाको अर्थ, “रगतको खेत” हुन्छ।

^{२०}पत्रुसले भने, “भजनसंग्रहमा यहूदाको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

‘उसको घर जनहीन होस्। कोही पनि त्यहाँ नबसुन।’ भजनसंग्रह ६६:२५

अनि यस्तो पनि लेखियो:

‘त्यसको काम अरू कसैले लैजाओस।’ भजनसंग्रह १०६:८

^{२१-२२}यसर्थ अब अर्को मान्छे हामीसँग सम्मिलित होस र येशूको पुनरुत्थान हुनुभएको साक्षी बनेस्। यो मान्छे हाम्रै टोलीको हुनुपर्छ जो प्रभु येशूको जीवनकाल भरि हामीसँग रहेको हुनु पर्दछ। यो मान्छे यूहन्नाले

मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिएको दिनदेखि येशूको स्वर्ग आरोहण भएको दिनसम्म हामीसँग रहेको हुनुपर्छ।”

^२प्रेरितहरूले दुइजना मान्छेहरू टोलीको समक्ष राखे। एकजना योसेफ बर्णबास थिए। जसलाई जस्तस पनि भनिन्थ्यो। अर्को मानिस मत्तियास थियो। ^{२४-२५}प्रेरितहरूले प्रार्थना गरे, “प्रभु, तपाईंले सबैको मनका कुराहरू जान्नु हुन्छ। हामीलाई देखाउनु होस यी दुइजना मध्ये कसलाई यो काम गराउन तपाईंले छान्नु भएको छ। यहूदाले छाने अनि तिनी वास्तवमा कहाँका थिए त्यहीं गए। प्रभु, हामीलाई देखाउनुहोस् कि कुन मान्छेले एक प्रेरितको स्थान लिनु पर्ने हो।” ^{२६}प्रेरितहरूले दुइजनाबाट एकजना छान्नलाई चिढ्दा गरे। चिढामा मत्तियासको नाउँ पर्यो। यसैकारणले अन्य एघारजना प्रेरितहरू सहित ऊ पनि एक प्रेरित हुन पुगे।

पवित्र आत्माको आगमन

२ जब पेन्तिकोसको* दिन आइपुग्यो, प्रेरितहरू सबै एकै ठाउँमा जम्मा भएका थिए। ^३अचानक स्वर्गबाट जोडले हुरी वतास चले जस्तै एउटा आवाजले तिनीहरू जुनकोठामा बसिरहेका थिए सम्पूर्ण प्रकारले ढाकियो। ^४तिनीहरूले आगोका ज्वालाहरू जस्तो देखे। ती ज्वालाहरू विभाजित भएर प्रत्येक व्यक्ति माथि बस्यो। ^५तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले परिपूर्ण भए र तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरूमा बोलनथाले। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न शक्ति प्रदान गर्नुभयो।

^६त्यसबेला यरूशलेममा केही धार्मिक यहूदीहरू बस्ये। तिनीहरू संसारको प्रत्येक राष्ट्रबाट आएका थिए। ^७तिनीहरू धेरै जसो आवाज सुने पछि आए। प्रेरितहरूले आआफ्ना भाषामा बोलेको सुनेर तिनीहरू छक्क परे। ^८यी सबै यहूदीहरू यसमा आश्चर्य चकित भए। तिनीहरूले बुझेनन् कि कसरी प्रेरितहरू यस्तो गर्न सक्षम भए। तिनीहरूले भने, “हेर! यी मानिसहरू जो बोलिरहेका छन् तिनीहरू सबै गालीलबाट आएका हुन्।” ^९तर हामी तिनीहरूले बोलेका शब्दहरू हाम्रो आफ्नै भाषामा सुनिरहेका छौं। यो कसरी सम्भव भयो? हामी विभिन्न ठाउँहरूबाट आएका हौं: ^{१०}पार्थिया, मेदीया, एलाम, मेसोपोटामिया, यहूदिया, कपोदिसिया, पोन्टस, एशिया, ^{१०}फ्रिगिया,

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलका थिए। जसले अहिंसाद्वारा पनि रोमीहरूबाट इस्त्राएल स्वतन्त्र गराउने चेष्टा गरिरहेको थिए।

पेन्तिकोस यहूदीहरूको गहुँ फसल उठाउने उत्सव। यो निस्तार भन्दा पचासदिन पछि आँउथ्यो।

प्याम्फिलिया, मिस्रदेश, साईरिन छेउको लिविया, रोम
 ११क्रेती र अरबीयाबाट। हामी कतिपय जन्मजात यहूदीहरू
 हौं अनि अरू कसैलाई यहूदी धर्ममा परिवर्तन गरिएको
 छ। हामी ती विभिन्न देशहरूबाट आएका हौं। तर हामी
 ती मानिसहरूलाई हाम्रो आफ्नै भाषामा सुन्न सक्छौं।
 हामी तिनीहरूले परमेश्वरको विषयमा भनेका सबै महान
 कुराहरू बुझ्न सक्छौं।” १२मानिसहरू सबै आश्चर्य
 चकित र अलमल्ल भए। तिनीहरूले आपसमा प्रश्न गरे,
 “यसको मतलब के हुन सक्थ्यो?” १३तर अन्य मानिसहरू
 तिनीहरू माथि हाँसिरहेका थिए। ती मानिसहरूले सोचे
 कि प्रेरितहरूले खुब दाखरस पिए अनि माते।

पन्थुको मानिसहरूलाई सम्बोधन

१४त्यसपछि पन्थुस अन्य एघार जना प्रेरितहरूसित
 उभिए। सबै जनसमुदायले सुन्ने गरेर उनले जोडसँग
 कराएर भने। उनले भने, “मेरा यहूदी दाजु-भाइहरू र
 यरूशलेमका बासिन्दाहरू, मलाई ध्यान दिएर सुन! म
 तिमीहरूले जान्नु पर्ने आवश्यक कुराहरू भन्न लागेको
 छु। १५यी मानिसहरू तिमीहरूले सोचे जस्तै मातेका
 छैनन्। अहिले बिहानको भर्खर नौ मात्र बजेको छ।
 १६आज यहाँ भइरहेका कुरा अगमवक्ता योएलले भनेका
 हुन्:

१७ ‘परमेश्वरले भन्नु हुन्छ:

अन्तिम दिनहरूमा सबै मानिसहरूमाथि मेरो
 आत्मा खन्याईदिनेछु, तिम्रा छोरा अनि छोरीहरूले
 अगमवाणी गर्नेछन्। तिम्रा जवान मानिसहरूले
 दर्शनहरू देख्नेछन्। तिम्रा बूढा मानिसहरूले
 विशेष दर्शनहरू देख्नेछन्।

१८ त्यसबेला, म मेरो आत्मा खनाउनेछु, मेरो
 सेवकहरू, पुरुष र स्त्रीहरूमाथि, अनि तिनीहरूले
 अगमवाणी गर्नेछन्।

१९ म छक्क पर्दो चीजहरू माथि आकाशमा देखाउनेछु,
 तल पृथ्वीमा, म प्रमाणहरू दिनेछु त्यहाँ रगत,
 आगो, र घन धुँवा हुनेछ।

२० घाम अन्धकारमय भई बदल्ने छ अनि जुन
 रगत सरह रक्तिम हुनेछ तब महान र महिमामयी
 प्रभुको दिन आउनेछ।

२१ अनि हरेक व्यक्ति ज-जसले प्रभु माथि विश्वास
 गर्नेछ बचाइनेछ।’

२२मेरो यहूदी दाजु-भाइहरू, यी शब्दहरूमा ध्यान
 देऊ: नासरतको बासिन्दा येशू विशिष्ट मानिस हुनुहुन्थ्यो।
 परमेश्वरले यो स्पष्ट रूपमा तिमीहरूलाई देखाउनु भयो।
 परमेश्वरले येशूको माध्यमद्वारा शक्तिशाली अनि
 आश्चर्यजनक कुराहरू गरेर यसलाई प्रमाण गर्नुभयो।
 तिमीहरू सबै जनाले यी कुराहरू देखेका छौं। २३येशूलाई
 तिमीहरूमा सुम्पिएको थियो अनि तिमीहरूले उहाँलाई
 माखौं। ती मानिसहरूका सहायता लिएर जोसित परमेश्वरको
 नियम छैन तिमीहरूले येशूलाई कूसमा किला ठोक्यौं।
 तर परमेश्वरलाई यी सबै घटना हुने थियो भनेर थाहा
 थियो। यो परमेश्वरकै योजना थियो। परमेश्वरले यो
 योजना धेरै अघि बनाउनु भएको थियो। २४येशूले
 मृत्युको पीडा खप्नु पर्यो, तर परमेश्वरले उहाँलाई
 मृत्युबाट छुटकारा दिनुभयो। मृत्युले येशूलाई समाल्न
 सकेन। परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट ल्याउनु भयो।
 २५दाऊदले येशूको विषयमा यस्तो भनेका थिए:

‘सँधै मैले प्रभुलाई सम्मुख देखेँ मलाई बचाउँन
 उहाँ मेरो दाहिनेतिर हुनु हुन्छ।’

२६ यसैले मेरो हृदय आनन्दित छ र मेरो मुखले
 आनन्दसित बोल्दछ। मेरो शरीर पनि आशामा
 बाँच्नेछ,

२७ किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा छोड्नु
 हुने छैन। तिमीहरूले आफ्ना एक पवित्रलाई
 चिहानमा कुहुनु दिने छैनौं।

२८ तिमीहरूले मलाई कसरी बाँच्न सिकायौं तिमीहरू
 मेरो छेउमा आउने छौं अनि मलाई आनन्दले
 भरिदिने छौं।’

भजनसंग्रह १६:८-११

२९“मेरा दाजु-भाइहरू, म तिमीहरूलाई पूर्ण रूपले
 हाम्रा पूर्वा दाऊदको विषयमा भन्न सक्छु। उहाँ मर्नु
 भयो र गाडियो। उहाँको चिहान अफ सम्म हामीसँग
 छ। ३०दाऊद एक अगमवक्ता थिए अनि परमेश्वरले
 भन्नु भएका कुराहरू जान्दथे। परमेश्वरले दाऊदलाई
 वचन दिनु भएको थियो कि उनकै परिवारबाट कुनै
 एकजनालाई दाऊद जस्तै राजा बनाउने छु। ३१यस्तो
 घटना हुन अगावै दाऊदलाई यो कुरा थाहा
 थियो। यसैकारण येशूको पुनस्तथानको विषयमा दाऊदले
 भने:

‘उहाँलाई नरकमा छाडिएको थिएन। उहाँको शरीर चिहानमा सङ्गेन।’

३२ यो उनै येशू हुन जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराए, हामी सबै त्यस सत्यको साक्षी छौं। ३३ यसकारण परमेश्वरले उनको दाहिने पट्टि येशूलाई उठाए। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र आत्मा दिनु भयो, जो उहाँले दिनु प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि उहाँले त्यो पवित्र आत्मा खनाए जो तिमीहरूले अहिले देख्छौं अनि सुन्छौं। ३४ दाऊद स्वर्गमा गएका छैनन्। यो त येशू हुनुहुन्थ्यो जो स्वर्ग जानुभयो। दाऊद आफैले भने:

‘प्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नु भयो: मेरो दाहिने तर्फ बस,

३५ जबसम्म तिम्रा शत्रुहरू तिम्रो पाइताला मुनि राखिदैन।’

भजनसंग्रह ११०:१

३६ यसैले सबै यहूदी मानिसहरूले यो सत्यलाई जानु पर्छ: परमेश्वरले येशूलाई प्रभु र ख्रीष्ट बनाउनु भयो। उहाँ त्यही मानिस हुनुहुन्थ्यो जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्थौ।’

३७ जब मानिसहरूले त्यो सुने तिनीहरू अत्यन्तै दुःखीत भए। तिनीहरूले पन्त्रुस र अन्य प्रेरितहरूलाई सोधे, “हे भाइहरू हो, हामीले के गर्नु पर्ने?”

३८ पन्त्रुसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका हृदयहरू अनि जीवनहरू परिवर्तन गर, तब तिमीहरू प्रत्येकलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बप्तिस्मा हौं। तब तिमीहरूका पापहरूलाई क्षमा दिनेछ र तिमीहरूले पवित्र-आत्माको उपहार पाउने छौं। ३९ यो प्रतिज्ञा तिमीहरूको लागि अनि तिमीहरूको बालकहरूको लागि अनि ती सबै मानिसहरूका लागि पनि हो जो टाढामा छन्। यो ती प्रत्येक मानिसहरूका लागि हो जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले आफैमा बोलाउनु हुन्छ।”

४० पन्त्रुसले तिनीहरूलाई यी अनि अन्य अनेक शब्दहरूद्वारा चेतावनी पनि दिए, “उनीहरूलाई आग्रह गरे कि स्वयं तिमीहरूले यी दुष्ट सन्तानहरूबाट जोगाऊ।”

४१ तब ती मानिसहरू जसले पन्त्रुसका सन्देश माने, बप्तिस्मा लिए। त्यस दिनमा भण्डै तीन हजार जति मानिसहरू विश्वासीहरूको भुण्डमा थपिए। ४२ ती विश्वासीहरू लगातार आपसमा भेटघाट गरिरहे। तिनीहरूले आफ्ना समय प्रेरितहरूले दिएका शिक्षा सिक्नमा प्रयोग

गरे। तिनीहरू एकअर्कामा साभेदार भए। तिनीहरू एक साथ खँदै थिए अनि एक साथ प्रार्थना गर्दै थिए।

विश्वासीहरूको बाँडाई

४३ प्रेरितहरूले धेरै शक्तिपूर्ण र आश्चर्यपूर्ण कामहरू गरे। अनि प्रत्येक मान्छेले आश्चर्य मिश्रित भय अनुभव गरे। ४४ सबै विश्वासीहरू सँगै बसे। सबै कुराहरू आपसमा बाँड्नुहुँदो गरे। ४५ विश्वासीहरूले आफ्नो जमीनहरू र आफ्नो जे जति सम्पत्तिहरू थिए, सबै बेचे अनि बेचेर पाएको पैसा हरेक व्यक्तिको आवश्यकताको अनुपातमा बाँडे। ४६ तिनीहरू प्रत्येक दिन मन्दिरको प्राङ्गणमा भेट्थे। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। तिनीहरू आनन्दित भएर औ इमान्दारी हृदय लिएर आफ्ना घरमा सँगै रोटी टुक्राए अनि खाए। ४७ तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे अनि सबै मानिसहरूले उनीहरूलाई मन पराउँथे। अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूले संरक्षण पाए र प्रभुले तिनीहरूलाई विश्वासीहरूको हूलमा सम्मिलित गरे।

पन्त्रुसले एक लङ्गडो मान्छेलाई निको पार्छ

२ एकदिन पन्त्रुस र यूहन्ना मन्दिर गए। त्यतिबेला अपरान्हको तीन बजेको थियो। यो दैनिक प्रार्थना गर्ने बेला थियो। ३ जब तिनीहरू मन्दिर प्राङ्गण तिर गइरहेका थिए, त्यहाँ एकजना मानिस थिए। जीवनभरि नै त्यो मान्छे लङ्गडो थियो। उ हिँड्न सक्तैन थियो, यसैले केही साथीहरूले उसलाई बोक्ने गर्थे र प्रत्येक दिन मन्दिरमा ल्याउने गर्थे। तिनीहरूले त्यो लङ्गडो मान्छेलाई मन्दिर बाहिर एउटा ढोकाको मध्ये छेउमा राखे जसलाई सुन्दर-द्वार भनिन्थ्यो। त्यहाँ त्यस मान्छेले मन्दिर जाने मान्छेहरूसँग पैसा माग्ने गर्थ्यो। ४ त्यसदिन त्यो मान्छेले पन्त्रुस र यूहन्नालाई मन्दिरको प्राङ्गणभित्र गइरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूसँग पैसा माग्यो। ५ पन्त्रुस र यूहन्नाले त्यस लङ्गडो मान्छेलाई एक टक लाएर हेरे अनि पन्त्रुसले भने, “हामीलाई हेर!” ६ त्यस मान्छेले तिनीहरूबाट केही पाउने आशाले तिनीहरूलाई ध्यान लगाएर हेर्यो। ७ तर पन्त्रुसले भने, “मसँग कुनै सुन अथवा चाँदी छैन, तर मसँग जे छ त्यो तिमीलाई दिनेछु। नासरतको येशू ख्रीष्टको शक्तिले-जुरूक उठ र हिँड्।” ८ त्यसपछि पन्त्रुसले त्यस मान्छेको दाहिने हात पकेर उठाए अनि अचानक उसको खुट्टा अनि गोली गाँठाहरू

तगड़ा भयो।^८ त्यो मान्छे उफ्रियो र जुरुछ खडा उभियो र हिंड्न थाल्यो। त्यो मन्दिरको प्राङ्गणभित्र तिनीहरू सँगै गयो। त्यो हिड्दै, उफ्रँदै, परमेश्वरको स्तुति गाइरहेको थियो।^{९-१०} सबै मानिसहरूले उसलाई चिने। मानिसहरूले चिने कि त्यो मान्छे लङ्गडो थियो र उ प्रत्येक दिन मन्दिरको सुन्दरद्वारको सामु बसेर पैसा माग्दथ्यो। अब तिनीहरूले त्यही मान्छेलाई हिंड्दै र प्रभुको स्तुति गाउँदै गरेको देखे। मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले यो कसरी हुन सक्यो भनेर बुझ्न सकेनन्।

पत्रुस मानिसहरू सँग बोल्दछ

^{११}त्यो मानिसले पत्रुस र यूहन्नालाई लगातर समाति रह्यो। सबै मानिसहरू चकित भएका थिए कारण त्यो लङ्गडो मान्छे निको भएको थियो। तिनीहरू पत्रुस र यूहन्ना भएको सुलेमानको दलानमा दगुरे।^{१२} जब पत्रुसले यस्तो देखे, उनले मानिसहरूलाई भने, “मेरा यहूदी दाजु-भाइहरू हो! तिमीहरू किन यसमा अचम्भ मानिरहेका छौ?” तिमीहरूले हामीलाई यस्तो प्रकारले हेरिरहेकाछौ कि मानौं, हामीले हाम्रो शक्ति र भक्तिले त्यो मान्छेलाई हिंड्ने सामर्थ्य बनायौ।^{१३} होइन! यो परमेश्वरले गर्नु भएको हो! उहाँ अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रा सबै पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले उहाँका खास सेवक येशूलाई गौरान्वित तुल्याउनु भयो जसलाई तिमीहरूले मार्न भनी सुम्पियौ। पिलातसले येशूलाई मुक्त गरिदिने निर्णय गरेका थिए। तर तिमीहरूले येशूलाई हामी चाहँदैनौ भन्यौ।^{१४} येशू पवित्र र असल हुनुहुन्थ्यो, तर तिमीहरूले भन्यौ तिमीहरू उनलाई चाहँदैनौ। तिमीहरूले येशूको सट्टामा ज्यानमारालाई छोड़ी माग्यौ।^{१५} अनि तिमीहरूले एक यस्तो व्यक्तिलाई माग्नु जो जीवन श्रोत हुनुहुन्छ! तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। हामी त्यस्को साक्षी छौं- हामीले आफ्नै आँखाले देखेका हौं।^{१६} येशूमा विश्वास रहेकै कारण यो व्यक्ति अहिले निको भयो। यस्तो हुन गएको कारण चाहिँ हामी येशूको शक्तिमा पूर्ण विश्वास राख्दछौ। येशूमा विश्वास भएको कारणले यो व्यक्ति निको भएको छ। तिमीहरूले उसलाई देख्छौ अनि तिमीहरूले उसलाई चिन्छौ।

^{१७}मेरा दाजु-भाइहरू, तिमीहरूले येशूलाई के के गर्नु, म जान्दछु। तिमीहरूले आफैले बुझेनौ तिमीहरू

के गरिरहेका थियौ, तिमीहरूका नेताहरूले पनि बुझेनन्।^{१८} परमेश्वरले सबै अगमवक्ताहरूको माध्यमद्वारा भनिसक्नु भएको थियो कि ख्रीष्ट पीडित हुनेछन र मर्नेछन्। मैले तिमीहरूलाई भनेको छु कसरी परमेश्वरले यी कुराहरू पूर्ण गर्नुभयो।^{१९} यसैले तिमीहरूले आफ्ना हृदयहरू र जीवन परिवर्तन गर्ने पर्छ! परमेश्वर तर्फ फर्क अनि उहाँले तिमीहरूको पापहरूलाई क्षमा दिनुहुन्छ।^{२०} त्यसपछि प्रभुले तिमीहरूलाई आत्मिक विश्रामको समय दिनुहुनेछ। उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ, जसलाई उहाँले तिमीहरूका निम्ति ख्रीष्टको रूपमा चुन्नु भएको छ।^{२१} तर येशू त्यसबेला सम्म स्वर्गमा बस्ने पर्छ, जब सम्म हरेक थोक फेरि व्यवस्थित हुँदैन। परमेश्वरले यस समयको विषयमा धेरै पहिल्यै उहाँको पवित्र अगमवक्ताद्वारा भनिसक्नु भएको थियो।^{२२} मोशाले भन्नुभयो, ‘प्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई एकजना अगमवक्ता दिनुहुनेछ। त्यो अगमवक्ता तिमीहरूका आफ्नै सम्प्रदायबाट आउनेछन्। उ म जस्तै हुनेछ। ती अगमवक्ताले भनेका सबै कुराहरू तिमीहरूले पालन गर्नुपर्नेछ।^{२३} यदि कुनै व्यक्तिले त्यो अगमवक्ताको भनाई पालन गरेन भने उसलाई परमेश्वरको मानिसहरूबाट अलग्ग गरिनु पर्छ अनि ध्वंस पारिनु पर्छ।’*^{२४} शामूल र सबै अन्य अगमवक्ताहरू जो उनी पछि आए परमेश्वरको निम्ति बोले अनि तिमीहरूले यो समयको बारेमा भने।^{२५} तिमीहरूले अगमवक्ताहरूले जे भने ती ग्रहण गरिसकेका छौ। तिमीहरूले परमेश्वर अनि तिमीहरूका पुर्खाहरू माफ भएको सम्भ्रौता स्वीकार गरिसकेकाछौ। प्रभुले तिमीहरूका पिता अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘पृथ्वीमा भएको सबै राष्ट्रहरू तिमीहरूका सन्ततिद्वारा धन्य हुनेछ।’*^{२६} परमेश्वरले उहाँका खास सेवक पठाउनु भयो। उहाँले उनलाई पहिले तिमीहरू कहाँ नै पठाउनु भयो। तिमीहरू प्रत्येकलाई दुष्ट पथबाट हटाएर आशीष दिनुलाई परमेश्वरले येशूलाई पठाउनु भयो।”

यहूदी सभा समक्ष पत्रुस र यूहन्ना

जब पत्रुस र यूहन्ना मानिसहरूसँग बोलिरहेका थिए, केही मानिसहरू तिनीहरूकहाँ आए। तिनीहरू यहूदी पूजाहारीहरू मन्दिरको देखरेख गर्नेहरूको कप्तान र

‘प्रभु तिमीहरूका ... पारिनु पर्छ’ व्यवस्था १८:१५, १६।

‘पृथ्वीमा ... हुनेछ’ उत्पत्ति २२:१८; २६:२४।

केही सटुकीहरू* थिए। ^२पत्रुस र यूहन्नाले जे जति कुराहरू मानिसहरूलाई सिकाए त्यसकारणले तिनीहरू रिसाइसकेका थिए। ती दुइ प्रेरितहरूले भन्दै थिए मानिसहरू मृत्युबाट जाग्नेछन्। येशूको उदाहरण दिएर तिनीहरूले यो सिकाए। ^३यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई पत्रे अनि जेलमा थुनामा राखे। रात परिसकेको थियो, यसैले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई अर्को दिन सम्म जेलमा राखे। ^४तर धेरै मानिसहरू जजसले पत्रुस र यूहन्नाको समाचार सुनेका थिए, तिनीहरू विश्वासी बनिए। यसर्थ अहिले त्यहाँ प्रायः पाँच हजार पुरुषहरू विश्वासीहरूको हूलमा थिए।

^५अर्को दिन यहूदी अगुवाहरू, बूढा यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरू यरूशलेममा भेट्न भए। ^६हन्नास प्रधान पूजाहारी केफास, यूहन्ना र अलेकजाण्डरहरू त्यहाँ थिए। सबै मानिसहरू जो प्रधान पूजाहारी चुनिने एक परिवारका थिए, त्यहाँ थिए। ^७तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई सबैजना समक्ष उभ्याए। यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट सोधे, “यस लङ्गडो मान्छेलाई तिमीहरूले कसरी ठीक पाख्यौ? के शक्तिले तिमीहरूले यो काम गख्यौ? कसको अधिकार लिएर तिमीहरूले यसो गख्यौ?”

^८तब पवित्र आत्माले पत्रुस परिपूर्ण भयो। उनले तिनीहरूलाई भने, “मानिसहरूका अगुवाहरू र बूढा अगुवाहरू: ^९तिमीहरूले यस्ता असल काम गरेको विषयमा अहिले हामीलाई प्रश्न गरिरहेछौ कि यो लङ्गडो मान्छे कसरी निको भयो? ^{१०}तिमीहरू सबै, यहूदी मानिसहरूले जानोस कि यो लङ्गडो मान्छे नासतका येशू ख्रीष्टको शक्तिद्वारा निको भएको हो! जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्थौ। परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवनमा बौराउनु भयो। यो मानिस लङ्गडो थियो, तर अब ठीक छ। उ तिमीहरू सामु उभिन सामर्थ छ येशूको शक्तिले गर्दा! ^{११}येशू हुनुहुन्छ

‘यो दुंगालाई तिमी डकर्मीहरूले कुनै महत्व नै दिएनौ तर यो दुंगा मूल-दुंगा हुनगएको छ।’

भजनसंग्रह ११८:२२

^{१२}येशू मात्र एक त्यस्तो हुनुहुन्छ जो मानिसहरूलाई बचाउन योग्य हुनु हुन्छ। उहाँको नाँउ मात्र यो संसारका मानिसहरूलाई दिइएको एक शक्ति हो, जसद्वारा हामीलाई बचाउन सकिन्छ।”

^{१३}यहूदी अगुवाहरूले जाने कि पत्रुस र यूहन्नामा कुनै त्यसो खास प्रशिक्षण र शिक्षा छैन रहेछ भनेर। तर अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्ना निडरसाथ बोलेका पनि देखेका थिए। यसैले तिनीहरू छक्क परेका थिए। त्यसपछि मात्र तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्ना येशूसँगै रहन्थे भनेर थाहा पाए। ^{१४}त्यो लङ्गडो मान्छे दुई प्रेरितहरूको छेउमा बसेका देखे। तिनीहरूले त्यो मान्छे निको भएको थियो। यसैकारणले तिनीहरूले ती प्रेरितहरूले भनेको विरुद्ध केही उत्तर दिन सकेनन्। ^{१५}यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई महासभाबाट बाहिर जान भने। त्यसपछि ती यहूदी नेताहरू आपसमा अब के गर्नु पर्ने भन्ने कुरामा वदश गरे। ^{१६}तिनीहरूले भने, “हामीहरूले ती प्रेरितहरूसित के गर्नु पर्ने? यरूशलेमका प्रत्येक मानिसहरूले जान्दछन् कि तिनीहरूले दूटो आश्चर्यकर्म गरेकाछन्। यो छल्लङ्ग छ। हामी यसलाई सत्य होइन भनेर भन्न सक्तौनौ। ^{१७}तर हामीहरू तिनीहरूलाई येशूको विषयमा मानिसहरूलाई अभ् धेरै नबताउनु भनेर धम्काऔं। तब यो विषय मानिसहरू बीच अभ् फैलिने छैन।”

^{१८}यसर्थ यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई फेरि भित्र बोलाए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई कुनै कुरा मानिसहरूलाई येशूको नाउँमा नसिकाउनु भनी आदेश गरे। ^{१९}तर पत्रुस अनि यूहन्नाले उत्तर दिए, “परमेश्वर समक्ष के सही छ? तिमीलाई सुनु कि परमेश्वरलाई? तिमीहरू आफै निर्णय गर।” ^{२०}हामी चुपचाप बस्न सक्तौनौ। हामीले जे-जे सुन्यौ र देख्यौ हामीले ति मानिसलाई भन्नु पर्छ।” ^{२१-२३}यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिने कुनै त्यस्तो आधार पाएन किनभने जे भएको थियो त्यसमा सबै मानिसहरू परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए। यो चमत्कार नै परमेश्वरबाट प्रमाण थियो। जुन मानिस निको पारियो तिनी चालीस वर्षभन्दा ज्यादा उमेर पुगेका थिए! यसैकारणले यहूदी अगुवाहरूले ती प्रेरितहरूलाई घरिघरि चेटावनी दिए अनि तिनीहरूलाई पठाइ दिए।

पत्रुस र यूहन्ना विश्वासीहरू कहाँ फर्किए

^२पत्रुस र यूहन्नाले यहूदी अगुवाहरूका सभा छोडे

सटुकीहरू एक प्रमुख यहूदी धार्मिक गुट, तिनीहरूले खाली पुरानो नियमको प्रथम पाँचवटा पुस्तकहरूलाई मात्र मानेका छन्। तिनीहरूको विश्वासमा मानिसहरू मृत्यु पछि फेरि जन्मदैनन्।

अनि आपना हूलतिर गए। तिनीहरूले आफना हूललाई मुख्य पूजाहारीहरू अनि बूढा यहूदी अगुवाहरूले के-के भनेका थिए सबै बताई दिए।^{२५} जब विश्वासीहरूले यो सुने, तिनीहरू सबैले परमेश्वरलाई एउटै हृदयले प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, "प्रभु, तँपाई नै एक हुनु हुन्छ जसले पृथ्वी, अकाश, समुद्र र तिनीहरूमा भएका प्रत्येक वस्तु यस पृथ्वीमा बनाउनु भयो।^{२५} हाम्रा पिता दाजुद तपाईंको सेवक हुनुहुन्थ्यो। पवित्र आत्माद्वारा उनले यी शब्दहरू लेखे:

'किन संसारका मानिसहरू परमेश्वरको विरुद्ध योजनाहरू तयार पार्छन्? यी सबै आशाहीन छन्।

^{२६} पृथ्वीका राजाहरू, शासकहरू परमप्रभु र उहाँका ख्रीष्ट विरुद्ध लडाईं लड्न एक ठाँउमा भेला भए।'

भजनसंग्रह २:१-२

^{२७}यी कुराहरू साँच्चि नै घटेका थिए जब हेरोद, पन्तियस पिलातस, जातिहरू अनि यहूदीहरू येशूको जो तिमीहरूका पवित्र सेवक हुनु हुन्छ, जसलाई तिमीहरूले ख्रीष्ट हुनुको लागि नियुक्ति दियो विरुद्धमा यरूशलेममा 'एकत्रित भयो'।^{२८} यी सबै मानिसहरू तपाईंले तपाईंको शक्ति अनि ज्ञानले योजना गरेका सबै कर्म गर्नु एकत्रित भए।^{२९} अनि, अब, सुन्नुहोस परमप्रभु! तिनीहरूले के भनीरहेछन्। तिनीहरूले हामीलाई डर देखाउने कोशिश गरीरहेछन्! परमप्रभु, हामी तपाईंको सेवकहरू हौं। हामीलाई ती कुराहरू भन्नलाई सहयोग गर्नुहोस जुन तपाईं हामी द्वारा साहससँग भनेको चाहनु हुन्छ।^{३०} प्रमाणहरू दिएर अनि तपाईंको पवित्र सेवक येशूको नाँउद्वारा चमत्कारहरू गरेर ती रोगी व्यक्तिहरूलाई निको पारी तपाईंको शक्ति देखाउनु होस।"

^{३१} विश्वासीहरूका प्रार्थना पछि, तिनीहरू जहाँ जुन ठाउँमा भेला भएका थिए त्यो ठाउँ हलिल्यो। तिनीहरू पवित्र आत्माले पूर्ण भए, र तिनीहरूले परमेश्वरको सन्देश साहससाथ भने।

विश्वासीहरूको अंश

^{३२} विश्वासीहरू हृदय अनि आत्माका एक भएका थिए। त्यस टोलीमा भएका कसैले पनि आफना चीजहरूलाई

आफ्नो भनेनन्। बरु सट्टामा, तिनीहरूसित प्रत्येक भएका थोकमा साभेदार भए।^{३३} प्रभु येशूको मृत्युबाट पुनरुत्थान भएको बारेमा प्रेरितहरूले ठूलो शक्तिसंग साक्षी दिए। अनि परमेश्वरले सबै विश्वासीहरूलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभयो।^{३४} तिनीहरूले चाहेका सबै वस्तुहरू प्राप्त गरे। जजसका आफना जमीन र घरहरू थिए पैसाको निम्ति बेची दिए।^{३५} तिनीहरूले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए। त्यसपछि हरेकलाई उसको आवश्यकता अनुसार दिइए।

^{३६} विश्वासीहरू मध्ये एकजनाको नाउँ यूसुफ थियो। प्रेरितहरूले तिनलाई बर्णाबास भन्दथे। 'बर्णाबास' नाउँको अर्थ हुन्छ "व्यक्ति जसले अरूलाई सहयोग गर्छ।" उनी साइप्रस देशका एकजना लेवी* थिए।^{३७} यूसुफको आफ्नै खेत थियो। त्यो उनले बेची दिए अनि उसले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए।

हननिया र सफीरा

पहननिया नाँउ भएको एक मानिस थिए। उसकी स्वास्नीको नाउँ सफीरा थियो। हननियाले केही सम्पति बेचे।^२ तर उनले बेचेर पाएको पैसाको केही अंश मात्र प्रेरितहरूलाई दिए। उसले बचेको पैसाको केही अंश आफ्नो लागि राख्यो। उनकी स्वास्नीलाई त्यो कुरा थाहा थियो तर उ पनि सहमत थिई।^३ पत्रुसले भने, "हननिया, तिमीले किन आफ्नो हृदय शैतानलाई नियन्त्रण गर्नु दियो? तिमीले पवित्र आत्मालाई धोका दिने प्रयास गर्छौ। तिमीले तिम्रो जमीन बेच्यौ, तर आफ्नै लागि तिमीले किन बेचेको पैसाबाट केही अंश राख्यौ? ^४ जमीन बेचन अगाडी, त्यो तिम्रो थियो। अनि त्यो बेची सकेपछि पनि, तिमी त्यो पैसा तिमीले चाहेको कुरामा चलाउन सक्थ्यौ। यस्तो नराम्रो काम गर्ने विचार तिम्रो मनमा किन आयो? तिमीले परमेश्वरलाई ढाँड्यौ हामी मान्छेलाई होइन।"^५ जब हननियाले त्यस्तो सुने, उ लड्यो र मरिहाल्यो। केही युवाहरू आए अनि उसको शरीर ढाकिदिए। त्यसपछि त्यसलाई बाहिर निकालेर गाडिदिए। अनि प्रत्येक मानिसले त्यस्तो घटनाको विषयमा सुनेपछि भयभीत बने।

लेवी लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

प्रयः तीन घण्टा पछि तिनकी स्वास्नी सफीरा भित्र आई। उसलाई आफ्नो लोग्ने प्रति त्यस्तो घटना घटन गएको थाहा थिएन। पत्रुसले उसलाई भन्यो, “जमीन बेचेर तिमीले कति पैसा पायौ, मलाई भन। यति पैसामै तिमीले जमीन बेच्यौ?”

सफीराले उत्तर दिइ, “हो, हामीले जमीन बेचेर पाएको पैसा त्यति नै हो।” पत्रुसले भन्यो, “किन तिमी र तिमी लोग्ने प्रभुको आत्मा जाँचन सहमत भयौ? सुन! तिमीले ती पदचापहरू सुन्यौ? यी ती मानिसहरूका हुन जो भर्खर तिमी लोग्नेलाई दफन गरेर दैलोमा आइपुगेका छन्! तिनीहरूले तिमीलाई पनि त्यसै गरी बोकेर बाहिर लानेछन्।” त्यति नै बेला सफीरा उसको खुट्टामा लड्छी र प्राण त्यागि। ती युवाहरू आए अनि उसलाई मरिसकेको भेट्टाए। तिनीहरूले उसलाई त्यसरी नै बाहिर लगे अनि उसलाई उसको लोग्नेकै छेउमा गाडिदिए। जम्मै विश्वासीहरू र अन्य मानिसहरूले ती घटनाहरू सुनेपछि सबै भयप्रस्त भए।

प्रभुका प्रमाणहरू

प्रेरितहरूले मानिसहरू माभ अनेक चमत्कारहरू अनि आश्चर्यमय कार्यहरू गरे। प्रेरितहरू एकैसाथ सुलेमानको दलानमा थिए। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। कसैले पनि प्रेरितहरूसँग सामेल हुने आँट गरेनन् तर सबै मानिसहरूले प्रेरितहरूको विषयमा राम्रै कुरा गरे। अनि धेरै मानिसहरू, दुवै पुरुषहरू र नारीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे अनि विश्वासीहरूको टोलीमा सामेल गरिए। अतः तिनीहरूले बिमारी मानिसहरूलाई गल्लीहरूमा ल्याए। पत्रुस आईरहेकाछन् भन्ने मानिसहरूले सुनेका थिए। यसैले तिनीहरूले बिमारीहरूलाई ओछ्यान अनि चट्टाइहरूमा राखे। किनभने तिनीहरूले सोचे यदि पत्रुसको छाया सम्म पनि बिमारीहरूमा पर्खो भने ती बिमारीहरूलाई निको हुन यथेष्ट हुनेछ। मानिसहरू यरूशलेम वरिपरि को शहरहरूबाट आएका थिए। तिनीहरूले बिमारीहरू र साथै तिनीहरूलाई पनि ल्याए जसलाई दुष्ट आत्माहरूले सताएको थियो। तिनीहरू सबै निको भए।

यहूदीहरूले प्रेरितहरूलाई रोक्ने प्रयास

प्रधान पूजाहारी र उनका साथीहरू (त्यस टोलीलाई सदुकीहरू भनिन्थ्यो) इष्याले भरिए। तिनीहरूले

प्रेरितहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुने। तर राती प्रभुको दूतले जेलको दैलोहरू खोलिदिए अनि तिनीहरूलाई बाहिर ल्याए अनि भने, “जाऊ र मन्दिरमा उभिनू अनि मानिसहरूलाई यो नयाँ जीवनको विषयमा प्रत्येक कुरा वर्णन गर।” जब प्रेरितहरूले यो सुने, तिनीहरू मन्दिरमा विहानै गए अनि सिकाउन शुरू गरे।

प्रमुख पूजाहारी र उनका साथीहरू आई पुगे। तिनीहरूले यहूदी मानिसका समस्त अगुवाहरू सहित सभाघरको सभा डाके। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई कैदखानाबाट ल्याउन भनी केही मानिसहरू पठाए। जब तिनीहरू जेल गए तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई पाउन सकेनन्। तब तिनीहरू फर्केर आए अनि यस विषयमा यहूदी अगुवाहरूलाई बताए। तिनीहरूले भने, “जेल बन्द र सुरक्षित रूपले ताल्चा मारेको थियो। प्रहरीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। तर जब हामीले दैलो खोल्थौ, जेल खाली थियो।” मन्दिरका प्रहरीका कप्तान र मुख्य पूजाहारीहरूले त्यो सुने। तिनीहरू अन्यायमा परे। तिनीहरू यसबारेमा अश्चर्यचकित भए अनि भने, “यसको परिणाम अब के हुने हो?” तब अर्को मान्छे आयो र तिनीहरूलाई भन्यो, “ध्यान दिनुहोस! जसलाई तपाईंहरूले जेलमा हाल्नुभएको थियो तिनीहरू मन्दिरको प्राङ्गणमा उभिरहेका छन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका छन्।” त्यसपछि कप्तान र उनका मान्छेहरू बाहिर निस्के अनि प्रेरितहरूलाई पक्रे अनि तिनीहरूलाई ल्याए। तर सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई बलजपती गरेनन्, किनभने तिनीहरू जनतासँग डराउँथे। सिपाहीहरू डराए किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई ढुङ्गा हान्ने छन्।

सिपाहीहरूले प्रेरितहरूलाई यहूदी सभामा ल्याए अनि यहूदी अगुवाहरू समक्ष उभ्याए। प्रधान पूजाहारीले सोध खोज गरे। उनले भने, “यस मानिसको विषयमा मानिसहरूलाई कहिले पनि केही नसिकाउनु भनी हामीले तिमीहरूलाई कडा आदेश दिएका थियौं। तर हेर, तिमीहरूले के गरेका छौं! तिमीहरूले यरूशलेम नै तिमीहरूको शिक्षाले भरिदियो। तिमीहरूले यस मानिसको मृत्युको जिम्मेवार हामीलाई ठहर्याउने कोशिश गरिरहेछौं।”

पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूले जवाब दिए, “हामीले मानिसहरूलाई भन्दा परमेश्वरलाई मान्नु पर्छ। तिमीहरूले येशूलाई मार्छौ। तिमीहरूले उहाँलाई क्रूसमा झुण्ड्यायौ।

तर परमेश्वरले जो हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर हुन उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। ^३येशूलाई परमेश्वरले अगुवा अनि मुक्ति दाताको रूपमा आपना दाहिने तर्फ उठाउनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुभयो ताकि सबै यहूदीहरूले आपना हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न सकुन अनि पापहरूका निम्ति उहाँबाट क्षमा प्राप्त गर्न सकुन। ^३हामी यी कुराका साक्षी छौं। अनि पवित्र आत्मा पनि जो परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको थियो जसले उहाँको आज्ञा पालन गरे, यी कुराहरूको लागि साक्षी छन्।”

^३यहूदी नेताहरू यी कुरा सुनेपछि रीसले चुर भए। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई मार्न चाहन्थे। ^३फरिसीहरू* मध्ये एकजना त्यस सभामा जुद्ध उठे, उसको नाउँ गमलिले थियो। उनी शास्त्री थिए र सबै जनताले उनलाई इज्जत गर्थे। तिनले मानिसहरूलाई केही क्षणको लागि प्रेरितहरूलाई सभागृहबाट बाहिर लैजान भने। ^३त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई भने, “इस्राएलका मानिसहरू हो, यी मानिसहरू प्रति तपाईंहरूले जे गर्ने योजना गर्नु हुँदछ त्यसमा सावधान हुनु होस। ^३यद्यपि गर केही समय अघि के भएको थियो जब थ्यूदास प्रकट भयो? तिनले आफू मुख्य मानिस भएको दावी गरे। भण्डै चार सय मानिसहरूले उनलाई साथ दिए। तर उसलाई मारियो। उसको अनुयायीहरू छरपष्ट भए अनि आन्दोलन त्यसै शेष भयो। ^३त्यसपछि गालीलवासी यहूदा नाउँ भएको एकजना मानिस आए। यो जनगणनाको समय थियो। उसले केही मानिसहरूलाई आफूपछि लाग्न पनि लगाए र अगुवाई गर्‍यो। उ पनि मारियो। अनि तिनका पछि लाग्नेहरू छरपष्ट भए। ^३यसर्थ अब म तिमीहरूलाई भनिरहेछु: ती मानिसहरूबाट टाढा रहौं। तिनीहरूलाई एकलै छाडीदेऊ। यदि तिनीहरूको योजना मानिसहरूबाट अथवा जे तिनीहरूले गरिरहेका छन् त्यो मानिसहरूबाट हो भने यो असफल हुनेछ। ^३तर यदि यो परमेश्वरबाट भएको हो भने, तब तिमीहरूले तिनीहरूलाई रोक्नु सक्ने छैनौं। तिमीहरूको लडाईं परमेश्वर स्वयंको विरुद्ध को लडाईं भएर समाप्त होला।”

गमलिले भनेको कुरामा यहूदी अगुवाहरू सहमत भए। ^४तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई फेरि बोलाए। तिनीहरूले

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। फरिसीहरू यहूदीहरूको एक दल थियो। ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरूमा तिनीहरूको शक्ति र प्रभाव ठूलो थियो।

तिनीहरूलाई कुट-पिट गरे अनि येशूको विषयमा मानिसहरूलाई केही अभि रू नबताउनु भने। त्यसपछि तिनीहरूले तिनीहरूलाई छाडी दिए। ^४प्रेरितहरू त्यो सभा छाडेर गए। येशूको नाउँमा यसरी अपमानित पाइनु योग्य भएकोमा उनीहरू खुशी भए। ^४तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिन छाडेनन् अनि येशू नै ख्रीष्ट हुनु हुन्छ भन्ने सुसमाचार मानिसहरूलाई भन्न छाडेनन्। तिनीहरूले प्रत्येक दिन मन्दिरमा, घर-घरमा त्यसरी नै प्रचार गरे।

विशेष कामको लागि सातजना चुनिए

६ धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू येशूका चेला हुन थाले। तर त्यही अवधिमा, ग्रीक-भाषी चेलाहरूले यहूदी भाषी चेलाहरूको विरुद्ध नालिस गरे। तिनीहरूले दावी गरे कि तिनीहरूका विधवाहरूलाई दैनिक वितरणमा ठीक भाग पाइरहेका छैनन्। ^२यसर्थ बाहजना प्रेरितहरूले ती सबै समूहका चेलाहरूलाई एक साथ बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “हामीले आहार वितरणमा सहायता गर्नका निम्ति परमेश्वरको वचन सिकाउने काम लत्याएका छौं तर यो हाम्रो निम्ति उचित होइन। ^३यसैले दाजु-भाइहरू हो, तिमीहरूबाटै सात जना मानिसहरू चुन। तिनीहरू सबै पुरुष जाति हुनपर्छ जसको बारेमा मानिसहरूले ती असल छन् भनोस। तिनीहरू जो चुनिन्छन् ज्ञान अनि पवित्र-आत्माको परिपूर्ण भएको हुनपर्छ। हामी तिनीहरूलाई यो काम गर्न नियुक्त गर्ने छौं। ^४यसप्रकारले हामी हाम्रो समय प्रार्थना गर्नमा र परमेश्वरको वचन प्रचार गर्नमा लगाउन समर्थ हुनेछौं।”

^५चेलाहरूका जम्मै टोलीले त्यस्तो विचार मन पराए। तब तिनीहरूले यी सातजना मानिसहरू छाने: स्तिफनस (विश्वासपूर्ण र पवित्र आत्माको परिपूर्ण भएको मानिस) फिलिप, प्रखुरस, निकनोर, तीमोन, पर्मिनास र निकोलस एन्टिओकको, जो पहिले यहूदी भएका थिए। ^६त्यसपछि तिनीहरूले यिनीहरूलाई लगे अनि प्रेरितहरूकहाँ उपस्थित गराए। तिनीहरूले प्रार्थना गरे अनि आपना हातहरू ती मानिसहरूमाथि राखे।

^७परमेश्वरको वचन धेरै मानिसहरूकहाँ पुग्यो। यरूशलेममा चेलाहरूको संख्या बढ्दै गइरहेको थियो। धेरै यहूदी पूजाहारीहरू पनि यस विश्वासका चेला बने।

स्तिफनसको विरुद्ध यहूदीहरू

स्तिफनस एक अनुग्रही अनि शक्तिशाली व्यक्तिले मानिसहरू माफ आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कार गरे।^१ तर कतिपय यहूदीहरू आए अनि स्तिफनससँग तर्क गरे। यी यहूदीहरू स्वाधीन सभाघरबाट आएका थिए। यी यहूदीहरू साइरिनीबाट आएका थिए। अलेक्जेड्रिया अनि सिलिसिया अनि एशियाका थिए। तिनीहरूले स्तिफनससँग बहस गरे।^२ तर आत्माले स्तिफनलाई बुद्धिमानीसँग बोल्न सघाइरहेको थियो। यसर्थ यहूदीहरूले तिनी सित बहस गर्न सकेनन्।^३ तब उनीहरूले केही मानिसहरूलाई घुस दिएर बोल्न लगाए, “हामीले मोशा र परमेश्वरका विषयमा स्तिफनसले धर्म निन्दा गरेको सुनेका छौं।”^४ यसो गरेर तिनीहरूले मानिसहरू, अग्रज यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरूलाई उक्साए (चम्काए)। तिनीहरू क्रुद्ध भए अनि तिनीहरू आए अनि स्तिफनसलाई समाते अनि तिनीहरूले उनलाई यहूदी सभाघरमा यहूदीहरूका सभामा उपस्थित गराए।^५ तिनीहरूले केही भूटा साक्षीहरू पनि ल्याए। ती भूटा साक्षीहरूले भने, “यस मान्छेले सदैव यो पवित्र स्थान अनि मोशाको नियम विरुद्ध बोल्छ।^६ नासरतका येशूले यो ठाउँ ध्वंस पार्नेछ अनि मोशाले हामीलाई दिनुभएको दस्तुरहरू बदल्नेछ भनी यो मानिसले भनेको सुनेका छौं।”^७ सभामा बसीरहेका सबै मानिसहरूले स्तिफनसलाई आँखा गाडेर हेरे। उनको अनुहार स्वर्गदूतको जस्तो देखिन्थ्यो, हेरेकले त्यो देख्यो।

स्तिफनसको भाषण

७ प्रधान पूजाहारीले स्तिफनसलाई भने, “के यी कुराहरू सत्य हुन्?”^१ स्तिफनसले उत्तर दिए, “मेरा यहूदी पिताहरू र दाजु-भाइहरू, मलाई ध्यानसित सुन। हाम्रा पुर्खा अब्राहाम समक्ष महिमामय परमेश्वर प्रकट हुनुभयो। अब्राहाम त्यसबेला मेसोपोटामियामा थिए। यो उहाँ हारानमा रहनु भन्दा पहिलेको कुरा हो।^२ परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो देश र त्यहाँका तिम्रा मानिसहरूलाई छोड अनि त्यो देशमा जाऊ, म तिमीलाई देखाउने छु।’^३ यसैले अब्राहामले क्यालिडिया छाडे अनि हारानमा बस्न गए। अब्राहामको पिताको मृत्युपछि उनलाई परमेश्वरले यो ठाउँमा पठाउनु भयो, जहाँ

अहिले तिमी बस्छौ।^४ तर उहाँले अब्राहामलाई त्यो जमीनको कुनै टुक्रा आफ्नो बनाउनु दिनुभएन, खाली यसको एक फुट मात्र पनि दिनुभएन। तर तिनले प्रतिज्ञा गरे कि भविष्यमा त्यो जमीन उसको अनि उसको उत्तराधिकारीको हुनेछ। यद्यपि त्यस बेला अब्राहामको कुनै सन्तान थिएन।^५ परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो सन्तानहरूले यो ठाउँ छोड्नु पर्नेछ अनि परदेशीको रूपमा अर्को ठाउँमा बस्नु पर्नेछ। त्यहाँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई दास बनाउने छन् र चार सय वर्षसम्म कुव्यवहार गरेर राख्नेछन्।^६ तर म त्यो राष्ट्रलाई दण्ड दिनेछु जुन राष्ट्रले तिनीहरूलाई दास बनाउनेछन्।’^७ परमेश्वरले पनि भन्नुभयो, ‘तब तिम्रा मानिसहरू त्यस देशबाट निस्की आउनेछन् अनि तिनीहरूले यस ठाउँमा मलाई आराधना गर्नेछन्।’^८ परमेश्वरले अब्राहामसँग एक करार बाँध्नुभयो; यस करारको संकेत खतना थियो। यसर्थ जब अब्राहामको छोरो भयो, उनले त्यो आठ दिनको पुदा खतना गरिदिए। उनको छोरोको नाउँ इसहाक थियो। पछि उसले आफ्नो छोरो याकूबको पनि खतना गरे। पछि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई त्यसै गरे। ती छोराहरू पछि बाहजना पिताहरू भए।

^९ “त्यसपछि ती पिताहरू योसेफसँग डाह गर्ने भए। योसेफलाई मिश्रदेशमा दास बनाउन बेचे। तर योसेफसँग परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।^{१०} योसेफले धेरै दुःख-कष्टहरू सामना गर्नु पर्यो, तर परमेश्वरले उनलाई ती सबै दुःख-कष्टहरूबाट बचाउनु भयो। फिरऊन मिश्रदेशका राजा थिए। उहाँले योसेफलाई मन पराउनु भयो अनि आदर पनि गर्नु भयो किनभने योसेफमा परमेश्वरबाट पाएको ज्ञान थियो। उसले युसुफलाई मिश्र देशका राज्यपाल बनाए अनि तिनलाई उहाँको घरका सम्पूर्ण मानिसहरू माथि शासन गर्ने अधिकार दिए।^{११} तर सम्पूर्ण मिश्रदेश र कनानमा अनिकाल लागेको थियो। यसले मानिसहरूलाई अत्यन्त यातना भोगायो। हाम्रा पिताहरूले खाने-कुरा केही पाउन सकेनन्।^{१२} तर याकूबले त्यहाँ मिश्रदेशको गोदामहरूमा अन्नको राश छ भनेर थाहा पाए। अतः उनले हाम्रा पिताहरूलाई त्यहाँ पठाए। तिनीहरूको त्यो प्रथम मिश्रदेश यात्रा थियो।^{१३} पछिबाट तिनीहरू त्यहाँ दोस्रोपल्ट गए। त्यसबेला योसेफले आफ्ना

‘तिम्रो ... बनाउनेछन्’ उत्पत्ति १५:१३-१४।

‘तब तिम्रा ... गर्नेछन्’ उत्पत्ति १५:१४; प्रस्थान ३:१२।

भाइहरूलाई ऊ को हो बतायो। अनि फिरऊनले योसेफको परिवारको विषयमा जान्न पायो।^{१४}तब योसेफले उनका पिता याकूबलाई मिश्रदेशमा निमन्त्रण गर्न केही मानिसहरू पठाए। उनले जम्मै आफन्तहरू पनि निम्त्याए (जम्मा पचहत्तर जना मानिसहरू)।^{१५}अतः याकूब मिश्रदेश आए। याकूब र हाम्रा पिताहरू नमरूजेल सम्म त्यहाँ बसे।^{१६}त्यसपछि तिनीहरूका शरीरहरू शक्रेममा पठाइयो अनि तिनीहरूलाई चिहानमा राखियो। यो त्यही चिहान हो जुन अब्राहामले शक्रेममा हमोरका छोराहरूबाट चाँदी दिएर किनेको थियो।

^{१७}मिश्रदेशमा यहूदीहरूका संख्या बढेर गयो। त्यहाँ अधिक भन्दा अधिक हाम्रा मान्छेहरू उपस्थित थिए। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको वचन पूरा हुने समय नजिक आइरहेकोथ्यो।^{१८}त्यसपछि एक अर्को राजाले मिश्रदेशमा शासन गर्न थाल्यो। उसले यूसुफको विषयमा केही पनि जानेन।^{१९}त्यस राजाले हाम्रो मानिसहरूलाई हानी पुर्याउन धूर्त तरिकाहरू प्रयोग गर्‍यो। उसले तिनीहरूको भर्खर जन्मेका नानीहरू मरोस भनी बाहिर राख्न वाध्य गरायो।^{२०}यो त्यसबेलाको कुरा हो जब बालक मोशा जन्मेको थियो। त्यो एउटा खुबै सुन्दर अनि परमेश्वरलाई खुशी पार्ने बालक थियो। उसलाई तीन महीनासम्म आफ्नो पिताको घरमा पाले।^{२१}जब तिनीहरूले मोशालाई बाहिर निकाले, फिरऊनकी छोरीले तिनलाई आफ्नै छोरो सरह स्याहार सुसार गरिन।^{२२}मिश्रदेशवासीहरूले तिनलाई तिनीहरूले जानेको प्रत्येक विषयको प्रशिक्षण दिए। तिनी वचन अनि कर्ममा दृढ भए।

^{२३}जब मोशा चालीस वर्षका भए, उनको आफ्ना यहूदी दाजु-भाइहरूलाई भेट्ने निर्णय लिए।^{२४}मोशाले एक यहूदीलाई मिश्रदेशवासीले नराम्रो व्यवहार गरेको देखे। यसर्थ तिनी त्यो यहूदीको रक्षा गर्न गए अनि त्यो मिश्रदेशीलाई मारे जसले यहूदीमाथि कुव्यवहार गरिरहेको थियो।^{२५}परमेश्वरले उनलाई उनीहरूकै बचाउको लागि प्रयोग गरिरहनु भएको तिनको यहूदी भाइहरूले बुझलान भन्ने मोशाले सोचे। तर तिनीहरूले त्यो बुझेनन्।^{२६}अर्को दिन मोशाले दुइ यहूदीहरूलाई आपसमा भगडा गरेको देखे। उनले तिनीहरूलाई शान्त गराउन खोजे। उनले भने, 'ए मानिस हो! तिमीहरू दाजु-भाइहरू हो! किन तिमीहरू एकाअर्का प्रति नराम्रो व्यवहार गरिरहेछौ?'^{२७}जुन मान्छेले अर्को मान्छेसित कुव्यवहार गर्दथ्यो

त्यसले मोशालाई घचेट्यो अनि भन्यो, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक अनि न्यायधिश बनायो?'^{२८}जसरी तिमीले हिजो मिश्रदेशवासीलाई मास्नै त्यसरी नै मलाई माछौं?'^{२९}जब मोशाले त्यस्तो सुने तिनले मिश्रदेश छोडे। उनी मिदयानको देशमा नौला व्यक्ति जस्तै बस्न थाले अनि त्यहीं उनका दुइ छोराहरू भए।

^{३०}चालीस वर्षपछि मोशा सानै पर्वतको मरूभूमिमा थिए। बलिरहेको पोथ्राको ज्वालामा एकजना स्वर्गदूत तिनको अघाडि देखापरे।^{३१}जब मोशाले यस्तो देखे, उनी अचम्भित भए। जब उनी नियालेर हेर्न नजिक गए, मोशाले प्रभुको आवाजले भन्दै गरेको सुने।^{३२}प्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'म तिम्रा पिताहरूको परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, याकूबका परमेश्वर हुँ।' मोशा डरले काम्न थाले। उसलाई त्यस बन्दै गरेको पोथ्रामा हेर्न साहस भएन।^{३३}प्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'तिम्रा जुताहरू खोल, किनभने जुन ठाउँमा तिमी उभिरहेकाछौ त्यो पवित्र भूँई हो।'^{३४}मैले मेरा मानिसहरूलाई मिश्रदेशमा अत्यन्तै कष्ट पाइरहेको देखें। मैले तिनीहरूको विलाप सुने। म तिनीहरूलाई बचाउन तल भरे। अब आऊ, म तिमीलाई मिश्रदेश पठाउँछु।'

^{३५}यो मोशा त्यही व्यक्ति थियो जसलाई यहूदीहरूले चाँहिदैँन भनेका थिए। तिनीहरूले उनलाई भनेका थिए, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक र न्यायधिश बनायो?'^{३६}त्यही मानिसलाई परमेश्वरले शासक र उद्धारकको रूपमा पठाउनु भएको थियो। परमेश्वरले मोशालाई स्वर्गदूतको माध्यम पठाउनु भएको थियो जो जल्दै गरेको पोथ्रामा उनी अघि देखापरेको थियो।^{३७}तब मोशाले मानिसहरूका अगुवाई गरे। उनले आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कारहरू मिश्रदेशमा लाल सागरमा अनि मरूभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गरे।^{३८}उनी त्यही मोशा थिए जसले यहूदीहरूलाई भनेका थिए, 'परमेश्वरले तिमीहरूको लागि तिमीहरूकै माफबाट एक अगमवक्ता पठाउनु हुनेछ। उनी म जस्तै नै हुनेछन्।'^{३९}उनी त्यही

'कसले ... मलाई माछौं?' प्रस्थान २:१४।

'म तिम्रा ... हुँ' प्रस्थान ३:६।

'तिम्रा जुताहरू ... पठाउँछु' प्रस्थान ३:५-१०।

'कसले ... बनायो?' प्रस्थान २:१४।

'परमेश्वरले ... हुनेछन्' व्यवस्था १८:१५।

मोशा हुन जो यहूदीहरूकै जमघटमा एकत्रित भएर मरूभूमिमा सँगै थिए। तिनी त्यो स्वर्गदूतसँग जो सौनै पर्वतमा तिनीसित बोले अनि हाम्रा पिताहरूसँग थिए। मोशाले परमेश्वरबाट समाचारहरू प्राप्त गरे जेले जीवन दिन्छ। मोशाले हामीलाई ती समाचारहरू दिए।

३६“तर हाम्रा पिताहरूले मोशाका आज्ञा पालन गर्न चाहनेनन्। तिनलाई स्वीकार गरेनन्। अनि तिनीहरूले मिश्रदेश फर्की जाने इच्छा गरे। ४०हाम्रा पिताहरूले हारून्लाई भने, ‘मोशाले हामीलाई मिश्रदेश बाहिरा निकालेर ल्याए। तर उसलाई के भयो हामी जान्दैनौ। हाम्रो निम्ति केही देवताहरू सृष्टि गरिदेऊ जो हाम्रो अधि जानेछन् अनि हामीलाई अगुवाइ गर्नेछन्।’* ४१धसकारणले मानिसहरूले बाछो जस्तो देखिने एउटा मूर्ति बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई बलिहरू चढाए। मानिसहरू आफ्नै हातले त्यस्तो चीज बनाए भनेर अत्यन्त खुशी थिए। ४२तर परमेश्वर तिनीहरूबाट टाडा जानुभयो अनि तिनीहरूलाई आकाशको भूटो देवताहरूको पूजा गर्न छाडिदिनु भयो। अगमवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिए जस्तै यो घट्यो:

‘तिमी यहूदीहरूले चालीस वर्षसम्म यो मरूभूमिमा मेरा निम्ति पशु-बलि अनि भेटीहरू अर्पण गरेनौ ४३ तिमीहरूले तिमीहरू सित मोलेकको तम्बू अनि तिम्रो देवता रिफमका तारा ल्यायौ। तिनीहरू मूर्तिहरू थिए जो तिमीहरूले पुज्जलाई बनायौ। ती मूर्तिहरू थिए जसलाई आराधनाको निम्ति बनाइएको थियो। यसैकारण म तिमीहरूलाई बेबिलोन देखि निकै टाडा पठाउने छु।’

अमोस ५:२५-२७

४४“हाम्रा पिताहरूसँग मरूभूमिमा “पवित्र मण्डप” थियो। कसरी तम्बू बनाउन मोशालाई परमेश्वरले बताउनु भयो। तिनले परमेश्वरले देखाउनु भएको योजना अनुसार बनाए। ४५तब यहोशूले हाम्रा पिताहरूलाई अरू राष्ट्रहरूको जमीन हत्याउनुमा अगुवाइ गरे। हाम्रा मानिस जमीन भित्र पसे अनि परमेश्वरले अन्य राष्ट्रहरूलाई बाहिर खेदु भयो। जब हाम्रा मानिसहरू त्यस नयाँ जमीनमा

गए, तिनीहरूले आफूसित त्यही मण्डप लगेर गए। हाम्रा मानिसहरूले त्यो मण्डप आफ्ना पिताहरूबाट प्राप्त गरेका थिए, अनि तिनीहरूले त्यसलाई दाऊदको समय सम्म जोगाएर राखे। ४६परमेश्वर दाऊदसँग अत्यन्त खुशी हुनुभयो। दाऊदले परमेश्वरलाई याकूवको परमेश्वरको निम्ति भवन निर्माण गर्न दिनुहोस भनी परमेश्वरलाई आग्रह गरे। ४७तर सुलेमान जसले उहाँको लागि भवन निर्माण गरे।

४८“तर मानिसको हातले बनाएको भवनहरूमा सर्वश्रेष्ठ परमेश्वर बस्नु हुन्न। जस्तो अगमवक्ताले भन्छन्:

‘प्रभुले भन्नु हुन्छ स्वर्ग मेरो सिंहासन हो।

४९ पृथ्वी त्यो ठाउँ हो जहाँ मेरा खुट्टाहरू आराम गर्दछ। कस्तो प्रकारको घर तिमी मेरो लागि बनाउन सक्छौ? मैले आराम गर्न सक्ने स्थान त्यहाँ कहाँ छ?

५० के मेरा हातहरूले यी सबै कुराहरू बनाएको होइन?”

यशैया ६६:१-२

५१तब स्तिफनसले भने, “तिमी अट्टेरी यहूदी अगुवाहरू! तिमीहरूले आफ्ना हृदय परमेश्वरलाई दिएका छैनौ! तिमीहरूले उहाँलाई कहिल्यै सुनेनौ! पवित्र-आत्माले तिमीहरूलाई जे भन्छ, त्यो तिमीहरूले सधैं विरोध गर्छौ। तिम्रा पुर्खाहरूले त्यसै गरे अनि तिमीहरू उनीहरू जस्तै छौ। ५२तिमीहरूका पुर्खाहरूले नसताएका कुनै अगमवक्ता होलान? ती अगमवक्ताहरूले एक धार्मिक आउनु हुनेछ भनेर पहिल्यै भनिसकेका थिए। तर तिमीहरूका पुर्खाहरूले तिनीहरूलाई मारे। अनि अहिले तिमीहरूले एक धार्मिक व्यक्ति प्रति विश्वासघात गर्छौ अनि उहाँलाई माथ्यौ। ५३तिमीहरू त्यही मानिसहरू हौं जसले स्वर्गका दूतहरूले दिएको मोशाको नियमलाई ग्रहण गर्छौ तर तिमीहरूले पालन गरेनौ।”

स्तिफनस मारियो

५४जब यहूदी नेताहरूले यी कुरा सुने तिनीहरू रीसले चूर भए अनि उनको विरुद्ध दाहा किटन थाले। ५५तर स्तिफनस पवित्र-आत्माको परिपूर्ण थिए। स्तिफनसले उँभो आकाश तिर हेरे। उनले परमेश्वरको महिमा देखे। उनले येशूलाई परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको

देख्यो। ^{५६}स्तिफनसले भने, “हेर! मैले स्वर्ग खुल्ला अनि मानिसको पुत्र परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको देख्छु!”

^{५७}तुरुन्तै समस्त यहूदी अगुवाहरू एकसाथ ठूलो स्वरमा चिच्याए। तिनीहरूले आफ्ना हातले कान बन्द गरे। तिनीहरू सबै एकसाथ स्तिफनस तिर दौड़े। ^{५८}तिनीहरूले उनलाई शहर बाहिर पर्योकि अनि ढुंगा हान्न थाले। ती मानिसहरू जजसले स्तिफनसको विरुद्ध भूटो कुरा गरेकाथिए तिनीहरूले आफ्ना पोशाक खोलेर शाऊल नाउँको एक युवकलाई दिए। ^{५९}अनि त्यसपछि तिनीहरूले स्तिफनस माथि ढुंगा हान्न शुरू गरे। तर स्तिफनस प्रार्थना गरिरहेका थिए। उनले भने, “प्रभु येशू मेरो आत्मा ग्रहण गर्नुहोस!” ^{६०}तब उनी घुँडा टेके अनि जोडले चिच्याए, “प्रभु, यिनीहरूलाई यो पापको निमित्त दोष नदिनुहोस! यति भनिसके पछि स्तिफनसले देह त्याग गरे।

८ शाऊलले स्तिफनसलाई मार्न आफ्नो सहमती दिए।

विश्वासीहरूलाई सतावट

^२केही भक्त जनहरूले स्तिफनसलाई गाडे। तिनीहरूले उनको निमित्त शोक गरे। त्यही दिन देखि यहूदीहरूले यरूशलेममा विश्वासीहरूलाई खुबै यातना दिन थाले। शावलले पनि मण्डली ध्वंश गर्ने प्रयास गरिरहेका थिए। उ तिनीहरूको घरमा गए। उसले पुरुष र स्त्रीहरूलाई समाते, तान्दै बाहिर निकाले अनि जेलमा थुने। सम्पूर्ण विश्वासीहरूले यरूशलेम छोडेर गए। त्यहाँ प्रेरितहरू मात्र बसे। विश्वासीहरू यहूदीया र सामरिया भरि फैलिएका थिए। ^४विश्वासीहरू जो चारैतिर छरिएका थिए, जहाँ तिनीहरू गए, परमेश्वरको सुसमाचार मानिसहरूलाई सुनाए।

फिलिपले सामरियामा प्रचार गर्छ

^५फिलिप सामरिया शहरमा गए अनि ख्रीष्टको विषयमा प्रचार गरे। ^६मानिसहरूले त्यहाँ फिलिपले चमत्कारहरू गरेका सुने अनि देखे। फिलिपले भनेको कुराहरू मानिसहरूको भीडले एक मनले ध्यान लगाएर सुने। ^७धेरै जसो मानिसहरू दुष्ट आत्माहरूले भेट्टाएका थिए। तर दुष्ट आत्माहरू जोडले चिच्याएर मानिसहरूबाट बाहिर निस्के। पक्षाघात लागेको र लड्गडो मानिसहरू

निको भए। ^८त्यही कारणले गर्दा त्यस शहरमा मानिसहरू अत्यन्त आनन्दित थिए।

^९तर त्यस शहरमा शिमोन नाउँ गरेको एकजना मानिस थिए। फिलिप त्यहाँ आउन भन्दा अघि तिनी जादू गर्दै थिए अनि सामरियाका मानिसहरूलाई चकित पारेका थिए। शिमोनले घमण्ड साथ आफूलाई महान-व्यक्ति दावी गर्थे। ^{१०}निम्नस्तरका देखि अति प्रमुख व्यक्तिहरूले शिमोन प्रति खूबै ध्यान दिए। तिनीहरूले भने, “यस मानिसकोमा ईश्वरीय शक्ति छ त्यसैलाई ‘महान शक्ति’ भनिन्छ!” ^{११}शिमोनले आफ्ना जादू-कलाद्वारा मानिसहरूलाई धेरै समयदेखि प्रभावित पारेका थिए अनि तिनीहरू उनका भक्त भएका थिए। ^{१२}तर फिलिपले मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार एवं येशू ख्रीष्टको नाउँको विषयमा बताइदिए। पुरुष-स्त्रीहरू जसले विश्वास गरे तिनीहरूले बपतिस्मा लिए। ^{१३}शिमोन स्वयंले विश्वास गरे अनि बपतिस्मा लियो। फिलिप एकदम नजिकमा बसे। उनले फिलिपले गरेका चमत्कारहरू अनि महान कार्यहरू देखे। शिमोन छक्क परे।

^{१४}प्रेरितहरू अभिसम्म यरूशलेमा नै थिए। तिनीहरूले सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचनलाई स्वीकार गरे भन्ने बारेमा सुने। यसैकारणले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई सामरिया पठाए। ^{१५}जब तिनीहरू सामरिया पुगे, तिनीहरूले सामरियाका विश्वासीहरूले पवित्र-आत्मा पाओस् भनेर प्रार्थना गरे। ^{१६}ती मानिसहरू प्रभुयेशूको नाउँमा बपतिस्मा भएका थिए, तर पवित्र-आत्मा तिनीहरू कसैमाथि पनि आईपुगेको थिएन। यही कारणले गर्दा पत्रुस र यूहन्नाले प्रार्थना गरे। ^{१७}तब ती प्रचारकहरूले तिनीहरूका हात मानिसहरूमा राखी दिए अनि तब तिनीहरूले पवित्र-आत्मा प्राप्त गरे।

^{१८}प्रेरितहरूले तिनीहरूमाथि हात राखिदिँदा मानिसहरूलाई पवित्र आत्मा दिइएको शिमोनले देखे। अतः शिमोनले प्रेरितहरूलाई पैसा दिँदै। ^{१९}शिमोनले भने, “यो शक्ति मलाई पनि दिनुहोस ताकि जब मैले कसै माथि हात राख्दा उसले पवित्र आत्मा प्राप्त गरोस।”

^{२०}पत्रुसले तिनलाई भने, “तिमी र तिमी पैसा दुवै नष्ट भई जाओस! किनभने तिमीले सोच्यौ कि तिमीले प्रभुको उपहार पैसाले किन्न सक्छौ। ^{२१}यस काममा हामीसँग अंश ग्रहण गर्न सक्तौनौ। किनभने तिमी हृदय परमेश्वर समक्ष सही छैन। ^{२२}तिमी हृदय बदल अनि यी

कुकामहरू देखि टाडा भई हाल। प्रभुलाई प्रार्थना गर। हुनसक्छ तिम्रो यस्तो सोंचाइलाई उहाँले क्षमा गरिदनु हुन्छ।^{२३} किनभने तिमी कटु इर्ष्या अनि पापको अधीनमा भएको म देख्दछु।”

^{२४} शिमोनले जवाब दिए, “तिमीहरूले मेरो लागि प्रभुलाई प्रार्थना गरिदिऊ। प्रार्थना गरिदिऊ कि तिमीहरूले भनेका कुनै पनि कुरा म माथि नघटोस्।”

^{२५} त्यसपछि, ती दुइ प्रेरितहरूले आफ्नो साक्षी दिए अनि परमप्रभुको सन्देश सुनाए। अनि त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्के। तिनीहरू जाँदा हुँदा सामरीयाका धेरै शहरहरू भएर गए अनि जता-जता पस्दै गए त्यतातिर मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे।

एथियोपियावासीलाई फिलिपले शिक्षा दिए

^{२६} परमेश्वरको एक दूतले फिलिपलाई भन्यो, “भट्ट तयार हौ र दक्षिणतर्फ जाऊ। यरूशलेम देखि गाजातर्फ जाने बाटो जाऊ- त्यो बाटो मरूभूमि भएर जान्छ।”

^{२७} अतः फिलिप तयार भए अनि गए। बाटोमा उनले एकजना एथियोपियावासी मान्छेलाई देखे जो नपुंसक थिए। उनी एथियोपिया देशकी रानी कन्दकीको ठूलो अधिकारी थिए। उनी रानीका जम्मै पैसा-रूपियाँका जिम्मेवार थिए। त्यो मानिस आराधना गर्न यरूशलेम गएका थिए।^{२८} अहिले उ आफ्नो रथमा बसेर घर तर्फ गईरहेका थिए। तिनी अगमवक्ता यशैयाको पुस्तक पढिरहेका थिए।^{२९} आत्माले फिलिपलाई भने, “त्यस रथमा जाऊ र त्यसको छेउमा बस।”^{३०} तब फिलिप रथको छेउमा दगुरे अनि त्यो मान्छेले पढी रहेको सुने। उसले यशैया अगमवक्ताको पुस्तक पढीरहेको थियो। फिलिपले उसलाई भने, “के तिमीले पढेको कुरा बुझ्दैछौ?”

^{३१} त्यस मानिसले भन्यो, “म कसरी बुझ्न सक्छु? मलाई त्यस्तो मान्छेको खोंचो छ जसले व्याख्या मलाई गरिदिन सक्छ।” त्यसपछि उसले फिलिपलाई चढेर उसको छेउमा आएर बस्नु निमन्त्रण गर्‍यो।^{३२} उसले पढ्दै गरेको धर्म शास्त्रको अंश यस्तो थियो:

“जसरी भेडा काटिन लगिन्छ भेडाको पाठा कत्रनेको चुपचाप सामु उभिन्छ, त्यसरी नै उनी रहे।

^{३३} उनको उपहास गरियो अनि उनका अधिकारहरू खोसिए। पृथ्वीमा उनको जीवन समाप्त भयो

अनि उनको संन्तानहरूको विषयमा भन्नु को समर्थ हुनेछ?”

यशैया ५३:७-८

^{३४} त्यस अधिकारीले फिलिपलाई भने, “दया गरेर मलाई भन्नुहोस अगमवक्ताले कसको विषयमा भनेका हुन्? उनले आफ्नै विषयमा कि अन्य कसैको विषयमा भनेका हुन्?”^{३५} फिलिपले बताउन थाले। उनले त्यही धर्मशास्त्रको अंशबाट शुरु गरे अनि येशूको विषयमा सुसमाचार उसलाई भने।

^{३६} उनीहरू बाटोमा गइरहेको बेला तिनीहरू पानी भएको ठाउँमा पुगे। अधिकारीले भन्यो, “हेर! यहाँ पानी छ! कसले मलाई बप्तिस्मा हुन देखि रोक्न सक्छ?”^{३७} * ^{३८} त्यसपछि अफिसरले रथ थाम भनेर आदेश गर्‍यो। दुवै फिलिप र अधिकारी पानी भए तिर ओह्रालिए अनि फिलिपले तिनलाई बप्तिस्मा गरिदिए।^{३९} जब तिनीहरू पानी बाहिर आए प्रभुको आत्मा फिलिपबाट खोसियो अधिकारीले उनलाई फेरि कहिल्यै पनि देखेन्। अधिकारी आफ्नो घरको बाटो लागे। उनी खुशी थिए।^{४०} तर फिलिप अश्वोदको शहरमा देखा परे। उनी सिजरियाको शहर तिर गईरहेका थिए। अश्वोद देखि सिजरिया जाँदा बाटोमा पर्ने प्रत्येक शहरमा उनले सुसमाचार प्रचार गरे।

शावलको जीवन परिवर्तन

६ त्यसैबेला शावलले यरूशलेममा परमप्रभुका अनुयायीहरूलाई अभै उर देखाउँदै अनि तिनीहरूलाई मार्ने प्रयास गरिरहेको थियो। यसैले तिनी प्रधान पूजाहारी कहाँ गए।^२ शावलले प्रधान पूजाहारीलाई दमीशकमा सभाघरहरूलाई खीष्टका मार्ग पहिल्याउनेहरू खोजीनिकाल्ने उनलाई अधिकार दिँदै चिट्टीहरू लेखी दिनुहोस भने। उसले यदि कुनै पुरुष वा स्त्री विश्वासीहरू भेट्टाए भने तिनीहरूलाई पत्रेर यरूशलेम फर्काई ल्याउनेछ।

^३ तब शावल दमीशक गए। जब उ शहरको नजीक पुग्यो, अचानक आकाशबाट प्रज्वलित ज्योति उनको

पद ३७ प्रकाशको केही पछिल्लो प्रतिनिपिहरूमा पद ३७ थपिन्छ: “फिलिपले उत्तर दिए, ‘यदि तिमी तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्छौ भने, तिमी गर्न सक्छौ।’ अधिकारीले भने, ‘म विश्वास गर्छु कि येशू खीष्ट परमेश्वरकै पुत्र हुनु हुन्छ।’”

चारैतिर चम्कियो। ^१शावल भूङ्गमा लडे। उसले एउटा आवाज उसैसँग बोलीरहेको सुने, “शावल, शावल! तिमी मलाई किन सताईरहेछौ?”

^२शावलले भन्यो, “तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?”

त्यो आवाजले जवाब दियो, “म येशू हुँ। जसलाई तिमी दुःख दिइरहेछौ। ^३उठ अनि शहर तर्फ जाऊ। त्यहाँ कसैले तिमीलाई के गर्नु पर्ने बताई दिने छ।”

^४शावलसँग यात्रा गरीरहेका मानिसहरू त्यहाँ ठिङ्गै उभिए। ती मानिसहरूले आवाज सुने तर कतै पनि कोही पनि देखेनन्। ^५शावल भूङ्गबाट उठे। उसको आँखा खोलियो तर केही देख्न सकेन। अतः शावलसँग आएका मानिसहरूले उनको हात पत्रेर तिनलाई दमीशकसम्म लगे। ^६तीनदिन सम्म शाऊलले नदेख्न सक्थ्यो, न खायो न पियो।

^७दमीशकमा येशूका एक चेला थिए। उनको नाउँ हननिया थियो। प्रभुले हननियासँग सपनामा भन्नुभयो, “हननिया!”

हननियाले उत्तर दियो, “म यहाँ छु, प्रभु।”

^१प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “उठ अनि ‘सोभो गल्ली’ भन्ने गल्लीतिर जाऊ। यहूदाको घर पत्ता लगाऊ। टार्सस भन्ने ठाउँका शावल नाउँ भएको मान्छेलाई खोज। उ अहिले त्यहाँ प्रार्थना गरिरहेछ। ^२शावलले दर्शन देख्यो। आफ्नो सपनामा उसले हननिया भन्ने मान्छे आफू भएतिर आयो र तिनका हातहरू आफू माथि राखिदियो। जसद्वारा उसले फेरि देख्न सकून्।”

^३तर हननियाले उत्तर दियो, “प्रभु धेरै जनाले मलाई यस मानिसको विषयमा भनिसकेको छ। तिनीहरूले भने यस मानिसले यरूशलेममा तपाईंका पवित्र मानिसहरूलाई कतिको सताएको छ। ^४अहिले ऊ दमीशकमा आइपुगेको छ। मुख्य पूजाहारीहरूले तँपाईंमा विश्वास गर्ने मानिसहरू सबैलाई पक्रनु भनेर उसलाई अधिकार दिएको छ।”

^५तर प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “जाऊ! मैले शावललाई मेरो विषयमा राजाहरूलाई, यहूदीहरूलाई र अन्य जातिहरूलाई बताउनुको निमित्त एक पात्रको रूपमा चुनेको छु। ^६म उसलाई सबै कुरा देखाउनेछु जसले गर्दा मेरो नाउँको लागि उसले कष्ट भोग्नु पर्छ।”

^७अतः हननिया त्यहाँबाट यहूदाका घरतर्फ लाग्यो। उसले आफ्नो हात शावलमा राखे अनि भने, “शावल, मेरो भाइ, प्रभु येशू जो तिमी आउँदा बाटोमा देखापर्नु

भयो उहाँले मलाई तिम्रोमा पठाउनु भएको छ तकि तिमिले फेरि देख्न सक र पवित्र आत्माद्वारा तिमी भरिपूर्ण होऊ।” ^८तुरुन्तै, माछाको कल्लाहरू जस्तो केही उसको आँखाबाट खस्यो। शावल फेरि देख्न सक्ने भयो! उ उठे र बपतिस्मा लिए। ^९त्यसपछि उसले अलिकति भोजन गरे र शरीरमा पुन शक्ति प्राप्त गरे।

शावलले दमीशकमा प्रचार गर्छन्

शावल केही दिनसम्म येशूका चेलाहरूसँग दमीशकमा बसे। ^२चाँडै उसले यहूदीहरूका सभाघरहरूमा येशूको विषयमा प्रचार गर्न थाले। उनले मानिसहरूलाई भने, “येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

^३सबै मानिसहरू शावलको त्यस्तो कुरा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो त्यही मान्छे होइन जो यरूशलेममा थियो अनि यही नाउँमा विश्वास गर्ने मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने प्रयास गर्दै थियो? के उ यहाँ येशूका अनुयायीहरूलाई पक्रन अनि तिनीहरूलाई यरूशलेममा मुख्य पूजाहारीहरूको लान आएको होइन?”

^४तर शावल भन भन प्रभावशाली भए अनि येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी सिद्ध गर्दै दमीशकमा बस्ने यहूदीहरूलाई अल्मल्ल पारिदिए।

शावल यहूदीहरूबाट बाँचे

^१धेरै दिन पछि यहूदीहरूले शावललाई मार्न योजनाहरू बनाए। ^२यी यहूदीहरूले रात-दिन शहरको ढोकामा शावललाई ढुकिरहेका थिए। तिनीहरू उनलाई मार्न चाहन्थे। तर शावलले तिनीहरूका योजना जानि सकेका थिए। ^३एक रात उनका केही विश्वासीहरूले त्यस शहरबाट भाग्न उनलाई मद्दत गरे। तिनीहरूले शावललाई एउटा टोकरी भित्र हाले अनि नगर पर्खालको एउटा प्वालबाट छिराएर तल भारे।

शावल यरूशलेममा

^१त्यसपछि शाऊल यरूशलेमतिर गए। उनले विश्वासीहरूको भुण्डमा सम्मिलित हुन कोशिश गरे तर तिनीहरू उनीबाट डराए। किनभने शावल साँच्चि नै येशूका चेला हुन भनेर विश्वास गरेनन्। ^२तर बर्णाबसले उनलाई स्वीकार गरे अनि प्रेरितहरू कहाँ ल्याए अनि कसरी शावलले दमीशकको बाटोमा प्रभुलाई देखेका थिए अनि कसरी प्रभु उनीसित बोल्नु भयो सो

तिनीहरूलाई वर्णन गरे। अनि उसले शाऊलले कुनै डरबिना येशूको विषयमा दमीशकमा कसरी प्रचार गरे सो पनि भने।

^{२८}अनि त्यसकारण शाऊल विश्वासीहरूसँगै बसे। उनी जतातै निर्भय भएर यरूशलेममा प्रभुको प्रचार गर्दै हिंडे। ^{२९}शावल प्रायः ती यहूदीहरूसँग वार्तालाप गर्थे जसले ग्रीक भाषा जान्दथे। तिनीहरूसँग उनले तर्क-वितर्क पनि गरे। तर उनीहरूले शाऊललाई मार्ने प्रयास गरे। ^{३०}जब चेलाहरूले त्यो कुरा थाहा पाए कि तिनीहरूले शाऊललाई सिजरिया भन्ने शहरमा लगे। त्यहाँ देखि तिनीहरूले उनलाई टार्सस शहरमा पठाए।

^{३१}त्यसरी चारैतिर यहूदीया, गालील र सामरियाका मण्डलीहरूमा शान्ति छायो। विश्वासीहरूको समुदाय पराक्रमी भए किनकि तिनीहरू प्रभुको डरमा बसेका थिए अनि पवित्र आत्माले उत्साहित तुल्याएका थिए। त्यसैले गर्दा विश्वासीहरूको संख्यामा वृद्धि हुन थाल्यो।

पत्रुस लिड्डुमा र जोप्यामा

^{३२}पत्रुसले यरूशलेम वरिपरिका सम्पूर्ण शहरहरू यात्रा गरे। तिनले ती विश्वासीहरूलाई भेटघाट गरे जो लिड्डुमा बस्थे। ^{३३}लिड्डुमा तिनको एकजना आठ वर्ष देखि पक्षघात बिमारले ग्रस्त भएको एनियास भन्ने मान्छेसँग भेट भयो। एनियास आफ्नो विच्छाैनाबाट चल्न सक्तैन थियो। ^{३४}पत्रुसले तिनलाई भने, "एनियास, येशू ख्रीष्टले तिमीलाई निको पार्नु हुन्छ, उठ अनि तिमी विच्छाैना मिलाऊ।" एनियास तत्काल जुरूक उठ्यो। ^{३५}लिड्डु अनि शारोनमा सबै मानिसहरूले उसलाई देखे अनि प्रभु येशू तर्फ फर्किए।"

^{३६}जोप्या भन्ने शहरमा येशूका एकजना चेला थिए। उनको नाउँ तबिता थियो। उनको ग्रीक नाउँ डोरकस् थियो जसको अर्थ हो "हरिणी"। तिनले मानिसहरूका लागि सदैव असल कामहरू गरेकी थिईन अनि खाँचो परेकाहरूलाई सधैं पैसा दिन्थिन। ^{३७}पत्रुस लिड्डुमा भएको बेला तबिता बिमार भई अनि मरी। तिनीहरूले उनको शरीर धोई-पखालेर माथिल्लो तल्लामा राखीदिए। ^{३८}जोप्यामा भएका चेलाहरूले पत्रुस लिड्डुमा थियो भन्ने सुने। लिड्डु जोप्याको छेउमा थियो। यसर्थ तिनीहरूले पत्रुस कहाँ दुइजना मान्छेहरू पठाए। तिनीहरूले उनलाई बिन्ती गरे, "दया गरेर हामी भएको ठाउँमा छिटो आउनुहोस!" ^{३९}पत्रुस तयार भए अनि तिनीहरूसँग

लागे। जब तिनी आइपुगे तिनीहरूले तिनलाई माथिल्लो कोठामा लगे। सबै विधवाहरू पत्रुसका वरिपरि रूँदै उभिए। तिनीहरू रोई-कराई अनि विलाप गरिरहेका थिए। तबिता जीउँदो हुँदाखेरी बनाएकी कोठहरू साथै अन्य पोषाकहरू तिनीहरूले देखाए। ^{४०}पत्रुसले ती सबैजनालाई बाहिर जान भनेर पठाए। उनले थुँडा टेके अनि प्रार्थना गरे। त्यसपछि तिनी तबीताको मृतशरीरपट्टि फर्किए र भने, "तबीता जुरूक उठ!" उनले आँखाहरू खोल्नु। जब तिनले पत्रुसलाई देखिन तिनी थपक ठाडो बसिन्। ^{४१}पत्रुसले तिनलाई हातको साहरा दिएर उठाए। त्यसपछि उनले विश्वासीहरूलाई डाके, विधुवीहरूलाई कोठाभित्र बोलाए। तिनले तबिता जीउँदो भएकी तिनीहरूलाई देखाए। ^{४२}जोप्याका चारैतिरका मानिसहरूले त्यो घटनाको विषयमा सुने। धेरैजना प्रभु पट्टि लागे। ^{४३}पत्रुस जोप्यामा धेरै दिनसम्म बसे। उनी शिमोन नाउँको छालाको काम गर्ने कर्मसँग बसे।

पत्रुस र कर्नीलियस

१० सिजरिया भन्ने शहरमा कर्नीलियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनी रोमन एकाईका पल्टनका एक जना कप्तान थिए जसलाई "इटालियन" भनिन्थ्यो। ^२कर्नीलियस एक धार्मिक मानिस थिए। उनी र अन्य मानिसहरू जो उनकै घरमा बस्थे सत्य साँचो परमेश्वरलाई आराधना गर्थे। उनले गरीबहरूलाई यथाशक्य पैसा-रूपिया दिन्थे। कर्नीलियसले नित्य परमेश्वरको प्रार्थना गर्थे। ^३एक पल्ट अपरान्ह तीन बजेतिर, कर्नीलियसले स्पष्ट एक दर्शन देखे। त्यहाँतिनले एक स्वर्गदूत आफूतिरै "कर्नीलियस!" भन्दै आइरहेको देखे।

^४कर्नीलियसले स्वर्गदूतलाई डराएर हेरे अनि भने, "तपाईं के चाहनु हुन्छ, प्रभु?"

स्वर्गदूतले भने, "परमेश्वरले तिमी प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब, दुःखीहरूप्रति गरेको दान देख्नु भयो। परमेश्वरले तिमी सम्भन्ना गर्नु हुँदछ।" ^५केही मानिसहरू जोप्या शहरमा पठाऊ। शिमोनलाई फर्काई ल्याउन तिमी केही मानिसहरू पठाऊ जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ। ^६शिमोन जुन मान्छेकोमा बरदैछ उसको नाउँ पनि शिमोन नै हो। उ छालाको काम गर्ने हो। उसको घर समुद्रको नजिकमा थियो।" ^७कर्नीलियससँग बोल्ने स्वर्गदूत गयो। कर्नीलियसले आफ्ना दुइजना नोकरहरू र एकजना सिपाहीलाई बोलाए। त्यो सिपाही धार्मिक प्रवृत्तिका

व्यक्ति थिए। तिनी कर्नीलियसको व्यक्तिगत सहयोगी थियो। ^८कर्नीलियसले ती तीनैजनालाई राम्ररी गरेर कुरा सम्भायो। त्यसपछि तिनीहरूलाई जोप्पा पठाईदिए।

^९अर्को दिन ती तीनैजना यात्रा गरिरहे अनि जोप्पा शहर नजीक आईपुगे। त्यसबेला पत्रुस छत माथि प्रार्थना गर्न भनी गए। त्यो मध्याह्नको बेला थियो। ^{१०}पत्रुस भोको थिए। तिनी खान चाहन्थे। तिनीहरूले भोजन तयार गरीरहेको बेला दर्शन देखे। ^{११}उनले आकाश खुल्ला देखे अनि ठूलो लुगाको टुक्रा जस्तो केही तल खसीरहेथ्यो। त्यो ठूलो लुगा त्यसका चार कुना द्वारा अडिएको थियो अनि भूडूमा भरिएको थियो। ^{१२}प्रत्येक किसिमका प्राणी त्यहाँ थिए- हिंड्ने प्राणीहरू, धस्रिने प्राणीहरू, अनि हावामा उड्ने चरा-चुरूङ्गीहरू। ^{१३}त्यसपछि एक आवाजले पत्रुसलाई भन्यो, “उठ पत्रुस, कुनैपनि एउटा सजीव प्राणी मारेर खाऊ।”

^{१४}तर पत्रुसले भने, “म त्यस्तो कहिल्यै गर्नु छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै पनि अशुद्ध र अपवित्र खाना खाएको छैन।”

^{१५}तर आवाजले उसलाई दोस्रो पल्ट भन्यो, “परमेश्वरले ती सबै कुराहरू शुद्ध भएको घोषणा गर्नु भएको छ। यसर्थ तिमी त्यसलाई ‘अपवित्र’ नसोच!” ^{१६}यस्तो घटना तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सबै चीजहरू आकाशतिरै फर्काएर लायो।

^{१७}यस्तो दर्शनको मतलव के होला भनेर पत्रुस छक्क परिरहे।

यसबेला कर्नीलियसले पठाएका मान्छेहरूले शिमोनको घर पत्ता लगाए। तिनीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। ^{१८}तिनीहरूले जोडले बोलाए अनि सोधे, “के शिमोन पत्रुस यहाँ बस्दछ?”

^{१९}पत्रुस त्यही दर्शनको विषयमा सोचिरहेका थिए। तर आत्माले उनलाई भन्नुभयो, “हेर! तीन जना मान्छेहरूले तिमीलाई खोजिरहेछ।” ^{२०}उठ अनि तल्लो तल्लामा जाऊ। ती मानिसहरूसँग अष्टेरो नमानी जाऊ। मैले तिनीहरूलाई तिमी कहाँ पठाएको हुँ।” ^{२१}तब पत्रुस ती मानिसहरू भएकहाँ तल्लो तल्लामा ओर्ले। उनले भने, “तिमीहरूले खोजीरहेको मानिस म हुँ। तिमीहरू किन यहाँ आयौं?”

^{२२}ती मानिसहरूले भने, “कर्नीलियस एक सैनिक अफिसर हुन्। उनी धार्मिक प्रवृत्तिका मानिस हुन्; उनी परमेश्वरको आराधना गर्दछन्। सम्पूर्ण यहूदीहरूले उहाँलाई

सम्मान गर्दछन्। एक पवित्र स्वर्गदूतले उहाँको घरमा तपाईंलाई निमन्त्रणा गर्नु भन्नु भएथ्यो ताकि उहाँले तपाईंबाट केही सन्देशहरू सुन्न सक्नुन।” ^{२३}पत्रुसले तिनीहरूलाई भित्र आउने र आज राती केवल त्यही बस्ने आग्रह गरे।

अर्कोदिन पत्रुस तयार भएर ती तीनजना मानिसहरूसँग गए। केही जोप्पाका चेलाहरू पनि पत्रुस सँग गए। ^{२४}अर्कोदिन तिनीहरू सिजरिया भन्ने शहरमा आईपुगे। कर्नीलियसले तिनीहरूलाई पर्खीरहेका थिए। उनले पहिल्यैबाट आफ्ना सन्तानहरू र आफ्नो साथीहरूलाई घरमा भेला गरिसकेका थिए। ^{२५}जब पत्रुस घर भित्र पसे, कर्नीलियसले उनीसँग भेट गरे अनि पत्रुसको पाउमा निहुरिएर श्रद्धा गरे। ^{२६}तर पत्रुसले उनलाई उदने आग्रह गरे। पत्रुसले भने, “उठ! म केवल तिमी जस्तै मान्छे हुँ।” ^{२७}पत्रुस कर्नीलियससँग वार्तालाप गर्दै भित्र पसे अनि त्यहाँ बढी मात्रमा मानिसहरू भेला भएका देखे। ^{२८}उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले जान्दछौं कि यहूदी भएर अरु वंशका मानिसहरूसँग यसरी संगत गर्नु अथवा मानिसहरूकोमा जानु यहूदीहरूको व्यवस्थाको विरुद्ध हो। तर परमेश्वरले मलाई देखाई सक्नु भएको छ कि मैले कसैलाई ‘अपवित्र’ अथवा ‘अशुद्ध’ भनेर भन्नु हुँदैन। ^{२९}त्यसैकारणले म यहाँ कुनै आक्षेप विनै आएँ। अब मलाई भन्नु के कारणले मलाई यसरी बोलाएको हो।”

^{३०}कर्नीलियसले भने, “चार दिन अघि, त्यसबेला म घरमा प्रार्थना गरीरहेको थिए। त्यो अपरान्ह तीन बजेको थियो। त्यही समयमा भएको हो। अचानक एकजना स्वर्गदूत चम्किलो लुगा लगाएर मेरो सामुने उभिए। ^{३१}तिनले भने, “कर्नीलियस! परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब-दु:खीहरूलाई तिमीले दान दिएको देख्नु भयो। परमेश्वरले तिमीलाई याद गर्नु हुन्छ। ^{३२}त्यसैले शहर जोप्पामा मान्छेहरू पठाऊ र शिमोनलाई यहाँ आउने निवेदन गर जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ। पत्रुसलाई आउने आग्रह गर। उनी शिमोन छालाको कर्मीको घरमा बसेका छन्। उसको घर समुद्रको छेउमा छ।” ^{३३}यसकारण मैले तँपाईंलाई तुरन्त लिएर आउन भनि मान्छे पठाए। तपाईं आइदिनु नै हाम्रो लागि राम्रो भयो। यहाँ हामी अब परमेश्वर समक्ष छौं ती सबै कुराहरू सुन्नलाई जो प्रभुले भन्नु भनी तँपाईंलाई आदेश दिनु भएको छ।”

कर्नीलियसको घरमा पत्रुसको भाषण

^३पत्रुसले बोल्न शुरू गरे, “अब मैले सौँचै बुझ्छु कि परमेश्वरको निम्ति सबै मानिसहरू एक समान हुन्। ^{३५}अनि हरेक राष्ट्रमा परमेश्वरले त्यसलाई स्वीकार गर्नुहुन्छ, जसले उहाँको आराधना गर्छ अनि जे सही छ त्यो गर्छ। ^{३६}परमेश्वर यहूदीहरूसँग बोल्नु भएको छ। परमेश्वरले येशू ख्रीष्टको जो सबै मानिसका परमप्रभु हुनुहुन्छ जसको माध्यमद्वारा शान्तिको सुसमाचार उनीहरूका लागि पठाउनु भयो। ^{३७}यहूदीया भरि के भयो भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा होला। यो गालीलमा यहून्नाले बप्टिसमाको बारेमा मानिसहरूलाई प्रचार गरे पछि शुरू भएको हो। ^{३८}तिमी नासरतका येशूको विषयमा जान्दछौ। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र-आत्मा र शक्ति प्रदान गरेर ख्रीष्ट बनाउनु भयो। येशू चारैतिर मानिसहरूका लागि राम्रो काम गर्दै जानुभयो अनि प्रेतात्मा वा दुष्टात्मा लागेका मानिसहरूलाई उहाँले निको पार्नुभयो। यसले परमेश्वर येशूको साथमा भएको प्रमाण दिँदछ। ^{३९}हामीले उहाँले यहूदीया र यरूशलेममा गर्नु भएका सम्पूर्ण कार्यहरू देख्यौं। हामी त्यो देखिरहेका छौं। त्यसको साक्षी बनिरहेछौं। तर तिनीहरूले उहाँलाई काठले बनाएको क्रूसमा भुण्ड्याएर मारे। ^{४०}तर, उहाँको मृत्यु भएको तीन दिन पछि परमेश्वरले उहाँलाई बौराउनु भयो अनि मानिसहरूलाई छर्लक येशूलाई देखाइदिनु भयो। ^{४१}तर येशूलाई सबै मानिसहरूले देख्न सकेनन्। जजसलाई परमेश्वरले साक्षीको रूपमा छान्नु भएको थियो तिनीहरूले मात्र येशूको दर्शन पाए। हामी ती साक्षीहरू हौं उहाँ मृत्युबाट बौरै पछि हामीले येशूसँगै खानापिना गर्छौं। ^{४२}येशूले हामीलाई प्रचार गर्नु अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मात्र परमेश्वरले जीउँदो मानिसहरू अनि मृतहरूको पनि न्याय गर्नका निम्ति छान्नु भएको हो। ^{४३}प्रत्येक मानिस जसले येशू माथि विश्वास गर्दछ येशूको नाउँमा उसले पापहरू माफ पाउनेछ। सम्पूर्ण अगमवक्ताहरूले उनको सत्यता सावित गरे।”

अ-यहूदीहरूसँग पवित्र-आत्मा

^{४४}पत्रुस बोलिरहेको बेला सन्देश सुन्ने ती सबै मानिसहरूमा पवित्र आत्मा उत्रनु भयो। ^{४५}यहूदी विश्वासीहरू जो पत्रुससँग त्यहाँ आएका थिए तिनीहरू छक्क परे किनकी अ-यहूदीहरूमा पनि पवित्र-आत्माको उपहार बर्षिएको थियो। ^{४६}यहूदीहरूले ती अ-यहूदीहरूले

विभिन्न भाषाहरू बोलेका र परमेश्वरको स्तुति गरेको सुने। त्यसपछि पत्रुसले भने, ^{४७}“के कसैले पानीलाई रोक्न सक्छ जसद्वारा यी मानिसहरूलाई बप्टिसमा गर्नबाट रोक्न सकिन्छ? तिनीहरूले पनि हामीहरूले जस्तै पवित्र आत्मा प्राप्त गरेका छन्।” ^{४८}तब पत्रुसले कर्नीलियस, उनका सन्तानहरू अनि साथीहरूलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बप्टिसमा दिने आज्ञा दिए। तब मानिसहरूले पत्रुसलाई केही दिनसम्म त्यही बसीदिने बिन्ती गरे।

पत्रुस यरूशलेम फर्कन्छ

११ यहूदीयामा प्रेरितहरू र दाजु-भाइहरूले अ-यहूदीहरूले पनि परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गरेको थाहा पाए। ^१तर जब पत्रुस यरूशलेम फर्किए कतिपय यहूदी विश्वासीहरूले उनीसँग त्यस विषयमा बहस गरे। ^२तिनीहरूले भने, “तपाईं ती अ-यहूदीहरूका घर जानुभयो। तपाईंले त्यस्ता मानिसहरूसँग बसेर भोजन सम्म गर्नुभयो।”

^३पत्रुसले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण कथा विस्तार गरेर बताए। ^४उनले भने, “म जोप्पा शहरमा थिएँ। मैले प्रार्थना गरीरहेको बेला मैले एउटा दर्शन पाएँ। त्यस दर्शनमा मैले ठूलो लुगा जस्तो केही आकाशबाट तल ओर्लिरहेको देखें। त्यसलाई त्यसको सबै चारै कोणबाट समातिएको थियो। त्यो म भएकोमा आयो। ^५जब मैले भित्र हेरें मैले त्यहाँ चारखुट्टे स्थलचर पशुहरू जंगली जनावर, घस्त्रने सर्प जातिय प्राणि अनि आकाशका चराचुरुद्धीहरू देखे। ^६तब मैले एक आवाजले मलाई भनिरहेको सुने, “उठ पत्रुस! कुनै पनि जीवित प्राणी मार र खाऊ!” ^७तर मैले भने, ‘म कदापि त्यसो गर्ने छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै चीज खाएको छैन जुन अपवित्र अथवा अशुद्ध हो।’ ^८तर आकाशबाट आएको आवाजले फेरि भन्यो, ‘परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो कि यी सबै चीजहरू शुद्ध छन्। यसर्थ तिमी तिनीहरूलाई अपवित्र नसोच!’ ^९यस्तो तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सम्पूर्ण थोक आकाश तिरै लगियो। ^{१०}त्यसै समयमा म बसिरहेको त्यस घरमा तीनजना मानिसहरू आए। ती तीनजना मान्छेहरूलाई सिजरिया शहरबाट मेरो निम्ति पठाइएका थिए। ^{११}आत्माले मलाई नहिक्किचाइ कन जाऊ भन्नुभयो। यी छ: जना दाजु-भाइहरू पनि मसँग गए। हामी कर्नीलियसको घरमा गएौं। ^{१२}कर्नीलियसले घरमा उभिरहेको स्वर्गदूतलाई देखेको कुरा गरे। स्वर्गदूतले उनलाई भने,

‘केही मानिसहरू जोप्पातिर पठाऊ अनि शिमोन पत्रुसलाई आउनु भन्ने निमन्त्रण गर।’^{१४} उनले तिमीहरूलाई ती कुरा भन्नेछन् जसले तिमीलाई अनि तिम्रा घरमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई बचाउँने छन्।’^{१५} जब मैले भाषण शुरू गरें, पवित्र आत्मा तिनीहरूमा त्यसरीनै आउनु भयो जसरी प्रारम्भमा हामी कहाँ आउनुभएको थियो।^{१६} तब मलाई प्रभु येशूको वचनको सम्झना भयो। प्रभुले भन्नुभएको थियो, ‘यूहन्नाले मानिसहरूलाई पानीले बप्तिस्मा गरे, तर तिमी पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा हुनेछौ।’^{१७} प्रभुले ती मानिसहरूलाई त्यही उपहार दिनु भयो जुन हामीलाई दिनुभएको थियो जसले परमप्रभु येशू ख्रीष्ट माथि विश्वास गरे। तब म को हुँ परमेश्वरको काम बन्द गर्ने?”

^{१८} जब यहूदी विश्वासीहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले तर्क गर्न छाडे। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे र भने, “तब परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई पनि हृदय परिवर्तन गर्ने अनि हाम्रो जस्तै जीवन प्राप्त गर्ने अनुमति दिनु भयो।”

एन्टिओक तर्फ सुसमाचार

^{१९} स्तिफनस माथि ए पछि खेदो शुरू गरिएको कारणले विश्वासीहरू चारै तर्फ छरपष्ट भए। कतिपय विश्वासीहरू फोनिसिया, साइप्रस र एन्टिओक जस्ता टाढाटाढा ठाउँहरूमा गए। तर तिनीहरूले यहूदीहरूलाई मात्र सुसमाचार भने।^{२०} कतिपय ती विश्वासीहरू साइप्रस र साइरेनीका नागरिकहरू थिए। जब ती मानिसहरू एन्टिओक आईपुगे, तिनीहरू ग्रीकहरूसँग पनि बोल्न लागे अनि तिनीहरूलाई प्रभु येशूको विषयमा सुसमाचार भने।^{२१} प्रभुको शक्ति तिनीहरूसँग थियो। अनि ठूलो संख्यामा मानिसहरूले परमप्रभुलाई विश्वास गर्न अनि अनुसरण गर्न लागे।

^{२२} एन्टिओकमा नयाँ विश्वासीहरू भएका समाचारहरू यरूशलेमको मण्डलीमा पुग्यो। यसैले तिनीहरूले बर्णाबासलाई एन्टिओकमा पठाए।^{२३-२४} बर्णाबास एक असल व्यक्ति थिए। उ पवित्र-आत्मा र विश्वासले परिपूर्ण थियो। जब उनी त्यहाँ आइपुगे पछि बर्णाबासले एन्टिओकका मानिसहरूमा परमेश्वरले अत्यन्त अधिक आशीर्वाद दिएको देखे। यसले उनलाई अत्यन्त खुशी बनायो। उनले त्यहाँका सम्पूर्ण विश्वासीहरूलाई प्रोत्साहन दियो। उनले तिनीहरूलाई भने, “आपना विश्वासहरू कहिल्यै नहराऊ। सधैं परमप्रभुको आज्ञा भित्री हृदयले

पालन गर।” अधिक भन्दा अधिक मानिसहरू परम प्रभुका विश्वासीहरू भए।

^{२५} त्यसपछि, बर्णाबास टार्सस भन्ने शहरतर्फ लागे। उनी शावललाई खोजीरहेका थिए।^{२६} शावललाई जब उनले भेट्टाए, बर्णाबासले तिनलाई एन्टिओक लगे। शावल र बर्णाबास त्यहाँ पुरा एक वर्ष बसे। तिनीहरूले त्यहाँ मण्डलीका सभाहरूमा भाग लिए अनि धेरै मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। प्रथमपल्ट एन्टिओकमा विश्वासीहरूलाई “ख्रीष्टियनहरू” भनिए।

^{२७} यस समयमा केही अगमवक्ताहरू यरूशलेमबाट एन्टिओक तिर गए।^{२८} तिनीहरू मध्ये एकजना अगाबस थियो। एन्टिओकमा अगाबस उभिए अनि पवित्र-आत्माको मार्फत अगमवाणी गरे, “सम्पूर्ण संसारभरि महा अनिकाल हुनेछ।” (यो सम्राट क्लौडियसको समयमा घट्यो)।^{२९} चेलाहरूले यहूदीयामा बस्ने आफ्ना दाजू-भाइ र दिदी-बहिनीहरूलाई सहायता पठाउने निर्णय गरे। प्रत्येकले आफूले जति सकिन्छ दिने निर्णय लिए।^{३०} तिनीहरूले पैसा बटुले र बर्णाबास र शावललाई दिए। तिनीहरूले ती पैसा यहूदीयाका अग्रजहरूलाई दिए।

हेरोद अग्रिपाले मण्डलीलाई सताए

१२ त्यति नै बेला (त्यही समयमै) राजा हेरोदले मण्डलीका कतिपय मानिसहरूलाई सताउन थाले। हेरोदले याकूबलाई तरवारले मारुन् भन्ने हुकुम गरे। याकूब यहूनाका भाइ थिए।^३ हेरोदले देखे कि यहूदीहरूले त्यो मन पराए। यसकारण उनी अघि गए अनि पत्रुसलाई पनि पक्रे। यो घटना यहूदीहरूको निस्तार चाइको* समयमा घटेको थियो।^४ हेरोदले पत्रुसलाई पक्रेर जेलमा थुनामा राखे। सोह-जना सिपाहीहरूले पत्रुसलाई कड़ा नजरमा राखे। हेरोदले पत्रुसलाई निस्तारचाइको पछि जनता समक्ष ल्याउने योजना गरे।^५ यसैले उनले पत्रुसलाई जेलमा राखे। तर मण्डलीले पत्रुसको लागि परमेश्वरलाई लगातर प्रार्थना गरीरहे।

पत्रुसले जेल छोड्छन्

^६ पत्रुस दुइजना सिपाहीहरूका माभ्रमा सुतीरहेका थिए। उनलाई दुइटा साइलाले बाँधिएको थियो। अरू

निस्तार चाइ यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

सिपाहीहरू कैदखानाको ढोकामा पहरा दिइरहेका थिए। यो रातको समय थियो। हेरोदले पत्रुसलाई भोलिपल्ट जनतासमक्ष ल्याउन सँचिरीहेथ्यो।^७ अचानक परमप्रभुको स्वर्गदूत त्यहाँ उभियो। कोठाभरि प्रकाश चम्कियो। स्वर्गदूतले पत्रुसलाई एकपट्टि स्पर्श गरेर उनलाई व्यूँझाए। दूतले भने, “चौँडो, उठ!” साङ्गलाहरू पत्रुसका हातहरूबाट सुल्किए।^८ स्वर्गदूतले पत्रुसलाई भने, “तयार हौं, तिम्रा जुत्ताहरू लगाऊ।” पत्रुसले त्यसै गरे। दूतले भन्यो, “तिम्रो वस्त्र लगाऊ र मेरो पछि लाग।”^९ तब स्वर्गदूत त्यहाँबाट निस्किए र पत्रुस पनि उनैको पछि लागे। पत्रुसले जानेन कि स्वर्गदूतले जे गरिरहेका थिए त्यो साँचो थियो। उसले सोच्यो कि उसले दर्शन देखिरहेछन्।^{१०} पत्रुस र स्वर्गदूत पहिलो त्यसपछि दोस्रो पहरै चौकीहरू भएर निस्किए। तब तिनीहरू फलामको द्वार भए तिर पुगे जसले तिनीहरूलाई शहरदेखि छुट्याएको थियो। त्यो प्रवेशद्वार तिनीहरूको निम्ति आफै खुलियो। त्यस द्वार भएर तिनीहरू बाहिर निस्के र एक खण्डको दूरी पार गरेर गए। त्यसपछि अचानक स्वर्गदूत अल्पियो।

^{११} तब पत्रुसले के भएको थियो भनेर थाहा पाए अनि आफैलाई भने, “अब मैले थाहा पाएँ कि यो वास्तवमा सत्य रहेछ। परमप्रभुले आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनु भयो अनि मलाई हेरोदबाट बचाउनु भयो। यहूदीहरूले ममाथि केही अप्रिय घटना हुन्छ भनी सोचे होलान्। तर मलाई प्रभुले ती सबै कष्ट (विपत्त) हरूबाट मुक्त पार्नु भयो।”

^{१२} त्यसको विषयमा जाने पछि पत्रुस मरियमको घरतर्फ लागे। मरियम यहून्नाकी आमा थिइन्। यहून्नालाई मर्कूस पनि भनिन्थ्यो। धेरै मानिसहरू त्यहाँ जम्मा भएका थिए। तिनीहरू सबैले प्रार्थना गरीरहेका थिए।^{१३} पत्रुसले बाहिरबाट दैलो ढकढकाए। रोदा नाउँ गरेकी केटी ढोका खोल्न भनी गई।^{१४} रोदाले पत्रुसको आवाज चिनी र खुशी भई। खुशीले गर्दा उसले ढोका खोल्न सम्म भुली। उनी भित्र गई र जम्मा भएका भुण्डलाई भनी, “पत्रुस ढोकामा हुनुहुन्छ!”^{१५} तिनीहरूले रोदालाई भने, “तँ पागल होस!” तर उसले यो साँचो हो भनी रही। ती भुण्डले भने, “यो पत्रुसको स्वर्गदूत हुनुपर्छ।”

^{१६} तर पत्रुसले दैलो ढकढकाई रहे। जब चेलाहरूले ढोका उधारे तब उनीहरूले पत्रुसलाई देखे। तिनीहरू उनलाई देखेर छक्क परे।^{१७} पत्रुसले हातको ईशारा गरेर

तिनीहरूलाई चुपचाप बस्नु भने। उनले, कसरी परमप्रभुले उनलाई जेलबाट मुक्त गराईदियो भयो, वर्णन गरे। उनले भने, “याकूब र अन्य दाजु-भाइहरूलाई पनि बताई दिनु।” पछिबाट पत्रुस अर्को ठाँउ तर्फ लागे।

^{१८} अर्कोदिन सिपाहीहरू अत्तालिए। तिनीहरू छक्क पर्दै थिए पत्रुसलाई के भएको हुन सक्थ्यो? पत्रुस यसरी हराएकोमा तिनीहरू अन्योलमा परे।^{१९} राजा हेरोदले पत्रुसलाई चारैतिर खोज तलाश गरे तर उसलाई पाउन सकेनन्। तब हेरोदले सिपाहीहरूलाई सोधखोज गर्न थाले। पत्ता नलाग्दा सिपाहीहरूलाई नै मार्ने हुकुम दिए।

हेरोद अग्रिपाको मृत्यु

पछि हेरोद यहूदीयाबाट सिजरिया शहर तर्फ लागे र केही समयको लागि त्यही बसे।^{२०} हेरोद टायर र सायडनवासीहरूसँग अत्यन्त रिसाएका थिए। यसर्थ तिनीहरू एक समूहको रूपमा हेरोद कहाँ आए। तिनीहरूले हेरोदका निजी सेवक बलस्तको सहयोग प्राप्त गरे अनि हेरोदलाई शान्तिको लागि बिन्ती गरे। किनभने तिनीहरूले राजा हेरोदको देशबाट नै भोजन प्राप्त गर्दै थिए।

^{२१} हेरोदले तिनीहरूसँग एकदिन भेट्ने ठीक गरे। त्यस दिन हेरोदले सुन्दर शाही-पोषाक लगाएका थिए। उनी राजसिंहासनमा बसे अनि मानिसहरूलाई सम्बोधन गरे।^{२२} मानिसहरू चिच्याए, “यो त परमेश्वरको आवाज हो मान्छेको होइन!”^{२३} हेरोदले यस्तो प्रशंसा ग्रहण गरे अनि प्रभुको महिमालाई मान्यता दिएन। यसैले परमप्रभुका दूतले उनलाई रोगी तुल्याए। उसलाई भित्र भित्र करीराले खायो अनि मरे।

^{२४} परमेश्वरको सन्देश चारैतर्फ फिँजिरहेथ्यो अनि अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूलाई पूर्ण प्रभाव पाऱ्यो। विश्वासीहरूका भुण्डहरू धेरै गुणा बढेर जान लाग्यो।

^{२५} बर्णाबास र शावलले यरूशलेममा आफ्ना काम सिद्धाए पछि एन्टिओक फर्के। तिनीहरूका साथमा याकूब मर्कूस पनि थियो।

बर्णाबास र शावलले खास काम प्रदान गरे

१३

एन्टिओकको मण्डलीमा केही अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू थिए। तिनीहरू बर्णाबास, सिमिओन (उसलाई पनि भनिन्थ्यो) लुसियस (साइरिनीवासी) मनेन (हेरोद राजासँगै हुर्किएको थियो) र शावल थिए।^२ ती

मानिसहरू सवैले प्रभुको सेवा गरिरहेका थिए अनि उपवास लिएका थिए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “खास कामको लागि मलाई बर्णाबास र शावल देऊ। मैले तिनीहरूलाई त्यो काम गर्नलाई छानेको छु।”

तब तिनीहरूले उपवास र प्रार्थना गरे, तिनीहरूले बर्णाबास र शावल माथि आफ्नो हात राखे अनि बाहिर पठाए।

साइप्रसमा बर्णाबास र शावल

बर्णाबास र शावललाई पवित्र आत्माले पठाउनु भएको थियो। तिनीहरू सिल्युसियामा शहरतर्फ गए। तिनीहरू सिल्युसियाबाट जलयाना गर्दै साइप्रस पुगे। जब तिनीहरू सलामिस भन्ने ठाउँमा पुगे, त्यहाँ यहुदीहरूका सभाघरहरूमा तिनीहरूले परमेश्वरको समाचारको प्रचार गरे। यूहन्ना मर्कूस पनि सहयोगीको रूपमा तिनीहरूसँगै थिए।

तिनीहरूले सम्पूर्ण टापु पार गरेर पाफोस भन्ने शहरमा आईपुगे। तिनीहरूले त्यहाँ एक यहुदी जादूवाला भेटे। उसको नाउँ बारयेशू थियो। उनी एक भूटो अगमवक्ता थिए। बारयेशू सँधै नै सर्गियस पौलस प्रशासक सित बस्दथ्यो। सर्गियस पौलस एक बुद्धिमानी व्यक्ति थिए। उनले बर्णाबास र शावललाई बोलाए। उनी परमेश्वरको सन्देश सुन्न चाहन्थे। तर जादूगर इलुमास बर्णाबास र शावलको विरोधमा थियो। ग्रीक भाषामा येशूलाई इलुमास भनिन्छ। इलुमासले प्रशासकलाई येशू माथि विश्वास गर्न देखी रोक्न चाहन्थे। तर शावल पवित्र आत्माले पूर्ण भएका थिए। पावल (शावलको अर्को नाउँ) ले इलुमासलाई हेरे। अनि भने, “तँ शैतानको छोरो! तँ सबै सही कुराको शत्रु होस्! तँमा शैतानी छक्कापञ्जा मात्र छ। के तैले सधैँ परमप्रभुको सत्यहरूलाई भूटहरूमा परिणत गर्न छोड्दैनस! अब प्रभुले तँलाई छुनु हुनेछ अनि तुरन्तै तँ अन्धा हुनेछस्। केही समय सम्मलाई तँ केही देख्न सक्ने छैनस् घामको किरणसम्म पनि।”

तुरन्तै इलुमास माथि धुम्म अनि अन्धकार भत्को। उ वरिपरि घुम्थो, अनि हात समातेर उसको मार्ग देखाउनलाई मानिसहरू खोज्यो। जब प्रशासक सर्गियस पावलले यो देखे, उनले विश्वास गरे। प्रभुको शिक्षाको विषयमा उनी आश्चर्य चकित भए।

पावल र बर्णाबासले साइप्रस छाडे

पावल र उनीसँग भएका मानिसहरू पाफोसबाट जहाजमा गए। तिनीहरू प्याम्फिलियाको एक शहर पर्गामा आई पुगे। तर यूहन्ना मर्कूसले तिनीहरूलाई छाडे, उनी यरूशलेममा फर्के। तिनीहरूले आफ्ना यात्रा जारी राखे अनि पर्गा देखि पिसिदिया शहरको एन्टिओकतिर गए। शबाथको समयमा, तिनीहरू यहुदीहरूका सभाघर भित्र गए र बसे। मोशाका नियमहरू र अगमवक्ताहरूको पुस्तकहरू पाठ गरिए। त्यसपछि सभाघरको कर्मचारीहरूले पावल र बर्णाबासलाई एक समाचार पठाए। यो समाचारमा भनिएको थियो: “बन्धुहरू, यदि तँपाईंहरू केही हुन्छ, जो मानिसहरूका निम्ति लाभदायक छ भने, कृपया भन्नुहोस।”

पावल उभिए। उनले आफ्नो हात उठाए र भने, “मेरा यहुदी दाजु-भाइहरू एवं अन्य जनसमूह जसले साँचो प्रभुलाई श्रद्धा गर्दछ, कृपया मेरो कुरालाई ध्यान सित सुनि देऊ! इस्त्राएलका परमेश्वरले हाम्रा पिताहरू छान्नु भयो। प्रभुले जब तिनीहरू मिश्रदेशमा परदेशी भएर बसेको बेला परमेश्वरले तिनीहरूलाई सफल हुनका निम्ति सहयोग गर्नुभएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट आफ्ना महान शक्तिद्वारा निकाली ल्याउनु भयो। अनि परमेश्वरले उनीहरूको व्यवहार त्यस मरूभूमिमा चालीस वर्ष सम्म सहनु भयो। परमेश्वरले कनान देशमा सातवटा राष्ट्रहरूलाई पूर्ण नष्ट पार्नु भयो। उहाँले ती जमीनहरू केवल उहाँका मानिसहरूलाई दिनुभयो। यी सम्पूर्ण दयाभाग लगभग ४५० वर्षको अवधि सम्म थियो।

त्यसपछि, परमेश्वरले अगमवक्ता शामूलको अवधिसम्म तिनीहरूलाई न्यायकर्ताहरू दिनुभयो। तब मानिसहरूले राजाको माग गरे। परमेश्वरले क्रूसका छोरो शावललाई दिनुभयो। शावल बिन्यामीन कुलका थिए। उनले उनी चालीस वर्षसम्म राजा भएर राज गरे। शावललाई हराउनु भएपछि परमेश्वरले दाऊदलाई तिनीहरूका राजा बनाउनु भयो। परमेश्वरले दाऊदको विषयमा यसो भन्नु भयो: ‘यस्सीको छोरा दाऊद एउटा व्यक्ति हो जसले मैले सोचे जस्तो सोच्छ। मैले चाहे अनुसार सबै कामहरू उसले गर्नेछ।’ परमेश्वरले आफ्नो वचन अनुसार दाऊदको एक सन्तानलाई एक मुक्तिदाताको रूपमा इस्त्राएलमा पठाउनु भयो। त्यो वंश येशू हुनुहुन्छ। येशू आउन अघि यूहन्नाले सबै

यहूदीहरूमा प्रचार गरे। यहून्नाले तिनीहरूलाई भने तिमीहरू स्वयं परिणत हुन चाहन्छौ भनी देखाउनका निम्ति बत्तिस्मा लेऊ।^{२५} यहून्नाले आफ्नो काम सिध्याउने बेलामा भने, 'म को हुँ भनेर तिमीहरू ठान्छौ? म खीष्ट होइन। तर उहाँ म पछि आउनु हुनेछ। म उहाँको जुता फुकाल्ने सम्मको योग्यको छैन।'

^{२६}मेरा दाजु-भाइहरू, अब्राहाम परिवारका नानीहरू अनि तिमी धर्मभीरू अ-यहूदीहरू, ध्यान दिएर मेरो कुरा सुन। यो मुक्तिको समाचार हामी कहाँ पठाइसकेको छ।^{२७} यरूशलेमका निवासीहरू अनि तिनीहरूका अगुवाहरूले येशू स्वयं नै मुक्तिदाता हुन् भनेर जान्दै जानेनन्। अगमवक्ताहरूले येशूको विषयमा लेखेका शब्दहरू हरेक शबाथका दिनमा मानिसहरू प्रति पढिन्छ तर तिनीहरूले ती बुभेनन्। यहूदीहरूले येशूलाई निन्दा गरे। तर अगमवक्ताहरूले भनेको शब्दहरू पूर्ण भयो।^{२८} तिनीहरूले येशू किन मर्नु पर्छ भन्ने त्यस्तो कुनै खास कारण भेटाएनन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई मार्न भनी पिलातस सित माग गरे।^{२९} यी यहूदीहरूले येशूको विषयमा के हुनेवाला थियो, धर्मशास्त्रमा लेखिएका सबै पुरा गरे। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रूसबाट भारे अनि चिहानमा हाले।^{३०} तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौरी उठाउनु भयो!^{३१} यस घटनापछि, धेरै दिन, मानिसहरू जो-जो येशूसँग गालिलीदेखि यरूशलेमसम्म साथ गएका थिए उनीहरूले उनलाई देखे। अहिले ती मानिसहरूले उहाँको अरू मानिसहरूका निम्ति साक्षी हुन।^{३२} हाम्रा पूर्वजहरूलाई दिएको प्रतिज्ञाको बारेमा सुसमाचार हामी तिमीहरूलाई भन्छौ।^{३३} हामी तिनीहरूका बालकहरू हौं अनि परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा हाम्रा निम्ति येशूलाई मृत्युबाट बौराइ उठाउनु भएर पूरा गर्नु भएको छ। हामीले भजनसंग्रहमा पनि यो कुरा पढ्छौं:

'तिमीहरू मेरा पुत्र हौं। आज म तिमीहरूका पिता भए'

भजनसंग्रह २:७

^{३४} परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। येशू फेरि कहिल्यै पनि चिहानभित्र पस्नु हुनेछैन न त धुलो नै हुनुहुनेछ। तब परमेश्वरले भन्नुभयो:

'म तिमीहरूलाई पवित्र र सत्य प्रतिज्ञाहरू दिनेछु जुन मैले दाऊदलाई दिए।'

यशैया ५५:३

^{३५} तर अर्को ठाउँमा परमेश्वरले भन्नुहुन्छ:

'तिम्रो पवित्र एको शरीरलाई चिहानमा कुहुन दिइने छैन।'

भजनसंग्रह १६:१०

^{३६} दाऊदले आफ्नो अवधि भरि परमेश्वरको इच्छा अनुसार सेवा गरे। त्यसपछि दाऊदको मृत्यु भयो अनि उनका आफ्नै पिताहरूसँग दफन गरियो। अनि उसको शरीर चिहानमा सड्यो।^{३७} तर 'एक' जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराउनु भयो उहाँको शरीर चिहानमा कुहेन।^{३८-३९} दाजु-भाइहरू तिमीहरूले यो बुझ्नुपर्छ: उहाँको मार्फत तिमीहरूलाई तिमीहरूको पापहरूको निम्ति क्षमा प्रदान गरिएको छ। अनि हरेक व्यक्ति जसले उहाँमा विश्वास गर्छ ती सबै कुराहरूबाट मुक्त गरिन्छ जसको निम्ति मोशाको व्यवस्थाले तिमीलाई मुक्त गर्न सकेन।^{४०} अगमवक्ताहरूले केही घटना घट्नेछ भनेर भने होशियार! सावधन! यस्तो घटनाहरू आफूमा घटन नदेऊ। अगमवक्ताले भने:

^{४१} 'जसले शंका गर्छन्, सुन! तिमीहरू छक्क पर्न सक्छौ, तर मेरो नजरदेखि टाढा हौं अनि तुरन्तै मर किनभने तिमीहरूको अवधिमा म केही गर्नेछु जुन तिमीहरू विश्वास गर्ने छैनौ। यदि कसैले तिमीलाई त्यसको वर्णन दिँदा पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौ!''

हबकूक १:५

^{४२} पावल र बर्णाबासले सभाघर छोडेर गईरहेको बेला मानिसहरूले फेरि अर्को विश्रामको दिनमा आउनुहोस् भने अनि यी कुराहरूबाट अभ अधिक भन्नुहोस भनी तिनीहरूलाई विन्ती गरे।^{४३} सभा सिद्धिए पछि धेरै यहूदीहरूले अनि धेरै मानिसहरू जो यहूदी धर्ममा परिणत भएका थिए अनि सत्य परमेश्वरको आराधना गर्दथिए, तिनीहरूको पछि गए। पावल अनि बर्णाबास तिनीहरूसित बोले अनि परमेश्वरको अनुग्रह पाइरहनु उत्साह दिए।

^{४४} अर्को विश्रामको दिनमा, शहरका प्रायः जम्मै मानिसहरू प्रभुको वचन सुन्नुलाई एकत्रित भए।^{४५} जव यहूदीहरूले ती मानिसहरूलाई त्यहाँ देखे तिनीहरूमा

खुबै डह उत्पन्न भयो। तिनीहरूले नराम्रा शब्दहरू भने अनि पावलसँग तर्क वितर्क गरे।^{४६} तर पावल र बर्णाबासले निडर भएर बोले। "परमेश्वरको सन्देश पहिला तिमी यहूदीहरूलाई भन्न आवश्यक थियो। तर तिमीहरूले सुन्न अस्वीकार गर्छौं। तिमीहरू आफैले आफूलाई अन्नत जीवनको निमित्त अयोग्य ठान्यौं अब हामी अन्य जातिहरू तर्फ फर्कने छौं।"^{४७} यही नै परमप्रभुले हामीलाई गर्नु भनी आदेश गर्नु भएको छ। परमप्रभुले भने:

‘मैले तिमीहरूलाई अन्य जातिको लागि ज्योति बनाएको छु, ताकि तिमीहरूले मुक्तिको मार्ग सारा संसारमा देखाउन सकौं।’

यशैया ४९:६

^{४८} जब अ-यहूदीहरूले पावलले त्यसो भनेको सुने तिनीहरू खुशी भए। तिनीहरूले प्रभुको सन्देशलाई सम्मान दिए। अनि कतिपय मानिसहरूले त्यो सन्देशमा विश्वास गरे। तिनीहरू त्यही मानिसहरू थिए जसलाई अन्नत जीवनको लागि छानिएका थिए।

^{४९} अनि प्रभुको सन्देशले सारा क्षेत्रभरि प्रचार पाइरहेथ्यो।^{५०} तर यहूदीहरूले शहरका कतिपय मुख्य नारीहरू जो सत्य परमेश्वरको आराधना गरिरहेका थिए, अनि मुख्य पुरुषहरूलाई पावल र बर्णाबासको विरुद्ध उस्काए। ती मानिसहरूले पावल र बर्णाबासलाई सताउने काम शुरू गरे अनि तिनीहरूलाई शहरबाट बाहिर निकाले।^{५१} यसै कारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूको विरुद्ध आफ्ना खुट्टाका धुलाहरू टक्टाकाए। त्यसपछि तिनीहरू आइकोनियम भन्ने शहरतर्फ लागे।^{५२} तर एन्टिओकमा भएका चेलाहरू आनन्दित र पवित्र आत्माले परिपूर्ण थिए।

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा

१४ पावल र बर्णाबास आइकोनियम शहरमा गए। तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघर भित्र पसे (उनीहरूले प्रत्येक शहरमा गरे जस्तै) तिनीहरूले यस्तो प्रकारले बोले कि धेरै यहूदीहरू अनि अ-यहूदीहरूले उनीहरूले भनेका कुरामा विश्वास गरे।^१ तर केही यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्। ती यहूदीहरूले अ-यहूदीहरूलाई उक्साए अनि विश्वासीहरूको विरुद्ध कुभावना सृष्टि गरे।^२ तब

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा लामो समय सम्म बसे र प्रभुको विषयमा निडर भई प्रचार गरे। तिनीहरूले परमेश्वरको दयाको प्रचार गरे। अनि प्रभुले तिनीहरूलाई चमत्कारहरू र आश्चर्यमय कुराहरू गर्ने शक्ति दिनु भएर तिनीहरूका सन्देश प्रमाणित गर्नुभयो।^३ कतिपय मानिसहरू यहूदीहरूका पक्षमा थिए, जब अन्य मानिसहरू पावल र बर्णाबासको पक्षमा थिए। यसरी त्यो शहरका मानिसहरू दुइ भागमा बाँडिए।

^४ कतिपय अ-यहूदीहरू, कतिपय यहूदीहरू अनि यहूदीहरूका अगुवाहरूले पावल र बर्णाबासलाई हानि पुऱ्याउने प्रयास गरे। तिनीहरूले उनीहरूलाई ढुंगाले हिकोएर मार्न चाहन्थे।^५ जब पावल र बर्णाबासले त्यस्तो षडयन्त्रहरू थाहा पाए तब तिनीहरूले त्यो शहर छोडे अनि लाइकाओनियाका लिस्त्रा अनि डर्बी शहरहरू अनि त्यसका वरिपरिका क्षेत्रहरू तर्फ गए।^६ तिनीहरूले त्यहाँ पनि सुसमाचार प्रचार गरे।

पावल लिस्त्रा र डर्बीमा

^७ लिस्त्रामा एकजना लङ्गडो मानिस थियो। उ जन्मै देखि लङ्गडो थियो अनि कहिले पनि हिँडेको थिएन।^८ उसले पावलले भनेका कुराहरू सुन्यो। पावलले उसलाई सोभैं हेरे अनि यो थाहा पाए कि उसमा जाति हुन्छ भन्ने प्रशस्त विश्वास थियो।^९ यसर्थ पावल जोडले चिच्याए, "आफ्नो खुट्टामा उभो!" त्यो मान्छे उफ्रियो र वरिपरि हिँड्न थाल्यो।^{१०} जब पावलले जे गरे त्यो मानिसहरूले देखे तिनीहरू लाइकाओनिया भाषामा चिच्याए। तिनीहरूले भने, "देवताहरू मानिसहरू जस्तै भएका छन् अनि तिनीहरू हामी कहाँ आएका छन्!"^{११} मानिसहरूले बर्णाबासलाई "जिउस"* र पावललाई "हर्मस"* भन्न लागे किनभने उनी प्रमुख वक्ता थिए।^{१२} जिउसको मन्दिर शहरको नजिकमा थियो। त्यस मन्दिरका पूजाहारीले नगरका द्वारहरूमा केही सँढिहरू अनि फूलका मालाहरू ल्याए। त्यो पूजाहारी र त्यहाँका बस्ने मानिसहरूले पावल र बर्णाबास प्रति बलि अर्पण गर्न चहान्थे।

^{१३} तर जब ती प्रेरितहरू पावल र बर्णाबासले त्यस्तो कुरा थाहा पाए, तिनीहरूले तिनीहरूको आफ्नै लुगाहरू

जिउस ग्रीकका मुख्य देवता।

हर्मस अर्को देवता ग्रीकका। विश्वास छ अन्य देवताहरूका स्वर्गदूत।

च्याते।* मानिसहरू तिर दौडै अनि चिच्याए: ^{१५}हे मानिसहरू हो! तिमीहरूले किन यसो गरिरहेछौ? हामी देवताहरू होइनौ! हामी तिमीहरू जस्तै मानिसहरू मात्र हौ! हामी तिमीहरूलाई सुसमाचार भन्न आयौं ताकि तिमीहरू यस्ता बेकारका कुराहरूबाट हट्न सक्छौ अनि जीवित परमेश्वर तर्फ फर्कन्छौ। उहाँ नै 'एक' हुनुहुन्छ जसले आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनि यिनीहरूमा भएका हरेक थोक बनाउनु भयो। ^{१६}बितेका दिनहरूमा उहाँले सबै जातिहरूलाई आफ्नो इच्छा अनुसार बाँच दिनुभयो। ^{१७}तर ईश्वरले गर्नु भएको कार्यले परमेश्वरको वास्तविकताको प्रमाण गःयो। उहाँले तिमीहरूका लागि असल कामहरू गर्नुभयो। उहाँले तिमीहरूलाई आकाशबाट वर्षा दिनुभयो। उहाँले ठीक समयमा नै तिमीहरूलाई फसल दिनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रशस्त आहार दिनुभयो र साथै तिमीहरूका हृदय आनन्दले परिपूर्ण पारीदिनु भयो।" ^{१८}पावल र बर्णाबासले तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने। तरै पनि तिमीहरूले ती भीडलाई तिनीहरू प्रति बलिहरू अर्पण गर्न नदिनुलाई निकै संघर्ष गर्नु पःयो।

^{१९}त्यसपछि एन्टिओक र आइकोनियमबाट केही यहूदीहरू आए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको विरुद्ध मानिसहरूलाई भडकाए अनि त्यसैकारणले तिनीहरूले पावल माथि ढुंगा हिकाए र शहरदेखि बाहिर तानी निकाले। मानिसहरूले पावललाई मारियो भनी सोचे। ^{२०}येशूका चेलाहरू (विश्वासीहरू) पावलको वरिपरि जम्मा भए। अनि उनी उठे र शहरतिर फर्किए। अर्कोदिन उनी र बर्णाबासले त्यो शहर छाडे अनि डर्बी तिर लागे।

एन्टिओक तिर फर्काई

^{२१}पावल र बर्णाबासले डर्बीमा सुसमाचार प्रचार गरे। धेरै मानिसहरू येशूका चेला भए। पावल र बर्णाबास लिस्त्रा, आइकोनियम र एन्टिओक शहर तिर फर्किए। ^{२२}ती शहरहरूमा तिनीहरूले चेलाहरूलाई आत्मिकरूपले पराक्रमी तुल्याए। तिनीहरूले उनीहरूलाई विश्वासमा दृढ रहन सहायता गरे। तिनीहरूले भने, "हामी परमेश्वरको राज्यमा अनेक यातनाद्वारा प्रवेश गर्नु पर्छ।" ^{२३}तिनीहरूले हरेक मण्डलीको निमित्त अग्रजहरू नियुक्त गरे। तिनीहरूले

ती अग्रजहरूका निमित्त उपवास र प्रार्थना गरे। ती अग्रजहरूले प्रभुमा आफ्ना विश्वास सुम्पे अनि यसैकारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूलाई उहाँको देखरेखमा छोडे।

^{२४}पावल र बर्णाबास पिसिदिया देश भएर गए। त्यसपछि तिनीहरू प्यामफिलिया भन्ने देशमा आए। ^{२५}तिनीहरूले सन्देश पर्गा शहरमा प्रचार गरे अनि अटालिया भन्ने शहर तर्फ गए। ^{२६}अनि त्यहाँबाट समुद्र यात्रा गरेर तिनीहरू सिरिया अन्तर्गत एन्टिओकतिर गए। यो त्यस्तो शहर थियो जहाँ विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहमा सुम्पिए अनि यो काम गर्न पठाइए। अब तिनीहरूले त्यो काम सिद्ध्याएका थिए।

^{२७}जब पावल र बर्णाबास त्यहाँ आईपुगे तिनीहरूले मण्डलीका सदस्यहरूको एक सभामा बोलाए। परमेश्वरले तिनीहरूसँग जे गर्नु भयो सो वृत्तान्त कुराहरू तिनीहरूले विश्वासीहरूलाई बताइदिए। तिनीहरूले भने, "परमेश्वरले ढोका उघारिदिनु भयो ताकि अन्य जातिहरूले पनि विश्वास गर्न सकून्!"

^{२८}पावल अनि बर्णाबास चेलाहरूसित धेरै लामो समय सम्म एण्टिओकमा बसे।

यरूशलेममा सभा

१५ त्यसपछि कतिपय मानिसहरू यहूदियाबाट एन्टिओकमा आए। तिनीहरूले अ-यहूदी दाजु-भाइहरूलाई शिक्षा दिन शुरु गरे: "मोशाको व्यवस्था अनुसार जबसम्म खतना हुदैनौ तबसम्म तिमीहरूको मुक्ति हुने छैन।" ^२पावल र बर्णाबास यस्तो शिक्षाको घोर विरोधी थिए अनि तिनीहरूले यस विषयमा ती मानिसहरूसँग वादविवाद गरे। तब मण्डलीले पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूलाई यरूशलेम पठाउने निर्णय लिए। ती मानिसहरू त्यस विषयमा प्रेरितहरू र अग्रजहरूसँग अझ वहस गर्न गए।

^३उनीहरूको यात्रालाई मण्डलीले सहयोग गःयो। तिनीहरू फोनिशिया र सामरिया भएर गए। ती देशहरूमा तिनीहरूले कसरी अ-यहूदी मानिसहरू सत्य परमेश्वरतर्फ मोडिए भनेर बताए। यो खबरले सबै दाजु-भाइहरूलाई खुबै आनन्द तुल्यायो। ^४पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरू यरूशलेम आईपुगे। त्यहाँका प्रेरितहरू, अग्रजहरू र सम्पूर्ण विश्वासीहरूले तिनीहरूलाई स्वागत गरे।

पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूले परमेश्वरले उनीहरूबाट गर्नु भएको सबै कुराहरू भने।^५ यरूशलेममा कतिपय विश्वासीहरू जो फरिसीहरूको दलका थिए उठे अनि भने, “अ-यहूदी विश्वासीहरूले खतना गर्ने पछि। मोशाको व्यवस्था मान्ने पछि भनेर हामीले भन्नु पर्छ!”

^६ तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू यस समस्या माथि एकत्रित भएर अध्ययन गर्न थाले।^७ यस विषयमा त्यहाँ लामो तर्क सभा बस्यो। पत्रुस उभिए अनि भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, प्रारम्भिक दिनहरूमा के भयो तपाईंहरू राम्रोसँग जान्नु हुन्छ। परमेश्वरले तपाईंहरू माफबाट नै उहाँको सुसमाचारको संदेश अ-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्नलाई मलाई छान्नु भयो। तिनीहरूले मबाट सुसमाचार सुने र विश्वास गरे।^८ परमेश्वरले प्रत्येकको हृदय जान्नु हुन्छ अनि उहाँले यी अ-यहूदीहरूलाई स्वीकार गर्नभो। परमेश्वरले हामीलाई उहाँले दिए जस्तै तिनीहरूलाई पवित्र आत्मा दिएर हामीलाई यो देखाउनु भएको छ।^९ परमेश्वरको लागि ती मानिसहरू कुनै पनि खण्डमा हामी भन्दा भिन्न छैनन्। विश्वासद्वारा परमेश्वरले उनीहरूका हृदय शुद्ध पारीदिनु भयो।^{१०} तिमीहरू किन अ-यहूदी दाजु-भाइहरूको धिन्त्रोमा जुवा बाँधिविनु चाहन्छौ? के तिमीहरू परमेश्वरलाई क्रोधित बनाउन प्रयास गरीरहेका छौ? हामी र हाम्रा पिताहरू त्यो जुवा बोक्न असमर्थ थिए।^{११} होइन, हामी विश्वास गछौ कि दुवै हामी र यी मानिसहरू प्रभु येशू को दयाबाट बचाइने छौ।”

^{१२} त्यसपछि सम्पूर्ण दल नै शान्त भए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको कुराहरू ध्यान दिएर सुने। पावल र बर्णाबासले तिनीहरूका माध्यम अ-यहूदीहरू माफ परमेश्वरले गर्नु भएका जम्मै चमत्कारहरू र आश्चर्यजनक कामहरू बारे वृत्तान्त सुने।^{१३} तिनीहरूले भनी सकेपछि याकूबले भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, ध्यान लगाएर मलाई सुन।^{१४} शिमोनले तिमीहरूलाई कसरी परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई आफ्नो प्रेम प्रकट गर्नु भयो सोही कुरा बताए। प्रथमपल्ट परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई ग्रहण गर्नुभो अनि तिनीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउनु भो।^{१५} अगमवक्ताहरूको वचनहरू यो सँग सहमत छ:

^{१६} ‘म त्यसपछि फर्की आउने छु। म दाऊदको घर फेरि बनाउने छु, जुन ढलेको छ। उसको घरको भागहरू फेरि बनाइदिने छु। जुन ध्वंश

भएको छ। अनि म उसको घर नयाँ बनाउनेछु।^{१७} तकि अन्य सबै मानिसहरूले प्रभुलाई खोज्नेछन् अन्य सबै अ-यहूदीहरू पनि मेरा आफ्ना मानिसहरू हुन्। प्रभुले त्यसै भन्नु भयो। अनि उहाँ मात्र एक हुनुहुन्छ जसले सबै यी चीजहरू गर्नुहुन्छ।

अमोस ६:११-१२

^{१८} ती चीजहरू प्रारम्भको कालदेखि नै जानिएको हो।’

^{१९} यसैले हामीले अ-यहूदीहरूलाई बोध दिनुहुँदैन जो परमेश्वरप्रति फर्केकाछन्।^{२०} बरू हामीले तिनीहरूलाई यी कुराहरूमा बताउँदै एउटा चिट्ठी लेख्नु पर्छ:

मूर्तिलाई चढाएको चीजहरू नखाऊ। यसले खाद्य अशुद्ध पार्छ। कुनै यौन पापहरू नगर। रात नखाऊ। निमोठेर मारिएका पशुहरू नखाऊ।

^{२१} तिनीहरूले त्यसो गर्नु हुँदैन किनभने त्यहाँ अभै त्यस्ता मानिसहरू छन् जसले मोशाको व्यवस्था सिकाउदछन्। मोशाको वचनहरू धेरै वर्ष देखि प्रत्येक शबाथको दिनमा सभाघरमा पढिँदैछ।”

अ-यहूदी विश्वासीहरूलाई चिट्ठी

^{२२} तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू र समस्त मण्डलीले निर्णय लिए कि पावल र बर्णाबासको साथमा आफ्नै केही मानिसहरू एन्टिओकमा पठाउने। तिनीहरूले यहूदा जसलाई बर्णाबास पनि भनिन्छ र सिलासलाई छाने। ती मानिसहरूलाई यरूशलेमका दाजु भाइहरूले खुबै सम्मान गर्थे।^{२३} मण्डलीले तिनीहरूका हातमा यो चिट्ठी पठाए।

एन्टिओक नगर औ सिलिसिया र सिरिया देशका अयहूदी दाजु भाइहरूलाई तिमीहरूका दाजु भाइ प्रेरितहरू, अग्रजहरूबाट अभिवादन: प्रिय दाजु-भाइहरू,

^{२४} हामीले सुनेका छौ कि कतिपय हाम्रा मण्डलीका मानिसहरू तिमीहरू कहाँ आए अनि तिनीहरूले भनेका कुराहरूले तिमीहरूलाई दु:खी र खिन्न पार्यो। तर हामीले तिनीहरूलाई त्यसो भन

भनेर भनेनौ! ^{२५}तिमीहरूकोमा केही चुनिएका मानिसहरू पठाउन एकमत भएका छौं। तिनीहरू हाम्रा प्रिय मित्र बर्णाबास र पावल सँग आउनेछन्। ^{२६}तिनीहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टको सेवामा आफ्नो जीवन समर्पण गरेका छन्। ^{२७}त्यसैले हामीले उनीहरूसँग यहूदा र सिलासलाई पनि पठाउँदै छौं। तिनीहरूले त्यही चिट्ठीमा भएका कुराहरू मुखले भन्न गइरहेका छन्। ^{२८}पवित्र आत्माले सोच्यो कि हामीहरूले तिमीहरूलाई अधिक जिम्मेवारी दिनु हुँदैन। अनि त्यसमा हामी सहमत छौं। तिमीहरूले यति मात्र गर्नु आवश्यक छ:

^{२९} मूर्तिहरूलाई अर्पण गरिएको खाद्य नखाऊ। रात नखानु निमोठेर मारिएको पशुहरू नखानु कुनै प्रकारको पनि यौन पापहरू नगर्नु। यदि तिमीहरू उपर्युक्त कुराहरूबाट टाढा रहन्छौ भने, तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौ। अब हामी बिदा भन्छौ।”

^{३०}यसर्थ पावल, बर्णाबास, यहूदा र सिलासले यरूशलेम छाडेर एन्टिओक गए। त्यहाँ तिनीहरूले विश्वासीहरूको समूह भेला पारे अनि तिनीहरूलाई चिट्ठी दिए। ^{३१}विश्वासीहरूले त्यो चिट्ठी पढिसके पछि त्यसले उत्साहित पारेकोमा तिनीहरू आनन्दित भए। ^{३२}यहूदा र सिलास पनि अगमवक्ताहरू थिए। तिनीहरूलाई उत्साह दिनु र दृढ़ बनाउनु तिनीहरूले पनि निकै कुराहरू गरे। ^{३३}त्यहाँ केही समय बसे पछि यहूदा र सिलास फर्के। तिनीहरूले विश्वासीहरूबाट शान्तिको आशीर्वाद पाए पछि यरूशलेमका दाजु भाइहरू जसले तिनीहरूलाई त्यस काममा पठाएका थिए तिनीहरूकहाँ फर्के। ^{३४*}

^{३५}तर पावल र बर्णाबास एन्टिओकमा नै बसे। तिनीहरू र अन्य मानिसहरूले त्यहाँ सुसमाचार प्रचार गरे अनि र प्रभुको संदेश सिकाए।

पावल र बर्णाबास छुट्टिए

^{३६}केही दिन पछि, पावलले बर्णाबासलाई भने, “हामीले धेरै शहरहरूमा प्रभुको सन्देश भन्यौं। हामी ती

शहरहरूमा हाम्रा दाजुभाइ विदी-बहिनीहरू के गर्दै होलान भनेर हेर्नलाई एकपल्ट भेट्न जानु पर्छ।” ^{३७}बर्णाबासले यूहन्ना मर्कूसलाई पनि सँगै लैजान चाहन्थे। ^{३८}तर तिनीहरूको प्रथम यात्रामा नै तिनीहरूलाई यूहन्ना मर्कूसले छाडेका थिए। प्याम्फिलियामा; उनले तिनीहरूसँग एक साथ काम गरेनन्। यसैले पावलले उनलाई साथमा नलिनु जोड गरे। ^{३९}पावल र बर्णाबास माफ्रमा यस विषयमा गहन चर्चा भयो। तिनीहरू छुट्टिए अनि भिन्दा भिन्दै बाटोहरू लागे। बर्णाबास मर्कूसलाई लिएर समुद्रयात्रा गर्दै साइप्रसतिर लागे। ^{४०}पावलले सिलासलाई चुने अनि गए। एन्टिओकका दाजु-भाइहरूले पावललाई प्रभुको रेखदेखमा राखे अनि बाहिर पठाइदिए। ^{४१}मण्डलीहरू अफ्र बलियो बनाउँदै पावल र सिलास सिरिया र सिलिसिया देशहरू हुँदै गए।

तिमोथी पावल र सिलाससँग गए

१६ पावल डर्बी र लिस्त्रा नगरहरूमा पुगे। ख्रीष्टका एकजना चेला तिमोथी त्यहाँ थिए। तिमोथीकी आमा यहूदी थिइन तर येशूमा विश्वास गर्थिन। उसको बाबु ग्रीक थिए। ^२लिस्त्रा र आइकोनियमवासी विश्वासीहरूले तिमोथीलाई सम्मान गर्दथे। तिनीहरूले उनको विषयमा राम्रो कुरा गर्थे। ^३पावलले आफ्नो यात्रामा तिमोथीलाई साथ लान चाहन्थे। तर त्यस इलाकामा बस्ने यहूदीहरूलाई उनको बाबु यहूदी होइन ग्रीक हुन भनेर थाहा थियो। यसैले पावलले यहूदीहरूलाई खुशी पार्नका लागि तिमोथीलाई खतना गरे। ^४तिनीहरू नगरहरू हुँदै यात्रा गरे अनि यरूशलेमका प्रेरितहरू र अग्रजहरूले दिएको निर्णयहरू र नियमहरू विश्वासीहरूलाई बताए अनि तिनीहरूलाई यी नियमहरू पालन गर्न भने। ^५यसकारण मण्डलीहरू विश्वासमा बलियो बनिदै अनि दिन प्रति दिन संख्यामा बढ्दै थियो।

पावललाई एशियाबाट बोलाइयो

^६पावल र तिनीसँग अन्य मानिसहरू फ्रिगिया र गलतिया भन्ने देश हुँदै गए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई एशिया देशमा सुसमाचार प्रचार गर्ने अनुमति दिनुभएन। ^७पावल र तिमोथी माइसिया देश तिर लागे। तिनीहरू बिथनियामा देश जान चाहन्थे। तर येशूको आत्माले त्यतातिर जाने अनुमति दिनुभएन। ^८यसर्थ तिनीहरू

माडिसिया देश भएर त्रोआस शहर गए। ^६त्यस रात पावलले एउटा दर्शन देखे। उनको दर्शनमा एकजना मानिस म्यासिडोनियाबाट उनकोमा आयो। त्यस मानिस त्यहाँ उभियो र विन्ती गर्खो, “म्यासिडोनिया पार गर्नु होस अनि हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्!” ^७पावलले त्यस्तो सपना देखे पछि। हामी तुरन्त म्यासिडोनिया जान तयार भयौं। हामीले बुझ्यौं कि परमेश्वरले हामीलाई ती मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्न बोलाउनु भएको हो।

लिडियाको परिवर्तन

^१एउटा जहाजमा त्रोआस छाडी हामी समुद्रयात्रा गर्दै सोमोथ्रेसको टापूतिर गयौं। अर्कोदिन हामी समुद्रयात्रा गरेर नियापोलिस नगर आई पुग्यौं। ^२त्यसपछि हामी फिलिप्पी गयौं। यो म्यासिडोनिया अञ्चलको मुख्य नगर हो अनि यो रोमीहरूको नगर हो। हामीहरू यहाँ केही दिन बस्यौं।

^३शबाथको दिनमा हामी नगरको मुख्य फाटकबाट निस्क्यौं अनि नदी तिर गयौं। हामीले सोच्यौं कि त्यहाँ प्रार्थना गर्ने एउटा ठाउँ हुन सक्थ्यो। केही स्वास्नी मानिसहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। यसकारण हामी बस्यौं अनि तिनीहरूसँग बात गर्न लाग्यौं। ^४त्यहाँ थाइआटीरा भन्ने नगरबाट लिडिया नाउँकी एक स्वास्नी मानिस पनि थिई। उसको पेशा बैगुनी लुगा बेच्ने थियो। तिनले साँचो परमेश्वरको आराधना गर्थी। लिडियाले पावल बोलेको सुनिरहेकी थिई अनि प्रभुले पावलले भनेको कुरा विश्वास गराउन उसको हृदय उगारीदिनु भयो। ^५तिनी र उनका घरमा बस्ने सबैलाई बपतिस्मा गरियो। त्यसपछि लिडियाले आफ्नो घरमा हामीलाई निम्तो गरिन्। तिनले भनिन्, “यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभु येशूको साँचो विश्वासी मान्नु हुन्छ भने, मेरो घरमा आउनु होस अनि बस्नु होस।” तिनले आफ्ना घरमा हामीलाई बस्न भनी जोड गरिन्।

पावल र सिलास जेलमा

^६एक समय जब हामी प्रार्थना स्थलमा गईरहेको बेला यो घटना घट्यो। एउटी नोकर्नी केटीले हामीलाई भेटी। उभित्र एउटा खास आत्मा* थियो। त्यस आत्माले उसलाई भविष्यमा के हुन सक्छ भन्ने कुरा बताउने

शक्ति दियो। त्यसो गरेर त्यस नोकर्नीले आफ्नो मालिकहरूको निम्ति धेरै पैसा कमाउने गर्थी। ^७त्यस केटीले पावल र हामीलाई फर्खाई। त्यो चिच्याई अनि भनी, “यी मानिसहरू एकदमै सर्वोच्च परमेश्वरको सेवक हुन्! तिनीहरूले मुक्तिको बाटो तिमीहरूलाई बताइरहेछन्।” ^८उसले यस्तो धेरै दिनसम्म गरी। यसले पावललाई दिक्क लाग्यो अनि यसैले उ फर्क्यो अनि त्यो आत्मालाई भन्यो, “येशू ख्रीष्टको शक्तिले म तँलाई आज्ञा गर्छु, त्यस केटीबाट बाहिर निस्कौ!” त्यो आत्मा लगत्तै बाहिर निस्क्यो।

^९त्यस केटीका मालिकहरूले त्यो देखे अनि तिनीहरूलाई थाहा भयो अनि तिनीहरूले बुभे कि अब त्यस केटीलाई पैसा कमाउन लाउन सक्तैनन्। यसैले तिनीहरूले पावल र सिलासलाई पक्रे अनि मुख्य ठाउँमा पुर्खाए जहाँ नगर अधिकारीहरू थिए। ^{१०}पावल र सिलासलाई पक्रेर ल्याए अनि हाकिमहरूलाई भने, “यी मानिसहरू यहुदी हुन्। यिनीहरूले हाम्रो शहरमा गडबडी गराइरहेछन्।” ^{११}यिनीहरूले दस्तुरहरू निकाल्दैछन् जो हामीलाई ग्रहण गर्न अनुमति छैन। हामी रोमन नागरीकहरू हौ र ती कुराहरू गर्न सक्तैनौं।” ^{१२}भीडले मानिसहरूलाई पावल र सिलासमाथि आक्रमण गर्न साथ दियो। त्यहाँका हाकिमहरूले पावल र सिलासको लुगाहरू च्याती दिए र मानिसहरूलाई कुट्ने आदेश दिए। ^{१३}तिनीहरूले पावल र सिलासलाई धेरैपल्ट कुटपिट गरे अनि तिनीहरूलाई जेलमा थुने। जेलका अधिकारीलाई तिनीहरूले भने, “यिनीहरूलाई खुबै होशियारी साथ पहरा दिनु!” ^{१४}जेलको अधिकारीले त्यस्तो विशेष आदेश सुनेपछि पावल र सिलासलाई निक्कै भित्र पुग्ने जेलमा थुने। उनले तिनीहरूका खुट्टा ठिङ्गरामा कसे।

^{१५}मध्यरात तिर पावल र सिलासले प्रार्थना र प्रभुको भजनहरू गाइरहेका थिए। अन्य कैदीहरूले तिनीहरूलाई सुने। ^{१६}अचानक त्यहाँ ठूलो भूईँचालो आयो जसले जेलको जग पनि हल्लियो। त्यसपछि तुरुन्तै जेलको सबै ढोकाहरू खोलिए। सबै कैदीहरू बाँधिएका साङ्गलाहरूबाट मुक्त भए। ^{१७}जेल अधिकारी जागे। उसले जेलका सबै ढोकाहरू खोलिएका देखे। कैदीहरू अघि नै भागी सकेको कुरा उसले साँचो। अतः तरवार निकालेर जेल अधिकारी आफैलाई मार्न तयार भएको थियो। ^{१८}तर पावल चिच्यायो, “आफैलाई घात नगर। हामी सबै जना यहीं छौं।”

खास आत्मा भूतवाट भएको एक आत्मा जसले खास बुद्धि दियो।

^{२६}जेल अधिकारीले बत्ती ल्याउन आदेश गरे। त्यसपछि उ डरले काम्दै भित्र दौड्यो उ पावल र सिलासको सामु लड्यो। ^{३०}त्यसपछि तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्यो अनि भन्यो, “महोदयहरू! मुक्ति पाउनलाई मैले के गर्नु पर्ला?”

^{३१}तिनीहरूले उसलाई भने, “प्रभु येशूमा विश्वास गर तब तिमी र तिम्नो घरका मानिसहरूले मुक्ति पाउनेछन्।” ^{३२}असर्थ पावल र सिलासले प्रभुको सन्देश जेल अधिकारी र उसको घरमा भएका सबैलाई भने। ^{३३}तिनै रात छिप्पिसकेको थियो, त्यसकारण जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई लिएर तिनीहरूका घाउहरू धोइदिए। तुरन्तै जेल अधिकारी र उसको जम्मा कुटुम्बलाई बत्तिसमा दिइयो। ^{३४}तब जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई आफ्नो घर लगे अनि केही भोजन गराए। उ र उसको कुटुम्बका सबै मानिसहरू अत्यन्तै खुशीभए किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई विश्वास गरेका थिए।

^{३५}अर्को बिहान हाकीमहरूले केही सिपाहीहरूलाई जेल अधिकारीकहाँ खबर दिएर पठाए; “ती मानिसहरूलाई छोडीदिनु!”

^{३६}जेल अधिकारीले पावललाई भन्यो, “हाकीमहरूले यी सिपाहीहरू तिमीहरूलाई छोड्न लाउन पठाएका हुन। तपाईंहरू अब शान्तिले जान सक्नु हुन्छ।”

^{३७}तर पावलले सिपाहीहरूलाई भने, “तिम्नो हाकीमहरूले हामीले गल्ती गरेको कारण प्रमाण गर्न सकेनन्। तर तिनीहरूले हामीलाई मानिसहरूका अगाडि कुट-पिट गरे अनि जेलमा थुने। हामी रोमी नागरिक हौं, यसैले हाम्रो अधिकार छ। अहिले तिनीहरूले हामीलाई गुप्ती रूपमा पठाउन चहान्छन्? होइन! तिनीहरू स्वयं आउनु पर्छ अनि हामीलाई बाहिर निकाल्नु पर्छ।”

^{३८}सिपाहीहरूले जे पावलले भने ती हाकीमहरूलाई सुनाई दिए। जब हाकीमहरूले पावल र सिलास रोमी नागरिक भनेर जाने, तिनीहरू भयग्रस्त भए। ^{३९}अतः तिनीहरू पावल र सिलासकहाँ आएर आफ्नो भूल प्रति क्षमा-याचना गरे। तिनीहरूले पावल र सिलासलाई जेलबाट निकालेर शहर छाडी जाऊ भने। ^{४०}तर तिनीहरू जेलबाट निस्के पछि सिधै लिडियाको घरतिर लागे। तिनीहरूले त्यहाँ कतिपय दाजु-भाइहरूलाई देखे र तिनीहरूलाई उत्साह दिए। त्यसपछि पावल र सिलास आफ्नो बाटो लागे।

थिस्सलोनिकामा पावल र सिलास

१७

पावल र सिलास अम्फिपोलिस र अपोल्लोनिया भएर आफ्नो यात्रातिर लागे। तिनीहरू थिस्सलोनिका भन्ने शहरमा आई पुगे। जहाँ यहूदीहरूको एउटा सभाघर थियो। ^२पावल त्यस सभाघरमा यहूदीहरूलाई हेर्न सधैं भैँ गए। ती विश्राम दिनहरूमा धर्मशास्त्रको विषयमा पावलले उनीहरूसँग चर्चापरिचर्चा गरे। ^३पावलले यहूदीहरूसित धर्मशास्त्रको व्याख्या गरिरहे अनि उनले ख्रीष्ट मर्ने पछि र मृत्युबाट जाग्न पर्छ भन्ने यथार्थ बताए। पावलले भने, “यी मानिस येशू जसको विषयमा म तिमीहरूलाई घोषणा गरी रहेछु उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।” ^४कतिपय यहूदीहरूले उनको कुरा विश्वास गरे अनि पावल र सिलाससँग सम्मिलित हुने निर्णय गरे। त्यहाँ अनेकौं धर्मभक्त ग्रीक पुरुषहरू र अनेक विशिष्ट नारीहरू जो थिए तिनीहरू पनि पावल र सिलाससँग सामेल भए।

^५तर जुन यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्, डाह गरे। तिनीहरूले केही दुष्ट मानिसहरू जो बजारमा घुमिदिइथे भाडामा ल्याए। ती दुष्ट मानिसहरूले त्यहाँ थुपेर शहरमा खैलाबैला मच्चाउन थाले। तिनीहरू पावल र सिलासलाई खोज्न जेसनको घर गए। तिनीहरू पावल र सिलासलाई जनसमक्ष ल्याउन चाहन्थे। ^६तर ती मानिसहरूले पावल र सिलासलाई भेटेनन्। यसैले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई तान्दै घचेट्दै नगरका अधिकारीहरू समक्ष ल्याए। तिनीहरू कराए, “यी मानिसहरूले संसारको प्रत्येक ठाँउमा नै समस्या खडा गरेका छन्। अहिले तिनीहरू यहाँसम्म पनि आईपुगे! ^७जेसनले आफ्ना घरमा तिनीहरूलाई बास दिए। तिनीहरू सबैले सिजरको नियमहरू विरुद्ध काम गरिरहेछन्। तिनीहरू भन्छन्, येशू नाउँको अर्कै एक जना राजा छन्।”

^८नगर अधिकारीहरू र अन्य मानिसहरूले ती आरोपहरू सुने अनि तिनीहरू एकदम खिन्न भए। ^९तिनीहरूले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई जरिमाना तिर्न लगाए अनि तिनीहरूलाई छाडी दिए।

पावल र सिलास बिरिया तिर जान्छन्

^{१०}त्यही रात विश्वासीहरूले पावल र सिलासलाई बिरिया भन्ने नगर तर्फ पठाए। बिरियामा तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघरमा गए। ^{११}यी यहूदीहरू थिस्सलोनिकामा भन्दा असल थिए। तिनीहरूले खुबै

चासो लिएर पावल र सिलासले भनेको संदेश सुनिरहेथे। यहूदीहरूले प्रत्येक दिन धर्मशास्त्र पढ्ने गर्थे। तिनीहरू कुरा सत्य नै हो की भनेर जान्न चाहन्थे।^{१२} तिनीहरू धेरैले विश्वास गरे औ धेरै प्रमुख ग्रीक पुरुष र नारीहरूले पनि ती कुराहरू विश्वास गरे।^{१३} तर जब यहूदीहरूले बिरियामा पनि पावल र सिलासले परमेश्वरको वचनको विषयमा प्रचार गरिरहेको थिस्सलोनियामा थाहा पाए, तिनीहरू बिरियामा पनि आए। अनि तिनीहरूले आएर बिरियाका मान्छेहरूलाई भड्काए अनि आन्दोलित पार्न शुरू गरे।^{१४} यसैले विश्वासीहरूले पावललाई समुद्रतटमा भट्टै पठाए। तर सिलास र तिमोथी त्यही बिरियामा बसे।^{१५} विश्वासीहरू जो पावलसँग गए तिनीहरूले पावललाई एथेन्स सम्म पुऱ्याए। तब तिनीहरू तिमोथी र सिलासलाई पावलको खबर लिएर गए। खबरमा थियो: “जतिसवदो चाँडो मकहाँ आईहाल।”

एथेन्समा पावल

^{१६} पावलले तिमोथी र सिलासलाई एथेन्समा पखिँहेका थिए। पुरा नगर नै मूर्तिहरूले भरिएको देखेर पावलको हृदय विचलित थियो।^{१७} सभाघरमा पावल यहूदीहरू र धर्मभक्त ग्रीकहरूसँग बात गरे। पावलले बजारमा डुली हिड्ने मानिसहरूसँग पनि बात गरे।^{१८} त्यहाँ कतिपय इपिक्जुरिया र स्तोइक दार्शनिकहरूसँग निक्कै विचार-विमर्ष भयो।

तिनीहरू मध्ये कतिले भने, “यो कथा वाचकले के भन्न खोजिरहेको छ?” जब पावलले येशू अनि उहाँको मृत्युबाट बौरी उठेको वर्णन गरिरहेथे। केही अरूले भने, “उसले अन्य कोही देवताहरूका विषयमा कुरा गरेको जस्तो लाग्छ।”^{१९} तिनीहरूले पावललाई अरैयापागस महासभामा लगे। तिनीहरूले भने, “जुन नयाँ शिक्षा तपाईं प्रचार गर्नु हुदैं हामीलाई यो विषयमा केही बताउनु सक्नु हुन्छ? ^{२०} यस्तो प्रकारको कुरा हामीले अधि कहिल्यै सुनेका थिएनौं।” हामी तैपाईंको शिक्षाको अर्थ बुझ्न चाहन्छौं।”^{२१} एथेन्सका सम्पूर्ण मानिसहरू र अन्य देशहरूबाट आएका मानिसहरू जो एथेन्समा थिए तिनीहरू अत्यन्तै नयाँ विचारको विषयमा कुरा गरेर र सुनेर आफ्नो सबै समय बिताइरहन्थे।

^{२२} त्यसपछि पावल अरैयापागस महासभा अगाडि उभिए र भने, “एथेन्सका मानिसहरू, म तपाईंहरूलाई प्रत्येक तरिकामा अति धार्मिक पाउँछु। ^{२३} म तपाईंहरूको

नगर भित्र गएँ अनि तपाईंहरूले पुज्ने कुराहरू पनि देखे। मैले त्यहाँ एउटा वेदी पनि पाए जहाँ लेखिएको रहेछ: ‘अनजान देवतालाई।’ तपाईं त्यस देवतालाई पूज्नु हुँदो रहेछ जसलाई जान्नुहुन्न। म उही परमेश्वरको विषयमा भनीरहेछु! ^{२४} उहाँ त्यही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सारा संसार बनाए र संसारका सबै थोक बनाए। उहाँ धरती र स्वर्गका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ मानिसहरूले बनाएका मन्दिरहरूमा बस्नु हुन्न। ^{२५} उहाँनै जीवन, प्राण र प्रत्येक चीज मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ। उहाँलाई मानिसहरूको कुनै सहयोगको खाँचो छैन। उहाँलाई चाहेका सबै कुराहरू उहाँसँग छन्। ^{२६} परमेश्वरले प्रारम्भमा एकजना पुरुष बनाउनु भयो अनि त्यही मानिसबाट विभिन्न मानव जाति बनाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई संसारको प्रत्येक ठाउँमा पनि बस्न दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई कति समय सम्म र कुन अञ्चलमा बस्ने पक्का गरिदिनु भयो। ^{२७} परमेश्वरले उहाँलाई मानिसहरूले खोजेको चाहनु हुन्थ्यो। हुन सक्छ तिनीहरूले वरिपरि उहाँलाई अध्यारोमा खोज्नु अनि पाउलान। तर वास्तवमा उहाँ हामी प्रत्येकबाट टाढो हुनुहुन्न।

^{२८} ‘हामी उहाँसँगै बाँच्छौं। हामी उहाँसँगै हिड्छौं। हामी उहाँसँगै छौं।’

जस्तो तपाईंहरूका कविहरूले पनि भने:

‘हामी उहाँकै बालकहरू मात्र हौं।’

^{२९} हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। यसैले, हामीले यस्तो सोच्नु पर्दैन कि परमेश्वर सुन, चाँदी अथवा ढुङ्गाका मूर्ति जस्ता हुनुहुन्छ। उहाँ मानव कल्पनाले बनिएका कुनै कला जस्तो हुनुहुन्न। ^{३०} बितेका दिनहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरलाई बुझेनन्, तर उहाँले ध्यान दिनु भएन। तर अब, परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई प्रत्येक ठाउँमा आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न आदेश दिनु हुन्छ। ^{३१} परमेश्वरले संसारका सारा मानिसहरूलाई ठीक सँग जाँच एक दिन निर्णय गरी सक्नु भएको छ। यो गर्नुको लागि उहाँले एकजना मानिसलाई उपयोग गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले पहिल्यै एक व्यक्ति चुन्नु भएको थियो अनि परमेश्वरले मृत्युबाट बौराएर यो प्रत्येकलाई प्रमाण दिनुभयो!”

^३जब तिनीहरूले येशू मृत्युबाट बौरी उठेको विषयमा सुने कतिपयले गिल्ला गरे। तर अरूले भने, “कोही अर्को समयमा यस विषयमा तिमिले हामीलाई अभिमानेछौ।” ^३पावल तिनीहरूबाट गए। ^३तर कतिपय मानिसहरूले पावलसँग सम्मिलित भए अनि विश्वासी बने। ती विश्वास गर्नेहरूमा एकजना डियुसियस थिए। उनी अरियोपेगस महासभाका एक सदस्य थिए। अर्को विश्वास गर्ने व्यक्ति एक डामारिस नाउँ भएकी स्त्री थिई र केही अरूहरूले पनि विश्वास गरे।

कोरिन्थमा पावल

१८ पछि, पावलले एथेन्स छोडे अनि कोरिन्थ गए। ^१तिनले त्यहाँ अक्वीला नाउँ भएको एकजना यहूदी भेटे। अक्वीला पोन्टस भन्ने प्रदेशमा जन्मिएका थिए। तर उनी र उनकी पत्नी प्रिस्किला भर्खरै इटालीबाट कोरिन्थ आईपुगेका थिए किनभने क्लौडियसले* सबै यहूदीहरूले रोम छोड्नु पर्छ भन्ने आदेश गरेका थिए। पावल तिनीहरूलाई भेट्न गए। ^२तिनीहरूको काम पावलले जस्तै तम्बू बनाउने गर्थे। पावल तिनीहरू सँगै बसे र तिनीहरूसँग तम्बू बनाउने काम गरे। ^३प्रत्येक शबाथको दिन पावल सभाघरमा यहूदीहरू र ग्रीकहरूसँग कुरा गर्थे। तिनले येशूमा विश्वास पार्न लगातार तिनीहरूलाई प्रयत्न गरिरहे।

^४सिलास र तिमोथी म्यासिडोनियाबाट पावललाई भेट्न कोरिन्थमा आए। त्यसपछि आफ्ना समय मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्नमा बिताए। उनले यहूदीहरूलाई येशू नै ख्रीष्ट हुन भनेर देखाए। ^५तर यहूदीहरूले पावलको शिक्षाहरू ग्रहण गरेनन्। यहूदीहरूले एकदमै निम्दनीय वचनहरू लगाए। अतः पावलले आफ्नो लुगाहरूबाट धुला भारे। उनले यहूदीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू मुक्ति चाँहदैनौ भने, त्यो तिमीहरूकै गल्ती हुनेछ! मैले आफूले सक्दो गरेँ। अब म अयहूदीहरू कहार्ँ जानेछु।” ^६पावल सभाघरबाट बिदा लिए अनि टाइटस जुसटस नाउँ भएको मानिसको घरमा गए। त्यस मानिस सत्य परमेश्वरको पूजाहारी थियो। उसको घर सभाघरकै अर्कोपट्टि थियो। ^७क्रिस्पस सभाघरको प्रमुख थिए। क्रिस्पस र अन्य सबै मानिसहरू जो उनको घरमा बस्दथे उनीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे। कोरिन्थका धेरै

मानिसहरूले पनि पावलको समाचार ध्यान लगाएर सुने अनि विश्वास गरे अनि बपतिस्मा लिए।

^८राती पावलले दर्शन पाए। यो दर्शनमा प्रभुले तिनलाई भने, “नडराऊ! लगातार मानिसहरूसँग बोलीरहौं! नरोक! ^९म तिमीसँग छु। तिमीलाई नोकसान पार्न कुनै प्रयत्न सफल हुदैन। मेरा धेरै मानिसहरू यस नगरमा छन्।” ^{१०}पावल त्यहाँ डेढ वर्षसम्म बसे, अनि तिनीहरू माफ परमेश्वरको वचनको शिक्षा दिए।

पावललाई गल्लियो सामु ल्याइयो

^१गल्लियो अखैयाका अञ्चलका राज्यपाल भए। कोही यहूदीहरूले उनीसित मिलेर पावलको विरोध गरे। तिनीहरूले पावललाई न्यायलयमा लगे। ^२यहूदीहरूले गल्लियोलाई भने, “यस मानिसले हाम्रो कानुनको विरुद्ध ईश्वर पूज्नु भनेर मानिसहरूलाई फकाउने चेष्टा गर्दछ।”

^३पावलले केही भन्न लागेका थिए तर गल्लियोले यहूदीहरूलाई भने, “म तिमीहरूका कुरा सुने थिएँ, यदि यी कुराहरू गल्ती अथवा अपराधपूर्ण कामका भए। ^४तर यी शब्दहरू, नाउँहरू र तिमीहरूकै व्यवस्था विषयको हो। यसर्थ यी समस्याहरू तिमीहरू आफैँ मिलाऊ। म त्यस्ता प्रकारका कुराहरूमा न्यायकर्ता हुन चाहन्नु।” ^५तब तिनीहरूलाई गल्लियोले न्यायलयबाट विदा दिए।

^६तब तिनीहरूले सभाघरका अध्यक्ष सोस्थेनिजलाई पक्रे अनि न्यायलय सामुने तिनलाई कुटे। तर गल्लियोले यसमा केही चासो देखाएन।

पावल एन्टओक फर्के

^१पावल दाजुभाइहरू सँग धेरै दिन बसे। त्यसपछि विदा लिएर जलपथबाट सिरिया गए। प्रिस्किला र अक्वीला पनि तिनीसँगै थिए। क्रिक्रियामा परमेश्वरसँग आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्न पावलले आफ्नो केश कटाए। ^२त्यसपछि तिनीहरू एफिससमा गए। त्यहाँ तिनले प्रिस्किला र अक्वीलालाई छाडी राखे। तिनी एफिससमा हुँदा सभाघरमा गए अनि यहूदीहरूसँग बात गरे। ^३तिनीहरूले पावललाई अभैँ केही दिनसम्म बस्ने आग्रह गरे तर तिनले मानेनन्। ^४पावलले विदा लिएर हिँड्ने बेलामा भने, “यदि परमेश्वरको इच्छा भयो भने म तपाईंहरूकोमा आउनेछु।” अनि तिनी एफिससबाट जलयात्रा गरेर गए।

^२पावल सिजरिया नगरमा गए। तब मण्डलीलाई अभिवादन गर्न उनी यरूशलेम सम्म गए अनि तब एन्टिओक भरे। ^३त्यहाँ तिनी केही समय बसे। त्यसपछि त्यहाँबाट तिनी गलातिया र फ्रिगिया प्रदेशहरूमा गए। अनि चेलाहरूको उत्साह बढाए।

अपोल्लस एफिसस र अखैयामा

^२अपोल्लस नाउँ भएको एकजना यहूदी एफिससमा आए। उनी अलेक्जेन्ड्रिया भन्ने नगरमा जन्मिएका थिए। उनी एक विद्वान व्यक्ति थिए। उनलाई धर्मशास्त्रमाथि राम्रो ज्ञान थियो। ^२उनले प्रभुको मार्गको विषयमा राम्ररी सिकेका थिए अनि पुरा उत्साहित थिए। येशूका विषयमा उनले जे जति कुरा गरे सबै सही थियो। तर उनले यूहन्नाले बताएको बपतिस्माको विषयमा मात्र जान्दथे। ^२उनी सभाघरमा निर्धक्क बोल्न थाले। प्रिस्किला र अक्वीलाले उनले भनेको सुने। तिनीहरूले उनलाई आफ्नो घरमा लगे अनि परमेश्वरको बाटोको विषयमा उनलाई अभि स्पष्ट पारेर बुझाई दिए। ^२अपोल्लस अखैया देशमा जान इच्छुक थिए। यसैले एफिससका दाजुभाईहरूले उनलाई सहयोग गरे। अखैयामा भएका येशूका चेलाहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ अपोल्लसलाई लिनु पनि चिठ्ठी लेखे। अखैयामा प्रभुको अनुग्रहले गर्दा येशू प्रति यी चेलाहरूका विश्वास थियो अनि अपोल्लस तिनीहरूको ठूलो सहायक भने। ^२उनले सबै मानिसहरूका समक्ष यहूदीहरूको विरोधमा वहस गरे। अपोल्लसले प्रत्यक्ष यहूदीहरू गलत भएको प्रमाण गरे। उनले धर्मशास्त्रको आधारमा येशू नै ख्रीष्ट हुन भन्ने प्रमाण दिए।

पावल एफिससमा

१९ अपोल्लस कोरिन्थ नगरमा भएको बेला, पावल एफिससको बाटो भएर धेरै ठाउँहरू भ्रमण गरिरहेका थिए। एफिससमा पावलले कतिपय चेलाहरू भेटे। ^३पावलले उनीहरूलाई सोधे, “के तिमीहरूले विश्वास गर्दा पवित्र आत्मा पायो?”

तिनीहरूले भने, “हामीले कहिल्यै पनि पवित्र-आत्मा छ भन्ने सुनेका छैनौं।”

^३तब पावलले सोधे, “कस्तो प्रकारको बपतिस्मा तिमीहरूले लियो?” तिनीहरूले भने, “यूहन्नाले बताएको अनुसार बपतिस्मा हामी लिएका छौं।”

^४पावलले भने, “यूहन्नाले मानिसहरूलाई आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्ने चाहनेलाई बपतिस्मा दिन्थे। यूहन्नाले भन्थे एकैजनालाई मात्र विश्वास गर जो उ पछि आईरहेछन्। तिनी येशू हुन्।”

^५जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरूले प्रभु येशूको नाउँमा बपतिस्मा लिए। ^६त्यसपछि पावलले तिनीहरूमाथि हातहरू राखीदिए अनि पवित्र आत्मा तिनीहरूमा आउनुभयो। तब तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरू बोल्न थाले र अगमवाणीहरू गर्न थाले। ^७तिनीहरू यो हूलमा लगभग बाहजना थिए।

^८पावल सभाघरमा गए अनि सहाससँग बोले। तीन महिनासम्म पावलले त्यसै नै गरे। उनले यहूदीहरूसँग वहस गर्थे अनि तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रेरित गर्थे। ^९तर कतिपय यहूदीहरू कठोर थिए। तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले परमेश्वरको बाटोको विषयमा धेरै निन्दनीय कुराहरू मानिसहरू समक्ष गरे। यसर्थ पावलले तिनीहरूलाई छाडे अनि चेलाहरूलाई साथमा लिएर हिँडे अनि हरेक दिन टिरान्सको पाठशालामा गएर वहस गर्नेगर्थे। ^{१०}पावलले यस्तो काम दुईवर्षसम्म गरे। यस्तो कार्यको कारणले गर्दा, प्रत्येक यहूदी र ग्रीकले एशिया देशमा प्रभुको वचन सुने।

स्केवाका छोराहरू

^{११}परमेश्वरले केही असाधारण चमत्कारहरू गर्नलाई पावललाई प्रयोग गर्नु भयो। ^{१२}पावलले चलाएका रूमालहरू र लुगाहरू लगेर तिनीहरूले विमारीहरूमाथि राखे। जब तिनीहरूले यसो गरे तिनीहरू निको हुन्थे अनि दुष्ट आत्माहरू तिनीहरूबाट बाहिर निस्कन्थे।

^{१३-१४}कतिपय यहूदीहरू ठाउँ ठाउँ डुल्दै दुष्ट आत्माहरू मानिसहरूबाट हटाइदिन्थे। स्केवाका सातजना छोराहरूले त्यस्तो गर्थे (स्केवा प्रमुख पूजाहारी थिए) तब यी यहूदीहरूले प्रभु येशूको नाउँ प्रयोग गरी मानिसहरूबाट दुष्ट आत्माहरू भगाउने चेष्टा गर्थे। तिनीहरू भन्थे, “म तँलाई त्यो येशूको नाउँमा जसको नाउँ पावलले प्रचार गर्छ, आदेश गर्छु, बाहिर आइज।”

^{१५}तर एक पल्ट एउटा दुष्ट आत्माले ती यहूदीहरूलाई भन्यो, “म येशूलाई चिन्दछु, अनि पावललाई चिन्दछु, तर तिमीहरू चाँहि को हो?”

^{१६}तब त्यस मान्छे जसमा दुष्ट आत्मा चढेको थियो त्यो उफ्रिएर ती यहूदीलाई भन्थ्यो। उ सबै भन्दा

वलियो थियो। उसले तिनीहरूलाई कुट्यो र तिनीहरूको लुगाहरू च्यातिदियो। ती यहूदीहरू त्यस घरबाट नाङ्गे र घाइते अवस्थामा भागे। ^{१९}एफिससका सम्पूर्ण मानिसहरू, यहूदीहरू र ग्रीकहरूले यी कुराहरू थाहा पाए अनि निकै डराए अनि तिनीहरू सबैले प्रभु येशूको नाउँमा धेरै भन्दा धेरै सम्मान गर्न थाले। ^{१८}धेरै मानिसहरू पनि जो विश्वासी भएका थिए, अघि आए अनि तिनीहरूको दुष्ट कार्यहरू सबैको सामु स्वीकारे। ^{१९}कतिपय विश्वासीहरूले टुनामुना प्रयोग गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्नो टुनामुनाका पुस्तकहरू ल्याए अनि सबैको अघि ती पुस्तकहरू जलाए। ती पुस्तकहरूको मूल्य भण्डै पचास हजार चाँदीका सिक्काहरू जति अनुमान गरियो। ^{२०}यस्तो प्रकारले, प्रभुको वचन चारैतिर फैलिन थाल्यो अनि मानिसहरूमा जोडले प्रभाव पार्दै गयो।

पावलको यात्रा गर्ने योजना

^{२१}तब कुराहरू भइसकेपछि, पावलले म्यासिडोनिया र अख्रैया अनि यरूशलेम जाने योजना बनाए। पावलले सोचे, “यरूशलेम भ्रमण गरिसके पछि म रोम भ्रमण गर्छु।” ^{२२}तिमोथी र इरास्तस दुइजना पावलका सहकर्मीहरू थिए। पावलले तिनीहरूलाई म्यासिडोनिया अगाडि नै पठाए। पावल केही समयको लागि एशियामै बसे।

एफिससमा अशान्त

^{२३}तर त्यस समयमा एफिससमा ठूलो अशान्ति भएको थियो। यो अशान्ति परमेश्वरको मार्गको विषय लिएर भएको थियो। ^{२४}त्यहाँ डेमेत्रियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनले चाँदीको काम गर्थे। उनले देवी आर्तेमिस मन्दिरको चाँदीको सानो नमुनाहरू बनाए। यसरी यस्तो शिल्पी कर्मीहरूलाई निकै काम दिएर पैसा दिए। ^{२५}डेमेत्रियसले यी सबै सुनारहरूलाई र यस्ता व्यवसायसित सम्पर्कित मानिसहरूलाई भेला गरे अनि तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू राम्ररी जान्दछौ, यस कामबाट हामीले निकै पैसा कमाउँछौ।” ^{२६}तर हेर, यो पावल भन्ने मान्छेले के गरिरहेछ! सुन उसले के भनिरहेछ! पावलले धेरै जनालाई प्रभावित र परिवर्तन गरिसक्यो। उसले यहाँ एफिससमा र एशियाको सारा देशहरूमा यस्तो कार्यहरू गरिसकेको छ। पावलले भन्दछ कि मानिसहरूले बनाएको देवताहरू साँचो देवताहरू होइनन्। ^{२७}पावलले भनेका त्यस्ता कुराहरूले मानिसहरू हाम्रो

पेशा विरुद्ध हुने खतरा हुन्छ। तर त्यहाँ अर्को खतरा पनि छ: मानिसहरूले सोचन सक्लान कि महान देवी आर्तेमिसको मन्दिर कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन! त्यस अवस्थामा उनको महानता नष्ट हुनेछ। आर्तेमिस देवी सारा एशिया र संसारको प्रत्येक ठाउँमा नै पूजिन्छन्।”

^{२८}यस्तो कुरा सुनेपछि तिनीहरू क्रोधित भए। तिनीहरू चिच्चाउन थाले, “आर्तेमिस, एफिससका महान देवी हुन्।” ^{२९}नगरका सबै मानिसहरू अस्तव्यस्त भए। तिनीहरूले गायस र अरिस्तार्खसलाई समाते। (यी दुई मानिसहरू म्यासिडोनियावासी थिए र पावलसँग यात्रा गरीरहेका थिए) सबै मानिसहरू रङ्ग-भवन तिर दगुरे। ^{३०}पावल पनि त्यस भित्र जान चाहन्थे, अनि मानिसहरूको भीडलाई सम्बोधन गर्न चाहन्थे तर येशूका चेलाहरूले तिनलाई जान दिएनन्। ^{३१}त्यस देशका कतिपय नेताहरू पावलका मित्र थिए। तिनीहरूले उनलाई खबर पठाए। तिनीहरूले पावललाई तमाशा-घरभित्र नजानु भनेर भने। ^{३२}कतिपय मानिसहरू एउटा कुरामा चिच्याई रहेका थिए कतिपय अर्को कुरामा चिच्याई रहेका थिए। त्यो सभा अन्योलपूर्ण थियो। धेरै मानिसहरूले त्यहाँ आफू किन आएका थिए बुझ्दै बुझेका थिएनन्। ^{३३}यहूदीहरूले अलेकज्याण्डर नाउँ भएको एकजना मानिसलाई जनताको अगाडि उभ्याए। मानिसहरूले उनलाई के गर्नु अब भनेर भने। अलेकज्याण्डरले आफ्नो हात ती भीड भएतिर हल्लाए किनभने उसले तिनीहरूलाई व्याख्या गरेर बुझाउन चाहन्थे। ^{३४}तर जब मानिसहरूले चाल पाए कि अलेकज्याण्डर एक यहूदी थिए, तिनीहरू सबैबाट दुई घण्टा सम्म एउटै स्वर आयो, “एफिससवासीहरूको आर्तेमिस महान हुन्।”

यो आवाज दुई घण्टा सम्म चालिरह्यो।

^{३५}त्यसपछि नगरका हाकीमले तिनीहरूलाई शान्त पार्ने प्रयास गरे अनि भने, “एफिससका मानिसहरू हो! के संसारमा कोही मानिस छन् जसले एफिसस नगरको महा देवी आर्तेमिस मन्दिर छ अनि उनको मूर्ति जो स्वर्गबाट भरेको हो भन्ने जान्दैन? ^{३६}कुनै मानिसले पनि त्यो सत्य होइन भन्न सक्तैन। यसर्थ तिमीहरू शान्त हौ अनि केही गर्न भन्दा अगाडि सोच।” ^{३७}तिमीहरूले यी मानिसहरूलाई ल्यायौ, तर तिनीहरूले हाम्रो देवी विरुद्ध एक शब्द पनि निन्दा गरेका छैनन्। तिनीहरूले मन्दिरबाट केही पनि चोरेका छैनन्। ^{३८}हाम्रो न्यायालयहरू छन् अनि त्यहाँ निर्णायकहरू छन्। डेमेत्रियस र उनका

कारीगरहरूको कसैको विरोधमा केही छ भने तिनीहरू न्यायलयहरू जाऊन्। न्यायलयमा तिनीहरूले आपसमा दोषारोपन गरून्। ^{३६}अरु अभ्र केही चर्चा गर्न बाँकी रहे ती कुराहरू नगरवासीहरूको नियमित सभाले मिलाउने छ। ^{३७}किनभने आज यहाँ घटेको घटनाको कारणले अब दङ्गाको दोष आउने सम्भावना छ। किनभने आजको यस सभाको जब कुनै ठोस कारणै छैन, यस समस्याको विषयमा वास्तवमा वयान दिन सकिँदैन।” ^{३८}शहरका हाकिमले यति भनेर सबैलाई घर-घर जान भन्नुभयो।

पावल म्यासिडोनिया र ग्रीस जाँदछ

२० जब गडबडी शान्त भयो, पावलले येशूका चेलाहरूलाई उनलाई भेट्न भनी बोलाए। उनले तिनीहरूलाई उत्साह दिए र विदा लिए। पावल तिनीहरूसँग विदा लिएर म्यासिडोनिया गए। ^२म्यासिडोनिया भएर जाँदा उनले येशूका चेलाहरूलाई उत्साह दिन धेरै कुरा गरे। तब उनी ग्रीस गए। ^३उनी त्यहाँ तीन महिना बसे। उनी समुद्रयात्राबाट सिरिया जान ठीकठाक पर्दथे, तर उनको विरुद्धमा कोही यहूदीहरूले षडयन्त्रहरू रचेका थिए। यसैले पावलले म्यासिडोनिया भएर सिरिया जाने निर्णय लिए। ^४कतिपय मानिसहरू उनीसँग थिए। तिनीहरू थिए: पाईरसको छोरो बिरियावासी सोपाटर, थिस्सलोनिकावासी, अरिस्तार्खस र सिकन्दस, डर्बी शहरका निवासी गायस, तिमोथी अनि एशियाबाट दुईजना जो टाडिकिकस र त्रोफिमस थिए। ^५तिनीहरू हामी भन्दा अघि गए अनि तिनीहरूले हामीलाई त्रोअसमा परिचय दिए। ^६अखमीरी रोटीको चाड पछि हामी समुद्रयात्रा गरेर फिलिपीतिर गयौं। हामीले ती मानिसहरूलाई पाँचदिनपछि त्रोआसमा भेट्यौं। हामी त्यहाँ सात दिन बस्थ्यौं।

त्रोआसमा पावलको अन्तिम यात्रा

^७सप्ताहको पहिलो दिन, हामी सबै प्रभुको भोज खान एकत्रित भयौं। पावलले अर्को दिन विदा लिने सम्झी तिनीहरूसँग बात मारे। पावलले मध्यरातसम्म गफ जारी राखे। ^८हामी माथिल्लो तल्लामा जहाँ भेला भएका थियौं। त्यहाँ धेरै बत्तीहरू झिलिमिलि बलिरहेको थियो। ^९त्यहाँ एक युटाइकस नाउँको युवा थियो जो इयालमा बसिरहेको थियो। पावल गफमा मस्त थिए, अनि युटाइकसलाई निद्राले ग्रस्त पार्यो। अन्तमा, युटाइकस

त्यही निदायो अनि खिरकीबाट तेस्रो तल्लाबाट भूँड्या पछारियो। जब मानिसहरू उनलाई उठाउन भनी गए तब तिनी मरीसकेका थिए। ^{१०}पावल युटाइकस कहाँ ओर्लिए। उनले घुँडा टेकेर अड्कालो हाले। पावलले अन्य विश्वासीहरूलाई भने, “सुर्ता नगर, यिनी जिउँदै छन्।” ^{११}पावल फेरि माथिल्लो तल्लामा गए। उनले रोटी टुक्राए अनि खाए। पावल तिनीहरूसँग धेरै बेरसम्म कुरा गरिरहे। उनको गफ सकिन्दा मिर्मिरे बिहान भईसकेको थियो। त्यसपछि पावल गए। ^{१२}मानिसहरूले त्यस युवकलाई लिएर घर गए। उनी जिउँदै थिए अनि तिनीहरूलाई आराम भयो।

त्रोआस देखि मिलेटसको यात्रा

^{१३}हामी अस्सोस तिर समुद्रयात्रामा पावल भन्दा अघि गयौं। हामीले प्रथम पावललाई नै भेट्यौं। उनले हामीसँग अस्सोसमा भेट्ने र जहाजमा सामेल हुने योजना गरे। पावलको जमीनबाटै अस्सोस जाने इच्छाले गर्दा यस्तो कार्यक्रम बनाए। ^{१४}पछि पावललाई हामीले अस्सोसमा भेट्यौं। अनि उनी हामीसँग जहाजमा आए। हामी सबै मितिलेनेमा गयौं। ^{१५}हामी जाहजबाटै गयौं अनि अर्को दिन चिओस टापु पुग्यौं। अर्को दिन हामी समुद्रयात्रा गरेर सामोस भन्ने टापू गयौं। एकदिन पछि हामी मिलेटस पुग्यौं। ^{१६}पावलले पहिले नै एफिससमा नरोकिने भनेर निर्णय लिएका थिए। उनी एशियामा धेरै दिन बस्न पनि चाहान्न्। उनी हतारमा थिए किनभने उनी सम्भव भए पेन्तिकोस पर्वमा यरूशलेममा हुन चाहन्थे।

पावल एफिससवासी बुजुकहरूसँग बोल्दछ

^{१७}मिलेटसबाट पावलले एफिससमा खबर पठाएँ अनि त्यहाँ खबरमा पावलले एफिससका मण्डलीका अग्रजहरूलाई उनी कहाँ आई दिने निमन्त्रण गरे। ^{१८}जब अग्रजहरू आए, पावलले तिनीहरूलाई भने, “म एशियामा पहिलो पल्ट आएको दिनदेखि नै तिमीहरू जान्दछौं, तिमीहरूसँग जति समय बिताएँ, म कस्तो प्रकारले बसे। ^{१९}तर यहूदीहरूले मेरो विरुद्ध धेरै षडयन्त्रहरू गरे जसले गर्दा मैले धेरै दुःख पाँएँ। तर नम्रता र आँशुले मैले प्रभुकै सेवा गरे। ^{२०}मैले प्रत्येक दिन तिमीहरूकै भलाईको लागि जति पनि काम गरेँ। मैले येशूको विषयमा सुसमाचार तिमीहरूलाई भने अनि मैले मानिसहरूको अघि अनि तिमीहरूको प्रत्येक घरमा

सिकाँए। ^{२१}मैले सबै यहूदीहरू अनि ग्रीकहरूलाई हृदयहरू परिणत गर्न परमेश्वरमा आउनु भनें। मैले तिनीहरू सबैलाई हाम्रो प्रभु येशूमाथि विश्वास गर भनें। ^{२२}तर अब पवित्र आत्माको आदेश पालन गर्ने पर्छ। म यरूशलेम जानै पर्छ र म जान्दिन त्यहाँ मेरो के गति हुन्छ। ^{२३}म यति जान्दछु कि प्रत्येक नगरमा पवित्र आत्माले भन्छ कि बन्धन र कष्टहरूले यरूशलेममा मलाई परिवर्तित गरेको छ। ^{२४}म मेरो आफ्नै जीवनलाई ध्यान दिन्। मुख्य कुरो मैले मेरो कार्य गरी सक्नु पर्छ। म त्यो कार्य सिद्धाउन चाहन्छु जुन प्रभु येशूले सुम्पिनु भयो मानिसहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचार भन्नु।

^{२५}अनि अब मलाई ध्यान दिएर सुन। म जान्दछु कि तिमीहरू कसैले पनि मलाई फेरि कहिल्यै देख्ने छैनौं। म तिमीहरूसँग सधैं थिएँ, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार भने। ^{२६}यसर्थ आज म भन्न लागीरहेछु कि म निःसन्देह छु -यदि तिमीहरू मध्ये कसैले मुक्ति पाएनौं भने परमेश्वरले मलाई दोष लगाउनु हुने छैन! ^{२७}म यो भन्न सक्छु किनभने म जान्दछु कि मैले तिमीहरूलाई सबै कुराहरू भने जुन तिमीहरूले जानोस् भन्ने परमेश्वर चाहनु हुन्थ्यो। ^{२८}तिमीहरू आफैँ र सबै बगालको निम्ति सावधान बस। पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई त्यो बगालको हेरचाह गर्न अनि परमेश्वरको मण्डलीको गोठालो गर्न सुम्पिनु भएको छ, जुन परमेश्वरले मण्डलीलाई आफ्नै रगतले किन्नु भएको छ। ^{२९}म जान्दछु कि म गई सके पछि कतिपय पुरुषहरू तिमीहरूका दलमा आउनेछन्। तिनीहरू क्रुर ब्वाँसोहरू जस्ता हुन। तिनीहरूले यो बथानलाई ध्वंस पार्ने कोशिश गर्नेछन्। ^{३०}तिमीहरूका आफ्नै भ्रुण्डबाट पनि त्यस्ता मानिसहरू देखा पर्नेछन् जसले सत्य कुरोलाई बढ्याउने छन्। तिनीहरूले येशूका चेलाहरूलाई विभाजित गराउन चेष्टा गर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई पछ्याउनु भन्नेछन्। ^{३१}यसैले सावधान रहौं! प्रत्येक दिन यो कुरा याद गर्नु: म तिमीहरूसँग तीन वर्षसम्म थिएँ। त्यस समय भरि मैले तिमीहरूलाई चेतावनी दिइरहेँ। मैले रात-दिन तिमीहरूलाई शिक्षा दिए। म प्रायः तिमीहरूको लागि रोएँ पनि।

^{३२}अब म तिमीहरूलाई परमेश्वरको जिम्मामा अनि उहाँको अनुग्रहको संदेशमा छाडेर जाँदछु जसले तिमीहरूलाई बलियो बनाउनेछ। त्यो सन्देशले तिमीहरूलाई आशीवाद दिनेछ जुन परमेश्वरले उनका सबै पवित्र मानिसहरूलाई

दिनुहुन्छ। ^{३३}मैले कहिल्यै पनि आफ्नो लागि कसैको पैसा र लुगाहरू चाहिनँ। ^{३४}तिमीहरू जान्दछौं मैले आफ्नो र जो मसँग थिएँ तिनीहरूको खाँचो पूर्ति आफैँ गरेँ। ^{३५}मैले तिमीहरूलाई सधैं म जस्तै खट भनेर देखाएँ अनि जो दुर्बल छन तिनीहरूलाई मद्दत गर भनें। मैले प्रभु येशूको वचन याद गर्न सिकाँएँ। येशूले भन्नुभयो, 'लिनु भन्दा पनि दिनुमा नै धेरै आनन्द छ।'

^{३६}जब पावलले ती कुराहरू भनिसके, उनी घुँडा टेकेर बसे र प्रत्येकले मिलेर प्रार्थना गरे। ^{३७-३८}तिनीहरू प्रत्येक नै रोए, धेरै रोए। तिनीहरू अत्यन्त उदास भए कारण पावलले भनेका थिएँ कि विशेष गरी अब तिनीहरूले उनलाई कहिल्यै देख्ने छैनन्। तिनीहरूले पावललाई अङ्गालो हाले र चुम्बन गरे। तिनीहरू उनलाई विदा दिन जहाज सम्म गए।

पावल यरूशलेम जाँदछ

२१ हामीले अग्रजहरू अलग पारे पछि जहाज चल्न शुरू भयो। हामी समुद्रयात्रा गरेर सोभ्रे कस टापू गयौं। अर्कोदिन रोडसको टापूमा आयौं। त्यहाँ देखि पटारा पुग्यौं। ^२पटारामा हामीले एक जहाज पायौं जो फोनिसिया पार गरेर गईरहेथ्यो। हामी जहाजमा समुद्रयात्रा गरेर गयौं। ^३हामी साइप्रस टापूको छेउमा पुग्यौं। हामी त्यसलाई उत्तरदिशा तर्फ हेर्न सक्दथ्यौं तर हामी रोकिएनौं। हामी सिरिया देशमा गयौं। हामी टायर नगरमा थामियौं किनभने जहाजले बोकेको माल वस्तु फार्नु थियो। ^४हामीले टायर नगरमा येशूका चेलाहरू भेट्यौं र उनीहरूसँगै सात दिन बस्यौं। तिनीहरूलाई पवित्र आत्माले दिएको खबरको आधारमा तिनीहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनी चेतावनी दिए। ^५तर जब हामीले त्यहाँको भ्रमण शेष गर्छौं, विदा लियौं र यात्रा जारी नै राख्यौं। सबै येशूका चेलाहरू यहाँ सम्म कि स्वान्सीमानिसहरू र केटाकेटीहरूले पनि हामीलाई विदा दिन नगर बाहिरसम्म आए। हामी सबैले किनारमा घुँडा टेक्यौं अनि प्रार्थना गर्छौं। ^६त्यसपछि हामीले विदा लिएर जहाजमा चढ्यौं। चेलाहरू घरतिर फर्के।

^७हामी टायर देखि आफ्नो यात्रा जारी राख्दै टोलेमाइस नगरमा गयौं। हामीले चेलाहरूलाई स्वागत गर्छौं र उनीहरूसँग एकदिन बस्यौं। ^८अर्को दिन टोलेमाइस नगर छाड्यौं अनि सिजरिया नगरमा गयौं। हामी फिलिपको

घरमा गयो र बस्यौ। फिलिप सुसमाचार प्रचार गरेर परमेश्वरको सेवा गरिरहेका थिए। उनी सातजना विशेष सहयोगी मध्ये एकजना थिए।^६ उनका चारजना अविवाहित छोरीहरू थिए र तिनीहरूले अगमवाणी गर्ने प्रतिभा पाएका थिए।^७ त्यहाँ धेरै दिन बसेपछि, एकजना अगमवक्ता अगाबस यहूदीयाबाट आए।^८ तिनी हामी कहाँ आए र पावलको पेटी मागे। त्यसपछि अगाबसले त्यो पटीले हात र खुट्टा बाँधि अनि भने, "पवित्र आत्मा, भन्नुहुन्छ, 'यो पेटी जसको हो उसलाई यसरी यरूशलेमा यहूदीहरूले बाँधेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई अ-यहूदी मानिसहरू कहाँ सुम्पिन्छन्।'"

^९हामी सबैले ती शब्दहरू सुन्यौं। यसैले हामीहरू र येशूका अरू स्थानीय चेलाहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनेर विन्ती गर्यौं।^{१०} तर पावलले भने, "तिमीहरू किन रोई रहेछौ? किन मलाई यति साह्यो खिन्न पारी रहेछौ? म यरूशलेममा बाँधिन तयार छु। म प्रभु येशूको नाउँको निम्ति मर्न सम्म तयार छु!"

^{११}हामीले उनलाई यरूशलेमबाट टाढा राख्न सकेनौं। अतः हामीले उनलाई विन्ती गर्न छोडी दियौ र भन्यौ, "हामी प्रार्थना गर्छौ कि जे प्रभुले चाहनु हुन्छ त्यही हुनेछ।"

^{१२}त्यसपछि हामी यरूशलेमतिर जान तयार भयौं।^{१३}सिजरियावासी येशूका कतिपय चेलाहरू हामीसँग गए। ती चेलाहरूले हामीलाई साइप्रसका मानिस मनासोनको घरमा लगे। मनासोन येशूका एकजना एकदम पुरानो चेला थिए। तिनीहरूले हामीलाई उनको घरमा लगे र हामी त्यही बस्यौ।

पावल याकूबलाई भेट गर्न जाँदछ

^{१४}यरूशलेममा विश्वासीहरू हामीलाई देखेर अत्यन्त खुशी भए।^{१५} अर्कोदिन, याकूबलाई भेट्न पावल हामीसँग गए। सबै अग्रजहरू पनि त्यहाँ थिए।^{१६} पावलले प्रत्येकलाई अभिवादन गरे अनि परमेश्वरले अयहूदीहरूको बीचमा उनको सेवकहरूको माध्यमले सबै कामहरू गरे एक एक गरी वृत्तान्त सुनाए।^{१७} जब अग्रजहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। त्यसपछि तिनीहरूले पावललाई भने, "भाइ, तिमीहरूले देख्छौ कि कति हजारौ यहूदीहरू विश्वासीहरू भए। तर तिनीहरू सबैले सोच्छन् कि मोशाको व्यवस्था खुबै महत्वको हो।^{१८} अरू देशहरूमा अयहूदीहरू माभ्रमा

बस्ने यहूदीहरूलाई तिमीले मोशाको व्यवस्था पालन नगर्नु भनी शिक्षा दियो भन्ने तिनीहरूले सुनेका छन्। तिनीहरूले सुनेका छन् कि यहूदीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई खतना गर्नु पर्दैन र हाम्रो रीतिरिवाज मान्नु पर्दैन भनी तिमीले शिक्षा दियो।^{१९} के गर्नु पर्ने? यहाँ यहूदी विश्वासीहरूले तिमी आएको निश्चय चाल पाउनेछन्।^{२०} यसर्थ के गर्नु पर्ने हो हामी बताउँछौ: हाम्रा चारजना मानिसहरूले परमेश्वरलाई वाचा गरेका छन्।^{२१} धिनीहरूलाई लिएर जाऊ र तिनीहरूसँगै आफू पनि चोखिए। तिमीले तिनीहरूको केश खोरेने पैसा देऊ। यसो गरे यो प्रमाण हुनेछ कि तिम्रो विषयमा तिनीहरूले जे सुने त्यो सत्य होइन। तिनीहरूले तिमीले मोशाको नियम तिम्रो आफ्नै जीवनमा पालन गरेको देखेछन्।^{२२} अ-यहूदी विश्वासीहरूको विषयमा हामीले तिनीहरूलाई चिठी यसो भन्दै पठाएका छौ:

'मूर्तीहरूमा चढाएको खाद्य नखानू रगत नखानू निमोठेर मारेको पशु नखानू कुनै प्रकारको यौन-पाप नगर्नू।'"

पावलको पत्राऊ

^{२३}पावल ती चारजना मानिसहरू आफ्नो साथ लिएर गए र तिनीहरूका चोखिने उत्सवमा भाग लिए। त्यसपछि चोखिने दिनको समापन कहिले हुने अनि तिनीहरू प्रत्येकलाई भेटी दिइने त्यसको उद्घोषणा गर्न तिनी मन्दिर भित्र गए।

^{२४}जब सात दिन बित्न लागेको थियो कतिपय एशियाका यहूदीहरूले पावललाई मन्दिर प्राङ्गणमा देखे। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई उत्तेजित बनाए अनि पावललाई पत्रे।^{२५} तिनीहरू जोडले चिच्याए, "यहूदीहरू हो, हामीलाई सघाऊ। यही मानिस हो जसले मोशाको व्यवस्थाको विरुद्ध, आफ्नै मानिसहरूका विरुद्ध, यी मन्दिरको विरुद्ध शिक्षा दिइरहेछ। यो मानिसले यी कुराहरू सबै मानिसहरूलाई चारैतिर सिकाइरहेछ। अनि उसले कतिपय अयहूदीहरूलाई मन्दिरको प्राङ्गणमा ल्याएको छ। उसले यस पवित्र ठाउँलाई अशुद्ध पारेको छ।"^{२६} यहूदीहरूले यसो भनेको कारण उनीहरूले एफिससका त्रोफिमसलाई पावलसँग यरूशलेमा देखेका थिए अनि सोचे कि उसलाई पावलले मन्दिर क्षेत्र भित्र ल्याएको छ।

पावल मानिसहरूसँग बोल्छ

^{३०}यरूशलेममा खलबल मच्चियो। मानिसहरू सबै तिरबाट दौडेर आए अनि पावललाई पक्रे अनि तानेर मन्दिरको क्षेत्रबाट बाहिर निकाले। मन्दिरको प्रवेशद्वारहरू तुरून्तै बन्द भए। ^{३१}जब मानिसहरूको भीडले पावललाई मार्न तरखर गर्दै थिए रोमन सेनापतिले सम्पूर्ण नगरमा गण्डागोल भइरहेको सूचना पाए। ^{३२}सेनापति तुरन्त त्यस ठाउँमा पुगे केही सेना अधिकारीहरू र सेनाहरू साथमा लिएर पुगे। मानिसहरूले सेनापति र सेनाहरू आएका देखे, तिनीहरूले पावललाई कुटपिट गर्न छोडे। ^{३३}तब सेनापति पावलको छेउमा गएर पक्राउ गरे। सेनापतिले आफ्ना सेनाहरूलाई उसलाई दुड्टा साङ्गलाहरूले बाँध्नु भनी हुकूम दिए। त्यसपछि सेनापतिले सोधे, “यो मानिस को हो? उसले के गल्ती गरेको छ?” ^{३४}कतिपय मानिसहरूले एकथरीका कुराहरू गरिरहेका थिए अनि अन्य कतिपय मानिसहरूले अर्को थरीका कुराहरू गरिरहेका थिए। यस्तो अन्योलका कुराहरूले गर्दा सेनापतिले सत्य कुरा पत्ता लगाउन सकेनन। तसर्थ, सेनापतिले सेनाहरूलाई सेना भवनमा पावललाई लैजान भन्ने हुकूम गरे। ^{३५-३६}सम्पूर्ण जनसमूह तिनीहरूका पछि आए। जब सिपाहीहरू सिंढीका छेउमा आईपुगे, तब तिनीहरूले मानिसहरूको दङ्गाको कारणले पावललाई बोकेर लगे। मानिसहरू तिनीहरूलाई पछ्याउदै कराए, “त्यसलाई मार!”

^{३७}सेनाहरू पावललाई सैन्यभवनमा लैजान तयार थिए। तर पावल सेनापतिसँग बोले। उनले सोधे, “तपाईंलाई केही भन्न सक्छु?”

सेनापतिले भने, “अरे! तिमी ग्रीक भाषा बोल्छौ?” ^{३८}मैले सोचेको व्यक्ति तिमी होइन रहेछौ? मैले तिमीलाई मिश्रदेशवासी सम्भरहेको थिए जसले (सरकारको विरुद्ध) केही अधि विद्रोह गर्न थालेको थियो। र उ मरूद्यानमा चार हजार ज्यानमाराहरूका अगुवा भएका थिए।”

^{३९}पावलले भने, “म सिलिसियाका देशबाट आएको यहूदी हुँ म त्यहाँ प्रसिद्ध नगर टार्ससको नागरीक हुँ। दया गरेर, मलाई मानिसहरूसँग बोल्न दिनुहोस्।”

^{४०}सेनापतिले पावललाई मानिसहरूसँग बोल्नु अनुमति दिए। अतः उनी सिंढीमा उभिए अनि उनले हातको इशाराले मानिसहरू शान्त हुनु भने। जब मानिसहरू शान्त भए पावल तिनीहरूसँग बोले। उनले यहूदी भाषामा तिनीहरूसँग बोले।

२२ पावलले भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, र पिताहरू मलाई ध्यान दिएर सुन! तिमीहरूका सामु म आफ्नो बचाउको पक्षमा कुरा गर्नेछु।” ^१पावलले यहूदी भाषामा बोलेको यहूदीहरूले सुने। जब पावलले यहूदी भाषा बोलेको यहूदीहरूले सुने तिनीहरू भन चुपचाप बसे। पावलले भने, ^२“म एक यहूदी हुँ। म सिलिसिया प्रदेशको टार्ससमा जन्मेको हुँ। तर म यही नगरमा हुर्किएको हुँ। म गमलीयलको* शिष्य थिए। उहाँले मलाई हाम्रा पिता पुर्खाहरूका नियम अनुसार कडासँग प्रशिक्षण गराउनु भयो। म परमेश्वरमा अत्यन्त उत्साही छु तिमीहरू जस्तै आज जो यहाँ छौ। ^३जसले येशूको मार्ग अपनाए तिनीहरूलाई मैले मृत्युको मुखसम्म खेदो गरे। मैले पुरुष र नारीहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुने। ^४प्रधान पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण बूढा यहूदी अगुवाहरू यसका साक्षी छन्। दमीशकका यहूदी दाजु-भाइहरूको निम्ति तिनीहरूबाट मैले चिट्ठी लिएँ। म त्यहाँ पनि येशूका चेलाहरूलाई पक्राउन र तिनीहरूलाई दण्ड दिलाउनु यरूशलेम ल्याउन भनी गएको थिए।

पावलले आफ्नो परिवर्तन बारे भन्छ

^५“म दमीशकको बाटो जाँदै गर्दा अचानक एक घटना घट्यो। त्यति बेला मध्याह्न भएको थियो जब म दमीशक नजिक पुगेको थिएँ। अचानक आकाशबाट एक शक्तिशाली ज्योति मेरो वरिपरि चम्कियो। ^६म भूडँमा लडे। मलाई केही भनिरहेको एक आवाज सुनेँ, ‘शावल, शावल, तिमीले किन मलाई सताइरहेछौ?’ ^७मैले सोधेँ, ‘तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?’ त्यस आवाजले भन्यो, ‘म नासरतको येशू हुँ, जसलाई तिमीले सताइरहेछौ।’ ^८मानिसहरू जो मसँग थिए तिनीहरूले ज्योति देखे, तर ती ‘एक’ मसँग जो बात गर्दै हुनुहुन्थ्यो, त्यो आवाज तिनीहरूले सुनेनन्। ^९मैले भने, ‘मैले के गर्नु पर्ला प्रभु?’ प्रभुले जवाब दिनु भयो, ‘उठ अनि दमीशक जाऊ। तिमीले गर्नु पर्ने मैले ठीक गरेको काम त्यहाँ तिमीलाई भनिने छ।’ ^{१०}मैले केही देख्न सकिन किनभने त्यो तीब्र उज्यालो ज्योतिले मलाई अन्धा बनायो। मसँग

भएका मानिसहरूले मलाई मेरो हात समातेर दमीशक लगे।

^{१२}“दमीशकमा एकजना हनानिया नाउँ भएको मानिस थिए। उनी मोशाको व्यवस्था पालन गर्ने श्रद्धालु भक्त थिए। त्यहाँ बस्ने यहूदीहरूले उनलाई सम्मान गर्थे। ^{१३}हनानिया मकहाँ आए अनि भने, ‘भाइ शावल! तिमी दृष्टि प्राप्त गर!’ अचानक मैले उनलाई देख्न सकेँ। ^{१४}हनानियाले भने, ‘हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीलाई उहाँको इच्छा जान्न, ती धार्मिकतालाई देख्न अनि उहाँको मुखबाट शब्दहरू सुन्न पहिल्यै चुनिसक्नु भएको थियो। ^{१५}सबै मानिसहरूको निम्ति तिमी उहाँको साक्षी बन्ने छौ। तिमीले उनीहरूलाई आफुले देखेका र सुनेका कुराहरू भन्ने छौ। ^{१६}अब तिमी बेसी नपर्ख। उठ, उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरेर बप्टिस्मा लेज र तिमा पापहरू परखाल।’

^{१७}त्यसपछि, म यरूशलेम फर्केँ। जब म मन्दिरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ मैले एक दर्शन पाँए। ^{१८}मैले येशूलाई देखे र उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘भक्तृ गर, यरूशलेम छोडी हाल तुरुन्तै किनभने मानिसहरूले मेरो विषयमा तिमीले दिएको साक्षी स्वीकार्ने छैनन।’ ^{१९}मैले भने, ‘तर प्रभु, मानिसहरूले जान्दछन् कि म नै एक हुँ जो तपाईंको विश्वासीहरूलाई सभाघरहरूभित्र पक्रन र कुट्न गर्छे।’ ^{२०}मानिसहरूले यो पनि जान्दछ कि तपाईंको साक्षी, स्तिफनसको जब रगत बग्यो, म त्यहाँ पनि त्यस काण्डमा सहयोग गर्दै उनलाई मार्नेहरूको लुगाहरू रूँगेर बसेको थिएँ!’ ^{२१}तर येशूले मलाई भन्नु भयो, ‘गर्द हाल तुरुन्तै अब म तिमीलाई टाढा अ-यहूदीहरू भएकोमा पठाउने छु।’

^२पावलले भनेको यो अन्तिम कुराहरूमा मानिसहरूले ध्यान दिनु। उनीहरूले उनको कुरा उनले त्यति भनुजेल सम्म सुने। तब प्रत्येक व्यक्ति चिच्याए, “उसलाई मार! उसलाई संसारदेखि हटाई देऊ। यो बाँचन योग्य छैन!” ^३तिनीहरूले कराउँदै उनीहरूका लुगाहरू फ्याँकी दिए। तिनीहरूले धूलोहरू हावामा उडाए। ^४तब सेनापतिले सिपाहीहरूलाई भने पावललाई सैन्य भवनमा लैजाऊ। उनले सिपाहीहरूलाई कुटपीट गरेर तिनलाई जाँच गर्न आदेश दिए। यसो गर्दा कतै मानिसहरू किन यसरी तिनको विरोधमा कराइरहेछन् जान्न सकिने तिनी आशा गर्दै थिए। ^५यसैले कुटपीट गर्न सिपाहीहरूले पावललाई बाँधे थिए। तर पावलले त्यहाँ उभिरहेको

सेना अधिकारीलाई भने, “के एक रोमी नागरिकलाई जो दोषी हो भन्ने प्रमाण नै भएन, तिमी कोरा लगाउने अधिकार छ?”

^६जब सेना अधिकारीले त्यस्तो सुने उ सेनापति कहौँ गएर ती कुरा भने। सेना अधिकारीले भन्यो, “तिमी जान्दछौ तिमीले के गरिरहेका छौ? यो व्यक्ति रोमी नागरिक हो।”

^७सेनापति पावलकहाँ आए र भने, “मलाई भन तिमी साँच्चै रोमी नागरिक हो?”

पावलले जवाब दिए, “हजुर।”

^८सेनापतिले भने, “मैले एक रोमी नागरिक हुनलाई धेरै पैसा खर्च गरेको र तिरको छु।”

तर पावलले भन्यो, “म रोमी नागरिक भएँ जन्मेको थिएँ।”

^९ती मानिसहरू जसले पावललाई प्रश्नहरू गर्न तयार भइरहेका थिए, पावललाई छोडेर गए। सेनापति डराई रहेका थिए किनभने उसले पावललाई अधिबाटै बाँधिसकेको थियो अनि पावल एक रोमी नागरिक थिए।

पावल यहूदी अगुवाहरूसँग बोल्दछ

^१सेनापतिले यहूदीहरू किन पावललाई दोष्याइरहेछन् बुझ्न चाहन्थे। यसर्थ अर्को दिन उनले मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदीहरू अनि सारा महासभालाई भेला हुने आदेश दिए। सेनापतिले पावललाई बाँधिका साङ्गलाहरू खोलिदिए। त्यसपछि पावललाई ल्याए अनि तिनीहरूको सामुन्ने उभ्याए।

२३ पावलले यहूदी-महासभालाई हेरे अनि भने, “मेरा दानु-भाइहरू हो, मैले आज सम्म मेरो जीवन राम्रो विचारमानै बिताँए।” ^२हनानिया, प्रधान पूजाहारी पनि त्यहाँ थिए। हनानियाले पावलले भनेको सुने र मानिसहरूलाई आदेश दिए जो पावलकै मुखमा हिकाउनु जो छेउमा उभिएका थिए। ^३पावलले हनानियालाई भने, “परमेश्वरले पनि तिमीलाई हिकाउनु हुनेछ। तिमी एकमैला भिन्ना जस्तो छौ जुन सेतो रंगले पोतेको छ। मोशाको व्यवस्था अनुसार मेरो न्याय गर्न तिमी त्यहाँ बसिरहेका छौ यद्यपि तिमी मलाई हिकाउने आदेश दिएर कानुन अमान्य गरिरहेका छौ।”

^४पावलको छेउमा उभिरहेका मानिसहरूले भने, “तिमीले त्यसरी प्रभुको प्रधान पूजाहारीसँग बात गर्नु हुँदैन,

तिमीले उनलाई निन्दा गरीरहेछौ!" ^५पावलले भने, "दाजु-भाइहरू, मलाई थाहा थिएन कि उनी प्रधान पूजाहारी हुन। धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, 'तिमीले तिम्रा मानिसहरूका अगुवाको विषयमा खराब कुराहरू गर्नु हुँदैन।'*"

^६सभामा कतिपय मानिसहरू सदुकीहरू थिए र अन्य फरिसीहरू थिए। यो सोचेर पावलले एउटा विचार निकाले। उनी महासभाप्रति चिच्याएँ, "मेरा दाजु-भाइहरू, म फरसीको फरसी छोरो हुँ। म यहाँ मुद्दामा छु किनभने म विश्वास गर्छु मानिसहरू मृत्युबाट बौरी उठने छ!"

^७जब पावलले त्यसो भने, त्यहाँ फरिसी र सदुकीहरू माफ गहन तर्कहरू शुरु हुन थाल्यो। ती सभा विभाजन भयो। ^८सदुकीहरूको विश्वास थियो मानिसहरू मरेपछि तिनीहरू फेरि जिउँदो हुँदैनन्, अनि स्वर्गदूत अथवा आत्मा हुँदैन। तर फरिसीहरू यी सबैमा विश्वास गर्छन्। ^९ती सबै जना यहूदीहरू जोड-जोडले चिच्याउन थाले। कतिपय शास्त्रीहरू, जो फरसीहरू थिए उभिए र तर्क गरे, "हामीले यस मानिसको विरुद्ध कुनै गल्ती पाएनौ। हुनसक्छ दमीशकको बाटोमा स्वर्गदूतले अथवा आत्माले उर्सेंग बोल्थो होला!"

^{१०}तर्क लडाईंमा बदलियो। यहूदीहरूले पावललाई टुक्रा टुक्रा पार्नेछन् भनेर सेनापति डराए। यसैले सेनापतिले सिपाहीहरूलाई तल गएर पावललाई यहूदीहरूबाट लिईकन सैन्य-भवनमा राख्न लगाए।

^{११}अर्को रात, प्रभु येशू आउनु भयो अनि पावलको छेउमा उभियो। "सहासी बन! जसरी तिमीले यरूशलेममा मेरो विषयमा भन्यौ, रोममा पनि गएर मेरो विषयमा बताउनु पर्छ।"

केही यहूदीहरूले पावललाई मार्न योजना

^{१२}अर्को बिहान कतिपय यहूदीहरूले पावललाई मार्न योजना बनाए। तिनीहरूले जब सम्म पावललाई मार्दैनौ न खाने नै छौ न पिउने नै छौ भन्ने प्रतिज्ञा गरे। ^{१३}चालीस जना भन्दा धेरै यहूदीहरू त्यस समूहमा थिए जसले यस षडयन्त्रमा भाग लिए। ^{१४}ती यहूदीहरू मुख्य पूजाहारीहरू र बूढा अगुवा पूजाहारीहरू भएकामा गए अनि भने, "हामी आफैले प्रतिज्ञा गरेको छौ कि हामी

पावललाई नमारुञ्जेल सम्म न केही पिउँछौ न केही खाने छौ।" ^{१५}अतः यसैले हामी तपाईंहरूलाई यस्तो गराउन चाहन्छौ: तँपाईंहरूसँग अनि यहूदी अगुवाले सेनापतिलाई पावल तँपाईंहरूसँग ल्याउनु भनी खबर पठाउनु होस। तिनलाई भन्नुहोस् कि पावलसँग तँपाईंले धेरै प्रश्नहरू गर्नु छ। पावल यहाँ आई पुग्न अधि नै हामी उसलाई मार्न तयारी भई बस्नेछौं।"

^{१६}तर पावलको भानिजले यो षडयन्त्र थाहा पाए। उनी सैन्य भवनमा गए र पावललाई सुनाइदिए। ^{१७}तब पावलले एकजना सेना अधिकारीलाई बोलाए अनि भने, "यस जवानलाई सेनापतिकहाँ लिएर जाऊ। उसकोमा उनको निमित्त खबर छ।" ^{१८}अतः सेना अधिकारीले त्यस जवान मानिसलाई सेनापतिकहाँ लगे। अधिकारीले भन्यो, "कैदी पावलले भन्यो कि यस जवान मानिसलाई तँपाईं कहाँ लैजाउनु, किनभने यसकोमा तपाईंको लागि खबर छ।"

^{१९}सेनापतिले त्यस जवान मानिसलाई एकांत ठाउँमा लगे, जहाँ उनीहरू खुलासँग बात मार्न सक्थे। सेनापतिले भने, "तिमीले मलाई केही भन्नु चहान्छौ?"

^{२०}त्यस जवान मानिसले भन्यो, "यहूदीहरूले पावललाई अभ्र धेरै प्रश्न गर्ने निहँमा तपाईंलाई भोलि महासभामा पावललाई ल्याई मान्ने निर्णय गरेका छन्।" ^{२१}तर तिनीहरूलाई विश्वास नगर्नुहोस। त्यहाँ चालीस जना भन्दा धेरै मानिसहरू छुकेर पावललाई मार्न बसेकाछन्। तिनीहरूले उनलाई नमारे सम्म न पिउने, न खाने कसम खाएका छन्! अहिले तिनीहरू तपाईंको सम्मतिको निमित्त पर्खिरहेका छन्।"

^{२२}सेनापतिले त्यस जवानमानिसलाई यसो भनेर पठाईदिए। "कसैलाई पनि तिमीले यसो भने भनेर नभनू!"

पावललाई सिजरिया पठाईयो

^{२३}त्यसपछि सेनापतिले दुइ सैन्य अधिकारीहरूलाई डाके। अनि भने, "सिजरिया जानको निमित्त २०० सिपाहीहरू ७० घोड सवार र २०० भालाधारी सिपाहीहरू तयार पार। तिनीहरू राती ६ बजे हिड्नु तयार हुनु पर्छ।" ^{२४}केही घोडाहरू पावलको लागि पनि ल्याऊ ताकि पावललाई राज्यपाल फेलिक्सकहाँ सुरक्षित पुर्‍याउन सकिन्छ।" ^{२५}सेनापतिले यस्तो एउटा चिट्ठी पनि उनलाई लेखे।

^{२६}क्लौडियस लायसिअसबाट महामहि राज्यपाल फेलिक्सलाई: नमस्कार।

^{२७}यहूदीहरूले यो मानिसलाई पत्रेका थिए अनि मार्ने योजना गरिरहेका थिए। मैले चाल पाएँ कि उनी एक रोमी नागरीक रहेछन्। अतः म मेरा सिपाहीहरूसँग गएँ अनि उसलाई बचाएँ। ^{२८}म जान्नु चाहन्थे कि तिनीहरूले उनलाई किन दोष लगाईरहेका छन्। यसैले मैले तिनीहरूका महासभामा उनलाई पुर्खाएँ। ^{२९}मैले थाहा पाएँ कि तिनीहरूकै व्यवस्थाको प्रश्नहरूको सम्बन्धमा तिनलाई दोषी ठह्राइएको रहेछ। तर ती विषयहरूमा तिनलाई जेल पठाउनु तथा मृत्यु दण्ड दिनु कुनै पनि योग्य ठहरिँदैन। ^{३०}मलाई सुनाइयो कि कतिपय यहूदीहरूले उनलाई मार्ने षडयन्त्र गरिरहेका थिए। यसैले मैले उनलाई तपाईंकहाँ तुरुन्तै पठाएँ। यहूदीहरू जसले तिनलाई दोष्याउँदैछन् तपाईं अघि उनको विषयमा यहूदीहरूसँग भएको दोष देखाउन पनि लगाएको छु।

^{३१}सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुराहरू गरे। सिपाहीहरूले पावललाई लिएर एन्टियाट्रिस नगरमा राती नै लगे। ^{३२}अर्को दिन घोडसवार पावलसँग सिजरिया गए। तर अन्य सिपाहीहरू र भालाधारीहरू यरूशलेम सैन्य-भवन तिरै फर्केर आए। ^{३३}घोडसवार सिपाहीहरू सिजरियाभित्र पसे अनि राज्यपाललाई चिट्ठी दिए। त्यसपछि उनीकहाँ पावललाई मुम्मे। ^{३४}राज्यपालकले चिट्ठी पढेर पावललाई सोधे, “तिमी कुन देशका हौं?” राज्यपालकले पावल सिलिसियाका हुन भनेर जाने। ^{३५}राज्यपालकले भने, “तिमीलाई दोष्याउनेहरू यहाँ आउँदा म तिम्रो मुद्दा लिने छु।” अनि त्यसपछि उनले पावललाई हेरोदको राजमहलमा सुरक्षित राख्न आदेश दिए।

यहूदीहरूले पावललाई दोष लगाए

२४ पाँचदिन पछि हनानिया सिजरिया गए। उनी प्रधान पूजाहारी थिए। उनले कतिपय बूढा यहूदी अगुवाहरू र तर्तुल्लस नाउँका वकीललाई आफ्नो

साथमा ल्याए। तिनीहरू राज्यपालकको सामु पावलको विरुद्ध मुद्दा उठाउन सिजरिया गए। ^२पावललाई सभामा डाकियो अनि तर्तुल्लसले उनको विरुद्ध यसो भन्दै मुद्दा पेश गर्न थाले,

“महामहिम फेलिक्स, तँपाईंले गर्दा नै हाम्रा मानिसहरूले शान्ति उपभोग गरिरहेका छन् अनि तपाईंके दूददर्शिताले हाम्रो देशमा हुन पर्ने सुधारहरू भए। ^३हामी ती कुराहरूका लागि तपाईंलाई प्रत्येक ठाउँमा र हरेक तरिकाले धन्यवाद प्रकट गर्छौं। ^४तर म तपाईंको धेरै समय नष्ट गर्न चाहिँदैन। यसर्थ म केही शब्दमा तपाईं अघि मुद्दा पेश गर्नेछु। दया गरी, धैर्यधारण गरिदिनुहोला। ^५यो मानिस एक समस्या ल्याउने व्यक्ति हो र यसले जताततै संसारभरि यहूदीहरू माभ्र दङ्गा मचाउँछ। यो नासरीदलका नेता हो। ^६यसले मन्दिर अपवित्र बनाउन खोजिरहेका थियो तर हामीले उसलाई रोक्नौं।* जब तपाईंले यस व्यक्तिलाई जाँच गर्नु हुनेछ हामीले उ माथि लगाएको सबै दोषहरू सत्य हुन भनी आफै बुझ्नु हुनेछ।” ^७अन्य यहूदीहरू सहमत भए अनि भने, “यी कुराहरू साँचिनै सत्य हुन्।”

पावल फेलिक्सको अगाडी

^१राज्यपालकले पावललाई बोल्न संकेत गर्नुभयो। अतः पावलले राज्यपाललाई जवाब दिए, “राज्यपाल फेलिक्स, म जान्दछु कि तपाईं धेरै समय देखि यस राष्ट्रको न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। यसर्थ म आफ्नो बचाउ पक्ष पेश गर्न पाउँदा खुशी छु। ^२म यरूशलेममा आराधना गर्नलाई बाह्र दिन अघि मात्र गएँ। तपाईं आफै यो सत्य हो भनेर जाँच्नु सक्नु हुन्छ। ^३यी यहूदीहरू जसले मलाई दोष लगाए उनीहरूले मलाई मन्दिरमा कसैसँग बोलेको भेटेनन्। मैले कतै सभाघर अथवा यो नगरको अन्यत्र कतै समस्या खडा गर्न भीड जम्मा गरेको छैन। ^४यी यहूदीहरूले मेरो विरुद्धमा अहिले जे दोषारोपण गरे त्यसको प्रमाण दिन सकेनन्। ^५तर म तपाईंलाई भन्दैछु: म हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई येशूका

पदहरू ६-८ पछि “... हामीले उसलाई रोक्नौं।” केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा ६ र ८ थपिन्छ: “अनि हामी आफ्नै कानूनद्वारा परिश्रित हुनु चाहान्छौं। ७तर अधिकारी ल्यायस आए अनि हामीबाट उसलाई लैजानु धेरै बल प्रयोग गरे। ८अनि हामीलाई दोष्याउनु हामी भएकोमा आउनु उनका मानिसहरूलाई आदेश दिए।”

चेलाले जस्तै आराधना गर्दछु। यहूदीहरू भन्छन् येशूको मार्ग गलत हो। तर मोशाको व्यवस्थाहरूमा बताएको प्रत्येक कुरो अनि अगमवक्ताहरूले कितापमा लेखेकाहरू म विश्वास गर्छु।^{१५} म परमेश्वरमा त्यही आशा गर्छु जो यी यहूदीहरू गर्छन कि धर्मी अनि अधर्मी मृत्युबाट वारी उठनेछ।^{१६} यही कारणले म सधैं परमेश्वर अनि मानिसहरूको अधि त्यही गर्ने प्रयास गर्छु जुन मेरो विश्वासमा सही हुन्छ।

^{१७}म धेरै वर्षदिखि यरूशलेमबाट टाढा रहेको थिए। म त्यहाँ मेरा मानिसहरूका निमित्त केही दानको उपहारहरू लिएर बलि चढाउनु फर्केको थिएँ।^{१८}जति बेला तिनीहरूले मलाई मन्दिरमा भेटे मैले शुद्धिकरण विधि सिद्धाएको थिएँ। मैले मेरो वरिपरि कुनै भीड जम्मा गरेको थिइन न त त्यहाँ मैले कुनै प्रकारको अशान्ति नै बनाएको थिएँ।^{१९}तर कतिपय एशियाबाट आएका यहूदीहरू त्यहाँ थिए। यदि तिनीहरूसँग साँच्चै मेरो विरोधमा केही साक्षी भए त्यो प्रमाण गर्न तिनीहरू यहीं हुन पर्ने।^{२०}अथवा ती यहूदीहरूलाई जो यहाँ छन् सोध्नुहोस यदि तिनीहरूले मेरो विरुद्ध केही गल्तीहरू पाएका छन् कि जति बेला म यरूशलेममा यहूदीहरूको एक महासभामा थिए।^{२१}मैले खाली तिनीहरूको समक्ष एउटै कुरोको घोषणा गरेको थिएँ: 'आज मेरो न्याय गरिदैंछ किनभने मानिसहरू मृत्युबाट जाग्नेछन् भनेर विश्वास गर्दछु।'"

^{२२}फेलिक्सले येशूमाग्न विषयमा धेरै कुराहरू जान्दथे। उनले मुद्दा स्थगित गरे अनि भने, "जब सेनापति, लायसिसअस यहाँ आउछन्, म यी कुराहरूको विषयमा निर्णय गर्नेछु।"^{२३}फेलिक्सले सैन्य अधिकारीलाई पावललाई सुरक्षामा राख्न भने। तर तिनले सैन्य अधिकारीलाई भने कि पावललाई केही स्वतन्त्र दिनु अनि उनको आवश्यकता पुरा गर्न उनको साथीहरूलाई वाधा नदिनु।

पावल फेलिक्स र उहाँको पत्नीसँग बोल्दछ

^{२४}केही दिन पछि फेलिक्स आफ्नी यहूदी पत्नीसँग आए। उनको नाउँ द्रूसिल्ला थियो। फेलिक्सले पावललाई ल्याउनु भनेर आज्ञादिए। फेलिक्सले ख्रीष्ट येशूमा विश्वासप्रति पावलले भनेको कुराहरू सुने।^{२५}तर फेलिक्स डराए जब पावलले धार्मिक जीवन, आत्मा संयम र भविष्यमा हुने न्यायको विषयमा भने। फेलिक्सले भने, "अहिले जाऊ। जब मसँग समय हुन्छ म

तिमीलाई फेरि बोलाउने छु।"^{२६}तर फेलिक्सको पावलसँग बात गर्ने अर्को कारण थियो। फेलिक्सले पावलबाट घुस पाउने आशा गरेका थिए। यसर्थ उनले पावललाई बार्म्बार बोलाएर कुराकानी गर्थे।

^{२७}तर दुइ वर्ष पछि पोर्सिस फेस्तस राज्यपाल भए। फेलिक्स अब राज्यपाल रहेनन्। तर फेलिक्सले पावललाई कैद नै बनाएर राखे। किनभने उनले यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे।

पावलले सम्राट सिजरलाई भेट्न चाहन्थे

फेस्तस राज्यपाल भए, अनि तीन दिन पछि उनी सिजरियाबाट यरूशलेम गए।^{२८}मुख्य पूजाहारीहरू र अति मुख्य यहूदी अगुवाहरूले पावलको विरुद्ध तिनीहरूको मुद्दा पेश गरे।^{२९}तिनीहरूले फेस्तसलाई तिनीहरूको लागि सहायता गरिदिने विन्ती गरे; यहूदीहरू फेस्तसबाट के चाहन्थे भने पावललाई यरूशलेम पठाइयोस। तिनीहरूले बाटैमा पावललाई मार्ने षडयन्त्र गरेका थिए।^{३०}तर फेस्तसले जवाब दिए, "हुँदैन! पावललाई सिजरियामा राखिने छ। म स्वयं पनि सिजरिया चाँडै जान्छु।"^{३१}तिमीहरूका अगुवाहरू पनि मसँग जानु पर्छ। यदि उसले केही गल्ती साँच्चिने गरेका भए तिनीहरूले सिजरियामा पावललाई आरोप लगाउन सक्छन्।"

^{३२}फेस्तस यरूशलेमा आठ-दश दिन भन्दा धेरै बसेनन्। त्यसपछि उनी सिजरिया फर्केर गए। अर्को दिन फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई उहाँकहाँ ल्याउनु अहाए। फेस्तस न्याय-आसनमा बसे।^{३३}पावल न्यायालयमा आए। यरूशलेमबाट आएका यहूदीहरू उनको वरिपरि उभिए। यहूदीहरूले पावलको विरोधमा निकै दोष देखाई धेरै अनि गम्भीर आरोपहरू ल्याए। तर तिनीहरूले त्यसको प्रमाण दिनसकेनन्।^{३४}तब पावलले आफ्नो बचाऊ पक्षमा भने, "मैले यहूदीहरूको कानुन, मन्दिर अथवा सिजरको विरुद्ध कुनै काम गरेको छैन।"

^{३५}तर फेस्तस यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे। यसैले उसले पावललाई सोधे, "के तिमीमाथि लगाइएको यी आरोपहरूमा मेरो अधि न्याय पाउन यरूशलेम जान चाहन्छौ?"

^{३६}पावलले भने, "म अहिले सिजरको न्यायालय अधि उभिएकोछु, अनि यस ठाउँमा मैले न्याय गरिनु पर्छ। मैले यहूदीहरूका विरुद्ध केही गल्ती काम गरेको छैन: यो सत्य तपाईं राम्ररी जान्नु हुन्छ।"^{३७}यदि म कुनै

अपराधको दोषी छु भने अनि मलाई मृत्यु दण्ड भोगाँउछ भने म मृत्यु दण्डदेखि भाग्ने प्रयास गर्ने छैन। तर ममाथि लगाईएका आरोपहरू आधारहीन निस्किए तब कुनै पनि व्यक्तिले मलाई यी यहूदीहरूलाई सुम्पिनु सक्तैन। म चाहन्छु मेरो मुद्दा सिजरले सुनी दिउन्।”

^{१३}फेस्तसले आफ्ना महासभासँग परामर्श गरे। त्यसपछि उनले भने, “तिमी सिजरलाई उजुर गर। यसर्थ तिमी सिजरकहाँ जाऊ।”

पावल हेरोद अग्रिपा समक्ष

^{१३}केही दिनपछि राजा अग्रिपा र वर्णिस फेस्तसलाई भेटन सिजरिया आए। ^{१४}तिनीहरू त्यहाँ धेरै दिन बसे। फेस्तसले राजालाई पावलको मुद्दाबारे बताए अनि भने, “यहाँ एकजना मानिस छ जसलाई फेलिक्सले कैदमा राखी छोडेको छ। ^{१५}जब म यरूशलेम गएँ त्यहाँका मुख्य पूजाहारीहरू र बुद्धा यहूदी अगुवाहरूले उनको विरुद्ध मुद्दा हालेकाछन्। यी यहूदीहरू मबाट उसलाई मृत्युदण्ड दिलाउनु चाहन्छन्। ^{१६}तर मैले तिनीहरूलाई भने, ‘जब केही दण्डनीय अपराध गरेको विरुद्धमा आरोप लगाईन्छ, रोमीहरूकोमा त्यो रीति छैन कि त्यस मानिसलाई अभियोक्ताहरू कहाँ गल्ती सुम्पने। प्रथम उसलाई दोषारोप गर्ने मानिसहरूसँग मुखामुख हुनुपर्छ, अनि उसले ती दोषारोपनहरूको विरुद्ध स्वयं बचाऊ गर्ने मौका पाउनु पर्छ।’ ^{१७}यसर्थ ती यहूदीहरू म सँग आए। अनि मैले समय नष्ट गरिँने। अर्को दिन म न्याय-आसनमा बसे अनि त्यस मानिसलाई यहाँ ल्याउने आदेश दिएँ। ^{१८}यहूदीहरू उठे अनि आरोप लगाए। तर यहूदीहरूले कुनै नरात्रो अपराधको लागि दोषाएनन् जुन आशा गरेको थिए। ^{१९}जुन कुरा तिनीहरूले भने त्यो आरोप खाली तिनीहरूको आफ्नै धर्मको विषय माथि मतभेद र येशू नाउँ भएको मानिसको विषयमा मात्र थियो। येशू मरे तर पावल भन्दछ उ अभै पनि जिउँदो छ। ^{२०}म यस विषयमा धेरै कुरा जान्दिन, यसैकारण मैले प्रश्नहरू गरिँने। तर मैले पावललाई भने, ‘के तिमी यरूशलेम जान्छौ, यी कुराहरूमा त्यहाँ न्याय गराउन?’ ^{२१}तर पावललाई सिजरियामा नै राखियो कारण उनी सिजरबाट निर्णय चाहन्थे। यसैले मैले आदेश दिएँ कि म जब सम्म पावललाई सिजरकहाँ पठाउन सक्तिन उसलाई लयी राख्नु।”

^{२२}अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “म त्यो मानिसको कुरा सुन्न चाहन्छु।”

फेस्तसले भने, “भोलि तपाईंले सुन्न सक्नु हुन्छ।”

^{२३}अर्कोदिन अग्रिपा र बर्णिस निकै गर्वका साथ आए। तिनीहरू न्यायालयभित्र सेनापतिहरू र नगरका प्रमुख मानिसहरू लिएर पसे। अग्रिपा र बर्णिस, सैन्य अधिकारी, सिजरियाका प्रमुख मानिसहरू न्याय-कक्षमा गए। फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई भित्र ल्याउनु भनेर हुक्म गरे। ^{२४}फेस्तसले भने, “राजा अग्रिपा र तिमीहरू सबैजना हामीसँग भेला भएका छौं, यस व्यक्तिलाई हेर। यहाँ भएका सबैजना यहूदीहरू र यरूशलेममा भएका यहूदीहरूले यस व्यक्तिको विरुद्ध गुनासो पोखेका छन् र कराए कि उसको बाँच्ने अधिकार छैन। ^{२५}जब मैले जाँचिरहेको थिएँ उसले केही यस्तो भूल गरेको मैले पाइन ताकि उसलाई मृत्यु दण्ड दिइयोस। अनि आफैले सिजरकहाँ अपील गरे। यसैकारण यिनलाई मैले रोम पठाउने निर्णय गरे। ^{२६}तर मैले उनको विषयमा सिजरलाई के लेख्ने कुनै निश्चित आधार पाइन। यसकारण उनलाई मैले तपाईंहरू सबैको समक्ष, अनि खासगरी तँपाईं राजा अग्रिपाको समक्ष उभ्याँए। म आशान्वित छु कि तपाईंहरूको प्रश्न पश्चात तपाईंहरूले सुभाक्वहरू मलाई दिनुहुनेछ ताकि म सिजरलाई केही लेख्न सक्छु। ^{२७}उसको विरोधमा दोषहरू नआँल्याई केही कैदीहरू सिजरकहाँ पठाउनु मूर्खता हो भन्ने म विश्वास गर्छु।”

पावल राजा अग्रिपा समक्ष

२६ अग्रिपाले पावललाई भने, “तिमी आफ्नो सुरक्षाको लागि बोल्न सक्ने छौ।”

यसर्थ पावलले आफ्नो हात उठाए अनि यसो भन्दै बोल्न थाले। ^{२८}“राजा अग्रिपा, तपाईंहरू अधि उभिनु पाउनु मेरो भाग्य हो, यहूदीहरूले म माथि थोपरेको दोषहरूको म जम्मै उत्तर दिनेछु। ^{२९}म अत्यन्तै खुशी छु कि म तपाईंहरूको सामुन्ने बोल्न योग्यको छु किनभने तपाईंहरू यहूदी रीतिहरू र प्रश्नहरू जुन विषयमा तिनीहरूले तर्क गर्छन सो जान्नुहुन्छ। कृपया धैर्यसाथ मलाई सुनिदिनु होस्।

^{३०}“सबै यहूदीहरूले मेरो सम्पूर्ण जीवनको विषयमा जान्दछन्। मेरो देशमा अनि यरूशलेममा पनि मेरो जीवन शैलीको विषयमा तिनीहरू जान्दछन्। ^{३१}यी यहूदीहरूले

धेरै समय देखि मलाई चिन्छन्। यदि तिनीहरूले इच्छा गरे मलाई एक असल फरिसी मान्न सक्छन्। अनि फरिसीहरूले यहूदी धर्मको व्यवस्थाहरू अन्य कुनै यहूदी समुदायले भन्दा अझ कट्टर प्रकारले मान्दछन्।^६ परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञाको भरोसामा म यस परीक्षामा अहिले खडा छु।^७ यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्ने आशामा हाम्रा बाह्र जातिहरू निमग्न रात-दिन परमेश्वरको आराधना गरिरहेका छन्। हे राजान्, यही आशाको निम्ति म यी यहूदीहरूद्वारा दोषिएको हुँ।^८ तपाईंहरूलाई परमेश्वरले मेरो मानिसहरू वौरांउनु हुन्छ भन्ने कुरा ग्रहण गर्न किन अप्ठेरो परेको?

^९“जब म फरिसी थिएँ, मैले यस्तो पनि सोचे कि नासरतका येशूको नाउँ विरुद्ध धेरै कुराहरू मैले गर्नुपर्छ।^{१०} अनि यरूशलेममा मैले विश्वासीहरूका विरुद्ध धेरै कामहरू गरे। मुख्य पूजाहारीहरूले ती विश्वासीहरूलाई जेलमा थुन्ने अधिकार दिएका थिए। जब येशूका विश्वासीहरू मारिए मैले यो राम्रो कुरा भयो भनेर सहमत दिएँ।^{११} जम्मै सभाघरहरूमा मैले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट येशूको विषयमा जबरजस्ती नराम्रो कुरो भनाएर दण्ड दिएँ। म यति क्रोधित थिएँ कि म विदेशका नगरहरूमा पनि तिनीहरूको खेदो लाउनु गएँ।

पावलले येशूलाई देखेको कुरा भन्दछ

^{१२}“एक समय, मुख्य पूजाहारीहरूले मलाई दमीशक शहर जाने अनुमति औ अधिकार दिए।^{१३} हे राजन! दमीशक जाने बाटोमा, मैले एउटा ज्योति आकाशबाट आइरहेको देखेँ। यो मध्याह्नको समय थियो। त्यसको प्रकाश सूर्यको भन्दा ज्यादा चम्किलो थियो। त्यो प्रकाश म र मसँग जाने मानिसहरूका वरिपरि चम्कियो।^{१४} हामी सबै जना भूडौंमा लड्यौं। त्यसपछि मैले यहूदी भाषामा एक आवाज सुने। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, ‘शावल, शावल, किन मलाई सताइरहेका छौ? तिमी मसँग लडेर केवल आफैलाई चोट पुऱ्याइरहेका छौ।’^{१५} मैले भने, ‘तिमी को हो प्रभु?’ प्रभुले भन्नुभयो, ‘म येशू हुँ। म त्यही हुँ जसलाई तिमी सताइरहेछौ।^{१६} उठ अनि उभिऊ! मैले तिमीलाई मेरो सेवक चुनेको छु। तिमी मेरो साक्षी भएर मानिसहरूलाई मेरो विषयमा तिमीले के देख्यौ अनि मैले के प्रकट गर्छु सबै बताउने छौ। यसैकारण म आज तिमीकहाँ आएँ।^{१७} म तिम्रो आफ्नै मान्छेहरूलाई तिमीमाथि घात पार्नु दिने छैन।

अनि म तिमीलाई अयहूदीहरूबाट पनि जोगाउने छु। म तिमीलाई ती मानिसहरू कहाँ पठाउँदछु।^{१८} तिमीले मानिसहरूलाई सत्य देखाउने छौ। मानिसहरू अन्धयोरोबाट उज्यालोमा फर्कने छन्, बल्किने छन् अनि शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरमा ढल्किनेछ। त्यसपछि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गरिनेछ अनि मेरो विश्वासले जो मानिसहरू पवित्र पारिएको छ तिनीहरूसँग एक बनाइनेछ।”

पावलले आफ्नो कार्यको विषयमा भन्दछ

^{१९}पावल लगातार बोलीरहे: “राजा अग्रिपा, स्वर्गबाट यो दर्शन मैले पाए पछि यसलाई पालन गर्न मैले अश्वीकार गरिन।^{२०} मैले मानिसहरूलाई आफ्ना हृदय र जीवन शैली परिवर्तन गर भन्न थाले। उनीहरूलाई परमेश्वर प्रति फर्क र यस्तो कार्य गर जसद्वारा तिमीहरूको हृदय अनि जीवन शैली वास्तवमा परिवर्तन भएको चाल पाइनेछ भने यी कुरा सर्वप्रथम मैले दमीशकमा भने। त्यसपछि म यरूशलेम गए अनि यहूदियाको प्रत्येक ठाउँमा गएर यी कुरा भने। म यी कुराहरू भन्न अयहूदीहरूकोमा पनि गए।^{२१} यही कारणले यहूदीहरूले म मन्दिरमा भएको समय पत्रे अनि मलाई मार्न चेष्टा गरे।^{२२} आज सम्म पनि मैले परमेश्वरको सहायता पाइरहेकोछु अनि यसर्थ म यहाँ उभिरहेको छु अनि जे देखेँ भनिरहेको छु। तर मैले नयाँ कुरा भनिरहेको छैन। मोशा र अगमवक्ताहरूले जे हुन्छ भनेका छन् म त्यही भनिरहेको छु।^{२३} तिनीहरूले भने कि ख्रीष्ट मनेछ र मृत्युबाट बौरी उठने प्रथम व्यक्ति उही हुनेछ। मोशा र अगमवक्ताहरूले भनेका थिए कि ख्रीष्टले यहूदी र अयहूदीहरूमा प्रकाश ल्याउने छ।”

पावलले अग्रिपालाई मनाउन खोज्यो

^{२४}पावलले आफ्नो बचाऊको लागि ती कुराहरू भनिरहेको बेला, फेस्तस चिच्यायो, “पावल तिमी पागल हो। तिम्रो अधिक बिद्याले तिमीलाई पागल बनायो।”

^{२५}पावलले भने, “महामहिम फेस्तस, म पागल होइन। जे कुराहरू मैले भने ती सत्य हुन्। मेरो शब्दहरू गम्भीर छन्।^{२६} राजा अग्रिपाले यी कुराहरूको विषयमा जान्नु हुन्छ। म उहाँसँग स्वतन्त्र रूपमा कुरा गर्न सक्छु। म निश्चित छु कि उहाँ कुनै यी कुराहरूमा अपरिचित हुनुहुन्न। किनभने यी कुराहरू कुनै गुप्ती जगामा घटेन।^{२७} राजा अग्रिपा! के तपाईं अगमवक्ताहरूले

लेखेको कुरामा विश्वास गर्नु हुन्छ? म जान्दछु तपाईं विश्वास गर्नु हुन्छ।

^{२८}राजा अग्रिपाले पावललाई भने, “के तिमी मलाई यति सहजै ख्रीष्टियन बनाउन सक्छौ?”

^{२९}पावलले भने, “यो सजिलो अथवा अपठेरो मेरो निमित्त मुख्य होइन। म परमेश्वरसित प्रार्थना गर्दछु कि तपाईं मात्र किन, मलाई बाँधिएको साडलो वाहेक आजका जम्मै मेरो श्रोताहरू म जस्तै हुनेछन्।”

^{३०}राजा अग्रिया, राज्यपाल फेस्तस, बर्णिस अनि तिनीहरू सँगै बसिरहेका अन्य मानिसहरू सबै जराक-जस्क उठे। ^{३१}सभाघर छाडेर गए अनि आपसमा यसो भन्दै बात गर्न लागे, “यो मान्छेलाई मारु हुँदैन, जेलमा पनि राख्नु हुँदैन; साँचि नै उसले त्यस्तो नराम्रो काम गरेको छैन जसमा कि उसलाई मृत्यु दण्ड अथवा कारावास होस।” ^{३२}अनि अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “यदि यस व्यक्तिले सिजरलाई अपील नगरेको भए ऊ छोडिनु सक्थ्यो।”

पावल समुद्रयात्राद्वारा रोम

२७ यो निश्चय गरिएको थियो कि हामी समुद्रयात्राबाट इटाली जाँदैथ्यौं। एक सैन्य अधिकारी जुलियसले पावल र अन्य केही कैदीहरूलाई पहरा दिइरहेका थिए। जुलियस सम्राटको पल्टनका थिए। ^२हामी एड्रमिटियमबाट आएको एशियाको विभिन्न ठाउँ हुँदै जाने जहाजमा चढ्यौं जुन जानु तयार थियो। हामीसँग अरिस्तार्खस थिए। तिनी म्यासिडोनियामा थिस्सलोनिकाका एक नागरीक थिए। ^३अर्कोदिन हामी सायडन शहर आई पुग्यौं। जुलियसले पावललाई भद्र व्यवहार गरे। उनले पावललाई आफ्नो साथीहरूसँग भेटन जानु दिए, ताकि तिनीहरूले पावलको आवश्यकतालाई ध्यान दिउन। ^४हामीले सायडन शहर छोड्यौं अनि हामी साइप्रस टापूको छेउ लागेर गयौं किनभने बतास हाम्रो विपरीत बहँदै थियो। ^५हामीले सिलिसिया र प्याम्फिलिया तट हुँदै समुद्र पार गस्त्रौं। त्यसपछि हामी लाइसियामा माइरा आईपुग्यौं। ^६माइरामा त्यस सैन्य अधिकारीले अलेकजाण्डरियाको जहाज पाए जुन इटाली गईरहेको थियो। अतः उसले हामीलाई यस जहाजमा राखिदिए।

^७हामी समुद्रयात्रा गरेर धेरै दिनसम्म बिस्तारै हिँड्ने रह्यौं किनभने बतास हाम्रो मार्गको विरुद्ध चलिरहेको थियो अनि स्नाइडस भन्ने ठाउँमा खुब कठिन साथ

पुग्यौं। त्यस प्रकारले हामी धेरै टाडा जान सकेनौं। अतः हामी सालमोन छेउ क्रेट टापूको दक्षिण तिर लाग्यौं। ^८खुबै कठिन साथ हामी किनारा भएर गयौं। त्यसपछि हामी सुरक्षित बन्दरगाह भन्ने ठाउँमा आयौं। लसिया भन्ने नगर त्यहाँ देखि नगीचै थियो।

^९तर हामीले निकै समय नष्ट गरेका थियौं। यो समुद्रयात्रा गर्नु भयंकर डरलाग्दो थियो किनभने यहूदीहरूका उपवासको दिन भइसकेको थियो। यसैले पावलले तिनीहरूलाई सावधान गराए र भने, ^{१०}“हेर मानिसहरू हो, म देख्छु हाम्रो यात्रा विपदजनक हुनेछ अनि नोकसान दायी केवल जहाज र सामानको निमित्त मात्र होइन हाम्रो आफ्नो ज्यानको सम्म क्षति हुनेछ।” ^{११}तर जहाजका कप्तान र मालिकले पावलको कुरामा सहमत दिएन। यसैले सेना अधिकारीले पावलले भनेको मानेन। बरु उसले मालिक र जहाज कप्तानले भनेको कुरा माने। ^{१२}अनि सुरक्षित बन्दरगाहमा शीतकालमा जहाज राख्न उचित जग्गा थिएन। यसैले धेरै मानिसहरूले जहाज त्यहाँ नराख्ने निर्णय लिए। मानिसहरूले फोनिक्स जान सकिने आशा गरे। शीतकालमा जहाज त्यहाँ रोकिन अथवा रहन सक्थ्यो। फोनिक्स एउटा दक्षिण पश्चिम अनि उत्तर पश्चिम पट्टि फर्केको क्रेट टापूको नगर थियो।

आँधी-तूफान

^{१३}त्यसपछि, मन्द बतास दक्षिणबाट बहन थाल्यो। जहाजका मानिसहरूले सोचे, “यस्तै बतासको प्रतिक्षा गरिरहेका थियौं, ऐले हामीले त्यस्तै पायौं!” अतः तिनीहरूले लङ्गर ताने। जहाजलाई क्रेटको किनार पारि लगे। ^{१४}तर त्यतिबेला तेज “उत्तरपूर्वी” बतास लो टापू पार गरेर आयो। ^{१५}त्यस बतासले जहाजलाई आफ्नो दिशातिर लगेको कारण हामी त्यसको विपरीत जान सकेनौं। यसर्थ हामीले जहाजमा आफ्नो नियन्त्रण छाड्यौं औं बतास र छाल पट्टि नै जहाज जान दियौं। ^{१६}हामी तलतिर सानो टापू क्लौदा गयौं। तब हामीले खुब कठिनसाथ जीवनरक्षक ढुंगा जहाजमा ल्याउन सक्थौं। ^{१७}जीवन रक्षक ढुंगालाई जहाजमा ल्याए पछि तिनीहरूले जहाजको वरिपरि एक साथ राखलाई डोरीले बाँधि। तर जहाज सिरटिसको बलौटे धापमा फस्न सक्छ भनेर मानिसहरू डराए। यसैले तिनीहरूले जहाजलाई वतासले नै उठावोस भनेर पाल मुनी भारे। ^{१८}अर्को

दिन, आँधीको भोक्काले जहाजलाई निकै हिकार्यो कि मानिसहरूले समानहरू जहाजबाट फ्याँकि।^{१६} एकदिन पछि तिनीहरूले जहाजको यन्त्रहरू पनि फ्याँकी दिए।^{१७} धेरै दिनसम्म यस्तो बाक्लो आँधीले गर्दा हामीले घाम, ताराहरू केही पनि देखेनौं। आँधी एकदमै डरलाग्दो गतिमा चलयो। हामीले बाँचे आशा त्याग्यौं। हामी मर्न रहेछौं भनेर सोच्यौं।

^{१८} धेरैदिन सम्म मानिसहरूले केही खाएनन्। तब एकदिन पावल तिनीहरू समक्ष उभिए अनि भने, “मानिसहरू हो, तिमीहरूलाई मैले क्रेट छोड्नु हुँदैन भनेको थिए। तिमीहरूले मेरो कुराहरू सुन्नु पर्थ्यौं। तब तिमीहरूले यस्तो प्रकारको दुःख र नोक्सान खप्नु पर्ने थिएन।^{१९} तर अब म भनिरहेछु सहासी हौं। तिमीहरू कोही पनि मर्न छैनौं! तर जहाज हराउने छ।^{२०} हिजो राति परमेश्वरबाट स्वर्गदूत मकहाँ आए। उहाँ उही परमेश्वर हुनुहुन्छ; जसको म हुँ र जसलाई म सेवा गर्छु।^{२१} उनले भने, पावल भयभीत न हौं! तिमी सिजर समक्ष उभिनै पर्छ। अनि परमेश्वरले तिम्रो खातिर तिमीसँग समुद्रयात्रा गर्नेहरू सबैलाई बचाउनु हुनेछ।^{२२} मानिसहरू हो, सहास नगुमाऊ! म परमेश्वरमा विश्वास गर्छु। उहाँको दूतले मलाई भने जस्तै सबै हुनेछ।^{२३} तर पनि हामी कुनै एक टापूमा धक्का खानै पर्छ।”

^{२४} चौथो रात सम्ममा पनि हामी एड्रिया समुन्द्र वरिपरि बहिरहेथ्यौं। जहाज चालकहरूले कुनै जमीनको छेउतिर पुगेको विचार गरे।^{२५} तिनीहरूले डोरीको टुप्पामा एक गडुङ्गो चीज बाँधेर समुद्रमा फालिदिए। त्यसो गर्दा तिनीहरूले पानीको गहिखाई १२० फीट पता लगाए। तिनीहरू अझ केही पर सम्म गएर फेरि डोरी समुन्द्रमा फाले। यस पल्ट ६० फीट गहिरा पाए।^{२६} तिनीहरू जहाज चट्टानसँग ठोकिन पुगला भनेर डराई रहेका थिए। अतः तिनीहरूले लङ्गर फ्याँके अनि तब तिनीहरूले दिनको उज्यालो आओस भनी प्रार्थना गरे।^{२७} कतिपय चालकहरू जहाज छोडेर भाग्न चाहन्थे। तिनीहरूले जीवन रक्षक डुंगाहरू पानीमा ओहाले। तिनीहरूले यस्तो भान पारे कि तिनीहरू जहाजको अधिलिटरबाट अर्भै लङ्गरहरू भाउँछन्।^{२८} तर पावलले सैन्य अधिकारी र अन्य सिपाहीहरूलाई भने, “यदि यी मानिसहरू जहाजमा बस्दैनन् भने तब तँपाईहरू बाँच्नु हुनेछैन!”^{२९} तब त्यो जीवन रक्षक डुंगा पानी भित्रै जाओस भनेर सिपाहीहरूले

डोरी काटिदिए।^{३०} प्रातःकाल हुन भन्दा पहिले पावलले मानिसहरूले केही खाउन भनी मनाउन थाले। उनले भने, “बितेका चौध दिनदेखि तिमीहरू पखिरहेछौं अनि हेरिरहेछौं। तिमीहरू चौध दिनदेखि भोकै छौं। तिमीहरूले केही खाएका छैनौं।^{३१} अब म बिन्ती गरीरहेछु केही खाऊ। यो तिमीहरूलाई बाँच्नका लागि आवश्यक हो। तिमीहरू कसैको पनि टाउकोको एउटा केश पनि नष्ट हुँदैन।”^{३२} पावलले यसो भनिसके पछि, उसले केही रोटी लिए र परमेश्वरलाई प्रत्येकको अघाडि धन्यवाद चढाए। उनले रोटी टुक्राहरू पाउँ खान थाले।^{३३} तिनीहरू सबैले सहास बटुले अनि खान थाले।^{३४} हामी जम्मा दुइ सय छयहत्तर मानिसहरू जहाजमा थियौं।^{३५} जति हामीले चाँडो त्यति नै खायौं। तब तिनीहरूले जहाजबाट गर्हुँ समुद्रमा जहाजलाई हलुङ्गो पार्न फ्याँके।

जहाज नष्ट भयो

^{३६} जब उज्यालो भयो जहाज चालकहरूले जमीन देखे। तर यो कुन जग्गा हो तिनीहरूलाई थाहा भएन। यदि सम्भव भए तिनीहरूले जहाजलाई किनारमा लैजान खोज्थे।^{३७} यसर्थ तिनीहरूले लङ्गरको डोरी काटिदिए अनि त्यसलाई समुद्रमा फ्याँकी दिए। तब तिनीहरूले डोरी खोले जसमा पतवारहरू अझिएको थियो। तिनीहरूले अधिलिटरको पाल बतासको लागि उठाए र किनार तिर गयो।^{३८} तर जहाज बालुवाको धापमा परोयो। जहाजको अधिल्लो भाग त्यहीं अडकियो अनि जहाज चलन सकेन। तर टूल्टूला छालहरूले जोडले हिकार्यो अनि जहाजको पछिल्लो भाग टुक्राटुक्रा पारिदियो।

^{३९} सिपाहीहरूले कैदीहरूलाई मार्न चाहे ताकि तिनीहरू पौरिसु नपाउन अनि भाग्न नसकुन।^{४०} तर सैन्य अधिकारीले पावललाई जिउँदै बचाउन चहान्थे। यसैले उनले कैदीहरूलाई मार्न अनुमति दिएनन्। उनले कैदीहरू जसले पौडिन सक्थे पहिले हाम फाल्न र जमीनमा जाने आदेश दिए।^{४१} अन्य मानिसहरूले तक्ता अथवा काठको टुक्राहरू प्रयोग गरेर जान सक्थे। यसरी प्रत्येक व्यक्ति जमीनमा पुगे। कोही मानिसहरू पनि मरेनन्।

माल्टाको टापूमा पावल

२८ जब हामी सुरक्षितसँग जमीनमा ओर्लियौं जान्न पायौं कि यो टापूलाई माल्टा भनिंदो रहेछ। पानी परिरहेको थियो र जाडो थियो। तर मानिसहरू जो

त्यहाँका रैथाने थिए तिनीहरू हामीहरूसित साथी भैं भए। तिनीहरूले हाम्रो लागि आगो बालिदिए र हामी सबैलाई निम्तो गरे। ^३पावलले दाउराको भिन्ज्राहरू जम्मा गरे अनि आगोमा हालिदिए। तातोले गर्दा एक विषालु साँप बाहिर आयो अनि पावलको हातमा डस्यो। ^४त्यहाँ बस्नेहरूले पावलको हातमा साँप भुण्डिरहेको देखे। तिनीहरूले भने, “यो मान्छे हत्यारा हुनैपर्छ। उ पानीमा मरेन, तर न्यायले* उसलाई बाँच दिएन।” ^५तर पावलले हात भड्काले अनि साँपलाई आगोमा हालिदिए। पावललाई अलिकति पनि केही भएन। ^६मानिसहरूले सोचे कि पावल सुनिन्छ, अथवा हटात लडेर मर्छ। तिनीहरूले निकै बेरसम्म पावललाई हेरे र मर्छ कि भनी पर्खिरहे तर त्यस्तो कुनै नराम्रो घटना पनि घटेन। अतः पावलप्रतिको आफ्नो धारणा मानिसहरूले बदली गरे। तिनीहरूले भने, “उनी परमेश्वर हुन्।”

^७त्यहाँ छेउछाउमा केही जमीन थियो। त्यहाँ टापूका एक प्रमुख मानिस थिए। उसको नाउँ पब्लियस थियो। छेवैमा तिनको जग्गा-जमीनहरू थियो। उनले हामीहरूलाई आफ्नो घरमा निम्त्याए, अनि तिनले हामीसित शिष्ट व्यवहार गरे। उनको घरमा हामी तीन दिन सम्म बस्यौं। ^८पब्लियसको बाबु बिमार थिए। उनी ज्वरो र रगत मासीले थलो परेका थिए। तर पावल उनीकहाँ गए अनि प्रार्थना गरे। प्रार्थना पछि उनले आफ्नो हातहरू उनीमाथि राखीदिए र निको पारे। ^९यस्तो घटना पछि त्यस टापूका सबै बिमारीहरू पावलकहाँ आए। पावलले तिनीहरूलाई पनि निको पारी दिए। ^{१०-११}त्यस टापूका मानिसहरूले हामीलाई धेरै सम्मान गरे। हामी त्यहाँ तीन महिना सम्म बस्यौं। जब हामी हिंड्न तयार भयौं तब त्यहाँका मानिसहरूले चाहिने सामग्रीहरू हामीलाई दिए।

पावल रोम जाँछ

^{१२}हामी अलेक्जेन्ड्रियाबाट जहाजमा चढ्यौं। जहाज ठण्डा महीनाको बेला माल्टामा रहेको थियो। जहाजको अगिल्लि जमल्याहा देवताहरूको चिन्ह थिए। ^{१३}हामी सिराक्युस नगरमा पुग्यौं। त्यहाँ हामी तीन दिनसम्म बस्यौं अनि तब गयौं। ^{१४}हामी रेगियम नगरमा आइपुग्यौं।

अर्को दिन दक्षिणपश्चिमबाट बतास बहनु थाल्यो, अतः हामी जान सक्थौं। एक दिनपछि हामी पटिओली नगरमा आइपुग्यौं। ^{१५}हामीले त्यहाँ कोही दाजु-भाइहरू पायौं। तिनीहरूले हामीलाई त्यहाँ एक हप्ता बस्न अनुरोध गरे। अन्तमा रोम आइपुग्यौं। ^{१६}त्यहाँका विश्वासीहरूले आइपुगेका थाहा पाए। तिनीहरू हामीलाई भेट्न अप्पियस बजार र तीन-धर्मशाला भन्ने ठाउँमा आए। जब पावलले तिनीहरूलाई देखे परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए अनि उनी सहासी भए।

पावल रोममा

^{१७}त्यसपछि हामी रोम गयौं। पावललाई रोममा एकलै बस्न दिइयो। तर उनको सुरक्षाको निम्ति एकजना सेना बसे।

^{१८}तीन दिन पछि पावलले त्यहाँका मुख्य-मुख्य यहूदीहरू बोलाई पठाए। जब तिनीहरू एक साथ आए, पावलले भने, “मेरा यहूदी दाजुभाइहरू! मैले हाम्रो मानिसहरूका विरुद्धमा केही गरेको छैन। न त मैले मेरा पुर्खाहरूको रीतिरिवाज विरुद्ध नै केही गरेको छु। तर मलाई यरूशलेममा पक्राइयो र रोमीलाई सुम्पिदियो। ^{१९}रोमीहरूले धेरै प्रश्नहरू गरे। तर तिनीहरूले मलाई मृत्यु दण्ड दिनुलाई कारण पाएनन्। यसर्थ तिनीहरूले मलाई स्वतन्त्र दिन चाहे। ^{२०}तर यहूदीहरूले विरोध गरे। अतः सिजरको अधि मेरो जाँच गराउनु मलाई रोम पठाइयोस भनी मैले भन्नु पर्छो। तर मैले मेरा आफ्नो मानिसहरूको विरोधमा केही आपत्ति गर्नु छैन। ^{२१}यही कारण म तिमीहरूसँग भेट्नु र बोल्न चाहन्छु। म यो साङ्गलाले बाँधिएको छु किनभने इस्त्राएलको आशामा म विश्वास गर्छु।”

^{२२}यहूदीहरूले पावललाई उत्तर दिए, “हामीले तिम्रो विषयमा यहूदियाबाट कुनै चिट्ठीहरू पाएका छैनौं। न त हाम्रा कुनै यहूदी दाजु-भाइहरू जो यहूदियाबाट आए केही खबरहरू नै ल्याए न तिम्रो विषयमा केही खराब भने। ^{२३}हामी तिम्रो विचारहरू सुन्न चाहन्छौं। हामी जान्दछौं कि यस पन्थको विषयमा मानिसहरूले चारैतिर खराब भनिरहेका छन्।”

^{२४}पावल र यहूदीहरूले सभा गर्ने दिन रोजे। त्यस दिन धेरै जना यहूदीहरूले पावललाई घरमा भेटे। दिनभरि पावल तिनीहरूसँग बात गरिरहे। पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा तिनीहरूलाई व्याख्या गरे।

पावलले मोशाका व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले लेखेका कुराहरूको उपयोग गरेर येशूको विषयमा तिनीहरूलाई विश्वास गराउनु खोजे। ^{२४}कतिपयले उनको कुरामा विश्वास गरे तर कतिपयले गरेनन्। ^{२५}तिनीहरूमा तर्क भयो। यहूदीहरू जान लागेका थिए तर पावलले अभि तिनीहरूलाई एउटा कुरा भने: “पवित्र आत्माले यशैया अगमवक्ताको माध्यमद्वारा तिम्रा पुर्खाहरूको विषय सत्य छ भने। उनले भने,

^{२६} ‘यो मानिस भए तिर जाऊ र तिनीहरूलाई भन: सुन्न त सुन्छौ तिमीहरूले, तर तिमीहरू बुझेछैनौ! तिमीहरू हेर्छौ अनि देख्छौ तर तिमीहरू जे देख्छौ बुझेछैनौ!’

^{२७} हो, यी मानिसहरूका मन बन्दछन् अहिले यी मानिसहरूका कानहरू छन् तर तिनीहरूले सुन्दैनन् अनि यी मानिसहरू सत्य हेर्न मान्दैनन्। यस्तो

भएको छ, यसैले तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरूले देख्ने छैनन्, आफ्ना कानहरूले सुन्ने छैनन् आफ्ना मनले बुझ्ने छैनन्। यस्तो भएको छ यसैले तिनीहरू मपट्टि फर्किने छैनन् तिनीहरूलाई निको पार्नी।’

यशैया ६:९-१०

^{२८}“म चाहान्छु तिमी यहूदीहरूले जान कि परमेश्वरले अयहूदीहरूको निम्ति मुक्ति पठाउनु भएको छ। तिनीहरूले सुन्ने छन्!” ^{२९}*

^{३०}पावल पुरा दुइ वर्ष आफ्नो भाइको घरमा बसे। उनले सबै मानिसहरूलाई स्वागत गरे जो उकहाँ भेट्न आए। ^{३१}पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गरे। उनले प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा भने। उनी एकदम निर्भय थिए अनि कसैले पनि उनलाई बोल्न रोक्न सकेनन्।

पद २६ पछि आएका कतिपय पद २६ मा जोडिएको हो: “पावलले भनी सकेपछि, यहूदीहरू गए। तिनीहरूले परस्परमा निक्कै तर्क-वितर्क गरे।”

रोमीहरूलाई पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका सेवक पावलबाट। परमेश्वरले मलाई एक प्रेरित* भनेर बोलाउनु भयो अनि सबै मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्न मलाई छान्नु भएको छ।

परमेश्वरले धेरै पहिले नै आफ्ना अगमवक्ताहरूद्वारा उहाँका मानिसहरूलाई सुसमाचार दिनु भनेर वचन दिनुभएको थियो। त्यो वचन पवित्र धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ।^{३-४} सुसमाचार भन्नु नै हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको विषयमा बताउनु हो। व्यक्तिको रूपमा उहाँ दाऊद* परिवारमा जन्मिनु भएको थियो। तर पवित्र आत्माको माध्यमबाट येशूलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर देखाउनु भयो। उहाँलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर महान शक्ति मृत्युबाट जगाएर देखाउनु भयो।^५ ख्रीष्टको माध्यमबाट परमेश्वरले मलाई प्रेरितको खास काम सुम्पिनु भयो। परमेश्वरले यो काम सारा राष्ट्रहरूका जातिहरूलाई डोस्वाएर प्रभुमाथि विश्वास गर्न र उहाँको कुरा पालन गर्नु भनेर सुम्पिनु भयो। यो म ख्रीष्टको निम्ति गर्दछु।^६ अनि रोममा भएका मानिसहरू तिमीहरूलाई पनि येशू ख्रीष्टकै परिवार बन्नु भनेर बोलाइयो।

^७ यो पत्र तिमीहरू सबै रोमवासीहरूलाई हो कि प्रभुले तिमीहरूलाई आफ्ना पवित्र मानिसहरू भनेर बोलाउनु भएको छ। तिमीहरू ती मानिसहरू हो जसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ।

तिमीलाई हाम्रा पिता परमप्रभु र येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति।

धन्यवादको प्रार्थना

^८ सर्वप्रथम तिमीहरू सबै जनाको लागि येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट मेरा परमेश्वरलाई म धन्यवाद प्रकट गर्दछु। म मेरा परमेश्वरलाई त्यस कारणले धन्यवाद प्रकट गर्दछु

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

दाऊद ख्रीष्ट भन्दा प्रायः १००० वर्ष अधिका इस्त्राएलका राजा।

कि संसारमा चारैतिर मानिसहरूले तपाईंको विश्वासको विषयमा कुरा गरिरहेका छन्।^{९-१०} प्रत्येक समय म प्रार्थना गर्दछु र सधैं सम्झना गर्दछु। प्रभुलाई यो सत्य हो भन्ने थाहा छ। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ। जसको सेवा म आफ्नो आत्मामा उहाँकै पुत्रको सुसमाचारको प्रचारद्वारा गर्दछु। म प्रार्थना गर्छु कि मलाई तिमीहरूलाई भेट्ने अनुमति दिइयोस। परमेश्वरले चाहनु भयो भने मात्र यी सबै हुनेछ।^{११} म तपाईंहरूलाई हेर्न एकदमै इच्छुक छु। म तिमीहरूलाई कुनै आत्मिक उपहार दिन चाहन्छु जसले तिमीहरूलाई दरिलो बनाओस्।^{१२} मेरो भन्नुको तात्पर्य हामी प्रत्येकलाई विश्वासले परस्परमा प्रोत्साहन गरौं। तिमीहरूका विश्वासले मलाई सहयोग गर्छ अनि मेरा विश्वासले तिमीहरूलाई सहयोग गर्दछ।^{१३} दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूले जान कि म धेरै पटक तिमीहरू कहाँ आउने योजना गरें। म तिमीहरूकहाँ आउन चाहन्थे ताकि तिमीहरूलाई आत्मिक तवरले सहायता पुर्‍याउन सकूँ। म तिमीहरूलाई अन्य अ-यहूदीहरूलाई जस्तै सहयोग गर्न चाहन्छु।

^{१४} मलाई लाग्छ मैले सबै मानिसहरूलाई सेवा गर्ने परेको छः ग्रीकहरू, अ-ग्रीकहरू, ज्ञानी र मूर्ख मानिसहरू।^{१५} यसैले म रोममा तिमीहरूलाई पनि सुसमाचार प्रचार गर्न इच्छुक छु।

^{१६} म सुसमाचारको गौरव गर्दछु। सुसमाचार त्यस्तो शक्ति हो जुन परमेश्वरले प्रयोग गर्नुहुन्छ जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ पहिले यहूदी र अ-यहूदीहरूलाई रक्षा गर्नलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ।^{१७} सुसमाचारले मानिसहरूलाई उहाँसँग धार्मिक बन्ने कुरो प्रकट गरेको छ। परमेश्वरको बाटोले मानिसहरूलाई प्रारम्भदेखि अन्तसम्म विश्वासद्वारा धार्मिकतातिर डोस्नाउँदछ। जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, "जुन मान्छे परमेश्वरको विश्वासमा ठीक रहँदछ उ अनन्तसम्म बाँच्ने छ।"*

"जुन मान्छे ... बाँच्ने छ" हबकूक २:४।

सबै गलत गरे

^{१८}परमेश्वरको क्रोध स्वर्गबाट देखियो। परमेश्वर मानिसहरूले उहाँको विरुद्धमा दुष्ट र नराम्रा कामहरू गरेकोले रिसाउनुभयो। तिनीहरूसँग सत्य छ, तर त्यो सत्य उनीहरूका दुष्ट-कार्यले लुकाई दिएको थियो। ^{१९}परमेश्वरले आफ्नो क्रोध देखाउनुभयो, किनभने उहाँ बारे जान्नपर्ने प्रत्येक कुरो परमेश्वरले स्पष्टसित देखाइदिनु भएको छ। हो, उहाँले आफ्नो बारे सबैकुराहरू स्पष्ट बताइ दिइसक्नु भएको छ। ^{२०}परमेश्वरको विषयमा धेरै कुराहरू छन् जुन मानिसहरूले देख्न सक्ैनन् - उहाँकै अनन्तको शक्ति र अन्य थोकहरू जसले उहाँलाई परमेश्वर बनाउँछ। तर संसारको प्रारम्भदेखि नै ती सबै चीजहरू बुझ्न मानिसहरूलाई सजिलो भयो। ती थोकहरू स्पष्ट पारे जुन परमेश्वरले बनाउनु भएको थियो। यसैले ती सबै मानिसहरू आफूले गरेको खराब कामहरूबाट परमेश्वरदेखि उम्कन पाउँदैनन्। ^{२१}मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने। तर तिनीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा गरेनन् र धन्यवाद पनि प्रकट गरेनन्। मानिसहरूका विचारहरू निरर्थक भए अनि अन्धकारले तिनीहरूको मुख बुद्धि ढाक्यो। ^{२२}मानिसहरूले आफूलाई ज्ञानी भनेर ठाने अनि तिनीहरू मूर्ख बने। ^{२३}तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गर्न छोडिसके जो अनन्त हुनुहुन्छ। मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई सांसारिक बस्तु जस्ता देखिने मूर्ति-पूजासित साटे। मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई चरा-चुरूङ्गी, पशुहरू र सर्पहरू जस्ता देखिने बनाइएका मूर्ति-पूजा सित साटे।

^{२४}मानिसहरू पापले भरिएका थिए, तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्न चाहन्थे। यसैले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पापपूर्ण जीवनमै जीउनु भनेर छोडिदिनु भयो। त्यसैले तिनीहरूले एका-अर्कामा आफ्ना शरीरहरूको अनादर गर्दै यौन-पापहरू गरे। ^{२५}ती मानिसहरूले परमेश्वरको सत्यलाई भूटमा परिवर्तन गर्न थाले। ती मानिसहरू ती थोकहरू पुज्नु र सेवा गर्न थाले जुन ती आफैद्वारा बनाइएको थियो। तर प्रभुले बनाउनु भएको कुराहरूको उनीहरूले न त पूजा गरेन सेवा गरे। परमेश्वरको प्रशंसा सधैं हुनपर्छ। आमिन।

^{२६}मानिसहरूले त्यस्तो कार्यहरू गरेकोले गर्दा परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाजमर्दो काम गर्नलाई छोडिदिनु भयो जुन तिनीहरू गर्न चाहन्थे। स्वस्नी मानिसहरूले पुरुषहरूसँग प्राकृतिक यौन सम्पर्क छोडेर स्त्रीसंग नै

अप्राकृतिक यौन सम्पर्क गर्न थाले। ^{२७}त्यस्तै प्रकारले लोग्ने-मानिसहरूले पनि स्त्रीसंगको प्राकृतिक यौन छोडेर अन्य लोग्ने-मानिसहरूसँग अप्राकृतिक सम्बन्ध राख्न थाले। तिनीहरूले आपसमा शर्मजनक कामहरू गरे। अनि तिनीहरूले गलत काम गरेकोले गर्दा आफ्ना शरीरले कष्ट पाए।

^{२८}परमेश्वरको सत्य ज्ञान राख्नु पर्छ भन्ने कुरालाई मानिसहरूले महत्व दिएनन्। यसैले मानिसहरूले न गर्नु पर्ने काम गर्नु हुँदैन। यसैले व्यर्थकै कामहरू गरोस् भनेर परमेश्वरले छाडिदिनु भयो। ^{२९}तिनीहरूको मन हरेक प्रकारको पाप, दुष्ट्याइँ, स्वार्थपन र घृणाले भरिए। ती मानिसहरू आपसिक डाह, हत्याको भावना, लडाइँ, भूट र एक-अर्कामा दुर्विचारले भरिए। तिनीहरू गफ गर्छन्, ^{३०}आपसमा दुष्ट्याइँ पूर्ण कुराहरू गर्छन्। तिनीहरू परमेश्वरको घृणा गर्छन्। तिनीहरू रूखा, अहंकारी र ढीट छन्। तिनीहरूले नराम्रा कामहरू गर्ने नयाँ बाटोहरू खोजिहिँड्छन्। तिनीहरूले आफ्ना माता-पितालाई पनि टेढैनन्। ^{३१}तिनीहरू मूर्ख छन् र तिनीहरूले आफ्नो भाकलहरू पूरा गर्दैनन्। तिनीहरूमा अरूहरू प्रति प्राकृतिक ममता हुँदैन अनि कसैलाई पनि दया देखाउँदैनन्। ^{३२}तिनीहरूले परमेश्वरको विधान जान्दछन्। त्यस्ता मानिसहरू मर्ने पर्छ भन्ने परमेश्वरको नियम तिनीहरू जान्दछन्। तथापि तिनीहरूले ती गलत कामहरू गरी मात्र रहेनन् तर अरूले त्यसो गरेको पनि ठीकै ठाने।

तिमी यहूदीहरू पनि पापपूर्ण छौ

२ यदि तिमिले अरूलाई जाँच गर्नसक्छु भनेर सोच्छौ भने, तब तिमि भूल धारणामा छौ। तिमिहरू पनि पापको दोषी छौ। तिमिले अरू मानिसहरूलाई जाँच गर्छौ तर तिमिहरूले पनि त्यस्तै नराम्रो कामहरू गरेका हुन्छौ। अतः जब तिमि तिनीहरूलाई जाँच गर्छौ तब तिमि आफैले आफूलाई जाँच गरिरहेका हुनेछौ। ^२जसले नराम्रा कामहरू गर्दछन् उनीहरूलाई परमेश्वरले न्याय गर्नुहुन्छ। अनि हामी जान्दछौ कि परमेश्वरको न्याय ठीक हुँदछ। ^३तिमीहरूले पनि ती गलत काम गर्नेलाई जाँच गर्दछौ। तर तिमि आफै पनि त्यस्तै नराम्रो काम गरिरहेका हुनेछौ। यसैले तिमिहरूलाई थाहा छ कि परमेश्वरले निश्चय न्याय गर्नुहुनेछ अनि त्यसबाट तिमिहरू भाग्न पाउने छैनौ। ^४के तिमि परमेश्वरका

दया, सहनशीलता र धैर्यलाई नकार्न सक्छौ? के तिमीहरू उहाँको दया तिमीहरूकै हृदय र जीवन परिवर्तनको निमित्त हो भन्ने कुरालाई अमान्य ठान्छौ? ^५तर तिमीहरू आफूलाई परिवर्तन गर्ने कुरामा अत्यन्त उग्र र हठी छौ। अतः तिमीहरूले आफै प्रति परमेश्वरको क्रोधलाई उकास्दै छौ जुन परमेश्वरको न्यायको बेला बुझ्ने छौ। ^६परमेश्वरले मानिसहरूका आ-आफ्नो कर्म अनुसार पुरस्कार अथवा दण्ड दिनुहुनेछ। ^७कतिपय मानिसहरू परमेश्वरको महिमा, सम्मान, र जीवनको लागि बाँच्छन् जुन कहिल्यै नष्ट गर्न सकिँदैन। ती मानिसहरू जो यी कुराहरूका निमित्त बाँच्छन्, उनीहरू सधैं असल कर्म गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अनन्तको जीवन दान गर्नु हुँदछ। ^८तर अन्य मानिसहरू स्वार्थी र सत्य पछ्याउन अस्वीकार गर्दछन्। तिनीहरूले अधार्मिकताको बाटो अपनाउँदछन्। परमेश्वरले उनीहरूलाई दण्ड र क्रोध दिनुहुँदछ। ^९जसले दुष्ट कामहरू गर्दछन् उनीहरूलाई परमेश्वरले दुःख र पीडाहरू दिनुहुन्छ—पहिले यहूदीहरूलाई र अ-यहूदीहरूलाई पनि। ^{१०}तर जसले असल कर्म गर्दछ उनीहरूलाई परमेश्वरले गौरव, सम्मान र शान्ति प्रदान गर्नुहुनेछ पहिले यहूदीहरूलाई र त्यसपछि गौर-यहूदीहरूलाई। ^{११}परमेश्वरले सबैलाई समान न्याय गर्नु हुनेछ।

^{१२}जस-जसले व्यवस्था* बिना पापकर्म गरेका छन्, तिनीहरू व्यवस्था बिना नै नाश हुनेछन्। जसले व्यवस्था पाएर पनि पाप कर्महरू गर्छन् तिनीहरूको न्याय व्यवस्थाको अनुसार गरिने छ। ^{१३}व्यवस्था सुनेर मात्र मानिसहरू परमेश्वरको अधि धार्मिक ठहरिँदैनन्, तर व्यवस्थाको पालन गरेर धार्मिक बन्दछन्। ^{१४}अ-यहूदीहरूसँग व्यवस्थानै छैन। तर जब उनीहरूले व्यवस्था अनुरूपका कुराहरू स्वभावतः गर्छन् भने तिनीहरूसँग व्यवस्था नभए ता पनि व्यवस्था भएकै बराबर हो। ^{१५}किनकि तिनीहरूले सिद्ध गर्छन् कि व्यवस्थाले भने अनुसारको कुरा उनीहरूको हृदयमा लेखिएको हुन्छ। र उनीहरूका विवेकले पनि उनीहरूलाई त्यसै भन्छ। अनि उनीहरूका कर्म अनुसारका विचारहरूले तिनलाई दोष्याउँछन् वा समर्थन गर्छन्। ^{१६}यी सम्पूर्ण कुराहरू त्यस दिनमा मात्र हुने गर्दछ जब परमेश्वरले मानिसहरूका हृदयका गुप्त

कुराहरूको न्याय गर्नुहुनेछ। अनि जुन सुसमाचारले म प्रचार गर्दछु यही भन्छ कि परमेश्वरको न्याय खीष्ट येशूको माध्यमबाट हुनेछ।

यहूदीहरू र व्यवस्था

^{१७}तिमी को हो? तिमी आफैले आफूलाई यहूदी भन्दछौ। तिमी व्यवस्थामा भरोसा गर्दछौ अनि आफ्नो परमेश्वरको घमण्ड गर्दछौ। ^{१८}तिमी जान्दछौ कि परमेश्वरले तिमीहरूबाट के चाहनु हुन्छ। अनि तिमीहरू कुन कुरो मुख्य छ त्यो जान्दछौ, किनभने तिमीहरूलाई व्यवस्थाले सिकाएको छ। ^{१९}तिमी सोच्छौ कि तिमीहरू नै जनताको मार्गदर्शक हो जसले ठीक मार्ग जान्दैनौ। तिमी सोच्छौ कि तिमीहरू जनताको निमित्त ज्योति हौं जो स्वयं न-अन्धकारमा छौ। ^{२०}तिमीले आफूलाई ती अज्ञानी मानिसहरूलाई सहीकुरा सिकाउने भनेर संभ्रन्दछौ। अनि तिमीहरू आफूलाई मानिसहरूका उपदेशक भनेर ठान्दछौ जसले धेरै सिक्नु परेको छ। तिमीहरूसँग व्यवस्था छ यसैले तिमीहरू सोच्छौ कि सबै कुराहरू जान्दछौ र सबै सत्य तिमीहरूसँगै छ। ^{२१}तिमीहरूले अन्य मानिसहरूलाई सिकाउँदछौ। अतः तिमीहरू आफैलाई किन पढाउँदैनौ? तिमीहरू अरूलाई नचोर किन भन्छौ जब आफैचाहिँ चोर्दैछौ? ^{२२}तिमीहरू मानिसहरूलाई व्यभिचारको पाप न गर्नु भन्छौ। तर तिमीहरू आफै चाँहि त्यस्ता पाप गर्दछौ। तिमीहरू मूर्ती-पूजालाई घृणा गर्दछौ। तब तिमीहरू आफै मूर्तिको मन्दिरहरूको धन किन लुटछौ? ^{२३}परमेश्वरको व्यवस्थाको विषयमाथि तिमीहरू घमण्ड गर्दछौ। तर तिमीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गरेर उहाँलाई अनादर गर्दछौ। ^{२४}धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ: “तिमीहरूको कारणले, अन्य अ-यहूदीहरूद्वारा परमेश्वरको अपमान भएको छ।”*

^{२५}यदि तिमीहरूले व्यवस्था अनुसरण गरेका भए तिमीहरूका खतनाको माने रहने थियो। तर यदि तिमीहरूले व्यवस्था भङ्ग गर्छौ भने तिमीहरू कहिल्यै खतना नभएको ठहर्ने छौ। ^{२६}अ-यहूदीहरूको खतना भएको हुँदैन। तर यदि तिमीहरूले व्यवस्था अनुसार त्यसो गरे भने तिमीहरू खतना भएका ठहर्दछन्। ^{२७}तिमी यहूदीहरूसँग लिखित व्यवस्था र खतना छ, तर तिमीहरूले व्यवस्था

व्यवस्था परमेश्वरको व्यवस्था। यो मोशाको व्यवस्थामा जनाइएको छ।

“तिमीहरूको ... भएको छ” यशैया ५२:५।

भङ्ग गर्खौ। अतः ती मानिसहरू जसको शारीरिक खतना भएको छैन, तर तिनीहरूले व्यवस्थालाई मान्दछन्, यसले तिमीहरू दोषी भएको देखाउँदछ।

^{२८}यदि एक व्यक्ति शारीरिक रूपले मात्र यहूदी हो भने उ साँचो अर्थमा यहूदी होइन। सत्य खतना शारीरिक खतना मात्र होइन। ^{२९}एक व्यक्ति मनको भित्री तहबाट मात्र साँचो यहूदी हुँदछ। साँचो खतना आत्माद्वारा हृदयमा भएको हुँदछ विधानद्वारा होइन। यो आत्माले गरेको हुँदछ, लिखित विधानले गरेको हुँदैन। हृदयमा खतना भएको व्यक्तिले मात्र परमेश्वरबाट प्रशंसा पाउँदछ, अनि मानिसहरूबाट होइन।

३ यसकारण के यहूदीहरूमा अन्य अ-यहूदीहरूमा नभएको कुरा छ त? खतनामा के विशेषता छ? 'हो, यहूदीहरूसँग धेरै विशेष कुराहरू छन्। मुख्य कुरा यो हो: परमेश्वरले आफ्ना शिक्षाहरूबाट यहूदीहरूलाई विश्वास गर्नु भयो। ^३यो सत्य हो कि कतिपय यहूदीहरू परमेश्वरको आज्ञाकारी थिएनन्। तर त्यसले के परमेश्वरको भाकल पूरा गर्न रोक्ने छ? ^५अहँ! परमेश्वर सत्य भएरै रहनु हुन्छ, सबै मानिसहरू भूटो भए पनि। धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

“तिमीहरू आफ्ना वचनहरूमा सच्चा प्रमाणित हुने छौं जब बोल्दछौं, अनि तिमीहरूले जित्ने छौं जब तिमीहरूको न्याय हुनेछ।”

भजनसंग्रह ५१:४

^५जब हामी गल्ती गर्छौं, त्यसले परमेश्वर सही हुनुहुन्छ भने कुरा अझ स्पष्ट पाउँदछ। अतः के हामी भन्न सक्छौं कि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिनुहुँदा उहाँ बेठीक हुँदछ? म मानव विचारको अनुसार बोल्दैछु। ^६होइन! यदि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिनसक्नु भएन भने, उहाँले संसारलाई न्याय गर्न सक्नुहुन्।

^७कुनै व्यक्तिले भन्नसक्ला, “जब म भूटो बोल्छु, यसले परमेश्वरलाई अभै बढी महिमा दिँदछ, किनभने मेरो भूटले परमेश्वरको सत्यलाई प्रकट गर्दछ। अतः म किन पापीको रूपमा न्याय गरिऊँ?” ^८तब हामी भन्न सक्छौं, “हामीले दुष्ट काम गर्न पर्छ ताकि असल चीज आउला।” कतिपय मानिसहरूले हामीलाई निन्दा गर्दाँ भन्दछन् कि हामी नै त्यस्ता कुरा सिकाउँछौं। ती भर्त्सना हुनैपर्छ।

सबै मानिसहरू दोषी छन्

^९अतः हामी यहूदीहरू के अन्य मानिसहरू भन्दा श्रेष्ठ छौं? होइन, कदापि छैनौं। हामीले पहिल्यै भनिसकेका छौं कि यहूदीहरू र अ-यहूदीहरू सबै समानरूपले पापको शक्तिमुनि छौं। ^{१०}धर्मशास्त्रले भन्दछ:

“त्यहाँ पापहित मानिस कोही छैनन्। एउटै पनि छैनन्।

^{११} त्यहाँ कोही बुझकी मान्छे छैनन्। त्यहाँ परमेश्वरको खोजी गर्ने एकैजना पनि छैन

^{१२} सबैले परमेश्वरपट्टि पीठ फर्काएका छन् अनि सबै निकम्मा भएका छन्। असल कर्म गर्ने कोही छैन। एकैजना पनि छैन”

भजनसंग्रह १४:१-३

^{१३} “मानिसहरूका मुख खुल्ला चिहानहरू जस्ता छन् तिनीहरू जिब्रोले अरूलाई धोका दिँदछन्।”

भजनसंग्रह ५:६

“तिनीहरूले जुन कुराहरू भन्दछन् ती सर्पका विष जस्ता हुँदछन्,”

भजनसंग्रह १४०:३

^{१४} “तिनीहरूका मुखहरू श्राप र तीतोपनले परिपूर्ण छन्,”

भजनसंग्रह १०:७

^{१५} “तिनीहरूका खुट्टा हत्या गर्नमा छोटो कुद्दछन्।

^{१६} जता-जता तिनीहरू जान्छन् त्यहाँ सर्वनाश र विपत्ति ल्याउँदछन्।

^{१७} तिनीहरू शान्तिको बाटो जान्दैनन्।”

यशैया ५६:७-८

^{१८} “तिनीहरूमा परमेश्वरको डर छैन।”

भजनसंग्रह ३६:१

^{१९}हामी जान्दछौं कि व्यवस्थाले भने भैं, त्यो व्यवस्थाकै अधीनमा हुनेहरूलाई हो। यसले सारा मानवीय बहानाहरूको अन्त गर्नेछ र सम्पूर्ण संसारलाई परमेश्वरको न्यायको अधीनमा ल्याउने छ। ^{२०}किनभने व्यवस्थालाई

पछ्याएर कोही पनि परमेश्वरको अघि धर्मी हुन सक्तैन।
व्यवस्थाले हाम्रो पापलाई मात्र औँल्याउँदछ।

प्रभुले कसरी मानिसहरूलाई ठीक बनाउनु हुन्छ

^२तर अब व्यवस्था बिना नै मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउने परमेश्वरको नयाँ बाटो देखापरेको छ। व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले हामीलाई त्यस नयाँ बाटोको विषयमा भनेका छन्। ^{२२}परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्टमा विश्वासको माध्यमद्वारा धर्मी बनाउनु हुन्छ। परमेश्वरले कुनै पक्षपात बिना नै सबैलाई बनाउनु हुन्छ जसले ख्रीष्टमा विश्वास गर्छ। ^{२३}सबै मानिसहरूले पाप गरे अनि परमेश्वरको महिमा गुमाए। ^{२४}मानिसहरू परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा धर्मी बनाइए। यो सित्तैको उपहार हो। येशू ख्रीष्टको माध्यमद्वारा परमेश्वरले मानिसहरूलाई पापबाट मुक्त गराउँदै धर्मी बनाउनु हुन्छ। ^{२५}परमेश्वरले हामीहरूका पापहरूको छुटकाराको निमित्त येशूलाई पठाउनु भयो। तिनीहरूका विश्वासको कारणले परमेश्वरले येशूका रक्तद्वारा मानिसहरूलाई पापको क्षमा दिनुहुन्छ। उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ भन्ने देखाउनलाई परमेश्वरले यसो गर्नु भयो। आफ्नो धैर्यको कारणले परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको पापहरूको निमित्त सजाय दिनुभएन। ^{२६}अहिले धरी पनि उहाँ धार्मिक नै हुनुहुन्छ भन्ने देखाउन परमेश्वरले यसो गर्नुभयो। परमेश्वरले यस्तो देखाउन गर्नुभयो कि उहाँ न्यायी हुनुहुन्छ र येशूमा उनीहरूको विश्वासद्वारा मानिसहरूलाई धार्मिक पनि बनाउन सक्नु हुन्छ।

^{२७}अतः हामीले आफैले त्यस्तो घमण्ड गर्ने कुनै ठाउँ छ? अहँ, कुनै ठाउँ छैन। किन ठाउँ छैन? किनभने यो विश्वासको मार्ग हो अथवा व्यवस्थाको मार्ग हो। ^{२८}किन? किनभने हामी विश्वास गर्दछौं कि एउटा व्यक्ति व्यवस्था विनै विश्वासद्वारा धार्मिक बनाइन्छ। अनि हामी यही विश्वास गर्छौं। ^{२९}परमेश्वर यहूदीहरूका मात्र परमेश्वर हुनुहुन्। उहाँ अ-यहूदीहरूका पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ। ^{३०}परमेश्वर एउटै मात्र हुनुहुन्छ। उहाँले यहूदीहरूलाई तिनीहरूका विश्वासद्वारा धर्मी बनाउनु हुनेछ। त्यसरी नै अ- यहूदीहरूलाई पनि तिनीहरूको विश्वासद्वारा धर्मी बनाउनुहुनेछ। ^{३१}अतः हामीले विश्वासको बाटोमा लागेर व्यवस्था नष्ट गरिदिनु? होइन! विश्वासले हामीलाई त्यही बनाउँछ जुन व्यवस्थाले चाहन्छ।

अब्राहामको उदाहरण

४ यसकारण हाम्रा मानिसहरूका पुर्खा अब्राहामबारे हामी के निष्कर्षमा पुग्छौं? विश्वासको बारेमा उनले के सिके? ^२यदि उनले गरेको कर्मबाट धार्मिक बनाइएको हो भने, तब उनीबाट घमण्ड गर्ने कारण थियो। तर अब्राहामले परमेश्वरको सामु घमण्ड गर्न सकेनन्। ^३धर्मशास्त्रले भन्छ, “अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे। अनि उनको विश्वास परमेश्वरले एक धर्मीको रूपमा गन्तुभयो।”*

^४जब कुनै मानिसले काम गर्दछ, उसलाई उपहारको रूपमा ज्याला दिइँदैन। उसले पाउनु पर्ने ज्याला कमाउँछ। ^५कसैले त्यस्तो काम गर्न सक्दैन जसले उसलाई धर्मी बनाउने छ। यसैले मानिसले परमेश्वरमा विश्वास गर्नु पर्दछ जसले उसलाई धर्मी बनाउनुहुन्छ। तब परमेश्वरले उसको विश्वास ग्रहण गर्नुहुन्छ र उसलाई धर्मी बनाउनु हुन्छ। ^६त्यस्तै प्रकारले, दाऊदले त्यस व्यक्तिको प्रसन्नता व्यक्त गरे जसलाई परमेश्वरले उसको कर्महरू नविचारी धर्मी ठहराउनु हुन्छ। दाऊदले भने:

^७ “धन्य हुन तिनिहरू जसका दुष्कर्महरू क्षमा भए र पापहरू ढाकिए। धन्य हुन ती जसको पापको लेखा परमेश्वरले लिनु हुन्।

^८ अनि जब परमप्रभु पापहित मानिसलाई स्वीकार गर्नुहुँदछ, त्यो मानिस साँच्चि नै खुसी हुँदछ।”

भजनसंग्रह ३२:१-२

^९यस्ता आशिष त्यस्ता मानिसहरूलाई मात्र हुन् जसले खतना गरेका छन्? अथवा ती खतना नगर्नेहरूलाई पनि हो? हामीले भनिसकेका छौं अब्राहामको विश्वास एउटा धर्मीको रूपमा गनिएको थियो। ^{१०}यो कसरी हुन गयो? के परमेश्वरले अब्राहामलाई उनले खतना गर्नआगिडि अथवा खतना गरेपछि स्वीकार गर्नुभयो? परमेश्वरले उनलाई खतना गर्नआगिडि स्वीकार गर्नु भएको थियो। ^{११}परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभयो भनेर देखाउनका लागि अब्राहामले पछि खतना गरे। परमेश्वरले स्वीकार गरेको देखाउनका लागि उनले आफ्नो खतना अगिडि परमेश्वरको विश्वास गरेको प्रमाणित गरे। यसैले अब्राहाम सबैका पिता हुन् जसलाई खतना नगरेकाहरूले पनि विश्वास

गर्दछन्। जसले विश्वास गर्दछ उसलाई पनि धर्मीको रूपमा ग्रहण गरिने छ। ^{१३}अनि अब्राहाम ती खतना गर्नेहरूका पनि पिता हुन्। तर तिनीहरूका खतनाले गर्दा मात्र अब्राहाम उनीहरूका पिता भएका होइनन्। उनी तिनीहरूका पनि पिता हुन् यदि तिनीहरू हाम्रा पिता अब्राहामको विश्वास जस्तै अनुसरण गर्दछन् जुन उनले आफ्नो खतना गर्न भन्दा अघि देखाएका थिए।

विश्वासद्वारा परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाउन सकिन्छ

^{१३}अब्राहाम र उनका भावी सन्तानले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाएकै उनीहरूले। सारा संसार पाउने छन्। अब्राहामले त्यो प्रतिज्ञा पाएको व्यवस्थालाई विश्वास गरेको कारणले होइन। अब्राहामले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाएको कारण उनी आफ्नो विश्वासले गर्दा धर्मी थिए। ^{१४}यदि मानिसहरूले व्यवस्था पछ्याएर परमेश्वरको वचन पाउने भए, तब विश्वास मूल्यहीन बन्ने छ, र परमेश्वरको अब्राहाम संगको प्रतिज्ञा निकम्मा बन्ने छ। ^{१५}किन? किनभने जब मानिसहरूले व्यवस्था पालन गर्दैनन् तब व्यवस्थाले परमेश्वरलाई रिस उठाउँछ। तर यदि त्यहाँ कुनै व्यवस्था छैन भने, त्यहाँ अनाज्ञाकारीताको कुनै प्रश्न आउँदैन।

^{१६}अतः परमेश्वरको विश्वास प्रतिज्ञाको फल हो। त्यसैले परमेश्वरको प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार जस्तै पाउन सकिन्छ। अनि यदि प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार भए, अब्राहामका विश्वास हुने सबै मानिसहरूले त्यो वचन पाउन सक्छन्। यो प्रतिज्ञा ती मानिसहरूका लागि मात्र होइन जो मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा छन्। प्रतिज्ञा सबैको निमित्त हो जो अब्राहाम जस्तै विश्वासी थिए। अब्राहाम हामी सबैका पिता हुन्। ^{१७}धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, “मैले तिमीलाई सबै जातिका पिता बनाएँ।”* यो परमेश्वर समक्ष सत्य छ। अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे जसले मृतहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ र जुन कुराहरू अहिलेसम्म भएको छैन त्यसको निर्णय दिनुहुन्छ।

^{१८}अब्राहामको सन्तान हुनेछ भन्ने आशा थिएन। तर अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे र आशा जीवित राखे। त्यही कारणले अब्राहाम धेरै जातिका पिता भए। परमेश्वरले जस्तो उनलाई भन्नुभयो, “तिमीसँग धेरै

सन्तानहरू हुनेछन्।”* ^{१९}अब्राहाम प्रायः एकसय वर्ष उमेर पुगिसकेका थिए, यसैले उनको शरीरले सन्तानहरू हुने उमेर बितिसकेको थियो। साराबाट पनि कुनै छोरा-छोरीहरू भएनन्। अब्राहामले यसको विषयमा सोचेका थिए। तर परमेश्वरप्रतिको उनको विश्वास कमजोर भएन। ^{२०}परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको कुरा गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा अब्राहामले कहिल्यै शंका गरेनन्। अब्राहामले आफ्नो विश्वास गुमाएनन्। बरू, उनको विश्वास अझ दृढतर भयो अनि उनले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। ^{२१}आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नमा परमेश्वर समर्थ हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा अब्राहाम पूर्णरूपले निश्चिन्त थिए। ^{२२}यसैले, “परमेश्वरले अब्राहामको विश्वासलाई ग्रहण गर्नु भयो। त्यसले उनलाई धर्मी बनाउनु भयो।”* ^{२३}ती शब्दहरू “परमेश्वरले उनको विश्वासलाई मानि लिए” भने अब्राहामको लागि मात्र लेखिएको थिएन। ^{२४}ती शब्दहरू हाम्रो निमित्त पनि थियो। परमेश्वरले हामीलाई पनि ग्रहण गर्नुहुन्छ जसले उहाँमा विश्वास गर्दछ; जसले हाम्रा प्रभु येशूलाई मृत्युबाट जगाउनु भयो। ^{२५}येशूलाई हाम्रो पापहरूका निमित्त मर्नुको निमित्त दिइयो। अनि हामीलाई धर्मी बनाउन उहाँ मृत्युबाट जीवनमा आउनु भयो।

परमेश्वरसंग शान्ति

पहाम्रो विश्वासको कारणले गर्दा हामी परमेश्वरसँग धर्मी बनेका छौं। यसर्थ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको माध्यम हामी परमेश्वरबाट शान्ति पाउँछौं। ^२ख्रीष्टको माध्यम र हाम्रो विश्वासको कारण हामीले अनुग्रहमा प्रवेश पाएका छौं जहाँ हामी अहिले खडा छौं अनि परमेश्वरको महिमा पाउने आशामा हामी आनन्द मनाइरहेछौं। ^३त्यति मात्र होइन हामी आफ्ना दुःखहरूमा पनि खुशी छौं। किन हामी आफ्ना दुःखहरूसँग पनि खुशी छौं? किनभने हामी जान्दछौं कि ती दुःखहरूले हामीलाई संयमी बनाउँदछ। ^४अनि यही संयमले हामीलाई प्रमाण गर्दछ कि हामी बलियो छौं। अनि यस्तो प्रमाणहरूले हामीलाई आशा प्रदान गर्दछ। ^५अनि यस आशाले हामीलाई कहिल्यै निराशा बनाउँदैन। किनभने परमेश्वरले आफ्नो प्रेमको बर्षाले हाम्रा हृदयहरू भरिपूर्ण

“तिमीसँग ... हुनेछन्” उत्पत्ति १५:५।

“परमेश्वरले ... बनाउनु भयो” उत्पत्ति १५:६।

“मैले ... बनाएँ” उत्पत्ति १७:५।

पारिदिनु भयो। पवित्र आत्माद्वारा उहाँले हामीलाई आफ्नो प्रेम दिनुभयो। त्यो पवित्र आत्मा परमेश्वरबाट हामीलाई उपहार हो।

^१जब हामी अभक्त कमजोर थियौं, ठिक त्यसै बेला ख्रीष्ट हामी दुष्ट मानिसहरूको लागि मर्नु भयो। ^२राम्रा व्यक्तिहरूको निमित्त मर्न सार्है कठिनले कोही राजी हुन्छन्। तर कोही भने अति असल मानिसको निमित्त मर्न निश्चय गर्न सक्छन्। ^३यद्यपि हामीहरू अभक्त पापी जीवन जिउँदा-जिउँदै पनि ख्रीष्ट हाम्रो निमित्त मर्नुभयो। यस प्रकारले परमेश्वरले आफ्नो प्रेम हामीलाई देखाउनु भयो।

^४हामी ख्रीष्टको रगतद्वारा परमेश्वरसँग धर्मा बनियौं। यसैले, निःसन्देह हामी ख्रीष्टकै माध्यमबाट परमेश्वरको क्रोधबाट जोगिने छौं। ^५मेरो मतलब के हो भने जब हामी परमेश्वरका शत्रु थियौं उहाँले आफ्नो पुत्रको मृत्युद्वारा हामीलाई आफ्नो मित्र बनाउनु भयो। यसैले जब हामी अहिले परमेश्वरका मित्र छौं, हामी निश्चय छौं आफ्नो पुत्रको जीवनको माध्यमबाट उहाँले हामीलाई रक्षा गर्नु हुनेछ। ^६यस बाहेक, हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट परमेश्वरसँग खुशी छौं, येशूको कारणले गर्दा अहिले हामी परमेश्वरका मित्र बनेका छौं।

आदम र ख्रीष्ट

^१पाप संसारमा एकजना मानिसको कारणले आएको हो। अनि पापसँग मृत्यु पनि आयो। यसैले गर्दा सबै मानिसहरू मर्ने पर्ने भयो, किनभने सबैले पाप गरेका छन्। ^२मोशाको व्यवस्थाअघि पनि संसारमा पाप थियो। तर त्यहाँ व्यवस्था नभएको भए परमेश्वरले मानिसलाई पापको दोषी ठहर्याउनु हुने थिएन। ^३तर आदमको समयदेखि मोशाको समयसम्म, सबै मानिसहरूलाई मर्नु नै थियो। आदमले परमेश्वरको आज्ञा पालन नगर्नाले मर्नु पर्यो। तर आदमले जस्तो अन्य मानिसहरूले पाप नगरे तापनि तिनीहरूले मर्नु पर्यो।

आदम ख्रीष्ट जस्तै थिए जो भविष्यमा संसारमा आइरहेका थिए। ^४तर परमेश्वरको निःशुल्क उपहार आदमको पाप जस्तो होइन। धेरै जना त्यस एकजना मानिसको पापको कारणले गर्दा मरे। तर परमेश्वरको अनुग्रह अत्यन्त महान थियो। धेरै मानिसहरूले परमेश्वरबाट

जीवन-दान पाए त्यो एउटै मानिस येशू ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा पाएको हो। ^५जब आदमले पाप गरे, उनी पापी भनेर न्याय गरिए। तर परमेश्वरको उपहार भित्रै छ। परमेश्वरको मुल्यरहित उपहार धेरै पापहरू भए पश्चात आएको हो। अनि त्यो उपहारले मानिसहरूलाई धर्मी तुल्याउँदछ। ^६एकजना मानिसको पापले गर्दा मृत्युले सबैमाथि राज गर्‍यो। अतः जसले परमेश्वरको पूर्ण अनुग्रह र उहाँको धार्मिकताको महान उपहार स्वीकार गर्छन् तिनीहरूले सत्य जीवन पाउँछन् र एक मात्र येशू ख्रीष्टद्वारा शासित हुन्छन्।

^७यसैले एउटा मानिसको पापले सबै मानिसहरूमाथि मृत्युको दण्ड ल्यायो। तर त्यस्तै प्रकारले, ख्रीष्टले एउटा असल काम गर्नुभयो जुन कामले सबै मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउँदछ र अनन्त जीवन ल्याउदछ। ^८एकजना मानिसको अनाज्ञाकारिताले धेरै मानिसहरू पापी भए। तर त्यस्तै प्रकारले एकजना मानिसको आज्ञा माने धेरै मानिसहरू धार्मिक बनाइन्छन्। ^९पाप बढ्ला कि भनेर व्यवस्था बनियो। तर जति पाप बढ्दै गयो परमेश्वरको अनुग्रह अभक्त धेरै बढ्दै गयो। ^{१०}जसरी मृत्युले पापद्वारा शासन गर्‍यो उसरी नै परमेश्वरको अनुग्रहले मानिसलाई धार्मिक बनाउन शासन गर्नेछ। यसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा अनन्त जीवन ल्याउने छ।

पापलाई मृत्यु तर ख्रीष्टमा जीवन

६ हामीले के भन्ने? परमेश्वरको धेरै भन्दा धेरै अनुग्रह प्राप्त गर्नलाई हामीले अभक्त धेरै पाप गरिरहनु पर्ने? होइन! हामी हाम्रा पापले मर्छौं। अतः हामी कसरी लगातार पापमा बसिरहनु? ^२के तिमीहरूले भुल्यौं, जब हामी बप्टिस्मा भयौं तबदेखि नै हामी येशू ख्रीष्टका एक अंश बन्यौं? हामीले बप्टिस्मा लियौं, हामी उहाँको मृत्युमा भागीदार बन्यौं। ^३यसै कारण जब हामी बप्टिस्मा भयो, हामी ख्रीष्ट सँगै गाडियौं र उहाँको मृत्युमा भागीदार बन्यौं। हामी ख्रीष्टसँगै दफन भयौं ताकि हामी जगाइन सकौं अनि नयाँ जीवन बाँच्न सकौं। यस्तै प्रकारले, पिताको अचम्मको शक्तिले ख्रीष्ट मृत्युबाट जीवित हुनुभयो।

^४ख्रीष्ट मर्नु भयो, र हामी पनि उहाँको मृत्युकै अनुरूपमा उहाँसित मिल्नौं। अतः हामी उहाँको बौराइको अनुरूपमा पनि ख्रीष्टसितै मिल्ने छौं। ^५हामी जान्दछौं हाम्रो पुरानो जीवन ख्रीष्ट सँगै क्रूसमा मर्‍यो। यो त्यस्तै

भयो जसमा कि हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले हामीमाथि नियंत्रण गर्ने थिएन र अब हामी आफै पापको दास हुने थिएनौं।^१ जो मर्दछ उ पापको नियंत्रणबाट मुक्त हुँदछ।

^२ यदि हामी ख्रीष्टसँगै मरेका छौं भने, हामी जान्दछौं कि हामी पनि उहाँसँगै बाँच्ने छौं।^३ ख्रीष्ट मृत्युबाट जागु भयो। अनि हामी जान्दछौं कि उहाँ कहिल्यै फेरि मर्नुहुने छैन। उहाँमाथि मृत्युको कुनै प्रभाव छैन।^४ हो, जब ख्रीष्ट मर्नुभयो, उहाँ पापको शक्तिलाई जित्न एकैपल्ट मर्नुभयो। अब उहाँसँगै नयाँ जीवन छ अनि त्यो नयाँ जीवन परमेश्वरसँग छ।^५ त्यस्तै प्रकारले तिमीहरूले पनि पापको कारणले मरेको संभ्र। अनि ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको निम्ति जीवित भएका ठान।

^६ अतः पापलाई तिमीहरूको पार्थिव जीवन नियंत्रण गर्न नदेऊ। तिम्रा पापपूर्ण स्वभावलाई तिमीमा राज गर्नु दिनु हुँदैन जसले तिमीलाई उसले गर्न चाहे जस्तो गर्न लगाउँछ।^७ तिम्रा शरीरका अंगहरू पापकर्म र दुष्टकर्महरू गर्नलाई अर्पण नगर। तर स्वयंलाई परमेश्वरप्रति समर्पित गर। मरेका र अहिले जीवित भएका मानिस जस्ता होऊ। राम्रो कामको लागि तिम्रा शरीरका अंग परमेश्वरको सेवामा अर्पण गर।^८ पाप तिम्रो स्वामी हुनेछैन। किन? किनभने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौं। तिमीहरू अब परमेश्वरको अनुग्रहमा छौं।

धार्मिकताको कामारो

^१ तब हामी के गर्नु पर्ने? हामी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौं तर प्रभुको अनुग्रहमा छौं भनेर पाप गर्नु पर्ने? होइन! ^२ निःसन्देह तिमीहरू जान्दछौं कि जब तिमीहरूले आफैलाई कसैको आज्ञापालन गर्ने दास बनाउँछौं, तब तिमीहरू त्यही व्यक्तिको दास हो। जुन व्यक्तिको आज्ञा तिमी पालन गर्छौं त्यही तिम्रो स्वामी हुनेछ। तिमीहरू पापको पछि लाग कि परमेश्वरको आज्ञा पालन गर; पापले आत्मिक मृत्यु ल्याउँदछ। तर परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्छौं भने तिमीहरू धार्मिक बनाइने छौं।^३ विगतमा तिमीहरू पापको दास थियौं। पापले तिमीहरूलाई अधीनमा राखेको थियो। तर परमेश्वरलाई धन्यवाद छ, तिमीहरूले ती आदेश हृदयले पालन गर्छौं जुन तिमीहरूलाई दिइयो।^४ तिमीहरू पापदेखि मुक्त भयौं। अनि अब तिमीहरू धार्मिकताका दास भयौं।^५ म यसको व्याख्या उदाहरण दिएर गरिरहेछु जुन तिमीहरू जान्दछौं। मैले यस्तो उदाहरण दिएर व्याख्या गरिरहेछु किनभने तिमीहरूलाई

बुझ्न गाह्रो हुन्छ। विगतमा, तिमीहरूले पापको निम्ति आफ्ना शरीरका अंगहरू अर्पण गर्छौं र पापकै दास भयौं। तिमीहरू दुष्ट कुराहरूको लागि मात्र बाँच्यौं। त्यस्तै प्रकारले, तिमीहरूले धार्मिकताको लागि शरीरको अंगहरू समर्पण गर। त्यसपछि मात्र तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति बाँच्ने छौं।

^६ विगतमा तिमीहरू पापप्रति दासहरू थियौं अनि धार्मिकताले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गरेन।^७ तिमीहरू दुष्ट कर्महरू गर्दै बाँच्यौं। ती कुराहरूका लागि अहिले तिमीहरू लज्जित छौं। के ती कुराहरूले तिमीहरूलाई साथ दियो? अहं! ती कुराहरूले आत्मिक मृत्यु ल्याउँछ।^८ तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त छौं। अब तिमीहरू परमेश्वरका दास हो। अनि यसले तिमीहरूलाई यस्तो जीवन ल्याउँदछ जुन परमेश्वरको निम्ति मात्र हुन्छ। अनि त्यहाँबाट तिमीहरूले अनन्त जीवन प्राप्त गर्ने छौं।^९ जब मानिसहरूले पाप गर्दछन्, तिनीहरूले पापको ज्याला कमाउँदछन् जो चाँहि मृत्यु हो। तर परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई मूल्य रहित उपहार दिनु हुन्छ जुन हाम्रा ख्रीष्ट येशू प्रभुमा अनन्त जीवन हो।

विवाहबाट एउटा उदाहरण

७ दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू तिमीहरू सबैले मोशाको व्यवस्था बुझ्दछौं। अतः निःसन्देह, तिमीहरू जान्द छौं कि व्यवस्थाले कुनै पनि व्यक्तिलाई उ बाँचुञ्जेल मात्र आफ्नो अधीनमा राख्दछ।^२ म तिमीहरूलाई एउटा उदाहरण दिँदछु: एकजना स्वास्नीमाग्छे आफ्नो लोग्ने बाँचुञ्जेलसम्म उसँगै बस्नु पर्दछ। तर यदि उसको लोग्ने मर्यो भने उ विवाहको निम्ति विवाह विधानबाट मुक्त हुन्छ।^३ तर यदि त्यस स्वास्नी माग्छेले आफ्नो लोग्ने छँदाछँदै अर्को पर-पुरुषसँग विवाह गरी भने त्यसलाई व्यभिचारिणी भनिनेछ। तर यदि उसको लोग्ने चाँहि मर्यो भने उ विवाहको विधानबाट मुक्त बन्छे अनि यदि आफ्नो लोग्ने मरेपछि उसले अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने, उनलाई व्यभिचारिणीको दोष लाग्दैन।

^४ त्यस्तै प्रकारले, मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिम्रा पुराना स्वभावहरू मरिसकेका छन् र तिमीहरू पनि ख्रीष्टका शरीरद्वारा व्यवस्थाबाट मुक्त बन्यौं। अब तिमीहरू कसैको भयौं। तिमीहरू ख्रीष्टको भयौं जो मृत्युबाट जगाइनु भयो। हामी ख्रीष्टका छौं, र जसमा कि हामी परमेश्वरको सेवामा हुनसक्छौं।^५ विगतमा हामी हाम्रा

पापपूर्ण स्वभावले शासित थियौं। व्यवस्थाले हामीमा पापपूर्ण कार्यहरू गर्ने इच्छा जगायो जसले हाम्रो शरीर अधीनमा राख्यो। अतः जुन कुराहरू हामीले गर्यौं त्यसले हाम्रो आत्मिक मृत्यु भयो।^६ विगतमा, व्यवस्थाले हामीलाई कैदी बनायो। तर हाम्रा पुराना स्वभावहरू मरेर गए अनि हामी व्यवस्थावाट मुक्त गरियौं। यसैले अब हामी परमेश्वरलाई आत्माको नयाँ ढङ्गले सेवा गर्दछौं, नियमहरूमा लेखिएको पुरानो ढङ्गले होइन। अब, हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा नयाँ ढङ्गले पुज्दछौं।

पापको विरुद्ध हाम्रो लडाईं

^७हामीले के भन्नु पर्ने हो? के व्यवस्था पापको समान हो? होइन, तर व्यवस्था त एक मात्र त्यस्तोबाटो हो जहाँबाट मैले पाप भनेको के हो बुझ्न सकें। यदि व्यवस्थाले पाप भनेको के हो भन्ने नवताएको भए मैले कहिल्यै बुझ्न सक्ने थिइँन। तर व्यवस्थाले भन्यो, “अरूसँग भएको कुराहरूको चाहना तिमिले गर्नु हुँदैन।”^८ तर पापले त्यस आज्ञावाट अवसर पायो र ममा धेरै प्रकारको इच्छा जागृत गरायो किन कि पाप व्यवस्था बिना मृत बन्यो।^९ एक समय म व्यवस्था बिना नै जीवित थिएँ। तर जब आज्ञा आयो, पापले जीवन पायो।^{१०} अतः पापको कारणले गर्दा म आत्मिक रूपले मरेँ। आज्ञाको अर्थ थियो जीवन ल्याउनु तर मेरो लागि त्यसले मृत्यु ल्यायो।^{११} आज्ञा प्रयोग गरेर पापले मलाई मूर्ख बनाउने ठाउँ पायो। ममा आज्ञा प्रयोग गरेर पापले मलाई आत्मिक रूपले मार्यो।

^{१२}तब त्यसैले व्यवस्था नै पवित्र हो, अनि आज्ञा पनि पवित्र, धार्मिक र राम्रो हो।^{१३} ममा मृत्यु ल्याउने कुरो राम्रो भनेको हो? होइन! तर पापले त्यो राम्रो भन्ने कुरो प्रयोग गरेर ममा मृत्यु ल्यायो। त्यसो भएकोले गर्दा खासमा पाप भनेको के हो त्यो बुझ्न सकें। त्यसैले पाप भन्ने कुरो खुबै राम्रो हो भन्ने देखाइयो। अनि आज्ञा यही देखाउनलाई प्रयोग गरियो।

मानसिक द्वन्द्व

^{१४}हामी जान्दछौं कि व्यवस्था आत्मिक हो। तर म आत्मिक छैन। पापले ममाथि शासन गर्छ मानौं म त्यसको दास हुँ।^{१५} म केही जान्दैनं म के गरिरहेछु।

किनकि म केही जान्दैनं म के गर्न चाहन्छु। यसको सट्टामा म त्यही गर्छु जुन कुरो गर्न घृणा गर्छु।^{१६} यदि मैले नचाहेको काम गर्ने भने म व्यवस्था राम्रो छ भनेर मान्छु।^{१७} तर म एकमात्र होइन जसले यस्तो खराब काम गरिरहेछु। पाप जुन म भित्र बसेको छ, त्यसैले यस्तो कामहरू गर्दछु।^{१८} हो, म जान्दछु कि राम्रो भन्ने केही कुरो ममा छैन, मतलब मेरो अनात्मिक मानव स्वभावमा म असल कुरा गर्न चाहन्छु तर गर्न असमर्थ छु।^{१९} आफूले चाहेको असल कुरा पनि म गर्दिनँ। त्यसको बदली, गर्न नचाहेको नराम्रो कुरा चाहिँ म गर्छु।^{२०} यदि आफूले नचाहेको कुरो म गर्छु भने ती कुराहरू गर्ने म होइन। मभित्र रहेको पापले नै ती सब गर्दछ।

^{२१}त्यसैले मैले आफैमा एउटा विधान भेटे: जव म असल गर्न चाहन्छु मभित्र संघर्ष दुष्ट रहन्छ।^{२२} भित्रीरूपले म परमेश्वरको व्यवस्थासंग खुशी छु।^{२३} तर म मेरो शरीरमा अर्कै व्यवस्थाले काम गरिरहेको पाउँछु। त्यो विधान मभित्रको विधानसित भगडा गरिरहेछ। त्यो अर्को विधान पापको विधान हो अनि त्यसले मलाई कैदी बनाउँछ।^{२४} म कति दयनीय छु! मलाई मृत्यु ल्याउने यस कुरावाट मलाई कसले बचाउँछ? ^{२५}परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुनेछ! म उहाँलाई हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट धन्यवाद चडाउँदछु! अतः अब म मानसिक रूपले परमेश्वरको व्यवस्थाको दास हुँ। तर मेरो पापपूर्ण स्वभावमा म पापको विधानको दास छु।

आत्माका जीवन

क यसैले, अब जो-जो ख्रीष्ट येशूका साथ छन् उनीहरूलाई दोषी ठहराईने छैन।^२ किन म दोषी भनेर मानिँनँ? किनभने ख्रीष्ट येशूमा, जीवनदाता आत्माको विधान मृत्यु र पापको विधानबाट मलाई मुक्त गर्‍यो।^३ व्यवस्था शक्तिहीन थियो किनभने त्यो व्यवस्था हाम्रा पापपूर्ण स्वभावहरूले कमजोर बनायो। तर व्यवस्थाले गर्न नसकेको काम परमेश्वरले गर्नु भयो। परमेश्वरले आफ्नो पुत्र मनुष्य चोला दिएर यस पृथ्वीमा पठाउनु भयो जुन चोला पाएर मानिसहरूले पापपूर्ण कामहरू गर्छन्। परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पापको निमित्त बलिको रूपमा पठाउनु भयो अनि उहाँले पापको भर्त्सना गर्न मनुष्य चोला प्रयोग गर्नु भयो।^४ परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो ताकि तोकिएको व्यवस्था हामीमा परिपूर्ण होस्,

जो आपनो पापपूर्ण प्रकृति अनुसार बाँचदैनौं तर आत्मा अनुसार बाँच्छौं।

५ जो पापपूर्ण स्वभाव लिएर बाँचिरहेका छन् तिनले आफ्ना पापपूर्ण स्वभाव अनुसारै सौँच्छन्। जो आत्मा अनुसार जिउँदछन् उनीहरू आत्माको इच्छा अनुसारै बाँच्छन्। ६ यदि कुनै व्यक्तिको मन पापपूर्ण स्वभावले नियंत्रित छ भने उसको आत्मिक मृत्यु हुँदछ। यदि कुनै व्यक्तिको मन आत्माले नियंत्रित छ भने उसलाई जीवन र शान्ति हुनेछ। ७ यो किन सत्य हो? किनभने, जब कुनै मानिसको विचार पापपूर्ण स्वभावको अधीनमा हुन्छ तब उ परमेश्वरको विरुद्धमा हुँदछ। त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको व्यवस्था मान्दैन अनि वास्तवमा त्यो व्यक्ति परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्न असमर्थ हुँदैन। ८ ती मानिसहरू जो पापपूर्ण स्वभावको अधीनमा छन् भने परमेश्वरलाई कहिल्यै खुशी पार्न सक्ैन।

९ तिभ्रालागि, यदि परमेश्वरको आत्मा तिमीमा बस्छ। तिमी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावबाट नियंत्रित छैनौं, तर आत्माबाट छौं। तर यदि कसैमा ख्रीष्टको आत्मा छैन भने उ ख्रीष्टसित हुँदैन। १० किनभने तिमीहरूको शरीर पापले गर्दा मरेको छ। तर यदि तिमीमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, तब आत्माले जीवन दिँदछ जस्तो ख्रीष्टले तिमीहरूलाई परमेश्वर सित धर्मा तुल्याए। ११ परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट उठ्याउनु भयो। अनि यदि तिमीहरूमा उहाँको आत्माले वास गर्छ भने, उहाँले तिमीहरूका शरीरलाई पनि जीवन-दान दिनुहुनेछ, जुन मरणशील छ। उहाँले तिभ्रो शरीरमा आत्माद्वारा जीवन-दान दिनु हुनेछ जुन आत्मा तिमीहरूमा बस्छ।

१२ अतः मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, हामी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावद्वारा नियंत्रित हुनुहुँदैन। हामीले पापपूर्ण स्वभावले डोखाएको बाटामा लाग्नुहुँदैन। १३ यदि तिमीहरू आफ्ना पापपूर्ण स्वभावको चाहनाको पछि लाग्छौं भने तिमीहरू आत्मिक रूपले मर्ने छौं। तर यदि तिमीहरू कुकर्म गर्दिखि आफूलाई रोक्न आत्माका शक्ति प्रयोग गर्छौं भने तिमीले सत्य-जीवन पाउने छौं।

१४ परमेश्वरका साँचो छोरा-छोरीहरू भनेका ती नै हुन् जो परमेश्वरकै आत्माद्वारा डोखाइएका हुन्छन्। १५ जुन आत्मा तिमीले पाएका छौं त्यो तिमीलाई फेरि दास बनाउने र डर देखाउने आत्मा होइन। हामीले पाएको आत्माले हामीलाई परमेश्वरका छोरा-छोरी बनाउँछ अनि त्यही आत्मासँगै हामी भन्छौं, "पिता, प्रिय पिता।"

१६ अनि त्यो आत्मा आफैले हाम्रो आत्मालाई साक्षी दिन्छ, कि हामी परमेश्वरको नानीहरू हौं। १७ यदि हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भने हामीले आशीर्वाद पाउने छौं जुन परमेश्वरसित आफ्ना मानिसहरूका लागि छ। हामीले ती आशीर्वाद परमेश्वरबाट ख्रीष्टसितै पाउने छौं। तर हामीले ख्रीष्टले जस्तै दुःख-पीडा खप्नु पर्छ त्यसपछि मात्र हामीले पनि ख्रीष्टले जस्तै गौरव प्राप्त गर्ने छौं।

हामीले भविष्यमा महिमा पाउने छौं

१८ अहिले घरी हामी कष्टमा छौं। तर जुन कष्ट अहिले हाम्रो छ त्यो भविष्यमा हामीलाई दिने महिमासँग तुलना गर्दा त्यो केही होइन। १९ परमेश्वरले बनाउनु भएको प्रत्येक वस्तुले ठूलो उत्सुकताको साथ त्यस समयलाई पर्खिरहेको छ जब परमेश्वरले उहाँका छोराहरूको हुन् भनेर देखाउनु हुनेछ। त्यो विशेष समय हेर्न सारा संसारको उत्कट अभिलाषा छ। २० प्रत्येक वस्तु जुन परमेश्वरले बनाउनु भयो त्यो मूल्यहीन भएर गयो। त्यसले परिवर्तन गर्न चाहेन, तर परमेश्वरकै इच्छा अनुसार यस्तो भयो। तथापि त्यहाँ यस्तो आशा थियो: २१ परमेश्वरले बनाउनु भएको हरेक कुरा नाशहुनबाट मुक्त बनाइने छ र परमेश्वरका छोरा-छोरीहरूले महिमा र स्वतन्त्रता प्राप्त गर्ने छन्।

२२ हामी जान्दछौं कि सिर्जका सारा संसारले प्रसव-वेदनाले तड़पिरहेको एउटी स्वास्नी-मानिसले भैं आजसम्म उत्सुकता पूर्वक पर्खिरहेके छ। २३ यो संसारले मात्र होइन, हामीले पनि आन्तरिक पीडा बोकेर पर्खिरहेका छौं। हामीमा परमेश्वरको प्रतिज्ञाको प्रथम अंश सरह आत्मा छ। यसैले हामीलाई उहाँले आफ्ना सन्तान कहिले बनाउनु हुने हो भनेर उत्सुकता पूर्वक पर्खिरहेका छौं। मेरो भन्नुको तात्पर्य, हामीलाई उहाँले आफ्ना शरीरहरूबाट कहिले मुक्ति दिनुहुनेछ भनेर पर्खिरहेका छौं। २४ हामीहरू बचाइयौं र हामीमा यो आशा छ। यदि हामीले पर्खिरहेका कुरा देख्न सके, त्यो साँचैकै आशा हुने छैन। मानिसहरूले त्यस कुराको आशा गर्दैनन् जुन तिनीहरूले पहिल्यै पाइसकेका हुँदछन्। २५ तर हामी केही चीजको आशा गरिरहेछौं जुन हामीले अहिलेसम्म पाएका छैनौं। हामीले ठूलो धैर्यसित त्यो पर्खिरहेका छौं।

२६ आत्माले नै हामीलाई हाम्रो कमजोरतामा सहायता गर्छ। हामीले कसरी प्रार्थना गर्नु पर्ने हो त्यो जान्दैनौं। तर आत्माले गंभीर भावले परमेश्वरसँग हाम्रो पक्षमा

याचना गरिदिने छ जुन शब्दहरूमा वर्णन गर्न सकिदैन।
^{२७}परमेश्वरले हाम्रो हृदयमा के छ देख्न सक्नु हुन्छ।
 अनि उहाँले आत्माको मनमा के छ बुझ्नुहुन्छ किनभने
 आत्मा आफ्ना मानिसहरूका लागि परमेश्वरसँग उहाँकै
 इच्छाले बोल्नुहुन्छ।

^{२८}हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले प्रत्येक कुरामा
 तिनीहरूको भलाइको लागि गर्नुहुन्छ जसले उहाँलाई
 प्रेम गर्दछ। ती मानिसहरू हुन् जसलाई परमेश्वरले
 बोलाउनुभयो किनभने त्यो उहाँकै योजना थियो। ^{२९}यो
 संसार बनाउन भन्दा अघि देखि नै परमेश्वरले ती
 मानिसहरूलाई जान्नु हुन्थ्यो। अनि परमेश्वरले तिनीहरू
 आफ्नै पुत्र जस्तै होउन् भन्ने निर्णय गर्नुभयो। त्यसै
 कारण येशू धेरै दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूमा जेठो
 हुनुभयो। ^{३०}परमेश्वरले ती मानिसहरू आफ्नै पुत्र जस्तै
 होइन् भन्ने योजना गर्नुभयो। अनि परमेश्वरद्वारा
 बोलाएका तिनीहरूलाई पनि धर्मा बनाइयो। अनि
 परमेश्वरद्वारा धर्मा बनाएका तिनीहरूलाई उहाँले महिमा
 पनि दिनुभयो।

येशू ख्रीष्टमा परमेश्वरको प्रेम

^{३१}अतः यस विषयमा हामीले के भन्ने? यदि
 परमेश्वर हाम्रा निमित्त हुनुहुन्छ भने, हामीलाई कसले
 पराजय गर्न सक्छ? ^{३२}परमेश्वरले हाम्रो निमित्त जे पनि
 गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले उहाँका आफ्नै पुत्रलाई कष्ट
 भोग्नुबाट जोगाउनु मात्र भएन तर हाम्रा निमित्त बलि
 दिनुभयो। तब के परमेश्वरले हामीलाई येशूका साथै
 हरेक उपहार दिनुहुन र? ^{३३}परमेश्वरले चुन्नुभएका
 मानिसहरूलाई कसले दोष लगाउन सक्छ? कसैले
 सक्तैन! परमेश्वर मात्र एक हुनुहुन्छ जसले आफ्ना
 मानिसहरूलाई धर्मा बनाउनुहुन्छ। ^{३४}परमेश्वरका
 मानिसहरूलाई कसले भर्त्सना गर्न सक्छ? कसैले सक्तैन!
 ख्रीष्ट येशू हाम्रा निमित्त मर्नुभयो, तर त्यति मात्र होइन,
 उहाँ मृत्युबाट जीवित पनि हुनुभयो। अनि उहाँ परमेश्वरको
 दाहिनेपट्टि हुनुहुन्छ र हाम्रा निमित्त परमेश्वरलाई विन्ती
 गरिरहनु भएको छ। ^{३५}ख्रीष्टको प्रेमबाट हामीलाई
 अलग गर्न सक्ने कुनै थोक छ? छैन। के दुःखले
 हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? सक्दैन!
 के कठिनाई वा सतावटले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट
 अलग गर्नसक्छ? सक्दैन। के अनिकाल वा नांगोपनाले
 हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? अहं। के

कुनै आपद वा मृत्युले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट
 अलग गर्न सक्छ? अहं सक्दैन। ^{३६}धर्मशास्त्रले भन्छ:

“तिमीहरूका निमित्त हामीहरू दिनभरि नै मृत्युको
 मुखमा छौं मानिसहरू सौँचदछन् हामी मारिने
 भंडा जस्ता छौं।”

भजनसंग्रह ४४:२२

^{३७}तर परमेश्वरको प्रेमको कारणले हामी ती सबै
 कुराहरूमा पूर्ण विजयी बन्छौं। ^{३८-३९}हो, म निश्चित
 छु कि केहीले पनि हामीलाई परमेश्वरको प्रेमबाट
 अलग पार्न सक्तैन न मृत्यु वा जीवनले, न स्वर्गदूतहरू
 वा शासन गर्ने आत्माहरूले, न त कुनै वर्तमानका वा
 भविष्यका कुराले, न त कुनै माथिका वा तलका
 शक्तिले, न त सारा संसारको कुनै अरू सिर्जित कुराले
 हाम्रो परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्नेछ
 जो हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूमा छ।

परमेश्वर र यहूदी मानिसहरू

६ म ख्रीष्टमा छु र सत्य कुरा बोलिरहेछु। म भूट
 बोल्दिनँ। मेरो अन्तरात्मा पवित्र-आत्माद्वारा नियंत्रित
 छ। अनि यो अन्तरात्मा निश्चित गर्छ कि म भूटो
 होइनँ: ^२मलाई दूलो अफसोस छ र मेरो हृदयमा अटूट
 वेदना छ यहूदी जातीको निमित्त। ^३तिनीहरू मेरा दाजु-भाइ
 दिदी-बहिनीहरू हुन्, पृथ्वीमा मेरा सन्तानहरू हुन्। यदि
 यसले तिनीहरूलाई सहायता गर्न सक्थे भने म ख्रीष्टबाट
 श्राप पाउन र उहाँसित छुट्टिन पनि इच्छा गर्थेँ।
^४तिनीहरू इस्त्राएलका मानिसहरू हुन्। जसलाई परमेश्वरले
 आफ्ना सन्तान बनाउन चुन्नु भएको छ। तिनीहरूसँग
 परमेश्वरको महिमा र उहाँ अनि उहाँका मानिसहरू
 माभक्तको करार छ। परमेश्वरले उनीहरूलाई आराधना र
 संकल्प गर्ने तरिका भएको मोशाको व्यवस्था दिनुभयो।
^५ती मानिसहरू हाम्रा पुर्खाहरूका सन्तानहरू हुन्। अनि
 तिनीहरू ख्रीष्टका पार्थिव परिवार हुन्। ख्रीष्ट सबै
 प्राणीहरूमाथिका परमेश्वर हुनुहुन्छ। सदा उहाँको प्रशंसा
 गर! आमिन।

^६हो, म यहूदीहरूका लागि दुःख अनुभव गर्छु। म
 भन्दिनँ कि परमेश्वर उनीहरूका लागि आफ्नो प्रतिज्ञा
 राख्नमा चुक्नुभयो। तर इस्त्राएलका कतिपय मानिसहरू
 मात्र परमेश्वरका साँचो मानिस छन्। ^७अनि अब्राहामका

सन्तानहरू मध्ये थोरै मात्र अब्राहामको साँचो सन्तान थिए। यही कारण परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो: “इसहाक मात्र खालि कानूनी छोर्रो हुनेछ।”^१ यसले बताउँछ अब्राहामका सबै सन्तानहरू परमेश्वरका खास छोराछोरीहरू होइनन्। परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञाको आधारमा अब्राहामका खास छोराछोरीहरू ती हुन् जो परमेश्वरका छोराछोरीहरू भए।^२ परमेश्वरले अब्राहामलाई यो प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो: “निश्चित समयमा म फर्कने छु अनि साराले एउटा छोर्रो पाउनेछिन्।”^३

^४ अनि यति मात्र होइन। रिबेक्काको पनि छोराहरू थिए। अनि ती छोराहरूका एउटै पिता थिए। उनी हाम्रा पिता पूर्खा इसहाक थिए।^{५-१२} तर दुइजना छोराहरू जन्मनु भन्दा अगाडि परमेश्वरले रिबेक्कालाई भन्नुभयो, “ठूलो छोराले सानालाई स्याहार्ने छ।”^६ केटाहरू जन्मनु भन्दा र तिनीहरूले राम्रो वा नराम्रो कुनै काम गर्न भन्दा अगाडि भएको थियो। आफूले चुनेको केटो आफ्नो योजनाकै आधारमा होस् भन्नालाई परमेश्वरले यसो भन्नुभएको थियो। परमेश्वरकै चाहनाले उनी चुनिएका थिए तर ती केटाहरूले केही गरेको कारणले होइन। त्यो परमेश्वरको इच्छा थियो।^{१३} जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, “मैले याकूबलाई प्रेम गरेँ तर एसावलाई घृणा गरेँ।”^{१४}

^{१५} अतः यस विषयमा हामीले के भन्नपर्छ? के परमेश्वरमा कुनै अन्याय छ? निश्चय छैन।^{१६} परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “जसलाई म कृपा दर्शाउनु चाहन्छु उसैलाई दर्शाउँछु। अनि जसलाई सहानुभूति दर्शाउनु चाहन्छु उसलाई सहानुभूति दर्शाउँछु।”^{१७} यसैले हरेक कुरो परमेश्वरको कृपामा निर्भर छ, अनि मानिसको इच्छामा वा प्रयासमा निर्भर छैन।^{१८} धर्मशास्त्रमा परमेश्वरले फिरऊनलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीलाई राजा बनाएँ ताकि मेरो निम्ति तिमीले केही गर्न सकौला। म मेरो शक्ति तिम्रो माध्यमद्वारा प्रदर्शन गर्न चाहन्थे। म चाहन्थे मेरो नाउँ संसारभरि घोषित होस्।”^{१९} यसैले, परमेश्वरले

“इसहाक ... हुनेछ” उत्पत्ति २१:१२।

“निश्चित ... पाउनेछिन्” उत्पत्ति १८:१०,१४।

“ठूलो ... छ” उत्पत्ति २५:२३।

“मैले ... गरेँ” मलाकी १:२-३।

“अनि ... दर्शाउँछु” प्रस्थान ३३:१६।

“मैले ... होस्” प्रस्थान ६:१६।

जसलाई चाहनु हुन्छ उसैमाथि कृपा दर्शाउनुहुन्छ। अनि परमेश्वरले जसलाई हठी बनाउन चाहनुहुन्छ उसलाई हठी बनाउनु हुन्छ।

^{२०} अतः तिमीहरूमध्ये कसैले पनि प्रश्न गर्नसक्छौ: “यदि परमेश्वरले हामीले गरेका सबै कुराहरूमा नियंत्रण गर्नुहुन्छ भने परमेश्वरले हाम्रो पापहरूको निम्ति हामीलाई किन दोष दिनुहुन्छ?”^{२१} हे मानिस, तिमी आफूलाई को हुँ भन्ने सम्झन्छौ? परमेश्वरलाई प्रश्न गर्ने तिमी को हो? के एउटा माटाको हाँडीले कुमालेलाई “मलाई किन यस्तो बनायो” भनेर सोध्छ? ^{२२} कुमालेको अधिकार छ एउटै माटोबाट उसले विशेष प्रयोगमा आउने एक किसिमको भाँडो बनाउँछ भने सामान्य प्रयोगमा आउने अर्को किसिमको भाँडो पनि बनाउँछ। यो के ठीक होइन?

^{२३} यस्तै प्रकारले परमेश्वरले पनि काम गरे। परमेश्वरले आफ्नो क्रोध मानिसहरूमा प्रकट गर्न चाहनुभयो, जसमा कि उनीहरूले उहाँको शक्ति देखेनन्। तर परमेश्वरले ठूलो धैर्यसित ती मानिसहरूलाई सहनुभयो जो विनाश हुनैआँटिका थिए। ^{२४} परमेश्वरले धैर्यतापूर्वक पर्खनुभयो जसमा कि उहाँका कृपा पाउनेहरूलाई उहाँले आफ्नो सम्पन्न महिमा देखाउन सकून्। परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई आफ्नो महिमा प्राप्त गर्न तयार गर्नुभयो। ^{२५} हामी तिनै मानिसहरू हौं। परमेश्वरले हामीलाई यहूदी र अ-यहूदी दुवै सम्प्रदायबाट चुन्नु भएको छ। ^{२६} होशेको कितावमा धर्मशास्त्रले भन्दछ:

“जो मानिसहरू मेरा होइनन्, म भन्नेछु ती मेरा मानिसहरू हुन्। अनि ती मानिसहरू जसलाई मैले प्रेम गरिनेँ, म भन्नेछु तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु।”

होशे २:२३

^{२६} “अनि त्यही ठाउँमा जहाँ परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘तिमीहरू मेरा मानिसहरू होइनौ’ त्यसै ठाउँमा तिनीहरूलाई जीउँदा परमेश्वरका पुत्रहरू भनेर भनिने छ।”

होशे १:१०

^{२७} अनि इस्त्राएलको विषयमा यशैया कराए:

“इस्त्राएलका मानिसहरू समुद्र किनारका वालुवाका कणहरू भैं अनगन्ती छन्। तर

तिनमा थोरै मात्रको उद्धार हुनेछ।^{२६}हो, परमेश्वरले चाँडै नै यस पृथ्वीमा मानिसहरूको जाँच गरिसक्नु हुनेछ।”*

^{२६}यस्तै कुरा यशैयाले भने:

“परमप्रभु सर्वशक्तिमान छन्। प्रभुले हाम्रा निमित्त उहाँका कतिपय मानिसहरूलाई बचाउनु भयो। यदि उहाँले त्यसो नगर्नु भएको भए अहिले हामी सदोम जस्तै हुने थियौं अनि हामी गमोरा* जस्तै हुने थियौं।”*

^{३०}अतः यी सबले के बुझाउँछ? यसको तात्पर्य हो: अ-यहूदीहरूले धर्मी बन्न खोजिरहेका थिएनन्। तर तिनीहरू विश्वासमा आधारित धर्मी बनाइए।^{३१}अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले व्यवस्थालाई पछ्याएर धर्मी बन्ने कोशिश गरे। तर तिनीहरू आफ्नो उद्देश्यमा सफल भएनन्।^{३२}किन असफल भए? किनभने, आफ्ना कामहरूको आधारमा तिनीहरूले आफैलाई धर्मी बनाउने कोशिश गरे, विश्वासको आधारमा होइन। तिनीहरू त्यस ढुंगामा ठेस लागेर लडे जसले मानिसलाई लडाउँछ।^{३३}त्यस ढुंगामाको विषयमा धर्मशास्त्र भन्छ:

“हेर, सियोनमा* म एउटा ढुंगा राख्छु, जसमा मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ। यो एउटा चहान हो जसले मानिसलाई पाप गर्नु लाउँछ। तर चट्टानमा कसैले विश्वास गर्दछ भने उसलाई लज्जित पारिने छैन।”

यशैया ८:१४, २८:१६

१० दानु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, यहूदीहरूको उद्धार हुनसकोस् भनेर म हृदयबाटै चहान्छु। यो मेरो परमेश्वरप्रति प्रार्थना छ।^२यति मात्र म यहूदीहरूको विषयमा भन्न सक्छु: तिनीहरू साँचि नै परमेश्वरलाई

“इस्त्राएलका ... हुनेछ” यशैया १०:२२-२३।

सदोम, गमोरा नराम्रा मानिसहरू बस्ने नगरहरू। परमेश्वरले तिनीहरूलाई तिनीहरूको नगरहरू ध्वंश पारेर सजाय दिनुभयो।

“परमप्रभु ... थियौं” यशैया १:६।

सियोन यरूशलेमको अर्को नाउँ हो, परमेश्वरका मान्छेको शहर।

पछ्याउन चाहन्छन्। तर तिनीहरू ठीक बाटो जान्दैनन्।^१तिनीहरूले धर्मी बनाउने परमेश्वरको बाटो जानेनन्। तिनीहरूले आफ्नै तरिकाबाट धार्मिक बन्न चाहे, अनि त्यसैले मानिसहरूलाई धर्मी बनाउने परमेश्वरको बाटो तिनीहरूले स्वीकार गरेनन्।^२ख्रीष्टले व्यवस्था समाप्त गरिदिनुभयो ताकि प्रत्येक व्यक्ति जसले विश्वास गर्छ उ धर्मी बन्न सक्छ।

^३व्यवस्थाले दिएको धार्मिकता बारे मोशा भन्दछन्: “व्यवस्थाको अनुसार हिँड्ने मानिस त्यसबाटै बाँच्ने छ।”*^४तर विश्वासले दिएको धार्मिकताको विषयमा धर्मशास्त्रले भन्छ: “तिमीहरू स्वयंले नसोध, ‘स्वर्गमा को जानेछ?’” (जसको अर्थ हुँदछ, “ख्रीष्टलाई पृथ्वीमा उतार्न को स्वर्ग जानेछ?”)^५तर नभन, ‘पातालमा को जानेछ?’” (जसको अर्थ हुँदछ, “ख्रीष्टलाई मृत्युबाट फर्काउन पातालमा को जानेछ?”)^६धर्मशास्त्रले यसरी भन्छ: “परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरूको नजिक छ; त्यो तिम्रो मुखमा र तिम्रो हृदयमा छ।”* यो शिक्षा विश्वासको शिक्षा हो जुन हामी प्रचार गर्छौं।^७यदि तिमीहरूले “येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ,” भन्न मुख खोल्नु भने अनि यदि परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट जगाउनुभयो भन्ने कुरामा तिमीहरू विश्वास गर्छौं भने, तिमीहरूको उद्धार हुनेछ।^८हो, हामी हृदयले विश्वास गर्दछौं त्यसैले हामी धर्मी बनाइएका छौं। अनि हामी विश्वास गर्छौं भन्ने स्वीकार गर्न हामी आफ्ना मुख खोल्दछौं त्यसैले हामी बचाइएका छौं। खोल्नु र विश्वास गर्नु हो हाम्रो उद्धार भयो।^९हो, धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले पनि उहाँमा विश्वास गर्छ भने, उ लज्जित हुने छैन।”^{१०}किनभने यहूदी र अ-यहूदीहरूमा भिन्नता छैन। उनै परमप्रभु सबैका लागि प्रभु हुनुहुन्छ। ज-जसले उहाँमा विश्वास राख्दछ ती सबैलाई उहाँ पूर्ण आशिष दिनुहुन्छ।^{११}हो, धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले परमप्रभुमा भरोसा राख्छ उसको उद्धार हुँदछ।”*

^{१२}तर तिनीहरूले प्रभुलाई पत्याउन भन्दा पहिले उहाँमा विश्वास गर्नुपर्छ? अनि विश्वास गर्नअघि, तिनीहरूले उहाँको बारेमा सुनुपर्छ। तर उहाँको बारेमा सुन्नलाई

“व्यवस्थाको ... छ” लेवी १८:५।

पद ६-८ व्यवस्था ३०:१२-१४।

“जसले ... छैन” यशैया २८:१६।

“जसले ... हुँदछ” योएल २:३२।

कसैले उहाँ बारे तिनीहरूलाई प्रचार गर्नुपर्छ।^{१५} तर कसैले प्रचार गर्नुभन्दा अघि, उसलाई पठाइनु पर्छ। धर्मशास्त्रले भन्छ: “सुसमाचार ल्याउनेहरूका खुट्टा सुन्दर हुन्छन्।”*

^{१६}तर सबै यहूदीहरूले त्यो सुसमाचार स्वीकार गरेनन्। यशैयाले भने, “परमप्रभु हाम्रो सन्देशलाई कसले विश्वास गरे?”* ^{१७}यसैले सुसमाचार सुनेपछि विश्वास आउँदछ। अनि यदि कसैले मानिसलाई ख्रीष्टको विषयमा बताए तिनीहरूले सुसमाचार सुनेछन्।

^{१८}तर म सोध्छु, “के तिनीहरूले सुसमाचार सुने?” हो, तिनीहरूले सुने। धर्मशास्त्रले भन्छ:

“तिनीहरूका आवाज सारा संसारमा फैलियो।
तिनीहरूका शब्द संसारका चारै दिशा तर्फ
पुगे”

भजनसंग्रह १६:४

^{१९}फेरि म सोध्छु, “के इस्त्राएलका मानिसहरूले बुझेनन्?” हो, तिनीहरूले बुझे। मोशा पहिले परमेश्वरका कुरा भन्छन्:

“म ती मानिसहरूलाई प्रयोग गरेर तिनीहरूमा
इर्ष्या उत्पन्न गराउँछु, जो एक जाति होइन।
एउटा मूर्ख जातिलाई प्रयोग गरेर म तिमीहरूलाई
क्रुद्ध बनाउँछु।”

व्यवस्था ३२:२१

^{२०}त्यसपछि यशैया अभिर्भयताका साथ परमेश्वरलाई भन्छन्:

“जुन मानिसहरूले मलाई खोज्दै खोजेका थिएनन्,
तिनीहरूले मलाई पाए। जसले मलाई सोध्दै
सोधेका थिएनन्, म तिनीहरू कहाँ प्रकट
भएँ।”

यशैया ६५:१

^{२१}परमेश्वरले यी कुराहरू यशैयाको माध्यमबाट अ-यहूदीहरूलाई भन्नुभयो। तर यहूदीहरूका बारेमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “सारा दिन मैले ती मानिसहरूलाई पर्खें, तर तिनीहरूले मेरो आज्ञा मानेनन् अनि मलाई पछ्याएनन् पनि।”*

आफना मानिसहरूलाई परमेश्वरले विर्सनुभएन

११

तब मैले सोधें, “के परमेश्वरले आफना मानिसहरूलाई फालिदिनु भयो त?” त्यसो होइन!

म स्वयं एक इस्त्राएली हुँ। म अब्राहामको परिवारको हुँ। म बिन्यामीनको कुलको हुँ।^२तिनीहरू जन्मनुभन्दा पहिल्यै परमेश्वरले इस्त्राएलीहरूलाई आफना मानिसको रूपमा चुन्नु भएको थियो। अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई निकालेर फाल्नु भएन। निःसन्देह, तिमीहरू जान्दछौ धर्मशास्त्रले एलिया बारेको कथामा के भन्छ। धर्मशास्त्रले भन्छ, एलियाले परमेश्वरलाई इस्त्राएलका मानिसहरूका विरुद्धमा यस प्रकारले प्रार्थना गरिरहेका थिए, ^३“परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। अनि तपाईंका वेदीहरू सबै भत्काई दिए। म मात्र एकजना अगमवक्ता अभिर्भयताका बाँचिरहेछु। अनि मानिसहरूलाई मार्न खोजिरहेछु।”* ^४तर परमेश्वरले एलियालाई कस्तो उत्तर दिनुभयो? उहाँले भन्नुभयो, “मैले अभिसम्म मलाई पुज्नु सात हजार मानिसहरू राखेको छु। ती सात हजार मानिसहरूले बाललाई* पुजेनन्।”* ^५यस्तै प्रकारले, परमेश्वरको अनुग्रहले चुनिएका अहिले पनि इस्त्राएलमा त्यहाँ कतिपय मानिसहरू छन्। ^६अनि यो परमेश्वरको अनुग्रह कै फल हो भने, त्यो मानिसहरूको कामको फल होइन। नत्र भने परमेश्वरको अनुग्रह अनुग्रह नै रहने थिएन।

^७यसैले त्यो यस्तो हुनगयो: इस्त्राएलका मानिसहरूले धर्मी बन्ने कोशिश गरे। तर ती सफल बन्नसकेनन्। तर परमेश्वरले चुन्नुभएका मानिसहरू भने धर्मी बने। अरू मानिसहरू कठोर थिए र परमेश्वरको कुरा सुन्न चाहनेनन्। ^८जस्तो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“सारा ... पछ्याएनन् पनि।” यशैया ६५:२।

“परमप्रभु ... खोजिरहेछन्” १ राजा १६:१०, १४।

बाल कृत्रिम देवता वा मूर्तिको नाउँ।

“मैले ... पुजेनन्” १ राजा १६:१८।

“सुसमाचार ... हुन्छन्” यशैया ५२:७।

“परमप्रभु ... गरे” यशैया ५३:१।

“परमेश्वरले मानिसहरूका इन्द्रियलाई चेतनाहीन बनाइदिनु भयो।”

यशैया २६:१०

“परमेश्वरले तिनीहरूका आँखा बन्द गरिदिनु भयो ताकि तिनीहरूले देख्न नसक्नुन्। उहाँले तिनीहरूका कान बन्द गरिदिनुभयो ताकि तिनीहरूले सुन्न नसक्नुन्। अफसम्म त्यही भइरहेछ।”

व्यवस्था २६:४

६ अनि दाउद भन्छन्:

“तिनीहरूका भोजहरूमा, तिनीहरू पासोमा परून् र प्रकाउ खाऊन्। तिनीहरूले ठोक्कर खाउन् र ती लडून्, तिनीहरू दण्डित होऊन्।

१० तिनीहरूका आखा बन्द रहून्, तब ती देख्न सक्दैनन्। अनि ती सदा कष्टमा परि रहून्।”

भजनसंग्रह ६६:२२-२३

११ त्यसैले म सोध्छु: जब यहूदीहरूले ठोक्कर खाए, त्यस ठोक्करले के ती ध्वंश भए? भएनन्। तिनीहरूका गल्लीले अ-यहूदीहरूलाई मुक्ति प्रदान गर्‍यो र यहूदीहरूलाई इर्ष्यालु बनायो। १२ यहूदीहरूको ठोक्करले संसारलाई ठूलो आशिष ल्याएको छ, अनि तिनीहरूले जे गुमाए त्यसले अ-यहूदीहरूलाई ठूलो आशिष ल्याएको छ। अतः कल्पना गर परमेश्वरले तिनीहरूलाई जस्तो हुनु चाहनुहुन्छ ती त्यस्तै भइदिए संसारले कति महान् आशिष पाउने थियो!

१३ अब म तिमीहरूसँग बोलिरहेछु जो यहूदीहरू होइनौ। म अ-यहूदीहरूको प्रेरित हुँ। यसैले जति बेला म सँग हुन्छ, म यथासक्य असल गर्छु। १४ म आशा गर्छु कि म आफ्नै मानिसहरूलाई इर्ष्यालु बनाउन सक्छु। त्यस्तै प्रकारले म आशा गर्छु म तिनमा कतिपयलाई उद्धार गर्न सक्छु। १५ परमेश्वर यहूदीहरूसँग रिसाउनु भयो भनेको, उहाँ संसारका अन्य मानिसहरूसँग मित्र बन्नुभयो भनेको हो। त्यसैले कल्पना गर, परमेश्वरले यहूदीहरूलाई पुनः स्वीकार गर्नुभयो भने के होला? त्यसले मृत्युपछि जीवन ल्याउने छ।

१६ यदि रोटीको पहिलो टुक्रा परमेश्वरलाई अर्पण गरे, जम्मै रोटी पवित्र हुन्छ। यदि एउटा रूखका जराहरू पवित्र छन् भने त्यसका हाँगाहरू पनि पवित्र हुनेछन्।

१७ भद्राक्षको रूखका केही हाँगाहरू भाँचिएका थिए। अनि जंगली भद्राक्ष रूखको हाँगा (जस्तो अ-यहूदी) तिमीहरू त्यस भद्राक्षका हाँगाहरूमा कलमी हानिएकाहरू थियौ। अब त्यसै भद्राक्ष रूखको शक्ति र जीवनको साभेदारी तिमीहरूले गर्नेछौ। १८ यसैले भाँचिएका हाँगाहरूभन्दा ठूला बन्ने घमण्ड नगर। तिमीहरूले घमण्ड गर्ने कुनै कारण छैन। किन? तिमीहरूले त्यो जरामा प्राण भर्दैनौ। त्यो जराले पो तिमीहरूलाई प्राण दिन्छ। १९ तिमीहरूले भन्ने छौ, “हागाँहरू भाँचिए गए जसमा कि म रूखमा कलमी बनाउन सकूँ।” २० त्यो सत्य हो। ती हाँगाहरू भाँचिएका थिए किनभने तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। अनि तिमीहरू आफ्नो विश्वासको कारणले त्यस रूखमा ठाउँ पाउँछौ। घमण्डी नबन तर कातर बना। २१ परमेश्वरले प्राकृतिक हाँगाहरूलाई नजोगाए जस्तै यदि तिमीहरूले विश्वास गरिरहेनौ भने उहाँले तिमीहरूलाई जोगाउनु हुने छैन।

२२ अतः बुभ्र, परमेश्वर कति दयालु हुनु सक्नु हुन्छ, तर साथै बुभ्र, परमेश्वर कठोर पनि हुनु सक्नुहुन्छ, जसले परमेश्वरको बाटो पछ्याउन छाड्छ उसित उहाँ कठोर हुनुहुन्छ। तर तिमी उहाँका दयाभित्र रहिरह्यौ भने परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ। तर तिमीले त्यसो गरेनौ भने तिमी रूखका हाँगाहरू काटिए भैं काटिने छौ। २३ अनि यदि यहूदीहरूले परमेश्वरमा फेरि विश्वास राख्न थाले, परमेश्वरले तिमीहरूलाई फेरि ग्रहण गर्नुहुनेछ। परमेश्वरमा तिनीहरूलाई फेरि फर्काई ल्याउने क्षमता छ जहाँ तिनीहरू पहिले थिए। २४ एउटा असल भद्राक्ष रूखमा जंगली भद्राक्ष रूखका हाँगाहरू कलम सार्नु प्राकृतिक कुरो होइन। तर तिमी अ-यहूदीहरू जङ्गली भद्राक्ष रूखका हाँगाहरू जस्ता हौ, जो असल भद्राक्षको रूखमा कलमी सारिएको छ। तर यहूदीहरू असल भद्राक्ष रूखका हाँगाहरू जस्ता हुन्। अतः निःसन्देह तिनीहरू मूल रूखमा कलमी सार्न सकिन्छ।

२५ दानु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई यो गुप्त कुरा बताउन चाहन्छु। यसले तिमीहरूलाई नबुभेका सबै कुराहरू बुभ्रमा सहयोग गर्नेछ। सत्य यो हो: इस्त्राएलको एउटा भाग हठी भयो। तर त्यो परिवर्तन हुनसक्ने छ जब प्रशस्त अयहूदीहरू परमेश्वर कहाँ आउँदछन्। २६ अनि त्यसै गरी सारा इस्त्राएलीहरूलाई बचाइने छ। यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“उद्धारक सियोनबाट आउनुहुने छ, उहाँले याकूबका परिवारबाट दुष्प्याई हटाउनुहुनेछ

२७ अनि म तिनीहरूसँग यो वाचा गर्नेछु, जब तिनीहरूका पापहरू म हरण गर्नेछु।”

यशैया ५६:२०-२१, २७:६

२८ यहुदीहरू सुसमाचार ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छन्, अतः तिनीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्। यो तिमी अ-यहुदीहरूलाई सहायता गर्नको लागि भएको हो। तर तिनीहरू चुनिएका मानिसहरू हुनाको कारण परमेश्वरले अभि पनि प्रेम गर्नुहुन्छ। किनभने तिनीहरूका पिताहरूलाई वचन दिनुभएको थियो। २९ परमेश्वरले मानिसहरूलाई आफूले दिनुहुने उपहारको बारेमा अनि आफ्नो बोलावटको बारेमा आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुने छैन। ३० एक समयमा तिमीहरूले परमेश्वरलाई मान्न अस्वीकार गरेका थियौ। तर अहिले तिमीहरूले परमेश्वरको कृपा पायौ कारण तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्न मानेनन्। ३१ अनि अहिले तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गर्छन् किनभने परमेश्वरले तिमीहरू प्रति कृपा दर्शाउनुभयो। तिनीहरूले पनि परमेश्वरबाट कृपा प्राप्त गरून् भनी लसो भएको थियो। ३२ सबै मानिसहरू अनज्ञाको कारागारमा यसकारण थुनिएका छन् कि परमेश्वरको कृपा सबैमा पुग्न सकोस्।

परमेश्वरको प्रशंसा गर

३३ हो, परमेश्वरको एश्वर्य को सीमा छैन! उहाँको ज्ञान र बुद्धिको कुनै अन्त छैन! कसैले पनि परमेश्वरले गर्नुभएको निर्णयको व्याख्या गर्न सक्तैन। कसैले पनि परमेश्वरको बाटोहरू बुझ्दैन। ३४ जस्तो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“परमप्रभुको मन कसले जान्दछ? उहाँको सल्लाह कसले दिनेछ?”

यशैया ४०:१३

३५ “कसैले कहिल्यै परमेश्वरलाई केही उपहार दिएको छ? जसमा कि बदलीमा परमेश्वरले पनि उसलाई उपहार दिनपरोस्।”

अभ्यूब ४१:११

३६ हो, परमेश्वरले सबै थोकको सृजना गर्नुभयो। सबै कुरा उहाँकै कारणले र उनैको निमित्त चलिरहेछ। परमेश्वरको महिमा रहिरहोस्! आमिन।

परमेश्वरलाई तिमीहरूको जीवन देऊ

१२

यसैले दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, केही गर भनेर म बिन्ती गर्दछु। परमेश्वरले हामीलाई ठूलो दया देखाउनुभयो। अतः परमेश्वरलाई प्रसन्न गर्दै आफ्नो जीवनलाई जीवित बलिदानको रूपमा अर्पण गर। यही तिमीहरूको आत्मिक उपासना हो। सांसारिक स्तरमा आफूलाई परिवर्तन नगर। तर विचारको नयाँ बाटो अपनाएर आफूलाई आन्तरिक रूपले परिवर्तन गर। अनि त्यसपछि तिमीहरू राम्रो के हो, उहाँलाई के मन पर्छ र संपूर्णता के हो, आफै परमेश्वरको इच्छा पत्तो लाउन समर्थ हुने छौ।

३ परमेश्वरले मलाई अनुपम अनुग्रहको वरदान दिनुभएको छ, म तिमीहरू सबैलाई भन्छु: आफू जे छौ त्यो भन्दा बड्ता आफूलाई नसंभ। परमेश्वरले दिनुभएको विश्वासको आधारमा तिमी वास्तवमा बाचिरहेका छौ त्यो स्वयं हेर। ४ हामी प्रत्येकको एउटै शरीर छ अनि यो धेरै भागमा बाँडिएको छ। यी भागहरूको एउटै काम हुँदैन। ५ उसै गरी, हामी धेरै मानिसहरू छौं, तर ख्रीष्टमा हामी एक शरीर हौं। अनि प्रत्येक अंग अरू भागहरूका हुन्। ६ हामी सबैसँग विभिन्न वरदानहरू छन्। हरेक वरदानहरू परमेश्वरको अनुग्रहबाट आएको छ। यदि कसैसँग अगमवाणी गर्ने वरदान छ भने उसले आफ्नो विश्वासको अनुसार त्यसको उपयोग गर्नुपर्छ। ७ यदि कसैसँग सेवाको वरदान छ भने उसले सेवा गर्नुपर्छ। यदि कसैसँग उपदेशको वरदान छ भने उसले उपदेश दिनुपर्छ। ८ यदि कसैसँग उत्साहको वरदान छ भने उसले अरू मानिसलाई उत्साह दिनुपर्छ। यदि कसैसँग अरूलाई सहयोग गर्ने वरदान छ भने उसले उदारतापूर्वक उपयोग गर्नुपर्छ। यदि कसैसँग नेतृत्व गर्ने वरदान छ भने उसले प्रवीणता पूर्वक नेतृत्व दिनुपर्छ। यदि कसैसँग दया देखाउने वरदान छ भने उसले खुशीको साथमा अरूलाई दया देखाउनु पर्छ।

९ तिमीहरूको प्रेम शुद्ध हुनुपर्छ। ती कुराहरूलाई घृणा गर जुन कुरामा दुष्प्याई छ। असल कुराहरू मात्र गर। १० एकाअकारमा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई जस्तो प्रेम गर। तिमी आफूलाई जस्तो चाहन्छौ आफ्ना दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई त्योभन्दा अभि बड्ता सम्मान देऊ। ११ परमप्रभुको काममा अल्छे नबन। आत्मिक रूपले इच्छालु भएर उहाँको सेवा गर। १२ खुशी रहौ किनभने तिमीहरूसँग आशा छ। दुःखमा धैर्य धारण

गर। सधैं प्रार्थना गर।^{१३}परमेश्वरका मानिसहरूले सहायता खोजेको देखे आफूमा कुरो बाँडेर भएको सहायता देऊ। अनि मानिसहरूलाई आफ्नो घरमा स्वागत गर।

^{१४}ती जसले तिमीहरूको नराम्रो गर्छ उसित मीठो वचन बोल। तर तिनीहरूलाई नसराप।^{१५}जब अरूहरू खुशी हुँदछन् तिमी पनि तिनीहरूसँग खुशी हुनुपर्छ। अनि जब अरूहरू रुन्छन् तिमी पनि तिनीहरूसँग रुनुपर्छ।^{१६}परस्परमा शान्तिपूर्वक मिलेर बस। अंहकार नगर। निम्न पदका मानिसहरूसित मित्रता राख। अभिमानी नबन।

^{१७}यदि तिमीलाई कसैले चोट पुर्‍याउँछ भने तिमीले त्यसको बद्ला नलेऊ। सबै मानिसलाई राम्रो गर्ने प्रयास गर।^{१८}यदि यो तिम्रो पक्षबाट सम्भव भए सबैसँग शान्तिसित बस।^{१९}हे मेरा मित्रहरू, तिमीहरूलाई नराम्रो गर्नेलाई दण्डदिने कोशिश नगर। परमेश्वरलाई पर्छ, उहाँले क्रोधको बेलामा तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। लेखिएको छ: “दण्ड दिने काम मेरो हो; म साटो फेर्ने छु।” * परमप्रभु भन्नुहुन्छ।^{२०}यसर्थ तिमीहरूले यसो गर्नु: “यदि तिम्रो शत्रु भोको छ भने, उसलाई खुवाऊ। यदि तिम्रो शत्रु प्यासा छ भने तिनलाई पानी देऊ। यस प्रकारले तिमीले ती मानिसहरूलाई लज्जित पार्ने छौ।” *^{२१}दुष्टले तिमीलाई नजितोस्, तर भलाइले दुष्टलाई जित।

सरकारको शासकहरूको आज्ञा मान्नु

१३ तिमीहरू सबैले शासकहरूको आज्ञा मान्नुपर्छ। किनभने शासकहरूलाई अधिकार प्रदान गर्ने परमेश्वर हुन्। अनि अहिले घरि शासन गर्नेहरू परमेश्वरबाट नियुक्त गरिएका हुन्।^१यसैले जो शासकहरूको विरोधमा जान्छ उ परमेश्वरको नियुक्तिको विरोधमा जान्छ। जो शासकको विरोधमा जान्छ उ दण्डित हुनेछ।^२जसले उचित काम गर्दछन् उनीहरूलाई शासकहरूदेखि डराउने काम छैन। तर जसले अनुचित काम गर्दछन् उनीहरूलाई शासकहरूदेखि डराउनु पर्छ। के तिमीहरू शासकहरूका डरबाट मुक्त हुन चाहन्छौ? तब उचित काम गर, शासकहरूले तिमीहरूको प्रशंसा गर्नेछन्।^३शासकवर्ग

तिमीहरूलाई सहयोग गर्ने परमेश्वरको सेवक हुन्। तर तिमीले अनुचित काम गर्‍यो भने, तिमी डराउँछौ। शासकसँग दण्ड दिने अधिकार छ अनि उसले यो अधिकार चलाउँछ। अनुचित काम गर्नेलाई दण्ड दिने उ परमेश्वरको सेवक हो।^४तिमीले शासकको आज्ञा मान्ने पर्छ, तिमीले मान्ने पर्छ किन कि मानेनौ भने तिमीले दण्ड पाउन सक्छौ। तिमीले मान्नु पर्छ किनभने तिमी जान्दछौ कि असल काम गरिनु पर्छ।

^५अनि यसैकारण तिमीहरूले कर पनि तिर्नु पर्दछ। शासकहरू परमेश्वरको सेवा गरिरहेछन् अनि त्यसैको लागि तिनीहरूले आफ्नो समय दिन्छन्।^६तिमीले जे दिनुपर्छ सबै मानिसलाई देऊ। तिमीले जसलाई कर र महसूल तिर्नु परेको हुन्छ उसलाई तिर। आदर गर्नुपर्ने मानिसलाई आदर गर। सम्मान गर्नुपर्ने मानिसलाई सम्मान गर।

अरूलाई प्रेम गर्नु नै व्यवस्था हो

^७तिमी कसैप्रति ऋणी हुनु हुँदैन। तर तिमीहरू सधैं एकाअर्कामा प्रेमको ऋणी हुनुपर्छ। जसले अरूलाई प्रेम गर्दछ उसले सम्पूर्ण व्यवस्था मान्दछ।^८म यो किन भन्दैछु? किनभने व्यवस्थाले भन्दछ, “व्यभिचारको पाप नगर, हत्या नगर, कुनै कुरो नचोर, अरूको चीजको लोभ नगर।” * यी सबै आदेशहरू र अन्य आदेशहरू एउटै आदेशमा समाहित छन्: “आफूलाई प्रेम गरे जस्तै अरूलाई प्रेम गर।” *^९प्रेमले कसैलाई चोट पुर्‍याउँदैन। अतः प्रेम गर्नु नै सबै व्यवस्थाको पालन गर्नु हो।

^{१०}मेरो भनाइको कारण यो हो कि हामी अप्ठ्यारो समयमा बाँचिरहेछौ। हो, अब निद्राबाट व्यूँभिने तिम्रो समय आएको छ। किनभने जतिबेला हामीले विश्वास गर्‍यो त्यस बेलाको भन्दा अहिले हाम्रो मुक्ति हामी नजिक भएको छ।^{११}“रात” * प्रायः सिद्धिसक्यो “दिन” * लगभग यहाँ आइसक्यो। यसर्थ: हामीले कामगर्न रोक्न पर्दछ जुन अन्धकारको हो, अनि हामीले आफूलाई उज्यालाका कामहरू शुरू गर्न तयार बनाउनु पर्छ।^{१२}दिनका मानिसहरू जस्तो हामीले स्वच्छतापूर्वक काम

“व्यभिचारको ... लोभ नगर” प्रस्थान २०:१३-१५, १७।

“आफूलाई ... गर” लेवी १९:१८।

“दण्ड ... फेर्ने छु” व्यवस्था ३२-३५।

“यदि तिम्रो ... पर्ने छौ” हितोपदेश २५:२१-२२।

रात पापपूर्ण संसारको प्रतीक।

दिन असल समयको आगमनको प्रतीक।

गर्नुपर्छ। हामी जंगली र खर्चिलो भोजमा भुलिनु हुँदैन। हामी मालु हुँदैन। हामीले व्यभिचारको पापहरू गर्नु हुँदैन र हामीले आफ्ना शरीरले कुनै पाप गर्नु हुँदैन। हामीले भ्रगडा गर्नु हुँदैन र ईर्ष्या गर्नु हुँदैन।^{१४} त्यसको सदृशमा आफूले प्रभु येशू ख्रीष्टलाई पहिर। आफ्नो पापमय स्वभाव र त्यसको पापमय इच्छाहरूलाई सन्तुष्टी नदेऊ।

अरूको भर्त्सना नगर

१४ कमजोर विश्वास भएका आफ्ना समूहका सदस्यहरूलाई अपनाउन अस्वीकार नगर। अनि तिनीहरूको विचारमाथि तिनीहरूसित तर्क नगर।^२ आफूलाई जे मन पर्छ त्यो खानसक्छु भन्ने विश्वासहरू एउटा व्यक्तिको हुन सक्छ। तर कमजोर विश्वास हुने अर्को व्यक्तिले सोचन सक्छ कि उ खालि सागसब्जी मात्र खान सक्छ।^३ अनि जे पनि खान सक्छु भन्ने मान्छेले त्यो सागसब्जी मात्र खाने मान्छे भन्दा उत्तम छु भनेर आफूलाई ठान्नु हुँदैन। अनि सागसब्जी मात्र खाने मान्छेले पनि सबै खाने मान्छे गलत हो भनेर सोच्नु हुँदैन। परमेश्वरले ती दुवैलाई ग्रहण गर्नुहुन्छ।^४ तिमीले अरूको सेवकलाई जाँच सक्तौ। उसको स्वामीले मात्र त्यसको ठीक र बेठीकको निर्णय गर्नसक्छ। अनि परमप्रभुको सेवक ठीक बनेछ किनभने प्रभु तिनलाई ठीक बनाउनु समर्थ हुनुहुन्छ।

^५ कुनै व्यक्तिले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा महत्वपूर्ण ठान्नसक्छ। अनि अर्को व्यक्तिले सबै दिन एकै ठान्न सक्छ। हरेक व्यक्ति आफ्नो विश्वासमा निश्चित हुनुपर्छ।^६ जसले एउटा दिन भन्दा अर्को दिन महत्वपूर्ण भनेर सोच्दछ उसले त्यो परमप्रभुको लागि सोच्दछ। अनि जसले सबै थोक खान्छु भन्छ त्यसले प्रभुको लागि खाँदछ। हो, त्यस खानाको लागि उसले प्रभुलाई धन्यवाद दिँदछ। अनि जसले केही थोक खान अस्वीकार गर्दछ उसले प्रभुकै लागि अस्वीकार गरिरहेछ। उसले पनि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदछ।^७ हो, हामी सबैजना प्रभुको लागि बाँच्छौ। हामी आफ्नै निम्ति बाँच्दैनौं अथवा आफ्नै निम्ति मर्दैनौं पनि।^८ यदि हामी बाँच्छौ भने, हामी प्रभुको लागि बाँचिरहेछौं। अनि यदि हामी मर्छौं भने, हामी प्रभुको लागि मर्दछौं। यसैले हामी मरौं कि हामी बाँचौं हामी प्रभुकै हौं।

^९ यही कारणले गर्दा ख्रीष्ट मर्नुभयो र मृत्युबाट बाँच्य। ख्रीष्टले त्यसै गर्नुभयो र उहाँ मरेकाहरूका लागि पनि र बाँचेकाहरूका लागि पनि प्रभु हुनसक्नु भयो।^{१०} तब तिमी ख्रीष्टमा भाइ भनेर किन जाँच्छौ? अथवा तिमीले आफूलाई आफ्ना दाजु-भाइभन्दा ठूला किन ठान्छौ? हामी सबैजना परमेश्वरका सम्मुख उभिनु पर्छ। अनि उहाँले हामीसबैलाई जाँच्नुहुन्छ।^{११} हो, यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“प्रत्येक मानिस मेरो सामु भूवने छ; अनि प्रत्येकले परमेश्वरलाई मान्नेछ। निःसन्देह म बाँचे जस्तै, यी कुराहरू हुनेछन्, परमप्रभु भन्नु हुन्छ।”

यशैया ४५:२३

^{१२} अतः हामी प्रत्येकले परमेश्वरको अगाडि आफ्नो हिसाब दिनु पर्नेछ।

अरूलाई पापी भनेर दोष नलगाऊ

^{१३} यसैले एकअर्कांलाई जाँच्ने काम बन्द गरौं। त्यसको सदृशमा तिमीले दाजु-भाइका वा दिदी-बहिनीका बाटोमा बाधा नहान्ने वा केही त्यस्तो नगर्ने निश्चय गर जसले गर्दा ती पाप गर्न तिर डोरिन सक्लान्।^{१४} म प्रभु येशूमा छु। अनि म जान्दछु कुनै खाद्य आफैमा फोहोर छैन। तर यदि कसैले फोहोर भनेर विश्वास गर्छ भने त्यो उसैको लागि फोहोर छ।^{१५} केही खाँदिमा यदि तिमीले आफ्ना दाजु-भाइ दिदी-बहिनीको भावनामा चोट पुर्याउँछौ भने तिमीले प्रेमको बाटो पछ्याउँदैनौ। कसैले गलत संभेको खाना खाएर तिमीले उसलाई नष्ट गर्नु हुँदैन। ख्रीष्ट त्यस व्यक्तिको लागि पनि मर्नुभयो।^{१६} आफूलाई असल लागेको कुनै कुराको निन्दा हुन नदेऊ।^{१७} परमेश्वरको राज्यमा खानु र पिउनुको कुनै महत्व छैन। परमेश्वरको राज्यमा महत्वपूर्ण कुरा त यी हुन्: धार्मिकता, शान्ति र पवित्र आत्मामा आनन्द।^{१८} कसैले यस प्रकारले ख्रीष्टको सेवा गरे परमेश्वरलाई खुशी पार्दछ। अनि त्यो व्यक्ति अरूहरूद्वारा स्वीकृत हुनेछ।

^{१९} यसैले कठोर परिश्रमको साथ त्यस्तो काम गरौं जसबाट शान्ति छाउँछ। अनि त्यस्तो काम गरौं जसमा कि त्यो एकाअर्कामा सहयोग बन्न सकोस्।^{२०} खानालाई

परमेश्वरको कार्य नष्ट गर्न नदेऊ। हरेक खाद्य खान लायकको हुन्छ। तर अर्कालाई पापमा पार्ने खाना खानु अनुचित हो।^{२१} मासु वा दाखरस वा अरू कुनै थोक जसले तिम्रा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीलाई पापमा धकेल्दछ, त्यो नखानौ असल।

^{२३} धी चीजहरूमा तिम्रो विश्वास परमेश्वर र आफूमाभ राख्नु पर्छ। अपराध बोध नगरी आफूले उचित ठहर्‍याएको काम गर्ने व्यक्ति धन्य हो। उसलाई परमेश्वरबाट आशिष प्रदान गरिन्छ।^{२३} तर कसैले शंका गर्दै केही कुरो खान्छ भने उ स्वयं नै दोषी हुँदछ। किन? किनभने उसलाई त्यो उचित हो भन्ने भरोसा भएन अनि भरोसा नभई गरेको जे कुरा पनि पाप हो।

१५ हामीहरूमध्ये जो विश्वासमा दरिला छौं कमजोर व्यक्तिलाई सहयोग गर्नु पर्छ। कमजोर व्यक्तिहरूलाई हामीले सघाउनुपर्छ। हामीले आफैलाई मात्रै खुशी तुल्याउन हुँदैन।^२ तिनीहरूलाई विश्वासमा दरिला बनाउन र तिनीहरूका भलाइको लागि हामी प्रत्येकले अरूलाई खुशी पार्नुपर्छ।^३ ख्रीष्ट पनि आफू स्वयंलाई खुशी राख्ने कोशिश गर्नुभएन। उहाँको विषयमा धर्मशास्त्रमा भनिएको छ: “जसले तिमीलाई अपमान गरे ती अपमान ममाथि परे।”^४ बितेका दिनहरूमा लेखिएका हरेक कुरो हामीलाई शिक्षा दिनु लेखिएको थियो। हामीले आशा गर्न सक्ौं भनेर नै ती लेखिएका थिए। धर्म शास्त्रबाट आउने धैर्य र बलबाट हामी आशा प्राप्त गर्न सक्ौं।^५ धैर्य र बल परमेश्वरबाट उत्पन्न हुन्छ। अनि म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको उदाहरण अनुसार तिमी आफैहरूमाभ मेल-मिलापमा राख्नु।^६ त्यसपछि तिमीहरू सबै एक भएर मिल्नेछौ। तिमीहरू सबै एक भएर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट पिता प्रति महिमा प्रदान गर्नेछौ।^७ ख्रीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो। यसैले परमेश्वरको महिमाको निमित्त तिमीहरूले एकाअर्कालाई स्वीकार गर्नुपर्छ।^८ म तिमीहरूलाई भन्दछु कि परमेश्वरको विश्वासनीयताको निमित्त र यहूदी पुर्खाहरूलाई आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञालाई पक्का गर्नको निमित्त ख्रीष्ट यहूदीहरूका सेवक बन्नुभयो।^९ ख्रीष्ट सेवक बन्नुभयो ताकि अ-यहूदीहरूले परमेश्वरप्रति उहाँको करूणाको प्रशंसा गर्नु। धर्मशास्त्रले भन्छ:

“यसैले म अ-यहूदीहरूमा तिमीहरूलाई धन्यवाद दिनेछु; म तिमीहरूका नामको स्तुति गाउने छु।”

भजनसंग्रह १८:४६

^{१०} धर्मशास्त्रले यसो पनि भन्छ:

“तिमी अ-यहूदीहरू परमेश्वरका मानिसहरूसँगै खुशी होऊ।”

व्यवस्था ३२:४३

^{११} अनि फेरि त्यसले भन्छ:

“तिमीहरू सबै अयहूदीहरू! परमप्रभुको प्रशंसा गर; सबैले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ।”

भजनसंग्रह ११७:१

^{१२} अनि यशैयाले भनेका छन्:

“एकजना व्यक्ति यस्सीका परिवारबाट* आउने छन्। ती व्यक्तिले अयहूदीहरूमाथि राज गर्नेछन्; अनि ती व्यक्तिको कारणले अ-यहूदीहरूले आशा प्राप्त गर्नेछन्।”

यशैया ११:१०

^{१३} तिमीहरूले परमेश्वरमा विश्वास गर्ने हुनाले, परमेश्वर जो आशाको मुहान हुनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई आनन्द र शान्तिले पूर्ण गर्नु। तब तिमीहरूको आशा पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा परिपूर्ण बनेछ।

पावल आफ्नो कार्यबारे भन्दछन् *

^{१४} भेरा दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, म निश्चित छु कि तिमीहरू भलाइले भरिएका छौ। म जान्दछु तिमीहरूसँगै चाहे जाति सम्पूर्ण ज्ञान छ अनि तिमीहरूले एक अर्कालाई उपदेश दिनसक्छौ।^{१५} मैले तिमीहरूलाई संभाउनलाई केही कुराहरू खुलस्त गरी लेखेको छु। मैले यसो गरेको कारण परमेश्वरले मलाई यो विशेष

उपाहार दिनु भएको छ। ^{१६}अ-यहूदीहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर परमेश्वरले मलाई खीष्ट येशूका सेवक बनाउनु भएको छ। उहाँको सुसमाचारहरू प्रचार गरेर मैले परमेश्वरको सेवा गरें। मैले यसो गर्नाको उद्देश्य अ-यहूदीहरू परमेश्वरका ग्रहणयोग्य बलिहरू बन्नसक्नु भन्ने हो। पवित्र-आत्माद्वारा तिनीहरू पवित्र पारिए।

^{१७}यसैले म ती कुराहरूका घमण्ड गर्दछु जुन मैले परमेश्वरका निम्ति खीष्ट येशूमा गरें। ^{१८}अ-यहूदीहरूलाई परमेश्वरको आज्ञाकारी बनाउनमा वचन र कर्मद्वारा खीष्टले मेरो मार्फत जे गर्नु भएको छ त्यसबारे मात्र बोल्ने आँट म गर्नेछु। ^{१९}अनि तिनीहरूले परमेश्वरको आत्माको शक्तिद्वारा गरिएका चमत्कारहरू र आश्चर्यलाई देखेर आज्ञा पालन गरे। पूरै यरूशलेमदेखि इल्लिरिकमसम्म खीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्ने काम मैले सिद्ध्याएँ। ^{२०}जहाँ-जहाँ खीष्टलाई जानिदैन ती-ती ठाउँहरूमा मात्र सुसमाचार प्रचार गर्ने इच्छा सदा मेरो रहेको छ। मैले यसो गरें कारण कसैले पहिल्यैबाट थालिसकेको काममाथि निर्माण गर्न मैले चाहिनँ। ^{२१}तर धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“मानिसहरू जसलाई उहाँको विषयमा भनिएको छैन, तिनीहरूले देखेछन्; मानिसहरू जसले उहाँको विषयमा सुनेका छैनन्, तिनीहरूले बुझेछन्।”

यशैया ५२:१५

पावलको रोम भ्रमण गर्ने इच्छा

^{२२}यही कारणले गर्दा म तिमीहरूकहाँ आउन धेरै पल्ट रोकिएको छु।

^{२३}अब यस भेकमा मैले आफ्ना कामहरू सिद्ध्याएँ। अनि धेरै वर्षदेखि म तिमीहरू कहाँ आउन चिन्तित थिएँ। ^{२४}यसैले स्पेन जाँदा म तिमीहरूलाई भेट्ने आशा गर्छु। निश्चय, म स्पेन भएर जाँदाखेरि तिमीहरूलाई भेट्ने आशा गर्छु। केही बेर तिमीहरूका साथमा आनन्द मनाउने आशा गर्छु अनि त्यसपछि तिमीहरूले मेरो यात्रामा साथ दिन सकछौ। ^{२५}अहिले म परमेश्वरका मानिसहरूलाई मदत गर्न यरूशलेम गइरहे छु। ^{२६}यरूशलेममा परमेश्वरका कतिपय मानिसहरू गरीब छन्। ^{२७}म्यासिडोनिया र अब्रैयाका विश्वासीहरू यरूशलेमका ती मानिसहरूलाई चन्दा दिएर सघाउन

खुशी थिए। तिनीहरू सहयोग दिन खुशी थिए। वास्तवमा, यरूशलेमका गरीबहरूलाई मदत गर्न ती वाध्य छन्। यहूदीहरूको आत्मिक आशिर्वादमा सहभागी भएकाले ती अ-यहूदीहरूले सघाउनु पर्छ। त्यसैले तिनीहरूले आफ्ना भौतिक वस्तुहरू तिनीहरूलाई सघाउन उपयोग गर्नुपर्छ। यसको लागि तिनीहरू यहूदीहरूका ऋणी छन्। ^{२८}मैले निश्चित गर्नु छ कि यरूशलेमका गरीबहरूले ती सबै पैसा पाऊन् जुन तिनीहरूलाई दिइएको छ। यो काम सकेर म स्पेन जान्छु। स्पेन जाँदाहुँदा, म तिमीहरूकहाँ आउँछु। ^{२९}जब म तिमीहरूलाई भेट्न आउँछु म खीष्टको सम्पूर्ण आशिषसितै आउँछु।

^{३०}दाजु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, मेरो निम्ति परमेश्वरलाई प्रार्थना गरेर मलाई मेरा काममा सहयोग गर। हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको नाममा र पवित्र आत्माले दिने प्रेमद्वारा म यो विन्ती गर्दछु। ^{३१}प्रार्थना गर कि म यहूदियाका अविश्वासीहरूबाट जोगिन सकूँ। मैले उनीहरूका निम्ति लगेको सहयोगलाई यरूशलेममा परमेश्वरका मानिसहरूले सहर्ष स्वीकार गर्नु भनेर पनि प्रार्थना गर्दिछ। ^{३२}त्यसपछि परमेश्वरले चाहनुभयो भने म तिमीकहाँ आउने छु। म खुशीले आउने छु तिमीहरूसँगै विश्राम लिन छु। ^{३३}परमेश्वर जो शान्तिका स्रोत हुनुहुन्छ, तिमीहरू सबैसित रहून्। आमिन।

अन्तिम शब्दहरू

१६

म तिमीहरूलाई हाम्री बहिनी फिबीसँग परिचित गराउन चाहन्छु। उनी सिनक्रिया मण्डलीकी सेविका हुन्। ^२परमप्रभुका मानिसहरूलाई सुहाउँदो हिसाबले उनलाई प्रभुको नाउँमा उनले चाहेका कुरामा जसरी भए पनि सघाऊ। उनले मलाई खुबै सहयोग गरेकी छन् र उनले धेरै अरूहरूलाई पनि सघाएकी छन्।

^३प्रेसकीला र अक्वीलालाई नमस्कार गर। खीष्ट येशूमा तिनीहरूले मसँगै काम गर्छन्। ^४तिनीहरूले मेरो जीवन बचाउन आफ्ना जीवन पनि जोखिममा हालेका थिए। म तिनीहरूलाई धन्यवाद दिँदछु र अ-यहूदीहरूका सबै मण्डलीहरूले पनि कृतज्ञ छन्। ^५अनि उनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीलाई पनि नमस्कार।

मेरा प्रिय मित्र इपेनितसलाई नमस्कार। एशियामा खीष्टलाई मान्ने उनी प्रथम व्यक्ति हुन्। ^६मरियमलाई पनि नमस्कार। उनले तिमीहरूका लागि कठिन काम

गरेकी छन्।^७ एन्ड्रोनिकस र युनिसलाई पनि नमस्कार। तिनीहरू मेरा आफन्त हुन् र मसँगै जेलमा थिए। तिनीहरू प्रेरितहरूद्वारा सम्मानित छन्। तिनीहरू मभन्दा अगाडि ख्रीष्टका विश्वासीहरू बनेका थिए।^८ परमप्रभुको नाउँमा एमप्लिआतसलाई नमस्कार।^९ उर्बनिसलाई नमस्कार। उनी ख्रीष्टका एक सह-सेवक हुन्। मेरा प्रिय मित्र स्ताकिसलाई पनि नमस्कार।^{१०} अपोल्लसलाई पनि नमस्कार। उनी ख्रीष्टका साँचो विश्वासीको रूपमा जाँचिएका थिए र प्रमाणित पनि भए। अरिस्तोबलस परिवारका सबै सदस्यहरूलाई नमस्कार।^{११} हेरोदियनलाई नमस्कार, उनी मेरा कुटुम्ब हुन्। नर्सिसस परिवारलाई पनि नमस्कार जो प्रभुमा छन्।^{१२} त्रिफेना र त्रिफोसालाई पनि नमस्कार। ती नारीहरू प्रभुमा खुबै खटेका छन्। मेरा प्रिय मित्र परसीसलाई पनि नमस्कार। उनी पनि प्रभुमा खुब खटिन्।^{१३} रूफसलाई पनि नमस्कार। उनी प्रभुमा विशेष व्यक्ति हुन्। उनकी आमालाई पनि नमस्कार। उनी मेरी पनि आमा हुन्।^{१४} अर्सिक्रितस, पलेगन, हर्मस, पत्रोबास अनि ख्रीष्टमा भएका सबै दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरूलाई पनि नमस्कार।^{१५} फिलोलोगस र जुलिया, नेरियस र उनकी बहिनी ओलिम्पासलाई नमस्कार। अनि उनीहरूसँग भएका सबै विश्वासीहरूलाई नमस्कार।^{१६} जब तिमीहरू भेट हुन्छौ एकअर्कालाई, पवित्र चुम्बनद्वारा अभिवादन गर। ख्रीष्टका सम्पूर्ण मण्डलीहरू तिमीहरूलाई अभिवादन चडाउँदछन्।

^{१७} दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, परस्परमा फुट ल्याउनेहरूसँग होशियार रहौ। अरूहरूको विश्वासमा वाधा ल्याउनेहरूसँग पनि होशियार बस। तिमीहरूले पाएको शिक्षाको उल्टो तिनीहरूले सिकाउँदछन्। ती मानिसहरूबाट अलग बस।^{१८} त्यस किसिमका मानिसहरूले हाम्रा प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दैनन्। तिनीहरू आफैँ खाँचोको निम्ति मात्र काम गर्दछन्। सीधासादाहरूलाई ती आफ्ना चिप्ला कुरा र खुशामदीले मूर्ख बनाउँदछन्।^{१९} सबै विश्वासीहरू जान्दछन् कि तिमीहरूले परमेश्वरको

आज्ञा पालन गर्दछौ। त्यही कारणले गर्दा म तिमीहरूसँग अत्यन्त खुशी छु। तर म चाहन्छु असल कुरामा तिमीहरू बुद्धिमानी बन्नुपर्छ। अनि दुष्ट कुरामा तिमीहरू अबोध बन्नुपर्छ भन्ने म चाहन्छु।

^{२०} परमेश्वर जसले शान्ति ल्याउनुहुन्छ उहाँले शैतानलाई चाँडै हराउनु हुनेछ र उहाँले तिमीहरूलाई त्यसमाथि शक्ति प्रदान गर्नुहुनेछ। हाम्रा प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूलाई होस्।

^{२१} तिमोथी, मेरा सहकर्मीले तिमीहरूलाई नमस्कार चडाउँदछन्। लूसियस, यासोन, अनि सोसिपेटरले (जो मेरा आफन्तहरू हुन) पनि तिमीहरूलाई नमस्कार पठाउँदछन्।

^{२२} म तर्तियस हुँ, पावलले जे बोले ती कुराहरू म लेख्दैछु। अनि परमप्रभुमा म तिमीहरूलाई नमस्कार गर्दछु।

^{२३} गायसले यहाँ मलाई साथै सम्पूर्ण मण्डलीलाई आफ्नो घर चलाउनु दिइराखेका छन्। उनले पनि तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्। इरास्तस अनि हाम्रा भाइ क्वार्टसले पनि तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्। इरास्तस यस शहरका खजाञ्ची हुन्।^{२४} *

^{२५} परमेश्वरको महिमा होस्। परमेश्वरले मात्र तिमीहरूका विश्वासलाई बलियो पार्न सक्नु हुन्छ। उहाँले सुसमाचारको उपयोग गर्न सक्नुहुन्छ जुन म तिमीहरूको विश्वास दरिलो बनाउन प्रचार गर्दछु। त्यो सुसमाचार जुन म प्रचार गर्छु त्यो येशू ख्रीष्टको बारेमा छ।^{२६} त्यो सुसमाचार गुप्त-सत्य जुन परमेश्वरले प्रकट गर्नुभयो। अनि त्यो गुप्त-सत्य सृष्टि काल देखि नै लुप्त थियो। तर त्यो गुप्त-सत्य अगमवक्ताहरूका लेखाइद्वारा हामीलाई ज्ञान गराइएको छ। अनन्त परमेश्वरको आज्ञाले यो गुप्त-सत्य अ-यहूदीहरूलाई ज्ञान गराइयो। यसले आज्ञाकारिता उत्पन्न गर्छ जुन विश्वासबाट आउँदछ।^{२७} येशू ख्रीष्ट मार्फत एक मात्र सर्वज्ञानी परमेश्वरको महिमा होस्। आमिन।

कोरिन्थीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

१ पावलबाट प्रणाम। परमेश्वरले इच्छा गरेकाले म ख्रीष्ट येशूको प्रेरित* बन्न परमेश्वरद्वारा बोलाइएको छु।

हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ सोस्थेसबाट पनि।

कोरिन्थमा भएका परमेश्वरको मण्डली जसलाई ख्रीष्ट येशूमा पवित्र गराइएका छन्, औ जसलाई परमेश्वरले उहाँको पवित्र मानिसहरू हुन बोलाइएका छन्। तिमीहरूलाई पनि प्रत्येक ठाउँका अरू सबै मानिसहरूसँगै निम्त्याएको छ, जसकोमा ख्रीष्टमाथि विश्वास छ-जो हाम्रो तथा तिमीहरूका परमप्रभु हुन्। हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूको माध्यममा तिमीहरूलाई दिइएको अनुग्रहको निम्ति म आफ्ना परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउँछु। येशूमा तिमीहरू हरतरहले आर्शिवाद पाएका छौ। तिमीहरू आफ्ना जन्मै बोली-बचन र सारा ज्ञानमा धन्य छौ। ख्रीष्टको सत्य बारे तिमीहरूमा प्रमाणित भएको छ। यसैले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमन पर्खिरहुञ्जेल तिमीहरूलाई परमेश्वरको कुनै उपहारहरूको अभाव हुने छैन। परन्तु येशूले तिमीहरूलाई सदा सुदृढ राख्नु हुनेछ कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमनको दिनमा पनि तिमीहरूलाई केही दोष हुने छैन। परमेश्वर विश्वास योग्य छन्। एक उनै हुन् जसले तिमीहरूलाई आफ्ना पुत्र येशू ख्रीष्ट, हाम्रा प्रभुसित संगत गर्नु बोलाएका छन्।

कोरिन्थको मण्डलीमा फाटो

हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा म विनयपूर्वक भन्दछु, दाजु भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरू

आपसमा मिलेर बस जसले गर्दा तिमीहरू बिचमा फाटो नआओस्। एउटै विचार र एउटै उद्देश्य लिएर तिमीहरू एक भई बस भन्ने मेरो विन्ती छ। मेरा भाइ-बहिनीहरू हो, क्लोएको परिवारबाट मैले तिमीहरूका बारेमा सुनेको छु कि तिमीहरूको बिचमा भगडाहरू छ। मेरो भन्नुको तात्पर्य: यही हो तिमीहरूमध्ये कसैले “म पावललाई मान्छु”; कसैले “म अपोल्लोसलाई मान्छु”; कसैले “म केफासलाई मान्छु”; अनि कसैले “म ख्रीष्टलाई मान्छु” भन्छौ अरे। ख्रीष्टलाई विभिन्न दलमा बाँट्न सकिन्न। के पावल तिमीहरूका निम्ति क्रूसमा मरेका हुन् र? होइनन्! के पावलको नाउँमा तिमीहरू बपतिस्मा* भएका हौ र? होइनौ! परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु कि तिमीहरूमध्ये क्रिसपस र गायसलाई बाहेक मैले कसैलाई पनि बपतिस्मा दिएको छैन। यसको निम्ति कृतज्ञ छु किनभने तिमीहरू मेरो नाउँमा बपतिस्मा भयो भनेर कसैले भन्न सक्ने छैन। हो, मैले स्तिफनसको परिवारलाई मात्र बपतिस्मा दिएको हुँ। तर अरू कसैलाई म आफूले बपतिस्मा दिएको कुराको मलाई सम्भन्ना छैन। ख्रीष्टले मलाई बपतिस्मा दिन पठाउनु भएको छैन। उहाँले मलाई शुभ सन्देश* सुनाउने काम अहाउनु भएको छ। तर शुभ संदेश सांसारिक ज्ञानको शब्दहरूमा सुनाउन होइन। शुभ सन्देश सुनाउँदा मैले सांसारिक ज्ञानका शब्दहरू प्रयोग गरे भने त ख्रीष्टको क्रूसले आफ्नो शक्ति हराउनेछ।

परमेश्वरको शक्ति र ख्रीष्टमा ज्ञान

पथभ्रष्टहरूका निम्ति क्रूस बारेको शिक्षा मूर्खतापूर्ण

बपतिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

शुभ सन्देश पापबाट क्षमा र परमेश्वरसित अनन्त वास दिन भनेर मानिसहरूका निम्ति परमेश्वरबाट गरिएको एउटा उपाय; आमवाणी, सुसमाचार।

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

ठहर्छ। तर हामी उद्धार पाइरहेकाहरूका निम्ति यो परमेश्वरको शक्ति हो। ^{१६}शास्त्रमा लेखिएको छ:

“म ज्ञानीहरूको ज्ञानलाई नष्ट गर्नेछु म बुद्धिमानीहरूको बुद्धिलाई शून्य पार्नेछु।”

यशैया २६:१४

^२ज्ञानी कहाँ छ? शिक्षित कहाँ छ? यस युगको दार्शनिक कहाँ छन्? परमेश्वरले यस संसारको ज्ञानलाई मूर्ख तुल्याएका छन्। ^{२१}परमेश्वरले आफ्ना ज्ञानद्वारा के चाहन्छन् भने: ज्ञानद्वारा संसारका मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिनेन। त्यसैकारण परमेश्वरले जसले विश्वास गर्छन तिनीहरूको उद्धारको निम्ति मूर्खतापूर्ण लामे सुसमाचार दिनु भयो। ^{२२}यहूदीहरू प्रमाणको निम्ति चमत्कारहरू माग्छन्। ग्रीकहरू ज्ञान चाहन्छन्। ^{२३}तर हामी यही प्रचार गर्छौं: ख्रीष्ट कूसमा मारिनुभयो। तर यहूदीहरूको निम्ति यो एउटा ठूलो समस्या बन्छ। अयहूदीहरूलाई यो एउटा मूर्खता हो। ^{२४}तर ती जो परमेश्वरले छानेका ती यहूदी र अयहूदीहरूका निम्ति ख्रीष्ट उनै परमेश्वरको शक्ति र ज्ञान हुनुहुन्छ। ^{२५}किनकि परमेश्वरको मूर्खता धरि मानिसहरूको ज्ञान भन्दा ज्ञानी हुन्छ। परमेश्वरको दुर्बलता धरि मानव शक्ति भन्दा बलवान् हुन्छ।

^{२६}भाइ बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाए। यो विचार गर। अनि संसारले आफ्नै बुद्धिले पारख गरे अनुसारले तिमीहरूमध्ये धेरै बुद्धिमानी हौला। तिमीहरूमध्ये धेरै जना खुबै प्रभावशाली नहौला, अनि कोही मानिसहरू महत्वपूर्ण परिवारबाट आएको हुन सक्छ। ^{२७}तर ज्ञानी मानिसहरूलाई शर्ममा पार्न परमेश्वरले संसारका मूर्ख कुराहरू छान्छन्। बलिया मानिसहरूलाई लाज पार्न परमेश्वरले संसारका निर्धा कुराहरू छान्छन्। ^{२८}अनि परमेश्वरले संसारका ती तुच्छ मानिसहरूलाई छाने जो संसारले अवहेलना गर्छो अनि केही जस्तो मानेन। संसारले जुन कुरालाई महत्वपूर्ण ठान्छ तिनीहरूलाई नष्ट पार्न परमेश्वरले तिनीहरूलाई छान्नु भयो। ^{२९}उनको अघि कसैले घमण्ड नगरोस् भनेर नै परमेश्वरले यसो गरेका हुन्। ^{३०}परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको एक अंश बनाएका छन्। परमेश्वरबाट ख्रीष्ट हाम्रा लागि ज्ञान बन्नु भएको छ। ख्रीष्टको कारणले नै हामी परमेश्वर प्रति धार्मिक छौं; अनि हामी पापरहित छौं। अनि ख्रीष्टकै कारणले हामी पवित्र छौं। ^{३१}जस्तो धर्म

शास्त्रले भन्छ, “कसैले गर्व गर्छ भने उसले केवल प्रभुमा गर्व गरौस्।”*

कूसका ख्रीष्ट सम्बन्धी सुसमाचार

२प्यारा दाज्यु भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सच्चाइ घोषणा गरे। तर मैले आलंकारीक शब्द लगाएर वा ज्ञानको कुरा गरिँन। ^२जतिजेल सम्म म तिमीहरूसित थिएँ, येशू ख्रीष्ट र उनको कूसको मृत्यु बाहेक अरू सब कुरा बिरुँ भन्ने मैले निश्चय गरेको थिएँ। ^३जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, म कमजोर थिएँ अनि डरले कामिरहेको थिएँ। ^४मेरो वचन र प्रचार मानिसहरूलाई फुस्लाउने ज्ञानीका शब्दहरू थिएन, तर मेरो शिक्षाको प्रमाण शक्ति थियो जुन आत्मादेखि* आउँछ। ^५तिमीहरूको विश्वास मानिसको ज्ञानमा होइन तर परमेश्वरको शक्तिमा आधारित होस् भनी मैले त्यसो गरे।

परमेश्वरको ज्ञान

^६पाको भएका मानिसहरूलाई हामी ज्ञान दिदछौं। तर हामी जुन ज्ञान सिकाउछौं सांसारिक ज्ञान होइन। यो यस संसारका शासकहरूको ज्ञान पनि होइन। ^७तर हामी परमेश्वरका गुप्त ज्ञान बताउँदछौं जुन ज्ञान लुकाइएको छ। परमेश्वरले यस ज्ञान हाम्रो भलाईको लागि तयार गरेका हुन्। संसार सृष्टि हुनु भन्दा अघि नै उहाँले यो योजना बनाइसकेका थिए। ^८यस संसारका कुनै शासकहरूले यो ज्ञान बुभेनन्। यदि तिनीहरूले बुभेका भए तिनीहरूले महिमाका प्रभुलाई कूसमा टाँग्ने नै थिएनन्। ^९तर, जस्तो शास्त्रमा लेखिएको छ:

“कुनै आँखाले पनि नदेखेको, कुनै कानले पनि नसुनेको, कसैले चिन्ता सम्म नगरेको कुरा आफूलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्ति परमेश्वरले तयार परेका छन्।”

यशैया ६४:४

^{१०}परमेश्वरले यी कुराहरू हामीलाई आत्माद्वारा देखाएका छन्।

“कसैले ... गरौस्” यर्मिया ६:२४।

आत्मा पवित्र आत्मा। परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वर र ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माभ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

आत्माले प्रत्येक कुरो बुझ्छ। परमेश्वरको गंभीर रहस्य समेत आत्माले बुझ्छ। ^१जसरी कसैले पनि अर्को मानिसको विचारहरू बुझ्न सक्दैन, खालि त्यो आत्मा जुन मानिसभित्र रहन्छ, त्यसले मात्र विचारहरू बुझ्छ। परमेश्वरको विषयमा पनि त्यस्तै हो। परमेश्वरका विचारहरू कसैले जान्दैन। तिनीहरू परमेश्वरकै आत्माले मात्र जान्दछ। ^२अब हामीले संसारमा भएको आत्मा पाएका छैनौं तर हामीले परमेश्वरबाट आत्मा पाएका छौं। हामीले यो आत्मा परमेश्वरले हामीलाई दिएका कुराहरू जान्न सक्ौं भनेर पाएका हौं। ^३जब हामी यी कुराहरू गछौं, हामी मानिसको ज्ञानले सिकाएको शब्दहरूमा भन्दैनौं। हामी आत्माले सिकाएका शब्दहरू नै प्रयोग गछौं। आत्मिक चीजहरू बताउनुलाई आत्मिक शब्दहरू नै बोल्छौं। ^४जो मानिस आत्मिक छैन उसले परमेश्वरको आत्माबाट आएका कुराहरू ग्रहण गर्दैन। उसले यी सब कुराहरू मूर्खतापूर्ण सम्भन्छ। उसले आत्मको कुरो बुझ्न सक्दैन, किन कि ती कुराहरूलाई आत्मिक रीतिले मात्र जाँचन सकिन्छ। ^५तर आत्मिक मानिस सबै कुराहरू खुट्ट्याउन समर्थ हुन्छ र अरू मानिसहरूले उसलाई जाँचन सक्दैनन्। शास्त्रले भन्छ:

^६ “परमप्रभुको मनलाई कसले जान्न सक्छ? के परमप्रभुलाई कसैले अहाउन सक्छ?”

येशूया ४०:१३

तर हामीसँग त ख्रीष्टको मन छ।

मानिसलाई मात्र भूलो हो

^३ दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, यसभन्दा अघि पनि मैले तिमीहरूसित आत्मिक मानिसहरूसित बोले भैं बोल्न सकेको थिइँँ। मैले तिमीहरूसित सांसारिक मानिसहरूसित जस्तै बोल्नु परेको थियो, ख्रीष्टमा बालकहरूसित जस्तो। ^२मैले दिएको शिक्षा दूध जस्तै थियो, खँदिलो आहार थिएन। मैले त्यसो गर्नुको कारण तिमीहरू ठोस खाद्यको निम्ति योग्य थिएनौं। अनि अहिले पनि तिमीहरू खँदिलो आहारको निम्ति तयार भइसकेका छैनौं। ^३तिमीहरू अझै पनि आत्मिक मानिस बनेका छैनौं। आपस्तमा तिमीहरूको इर्ष्या र भगडा छँदैछ। यसले बुभाउँछ तिमीहरू आत्मिक होइनौं। सांसारका मानिसहरूको जस्तै तिमीहरूको व्यवहार छ। ^४तिमीहरूमै

कुनै एकले भन्छ, “म पावललाई मान्छु” अनि अर्कले भन्छ, “म अपोल्लोसलाई मान्छु।” जब तिमीहरू माभमा त्यस्तै कुरा चलछ भने के यसले तिमीहरूलाई सांसारिक मानिस भँ देख्छाउँदैन र?

^५अपोल्लोस ठूलो हो? होइन! के तिमी पावल ठूलो मानिस हो भन्ने सम्भन्छौं? होइन! हामी त केवल परमेश्वरका सेवक मात्र हौं जसले तिमीहरूलाई विश्वास गर्न सधाउँछौं। हामी सबैले परमेश्वरले हामीलाई गर्न खटाएको हाम्रो भाग गरेकाछौं। ^६मैले बिजन रोपें अनि अपोल्लोसले त्यसमा पानी हाले। तर परमेश्वरले बिरूवालाई बढाए। ^७यसकारण रोप्ने मानिस ठूलो होइन, अनि पानी हाल्ने पनि ठूलो होइन। केवल परमेश्वर महान हुन्, किन कि उनले बिरूवा स्याहाल्न र बढाउछन्। ^८रोप्ने मानिस र पानी हाल्ने मानिसको उद्देश्य एउटै हो अनि प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो परिश्रमको निम्ति इनाम पाउनेछ। ^९हामी केवल परमेश्वरको लागि साथ काम गर्ने खेतालाहरू हौं।

अनि तिमीहरू परमेश्वरका खेत जस्तै हौं र घर हौं जो परमेश्वरका हो। ^{१०}परमेश्वरले दिएका पुरस्कारकै आधारमा मैले एउटा सिपाजु बढाइले भैं एउटा घरको जग बसालेको छु। अरूहरूले त्यसै घरेटीमाथि घर बनाउँदैनन्। तर प्रत्येक व्यक्तिले कसरी बनाउँछ, त्यस बारेमा उसले सोच्नु पर्छ। ^{११}जग बसालिसकिएको छ। कसैले अर्को जग बसाल्न सक्ने छैन। बसालि सकिएको त्यो जग येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। ^{१२}त्यो जगमाथी, कसैले सुन, चाँदी, अमूल्य पत्थर, काठ, स्याउला वा परालले बनाउन सक्छ। ^{१३}प्रत्येक व्यक्तिको काम देखिनेछ किनभने त्यस दिनद्वारा नै सफासँग त्यो देखाइनेछ। त्यो दिन* आगोसँग आउनेछ अनि प्रत्येकको कामको गुणस्तरको परख आगोले लिनेछ। ^{१४}त्यही जगमाथि उभ्याएको कुनै व्यक्तिको भवन यदि रह्यो भने, उसले त्यसको निम्ति इनाम पाउने छ। ^{१५}तर त्यो भवन जल्यो भने, उसले नोक्सान खप्नु पर्ने छ। उसलाई बचाइनेछ तर उ आगोबाट फुत्के भैं हुनेछ।

^{१६}तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि तिमीहरू परमेश्वरका मन्दिर हौं। तिमीहरूभित्र परमेश्वरको आत्माले वास गर्छ। ^{१७}यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने परमेश्वरले त्यस व्यक्तिलाई नष्ट गर्नेछन्। किन?

दिन त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट जम्मै मानिसहरूलाई न्याय गने आउनु हुन्छ।

किनभने परमेश्वरको मन्दिर पवित्र हुन्छ। तिमीहरू स्वयं परमेश्वरको मन्दिर हो।

^{१८}कसैले आफैलाई धोखा नदिओस। यदि तिमीहरू मध्ये कसैले यस संसारमा आफूलाई ज्ञानी संभन्छ भने मूर्ख बन्नु पर्छ तब मात्र उ साँच्चिकै ज्ञानी बन्न सक्छ।
^{१९}किन? किनभने परमेश्वर समक्ष यो संसारको ज्ञान मूर्खता हो। धर्म शास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ। “उहाँले ज्ञानी व्यक्तिको लागि तिनीहरूकै आफ्नो चलाकीमा फसाउँछन्।”^{२०}धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ: “परमेश्वर ज्ञानी व्यक्तिको विचार बुझ्दछन्। उनले जान्दछन् कि तिनीहरूको विचार बेकामे हो।”^{२१}यसैले तिमीहरूले मानिसहरूको गर्व गर्नु पर्दैन। किनभने सबै थोकहरू तिमीहरूकै हुन्: ^{२२}पावल, अपोल्लोस र केफास: संसार, जीवन, मृत्यु, वर्तमान, भविष्य यी सबै तिमीहरूकै हुन्।^{२३}अनि तिमीहरू ख्रीष्टका हौ र ख्रीष्ट परमेश्वरका हुन्।

ख्रीष्टका प्रेरितहरू

४ हामीबारे मानिसहरूले के संभनु पर्छ भने: हामी ख्रीष्टका सेवकहरू हौं। परमेश्वरको गोपनीय कुराहरू लिएर हामीलाई विश्वास गरिएको छ।^२यदि कुनै कुराको निमित्त विश्वास गरिएको मानिसले प्रमाण गर्नु पर्छ कि उ त्यो विश्वासको योग्य छ।^३यदि तिमीहरूबाटै म जाँचिन्छु भने मलाई केही छैन र कुनै मानव-अदालतद्वारा जाँचिन्छु भने पनि मलाई केही छैन। म आफै पनि आफूलाई जाँचिँनँ।^४मेरो हृदयमा विश्वास छ कि मैले कुनै त्रुटी गरेको छैन। तर यसको अर्थ यो हुँदैन कि म निर्दोष छु। मलाई जाँच एउटै मात्र छन् जो परमेश्वर हुन्।^५यसर्थ ठीक समय अघि मलाई नजाँच, प्रभु नआजेल सम्म मलाई पर्छ। उहाँले अन्धकारमा लुकेका कुराहरूमा प्रकाश छर्नेछन्। मानिसहरूका मनमा लुकेका कुराहरू उदांगो पारिदिने छन्। तब प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट उसले पाउनु पर्ने प्रशंसा पाउनेछ।

^६दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! मैले अपोल्लोस र आफैलाई पनि तिमीहरूका अघि उदाहरणको रूपमा देखाँए। मैले यसो गरें किनभने यसबाट तिमीहरूले यसको अर्थ के हो बुझ्न सक्ने छौ। “लेखिएकोबाट

बाहिर नजाऊ।” तब तिमीहरूले एकलाई सुविस्ता र अर्कोको तिरस्कार गर्ने छैनौ।^७तिमीहरू अरुभन्दा असल छौ भनेर कसले भन्छ? के तिमीहरूसित छ त्यो तिमीहरूलाई दिइएको हो। यसैले जब तिमीहरूसित भएको हरेक थोक तिमीहरूलाई दिइएको हो भने ती आफ्नो शक्तिले अर्जेको जस्तो त्यसको लागि किन घमण्ड गर्दछौ?

^८तिमीहरू संभन्छौ तिमीहरूलाई जे चाहिन्छ तिमीहरू सम्पन्न छौ अनि हामी बिने तिमीहरू राजा भएका छौ। म आशा गर्छु तिमीहरू साँच्चै राजाहरू हुन्थ्यौ। त्यसो भए हामी पनि तिमीहरूसँगै राजा हुनेथ्यौं।^९तर मलाई यस्तो लाग्छ परमेश्वरले मलाई र अरु प्रेरितहरूलाई सबै भन्दा पछि पार्नु भएको छ। मरूभूमिमा मृत्यु दण्ड दिनुलाई निश्चित गरिएका मानिस भैं हामी छौं। सारा संसार देवदूत र मानिसहरूका लागि हामी तमाशा जस्तो बनाइएका छौं।^{१०}ख्रीष्टका निमित्त हामी मूर्ख हौं। तर तिमीहरू चाँहि संभन्छौ तिमीहरू ख्रीष्टका निमित्त खुबै बुद्धिमानी छौ। हामी कमजोर छौं, तर तिमीहरू संभन्छौ तिमीहरू बलिया छौ। मानिसहरू तिमीहरूलाई आदर गर्छन्, तर हामीलाई अनादर गर्छन्।^{११}अहिले पनि हामीले प्रशस्त खान र पिउन पाएका छैनौं अनि हाम्रा लुगा-फाटा पनि प्रशस्त छैन। हामी कहिले-कहीं कुटाइ समेत खाँदछौं। हाम्रा घर छैन।^{१२}जिउनुको लागि हामी आफ्नै हातहरूले कठोर परिश्रम गर्दछौं। मानिसहरू हामीलाई सराफन्छन् तर हामी तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छौं। मानिसहरू हाम्रो खेदो गर्छन् तर हामी सहन्छौं।^{१३}मानिसहरू हाम्रो बारे निन्दा गर्छन्, तर हामी उनीहरूसँग मित्रता भावले बोल्छौं। अहिलेसम्म मानिसहरू हामीलाई संसारको कसिगार र धरतीको मैला जस्तो संभन्छन्।

^{१४}तिमीहरूलाई लाज परोस् भन्ने मेरो मनसाय होइन। तर तिमीहरूलाई आफ्नै प्यारो बालकहरू जस्तो संभन्धी सम्भाउनुलाई म यी कुराहरू लेख्दैछु।^{१५}ख्रीष्टमा तिमीहरू दस हजार शिक्षकहरू हुन सक्लान् तर तिम्रा धेरै पिताहरू हुदैनन्। सुसमाचार* द्वारा ख्रीष्ट येशूमा म तिमीहरूका पिता भएँ।^{१६}यसैले तिमीहरू पनि म जस्तै होऊ भनी बिन्ती गर्छु।^{१७}यसकारण म तिमीथीलाई तिमी भएकोमा पठाउँदैछु। परमप्रभुमा उनी मेरा पुत्र हुन्।

*“उहाँले ... फसाउँछन्” अय्यूब ५:१३।

*“परमेश्वर ... बेकामे हो” भजनसंग्रह ६४:११।

सुसमाचार पापको क्षमा र परमेश्वर सितको अनन्त बासको निमित्त परमेश्वरले दिनुभएको युक्तियुक्त समाचार।

म तिमीथीलाई माया गर्छु, उनी विश्वासनीय छन्। म ख्रीष्ट येशूमा कुन प्रकारले रहेको छु त्यो उनले तिमीहरूलाई संभाउने छन्। यही जीवन मार्ग म सबै ठाउँहरूका मण्डलीहरूलाई सिकाउँछु।

^{१८}तिमीहरूमध्ये कति जना घमण्ड गरिहेका होलान् किनभने तिनीहरू सम्भन्धन् कि म फेरि तिमीहरू भएकोमा आउँदिन। ^{१९}तर म चाँहि सबै तिमीहरूकहाँ चाँहि आउने छु। परमप्रभुले चाहे म अवश्यै आउनेछु। तब म केवल हेर्दिन कि यी घमण्डीहरू के भन्न सक्दो रहेछन् तर म यो हेर्छु कि तिनीहरू के गर्नु सक्दो रहेछन्। ^{२०}किनकि परमेश्वरको राज्य कुरामा व्यक्त गरिदिन, तर शक्तिमा छ। ^{२१}तिमीहरू कुन चाँहि चाहन्छौ:

म तिमीहरूकहाँ डन्डा लिएर आउनु अथवा प्रेम र नम्रता लिएर आउनु?

मण्डलीमा नैतिक समस्या

प तिमीहरू माभ यौन पाप छ भन्ने कुरो मानिसहरूले गर्दछन्। वास्तवमा यस्तो अनैतिकता त परमेश्वरको बारेमा नजान्नेहरूमा पनि पाइँदैन। मानिसहरू भन्छन्, कसैले आफ्नै बाबुकी स्वास्नीलाई पनि राखेको। ^२अनि अभै पनि तिमीहरू आफ्नो गर्व नै गर्दछौ! तिमीहरूलाई त दुःख पो लाग्नु पर्ने हो। जुन मानिसले यस्तो पाप गर्छ त्यसलाई त आफ्नो दलबाट अलग गर्नु पर्ने थियो। ^३मेरो शरीर तिमीहरूसित छैन तर आत्मामा म तिमीहरूसितै छु। अनि मैले त्यस मानिसलाई अधिबाटै न्यायगरि सकेको छु जसले यो यौन पाप गरेको छ। म आफू उसित भएकै जस्तो मैले उसलाई न्याय गरी सकेको छु। ^४हामी हाम्रा प्रभु येशूको नाउँमा एकत्रित होऊ। मेरो आत्माले म तिमीहरूसित हुनेछु र तिमीहरूको प्रभु येशूको शक्ति तिमीहरू सित हुनेछ। ^५अनि त्यस मानिसलाई शैतानको हातमा सुम्पिदेऊ, जसमा कि त्यसको पापी शरीर नष्ट होस् र उसको आत्मा चाँहि प्रभुको दिनमा बचाउन सकियोस्।

^६तिमीहरूको घमण्ड राम्रो संकेत होइन। “थोरै खमीरले* जम्मै डल्ला नै खमीरी बनाउँछ” यो जानेकै छौ। ^७बासी खमीर निकालि देऊ, तब मात्र तिमीहरू ताजा आँटाका डल्ला बन्नेछौ। तिमीहरू साँच्चै खमीर

बिनाको रोटी हो। हो, ख्रीष्ट जो हाम्रा निस्तारको पाठो हुन, पहिल्यै मारिएका थिए। ^८यसैले हामी निस्तार भोजन खाऊँ, तर वासी खमीर भएको रोटी चाँहि होइन। बासी खमीर पाप र दुष्कर्मको खमीर हो। तर हामी बिना खमीरको रोटी खाऊँ। पवित्रता र सच्चाइको रोटी यही हो।

^९मैले आफ्नो पत्रमा तिमीहरूलाई व्यभिचारको संगत देखि अलग बस्नु भनेर लेखेको थिएँ। ^{१०}तर यस संसारका पापीहरूका संगत नगर्नु भन्ने मेरो उपदेशको अर्थ होइन। यस संसारका ती मानिसहरू यौन पाप गर्छन् अथवा स्वार्थी छन् अथवा एकाकालि ठग्छन् अथवा मूर्तिहरू पूजा गर्छन्। यदि तिमीहरू तिनीहरूबाट अलग रहने हो भने त तिमीहरूले यो संसार नै त्याग्नु पर्ने छ। ^{११}म यति नै भन्नलाई यो लेख्दैछु कि कुनै यस्तो मानिसको चाँहि संगत नगर्नु जो आफूलाई ख्रीष्टमा भाइ हुँ भन्छ तर व्यभिचार गर्छ, वा स्वार्थी हुन्छ, वा मूर्तिको पूजा गर्छ, वा मानिसको निन्दा गर्छ, वा मात्छ, वा अरूलाई ठग्छ। यस्ता व्यक्तिसँग खाना पनि नखाऊ।

^{१२-१३}ती जो मण्डली बाहिरका हुन् तिनहरूलाई जाँचि रहने मेरो काम होइन। तिनीहरू त परमेश्वर आफैँ द्वारा जाँचिने छन्। तर जो मण्डलीका भाग हुन् तिनको जाँच तिमीहरूले गर्ने पर्छ। धर्म शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ, “दुष्ट मानिसलाई आफ्नो समूहबाट अलग गर।*”

ख्रीष्टियनहरूमाभ न्यायको समस्या

६ तिमीहरूमा कसैको विरोधमा केही कुरो भए कचहरी किन जान्छौ? ती परमेश्वरका निम्ति धर्मी होइनन्। त्यसैले को न्यायपूर्ण छ त्यसको निर्णय गर्न किन त्यस्ता मानिसहरूलाई दिन्छौ? तिमीहरूले लाज मान्नु पर्छ। किन परमेश्वरका मानिसले तिम्रो समस्यामा न्याय गर्दैन? ^३के तिमीहरूलाई थाहा छैन परमेश्वरका मानिसहरू संसारकै न्याय गरिरहेकाछन्? यदि तिमीहरूले संसारको न्याय गर्दछौ भने तिमीहरूको आपसको सानो कलह किन मिलाउदैनौ? ^३तिमीहरू जान्दछौ भविष्यमा हामी स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्ने छौं। तब हामी राम्ररी यस्ता दैनिक जीवनका विषयका कुराहरू न्याय गर्न सक्छौं।

“यसर्थ न्याय गरिनु पर्ने त्यस्ता मतभेद भए त्यसलाई किन बाहिरका मानिसहरूकहाँ लैजान्छौ? मण्डलीको निम्ति तिनीहरू कोही पनि होइनन्।”^५ म तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न यो भन्छु। तिमीहरूका समूहमा, कोही न कोही ज्ञानी जनहरू अवश्यै होलान् जसले दुइ भाइहरूको माभको कलह न्याय गर्न सकलान्।^६ तर अहिले, एउटा भाइ अर्को भाइको विरुद्धमा अदालत जान्छ। अफ्नो यो भन्दा खराब त तिमीहरू यस्ता मानिसहरूलाई अपील गर्छौ जो विश्वासीहरू होइन।

“एक-अर्काको विरुद्धमा मामला लगाउनु सबै कुनै प्रकारले हानु हो। किन आफैलाई त्रुटीपूर्ण हुन दिदैनौ? बरु किन आफै ठगिदैनौ? ^७तिमी आफै गल्ती गर्छौ अनि अरूलाई ठगौ। अनि त्यो पनि आफ्नै खीष्टको दाज्यू-भाइहरू माभ!”

६-१० अन्याय गर्नेहरूले परमेश्वरको राज्य पाउने छैनन् भन्ने कुरा तिमीहरू अवश्यै जान्छौ। आफै धोका नखाऊ। जसले अनैतिक गर्छ, जसले मूर्तिपूजा गर्छ, जो यौन व्यभिचार, जो पुरुषगामी, समलिङ्गी गमन, जसले चोरी गर्छ, जो स्वार्थी छ, जो मात्छ, जसले अर्काको निन्दा गर्छ र अरूलाई ठग्न त्यस्ताहरू परमेश्वरको राज्यको हकदार हुनेछैनन्।^{११} अधि-अधि कतिपय तिमीहरू पनि यस्तै थियौ। तर अब तिमीहरू धोइएका छौ, पवित्र बनाइएका छौ अनि हाम्रा प्रभु खीष्टको नाउँमा अनि हाम्रा परमेश्वरको आत्माद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति धार्मिक बनाइएका छौ।

परमेश्वरको महिमाको निम्ति शरीरको उपयोग

१२-५ “म केही पनि गर्न सक्छु।” तर सबै थोक राम्रो छैनन्। “म केही पनि गर्नु स्वतन्त्र छु।” तर म कुनैलाई आफ्नो मालिक हुन दिने छैन।^{१३} “भोजन पेटको निम्ति हो र पेट भोजनको निम्ति हो।” यो ठिक हो। तर परमेश्वरले ती दुवैलाई शेष पार्नेछन्। शरीर यौन अपराधको निम्ति होइन। शरीर प्रभुको निम्ति हो र प्रभु शरीरका निम्ति हुन्।^{१४} परमेश्वरले आफ्नो शक्तिले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट उठाए। परमेश्वरले हामीलाई पनि मृत्युबाट उठाउने छन्।^{१५} तिमीहरूको शरीरहरू खीष्टका अंगहरू हुन् यो कुरो तिमीहरूलाई थाहा छ। यसैले मैले खीष्टका अंगहरूलाई कुनै वेश्याको अंगसित एक बनाउनु लानु हुदैन।^{१६} शास्त्रमा लेखिएको छ: “ती

दुइजना मानिसहरू एक जीउ बन्नेछ।”^{*} यसैले तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ वेश्यासित यौन सम्बन्ध राख्ने मानिस वेश्याकै शरीरसित एक बन्नेछ।^{१७} तर जो प्रभुसित जोडिन्छ त्यो मानिस आत्मामा प्रभु सितै एक बन्दछ।

१८ यसैकारण यौन पाप देखि अलग रहौ। मानिसले अरू जुन सुकै अपराध गरिस् त्यो शरीरदेखि बाहिर हुँदछ तर उसले गरेको यौन अपराध आफ्नै शरीरको विरुद्ध हुनेछ।^{१९} तिमीले बुझ्नु पर्छ कि तिम्रो शरीर पवित्र आत्माको मंदिर हो। पवित्र आत्मा तिमीभित्र छ। परमेश्वरबाट तिमीले त्यो पवित्र आत्मा पाएका छौ। यसकारण तिमी आफ्नो मालिक होइनौ।^{२०} परमेश्वरद्वारा मोल तिरि तिमी किनिएका छौ। यसैले आफ्नो शरीरद्वारा परमेश्वरको सम्मान गर।

विवाहको विषयमा

७ अब तिमीहरूले मलाई लेखेका कुराहरूको विषयमा म चर्चा गर्दछु। लोग्ने मानिसले विवाह नगरेको असल हो।^२ तर यौन अपराधको कारणले, प्रत्येक पुरुषको आफ्नो पत्नी हुनु पर्छ अनि प्रत्येक स्त्रीको आफ्नो पति हुनु पर्छ।^३ पतिले आफ्नी पत्नीलाई सब थोकहरू दिओस् जुन एउटी पत्नीले पाउनु पर्छ र पत्नीले पनि आफ्ना पतिलाई सबकुटा देओस्, जुन एउटा पतिले पाउनु पर्छ।^४ आफ्नो शरीरमाथि पत्नीको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पतिको अधिकार रहन्छ। अनि आफ्नो शरीरमाथि पतिको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पत्नीको अधिकार रहन्छ।^५ एकाकाको शरीरलाई अस्वीकार नगर। तर तिमीहरू दुवै केही समयको निम्ति यौन-सम्बन्धबाट अलग बस्न सहमत हो। तिमीहरूले प्रार्थनाको लागि यसो गर्नु सक्छौ अनि तब फेरि एक साथ होऊ। यसो गरेमा शैतानले तिम्रो कमजोरीद्वारा आकर्षण गराउन सक्तैन।^६ केही समयको निम्ति अलग रहनु भनेर म अनुमतिको रूपमा भन्दैछु। यसलाई आज्ञा नमान।^७ म त चाहन्छु सबै म जस्तै होऊन् तर प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट आफ्नो निम्ति वरदान पाएको छ। एक जनाले एक किसिमको वरदान पाएको छ भने अर्काले अर्कै किसिमको।

८ अब विवाह नगरेकाहरूलाई र विधवाहरूलाई म भन्छु: उनीहरूलाई म जस्तै एकलो बस्नु राम्रो हो।^९ तर

उनीहरूले आफूलाई वशमा राख्न सक्दैनन् भने, विवाह गर्नु। यौन-इच्छाले जल्नु भन्दा विवाह गर्नु असल हो।

^{१०}अब म विवाह गर्नेहरूलाई यो आज्ञा दिन्छु। यो आज्ञा मबाट होइन, यो प्रभुबाट हो। पत्नीले आफ्ना पतिलाई नछोडोस् ^{११}तर छोडिहाली भने पनि उसले फेरि विहे नगरोस्। कि त उ आफ्नै पतिसँग फेरि मिलोस्। पतिले पनि आफ्नी पत्नीलाई नत्यागोस्।

^{१२}अरू सबैलाई म यो भन्छु। यी कुराहरू म भन्दैछु, प्रभुबाट होइन। ख्रीष्टमा एक भाइको यस्ती पत्नी हुन सक्छे जो ख्रीष्ट विश्वासी होइन। यदि त्यस्ती पत्नी उसित बस्न राजी छे भने उसले त्यसलाई नत्यागोस्। ^{१३}अनि ख्रीष्टमा एक स्त्रीको अविश्वासी लोग्ने हुन सक्छ। तर यदि त्यो उसित बस्न राजी छ भने उसले पनि त्यसलाई नत्यागोस्। ^{१४}एक अविश्वासी पति विश्वासी पत्नीद्वारा पवित्र बन्दछ। अनि अविश्वासी पत्नी पनि विश्वासी पतिद्वारा पवित्र बन्दछे। यसो नहुँदो हो त तिमीहरूका छोरा-छोरी अशुद्ध हुने थिए। तर अहिले उनीहरू पवित्र छन्।

^{१५}तर विश्वास नगर्नेले त्याग्न खोजे, उसलाई त्यसो गर्न देऊ। त्यसो भएको खण्डमा ख्रीष्टमा भाइ वा बहिनी बन्धनमा रहैदैनन्। ^{१६}परमेश्वरले हामीलाई शान्तिमय जीवनको निम्ति बोलाएका छन्। पत्नीहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पतिलाई बचाउन सकौला; र पतिहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पत्नीलाई बचाउन सकौला। पछि के हुने हो तिमीहरू अहिले जान्दैनौ।

परमेश्वरले भने जस्तै बाँच्

^{१७}जे जस्तो सुक्रे भए पनि जुन अवस्थामा परमेश्वरले उसलाई बोलाएको समयमा उ त्यो अनि जुन अवस्थामा उसलाई अहिले परमेश्वरले राखेका छन् उसरीनै प्रत्येक व्यक्ति बाँच्नु पर्छ। यही नियम हो जो म सबै मण्डलीहरूलाई दिन्छु। ^{१८}यदि कुनै मानिस बोलाइदा पहिल्यैबाट खतना* भएको थियो भने उसले आफ्नो परिवर्तन गर्नु पर्दैन। यदि खतना नगरिएको मानिस बोलाइयो भने उसले खतना गरिरहनु पर्दैन। ^{१९}मानिस

खतना गरिएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। खास कुरो त परमेश्वरको आज्ञाको पालन गर्नु हो। ^{२०}प्रत्येक मानिस त्यही अवस्थामा बसोस् जुन अवस्थामा उसलाई परमेश्वरबाट बोलाइयो। ^{२१}परमेश्वरले तिमीलाई बोलाउँदा तिमी कमारा थियौ भने त्यसको परवाह नगर। तर तिमी मुक्त हुन सक्छौ भने तिमीलाई दिएको मौकाको प्रयोग गर। ^{२२}परमेश्वरले बोलाउँदा कुनै मानिस कमारा थियो भने उ प्रभुमा मुक्त हुन्छ अनि उ प्रभुको हुन्छ। उसरी नै परमेश्वरले बोलाउँदा यदि उ मुक्त थियो भने उ ख्रीष्टमो कमारा हुन्छ। ^{२३}तिमीहरू मूल्य चुकाएर किनिएकाहरू हो। त्यसैले मानिसका कमारा हुन्छौ। ^{२४}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! अब परमेश्वरसितको नयाँ जीवनमा, तिमीहरू परमेश्वरद्वारा बोलाउँदा जुन अवस्थामा थियौ त्यही अवस्थामा रहनु पर्छ।

विवाह बारेको प्रश्नहरू

^{२५}अब म अविवाहितहरूको विषयमा लेख्छु। यस बारे मलाई प्रभुबाट आज्ञा छैन तथापि म आफ्नो विचार पोख्छु। मलाई विश्वास गर्न सक्छौ किन कि प्रभुले मलाई दया गर्नु भएको छ। ^{२६}त्यो दुःखको घडी हो। यसैले म सोंच्छु तिमीहरू जुन अवस्थामा छौ त्यही अवस्थामा बस्नु राम्रो हो। ^{२७}तिमीहरूको पत्नी छ भने उबाट अलग हुने चेष्टा नगर। यदि तिम्रो विवाह विच्छेद भएको भए, पुनर्विवाह पट्टि नलाग। तिमीहरू अविवाहित भए पत्नी खोज्ने चेष्टा तर्प नलाग। ^{२८}तर तिमीले विवाह गरे त्यो कुनै पाप होइन। अनि कन्य केटीले विवाह गर्छ भने त्यो पाप होइन। तर विवाह गर्नेहरूले जीवनमा दुःखै पाउँछन् अनि म चाहन्छु कि तिमीहरू त्यस्तो कठिनाईहरूबाट मुक्त रहौ।

^{२९}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! मेरो भन्नुको तात्पर्य: हाप्रो लागि समय छोटो छ। जस-जसको पत्नीहरू छन्, पत्नी नहुनेहरू भैं बस। ^{३०}जो दुःखित छन् तिमीहरू दुःख नपाएको जस्तै बसून्। जो हर्षित छन् तिमीहरू हर्ष नभएको जस्तै बसून्। जसले जिनीस-पत्रहरू किनेका छन् तिमीहरू केही नभएको जस्तै बसून्। ^{३१}जो सांसारिक वस्तु व्यवहार गर्छन्, तिमीहरू ती वस्तुहरूमा चासो नभए भैं गरी बसुन। तिमीहरू यसरी नै बस्नु पर्छ किन कि यो संसार, जुन अवस्थामा अहिले छ, चाँडै बितेर जाने छ।

खतना यो प्रत्येक यहूदी बालकको गरिन्थ्यो। परमेश्वरले अब्राहामसित गरेको संभ्रौताको निशानी मानिन्थ्यो। (उत्पत्ति १८:१-२४)।

^{३२}तिमीहरू चिन्ताबाट मुक्त होऊ भन्ने म चाहन्छु। एक अविवाहित मानिस प्रभुको काममा पूर्णरूपले मग्न रहन्छ। उसको उद्देश्य नै प्रभुलाई खुशी तुल्याउनु हो। ^{३३}तर विवाहित मानिस सांसारिक वस्तुसंग सम्बन्धित हुन्छ। उसको लक्ष्य आफ्नी स्वास्नीलाई खुशी पार्नु हुन्छ। ^{३४}उसको ध्यान दुइवटा लक्ष्य तिर छुट्टिन्छ। एउटी अविवाहित स्त्री अथवा एउटी कन्या प्रभुको सम्बन्धमा व्यस्त रहन्छ। उ आफ्नो सम्पूर्ण शरीर र आत्मा प्रभुलाई अर्पण गर्न चाहन्छे। तर विवाहिता स्त्री सांसारिक कुराहरूमै सम्बन्धित रहन्छे। उसको प्राथमिक कर्तव्य आफ्नो पतिलाई खुशी पार्नु रहन्छ। ^{३५}तिमीहरूकै भलाईको निम्ति म यी कुराहरू गर्दछु। मैले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गर्न खोजेको होइन। तर तिमीहरू ठीक ढंगले बाँच्न सक् भन्ने म चाहन्छु। अनि आफ्ना समय अरू कुराहरूतिरबाट मुक्त गराई पूर्णतया प्रभुमा लगाएको मन पराउँछु।

^{३६}विवाहको उमेर ढल्किन लागेकी आफ्नी कन्या प्रति मैले ठीक गरेको छैन भनी कसैले सोच्न सक्ला र विवाह गरिदिने पछि भन्ने सम्झ्न सक्ला। त्यस अवस्थामा उसले जे चाहन्छ गरोस्। तिनीहरूलाई विवाह गर्न दिइयोस्। त्यो पाप होइन। ^{३७}तर कोही यस्तो बलियो मनको पनि हुन सक्ला र सोच्ला विवाहको कुनै आवश्यकता छैन, उ पनि आफ्नो इच्छामा स्वतन्त्रै छ। यदि त्यस मानिसले आफ्नी कन्यालाई अविवाहित राख्ने निश्चय गरेको छ भने उसले ठीक गर्दछ। ^{३८}अर्थात् जसले आफ्नो कन्याको विवाह गर्छ उसले राम्रो गर्छ। र जसले आफ्नो कन्याको विवाह गरिदिँदैन उसले अभै राम्रो गर्छ।*

पद ३६-३८ अर्को संभाव्य अनुवाद हुन्छ: "कसैले सोच्न सक्छ कि एउटी कन्या प्रति उसले अन्याय गरिरहेकोछ, जो सँग उसको मगनी भइसकेको छ, त्यो केटीको उमेर पनि ढल्कंदैछ, र उसले पनि विहे गर्न चाहन्छ भने, उसले विहे गरोस्, त्यो पाप होइन। ३७कोही अर्कोले यस्तो आवश्यक नमान्ला। उ आफ्नो हृदयमा द्रष्ट छ अनि निश्चित रहन्छ कि उसले जे चाहन्छ उ त्यो जान्दछ। उसले आफ्नो हृदयमा निश्चय गरेको छ कि उसकी मगनी भएकी केटीको कुमारीत्वलाई उ सम्मान गर्न चाहन्छ। उसले ठीक काम गर्नेछ। ३८ यसर्थ जसले आफ्नो मगनी भएकी केटी विहे गर्छ, उसले ठीक गर्छ। अनि जो व्यक्तिले उसलाई विहे गर्दैन उसले भन्न राम्रो गर्छ।"

^{३६}जबसम्म पति जीवित रहन्छ उसकी स्त्री बन्धनमा रहन्छे। तर पति मर्यो भने, त्यस स्त्रीले आफूले रूचाएको मानिस सित विवाह गर्न सक्छे। तर उसले प्रभुमा विवाह गर्नु पर्छ। ^{४०}यदि उ त्यही अवस्थामा बसे अझ सुखी रहने थिई। यो म जस्तो विचार गर्छु अनि म पक्का विश्वास गर्छु कि परमेश्वरको आत्मा ममा छ।

मूर्तिमा चढाइएका खाना बारे

८ अब मूर्तिमा बलि चढाइएका पशुहरूको मासुको विषयमा म लेख्छु। हामी जान्दछौ कि "हामी सबैमा ज्ञानछ" "ज्ञान"-ले तिमीहरूलाई घमण्डी तुल्याउँछ, तर प्रेमले अरू विकसित हुन सहायता गर्छ। ^२जसले केही जान्दछु भन्ने संभन्छ उसले जान्नु पर्ने खास केही कुरो जानेको हुँदैन। ^३तर परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने मानिस परमेश्वरले चिन्छन्।

^४यसर्थ मूर्तिमा बलि चढाएको मासु खान दिने विषयमा: हामी जान्दछौं, संसारमा मूर्ति वास्तवमा केही होइन। अनि हामी जान्दछौं परमेश्वर एक छन्। ^५धेरै वस्तुहरू छन् कि मानिसहरूले दुवै स्वर्गमा र पृथ्वीमा देवताहरू भन्छन्। यसको कुनै महत्त्व छैन, तर वास्तविकता चाँहि यो छ मानिसहरू धेरै वस्तुहरूलाई देवताहरू र मालिकहरू मान्छन्। ^६तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर छन्। उनी हाम्रा पिता हुन्। अनि उनैबाट प्रत्येक चीज आयो र हामी उनैका निम्ति छौं। अनि प्रभु पनि एकैजना छन् उनी येशू ख्रीष्ट हुन्। येशूको तर्फबाटै प्रत्येक कुरा उब्जाइयो अनि हामीमा जीवन उहाँबाटै छ।

^७तर सबैले यो सत्य जान्दैनन्। धेरै समय अधिबाट कति मानिसहरूले मूर्ति पूजा गर्थे। औ तिनीहरू यसमा चढाएको मासु खान्छन्, तिनीहरू त्यस मूर्तिलाई चढाएको मासु जस्तो सम्भन्छन्। तिनीहरू आफै निश्चित छैनन् कि त्यो मासु खानु उचित हो अथवा होइन। यसर्थ जब तिनीहरू खान्छन् आफैलाई दोषी सम्भन्छन्। ^८तर खाने कुराले हामीलाई परमेश्वरको नजीकमा ल्याउँदैन। यदि हामीले खानु अस्वीकार गर्छौ भने हामी वर्तमान जस्तो छौं त्यस भन्दा निम्न स्तरको हुँदैनौ अनि खाँदै हाम्रो स्थिति जस्तो छ त्यस भन्दा असल हुने होइन।

^९तर आफ्नो स्वतंत्रताको ख्याल राख। ताकि तिम्रो स्वतंत्रताले गर्दा ती कमजोर विश्वास भएका मानिसहरू

पापमा नपरुन। ^{१०}तिमीसित बुद्धि छ यसर्थ मूर्तिको मन्दिरमा बस्नु अनि खानु तिमीलाई स्वतन्त्र लाग्छ। दुर्बल विश्वास भएका कुनै मानिसले तिमीलाई त्यहाँ खाँदै गरेको देख्न सक्छ, यसर्थ उसलाई मूर्तिमा चढाएका मासु खानु उत्साह हुन्छ, यद्यपि वास्तवमा उसले यो भूल काम सम्भन्धछ। ^{११}यसैले त्यो दुर्बल विश्वास भएको भाइ, जसको लागि ख्रीष्ट मरे, नष्ट हुनेछ कारण तिम्रो ज्ञानले गर्दा। ^{१२}जब तिमी तिम्रो ख्रीष्टमा भएका दाजु-भाइ तथा दिदी बहिनीहरूको विरोधमा यस्तो पाप गर्दछौ तिनीहरूको विवेकमा चोट पुऱ्याउने छौ अनि ख्रीष्टको विरुद्ध तिमी पाप गर्नेछौ। ^{१३}यसैले यदि खाना खाइले मेरो भाइलाई पापमा तान्छ भने म फेरि कहिल्यै मासु खाने छैन ताकि म मेरो भाइलाई पाप गराउने छैन।

६ म स्वतंत्र छु! म एकजना प्रेरित हुँ। मैले हाम्रा प्रभु येशूलाई देखेको छु। तिमीहरू प्रभुमा मेरो कामको फल हो। ^२अरूले मलाई एउटा प्रेरितको रूपमा स्वीकार नगर्लन तर तिमीहरूले मलाई एकजना प्रेरितको रूपमा स्वीकार गर्नेछौ। म एकजना प्रेरित हुँ भन्ने प्रभुमा सत्यको मेरो प्रमाण तिमीहरू नै हो।

^३कसै-कसैले मेरो अधिकारको विषयमा प्रश्न गर्छन। तिनीहरूको निमित्त मेरो जवाब यही हुन्छ: ^४खाने र पिउने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? ^५यात्रा गर्दा पत्नी जो विश्वासी छ साथमा लिएर हिंड्ने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? अरू प्रेरितहरू, प्रभुमा भाइहरू र केफास सबैले यसो गर्छन्। ^६तर के बर्णाबास र मैले मात्र आफ्नो जीविकाको निमित्त काम गर्ने पर्छ? ^७आफ्नो खर्च आफै भरेर सेनामा काम गर्ने कुनै सिपाही छ? कोही यस्तो होला जसले अगुंरको खेती लगाएर एउटा पनि फल नखाने? कोही गोठालो होला जसले भेडाको दुध पिउँदैन?

^८यी सब कुराहरू मानव विचार मात्र हुन? के परमेश्वरको नियमले पनि त्यसै भन्दैन? ^९मोशाको नियममा लेखिएको छ: “दाँडै गर्ने गोरूको मुखमा मोहला नलगाऊ र त्यसलाई अन्न खानबाट नरोक।”* के परमेश्वरका गोरूहरूमा मात्र चासो छ? ^{१०}होइन, वास्तवमा परमेश्वर हाम्रै बारे बोल्दै थिए। हो, धर्म शास्त्र हाम्रै लागि लेखिएको हो, “जोत्दा र दाँडै गर्दा

खेतीवालाले केही अन्न पाउने आशा गर्छ।” ^{११}हामीले तिमीहरूमा आत्मिक बिज छरेकाछौ? यसर्थ यदि हामीले तिमीहरूबाट केही भौतिक चीजको आशा गर्दा त्यो अधिक हुन्छ र? ^{१२}जब तिमीहरूबाट सहायता पाउन अरूले अधिकार प्रयोग गर्छन् भने के हामी त्यो भन्दा अधिक अधिकार खोज्न सक्नेछौ? तर हामी अधिकार माग्दैनौं। हामी सबै चीज सहन गर्छौं ताकि ख्रीष्टको सुसमाचार पालन गर्न कोही पनि विरोधी नहोस्। ^{१३}के तिमीहरू जान्दैनौ मन्दिरमा सेवा गर्नेले मन्दिरबाटै खाना पाउँछन्? के तिमीहरू जान्दैनौ वेदीमा भेटी चढाउनेहरूले भेटीको भाग पाउँछन्? ^{१४}सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूलाई पनि त्यस्तै हो। सुसमाचारका प्रचारकहरूले प्रचार कर्मबाटै आफ्नो जीवन निर्वाह गर्नु पर्छ भनी आज्ञा दिनु भयो।

^{१५}तर यो कामबाट मैले कुनै अधिकार उपयोग गरेको छैन। र मैले यसबाट केही पाउने कोशिश पनि गरिरहेको छैन। तिमीहरूलाई यो लेख्ने मेरो उद्देश्य होइन। कसैलाई मेरो गर्व केवल रित्तो भाँडा प्रमाण गर्ने मौका दिनु भन्दा त म मर्म मन पराउँछु। ^{१६}म सुसमाचार प्रचार गर्छु तर प्रचार मेरो गर्वको आधार होइन। यो त मेरो कर्तव्य नै हो मैले गर्ने पर्छ। मेरो लागि दुःखको कुरो हो यदि मैले सुसमाचार प्रचार गरिन भने। ^{१७}यदि मैले आफ्नै खुशीले सुसमाचार प्रचार गर्ने भने म केही इनाम पाउनु सक्छु। तर मेरो कुनै चयन छैन। मैले सुसमाचार प्रचार गर्ने परेको छ। जब ममाथि यो काम सुम्पिएको छ, म मेरो काम गरिरहेको छु। ^{१८}यस्तो हुनाले म के इनाम पाउँछु र? मेरो इनाम त यही हो: विना मूल्य सुसमाचार प्रचार गर्नु। यसरी सुसमाचार प्रचारमा जो अधिकार दिइन्छ कुनै पनि म उपयोग गर्दिन।

^{१९}म स्वतंत्र छु। म कसैको होइन। तर जति सक्दो सम्भव छ अधिक मानिसलाई बचाउनलाई सहायता गर्नु मैले आफूलाई सबैको दास बनाएको छु। ^{२०}यहूदीहरूलाई बचाउन यहूदीहरूका निमित्त म यहूदी जस्तै भाएँ। म आफै कुनै नियमको अधीनमा छैन। तर नियमको अधीनमा बसेका मानिसहरूको लागि तिमीहरूलाई बचाउनु म पनि एकजना नियमको अधीनमा बस्ने मानिस जस्तै भइदिने। ^{२१}ती जो नियमको अधीनमा छैनन तिनीहरूलाई बचाउनु म पनि नियमको अधीनमा नभएको जस्तो भाएँ। वास्तवमा परमेश्वरको नियमबाट म स्वतन्त्र छैन। म ख्रीष्टको नियमको अधीनमा छु। ^{२२}कमजोर मानिसहरूको

लागि म कमजोरै भइदिँ जसमा कि म तिनीहरूलाई सहायता गर्नु सकूँ। म सबै किसिमका मानिसहरूको निम्ति सबै थोक भएको छु ताकि कुनै न कुनै तरहले मानिसलाई बचाउनु सकूँ।^२ सुसमाचारकै कारणले म यी सब चीज गर्छु ताकि सुसमाचारको आशिष-मा सहभागी बन्नसकूँ।

^३ तिमीहरू सबैले जान्छौ, दौडमा धेरै जना दुगुर्छन् तर पुरस्कार चाँहि खालि एकजनाले पाउँछ। यसर्थ त्यसरी दुगुर ताकि तिमीले पुरस्कार जित्न सक।^४ खेलमा भाग लिने सबैले कठोर अनुशासनको पालना गर्नु पर्छ। पुरस्कार जिउँ भनेर नै तिनीहरू त्यसो गर्छन्। त्यो माला केही काल सम्म मात्र खप्दछ। तर हामीले पाएको पुरस्कार सदाकाललाई हुँदछ।^५ यसैले म कुनै निश्चित दुइको भएको मान्छे जस्तै दुगुर्छु। मुक्रेबाजले जस्तै म केही चीजलाई मुडक्याउँछु-हावालाई होइन।^६ नियन्त्रणको लागि म आफ्नै शरीरलाई कठोर व्यवहार गर्छु। मैले यसो गरेको खण्डमा अरू मानिसहरू माभ्र प्रचार गरे पछि म आफै परमेश्वरबाट तिरस्कृत हुने छैन।

यहुदीहरू जस्तै नहोस्

१० दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा पुर्खाहरूमाथि के बिल्यो त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु। तिनीहरू सबै बादल मुनि थिए, अनि ती सबै समुद्र भएर हिँड्यो।^१ तिनीहरू सबैले बादल र समुद्रमा मोशामा बन्तिस्मित थिए।^२ तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक खाना खाए।^३ अनि तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक पेय पिए। तिनीहरूले त्यस आत्मिक पहराबाट पिए जुन उनीहरूसँगै थियो। त्यो पहरा खीष्ट हुनु हुन्थ्यो।^४ तिनीहरूमध्ये धेरै जनासित परमेश्वर संतुष्ट हुनु भएन। तिनीहरू मरूभूमिमा मारिए।

^५ यी कुराहरू, जो घटेका थिए हाम्रो लागि उदाहरण भयो। यी उदाहरणहरूले हामीलाई तिनीहरूले गरे जस्तो खराब सोच्नुबाट रोक्नु पर्छ।^६ तिनीहरूमा कोही मानिसहरूले जस्तो मूर्ति पूजा नगर। शास्त्रमा यो लेखिएको छ: “मानिसहरू खानालाई र पिउनलाई बसे। अनि नाचलाई उठे।”^७ ती कतिपयले जस्तो हामी यौन अपराधी नगरौ। तिनीहरू मध्ये एकै दिनमा तेईस हजार मरे।^८ जसरी तिनीहरू मध्ये कसैले प्रभुको परीक्षा लिएका

थिए औ साँपहरूद्वारा मारिए, हामीले त्यसरी परीक्षा लिनु हुदैन।^९ अनि तिनीहरू मध्ये कतिले गरे जस्तो गन्गन पनि नगर अनि तिनीहरू संहारकर्ता स्वर्गदूतद्वारा मारिए।

^{१०} तिनीहरूलाई जे जति आइपस्यो, ती उदाहरणहरू हुन। अनि हाम्रै चेटावनीको निम्ति ती लेखिएका थिए। हामी त्यस्तो समयमा बाँचिरहेकाछौं, ती सबै विगत इतिहासहरू अन्त भइसकेका छन्।^{११} यसैले त्यो जो दहिलोसंग उभिन्छु भनी सोच्छ त्यो होशियारी साथ उभियोस ताकि उ लड्न नपरोस्।^{१२} हामीमा पनि अरूमा जस्तै प्रलोभनहरू छ। तर तिमीले परमेश्वरमाथि भरोशा राख्न सक्छौ। उहाँले तिमीले सहनु सक्ने भन्दा बढता परीक्षा लिनु दिने छैनन्। जब तिमी प्रलोभित हुन्छौ परमेश्वरले तिमीलाई त्यो परीक्षाबाट बाँचनलाई पनि सहायता गर्नेछन्। तब तिमी त्यो सहन समर्थ हुनेछौ।

^{१३} यसकारण, मेरा प्रिय मित्रहरू हो, मूर्ति-पूजादेखि टाढा बस।^{१४} तिमीहरू बुद्धिमान छौ भनी म यो कुरा गर्दछु; म के भन्दछु तिमीहरू आफै जाँच।^{१५} आशिषको कचौरा* जसको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं, त्यसको अर्थ खीष्टको रगतको अंश-ग्रहण हो। होइन र? अनि रोटी, जुन हामी भाँज्दछौं, खीष्टकै शरीरको अंश-ग्रहण हो। होइन र? ^{१६} त्यहाँ एउटै रोटी छ। अनि हामी धेरै जना छौं। तर त्यही एउटा रोटीबाट हामी भाग गर्छौं। यसैले हामी खासमा एउटै शरीर हौं।

^{१७} इस्राएलका मानिसहरूको बारेमा सोच। तिनीहरू बलि खान्छन् अनि वेदीमा भाग लिन्छन्। खाँदैनन् र? ^{१८} मेरो मतलब यो होइन कि मूर्तिमा चढाइएको मासु अरू साधारण मासु भन्दा अझ दामी हो। अनि म सम्भ्रदिन कि त्यो मूर्ति पनि साधारण मूर्ति भन्दा कुनै दामी मूर्ति हो।^{१९} तर म यसलाई के भन्छु भने: मानिसले बलि चढाउछन् त्यो शैतानलाई चढाएको हो, परमेश्वरलाई होइन। र तिमीहरू शैतानसित कुनै कुराको भागीदार बन भन्ने म चाहन्न।^{२०} तिमीहरू शैतानको कचौराबाट र प्रभुको कचौराबाट पनि पिउदै गरेको हुन्। तिमीहरूले प्रभुको टेबलमा र शैतानको टेबलमा पनि खाँदै गरेको हुनु सक्दैनौ।^{२१} के तिमी प्रभुलाई रिस उठाउनु चहान्छौ? हामी उहाँ भन्दा बलिया छौ र? छैनौ।

आशिषको कचौरा दाखरसको प्याला जसको निम्ति खीस्तानहरू परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदछन् र प्रभुको भोजमा पिउँदछन्।

आपनो स्वतंत्रता परमेश्वरको महिमाको लागि लगाऊ

^{२३}सबै कुरामा अनुमति छ।" तर सबै कुरा हाम्रो निमित्त राम्रो छैन। "सबै कुरामा अनुमति छ।" तर जम्मै कुराहरूले सबैलाई बलियो बनाउँदैन। ^{२४}तिम्रो आफ्नो मात्र काम गर्ने कोशिश नगर। अरू मानिसको लागि भलो हुनेकाममा पनि कोशिश गर्नु पर्छ।

^{२५}मासु दोकानमा बेचन राखिएको कुनै पनि मासु खाऊ। मासु बारे खानु उचित छ कि छैन भन्ने प्रश्न नगर। ^{२६}तिमीले त्यो खान सक्छौ "किन कि यो धरती र यसको हर चीज प्रभुकै हो।"*

^{२७}यदि कुनै विश्वास नगर्ने मानिसले तिमीलाई उसित भोजन गर्न बोलाउला अनि तिमी जान चाहन्छौ भने तिम्रो अधिल्लि तराजे राखिन्छ खाऊ। खानु उचित छ अथवा छैन भन्ने प्रश्न नगर। ^{२८}तर कसैले "त्यो मासु त मूर्तिमा बलि पो चढाइएको थियो" भनेछ भने त्यो नखाऊ, जुन मानिसले तिमीलाई भन्यो कि त्यो मासु मूर्तिमा चढाइएको थियो उसको निमित्त अनि ती मानिसहरूको निमित्त जसले त्यस्तो मासु खानु अनुचित मान्छन्। ^{२९}तिमीले नै त्यो अनुचित ठानौला भन्ने मलाई लाग्दैन। तर अरूले त्यो अनुचित हो भनी ठान्न सक्छ। त्यही एउटा कारणले म त्यो मासु खाँदिन। अर्को मानिसको सोचाईको आधारमा म मेरो स्वतन्त्रतालाई विचार गर्न दिदिन। ^{३०}यदि म कृतज्ञतापूर्वक भोजन खाँदछु, म किन केही चीजको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदा कटुआलोचित हुनु?

^{३१}यस कारण तिमीहरू खाऊ, पिऊ, जे सुकै गर, तर त्यो परमेश्वरको महिमाको लागि गर। ^{३२}त्यस प्रकारले कुनै काम नगर जसले अरूको विचारमा चोट पुर्खाउनु सक्छ: जस्तै यहूदीहरू, ग्रीकहरू अथवा परमेश्वरको मण्डली। ^{३३}म त्यसै गर्छु। म हरेकलाई हस्तारहले खुशी पार्न खोज्छु। मैले कहिल्यै पनि आफूलाई मात्र लाभ गराउने कुनै काम गर्ने कोशिश गरेको छैन। म धेरैभन्दा धेरै मानिसको भलाई गर्ने कुराहरूको कोशिश गर्छु जसमा कि मैले तिनीहरूलाई बचाउनु सक्छु।

११

मेरो उदाहरण लिने चेप्टा गर जस्तो म ख्रीष्टको उदाहरण लिन्छु।

मालिकको अधीनमा हुनु

^{३४}तिमीहरूको प्रशंसा गर्दछु कारण तिमीहरूले सबै कुरामा मलाई सम्झन्छौ अनि मैले दिएको शिक्षालाई तिमीहरूले ठीकसँग पालना गर्दछौ। ^{३५}म चाहन्छु कि तिमीहरूले यो पनि जानि राख: प्रत्येक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुन्छ। अनि स्त्रीको शिर पुरुष हो। र ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुन्। ^{३६}हरेक पुरुष जसले शिरलाई छोपेर अगमवाणी गर्दछ वा प्रार्थना गर्दछ उसले शिरलाई अनादर गर्दछ। ^{३७}तर हरेक स्त्री जसले प्रार्थना वा अगमवाणी गर्दछ उसले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्छ। यदि उसको शिर छोपिएन भने उसले आफ्नो शिरलाई अनादर गरेकी हुन्छ। तब उ शिर खोरेकी स्त्री जस्तै हुन्छे। ^{३८}कुनै स्त्रीले आफ्नो शिर छोपिदिन भने, तब यो उसले जम्मै केश काटेको जस्तै छ। तर जब कपाल काट्नु वा शिर खोरेनु एउटी स्त्रीको लागि शर्मको कुरा हुन्छ यसैले उसले आफ्नो शिर छोप्नु पर्छ। ^{३९}पुरुषले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्दैन। किन? उ परमेश्वरको प्रतिरूप हो उ परमेश्वरको महिमा हो। तर महिला पुरुषको महिमा हो। ^{४०}पुरुष स्त्रीदेखि आएको होइन, तर स्त्री पुरुषदेखि आएको हो। ^{४१}अनि पुरुष स्त्रीकोलागि बनिएको होइन तर स्त्री पुरुषकोलागि बनिेकी हो। ^{४२}त्यसैकारणले अधीनताको चिन्ह स्वरूप स्त्रीले आफ्नो शिर केही चीजले छोपेकी हुनुपर्छ। स्वर्गादूतहरूको कारणले उसले यसो गर्नु पर्दछ।

^{४३}तथापि प्रभुमा स्त्री पुरुषको लागि महत्वपूर्ण छ र पुरुष स्त्रीको लागि महत्वपूर्ण छ। ^{४४}यो साँचो हो कि स्त्री पुरुष देखि आएकी हो तर पुरुष पनि स्त्रीबाट जन्मेको हो। वास्तवमा सबै कुरो परमेश्वरबाटै आउँदछ। ^{४५}यो आफै निर्णय गर: के स्त्रीले आफ्नो शिर नढाकी प्रार्थना गर्नु ठीक होला? ^{४६}लामो केश राख्नु पुरुषको निमित्त शर्मको कुरो हो भन्ने कुरो प्रकृति धरिले हामीलाई सिकाउँछन्। ^{४७}तर लामो केश हुनु स्त्रीको निमित्त सम्मानको कुरो हुन्छ। स्त्रीलाई आफ्नो शिर ढाक्नलाई लामो केश दिइएको छ। ^{४८}यस विषयमा कोही व्यक्ति अभै बहस गर्न खोज्छन्। हामी र परमेश्वरका मण्डलीहरूको त्यस्तो व्यवहार छैन।

प्रभुको भोज

^{४९}अब यी विषयहरूमा म तिमीहरूलाई भन्छु, तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिनौं। तिमीहरूका सभाले सहायता

भन्दा तिमीहरूलाई खति नै गर्छ।^{१८} पहिलो कुरो त, म सुन्दैछु कि मण्डलीमा जब तिमीहरू भेला हुँदछौ तिमीहरू बाँडिन्छौ। अनि केही अंशमा म यस कुरालाई पत्याउँछु।^{१९} तिमीहरूको बीचमा फाटो आउनु आवश्यक छ, त्यसले तिमीहरू मध्ये को चाँहि वास्तविक विश्वासी हो बुझाइदिन्छ।^{२०} जब तिमीहरू सबै एकत्र हुन्छौ तिमीहरूले वास्तमा प्रभुको भोज* खाइरहेका हुँदैनौ।^{२१} किन? किनभने जब तिमीहरू खान्छौ एउटाले अर्कालाई नपर्छी खान्छौ। कतिले अलिकति पनि खानै वा पिउनै नपाई कति चाँहि टन्न भइसक्छन्।^{२२} तिमीहरू आफ्नै घरमा खान अनि पिउन सक्छौ! यस्तो लाग्छ, तिमीहरू सोंच्छौ कि परमेश्वरको मण्डली महत्वहीन छ। जो गरीब छ तिनलाई तिमीहरू शर्ममा पार्दछौ। म के भनू? म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन।

^{२३} तिमीहरूलाई म त्यही शिक्षा दिँदैछु जुन मैले प्रभुबाट पाएँ: त्यो रात जब येशूलाई शत्रु समक्ष दिइयो, उहाँले रोटी लिनुभयो।^{२४} र त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो। अनि उहाँले रोटी च्यात्नुभयो र भन्नुभयो, “यो मेरो शरीर हो, यो तिमीहरूको लागि हो। मलाई सम्भन्दा यसो गर।”^{२५} उसरी नै उनीहरूले खाएपछि येशूले दाखरसको कचौरा लिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “यो दाखरस परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसलाई नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतसित शुरू हुँदछ। जहिले पनि तिमीहरू यो पिउँछौ मेरो सम्भन्नामा गर्ने गर। यसै गर्नु।^{२६} जब-जब तिमीहरू यो रोटी खाँदछौ र यो कचौराबाट पिउँदछौ उहाँ नआउञ्जेल प्रभुको मृत्युको घोषणा गर्नु।

^{२७} त्यसैकारण कसै अयोग्य रीतिले रोटी खान्छ वा कचौराबाट पिउँछ भने, उसले प्रभुको शरीर र रगतको निम्ति पाप गर्छ।^{२८} हरेकले रोटी खान र कचौरा पिउन अघि आफ्नो हृदय जाँचु पर्छ।^{२९} यदि कसैले त्यो प्रभुको शरीर हो भन्ने नचिनी रोटी खायो र कचौराबाट पियो भने उसको खाई र पियाईले आफैमा न्यायको लागि विवेचना निम्त्याउछ।^{३०} त्यसै कारणले तिमीहरूका समाजमा धेरै जना रोगी औ कमजोरीहरू छन्। र कति मरेर गए।^{३१} तर हामीले आफैलाई ठीकसित जाँच्यौ भने परमेश्वरले हामीलाई जाँचु हुँदैन।^{३२} तर जब प्रभुले हामीलाई जाँचु हुन्छ उहाँले सही मार्ग प्रदर्शनको

लागि हामीलाई अनुशासित गराउनु हुन्छ ताकि यो संसारका अरू मानिसहरू सरह। तिमीहरूलाई दण्ड नहोस भनी उहाँले यसो गर्नु हुन्छ।

^{३४} यसैले मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो, जब तिमीहरू खानुको निम्ति भेला हुन्छौ एका-अर्कालाई पर्ख।^{३५} कोही भोकाएको छ भने आफ्नै घरमै खाओस्। यसै गर जसमा कि तिमीहरूको जमघटले तिमीहरूमाथि नै परमेश्वरको दण्ड ननिम्त्याओस्। अरू कुराहरू बारे के कसो गर्नु त्यो म जब आउँछु र भन्नेछु।

पवित्र आत्माको उपहारहरू

१२ दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, अब म चाहन्छु कि तिमीहरूले आत्मिक उपहारहरू बारे जान।^१ तिमीहरूले विश्वासी बन्न अघि आफूले विगत जीवनको संभन्ना गर। तिमीहरू केही रहस्यमय शक्ति तिर खिचीएर जीवनहीन मूर्ति पूजा लागेका थियौ।^२ म तिमीहरूलाई भन्छु कसैले परमेश्वरको आत्मा विना बोल्ने छैन, “येशू श्रापित होऊन” अनि कसैले पनि पवित्र आत्माको सहायता बिना “येशू प्रभु हुन” भन्न सक्दैन।

^३ आत्मिक उपहारहरू थरिथरिका हुन्छन् तर ती सबै एउटै आत्माबाट हुन्छ।^४ सेवा गर्ने विभिन्न तरिकाहरू छन्। सबै ती उपायहरू एउटै उही प्रभुबाट हो।^५ अनि परमेश्वरले मानव जातिमा गर्ने कामका उपायहरू पनि धेरै छन्, तर यी सबै उपायहरू एउटै परमेश्वरबाट हुन्। प्रत्येक कुरो गर्न परमेश्वरले हामी सबैमा काम गर्नु हुन्छ।^६ प्रत्येकमा आत्माको उपहार देख्न सकिन्छ। आत्माले सबैको भलोको निम्ति उपहार दिन्छ।^७ आत्माले एक व्यक्तिलाई ज्ञानी कुरा गर्ने उपहार दिन्छ। अनि त्यही आत्माले अर्कालाई बुद्धिमानी कुरा गर्ने उपहार दिन्छ।^८ त्यही आत्माले कसैलाई विश्वास दिलाउँछ। अनि त्यही एक आत्माले अरू कसैलाई रोग निको पार्ने उपहार दिन्छ।^९ त्यही आत्माले एउटालाई चमत्कार देखाउने शक्ति दिन्छ अनि अर्कालाई अगमवाणी गर्ने शक्ति, अवैर्कलाई शुद्ध र अशुद्ध आत्मा खुट्ट्याउन सक्ने शक्ति दिन्छ। त्यही आत्माले नै एउटालाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान दिन्छ र कोही अर्कालाई ती भाषाहरू अनुवाद गर्ने वरदान दिन्छ।^{१०} एउटै आत्मा, अनि त्यही आत्माले यी सब थोक गर्छ। प्रत्येकलाई के दिनु पर्ने त्यो आत्माले नै निर्णय गर्छ।

प्रभुको भोज येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई आफ्नो संभन्नाको निम्ति खान लाउनुभएको विशेष भोज। हेर्ने लूका २२:१४:२०।

ख्रीष्टको शरीर

^{१३}मानिसको शरीर एउटै मात्र हो तर यसका अनेक अंगहरू हुन्छन्। हो, शरीरका धेरै अंगहरू छन्, तर ती सब अंगहरूले एउटै शरीर बनाउँछन्। ख्रीष्ट पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ: ^{१३}हामीहरूमा कति यहूदीहरू छौं र कति अ-यहूदीहरू छौं। हामीहरूमा कति कमाराहरू छौं र कति मुक्त छौं। तर हामी सबै एउटै शरीर बनिनु बप्तिस्मित भएका छौं। हामी सबैले त्यही एउटै आत्मा पाएका छौं।

^{१४}मानिसको शरीर एउटा अंगले मात्र बनिएको हुँदैन तर धेरै अंगहरू हुन्छन्। ^{१५}खुट्टाले भन्नु सक्ला, “म हात होइन यसकारण म शरीरको होइन।” तर त्यसो भन्दैमा, खुट्टालाई भन्न सक्तैन, यो शरीरको एक अंग होइन। ^{१६}कानले भन्नु सक्ला, “म आँखा होइन। यसकारण म शरीरको होइन।” तर यसो भन्दैमा कानलाई भन्न सकिँदैन, कान शरीरको होइन। ^{१७}यदि जन्मै शरीर एउटा आँखो हुँदो हो त शरीरले कसरी सुन्ने थियो। यदि जन्मै शरीर एउटा कान हुँदो हो त शरीरले कसरी सुन्ने थियो? ^{१८-१९}यदि शरीरको प्रत्येक अंग एउटै मात्र हुँदो हो त त्यहाँ शरीरै हुने थिएन। तर साँच्चै परमेश्वरले शरीरमा आफूले चाहे जस्तै गरी ती अंगहरूलाई राखिदिनु भयो। उहाँले प्रत्येक अंगलाई आफ्नो ठाँउमा राख्नु भयो। ^{२०}अहिले यो जुन अवस्थामा छ अंगहरू धेरै छन् तर शरीर एउटै छ।

^{२१}आँखाले हातलाई भन्न सक्दैन। “मलाई तिमी खार्चो छैन” अनि टाउँकोले खुट्टाहरूलाई “मलाई तिमी खार्चो छैन” भन्न सक्दैन। ^{२२}होइन। शरीरका ती अंगहरू जसलाई हामी दुर्वल सम्भन्धौं वास्तवमा तिनीहरू खुबै महत्वपूर्ण हुन्छन्। ^{२३}अनि शरीरका तुच्छ ठानिएका ती अंगहरूलाई खुबै बचाइन्छ। अनि शरीरका जुन अंगहरूलाई हामी लुकाउन चाहन्छौं तिनीहरू हामी विशेष ध्यान दिदछौं। ^{२४}हाम्रो शरीरका अभ्र सुन्दर अंगहरूलाई धेरै विशेष ध्यान दिइन्छ। तर परमेश्वरले शरीरको यसरी गठन गर्नु भएको छ कि उहाँले ती सम्मान नभएका अंगहरूलाई अभ्र धेरै सम्मान दिनु भएको छ। ^{२५}हाम्रो शरीरको भाग भाग नछुट्टियोस् भनी परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो। विभिन्न अंगहरूले आपस्तमा उसरी नै ध्यान दिने गर्नु। परमेश्वर त्यही चाहनु हुन्छ। ^{२६}शरीरको कुनै एक अंगले दुःख पायो भने सम्पूर्ण शरीरले दुःख पाउँछ। अथवा यदि हाम्रो शरीरको एउटा अंगले सम्मान

पाए अरू जन्मै अंगहरूले पनि समान रूपले सम्मानित बन्ने छन्।

^{२७}तिमीहरू जन्मै सामूहिक रूपले ख्रीष्टको एक शरीर हो। तिमीहरू प्रत्येक शरीरका अंग हो। ^{२८}अनि मण्डलीमा, परमेश्वरले प्रेरितहरूलाई पहिलो, अगमवक्ताहरूलाई दोस्रो र शिक्षकहरूलाई तेस्रो स्थान दिनु भएको छ। त्यसपछि परमेश्वरले चमत्कारहरू गर्नहरूलाई, रोग निको पार्ने वरदान पाएकाहरूलाई, मदद गर्नसक्नेहरूलाई, अगुवाइ गर्न सक्ने क्षमता भएकाहरूलाई अनि विभिन्न थरिका भाषा बोल्ने वरदान पाएकाहरूलाई स्थान दिनु भएको छ। ^{२९}सबै मानिस प्रेरितहरू होइनन्। सबै अगमवक्ताहरू होइनन्, सबै शिक्षकहरू होइनन्। चमत्कार सबैले गर्न सक्दैनन्। ^{३०}रोग निको पार्ने वरदान सबैले पाएका छैनन्। सबैले विभिन्न थरको भाषा बोल्न सक्तैनन्। सबैले ती भाषाहरू उल्थाउँदैनन्। ^{३१}तर तिमीहरूले आत्माको अभ्र ठूलो वरदान लिनु चाहेको हुनुपर्छ।

प्रेम सर्वोत्तम उपहार हो

अनि अब म सबै भन्दा महत्वपूर्ण मार्ग बताउने छु।

१३ मानिसहरूका र स्वर्गदूतहरूका विभिन्न भाषाहरू म बोल्न सक्छुंला। तर मसित प्रेम नै छैन भने म खालि एउटा टडटडे घंटी वा झ्याम झ्याम झ्याम्टा मात्र हुँ। ^२मसित अगमवाणी गर्न सक्ने वरदान होला। म परमेश्वरको जन्मै रहस्य बुझूँला र हरेक कुरो जानूँला, अनि मसित यति ठूलो विश्वास होला कि म पहाडहरू पनि हल्लाउन सक्ूँला। तर यतिको शक्ति ममा आर्जित हुँदा पनि यदि ममा प्रेम नभए म केही हुँदैन। ^३मानिसहरूलाई खुवाउन आफूसित भएको सब कुछ दिन सक्ूँला र आफ्नो शरीर समेत आहुतिको रूपमा जलाउन सक्ूँला। तर यदि मसित प्रेम छैन भने म केही पाउँदैन।

^४प्रेम धैर्य हो, प्रेम दया हो, प्रेमले ईर्ष्या गर्दैन यसले घमण्डी गर्दैन। ^५प्रेम रुखो हुँदैन, प्रेम स्वार्थी हुँदैन र प्रेम सजिलै रिसाहा बन्दैन। प्रेमले आफ्नो विरुद्ध गरिएको खराबीको हिसाब रारब्दैन। ^६प्रेम खराबमा खुशी हुँदैन तर प्रेम सत्यसित आनन्दित हुन्छ। ^७प्रेमले सबै कुरा धैर्यपूर्वक सहन्छ। प्रेमले सँधै विश्वास गर्छ, सँधै आशा गर्छ र यो दरिलो उभिन्छ।

प्रेम कहिल्यै सिद्धिदैन। अगमवाणीहरू टुँगिन्छन्। भाषाहरू बोल्ने उपहार समाप्त हुन्छ, ज्ञानका उपहार समाप्त हुन्छ। ^६यी कुराहरू सिद्धिन्छन्, किनभने हामीमा भएको ज्ञान र यी अगमवाणीहरू पूर्ण छैनन्। ^१तर जब धेरै पूर्णता आउँछ तब ती अपूर्णताको अन्त्य हुनेछ। ^१जब म बालक थिएँ, म बालक जस्तै बोलेँ, बालक जस्तै सोचेँ, बालकले जस्तै योजनाहरू बनाएँ। जब म एउटा मानिस बनँ, मैले ती बालकपनको तरिकाहरू त्यागिदिनेँ। ^१हामीसित पनि त्यस्तै हो। अहिले हामी धमिलो ऐनामा हेरे जस्तै देख्दछौं। तर त्यस बेला, हामी सफासित देख्ने थियौं। अहिले म खालि एक अंश मात्र जान्दछु। तर त्यस बेला म पुरै जान्ने छु जस्तो परमेश्वरले मलाई जान्दछन्। ^१यसैले, यी तीन कुराहरू रहि रहनेछन्: विश्वास, आशा र प्रेम। अनि यिनमा सबैभन्दा ठूलो हो प्रेम।

आत्मिक वरदानहरूलाई मण्डलीको मद्दतमा लगाउ

१४ प्रेम तिमीहरूको लक्ष्य हुनु पर्छ। तिमीहरूले साँच्चै आत्मिक वरदानहरू पाउने इच्छा राख्नु पर्छ खास गरी अगमवाणी गर्ने उपहार। ^१किनभने जो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्छ मानिससँग बोल्दैन, तर उ परमेश्वरसित बोल्छ। कसैले उसलाई बुझ्दैन। उ आत्माद्वारा गुप्ती सत्य बोल्छ। ^२तर जसले अगमवाणीहरू गर्छ उसले मानिसहरूसित बोलिरहेको हुन्छ। उसले मानिसहरूलाई बल, उत्साह र सुख दिन्छ। ^३जसले अन्य भाषामा बोल्छ आफूलाई मात्र मद्दत गरिरहेको हुन्छ। तर जसले अगमवाणीहरू बोल्छ उसले सारा मण्डलीलाई मद्दत पुर्‍याइरहेको हुन्छ। ^४म तिमीहरू सबैलाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान मिलोस भन्ने चाहन्छु। तर अबै, म तिमीहरूले अगमवाणी गर्नु पर्छ भन्ने चाहन्छु। विभिन्न भाषाहरूमा बोल्न सक्ने भन्दा जसले अगमवाणी गर्छ ठूलो हो। तर ती भाषाहरूको उल्टा पनि गर्नसक्ने भए त्यो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्ने पनि अगमवाणी गर्ने जतिकै हो। त्यसो हो भने उसले जे भन्छ त्यसबाट मण्डली पनि उपकृत हुन्छ।

^५दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, यदि म विभिन्न भाषाहरूमा बोल्दै तिमीहरू कहाँ आएँ भने त्यसले तिमीहरूलाई केही फायदा हुन्छ? गर्दैन। यदि म तिमीहरू कहाँ कुनै नयाँ सत्य, अथवा केही ज्ञान अथवा केही अगमवाणी वा केही शिक्षा लिएर आएँ भने मात्र

तिमीहरूलाई फायदा हुन्छ। ^६त्यो खाली निर्जीव चीजहरूबाट निकालेको आवाज जस्तो मात्र हुनेछ, बाँसुरी अथवा सारङ्गी। यदि संगीतको आवाज स्पष्ट छैन भने के गीत बजाइदैंछ तिमीहरूले बुझ्ने छैनौं। गीत बुझ्नुको लागि प्रत्येक आवाज स्पष्ट हुनु पर्छ। ^७युद्धमा यदि तुरहीले स्पष्ट स्वर निकालेन भने युद्धको लागि को तयार हुनेछ? ^८तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरूको जिब्राबाट शब्द प्रष्ट हुनुपर्छ। यदि तिमीले प्रष्टसित बोल्न सकेनौं भने तिमीले के भन्दैछौं कसैले बुझ्न सक्दैन। त्यो खाली तिमी हावासित बोलेको जस्तो मात्र हुनेछ। ^९त्यो साँचो हो, संसारमा घेरै किसिमका भाषाहरू छन् अनि ती सबैको अर्थ हुन्छन्। ^{१०}यसैकारण, यदि कसैले मलाई केही भनेको अर्थ मैले बुझिनेँ भने म संभन्धु उसले विदेशी कुरा गर्दैंछ र उसले मलाई विदेशी संभन्धु। ^{११}तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरू पनि खुब आत्मिक वरदानहरूको निमित्त इच्छा गर। यसैकारण जुन वरदानले मण्डली अभ्द दरिलो हुन्छ त्यही पाउने इच्छा गर।

^{१२}यसकारण जसले विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान पाएको छ उसले आफूले बोलेका कुराहरूको अनुवाद पनि गर्न सक्ने हुने प्रार्थना गरोस्। ^{१३}यदि म एउटा विभिन्न भाषामा प्रार्थना गर्छु भने मेरो आत्माले प्रार्थना गर्छ तर मेरो मन त्यसमा संलग्न हुँदैन। ^{१४}तब मैले के गर्नु पर्छ? म मेरो आत्माले प्रार्थना गर्नेछु र मेरो मनले पनि प्रार्थना गर्नेछु। मेरो आत्माले गाउँनेछ र मनले पनि गाउँनेछ। ^{१५}तिमी तिम्रो आत्माले परमेश्वरको प्रशंसा गरौला तर साधारण मानिसले तिम्रो धन्यवादमा “आमिन”* भन्न सक्दैन। किन? किनभने तिमीले के भन्दैछौं उसले बुझ्नु सक्तैन। ^{१६}परमेश्वरलाई तिम्रो धन्यवाद असल भए पनि, तर त्यसले अरू मानिसलाई दरिलो बनिन सहायता गर्दैन।

^{१७}म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछु कारण तिमीहरू सबैको भन्दा म धेरै विभिन्न भाषाहरू बोल्न सक्षम छु। ^{१८}तर मण्डली अन्य विभिन्न भाषाका हजारौं शब्दहरू भन्नु भन्दा म जुन भाषा बोल्नु त्यसको पाँचवटा शब्द बोल्नु रूचाउँछु। बरू म बुभेर बोल्छु जसमा कि म अरूलाई सिकाउन सकूँ।

^{१९}दाजु-भाइ दिदी-बहिनी-हरू हो! केटाकेटीहरूले

आमिन जब कसैले “आमिन” भन्छ त्यसको अर्थ भनिएको कुरालाई उसले स्वीकार गर्छ।

जस्तो नसोंच। नराभ्रा कुराहरुमा बालकहरु जस्ता होऊ। तर आफ्ना विचारमा तिमीहरु परिपक्व मानिस जस्ता बन।^{२१}व्यवस्थामा लेखिएको छ:

“विभिन्न भाषा बोल्ने मानिसहरु लिएर अनि विदेशीहरुकै ओठ चलाएर तिनीहरुसित म बोल्छु, तथापि तिनीहरुले मलाई सुन्दैनन्।”

यशैया २८:११-१२

प्रभु त्यसै भन्नुहुन्छ।

^{२२}यसैकारण विभिन्न भाषामा बोल्ने वरदान विश्वास नगर्ने मानिसहरुको प्रमाण हो, विश्वास गर्नेहरुको होइन। अनि अगमवाणी तिनीहरुको निम्ति हो जसले विश्वास गर्छन्, विश्वास नगर्नेहरुलाई होइन।^{२३}मानिलेऊ, मण्डलीका सारा सदस्यहरु एक ठाउँमा भेला भएका छन् अनि तिमीहरु विभिन्न भाषाहरुमा बोल्छौ। यदि कतिपय मानिसहरु जसले बुझ्दैन अथवा त्यहाँ कतिपय विश्वास नगर्ने मानिसहरु सभामा आउँछ। ती मानिसहरुले तिमीहरुलाई बोलाहा भन्ने छैनन्? ^{२४}तर मानिलेऊ, तिमीहरु सबै अगमवाणी बोल्दैछौ अनि कुनै विश्वास नगर्ने मानिस भित्र पस्छ वा कुनै अबुभक्त मानिस भित्र पस्छ। त्यस मानिसलाई उसको पाप देखाइन्छ, अनि तिमी सबैले बोलेका कुराहरुबाट उ जाँचिन्छ।^{२५}त्यस मानिसको हृदयका गुप्त कुराहरु प्रकट हुँदछ। तब त्यो मानिस भुक्नेछ अनि परमेश्वरको आराधना गर्नेछ। उसले भन्नेछ, “साँच्चै, परमेश्वर तिमीहरुसितै रहेछन्।”

तिम्रा सभाहरुले मण्डलीको मद्दत गरौ

^{२६}यसकारण दाजु-भाइ विदी-बहिनीहरु हो। तिमीहरुले के गर्नु पर्छ? जब तिमीहरु भेला हुन्छौ, कसैसित गीत हुन्छ, अर्कासित शिक्षा हुन्छ, कसैसित परमेश्वरको नयाँ सत्य हुन्छ, फेरि अर्को एकजनासित विभिन्न भाषा बोल्ने हुन्छ अनि अर्को चाँहिले त्यो भाषा व्याख्या गरिदिने हुन्छ। यी सब कुराको उद्देश्य मण्डलीलाई दरिलो बनाउनु हो।^{२७}जब तिमीहरु भेला हुँदछौ, यदि कुनै मानिसले समूहसित अर्कै भाषामा बोल्छ, तब त्यसो गर्नलाई खालि दुइजना होऊन् अथवा तीनजना भन्दा वेशीले नबोल्नु। तिनीहरु एक पछि अर्को पालैसित बोल्नु। अनि अर्को मानिसले तिमीहरुले बोलेको भाषा अनुवाद गरिदिनु पर्छ।^{२८}तर यदि त्यहाँ कुनै दोषाे छैन भने त्यो विभिन्न भाषा बोल्ने मानिस मण्डलीको सभामा

चुपचाप बसोस्। त्यस मानिसले खालि आफैसित र परमेश्वरसित मात्र बोल्नु पर्छ।

^{२९}अनि खालि दुइ वा तीनजना अगमवक्ताहरु मात्र बोल्नुपर्छ। अरूहरुले के भनिन्छ त्यो जाँचु पर्छ।^{३०}अनि बसिरहेको कुनै मानिसलाई परमेश्वरबाट सन्देश आयो भने बोल्दै गर्ने पहिलो मानिस रोकिनु पर्छ।^{३१}तिमीहरु सबैले एकपछि अर्काले अगमवाणी दिन सक्छौ। त्यस प्रकारले सबै मानिसलाई सिकाउनु र उत्साहित तुल्याउनु सक्छौ।^{३२}अगमवक्ताहरुको आत्मा अगमवक्ताहरुकै अधीनमा हुन्छ।^{३३}किनभने परमेश्वर गोलमालका परमेश्वर हुनु हुन्न, तर शाक्तिका परमेश्वर हुनु हुन्छ।

^{३४}मण्डलीको सभामा स्त्रीहरु चुपचाप बस्नुपर्छ। परमेश्वरका मानिसहरुको सबै मण्डलीहरुमा यस्तै हुनुपर्छ। स्त्रीहरुलाई बोल्ने अनुमति छैन। तिनीहरु अधीनमा रहनुपर्छ, जस्तो मोशाको नियमले पनि भन्छ।^{३५}यदि स्त्रीहरुले कुनै कुरो जान्न चाहे तिनीहरुले आ-आफ्नै पतिहरुलाई घरमा सोध्नु पर्छ। मण्डलीको सभामा बोल्नु स्त्रीहरुको निम्ति शर्मको कुरा हो।^{३६}के परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरुबाट आएको हो? होइन। कि त्यो शिक्षा पाउने तिमीहरु मात्र हो? होइनौ।

^{३७}यदि कसैले आफू अगमवक्ता हुँ अथवा आत्मिक वरदान पाउने हुँ भन्ने सम्भ्रन्छ भने त्यस मानिसले बुझोस् कि मैले तिमीहरुलाई जे लेख्दैछु त्यो प्रभुको आज्ञा हो।^{३८}यदि त्यस मानिसले यो जान्दैन भने उसले परमेश्वरलाई जान्दैन।

^{३९}यसैकारण मेरा प्रिय दाजु-भाइ विदी-बहिनीहरु, तिमीहरुले अगमवाणी गर्ने साँचो चाहना गर। अनि विभिन्न भाषाहरुमा बोल्नु नछोड।^{४०}तर प्रत्येक कुरो राम्रो र व्यवस्थित ढंगले गरिनु पर्छ।

खोप्टको बारेमा सुसमाचार

१५ अब दाजु-भाइ विदी-बहिनी-हरु, मैले तिमीहरुलाई जुन सुसमाचार भनें त्यसको संभ्रना गराउन चाहन्छु। तिमीहरुले त्यो सुसमाचार पायौ, र तिमीहरु त्यसमा दरिलो बनिएका छौ।^१सुसमाचारको कारणले तिमीहरु बचाइयौ। तर मैले यो प्रचार गरेको तरिकाको विश्वासमा अझीक बस। नत्र तिमीहरुको विश्वास व्यर्थको विश्वास हो।

३मैले पाएकै समाचार तिमीहरूलाई दिएँ। मैले खुबै महत्वपूर्ण कुरो तिमीहरूलाई दिएँ: कि हाम्रो पापहरूको निम्ति ख्रीष्टको मृत्यु भयो, जस्तो धर्म शास्त्रले भन्छ: ४कि ख्रीष्ट गाडिए अनि तीन दिन पछि बौरिए, जस्तो धर्मशास्त्रले भन्छ; ५अनि पत्रुसकहाँ र पछि बाह जना प्रेरितहरू कहौँ एउटै समयमा ख्रीष्ट देखा परे। ६त्यसपछि पाचौँ सय भन्दा बड्ता भाइहरूकहाँ ख्रीष्ट एकैचोटि देखा परे। कतिपय दाजुभाइहरू आजसम्म जीवित छन् त कोही मरिसके। ७अनि ख्रीष्ट याकूबकहाँ देखापरे र केही-पछि सबै प्रेरितहरूकहाँ देखा पर्नुभयो। ८सबैभन्दा पछि ख्रीष्ट मकहाँ देखा पर्नु भयो। म स्वभाविक समय भन्दा पहिल्यै जन्मेको बालक जस्तो थिए। ९जम्मै प्रेरितहरू मभन्दा ठूला छन् किनभने मैले परमेश्वरको मण्डलीको खेदो गरें। त्यसैले म चेला कहलाइनु पनि लायकको छैन। १०तर म जे छु, परमेश्वरको अनुग्रहले छु। अनि उहाँले मलाई दिनुभएको अनुग्रह व्यर्थमा गएन। मैले अरू सबै प्रेरितहरूले भन्दा धेरै कठिन काम गरें। वास्तवमा काम गर्ने म होइन तर त्यो मसित भएको परमेश्वरको अनुग्रह हो। ११यसर्थ मैले प्रचार गरेको अरू प्रेरितहरूले तिमीहरूलाई प्रचार गरेको यो कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन। तर हामी त्यही प्रचार गर्दछौँ; जुन तिमीहरूले विश्वास गरेकाछौँ।

हामी मृत्युबाट बौराइन्छौँ

१२ख्रीष्ट मृत्युबाट बौरा उठे भन्ने प्रचार गरिन्छ। तब तिमीहरूमा कति जनाले किन भन्छन् कि पुनरुत्थान भएको छैन? १३यदि मानिसहरू मृत्युबाट कहिल्यै पुनरुत्थान हुँदैनन् भने, ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौरैका थिएनन्। १४अनि यदि ख्रीष्ट नबौरिएको भए, हाम्रो प्रचार व्यर्थ छ। अनि तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हुन्छ। १५अनि ख्रीष्टलाई परमेश्वरले बौराई उठाएका थिए भन्ने प्रचारको लागि परमेश्वर समक्ष हामी दोषी बनिने छौँ। किनभने यदि मृत्युबाट पुनरुत्थान थिएन भने तब परमेश्वरले येशूलाई कदापि बौराएनन्। १६यदि मानिस मृत्युबाट बौराइनु सकिदैन भने ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौराइएनन्। १७अनि यदि ख्रीष्ट मृत्युबाट बोरिएका थिएन भने तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हो; तिमीहरू अबै आफ्नो पापको दोषी छौँ। १८अनि ती ख्रीष्टमा मर्नेहरू पनि नष्ट भए। १९यदि ख्रीष्टमा हाम्रो आशा संसारमा यसै जुनिको

लागि मात्र हो भने हामी अरू जम्मै मानिसहरू भन्दा ज्यादा दुःखी छौँ।

२०तर वास्तवमा ख्रीष्ट मृत्युबाट बौराइनु भएको थियो - मृत्युमा निदाएका ती सबै विश्वासीहरू मध्ये उहाँ प्रथम बौराइएका हुनु हुन्छ। २१एउटा मानिसको कारणले पनि मानिसहरूमा मृत्यु आएको हो। यसर्थ एउटै मानिसको कारणले पनि मृत्युबाट बौराई आयो। २२आदममा जम्मै मानिसहरू मरे त्यसरी नै ख्रीष्टमा हामी सबै फेरि जीवित तुल्याइन्छौँ। २३तर हरेक मानिसलाई उचित क्रमले जीवनमा बौराइन्छ। बौरनेहरूमा ख्रीष्ट प्रथम थिएँ। त्यसपछि जब ख्रीष्ट आउनु हुन्छ, ख्रीष्टमा हुने सबै मानिसहरूलाई फेरि बौराइने छ। २४अनि तब अन्त आउने छ। ख्रीष्टले जम्मै शासकहरूलाई, अधिकारीहरूलाई र शक्तिलाई नष्ट पार्नेछन्। तब उहाँले पिता परमेश्वरको हातमा राज्य सुम्पने छन्। २५जब सम्म परमेश्वरले जम्मै शत्रुहरूलाई ख्रीष्टको पाउमुनि दवाएर राख्ने छैनन् त्यतिजेल सम्म ख्रीष्टले राजाले भैं शासन चलाउनु पर्छ। २६नष्ट गरिनु पर्ने शत्रुहरूमा मृत्यु अन्तिम हुनेछ। २७जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिन्छ, “परमेश्वरले प्रत्येक थोक उहाँको अधीनमा गर्नुभयो।” * जब धर्मशास्त्रमा भनिन्छ कि प्रत्येक वस्तु उहाँको अधीनमा गराइयो स्पष्ट अर्थ लाग्छ कि परमेश्वरलाई यसमा सम्मिलित गराइएन। उहाँ परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले सबै थोक अधीनमा राख्नु भयो। २८जब प्रत्येक थोक ख्रीष्टको अधीनमा राखियो परमेश्वरनै एक हुनु हुन्छ जसले सब कुछ ख्रीष्टको अधीनमा राख्नु भयो। ख्रीष्ट तब पुत्र आफै पनि परमेश्वरको अधीनमा राखियो। परमेश्वरको अधीनमा राखिएको छ, तब परमेश्वर सब कुराको पूर्ण शासक हुनु हुन्छ।

२९एक पल्ट मरिसकेका मानिसहरूलाई बौराइँदैन भने मरेकाहरूका निम्ति बप्टिसमा लिनेहरूले के गर्छन्? यदि मरेकाहरू फेरि बौरैँदैनन् भने तिनीहरूको निम्ति बप्टिसमा किन लिइन्छ?

३०अनि हाम्रो चाँहि के हुन्छ त? हामी आफूले आफैलाई किन प्रत्येक घण्टा आपद्मा पार्दछौँ ? ३१म हरेक दिन मर्छु। यो साँचो हो, मेरा भाइहरू हो। यो त्यही प्रकारले साँचो हो जति ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा तिमीहरू भएकोमा म गर्व गर्दछु। ३२यदि खाली

मानवताको कारणले, मैले एफिससमा जंगली जानवरसित लडाईं गर्ने भने मैले के लाभ पाएँ। यदि मानिसहरूलाई मृत्युबाट बौराईदैन भने “खाऊँ, पिऊँ किनकि भोलि हामी मर्छौं!”*

^३भ्रममा नपर: “खराब संगतले असल बानी नष्ट गर्छ।” ^{३४}उचित बिचारमा आऊ र पाप गर्न छोड। तिमीहरूमा कतिले परमेश्वरलाई जान्दैनौ। तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नु म यसो भन्छु।

हाम्रो कस्तो किसिमको शरीर हुने छ?

^{३५}तर कसैले सोध्न सक्छन् “मरेकाहरू कसरी बौरन्छन्? तिनीहरूको शरीर कस्तो हुन्छ?” ^{३६}यी सबै मूर्ख प्रश्नहरू हुन्। जब तिमी केही रोप्छौ, भने बाँच्न र बढ्न अघि त्यो बीऊ माटोमा मर्छ। ^{३७}जब तिमीले केही रोप्छौ त्यसको त्यही रूप हुँदैन, जस्तो पछि हुन्छ। जब तिमीले छरेका थियो त्यो बीऊ मात्र थियो चाहे गहु होस् अथवा अन्य कुनै। तर परमेश्वरले जे योजना गर्नु भएको छ त्यसले त्यही शरीर पाउँछ। ^{३८}परमेश्वरले प्रत्येक बीऊलाई उसको शरीर दिनुहुन्छ। ^{३९}सबै शरीरको मासु एकै हुँदैन: मानिसहरूको मासु एक प्रकारको हुन्छ, औ पशुहरूको मासु अर्को प्रकारको हुन्छ, पंछीहरूको भिन्दै हुन्छ, अनि माछाहरूको अर्कै प्रकारको मासु हुन्छ। ^{४०}स्वर्गीय शरीरहरू र पार्थिव शरीरहरू छन्। तर स्वर्गीय शरीरहरूको शोभा एक किसिमको हुन्छ। पार्थिव शरीरहरूको शोभा भिन्दै किसिमको हुन्छ। ^{४१}सूर्यको एक प्रकारको सुन्दरता छ, चन्द्रमाको अर्को किसिमको सुन्दरता छ र ताराहरूको अर्कै प्रकारको सुन्दरता छ अनि हरेक तारा आफ्नो सुन्दरतामा भिन्न छ।

^{४२}जीवित तुल्याइएका मृतहरूको पनि त्यस्तै हुन्छ। “रोपिएको” शरीर कुहुने हुन्छ। तर जब त्यस शरीरलाई जीवित तुल्याइन्छ त्यो नष्ट हुँदैन। ^{४३}जब शरीर “रोपिन्छ” त्यसको आदर हुँदैन तर जब त्यसलाई बौराइन्छ त्यसले महिमामा पाउँछ। जब शरीर रोपिन्छ, त्यो कमजोर हुन्छ तर जब बौराइन्छ त्यसको शक्ति हुन्छ। ^{४४}शरीर जुन “रोपिन्छ” त्यो भौतिक शरीर हो। जब त्यसलाई बौराइन्छ त्यो आत्मिक शरीर हुन्छ।

भौतिक शरीर छ र त्यहाँ आत्मिक शरीर पनि छ। ^{४५}धर्मशास्त्रमा जस्तो लेखिएको छ: “प्रथम मानिस एउटा जीवित थोक भयो। तर अन्तिम आदम आत्मा भयो जसले जीवन दिन्छ।”* ^{४६}आत्मिक मानिस पहिले आएन। भौतिक मानिस पहिले आयो। तब त्यसपछि आत्मिक मानिस आयो। ^{४७}पहिलो मानिस पृथ्वीको धूलोबाट आयो। दोस्रो मानिस स्वर्गबाट आयो। ^{४८}मानिसहरू पृथ्वीको हुन्। तिनीहरू पृथ्वीको पहिलो मानिस जस्तो हुन्। तर ती मानिस जो स्वर्गका हुन् ती स्वर्गको मानिस जस्तै हुन्। ^{४९}जसरी हामीहरू पृथ्वीका मानिस जस्तै बनाइयौं त्यसैले हामी स्वर्गका त्यो मानिस बनिनुको पनि बदली गराइन्छौं।

^{५०}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूलाई यो भन्छु: भौतिक शरीरले परमेश्वरको राज्यमा भाग लिन पाउँदैन। जुन नखर कुरो त्यो कुनै अनखर कुरोमा भागलिन सक्तैन। ^{५१}तर सुन, म यो रहस्य तिमीहरूलाई भन्छु: हामी सबै मर्ने छौं, तर हामी सबै बदलाइन्छौं। ^{५२}यसको लागि खालि एक लाग्छ। आँखा भिन्के जत्तिकै छिटो हामी बदलन्छौं। जब अन्तिम तुरही बज्छ तब यो हुनेछ। तुरही बज्नेछ र मरेकाहरू अविनाशी जीवनमा उठ्ने छन्। अनि हामी पनि सबै बदली हुनेछौं। ^{५३}यो शरीर जुन नाश हुन्छ, अविनाशी वस्त्र पहिरिने पछि। अनि यो शरीर जुन मरणशील छ यसले अमरताको वस्त्र पहिरिने पछि। ^{५४}यसैले यो शरीर जुन नष्ट हुन्छ त्यसले अविनाशी पहिरिन्छ र यो शरीर जुन मरणशील छ त्यसले अमरता पहिरिन्छ। जब यस्तो हुन्छ तब यस धर्म शास्त्रको भनाई सत्य ठहरिन्छ:

मृत्यु निलियो। विजय भयो।

यशैया २५:८

^{५५} “हे मृत्यु! तेरो विजय कहाँ छ? चिहान! तेरो विषदन्त शक्ति कहाँ छ?”

होशे १३:१४

^{५६}मृत्युको बिषदन्त नै पाप हो। अनि पापको शक्ति नियम हो। ^{५७}तर हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछौं। उनले हामीलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा विजय दिन्छन्।

^{५८}यसैकारण मेरो प्रिय दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, दरिलोसित खडा हो। कुनै कुराले तिमीहरूलाई आफ्नो स्थानबाट विचलित नपारोस्। सँधै आफूलाई प्रभुको काममा लगाऊ। तिमीहरू जान्दछौ प्रभुमा तिमीहरूको काम कहिल्यै व्यर्थमा जानेछैन।

अरू विश्वासीहरूको लागि संग्रह

१६

अब परमेश्वरका मानिसहरूका लागि अर्थ संग्रह बारेमा म लेख्छु। मैले गलातियाका मण्डलीहरूलाई जसो गर्नु भनेको छु तिमीहरूले पनि उसै गर्नुः ^१प्रत्येक साताको पहिलो दिनमा तिमीहरू प्रत्येकले आफूले कमाएकोबाट जति पैसा सकछौ बचाउनु। तिमीहरूले त्यो पैसा विशेष ठाउँमा राख्नु र त्यहाँ रहोस्। यसर्थ जब म आउँछु पैसा संग्रह गर्ने आवश्यक हुँदैन। ^२जब म आउँला म कसैलाई तिमीहरूको दान यरूशलेम लैजान पठाउँला। ती मानिसहरू तिमीहरू सबैले पठाउनु भने खोजेकै मानिस हुनेछन्। म तिनीहरूलाई परिचय-पत्रहरू सहित पठाउने छु। ^३अनि यदि उचित ठहरिए, तिनीहरू मसँगै जानेछन्।

पावलको योजना

^४म्यासिडोनिया भएर जाँदा म तिमीहरूकोमा आउने योजना छ। किनभने म्यासिडोनिया भएर मेरो यात्रा गर्ने इच्छा छ। ^५यदि सम्भव हुन सके, केही दिन म तिमीहरूसित बस्नुंला। म हिउँद भरि पनि तिमीहरूसित बस्न सक्छु। तब जहाँ-जहाँ म जान्छु तिमीहरूले मेरो यात्रामा सहायता गर्न सकछौ। ^६तिमीहरूलाई भेट्न म यात्री जस्तो आउन चाहँदिन। यदि प्रभुको अनुमति भए, म तिमीहरू सँग लामो समय सम्म बस्ने इच्छा छ। ^७तर म एफिससमा पेन्तिकोस* सम्म बस्ने छु। ^८म त्यहाँ बस्ने छु किनभने त्यहाँ प्रभावपूर्ण कार्यको एउटा विशाल मौका हात लाग्ने वाला छ। अनि धेरै जना त्यस कार्यको विरोधमा पनि काम गर्दैनन्।

^९तिमोथी तिमीहरूकहाँ आउन सकलान्। तिमीहरूसित ल्याँहा बस्दा उसलाई केही आराम अनुभव होस्। तिनीले पनि मैले गरे जस्तै प्रभुको काममा व्यस्त छन्।

^१यसकारण तिमोथीलाई स्वीकार गर्नु तिमीहरू कसैले आनाकानी गर्ने छैनौ। उनलाई शान्तिसित यात्रा गर्न सघाउनु जसमा कि उनी मकहाँ आउन सकुन्। उनी भाइहरूका साथमा आउनु भनी म अपेक्षा गरिरहेछु।

^२अब हाभ्रा भाइ अपोल्लोसको बारेमा: मैले उनलाई अरू भाइहरूसित तिमीहरूकहाँ जान उत्साहित पारेको छु। अहिले उनी आउने कुरामा पक्का थिए। तर मौका पाए भने उनी तिमीहरूकहाँ आउनेछन्।

पावल आफ्नो पत्र टुंयाउँछन्

^३सावधान बस। विश्वासमा दरिलो बन्दै बस। साहसी होऊ र दृढ़ बन। ^४हरेक कुरो प्रेमपूर्वक गर।

^५तिमीहरू जान्दछौ स्तिफनस र उनको परिवार अखैयामा पहिलो विश्वासीहरू थिए। तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरका मानिसहरूको सेवामा अर्पका छन्। प्रिय दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूसँग उपदेश दिन्छु कि ^६यस्तै मानिसहरूको र उनीहरूसित काम गर्ने र सेवा गर्ने कुनै पनि अरू मानिसको अगुवाइमा हिँड।

^७स्तिफनस, फोर्दुनाटस, र अखाइकस आएकाका म हर्षित छु। तिमीहरू यहाँ छैनौ तर तिनीहरू तिमीहरूका ठाउँमा छन्। ^८तिनीहरूले मेरो आत्मालाई र तिमीहरूको आत्मा-लाई विश्राम दिएका छन्। यस्ता मानिसहरूको मूल्य तिमीहरूले चिनु पर्छ।

^९एशियाका मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। अक्वीला र प्रिस्क्लिलाले पनि प्रभुमा तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। तिनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीले पनि तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। ^{१०}यस ठाँउका सबै दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा जनाएका छन्। जब तिमीहरू भेट्छौ एक-अर्कामा पवित्र चुम्बन देऊ।

^{११}म पावल हुँ र मेरो शुभेच्छा म आफ्नै हातले लेख्दैछु।

^{१२}जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैन, उ श्रापित होस्।

आउनु होस्, हे प्रभु!*

^{१३}प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूसित रहोस्।

^{१४}ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरू सबै प्रति मेरो प्रेम!

पेन्तिकोस गहुँ काट्ने यहुदी चाड। त्यो सँधै पासओभर चाडको ५० दिन पछि हुनेगर्थ्यो।

आउनुहोस्, हे प्रभु अरामेइक भाषाको “मारानाथा” को अनुवाद।

कोरिन्थीहरूलाई पावलको दोस्रो पत्र

१ ख्रीष्ट येशूको एकजना प्रेरित* पावलबाट। परमेश्वरले इच्छा गरे अनुसार मलाई एक प्रेरित रोज्नु भयो।

हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ तिमीथीबाट पनि कोरिन्थीमा बस्ने परमेश्वरको मण्डलीलाई र सारा अखैया देशमा बस्ने परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रणाम:

हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

परमेश्वर र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पितालाई धन्यवाद। परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जो दयामय हुनु हुन्छ। उहाँ पूर्ण सुखमय परमेश्वर हुनुहुन्छ।^१ जहिले-जहिले हामीलाई दुःख आइपर्थ, उहाँले हामीलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ ताकि हामीले पनि अरूलाई दुःख परेको बेला सान्त्वना दिन सकौं। हामी उनीहरूलाई त्यही सान्त्वना दिन सक्छौं जुन परमेश्वरले हामीलाई दिनुभयो।^२ ख्रीष्टका धेरै कष्टहरूमा हामी सहभागी बन्छौं, उसरी नै, ख्रीष्टबाट हामीले धेरै सान्त्वना पाउँछौं।^३ यदि हामीले कष्टहरू पायौं भने त्यो तँपाईंको सान्त्वना र मुक्तिको निम्ति हो। यदि हामीले सान्त्वना पाए त्यो तिमीहरूको निम्ति हो। त्यसले तिमीहरूलाई हामीहरूमा भैं धैर्यसित कष्ट सहन सहायता दिन्छ।^४ तिमीहरूमाथि हाम्रो दरिलो आशा छ। हामी जान्दछौं तिमीहरू हाम्रा कष्टहरूमा भागीदार हौं। त्यसैले हामी जान्दछौं कि हाम्रा सान्त्वनामा पनि तिनीहरू भागीदार बन्नेछौं।

दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो! एशिया प्रदेशमा हामीले भोगेका कष्टहरूको बारेमा पनि तिमीहरूले जानिराख बन्ने हामी चाहन्छौं। त्यहाँ हामी ठूलो कष्टमा थियो। हाम्रो सहने शक्ति भन्दा कष्ट धेरै थियो। हामीले त बाँच्ने आशा पनि छोडिसकेका थियौं।^५ हामीले साँच्चै सोच्यौं कि हामी निश्चय मर्ने छौं, यो यस्तो भयो

कि हामीले आफूमा भन्दा परमेश्वरमा विश्वास गर्नु पर्छ। परमेश्वरले मानिसहरूलाई मृत्युबाट उत्थान गराउँछन्^६ परमेश्वरले हामीलाई मृत्युको खतराबाट बचाए। अनि परमेश्वरले हामीलाई सदा सर्वदा रक्षा गर्ने छन्। हामीले उनमा आशा गर्छौं ताकि उहाँले हामीलाई बचाई राख्नेछन्।^७ अनि तिमीहरूले आफ्ना प्रार्थनाद्वारा हामीलाई सहायता गर्न सक्ने छौं। धेरै मानिसहरूले हाम्रो निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनेछन् किनभने तिनीहरूको प्रशस्त प्रार्थनाले गर्दा परमेश्वरले हामीलाई आर्शिवाद दिए।

पावलको योजनामा परिवर्तन

^१ यही कुराको लागि हामी घमण्ड गर्नु सक्छौं अनि हाम्रो पूर्ण हृदय खोलेर भन्न सक्छौं कि यो साँचो हो। संसारमा हामीले जे जति गरेका छौं, हामीले परमेश्वरको इमान्दारी र शुद्ध हृदयबाट गरेका छौं। अनि यो हाम्रो तिमीहरूसितको व्यवहारमा अफ धेरै सत्य छ। यो हामीले परमेश्वरको अनुग्रहबाट गरेका हौं, तर मानव ज्ञानले होइन।^२ हामी तिमीहरूलाई तिनै कुराहरू मात्र लेख्छौं जुन तिमीहरूले सम्पूर्ण रूपले पढ्न र बुझ्न सक्छौं। अनि म आशा गर्छु तिमीहरूले पुरै बुझ्नेछौं।^३ तिमीहरूले हाम्रो विषयमा केही कुराहरू बुझिसकेका छौं। त्यो दिन जब हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आउनु हुनेछ, म आशा गर्छु तिमीहरूले बुझ्ने छौं, जब हामी तिमीहरू प्रति गर्व गरे भैं तिमीहरू पनि गर्वान्वित हुनेछौं।

^४ म यी कुराहरूमा दुःख थिएँ। त्यसैले मैले पहिले तिमीहरूकहाँ आउने योजना बनाएँ। तब तिमीहरूले दुइ पल्ट आर्शिवाद पाउने थियो।^५ म्यासिडोनिया जाँदा हुँदा मैले तिमीहरूलाई भेट्न सोचेको थिएँ। अफ फर्कदा हुँदा पनि तिमीहरूलाई भेट्ने योजना थियो। मैले आफ्नो यहूदीया यात्रामा तिमीहरूबाट सहायता लिन सोचेको थिएँ।^६ के तिमीहरू मैले गहिरो विचार नगरी यी

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

योजनाहरू बनाएको सोच्छौ? अथवा तिमीहरू सम्झौला कि म संसारिक मानिस भैं योजना बनाउँछु अनि एकै चोटी "हो, हो" अनि "होइन, होइन" भन्छु।

^{१८}तर यदि तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्न सक्छौ भने, तब हामी तिमीहरूलाई जे भन्छौ त्यो कहिल्यै पनि "हो" र "होइन" दुवै हुँदैन। ^{१९}परमेश्वरको पुत्र येशू ख्रीष्ट जसको बारेमा, सिल्भानस, तिमोथी र मैले तिमीहरू माफ गरेको प्रचारमा दुवै "हो" र "होइन" थिएन। ख्रीष्टमा यो सँधै "हो" हो। ^{२०}परमेश्वरका जम्मै प्रतिज्ञाहरू ख्रीष्टमा "हो" हुन्छ। अनि यस सच्चाइले हामी ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरको गौरवमा "आमिन" भन्छौ। ^{२१}अनि एक मात्र परमेश्वर हुन् जसले हामीलाई र तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा दरिलो बनाउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई विशेष रूपले आशिष दिएका छन्। ^{२२}हामी उनैका हौं भन्ने प्रमाण गर्न, उनले हामीमा छाप मारु भएको छ। उहाँको प्रतिज्ञाको पक्का प्रमाण स्वरूप हाम्रो हृदयमा उहाँको आत्मा दिनुभएको छ।

^{२३}म तिमीहरूलाई यो भन्छु, अनि यो साँचो हो भनी प्रमाण गर्न म परमेश्वरलाई साक्षी बसिदिनु होस भन्छु। म कोरिन्थमा फर्केर नआएको कारण यही थियो कि म तिमीहरूलाई शास्ति दिनु वा तिमीहरूको चित्त दुखाउनु चाहन्नथें। ^{२४}मैले यो भन्न खोजेको होइन कि हामी तिमीहरूको विश्वास माथि नियन्त्रण राख्न चाहन्छौ। तिमीहरू विश्वासमा दृढ़ छौ। तर तिमीहरूकै आनन्दको लागि हामी तिमीहरूसित काम गर्ने छौं।

२ यसैले, मैले निश्चय गरे कि मेरो अर्को भ्रमणले तिमीहरू दुःखी बनिनु पर्दैन। ^१मैले तिमीहरूलाई दुःखित बनाएँ भने कसले मलाई खुशीयाली दिन्छ? केवल तिमीहरूले मात्र मलाई खुशी पार्न सक्छौ जसलाई मैले दुःख बनाए। ^२यही कारणले मैले तिमीहरूलाई पत्र लेखें: जब म भ्रमणमा आए जसले मलाई खुशी बनाउँछन् तिनीहरूबाट म दुःखी हुनु पर्दैन। तिमीहरूको विषयमा बेफिक्री छु। म पक्का विश्वासमा छु कि तिमीहरू मेरो प्रसन्नतालाई आफ्नो प्रसन्न सम्भन्छौ। ^३अघि जब मैले लेखें मेरो मन खुबै विचलित र दुःखित थिएँ। मैले त्यो चिट्ठी आफ्नो आँसुले लेखेको थिएँ। मैले तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याउनु लेखेको थिइन। तिमीहरू प्रति मेरो मायाको गहिराई बुझाउन लेखेको थिएँ।

भूल गर्नेलाई क्षमा देऊ

^४तिमीहरूका मण्डलीमा कसैले दुःखित पायो। उसले मलाई दुःखित बनाएन तर तिमीहरू सबैलाई केही मात्रमा दुःखी बनायो, वास्तवमा त्यो जति छ म त्यसलाई अफ बढाउन चाहँदिएँ। ^५तिमीहरूका मण्डलीबाट धेरैले उसलाई जो दण्ड दिए उसको लागि मनगो छ। ^६तर अब यो अफ असल हो कि तिमीहरूले उसलाई क्षमा दिनु पर्छ उसलाई सुख दिनु पर्छ। त्यसले उसलाई अचाक्ली दुःख र एकदमै हरेस खानुबाट जोगाउँछ। ^७यसकारण म विन्ती गर्छु कि तिमीले उसलाई तिम्रो प्रेम देखाऊ। ^८यसैले मैले तिमीहरूलाई लेखेको हुँ। हरेक कुरामा तिमीहरू आज्ञाकारी छौ कि छैनौ भन्ने जाँच र हेर्न म चाहन्थें। ^९कसैलाई तिमीले क्षमा दियो भने, म पनि त्यस मानिसलाई क्षमा दिन्छु। अनि मैले जे क्षमा दिएको छु-ममा क्षमा दिने केही भए-मैले त्यो ख्रीष्टको उपस्थितिमा तिम्रा लागि दिएँ। ^{१०}शैतानले हामीबाट केही नखिनेोस भनेर मैले त्यसो गरेको हुँ। शैतानको के-के योजनाहरू छन् त्यो हामी राम्ररी जान्दछौं।

त्रोआसमा पावलको इच्छा

^{११}ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्न म त्रोआसमा गएँ, प्रभुले मलाई उहाँको सेवा गर्ने राम्रो मौका दिनु भएको थियो। ^{१२}तर मैले मनको शान्ति पाइन, किन कि मैले मेरा भाइ तीतसलाई त्यहाँ भेटिँ। त्यसैले मैले विदा लिएँ र म्यासिडोनिया तिर लागें।

ख्रीष्टद्वारा विजय

^{१३}तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्। जसले हामीलाई सँधै ख्रीष्टद्वारा विजयतर्फ दोस्त्राउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई उहाँको ज्ञान सुगन्धित वासना जस्तो चारैतिर फिँजाउन प्रयोग गर्नुहुन्छ। ^{१४}परमेश्वरमा हाम्रो यही भेटीहरू छ: कि ती जो बचाइदैंछन् अनि ती जो नष्ट गरिँदैंछन् तिनीहरूको बीचमा हामी ख्रीष्टको मिठो गन्ध हौं। ^{१५}मानिसहरू जो नष्ट गराइदैंछन् तिनीहरूको लागि हामी मृत्युको गन्ध हौं जसले मृत्यु ल्याउँछ। तर बचाइनेहरूलाई हामी जीवनका गन्ध हौं जसले जीवन ल्याउँदछ। यसकारण यस कार्यको निम्ति को योग्य छ? ^{१६}हामी लाभको निम्ति परमेश्वरका वचन बेचदैंनौ जस्तो धेरै अरूहरूले गर्छन्। होइन! तर ख्रीष्टमा हामी

परमेश्वरको अधि सत्य बोल्दछौं। हामी परमेश्वरबाट पठाइएका मानिसहरू भैं बोल्दछौं।

परमेश्वरका सेवकहरूको नयाँ करार

३ फेरि के हामी हाम्रै विषयमा गर्व गर्छौं? अरूहरू जस्तै तिमीहरूलाई वा तिमीहरूबाट परिचय-पत्रको खाँचो पर्छ? ^१तिमीहरू नै हाम्रो परिचय पत्र हो। त्यो परिचय पत्र हाम्रा हृदयमा लेखिएको छ। त्यो सबैले जानेको र पढेका छन्। ^२यो देखाऊ कि तिमीहरू ख्रीष्टद्वारा हामी मार्फत पठाइएका परिचय पत्र हो। त्यो पत्र मसीले लेखिएको छैन तर शाश्वत परमेश्वरको आत्माले लेखिएकोछ। त्यो ढुंगाका पाटीहरूमा* लेखिएको छैन। त्यो मानव हृदयहरूमा लेखिएको छ।

^३हामी यसरी कुरा गर्न सक्छौं किनभने ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वरको अधि हामी ढुक्क छौं। ^४हामी भन्दैनौं कि कुनै पनि काम हामी आफै राम्रो गर्न सक्छौं। परमेश्वर नै शक्तिको श्रोत हुनुहुन्छ, जे हामी गर्छौं त्यो गर्न योग्य बनाउनु हुन्छ। ^५(परमेश्वरबाट उनका मानिसलाई दिइएको) नयाँ वाचाको सेवक बन्न परमेश्वरले हामीलाई योग्य बनाउनु भएको छ। यो नयाँ वाचा लिखित नियम होइन। यो आत्माको हो। लिखित वाचाले मृत्यु ल्याउँछ, तर आत्माले जीवन दिन्छ।

नयाँ वाचाले बढि महिमा ल्याउँछ

^६मृत्यु ल्याउने सेवा शब्दहरू ढुंगामा खोपिएको थियो। अनि यो परमेश्वरको महिमासँग आयो। मोशाको अनुहार यति उज्यालो भयो कि इस्त्राएलका मानिसहरूले उनको अनुहार हेर्न सकेनन्। त्यो महिमा पछि लुप्त भयो। ^७यसैले कुनै खण्डमा पनि त्यो सेवा जसले आत्मा ल्याउँछ त्यो अभि महिमामय हुन्छ। ^८मेरो भनाइको अर्थ हो: सेवामा मानिसहरूलाई पापको दोष निर्णय गर्नु तर यसले महिमा लियो। त्यसैले जुन सेवामा मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउँछ त्यसको अभि बढि महिमा हुँदछ। ^९त्यस प्राचीन सेवामाको महिमा अभि बढि थियो। तर जब नयाँ सेवामाको महान महिमासँग त्यसलाई दजाइन्छ, त्यो सेवामाको महिमा हराउँछ। ^{१०}त्यो सेवामाको जुन लुप्त भयो त्यो महिमासँग आएको भए, तब यो

ढुंगाका पाटीहरू, ढुंगा अर्थात परमेश्वरले मोशालाई दिएको करारहरू ढुंगाका पाटीमा लेखिएका थिए (प्रस्थान २४:१२, २५:१६)।

सेवा जो सदा सर्वदा रहनेछ त्यसको अभि विशाल महिमा हुने थियो।

^{११}हामीसित यो आशा छ, यसैले हामी खुबै साहसी छौं। ^{१२}हामी मोशा जस्ता छैनौं। उनले आफ्ना अनुहारमा घुम्टो हालेका थिए। इस्त्राएलका मानिसहरूबाट अनुहार लुकाउनु मोशाले आफ्नो अनुहार छोपेका थिए। महिमा अल्पदैथ्यो अनि मोशा चाहँदैन थिए कि तिनीहरूले त्यसको अन्त्य देखुन। ^{१३}तर तिनीहरूका मनहरू बन्द छन् तिनीहरूले बुझ्न सकेनन्। आज पनि जब तिनीहरू पुरानो करार पढ्छन् त्यही ढकनीले अर्थ छोपिन्छ। ढकनी खोलिएको छैन। यो खालि ख्रीष्टद्वारा हटाइन्छ। ^{१४}तर आज सम्म पनि जब ती मानिसहरू मोशाको व्यवस्था पढ्छन्, तिनीहरूका मनहरूमा घुम्टो लागेको हुन्छ। ^{१५}तर जब कुनै व्यक्ति बदलन्छ र प्रभुलाई पछ्याउँछ, त्यो घुम्टो हटाइन्छ। ^{१६}प्रभु आत्मा हो। अनि जहाँ प्रभुको आत्मा छ त्यहाँ स्वतन्त्र हुन्छ। ^{१७}हाम्रो अनुहार ढाकिएको छैन। हामी सबै प्रभुको महिमा देखाउँछौं। हामी उनी जस्तै हुन परिवर्तन हुँदछौं। यस परिवर्तनले हामीमा भन भन महिमा ल्याउँछ।

माटाका भाँडामा आत्मिक धन

४ परमेश्वरले, आफ्नो दयाले हामीलाई यो काम गर्न दिनु भएको छ, यसकारण हामी यो काम छोड्दैनौं। ^१तर हामीले गुप्त र लज्जाजनक तरिका ल्यागेका छौं। हामी छल कपट प्रयोग गर्दैनौं र परमेश्वरको शिक्षा परिवर्तन गर्दैनौं। अहं! ठयाम्मे गर्दैनौं। हामी सत्य सजिलोसित बुझाउँछौं। हामी को हौं भन्ने कुरो मानिसहरूलाई हामी यसरी नै देखाउँछौं। अनि हामी अनि परमेश्वर समक्ष हामी कस्ता मानिस हौं त्यो पनि उनीहरूले आफ्नो हृदयमा जान्न सक्छन्। ^२हामीले प्रचार गरेको सुसमाचार लुकेको होला तर यो तिनीहरूकै लागि लुकेको हो जो अल्मलिएका छन्। ^३यस संसारको शासनकर्ता* जसले विश्वास गर्दैनन् ती मानिसहरूको मन अन्धा बनाइदिएको छ। यसर्थ तिनीहरूले ख्रीष्टको महिमाको सुसमाचारको प्रकाश देख्न सकेनन्। ख्रीष्ट नै एक हुनुहुन्छ जो एकदमै परमेश्वर जस्ता हुनुहुन्छ। ^४हामी आफ्नो बारेमा प्रचार गर्दैनौं। तर हामी येशू ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने सत्य कुरा प्रचार गर्छौं। अनि हामी

शासनकर्ता शाब्दिक रूप परमेश्वरको।

प्रचार गछीं कि येशूको निम्ति हामी तिमीहरूका सेवक हौं। ^६परमेश्वरले एकपल्ट भन्नु भएको थियो, “अन्धकारबाट ज्योति चम्कने छ!” अनि उहाँ तिनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हाम्रो हृदयमा आफ्नो ज्योति प्रकाशित हुन दिनुभयो। ख्रीष्टको अनुहारमा परमेश्वरको महिमा भल्काएर उहाँले हामीलाई प्रकाश दिए।

^७परमेश्वरले हामीलाई यो धन दिनुभयो। तर हामी यस्तो धन राख्न माटाका भाँडाहरू जस्ता मात्र छौं। यसले बुझाउँछ कि यो महान शक्ति परमेश्वरबाट हो, हामीबाट होइन। ^८हामी दुःखै दुःखले घेरिएका छौं, तर हामी हराइएका छैनौं। कहिले काँही हामी अल्मलमा पर्छौं र के गर्नु पर्ने जान्दैनौं, तर हामी त्याग्दैनौं। ^९हामी सताइरहेका छौं तर परमेश्वरले हामीलाई छोड्नु हुन्न। कहिले कहीं हाम्रो चित्त दुखाइन्छ तर हामी नष्ट गरिएका छैनौं। ^{१०}येशूको मृत्यु हाम्रै शरीरमा छ। हामी यो प्रत्येक ठाउँ मृत्यु लिई हिँड्छौं जसमा कि येशूको जीवन हाम्रा शरीरमा पनि देख्न सकियोस्। ^{११}हामी जीवित छौं तर येशूको निम्ति हामी सँधै मृत्युको खतरामा छौं। हामीमा यस्तै हुन्छ जसमा कि हाम्रो मरणशील शरीरमा येशूको जीवन पनि भल्कन सकोस्। ^{१२}यसैले मृत्युले हामीमा काम गर्दछ, अनि जीवनले तिमीहरूमा काम गर्दछ।

^{१३}धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ, “मैले विश्वास गरेँ, यसकारण म बोलें।”* हाम्रो विश्वास पनि त्यस्तै नै छ। हामी विश्वास गछौं र हामी बोल्छौं। ^{१४}परमेश्वरले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट जिवन दिनुभयो। अनि हामी जान्दछौं परमेश्वरले हामीलाई पनि येशूसित जगाउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई तिमीहरूसितै ल्याउनु हुनेछ अनि हामी उनका अधि उभिने छौं। ^{१५}यी सबै कुराहरू तिमीहरूको निम्ति हो ताकि परमेश्वरको महिमा धेरै मानिसहरूमा बाँडिदछ। यसकारण, यसरी उहाँको महिमाको निम्ति परमेश्वरले धेरै धन्यवाद पाउनु भइरहेको छ।

विश्वासमा जीउनु

^{१६}त्यसैकारणले हामी कहिल्यै कमजोर बन्दैनौं। हाम्रो भौतिक शरीर जीर्ण र कमजोर हुँदछ तर हामीभित्रको आत्मा हरेक दिन नयाँ बनिदछ। ^{१७}यस घरी केही समयको निम्ति साना साना समस्याहरू सामना गर्दछौं।

तर ती समस्याहरूबाट हामीले अनन्त महिमा पाउने सहायता पाइरहेका छौं त्यो अनन्त महिमा समस्याहरू भन्दा धेरै महान छ। ^{१८}त्यसैले हामीले देख्न नसकिने कुराहरू हामी सोचौं तर जे देख्छौ ती विषयमा होइन। प्रत्यक्ष देखिने कुराहरू क्षणिक हुन्छन् अनि हामीले देख्न नसकिने कुराहरू चाँहि सँधै-सँधैको लागि हुनेछ।

५हामी जान्दछौं, यस धरतीमा हामी जुन तम्बूमा बस्छौं त्यो नष्ट हुनेछ। तर जब त्यो नष्ट हुनेछ, हामीले बस्ने घर परमेश्वरबाट पाउनेछौं। त्यो घर मानिसले बनाएको होइन। यो घर स्वर्गमा हुन्छ र अनन्त रहनेछ। ^२हामीलाई हाम्रो वर्तमान घरमा वाक्क दिक्क लागिसकेको छ अनि स्वर्गीय घर पाउने इच्छा गरिरहेका छौं अनि परमेश्वरले हामीलाई दिनु हुनेछ। ^३त्यसैले हामीलाई पहिराइ दिनेछ र हामी नान्छो हुने छैनौं। ^४जतिजेल हामी यस शरीरमा बस्छौं, हामी भाग्यस्त छौं, र गन्नाउंछौं। मेरो भनाईको अर्थ यो होइन कि हामी यस घरलाई छोड्न चाहन्छौं तर हामी हाम्रो स्वर्गीय घरमा ओतित चाहन्छौं अनि जब यो शरीर अन्त हुन्छ यो जीवनले ढाकिने छ। ^५परमेश्वरले हामीलाई यसैको लागि सृष्टि गर्नु भएको छ। अनि उहाँले वाचा स्वरूप हामीलाई आत्मा दिनु भएको छ ताकि उहाँले हामीलाई नयाँ जीवन दिनु हुनेछ।

^६यसैकारण हामी सँधै भरोशामा छौं। हामी जान्दछौं कि जति समय सम्म हामी यस शरीरमा रहन्छौं, हामी प्रभुबाट टाढा हुन्छौं। ^७हामी विश्वासको मार्ग दर्शनमा बाँचेका छौं-जे देख्छौं त्यसले होइन। ^८त्यसैले त म भन्छु हाम्रो भरोसा छ। अनि वास्तवमा हामी यस शरीरबाट टाढा रहन इच्छा गछौं अनि प्रभु जहाँ हुनुहुन्छ त्यही बस्नु खोज्छौं। ^९हाम्रो उद्देश्य परमेश्वरलाई सन्तुष्ट पार्नु हो। यस शरीरमा रहौं अथवा प्रभुसित रहौं हामी उहाँलाई सन्तुष्ट पार्न चाहन्छौं। ^{१०}न्यायको निम्ति हामी सबै परमेश्वरको अधि उभिने पर्छौं। प्रत्येकले यस पार्थिव शरीरमा हुदाँ जे गरेको छ, उसले त्यो पाउने पर्छ राम्रो अथवा नराम्रो पाउने नै छ।

मद्दतकारी मानिस परमेश्वरका मित्र बन्छन्

^{११}परमप्रभुको डरको अर्थ हामी जान्दछौं। यसकारण मानिसलाई सत्य ग्रहण गर्न हामी सघाउँछौं। हामी वास्तवमा के हौं, परमेश्वर जान्नुहुन्छ। अनि म आशा

गर्हु तिमीहरू पनि आफ्नो हृदयमा हामीलाई जान्दछौ।
^१हामी आफूलाई तिमीहरू अघि प्रमाणित गर्ने कोशिश फेरि गर्दैनौं तर हामी तिमीहरूलाई आफ्नै बारेमा भन्दैछौं। हाम्रा बारेमा किन गर्वित बन्ने कारणहरू तिमीहरूलाई दिंदैछौं। तब बाहिरी कुराहरूमा जो देखिन्छन् गर्व गर्नेहरूको निम्ति तिमीहरूलाई जवाब हुनेछ। कसको हृदयमा के छ ती मानिसहरूले वास्ता राख्दैनन्।^२यदि हामी पागल हौं भने, त्यो परमेश्वरको लागि हो। यदि हाम्रो मन ठीक छ भने, त्यो तिमीहरूको लागि हो।^३ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई वशमा राख्दछ। किनभने हामी जान्दछौं हामी सबैको लागि ख्रीष्टले मृत्यु वरण गनुभयो।^४ख्रीष्टले सबैको लागि प्राण दिनु भयो जसमा कि अब उसो जो बाँचेकाछन् तिनीहरू आफ्नो लागि मात्र बाँच्न हुँदैन। उहाँले तिनीहरूकै लागि प्राण दिनुभयो। औ तिनीहरूको लागि बौद्याइनु भयो, यसर्थ ती मानिसहरू उहाँको लागि बाँच्नु पर्छ।

^५अब उसो संसारले मानिसहरूलाई जस्तो सम्भन्छ त्यस्तो हामी मानिसहरूलाई संभन्ने छैनौं साँचो हो, हामीले पनि पहिले ख्रीष्टलाई संसारले संभे जस्तै संभन्थ्यौं तर अब हामी त्यसरी संभन्दैनौं।^६यदि कोही ख्रीष्टमा छ भने त्यो नयाँ मानिस बनिएको छ। पुराना कुराहरू बितेर गए, हरेक कुरो नयाँ छ।^७यी सब परमेश्वरबाटै हुन्। ख्रीष्टद्वारा, परमेश्वरले हामी र उहाँको माभ्रमा शान्ति बनाए। परमेश्वरले हामीलाई मानिसहरू बीच र उहाँसित शान्ति ल्याउने काम दिए।^८मेरो भन्नाको तात्पर्य, संसार र आफू माभ्र शान्ति बनाउँदै परमेश्वर ख्रीष्टमा हुनुहुन्थ्यो। ख्रीष्टमा, परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूको निम्ति दोषी ठहराएनन्। अनि उहाँले मानिसहरूलाई भन्नु हामीलाई यो शान्ति समाचार दिए।^९यसर्थ हामी ख्रीष्टको पक्षमा बोल्न पठाइएका छौं। यो मानिसहरूलाई परमेश्वरले हाम्रो मार्फत बोलाएको जस्तै हो। हामी ख्रीष्टको निम्ति बोल्छौं अनि परमेश्वर सित शान्ति कायम गर्न तिमीहरूलाई विन्ती गर्छौं।^{१०}ख्रीष्टमा पाप थिएन। तर परमेश्वरले उहाँलाई पापी बनाउनु भयो। परमेश्वरले यो हाम्रो लागि गर्नुभयो ताकि हामीहरू ख्रीष्टमा परमेश्वरसित धार्मिक रहन सकौं।

६ परमेश्वरसित हामी कर्मीहरू हौं। यसैले, हामी तिमीहरूलाई विन्ती गर्छौं जुन अनुग्रह परमेश्वरबाट पाएका छौं व्यर्थ हुन नदेऊ।^१परमेश्वर भन्छन्:

“ठीक समयमा मैले तिमीलाई सुनें अनि मुक्तिको दिनमा मैले तिमीलाई सहायता गरें।”

यशैया ४६:८

तिमीहरूलाई म भन्दछु “ठीक समय” अहिले नै हो “मुक्तिको दिन” आजै हो।

^२मानिसहरूले हाम्रा काममा कुनै भूल नभेटुन् भन्ने हामी चाहन्छौं। त्यसैले अरु मानिसहरूलाई समस्या बन्ने कुनै काम हामी गर्दैनौं।^३तर दुःखमा, अप्ठेरोमा, ठूलूला समस्याहरूमा अनि जम्मै परिस्थितिहरूमा हामी आफैलाई परमेश्वरका कर्मीहरू हौं भन्ने देखाउँछौं।^४हामी यस्तो गर्छौं, जब हामी कुटाइ खान्छौं, हामी जेलमा हुन्छौं, जब मानिसहरूले हाम्रो विरोधमा आवाज उठाउँछन्, जब हामीले कठिन परिश्रम गर्नु पर्छ, जब हामी सुत्न पाउदैनौं अनि हाम्रोमा खाने वस्तु हुँदैन।^५हामी हाम्रो समभद्रारीले, धैर्यले, दया अनि परिशोधित जीवनद्वारा परमेश्वरको कर्मीहरू आफै देखाउँछौं।^६हामी पवित्र आत्माबाट, साँचो प्रेमबाट, सत्य प्रचार गर्दै र परमेश्वरको शक्ति मार्फत यस्तो देखाउँछौं। हरेक कुराबाट आफ्नो रक्षा गर्न हामी धार्मिक जीवनको उपयोग गर्छौं।^७कसैले हामीलाई आदर गर्छन् तर कसैले शर्मिन्दा तुल्याउँछन्। कसैले हाम्रो बारेमा प्रशंसा गर्छन् तर कसैले निन्दा गर्छन्। कसैले भन्छन् हामी ढुँडुवा हौं तर हामी सत्य बोल्छौं।

^८कति मानिसहरूको लागि हामी अपरिचित छौं, यद्यपि हामी सुपरिचित छौं। हामी मर्न लागेका ठानिन्छौं, तर हेर! हामी बाँचिराखेका छौं। हामी दण्डित छौं, तर हामी मारिएका छैनौं।^९हामी धेरै दुःखी छौं, तर हामी खुशी मनाइरहेका छौं। हामी गरीब हौं, तर हामीले धेरै मानिसहरूलाई धनी बनाइरहे छौं। हामीसित केही छैन, तर पनि वास्तवमा हामीसित प्रत्येक चीज छ।

^{१०}कोरिन्थीवासी, तिमीहरूलाई हामीले खुल्ला साथ भनेका छौं। तिमीहरूसित हामीले हाम्रा हृदय खोलेका छौं।^{११}तिमीहरू प्रति हाम्रो प्रेम को स्रोतमा रूकावट परेको छैन। तर हामीप्रति तिमीहरूको प्रेमभाव भने रोकिएको छ।^{१२}तिमीहरू मेरा नानीहरू हौं जस्तो गरी म तिमीहरूसित बोल्छु, तिमीहरूको निम्ति हामीले जे गर्छौं हाम्रो निम्ति त्यही गर! हाम्रो लागि तिमीहरूको हृदय उदाइयो पार।

अन्यजातिहरूसंग जीवन बारे चिन्ता

^{१४}अविश्वासीहरू जस्ता तिमीहरू होइनौ। यसैले उनीहरूसंग सहभागी नहोऊ। असल र खराबको एकाकारमा साधारणतः एक होइन। अँध्यारो र उज्यालो एकैसाथ हुन सक्दैन। ^{१५}ख्रीष्ट र बेलियालले कसरी सम्झौता गर्न सक्छन्? एक विश्वासीले अविश्वासीबाट के पाउन सक्छ? ^{१६}परमेश्वरको मन्दिर र मूर्तिहरूसित सम्झौता हुन सक्तैन। अनि हामी जीवित परमेश्वरका मन्दिर हौं। जस्तो परमेश्वर भन्नु हुन्छ:

“म तिमीहरूसित बस्छु, तिमीहरूसितै हिँड्छु म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु अनि तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौं।”

लेवि २६:११-१२

^{१७} “यसैले ती मानिसहरूबाट निस्केर आज आफूलाई तिमीहरूबाट अलग गराऊ, प्रभु भन्छन्, केही नखोऊ जो अशुद्ध छ अनि म तिमीहरूलाई स्वीकार गर्ने छु।”

यशैया ५२:११

^{१८} “म तिमीहरूका पिता बन्नेछु अनि तिमीहरू मेरा छोरा-छोरीहरू सर्वशक्तिमान् प्रभु भन्नु हुन्छौं।”

२ शामुएल ७:१४, ७:८

७ प्यारा साथीहरू! हामीले परमेश्वरबाट यी प्रतिज्ञाहरू पाएका छौं। यसकारण मैला पार्ने हरेक कुराबाट हाम्रा शरीर वा हाम्रा आत्मालाई पवित्र बनाउनु पर्छ। हाम्रो जीउने तरिकामा परिपक्व हुने कोशिश हामीले गर्नुपर्छ, किन कि हामी परमेश्वरलाई आदर गर्छौं।

पावलको आनन्द

हाम्रो लागि आफ्नो हृदय उचार। हामीले कसैको नराम्रो गरेका छैनौं, हामीले कसैको विश्वास नष्ट गरेका छैनौं। हामीले कसैलाई शोषण गरेका छैनौं। ^३मैले यो तिमीहरूलाई दोष्याउनको लागि भनेको होइन। मैले अधि नै भनें हामी तिमीहरूलाई यति विघ्न माया गर्छौं कि हामी तिमीहरूको जीवन र मृत्युसंगै मिलेका छौं, ^५म तिमीहरूसित औधि दुइ अनुभव गर्छु। म

तिमीहरू प्रति गर्वित छु। तिमीहरू मलाई धेरै उत्साह दिन्छौ र हाम्रा सारा दुःखहरूमा पनि म बढो अनिन्दित छु।

^५जब हामी म्यासिडोनियामा आयौं, हाम्रो विश्राम थिएन। हामीले आफ्नो चारैतिर दुःख दुःख देख्यौ। बाहिर-बाहिर हाम्रो लडाइँ थियो तर भित्र-भित्र डर। ^६तर दुःखमा पर्नेहरूलाई परमेश्वरले सुख दिनुहुन्छ। अनि जब तीतस आए, परमेश्वरले हामीलाई सुख दिनुभयो। ^७तिनको आगमन अनि तिमीहरूले उनलाई दिएको सुखले हामीहरू सुखी भयौ। तीतसले भने कि तिमीहरू मलाई भेट्न चाहन्छौ। आफूले गरेको कामको लागि तिमीहरूले दुःख मान्यौ भनी उनले मलाई भने। अनि तिमीहरूले मेरो खुब याद गर्छौ भनेर पनि उनले मलाई भने। यो सुनेर म अत्यन्तै खुशी भएँ।

^८मैले लेखेको पत्रले तिमीहरूलाई खिन्न तुल्यायो भने पनि, त्यो लेखेकोमा म दुःखित छैनौं। तर, त्यसले शुरूमा तिमीहरूलाई खिन्न बनायो नै, म पनि पहिले त त्यसको लागि दुःखी भएँ। तर त्यसले तिमीहरूलाई थोरै समयको लागि मात्र खिन्न तुल्यायो। ^९अनि अहिले म हर्षित छु। तिमीहरूलाई खिन्न बनाएर म हर्षित भएको होइन। तर म यसकारणले हर्षित छु कि तिमीहरूका खिन्नताले तिमीहरूको हृदय बदली गरायो। तिमीहरूको यो यस्तो दुःख हो जुन परमेश्वरले चाहनु हुन्छ। यसर्थ हामीले तिमीहरूलाई कुनै प्रकारले पनि चोट पुऱ्याइँनौ। ^{१०}परमेश्वरले चाहनु भए जस्तो पीरले एक व्यक्तिको हृदय र जीवनमा परिवर्तन ल्याउँछ। यसले मानिसलाई मुक्ति तर्फ डोऱ्याउँछ, र हामी त्यसको लागि कुनै पीर मान्न सक्तैनौं। तर सांसारिक दुःखले मृत्यु गराउँछ। ^{११}तिमीले पाएको त्यो पीर चाँहि परमेश्वरले चाहेको पीर नै थियो। अब तिमी बुझ्छौ कि त्यस पीरले तिमीमा के ल्यायो। त्यस पीरले तिमीलाई अभ् गम्भीर बनायो अनि आफू भूलमा भएको प्रमाण गराउन प्रेरित गरायो। त्यसले तिमीलाई क्रुद्ध र कातर बनायो। त्यसले तिमीमा मलाई भेट्ने इच्छा जगायो। त्यसले तिमीहरूलाई उत्साहित गरायो र न्याय गर्नु पर्ने रहेछ भन्ने इच्छा गरायो। त्यस चीजहरूबाट तिमी यो समस्यामा नरहेको प्रत्यक्ष बनायो। ^{१२}त्यो चिट्ठी मैले लेख्नुको कारण यो होइन कि व्यक्तिले भूल गऱ्यो तर कारण यो हो कि व्यक्ति भूलमा थियो। वास्तवमा परमेश्वरको अधि तिमीहरू हामीलाई कति धेरै याद गर्छौं सो जान्नु त्यो चिट्ठी

तिमीहरूलाई लेखिएको हो।^{१३} त्यसैकारण हामी सुखी थियौं।

हामी खुबै आनन्दित थियौं किनभने तीतस धेरै आनन्दित थिए। तिमीहरूले गरेको व्यवहारमा तिनी अत्यन्तै खुशी थिए।^{१४} मैले तीतससित तिमीहरूबारे गर्व गरेको थिएँ। अनि मैले ठीकै गरें भन्ने तिमीहरूले प्रमाण गर्यौं। हामीले तिमीहरूलाई भनेको हरेक कुरो साँचो थियो। अनि तीतससित हामीले गरेको गर्व पनि साँचो थियो भन्ने तिमीहरूले नै साबित गरिदियौं।^{१५} अनि उनको तिमी प्रति प्रेम अभङ्ग ठूलो हुन्छ जब उसले सम्भन्धु कि तिमीहरू सबै आज्ञाकारी थियौं। तिमीहरूले डर र आदरसित उनलाई स्वागत गर्नु।^{१६} म खुबै आनन्दित छु किनभने तिमीहरू माथि म पुरै विश्वास गर्न सक्छु।

ख्रीष्टिय दान

८ अनि अब, दाजु-भाइ-दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरूलाई अनुग्रह बारे जनाउनु चाहन्छौं जुन परमेश्वरले म्यासिडोनियामा त्यहाँका मण्डलीहरूलाई दिनुभयो।^१ ती विश्वासीहरूलाई अत्यन्तै कष्ट दिएर परीक्षा लिइन्थ्यो। ती साह्रै गरीब मानिसहरू थिए। तथापि ठूलो हर्षसाथ तिनीहरूले मुट्टी खोलेर दिए।^२ म भन्न सक्छु आफ्नो गच्छेले पुगेसम्म तिनीहरूले दिए। ती विश्वासीहरूले, आफूले दिन सक्ने भन्दा पनि धेरै नै दिए। उनीहरूले उदारतापूर्वक दिए। कसैले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न भनेको थिएन।^३ तर तिनीहरूले हामीलाई घरिघरि सोध्थे परमेश्वरका मानिसहरूको यस सेवामा भागीदार बन्न पाऊँ भनेर हामीलाई विन्ती गर्थे।^४ अनि तिनीहरूले यस प्रकारले दिए कि जुन हामीले आशै गरेका थिएँ। तिनीहरूले आफ्नो दान दिनु अघि नै आफैँ प्रभुमा पहिले समर्पण गरे। यी नै परमेश्वर चाहन्छन्।^५ यसैले यो विशेष पूनित कार्य सिद्धयाउन हामीले तितसलाई तिमीहरूलाई सघाइ माग्यौं। तितस नै एकजना हुन् जसले यो काम शुरू गरे।^६ तिमीहरू हरेक कुरामा धनी छौं-विश्वासमा, वचनमा, सहायता गर्ने चाहनामा अनि हामीबाट सिकेको प्रेम गर्नमा। र त्यसैले दान दिने काममा पनि तिमीहरू महान बन भन्ने हामी इच्छा गर्छौं।

^७ मैले दिनु भनेर तिमीहरूलाई आज्ञा गरिरहेको छैँँ। तर तिमीहरूको प्रेम सत्य प्रेम नै रहेछ कि भन्ने हेर्न खोज्दैछु। अरू मानिसहरू मदत गर्न इच्छुक छन् भन्ने

देखाउन मात्र म यी कुराहरू गर्छु।^८ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह त तिमीहरू जान्दछौं। अनि तिमीहरू यो पनि जान्दछौं कि ख्रीष्ट परमेश्वरमा धनी थिए, तर तिमीहरूको निम्ति उनी गरीब भए। आफू गरीब बनेर तिमीहरू धनी हुन सक् भनेर नै उनले त्यसो गरेका हुन्।

^९ अनि त्यस विषयमा मैले मेरो राय दिँँ, अनि यो मैले भनँँ किनभने म विश्वास गर्छु कि यो तिमीहरूको लागि राम्रो हो। पोहोर दान दिनु इच्छा गर्नेहरूमा तिमीहरू प्रथम थियौं। साँच्चैँ नै तिमीहरू दिनुमा प्रथम थियौं।^{१०} यसर्थ तिमीहरूले शुरू गरेको काम अवशेष गर। तब मात्र तिमीहरूको “गर्ने इच्छा” अनि तिमीहरूको “कर्म” समतुल्य हुनेछ। तिमीहरूसित जे छ त्यहीबाट दान देऊ।^{११} तिमीहरू दिन चाहन्छौं भने मात्र तिमीहरूको दान थापिन्छ। र तिमीसित भएकोबाट तिम्रो दान जाँचिन्छ, तर तिमीहरूसँग नभएकोबाट होइन।^{१२} जब अरूहरू सुखी रहँदा तिमीहरूलाई चाँहि कष्टमा होऊ भन्ने हामी चाहँदैनौं। हामी सबै थोक बराबरी होस् भन्ने चाहन्छौं।^{१३} यसधरि तिमीहरूसित प्रशस्त छ। तिमीहरूसित भएका यी कुराले अरू मानिसहरूलाई खाँचो परेको कुरो टार्न मदद पुग्नेछ। अनि पछि जब उनीहरूसित प्रशस्त हुन्छ उनीहरूले तिमीहरूको खाँचो टारिदिन सक्छन्। तब सबै बराबर हुनेछन्।^{१४} धर्मशास्त्रमा यस्तै लेखिएको छ:

“जसले धेरै बढुल्यो उसको धेरै रहेन, जसले थोरै बढुल्यो उसकोमा अलिकति मात्र रहेन।”

प्रस्थान १६:१८

तितस र उनका साथीहरू

^{१५} म परमेश्वरलाई धन्यवाद चडाउँछु किनभने उनले तितसलाई तिमीहरू प्रति त्यही प्रेम दिए जुन मेरो तिमीहरू प्रति छ।^{१६} हामी उनलाई जे गराउन निवेदन गरेका थियौं, उनले त्यही स्वीकार गरे। उनी तिमीहरूकहाँ जान आँधि चाहँथे। यो उनको आफ्नै विचार थियो।^{१७} तितसको साथमा हामी एक जना भाइलाई पठाउँदै छौं जसको प्रशंसा सबै मण्डलीहरूबाट भएको छ। सुसमाचार प्रचारमा उनको सेवाको कारणले यी भाइ प्रशंसित छन्।^{१८} हामीले यस्तो दान लिएर हिँड्दा हुँदि यी भाइ हामीसित हिँड्न मण्डलीहरूबाट छानिएका थिए। प्रभुमा महिमा ल्याउनु, हामी साँच्चैँ सघाउन चाहन्छौं भन्ने देखाउन हामी यो सेवा गर्दौं।

^{२०}यो धेरै धन व्यवहार गर्दा कसैले हामीलाई दोष लाउन मौका नपाओस्। यसर्थ हामी खुवै सतर्क छौं।
^{२१}हामी ठीक काम गर्ने कोशिश गर्छौं। प्रभुले जस्तो ठीक मान्नु हुन्छ र मानिसहरूले पनि जुन ठीक ठान्छन् हामी त्यही गर्न चाहन्छौं।

^{२२}अर्को एकजना भाइलाई पठाउँदछौं जो मदद गर्न भने पछि सँधैँ अधि सक्छन्। उनको सहायता गर्ने इच्छा अनेकौँ पल्ट प्रमाण गरिसकेका छन्। अनि अहिले पनि उनी अझै धेरै सहयता गर्न चाहन्छन्, किनकी तिमीहरूमाथि उनको त्यस्तो विश्वास छ।

^{२३}अब तितसको बारेमा-उनी मेरा सहकर्मी हुन्। तिमीहरूलाई सहायता गर्न उनी मसँगै काम गर्दछन्। अनि अरू भाइहरूको बारेमा तिनीहरू मण्डलीहरूबाट पठाइएका हुन् र तिनीहरूले पनि ख्रीष्टमा महिमा ल्याउँछन्।
^{२४}त्यसकारण यी मानिसहरू प्रति तिमीहरूले आफ्नो प्रेम देखाऊ। हामी तिमीहरू प्रति किन गर्वित छौं त्यो तिनीहरूलाई देखाऊ। ताकि जम्पै मण्डलीहरूले त्यो देखेछन्।

ख्रीष्टियन साथीहरूलाई सहायता गर

६ परमेश्वरका मानिसहरूलाई गरिने सहायताको विषयमा मैले तिमीहरूलाई लेख्नु पर्दैन।
^२म जान्दछु तिमीहरू सहायता गर्न इच्छुक छौं। म्यासिडोनियाका मानिसहरूसित म यसबारे प्रशंसा गरिरहन्छु। अरब्रैयाका बासिन्दाहरू हो, तिमीहरू पोहोर्देखि नै दान दिनु तयार थियौं भनेर मैले तिमीहरूलाई जनाइसकेको छु। अनि तिमीहरूले दान दिनु चाहेकोले, यहाँका धेरै अरू मानिसहरू उत्साहित बनिए अनि अहिले त्यसो गर्न इच्छुक छन्।
^३तर म यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ नै पठाउँदछु। म पक्का गराउन चाहन्छु कि तिमीहरूको बारेमा हामी जो गर्व गर्छौं यस विषयमा व्यर्थ सावित नहोस्। तिमीहरूको विषयमा जे भनियो त्यसको लागि म चहान्छु कि तिमीहरू तयार वस।
^४यदि कुनै मानिस जो म्यासिडोनियाबाट मसित आउँछ र तिमीहरू तयार नरहेको पाए भने हामीलाई लाजमर्दो हुनेछ। हामी लजित हुनेछौं कारण तिमीहरू माथि हामीले भरोशा गरेका थियौं। अनि वास्तवमा तिमीहरू पनि लजित हुने छौं।
^५त्यसैले मैले निर्णय गरे कि हामी आउन अधि यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुपर्छ। तिमीहरूले बचन दिए अनुसारको यो उपहार उनीहरूले तयार पार्नेछन्। तब, जब हामी आइपुग्ने छौं,

उपहार तयार हुनेछ, अनि त्यो इच्छापूर्वकको उपहार हुनु पर्छ, अनि त्यो तिमीहरूले असन्तुष्ट भएर दिए जस्तो नहोस्।

^६याद गर: जसले अलिकति रोष्ट उसले अलिकति नै बाली उठाउँछ। त्यसरी नै जसले धेरै रोष्ट उसले धेरै बाली उठाउँछ।
^७हरेकले आफ्नो मनमा जति दिन्छु भनेर चिताएको छ त्यति नै देओस्, विना इच्छा कसैले नदिवोस्। जबर्जस्तीमा कुनै व्यक्तिले नदियोस् जसले खुशी भएर दान गर्छ। उसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्छ।
^८अनि परमेश्वरले तिमीलाई प्रशस्त मात्रमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ। तब तिमीमा सधैं पशस्त रहेनछ अनि प्रत्येक शुभकर्मको लागि मुक्तहस्तले दान दिन सक्नेछौं।
^९धर्म शास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“उसले उदारतापूर्वक गरीबहरूलाई दिदछ उसको दयाभाव सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।”

भजनसंग्रह ११२:६

^{१०}परमेश्वर नै एक हुन्, जसले रोप्नेलाई बिउ दिन्छन्। अनि उनले खानलाई रोटी दिन्छन्। अनि परमेश्वरले तिमीहरूलाई बिउ दिन्छन् र ती बिउ बढाउँछन्। तिमी दयाभाव बाट उनले मनगो बाली उठाउँछन्।
^{११}परमेश्वरले तिमीलाई हरतरहले धनी बनाउने छन् जसमा कि तिमी सँधैँ मुक्तभावले दान दिनु सक्ने छौं। अनि हाम्रा मार्फत दिइने तिमी दानको निमित्त मानिसहरूले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउने छन्।
^{१२}तिमीहरूले यस सेवालाले दिइरहेको दानले परमेश्वरका मानिसहरूको खाँचो टार्छ। तर तिमी दयाभावले यति नै मात्र गर्दैन, यसले परमेश्वर प्रति धन्यवाद वृद्धि गराउँछ।
^{१३}यो सेवा जुन तिमी गरिरहेकाछौं त्यो तिमी विश्वासको प्रमाण हो। यसकै कारणले मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछन्। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्छन् किन कि तिमीहरू ख्रीष्ट को सुसमाचारलाई मान्छौं-जुन समाचारलाई तिमीहरू विश्वास गर्छौं भन्छौं। मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने छन् किन कि तिमीहरू मुक्तभावले तिनीहरूसित र सबैसित मिल्दछौं।
^{१४}अनि जब तिनीहरू तिमीहरूको लागि प्रार्थना गर्दछन् तिनीहरू तिमीहरूलाई भेटने इच्छा गर्छन्। किनभने परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिएको असीम अनुग्रहले तिनीहरूलाई यस्तो लाग्छ।
^{१५}उनको वयान गर्न नसक्ने दानको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

पावल आफ्नो सेवकाइको प्रतिरक्षा गर्छन्

१० म, पावल, तिमीहरूलाई ख्रीष्टको नम्रता र दयासित वित्ती गर्छु। कसै कसैले भन्छन्, जतिजेल म तिमीहरूसित रहन्छु म नम्र देखिन्छु तर जब टाढा हुन्छु म साहसी बन्छु।^१फेरि कसैले सम्मन्छन् हामी संसारी तौरले बाँच्छौं। अब, जब म आउँछु तिमीहरूका निम्ति साहसी बन्ने इरादा गर्छु। म बिन्तीगर्छु कि जब म आउँछु मलाई साहसीपना देखाउने आवश्यक नपर्ला।^२हामी संसारमै बास गर्छौं। तर संसारिक मानिसहरूले भैँ हामी लडाइँ गर्दैनौं।^३हामी त्यो हतियारहरू लिएर लडाइँ गर्छौं जुन संसारले चलाउने हतियारहरू भन्दा भिन्दै छ। हाम्रा हतियारहरूमा परमेश्वरको शक्ति छ। यो हतियारले शत्रुहरूका बलियो दुर्ग समेत नाश पार्न सक्छ। हामी मानिसहरूका तर्कहरू नाश गर्छौं।^४अनि परमेश्वरको ज्ञानको विरुद्धमा उठेको हरेक अहमलाई नाश गर्छौं। अनि हामी हरेक विचारलाई फर्कन्छौं र त्यसलाई त्याग्ने वा ख्रीष्टलाई मान्ने बनाउँछौं। जसले मान्दैन त्यसलाई हामी दण्ड दिनु तयार हुन्छौं।^५तर पहिले तिमीहरूले नै पुरापुरी मान्नु पर्छ भन्ने हामी आशा गर्छौं।

^६तिमीहरूले आफ्ना अधिलिखितको तथ्यलाई हेर्नुपर्छ। यदि कसैले आफू ख्रीष्टमा भएको निश्चितरूपले मान्छ भने उसले संभन्नु पर्छ हामी पनि उही जस्तो ख्रीष्ट मै छौं।^७त्यो साँचो हो, प्रभुले मलाई दिनु भएको अधिकारको कुरो लिएर म मुक्त रूपले गर्व गर्छु। तर उहाँले मलाई यो शक्ति तिमीहरूलाई दरिलो बनाउनलाई दिनु भएको हो, तिमीहरूमा चोट पुर्‍याउनुलाई होइन। त्यसैले म मेरो गर्व गराईमा लज्जित छैन।^८यो पत्रद्वारा तिमीहरूलाई तर्साउँदैछु भन्ने तिमीहरूले सोचेको म चर्हाँदिन।^९कोही मानिसहरू भन्छन्, “पावलका पत्रहरू त जोरदार र गहकिला हुन्छन्। तर जब उनी हामीसित रहन्छन्, उनी कमजोर रहन्छन्, अनि उनको भाषण योग्यता प्रशंसा गर्ने खालको रहँदैन।” यसो भन्ने मानिसहरूले यो जान्नुपर्छ: हामी यस समय तिमीहरूसित छैँँ यसकारण हामी यी कुराहरू पत्रमा लेख्छौं। तर जब हामी त्यहाँ तिमीहरूसित हुन्छौं, हामी त्यही शक्ति देखाउँछौं जुन हामी आफ्ना पत्रहरूमा देखाउँछौं।

^{१०}हामी आफैँलाई त्यस्ता मानिसहरूको स्तरमा राख्ने आँट गर्दैनौं जो आफूलाई खुबै महत्वपूर्ण संभन्छन्। हामी आफूलाई तिमीहरूसित दाँज्दैनौं। तिमीहरू आपसमा

आफू आफैँ तुलना गर्छन्, तुलनाको स्तर तिमीहरू आफैँ हुन ओ तुलनाको नापदण्ड आफैँलाई बनाउँछन्। यसले तिमीहरू केही जान्दैनन् भन्ने देखाउँछ।^{११}तर हामी सही सीमा बाहिर गर्व गर्दैनौं। हाम्रो गर्वको सीमा परमेश्वरले हामीलाई अहाएको काम सम्म हुनेछ। यो काम हाम्रो तिमीहरूसितको काम अन्तर्गत पर्छ।^{१२}हामी ज्यादा गर्व गर्दैनौं। यदि हामी तिमीहरू भएकोमा अहिले सम्म नपुगेको भए, हामी निकै गर्व गर्थ्यौं। तर हामी वास्तवमा तिमीहरूकहाँ आईपुगेकाछौं। हामी तिमीहरूकहाँ ख्रीष्टको सुसमाचार लिएर आयौं।^{१३}हामी आफ्नै कार्य क्षेत्रमा मात्रै आफ्नो गर्वलाई सीमित राख्छौं। अरूले गरेको काममा गर्व गर्दैनौं। हामी आशा गर्छौं, तिमीहरूको विश्वास बढ्छ, तिमीहरूले हाम्रो कामको क्षेत्र अभैँ व्यापक बनाउनमा सहायता गर्ने छौं।^{१४}हामी तिमीहरूको शहर बाहिरी क्षेत्रमा पनि सुसमाचार प्रचार गर्न चहाँन्छौं। अर्को इलाकामा अधि नै भइसकेको काममा हामी गर्व गर्दैनौं।^{१५}तर “जसले गर्व गर्छ उसले प्रभुमा गर्व गर्नु पर्छ।”^{१६}किनभने असल व्यक्ति उसलाई मानिन्छ जसलाई प्रभुले ग्रहण गर्नु भएको छ, तर उसलाई होइन जसले आफैँलाई असल मान्छ।

पावल र भूटा प्रेरितहरू

११ जब म मूर्ख बनिन्छु आशा छ तिमीहरू मलाई सहनेछौं। तर तिमीहरू मलाई सहिरहेका पनि छौं।^१मलाई तिमीहरूको ईर्ष्या लाग्छ। अनि यो ईर्ष्या परमेश्वरबाट हो। मैले तिमीहरूलाई ख्रीष्टलाई सुम्पने बचन दिएँ ताकि उनी तिमीहरूका एक मात्र पति बनून्। म तिमीहरूलाई ख्रीष्टको हातमा एउटी शुद्ध कन्याको रूपमा सम्पिनु चाहन्छु।^२तर तिमीहरूको मन भ्रष्ट हुन सक्छ अनि ख्रीष्ट प्रति तिमीहरूको सत्यता र पवित्रता डगला कि भन्ने मलाई डर छ। यो त्यस्तो हुनसक्छ जस्तै आफ्नो सर्पको धूर्ताले हज्वालाई धोका दिएको थियो।^३यदि कसैले तिमीहरूलाई हामीले बताएको येशू भन्दा अर्कै येशूको बारे बताउँछ भने तिमीहरू उसलाई आनन्दले ग्रहण गर्ने छौं। यदि उसले तिमीहरूलाई हामीले बताएको सुसमाचार र दिएको आत्मा भन्दा अर्कै सुसमाचार र आत्मा बताउँछ भने पनि त्यसलाई

तिमीहरू खुशिले स्वीकार गर्ने छौ। यसर्थ मलाई पनि त्यही इच्छा देखाऊ।

^५तर म विश्वास गर्दिन कि ती “महान प्रेरितहरू” म भन्दा राम्रा हुन। ^६साँचो हो म प्रशिक्षित वक्ता होइन। तर मेरोमा ज्ञान छ। यो हामीले तिमीहरूलाई हरतरहले स्पष्ट गरिदिएका छौं।

^७कुनै वेतन बिना तिमीहरूलाई मैले परमेश्वरको सुसमाचार सुनाएँ। तिमीहरूलाई माथि उठाउनु मैले आफूलाई तल भारें। त्यो भूल भयो र? ^८मैले अरु मण्डलीहरूबाट वेतन लिएँ। तिमीहरूको सेवा गर्न सक्नु भनेर मैले तिनीहरूबाट पैसा लिएँ। ^९जब म तिमीहरूसित थिएँ त्यसबेला पनि खाँचो पर्दा मैले तिमीहरू कसैलाई दुःख दिइनेँ। मलाई चाहिने जति सबै म्यासिडोनियाबाट आउने भाइहरूबाट नै मैले लिएँ। तिमीहरूमाथि मैले आफूलाई कुनै किसिमको भार हुन मन पराइन। अनि कहिल्यै भार बन्ने छैन पनि। ^{१०}यस विषयमा गर्व गर्नु मलाई अखैयामा कसैले रोक्ने छैन। ममा भएका खीष्टको सत्यतासित म यो भन्नसक्छु। ^{११}अनि किन म भार थिइन? मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छैन भनेर? होइन। परमेश्वर जन्दिन्छन् म तिमीहरूलाई प्रेम गर्छु।

^{१२}अहिले मैले जे गरिरहेछु त्यो म गरिरहेछु। म त्यसो गरिरहेछु किनभने म आशा गर्छु ती घमण्ड गर्न मौका खोज्ने मानिसहरूलाई वाधा दिन्छु। तिनीहरू जुन कार्यको निम्ति घमण्ड गर्छन् त्यो हामीले गरेको कार्यको बराबरी हो भन्ने देखाउन तिनीहरू इच्छा गर्छन्। ^{१३}तिनीहरू भूटा प्रेरितहरू हुन्। तिनीहरू धोकावाजहरू हुन्। मानिसहरूलाई छक्क्याउन खीष्टका प्रेरित रुपमा छद्मभेषी हुन तिनीहरू। ^{१४}त्यसमा कुनै अचम्म छैन। किन? शैतान धरिले मानिसलाई छक्क्याउन आफूलाई ज्योतिर्मय-दुतको* रूप लिन्छ। ^{१५}यसर्थ यदि शैतानका सेवकहरू धार्मिक मानिसहरूको भेषमा आउँछन् भने हामीले अचम्म मान्ने कुरो छैन। तर अन्तमा, ती मानिसहरूले आफ्नो भूल कर्मको निम्ति दण्ड पाउनेछन्।

पावल आफ्ना कष्टहरू कहन्छन्

^{१६}म फेरि भन्दैछु। मलाई कसैले मूर्ख सम्झनु पर्दैन। तर यदि मलाई मूर्ख नै संझन्छौ भने एउटा

ज्योतिर्मय-दूत परमेश्वरको दूत। शैतानले मानिसलाई मूर्ख बनाउँछ र मानिसहरू उसलाई स्वर्गबाटै आएको संझन्छन्।

मूर्खलाई जसरी व्यवहार गर्छौं म सँग पनि त्यसरी नै व्यवहार गर। तब मेरोमा पनि गर्व गर्नु केही रहनेछ।

^{१७}म गर्व गर्छु किन कि म आफूमा विश्वस्त छु। तर मैले यो प्रभुले बोले जस्तो बोलेको होइन। मैले एउटा मूर्खले जस्तो गर्व गर्दछु। ^{१८}धेरैले आफ्नो सांसारिक जीवन बारे घमण्ड गर्छन्। यसर्थ म पनि घमण्ड गर्छु। ^{१९}तिमीहरू ज्ञानी छौ यसैले मूर्खको कुराहरू पनि सहन्छौ। ^{२०}यदि कसैले तिमीहरूलाई जोर जबर्जस्ती गर्छ, शोषण गर्छ, अथवा तिमीहरूमाथि मौका लिन्छ पनि आफै घमण्ड गर्छ अथवा अनुहारमा थप्यु हिकाए पनि म जान्दछु तिमीहरूले सहने छौ। ^{२१}तिमीहरू माथि त्यस्तो व्यवहारमा म लज्जित हुन्छु, तर हामी अति “दुर्बल” छौं।

तर यदि कसैले गर्व गर्ने हिम्मत गर्छ भने म पनि हिम्मती हुन्छु र गर्व गर्छु। मुख भैँ बात गर्दछु। ^{२२}के तिनीहरू हिब्रु हुन्? म पनि हुँ। तिनीहरू इस्राएली हुन् र? म पनि हुँ। के तिनीहरू अब्राहामका सन्तान हुन्? म पनि हुँ। ^{२३}तिनीहरू खीष्टको सेवा गर्छन्? म अझ धेरै गर्छु। म पागल जस्तै बात गरिरहेको छु। तिनीहरूले भन्दा धेरै कठिन-कठिन कामहरू मैले गरेको छु। म तिनीहरू भन्दा धेरै चोटी जेल भोगेको छु। मैले अझ धेरै कुटाइ खाएको छु। धेरै पटक म भण्डै भण्डै मरेको हुँ। ^{२४}मैले पाँच पल्ट यहूदीहरूबाट उन्चालिस कोरा खाएको छु। ^{२५}तीन पल्ट लट्टीले कुटाइ खाएको छु। एक पल्ट त म ढुंगाले हानेर भण्डै मारिएँ। तीन पल्ट म चडेको जहाज डुब्यो र एक पल्ट त रातभरी र भोलि पल्ट पनि समुद्रमा बिताएँ। ^{२६}मैले धेरै यात्रा गरिरहेकोछु। मलाई नदीहरूबाट, चोरहरूबाट, र मेरा आफ्नै मानिसहरूबाट र अयहूदीहरूको खतरा थियो। मलाई शहरमा, निर्जन ठाउँमा र समुद्रमा खतरा थियो। म आडम्बरी भाइहरू देखि पनि खतरामा थिएँ। ^{२७}मैले कठोर र अथक परिश्रम कति रात नसुती गरेको छु। म खाना औ पानी बिना बस्नु पर्थ्यो। धेरै पल्ट नखाई बस्नु पर्थ्यो। मेरा लुगाहरू थिएनन् अनि जोडामा काभ्दै बस्नु पर्थ्यो। ^{२८}अनि अरु धेरै समस्याहरू थिए। यी सब बाहेक पनि मण्डलीहरूको लागि मैले हेरचाह गर्नु पर्थ्यो। प्रत्येक दिन तिनीहरूको विषयमा चिन्ता गर्छु। ^{२९}कसैलाई कमजोर देख्दा आफूलाई कमजोर भए जस्तो लाग्थ्यो। र कोही पापमा अघि सर्दा मेरो अन्तर पिरोलिन्थ्यो।

^{३०}यदि मैले गर्व कै कुरा गर्नेपछि भने म ती कुराहरू गर्छु जुन मेरा दुर्बलताहरू हुन्। ^{३१}परमेश्वर जान्दछन् म असत्य बोलिरहेको छैन। उनी परमेश्वर हुन् र प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन् जो सदा धन्यवादका पात्र छन्। ^{३२}जब म दमीशकमा थिएँ, राजा अरित्सका राज्यपालले शहरका चारैतिर पालेहरू राखेर मलाई पक्रन खोजे। ^{३३}तर केही साथीहरूले मलाई एउटा टोकरिमा हालेर पर्खालको दूलोबाट तल फारिदिए र म त्यस राज्यपालको हातबाट फुत्कें।

पावलको जीवनमा विशेष आशिस

१२ अब मैले गर्व गर्ने पछि, यसले केही फाइदा हुने त होइन। तर म प्रभुको दर्शनहरू र सत्य प्रकाशहरू बारे बोली नै रहनेछु। ^३म ख्रीष्टमा विश्वासी एक जना यस्तो मानिसलाई चिन्छु जसलाई तेस्रो स्वर्गमा सोभै चडाइएको थियो। यो चौदह वर्ष अधिको कुरो हो। त्यस मानिसलाई शरीरसितै कि शरीर बिना लगिएको थियो त्यो त म जान्दिँँ तर परमेश्वर जान्दछन्। ^{३५}म यति नै जान्दछु त्यस मानिसलाई स्वर्गमा* लगियो शरीरसितै अथवा शरीर बिना, म जान्दिँँ। तर उसले त्यहाँ जुन कुरा सुन्यो त्यो शब्दमा वर्णन गर्न सकिदैन। उसले जे सुन्यो त्यो बताउनु कुनै मनुष्यलाई अनुमति छैन। ^५म त्यस्तो मानिसको गर्व गर्नसक्छु। तर म आफ्नै बारेमा गर्व गर्दिँँ। आफ्नो त दुर्बलताहरूकै मात्र गर्व गर्नेछु। ^६यदि मैले आफ्नो बारेमा गर्व गरिन भने म मूर्ख हुने छुइन, मलाई मूर्ख भन्न सक्ने कारण म सत्य बोल्छु। तर म आफ्नो बारेमा गर्व गर्दिँँ। किन? किन कि म चाहँँदिन कि तिनीहरूले मैले गरेको देख्छ अथवा भनेको सुन्छ त्यस भन्दा ज्यादा मेरो बारेमा सोचोस्।

^७मैले देखेका आश्चर्यजनक कुराहरूलाई लिएर म गर्वित हुँदिन। मलाई एउटा दुःखको समस्या दिइएको थियो। त्यो समस्या शैतानबाट आउने एउटा दूत हो। त्यो मलाई पिट्न र गर्वित बनिनुबाट रोक्न पठाइएको थियो। ^८यस समस्याबाट बाँचलाई मैले प्रभुसित तीन पटक बिन्ती गरें। ^९तर प्रभुले मलाई भने "मेरो अनुग्रह नै तिम्रो लागि यथेष्ट छ। दुर्बलतामा नै मेरो शक्ति भन पक्का परिलक्षित हुन्छ।" यसैले म आफ्नो दुर्बलताको गर्व

स्वर्ग त्यो एउटा ठाउँ जहाँ असल मानिसहरू आफ्नो मृत्यु पछि जान्छन्।

खुशीसित गर्छु। तब ख्रीष्टको शक्ति म माथि रहनेछ। ^{१०}यसैले ख्रीष्टको निम्ति आफ्नो दुर्बलताहरूमा म खुशी छु। यदि कसले मेरो निन्दा गरे पनि, जब म अचटेरो अवस्थामा पर्छु, सताइन्छु औ कष्टमा पर्छु, म खुशी हुन्छु। यी सब ख्रीष्टका लागि हुन्। अनि म यी समस्याहरूमा प्रसन्न छु, किन कि जब म दुर्बल छु, तब त्यति बेला म वास्तवमा सबल हुन्छु।

कोरिन्थका ख्रीष्टियन प्रति पावलको प्रेम

^{११}म मूर्ख जस्तो बाँदै छु। तर यसो गर्न मलाई तिमीहरूले नै लगायो। तिमीहरूले मेरो विषयमा राम्रो भन्नु पछि। म केही पनि हुँँ, तर ती "महान् प्रेरितहरू" कुनै खण्डमा पनि म भन्दा श्रेष्ठ होइनन्। ^{१२}जब म तिमीहरूसित थिएँ मैले त्यस्तो कार्य गरे जसबाट प्रमाण भयो कि म एक प्रेरित थिएँ। मैले संकेतहरू, अचम्भितहरू र अलौकिकहरू देखाएँ। महाधैर्यसित मैले ती कार्यहरू सम्पन्न गरें। ^{१३}कुन विषयमा तिमीहरू अन्य मण्डलीहरू भन्दा निम्न स्तरका थियो? यसमा मात्र अन्य कुनै कुरोमा म आफैँ तिमीहरूको लागि भार भइन। यस विषयमा म तिमीहरू भन्दा तल भए मलाई क्षमा देऊ।

^{१४}तेस्रो पल्ट म तिमीहरूकहाँ आउनु तयार छु। म तिमीहरूको भार हुने छुइन। तिमीहरूसित भएको कुनै कुरोमा मेरो कुनै चासो छैन। मेरो चासो केवल तिमीहरू मात्र है। आफ्नो आमा बाबुहरूको लागि जोगाइ गर्नु केटाकेटीहरूको कर्तव्य होइन् तर आमा-बाबुले नानीहरूको निम्ति गर्नु पछि। ^{१५}यसकारण मेरोमा भएको सबै तिमीहरूलाई दिनु म खुशी छु। तिमीहरूको निम्ति म आफैँलाई पनि सुम्पन्छु। यदि मैले तिमीहरूलाई अत्यन्तै माया गरें भने के तिमीहरूले मलाई कम्ती माया गर्छौं?

^{१६}यो प्रष्ट छ कि म तिमीहरूको भार भइदिएको छैन। तर तिमीहरू भन्न सक्छौ कि म यति चलाख कि तिमीहरूलाई फँसाउन मैले धूर्त्यौँ प्रयोग गरें। ^{१७}तिमीहरूकहाँ पठाइएको ती मानिसहरूद्वारा मैले तिमीहरूबाट शोषण गरें? तिमीहरू जान्दछौ, मैले तिमीहरूलाई शोषण गरिन। ^{१८}मैले तितसलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ अनि उनीसित हाम्रा भाइ पठाएँ। तीसले तिमीहरूबाट लाभ उठाएनन्। उनले उठाए अहाँ? तिमीहरू जान्दछौ तितस र मैले यी कुराहरू एउटै मनोवृत्तिले गर्छौं।

^{१९}के यतिजेल हामीले यी सब आफ्नै बचाउको लागि भन्दैथ्यौं? होइन। म परमेश्वर अघि अनि प्रभुको

अघि भन्छु। तिमीहरू हाम्रा प्रिय मित्रहरू हो। अनि जति हामी गछौं, तिमीहरूलाई दरिलो बनाउन गछौं।^{२०}म यसो गर्छु किन कि मलाई डर छ, म तिमीहरूकहाँ आउँदा म जस्तो चहान्छु त्यस्तो नपाउँछु। अनि तिमीहरूले मलाई जस्तो चहान्छौं त्यस्तो नपाउँछौं। मलाई डर छ कि तिमीहरू माभ तर्क, डाह, रिस, भगडा, टूलटूला कुराहरू, दुष्टकुरा, घमण्ड र गडबडी होला।^{२१}मलाई डर छ, म तिमीहरूकहाँ फेरि आउँदा मेरो परमेश्वरले मलाई तिमीहरूका सामु लजित पार्नु हुनेछ। धेरै जना जसले पहिले पाप गरेका थिए तर आफ्नो अनैतिकता, यौन पाप अनि लाजमर्दो कर्मको निम्ति पछुतो गर्न, आफ्नो हृदय परिवर्तन गरेका छैनन् र मैले तिमीहरूको लागि शोक गर्नु पर्छ।

अन्तिम चेतावनी र शुभकामना

१३ म तिमीहरूकहाँ फेरि आउने छु। त्यो तेस्रो पटक हुनेछ। अनि याद गर, “हरेक विवरणको लागि दुई अथवा तीन जना सम्म मानिसहरूले प्रमाण गर्न पर्छ।”^{*} ^२जब म तिमीहरूसित दोस्रो पल्ट थिएँ, जसले पापहरू गरेका थिए तिमीहरूलाई मैले चेतावनी दिएको थिएँ। अहिले म तिमीहरूदेखि टाढा छु तिमीहरूलाई र अरू रहेकाहरूलाई म चेतावनी दिन्छु। जब म फेरि तिमीहरूकहाँ आउँछु तिमीहरूको पापको लागि म दण्ड दिनेछु।^३ख्रीष्ट मबाट बोल्दैछन् भन्ने प्रमाण चाहन्छौं भने मेरो प्रमाण छ कि ख्रीष्ट तिमीहरूलाई दण्ड दिन दुर्बल हुनुहुन्न। वास्तवमा उनी तिमीहरूको बीचमा बलियो हुनुहुन्छ।^४यो साँचो हो कि ख्रीष्ट दुर्बल थिए। जति बेला क्रूसमा टाँगिए। तर यसघरी उनी परमेश्वरको शक्तिले जीवित छन्। अनि यो पनि साँचो हो कि हामी

ख्रीष्टमा दुर्बल छौं। तर तिमीहरूका लागि परमेश्वरको शक्तिले हामी ख्रीष्ट सित रहनेछौं।

^५तिमी आफैलाई नियालेर हेर। तिमीहरू विश्वासमा बाँचे का छौ कि छैनौ, आफै जाँच गर। येशू ख्रीष्ट तिमीहरूमा छन् भन्ने कुरो जान्दछौ। तर त्यो जाँचमा सफल भएपौ भने ख्रीष्ट तिमीहरूका अन्तरमा छैनन्।^६तर म आशा गर्छु, तिमीहरूले जान्ने छौ कि हामी यस जाँचमा विफल बनेका छैनौं।^७परमेश्वरलाई हाम्रो प्रार्थना छ, तिमीहरूले कुनै नराम्रो काम गर्ने छैनौ। हामी जाँचमा सफल बनेको अरू मानिसहरूले देखून् भन्ने कुरो हाम्रो होइन। तर ठुलो कुरो त यो छ कि यदि परीक्षामा हामी आफै असफल भएको मानिसहरूले सोचे पनि जुन असल हो तिमीहरू त्यही काम गर।^८सत्यको विरुद्ध हामी केही गर्न सक्दैनौं। हामी सत्यको निम्ति जे छ त्यो गर्न मात्र सक्छौं।^९तिमीहरू दरिलो बन्यौ भने हामी दुर्बल हुनुमा खुशी छौं। हाम्रो प्रार्थना छ तिमीहरू दरिलो बन्दै जानेछौ।^{१०}तिमीहरूसित नहुँदा म यी कुराहरू लेख्दैछु जसमा कि आउँदा खेरि मैले मेरो अधिकार कडासँग प्रयोग गर्न नपरोस्। तिमीहरूलाई विनाश गर्ने होइन तर बलियो बनाउने त्यो शक्ति प्रभुले मलाई दिनभयो।

^{११}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! अब म विदा लिन्छु। परिपक्व हुने कोशिश गर। मैले तिमीहरूलाई भनेका कुरा गर। एक अर्कासित मिल र शान्तिसित बस। तब प्रेम र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसित हुनुहुनेछ।

^{१२}एक अर्काको अभिवादन पवित्र चुम्बनले गर।^{१३}परमेश्वरका सबै पवित्र जनहरूले तिमीहरूलाई नमस्कार पठाएका छन्।

^{१४}प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह परमेश्वरको प्रेम अनि पवित्र आत्माको सहभागिता तिमीहरूमा सधै होस्।

गलातीहरूलाई पावलको पत्र

१ पावल, प्रेरितबाट प्रणाम। प्रेरित* हुनलाई, मलाई न त मानिसहरूले चुने न म कुनै मानिसद्वारा पठाइएँ। येशू ख्रीष्ट अनि पिता परमेश्वरले नै मलाई प्रेरित नियुक्त गर्नु भएको हो। परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले येशूलाई मृत्युबाट बौराई ल्याउनु भएको थियो।

भसित भएका जम्मै ख्रीष्टमा भाइहरूबाट गलातियामा भएका मण्डलीहरूलाई प्रणाम।

परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति दिउन्। परमेश्वर र हाम्रा पिताको इच्छा अनुसार यस वर्तमान दुष्ट संसारबाट हामीलाई छुटकारा दिनका लागि उनले आफैलाई हाम्रा पापहरूका निमित्त बलि दिए। उनको सदा सर्वदा महिमा रहिरहोस्। आमिन।

साँचो सुसमाचार एउटै मात्र छ

केही समय अघि परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनको अनुसरण गर्नु बोलाए। उनले तिमीहरूलाई आफ्नो अनुग्रहले बोलाए जुन ख्रीष्ट मार्फत आँउछ। तर अहिले तिमीहरूलाई देखेर म छक्क परे कि तिमीहरूले बाटै बिराएका छौ र अर्कै सुसमाचारमा विश्वास गर्न थालेका छौ। वास्तवमा, कुनै अर्को सुसमाचार साँचो छैन। तर कति मानिसहरूले तिमीहरूलाई अल्मल्याइरहेका छन्। तिनीहरू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई अर्को तिर बदलन चाहन्छन्। हामीले तिमीहरूलाई साँचो सुसमाचार भनेका छौ। यसैले हामी त के, स्वर्गका स्वर्गदूत धरिले अर्कै सुसमाचार भन्छन् भने उसको भर्त्सना गर्नुपर्छ। हामीले यो अघि नै भनिसकेका छौ। र अहिले पनि भन्दैछु। तिमीहरूले साँचो सुसमाचारलाई स्वीकार गरिसकेका छौ। यसर्थ यदि कसैले तिमीहरूलाई मुक्तिको अर्कै उपाय बताउँछ भने त्यसको भर्त्सना गर्नुपर्छ।

अनि के मलाई नै स्वीकार गर्नु भनी मानिसहरूलाई मैले विश्वास गराउने चेष्टा गर्दैछु भन्ने तिमीहरू संभन्धौ? होइन! मैले परमेश्वरलाई मात्र खुशी पार्न चेष्टा गर्दैछु। मैले मानिसहरूलाई खुशी पार्न चाहेको छु र? यदि अबै मानिसहरूलाई नै खुशी पार्नु चेष्टा गर्दै थिए भने म येशू ख्रीष्टको सेवक बन्ने थिइँ।

पावलको अधिकार परमेश्वरबाट हो

दाजु-भाइहरू हो! म इच्छा गर्छु कि तिमीहरूले जान, जुन सुसमाचार मैले प्रचार गरें त्यो मानिसले बनाएको होइन। मैले मानिसहरूबाट सुसमाचार पाइँ। कसैले मलाई सुसमाचार सिकाएको होइन। येशू ख्रीष्ट आफैले मलाई यो प्रकट गर्नु भएको हो।

मेरो बितेको जीवन बारे तिमीहरूले सुनिसकेका छौ। म यहूदी धर्मालम्बी थिएँ। मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई खुवै सताए। म मण्डलीलाई भत्काउने कोशिश गर्थेँ। म यहूदी धर्म विश्वासी थिएँ। म यहूदी धर्मका नेता बन्न लागेको थिएँ। मैले मेरा समकालीन नव युवक यहूदीहरूलाई उछिनेको थिएँ। पुराना रीतिथिति मान्न म अरूभन्दा ज्यादै उत्साहित थिएँ। ती सब रीति-रिवाजहरू हामीले आफ्ना पुर्खाहरूबाट पाएका थियौं।

तर म जन्मनुभन्दा अघि नै परमेश्वरले मेरो लागि यो योजना बनाएका रहेछन्। यसकारण उनले उनको अनुग्रहले मलाई बोलाए। परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको सुसमाचार अयहूदीहरू माभ भन्न इच्छा गरे। यसैले परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको दर्शन गराए। परमेश्वरले बोलाउँदा मैले कसैबाट कुनै सल्लाह र सहायता लिइँँ। परमेश्वरले ममा प्रेरितहरूलाई भेट्न गइँँ जो मभन्दा अधिका थिए। तर, अवेर नगरी म अरब देशमा गएँ र त्यहाँबाट दमस्कस शहरमा फर्केर आएँ।

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

^{१८}तीन वर्षपछि म यरूशलेम गएँ; म पत्रुसलाई भेट्न चाहथे। पत्रुससित म पन्द्र दिन बसे। ^{१९}मैले अरू प्रेरितहरूलाई भेटिनै-खालि याकूबलाई भेटे जो प्रभुका भाइ हुन्। ^{२०}परमेश्वर जान्दछन् मैले लेखलागेका यी कुराहरू भूटा होइनन्। ^{२१}तब म सिरिया र सिलिसिया गएँ।

^{२२}यहूदीयामा ख्रीष्टका मण्डलीले यसभन्दा अघि मेरो अनुहार देखेका थिएनन्। ^{२३}मेरो बारेमा तिनीहरूले खालि यति सुनेका थिए: "यस मानिसले हामीलाई खुब सताउने गथ्यो तर उही नै अहिले मानिसहरूलाई त्यही विश्वासका कुराहरू गरिदिइछ जुन विश्वासलाई उ नष्ट गर्ने चेष्टा गथ्यो।" ^{२४}यी विश्वासीहरूले मेरो कारणले परमेश्वरको धेरै प्रशंसा गाए।

अरू प्रेरितहरूले पावललाई माने

२ चौध वर्ष बितेपछि बर्णाबाससित म फेरि यरूशलेम गएँ। र तीतसलाई साथमा लगेँ। ^२म गएँ, कारण परमेश्वरले मलाई त्यहाँ जानै पर्ने देखाउनु भयो। मैले विश्वासीहरूका नाइकेहरूलाई त्यहाँ भेटेँ। जब हामी एकान्त भयौं मैले तिनीहरूलाई त्यही सुसमाचार व्याख्या गरेँ जुन म अ-यहूदीहरू माफमा प्रचार गर्छु। तिनीहरूले मेरो काम बुझ्नु भन्ने म चाहन्थेँ जसमा कि मेरा विगतका कामहरू र वर्तमानका प्रयासहरू खरा नजाऊन्। ^३तीतस मसितै थिए। तीतस ग्रीक थिए। तर ती विश्वासीहरूले तीतसलाई खतना गर्नु कर लगाएनन्। हामी यस्तै समस्याहरू बारे कुरा गर्न चाहन्थ्यौं, किन कि कतिपय अविश्वासीहरू गुप्त रूपले हाम्रा दलमा पसेका थिए। ख्रीष्ट येशूमा हाम्रो स्वतंत्रता बुझ्न तिनीहरू जासूस बनेर पसेका थिए। ^४तर हामी ती भूटा भाइहरूले चाहेका कुरामा अलिकति पनि भुकेनौं जसमा कि तिमीहरूमा सुसमाचारको सत्यता रहिरहोस्।

^५तर ठूला-बडा मानिसहरूले मैले प्रचार गरेको सुसमाचारलाई अदल-बदल गरेनन्। तिनीहरू "ठूला-बडा" होला कि नहोला त्यसले मलाई केही फरक पर्दैन। परमेश्वरको निम्ति सबै एक समान छन्। ^६तर ती नाइकेहरूले देखे कि परमेश्वरले पत्रुसलाई यहूदीहरू माफ अनि मलाई अयहूदीहरू माफ सुसमाचार प्रचार गर्न लगाए। ^७परमेश्वरले पत्रुसलाई यहूदीहरूको प्रेरित भएर काम गर्नु लगाए। अनि मलाई पनि अयहूदीहरूको प्रेरित भई काम गर्न लगाए। ^८याकूब, पत्रुस र यूहन्ना

नाइके जस्ता मानिन्छ। तिनीहरूले बुभे कि परमेश्वरले मलाई विशेष उपहार दिएका छन्। यसकारण तिनीहरूले बर्णाबास र मलाई स्वीकार गरे। तिनीहरूले भने, "पावल र बर्णाबास, हामी मान्छौं कि तिमीहरू ती मानिसहरू कहाँ जाऊ जो यहूदी होइनन् र हामी चाँहि यहूदीहरू माफ जान्छौं।" ^९तिनीहरूले हामीलाई एउटा कुरो भने कि गरीबहरूलाई सहायता गर्न नभुल्नु। अनि मैले सधैं त्यो कुरा गर्ने भस्सक प्रयास गरेको छु।

पत्रुस भूला थिए भन्ने पावलले आँखाँउछन्

^{१०}जब पत्रुस एन्टिओकमा आए उनले गरेको काम सरासर भूल थियो। त्यसैकारण मैले उनको मुखामुखी विरोध गरेँ। ^{११}यो कसरी भयो भने: जब पत्रुस पहिलो पटक एन्टिओकमा आए उनी अयहूदीहरूसँग स्वतंत्ररूपले घुमे। जब याकूबकहाँबाट केही यहूदीहरू आए पत्रुसले ती अयहूदीहरूसित संगत गर्न छोडे। उनले आफैले आफूलाई अयहूदीहरूदेखि अलग राखे, उनी यहूदीहरूसँग डराए। ^{१२}त्यहाँ भएका अरू यहूदी ख्रीष्टियनहरूले पनि पत्रुसको कप्ट्याइँमा साथ दिए। बर्णाबास पनि तिनीहरूबाट प्रभावित बने अनि कपटीले जस्तो काम गरे। ^{१३}मैले यी यहूदीहरूको मन हेरेँ। उनीहरूले सुसमाचारको सत्यतालाई पछ्याइरहेका थिएनन्। यसकारण सारा मण्डलीहरूको सामुन्ने मैले पत्रुसलाई भने: "पत्रुस तिमी यहूदी हो। तर यहूदीले जस्तै तिमीले आफ्नो जीवन बिताइरहेका छैनौ। तिमी अयहूदीहरू सरह बसिरहेका छौ। यदि यसो हो भने तिमी किन अयहूदीहरूलाई यहूदीहरू जस्तो बाँच्न कर लगाँउछौ?"

^{१४}हामी यहूदीहरू जन्मैका यहूदी हौं, अयहूदी जो पापीहरू जस्ता होइन्। ^{१५}हामी जान्दछौं, व्यवस्था मान्दैमा कोही पनि परमेश्वरको सामु धर्मी बन्दैनौं। येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरे मात्र मानिस परमेश्वरमा धर्मी बन्न सक्छ। यसकारण हामी पनि येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छौं। अनि परमेश्वरको माध्यममा ख्रीष्टमा विश्वास राखेर नै हामी परमेश्वरको सेवक बनेका छौं-व्यवस्था मानेर होइन। किनकि व्यवस्था मानेर कोही पनि धर्मी बन्न सक्दैन।

^{१६}धर्मी बन्न हामी ख्रीष्टमा आयौं। यसबाट हामी पनि पापीहरू थियौं भन्ने स्पष्ट छ। यसबाट के ख्रीष्टले हामीलाई पापी बनाँउछन्? पक्कै होइन। ^{१७}यदि मैले फेरि त्यही छोडि सकेको व्यवस्था प्रचार गरेँ भने मैले

स्वीकारें कि मैले व्यवस्था भङ्ग गरेँ।^{१६}व्यवस्थामा बाँच्न मैले त्यागिसकेको छु। त्यही व्यवस्थाले मलाई मास्छो। ती व्यवस्थाको लागि म मरिसकेको छु ताकि म परमेश्वरको लागि बाँचेको छु। म ख्रीष्टसितै कुसमा टाँगिएँ।^{२०}यसैले म बाँचिरहेको छैन तर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जो ममा बाँचिरहनु भएको छ। म मेरो शरीरमा अर्भै जीवित छु तर म परमेश्वरका पुत्रको विश्वासमा जीवित छु। मलाई उहाँले प्रेम गर्नुभयो अनि मलाई बचाउनु उहाँले मेरो निम्ति आफैलाई अर्पणु भयो।^{२१}परमेश्वरबाट पाएको यो उपहार मलाई खुबै महत्वपूर्ण छ। किनभने यदि व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको धर्मी बनाउँदो हो त, ख्रीष्टलाई मर्न कुनै दरकार थिएन।

परमेश्वरको आशिष विश्वासबाट आउदछ

३ हे गलातीवासीहरू, क्रूसमा येशू ख्रीष्ट को मृत्युबारे तिमीहरूका आँखाअधि स्पष्टसित भल्काइएकै थियो। तर तिमीहरू मूर्ख रहेछौ। कसैले तिमीहरूलाई छक्काएछ। भलाई यो एउटै कुरो भनः तिमीहरूले पवित्र आत्मा कसरी पायौ? के व्यवस्था पालन गरेर नै आत्मा पाएका हौ? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुनेर अनि विश्वास गरेर आत्मा पाएका छौ।^३तिमीहरू यति मूर्ख कसरी बन्नसक्छौ? तिमीहरूले आत्मासित ख्रीष्टमा जीवन शुरू ग्छौ। अनि अब के आफ्नै शक्तिले पूर्ण गर्ने कोशिश ग्छौ? यो मूर्खता हो।^४तिमीहरूले धेरै कुराको अनुभव गरेका छौ। के ती सबै खरेो गए? म आशा गर्छु ती खरेो गएनन्।^५व्यवस्था मान्छौ भनेर परमेश्वरले येशूको आत्मा दिनुभएको हो? होइन। व्यवस्था मान्छौ भनेर परमेश्वरले तिमीहरूबीच चमत्कार गरेका हुन्? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुन्यौ र यसमा विश्वास ग्छौ भनेर परमेश्वरले आफ्नो आत्मा दिएका र चमत्कार गरेका हुन्।

^६अब्राहामको बारेमा शास्त्रले त्यही भन्छ। “अब्राहामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले उनको विश्वासलाई स्वीकार गरे। त्यसले अब्राहामलाई परमेश्वरको धर्मी बनायो।”^७यसैकारण, तिमीहरूले जान्नुपर्छ कि जोसित विश्वास छ तिनीहरू नै अब्राहामका साँचो सन्तान हुन्।^८धर्म शास्त्रले भनेको थियो कि अयहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा परमेश्वरको धर्मी बनाइन्छ। अब्राहामलाई यो

सुसमाचार अधि नै सुनाइएको थियो, जस्तो शास्त्रले भन्छ, “तिम्रो माध्यममा सम्पूर्ण जातिहरूलाई आशीर्वाद दिइनेछ।”^९अब्राहामले यो विश्वास गरे अनि उनी धन्य भए। आज पनि यो त्यस्तै छ। जस-जससित विश्वास थियो तिनीहरू सबैले अब्राहामले जस्तै आशीर्वाद पाए।^{१०}तर व्यवस्था पछ्याउनमा भर पर्नेहरूले श्राप पाए किन भने शास्त्रले भन्छ: “व्यवस्थामा लेखिएका सबै कुरा प्रत्येकले मान्ने पर्छ। जसले मान्दैन उ माथि सराप हुन्छ।”^{११}यसैबाट यो प्रष्ट हुन्छ कि व्यवस्था द्वारा कसैलाई परमेश्वरमा धार्मिक बनाउन सकिँदैन। “जो मानिस विश्वासको माध्यम परमेश्वरको सोभो छ, उ सधैं बाँचिरहन्छ।”^{१२}व्यवस्था विश्वासमा अडेको छैन। व्यवस्थाले भन्छ, “जसले यी कामहरू गरेर बाँच्न चहान्छ उसले व्यवस्थाले भनेकै कुराहरू पालन गर्नुपर्छ।”^{१३}व्यवस्थाले हामीमा श्राप ल्यायो तर ख्रीष्टले त्यो श्राप हामीबाट हटाइदिनु भयो। हाम्रो ठाउँ उहाँले लिनुभयो र आफैले त्यो श्राप थान्नुभयो। शास्त्रमा यो लेखिएको छ, “जब कसैको शरीर रूखमाथि भुण्ड्याइन्छ त्यो श्रापित हो।”^{१४}परमेश्वरको आशिष सबै मानिसले पाउन सक्नु भनी ख्रीष्टले त्यसो गर्नु भएको हो। परमेश्वरले अब्राहामलाई यो आशिष प्रतिज्ञा गरे जुन ख्रीष्ट येशू मार्फत आउँदछ। येशू मर्नु भयो जसमा कि पवित्र आत्मा जुन परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको, हामी पाउन सकौ। हामी यो प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा पाउँछौं।

व्यवस्था र वचन

^{१५}दानु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, म एउटा उदाहरण दिन्छु: जब कसैले इच्छापत्र लेख्छ र त्यो अधिकृत हुन्छ, तब कसैले त्यसलाई पन्छाउन सक्दैन अथवा न त्यसमा केही थपन नै सक्छ।^{१६}परमेश्वरले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई प्रतिज्ञा गरेका थिए। परमेश्वरले “अनि तिम्रा सन्तानहरूलाई” भन्नुभएन, जसको अर्थ एक जना व्यक्ति ख्रीष्ट मात्र हुन्छ।^{१७}मेरो भन्नुको मतलब: परमेश्वरले करार बनिनु भन्दा धेरै वर्ष अधि नै

“तिम्रो ... दिइनेछ” उत्पत्ति १२:३।

“व्यवस्थामा ... हुन्छ” व्यवस्था २७:२६।

“जो मानिस ... बाँचिरहन्छ” हबकूक २:४।

“जसले यी ... पालन गर्नुपर्छ” लेवी १८:५।

“जब ... श्रापित हो” व्यवस्था २१:२३।

“अब्राहामले ... बनायो” उत्पत्ति १५:६।

यो करार अब्राहामसँग गरेका थिए। व्यवस्था त चार सय तीस वर्षपछि मात्र बनिएको हो। यसैले व्यवस्थाले करार रद्द गराउन सक्दैन र अब्राहामलाई परमेश्वरले दिएका प्रतिज्ञालाई बदल्न सक्दैन।^{१८} करारलाई मान्दा परमेश्वरले गरेको प्रतिज्ञा पाइन्छ र? पाइँदैन। यदि व्यवस्था मान्दा ती वस्तुहरू हामीले पाइने भए त्यो प्रतिज्ञाबाट होइन। तर अब्राहामको पक्षमा आफ्नो प्रतिज्ञाको आधारमा उपहार स्वरूप परमेश्वरले उनलाई आशिष दिए।

^{१९}त्यसो हो भने व्यवस्था किन आवश्यक पर्छो? मानिसहरूले भूल गर्छन् भन्ने देख्दाउनलाई व्यवस्था दिइएको थियो। अब्राहामको खास सन्तान नआउञ्जेल सम्म त्यो व्यवस्था चल्तिरह्यो। परमेश्वरको प्रतिज्ञा थिनै सन्तानको विषयमा थियो। व्यवस्था स्वर्गद्वारा दिइएको थियो। स्वर्गद्वारा मानिसहरूलाई व्यवस्था दिँदा मोशालाई मध्यस्थ राखे।^{२०} तर यो एक पक्षीय भए मध्यस्थ आवश्यक पर्दैन अनि परमेश्वर केवल एउटै थिए।

मोशाको व्यवस्थाको उद्देश्य

^{२१}किसले व्यवस्था परमेश्वरको प्रतिज्ञाको विरुद्ध हो भन्ने अर्थ लाउँछ? होइन। मानिसहरूलाई जीवन दिने त्यस्तो व्यवस्था हुँदो हो, हामी व्यवस्था पालन गरेरै धार्मिक बनिने थियौं।^{२२} तर यो साँचो होइन, किन कि धर्मशास्त्रले घोषणा गर्छ कि सबै मानिसहरू पापका कैदी हुन्। यसको अर्थ हुन्छ कि मानिसहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा दिइन्छ। येशू ख्रीष्टमा विश्वास राख्ने मानिसहरूलाई दिइएको थियो।

^{२३}यो जबसम्म विश्वास आएको थिएन हामीहरू व्यवस्थाको कैदी थियौं। जबसम्म परमेश्वरले आउन पर्ने विश्वास आउँदैन, हामी स्वतन्त्र हुँदैनौं।^{२४} यसैले गर्दा ख्रीष्टको आगमनसम्म व्यवस्था हाम्रो अभिभावक थियो। ख्रीष्ट आए पछि यो विश्वासद्वारा हामी धर्मी बन्न सक्थौं।^{२५} अब विश्वासको बाटो खुलेको छ र हामी व्यवस्थाको अभिभावकत्वमा छैनौं।

^{२६}यसकारण अब यो विश्वासद्वारा ख्रीष्टमा तिमीहरू परमेश्वरका बालकहरू हो।^{२७} तिमीहरू सबै ख्रीष्टमा बपतिस्मा लिएर तिमीहरूले ख्रीष्ट नै पहिरेका छौ।^{२८} अब ख्रीष्टमा कुनै व्यक्ति यहूदी अथवा ग्रीक, कमारा अथवा फुक्का अनि स्त्री अथवा पुरुषमा पनि कुनै भिन्नता भएन। किनभने ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू सब

एक हो।^{२९} तिमीहरू ख्रीष्टमा हो भने तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो। यसको अर्थ अब्राहामलाई परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको जन्मै आशिष पाउने छौ।

४ म यो तिमीहरूलाई भन्न चाहन्छु: उत्तराधिकारी बालक छउञ्जेल उ र कमारा बीचमा कुनै भिन्नता रहँदैन। यो सत्य हो यद्यपि उसले आफ्नो अधिकारमा रहेको प्रत्येक कुरो पाउँछ।^३ किन? किनभने बालक छउञ्जेल उसले आफ्नो अभिभावक र संरक्षकको आज्ञा मान्नुपर्छ। तर बालक जब आफ्ना बाबुले तोकिएको उमेरमा पुग्छ, उ मुक्त बन्छ।^३ हामीसँग पनि त्यस्तै हो। एक समयमा हामी पनि बालक-बालिका जस्तै थियौं। हामी यस संसारका व्यर्थका व्यवस्थाका कमारा थियौं।^४ तर उचित समयमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाए। परमेश्वरका पुत्रले एउटी स्त्रीको कोखमा जन्म लिए। उनी पनि व्यवस्थाको अधीनमा बसे।^५ परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण व्यवस्थाका अधीनमा बस्नेहरूलाई मुक्ति दिनु थियो। हामीलाई आफ्ना बालक बनाउने परमेश्वरको इच्छा थियो।

^६ तिमीहरू परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू हो। त्यसैकारण परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा तिमीहरूको हृदयमा पसाइदिए। त्यही आत्माले पुकार्छ, “बाबा, पिता।”^७ यसैकारण, अब तिमीहरू अघिजस्तो कमारा छैनौ। तिमीहरू परमेश्वरको पुत्र हो। आफूले गरेको प्रतिज्ञा परमेश्वरले पूरा गर्नेछन्, किनभने तिमी उनको पुत्र हो।

गलातीका ख्रीष्टियनहरू प्रति पावलको प्रेम

^८ अधि-अधि तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका थिएनौ। तिमीहरू त्यस्ता देवताहरूको दास थियौ जो साँचो थिएनन्।^९ अब तिमीहरूले साँचो परमेश्वरलाई चिन्छौ। वास्तवमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई चिने। यसकारण अधि-अधि मानिएको ती कमजोर र निकम्मा व्यवस्थाहरू तिर फेरि किन फर्कन्छौ? फेरि त्यसकै कमारा बन्न चाहन्छौ? ^{१०} तिमीहरूले अबै पनि व्यवस्थाका शिक्षा अनुसार खास दिन, महीना, ऋतु र वर्ष मनाउँछौ।^{११} तिमीहरूबारे मलाई डर लाग्छ कि तिमीहरूका लागि मैले जे जति परिश्रम गरेँ ती सब व्यर्थ त भएनन्।

^{१२} चाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म पनि तिमीहरू जस्तै थिएँ, यसकारण दया गरी अब म जस्तै भइदेऊ। अधि तिमीहरू मेरोलागि खुबै राम्रा थियौ।^{१३} संभक्त त, म किन तिमीहरू भएमा पहिल्यै आएँ। किन कि मलाई

सानचो थिएन। तब मैले तिमीहरूमा सुसमाचार प्रचार गरें। ^{१४}मेरो बिसञ्चो तिमीहरूलाई भार बन्यो। तर तिमीहरूले म प्रति घृणा दर्शाएनौ। तिमीहरूलाई छोड्न मलाई वाध्य गरेनौ। तिमीहरूले मलाई यस्तो स्वागत गर्खौ कि म परमेश्वरबाट आएको दूत नै हुँ। तिमीहरूले मलाई स्वयं येशू ख्रीष्टलाई भै स्वीकार्खौ। ^{१५}त्यसबेला तिमीहरू खुबै प्रसन्न थियौ। कता अल्पियो त्यो खुशी अहिले? मलाई संभना छ हुनसक्ने सब किसिमको सहायता मलाई दियो। यदि सम्भव हुन्थ्यो भने आफ्नो आँखा पनि निकाल्थ्यौ अनि मलाई दिन्थ्यौ। ^{१६}के अहिले म तिमीहरूको शत्रु भएको छु किनकि म सत्य बोल्छु?

^{१७}ती मानिसहरू तिमीहरूमाथि खुबै चासो राख्दैछन्, तर तिनीहरूको मनसाय राम्रो छैन। तिमीहरूको लागि त्यो राम्रो होइन। तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरू हाम्रो विरोधमा खडा हौ। तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरूले तिनीहरूलाई मात्र पछ्याउनु अनि अरूलाई होइन। ^{१८}जब मानिसहरूले तिमीमा चासो लिन्छन भने, त्यो सधैं राम्रो छ यदि उद्देश्य राम्रो छ भने। त्यो सधैं सत्य हो, म तिमीहरूसित हुँदा होस् कि नहुँदा होस्। ^{१९}मेरा साना बालकहरू हो! जन्म दिदा आमालाई जस्तो प्रसुति पीडा हुन्छ, मलाई पनि त्यस्तै पीडा अनुभव भइरहेछ। तिमीहरू ख्रीष्ट जस्तै नहोउजेल म त्यही पीडा अनुभव गरिँने रहन्छु। ^{२०}मलाई लाग्छ यदि म अहिले तिमीहरूसित हुँदा हुँ, त म मेरो स्वरको लय नै बदल्ने थिएँ, किन कि म अन्योलमा परेको छु।

हागार र सारको उदाहरण

^{२१}तिमीहरूमध्ये कतिजना मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा रहन चाहन्छौ। भन त, व्यवस्थाले के भन्छ तिमीहरू सुन्दैनौ? ^{२२}धर्मशास्त्रले भन्छ, अब्राहामका दुइ छोराहरू थिए। तिनीहरूमध्ये एउटाकी आमा कमारी थिई र अर्को चाँहिकी आमा मुक्त स्त्री थिई। ^{२३}अब्राहामको कमारी पट्टिको छोरो सामान्य मानव रूपले जन्मेको थियो भने मुक्त स्त्री पट्टिको छोरो परमेश्वरले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार जन्मेको थियो।

^{२४}यो सत्य कथाले हाम्रो अघि एउटा चित्र खडा गर्छ। ती दुइ स्त्रीहरू परमेश्वर र मानिस बीचको करार (अनुबन्ध) स्वरूप हुन्। एउटा करार सौने पाहाड* को परमेश्वरले बनाएको व्यवस्था हो। यस संभौताको

अधीन रहने मानिसहरू कमारा जस्ता हुन्। हागार नाउँकी आमा त्यही करार जस्तो हो। ^{२५}हागार अरब देशमा सौने पाहाड जस्तो हो र उ यरूशलेमको वर्तमान नगरको यहूदीको प्रतिरूप हो। यो नगर एउटा कमारा हो र यसका मानिसहरू (यहूदी) कमाराहरू हुन्। ^{२६}तर स्वर्गीय यरूशलेम एउटी मुक्त नारीको प्रतीक हो। यिनी हाम्री माता हुन्। ^{२७}धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“खुश होऊ हे बाँधी नारी जसले कुनै बालकलाई जन्म दिन सकिनौ हर्षले कराऊ, जोडले चिच्याऊ कि प्रसव पीडा तिमीले कहिल्यै अनुभव गरिनौ। त्यो नारी जसको पति छैन, उसैका धेरै सन्तान होलान्, पतिसितै रहने स्त्रीको बरू त्यतिका छोरा-छोरी नहोलान्।”

यशैया ५४:१

^{२८-२९}अब्राहामको एउटा छोरो सामान्य रूपले जन्मेको थियो। अर्को छोरो परमेश्वरको प्रतीज्ञा अनुसार आत्माको शक्तिले जन्मेको थियो। मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरू पनि ती इसहाक जस्तै प्रतीज्ञाका छोरा-छोरीहरू हो। सामान्य रूपमा जन्मने छोरोले अर्को छोरासँग दुर्व्यवहार गरेको थियो। आज पनि त्यस्तै भइरहेछ। ^{३०}तर धर्मशास्त्रले के भन्छ? “कमारी र उसको छोरोलाई निकालि देऊ! मुक्त स्त्रीको छोरोले आफ्ना पिताका सबैथोक पाउने छ। तर कमारीको छोरोले केही पाउने छैन।”* ^{३१}यसैकारण मेरा दाजु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो! हामी कमारीको छोरा-छोरी होइँनौ। हामी स्वतंत्र स्त्रीका छोरा-छोरीहरू हौं।

अहिले हामी मुक्त छौ

५ ख्रीष्टले हामीलाई स्वतंत्र बनाउनु भयो, साहासी होऊ। बदली भएर व्यवस्थाकै कमारा नबन। सुन! म पावल हुँ। म भन्छु, यदि खतना गरी तिमीहरू फेरि (व्यवस्थामै) फर्कन्छौ भने तिमीहरूका लागि ख्रीष्ट असल हुनुहुन्न। ^३फेरि म प्रत्येकलाई चेताउनी दिन्छु, यदि खतना गर्न राजी छौ भने तिमीहरूले

सौने पाहाड अरब देशको एउटा पाहाड जहाँ परमेश्वरले मोशालाई आफ्ना व्यवस्थाहरू दिएका थिए (प्रस्थान १६ र २०)।

“कमारी ... पाउने छैन” उत्पत्ति २१:१०।

मोशाको सबै व्यवस्था पालन गर्नु वाध्य हुने छौं।^५ यदि व्यवस्थौ मानेर धर्मी हुनखोज्छौ भने ख्रीष्टसितको तिमीहरूको जीवन शेष भयो। तिमीहरू परमेश्वरको अनुग्रहदेखि बाहिर निस्क्यौ।^६ हाम्रो लागि भने, विश्वासद्वारा मात्रै परमेश्वरको धर्मी बन्ने आशा गर्न सकिन्छ। अनि त्यो आशा आत्माबाट पाउन हामी पखिबसेका छौं।^७ कोही ख्रीष्ट येशूमा छ भने त्यसको खतना भएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। तर मुख्य कुरो त हो विश्वास, जुन प्रेमबाट आफै अभिव्यक्त हुन्छ।

^८ तिमीहरू राम्रो दौड दौडि रहेथ्यौ। सत्य पालना गरिहेका थियौ। सत्य बाटो हिंडनमा तिमीहरूलाई कसले रोक्यो? ^९ यो रोकावट तिमीलाई परमेश्वरबाट भएको होइन जसले तिमीहरूलाई छान्नुभयो।^{१०} होशियार होऊ, “अलिकति खमीरले पनि जम्मै पीठोको डल्लालाई फुलाउँछ।”^{११} मलाई परमेश्वरले पुरा भरोसा दिन्छन् कि तिमीहरूले त्यस्तो विचारलाई स्वीकार्नै छैनौ। त्यस्ता विचारमा कसैले तिमीहरूलाई अल्मल्याउँदै छ। ऊ जो सुकै होस् दण्ड पाउने नै छ।

^{१२} मेरा दाजु-भाइहरू हो! मानिसले खतना गर्नुपर्छ भनेर मैले सिकाएको छैन। त्यस्तै सिकाउँदैछु भने, फेरि मेरो खेदो किन गरिन्छ? मैले मानिसहरूलाई खतना गर्न सिकाएकै हो भने ख्रीष्टबारे मेरो प्रचारमा कुनै समस्या नै बन्ने थिएन। यदि मैले खतना गर्न मानिसहरूलाई सिकाई रहेको छैन भने, तब क्रूसको विषयमा मेरो शिक्षा कुनै समस्या नै होइन।^{१३} म त चाहन्छु, कसैले खतनाको दुःख बेसाउँछ भने तिमीहरू आफ्नो काममा अघि बढ्दै जाऊ अनि तिनीहरू नै खसी बन्नु।

^{१४} मेरा दाजु-भाइ, विदी-बहिनीहरू हो! परमेश्वरले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र बन्न बोलाउनु भएको हो। तर त्यस स्वतन्त्रतालाई आफ्नो पापपूर्ण विचार गर्ने बहाना नबनाऊ। तर आपसमा प्रेमको बर्तालाप गर।^{१५} सम्पूर्ण व्यवस्था यही एक आदेशमा समेटिएको छ: “आफूले आफूलाई जस्तो प्रेम गर्छौ त्यस्तै प्रेम अरूलाई पनि गर।”^{१६} तर आपसमा पिटापिट र च्याताच्यात गर्खौ भने, अन्तमा तिमीहरू आपसमै नाश हुने छौ।

आत्मा र मानवता

^{१७} यसैले म भन्छु: आत्मा अनुसार बाँच। त्यसो

गर्खौ भने तिम्रा पापपूर्ण स्वभावले चाहेको खराब काम गर्ने छैनौ।^{१८} हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले यस्तो कुरो चाहन्छ जुन आत्माको विरुद्ध हुन्छ। अनि आत्माको चाँहि यस्तो कुरो चाहन्छ जुन हाम्रो पापपूर्ण स्वभावको विरुद्ध हुन्छ। यी दुइ कुराहरू एक अर्कासित विपरीत छन्। यसैकारण तिमीले साँच्चै गर्नु चाहेको कुरो गर्न सक्तैनौ।^{१९} तर आत्माबाट डोरियो भने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा रहने छैनौ।

^{२०} हाम्रा पापपूर्ण स्वभावले खराबी गर्छ जो यी हुन: यौन पाप, अशुद्धता, अनेतिकता, ^{२१} मूर्ति-पूजा, तन्त्र-मन्त्र, दुश्मनी, भै-भगडा, इर्ष्या, क्रोध, स्वार्थ, फूट, गुटबन्दी, ^{२२} डाह, मदपान, मोजमज्जा र यस्तै अरूहरू। मैले पहिले पनि चेताउनी दिएकै हुँ र अहिले पनि दिन्छु: जसले यस्ता कामहरू गर्छन् ती परमेश्वरको राज्यमा जाने छैनन्।^{२३} तर आत्माको प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वस्तता, ^{२४} नम्रता, संयम दिदछ। यी कुराहरू भूल हुनु भन्ने कुनै व्यवस्थामा छैन।^{२५} ख्रीष्ट येशूमा हुनेहरूले आफ्ना यस्ता पापपूर्ण स्वभावहरूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएका हुन्छन्। तिनीहरूले आफ्ना वासना र अशुभ कामना जो तिनीहरूको पाप स्वभावले चाहन्छ, त्यागी सेकेका हुन्छन्।^{२६} आत्माबाट हामीले नयाँ जीवन पाउँदछौं। जीवनको पथ प्रदर्शनको निमित्त हामीले आत्मालाई पछ्याउनु पर्छ। हामी रूमाले हुनुहुँदैन।^{२७} हामीले अर्कलाई चम्काउनु हुँदैन। र हामीले एक-अर्काको डाह गर्नु हुँदैन।

एक अर्कलाई सघाऊ

६ दाजु-भाइ र विदी-बहिनीहरू हो! तिमीहरूमध्ये कसैले भूल गर्न सक्छौ। तिमीहरूमा जो आत्मिक छौ भूल गर्ने मानिसकहाँ जाऊ र उसलाई नम्रतापूर्वक ल्याऊ। यो काम नम्र बनेर गर्नु पर्छ। तर होश गर! ताकि तिमी पनि पापतिर नतामिनु सक्छौ।^१ एक-अर्काको दुःखमा सहायता गर। यसो गर्खौ भने तिमीले ख्रीष्टको व्यवस्थालाई साँचोसित पालना गरेका हुने छौ।^२ यदि कोही मान्य नहुँदा-नहुँदै पनि आफूलाई मान्य नै संभन्छ भने उसले आफैलाई धोखा दिइरहेको छ।^३ कसैले आफ्नै प्राप्ति अर्काकोसित तुलना नगरोस्। आफ्नो काम आफैले जाँचोस्। तब मात्र ऊ गर्वित हुनसक्छ।^४ प्रत्येकले आफ्नो अभिभारा आफै स्वीकार गरोस्।

^६जसले परमेश्वरको शिक्षा लिइरहेको छ उसले आफूमा भएको सबै सद्गुणहरू आफ्ना प्रशिक्षकहरूमा बाँडोस्।

जीवन खेत रोपे जस्तो हो

^७आफूले आफैलाई धोखा नदेऊ, तिमी परमेश्वरलाई ठग्न सक्दैनौ। मानिसले जे रोप्यो त्यही फल्यो। ^८यदि कसैले आफ्नै पापपूर्ण खेतमा खेती गर्छ भने उसले विनाश उब्जाउँछ। तर कसैले आत्माको खेतमा खेती गर्छ भने उसले आत्माबाट अनन्त जीवन उब्जाउँछ। ^९राम्रा काम गर्नामा हामी थाक्नु हुँदैन। यदि हामी कर्म गर्न रोकिएनौ भने ठीक समयमा हामी बाली उठाउन पाउँछौ। ^{१०}जब हामीले अवसर पाउँछौ, सबैलाई सहायता गरौं। विशेष गरी तिमीहरूलाई जो विश्वासी परिवारका छन्।

पावल आफ्नो पत्र समाप्त गर्छन्

^{११}यो म आफै लेख्दैछु। हेर, कतिलामो चिट्ठी म लेख्छु। ^{१२}कसैले तिमीहरूलाई खतना गर्न कर लगाउला। अरूले तिनलाई मान्नु भन्ने आशामा मात्र तिमीहरूले

त्यसो गर्छन्। ख्रीष्टको क्रूसलाई मात्र मान्दा तिमीहरूको खेदो होला कि भनेर ती डराउँछन्। ^{१३}जसले खतना गराउन बल दिन्छन्, तिमीहरू आफै व्यवस्था मान्दैनन् तर तिमीहरूलाई खतना भने गराउन चाहन्छन्। यदि तिमीहरू आफ्नो इच्छा पुरा गराउन सके तिमीहरू आफूमा गर्व गर्छन्। ^{१४}म चाहिँ त्यस्ता कुरामा गर्व गर्दिन भन्ने आशा गर्छु। म हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको क्रूसमा गर्व गर्छु। क्रूसद्वारा संसार मेरो लागि मरेको छ र संसारको लागि म मरिसकेको छु। ^{१५}खतना गर्नु कि न गर्नु त्यो कुनै महत्वपूर्ण कुरा होइन। महत्वपूर्ण कुरा हो परमेश्वरले बनाएको नयाँ मानिस हुनु। ^{१६}यो व्यवस्था पालन गर्ने परमेश्वरका सम्पूर्ण जनहरू अनि परमेश्वरका जन्मै मानिसहरू प्रति शान्ति र करुणा रहोस्।

^{१७}अब उसो कसैले मलाई धेरै कष्ट नदेऊ। मेरो शरीरभरि चोटका दागहरू छन्। यी दागहरूले प्रमाण गर्छ कि म ख्रीष्ट येशूकै हुँ।

^{१८}मेरा दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मामा रहिरहोस् भनी म प्रार्थना गर्छु। आमिन।

एफिसीहरूलाई पावलको पत्र

१ परमेश्वरको इच्छा अनुसार प्रेरित* बनेको पावलबाट परमेश्वरका पवित्र जनहरूलाई जो एफिससमा छन् तथा ख्रीष्ट येशूमा विश्वास राख्नेहरूलाई लेखछ।

हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट सबैलाई अनुग्रह र शान्ति होस।

ख्रीष्टमा हुनेहरूलाई आत्मिक आशिष

उहाँले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा प्रत्येक ख्रीष्टमा रहेको आत्मिक आशिष दिएका छन्। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता परमेश्वरमा प्रशंसा।^१ ख्रीष्टमा हुने हामीलाई परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्न भन्दा पहिल्यै छान्नुभयो किनभने परमेश्वरले आफ्नो सामुन्ने निर्दोष र पवित्र जन रहन सक्न भनी हामीलाई प्रेमले छानेका हुन्।^२ अनि संसारको सृष्टि हुन भन्दा पहिल्यै परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्ट द्वारा आफ्ना बालकहरू बनाउने निश्चय गरे। यो उहाँको इच्छा थियो। यसैमा उनी प्रसन्न थिए।^३ उनको यही आश्चर्यजनक अनुग्रहको कारण उनी प्रशंसनीय छन्। आफ्ना प्यारा पुत्र जसलाई उनले माया गर्छन् परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो अनुग्रह प्रशस्त दिए।^४ हामी जो ख्रीष्टमा छौं उहाँका रगतबाट मुक्त गराएका छौं। परमेश्वरकै असीम अनुग्रहले आफ्ना पापहरूबाट हामीले क्षमा पाएका छौं।^५ परमेश्वरले ज्ञान र समभसँग यो अनुग्रह अत्यन्तै उदारतापूर्वक दिनुभयो।^६ आफ्ना गुप्त योजना हामीलाई जनाएका छन्। परमेश्वर यही चाहन्थे र उहाँले यो ख्रीष्टद्वारा गर्ने योजना गरे।^७ ठीक समयमा आफ्नो योजना पूर्ण गर्ने परमेश्वरको उद्देश्य हो। स्वर्ग र पृथ्वीका सबै थोक ख्रीष्टको अगुवाईमा ख्रीष्टमा एकत्र गर्ने उनको योजना थियो।

^८ परमेश्वरका जन बन्न ख्रीष्टमा हामी छानिएका छौं। उनको इच्छा र योजना अनुसार परमेश्वरले हामीलाई उनको मानिस बनाउनु चाहन्थे। उनले प्रत्येक चीज नै

आफ्नो इच्छा सँग मिल्ने बनाउँछन्।^९ ख्रीष्टमा आशा राख्ने हामी पहिलो जन हौं। अनि हामी छानिएका हौं ताकि उनको महिमामा हामीले प्रशंसा ल्याउन सकौं।^{१०} तिमीहरू पनि त्यस्तै हौं। तिमीहरूले आफ्नो मुक्तिको बारेमा सौँचो शिक्षा-सुसमाचार सुनि हाल्यौं। सुसमाचार सुनेपछि तिमीहरूले ख्रीष्टमा विश्वास गर्यौं। अनि परमेश्वरले आफ्नो विशेष छाप तिमीहरूमा लगाए र तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा दिए जुन उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो।^{११} पवित्र आत्मा चाँहि परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई प्रतिज्ञा गरेका कुराहरू पाउँछौं नै भन्ने एउटा जमानत हो। यसले परमेश्वरमा हुनेहरूलाई पूर्ण स्वतंत्रता दिनेछ। यी सब को उद्देश्य हो परमेश्वरको महिमाको प्रशंसा ल्याउनु।

पावलको प्रार्थना

^{१२-१६} त्यसैले मेरा प्रार्थनाको समयमा म सधैं तिमीहरूलाई संभन्धु र तिमीहरूको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु। मैले त्यसै बेलदेखि यसो गर्न थालेको हुँ जब मैले प्रभु येशूमा तिमीहरूको विश्वास र परमेश्वरका सबै मानिसहरू प्रति तिमीहरूको प्रेम बारे सुनें।^{१७} म सधैं हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका महिमामयी पिता परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्दछु कि उहाँले तिमीहरूलाई यस्तो आत्मा दिऊन् जसले परमेश्वरको बारेमा ज्ञान र दृष्टि होस् र उहाँलाई पुरै बुझ्न सक्ने बनाओस्।^{१८} म प्रार्थना गर्दछु, कि उहाँले तिमीहरूको हृदयको आँखा खोलि दिऊन् ताकि तिमीहरू आशालाई चिन्न सक जसको निम्ति परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुने। अनि परमेश्वरले आफ्ना पवित्र जनहरूलाई वचन दिनुभएको आशिष कति सम्पन्न र महिमाशाली रहेछ त्यो पनि जान्नेछौं।^{१९} अनि हामी विश्वास गर्नेहरूका लागि परमेश्वरको शक्ति अति महान छ भन्ने कुरो पनि बुझ्ने छौं।^{२०} त्यही महा शक्ति द्वारा परमेश्वरले ख्रीष्टलाई

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

मृत्युबाट उठाएका थिए र स्वर्गमा उनले आफ्नो दाहिनेपट्टि राखेका थिए। ^{२१}परमेश्वरले ख्रीष्टलाई सबै शासक, अधिकारी, शक्तिशाली राजाहरूभन्दा पनि बढ्ता महत्वपूर्ण बनाए। कुनै यो संसारको दास अथवा भविष्यको संसारको दास, कुनै पनि शक्ति भन्दा ख्रीष्ट महत्वपूर्ण छन्। ^{२२}परमेश्वरले हरेक कुरालाई ख्रीष्टको अधीनमा राखिदिए अनि मण्डलीको हरेक कुरामा उनले ख्रीष्टलाई नै सर्वोच्च अधिकारी बनाए। ^{२३}मण्डली भनेको ख्रीष्टको शरीर हो। मण्डली ख्रीष्टले परिपूर्ण छ जसले सब थोक सब तरहले भरपूर गरिदिन्छन्।

परमेश्वरको यो एउटा उपहार हो। ^{२४}तिमीहरू आफ्नो काम-कुराले बाँचेका हुँदै होइनौ। यसैले कसैले यसको गर्व गर्न सक्दैनौ। ^{२५}हामी जस्तो छौं त्यस्तो परमेश्वरले नै बनाएका हुन्। ख्रीष्ट येशूमा असल काम गर्नलाई हामीलाई नयाँ जीवन दिइएको छ। हाम्रा लागि ती राम्रा कर्महरू परमेश्वरले अधिवाटे मिलाएका हुन्छन्। राम्रा काम गर्दै हामीहरू बाँचौं भनेर परमेश्वरले यसो गरेका हुन्।

ख्रीष्टमा एक

^१तिमीहरू अ-यहूदी भएर जन्म्यौ। यहूदीहरूले तिमीहरूलाई “खतनाहीन” भन्छन्। तिमीहरूलाई ‘अशिशनेदित’ भन्ने यहूदीहरू आफूलाई चाहिँ खतनाका भन्छन्। तिनीहरूको शरीर मानव हातले खतना गरिएको छ। ^२यद्यपि रहोस्, बितेका दिनहरूमा तिनीहरू ख्रीष्ट विनाका थियौ। तिमीहरू इस्राएलका नागरिक थिएनौ। अनि प्रतिज्ञाको अनुबन्ध तिमीहरूसित थिएन जुन परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूसित गरेका थिए। तिमीहरू आशा बिनाको संसारमा बाँचेका थियौ र तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दैनथियौ। ^३हो, एक समयमा तिमीहरू परमेश्वरदेखि टाढा थियौ। तर अहिले तिमीहरूलाई परमेश्वरको खुबै नजिक ल्याइएको छ। ख्रीष्टको रगतद्वारा तिमीहरूलाई परमेश्वरको खुबै नजिक ल्याइएको छ। ^४ख्रीष्टको कारणले अहिले हामीले शान्ति पाएका छौं। ख्रीष्टले हामी दुवैलाई एक बनाएका थिए। यहूदी र अ-यहूदीहरू बीचमा पर्खाल लागे जस्तै छुट्टिएका थिए। तिनीहरू आपस्तमा घृणा गर्थे। तर ख्रीष्टले आफ्नै शरीरले घृणाको पर्खाल भत्काइदियो भयो। ^५यहूदी नियममा धेरै विधान र आज्ञाहरू थिए। तर ख्रीष्टले व्यवस्थालाई समाप्त गरिदिए। मानिसहरूका यी दुइ अलग समूहलाई आफुमा एउटै नयाँ मानिस बनाउने र यसरी शान्ति ल्याउने ख्रीष्टको उद्देश्य थियो। ^६कूसद्वारा ख्रीष्टले दुइ समूह बीचको घृणा समाप्त गरिदिए अनि तिनीहरूलाई एउटा शरीरमा सम्मिलित गराउनुभयो। ख्रीष्टले तिनीहरूलाई परमेश्वरतिर तान्न चाहान्थे। उहाँले यो कामको घृणा कूसमा मारेर गरे। ^७ख्रीष्ट आए अनि तिमीहरू बीच शान्तिको प्रचार गरे जो परमेश्वरदेखि टाढा थियौ। अनि तिनीहरूलाई शान्तिको प्रचार गरे जो परमेश्वरको नजिक थिए। ^८हो, ख्रीष्ट मार्फत हामी सबैलाई एक आत्माद्वारा पिताकहाँ आउने अधिकार दिइयो।

मृत्युदेखि जीवन

२ बितेका दिनहरूमा आफ्ना पापहरू र परमेश्वर विरोधी कर्महरूले गर्दा तिमीहरूका आत्मिक जीवन मृत थियो। ^२हो पनि, अधि तिमीहरू त्यस्तै पापहरूमा बसेका थियौ। तिमीहरूले सांसारिक मानिसहरू भँदै बाँचिरहेका थियौ। तिमीहरूले वायु मण्डलको दुष्ट शक्तिहरूको शासकलाई पछ्यायौ। अभै पनि परमेश्वरलाई नमान्नेहरूमा त्यही आत्माले काम गर्दैछ। ^३एका दिनहरूमा हामीहरू पनि सबै ती मानिसहरू जस्तै बाँचेका थियौं। हामी आफ्नो पापमय प्रकृतिलाई खुशी पार्ने कोशिशमा थियौं। हाम्रा प्रवृत्ति र मनले चाहे अनुसार नै हामी सबकुरो गर्थ्यौं। हामी दुष्ट मानिस थियौं। हामी जुन प्रकारले रहेका थियौं हाम्रो पापले गर्दा त हामीले परमेश्वरको क्रोध भोग्ने पर्ने थियो। हामी अरू जस्तै थियौं।

^४तर परमेश्वरको कृपा महान छ अनि परमेश्वरले हामीलाई खुबै माया गर्छन्। ^५हाम्रो पापहरूको कारणले हामी आत्मिक रूपले मृत थियौं। तर परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसित नयाँ जीवन दिए। हामीहरू परमेश्वरको अनुग्रहले नै बचाइएका छौं। ^६अनि परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसितै उठाएर आफूसित स्वर्गीय ठाउँमा बसाए। यसो हुनका कारण हामी ख्रीष्ट येशूमा सम्मिलित भएकोले हो। ^७भविष्यमा आउने सबै सन्तानलाई आफ्नो अनुग्रह कति सम्पन्न छ भन्ने अगाध दौलत देखाउनलाई परमेश्वरले यसो गरेका हुन्। ख्रीष्ट येशूमा हुने हामीहरू प्रति दयावान बेर परमेश्वरले त्यो अनुग्रह देखाउँछन्। ^८तिमीहरू अनुग्रहले बचाइएका छौं। अनि त्यो अनुग्रह विश्वासद्वारा पाएका हौ। तिमीहरू आफैले तिनीहरूलाई बचाएनौ।

^{१६}यसकारण अब तिमीहरू पाहुना र परदेशी होइनौ। तिमीहरू पनि परमेश्वरका पवित्र जनसितै नागरिक बनेका छौ। तिमीहरू परमेश्वरका परिवारका सदस्यहरू सित पनि मिलेका छौ। ^{२०}तिमी विश्वासीहरू परमेश्वरका भवन हौ जुन प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूद्वारा जग बसाइएको घडेरीमा बनाइएको छ। ख्रीष्ट स्वयं भवनका जग-ढुंगा हुन्। ^{२१}त्यो सम्पूर्ण भवन ख्रीष्टमा गाँसिएको छ। यो प्रभुमा पवित्र मन्दिर बनेर बढ्दछ। ^{२२}अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पनि अरूहरूसितै निर्मित छौ। आत्माद्वारा तिमीहरू पनि यस्तो एउटा स्थान बनिदैंछौ जहाँ परमेश्वर बस्छन्।

अन्यजातीहरूमा पावलको काम

३ यसर्थ म, ख्रीष्ट येशूको कैदी हुँ, र तिमीहरूको पनि एक कैदी जो यहूदीहरू होइनौ। ^२अवश्य तिमीहरू जान्दछौ कि परमेश्वरले आफ्ना अनुग्रहले तिमीहरूलाई सहायता गर्न मलाई यो काम सुम्पेका छन्। ^३परमेश्वरले मलाई आफ्नो गुप्त योजना दर्शाउनु भयो। यसबारे मैले केही लेखिसकेकै छु। ^४अनि मैले लेखेका ती कुराहरू पढ्यौ भने ख्रीष्ट बारेको गुप्त सत्यता मैले बुझेको रहेछु भन्ने तिमीहरू जान्नसक्छौ। ^५अधि-अधिका मानिसहरूलाई त्यो गुप्त सत्यता दर्शाइएको थिएन तर अहिले आत्माद्वारा त्यो गुप्त रहस्य उहाँको पवित्र प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूलाई दर्शाइएको छ। ^६गुप्त सत्यता यही हो: परमेश्वरले आफ्ना यहूदी मानिसहरूलाई दिएका त्यही कुराहरू अ-यहूदीहरूले पनि पाउनेछन्। अ-यहूदीहरू यहूदीहरूसितै एक जीउमा समाहित हुनेछन् अनि ख्रीष्ट येशूमा दिइएको परमेश्वरको वचनको सहभागी हुनेछन्। सुसमाचारको कारणले अ-यहूदीहरूले यी सबै पाउनेछन्।

^७परमेश्वरको विशेष अनुग्रहले, म सुसमाचारको एक जना सेवक बनौं। उहाँले आफ्नो शक्तिद्वारा मलाई यो अनुग्रह दिनुभएको छ। ^८परमेश्वरका मानिसहरूमध्ये म सबभन्दा तुच्छ हुँ। तर उहाँले मलाई ख्रीष्टको अनन्त धनरूपी सुसमाचार बारे अ-यहूदीहरू माफ प्रचार गर्ने यो उपहार दिए। त्यस धनको महिमा बुझिनसक्नुको छ। ^९अनि परमेश्वरले मलाई उनको गुप्त सत्यताको योजना बारे सबै मानिसलाई भनि दिने काम दिनुभयो, त्यो सत्यता आदि कालदेखि नै उनमा लुकेको थियो। उनै परमेश्वर हुन् जसले सब कुछ सृष्टि गरे। ^{१०}उहाँको

उदेश्य थियो कि स्वर्गीय ठाँउका जन्मै शासकहरू र अधिकारीहरूले परमेश्वरले आफ्नो ज्ञान विभिन्न प्रकारले प्रदर्शन गर्नुहुन्छ भन्ने जानून्। ^{११}युगौं अधि परमेश्वरले बनाउनुभएको योजना अनुसार यो गरिएको छ। आफूले योजना गरेकै अनुरूप उहाँले यो गर्नुभयो। उनले यो हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशू मार्फत गरे। ^{१२}ख्रीष्टमा हामीहरू परमेश्वरको अधि निर्भय साथ विश्वाससित उभिन सक्छौं। ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा हामी यो गर्न सक्छौं। ^{१३}यसैले म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, तिमीहरूका कारण, मेरा कष्टहरू देखेर तिमीहरूले हरेश खानु हुँदैन र आशा पनि मान्नुहुँदैन। मेरा कष्टहरूले तिमीहरूमा आदर ल्याउने छ।

ख्रीष्टको प्रेम

^{१४}यसर्थ, पिताअधि प्रार्थनामा म भुक्छु। ^{१५}स्वर्गको र पृथ्वीको प्रत्येक परिवारले उहाँबाट नै यसको नाम लिन्छ। ^{१६}म पितालाई आफ्नो महिमाय्ती सम्पत्ति अनुसार तिमीहरूलाई शक्ति प्रदान गर्न प्रार्थना गर्दछु, जसमा कि आफ्ना आत्मामा तिमीहरू दरिला बन्न सक्छौ। उहाँको आत्माद्वारा उहाँले तिमीहरूलाई त्यो शक्ति दिनेछन्। ^{१७}तिमीहरूका विश्वासको कारणले ख्रीष्ट तिमीहरूका हृदयमा बसून् भनी म प्रार्थना गर्दछु। म प्रार्थना गर्दछु, ख्रीष्टको प्रेमको महानता बुझ्न शक्ति परमेश्वरका सबै मानिसहरूले पाऊन्। ^{१८}अनि प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरका जन्मै तिमीहरूलाई र परमेश्वरको पवित्रजनले ख्रीष्टको प्रेमको महानता बुझ्ने शक्ति पाउन। म यो पनि प्रार्थना गर्छु कि उहाँको प्रेमको चौडाइ, लमाइ, उचाइ अनि गहिराइ तिमीहरूले बुझ्न सक। ^{१९}ख्रीष्टको प्रेम मानव समभदारी देखि बाहिर छ। तर तिमीहरूले त्यो प्रेम बुझ्न सक भन्ने मेरो प्रार्थना छ। तब नै तिमीहरू परमेश्वरको पूर्णताले परिपूर्ण हुने छौ।

^{२०}परमेश्वरको शक्ति जो हामी भित्र काम गरिरहेको छ, त्यसले हामीले याचना गरेको वा कल्पना गरेको भन्दा धेरै गर्न सक्छ। ^{२१}मण्डलीमा अनि ख्रीष्ट येशूमा सदा सर्वदा र युग-युगमा उहाँको महिमा भइरहोस्। आमिन।

शरीरमा एकता

४ म कैदमा छु किन कि म प्रभुको हुँ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनका मानिस बन्न छाने। अब म

तिमीहरूलाई परमेश्वरका मानिस भएर कसरी बस्नु पर्छ त्यो बताउछु।^२सँधै नम्र र कोमल बन। धैर्य बन र आपस्तमा प्रेम पूर्वक रह।^३आत्मा मार्फत तिमीहरू शाक्तिपूर्वक एक-अर्कामा सम्बन्धित छौ। शाक्तिको बन्धनले यस सम्बन्धलाई अटूट राख्ने भरसक कोशिश गर।^४शरीर एउटै छ र आत्मा एउटै छ। आशा पनि एउटै छ जसकोलागि परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाए।^५एउटै प्रभु, एउटै विश्वास र एउटै बपतिस्मा छ।^६परमेश्वर एउटै छन् जो सबका पिता हुन्। उहाँ सर्वोपरी हुनुहुन्छ, हरेक कुराबाट काम गर्छन्, अनि हरेकमा हुनुहुन्छ।

^७ख्रीष्टले हामी प्रत्येकलाई एक-एकवटा विशेष उपहार दिएकाछन्। प्रत्येकले त्यही उपहार पाएको छ जुन उहाँले दिन चाहेका थिए।^८त्यसैले शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ:

“उहाँ माथि आकाशमा जानुभयो, आफूसित बन्दीहरू लानु भयो अनि उहाँले मानिसलाई उपहारहरू दिनुभयो।”

भजनसंग्रह ६८:१८

^९“उहाँ माथिजानु भयो” भन्दा के बुझ्न सकिन्छ? यसको अर्थ, पहिले उहाँ तल पृथ्वीमा आउनु भयो।^{१०}येशू तल आए र उनी नै हुन जो माथि गए। उनी सबभन्दा अल्गो आकाशमा गए। त्यो आफुमा पूर्णहोस् भनेर ख्रीष्टले यस्तो गर्नुभयो।^{११}अनि ख्रीष्ट हुन जसले मानिसहरूलाई उपहारहरू दिनुभयो जब उहाँले दिनुहुँदै कसैलाई प्रेरितहरू, कसैलाई अगमवक्ताहरू, कसैलाई प्रचारकहरू, कसैलाई गोठाला र कसैलाई शिक्षक बनाउनुभयो।^{१२}ख्रीष्ट-परिवारलाई मजबूत बनाउन भनी परमेश्वरका मानिसहरूलाई आफ्नो सेवामा तयार पार्न ख्रीष्टले ती उपहारहरू दिनुभयो। यसले गर्दा ख्रीष्टको शरीर ताकि ख्रीष्टको शरीर बलियो बनियोस।^{१३}हामी सबै एउटै विश्वासमा नबन्धौं, परमेश्वरको पुत्रलाई पूर्णरूपले नचिनुजेल, हामी परिपक्व मानिस नबनिउजेल, हामी ख्रीष्ट जस्तै उन्नत नहुजेल र उहाँको पूर्णता प्राप्त नगरुजेल यो काम गरि नै रहनुपर्छ।

^{१४}तब हामी नानीहरू जस्तो हुने छैनौं। हामी छालमा जहाजले यता र उता छल्काइएका मानिसहरू जस्ता हुने छैनौं। हामी प्रत्येक नयाँ शिक्षाद्वारा प्रभावित हुने छैनौं जसले हामीलाई धोका दिने प्रयास गर्छ। ती मानिसहरूले चलाकसँगै कार्य गर्छन् र मानिसहरूलाई भूल बाटामा

तान्न हर प्रकारको चेष्टा गर्छन्।^{१५}तर, हामी प्रेमपूर्वक सत्य बोल्छौं। तर हामी हर तरहेले ख्रीष्ट जस्तै नहुजेल बझिरहनेछौं। ख्रीष्ट शिर हुन् र हामी शरीर हौं।^{१६}सम्पूर्ण शरीर ख्रीष्टद्वारा थेगिएको छ। शरीरको प्रत्येक अंग एक-अर्कामा जोडिएको छ र शरीरको जोडतीले एक गरेको छ। प्रत्येक अंगले आ-आफ्नै काम गर्छ। अनि यसैले सम्पूर्ण शरीर विकसित गर्छ र प्रेममा दृढ हुन्छ।

बाँच्ने तरिका

^{१७}म यो भन्छु र प्रभुको सम्बन्धमा चेतावनी दिन्छु: परमेश्वरलाई नचिनेहरू जस्तो भएर नबस। तिनीहरूका विचार निकम्मा हुन्छन्।^{१८}ती केही बुझ्न सक्दैनन्, अनि केही जान्दैनन् किन कि तिनीहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन् त्यसैले परमेश्वरले दिएको जीवन जस्तो तिनीहरूको जीवन हुँदैन।^{१९}दलजा अनुभव गर्ने क्षमता तिनीहरूले गुमाएका छन्। कुकर्म गर्न मै तिनीहरूका जीवन पूर्णरूपले लागेका छन्। हर प्रकारको नीच काम गर्न ती सधै तम्सन्छन्।^{२०}तर तिमीहरूले सिकेको ख्रीष्टको कुरा त्यस्तो होइन।^{२१}म जान्दछु, तिमीहरूले ख्रीष्टको बारेमा सुनेका छौं अनि तिमीहरू उनमा छौ, यसर्थ तिमीहरूले सत्यता सिक्यौं हो, खासमा, सत्यता येशूमा छ।^{२२}तिमीहरूलाई आफ्नो पुरानो स्वभाव छोड्न सिकाइयो। त्यसको अर्थ, अधिका दिनहरूमा पछ्याइ हिँडेको कुमार्गलाई तिमीहरूले त्याग्नुपर्छ। त्यो स्वभाव त्यसैका धोखापूर्ण इच्छाहरूले त्यसलाई थोत्रा बनाइसकेका छन्।^{२३}तिमीहरू आफ्ना मन र आत्मामा नयाँ बनाइनु पर्छ।^{२४}तिमीहरू नयाँ व्यक्ति बन्नुपर्छ, जस्तो विश्वास अनुसार धर्मी र पवित्र जीवन बाँच्न परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नै अनुरूपमा सिर्जनु भएको छ।

^{२५}त्यसैले तिमीहरूले भूट बोल्नु छोड्नुपर्छ। आपसमा सँधै साँचो बोल। किनभने हामी आपस्तमा एउटै शरीरका अंगहरू हौं।^{२६}जब तिमी रिसाउँछौ, त्यस रिसले कुनै पाप नगराओस्। अनि दिनभरि नरिसाइ रह।^{२७}शैतानलाई जित्ने मौका नदेऊ।^{२८}यदि कसैले चोर्ने गर्छ भने त्यसले त्यो बानी छोडोस्। उसले काम गर्नुपर्छ र आफ्नो जीवन निर्वाह गर्नुपर्छ। उसले आफ्ना हात असल काम गर्नमा लगाओस्। तब मात्र गरीब मानिसहरूलाई दिने उसको केही हुनेछ।

^{२६}बात गर्दा चोट पर्ने शब्द नचलाऊ। मानिसलाई चाहिने कुरो मात्र गर जसले मानिसलाई बलियो बनाउछ। तब मात्र तिम्रा कुरा सुन्नेहरू लाभान्वित हुन्छन्। ^{३०}पवित्र आत्मालाई दुखित नतुल्याऊ। आत्मा नै प्रमाण हो कि तिमी परमेश्वरका हौ। उपर्युक्त समयमा परमेश्वरले तिमीलाई मुक्त गर्नेछन् भन्ने देखाउनलाई नै उनले त्यो आत्मा दिएका हुन्। ^{३१}तितोपना, रिस र आवेग त्याग कहिल्यै रिसमा नचिच्याउ र अर्काको निन्दा नगर। कुनै प्रकारको कुकर्म कहिल्यै नगर। ^{३२}आपसमा दयालु र कृपालु बना। परमेश्वरले ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई क्षमा दिए जस्तै तिमीहरूले पनि एक-अर्काको क्षमा देऊ।

५ तिमीहरू परमेश्वरका नानीहरू हौ जसलाई उनले प्रेम गर्छन्। यसैले परमेश्वर जस्तै बन्ने कोशिश गर। प्रेमको जीवन बिताऊ। ख्रीष्टले हामीलाई प्रेम गर्नु भए जस्तै अरूलाई प्रेम गर। ख्रीष्टले हाम्रा निम्ति आफूलाई सुगन्धित उपहार अनि परमेश्वरको बलिको रूपमा चढाउनुभयो।

^३तिमीहरूका विचमा यौन अपराध हुनुहुँदैन। कुनै प्रकारको अनैतिकता अथवा लालच अभै धेरै हुनुहुँदैन। किन? किनभने यस्ता कुराहरू परमेश्वरका जनलाई उचित छैन। ^४तिमीहरू माभ्र नराम्रा बातचीत हुनु हुँदैन। मूर्ख कुरा नगर अनि अनुचित ठठ्यौली पनि नगर। यी कुराहरू तिमीहरूलाई ठीक छैन। सट्टामा तिमीहरूले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुपर्छ। ^५यसमा निश्चय होऊ: यदि तिमीहरूले यौन अपराध गरे अथवा बेइमान्दारी बने अथवा आफ्नै निम्ति लोभी बने भने ख्रीष्ट औ परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरूले ठाउँ पाउने छैनन्। लोभी चाँहि मूर्तिपूजक हो।

^६मिथ्या कुराले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। अनाज्ञाकारी मानिसहरूमाथि यस्ता कुराहरूले परमेश्वर रिसाउँछन्। ^७तिनीहरूसित त्यस्ता काम गर्नु हुँदैन। ^८बितेका दिनहरूमा अन्धकारले पूर्ण थियो, तर अहिले तिमी प्रकाशले पूर्ण छौ। यसैले, प्रकाशका बालकहरू जस्तै बाँच। ^९प्रकाशले सब किसिमको भलाई, नैतिक जीवन र सत्यता ल्याउँदछ। ^{१०}प्रभु के कुराले खुशी हुन्छन् त्यो बुझ्ने कोशिश गर। ^{११}अन्धकारका मानिसहरूले गर्ने काम नगर। त्यस्ता कामहरूले ती गर्नेलाई कुनै राम्रो गर्दैन। तर असल कामहरू गेर अंध्याराका कामहरू मिथ्या हुन भन्ने देखाऊ। ^{१२}अन्धकारमा मानिसहरूले गर्ने कुराहरूको चर्चा गर्नु पनि शर्मको कुरा हो। ^{१३}तर

जब हामी ती गुप्तरूपले अंध्यारामा गरिएका कुराहरू उदाङ्गो बनाउँछौं, प्रकाशले ती कुराहरूलाई प्रत्यक्ष पारि दिन्छ। ^{१४}अनि ज्योति नै हो जसले हरेक कुरो प्रत्यक्ष पार्छ। त्यसैले हामी भन्छौ:

“जाग, हे निदाएकाहरू हो! मृत्युबाट ऊठ अनि तिमीहरूमाथि ख्रीष्ट चम्कनु हुनेछ।”

^{१५}यसकारण तिमीहरू कसरी जिउँछौ त्यस बारे खुबै सतर्क होऊ। मूर्खहरू जस्तो नबौच तर बुद्धिमानीपूर्वक बाँच। ^{१६}हामीले बाँचेका दिनहरू खराब छन्, यसर्थ आफ्नो समयलाई सुकर्म गर्नमा लगाऊ। ^{१७}यसर्थ मूर्ख नबन। सट्टामा, प्रभुले तिमीलाई के गराउन चाहनुहुन्छ, बुझ। ^{१८}दाखरस खाएर नमात। त्यसले तिम्रो आत्मिकताको नाश गर्नेछ। आत्माको पूर्ण होऊ। ^{१९}आपसमा भजन, स्तुति र आत्मिक गीतहरू सुनाऊ। प्रभुलाई आफ्नो हृदयमा संगीत बनाऊ। ^{२०}सधैं सबै कुराको लागि पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाममा उहाँलाई धन्यवाद देऊ।

पति र पत्नीहरू

^{२१}एक-अर्काको मान्न इच्छुक होऊ किन किन तिमीहरू ख्रीष्टलाई आदर गर्छौं।

^{२२}पत्नीहरू हो, प्रभुको अधीनमा रहे जस्तै आ-आफ्ना पतिको अधीनमा बस। ^{२३}जस्तो येशू ख्रीष्ट मण्डलीका शिर हुन्, पति पत्नीका शिर हुन्। मण्डली ख्रीष्टको शरीर हो, उसरी ख्रीष्ट शरीरमा रक्षक हुनुहुन्छ। ^{२४}जसरी मण्डली ख्रीष्टको अधिकारमा छ उसरी पत्निहरू पनि हरेक कुरामा पतिहरूको अधिकारमा रहनु पर्छ।

^{२५}पतिहरू हो, आफ्ना पत्नीलाई प्रेम गर जस्तो ख्रीष्टले मण्डलीलाई प्रेम गर्नु भयो। ख्रीष्टले मण्डलीको निम्ति प्राण दिए। ^{२६}मण्डलीलाई पवित्र बनाउन उहाँले आफ्नो प्राण बलि दिनुभयो। मण्डलीलाई पत्नीले धोएर शुद्ध पार्न ख्रीष्टले सुसमाचार प्रयोग गरे। ^{२७}उहाँले मण्डलीलाई महिमित दुलही बनाउन तथा कलंक, चाउरी वा त्यस्तै कुनै त्रुटि रहित बनाउन तथा उनलाई शुद्ध र निर्दोष पार्न आफैलाई बलि दिए। ^{२८}अनि पतिहरूले पनि आफ्ना पत्नीहरूलाई त्यसरी नै प्रेम गर्नुपर्छ। आफ्नो शरीरलाई प्रेम गरे जस्तै आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर। पत्नीलाई प्रेम गर्नेले आफैलाई प्रेम गर्छ। ^{२९}अनि

कसैले पनि आफ्नो शरीरलाई कहिल्यै धृष्टता गर्दैन। हरेकले आफ्नो शरीरलाई, स्याहारछ अनि खाना दिन्छ। अनि मण्डलीको निम्ति खीष्टले पनि त्यसै गर्छन्।^३किन कि हामी उनको शरीरका अंग हौं।^३धर्मशास्त्रले भन्छ, “त्यसैले मानिसले आफ्ना माता-पितालाई छोड्दछ र आफ्नो पत्नीसित मिल्दछ र ती दुई एक हुन्छन्।”^४ यो गुप्त सत्यता खुबै महत्वपूर्ण छ। मलाई लाग्छ यसको अभिप्राय खीष्ट र मण्डली सित छ।^३तर तिमीहरूमा प्रत्येकले आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर्नु पर्छ जस्तो आफुले आफैलाई प्रेम गर्छ। अनि पत्नीले पनि आफ्नो पतिलाई आदर गर्नु पर्छ।

बालकहरू र आमा-बाबुहरू

६ बालकहरू हो, प्रभुले चाहेको जस्तो, आफ्ना आमा-बाबुले भनेको मान। त्यो बाहेक, गर्नु पर्ने राम्रो कुरो यही हो: “शास्त्रले भन्छ, “तिमीहरूले आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर्नु पर्छ।”^५ यो पहिलो आज्ञा हो, यसमा प्रतिज्ञा पनि छ।^३त्यो प्रतिज्ञा हो: “तब तिम्रो हरेक कुरो ठीक हुन्छ र संसारमा तिमिले लामो आयु पाउनेछौं।”^६

^५पिताहरू हो, आफ्ना बालकहरूलाई रिस नउठाऊ। तिनीहरूलाई प्रभुको शिक्षा र तालीममा हुर्काऊ।

कमाराहरू र मालिकहरू

^५कमाराहरू हो, पृथ्वीमा आफ्ना पार्थीव मालिकहरूको आज्ञा डर र आदर सहित सम्पूर्ण हृदयले पालन गर जसरी खीष्टको आज्ञा पालन गर्दछौं।^६तिनीहरूले हेरिरहेको बेला तिनिहरूको मन जित्न तिनीहरूले सामुन्नेमा मात्र तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्नु होइन तर तिमीहरूले खीष्टको आज्ञा पालन गरे भैं तिनीहरूलाई मान।^७आफ्नो कर्तव्य खुशीसाथ गर। प्रभुको निम्ति कर्तव्य गरे भैं गर औ मानिसको निम्ति गरेको जस्तो होइन।^८याद राख, उ कमारा होस् कि मुक्त होस् राम्रो काम गर्ने हरेकलाई पुरस्कार दिने प्रभु नै हुनुहुन्छ।

^६अनि मालिकहरू, तिमीहरूले पनि आफ्ना कमाराहरू सित उस्तै व्यवहार गर। तिनीहरूलाई नधम्काऊ। मनमा राख कि तिमीहरूका मालिक र उनीहरूका मालिक उही एक हुन् अनि उनी स्वर्गमा छन्। उनले हरेक मानिसलाई एकै प्रकारले जाँचछन्।

परमेश्वरको हात-हथियार धारण गर

^{१०}मेरो पत्रको उपसंहारमा, म भन्छु प्रभुमा र उहाँको महान शक्तिमा दृढ बन।^{११}परमेश्वरले दिएको पूर्ण कवच लगाऊ ताकि तिमीहरूले शैतानको कुचालको सामना गर्न सकौं।^{१२}हाम्रो लडाइँ पृथ्वीका मानिसहरूसित छैन। हामी त यस संसारको अन्धकारको शासक, अधिकारी र शक्तिहरूसित लडिरहेछौं। हाम्रो लडाइँ त स्वर्गीय स्थानको दुष्ट आत्मिक शक्तिहरूको विरुद्ध छ।^{१३}त्यसैले तिमीहरूले परमेश्वरको पूर्ण कवच पाउनु जरूरी छ। अनि मात्र त्यस दुर्दिनको सामना दृढतापूर्वक गर्न सकौं। जम्मै लडाइँ शेष गरिसकेपछि पनि अभै उभि रहन सकौं।^{१४}यसैले, कम्मरमा सत्यको पटुका कसेर, धर्मिक जीवनको छाती-पाता पहिरेर अनि^{१५}प्रचारको निम्ति तयार हुनलाई शान्तिको सुसमाचारको जुता जस्तो तिम्रो खुट्टामा लगाऊ।^{१६}अनि यी सँगै विश्वासको ढाल प्रयोग गर जसले दुष्टात्माको जम्मै जल्दो वाणलाई निभाउँद छ।^{१७}परमेश्वरको मुक्तिलाई आफ्नो शिर रक्षक बनाऊ अनि परमेश्वरको वचन समात जुन आत्माको तरवार हो।^{१८}सँधै पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर। सब किसिमका प्रार्थनाहरू सहित प्रार्थना गर अनि आफुलाई चाहिएको हर थोक माग। यसो गर्न तिमी सदा तयार बस। प्रार्थना गर्न कहिल्यै नछोड। सँधै परमेश्वरका सबै मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर।^{१९}मेरा लागि पनि प्रार्थना गर कि जब म बोल्छु परमेश्वरले मलाई शब्दहरू दिऊन् र सुसमाचारको गुप्त सत्यतालाई म निर्भयसंग भन्न सकूँ।^{२०}सुसमाचारको पक्षमा बोल्ने काम मलाई दिइएको थियो। यो म अहिले यहाँ कैदमा बसेर पनि गर्छु। प्रार्थना गर कि जब म सुसमाचारको प्रचार गर्छु, मैले बोल्न परे जस्तै निर्भयसित बोल्न सकूँ।

अन्तिम अभिवादन:

“त्यसैले ... हुन्छ” उत्पत्ति २:२४।

“तिमीहरूले ... गर्नु पर्छ” प्रस्थान २०:१२, व्यवस्था ५:१६।

“तब ... पाउनेछौं” प्रस्थान २०:१२, व्यवस्था ५:१६।

^{२१}हाम्रा प्यारा भाइ टाइकिक्सलाई तिमीहरूकहाँ पठाइएकोछ। उनी प्रभुको काममा एक विश्वासी सेवक हुन्। मेरो बारेमा उनले सबै कुरा बताउने छन्। र म

कस्तो छु, के गर्दैछु त्यो उनले बताउने छन्। ^{२२}यसको लागि, मैले उनलाई पठाउँदै छु। हाम्रो भलाकुसारी बुझ्नु भन्ने म चाहन्छु। तिमीहरूको उत्साहको निमित्त म उनलाई पठाउँदैछु।

^{२३}तिमीहरूलाई पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टले शान्ति र प्रेमको साथै विश्वास दिउन्। ^{२४}तिमीहरू जम्मै जसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अनन्त माया गर्छौं, तिमीहरूमा परमेश्वरको अनुग्रह रहोस्।

फिलिप्पीहरूलाई पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका सेवक पावल र तिमोथीबाट प्रणाम।
ख्रीष्ट येशूमा भएका फिलिप्पीमा बस्ने परमेश्वरको सबै पवित्रजनलाई अनि तिमीहरूको सबै अग्रजहरू तथा विशिष्ट सहायकहरूलाई।
पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरू सबैलाई रहेस।

पावलको प्रार्थना

जहिले पनि म तिमीहरूलाई सम्झन्छु, परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। प्रत्येक पल्ट म तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छु, म आनन्दले प्रार्थना गर्छु। मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउँदा तिमीहरूले मलाई सहयोग गरेकोमा म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। तिमीहरूले विश्वास गरेको दिन्देखि अहिलेसम्म सघाउँदैछौ। परमेश्वरले तिमीहरूमा असल काम गर्न थाले अनि अहिलेसम्म गरिरहेका छन्। जब ख्रीष्ट येशू आउँछन् परमेश्वरले तिमीहरूमा त्यो काम गरी सिध्याउनेछन्। म यस कुरामा निश्चिन्त छु।

तिमीहरू मेरो हृदयमा भएकोले, मलाई लाग्छ तिमीहरूको विषयमा यस्तो सोध्नु म ठिकै छु। जब सुसमाचारको सत्यताको प्रमाण दिँदै र रक्षा गर्दै म जेलखानामा छु, तिमीहरू यो काम गर्ने आशीर्वादमा मसँग सहभागी छौ। म तिमीहरूलाई भेट्न अति इच्छुक छु, यो कुरो परमेश्वरले जान्दछन्। ख्रीष्ट येशूको प्रेम सितै म तिमीहरूलाई प्यारो गर्दछु।

तिमीहरूको निम्ति मेरो यही प्रार्थना छ कि:

बुद्धि र विवेक तिमीहरूको प्रेमसितै निरन्तर बड्दै जाओस्।

१० म प्रार्थना गर्छु कि तिमीहरू असल र खराबको भेद छुट्ट्याउन योग्य होऊ, अनि के असल हो, चुस्त योग्य होऊ ताकि ख्रीष्ट येशू जुन दिन

आउँछन्, तिमीहरू पवित्र औ दोषरहित हुन सकौ।

११ म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरको महिमा औ प्रशंसाको निम्ति येशू ख्रीष्टको सहयोगले धेरै सुकर्महरू गर्न सकौ।

पावलको कष्ट परमेश्वरको काममा सहायक

दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु कि मैले भोगेको कष्ट सुसमाचारमा अभि विकसित गराउन सहयोग बनियो। म किन बन्दी भएको छु त्यो स्पष्ट छ। म बन्दी छु किनभने म ख्रीष्ट विश्वासी हुँ। सम्राटका महलका सबै प्रहरीहरूले तथा सबै मानिसहरूले यो बुझेका छन्। म अझै बन्दी छु, तर धेरै जसो विश्वासीहरू सुसमाचार सहास र निर्भय साथ प्रचार गर्न यसले सहासी बनेका छन्।

कोही मानिसहरू डाह र तिकताले अनि कसैले अरूलाई सहायता गर्ने इच्छाले ख्रीष्टबारे प्रचार गर्छन्। यी मानिसहरूले प्रेमले प्रचार गर्छन कारण तिनीहरू जान्दछन् कि सुसमाचार सुरक्षित राख्न म अहाइएकोछु। तर अरू वेइमानदारी र स्वार्थमा ख्रीष्ट विषयमा प्रचार गर्छन् किनभने तिनीहरू सम्झन्छन कि म भेलखानामा हुँदा मलाई कष्ट दिनु तिनीहरू सक्षम हुन्छन्।

तिनीहरूले मलाई कष्टमा पारे तापनि म पर्वाह गर्दिनै। तिनीहरूले पनि मानिसहरूलाई ख्रीष्टबारे सुनाउँछन्, त्यही महत्वपूर्ण कुरा हो। म चाहन्छु तिनीहरूले प्रचार गरून नै। म चाहन्छु कि तिनीहरूले राम्रो उदेश्यले यसो गरून। यदि खराब भावनाले यो भएता पनि म खुशी नै छु कारण तिनीहरूले ख्रीष्ट विषयमा नै प्रचार गर्छन। अनि म खुशी नै भइरहन्छु। तिमीहरूले मेरो लागि प्रार्थना गर्दैछौ, अनि येशू ख्रीष्टको आत्माले मलाई सहायता गर्छ। यसैले म जान्दछु कि यो सम्पूर्ण चीजले मेरो मुक्ति ल्याउँछ। मेरो दृढ इच्छा अनि आशा त्यो

हो कि कुनै कुरोमा पनि म ख्रीष्टलाई भुल्ने छैन। म आशा गर्छु कि सधैं भैं, जब सम्म म यस शरीरमा रहनेछु ख्रीष्टको महानता देखाउनु अहिले ठूलो र आँट पाउनेछु। म मरँ अथवा जिउँदै रहूँ यो काम गरी रहनेछु। ^{२१}मेरो निम्ति मेरो जीवनको उद्देश्य ख्रीष्ट हुन र मृत्युको अर्थ लाभ हो।* ^{२२}यदि म शरीरमा बाँचिरहे म प्रभुको लागि काम गरिरहनेछु। तर कुन छान्-जीवन कि मरण? म भन्न सकिदैन। ^{२३}जीवन र मरणमा एउटालाई छान्नु साहो छ। म त यो शरीर छोडेर ख्रीष्टसितै बिल्नु चाहन्छु। त्यो धेरै उत्तम हो। ^{२४}तर तिमीहरूको लागि यस शरीरमा रहनु धेरै आवश्यक छ। ^{२५}जब यो म जान्दछु म यही बस्छु अनि तिमीहरूसित रहन्छु। आत्मिक विकास गराउनु अनि विश्वासबाट आउने आनन्द लिनु, म तिमीहरूलाई सहयोग पुर्याउने छु। ^{२६}जब म तिमीहरूसित फेरि हुनेछु मैले गर्दा ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूको आनन्द फेरि उल्लिख।

^{२७}होशियारी हौं, कि तिमीहरूको जीवन ख्रीष्टको सुसमाचार सित मिल्दो होस्। तब मात्र म तिमीहरूकहाँ आए पनि, तिमीहरूदेखि टाडै बसे पनि तिमीहरू बारे राम्रै कुरा सुनेछु। तिमीहरू एउटै उद्देश्य लिएर अघि बढ्दैछौ र सुसमाचारबाट रहेको विश्वासको निम्ति एक भएर काम गर्दै छौ भन्ने म सुनेछु। ^{२८}अनि आफ्ना विरोधीहरूसित तिमीहरू कुनै प्रकारले पनि डराउने छैनौ। यी सब परमेश्वरका प्रमाणहरू हुन् कि तिमीहरू बचाइने छौ र तिमीहरूका शत्रुहरू हराइने छन्। ^{२९}परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सहूलियत दिएका छन्। तर त्यही अन्त होइन। परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टको निम्ति दुःख भोग्ने सहूलियत पनि दिएका छन्। यी दुवैले ख्रीष्टमा महिमा ल्याउछ। ^{३०}जब म तिमीहरूसित थिएँ मैले गरेको संघर्ष तिमीहरू जान्दछौ अनि अहिले मैले गर्दै गरेको संघर्ष बारे पनि सुन्दैछौ। तिमीहरूको पनि त्यस्तै संघर्ष छ।

एकतामा रहौ र एक-अर्कोलाई ध्यान देऊ

२ मैले तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा केही गर भन्नु सक्नु पर्ने केही छ? के तिमीहरूको मायाले तिमीहरूलाई मलाई सुख देऊ भन्छ? तिमीहरू आत्मामा हामीसँग सहभागी हुन्छौ? तिमीहरूमा कृपा र दया छ? ^२यदि यी

मेरो निम्ति ... लाभ हो पावल भन्छन् मृत्युले उनलाई ख्रीष्टको नजिक पु-याउने छ।

कुराहरू तिमीहरूमा छन् भने मेरो निम्ति केही गरिदेऊ भन्ने बिन्ती गर्छु। यसले मलाई खुबै खुशी तुल्याउने छ। तिमीहरू सबैको हृदयले त्यही कुराहरू सँचोस अनि त्यहाँ त्यही प्रेम रहोस। मेल मिलापर्सेग एउटै लक्ष्य लिएर बाँच। ^३जब केही कुरोहरू गर्छौ, स्वार्थ वा मूर्खताको गर्वमा नगर। नम्र होऊ र आफूलाई भन्दा अरू अफ सम्मान योग्य भएको मान। ^४आफ्नै लागि मात्र रूचि नराख, तर अरूहरूका जीवनमा पनि रूचि राख्ने गर।

निस्वार्थ बन्न ख्रीष्टबाट सिक्

^५आफ्नो जीवनमा ख्रीष्ट येशूले जस्तै सोच र गर।

^६ख्रीष्ट आफै हरेक कुरामा परमेश्वर जस्तै हुनुहुन्थ्यो। उनी परमेश्वर बराबरी थिए। तर उनले परमेश्वरसित रहेको बराबरीलाई आफ्नो निम्ति राखिनु पर्ने सम्पत्ति झैं मानेनन्।

^७परमेश्वरसित उनको ठाँउ उनले छोडिदिए र मानव हुन जन्मिए अनि सेवक भए। ^८जब उनी यस पृथ्वीमा थिए, उनले आफैलाई खुबै नम्र बनाए। उनी मृत्यु अँगाल्नु सम्म आज्ञाकारी भए अनि क्रूसमा मरे।

^९ख्रीष्टले परमेश्वरको आज्ञापालन गरे। यसर्थ परमेश्वरले तिनलाई उच्च स्थानमा पुऱ्याए। परमेश्वरले ख्रीष्टको नाउँलाई अरू सबै नाउँहरू भन्दा महान बनाए। ^{१०}तिनले यसो गरे ताकि स्वर्गमा, पृथ्वीमा औ पातालमा प्रत्येक वस्तु येशूको नाउँमा घुँडा टेकोस। ^{११}“येशू ख्रीष्ट प्रभु हुन” भनी प्रत्येक जिब्रोले स्वीकारोस। जब मानिसहरूले यसो भन्छन्, यसले पिता परमेश्वरमा महिमा ल्याउनेछ।

परमेश्वरले चाहे जस्तै मानिस बन

^{१२}भेरा प्रिय साथीहरू! तिमीहरूले सँधै भनेको कुरा मानेका छौ। जब म तिमीहरूसित थिएँ, तिमीहरू परमेश्वरको आज्ञाकारी थियौ। यो अफ धेरै महत्वपूर्ण कुरो छ कि अहिले मेरो अनुपस्थितिमा पनि तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञा मान्छौ। मेरो सहायता बिना पनि तिमीहरूले आफ्नो मुक्तिको लागि कोशिश गर। परमेश्वरको डर र आदर गरेर यसो गर। ^{१३}परमेश्वरले तिमीहरूमा काम गर्दैछन्। उनलाई केले खुशी पार्छ त्यो गर्न उनले नै सहयता गर्छन् अनि शक्ति दिन्छन्। अनि यस्तो गर्ने शक्ति पनि उनले नै दिन्छन्।

^{१४}कुनै गनगन वा बहस नगरी सबै काम गर।
^{१५}तब तिमीहरू दुष्ट मानिसहरू समक्ष निर्दोष, परिपूर्ण परमेश्वरका निष्कलंकित नानीहरू, संसारमा चम्कने तारा भै हुनेछौ। ^{१६}जीवन पाउने शिक्षा तिनीहरूलाई देऊ तब ख्रीष्ट फेरि आउनु हुँदा मेरो दौडाई नष्ट भएन औ मेरो चेष्टा खेरो गएन भनी म तिमीहरूको गर्व गर्न सक्छु।

^{१७}तिमीहरूका विश्वासबाट तिमीहरूका जीवनलाई परमेश्वरको सेवामा एक बलि हुनेछ। तिमीहरूको बलि पूर्ण गराउनु मैले आफ्नो रगत दिनु पर्छ भने पनि म तिमीहरू जन्मसित खुशी अनि आनन्दमयी हुनेछु। ^{१८}त्यसरी नै तिमीहरू पनि मसँगै खुशी अनि आनन्दमयी हुनुपर्छ।

तिमोथी र इपाफ्रोडाइट्सको खबर

^{१९}तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ चाडै पठाउँला भन्ने म प्रभु येशूमा आशा गर्दछु। तिमीहरूको बारेमा सुनेर म हर्षित हुनेछु। ^{२०}तिमोथी जस्तो अरू मानिस मसित छैन। उनको तिमीहरूमा साँचो चासो छ। ^{२१}अरूहरू त आफैमा मात्र मस्त छन्। ख्रीष्ट येशूको काममा तिनीहरूलाई कुनै चासो छैन। ^{२२}तिमोथी कस्ता व्यक्ति हुन तिमीहरूले जान्दछौ। एउटा छोराले कसरी बाबुको सेवा गर्छ त्यसरी नै सुसमाचारको प्रचारमा उनले मसित सेवा गरेका छन् भन्ने कुरो तिमीहरू जान्दछौ। ^{२३}म उनलाई चाँडै पठाउने प्रयास गर्दछु। मलाई के हुन्छ त्यो जान्ने बित्तिकै म तिनलाई पठाउनेछु। ^{२४}म पुरै भरोशामा छु कि तिमीहरूलाई चाँडै भेट्न जानु प्रभुले सहायता गर्नेछन्।

^{२५}इपाफ्रोडाइट्स ख्रीष्टमा हुने मेरा भाइ हुन्। ख्रीष्टको दलमा उनी पनि मसित काम र सेवा गर्छन्। जब मलाई सहायताको खाँचो परेको थियो, तिमीहरूले उसलाई मकहाँ पठाइदियौ। अब उसलाई तिमीहरू भएकोमा नै पठाइदिनु पर्छ भन्ने बिचारिँदछु। ^{२६}म उनलाई यसकारण पनि पठाउनेछु कि तिमीहरूलाई भेट्न उनी पनि खुबै व्याकुल छन्। जब तिमीहरूले उनी बिमार छन् भन्ने सुने देखि उनी चिन्तित थिए। ^{२७}हो, उनी साँच्चै बिमारी थिए र मृत्युकै मुखमा पुगेका थिए। परमेश्वरले उनीमाथि मात्र दया नगरेर ममाथि पनि गरे, ताकि मैले धेरै चिन्ता लिनु परेन। ^{२८}यसैकारणले उसलाई पठाउन म खुबै इच्छुक छु। उनलाई देखेपछि तिमीहरू पनि खुशी हुने छौ र मैले तिमीहरूको फिक्री गरिरहनु पर्दैन। ^{२९}प्रभुमा

उनलाई महा आनन्दमा स्वागत गर। इपाफ्रोडाइट्स जस्तो मानिसलाई आदर गर्नपर्छ। ^{३०}ख्रीष्टको कामको निम्ति उसको झण्डै मृत्युभयो। मेरो सहायता गर्नमा उनले आफ्नो प्राणलाई नै संकटमा पारे। त्यस्तो सहायता दिनु तिमीहरूले सकेनौ।

सबैभन्दा महत्वपूर्ण ख्रीष्ट नै हुन्छ

३ अनि अब मेरा दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, प्रभुमा आनन्दित होऊ। जब यसले तिमीहरूलाई अभ सुरक्षित राख्नेछ त्यही कुरो घरी घरी लेखिरहनु मलाई केही कष्ट लाग्दैन। ^२दुष्ट्याइँ काम गर्नेहरूदेखि होशियार बस। ती कुकुरहरू जस्ता हुन्छन्। तिनीहरू शरीर लुछ्न खोज्छन्। ^३तर हामी साँच्चै खतना गरिएका छौं। हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा आराधना गर्छौं। हामीले हाम्रो विश्वास ख्रीष्ट येशूमा राख्छौं अनि हामी के गर्न सक्छौ त्यसमा होइन। ^४म आफैमा भर पर्नु सक्छु, तर म पर्दिन। यदि कसैले भन्छ कि ऊ आफैमा भरोशा गर्न सक्छ तब म त्यो भन्दा ज्यादा गर्न सक्छु। ^५म जन्मेको आठौँ दिनमा मेरो खतना भएको हो। म इस्त्राएल राष्ट्रको हुँ र बिन्यामीन वंशको हुँ। म एक जना यहूदी हुँ र मेरा आमा-बाबु पनि यहूदी नै थिए। मोशाको व्यवस्था मेरो लागि महत्वपूर्ण थियो। त्यसैले म फरिसी* भएँ। ^६म यहूदी धर्मको कट्टर समर्थक थिएँ। मैले मण्डलीलाई खेदो गरें। मैले जुन प्रकारले मोशाको व्यवस्था पालन गरेँ त्यसमा कसैले भूल भेट्न सक्दैनथे। ^७एक समयमा यी सब मेरो लागि महत्वपूर्ण थिए। तर मैले ठानें, ख्रीष्टको अघि ती सब व्यर्थका रहेछन्। ^८त्यति मात्र होइन, म सम्भन्धु, मेरा प्रभु येशू ख्रीष्टको महानतालाई बुझ्नेको तुलनामा प्रत्येक कुरो नगन्य रहेछ। ख्रीष्ट भेट्दाउँ भनी मैले नै प्रत्येक कुरो छोडिदिँँ अनि अहिले ती सबै वेकार ठान्छु। ^९अनि यसले मलाई ख्रीष्ट अपनाउन दियो। ख्रीष्टमा म धार्मिक छु, अनि यो उपयुक्त नियम पढ्याएकोले होइन। यो परमेश्वरमा विश्वासको माध्यमद्वारा आउँछ। परमेश्वरले मलाई धार्मिक बनाउनु ख्रीष्टमा मेरो विश्वासलाई प्रयोग गरे। ^{१०}म ख्रीष्टलाई मात्र र जेले उनलाई मृत्युबाट बौरायो त्यो शक्तिलाई जान्न चाहन्छु। म ख्रीष्टको कष्टको सहभागी

फरिसी फरिसीहरू यहूदी धार्मिक समुदायका थिए जसले जमौ यहूदी नियम र दस्तुरहरू गंभीरतापूर्वक मान्छौं भन्ने दावी गर्थे।

बन्न चाहन्छु र उनको मृत्युमा उनी जस्तै हुन चाहन्छु।

^{११}अनि ममा आशा छ म पनि मृत्युबाट बौरी उठ्ने थिएँ।

लक्ष्यमा पुग्ने प्रयास

^{१२}परमेश्वरले मलाई चाहे जस्तै म भइसकेको छु भन्ने मेरो भनाई होइन। म त्यस लक्ष्यमा पुग्न सकेको छैन। तर त्यहाँ पुग्नु र लक्ष्य हासिल गर्न म निरन्तर चेष्टा चलाई रहेको छु। ख्रीष्टले पनि त्यही चहान्छन् र मलाई उनको बनाए। ^{१३}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू म जान्दछु, म अझै त्यस लक्ष्यमा पुगेको छैन। तर एउटा कुरा जुन म सँधै गर्छु, त्यो हो: म बितेको कुरा भुलिदिन्छु अनि आफ्नो अधिल्लिरकै लक्ष्यमा पुग्नु म सक्दो कोशिश गर्छु। ^{१४}लक्ष्यमा पुग्ने र पुरस्कार पाउने कोशिश म गरिनैरहन्छु। त्यो पुरस्कार मेरो निम्ति पक्का गरिएको छ किनकि परमेश्वरले मलाई ख्रीष्टद्वारा जीवन्माथि बोलाइएको छु।

^{१५}हामी जो आत्मिक पाको भएका छौं सबैले यस प्रकारले नै सोंच्नु पर्छ। अनि यदि कसैले केही विषयमा तिम्रा विचारसित नमिल्ने कति यस्ता भिन्दै प्रकारले सोच्छ भने परमेश्वरले उसलाई स्पष्ट पारिदिनेछन्। ^{१६}तर हामीमा पहिले देखि भएको सत्यलाई भने छोड्नु हुँदैन।

^{१७}दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू सबैले म बाँचे भै बाँच्ने चेष्टा गर्नुपर्छ। अनि ती मानिसहरूलाई पछ्याउ जजसले हामीले बताएका तरिकामा बाँचिरहेका छन्। ^{१८}धेरै मानिसहरू ख्रीष्टको क्रूसको शत्रु जस्ता भएर बाँचेका छन्। मैले त्यस्ता मानिसहरूका बारेमा बारम्बार भन्दै आएको छु अनि अहिले पनि म आँसु खसाउँदै तिनीहरूका बारेमा भनिरहेछु। ^{१९}तिनीहरू जुन तरिकामा बाँचेका छन् त्यसले तिनीहरूलाई विनाश तिर घचेटेन्छ। तिनीहरू परमेश्वरको सेवा गर्दैनन्। ती आफैलाई खुशी राख्न मात्र बाँच्छन्। ती शर्म लाग्दो काम गर्छन् र त्यसमा गर्व गर्छन्। ^{२०}तर हामी स्वर्गका बासिन्दा हौं। हाम्रा मुक्तिदाताको स्वर्गबाट आगमनको निम्ति हामी पर्खिबसेका छौं। प्रभु येशू ख्रीष्ट हाम्रा मुक्तिदाता हुन। ^{२१}उहाँले हाम्रो दुर्बल शरीर बदली गरेर उनको शक्तिले आफ्नै जस्तो महिमाशाली शरीर बनाइदिनेछन्। त्यही शक्तिले उनी प्रत्येक चीजलाई आफ्नो अधीनमा ल्याउनु योग्य हुनेछन्।

गर्न पर्ने कामहरू

^४मेरा प्रिय दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई माया गर्छु र भेट्न चाहन्छु। तिमीहरूले मलाई खुशी पार्छौ अनि तिमीहरूमाथि गर्वित तुल्यायौ। मैले सिकाए जस्तै प्रभुलाई पछ्याउनु नछोड।

^२मैले इयोदिया र सिन्तकेलाई पनि प्रभुमा त्यही मन लगाउनु बिन्ती गरेकोछु। ^३मेरा साथीहरू, जब तिमीहरूले मसित विश्वासी भएर सेवा गर्छौ मैले तिमीहरूलाई यी दुई स्त्रीहरू जसले मसँग सुसमाचार प्रचार गर्न संघर्ष गरे, तिनीहरूलाई सहायता गर भन्छु। मसित खट्ने क्लेमेण्ट र अरूहरूसितै यिनीहरू पनि खटेकाछन्। जीवनको पुस्तकमा* तिनीहरूको नाउँ पनि राखिएकोछ।

^४सँधै प्रभुमा आनन्द होऊ, म दोहोर्याउँछु आनन्द होऊ।

^५मानिसहरूले देख्नु कि तिमीहरू नम्र र दयालु छौ। प्रभु चाँडै आउनेछन्। ^६कुनै कुराको फिक्री नगर। बरु चाहिएको हरेक कुराको लागि परमेश्वरलाई याचना र प्रार्थना गर। अनि प्रार्थना गर्दा परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। ^७परमेश्वरले दिएको शान्तिले तिमीहरूको मन र हृदयलाई येशू ख्रीष्टमा राख्ने छ। शान्ति जो परमेश्वरले दिन्छन्, यति महान हुन्छ कि हामी बुझ्न सक्दैनौं।

^८दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, जुन-जुन कुराहरू अति राम्रा र प्रशंसा गर्न लायकका छन् त्यसै बारे सोच। जुन-जुन कुराहरू सत्य र माननीय पवित्र र उचित, सुन्दर र आकर्षणीय छन् तिनैको मात्र विचार गर। ^९जुन कुराहरू तिमीहरूले सिक्नौ, ग्रहण गर्छौ, सुन्नौ र ममा देख्यौ, ती कुराहरू गर! अनि शान्तिका परमेश्वर तिमीहरू सित रहनेछन्।

ख्रीष्टिय धर्म फिलिप्पीहरूलाई पावलबाट धन्यवाद।

^१प्रभुमा म खुबै प्रसन्न छु कि म प्रति तिमीहरूले फेरि चासो देखायौ। वास्तवमा तिमीहरूको चासो त थियो तर देखाउने मौका पाएका थिएनौ। ^२म यी कुराहरू गर्दैछु, तर मैले भन्नुको अर्थ यो होइन कि मलाई केही कुराको आवश्यक छ। मैले त आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तोष गर्न प्रशिक्षण लिएको छु। ^३म जान्दछु गरीब हुदाँ कसरी बस्नु पर्छ अनि जब मेरोमा

जीवनको पुस्तक परमेश्वरको पुस्तक जसमा परमेश्वरले छानेका सबैको नाउँ लेखिन्छ। (प्रकाश ३:५; २१:२७)

प्रशस्त हुँदा पनि म जन्द्धु। सबै परिस्थितिसँग कसरी मेल खाने त्यो रहस्य मैले सिकेकोछु। भर पेट खानु पाउँदा र आधा पेट बस्नु पर्दा कसरी जीवन बिताउनु पर्छ मैले सिकेको छु। चाहिएको कुरा सबै पाउँदा पनि, केही नपाउँदा पनि खुशी हुनु मैले सिकेको छु। ^{१३}म सब कुराहरू गर्न समर्थ छु किनभने ख्रीष्टले मलाई शक्ति प्रदान गर्छन्।

^{१४}तरै पनि मलाई आवश्यक परेको समयमा जब तिमीहरूले सहायता गर्छौ, उत्तम गर्छौ। ^{१५}मैले पहिले-पहिले सुसमाचार प्रचार गरेको तिमी फिलिप्पीहरूलाई थाहा छ। जब म म्यासिडोनिया हिंडेँ त्यस बेला तिमीहरूकै मात्र एउटा मण्डली थियो जसले मलाई सहायता गर्छो। ^{१६}जब म थिस्सालोनिकामा थिएँ धेरै पल्ट तिमीहरूले मलाई चाहिएको चीजहरू पठाई दियौ। ^{१७}म तिमीहरूबाट उपहार चाहन्छु भन्ने पटक होइन। तर दानबाट जे पाइन्छ त्यो पुरस्कार तिमीहरूले पाऊ त्यो म चाहन्छु। तर म तिमीहरूले त्यो उपहार पाऊ भन्ने चहान्छु जुन दानबाट आँउछ। ^{१८}आफूलाई चाहिएको जम्मै कुरा मसित छन् र चाहिए भन्दा बढ्दै पनि भएको

छ। इपाफ्रोडाइटसलाई तिमीहरूले पठाएका सौगातहरू लिएर आए यसर्थ मलाई चाहिएको प्रत्येक कुरो मसित छ। तिम्नो भेटी त परमेश्वरलाई अर्पण गरिएको अत्यन्तै सुगन्धित बलिदान रहेछ। परमेश्वरले यो ग्रहण गर्छन अनि यसले उनलाई प्रसन्न पार्छन। यो परमेश्वरको बलिदान हो र उनलाई प्रसन्न पार्छ। ^{१९}मेरो परमेश्वरसँग ख्रीष्ट येशूमा पाइने महिमामय सम्पत्ति छ अनि उनले तिमीहरूको प्रत्येक खाँचो पुरा गर्नेछन्। येशूको महिमाले मेरा परमेश्वर खुबै धनी हुनुहुन्छ र ती धन ख्रीष्टमा हुने तिमीहरूका हरेक खाँचो पूरा गर्न खर्च गर्नुहुनेछ। ^{२०}हाम्रा पिता र परमेश्वरको महिमा सदा सर्वदा भइरहोस्। आमिन।

^{२१}ख्रीष्टमा हुने परमेश्वरका हरेक विश्वासीलाई हाम्रो नमस्कार सुनाइदिनु। ^{२२}जम्मै मसित जो भाइहरू छन् तिनीहरू पनि नमस्कार पठाउँछन्। परमेश्वरमा हुनेहरूबाट विशेष जो सिजरको महलमा छन्, तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्।

^{२३}हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमा तिमीहरू प्रत्येकमा रहोस।

कलस्सीहरूलाई पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूको प्रेरित* पावलबाट। म एक जना प्रेरित हुँ किनकि परमेश्वरले यही चाहनु भयो।

तिमोथी ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाइबाट पनि।

२ कलस्सेमा बस्ने जो ख्रीष्टमा भएका पवित्र र विश्वासी दाज्यू-भाइ विदी-बहिनीहरूलाई। तिमीहरूलाई हाम्रा पिता परमेश्वरबाट अनुग्रह र शान्ति मिलोस।

३ जब हामी तिमीहरूको लागि प्रार्थना गर्छौं, परमेश्वरलाई, जो हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन, सधैं धन्यवाद चढाउँछौं। ४ हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं किन कि ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूको विश्वास र परमेश्वरका सबै जनहरूमा प्रेम भएको कुरा हामीले सुन्यौं। ५ तिमीहरूमा आशा भएको कारणले नै तिमीहरूको ख्रीष्टमा विश्वास छ र परमेश्वरका सबै जनहरूलाई तिमीहरू प्रेम गर्छौं। तिमीहरूले आशा गरेको कुरो तिमीहरूका लागि स्वर्गमा सँचैर राखिएको छ भन्ने तिमीहरू जान्दछौं। तिमीहरूले यो आशा बारे सत्य शिक्षाबाट सुसमाचार सिक्नु जुन तिमीहरूलाई भनिएको छ। ६ संसारको जम्मै कुनाहरूमा त्यस सुसमाचारले आशिष र फलहरू ल्याउँदै छ। त्यो सुसमाचार सुनेपछि र परमेश्वरको अनुग्रह बारे सत्य कुरो बुझे पछि तिमीहरूले पनि त्यही अनुभव गरिरहेका छौं। ७ परमेश्वरको अनुग्रह बारे तिमीहरूले इपाफ्रासबाट सिकेका छौं। इपाफ्रास हामीसँगै काम गर्छन्, अनि हामी उसलाई माया गर्छौं। हाम्रा लागि उनी ख्रीष्टका विश्वासी सेवक हुन्। ८ पवित्र आत्माबाट तिमीहरूले पाएको प्रेमको बारेमा इपाफ्रासले हामीलाई बताए।

९ तिमीहरूको बारेमा यी सब कुराहरू हामीले सुनेको दिनदेखि, हामी तिमीहरूको लागि लगातार प्रार्थना गरिरहेका छौं। हामी निम्नलिखित कारणहरूको लागि प्रार्थना गर्छौं:

परमेश्वरको इच्छा अनुसार जम्मै कुराहरूमा तिमीहरूको परिपक्व ज्ञान होस, आत्मिक कुराहरू बुझ्नलाई ज्ञान र शक्ति बढोस,

१० तिमीहरू यस्तो तरहले बाँच्न सक् कि तिमीहरूले प्रभुमा गौरव ल्याउने छौं अनि प्रत्येक तरिकाले उहाँलाई खुशी पार्नेछौं। तिमीहरूले सबै असल गर्ने छौं अनि परमेश्वरको ज्ञानमा विकसित हुन सक्छौं।

११ तिमी परमेश्वरको गौरवमय शक्तिले शक्तिशाली बन्न सक्ने छौं ताकि तिमी धैर्य हुनेछौं अनि सबै कष्टहरू सहन सक्ने छौं।

तब तिमीहरू खुशी हुन सक्छौं। १२ अनि तिमीले पितालाई धन्यवाद चढाउँने छौं, जसले तिमीलाई परमेश्वरका मानिसहरू जो प्रकाशमा बाँच्छन् परमेश्वरले तिनीहरूको निम्ति तयार गरेका चीजहरूमा भाग लिन योग्य गराउनु भयो। १३ अँध्यारोको शक्तिबाट परमेश्वरले हामीलाई मुक्त गर्नु भएको छ। अनि उहाँले हामीलाई आफ्ना प्यारा पुत्रको राज्यमा ल्याउनु भएको छ। १४ हामीलाई उहाँले मुक्त पार्नु भयो अनि उहाँमा हाम्रो पापहरू माफ गरिएकोछ।

जब हामी ख्रीष्टलाई हेर्दछौं, हामी उहाँमा परमेश्वर पाउँछौं

१५ परमेश्वरलाई कसैले देख्न सक्दैन। तर परमेश्वर हुबहु येशू हुनुहुन्छ। सृष्टिका सम्पूर्ण थोकमाथि येशू शासक हुनुहुन्छ। १६ उहाँकै शक्तिद्वारा सारा थोक सिर्जित छ स्वर्ग र पृथ्वीका कुराहरू, दृश्य र अदृश्य कुराहरू, सिंहसम अथवा शक्तिहरू, शासकहरू अथवा अधिकारहरू, यी सब कुराहरू ख्रीष्टद्वारा अनि ख्रीष्टकै निम्ति बनाइएका हुन्। १७ सबै चीजहरू बनिनु अघि पनि ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँ द्वारा प्रत्येक चीज एक साथ

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

राखिएकोछ चालु रहन। ^{१८}ख्रीष्ट शरीरको शिर हुनुहुन्छ। शरीर मण्डली हो। अनि उहाँ प्रभु* हुनुहुन्छ जो मृत्युबाट बौसाइनुभएको थियो। यसैले सबै कुरामा येशू नै एक अति महत्वपूर्ण हुनु हुन्छ। ^{१९}यो परमेश्वरको इच्छा थियो कि उनको सम्पूर्णता ख्रीष्ट मै बाँचिहोस्। ^{२०}अनि यो परमेश्वरको इच्छा थियो कि उहाँले स्वर्ग अनि पृथ्वीको जम्मै वस्तुहरू ख्रीष्ट मार्फत फेरि उहाँमा ल्याउने। क्रूसमा परमेश्वरले ख्रीष्टको रगतबाट शान्ति ल्याउनु भयो।

^{२१}एक समय तिमीहरू परमेश्वरदेखि अलग गरिएका थियौ। तिमीहरूको दुष्ट कर्महरू जो परमेश्वर विरोधी रहेको कारणले तिमीहरू परमेश्वरका शत्रु थियौ। ^{२२}तर ख्रीष्टले तिमीहरूलाई फेरि परमेश्वरको मित्र बनाइदिनु भएकोछ, आफ्नो मृत्युद्वारा त्यो गर्नुभयो जब उहाँ शरीरमा हुनुहुन्थ्यो। परमेश्वरको अघि तिमीहरूलाई पवित्र, निष्कलंक अनि कुनै प्रकारले तिमीलाई निन्दारहित बनाई उभ्याउनुलाई उहाँले त्यसो गर्नु भयो। ^{२३}तिमीहरूले सुनेको सुसमाचारमा विश्वास गर्खौ भने ख्रीष्टले यसो गर्नु हुनेछ। तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा दृढ र निश्चल बस्नु पर्छ। सुसमाचारले दिएको आशाबाट नडग। त्यही सुसमाचार संसारका सबै मानिसहरूलाई सुनाइएको छ। म, पावल त्यही सुसमाचारको सेवक हुँ।

मण्डलीको लागि पावलको काम

^{२४}तिमीहरूका लागि दुःखहरू उठाउनु परेकोमा म खुशी छु। ख्रीष्टको शरीरले दुःख झेल्नु पर्ने अझै धेरै छ। जो मेरो शरीरले पाउने पर्ने कष्टहरू हुन म ग्रहण गरिरहेकोछु। म उहाँको शरीर-मण्डलीको निम्ति दुःख उठाउँछु। ^{२५}म मण्डलीको सेवक बनै किन कि परमेश्वरले मलाई एक विशेष काम गर्न भनी अहाउनु भयो। यस कामले तिमीहरूलाई नै सहायता गर्नेछ। परमेश्वरको संदेश सम्पूर्ण रूपले बताउनु मेरो काम हो। ^{२६}यो गोप्य सत्य शुरूदेखि नै सबै मानिसहरूबाट लुकाइएको थियो। तर अब परमेश्वरको पवित्र जनलाई यो गोप्य सत्य प्रकट गराइएको छ। ^{२७}त्यो धनी र महिमामयी सत्य आफ्ना मानिसले जानुन् भन्ने निश्चय परमेश्वरले गर्नुभयो। त्यो महान सत्य सबै जातिहरूको लागि हो। अनि उहाँ सत्य हुनुहुन्छ ख्रीष्ट स्वयं, जो तिमीहरू सबैमा हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको महिमामा भागीदारी हुनु उहाँ हाम्रो एक आशा हुनुहुन्छ। ^{२८}यसैले हामी ख्रीष्ट बारे लगातार भनिरहन्छौं। हरेक मानिसलाई सम्झाउनु र हरेकलाई शिक्षा दिनु हामी सम्पूर्ण ज्ञानलाई काममा लगाउँछौं ताकि प्रत्येक व्यक्तिलाई ख्रीष्टमा परिपक्व बनाई परमेश्वर अघि ल्याउनु सकौं। ^{२९}यसो गर्न, म ख्रीष्टले दिनुभएको तेज अनि शक्तिलाई काममा लाउँदै संघर्ष अनि काम गर्छु। मेरो जीवनमा त्यही शक्तिले काम गर्छ।

२ तिमीहरूलाई सहायता गर्न म भ्रमगदूर कोशिश गर्दैछु भन्ने कुरो जनाउन चाहन्छु। अनि म अरूको साथ सँधैँ लाओडिसियामा मानिसहरूलाई सहायता गर्ने प्रगाड कोशिशमा छु जसले मलाई देखेकै छैन। ^३म तिमीहरूलाई दृढ र प्रेमले संगठित बनाउन चाहन्छु। म तिमीहरूलाई दरिलो विश्वासमा धनी बनाउन चाहन्छु जुन समझदारीबाट आउँदछ। मेरो भन्नुको तात्पर्य हो परमेश्वरले प्रकट गरेको गोप्य सत्य तिमीहरूले पूर्णरूपले जानु पर्छ। त्यो सत्य ख्रीष्ट स्वयं हुनुहुन्छ। ^३ज्ञान र बुद्धिको सारा भण्डारहरू ख्रीष्टमा गुप्तरूपले राखिएको छ।

^४म तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्दैछु ताकि कसैले पनि तिमीहरूलाई प्रभावपूर्ण तर्कमा मूर्ख बनाउनु नसक्नु। ^५म तिमीहरूसित त्यहाँ छैन तर मेरो हृदय त्यहाँ छ। तिमीहरूले असल जीवनधान्न शुरू गरेको र ख्रीष्टमा दरिलो विश्वास राखेको देखेर म आनन्दित छु।

ख्रीष्टमा स्थिर होऊ

^६तिमीहरूले ख्रीष्ट येशूलाई प्रभुको रूपमा पायौ। उहाँमै बस। ^७तिमीहरू ख्रीष्टमा जरा गाड अनि तिमीहरूको उसलाई घडेरी हुन देऊ। जसले कि तिमीहरूलाई सत्य सिकायो, त्यस विश्वासमा दृढ अनि विश्वासी बन अनि सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाऊ।

^८सतर्क बन ताकि कसैले भूठो र व्यर्थका विचारले तिमीहरूलाई धोका नदिवोस। त्यस्ता विचारहरू मानिसबाट आउँछन्, अनि ख्रीष्टबाट होइन। त्यस्ता विचारहरू संसारका मानिसहरूको अयोग्य विचार हुन्। ^९परमेश्वरको सम्पूर्णता ख्रीष्टमा शारीरिक रूपमा छ। ^{१०}अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पूर्ण छौ। जो सबै शासक र शक्तिहरूका शिर हुनुहुन्छ।

^{११}ख्रीष्टमा तिमीहरूको भिन्नै खतना गरियो। यस्तो खतना मानिसबाट गरिँदैन। मेरो मतलब, तिमीहरू आफ्नो पापपूर्ण प्रकृतिको शक्तिबाट मुक्त गरिएकाछौ।

ख्रीष्टले गर्नु हुने खतना यस्तो प्रकृतिको हुन्छ।^{१२} यस्तो भयो जब तिमीहरू बप्टिस्माको माध्यम ख्रीष्टसित गाडिएका थियौं अनि उहाँसितै बौराई उठाइयो किनभने परमेश्वरको शक्तिमा तिमीहरूले विश्वास गरेका छौं। ख्रीष्टलाई मृत्युदेखि उठाएर परमेश्वरले आफ्नो शक्ति देखाउनु भयो।^{१३} तिमीहरूको पापहरूको कर्मले गर्दा अनि आफ्नो पापमय प्रकृतिबाट मुक्त नभएकाले गर्दा तिमीहरू मरेका थियौं। तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टसितै जीवित तुल्याउनु भयो अनि हाम्रा सम्पूर्ण पापहरूलाई क्षमा गर्नु भयो।^{१४} हामी ऋणी छौं किन कि हामीले परमेश्वरको नियम तोडेका थियौं। त्यस ऋण-पत्रमा नियमको सूची थिएन जुन हामीले मानेका थिएनौं। तर परमेश्वरले हामीलाई त्यस ऋणदेखि पनि मुक्त परिदिनु भयो। परमेश्वरले त्यो ऋण लगेर क्रूसमा ठोकिदिनु भयो।^{१५} परमेश्वरले आत्मिक शक्ति र अधिकारहरूलाई जित्नुभयो। क्रूसले परमेश्वर विजयी बन्नुभयो अनि ती अधिकारहरू, शक्तिहरूलाई परास्त गर्नुभयो। तिनीहरू शक्तिहीन थिए, भन्ने कुरो परमेश्वरले संसारलाई देखाउनु भयो।

मानिसहरूले बनाएको नियमहरू नमान

^{१६} यसकारण तिमीहरूको खाना पिना अथवा यहूदी दस्तुरहरूको विषयमा कसैले आलोचना नगरोस (उत्सव, औंसी पर्व* अथवा शवाथको दिन*)।^{१७} पहिले यी चीजहरू भविष्यमा हुने कुराहरूको छाया थियो। ती चीजहरू ख्रीष्टमा नै भेटिन्छ।^{१८} कसै-कसैले वहना गर्न मन पराउछन् अनि कसैले स्वर्गदूतहरूको आराधना गर्न मन पराउँछन्। तिनीहरू भन्छन् तिनीहरूले दर्शनहरू देखेका छन्। तिनीहरूलाई भन्ने अनुमति दिनु हुँदैन, “तिमीहरू भूल बाटोमा छौं, किनभने तिमीहरू यी चीजहरू गर्दैनौं।”^{१९} ती मानिसहरू ख्रीष्टको अधीनमा रहन रूचाउँदैनन्। सम्पूर्ण शरीर ख्रीष्टमा भर पर्छ। ख्रीष्टकै कारणले शरीरका जम्मै अंगहरू एक-अर्काका लागि याद गर्छन औं सहायता गर्छन। यसले शरीरलाई शक्तिशाली बनाउँछ अनि एक साथ राख्छ। अनि शरीर परमेश्वरले इच्छा गरे भैं बढ्छ।

औंसीको पर्व यहूदी महीनाको पहिलो दिन। यो यहूदीहरूको लागि पवित्र दिन थियो।

शवाथ हप्ताको सातौं दिन। यहूदीहरूको लागि यो विशेष धार्मिक दिन थियो।

^{२०} तिमीहरू ख्रीष्टसितै मरेका छौं र संसारका व्यर्थका नियमहरूबाट मुक्त बनेका छौं। त्यसकारण अब तिमी यही संसारको हौं भन्ने अभिनय किन गर्छौं? म के भन्छु भने यस्तो नियमहरू किन मानिरहेका छौं? ^{२१} “यो नखाऊ”, “त्यो नचाख”, “त्यो नछुव” भन्ने! ^{२२} यी जम्मै संसारिक नियमहरू यस्ता चीजहरूसँग सम्बन्धित छन् जो एक पल्ट व्यवहार गर्दा शेष हुन्छ। यी त मानिसहरूका निर्देशन र आज्ञाहरू हुन्, परमेश्वरका होइनन्। ^{२३} यस्ता नियमहरू सुन्दर र बुद्धिमानी देखिन्छन्, तापनि यी मानिसले बनाएको धर्मका अंगहरू हुन्। यसले मानिसहरूलाई विनम्र बनिएको बहना गर्छ, अनि शरीरलाई दुःख दिन्छ। तर धर्मले मानिसलाई तिनीहरूको पापमय प्रकृतिले चाहेको दुष्ट कुराहरू गन्दिखि रोक्दैन।

ख्रीष्टमा तिम्रो नयाँ जीवन

३ जब तिमीहरू मृत्युबाट ख्रीष्टसितै उठाइयो स्वर्गका ती वस्तुहरू पाउने कोशिश गर जहाँ परमेश्वरको दाहिने तर्फ ख्रीष्टलाई बसाइएकोछ।^२ स्वर्गकै कुराहरू मात्र सोच, पार्थिव होइन।^३ तिमीहरूको पुरानो पापमय जीवन मरिसकेको छ, अनि तिमीहरूको वर्तमान नयाँ जीवन परमेश्वरमा ख्रीष्टसित छ।^४ ख्रीष्ट तिम्रो जीवन हो। जब उहाँ आउनु हुन्छ, तिमीहरू उहाँसितै महिमामा देखा पर्नेछौं।

^५ यसकारण सबै कुकर्महरूलाई आफ्नो जीवनदेखि पन्छाइदेऊ-जस्तो व्यभिचार, अशुद्धता, कुइच्छा, लोभ जुन मूर्ति पूजा जस्तै हो।^६ यस्ता कुराहरूले आज्ञा नमान्नेहरू माथि परमेश्वरलाई रिस उठाउँछ।* ^७ अधि-अधि तिमीहरू पनि यस्तै कर्म गर्दै यसरी नै जीवन बिताउँथ्यौं।

^८ तर अब यी कुराहरूलाई आफ्नो जीवनदेखि अलग राख। रिस, क्रोध, डाह, निन्दा अनि बातचीत गर्दा हुँदी लाजलाग्दो शब्दहरूको प्रयोग नगर।^९ तिमीहरू आपस्तमा भूटो नबोल। किन? किन कि तिमीहरूले आफ्ना पापमय जीवन र त्यस जीवनसँग चल्ने कुरोहरू पर्याँकी सकेका छौं।^{१०} अब तिमीहरू नयाँ जीवनमा बाँच्न थालेका छौं। नयाँ जीवनमा तिमीहरू लगातार नयाँ भई रहने छौं। तिमीहरू आफ्नो विधाता भैं बन्दैछौं। यस नयाँ जीवनले तिमीहरूलाई परमेश्वरलाई साँचो रूपमा चिनाउन लैजाने छ।^{११} यस नयाँ जीवनमा ग्रीक र **पद ६** केही ग्रीक प्रतिहरूमा यी शब्द जोडिएका छन्: “तिनीहरूका विरुद्ध जो परमेश्वरको आज्ञालाई भन्दैनन्।”

यहूदीहरू बीच कुनै भिन्नता छैन। खतना गरेका र नगरेका मानिसहरू अथवा विदेशी वा सिथियान बीच कुनै अन्तर छैन। कमरा र फुक्का मानिस बीच कुनै फरक छैन। तर ती सब विश्वासीहरूमा ख्रीष्ट हुनु हुन्छ र ख्रीष्ट नै सर्वोपरी हुनुहुन्छ।

^{१३}परमेश्वरले तिमीहरूलाई छान्नुभयो र पवित्र बनाउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। यसर्थ तिमीहरूमा कोमल मायाहरू, दया, मनको नम्रता, दीनता अनि धैर्य हुनु पर्छ र धैर्यवान बन। ^{१३}एक-अर्कामा सहनशील होऊ। यदि कसैको कसैमाथि नालिस भए उसलाई माफ देऊ। तिमीले अरूलाई क्षमा देऊ जसरी प्रभुले तिमीलाई क्षमा दिनु भयो। ^{१४}यी सबै गर अनि सबभन्दा मुख्य कुरो आपस्तमा प्रेम गर। यो प्रेम नै हो जेले तिमीहरूलाई पक्का एकतामा रहन एकत्रित गरायो। ^{१५}ख्रीष्टको शान्तिले तिमीहरूको हृदयलाई नियन्त्रण गरेको। तिमीहरूले शान्ति पाऊ भनी एउटै शरीरमा* बोलाइएका छौ। सदा सर्वदा धन्य होऊ। ^{१६}ख्रीष्टको संदेश तिमीहरूभित्र समृद्ध भावमा रहेोस्। एक-अर्कामा शिक्षा दिनु र दृढ बनाउन सम्पूर्णा बुद्धि खटाऊ। परमेश्वरलाई हृदयले धन्यवाद चढाउँदै भजन, गीत र आत्मिक स्तुतिहरू गाऊ। ^{१७}तिमीहरू जे पनि बोल्छौ, जे गर्छौ तिमी प्रभु येशूको लागि गर येशूद्वारा पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

अरूसित तिमी नयाँ जीवन

^{१८}पत्नीहरू, आफ्ना पतिका अधीनमा रहौ। प्रभुका अनुयायीहरूको लागि यो ठिक हो।

^{१९}पतिहरू, तिमीहरूका पत्नीहरूलाई प्रेम गर, अनि उनीहरू प्रति कोमल बन।

^{२०}बालकहरू, तिमीहरूका आमा-बाबुले भनेको प्रत्येक कुरो मान। यसले प्रभुलाई खुशी तुल्याउँछ।

^{२१}पिताहरू, तिमीहरूका बालकहरूलाई निराश नतुल्याऊ। यदि तिमीहरूलाई खुशी पार्न कठिन परे, तिनीहरूले चेष्टा छाड्नेछन्।

^{२२}सेवकहरू, हर कुरामा आफ्नो संसारिक मालिकहरूले भनेको मान। मालिकहरूको अनुपस्थितिमा पनि इमान्दारी सित काम गर। किनभने तिमीहरू मानिसहरूलाई खुशी पार्न चेष्टा गरिरहेका छौ। तिमीहरू प्रभु स्वयंलाई खुशी पार्न चेष्टा गरिरहेका छौ। यसकारण इमान्दारीपूर्वक आज्ञा

शरीर ख्रीष्टको आत्मिक शरीर, जसको अर्थ मण्डली अथवा उहाँको मानिसहरू।

पालन गर किन कि तिमीहरूले प्रभुलाई सम्मान गर्दछौ। ^{२३}काम जस्तो सुकै होस्, तिमी योग्यताले भेटे सम्म राम्रो गर। प्रभुको सेवा गर्दछौ त्यस प्रकारले गर, अनि मानिसलाई होइन। ^{२४}याद राख, परमप्रभुले तिमीहरूलाई पुरस्कार दिनुहुनेछ। उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई के दिने प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ त्यो तिमीलाई दिनु हुनेछ। तिमीहरूले प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दछौ। ^{२५}याद गर कसैले भूल गरे, त्यही अनुसार उसले दण्ड भोग्नु पर्नेछ। प्रभुले हरेकलाई एक समान व्यवहार गर्नुहुनेछ।

४ मालिकहरू, आफ्ना सेवकहरूलाई काम अनुसार जे उचित र राम्रो छ देऊ। याद राख कि स्वर्गमा तिमी पनि मालिक हुनुहुन्छ।

ख्रीष्टियनहरूलाई पावल केही गर्नालाई सल्लाह दिन्छ

^३आफैलाई प्रार्थनामा अर्पण गर। अनि जब प्रार्थना गर्छौ सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाऊ। ^४हाम्रो लागि पनि प्रार्थना गर। परमेश्वरलाई प्रार्थना गर कि उहाँले उहाँको संदेश मानिसहरूलाई भन्ने मौका हामीलाई दिऊन। प्रार्थना गर कि परमेश्वरले ख्रीष्ट बारेमा खोली दिनु भएको साँचो रहस्य प्रचार गर्न हामी योग्य हुन सकौं। म कैदमा छु किन कि म यो सत्य सिकाँउछु। ^५तिमीहरू प्रार्थना गर्न सक्छौ कि स्पष्ट सत्य म मानिसहरूलाई व्याख्या गर्न योग्य बनौं। मैले त्यही गर्नु परेको छ।

^६अविश्वासीहरूसित व्यवहार गर्ना बुद्धिमानी होऊ। सर्वोत्तम तरिकामा तिमीलाई दिइएको अवसरहरू उपयोग गर। ^७जब तिमी बात माछौ नम्रता र बुद्धिमानीसित व्यवहार गर। बन। यस प्रकारले हरेक मानिसलाई ठीकसित उत्तर दिनु तिमीहरू योग्य हुनेछौ।

पावलका साथीहरूको समाचार

^८टाइकिकस ख्रीष्टमा मेरा प्रिय भाइ हुन्। प्रभुमा उनी एक विश्वासी सेवक र मेरा सहकर्मी हुन्। मसित घटेका सबै कुराहरूको बारेमा उनले तिमीहरूलाई भन्ने छन्। ^९त्यसैले म उनलाई तिमीहरूकाहां पठाउँदैछु। हामी के-कस्तो अवस्थामा बाँचिरहेका छौं, त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चहान्छु। तिमीहरूको उत्साहको निमित्त उनलाई पठाउँदैछु। ^{१०}ओनेसिमससित उनी आउँदैछन्। ओनेसिमस एकजना र विश्वासयोग्य अनि प्यारो भाइ

हुन्। उनी तिमीहरूकै समूहका हुन्। टाइकिकस, ओनेसिमसले तिमीहरूलाई यहाँको जम्मै हालखबर भन्नेछन्।

^{१०}अरिस्तार्खसले नमस्कार पठाएका छन्। उनी पनि मसितै कैदमा छन्। अनि बर्णाबासका काकाका छोरा भाइ मर्कूसले पनि नमस्कार भनेका छन्। मर्कूसको विषयमा तिमीलाई निर्देशन दिएकोछु। यदि उनी आए भने उनलाई स्वागत गर्नु। ^{११}येशूले (उनलाई जस्तस पनि भनिन्छ) पनि आफ्नो नमस्कार पठाउँदैछन्। यहाँ यहूदी विश्वासीहरू मात्रै छन् जो मसित परमेश्वरको राज्यको निम्ति काम गर्दैछन्। यिनीहरू मेरा लागि सुखका कारण भएकाछन्।

^{१२}येशू ख्रीष्टका सेवक इपाफ्रासले पनि आफ्नो नमस्कार पठाएका छन्। उनी तिमीहरूकै समूहका हुन्। उनी सधैं तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछन्। तिमीहरू आत्मिक रूपले परिपक्व होऊ र परमेश्वरले चाहेका

सबै कुरा तिमीहरूसित होस् भन्दै उनी प्रार्थना गर्छन्। ^{१३}तिमीहरूका लागि र लाओडिसियाका तथा हिरापोलिसका मानिसहरूका लागि अनि हिरापोलिसमा उनी खुबै खटेका छन्, यो म जान्दछु। ^{१४}डेमास र हाप्ना प्रिय साथी वैद्य लूकाले नमस्कार पठाउँदैछन्।

^{१५}लाओडिसियाका दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई हाम्रो नमस्कार सुनाइदिनु। हाम्रो नमस्कार निम्फसलाई अनि मण्डलीलाई जो उनको घरमा जुट्छ, पनि भनिदिनु। ^{१६}यो चिट्ठी तिमीहरूले पढे पछि निश्चय होऊ कि यो चिट्ठी लाओडिसियामा पनि पढियो। अनि जुन चिट्ठी मैले लाओडिसियामा पढाए, तिमीहरूले पढ्यौ। ^{१७}“प्रभुले उनीमाथि भरोशा गरेको सेवाको काम निश्चित भएर गर्नु” भनी अखिपसलाई भन।

^{१८}म, पावल आफ्नै हातले तिमीहरूलाई नमस्कार लेख्दैछु। याद राख्नु, म कारागारमा छु। परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूमा रहोस्।

थिस्सलोनिकीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

१ पावल, सिलवानस र तिमोथी थिस्सलोनिकीमा बस्ने मण्डलीलाई अभिवादन गर्छन, जुन मण्डली परम पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा छ। परमेश्वरको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरूलाई होस्।

थिस्सलोनिकीहरूको जीवन र विश्वास

प्रार्थना गर्दा हामी सधैं तिमीहरू सबैलाई सम्भन्ध्यौं र तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं।^१ तिमीहरूको विश्वासको लागि अनि जुन कुरो तिमीहरूले गरेकाछौं त्यसको लागि हामी सधैं प्रार्थना गर्दा परमेश्वर हाम्रा पितालाई धन्यवाद दिंदछौं। अनि प्रेमको कारणले तिमीहरूले गरेको कामको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद दिंदछौं। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा तिमीहरूको आशाको कारणले दृढ़ रहेकोमा हामी तिमीहरूलाई धन्यवाद दिंदछौं।^२ दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। हामी जान्दछौं उनले तिमीहरूलाई आफ्नो बनाउन छान्नुभयो।^३ हामीले तिमीहरूकहाँ सुसमाचार ल्यायौं। तर हामीले शब्द मात्र दिएनौं, त्यो सुसमाचारसित शक्ति पनि दियौं। यो हामीले पवित्र आत्मासित* अनि निश्चित बुद्धिद्वारा ल्यायौं जुन यो सत्य हो। त्यसको साथै, हामी तिमीहरूसित रहँदा कसरी रह्यौं त्यो पनि तिमीहरूले जान्यौं।^४ अनि तिमीहरू हामी जस्तै र प्रभु जस्तै भयो। तिमीहरूले धेरै दुःख पायौं र पनि शिक्षालाई आनन्दपूर्वक ग्रहण गर्नुभयो। त्यो आनन्द पवित्र आत्माको दिएको हो।^५ म्यासिडोनिया र अखैयाका सबै विश्वासीहरूका निम्ति तिमीहरू एक उदाहरण बन्यौं।^६ तिमीहरूबाटै म्यासिडोनिया र अखैयामा परमेश्वरको संदेश फिजियो। र परमेश्वर प्रति तिमीहरूको विश्वास प्रत्येक ठाँउका मानिसहरूले बुझे। यसकारण तिमीहरूका विश्वासबारे

हामीले केही भन्नु पर्दैन।^७ हामी त्यहाँ छँदा तिमीहरूले जुन असल तरिकाले हामीलाई स्वीकार गर्नुभयो, त्यो कुरा सबैतिर गरिन्छ। तिमीहरूले कसरी मूर्ति पूजन छोड्यौं र जीवित र सत्य परमेश्वरको सेवा गर्न थाल्यौं यस बारे पनि तिमीहरू कुरा गर्नुभयो।^८ परमेश्वरको पुत्र स्वर्गबाट आउनुहुने प्रतीक्षामा तिमीहरूले मूर्ति-पूजा छोड्यौं। परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। उहाँ येशू हुनुहुन्छ, जसले परमेश्वरको आगामी रीसबाट हामीलाई बचाउनु हुनेछ।

थिस्सलोनिकीमा पावलको काम

२ दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू जान्दछौं, हामी तिमीहरूकहाँ आएको व्यर्थ भएन।^१ हामी त्यहाँ आउनु भन्दा अघि फिलिप्पीमा ठूलो दुःख पायौं। त्यहाँका मानिसहरूले हाम्रो विरुद्धमा नराम्रा-नराम्रा कुरा गरे। यी सब तिमीहरू जान्दछौं। अनि जब हामी तिमीहरूकहाँ पुग्यौं, त्यस बेला पनि धेरै जना हाम्रो विरुद्धमै थिए। तर हाम्रो परमेश्वरले हामीलाई निर्भयतासित तिमीहरूलाई यो सुसमाचार दिनु सहायता गर्नुभयो।^२ हामीलाई कसैले धोका दिएनन्। हामी दुष्ट होइनौं। हामी कसैलाई छल गर्ने चेष्टा गर्दैनौं। यसकारण मानिसहरूलाई हामी जो विश्वास गराउनु उत्साह दिन्छौं त्यो यी कारणहरूबाट कुनै एउटा पनि होइन।^३ होइन, हामी सुसमाचार सुनाउँछौं किनकि परमेश्वरले हामीलाई परीक्षा लिनु भएको छ र यसो गर्नको लागि विश्वास गर्नुभएको छ। यसकारण जब हामी बोल्यौं हामी मानिसहरूलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दैनौं। हामी त परमेश्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छौं। परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले हाम्रो हृदय जाँच्नु हुन्छ।^४ तिमीहरूको प्रशंसा गरेर हामीले तिमीहरूलाई प्रभावित पार्न खोजेका छैनौं, यो तिमीहरू जान्दछौं। हामीले तिमीहरूबाट पैसा लिने कोशिश पनि गरेका छैनौं। तिमीहरूबाट हाम्रो

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्नुभयो।

स्वार्थ लुकाउनु केही छैन। परमेश्वर जानु हुन्छ, यो साँचो हो। ^६हामीले कुनै मानिसबाट प्रशंसा पनि खोजेका छैनौं, न तिमीहरूबाटै, न अरूबाटै।

^७हामी ख्रीष्टका प्रेरितहरू* हौं। र जब हामी तिमीहरूसित बसिरहेका थियौं हामीले आफ्ना अधिकार पनि प्रयोग गर्न सक्ने थियौं र तिमीहरूलाई हाम्रो काम गर्ने बनाउन सक्ने थियौं। तर हाम्रो व्यवहार तिमीहरूसित भद्र बन्यो जस्तो एउटी आमाले आफ्ना नानीहरूको हेरचाहमा गर्दछिन्। ^८हामीले तिमीहरूलाई धेरै माया गर्छौं। त्यसैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सुसमाचारको भागीदार बनाउन चाहौं। तर त्यति मात्र होइन हामीले आफ्नो जीवन पनि तिमीहरूसित बाँड्नु चाहेका छौं। ^९दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, सायद तिमीहरूलाई थाहा होला हामीले कति परिश्रम गर्छौं। हामीले परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्दा दिन रात काम गर्छौं, किनभने हामी तिमीहरूमाथि भार हुन खोजेनौं।

^{१०}जब हामी तिमी विश्वासीहरूसित थियौं, हामी पवित्रता, धार्मिक, निष्कलंक बयौं। यो सत्य तिमीहरू र परमेश्वरलाई थाहा छ। ^{११}जस्तो तिमीहरूलाई थाहा छ हामीले तिमीहरूसित त्यस्तै व्यवहार गर्छौं जस्तो एक जना बाबुले आफ्ना बालकहरूसित गर्छन्। ^{१२}हामीले तिमीहरूलाई उत्साह दियौं, ढाडस दियौं र परमेश्वरको लागि पवित्र जीवन बाँच्ने आग्रह गर्छौं। परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नो राज्य र महिमामा बोलाउँदछन्।

^{१३}तिमीहरूले हामीबाट परमेश्वरकै वचन भैं ग्रहण गरेको कारणले हामी सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदछौं। जब तिमीहरूले त्यो वचन हामीहरूबाट सुन्यौं, तिमीहरूले इच्छापूर्वक ती वचनहरू परमेश्वरबाट पाए भैं ग्रहण गर्छौं अनि मानिसहरूबाट आए भैं होइन। वास्तवमा त्यो वचन परमेश्वरकै हो। त्यस वचनले तिमी विश्वासीहरूमा कार्य गर्छो। ^{१४}दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू यहुदीयामा परमेश्वरको मण्डलीहरू जस्ता हो। यहुदीयामा परमेश्वरका जनहरूले त्यहाँका अरू यहुदीहरूबाट खुबै कष्ट खपेका थिए। अनि तिमीहरूले पनि आफ्नै देशवासीहरूबाट उस्तै दुःख भोग्यौं। ^{१५}ती यहुदीहरूले प्रभु येशूलाई र अगमवक्ताहरूलाई मारे। तिनीहरूले हामीलाई हाम्रो देश छोड्न बाध्य गराए। परमेश्वर तिनीहरूसित खुशी हुनु हुन्छ। तिनीहरू सबैका

विरुद्ध छन्। ^{१६}तिनीहरूले अयहूदीहरूलाई प्रचार गर्न वाधा दिए। हामी अ-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्छौं ताकि तिनीहरू पनि बाँच्न सक्नुन। तर ती यहुदीहरू आफ्ना पुराना पापहरू माथि पनि अभै पापहरू थुपाउँछन्। अब तिनीहरूमाथि परमेश्वरको रिस पुरै आउनेवाला छ।

तिनीहरूलाई फेरि भेट्ने पावलको इच्छा

^१हे दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, छोटो समयको लागि हामी तिमीहरूबाट छुट्टिएका थियौं। हामी शारीरिक रूपमा तिमीहरू सित छैनौं तर हाम्रो सोचाइमा तिमीहरू सितै छौं। तिमीहरूलाई भेट्न हामी खुबै उत्सुक थियौं र हामीले गर्नु कडा चेष्टा पनि गर्छौं। ^२हो, हामी तिमीहरूलाई भेट्न चाहन्छौं। म, पावल तिमीहरूकहाँ आउन धेरै चोटी साँच्चै चेष्टा चलाएँ, तर त्यसो गर्न शैतानले हामीलाई सधैं बाधा पुऱ्यायो। ^३जब हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आउनु हुन्छ तब तिमीहरू नै हाम्रा गर्वको विषय हुनेछौं, किनभने तिमीहरू हाम्रो आशा, हाम्रो मुकुट अनि हाम्रो आनन्द हौं। ^४तिमीहरू नै साँच्चै, हाम्रा महिमा र आनन्द हौं।

३ हामी तिमीहरूकहाँ आउन सकेका छैनौं अनि पर्खन पनि निकै गाहो भइ राखेकोछ। हामीले तिमोथीलाई तिमिकहाँ पठाउने, र आफू एथेन्समा बस्ने निर्णय गर्छौं। तिमोथी हाम्रा भाइ हुन्। उनी परमेश्वरसित ख्रीष्टको सुसमाचार मानिसहरू माभक्त प्रचार गर्ने काम गर्छन्। तिमीहरूलाई आफ्नो विश्वासमा दृढ र उत्साह दिन हामीले तिमोथीलाई पठाएका छौं। ^२हामीले तिमोथीलाई पठाएका छौं ताकि हामीले सामना गर्नु परेको विपत्तिले तिमीहरू हतोत्साह हुनु नपरोस। तिमीहरूलाई यादै थियो, कि हामी माथि यी विपत्तिहरू पर्ने नै छ। ^३जब हामी तिमीहरूसँग थियौं हामीले तिमीहरूलाई भनेका थियौं कि हामीले विपत्ति सामना गर्नुपर्छ। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि जस्तो हामीले भनेका थियौं त्यही भयो। ^४त्यसैकारण तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ तिमीहरूको विश्वासको विषयमा जान्न पठाइएको थियो। जब मैले केही क्षण पनि पर्खन सकिन उनलाई पठाएँ। मलाई डर थियो कहीं शैतानले तिमीहरूलाई परिक्षा लियो अनि हाम्रो सम्पूर्ण परिश्रम व्यर्थ भयो।

^५तर तिमोथी तिमीहरू कहाँ आफ्नो भ्रमणबाट भर्खर फर्केर आई तिमीहरूको विषयमा प्रेम र विश्वासको शुभ समाचार हामीलाई सुनाए। उनीबाट बुझ्यौं कि

तिमीहरूले हामीलाई सधैं संभ्रमा रहेछौ र हामीलाई भेटेन ठूलो इच्छा रहेछ। हामीलाई पनि त्यस्तै भइरहेछ।^५यसकारण, दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूका विश्वासले गर्दा हामी दुःख छौं। हामीलाई धेरै दुःख तकलीफ छ तर पनि हामी तिमीहरूको विश्वासको बारेमा सुनेर निश्चिन्त छौं।^६तिमीहरू परमप्रभुमा दरिलोसित उभिन सक्थौ भने हाम्रो जीवन वास्तवमा पूर्ण हुन्छ।^७तिमीहरूकै कारणले परमेश्वरको अधि हामी हर्षित छौं। यसर्थ, त्यसैको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं। यही सब आनन्दको निम्ति हामी परमेश्वरलाई प्रशस्त धन्यवाद दिनु सक्थौ।^८हामी रात-दिन तिमीहरूका लागि उत्साह पूर्वक परमेश्वरसित प्रार्थना गरिरहेकाछौं ताकि तिमीहरूलाई भेट्न जान हामीलाई सम्भव होस् अनि तिमीहरूको विश्वासमा आएको कुनै पनि कमीमा हामी आपूर्ति गर्न सकौं।

^९हाम्रो प्रार्थना छ कि हाम्रा पिता परमेश्वर र हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूकहाँ आउने बाटो खोलिदिनु हुनेछ।^{१०}हाम्रो प्रार्थना छ कि परमप्रभुले तिम्रो प्रेमलाई बढाइदिनु हुनेछ, ताकि तिमीहरूको एक अर्कामा र जम्मै मानिसहरूमा प्रेम लगातार परिपूर्ण भई बढेस्। हामी प्रार्थना गर्छौं कि हामीले तिमीहरूलाई प्रेम गरे जस्तै प्रत्येकमा प्रेम गर।^{११}तिमीहरूको हृदय दृढ बनेस् भनेर हामी यो प्रार्थना गर्दछौं। जब हाम्रो प्रभु येशू आफ्ना सबै पवित्र जनहरूसित आउनु हुनेछ, तिमीहरू परमेश्वर हाम्रा पिताका अधि पवित्र र निष्कलंक हुनेछौं।

परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने जीवन

४ दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, अब मेलै तिमीहरूलाई केही अर्कै कुरो भन्दैछु। परमेश्वरलाई खुशी राख्ने हिसाबले कसरी जिउनु पर्छ त्यो हामीले तिमीहरूलाई सिकाएका छौं अनि त्यसरी नै तिमीहरू बसिरहेका छौं। अब हामी तिमीहरूलाई भन्छौं अनि उत्साह दिन्छौं कि प्रभु येशूमा त्यही प्रकारले अभि अधिक बाँचिरहु।^१तिमीहरू जान्दछौ कि हामीले तिमीहरूलाई के गर्नु शिक्षा दिएका छौं। हामीले ती कुराहरू प्रभु येशूको अधिकारले भनेका हौं।^२परमेश्वर चाहनु हुन्छ तिमीहरू पवित्र जीवन बिताऊ अनि यौन पापहरूबाट टाढो बस।^३परमेश्वर इच्छा गर्नुहुन्छ कि तिमीहरूले आफ्नो शरीर

नियंत्रणमा राख्नु सिकेको हुनुपर्छ। परमेश्वरलाई सम्मान गर्न तिमीहरूले शरीर पवित्र राख।^४आफ्नो शरीरलाई यौन-पापको काममा नलगाऊ। तिनीहरू जजसले परमेश्वरलाई जान्दैनन तिनीहरू त्यसो गर्छन्।^५यस विषयमा तिमीहरू कसैले ख्रीष्टमा भएका भाइसँग भूल काम गर्नु हुँदैन अनि तिनको शोषण गर्नु हुँदैन। यस्तो कुकर्महरूलाई परमप्रभुले दण्ड दिनुहुनेछ। यसबारे पहिल्यै भनिसकेका छौं र चेतावनी पनि दिइसकेका छौं।^६परमेश्वरले हामीलाई पवित्र भएर बस्न बोलाउनु भएको हो अपवित्रतामा होइन।^७यसकारण जसले यो शिक्षालाई मान्न अस्वीकार गर्छ उसले परमेश्वरलाई मान्न अस्वीकार गर्छ, मान्छेलाई होइन। परमेश्वर तिमीहरूलाई आफ्नो पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ।

^८ख्रीष्टमा भाइ-बहिनीहरूलाई प्रेम गर भनेर लेखिरहने कुनै आवश्यकता देख्दैनौं। आपस्तमा प्रेम गर भन्ने आज्ञा परमेश्वर स्वयंले दिइसक्नु भएको छ।^९अनि वास्तवमा तिमीहरूले म्यासिडोनियाका सबै दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूलाई प्रेम गर्दछौं। दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिनीहरूलाई अभै कसिलो प्रेम गर। यो हाम्रो हौसला हो।

^{१०}शान्तिपूर्ण जीवन बाँच्ने कोशिश गर। आफ्नै धन्या याद गर, आफ्नै हातले काम गर। हामीले तिमीहरूलाई यी कार्यहरू गर भनी बताइसकेका छौं।^{११}यदि तिमीहरूले यस्तो काम गरे विश्वास नगर्नेहरूले पनि तिम्रो जीवन शैलीको आदर गर्नेछन्। अनि आफ्नै आवश्यकताको लागि कसैमाथि भर पर्नु पर्दैन।

प्रभु आउनु हुँदछ

^१दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, हामी चाहन्छौं, जो मृत्युको मुखमा परे तिनका विषयमा पनि तिमीहरूले जान। हामी चाहँदैनौ कि अरु आशा नभएका मानिसहरूले जस्तो तिमीहरूले शोक गर्नु परोस्।^२हामी विश्वास गर्दछौ कि येशूको मृत्यु भयो। तर हामी यो पनि विश्वास गर्छौ कि येशू फेरि बौरी उठनुभयो। यसैले येशूकै कारणले, परमेश्वरले ती मृतहरूलाई फेरि येशूसितै एक साथ ल्याउनु हुनेछ।^३अब तिमीहरूलाई हामी जे भन्दैछौ त्यो सन्देश परमप्रभु स्वयंबाट आएको हो। हाम्रो बीचमा जो अहिले जीवित छन्, परमप्रभु आँउदा पनि केही जीवित रहने छन्। हामीहरू जो त्यस समय जीवित रहने छौं, परमप्रभुसँग रहने छौं, तर जो पहिले

मरिसकेकाहरू भन्दा अघि होइन। ^{१६}परमप्रभु स्वयं स्वर्गबाट आउनु हुनेछ। त्यसबेला एउटा ठूलो आवाजमा आदेश सुनिनेछ। आदेश प्रधान स्वर्गदूतको* स्वरमा र परमेश्वरको तुरहीको स्वरमा हुनेछ। अनि अघि जो मरेकाछन् अनि ख्रीष्टमा थिए, पहिला उठ्ने छन्। ^{१७}त्यसपछि त्यतिजेल सम्म जीवित रहेका हामीहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ। हामी बादलमा लगिनेछौं र प्रभुलाई हावामा भेट्ने छौं। अनि हामी सदाकाल प्रभुसितै रहने छौं। ^{१८}यसकारण यस्ता शब्दहरूले एक-अर्कालाई उत्साहित तुल्याउँदै गर।

प्रभुको आगमनको लागि तयार बस

५ अब, दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, समय र मितिको विषयमा लेख्न कुनै आवश्यकता छैन। ^१तिमीहरू सबैले जान्दछौं जुन दिन प्रभु आउनुहुन्छ त्यो दिन घरमा राती चोर पसेको जस्तै हुन्छ। ^२मानिसहरू भन्नेछन्, “हामीलाई शान्ति छ, हामी सुरक्षित छौं। तर तिनीहरूमाथि एक्कासि विनाश आइलाग्न जसरी गर्भवती स्त्रीलाई एक्कासि प्रसव वेदनाले चाप्लुत। अनि त तिनीहरूले भाग्ने मौका धरी पाउने छैनन्। ^३तर तिमी दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू अन्धकारमा छैनौं। त्यसकारण, त्यस दिनले तिमीहरूलाई चोरले जस्तै चकित पार्ने छैन। ^४तिमीहरू सबै उज्यालो र दिनमा छौं। हामी अन्धकार र रातसित सम्वन्धित छैनौं। ^५यसैले हामी अरू जस्तो हुनु हुँदैन। हामी अरूहरू जस्तो सुतिरहनु हुँदैन, तर जाग्रत र आत्म नियन्त्रित हुनुपर्छ। ^६सुत्नेहरू रातमा सुत्छन्, मान्नेहरू रातमा मात्छन्। ^७तर हामी दिनसंग सम्वन्धित छौं, यसकारण हामी आफैले आफूलाई नियन्त्रित राख्नु पर्छ। हामीले आफ्नो रक्षा गर्न कवच जस्तो प्रेम र विश्वास पहिरिनु पर्छ मुक्तिको आशा हाम्रो शिर-रक्षक हुनुपर्छ। ^८परमेश्वर हामीलाई उहाँको रिसको भागी बन्न होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा मुक्ति पाउनुको निम्ति छानिएका हौं। ^९येशूले हाम्रो निम्ति प्राण दिनु भयो जसमा कि हामी उहाँसितै बस्न सकौं। जब उहाँ आउनुहुन्छ हामी जीवित रहौं कि मृत, यो कुनै महत्वको कुरो होइन। ^{१०}यसकारण एक-अर्का

उत्साह देऊ, एक-अर्कालाई बल देऊ। अनि त्यो त तिमीहरू गरिरहेका छौं।

अन्तिम निर्देशन र अभिवादन

^१दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, अब हाम्रो निवेदन छ कि जसले तिमीहरू माभ्र कठोर परिश्रम गरे, जसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तर्फ डोखाए र असल शिक्षा दिए तिनको सम्मान गर। ^२हामी निवेदन गर्छौं कि तिनीहरूले गरेको कामको सम्मानको निम्ति सम्मानको विशेष प्रेम दर्शाऊ।

परस्परमा शान्तिपूर्वक बस। ^३दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू अल्छेहरूलाई चेतावनी दिनु, डरपोकहरूलाई उत्साह दिनु, दुर्बलहरूलाई सहायता दिनु र सबैसित धैर्य राख्नु भनी हामी तिमीहरूलाई विन्ति गर्छौं। ^४याद गर, कसैले गलत कामको बदला नलियोस। तर प्रत्येकले एक-अर्काको अनि प्रत्येकको भलाई गर्ने लक्ष्य बनाउनु पर्छ।

^५सधैं प्रसन्न बस। ^६प्रार्थना गर्न कहिल्यै नछोड। ^७सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरूबाट परमेश्वर यही चाहनु हुन्छ।

^८पवित्र आत्माको काममा कहिल्यै बाधा नदेऊ। ^९भविष्यवाणीलाई महत्वहीन नठान। ^{१०}हेरक कुरालाई जाँच र असल जति राख। ^{११}हर प्रकार को दुष्क्राइदेखि टाढा बस।

^{१२}शान्तिको स्रोत परमेश्वर स्वयंले तिमीहरू उहाँमा हुनेहरूलाई पवित्र पारून भन्ने हाम्रो प्रार्थना छ। हाम्रो प्रार्थना छ कि तिमीहरूका पूर्ण स्वयं आत्मा, प्राण र शरीर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आँउदा पूर्णरूपले दोषरहित बनाइ राख। ^{१३}उहाँ नै एक जसले तिमीहरूलाई बोलाउनु भयो, तिम्रो लागि यी सब थोक गर्नु नै हुनेछ। तिमीहरूले उहाँलाई विश्वास गर्न सक्छौं।

^{१४}दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा लागि पनि प्रार्थना गर। ^{१५}जब भेट गर्छौं सब भाइ बहिनीहरूलाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर। ^{१६}प्रभुको अधिकार लिएर म भन्दैछु, यो पत्र सबै दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई पढेर सुनाइदिनु पर्छ। ^{१७}हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबैमा रहोस्।

थिस्सलोनिकीहरूलाई पावलको दोस्रो पत्र

१ पावल, सिल्वानस, र तिमोथीबाट थिस्सलोनिका मण्डलीलाई प्रणाम। तैपाईहरू हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा हुनुहुन्छ।

२ तिमीहरूलाई हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति रहोस्।

३ तिमीहरूको लागि हामी परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद दिन्छौं। त्यसो गर्नु हामीलाई ठिक छ कारण तिमीहरूको विश्वास भन भन बढिरहेको छ। तिमीहरूले एक अर्कामा गरेको प्रेम पनि बढिरहेको छ। ४ यसैले परमेश्वरका अरू मण्डलीहरूमा हामी तिमीहरू बारे गर्व गर्छौं। तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा अफै दरिलो बन्दै गएको कुरा हामी अरू मण्डलीहरूमा पाउँछौं। तिमीहरू अनेक कष्टले सताइँदैछौं ता पनि विश्वास छोडेका छैनौं, तर यसको सट्टामा दृढ़ हुँदै जाँदैछौं।

पावल परमेश्वरको न्याय बारे बोल्छन्

५ यसले यो स्पष्ट पार्छ कि परमेश्वर आफ्नो न्यायमा सत्य हुनुहुन्छ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई उहाँको राज्यको योग्य मानिसहरू बनिएको चाहनुहुन्छ। तिमीहरूको यातना त्यही राज्यको लागि हो। ६ परमेश्वरले जे गर्नु हुन्छ ठिकसँग गर्नुहुन्छ। तिमीहरूलाई जसले कष्ट दिन्छन् तिमीहरूलाई परमेश्वरद्वारा कष्ट भोगाइनेछ। ७ अनि कष्टमा परेका जो तिमीहरूलाई परमेश्वरले शान्ति दिनुहुन्छ। परमेश्वरले यस्तै सहायता गर्नुहुन्छ जब प्रभु येशू आउनु हुन्छ। उहाँको शक्तिशाली स्वर्गदूतहरूसित स्वर्गबाट येशू तल आउनु हुनेछ। ८ परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू तथा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई नमान्नेहरूलाई दण्ड दिनु उहाँ स्वर्गबाट बल्दो अगुलो लिएर आउनु हुनेछ। ९ तिमीहरूलाई अमन विनाशको दण्ड दिइनेछ। तिमीहरूलाई प्रभुसित बस्न दिइनेछैन। उहाँका सर्वोच्च शक्तिदेखि धेरै दाडा तिमीहरूलाई राखिने छ। १० यो त्यस दिन हुन्छ जुन दिन प्रभु येशू आउनु हुनेछ। उहाँ आफ्नो पवित्र

सन्तहरूसित महिमा लिन आउनु हुनेछ। अनि तिमीहरू जजसले विश्वास गर्छन येशूलाई देखेर आश्चर्यचकित हुनेछन्। तिमीहरू तिनै विश्वासीहरू मध्ये हुनेछौं किन कि हामीले दिएको साक्षी तिमीहरूले विश्वास गरेका छौं।

११ त्यसैकारण हामी सधैं तिमीहरूको भलाईको लागि प्रार्थना गर्दछौं। उहाँले तिमीहरूलाई बोलाएको जीवन शैलीमा तिमीहरूलाई हाम्रो परमेश्वरले बाँचे योग्य बनाई दिनु हुन हामी प्रार्थना गर्छौं। तिमीहरूमा भएको असल गुणले तिमीहरूलाई गुणस्तरीय कार्यहरू गर्न उत्साह दिन्छ अनि तिमीहरूकोमा भएको विश्वासले तिमीहरूलाई असल कार्य गर्ने बनाउने गराउँछ। हामी प्रार्थना गर्छौं कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई अभ्र बेसी यस्तो असल कार्य गर्न योग्य पारुन। १२ हामी यी सब तरिकाले प्रार्थना गर्छौं ताकि हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँ तिमीहरूमा महिमित हुन सकोस अनि तिमीहरूले पनि उहाँमा महिमा पाउन सकौं। त्यो महिमा हाम्रा परमेश्वर अनि प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रहबाट आउँछ।

दुष्ट घटना घटेछ

२ दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन बारे हामीले केही कुरा भन्नु छ। हामी त्यस बेलाको कुरा गर्न चाहन्छौं जब हामी उहाँसित एक साथ भेट गर्छौं। ३ यदि कतैबाट तिमीहरूले प्रभुको आगमन भइसकेको चाल पाए तिमीहरू सजिलै बिचलित हुने अथवा डराउने पर्दैन। कसै-कसैले भन्लान कि यो अगमवाणीमा छ अथवा सुसमाचारमा छ अथवा तिमीहरू चिट्टी पढ्नु सकौं जुन तिमीहरूले भन्छन् कि तिनीहरू हामीबाट आएका हुन। ४ कुनै खण्डमा पनि तिमीहरूलाई कसैले धोखा नदियोस्। जब सम्म परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह हुँदैन त्यो दिन आउने छैन। जब सम्म विनाशकारी मानिस आँउदैन तब सम्म त्यो दिन आँउदैन।

विनाशकारी मानिस नरकको हो। ^४परमेश्वर वा कुनै पनि चीज जो मानिसहरूले पूजा गर्छन त्यसले विरोध गर्छ। त्यो स्वेच्छाचारी मानिस आफैले आफूलाई परमेश्वर अथवा मानिसहरूको आराधना भन्दा माथि राख्छ। त्यो परमेश्वरको मन्दिरमा पनि जान्छ र त्यहाँ बस्छ र आफू परमेश्वर हुँ भन्ने घोषणा गर्छ।

^५मैले पहिल्यै यी सब घटनाहरूको सत्य बताइ सकेको छु। याद छ? ^६अनि तिमीहरू जान्दछौं त्यो स्वेच्छाचारी केले रकिराखिएको छ। ठीक समयमा देखा पर्न भनेर नै त्यसलाई रोकीइरहेको छ। ^७पापको गुप्ती शक्तिले अहिले पनि संसारमा काम गरिरहेकै छ। तर एउटा छ जसले त्यो दुष्टको शक्तिलाई रोकिराखेको छ। र त्यसलाई बाटादेखि नपन्छ्याइजेर उसलाई यसरी नै रोकेरै राखिनेछ। ^८त्यसपछि त्यो स्वेच्छाचारी निस्कने छ र प्रभु येशूले त्यसलाई आफ्नो मुखको श्वासले मारिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले दुष्ट मानिसलाई आफ्नो गौरवमय आगमनले नाश गरिदिनेछन्। ^९त्यो स्वेच्छाचारी मानिस शैतानको शक्तिमा आउँछ। त्यसकोमा धेरै शक्ति रहनेछ र किसिम-किसिमका भूटा चमत्कार, लक्षण र आश्चर्यकर्महरू देखाउँछ। ^{१०}दुष्ट मानवले भ्रष्ट मानिसहरूलाई थरि-थरि को छल-प्रपञ्च देखाउँछ। तिनीहरू भ्रष्ट हुन किनभने तिनीहरूले सत्य स्वीकारेनन्। सत्यलाई स्वीकार गरेका भए तिनीहरूलाई बचाइने थियो। ^{११}तर तिनीहरूले सत्यलाई स्वीकारेनन, यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई सत्यबाट भड्काउन केही शक्तिशाली चीज पठाउनु हुनेछ। त्यस शक्तिले गर्दा तिनीहरू असत्यमै विश्वास गर्न लाग्छन्। ^{१२}त्यसकारण जस-जसले सत्यमा विश्वास गर्दैनन् ती दण्डित हुन्छन्। तिनीहरूले सत्यता स्वीकारेनन तर तिनीहरू दुष्टाई कर्महरूमा आनन्दित भए।

तिमीहरू मुक्तिको लागि छानिका है

^१दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, प्रभुले तिमीहरूलाई माया गर्नु हुन्छ। तिमीहरूको मुक्तिको लागि परमेश्वरले शुरूदेखि नै तिमीहरूलाई छान्नुभएको हो। यसैले तिमीहरूका लागि हामी परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद दिन्छौं। आत्माद्वारा* पवित्र बनेर अनि सत्यमा

आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औं ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

विश्वासी बनेर तिमीहरू बाँचेका छौं। ^१त्यही मुक्ति पाउन परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भएको हो। उहाँले आफ्ना सुसमाचारद्वारा बोलाउनु भयो जुन हामी प्रचार गर्छौं। तिमीहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमाको भागीदार हुन सक् भनेर बोलाइएका हो। ^१धसैले दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हामीबाट पाएको शिक्षाहरूमा विश्वास लगातार गरिरहौं र दृढ़ बन। हामीले मुखले बोलेर होस् कि चिट्ठीमा लेखेर होस्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू सिकाएका छौं।

^{१६-१७}हामी प्रार्थना गर्छौं कि हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्ट आफैले र हाम्रा पिता परमेश्वरले तिमीहरू प्रत्येक असल कार्य जे गर्छौं अनि भन्छौं तिमीहरूमा उत्साह अनि शक्ति दिनुहुनेछ। परमेश्वरले हामीलाई माया गर्नुभयो अनि आफ्नो अनुग्रहद्वारा उनले हामीलाई असल आशा र अनन्त उत्साह दिनुभयो।

हाम्रो लागि प्रार्थना गर

२ अनि अब दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा लागि प्रार्थना गर कि परमप्रभुको वचन फैलियोस् र तिमीहरूले गरे जस्तै अरूहरूले त्यसको सत्कार गर्नु। ^३अनि यो पनि प्रार्थना गर कि पापी र कुकर्मीहरूको हातबाट हामी बाँच्न सकौं। सबैले परमप्रभुमा विश्वास गर्दैनन्।

^३तर प्रभु विश्वासी हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई समर्थ गराउनु हुन्छ र त्यो एक दुष्टबाट बचाउनु हुन्छ। ^४हामीले दिएको शिक्षा तिमीहरूले मान्दछौं भन्ने प्रभुले हामीलाई प्रतिश्रुति दिनुहुनेछ। ^५हामी प्रार्थना गर्छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूको हृदयलाई परमेश्वरको प्रेम औं ख्रीष्टको धैर्य तिर डोखाउन।

काम गर्न वाध्यता

^६दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरूलाई हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अधिकार लिएर आज्ञा दिंदछौं कि काम गर्न जसले अस्वीकार गर्छ तिनीहरूबाट टाढा बस। ती मानिसहरूले हामीबाट पाएको शिक्षा अनुसरण गर्न अस्वीकार गर्छन। ^७तिमीहरू जान्दछौं कि हामी बाँचे जस्तै तिमीहरू पनि बाँच्नु पर्छ। जब हामी तिमीहरूसित थियौं हामी अल्ल्छी थिएनौं। ^८अनि जैले पनि हामीले अरूको खाना खायाँ, हामीले दाम तिखौं। तिमीहरू कुनै एकजनाको पनि भार नबनिनु हामीले कडा मेहनत

गस्यौ। हामीले रात-दिन काम गस्यौ। ^६यसको अर्थ यो होइन कि तिमीहरूको सहायता माग्ने अधिकार हाम्रो छैन। तर तिमीहरूको लागि उदाहरण बन्नु ताकि तिमीहरूले अनुसरण गर, हामी आफ्नो हेरचाहको लागि आफै खट्यौं। ^{१०}हामी जतिजेल तिमीहरूसित थियौं हामीले यो नियम तिमीहरूको निमित्त दियौ: “यदि कसैले काम गर्दैन भने उसले खाने पनि छैन।”

^{११}हामीले सुनेका छौं तिमीहरू मध्ये कसै-कसैले पटक्कै काम गर्दैनन् र अर्काको काममा हस्तक्षेप मात्र गरिहिँड्छन्। ^{१२}हामी ती मानिसहरूलाई आदेश दिन्छौं कि तिनीहरूले अरू मानिसहरूलाई दुःख नदिउन। हामी तिनीहरूलाई आदेश दिन्छौं कि तिनीहरू आफ्नो छाक जुटाउन आफै मेहनत गरून्। प्रभु येशू ख्रीष्टको निमित्त तिनीहरूले यस्तो गरून् भनी हामी सविनय विन्ति गर्छौं। ^{१३}दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, असल कार्यहरू गर्न कहिल्यै नथाक।

^{१४}यदि कसैले यस पत्रद्वारा दिएको आदेश नमाने त्यसलाई याद गरिराख। त्यससित सम्बन्धै नराख जसमा कि त्यो लज्जित होस्। ^{१५}तर त्यससित शत्रु जस्तो व्यवहार नगर बरू भाइलाई जस्तो चेतावनी देऊ।

अन्तिम शब्द

^{१६}हामी प्रार्थना गर्छौं, शान्तिका परमप्रभुले तिमीहरूलाई शान्ति प्रदान गरून्। हामी प्रार्थना गर्दछौं कि उहाँले तिमीहरूलाई सधैं हर तरिकाले शान्ति प्रदान गरून्। प्रभु तिमीहरू सबैसित रहून्।

^{१७}म पावल हुँ र म यो अभिवादन आफ्नै हातले लेख्दैछु। मैले लेखेको प्रत्येक चिट्ठीमा यो सत्यता चिन्ह हो। यो मेरो लेख्ने तरिका हो।

^{१८}हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबै माथि होस्।

तिमोथीलाई पावलको पहिलो पत्र

१ ख्रीष्ट येशूको प्रेरित* पावलबाट प्रणाम। हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वर र हाम्रा आशा ख्रीष्ट येशूको आज्ञाले म प्रेरित हुँ।

तिमोथीलाई, जो विश्वासमा मेरा सच्चा पुत्र हुन, हाम्रा पिता परमेश्वर र हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूबाट अनुग्रह, करुणा र शान्ति।

भूटा शिक्षाहरूको विरुद्ध चेतावनी

जब म म्यासिडोनियातर्फ गएँ त्यस बेला मैले तिमीलाई एफिससमै बस्नु भनेर भनेको थिएँ। त्यहाँ एफिससमा कसै-कसैले भूटा शिक्षाहरू दिइरहेछन्। त्यहाँ बसेर तिमीले ती मानिसहरूलाई ती कुराहरू नसिकाउनु भनी निर्देशन दिन सक्छौ। तिनीहरूलाई पौराणिक कथा र लम्बेतान पारिवारिक वंशावली भन्नमा ध्यान नदेऊ भनी निर्देशन दिन सक्छौ। यस्ता कुराहरूबाट खालि विवाद उत्पन्न हुन्छ, अनि परमेश्वरको काममा सहायता हुँदैन। परमेश्वरको काम विश्वासद्वारा गर्न सकिन्छ। यस आज्ञाको उद्देश्य मानिसहरूमा प्रेम ल्याउनु हो। यो प्रेम उत्पन्न गर्नलाई मानिसहरूको हृदय शुद्ध हुनुपर्छ, तिनीहरूले जानेको जे उचित छ त्यसैको आधारमा तिनीहरूले कामगर्नु पर्छ अनि तिनीहरूमा सत्य विश्वास हुनुपर्छ। कति मानिसहरूले यस्ता कुराहरूबाट मुख फर्काए अनि व्यर्थका कुरातिर लागे। त्यस्ता मानिसहरू शास्त्री बन्न खोज्छन् तर उनीहरू के बोलिरहेका छन् त्यो उनीहरूलाई नै थाहा हुँदैन। अनि उनीहरूले ती कुराहरू बुझ्दैनन् जसलाई उनीहरू सत्य भन्छन्।

हामी जान्दछौं कि हामीले ठीकसित उपयोग गरे व्यवस्था* राम्रो हो। हामी यो पनि जान्दछौं, व्यवस्था भला मानिसहरूको लागि बनिएको होइन। व्यवस्था त

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

व्यवस्था व्यवस्था सम्भवत परमेश्वरले मोशालाई सौंनै पर्वतमा दिएको व्यवस्था हुनु सक्छ। (प्रस्थान १९ अनि २०)

उनीहरूको निम्ति बनिएको हो जो विधान विरोधी र अनाज्ञाकारी छन्, जो दैव विरोधी र पापमय छन्; जो अपवित्र र अधर्मी छन् जो मातृ पितृ घातक र हत्यारा छन्। जो यौन-पापीहरू र समलिंगीहरू छन्, जो दास व्यापारीहरू र मिथ्यावादीहरू छन्, जो भूटा गवाहीहरू दिने र सत्य शिक्षा विरोधी छन्। मानिसहरू जो कसम खाएर भूटो कुरा बोल्छन् अनि कोही पनि जसले साँचो शिक्षाको विरुद्ध काम गर्छन्, व्यवस्था तिनीहरूको निम्ति होइन। यो सत्य शिक्षा सुसमाचारकै एउटा भाग हो जो परमेश्वरले मलाई प्रचार गर्न सुम्पनुभयो। यो महिमामय सुसमाचार धन्यमय परमेश्वरबाट आएको हो।

परमेश्वरलाई उहाँको कृपाको निम्ति धन्यवाद

हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूलाई म धन्यवाद दिँदछु किनभने उहाँले मलाई विश्वास गर्नुभयो र उहाँको सेवा गर्ने यो काम मलाई दिनुभयो। उहाँले यो गर्न मलाई शक्ति दिनुभयो। अघि-अघि म ख्रीष्टको विरुद्ध बोल्थेँ, उहाँलाई सताउँथेँ र उहाँलाई चोट लाग्ने कामकुरो गर्थेँ। तर परमेश्वरले ममाथि कृपा गर्नुभयो किनकि म के गर्दै थिएँ त्यसबारे म अज्ञानी थिएँ। मैले सबै यस्ता कुराहरू त्यस बेला गरेँ जब मेरो ख्रीष्ट प्रति विश्वास थिएन। तर मैले पूर्णरूपले उहाँको अनुग्रह पाएँ। अनि त्यही अनुग्रहसित ख्रीष्ट येशूमा प्रेम अनि विश्वास पाएँ।

म जे भन्दैछु त्यो सत्य हो अनि तिमीले यसलाई पूर्णरूपले स्वीकार गर्नुपर्छ: ख्रीष्ट येशू पापीहरूलाई बचाउनु यस संसारमा आउनुभयो। म पापीहरूमा पनि महापापी हुँ। तर म प्रति कृपा यसकारणले देखाइयो कि ख्रीष्ट येशूले उहाँका अनन्त धैर्य ममा देखाउन सक्नुभयो। ख्रीष्टले म प्रति ठूलो धैर्य देखाउनुभयो जो पापीहरूमध्ये निकृष्ट थिएँ। ख्रीष्टले मलाई तिनीहरूका निम्ति एउटा उदाहरणको रूपमा लिनुभयो। जसले भविष्य

प्रति विश्वास गर्छ अनि अमत्त जीवन चाहन्छ। तिनीहरूको निम्ति ख्रीष्ट मलाई एक उदाहरण बनाउन चाहनु हुन्थ्यो।^{१७} जसले सदा-सर्वदा शासन गर्छन्, सम्मान अनि महिमा उनै राजा प्रति होस्। उनको अस्तित्व मेटाउन सकिदैन अनि देख्न सकिदैन। एकमात्र परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि महिमा रहोस्। आम्नि।

^{१८}तिमोथी, तिमी मेरा पुत्र जस्ता हो। म तिमीलाई यो आज्ञा दिँदछु। यो आज्ञा त्यो अगमवाणीसित सम्मत हुनेछ जो तिम्रो बारेमा पहिल्यै भनिएको थियो। म तिमीलाई यो भन्दछु कि तिमी त्यो अगमवाणी अनुसार कार्य गरौला अनि विश्वासको असल लडाइँ लडाँला।^{१९} विश्वास राखिराख र जे उचित छ भनी तिमी जान्दछौ त्यो गर। कति व्यक्तिले यसलाई अनुसरण गरेन् अनि तिनीहरूको विश्वास नष्ट भयो।^{२०} हाइमिनियस र अलेकज्याण्डरले त्यसै गरेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा बोल्नु नहुनेहेछ भन्ने पाठ सिक्नु भनेर मैले ती दुइलाई शैतानको हातमा सुम्पिदिएँ।

पुरुष र स्त्रीहरूको लागि नियमहरू

२ प्रथमतः म तिमीलाई सबैको लागि प्रार्थना गर भनेर निवेदन गर्छु। परमेश्वरसित सबैको बारेमा कुरा गर। मानिसहरूलाई चाहिएको कुरो उहाँसित माग र उहाँलाई धन्यवाद चढाऊ।^२ राजाहरू अनि उनीहरू सबैको लागि जो अधिकार-सम्पन्न छन्, प्रार्थना गर जसमा कि हामी शान्तिसित अनि कुनै वाधाबिना जिउन पाऊँ, जसमा कि हामी हरेक प्रकारले परमेश्वरको आराधना गर्न सकूँ अनि उहाँ प्रति सम्मान देखाउन पाऊँ।^३ यही राम्रो हुन्छ र यसले हाम्रा उद्धारकर्ता परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्छ।^४ परमेश्वर सबैको उद्धार भएको चाहनुहुन्छ अनि उहाँ यो पनि चाहनुहुन्छ कि यो सत्यलाई सबैले जानून्।^५ परमेश्वर एकमात्र हुनुहुन्छ अनि मानिसहरूको उहाँकहाँ पुग्ने बाटो पनि एउटै छ। त्यो बाटो येशू ख्रीष्ट मार्फत हो, जो एकजना मानिस पनि हुनुहुन्छ।^६ सबै मानिसहरूको पापहरूको मूल्य चुकाउन येशूले स्वयंलाई बलिदान गर्नु भयो। येशू प्रमाण हुनुहुन्छ कि सबैको उद्धार होस् भन्ने परमेश्वर चाहनुहुन्छ। अनि उहाँ ठीक समयमा आउनुभयो।^७ त्यसैले सुसमाचार भन्न म एक प्रेरितको रूपमा छानिएको छु। म सत्य बोल्दैछु, मैले भूटो बोलेको छैनँ। म अथहूदीहरूको निम्ति एक शिक्षकको रूपमा छानिएँ।

म तिनीहरूलाई विश्वास गर्न अनि सत्यको अनुसरण गर्न सिकाउँछु।

^८मानिसहरूले जहाँ पनि प्रार्थना गरून् भन्ने म चाहन्छु। प्रार्थनामा जसले आफ्ना हात उठाउँछन् ती मानिसहरू पवित्र हुनुपर्छ। तिनीहरू रिसालु र भगइलु हुनुहुँदैन।

^९स्त्रीहरूले पनि ठीकसित वस्त्र पहिरिऊन् भन्ने म चाहन्छु। उनीहरूले स्वयंलाई उपयुक्त अनि सामान्य बस्त्रले सजाउनु पर्छ, चुल्ठा बाटेर, सुन वा मोती भल्काएर वा बहुमूल्य बस्त्र पहिरेर होइन।^{१०} तर तिनीहरूले आफूलाई असल कामहरूले सजाउनु पर्छ। यो ती स्त्रीहरूलाई उपर्युक्त हुन्छ जसले भन्छन् कि तिनीहरू परमेश्वरको पूजा गर्छन्।

^{११}स्त्रीहरूले शान्तपूर्वक र पूरा आज्ञाकारी भएर सिक्नुन्।^{१२} तर म कुनै स्त्रीलाई शिक्षा दिने तथा कुनै पुरुषमाथि अधिकार जमाउने अनुमति दिँदैनँ, तर स्त्री चुपचाप बस्नुपर्छ।^{१३} किनभने पहिले आदमको सृष्टि भयो अनि पछि हव्वाको।^{१४} शैतानद्वारा ठगिने आदम थिएन। त्यो स्त्री थिई जो ठगिई अनि पापी बनी।^{१५} तर स्त्रीहरू नानी जन्माउनाले मुक्त हुन्छन्। तिनीहरू विश्वास, प्रेम अनि पवित्रतामा लागिरेहने अनि उचित तरिकाले आत्म संयममा लागिरेहने तिनीहरूले मुक्ति पाउँछन्।

मण्डलीका अगुवाहरू

३ म जे भन्छु त्यो साँचो हो: यदि कसैले मण्डलीको अगुवा हुने इच्छा गर्छ भने उसले राम्रो कामको इच्छा गरेको हो।^२ अगुवा खुबै असल मानिस हुनुपर्दछ ताकि कसैले पनि उसको आलोचना गर्न नसकोस्। उसको एउटै मात्र पत्नी हुनुपर्छ। उ आत्मनियंत्रित र बुद्धिमानी हुनुपर्छ। उसले अरूबाट मान्य हुनुपर्छ। उ मानिसहरू प्रति सत्कारशील हुनुपर्छ। उ एक असल शिक्षक हुनुपर्छ।^३ उसले अति धेरै दाखरस पिउनुहुँदैन र भगइलु पनि हुनुहुँदैन। उ विनयी अनि शान्त हुनुपर्छ। उ पैसाको लोभी हुनुहुँदैन।^४ उ आफ्नो परिवारलाई असलसित अगुवाइ गर्नमा योग्य हुनुपर्छ। मतलब उसका छोरा-छोरीहरूले पूर्ण आदरपूर्वक उसको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ।^५ यदि उ आफ्नो परिवारको अगुवाइ गर्न अयोग्य भए, उसले परमेश्वरको मण्डलीको देखरेख कसरी गर्ला।^६ अगुवा नव-परिवर्तित विश्वासी हुनुहुँदैन।

नत्र उ स्वयं घमण्डी बनेछ। तब उसको घमण्डको निम्ति दुष्टात्मालाई दण्ड दिए भैं उसलाई पनि दण्ड दिइनेछ।^७ उ मण्डलीदेखि बाहिरका मानिसहरूद्वारा पनि मान गरिने हुनुपर्छ। तब उ अरुद्वारा आलोचित हुने छैन अनि उ शैतानको जालमा पर्ने छैन।

मण्डलीका सहायकहरू

त्यसरी नै जसले विशेष सहायकहरूको रूपमा मण्डलीको सेवा गर्छन् तिनीहरू मानिसहरूबीच माननीय हुनुपर्छ। तिनीहरू बातचीतमा इमान्दार हुनुपर्छ अनि तिनीहरूले अधिक दाखरस पिउनुहुँदैन। अरूलाई ठगेर तिनीहरूले धनी बन्ने कोशिश गर्नु हुँदैन।^८ तिनीहरू परमेश्वरले हामीलाई बताएको सत्यमा दृढ़ रहनुपर्छ अनि तिनीहरूले जे ठीक छ भनी विश्वास गर्छन् सबै त्यही गर्नुपर्छ।^९ त्यस्ता मानिसहरूलाई अधिबाटे जाँच। यदि तिनीहरूमा कुनै गलत कुरा छैन भने तिनीहरूले विशेष सहायकहरूको रूपमा काम गर्न सक्छन्।^{१०} उसरी नै स्त्रीहरू पनि मानिसहरू माफ माननीय हुनुपर्छ। तिनीहरूले अर्काको सिंवा गर्नु हुँदैन। तिनीहरू हरेककुरामा आत्मनियन्त्रित र विश्वासी हुनुपर्छ।^{११} विशेष सहायकहरूको रूपमा सेवा गर्ने मानिसको एउटा पत्नी मात्र हुनुपर्छ। तिनीहरू आफ्ना बालबच्चाहरूको अनि आफ्नो परिवारको योग्य अगुवा हुनुपर्छ।^{१२} असल प्रकारले सेवा गर्ने यी विशेष सहायकहरूले स्वयंलाई माननीय पदको योग्य तुल्याउने छन्। तिनीहरूले ख्रीष्ट येशूमा आफ्नो विश्वासको विषयमा ठूलो भरोसा पाउनेछन्।

हाम्रो जीवनको रहस्य

^{१३} म तिमी भएकोमा चाँडै आउन सक्ँला कि भन्ने आशा छ। अहिलेलाई म यो पत्र लेख्दैछु।^{१४} यदि म तिमीकहाँ भेट्टै आउन सकिने भने पनि परमेश्वरको परिवारमा मानिसहरूले के गर्नुपर्छ त्यो तिमीले जानेकै छौ। त्यो परिवार जीवित परमेश्वरको मण्डली हो। अनि परमेश्वरको मण्डली सत्यको खाँबा र घडेरी हो।^{१५} निःसन्देह हाम्रो आराधनाको जीवनको रहस्य महान् छ:

उहाँ हाम्रो निम्ति मानिसको रूपमा प्रकट हुनुभयो, आत्माद्वारा उहाँ सत्य सावित हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गदूतअधि देखा पर्नुभयो, सुसमाचार

अन्य जातिहरूमा प्रचारित गरियो, विश्वका मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरे। अनि महिमामा उहाँ स्वर्गसम्म उचलिनुभएको छ।

भूटा शिक्षकहरू बारे सावधान

४ पवित्र आत्मा स्पष्टसित भन्नुहुन्छ कि भविष्यमा कति मानिसहरू सत्य शिक्षा प्रति विश्वास गर्न छाड्ने छन्। तिनीहरूले धोखेबाज आत्माहरूलाई मान्ने छन् अनि भूतप्रेतको शिक्षाहरूको अनुसरण गर्नेछन्। यस्ता शिक्षाहरू भूटा अनि धोखेबाजहरूबाट आँउदछ जसले सही र गलत के हो त्यो पनि छुट्याउन सक्दैनन्। तिनीहरूको विवेक तातो फलामले पोलेको हुन्छ।^१ ती व्यक्तिहरूले मानिसहरूलाई विवाह गर्न अनि कुनै-कुनै खाने कुराहरू खान दिँदैनन्। तर सबै खानेकुराहरू परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको हो। यसकारण, जसको विश्वास छ अनि जसले सत्य जान्दछ तिनीहरूले धन्यवाद सहित ती खान सक्छन्।^२ परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको जुनै कुरो पनि राम्रो छ। परमेश्वरलाई धन्यवाद सहित ग्रहण गरेको कुनै कुरो पनि अस्वीकार गर्नुहुँदैन।^३ परमेश्वरको वचन अनि प्रार्थनाद्वारा हरेक कुरो पवित्र बन्दछ।

ख्रीष्ट येशूको असल सेवक बन

^४ यी सबै कुराहरू त्यहाँका दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई सुनाऊ। यसले तिमीलाई ख्रीष्ट येशूको असल सेवक हो भन्ने देखाउँछ। तिमीले अनुसरण गरेको सत्य विश्वासको वचन र असल शिक्षाले तिमीलाई दरिलो बनाएको छ भनी तिमी देखाउने छौ।^५ मानिसहरू यस्ता मूर्ख कथाहरू सुनाउँछन् जसको परमेश्वरको सत्यतासित कुनै सम्बन्ध छैन। त्यस्ता कथाहरूका शिक्षा पालन नगर। तर तिमीले स्वयंलाई इमान्दारीपूर्वक परमेश्वरको सेवा गर्न सिकाऊ।^६ शारीरिक व्यायामले तिमीलाई केही मात्रामा सहायता गर्नेछ। तर परमेश्वर प्रति अर्पण गरेको सेवालै तिमीलाई हरेक कुरामा सहायता गर्नेछ। परमेश्वरको सेवामा यो जीवन अनि अर्को जीवनको पनि आशीर्वादको भाकल निहित हुन्छ।^७ मैले जे पनि भनँ त्यो सत्य हो अनि तिमीले त्यसलाई पूर्णरूपले स्वीकार गर्नुपर्छ।^८ त्यसैको निम्ति हामी परिश्रम र संघर्ष गर्छौं। हामी जीवित परमेश्वरमा

आशा गर्छौं। उहाँ सबैका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ विशेष गरी तिनीहरूको जो उहाँमाथि विश्वास गर्छन्।

^{११}थिनै कुराहरूका आदेश र शिक्षा देऊ। ^{१२}तिमी जवान छौ तर तिम्रो उमेरको कारणले तिमीलाई हेला गर्न कसैलाई नदेऊ। तिनीहरू कसरी जिउनु पर्छ भनी विश्वासीहरूको निमित्त एउटा उदाहरण बन्ने कोशिश गर। तिनीहरूलाई आफ्नो भनाई, आफ्नो रहन-सहन, आफ्नो प्रेम, आफ्नो विश्वास अनि आफ्नो पवित्र जीवनद्वारा देखाऊ। ^{१३}म नआउञ्जेल मानिसहरूलाई धर्मशास्त्र पढेर सुनाउँदै गर्नु तिनीहरूलाई दृढ बनाउँदै गर्नु शिक्षा दिँदै गर्नु। ^{१४}तिमीमा भएको वरदानलाई काममा लाउने कुरो याद गर। त्यो वरदान तिमीलाई अगुवाहरूको समूहले तिमीमाथि हात राखेर अगमवाणी गरी दिएका छन्। ^{१५}यी कुराहरू प्रति विचार गरि रहू, ती कुराहरू गर्नमा तिम्रो जीवन समर्पण गर। तब हरेक व्यक्तिले तिम्रो उन्नति देख्न सक्ने छन्। ^{१६}आफ्नो जीवनको र आफ्नो शिक्षणको ध्यान राख। उचित रूपले जीवन जिउँदै अनि शिक्षा दिँदै जाऊ। तब तिमीले आफैलाई अनि तिम्रा शिक्षा सुन्नेहरूलाई बचाउने छौ।

जिउने नियमहरू

प आफूभन्दा ठूला मानिसहरूसित रिसाएर नबोल तर तिनीसित आफ्ना पितालाई जस्तै व्यवहार गर। साना मानिसहरूसित आफ्ना भाइहरूलाई जस्तै व्यवहार गर। ठूला स्त्रीहरूसित आफ्नी आमालाई जस्तै व्यवहार गर अनि सानाहरूसित बहिनीहरूलाई जस्तै अनि शुद्ध मनले व्यवहार गर।

^१विधवाहरूलाई मान गर जो साँच्चै असहाय छन्। ^२तर कुनै विधवाका छोरा-छोरी वा नाती-नातीना छन् भने तिनीहरूले सिक्नु पर्ने पहिलो कुरो हुन्छ: आफ्नो परिवार को देखरेख गर्ने। जब तिनीहरूले यसो गर्छन् तिनीहरूले आफ्ना आमा-बाबु तथा बाजे-बोज्यूको ऋण चुकाउने छन्। यसद्वारा परमेश्वर पनि खुशी हुनु हुनेछ। ^३कुनै एक विधवा जो साँच्चै अभावमा छन्, जसलाई देखेरेख गर्ने कोही छैन, जसले आफ्नो आशा परमेश्वरमाथि मात्र राखेकी छन् उनले दिनरात परमेश्वरसंग प्रार्थना गर्छिन्। उनले परमेश्वरसंग सहायता मागिन्छन्। ^४तर आफ्नो आनन्दको लागि कुनै विधवा बाँच्ने भने उ जीवित भएता पनि मरेकै बराबर हो। ^५यी कुराहरू गर्नु भनी ती विश्वासीहरूलाई निर्देश गर, जसमा कि कसैले

पनि यो भन्न नसक्नु कि तिनीहरूले भूल गर्दछन्। ^६मानिसहरूले आफ्नै मानिसहरूको ख्याल राख्नुपर्छ विशेष गरी आफ्नै परिवारहरूको। यदि कसैले त्यसो गर्दैन भने उसले सत्य शिक्षालाई त्यागेको छ। त्यस्ता मानिस त अविश्वासीभन्दा पनि खराब हो।

^७विधवाहरूको सूचीका निमित्त कुनै पनि विधवा ^८०वर्ष वा त्यसभन्दा अधिक उमेरको हुनुपर्छ। उसका एउटैमात्र पति भएको हुनुपर्छ। ^९उसले राम्रो कामहरू गरिन् भनेर उनी जानिएको हुनुपर्छ। जस्तो आफ्ना बालबच्चाको पालन-पोषण गर्ने, मानिसहरूको सत्कार गर्ने, परमेश्वरका मानिसहरूको पाउ धुने, कष्टमा परेका मानिसहरूको सहायता गर्ने र आफ्नो जीवन हर प्रकारको असल काममा लगाउनेहरू।

^{१०}तर तरुणी विधवाहरूलाई आफ्नो सूचीमा न लेख। तिनीहरूले आफूलाई स्त्रीष्टमा समर्पित गरेता पनि आफ्नो शारीरिक इच्छाहरूले प्रायः नै तिनीहरूलाई स्त्रीष्टबाट तान्छ अनि विवाह गर्न चाहन्छन्। ^{११}तिनीहरूले पहिलाको प्रतीज्ञा भङ्ग गरेको कारणमा तिनीहरूको न्याय गरिने छ। ^{१२}यस बाहेक, ती तरुणी विधवाहरू घर-घर घुम्ने, कुराउटे हुने र अर्काको जीवनमा हस्तक्षेप गर्ने बानी लिन्छन् अनि नगर्नु पर्ने कुराहरूमा समय बिताउँछन्। ^{१३}यसकारण म चाहन्छु कि तरुणी विधवाहरूले विवाह गरून्, बालकहरू जन्माऊन् र आफ्नो घरको देखभाल गरून्। यदि तिनीहरूले यसो गरे हाम्रा शत्रुहरूले तिनीहरूको आलोचना गर्ने अवसर पाउने छैनन्। ^{१४}कतिपय तरुणी विधवाहरू शैतानको अनुसरण गर्न फर्किसकेका छन्।

^{१५}यदि कुनै विश्वासी स्त्रीको घरमा विधवाहरू भए उसले तिनीहरूको देख-रेख गर्नु पर्छ। तिनीहरूको देख-रेखका निमित्त मण्डलीलाई बाधा दिनु हुँदैन। तब तिनीहरूको देख-रेख मण्डलीले गर्न सक्नेछ। जो साँचो अर्थमा अभावग्रस्त विधवा छन्।

^{१६}अगुवाहरू जसले प्रभावकारी ढङ्गले अगुवाका रूपमा कार्य गरिरहेछन्, मण्डलीले तिनलाई दोबर पुरस्कार दिनु पर्छ। विशेषगरी यो तिनीहरूलाई प्रयुक्त हुन्छ जसले प्रचार गर्न र सिकाउनमा परिश्रम गर्दछन्। ^{१७}किनभने धर्मशास्त्रले भन्छ: "गोरूले दाईं गर्दैछ भने त्यसको मुखमा मोहोला नलगाऊ।"* अर्को ठाउँमा धर्म

शास्त्रले नै भन्छ, “मजदूरलाई उसको योग्य ज्याला दिनुपर्छ।”*

^१यदि कसैले अगुवालाई दोष्याउँछ भने उसलाई ध्यान दिनु हुँदैन। यदि दुइ वा तीन व्यक्तिहरू ल्यो दोषको साक्षी दिन्छन् भने मात्र त्यस व्यक्तिको कुरा सुन। ^२जब तिनीहरू पाप गर्छन्, मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरू गलत छन्। यो कुरा सम्पूर्ण मण्डलीको समक्ष गर। तब अरूहरूले पनि चेतावनी पाउने छन्।

^३परमेश्वर, ख्रीष्ट येशू अनि छानिएका स्वर्गदूतहरूका सामु म तिमीलाई यसो गर्ने आदेश दिदैंछु। तर तिमीले सत्य नजानेसम्म मानिसहरूको न्याय नगर। अनि सबैलाई समानरूपले यसो गरिनु पर्छ।

^४धर्मगुरु बनाउनका निम्ति कसैमाथि तिम्रो हात राख्नको अघि होशियारीसित सोच। अरूका पापहरूका सह भागी नहोऊ। आफूलाई शुद्ध राख।

^५तिमोथी साधारणतः तिमी पानी मात्र पिउँछौ। यसो नगर, केही दाखरस पनि पिउने गर। त्यसले तिम्रो पेटलाई सहायता गर्छ अनि तिमी घरिघरि विमारी पर्ने छैनौ।

^६कोही मानिसहरूको पापहरू सजिलैसित देख्न सकिन्छ अनि तिनीहरूले देखाउँछन् कि तिनीहरूको न्याय गरिन्छ। तर कति अन्य पापहरू केही समय पछि मात्र देखिन्छ। ^७मानिसहरूले गर्ने असल कामबारे पनि यस्तै हो। मानिसहरूले गर्ने असल कुराहरू सजिलै देख्न सकिन्छ। कहिले काहीँ यी असल कुराहरू सजिलै न देखिएतापनि तिनीहरूलाई लुकाउन सकिँदैन।

६ ती जो दासत्वको वशमा छन् तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूलाई पूर्ण आदर दर्शाउनु पर्छ। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे परमेश्वरको नाउँ अनि हाम्रो शिक्षाको भूटो निन्दा हुने छैन। ^२केही दासहरूका मालिकहरू विश्वासी छन्। ती दासहरू अनि मालिकहरू दाजु-भाइहरू हुन। तर दासहरूले मालिक प्रतिको आफ्नो आदर स्त्कारमा कुनै कमी देखाउनु हुँदैन। बरू तिनीहरूले आफ्ना विश्वासी मालिकहरूको अभ्र रात्ररी सेवा गर्नुपर्छ। किन? किनभने दासहरू तिनीहरूले प्रेम गर्ने ती विश्वासी मालिकहरूलाई सहायता गर्छन्।

भूटो शिक्षा र सौँवो धन

मानिसहरूलाई तिमीले यी कुराहरू गर्न भन्नु र सिकाउनु पर्छ। ^३कोही मानिसहरूले भूटो कुराहरू सिकाउँछन्। यी कुराहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका सत्यशिक्षा अनि परमेश्वरको सेवाको सत्य मार्गसित मेल खाँदैन। ^४भूटपूर्वक शिक्षा दिने मानिस अहंकारी हुन्छ र केही बुझ्न नसक्ने हुन्छ। यस्तो व्यक्ति बहस-प्रेमी हुन्छ अनि वचनहरू बारे भगडा गर्छ। यसले इर्ष्या, भगडा, अपमान अनि कुआशंका ल्याउँछ। ^५यसले दुषित मन हुने मानिसहरूबाट तर्कवितर्क पनि ल्याउँदछ। जसले सत्य गुमाएका हुन्छन्। तिनीहरू संभन्छन् कि परमेश्वरको सेवा गर्नु धनवान बन्ने मार्ग हो।

^६निश्चयनै, परमेश्वरको सेवाले व्यक्तिलाई धनवान तुल्याउँछ यदि आफूसित भएको कुरामा उसलाई सन्तोष छ भने। ^७जब हामी संसारमा आयौ, हामीले हामीसित केही पनि ल्याएनौं, उसरी नै, जब हामी मछौं यस संसारबाट हामी केहीपनि लान सक्तैनौं। जब हामी संसारमा आयौं हामी रिक्तो हात आयौं। अनि जब हामी मछौं हामी रिक्तो हात जान्छौं। ^८यसकारण यदि हामीसित भोजन अनि बस्त्र भए हामी त्यसैमा सन्तुष्ट रहनेछौं। ^९तर मानिसहरू जो धनी हुन चाहन्छन् ती लोभमा फँस्छन् अनि जालमा पर्छन्। तिनीहरू मूर्खतापूर्ण अनि हानिकारक चाहनाको विकाश गर्ने कुरा गर्छन। जुन कुराहरूले तिनीहरूलाई ध्वंस अनि नष्ट बनाउँदछ। ^{१०}पैसा प्रतिको प्रेमले हर प्रकारको खराबीलाई सृष्टि गर्छ। कसैले त सत्य विश्वासलाई नै त्यागिसकेका छन् किनभने तिनीहरूमा धेरैभन्दा धेरै धन संग्रह गर्ने प्रबल इच्छा थियो। तर त्यसो गरेर तिनीहरूले आफैलाई घोर दुःख अनि अफसोसमा पारेका छन्।

याद गर्नु पर्ने कुराहरू

^१तर तिमी परमेश्वरका मानिस हो। अनि त्यसैले यस्ता सबै कुराहरूबाट तिमी अलग बस्नु पर्छ। असल धार्मिकता, दैविकता, विश्वास, प्रेम, धैर्य र नम्रता अपनाउने भरसक कोशिश गर। ^२आफ्नो विश्वासको रक्षा गर्नु दौडमा दगुर्नु जस्तै हो। त्यो दौड जित्न सक्दो आफ्नो कोशिश गर। अन्तत जीवन प्राप्त गर्ने कोशिशगर जसको निम्ति तिमीलाई आह्वान गरिएकोछ। अनि तिमीले ख्रीष्ट बारे महान् सत्यलाई यस प्रकारले देखेर साक्षी दिएका छौ कि धेरैले त्यो सुनेका छन्। ^३परमेश्वर अनि

ख्रीष्ट येशूको समक्ष म तिमीलाई आज्ञा दिँदछु। ख्रीष्ट येशू नै एक हुनुहुन्छ जसले महान सत्यलाई पन्तियस पिलातसको समक्ष स्वीकार गर्नु भएको थियो। अनि परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले हरेकलाई जीवन दिनुहुन्छ। अब म तिमीलाई भन्छु: ^{१४}तिमीलाई आज्ञा दिए अनुसार कामहरू गर। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन सम्म यी कुराहरू कुनै त्रुटि र दोष बिना गर्दै गर। ^{१५}ठीक समय भएपछि परमेश्वरले यसो गरिदिनु हुनेछ। परमेश्वर परम धन्य, एक मात्र शासक, राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ। ^{१६}परमेश्वर एक मात्र अमर हुनुहुन्छ। परमेश्वर यति उज्यालो प्रकाशमा बस्नुहुन्छ कि मानिस त्यसका छेउसम्म पनि जान सक्दैन। परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। र कसैले परमेश्वरलाई देख्न सक्दैन। परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि शक्ति। आम्नि।

^{१७}यो आदेश तिनीहरूलाई देऊ जो यो पृथ्वीका चीजहरूद्वारा धनी भएका छन्। तिनीहरूलाई घमण्डी नहुनु भन। तिनीहरूलाई आफ्नो आशालाई सम्पत्ति माथि

नराख्नु भन, किनभने सम्पत्ति अनिश्चित बस्तछ। त्यसको सट्टा तिनीहरूले आफ्नो आशा परमेश्वरमाथि राख्नु पर्छ जसले हामीलाई हरेक कुरो पर्याप्त प्रदान गर्नु हुन्छ। ^{१८}धनीहरूलाई राम्रो काम गर्नु अनि राम्रो काम गरेर धनीहुनु भनेर भन्नु। अनि दिनुमा र बाँड्नुमा खुशी हुनु भनेर भन्नु। ^{१९}त्यसो गरेर तिनीहरूले आफ्नो लागि स्वर्गमा सम्पत्ति सञ्चय गर्ने छन्। त्यो सम्पत्ति नै एउटा गतिलो घडेरी बन्नेछ-जस माथि तिनीहरूले आफ्नो भविष्यको जीवन निर्माण गर्न सक्ने छन्। तब तिनीहरूले सत्य जीवन पाउने छन्।

^{२०}तिमोथी, परमेश्वरले तिमीलाई जुन कुरा सुम्पुन भएको छ त्यसको रक्षा गर्नु। मूर्ख कुरा अनि धर्म-निन्दा गर्नेहरूदेखि टाढा बस्। सत्यको विरुद्ध विवाद गर्नेहरूदेखि तिमी स्वयं अलग बस। तिनीहरूसित केही छ जसलाई तिनीहरू "ज्ञान" भन्छन् तर त्यो वास्तविक ज्ञान होइन। ^{२१}कोही भन्छन् कि तिनीहरूसित "ज्ञान" छ। तिनीहरूले सत्य विश्वासलाई त्यागेका छन्।

परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरू सबै प्रति रहोस्।

तिमोथीलाई पावलको दोस्रो पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका एक प्रेरित* पावलबाट। परमेश्वरले मलाई प्रेरित बनाउन चाहनुभयो। उहाँले मलाई ख्रीष्ट येशूमा जीवनको प्रतीज्ञाबारे प्रचार गर्ने निर्देशन दिनु भएको छ।

भैरो प्यारो छोरो तिमोथी प्रति। पिता परमेश्वर अनि हाम्रो प्रभु ख्रीष्ट येशूबाट तिमोथीलाई, अनुग्रह कृपा र शान्ति मिलोस्।

उत्साह अनि धन्यवाद

३दिन अनि रात आफ्नो प्रार्थनामा म तिमोथीलाई संभन्नु। मेरा प्रार्थनाहरूमा म तिमी लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। मेरा पुर्खाहरूले सेवा गरेका परमेश्वर उहाँ नै हुनुहुन्छ। जुन कुरो गर्नु उचित हो भन्ने म ठान्छु, तिनै कुराहरू गरेर म सदैव उहाँको सेवा गर्छु। ५म मेरो मनमा तिमिले आँसु खसालेको सम्भन्नु, यसर्थ म तिमोथीलाई भेट्न उत्सुक छु जसद्वारा म आनन्दले परिपूर्ण बनेँ। ६म तिमी सत्य विश्वास पनि सम्भन्नु। तिमी बोज्यू लोइस र तिमी आमा युनिसमा त्यस किसिमको विश्वास थियो। अहिले म निश्चित छु तिमी पनि त्यस्तै विश्वास छ। ७त्यसैले म तिमोथीलाई परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको त्यो वरदान बारे संभाउन चाहन्छु। जब मैले आफ्नो मेरो हात तिमोथीमा राखेँ परमेश्वरले तिमोथीलाई त्यो वरदान दिनुभयो। अब म चाहन्छु कि तिमिले त्यो वरदानको उपयोग गर अनि आगो दन्केर ज्वाला निकाले भै बढोस। ८परमेश्वरले हामीलाई कातरको आत्मा दिनु भएन। उहाँले हामीलाई शक्तिको आत्मा, प्रेम अनि आत्म संयमको आत्मा प्रदान गर्नु भएको छ।

९यसकारण हाम्रा प्रभु येशूको बारेमा मानिसहरूलाई भन्न नलाजाऊ। अनि म कैदमा छु भनेर पनि लाज नमान। तर सुसमाचारको निम्ति मसित दुःख सहभोग

गर। त्यसो गर्न परमेश्वरले हामीलाई शक्ति दिनु हुन्छ। १०परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु भएको छ अनि हामीलाई आफ्ना पवित्र मानिस तुल्य बनाउनु भएको छ। यो हामीले केही गरेर भएको होइन। होइन, परमेश्वरले यो उहाँको इच्छा अनि अनुग्रहले गर्दा हामीलाई बचाउनु भयो अनि उहाँका मानिस हुन आह्वान गर्नु भयो। यो अनुग्रह ख्रीष्ट येशूद्वारा हामीलाई अनादि काल अघि दिइएको थियो। ११त्यो अनुग्रह हामीलाई आजसम्म देखाइएको थिएन। हाम्रा मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशू आए पछि त्यो देखाइयो। येशूले मृत्युलाई नष्ट गर्नु भयो र जीवनको मार्ग देखाउनु भयो। हो सुसमाचारद्वारा येशूले हामीलाई अनन्तजीवनको त्यो मार्ग देखाउनु भयो। १२त्यही सुसमाचार प्रचार गर्नका निम्ति एक शिक्षक अनि प्रेरितको रूपमा मलाई नियुक्त गरिएको हो। १३त्यही सुसमाचार प्रचार गर्नका निम्ति अहिले मैले कष्ट भोग्न परिरहेको छ। तर म लज्जित छैनँ। म उहाँ एक जनालाई जान्दछु जसलाई मैले विश्वास गरें। म विश्वस्त छु कि मलाई उहाँले सुम्पनु भएको कामको रक्षा गर्न त्यस दिनसम्म उहाँ समर्थ हुनु हुन्छ। १४मबाट सुनेको सत्य शिक्षाहरूको अनुसरण गर। ख्रीष्ट येशूमा भएको हाम्रो प्रेम र विश्वास सित यी शिक्षाहरूको अनुसरण गर। ती शिक्षाहरू तिमी शिक्षणका निम्ति उदाहरणहरू हुन्। १५तिमोथीलाई दिइएको सत्यको रक्षा गर। हामीमा बसेको पवित्र आत्माको सहायताले ती कुराहरूको रक्षा गर।

१६तिमोथीलाई थाहा छ कि एशियामा मलाई सबले छोडे। फाइगेलस र हर्मोजेनस धरिले मलाई छोडे। १७ओन्सिफरसका परिवारलाई प्रभुले कृपा गरून् भनी म प्रार्थना गर्छु। ओन्सिफरसले मलाई मेरो कष्टमा धेरै पल्ट सघाए। मलाई बन्दी देखेर उनी लजाएनन्। १८अहँ, जब उनी रोममा आए मलाई नभेटुञ्जेल उनले मलाई निरन्तर खोजिरहे। १९म प्रार्थना गर्छु त्यस दिन* प्रभुले

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

ओन्सिफरसलाई कृपा गरून्। तिमी राम्ररी जान्दछौ कि एफिससमा उनले मलाई धेरै प्रकारले सहायता गरे।

ख्रीष्ट येशूको स्वामी भक्त रक्षक

२ तिमोथी! तिमी मेरो छोरो जस्तो हौ। ख्रीष्ट येशूमा भएको हाम्रो अनुग्रहमा दृढ़ बन। ^२मैले सिकाएको कुरा तिमीले सुनेका छौ। अरू धेरैले पनि ती कुरा सुनेका छन्। तिमीलाई पत्यार लागेका मानिसहरूलाई ती कुराहरू सुम्पी देऊ जसद्वारा तिनीहरूले पनि अरूलाई सिकाउन योग्य हुनेछ। ^३हाम्रो दुःखहरूको भागीदार बन। ख्रीष्ट येशूको सच्चा सिपाहीले जस्तो दुःखलाई स्वीकार गर। ^४सिपाहीले आफ्ना नायकलाई सन्तुष्ट तुल्याउन खोज्छ। त्यस कारणले उ सामान्य जीवन कार्यमा फँसँदैन। ^५यदि कुनै खेलाडीले दौडमा भाग लिने इच्छा गर्छ भने इनाम जित्नको लागि उसले खेलको नियम पालन गर्नुपर्छ। ^६किसान जसले कठिन परिश्रम गर्छ उनै आफूले उमारेको अन्नको पहिलो अधिकारी हुनुपर्छ। ^७मैले भनेका कुराहरूमा विचार गर, प्रभुले तिमीलाई यी सब बुझ्ने सामर्थ्य दिनुहुने छ।

^८येशू ख्रीष्टको सम्भन्ना गर। उहाँ दाऊदका सन्तान हुनुहुन्छ। येशूलाई मृत्युपछि बौराइएको थियो। यही सुसमाचार म मानिसहरूलाई भन्छु। ^९अनि त्यो सुसमाचार भन्दा मैले दुःख पाइरहेछु। अपराधीलाई जस्तै साङ्गलाले बाँधिने अवस्थामा मैले कष्ट पाइरहेछु। तर परमेश्वरको शिक्षा साङ्गलाले बाँधिँदैन। ^{१०}यसैकारण म यी सब कष्टहरू धैर्यपूर्वक भोगिरहेको छु। परमेश्वरले चुनेका ती सबैका निम्ति म यसो गर्छु। ख्रीष्ट येशूमा हुने ती मानिसहरूले मुक्ति पाउनु भनेर नै म यी यातनाहरूलाई स्वीकार गर्छु। त्यही मुक्तिबाट महिमा आउँदछ जो अन्नत हुन्छ।

^{११}यो एक साँचो शिक्षा हो:

यदि हामी उहाँसित मरेका भए, तब हामी पनि उहाँसितै जिउने थियौं।

^{१२}यदि हामीले दुःख र कष्ट सह्यौ भने हामी उहाँसितै शासन गर्नेछौं। यदि हामीले उहाँलाई स्वीकारन अस्वीकार गर्छौं भने उहाँले पनि हामीलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्नु हुने छ।

दिन त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट जम्मै मानिसहरूलाई न्याय गर्न आउनु हुन्छ अनि आफ्नो मानिसहरूलाई उहाँसँगै बस्न लैजानु हुन्छ।

^{१३}यदि हामी विश्वासी नभए पनि उहाँ अझ विश्वासी हुनुहुन्छ किन कि उहाँ आफ्नो स्वभावलाई अस्वीकार गर्नु सक्नु हुँदैन।

परिचित कर्मी

^{१४}मानिसहरूलाई यी कुराहरू भनी बस। अनि परमेश्वर समक्ष तिनीहरूलाई चेतावनी देऊ जसद्वारा तिनीहरूले वचनलाई लिएर कुनै बहस नगरून्। वचनहरू बारे तर्क गर्नले केही लाभ हुने छैन। वास्तवमा त्यसले सुन्नेहरूलाई पनि नष्ट गर्छ। ^{१५}परमेश्वरको समक्ष यस्तो प्रकारले स्वयं उपस्थित हुने भ्रमसक कोशिश गर कि उहाँले तिमीलाई अनुमोदन गर्नु हुनेछ। आफ्नो काममा लज्जित नबन। सत्य शिक्षालाई उचित रूपले उपयोग गर्ने कर्मी बन। ^{१६}जो परमेश्वरबाट आएको होइन त्यस्ता व्यर्थका कुरा गर्नेहरूबाट अलग बस। त्यस्ता कुराले मानिसलाई परमेश्वरको भ्रम, भ्रम विरोधी बन्न अग्रसर गराउँछ। ^{१७}तिनीहरूका भूटो शिक्षा शरीरमा रोग जस्तै फैलिनेछ। हाइमेनियस र फिलेतस त्यस्तै मानिसहरू हुन्। ^{१८}तिनीहरूले साँचो शिक्षा त्याग गरे। तिनीहरू सिकाउँछन् कि मृत्युबाट बौराइ त पहिल्यै भइसक्यो। यही रीतले ती दुइले कति मानिसहरूका विश्वास ध्वंश पार्दैछन्। ^{१९}तर परमेश्वरको सुदृढ़ घडेरी सुदृढ़ नै रहिरहन्छ। त्यस घडेरीमा यी शब्दहरू लेखिएका छन: “प्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई चिनुहुन्छ।”* अनि यी शब्दहरू पनि लेखिएका छन्: “प्रत्येक व्यक्ति जसले प्रभुमा विश्वास छ भन्ने दावा गर्छ उसले पापपूर्ण कार्य गर्नु छोड्नु पर्छ।”

^{२०}एउटा ठुलो भवनमा सुन र चाँदीले बनिएका समानहरू छन, तर त्यहाँ काठ र माटाले बनिएका वस्तुहरू पनि छन्। कोही विशेष कामका लागि हुन्छन् भने कुनै साधारण कामका लागि हुन्छन्। ^{२१}यदि कसैले आफूलाई नराम्रा कर्महरूबाट विशुद्ध बनाउँछ भने उसलाई विशेष काममा उपयोग गरिनेछ। त्यो व्यक्ति पवित्र बन्छ अनि उ घरको मालिकको निम्ति उपयोगी हुन्छ। उ सबै असल कामको निम्ति लायक हुन्छ।

^{२२}जवानीको वासना देखि टाडो बस। सठीक जीवन जिउनुलाई विश्वास, प्रेम र शान्ति प्राप्त गर्न महान प्रयास गर। यी कुराहरू शुद्ध हृदय भएका अनि

परमप्रभुमा विश्वास भएका मानिसहरूको सङ्गतमा गर्ने प्रयास गर। ^{२३}मूर्ख र लट्क तर्कहरू छाड। तिमी जान्दछौ यस्ता तर्क बढेर विवादमा परिणत हुन्छन्। ^{२४}प्रभुका सेवकले भगइ गनु हुँदैन। उसले सबैप्रति दयालु हुनु पर्छ। प्रभुको सेवक असल शिक्षक हुनुपर्छ। उ सहनशील हुनुपर्छ। ^{२५}आफूसित सहमत नहुने मानिसहरूलाई उसले नम्रतापूर्वक सिकाउनुपर्छ। परमेश्वरले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गरिदिन सक्नुहुन्छ अनि तिनीहरूले सत्यलाई स्वीकार गर्न सक्छन्। ^{२६}त्यस्ता मानिसहरू शैतानको जालमा परेका हुन्छन् अनि शैतानले चाहे जस्तै काम गर्छन्। तर तिनीहरू जाग्न अनि शैतानको जालबाट उम्कन सक्छन्।

अन्तिम दिनहरू

३ यो याद गर। अन्तिम दिनहरूमा आपदको समय हुने छ। ^१ती दिनहरूमा मानिसले आफूलाई र पैसालाई मात्र माया गर्नेछन्। ती अहंकारी, घमण्डी र अर्कालाई गाली गर्ने हुन्छन्। मानिसहरूले आफ्ना माता पिताका आज्ञा पालन गर्ने छैनन् अनि कृतज्ञ बन्ने छैनन्। ती परमेश्वरले मन पराउनु हुने मानिसहरू हुनेछैनन्। ^२मानिसहरूले अर्कालाई प्रेम गर्ने छैनन्। तिनीहरूले अरूलाई क्षमा गर्न अस्वीकार गर्ने छन्। तिनीहरूले नराम्रा कुराहरू बोल्ने छन्। तिनीहरूमा आत्मा संयम हुने छैन। तिनीहरू भड्ङ्गे र नीच हुनेछन् अनि असल कुरालाई हेला गर्ने हुनेछन्। ^३अन्यका दिनहरूमा मानिसहरू आफ्नै साथीका शत्रु बन्ने छन्। केही विचारै नगरी तिनीहरू मूर्ख काम गर्छन्। ती कपटी बन्नेछन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई भन्दा सुखभोगलाई अधिक प्रेम गर्ने हुन्छन्। ^४तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गरे जस्तो त गर्ने छन्। तर व्यवहारमा तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गर्दैनन्। तिमोथी, त्यस्ता मानिसहरूबाट टाढा बस। ^५त्यस्ता कति मानिसहरू घर जान्छन् र पापले पूर्ण भएका स्त्रीहरूलाई आफ्ना अधीनमा राख्छन्। तिनीहरूले गर्न चाहने धेरै नराम्रा कुराहरूद्वारा तिनीहरूलाई पाप तिर तानिन्छन्। ^६ती स्त्रीहरू सदैव नयाँ शिक्षाहरू सिक्न चाहन्छन् तर तिनीहरू सत्यलाई पूर्णरूपले बुझ्न कहिल्यै पनि योग्य छैनन्। ^७जेन्स र जेम्ब्रसलाई नै संभ्र। तिनीहरू मोशाको विरुद्ध थिए। यी मानिसहरू पनि त्यस्तै हुन्। तिनीहरू सत्यका विरोधी हुन्। तिनीहरूको विचार बहकिएको छ।

तिनीहरू सत्यको अनुसरण गर्न चुकेका छन्। ^८तर तिनीहरू आफ्ना काममा सफल हुन सक्ने छैनन्। सबले जान्ने छन् कि मूर्खछन्। जेन्स र जेम्ब्रसको मामलामा जस्तै प्रत्येकले जान्नेछन् कि तिनीहरू मूर्ख हुन्।

अन्तिम सल्लाह

^१मेरो बारेमा तिमी सबै जान्दछौ। म के सिकाउँछु, कसरी बस्छु, तिमी जान्दछौ। तिमी मेरो जीवनको लक्ष्य, मेरो विश्वास, धैर्य र प्रेम पनि जान्दछौ। तिमी जान्दछौ कि कोशिश गर्न म कहिल्यै छोडिदिँ। ^२तिमी मेरो कष्टहरू र यातनाहरू जान्दछौ। एन्टिओक, आइकोनियम र लिस्त्रामा म माथि घटेका घटनाहरू तिमी सबै जान्दछौ। ती स्थानहरूमा मैले सामना गर्न परेका कष्टहरू तिमीलाई थाहा छ। तर प्रभुले मलाई ती विपदहरूबाट बचाउनु भयो। ^३ख्रीष्ट येशूमा जसले परमेश्वरले चाहेको अनुसार बाँच्न चाहन्छ उसले कष्टहरू भोग्ने पर्छ। ^४मानिसहरू जो दुष्ट अनि अरूलाई धोका दिनेहरू छन् ती नराम्रो देखि अभ्र नराम्रो हुँदै जान्छन्। तिनीहरू अरूलाई मूर्ख तुल्याउँछन् तर तिनीहरू स्वयंलाई मूर्ख बनाइरहेका हुन्छन्।

^५तिमीले सिकेको शिक्षालाई तिमीले अनुसरण गर्नुपर्छ किनभने ती सत्य हुन् भनी तिमीलाई भरोशा छ। यो कुरा तिमी जान्दछौ किनकि तिनीहरू जसले तिमीलाई ती सिकाए तिनीहरू भरोसा योग्य छन्। ^६तिम्रो बाल्यकाल देखि नै तिमीलाई पवित्र शास्त्र थाहा छ। ती धर्मशास्त्रले तिमीलाई ज्ञानी तुल्याउने छ। अनि त्यो ज्ञानले ख्रीष्ट येशूमा विश्वासद्वारा मुक्ति तर्फ डोर्खाउँछ। ^७सबै धर्मशास्त्रहरू परमेश्वरले दिनु भएको हो। ती धर्मशास्त्रहरू शिक्षा दिनु अनि मानिसको जीवनमा भएका गलत कुराहरू देखाइ दिने काममा उपयोगी छन्। धर्मशास्त्रहरू गल्तीहरू सुधार्न अनि उचित जीवन कसरी जिउनु त्यो सिकाउनुमा उपयोगी छन्। ^८परमेश्वरको प्रत्येक सेवक धर्मशास्त्रको प्रयोग गरेर तयार हुनेछ अनि हर किसिमको उत्तम कार्य गर्न उसलाई आवश्यक हरेक कुरा प्राप्त हुनेछ।

४ परमेश्वर अनि येशू ख्रीष्टको नाउँमा म तिमीलाई आदेश दिँदछु। जीवित अनि मृतहरूको न्याय गर्नु हुने एक मात्र ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ। उहाँको राज्य छ अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदछ। त्यसैले म तिमीलाई यो आदेश दिन्छु: ^१मानिसहरूलाई सुसमाचार भन, हर

स्थितिमा यो भन। मानिसहरूलाई तिनीहरूले गर्नु पर्ने काम बताऊ। तिनीहरूको गल्ती हुँदा तिनीहरूलाई भन। तिनीहरूलाई उत्साह देऊ। यी सब कुराहरू तूले धैर्य र सावधान शिक्षाद्वारा गर। ^३समय आउने छ जब मानिसहरूले सत्य शिक्षा सहने छैन। तिनीहरूले धेरै शिक्षकहरू पाउने छन् जो ती मानिसहरूको इच्छाहरूसँग तिनीहरू मिल्नेछन्। ती शिक्षकहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूले सुन्न चाहने कुराहरू सिकाउने छन्। ^४मानिसहरूले सत्य सुन्न छाड्ने छन्। तिनीहरू भूटा कथाहरूकै पछि लाग्ने छन्। ^५तर तिमीले सदैव आफूलाई संयम गर्नुपर्छ। यदि दुःख आइपरे त्यसलाई स्वीकार गर। सुसमाचार प्रचार गर्ने काम नछोड। परमेश्वरको सेवकले गर्नु पर्ने जे पनि छ सबै गर।

^६मेरो जीवनलाई परमेश्वर समक्ष वेदीमा वलिदान दिइँदैछ। मैले यो जीवनलाई छाड्ने समय आएको छ। ^७मैले लडाइँ लडेको छु र दौडि सिद्ध्याएको छु। मैले विश्वास राखेकोछु। ^८अब एउटा मुकुटले मलाई परिवर्सेको छ। म परमेश्वरसँग ठिक रहेकोले गर्दा मैले त्यो धार्मिकताको मुकुट पाउने छु। हो, उहाँले मलाई त्यो मुकुट त्यस दिन दिनु हुनेछ। उहाँले त्यो मुकुट ती समस्त मानिसहरूलाई दिनु हुनेछ जसले, उहाँको आगमन चाहेका छन् अनि जसले उहाँको प्रतीक्षा गरेका छन्।

व्यक्तिगत वचनहरू

^९जति चाँडो सम्भव हुन्छ, म कहाँ आउने कोशिश गर। ^{१०}डेमसले संसारलाई खूबै प्रेम गर्थ्यो अनि उ मलाई छाड्दैछ, उ थिस्सलोनिका गयो। क्रेसेन्स गलतिया गयो अनि तीतस डालमितियामा गए। ^{११}अहिले लूका मात्र म सित छ। मर्कूसलाई भेट र तिमी आउँदा उसलाई तिमीसित लिएर आऊ। उसले मलाई यहाँ मेरो काममा सघाउन सक्छ। ^{१२}टाइकिक्सलाई मैले एफिसस पठाँँ।

^{१३}त्रोआसमा हुँदा त्यहाँ कार्पसकहाँ मैले कोट छोडे। तिमी आउँदा त्यो पनि ल्याइदिनु। मेरा किताबहरू जो चर्मपत्रहरू हुन ल्याइदिनु। ती अत्यन्त आवश्यकीय छन्।

^{१४}धातुकार अलेकज्याण्डरले मलाई अत्यन्त क्षति गरेको छ। प्रभुले उसलाई योग्य दण्ड दिनु हुनेछ। ^{१५}तिमी पनि सतर्क बस जसद्वारा उसले तिमीलाई क्षति पुर्याउन नसकोस्। हाम्रो शिक्षाको उसले तीव्र विरोध गरेको छ।

^{१६}पहिलो सुनवाइमा मलाई आफ्नो बचाउ गर्नु भनियो मलाई समर्थन दिने त्यहाँ कोही थिएन। प्रत्येकले मलाई छोडे। म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नेछन्। ^{१७}तर प्रभु मेरो साथ हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मलाई शक्तिवान तुल्याउनु भयो जसद्वारा मैले अयहूदीहरूलाई सुसमाचार व्याख्या गर्न सकेँ। प्रभु चाहनुहुन्थ्यो कि सबै अयहूदीहरूले सुसमाचार सुन्नु पर्छ। म सिंहको मुखबाट उम्किँँ। ^{१८}यदि कसैले मलाई क्षति गर्न खोजे, प्रभुले मलाई उद्धार गर्नु हुनेछ। उहाँले मलाई बचाउनु हुने छ अनि आफ्नो स्वर्गीय राज्यमा ल्याउनु हुनेछ। उहाँको महिमा सदा सर्वदा रहि रहोस्। आमिन।

अन्तिम अभिवादन

^{१९}प्रिस्किला र अक्वीलाको साथै ओन्सिफरसको सबै परिवारलाई प्रणाम छ। ^{२०}इरास्तस कोरिन्थमै बसे। अनि मैले त्रोफिमसलाई मिलेतसमा छोडिराखे। उ अलि विसच्चो थियो। ^{२१}शीत ऋतुभन्दा अघि नै मकहाँ आउने सक्दो कोशिश गर्नु।

युबलसले तिमीलाई नमस्कार पठाउँदै छ। पुडेन्स, लिन्स, क्लोदिया अनि यहाँ भएका समस्त दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूले आफ्ना प्रणाम पठाउँदै छन्।

^{२२}परमेश्वर तिम्रो आत्मा साथ रहून्। तिम्रो साथ अनुग्रह रहोस्।

तीतसलाई पावलको पत्र

१ परमेश्वरको सेवक र येशू ख्रीष्टका प्रेरित पावलको प्रणाम। परमेश्वरले छानेका मानिसहरूको विश्वासलाई सहायता गर्नु अनि मानिसहरूलाई सत्य बताउनुको निम्ति मलाई पठाइएको हो। परमेश्वरको सेवा कसरी गर्ने त्यो सत्यले मानिसलाई सिकाउँछ।^२ त्यो विश्वास र त्यो ज्ञान अनन्त जीवनको हाम्रो आशाबाट उत्पन्न हुन्छ। त्यो जीवन दिने वचन परमेश्वरले हामीलाई अनादि कालमै दिएका हुन्-परमेश्वर कहिल्यै भूटो बोल्दैनन्।^३ ठीक समयमा परमेश्वरले संसारलाई त्यो जीवन बारे जान्न दिनुभयो। परमेश्वरले त्यसलाई प्रचारद्वारा जान्न दिनु भयो। त्यो काम परमेश्वरले मलाई सुम्पेनु भयो। मैले त्यो हाम्रो मुक्तिदाता परमेश्वरको आदेशमा प्रचार गरें।

^४ तीतसलाई प्रणाम। हाम्रो साझा विश्वासमा तिमी मेरा साँचो छोरा हो।

पिता परमेश्वर र हाम्रा मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशूबाट शान्ति र अनुग्रह होस्।

क्रेटमा तितसको काम

^५ मैले तिमीलाई क्रेटमा यसकारणले छोडें कि त्यहाँ बाँकीरहेको काम पूर्ण होस्। अनि हरेक शहरमा धर्मगुरुहरूलाई पनि नियुक्त गर्नु भनी मैले छाडें।^६ धर्मगुरु यस्तो मानिस हुनुपर्छ जो गलत जीवन बिताइरहेको अभियुक्त नहोस्। उसको एउटै मात्र पत्नी हुनु पर्छ। उसका केटाकेटीहरू विश्वासी हुनु पर्छ, असभ्य जीवन बाँचेको वा आज्ञाकारी नभएको अभियुक्त होइन।^७ धर्मगुरुको कार्य परमेश्वर प्रतिको कामको ख्याल राख्नु हो। यसर्थ कुनै गलत कर्मको निम्ति उनी अभियुक्त हुनु हुँदैन। उ घमण्डी अनि स्वार्थी हुनु हुँदैन वा भड्कने हुनु हुँदैन। उ पियङ्कड हुनु हुँदैन। उ झगडाल अनि ठगेर धनी हुने आकांक्षा भएको हुनु हुँदैन।^८ धर्मगुरुले मानिसहरूलाई आफ्ना घरमा लगेर सहायता गर्नु पर्छ। उसले जे असल छ त्यसलाई प्रेम गर्नु पर्छ,

ज्ञानी हुनुपर्छ, सही अनि पवित्र जीवन जिउनु पर्छ। उसित आत्म संयम हुनुपर्छ।^९ धर्मगुरुले हामीले सिकाएको सत्य विश्वासपूर्वक मान्नु पर्छ। उ, सही अनि सत्य शिक्षाको उपयोगद्वारा मानिसहरूलाई सहायता गर्न समर्थ हुनुपर्छ अनि मानिसहरू जो सत्य शिक्षाको विरुद्ध छन् तिनीहरू गलत छन् भनी प्रमाणित गर्नु समर्थ हुनुपर्छ।

^{१०} आज्ञापालन नगर्ने धेरै छन्। तिनीहरू व्यर्थका कुराहरू गर्छन् अनि मानिसहरूलाई गलत तरिकाले अगुवाई गर्छन्। म विशेष गरी तिनीहरूका बारेमा कुरा गर्दछु जो यहूदीमतबाट बाहिर भएका छन्। धर्मगुरुले मानिसहरू भूल्मा छन् भनी देखाउन पर्छ अनि तिनीहरूलाई यस्ता व्यर्थका कुराबाट रोक्नु पर्छ।^{११} तिनीहरूले नसिकाउनु पर्ने कुराहरू सिकाएर त्यस्ता मानिसहरूले पूरै परिवारहरूलाई बिगारिरहेका छन्। खालि मानिसहरूलाई ठगुनु अनि पैसा कमाउनु मात्र तिनीहरू त्यस्तो शिक्षा दिन्छन्।^{१२} तिनीहरूका आफ्नै एकजना देशवासी जो तिनीहरूका अगमवक्ताले भने, “क्रेटका मानिसहरू सधैं झूटो बोल्छन्। ती जङ्गली पशुहरू जस्तै छन् अनि तिनीहरू अल्छे छन्, तिनीहरूले कसरी खानु त्यो मात्र जानेका छन्।”^{१३} अगमवक्ताले भनेका ती कुराहरू ठीक हुन्, यसर्थ तिमीले तिनीहरूलाई देखाउनु पर्छ कि तिनी गलत छन्। तिमी तिनीहरूसित कठोर बन्नुपर्छ जसमा कि तिनीहरूले सत्य विश्वास अनुसरण गर्नेछन्।^{१४} तब तिनीहरूले यहूदी कथाहरू सुन्ने अनि ती मानिसहरूका आदेश मान्ने छैनन् जसले सत्यलाई तुच्छ सम्झन्छन्।^{१५} शुद्ध हृदय हुनेहरूलाई सबै कुरा शुद्ध छन्। तर तिनीहरूका निम्ति, जो पापद्वारा प्रदुषित अनि अविश्वासीहरूको निम्ति केही पनि शुद्ध छैन। साँच्चै, तिनीहरूको विचारै खराब भइसकेको छ अनि उचित के हो त्यो चिन्ने तिनीहरूको शक्ति नष्ट भइसकेको छ।^{१६} तिनीहरू परमेश्वरलाई जान्दछौं भनेर दावी गर्छन्, तर तिनीहरूको कर्मद्वारा यो स्पष्ट हुन्छ कि

तिनीहरू उहाँलाई मान्दैनन्। तिनीहरू भयंकर मानिसहरू हुन्, तिनीहरू अनाज्ञाकारी छन् अनि तिनीहरू कुनै किसिमको राम्रो कामको निमित्त लायकका छैनन्।

साँचो शिक्षाको अनुसरण गर्नु

२ तर, तिमीले मानिसहरूलाई साँचो शिक्षाको अनुसरण गर्न तिनीहरूले के-के गर्नु पर्छ त्यो बताउनु पर्छ।^१ पाका मानिसहरूलाई आत्म संयमी, गंभीर र ज्ञानी बन्ने कुरा सिकाऊ। तिनीहरू विश्वासमा, प्रेममा र धैर्यमा दृढ़ बन्नुपर्छ।

^२बूद्ध स्त्रीहरूलाई पनि आफ्ना जीवन मार्गमा पवित्र बन्न सिकाऊ। तिनीहरूले अर्काका विरुद्ध कुरा गर्नु हुँदैन भनी अनि ज्यादा दाखरस पिउने बानी गर्नु हुँदैन। ती स्त्रीहरूको लागि के राम्रो हुन्छ त्यो सिकाऊ।^३ त्यही प्रकारले तिनीहरूले जवान स्त्रीहरूलाई आफ्ना पति र बालकहरूलाई माया गर्न सिकाउनु पर्छ।^४ तिनीहरूलाई बुद्धिमानि र पवित्र हुन, आफ्नो घरको ख्याल राख्नु, आफ्ना पतिहरू प्रति दयालु अनि आज्ञाकारी हुनु भनी सिकाऊनै पर्छ। यस्तो स्थितिमा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको शिक्षाको बारेमा कुनै आलोचना हुने छैन।

^५त्यसरी नै नवयुवाहरूलाई ज्ञानी बन्ने उत्साह दिनु।^६ ती नवयुवाहरूका निमित्त हरेक कुरामा असल-असल काम गर्दै तिमी एक उदाहरण बन्नु पर्छ। जब तिमी तिनीहरूलाई सिकाउँछौं इमान्दार अनि गम्भीर बन।^७ जब तिमी सत्य बोल्यौ, यस्तो प्रकारले बोल, जसमा कि कसैले तिमी आलोचना गर्ने छैन अनि तब तिमी विरोधमा हुने कुनै मानिस आफै लज्जित भएको अनुभव गर्ने छन्। किन कि हाम्रो विरोधमा बोल्ने उसित केही हुनेछैन।

^८अनि यी कुराहरू दासहरूलाई पनि भन। तिनीहरूले सधैं आफ्ना मालिकहरूको आज्ञा पालन गर्नु; तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूलाई खुशी राख्ने कोशिश गर्नु, तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूसित तर्क गर्नु हुँदैन,^९ तिनीहरूले मालिकको कुनै कुरा चोरी गर्नु हुँदैन अनि आफ्ना मालिकले तिनीहरूमाथि पूर्ण विश्वास गर्न सक्छन् भनेर देखाउनु पर्छ। यदि दासहरूले यस्तो गरे तिनीहरूका प्रत्येक कामले हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरको शिक्षा राम्रो रहेछ भन्ने प्रमाण गर्नेछ।

^{१०}हामी यसरी जिउनु पर्छ किन कि परमेश्वरको अनुग्रह हामी कहाँ पुगेको छ। त्यो दयाले हरेकलाई

बचाउनुसक्छ। अनि त्यो दया हामीलाई दिइएको छ।^{११} त्यही अनुग्रहले हामीलाई परमेश्वरको विरुद्ध न बाँच्नु भन्ने सिकाउँछ अनि संसारले चाहेको जस्तो कुकर्म गर्नबाट हामीलाई रोक्छ। त्यो अनुग्रहले हामीलाई पृथ्वीमा ज्ञानी अनि सही तरिकाले हाम्रो जीवन जिउन सिकाउँछ जसले हामी परमेश्वरको सेवा गर्छौं भन्ने देखाउँछ।^{१२} हाम्रा परम परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको आगमनलाई परिर्खा हामीले हाम्रो जीवन यसरी नै बाँच्नुपर्छ। उहाँ हाम्रा महान आशा हुनुहुन्छ, उहाँ आफ्ना महिमा सहित आउनु हुनेछ।^{१३} उहाँले स्वयंलाई जम्मै दुष्ट्याउँबाट हामीलाई मुक्ति दिनु समर्पण गर्नु भयो। हामीलाई केवल उहाँका मानिस तुल्याउन अनि जो सदैव असल कुराहरू गर्नु उत्सुक रहने तुल्याउन उहाँले प्राण त्यागु भयो।

^{१४}यी कुराहरू मानिसहरूलाई भन। तिमी पूर्ण अधिकार छ। यसकारण मानिसहरूलाई सुदृढ़ तुल्याउन अनि तिनीहरूले के गर्नु पर्छ भनी तिनीहरूलाई भन्न त्यो अधिकार प्रयोग गर। अनि सावधान बन कि कसैले पनि तिमीलाई महत्वहीन संझेर त्यस्तै व्यवहार नगरून्।

जिउने असल तरिका

३ मानिसहरूलाई यी कुरा गर्नु नभुल्नु, भनी भन; शासक र सरकारी अगुवाहरूका अधिकारमा रहनु, ती अधिकारीहरूको आज्ञा पालन गर्नु अनि सबै किसिमका राम्रो कामको निमित्त तयार बस्नु;^१ कसैको विरुद्ध नराम्रो कुरा नगर्नु; अरूहरूसित शान्तिले बस्नु, अन्य मानिसहरू प्रति सहनशील अनि अति भद्र बन्नु। विश्वासीहरूलाई सबै मानिसहरूसित यस्तो गर्नु भनी भन।

^२अधि-अधि हामी मूर्ख थियौं। हामीले आज्ञा पालन गरेनौं, हामी गलत थियौं अनि आफ्ना शरीरका वश थियौं, जसले नराम्रा कुरा गर्न चाहन्थे। हामीले दुष्टता अनि इर्ष्याको जीवन बाँच्यौं। मानिसहरूले घृणा गरेको जीवन बाँच्दै थियौं अनि हामीले तिनीहरूलाई घृणा गर्छौं।^३ तर हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरले मानिसहरूको लागि उहाँको दया अनि उहाँको प्रेम हामीलाई जनाउनु भयो।^४ उहाँले हामीलाई आफ्नो दयाद्वारा नै बचाउनु भयो- परमेश्वर प्रति सही हुन्छौं भनी हामीले गरेका असल कामको कारणले होइन। उहाँले हामीलाई धोएर बचाउनु भयो जसले हामीलाई नयाँ मानिस तुल्यायो।

उहाँले हामीलाई पवित्र आत्माद्वारा नयाँ तुल्याएर हामीलाई बचाउनु भयो। ^६परमेश्वरले त्यो पवित्र आत्मा हाम्रा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टद्वारा हामीमाथि पूर्णरूपले खन्याउनु भयो। ^७उनको अनुग्रहले हामी धर्मी ठहरियोँ। अनि परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन प्राप्त गर्न आत्मा दिनुभयो। हामी त्यसैको आशामा थियोँ। ^८त्यो शिक्षा साँचो हो।

अनि म चाहन्छु कि मानिसहरूले यी कुराहरू बुझ्नु पर्छ भनी निश्चित गर। तब परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूको जीवनमा असल कार्य गर्न तिनीहरू स्वयंलाई अर्पण गर्ने छन्। यी कुरा असल छन् अनि यी कुराहरूले मानिसहरूलाई असल बन्मा सहयोग दिनेछ।

^९मूर्खतापूर्ण बहस गर्ने, वंशावली कथाहरू भन्ने, व्यवस्थाले सिकाउने कुराहरू बारे तर्क गर्नेहरूबाट अलग बस। यस्ता निरर्थक कुराहरूले कसैलाई लाभ गर्दैन। ^{१०}यदि कसैले तर्क गर्न चाहे, उसलाई चेतावनी देऊ। यदि अझै पनि तर्क गरिरहे उसलाई फेरि चेतावनी देऊ अनि अब पनि तर्क गरिरहे त्यो उसैलाई छाडिदेऊ। ^{११}यस श्रेणीको व्यक्ति नराम्रो अनि पापी हुन् भनी

तिमीले जान्नु पर्छ। उसको पापले उ गलत छ भन्ने प्रमाण दिन्छ।

याद गर्नुपर्ने कुराहरू

^{१२}अर्तिमास र टाइकिक्सलाई म तिमी भएकहाँ पठाउँदछु। तिनीहरूलाई पठाएपछि निकोपोलिसमा म सँग मिल्ने तिमी सक्दो कोशिश गर। यो ठण्डा मैले त्यहाँ बिताउने निश्चय गरेको छु। ^{१३}क्कील जीम्स र अपोल्लसले आफ्ना यात्रा यहाँदिखि जािराख्ने छन्। तिनीहरूको यात्राका निमित्त तिमीले जतिसक्छौ तिनीहरूलाई सघाऊ। तिनीहरूलाई चाहिने सबै थोकको व्यवस्था होस्। ^{१४}असल काम गरेर अनि आवश्यक परेकाहरूलाई सहायता गरेर आफ्नो जीवन जिउने तरिका हाम्रा मानिसहरूले सिक्नुपर्छ। जब तिनीहरू त्यसो गर्छन् तब तिनीहरूको जीवन फलहीन हुनेछ।

^{१५}ती सबै जो मसित छन् तिमीलाई प्रणाम जनाएका छन्। त्यहाँका ती मानिसहरू सबैलाई जो विश्वासमा प्रेम गर्छन्, हाम्रो प्रणाम छ।

तिमीहरू सबै प्रति परमेश्वरबाट अनुग्रह रहोस्।

फिलेमोनलाई पावलको पत्र

ख्रीष्ट येशूको एक कैदी पावल र हाम्रो भाइ तिमीथीबाट

हाम्रा प्रिय बन्धु तथा सहकर्मी फिलेमोनलाई अभिवादन। साथै हाम्री बहिनी अप्पियालाई, सहकर्मी अर्खिप्सलाई र तिम्रा घरमा भेला हुने मण्डलीलाई पनि!

परमेश्वर हाम्रा पिता अनि प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह अनि शान्ति तिमीहरू साथ रहोस्।

फिलेमोनको प्रेम र विश्वास

आफ्नो प्रार्थनामा म तिमीलाई सम्झन्छु र तिम्रो निम्ति म सधैं मेरो परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू प्रति तिम्रो प्रेम र प्रभु येशूमा तिम्रो विश्वासको कुरा म सुन्छु। म प्रार्थना गर्छु कि तिमीले हामीसित सहभोग गरेको विश्वासले ख्रीष्टमा भएको हाम्रा हरेक असल कुरो गहनपूर्वक बुझ्नमा तिमीलाई सहायता दिनेछ। मेरा भाइ! तिमीले परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रेम गर्छौ अनि तिनीहरूलाई प्रफुल्लित तुल्यायौ। यसले मलाई आनन्द अनि सुविस्था प्रदान गरेको छ।

ओनेसिमसलाई एक भाइको रूपमा स्वीकार गर

तिमीले केही गर्नु छ। ख्रीष्ट प्रति भएको मेरो अधिकारको कारणले म तिमीलाई यसो गर भन्न सक्छु। तर मैले तिमीलाई आदेश दिएको होइन, केवल प्रेमको नाउँमा म तिमीलाई निवेदन गर्दछु। म पावल हुँ अनि अहिले म बुद्ध मानिस हुँ अनि ख्रीष्ट येशूको लागि बन्दी छु। म मेरो छोरो ओनेसिमसको बारेमा निवेदन गरिरहेछु। म कारागारमा छँदा उ मेरो छोरो बन्यो। बितेका दिनहरूमा उ तिम्रो लागि विकामे थियो। तर वर्तमान समयमा तिमी र म दुवैको लागि उ उपयोगी व्यक्ति भएको छ।

^{१३}म उसलाई फेरि तिमीकहाँ मेरो हृदयसितै पठाउँदैछु। ^{१३}म कारागारमा रहेको बेला मलाई सहायता गर्नका निम्ति म आफै उसलाई यहाँ सुसमाचारको निम्ति राख्न चाहन्थेँ। मलाई सहायता गरेर उसले तिम्रो सेवा गर्ने थियो। ^{१४}तर तिम्रो सम्मति नलिई म केही गर्न चाहँदैन। त्यसो हुँदा तिमीले मेरो निम्ति गर्ने असल कार्य तिमीले स्वयं गर्न चाहेको हुनेछौ अनि मैले कर लाएको हुने छैन।

^{१५}ओनेसिमस तिमीसित केही समयको लागि छुट्टिएको थियो। यसो भएको हुन सक्छ कि त्यसलाई तिमीले सदाको निम्ति फिर्ता पाउने छौ। ^{१६}अभ्र एक दासको रूपमा होइन, तर दास भन्दा अधिक अनि एक प्रिय भाइको रूपमा ग्रहण गर। म उसलाई खुबै माया गर्छु। तर तिमीले उसलाई अझ बेसी माया गर्ने छौ। तिमीले उसलाई एउटा व्यक्तिको रूपमा अनि प्रभुमा भाइको रूपमा पनि माया गर्ने छौ।

^{१७}यसर्थ यदि मलाई साथी भनेर स्वागत गर्छौ भने ओनेसिमसलाई पनि स्वागत गर। मलाई स्वीकार गरे जस्तै उसलाई स्वीकार गर। ^{१८}ओनेसिमसले तिमीसित केही भूल गरेछ भने मलाई दोष्याऊ। यदि उसले केही तिर्नु परे मलाई तिर्न लगाऊ। ^{१९}म पावल हुँ। यो म मेरो आफ्नै हातले लेख्दैछु। यदि ओनेसिमसले केही बाँकी तिर्नु छ भने त्यो म तिर्छु। आफ्नो जीवनको लागि तिमी मेरो कति ऋणी छौ त्यस बारे म केही भन्न चाहँदैन। ^{२०}हो, मेरा भाइ, प्रभुका निम्ति मेरो लागि केही गरिदेऊ। ख्रीष्टमा मेरो हृदय शान्त गराऊ। ^{२१}तिमीले मेरो आशा पुरा गर्ने छौ भने पूर्ण विश्वासमा म यो पत्र लेख्दैछु। म जान्दछु तिमीले मैले भनेको भन्दा अधिक गर्नेछौ।

^{२२}ध्या गरी मलाई बस्नको लागि एउटा कोठा को व्यवस्था गरीदेऊ। म आशा गर्छु कि परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नेछन् अनि म तिमी कहाँ आउन सक्ने छु।

अन्तिम अभिवादन

^{२३}भरो साथी इपाफ्रास पनि ख्रीष्ट येशूको निम्ति म
सित बन्दी छ। उसले तिमीलाई अभिवादन पठाउँछ।
^{२४}अनि मर्कूस, अरिस्तार्खस, डेमास र लूकाले पनि

तिमीलाई अभिवादन गर्न म सँग एक साथ छन्। यी
सबै मैसित काम गर्दछन्।
^{२५}हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमी आत्मासित
रहोस्। अमिन।

हिब्रूहरूको निम्ति पत्र

परमेश्वर आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नु भयो

१ अघि-अघि परमेश्वर हाम्रा पुर्खाहरूलाई अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्नुहुन्थ्यो। परमेश्वर धेरै पटक धेरै प्रकारले बोल्नुभयो।^२ अनि अब यी आखिरी दिनहरूमा परमेश्वर हामीलाई आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नुभएको छ। उहाँले आफ्ना पुत्रद्वारा यो संसार बनाउनु भयो अनि उहाँले आफ्ना पुत्रलाई सबैकुराको आफ्ना उत्तराधिकारी बनाउनुभयो।^३ पुत्रले परमेश्वरको महिमा प्रतिबिम्बित गर्नुहुन्छ। उहाँ परमेश्वरको स्वभावको पूर्ण प्रतिरूप हुनुहुन्छ। उहाँले हरेक कुरालाई आफ्नो शक्तिशाली आदेशको अधीनमा राख्नुहुन्छ। उहाँले मानिसलाई उनीहरूको पापहरू देखि स्वच्छ तुल्याउनु भयो र स्वर्गमा परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभयो।^४ परमेश्वरले उहाँलाई एउटा नाउँ दिनुभयो जुन कुनै पनि स्वर्गदूतहरूको नाउँभन्दा उच्च छ। त्यसैले उहाँ स्वर्गदूतहरूभन्दा महान् हुनुहुन्छ।

^५ परमेश्वरले यी कुरा कुनै स्वर्गदूतहरूलाई भन्नुभएको थिएन:

“तिमी मेरा पुत्र हौ, आज म तिम्रा पिता बनेको छु।”

भजनसंग्रह २:७

उहाँले कुनै स्वर्गदूतलाई यो कुरो भन्नुभएन:

“म उनको पिता बन्नेछु र उनी मेरा पुत्र बनेछन्।”

२ शमूएल ७:१४

^६ अनि जब परमेश्वरले आफ्नो पहिलो पुत्रलाई* यस संसारमा विनाउनुहुन्छ, उहाँ भन्नुहुन्छ:

पहिलो पुत्र परमेश्वरका सन्तानहरूमा प्रथम र महत्वपूर्ण बच्चा।

“परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई आराधना गरून्।”

व्यवस्था ३२:४३

^७ स्वर्गदूतहरूको बारेमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ,

“परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई वायु* जस्तो बनाउनुभयो, अनि आफ्ना सेवकहरूलाई आगोको ज्वाला जस्तो बनाउनुभयो।”

भजनसंग्रह १०४:४

^८ तर आफ्ना पुत्रको बारेमा परमेश्वरले भन्नुभयो:

“तिम्रा हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदा सर्वदा रहिरहने छ समुचित न्यायपूर्वक तपाईंले आफ्नो राज्य चलाउनुहुनेछ।

^९ तपाईं धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि अधार्मिकतालाई घृणा गर्नुहुन्छ त्यसैले, हे परमेश्वर, तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई तपाईंको संगीहरूलाई दिएको भन्दा महान आनन्द दिनु भएको छ।”

भजनसंग्रह ४५:६-७

^{१०} परमेश्वर अबै भन्नुहुन्छ:

“हे प्रभु, आदिमा तपाईंले धरतीको जग बसाउनुभयो अनि आकाशमण्डल तपाईंका हातका कामहरू हुन्।

^{११} “यी सब विनाश भएर जाने छन् तर तपाईं सदाकाल रहिरहनु हुनेछ अनि सबै थोकहरू वस्त्र भै पुराना बन्ने छन्

वायु यसको अर्थ पनि “आत्माहरू” हुन सक्छ।

^{१२} तपाईं त्यसलाई पोशाकलाई भैं पट्ट्याउनु हुने छ। ती फेरि वस्त्र भैं बद्लिने छन्, तर तपाईं कहिल्यै बदलिनु हुने छैन। तपाईंको जीवनको अन्त कहिल्यै हुने छैन।”

भजनसंग्रह १०२:२५-२७

^{१३} अनि परमेश्वरले यो कुरो स्वर्गदूतलाई कहिल्यै भन्नुभएन:

“तपाईं मेरो दाहिनेहातपट्टि बस्नुहोस्, जबसम्म तपाईंका शत्रुहरूलाई तपाईंका पाउमा ल्याइदैनौं।”

भजनसंग्रह ११०:१

^{१४} सबै स्वर्गदूतहरू आत्मा हुन् जो परमेश्वरको सेवा गर्छन् अनि उद्धार पाउनेहरूको सहायता गर्न तिनीहरूलाई पठाइन्छन्।

हाम्रो उद्धार विधानभन्दा दूरो हो

२ यसकारण सिकाइएका कुराहरू अनुसरण गर्दा अभै धेरै होशियार हुनुपर्छ जसमा कि हामी सत्यको मार्गबाट नबहकियौं। ^१स्वर्गदूतहरूको मार्फत परमेश्वरले दिनुभएको शिक्षा साँचो हो भन्ने देखाइएको थियो। अनि जहिले पनि यहूदीहरूले त्यस शिक्षाको विरोध गरे अथवा त्यसको अनुसरण गरेनन् तिनीहरूले उचित दण्ड पाए। ^२हामीलाई दिइएको उद्धार धेरै महान् हो। यसर्थ यदि हामीले त्यस उद्धारको अवहेलना गर्छौं भने हामी दण्डबाट कसरी उम्कन सकौंला? उद्धारको बारेमा मानिसहरूलाई पहिले भन्नुहुने प्रभु नै हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँलाई सुन्ने मानिसहरूले उद्धार साँचो हो भन्ने कुरो हामीलाई प्रमाणित गरे। ^३परमेश्वरले पनि अचम्महरू, लक्षणहरू र विभिन्न किसिमका चमत्कारहरूले प्रमाणित गरिदिनुभयो। अनि पवित्र आत्माद्वारा मानिसहरूलाई उपहारहरू दिएर त्यो प्रमाणित गरिदिनुभयो। उहाँले ती उपहारहरू आफ्नो इच्छा अनुसार दिनुभयो।

मानिसहरूलाई बचाउन खीट मानिस जस्तै बन्नुभयो

^४आउन लागेको त्यो नयाँ संसारको शासक बन्न परमेश्वरले स्वर्गदूतहरूलाई छान्नुभएन। त्यो भविष्यको त्यो संसार हो जुन हामीले चर्चा गर्न लागेका छौं। ^५धर्मशास्त्रमा कहीं लेखिएको छ:

“तपाईंले किन मानिसलाई संभन्नु पर्छ? किन तपाईंले मानिसको पुत्रबारे सौँचु पर्छ? उ यति महत्वपूर्ण छ?

- ^७ छोटो अवधिको निमित्त तपाईंले उसलाई स्वर्गदूतहरूभन्दा निम्न बनाउनुभयो तपाईंले उहाँलाई मान र महिमाको मुकुट लगाइदिनुभयो।
^८ अनि सबैकुराहरू तपाईंले उसैको अधीनमा ल्याइदिनुभयो।”

भजनसंग्रह ८:४-६

परमेश्वरले “सबैकुरा उसैको अधीनमा ल्याई दिनुभयो” भन्ने भनाइले भन्दा उहाँको अधीनदेखि बाहिर केही रहेन भन्ने बुझिन्छ। तर हामी उहाँले सबैमाथि शासन गरेको देख्यौं। ^९केही कालको निमित्त येशू स्वर्गदूतहरूभन्दा निम्नको बनाइनुभएको थियो। तर अहिले हामी उहाँलाई मान र महिमाको मुकुट लगाउनु भएको देख्यौं किन कि उहाँले कष्ट भोग्नु भयो र क्रूसमा मर्नुभयो। किनभने परमेश्वरको अनुग्रहले येशूले प्रत्येक व्यक्तिको निमित्त मृत्युको अनुभव गर्नुभयो।

^{१०}परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो महिमाको लागि सबैकुरा बनाउनुभयो। उहाँले आफ्नो महिमाको भागीदार बनाउन उहाँले धेरै छोराहरू चाहनुभयो। यसर्थ परमेश्वरले जे-जे गर्नु परेको थियो त्यही गर्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई एक पूर्ण व्यक्ति बनाउनुभयो जसले सबैलाई मुक्तिर्तर्फ डोस्नुहुन्छ। परमेश्वरले उहाँको यातनाद्वारा येशूलाई पूर्ण बनाउनुभयो।

^{११}उनै एक जसले मानिसलाई पवित्र बनाउनुहुन्छ र ती पवित्र बनाएकाहरू एउटै परिवारबाट आएका छन्। यसकारण उहाँ तिनीहरूलाई आफ्ना दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू भन्न लजाउनु हुन्। ^{१२}त्यसैले उहाँ भन्नुहुन्छ:

“हे परमेश्वर! तपाईंको बारेमा म आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई भन्नेछु। तपाईंका सबै मानिसहरूका अधि म तपाईंको प्रशंसाको गीत गाँउनेछु।”

भजनसंग्रह २२:२२

^{१३}उहाँ यसो पनि भन्नुहुन्छ,

“म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु।”

येशैया ८:१७

अनि उहाँ भन्नुहुन्छ,

“म यहाँ छु अनि मसित ती छोराछोरीहरू छन् जो परमेश्वरले मलाई दिनुभएको छ।”

येशैया ८:१८

१५ती छोराछोरीहरू भौतिक शरीरमा छन् जो मानिसहरू हुन्। अनि येशू पनि ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र तिनीहरूको जस्तै अनुभव बटुल्नु भयो। त्यसैकारण उहाँले मृत्युलाई अङ्गालेर त्यसलाई अर्थात् शैतानलाई नष्ट गर्नुभयो जससित मार्ने शक्ति छ। १५येशू ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र मर्नुभयो जसले गर्दा तिनीहरूलाई मुक्त गर्न सकून्। आफ्नो मृत्युको भयले गर्दा तिनीहरूले सारा जीवन कमाराले जस्तै बिताए। १६यो स्पष्ट छ कि, येशूले स्वर्गदूतहरूलाई होइन, तर अब्राहामका सन्तानहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ। १७यसैकारणले येशूले आफूलाई हरतरहले आफ्ना भाइ बहिनीहरू जस्तै बनाउनु आवश्यक थियो ता कि उहाँ परमेश्वरको सेवामा दयालु र विश्वस्त प्रधानपूजाहारी बन्नसकून् अनि यस प्रकारले मानिसहरूलाई पापहरूको क्षमा दिनसकून्। १८अनि अब येशूले ती मानिसहरूलाई सहायता गर्न सक्नु हुन्छ जो परीक्षित छन्। येशू तिनलाई सहायता गर्न समर्थ हुनुहुन्छ किन कि उहाँ आफैले कष्ट भोग्नु भयो र परीक्षित हुनुभयो।

मोशाभन्दा येशू महान हुनुहुन्छ

३ यसैले तिमीहरू सबैले येशूको बारेमा सोच्नुपर्छ। परमेश्वरले येशूलाई हामी भएकोमा पठाउनु भएको छ अनि उहाँ हाम्रा विश्वासका प्रधान पूजाहारी* हुनुहुन्छ जुन विश्वास हामीले राखेका छौं। मेरा पवित्र दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई म भन्छु! तिमीहरू परमेश्वरबाट बोलाइएकाहरू हो। २परमेश्वरले येशूलाई हाम्रो माभ्रमा पठाउनुभयो अनि उहाँलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो। येशू पनि मोशा जस्तै परमेश्वरप्रति विश्वासी हुनुहुन्थ्यो। मोशाले ती सबै कामहरू गर्नुभयो जुन परमेश्वरले आफ्ना घरमा गर्न चाहनु हुन्थ्यो। ३यदि कसैले घर बनाउँछ तब मानिसहरूले घरलाई भन्दा घर

प्रधान पूजाहारी परमेश्वरको मानिसहरूको लागि अति महत्वपूर्ण पूजाहारी।

बनाउनेलाई बड़ी आदर गर्छन्। त्यसै गरी मोशालाई भन्दा येशूलाई बढ्ता आदरको अधिकारी मान्नुपर्छ। ४हेरेक घर कुनै मानिसद्वारा बनाइन्छ। तर परमेश्वरले सबै थोक बनाउनुभयो। ५परमेश्वरको घरमा मोशा एउटा विश्वसनीय सेवक जस्तो हुनुहुन्थ्यो। उनले मानिसहरूलाई ती कुराहरू बताए जुन भविष्यमा परमेश्वरले बताउने छन्। ६तर परमेश्वर द्वारा संचालित घरमा ख्रीष्ट एउटा विश्वसनीय छोरो जस्तो हुनुहुन्छ। हामी विश्वासीहरू परमेश्वरको घर हौं। यदि हामी आफूमा भएको आशाप्रति निश्चित र गर्वित रहिरह्यौं भने हामी परमेश्वरकै घर हौं।

हामीले परमेश्वरको अनुसरण गरिरहनु पर्छ

७त्यसैकारण पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छ:

“आज यदि तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्यौं भने,

८ अतीतमा जस्तै तिमीहरू हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गर्छौ। त्यसै बेला मरुभूमिमा परमेश्वरको परीक्षा लियौं।

९ चालिस वर्ष सम्म मरुभूमिमा मैले के के गरे त्यो तिम्रा मानिसहरूले देखे। तर तिनीहरूले मेरो धैर्यको परीक्षा लिए।

१० त्यसैले म तिनीहरूसित रिसाएँ र मैले भने: ‘तिनीहरूका विचार सँधै गलत छन् तिनीहरूले कहिल्यै मेरो बाटो बुझेनन्।’

११ त्यसैले म रिसाएँ र शपथ लिएँ कि ‘तिनीहरूले कहिल्यै प्रवेश पाउने छैनन् र मसित विश्रान्ति पाउने छैनन्।’”

भजनसंग्रह ६५:७-११

१२त्यसकारण दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, होशियार रह जसमा कि तिमीहरूमा कोही पापी नहोऊ, विश्वासलाई अस्वीकार नगरोस् र जीवित परमेश्वरलाई नछोडोस्। १३तर हेरेक दिन एक-अर्काको उत्साह बढाऊ। “आज” नै यो गर। एक अर्काको सहायता गर जसमा कि कोही पाप र यसको कपटपूर्ण तरिकाले कोही पनि कठोर नबनोस्। १४हामी सबै ख्रीष्टका सहभागी छौं हामीले शुरुमा पाएको विश्वास अन्तसम्म थामिरह्यौं भने यो सत्य रहने छ। १५धर्मशास्त्रले भनेको छ:

“यदि आज तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्दछौ भने, अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गरेका थियौ।”

भजनसंग्रह ६५:७-८

१६ती को थिए जसले परमेश्वरको आवाज सुने र उहाँको विरोधमा विद्रोह गरे? ती सबै मोशाद्वारा मिश्रबाट लिएकाहरू थिए। १७अनि परमेश्वरको संग चालीस वर्षसम्म रिसाउनुभएको थियो? परमेश्वर तिनैहरूसित रिसाउनुभएको थियो जसले पाप गरे र जो मरूभूमिमा मेरे। १८अनि परमेश्वरले कसका बारेमा शपथ खानुभएको थियो जो प्रवेश र विश्राम नपाउनेहरू थिए? परमेश्वरले तिनैका बारेमा भन्नुहुँदैथ्यो जसले उहाँको आज्ञा मानेनन्। १९यसकारण हामी बुझ्छौ कि अविश्वासको कारणले ती मानिसहरूलाई प्रवेश र परमेश्वरको विश्राम निषिद्ध थियो।

४ परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा हामीलाई अभै पनि हो। त्यो प्रतिज्ञा यो हो कि हामी प्रवेश गर्न र परमेश्वरको विश्राम लिन सक्छौ। हामी सतर्क हुनुपर्छ कि हामीले त्यो प्रतिज्ञा पाउन चुक्नु हुँदैन। २जस्तो तिनीहरूलाई मानियो त्यस्तै प्रकारले बाँच्ने उपाय हामीलाई पनि बताइएको छ। तर तिनीहरूले सुनेको उपदेशले तिनीहरूलाई सहायता गरेन। तिनीहरूले उपदेश त सुने तर विश्वाससित ग्रहण गरेनन्। ३हामी विश्वासीहरू परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश पाउँछौं। जस्तो परमेश्वरले नै भन्नुभयो:

“म रिसाएँ र प्रतिज्ञा लिएँ कि “तिनीहरूले कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैनन् र मेरो विश्रान्ति पाउने छैनन्।”

भजनसंग्रह ६५:११

परमेश्वरले यसो भन्नुभयो। तर परमेश्वरले यस संसारको सृष्टि गर्नुभएपछि उहाँले आफ्नो काम समाप्त गर्नु भयो। ४धर्मशास्त्रमा कहाँ परमेश्वरले सातौँ दिनको कुरा गर्नुभएको छ: “अनि सातौँ दिनमा परमेश्वरले आफ्नो सबै कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो।”* ५उपरोक्त अंशमा यो पनि भनिएको छ, “ती मानिसहरू मेरो विश्राममा पस्न पाउने छैनन्।”

“अनि सातौँ ... लिनुभयो” उत्पत्ति २:२।

६यो अभै सत्य छ कि कतिपय मानिसहरूले प्रवेश गर्नेछन् र परमेश्वरको विश्राम पाउने छन्। तर ती मानिसहरू जसले पहिले मुक्तिको उपाय सुने त्यहाँ पस्न योग्यको थिएनन् किन कि तिनीहरूले आज्ञा मानेनन्। ७यसकारण परमेश्वरले अर्कै विशेष दिनको योजना गर्नुभयो। त्यसलाई “आज” भनियो। दाऊदद्वारा परमेश्वरले त्यस दिन बारे धेरैपछि बताउनुभयो। हामीले त्यो धर्मशास्त्र अधि नै उपयोग गर्छौं।

“यदि तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज आज सुन्यौ भने, अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन।”

भजनसंग्रह ६५:७-८

८हामी जान्दछौं यहोशूले पनि मानिसहरूलाई विश्रामतिर डोखाएनन्। हामी यो बुझ्छौ किन कि परमेश्वरले पछिबाट अर्को विश्रामको दिन बताउनुभयो। ९यसले देखाउँछ कि परमेश्वरका मानिसहरूलाई सातौँ दिनको विश्राम अझै आउँदछ। १०आफ्नो काम सकेर परमेश्वरले विश्राम लिनुभयो। यसकारण जसले प्रवेश गर्छ र परमेश्वरको विश्राम पाउँछ उसले परमेश्वरले गरिसक्नु भए जस्तै आफ्नो काम गरिसकेको हुन्छ। ११समर्थ हामी पनि परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्ने सक्दो कोशिश गरौं। हामीले सक्दो कोशिश गर्नुपर्छ ता कि परमेश्वरको आज्ञा नमान्नेहरूको नमूना बनेर हामी नष्ट नहोऊं।

१२परमेश्वरको वचन जीवित छ र क्रियाशील छ। उहाँको वचन कुनै दुईधारे तरवारभन्दा धारिलो छ। परमेश्वरको वचनले हामीलाई गहिरो गरी काट्छ। यसले आत्मा र प्राण, जोडिएको ठाउँमा काट्छ। यसले जोर्नी र हड्डीसमेत काट्छ। यसले मित्री भाव र विचारसम्म जाँच्छ। १३संसारको कुनै थोक परमेश्वरबाट लुकाउन सकिदैन। उहाँ सबकुछ स्पष्ट देख्नुहुन्छ। हरेक कुरा उहाँ अधि उदांगो छ। अनि उहाँलाई हामीले हाम्रो जीवनको लेखाजोखा बुझाउनुपर्छ।

परमेश्वरको अधि उभिन येशूले सहायता गर्नुहुन्छ

१४हाम्रोमा महा प्रधान पूजाहारी छन् जो स्वर्गको परमेश्वरकहाँ जानुभएको छ। उहाँ परमेश्वरका पुत्र, येशू हुनुहुन्छ। यसर्थ, हामीले स्वीकार गरेको विश्वासमा दृढ रहौं। १५हाम्रा प्रधान पूजाहारी, येशू हुनुहुन्छ जो

हाम्रा कमजोरीहरूमा बुझ्न समर्थ हुनुहुन्छ। जब येशू यस संसारमा हुनुहुन्थ्यो उहाँ हरेक कुरामा परीक्षित हुनुभयो जसरी हामी परीक्षित छौं, तर उहाँले कहिल्यै पाप गर्नु भएन। ^{१६}येशू हाम्रा प्रधान पूजाहारी हुनुभएकोले परमेश्वरको अनुग्रहको सिंहासनअधि उभिन होमीलाई स्वतंत्रता छ। त्यहाँ हामी सहायताको निमित्त करुणा र अनुग्रह पाउँछौं जब ती चाहन्छौं।

५ कुनै पनि यहूदी प्रधान पूजाहारी मानिसहरू माभ्रबाट छानिएका हुन्छन्। मानिसहरूले परमेश्वरलाई गर्न पर्ने कुराहरू गर्न सघाउनु उहाँ नियुक्त हुनुभएको छ। पापको प्रायश्चित्तमा ती प्रधान पूजाहारीले परमेश्वरको अधि भेटीहरू र बलीहरू चढाउने पर्छ। ^१प्रधान पूजाहारी स्वयं सबै मानिसहरू जस्तै कमजोर हुन्छन्। त्यसैकारण बुझ्न नसक्नेहरूसित र गलत काम गर्नेहरूसित उनी नम्र बन्न सक्छन्। ^२प्रधान पूजाहारीले मानिसहरूका पापकोलागि बली चढाउँछन् तर उनी स्वयं कमजोर व्यक्ति भएकाले आफ्नै पापको लागि पनि बली चढाउनु पर्छ।

^३प्रधान पूजाहारी हुनु सम्मानको कुरा हो। तर यस कामको निमित्त आफूले आफैलाई कसैले छान्दैनन्। हारून्लाई* जस्तो, परमेश्वरले छान्नु पर्छ। ^४उसै गरी ख्रीष्टले प्रधान पूजाहारी हुनलाई अनि त्यसको महिमा पाउनलाई आफैलाई छान्नु भएन। तर परमेश्वरले उहाँलाई छान्नुभयो। परमेश्वरले ख्रीष्टलाई भन्नुभयो:

“तिमी मेरा पुत्र हौं आजदेखि म तिम्नै पिता भएँ।”

भजनसंग्रह २:७

^६अनि धर्मशास्त्रको अर्को भागमा उहाँले भन्नुभयो:

“मल्कीसेदेक जस्तो तिमी सदा सदाको लागि पूजाहारी बन्ने छौं।”

भजनसंग्रह ११०:४

^७जब ख्रीष्ट संसारमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुभयो र सहायता माग्नुभयो। त्यहाँ एकैजना मात्र हुनुहुन्थ्यो जसले उहाँलाई मृत्युबाट बचाउनु सक्नुहुन्थ्यो र येशूले आँसु र आर्तनाद सहित प्रार्थना गर्नुभयो। येशू

नम्र र आज्ञाकारी हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले परमेश्वरले उहाँको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। ^८येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो तर उहाँले कष्ट भोग्नुभयो र त्यसबाट उहाँले आज्ञाकारी बन्न सिक्नुभयो। ^९तब नै येशू पूर्ण बनाइनुभयो अनि उहाँको आज्ञा मान्नेहरू सबैको निमित्त अनन्त मुक्तिको स्रोत बन्नुभयो। ^{१०}अनि परमेश्वरले मल्कीसेदेकलाई जस्तै येशूलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो।

पतनको विरुद्ध चेतानी

^{११}हामीले यसबारे तिमीहरूलाई धेरै कुरा भन्नुछ। तर तिमीहरूले सिक्ने इच्छा गरेनौं तिमीहरूलाई यो बुझाउन खुबै कठिन भएको छ। ^{१२}वास्तवमा यस बेलासम्म ता तिमीहरू शिक्षा दिने बनिस्वन्तु पर्ने थियो। अबै पनि तिमीहरूलाई कसैले परमेश्वरका शिक्षाको पहिलो पाठ सिकाउनु आवश्यक भएको छ। तिमीहरूलाई त अबै दूध नै चाहिएको छ, ठोस आहार होइन। ^{१३}दूध खाने अझपनि नानी नै हुन्छ अनि त्यसले उचित शिक्षाबारे केही जान्दैन। ^{१४}तर ठोस आहार त परिपक्वहरूको लागि हो। जसले आफ्ना आत्मिक इन्द्रियहरूलाई असल र खराबबीचको भिन्नता छुट्ट्याउन निरन्तर अभ्यास गरेका छन्।

६ यसकारण अब हामीले ख्रीष्टबारेको प्रारंभिक पाठहरू छोड्नु पर्छ र पूर्णतातिर जानुपर्छ। हामी शुरुतिरै फर्कनु हुँदैन। मृत कर्महरूलाई पछि नै छोडेर अनि परमेश्वरमा विश्वास गरेर हामीले ख्रीष्टमा हाम्रो जीवन शुरू गरेका थियौं। ^१त्यसबेला, हामीलाई बपतिस्माहरू*, मानिसहरूमाथि हातहरू राख्ने विशेष कर्म, मृतको पुनरुत्थान र अनन्त न्यायको बारेमा सिकाइएको थियो। तर अब हामीले अरू परिपक्व शिक्षा तर्फ बड्नुपर्छ। ^२परमेश्वरले चाहे हामी त्यो पनि गर्छौं।

^{३-६}मानिसहरूले ख्रीष्टलाई छोडिदिएपछि, तिनीहरूका जीवनको बाटो फेरि बदल्न सकिएला? सत्य सिक्नेहरू बारे म भन्दैछु। तिनीहरूले परमेश्वरबाट उपहार लिएका छन् र पवित्र आत्माको भागीदार बनेका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरले भन्नुभएको वचन सुनेका छन्, र परमेश्वरको नयाँ संसारको महाशक्ति देखेका छन्। अनि ती कुराहरू खुबै राम्रा थिए भनेर तिनीहरूले बुझेका छन्। तर

बपतिस्मा यहाँ यो शब्दले ख्रीष्टियनहरूको बपतिस्मा बुझाउँछ (पानीमा सुक्ष्म डुबाई), अथवा यसले यहूदीको धार्मिक आनुष्ठानिक धुवाई बुझाउन सक्छ।

त्यसपछि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई छोडे। अब तिनीहरूलाई फर्काएर फेरि ख्रीष्टमै ल्याउन असंभव छ। किन? किन कि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई फेरि क्रूसमा टाँगेर काँटी ठोक्दैछन्। तिनीहरूले मानिसहरूको सामू ख्रीष्टलाई लजित तुल्याउँदै छन्।

^{१०}तिनीहरू खेत जस्ता हुन् जसले घरिघरि पानी पाउँछ र खेती गर्नेलाई अन्न उमाछ। यस्ता खेतले परमेश्वरको आशिर्वाद पाउँछ। ^{११}तर यदि त्यस जमीनले काँडा र सिउँडीहरू उमाछ भने त्यो बेकार छ। त्यस जमीनले परमेश्वरबाट श्राप पाउने डर छ र त्यसलाई आगोले डडाउने छ।

^{१२}प्रिय मित्रहरू, यद्यपि हामी तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्छौं। तथापि हामी दुःख छौं कि तिमीहरूको अवस्था त्यो भन्दा धेरै राम्रो छ र त्यसले तिम्रो मुक्तिको जमानत दिन्छ। ^{१३}परमेश्वर न्यायसंगत हुनुहुन्छ। परमेश्वरले तिमीहरूले गरेको कामको याद गर्नुहुने छ। उहाँका मानिसहरूलाई सहायता गरेर तिमीहरूले देखाएको आफ्नो प्रेमलाई तिमीहरूको अटूट सहायतालाई परमेश्वरले संभन्नु हुनेछ। तब तिमीहरूको आशा पनि पूर्ण गरिने छ।

^{१४}तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो जीवन भर यस्तै कठिन कामहरू गर्दै जाऊ भन्ने हामी चाहन्छौं। तब तिमीहरूको आशा पूर्ण हुने छ। ^{१५}अल्छे नहोऊ, हामी तिमीहरूलाई तिनीहरू जस्तै होऊ भन्ने चाहन्छौं जसले परमेश्वरका वचन वद्ध कुराहरू पाए। तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरू पाउँछन् किन कि तिनीहरूको विश्वास र धैर्य छ।

^{१६}परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञा दिनु भएको थियो। परमेश्वरभन्दा ठूलो कोही छैन, यसर्थ परमेश्वर स्वयंले आफ्नो नाउँमा उनलाई शपथ दिनुभयो कि उहाँले आफ्नो वचन पूरा गर्नु हुनेछ। ^{१७}परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीलाई निश्चितरूपले आशिर्वाद दिँदछु। म तिमीलाई धेरै सन्तान दिनेछु।”* ^{१८}यो कुरो हुनलाई अब्राहामले धैर्यसाथ पर्खे। अनि पछि, अब्राहामले परमेश्वरको वचन पाए।

^{१९}शपथ लिँदा मानिसले आफूभन्दा ठूलोको नाउँ लिँदछन्। तिनीहरू के भन्छन्, त्यो शपथले साँचो छ भनी निश्चित गर्छ अनि विवादलाई निशेष गर्दछ। ^{२०}जसले त्यो पाउनुपर्छ उसलाई आफ्नो वचन सत्य छ भन्ने कुरो परमेश्वर प्रमाण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। उहाँको निर्णय कहिल्यै

बद्लिने छैन भन्ने कुरो तिनीहरूले स्पष्ट रूपले बुझ्नु भन्ने पनि परमेश्वर चाहनुहुन्थ्यो। परमेश्वरले शपथ लिएर जे भन्नुभयो त्यसलाई उहाँले प्रमाणित गर्नुभयो। परमेश्वरले जब केही भन्नुहुन्छ उहाँले ढाँट्न सक्नु हुन्न, अनि जब उहाँले कुनै शपथ लिनुहुन्छ उहाँले ढाँट्न सक्नुहुन्न। ^{२१}यी दुइ कुराहरू बद्लिन सक्दैनन्। अनि तिनीहरूले हामीलाई हाम्रो अघि रहेको आशामा दृढ़ रहन शक्तिशाली उत्साह दिन्छन् जतिखेर हामी सुरक्षाको लागि परमेश्वरकहाँ आयौं। ^{२२}हाम्रो आशा एउटा लंगूर जस्तो हो। यो मजबूत र निश्चित छ र यसले हाम्रो प्राण बचाउँछ। यो स्वर्गमा मंदिरको पवित्र स्थानको पर्दाको पछि समेत परेदछ। ^{२३}येशू अधिबाटै त्यस ठाउँमा पसिसक्नुभएको छ र हाम्रोलागि बाटो खोल्दिनुभएको छ। यसरी येशू मल्कीसेदेक जस्तै प्रधान पूजाहारी बन्नु भएको छ।

पूजाहारी मल्कीसेदेक

७ मल्कीसेदेक शालेमका राजा थिए र सर्वोच्च परमेश्वरका पूजाहारी थिए। जब अब्राहाम लडाइँ जितेर आउन लागेका थिए, मल्कीसेदेकले उनलाई भेटे र आशिर्वाद दिए। ^२अनि अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई आफूसित जति थियो त्यसको दशांस भाग दिए। ‘मल्कीसेदेक’ नाउँको दुइवटा अर्थ छ। पहिलो अर्थ हुन्छ धार्मिकताको राजा। “शालेमका राजा” को पनि अर्थ हुन्छ “शान्तिको राजा”। ^३मल्कीसेदेकका माता-पिताको थिए र कहाँबाट आएका थिए त्यो कसैले जान्दैन। अनि उनी कहिले जन्मे र कहिले मरे त्यो पनि अज्ञात नै छ। उनी परमेश्वरको पुत्र जस्तै हुन् र उनी सबकाल पूजाहारी भइरहन्छन्। ^४यसबाट, तिमीहरू बुझ्नसक्नु कि मल्कीसेदेक एक जना खुबै महान पुरुष थिए। पितृ-प्रमुख अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई आफूले युद्धमा जितेको जम्मैको दशांस भाग दिए। ^५अब नियमले भन्छ, लेवीको सन्तानबाट जो पनि पूजाहारीहरू बन्छ, मानिसहरूबाट उसले दशांस पाउनु पर्छ। पूजाहारीहरू र तिनका मानिसहरू दुवै अब्राहामकै परिवारबाट हुन। तथापि पूजाहारीहरूले आफ्नै मानिसहरूबाट दशांस उठाउँछन्। ^६मल्कीसेदेक लेवीका सन्तानबाट आएका थिएनन्। तथापि उनले अब्राहामबाट दशांस पाए। अनि उनले अब्राहामलाई आशिर्वाद दिए जसलाई परमेश्वरले

वचन दिएका थिए।^७ अनि सबै मानिसहरूले जान्दछन् कि जो ठूला मानिसहरू छन् सानामानिसहरूलाई आशिरवाद दिन्छन्।^८ ती पूजाहारीहरू दशांस पाउँछन् तर ती सबै बाँच्ने र मानिसहरू मात्र हुन्। तर मल्कीसेदेक जसले अब्राहामबाट दशांस पाए, सदाकाल बाँचिरहन्छन्, जस्तो धर्मशास्त्रले भन्छ।^९ लेवीले मानिसहरूबाट दशांस पाउछन्। तर यसो पनि भन्नसकिन्छ कि जब अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई दशांस दिए लेवीले पनि दिए।^{१०} लेवी त्यस बेला जन्मेका थिएनन्। उनी त आफ्ना पुर्खा अब्राहामकै शरीरमा थिए जब मल्कीसेदेकलाई अब्राहामले भेटे।

^{११} यदि लेवी पूजाहारी-पद्धतिबाट आत्मिक पूर्णता पाउन सके अनि यदि यसै पूजाहारी-पद्धतिको आधारमा यी मानिसहरूलाई नियम दिइएको भए, हास्नको पूजाहारी दर्जाबाट नआई, मल्कीसेदेकको पूजाहारी दर्जामा अर्कै पूजाहारी आउने के दरकार थियो? ^{१२} अनि जब अर्कै किसिमको पूजाहारीपन चलाइन्छ भने विधान बदल्न पर्छ। ^{१३} हामी यो कुरा खीष्टको बारेमा भन्दैछौं। उहाँ अर्कै उपजातिका हुनुहुन्थ्यो। त्यस उपजाति कसैले पनि वेदीमा कहिल्यै सेवा गरेका थिएनन्। ^{१४} यो स्पष्ट छ कि हाम्रा प्रभु यहूदाको वंशबाट आउनुभयो तर मोशाले त्यस वंशबाट पूजाहारीहरू हुने बारे केही कुरा गरेनन्।

येशू मल्कीसेदेक जस्तै एक पूजाहारी हुनुहुन्छ

^{१५} अर्का एक पूजाहारी आउनु हुनेछ जो मल्कीसेदेक जस्तै छन्, भन्ने तथ्य बारे यो बड्ता स्पष्ट हुँदछ। ^{१६} उहाँ मानव नियम र विधानहरू अनुसार पूजाहारी हुनुभएन। उहाँ आफ्नो अनन्त जीवनको शक्तिद्वारा पूजाहारी हुनुभयो। ^{१७} धर्मशास्त्रमा उहाँ बारे यो भनिएको छ: “तिमी मल्कीसेदेक जस्तै सधैंको निम्ति पूजाहारी हौ।” *

^{१८} अधिका नियम अब समाप्त भयो किन कि त्यो कमजोर र बेकार थियो। ^{१९} मोशाको व्यवस्थाले कुनै कुरालाई पूर्ण बनाउन सकेन। अनि अब हामीलाई अभ असल आशा दिइएको छ जसबाट हामी परमेश्वरको नजीक आउन सकौं।

^{२०} महत्वपूर्ण कुरो यो छ कि परमेश्वरले जब येशूलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो, उहाँले प्रतिज्ञा लिनुभयो। जब अरूहरू पूजाहारी बने त्यहाँ कुनै प्रतिज्ञा

थिएन। ^{२१} तर खीष्ट चाँहि परमेश्वरको प्रतिज्ञाद्वारा पूजाहारी बन्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई भन्नुभयो:

“परमेश्वरले प्रतिज्ञा लिनुभयो उहाँले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुने छैन। ‘तिमी सदा-सदालाई पूजाहारी हौ।’”

भजनसंग्रह ११०:४

^{२२} यसको अर्थ हो, येशू एक उत्तम करारको साक्षी हुनुभयो।

^{२३} अन्य पूजाहारीहरूलाई पूजाहारी भइरहनुबाट मृत्युले रोक्यो। त्यसैले धेरै पूजाहारीहरू भए। ^{२४} तर येशू सदा जीवित हुनुहुन्छ र आफ्नो पूजाहारीपन छोड्नुहुन। ^{२५} यसैले जो पनि उहाँको मार्फत परमेश्वरकहाँ आउँछन् खीष्टले तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ। खीष्टले यो सदाकाल गर्नसक्नु हुन्छ, किनभने जो परमेश्वर कहाँ आउँछ त्यसको सहायताको निम्ति उहाँ सधैं बाँच्नुहुन्छ।

^{२६} यसर्थ उहाँ हामीलाई चाहिएको जस्तै प्रकारको प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ। उहाँ पवित्र र निर्दोष हुनुहुन्छ। उहाँ शुद्ध र पापीहरूका प्रभावदेखि टाढा हुनुहुन्छ। अनि उहाँ स्वर्गभन्दा पनि माथि उठेको हुनुहुन्छ। ^{२७} उहाँ अरू पूजाहारीहरू जस्ता हुनुहुन जसले प्रत्येक दिन बली चढाउनु पर्थ्यो। तिनीहरूले पहिले त आफ्नै पापहरूको लागि बली चढाउनु पर्थ्यो र त्यसपछि अरूहरूका पापको लागि। तर खीष्टलाई त्यसो गर्नुपर्ने दरकार छैन। उहाँले आफैलाई सधैंको लागि एकै पल्ट बलीको रूपमा चढाउनु भयो। ^{२८} व्यवस्थाले त तिनैलाई प्रधान पूजाहारीहरू छान्छन् जो अरूहरू जस्तै कमजोर मानिसहरू हुन्छन्। तर परमेश्वरको प्रतिज्ञा व्यवस्थापछि आयो। परमेश्वरले लिनु भएको शपथका शब्दहरूले परमेश्वरका पुत्रलाई प्रधान पूजाहारी हुने बनायो। अनि ती पुत्र सधैंको लागि पूर्ण हुनुभयो।

येशू हाम्रा प्रधान पूजाहारी

८ हामी के भन्दै छौं त्यसको सार यो हो: हाम्रा प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गमा परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नु भएको छ। ^२ उहाँ परमपवित्र स्थानमा सेवा गर्नुहुन्छ। मानिसले होइन, परमेश्वरले बनाउनुभएको सत्य मन्दिरमा सेवा गर्नुहुन्छ।

^३ हरेक प्रधान पूजाहारीको काम हुन्छ परमेश्वरलाई भेटी र बली चढाउने। यसर्थ, हाम्रा प्रधान पूजाहारीले

पनि परमेश्वरलाई केही चढाउनु पर्छ। ^{१२} यदि हाम्रा प्रधान पूजाहारी पृथ्वीमा हुनुभएको भए, उहाँ पूजाहारी हुनुहुँदैन थियो। म यसकारण यो भन्दैछु व्यवस्थाले चाहेको भेटी चढाउन त्यहाँ पूजाहारीहरू छँदैछन्। ^{१३} वास्तवमा पूजाहारीहरूले गरेको सेवा त केवल स्वर्गमा भएका कुराहरूको नक्कल र छायाँ मात्र हुन्। त्यसैकारण मोशाले जब पवित्र तम्बू तान्दै थिए परमेश्वरले उनलाई चेतावनी दिनुभयो, “याद गर तिमीले हरेक कुरो त्यसैको अनुसार बनाउनु जुन तिमीलाई मैले पाहाडमा देखाएँ।” * ^{१४} तर येशूलाई सुम्पिएको काम अरू पूजाहारीहरूको कामभन्दा धेरै ठूलो थियो। उसै गरी, नयाँ करार जुन येशूले परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसहरूलाई ल्याउनुभएको छ त्यो पनि पुरानो करारको भन्दा धेरै ठूलो छ। अनि नयाँ करार उत्तम प्रतिज्ञामा आधारित छ।

^{१५} पहिलेको करार मा कुनै गल्ती नभएको भए दोस्रो करारको खाँचो पर्ने थिएन। ^{१६} तर परमेश्वरले मानिसहरूमा केही भूल भेटाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो:

“समय आउँदछ जब म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई र यहूदाका मानिसहरूलाई एउटा नयाँ करार दिनेछु। प्रभु भन्नुहुन्छ,

^{१७} यो करार त्यस्तो हुने छैन जस्तो मैले तिनका पुर्खाहरूलाई दिएँ। त्यो करार मैले दिएँ जब मैले तिनीहरूका हात पत्रे र मिश्रदेशबाट ल्याएँ। तर मैले दिएको करारको अनुसरण तिनले गरेनन् तब मैले तिनीहरूबाट आफ्नो मुख फर्काएँ, परमेश्वर भन्नुहुन्छ।

^{१८} “म यो नयाँ करार इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भविष्यमा दिनेछु, परमेश्वर भन्नुहुन्छ। म आफ्नो करार तिनका मनमा हालिदिनेछु। म आफ्नो करार तिनका हृदयमा लेखिदिनेछु। म तिनका परमेश्वर बनेछु र ती मेरा प्रजाहरू बनेछन्।

^{१९} अब उप्रान्त कसैले आफ्ना सह-वासीलाई अथवा आफ्ना भाइ बहिनीले प्रभुलाई चित्र सिकाउनु पर्दैन, किन? किन कि सबै मानिसले चाहे ठूलाबडा होऊन् चाहे सानातिना होऊन् मलाई चिन्नेछन्।

^{१२} मेरो विरोधमा तिनीहरूले गल्ती कुराहरू गरे, म क्षमा दिनेछु, अनि अरू उप्रान्त म तिनका पापहरूको ख्याल राख्ने छैनँ।”

यर्मिया ३१:३१-३४

^{१३} यसर्थ परमेश्वरले यसलाई नयाँ करार भन्नुभयो र पहिलेलाई पुरानो ठहर्‍याउनु भयो। अनि पुरानो र बेकार चाँडै हराएर जानेछ।

पुरानो करार अनुसार आराधना

६ अधिल्लो करारमा आराधनाको तरिकाहरू छन्। अनि आराधनाको लागि मानिसले बनाएको ठाउँ थियो। ^१ त्यो ठाउँ पालभित्र हुन्छ। पालभित्रको पहिलो कोठालाई पवित्रस्थान भनिन्थ्यो जहाँ परमेश्वरलाई दीप रोटी चढाउनलाई टेबल हुन्थे। ^२ दोस्रो पर्दा पछिल्लि, दोस्रो कोठा हुन्थ्यो जसलाई महा-पवित्रस्थान भनिन्थ्यो। ^३ त्यस ठाउँमा स्वर्णवेदी हुन्थ्यो जहाँ सालधूप बालिन्थ्यो। त्यहाँ, वरिपरि सुनले मोहोरैको पुरानो करार राखेको बाकस थियो त्यस बाकसभित्र मन्नाको* स्वर्ण पात्र र हारूनको लौरो थियो जुन लौराको एक समय पात पलाउँथ्यो। बाकसभित्र, दुइ फलेटा पत्थर थिए जसमा पुरानो करारको दश आज्ञा कुँदिएका थिए। ^४ बाकसको मास्तिर करुणाको आसनमथि परमेश्वरको महिमा दर्शाउन युगल करुब स्वर्गादूतहरू थिए। तर अहिले हामी यी कुराहरूको विस्तारपूर्वक चर्चा गर्न सक्दैनौं।

^५ यस प्रकारले पाल मिलाइएको हुन्थ्यो। तब प्रतिदिन पूजाहारीहरू आराधनाको लागि प्रथम कक्षमा पर्न्थे। ^६ तर दोस्रो कक्षमा प्रधान पूजाहारी मात्र पस्न पाउँथे, त्यो पनि वर्षमा एक पल्ट, अनि त्यसबेला पनि आफूसित रगत नलिई उनी पस्नु सक्दैन थिए। उनले त्यो रगत परमेश्वरलाई उनको आफ्नै र अरू मानिसहरूका अन्जानमा भएका पापहरूको लागि चढाउँथे, ^७ पवित्र आत्माले ती दुइ अलग-अलग कक्ष हामीलाई यो सिकाउन प्रयोग गर्नुहुन्थ्यो कि जातिजेल त्यहाँ प्रथम कक्ष थियो हाम्रा निम्ति परम पवित्र स्थान खुल्ला हुँदैन थियो। ^८ आज यो हामीलाई एउटा उदाहरण भएको छ। यसले स्पष्ट गर्छ कि परमेश्वरलाई चढाएको बलि र भेटीले आराधना गर्ने स्वच्छ बनाउन सक्दैन थियो। यो

मन्ना परमेश्वरले मरुभूमिमा यहूदी मानिसहरूलाई दिनु भएको खाना।

बलिहरूले आराधना गर्नेलाई हृदयमा पूर्ण पाउँन थियो।^{१०}ती बलिहरू र भेटीहरू त खालि खाने, पिउने र सविशेष नुहाउने विषयमात्र थिए। ती खालि शरीरका विधिहरू मात्र थिए हृदयका थिएनन्। परमेश्वरको नयाँ तरिका नआउञ्जेलसम्म परमेश्वरद्वारा यी विधिहरू बनाइएका थिए।

नयाँ करार अनुसार आराधना

^{११}प्रधान पूजाहारीको रूपमा ख्रीष्ट राम्रा कुराहरूका निमित्त भएर आउनुभएको छ जुन कुरा आज हामीसित छ। तर उहाँले अरू पूजाहारीहरूले गरे भैं पालमा आराधना गर्नुहुन्छ। उहाँको आराधनास्थान पालभन्दा राम्रो र पक्का छ जुन यस संसारमा छैन र मानिसद्वारा बनाइएको होइन।^{१२}ख्रीष्ट परम पवित्र स्थानमा सधैंको लागि एकै पल्ट पस्नुभयो उहाँ परम पवित्र स्थानमा आफ्नै रगत लिएर पस्नु भयो बाख्रा र बहरहरूको रगत होइन। ख्रीष्ट त्यहाँ पस्नुभयो र सदाको निमित्त हामीलाई छुटकारा दिलाउनु भयो।^{१३}अशुद्ध मानिसहरूलाई बाख्राको र बहरको रगत अनि कोरलीको खरानी छेकेर शुद्ध पारिन्थ्यो। तर रगत र खरानीले मानिस शारीरिक रूपले मात्र शुद्ध हुन्थ्यो।^{१४}यसकारण ख्रीष्टको रगतले यी कुराहरू भन्दा धेरै कुरा गर्नसक्छ। ख्रीष्टले आफैलाई अनन्त आत्माद्वारा परमेश्वरप्रति पूर्ण बलि चढाउनु भयो। उहाँको रगतले हाम्रो हृदयलाई दुष्कर्महरूदेखि शुद्ध बनाउँछ, जसमा कि हामीले जीवित परमेश्वरलाई आराधना गर्न सकेौं।

^{१५}ख्रीष्टले परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसहरूलाई एउटा नयाँ करार ल्याउनुहुन्छ, जसमा कि परमेश्वरले बोलाउनुभएका मानिसहरूले उहाँका वचन अनुसारका सबै कुरा पाउन सक्छन्। परमेश्वरका मानिसहरूले ती कुराहरू सधैंको लागि राख्न सक्छन्। पहिलो करारमा रहेर मानिसहरूले गरेको पापको मोचनको निमित्त ख्रीष्टले आफ्नो प्राण दिनुभयो र त्यसकारण परमेश्वरका मानिसहरूले अब ती कुराहरू पाउनसक्छन्। मानिसहरूलाई ती पापहरूबाट मुक्त गर्न, ख्रीष्टले आफ्नो प्राण दिनुभयो।

^{१६}जब मानिस मर्छ, उसले आफूपछि इच्छा-पत्र छोड्दछ। तर इच्छा-पत्र बनाउने मानिस मरेको प्रमाण हुनुपर्छ।^{१७}मानिस जीवित रहूँजेल उसको इच्छा-पत्रको कुनै अधिकार हुँदैन। इच्छा-पत्रलाई मानिसको मृत्युपछि मात्र चलाउन सकिनेछ।^{१८}पहिलो करार पनि त्यस्तै हो।

नियम उपयोगमा ल्याउनअघि त्यहाँ रगत हुनु पर्ने थियो।^{१६}पहिले, मोशाले सबै मानिसहरूको अघि नियमको एक-एक आज्ञा सुनाउँथे त्यसपछि बाछ्रा र बाख्राको रगत पानीसित मिसाएर नियमको पात्रो अनि रातो उनी लाउथे र सबै मानिसहरूमाथि हिसपको हाँगाहरूले छर्किदिन्थे।^{२०}अनि मोशाले भने, “यो परमेश्वरले तिमीहरूलाई अनुसरण गर्न भनी दिनुभएको नियमको रगत हो।”^{२१}उसरी नै मोशाले त्यो रगत पवित्र पाल र उपासनामा प्रयोग गरिने सबै समानहरूमाथि छर्किन्थे।^{२२}व्यवस्थाले भन्छ, प्रायः सबै जसो चीजहरू रगतले पखाल्छ। अनि रगत बिना पाप क्षमा हुन सक्दैन।

येशूको बलिदानले पापहरू पखालिन्छ

^{२३}यी सब स्वर्गका कुराहरू नक्कल मात्र हुन्। यी सबै नक्कलहरूलाई पशुको बलिले शुद्ध्याउनु पर्थ्यो। तर स्वर्गका सकली कुराहरू यीभन्दा असल बलिहरूले स्वच्छ पार्नुपर्छ।^{२४}ख्रीष्ट परम पवित्र स्थानमा जानुभयो जुन स्थान मानिसले बनाएको थिएन। त्यो नक्कल थिएन तर मौलिक स्थान थियो। ख्रीष्ट हाम्रो सहायताको निमित्त परमेश्वरको अघि अहिले देखापर्नु स्वर्गमा जानु भयो।^{२५}प्रधान पूजाहारी परमपवित्र स्थानमा वर्षमा एकपटक पर्छन्। उनले त्यहाँ चढाउनलाई रगत लिएर जान्छन्। तर उनले आफ्नै रगत अर्पण गर्दैनन् जस्तो ख्रीष्टले गर्नुभयो। ख्रीष्ट स्वर्ग जानुभयो तर अरू पूजाहारीहरूले जस्तो घरिघरि चढाए जस्तो आफूलाई धेरै पटक चढाउन होइन।^{२६}यदि ख्रीष्टले आफूलाई धेरै पटक चढाउनुभएको भए, सृष्टिको शुरूदेखिनै उहाँले धेरै पल्ट कष्टभोग्नु पर्ने थियो। तर ख्रीष्ट आउनुभयो अनि एकै पल्टमात्र आफूलाई अर्पण गर्नुभयो। अनि एउटै अर्पण सधैं भरको लागि पर्याप्त थियो। जब यो संसार अन्त्य तिर नजिकिँदै थियो, येशू यस संसारमा आउनुभयो। आफैलाई एउटा बलि बनाएर पाप हटाउनलाई ख्रीष्ट आउनुभयो।^{२७}सबैले एकपल्ट मर्नुपर्छ। मरेपछि उसको निर्णय हुन्छ।^{२८}यसर्थ धेरैका पापहरू हटाउन, ख्रीष्टले एकै पल्ट आफूलाई बलि दिनुभयो। ख्रीष्ट दोस्रो पटक आउनुहुँदछ तर मानिसको पापको निमित्त होइन, उहाँ दोस्रो पटक तिनीहरूको मुक्तिको निमित्त आउनुहुनेछ जसले, उहाँलाई परिखरेहेका छन्।

ख्रीष्टको बलिदानले हामीलाई पूर्ण बनाउँछ

१०

व्यवस्थाले त हामीलाई भविष्यमा आउने असलियत वास्तविकताको धर्मिलो चित्र मात्र देखायो। व्यवस्था वास्तविकताको सांचो मित्र होइन। त्यस व्यवस्थाले त मानिसहरूलाई हरेक साल त्यही-त्यही बलि चढाउन सिकाउँछ। परमेश्वरलाई पुजन आउनेहरूले त्यही बलि चढाउन छोड्दैनन्। तर व्यवस्थाले ती मानिसहरूलाई कहिल्यै पूर्णतातिर डोस्छाउन सकेन।^१ व्यवस्थाले तिनीहरूलाई पूर्णतातिर डोस्छाउन सक्ने भए बलिहरू धेरै अधि नै शेष भइसकेका हुने थिए। ती मानिसहरू आफ्ना पापहरूसँग पहिल्यै साफ भइसके। अनि आफ्ना पापहरूका लागि तिनीहरूले आफूलाई अपराधी अनुभव गर्ने थिएनन्। तर व्यवस्थाले त्यो गर्न सक्दैन।^२ यी बलिहरूले त प्रत्येक वर्ष मानिसहरूलाई आफ्ना पापहरूसँग भाउने काम मात्र गर्छ।^३ किनकि बहर र बाखाहरूको रगतले पापहरू पखाल्न सक्दैन।

^४ तसर्थ जब येशू पृथ्वीमा आउनुभयो उहाँले भन्नुभयो:

“तपाईं बलि र भेटीहरू चाहनुहुन्न, तर तपाईंले मेरो निम्ति एउटा शरीर तयार गर्नुभयो।

^६ बलि चढाइएका र डडाइएका पशुहरूले तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्न। पापहरू पन्छाउन चढाइएका बलिले तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्न।

^७ तब मैले भने, ‘परमेश्वर म यहाँ छु। व्यवस्थाको किताबमा मेरो बारे लेखिएको छ। तपाईंले चाहने काम गर्न म आएको छु।’”

भजनसंग्रह ४०:६-८

^८ उहाँ पहिले भन्नुहुन्छ, “तपाईं भोग र अर्पण, होम-बलि र पाप-बलिहरू तपाईं चाहनु हुन्न र तिनीहरूले तपाईं प्रसन्न पनि हुनुहुन्न।” यी बलिहरू चढाइन्छ किनभने यिनीहरू व्यवस्थाले चहान्छ।^९ त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, “हे परमेश्वर, म यहाँ छु। तपाईंले चाहनुहुने काम पूरा गर्न म आएको छु।” यसरी परमेश्वरले बलि चढाउने पहिलेको चलनलाई समाप्त गर्नुहुन्छ र आफ्नो नयाँ तरिका शुरु गर्नुहुन्छ।^{१०} येशू ख्रीष्टले परमेश्वरले चाहनुभएको काम गर्नुभयो। त्यसै कारणले ख्रीष्टको शरीरको बलिदानले हामी पवित्र तुल्याइएका छौं। ख्रीष्टले सदालाई एकै पल्ट आफूलाई बलिदान गरि दिनुभयो।

^{११} प्रत्येक दिन, पूजाहारीहरू खडा हुन्छन् र आफ्नो धार्मिक कर्म गर्छन्। पूजाहारीहरूले त्यही बलि घरि घरि

चढाउँछन्, तर ती बलिहरूले कहिल्यै पापहरू हटाउँदैनन्।^{१२} तर ख्रीष्टले पापको निम्ति सधैँलाई एकै पल्ट बलि चढाउनुभयो तब ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बस्नुभयो।^{१३} अब उहाँ आफ्ना सारा शत्रुहरू आफ्नो नियंत्रणमा नआउञ्जेल परिवर्तन भएको छ।^{१४} एउटै बलिले सधैँको निम्ति ख्रीष्टले तिनीहरूलाई परिपक्व बनाउनु भयो, जसलाई उहाँको बलिले पवित्र गराउँदछ।

^{१५} पवित्र आत्माले पनि हामीलाई यसबारे साक्षी दिन्छ। पहिले उहाँ भन्नुहुन्छ:

^{१६} “त्यो करार यही हो जुन भविष्यमा आफ्ना मानिसहरूलाई बनाउनेछ। म आफ्ना नियम तिनका हृदयमा हालिदिन्छु। म आफ्ना नियम तिनका मनमा राखिदिन्छु, प्रभु भन्नुहुन्छ।”

यर्मिया ३१:३३

^{१७} तब उहाँ भन्नुहुन्छ:

“अनि म तिनका पापहरू र अधर्मलाई क्षमा दिनेछु। म यी कुराहरू उप्रान्त फेरि संभन्ने छैन।”

यर्मिया ३१:३४

^{१८} अनि जब यी सबको क्षमा हुन्छ त्यहाँ पापहरूको निम्ति बलिदानको फेरि कहिल्यै खाँचो पर्ने छैन।

परमेश्वरको नजिक आऊ

^{१९} तसर्थ, दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, परम पवित्र स्थानमा पस्न हामी पूर्ण स्वतंत्र छौं। येशूको रगतको कारणले हामी बिना कुनै डर जानसक्छौं।^{२०} अनि येशूले हाम्रो निम्ति खोलिदिनु भएको एउटा नयाँ र जिउँदो बाटोबाट हामी प्रवेश पाउन सक्छौं। यस नयाँ बाटाले पर्दातिर डोस्छाउँछ, जुन ख्रीष्टको शरीर हो।^{२१} र हाम्रा महा प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ जसले परमेश्वरका घर चलाउनु हुन्छ।^{२२} शुद्ध जलले हाम्रा शरीर धोइएका छन्, हामी शुद्ध पारिएका छौं र अपराध बोध मुक्त बनाइएका छौं। यसकारण हामी चोखो हृदय लिएर आफ्ना विश्वासले ढुक्क भएर परमेश्वरको नजिक आउँछौं।^{२३} हामीले आफूमा भएको आशालाई थाम्नुपर्छ र आफ्नो आशा बारे, मानिसहरूलाई बताउन छोड्नु हुँदैन। आफूले

वचन दिनुभएको कुरा परमेश्वरले गर्नुहुनेछ भन्ने कुरा हामी पत्याउनसक्छौं।

विश्वासमा ढुङ्गा रहौ र परस्परलाई सघाऊ

^{२५}हामीले एक अर्कालाई विचार गर्नुपर्छ अनि प्रेम देखाउन र राम्रो काम गर्न हामी एक-अर्काको कतिसम्म सक्रियतापूर्वक उत्साहित गर्न सक्छौं त्यो हेर्नुपर्छ। ^{२५}हामी सँगै भेट हुनाबाट तर्किनु हुँदैन। कातिपय मानिसहरू त्यसै गर्दछन्। हामीले एक अर्काको भेट्नु र सघाउनु पर्छ, तिमीहरूले यसै गर्नुपर्छ किन कि दिन* अभै नजिक-नजिक आउँदै छ।

ख्रीष्टबाट मुख नफर्काऊ

^{२६}सत्यको ज्ञान पाएपछि पनि हामीले जानी-जानी पाप गर्न छोड्दैनौं भने त्यो पापहरू परखाले कुनै बलिदान हुने छैन। ^{२७}यदि हामी सधैं पापकर्ममा लागि रह्यौं भने, हामीले एउटा भयंकर निर्णय र भयंकर अग्निलाई पर्खिनु पर्नेछ जसले परमेश्वरका विरोधमा भएकाहरूलाई नष्ट गर्नेछ। ^{२८}यदि कसैले मोशाको व्यवस्थालाई अस्वीकार गरे उ दुइ वा तीन साक्षीहरूको प्रमाणको आधारमा उ दोषी ठहरिन्छ। उसलाई क्षमा दिइँदैन थियो तर उसलाई मृत्युदण्ड दिइँथ्यो। ^{२९}जसले परमेश्वरका पुत्रलाई हेला गर्छ र नयाँ करारको रगतलाई आदर गर्दैन र जसले अनुग्रहको आत्मालाई अपमान गर्छ। त्यस्ता व्यक्तिलाई तिमीहरू के संभन्छौं? त्यस व्यक्तिले निश्चय नै खुबै कठोर दण्ड पाउने छ। त्यस रगतले उसलाई पवित्र बनाएको थियो। ^{३०}हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले भन्नु भयो, “म मानिसहरूलाई तिनका गलत कामहरूको निमित्त दण्ड दिनेछु। म तिनीहरूलाई तिनका कामको प्रतिफल दिनेछु।”* परमेश्वरले यसो पनि भन्नुभयो, “परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ।”* ^{३१}जीवित परमेश्वरको हातमा पर्नु पापीलाई डरलाग्दो कुरो हो।

आफूसित भएको उत्साह र आनन्द नगुमाऊ

^{३२}ती दिन संज्ञ जब प्रथम पल्ट तिमीहरूले सत्यको

दिन सम्भवत ख्रीष्ट फेरि आउनु हुने समय।

“म ... दिनेछु” व्यवस्था ३२:३५।

“परमेश्वरले ... गर्नुहुने छ” भजनसंग्रह १३५:१४।

शिक्षा पाएका थियौं। तिमीहरूले ठूलो संघर्ष गर्नुपरेको थियो र धेरै दुःख खप्नु परेको थियो, तर तिमीहरू ढुङ्गा नै रह्यौं। ^{३३}कहिले-कही मानिसहरूले तिमीहरूलाई फोहोरी कुरा गरे अनि धेरैका अघि गाली गरे। अनि कहिले-कहीं यस्ता व्यवहार गरिएकाहरूलाई तिमीहरूले सघायौं। ^{३४}हो तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई जेलमा सघायौं र तिनका दुःखहरू बाँड्यौं। अनि आफूसित भएको हरेक थोक हरिंदा पनि हर्षितै रह्यौं। तिमीहरू प्रसन्नै रह्यौं किन कि तिमीहरूसित केही थियो जो उत्तम छ र त्यो सदाकाल रहिरहने छ भन्ने जान्दथ्यौं। ^{३५}यसर्थ उत्साह नहराऊ जुन तिमीहरूको अतीतमा थियो। तिमी उत्साहलाई प्रशस्त पुरस्कार दिइँन्छ। ^{३६}तिमीहरूलाई चाहिएको धैर्य हो। परमेश्वरले चाहनुभएको कुरो गरेपछि उहाँले वाचा गरेको कुरो तिमीहरूले पाउने छौं। ^{३७}चाँडै नै,

“जो आउनुहुँदछ आउनु नै हुनेछ। उहाँले विलम्ब गर्नु हुनेछैन।

^{३८} जो मसित धर्मी छ उसको विश्वासको कारणले जीवन पाउने छ। तर यदि त्यस व्यक्तिले भयले मुख फर्काउँछ भने म उसित प्रसन्न रहनेछैनौं।”

हबकूक २:३-४

^{३९}तर हामी तिनीहरू मध्येका होइनौं जो डरले फर्कन्छन् र नष्ट भएकाछन्। होइन हामी त विश्वास भएका मानिसहरू हौं, र बचाइएका छौं।

विश्वास

११ विश्वासको अर्थ हो, हामीले आशा गरेका कुराहरूको निश्चित। अनि विश्वासको माने हुन्छ हामीले कुनै कुरालाई नदेखेता पनि त्यो वास्तविक छ भन्ने जान्नु। ^१प्राचीन कालका मानिसहरूसित परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्थ्यो; किन कि तिनीहरूमा यस्तै विश्वास थियो।

^२विश्वासद्वारा हामी बुझ्दछौं कि परमेश्वरले आफ्नो आदेशद्वारा यो संसारको सृष्टि गर्नुभयो। यसले बुझाउँछ कि जो दृश्य छ त्यो कुनै अदृश्यद्वारा बनाइएको थियो। ^३कथिन र हाबिल दुवैले परमेश्वरलाई भेटीहरू चढाए। तर हाबिलको विश्वास थियो, त्यसैले उनले परमेश्वरलाई असल भेटीहरू चढाए। परमेश्वर हाबिलको भेटीहरूले

प्रसन्न बन्नुभयो। अनि उनको विश्वासको कारणले, उनी असल मानिस कहलिए। हाबिल मरे तर उनको विश्वास अझै बोल्लै छ।

^५हनोकलाई यस संसारबाटमाथि उठाइयो। उनी मरेनन्। धर्मशास्त्रले भन्छ, उनी माथि लागिनुभन्दाअघि उनले साँचोसित परमेश्वरलाई प्रसन्न गरे। पछि मानिसहरूले हनोकलाई देखेनन्, कारण परमेश्वरले उनलाई आफूसित हुन उठाइसकेका थिए। हनोकको विश्वासकै कारणले यस्तो भएको थियो। ^६विश्वास बिना कसैले परमेश्वरलाई खुशी बनाउन सक्दैन। जो परमेश्वरमा आउँछ उसले परमेश्वर सत्य हुनुहुन्छ भन्ने जान्नुपर्छ र जसले साँचोसित उहाँलाई पाउन चाहन्छ तो मानिसहरूलाई परमेश्वरले पुस्कृत गर्नुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नुपर्छ।

^७नूहले अफ सम्म जुन देखेकै थिएनन् त्यसको लागि उनलाई परमेश्वरले चेतावनी दिनुभयो, परमेश्वर प्रति नूहको विश्वास र श्रद्धा थियो। यसर्थ उनले आफ्नो परिवारलाई बचाउन एउटा ठूलो जहाज बनाए। आफ्नो विश्वासले संसार गलत छ भन्ने उनले देखाए। अनि विश्वासद्वारा परमेश्वरका धर्मी बन्ने ती मानिसहरूमध्ये उनी एकजना भए।

^८परमेश्वरले अब्राहामलाई अर्कै ठाउँको यात्रा गर्न अहाउनु भयो जुन उहाँले उनलाई दिन वचन दिनुभएको थियो। त्यो अर्को ठाउँ कुन हो र कहाँ छ, त्यसको ज्ञान अब्राहामलाई थिएन। तर परमेश्वरको आज्ञा मानेर उनले यात्रा शुरू गरे किन कि उनको विश्वास थियो। ^९परमेश्वरले उनलाई दिन्छु भनी वचन दिएको देशमा गएर उनी बसे। अब्राहाम त्यस देशमा एउटा परदेशी जस्तो भएर बसे किन कि उनी त्यहाँका थिएनन्। उनले यसै गरे किनभने उनको विश्वास थियो। उनी त्यस देशमा गए अनि इसहाक र याकूबसित पालमा बसे। इसहाक र याकूबले पनि परमेश्वरबाट यस्तै वचन पाएका थिए। ^{१०}अब्राहाम एउटा मजबूत जग भएको नगरको प्रतीक्षामा थिए, जुन परमेश्वर नियोजित तर निर्मित छ।

^{११}अब्राहाम नानीहरू जन्मानुन नसक्ने बूढा थिए र सारा पनि बाँझो थिइन। तर परमेश्वरमा विश्वासकै कारणले उनी बाबु बने। उहाँले वचन पूरा गर्नुहुन्छ भनी अब्राहामले परमेश्वरलाई पत्थार गरे। ^{१२}उनी यति बूढा थिए कि उनी प्रायः मृत नै थिए। बाँचन आशा समेत कमै थियो। तर त्यस्ता व्यक्तिबाट संसारमा ताराहरू जति

कै असंख्य र बगरमा बालुवाकोकणहरू जतिकै अनगन्ती सन्तानहरू जन्मे।

^{१३}यी सबै मानिसहरू आमरण विश्वासमा बाँचे। तिनीहरूले परमेश्वरको वचन अनुसारका कुराहरू पाएनन्। तर टाङ्गाबाट तिनलाई देखे र सन्तुष्ट बने अनि त्यसैमा आनन्दित बने। आफू त यस संसारमा यात्री र परदेशी मात्र हौं भन्ने तथ्य तिनीहरूले स्वीकारे। ^{१४}जब मानिसहरूले यसलाई त्यसरी नै स्वीकार गर्दछन्, तिनले देखाउँछन् कि तिनीहरू योभन्दा एउटा आफ्नै देशको प्रतीक्षामा छन्। ^{१५}तिनीहरूले आफूले छोडेको देशको याद गर्दा हुन् त फर्केर जाने अवसर तिनीहरूले पाउनसक्ने थिए। ^{१६}तर तिनीहरू एउटा उत्तम देश, एउटा स्वर्गीय देशको प्रतीक्षामा थिए। यसर्थ परमेश्वरले तिनीहरूका परमेश्वर ठहरिनुमा लज्जित हुनुहुन, किन भने परमेश्वरले तिनीहरूका निम्ति एउटा नगर बसाइदिनुभएको थियो।

^{१७-१८}अब्राहामको विश्वासको परीक्षा लिन परमेश्वरले उनलाई इसहाकको बलि दिन अहाउनु भयो। अब्राहामले विश्वासले त्यसो गरे। उनलाई परमेश्वरले प्रतीक्षा गराउनुभएको थियो। परमेश्वरले अब्राहामलाई पहिल्यै भन्नुभएको थियो “इसहाकबाटै तिम्रा सन्तान बढ्ने छन्।” * तर, अब्राहाम आफ्नो एक मात्र छोरोको बलि दिन तयार थिए। उनले विश्वासले यसो गरे। ^{१९}अब्राहामलाई विश्वास थियो कि परमेश्वरले मानिसलाई मृत्युबाट समेत उठाउन सक्नुहुन्छ। अनि साँच्चै जब परमेश्वरले इसहाकलाई मृत्युदेखि बचाउनुभयो, अब्राहामले इसहाकलाई मृत्युबाट फिर्ता पाए।

^{२०}इसहाकको पनि विश्वास थियो त्यसैले उनले याकूब र एसावलाई तिनीहरूका भविष्यको लागि आशिर्वाद दिए। ^{२१}अनि उनले आफ्नो मृत्यु-शैश्यामा आफ्नो लौराको टुप्पामा अडिई परमेश्वरको उपासना गर्दै, यूसुफका प्रत्येक पुत्रलाई आशिष दिए। किन कि याकूबको विश्वास थियो।

^{२२}अनि उहाँको मृत्युकालमा यूसुफले इस्त्राएलीहरूले मिश्रदेश छोड्ने भविष्यवाणी गरे। विश्वासकै कारणले उनले आफ्नो दफनबारे आदेश दिए।

^{२३}विश्वासकै कारणले, मोशाका मातापिताले तिनलाई तीन महिनासम्म तिनलाई लुकाएर राखे। मोशा सुन्दर बालक थिए। तिनीहरू राजाको आदेश अस्वीकार गर्न

डराएनन्। ^{२४}मोशा बड़े ठूलो भए। आफनो विश्वासको कारणले उनले आफूलाई फिरऊनकी पुत्रीको पुत्र कहलाउन चाहनेन्। ^{२५}उनले पापको आनन्द मनाउन चोहनन्। यी आनन्दहरू क्षणिक हुन्छन्। बरू परमेश्वरका मानिसहरूसित रही कष्ट झेल्नै रूचाए। उनले यो विश्वासको कारणले गरे। ^{२६}मोशाले मिश्रदेशको भण्डार भन्दा ख्रीष्टको लागि भोगेको दुःख अझ ठूलो सम्पत्ति हो भन्ने विचार गरे। मोशाले परमेश्वरबाट पुरस्कार पर्खिरहेथे। ^{२७}विश्वासकै कारणले उनले मिश्रदेश छोडे। उनी राजाको सिपदेखि डराएनन्। उनी डटिरहे, जस्तो कि अदृश्य परमेश्वरलाई उनी देख्नसक्छन्। ^{२८}उनले निस्तार-चाडको* भोज तयार गरे अनि मृत्यु दूतलाई यहूदीहरूका जेठा छोराहरू मार्नबाट रोक्न उनले दैलामाथि रगत छर्के। यो उनले विश्वासले गरे।

^{२९}अनि मोशाले डोखाएका सबै मानिसहरूले सुखा जमीनमाथि जस्तो लाल समुद्र हिँडेर तरे। तिनीहरूले यो विश्वासले गरे। तर मिश्रदेशवासीहरू त्यसरी नै तर्न खोज्दा डुबे।

^{३०}परमेश्वरका मानिसहरूको विश्वासको कारणले, यरीहेको पर्खाल ढल्यो। उनीहरू पर्खालका वरिवरि सात दिनसम्म घुमेपछि त्यो ढल्यो।

^{३१}राहाब भन्ने एउटी वेश्याले इस्त्राएली जासूसहरूलाई साथीहरूलाई भैँ स्वागत र सहायता गरी। अनि उसको विश्वासको कारणले आज्ञा नमान्ने अरू मानिसहरूसित उ चाँहि मारिइन्। ^{३२}मैले अभै धेरै उदाहरणहरू दिइरहनु पर्छ? गिदोन, बाराक, शिमसन, यिफ्तहका बारेमा, दाऊद, शामूएल र अगमवक्ताहरूका बारेमा भन्न मसित पर्याप्त समय छैन। ^{३३}आफ्ना विश्वासको कारणले कसैले राज्यहरू जिते, अरू कसैले असल कर्महरू गरे, कसैले परमेश्वरको वचन पाउन सफल भए। आफ्नो विश्वासले नै कसैले सिंहहरूका मुख थुने। ^{३४}कसैले आगोको ज्वाला रोके र कोही तरवारका धारबाट उम्के। विश्वासको कारणले तिनीहरूले यी सब गरे। दुर्वलहरू शक्तिशाली बनाइए, युद्धमा शक्तिशाली भए, तिनीहरूले शत्रुहरूमाथि विजय पाए। ^{३५}मृतहरूलाई बौराई उठाइयो र घरमा तिनका स्त्रीहरूका हातमा सुम्पिदिइयो। अरूहरूले छुटकारा हुनदेखि आफैले मनाह

निस्तार-चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मीश्रमा दसत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्भनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

गरे। तिनीहरूलाई सताएर मारियो। तिनीहरूले यसै गरे किन कि तिनीहरू अझ राम्रो जीवनमा उठ्न चाहन्थे। ^{३६}कति जनाको हँसी उड़ाइयो कतिलाई कोरले चुटियो, अनि कतिलाई साडलाले बाँधेर कैदखानामा फालियो। ^{३७}कतिलाई ढुंगाले हिकाएर मारियो, र कतिलाई चिरेर दुइ प्याक पारियो। कतिलाई तरवारले छिनाइयो। कसै कसैले भेंडा र बाखाका छाला लाउँथे, तिनीहरू गरीब, सताइएका र अरूले दुर्व्यवहार गरिएकाहरू थिए। यस्ता मानिसहरू पाउन संसार योग्य थिएन। ^{३८}यी पुरुषहरूलाई राख्न यो संसार उचित थिएन। तिनीहरू पाहाड र मरूभूमिहरूमा भट्किहिँडथे, पृथ्वीका ओडार र गुफातिर बसिहिँडथे।

^{३९}यी सबै तिनका विश्वासमा परिचित छन्। तर परमेश्वरको वचन तिनीहरू कसैले पाएनन्। ^{४०}परमेश्वरले हामीलाई केही ठूलै कुरो दिने योजना गर्नु भएको थियो ताकि हामीसँग तिनीहरू पूर्ण बनाइन सकिन्छ।

हामीले येशूको उदाहरणको अनुसरण गर्नुपर्छ

१२ हाम्रा वरिपरि विश्वासी मानिसहरू धेरै छन्। तिनीहरूका जीवनीले विश्वास के हो त्यो हामीलाई सिकाउँछ। यसर्थ, हामी तिनीहरू जस्तै हुनुपर्छ। हामीले पनि आफ्नो दौड नरोकिई दगुनु पर्छ। यदि दौडमा केही तगारो लाग्छ भने त्यसलाई पर्याकु पर्छ। अनि हामीलाई सजिलै फँसाउने पापलाई पनि मिल्काउनु पर्छ। ^२हामीले सदा येशूको उदाहरणको पनि अनुसरण गर्नु पर्छ। हाम्रा विश्वासको निम्ति येशू अगुवा हुनुहुन्छ र उहाँले हाम्रा विश्वासलाई पूर्ण गर्नुहुन्छ। उहाँले कुसमा मृत्यु अँगाल्नु भयो। परमेश्वरको अधि आनन्दको लागि, उहाँले क्रूसको कष्टलाई झेलनुभयो। अहिले उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नुभएको छ। ^३येशू बारे सोच। जब पापीहरूले उहाँलाई सताए, उहाँले सहनु भयो। हताश नबन? तर धीरजी बन अनि येशूको बारेमा संभ।

परमेश्वर पिता जस्तै हुनु

^४तिमीहरू पापको विरुद्ध लड्दै छौ, तर अहिलेसम्म तिमीहरूलाई रगत बगाउन लगाइएको छैन। ^५तिमीहरू परमेश्वरका पुत्रहरू हौ, त्यसैकारण तिमीहरूलाई उहाँ अर्ती दिनुहुन्छ। तिमीहरूले उहाँका शब्दहरू भुलेका छौ:

“मेरो छोरा! परमेश्वरको अनुशासन हल्कासित नलेऊ तिमी हताश नबन जब प्रभुले तिमीहरूलाई सुधार्नुहुन्छ।

६ जसलाई प्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ, उसलाई उहाँ अनुशासित गर्नुहुन्छ जसलाई उहाँ आफ्नो छोरा ठान्नुहुन्छ प्रत्येकलाई उहाँ दण्ड दिनुहुन्छ।”

हितोपदेश ३:११-१२

७ त्यसैले हरेक दुःखलाई पिताको अनुशासन संभो सहन गर्नुपर्छ। जसरी पिताले पुत्रलाई सजाय दिन्छन् उसरी परमेश्वरले पनि तिमीलाई सजाय दिनुहुन्छ। सबै छोराहरूले आफ्ना पिताबाट सजाय पाउँछन्। ८ हरेक छोरोले जस्तो तिमीले कहिल्यै सजाय पाएका छैनौ भने तिमी खास छोरा नै होइनौ। ९ यस पृथ्वीमा, हामी सबैका आ-आफ्ना पिताहरू छन् जसले हामीलाई अनुशासित गर्छन्। अनि हामी उनीहरूको आदर गर्छौं नै। यसर्थ अझ बढी हामीले आफ्ना आत्मिक पिताको अनुशासन स्वीकार गर्नुपर्छ। यसो गर्छौं भने हामीले जीवन पाउनेछौं। १० हाम्रा सांसारिक पिताहरूले हामीहरूलाई उनीहरूले उचित सम्भेको अनुशासनको निमित्त केही समयको लागि सजाय दिए। तर उहाँ जस्तै पवित्र हुनलाई हाम्रा आत्मिक पिताले हामीलाई अनुशासित गराउँनु हुन्छ। ११ सजाय पाउँदा हामी खुशी हुँदैनौ किन कि त्यसबेला यो कष्टकर हुन्छ। तर पछि सजायबाट शिक्षा पाए पछि हामीलाई शान्ति दिन्छ किनकि हामी उचित प्रकारले बस्न थाल्दछौं।

सावधानीपूर्वक बाँचौ

१२ तिमीहरू कमजोर भएका छौ। त्यसैले आफूलाई फेरि दरिलो बनाऊ। १३ असल तरिकाले बाँच जसमा कि तिमीहरू सुरक्षित रहनेछौ र आफ्ना कमजोरीबाट नष्ट हुनेछैनौ।

१४ सबैसित शान्तिपूर्वक बस्ने कोशिश गर अनि पापदेखि मुक्त जीवन बिताऊ। यदि कसैको जीवन पवित्र छैन भने उसले प्रभुलाई देख्नेछैन। १५ सतर्क बस ताकि कोही पनि परमेश्वरको अनुग्रहबाट बंचित नबनोस्। अनि तिमीहरूमध्ये कोही पनि तीतेपाती जस्तो बड्नु हुँदैन र अरूलाई बिगार्नु हुँदैन। १६ कसैले यौन अपराध गर्नुहुँदैन, अथवा एसाव जस्तो सांसारिक मनको हुनुहुँदैन। एसाव जेठो छोरो थियो र बाबुको सम्पत्तिको उत्तराधिकारी थियो। तर ती सब उसले एक छाक खानाको लागि

बेच्यो पश्यो। १७ तिमीहरू जान्दछौ, पछिबाट, उसले आफ्ना पिताको आशिर्वादको लागि रूनु पश्यो। तर उसलाई आशिर्वाद दिन अस्वीकार गरे। किन कि एसावले आफूले गरेका कुराहरू बदल्ने उपाय पाउन सकेन।

१८ तिमीहरू नयाँ ठाउँमा आएका छौ। तिमीहरू छुनसकिने, आगोले नजल्ने पाहाडमा आएका छैनौ। न त अन्धकारमा, विषादमा, आँधीमा आएका छैनौ। यही पाहाड हो जहाँ इस्त्राएलीहरू आएका थिए। १९ यहाँ तिनिहरूले सुनेको जस्तो तुरहीको आवाज र बोलेको स्वर पनि सुन्दैनौ। जब तिनीहरूले यस्ता आवाज सुने, तिनीहरूले एउटै आवाज पनि सुन्न नपरोस, भनेर अनुनय गरे। २० तिनीहरूले आदेशलाई थाम्नसकेनन्: “यदि पशुसम्मले पनि यो पाहाड छोए त्यसलाई ढुंगाले हिकाएर मारिन्छ।” * २१ तिनीहरूले जो देखेका थिए त्यो यति डरलाग्दो थियो कि मोशाले भने, “म डरले थरथरी काँपिरहेछु।” *

२२ तर तिमीहरू त्यस्ता ठाउँमा आएका छैनौ। तिमीहरू सियोन पाहाडमा आइपुगेका छौ। तिमीहरू जीवित परमेश्वरको शहर, स्वर्गीय यरूशलेममा आइपुगेका छौ। तिमीहरू हजारौ स्वर्गदूतहरूको सामूहिक आनन्दमा आइपुगेका छौ। २३ तिमीहरू परमेश्वरका प्रथम पुत्रहरूका जमातमा आइपुगेका छौ जसका नाउँहरू स्वर्गमा लेखिएका छन्। तिमीहरू सबै मानिसहरूका निर्णयकर्ता परमेश्वरकहाँ आएका छौ। अनि तिमीहरू धर्मी मानिसहरूका आत्मा भएको ठाउँमा आएका छौ जो पूर्ण बनेका छन्। २४ तिमीहरू येशू कहाँ आएका छौ जसले परमेश्वरबाट उहाँका मानिसहरूका लागि नयाँ करार ल्याउनुभयो। तिमीहरू रगत छर्केको ठाउँमा आएका छौ जसले हामीलाई हाबिलको रगतले भन्दा असल कुराहरू भन्दछ।

२५ होशियार बस र परमेश्वरको बोली सुन्न अस्वीकार नगर। जब परमेश्वरले पृथ्वीमा तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो ती मानिसहरूले उहाँलाई सुन्न अस्वीकार गरे र तिनीहरू भागेनन्। अहिले परमेश्वर स्वर्गबाट बोल्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँलाई सुन्न हामीले अस्वीकार गर्छौ भने हामी कसरी भाग्न सक्छौ? २६ त्यस बेला जब उहाँ

“यदि ... मारिन्छ” प्रस्थान १६:१२-१३।

“म ... काँपिरहेछु” व्यवस्था ६:१६।

बोल्नुभयो उहाँको आवाजले पृथ्वी थर्कियो। तर अहिले उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ: "एकपल्ट अभै म धरती मात्र होइन तर स्वर्ग समेत थर्काउँछु।"* २^७यहाँ "एकपल्ट अभै" भन्ने शब्दले स्पष्ट देखाउँदछ कि सृष्टिको हरेक चीज नष्ट हुनेछ। तर ती कुराहरू जो हल्लाउँदैनन्, रहिरहन्छन्। २^८यसर्थ, हामी कृतज्ञ बन्नुपर्छ किन कि हामीले एउटा राज्य पाउँदै छौं जो हल्लिन सक्दैन। अनि हामीले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउने तरिकाले आदर र भयले पूज्नुपर्छ। २^९किनभने हाम्रा परमेश्वर आगो जस्ता हुनुहुन्छ जसले सखाप पार्नुहुन्छ।

१३ ख्रीष्टमा तिमीहरू दाजु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू जस्ता हौ र आपसमा प्रेम गर्न छोड्नु हुँदैन। ३मानिसहरूलाई आतिथ्य दिएर सहायता गर्न कहिल्यै नभूल। यसो गर्दा कसैले अनजानमै स्वर्गदूतहरूको सहायता गरे। ३जो कैदमा छन् तिनलाई नभूल। तिनीहरू जस्तै आफू पनि तिनीहरूसितै कैदमा रहेको संझ। अनि दुःखमा परेका मानिसहरूलाई नभूल, किनभने भविष्यमा तिमीहरू पनि त्यही हालतमा हुन सक्छौ।

४विवाहलाई सबैले सम्मान दिनुपर्छ। विवाहलाई दुइजना विचमा विशुद्ध राख्नु पर्छ। जसले यौन-पाप र व्यभिचार गर्छ त्यसलाई परमेश्वरबाट अपराधीलाई जस्तो न्याय गरिन्छ। ५पैसाको मोह देखि आफूलाई टाडा राख। आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तुष्ट होऊ। परमेश्वरले भन्नुभएको छ:

"म तिमीलाई कहिल्यै छोडिदैनं म तिमीदेखि कहिल्यै भागिदैनं।"

व्यवस्था ३१:६

६तसर्थ ढुक्कसित भनौ:

"प्रभु मेरा सहायक हुनुहुन्छ अतः मलाई केही डर हुने छैन। कसैले मलाई केही अनर्थ गर्न सक्छ?"

भजनसंग्रह ११८:६

७आफ्ना अगुवाहरूलाई संझ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई परमेश्वरको संदेश सिकाए। ती कसरी बाँचे र मरे त्यो विचार गर अनि तिनीहरूका विश्वासको उदाहरणलाई

अनुसरण गर। ८येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सधैं एक समान हुनुहुन्छ।

९किसिम-किसिमका नौला शिक्षाहरूले आफूलाई कुबाटोमा लैजान न्देऊ। परमेश्वरको अनुग्रहले तिमीहरूका हृदय मजबूत बन्नू, खानाको नियम पछ्याउनाले होइन। त्यस्ता नियम जसले पछ्याए त्यसले कसैको लाभ गरेको छैन।

१०हाम्रो एउटा वेदी छ जसबाट ती पवित्र पालमा सेवा गर्नेहरूलाई खाने अधिकार छैन। ११पापको निम्ति अर्पणको रूपमा प्रधान पूजाहारीले पशुको रगत परम पवित्र स्थानमा लान्छन्। तर पशुहरूका मासु चाँहि शिविर बाहिर पोल्छन्। १२त्यसरी नै येशूले पनि शहर बाहिर कष्ट भोग्नुभयो। आफ्ना मानिसहरूलाई पवित्र पार्न येशूले आफ्नै रगत अर्पण गर्नुभयो। १३यसर्थ हामी शिविर बाहिर येशू कहाँ जानुपर्छ। येशूले जस्तै हामीले पनि अपमान सहनु पर्छ। १४यस धरतीमा रहिरहने शहर राम्रो छैन। तर भविष्यमा आउने शहरको प्रतिक्षामा हामी छौं। १५यसकारण येशूको मार्फत परमेश्वरलाई बलि चढाउन हामीले छोड्नु हुँदैन। उहाँको नाउँ उच्चारण गर्न हाम्रा ओंठबाट निस्केको प्रशंसा नै त्यो बलि हो। १६अनि अर्काको भलाई गर्न र अरूका भागीदार बन्न नभूल। बलिहरू विनै हुन् जसले परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउँछ।

१७आफ्ना अगुवाहरूको आज्ञा मान र तिनका अधिनमा बस, तिनीहरू तिम्रा जिम्मेवार छन् र तिम्रा आत्मा बचाउनको निम्ति ती तिमीहरूको निगरानि गर्छन्। तिनीहरूलाई आज्ञा मान ताकि तिनीहरूले आफ्ना काम दुःखसाथ होइन, ती आफ्ना काममा आनन्द लिन सक्छन्। तिनका काम सरल हुनेछ। आनन्दसाथ गर्न सक्नु। अनि तिनीहरूले आफ्ना काम दुखित बनेर गर्छन् भने त्यसले तिम्रो सहायता गर्दैन। १८हाम्रा निम्ति प्रार्थना गर्न नछोड। हाम्रो काम बारे हामी विश्वस्त छौ किन कि हामी सधैं जुन उत्तम छ त्यही गर्ने प्रयास गर्छौं। १९म तिमीहरूले प्रार्थना गरि देऊ भन्छु ताकि परमेश्वरले मलाई चाँहि तिमीहरू भएकोमा पठाऊन्। योभन्दा बड्ता म केही चाहन्न।

२०-२१म प्रार्थना गर्छु, शान्तिका परमेश्वरले तिमीहरूले चाहेका सबै असल कुराहरू दिनुहुनेछ जसमा कि उहाँले चाहनु भएको काम तिमीहरूले गर्न सक्छौ। उनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले भेडाका ठूला गोठाला हाम्रा

प्रभु येशूलाई मृत्युबाट पुनरुत्थान गर्नुभयो। आफ्ना रगत द्वारा उहाँले अनन्त करार शुरू गर्नुभयो। म प्रार्थना गर्दछु, परमेश्वरले आफू खुशी हुने काम हामीमा येशू ख्रीष्टद्वारा गराउनु हुनेछ। येशूको सदा महिमा होस्।
आमिन।

^{२३}मेरा दाजु भाइ र दिदी-बहिनीहरू, मैले के भनें धैर्यपूर्वक सुन। तिमीहरूलाई मजबूत बनाउन मैले यी

कुराहरू गर्ने। अनि यो चिट्ठी साहै लामो छैन। ^{२३}हाग्नो भाइ तिमोथी कैदबाट निस्के। म यो तिमीहरूलाई जनाउन चाहन्छु। अनि यदि उनी म भएकोमा छिटै आएछन् भने हामी दुवै तिमीहरूलाई भेट्न आउने छौं।

^{२४}तिमीहरूको अगुवाहरू र परमेश्वरका सबै जनलाई नमस्कार भनिदिनु। इटालीयाबाट आएका सबैको नमस्कार।

^{२५}परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरू सबैमाथि होस्।

याकूबको पत्र

१ परमेश्वर अनि परमप्रभु येशू ख्रीष्टको एक सेवक याकूबद्वारा अभिवादन:

परमेश्वरको सम्पूर्ण मानिसहरू प्रति, जो संसारमा हरेक स्थानमा छरिएका छन्: अभिवादन!

विश्वास अनि ज्ञान

२ मेरा दाजु-भाइ अनि दिदीबहिनीहरू, जब तिमीहरूकोमा नाना थरीका कष्ट हुन्छ तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ।
३ किन? किनभने तिमीहरू जान्दछौ, कि यस्ता कुराले तिमीहरूको विश्वासलाई जाँच गर्दछ। अनि यसले तिमीहरूमा धैर्य सिर्जना गर्नेछ।
४ तिमीहरूले जे गर्छौ, त्यसमा तिमीहरूको पूरा धैर्य भल्काइदेऊ। तब तिमीहरू परिपक्व अनि पूर्ण हुनेछौ, तिमीहरूलाई जे आवश्यक पर्छ प्रत्येक चीज पाउनेछौ।
५ तर, तिमीहरू मध्ये कसैमा ज्ञानको कमी छ भने तिमीहरूले परमेश्वरसित माग्नु पर्छ। परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई मुक्त हस्तले आनन्दसित दिनु हुनेछ। यसर्थ, परमेश्वरले तिमीहरूलाई ज्ञान दिनु हुनेछ।
६ तर, जब तिमीहरूले परमेश्वरसित केही वस्तुको लागि याचना गर्छौ, तिमीहरूले विश्वास गर्नु पर्छ। परमेश्वर प्रति सन्देह नगर। व्यक्ति, जसले सन्देह गर्छ, त्यो सागरको लहर जस्तै हो। हावाले लहरलाई तल र माथि गराउँछ। व्यक्ति जसले सन्देह गर्छ, त्यो लहर जस्तै हो।
७ व्यक्ति जसले सन्देह गर्छ, एकै समयमा दुई भिन्न कुराहरू सोचिरहेको हुनेछन्। त्यसले गर्ने कुनै पनि कुरामा निर्णय लिनु सक्ैन। त्यस्तो व्यक्तिले परमप्रभुबाट कुनै पनि कुरा प्राप्त गर्नेछु भनी सोच्नुहुँदैन।

साँचो धन

८ यदि विश्वासी निर्धन भए उ गर्वित हुनुपर्छ, किनभने परमेश्वरले उसलाई धनी बनाउनु भएको छ।
९ यदि विश्वासी धनी भए उ गर्वित हुनुपर्छ किनभने ऊ गरीब छ। धनी व्यक्ति जङ्गली फूल सरी मर्नेछ।

१० सूर्यको उसको पोल्ने तापसित उदय हुन्छ। सूर्यको तापले पौधालाई अति सुखा तुल्याउँछ। फूल भर्छ, फूल सुन्दर थियो, तर अहिले त्यो भूईंमा भर्यो। धनी व्यक्तिसित त्यही कुराहुन्छ। उसको व्यापारको योजना गर्दा गर्दै मर्छन।

प्रलोभन परमेश्वरबाट आउँदैन

११ जब कुनै व्यक्ति प्रलोभित हुन्छ अनि अभङ्ग बलवान नै रहन्छ, ऊ खुशी हुनुपर्छ। किन? किनभने उसले आफ्नो विश्वास प्रमाणित गर्छ परमेश्वरले उसलाई अनन्त जीवन दान गर्नु हुनेछ। परमेश्वरले सबैलाई यो प्रतिज्ञा दिनु भएको छ, जसले उहाँलाई माया गर्छ।
१२ यदि एकजना व्यक्ति प्रलोभित तुल्याउँदैन भने, उसले यो भन्नुहुँदैन, “परमेश्वरले मलाई प्रलोभित गराउँदै हुनु हुन्छ।” दुष्टले परमेश्वरलाई प्रलोभित तुल्याउन सक्ैन। अनि परमेश्वर स्वयंले कुनै पनि व्यक्तिलाई प्रलोभित तुल्याउनु हुन्न।
१३ एकजना व्यक्तिलाई आफ्नै दुष्ट कुराले प्रलोभित तुल्याउँछ। उसको आफ्नै दुष्ट इच्छाले बाहिर तान्छ अनि उसलाई जालमा फसाउँछ।
१४ दुष्ट इच्छाबाट पाप उब्जन्छ। जब पाप बढ्छ, यसले मृत्यु उब्जाउँछ।

१५ मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू, मूर्ख नबन।
१६ सबै असल कुरा परमेश्वरबाट आउँछ। अनि हरेक पक्का उपहार परमेश्वरबाट आएको हो। यी सब असल उपहारहरू उहाँ पिताबाट आउँछन् जसले स्वर्गका सम्पूर्ण ज्योतिहरू निर्माण गर्नु भयो। तर छँया ती ज्योतिहरूबाट बद्दिए जस्तो परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुँदैन। उहाँ सदैव समान रहनुहुन्छ।
१७ सत्यको वचनबाट परमेश्वरले हामीलाई उहाँको बालक बनाउने निर्णय लिनु भयो। उहाँले सृजना गरेको वस्तुहरू मध्ये हामीलाई सब भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु इच्छा गर्नुभयो।

सुनु अनि पालन गर्नु

^{१६}मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू यसमा ध्यान देऊ: “चाँडो सुन्ने, बिस्तारो बोल्ने र ढिलो रिसाउने गर। ^{२०}एकजना क्रोधित व्यक्ति परमेश्वरले चाहे जस्तो धार्मिक भई बाँच्न सक्ने। ^{२१}यसर्थ तिमीहरूको जीवनबाट हरेक दुष्ट कुरा अनि दुष्ट कर्म बाहिर पर्याकित्तेऊ। विनम्र बन अनि परमेश्वरको वचन स्वीकार जो परमेश्वरले तिमीहरूको हृदयमा रोपिदिनु भएको छ। यो उपदेशले तिम्रा जीवनलाई बचाउनेछन्।

^{२२}परमेश्वरको शिक्षा अनुसरण गर। खाली सुन्ने काम मात्र नगर। किनभने जब तिमी बस्छौ अनि केवल सुन्छौ, तिमीले स्वयंलाई मूर्ख तुल्याउँछौ। ^{२३}यदि एकजना व्यक्तिले परमेश्वरको वचन सुन्छ अनि अनुसरण गर्दैन भने ऊ यस्तो हुन्छ: ऊ त्यो मान्छे जस्तै हुन्छ जसले आफ्नो अनुहार पेंनामा हेर्छ। ^{२४}त्यो मान्छेले ऊ आफैलाई देख्छ, त्यस पछि जान्छ अनि ऊ के देखिएको थियो सो भट्टै बिर्सिहाल्छ। ^{२५}तर वास्तवमा सुखी व्यक्ति त्यो हो जसले परमेश्वरको सही नियम अध्ययन गर्छ, जसले मानिसहरूलाई स्वतन्त्र तुल्याउँछ। उसले त्यसलाई अध्ययन गरिरहन्छ। उसले परमेश्वरको वचन सुन्छ अनि उसले जे सुन्यो त्यो बिसर्दैन। तब वचनमा जे भनिएको छ पालन गर्छ। त्यस व्यक्ति जसले त्यसो गर्छ, सुखी हुनेछ।

परमेश्वरको आराधना गर्ने साँचो तरिका

^{२६}कोही व्यक्ति आफूलाई धार्मिक सम्भन सक्छ। तर यदि त्यो व्यक्तिले होशियारसित बोल्दैन भने उसले स्वयंलाई मूर्ख तुल्याइरहेको हुन्छ। उसको “धर्म” कुनै काममा आउँदैन। ^{२७}पवित्र अनि असल धर्म जो परमेश्वरले स्वीकार गर्नु हुन्छ त्यो यस्तो छ: दुहुरोहरू अनि विधवाहरू जसलाई सहायताको आवश्यकता छ तिनीहरूको हेरचाह गर अनि आफू स्वयंलाई संसारको नराम्रो जीवनबाट मुक्त राख। यो नै धर्म हो जसलाई परमेश्वरले शुद्ध अनि असल ठानेर स्वीकार गर्नु हुनेछ।

समस्त मानिसहरूलाई प्रेम गर

२ मेरा प्रिय दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू हाम्रा गौरवमय प्रभु येशू ख्रीष्टका विश्वासीहरू हौ। यसर्थ यस्तो नसोच कि कोही मानिसहरू अन्य मानिसहरू भन्दा मुख्य छन्। ^२मानौं, कोही एकजना तिम्रो मण्डली भित्र प्रवेश गर्छ। उसले खूबै सुन्दर वस्त्र अनि सुनको

औठी पहिरेको छ। त्यही समयमा एक गरीब मानिस पुरानो, मैला लुगा लागेर आउँछ। ^३तिमीहरू त्यो मानिस जो सुन्दर बस्त्र लगाएको छ त्यसलाई विशेष ध्यान दिन्छौ। तिमीहरू भन्छौ, “यो राम्रो आसनमा बस्नुहोस्” तर गरीब मानिसलाई तिमीहरू भन्छौ, “त्यहाँ उभ” वा “तिमीहरूको पाउ छेउको पटाईमा बस्” ^४तिमीहरू के गरिरहेछौ? तिमीहरूले कुनै एक व्यक्तिलाई भन्दा अर्को व्यक्तिलाई अधिक महत्व दिइरहेका छौ। तिमीहरूको दुष्ट मनले निर्णय लिइरहेका छौ, एक व्यक्ति भन्दा अर्को व्यक्ति राम्रो छ।

^५सुन मेरा प्यारा भाइ अनि बहिनीहरू, अनि यसपछि के परमेश्वरले गरीबहरूलाई विश्वासमा धनी हुन चुन्नु भएको छैन? तिनीहरूको निमित्त जसले उहाँलाई प्रेम गर्छन, परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य प्राप्त गर्न चुन्नु भयो। ^६तर तिमीहरूले गरीब मानिसप्रति सम्मान देखाउँदैनौ। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि धनी मानिसहरू ती मानिसहरू हुन् जसले सदैव तिमीहरूलाई आफ्नो वशमा राख्ने कोशिश गर्छन्। अनि ती मानिसहरूनै हुन जसले तिमीहरूलाई न्यायलय तिर पुर्खाउँछन्। ^७अनि, यो ती धनी मानिसहरू हुन्, जसले येशूको नाउँको निन्दा गर्छन् जसद्वारा तिमीहरू बोलाइन्छौ।

^८बरू तिमीहरू शास्त्रमा पाइने राजकीय नियम पालन गर, त्यो धर्मशास्त्रमा पाइन्छ: “अन्य मानिसहरूलाई त्यसरीने प्रेम गर जसरी तिमीहरू स्वयंलाई प्रेम गर्छौ।” * यदि तिमीहरूले यो नियम पालन गर्छौ भने तब तिमीहरूले ठिक काम गर्छौ। ^९तर, यदि एक व्यक्तिलाई अर्कोलाई भन्दा अधिक महत्व दियो भने, तिमिले पाप गर्छौ अनि परमेश्वरको राजकीय नियम भङ्ग गरेकोमा दोषी ठहरिन्छौ। ^{१०}कुनै व्यक्ति परमेश्वरको सबै व्यवस्था पालन गर्दा कुनै एउटामा चुक्यो भने त्यो व्यक्ति जम्मै व्यवस्था भङ्ग गरेको दोषमा पर्नेछ। ^{११}परमेश्वरले भन्नु भएकोछ, “व्यभिचार नगर” * उनै परमेश्वरले भन्नु भएको छ, “हत्या नगर।” * यसर्थ, यदि तिमीहरूले व्यभिचार गरेनौ तर तिमीहरूले कुनै व्यक्तिलाई मास्नै भने पनि तिमीहरू परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गरेका

“अन्य मानिसहरूलाई ... प्रेम गर्छौ” लेवी १९:१८।

“व्यभिचार नगर” प्रस्थान २०:१४, व्यवस्था ५:१८।

“हत्या नगर” प्रस्थान २०:१३, व्यवस्था ५:१७।

दोषी ठहरिन्छौ।^{१२}तिमीहरू त्यो नियमद्वारा जाँच गरिन्छौ, जुन नियमले मानिसहरूलाई मुक्त तुल्याउँछ। तिमीहरूले दैनिक बोल चाल औ कर्ममा यस कुरोलाई याद राख्नु पर्छ।^{१३}यदि तिमीहरू अरूलाई दया गर्न चुकेका छौ भने तिम्रो न्याय भइरहेको समयमा परमेश्वरले तिमीलाई दया दर्शाउनु हुन्। तर त्यो व्यक्ति जसले दया देखाउँछ, उसको न्याय गरिएको समयमा ऊ निर्भय भएर रहन सक्ने छ।

विश्वास अनि असल कार्यहरू

^{१४}मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू, यदि कुनै व्यक्तिले उसित विश्वास छ भन्छ तर केही गर्दैन, तब त्यो विश्वास बेकामको हो। त्यस्तो विश्वासले उसलाई बचाउन सक्छ? अहँ! ^{१५}परमप्रभु ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने भाइ वा बहिनीलाई बस्त्रहरू अनि भोजनको आवश्यक पर्न सक्छ। ^{१६}अनि त्यो व्यक्तिलाई तिमीहरू भन्छौ, “शान्ति साथ जाऊ। म आशा गर्छु तिम्रोमा गरम लुगाहरू र प्रशस्त भोजन छन्।” यद्यपि तिमीहरू उसको खाँचो पुरा गर्दैनौ, तिमीहरूका शब्दहरू अर्थहीन छन्। ^{१७}यो कुरा विश्वासको सम्बन्धमा पनि यस्तै हो। यदि विश्वासले केही गर्दैन भने त्यो विश्वास मृततुल्य हो किनभने त्यो विश्वास एक्लो भई मरेको हुन्छ।

^{१८}एकजना व्यक्तिले भन्न सक्छ, “तिमीसँग विश्वास छ, तर मेरोमा कम छ। जब तिम्रो विश्वासले केही काम गर्दैन भने तिम्रो विश्वासको प्रमाण गर। मेरो विश्वासले गरेको कामबाट म विश्वास प्रमाण गर्न सक्छु।” ^{१९}तिमीहरू विश्वास गर्छौ परमेश्वर एक हुनुहुन्छ। साँच्चै नै! तर भूतहरूले पनि विश्वास गर्छन्, अनि तिमीहरू भयले काप्छन्।

^{२०}तिमी मूर्ख व्यक्तिहरू! के तिमीहरूलाई प्रमाण दिनु पर्छ कि बिना कर्मको विश्वास बेकामे हो? ^{२१}अब्राहाम हाम्रो पूर्वज हुनुहुन्छ। जब तिनले आफ्नो छोरो इसहाकलाई परमेश्वर समक्ष वेदीमा चढाए, उनको कर्मबाट परमेश्वर अघि अब्राहामलाई धार्मिक बनाइयो। ^{२२}यसर्थ, तिमीहरू देख्छौ कि अब्राहामले विश्वास गरे अनि उनले गरेका कुराहरूको साथ साथ काम गरे। उनको कर्मले देखायो कि उनको विश्वास पूर्ण थियो। ^{२३}यसैले धर्मशास्त्रको स्पष्ट अर्थ भल्काउँछ: “अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्राहामको विश्वास स्वीकार गर्नु भयो अनि परमेश्वरले अब्राहामलाई

धार्मिक माने।”* अब्राहामलाई “परमेश्वरको मित्र मानिन्थ्यो।”* ^{२४}यसरी तिमीहरूले देख्छौ कि एक व्यक्ति उसले गरेका कर्मद्वारा परमेश्वरसित सही बन्दछ अनि उसको विश्वासबाट मात्र होइन।

^{२५}अर्को उदाहरण छ राहाब। राहाब एक वेश्या थिइन्। तर उसको कर्मको कारणले, जब तिनले गुप्तचरहरू लुकाइन अनि तिनीहरूलाई अर्कै बाटोबाट उम्कन सहायता गरिन, परमेश्वरको अघि तिनी धार्मिक देखिइन्।

^{२६}आत्मा बिनाको शरीर मृततुल्य हो। विश्वासको मूल्य पनि यस्तै हो। विश्वास जसले केही गर्दैन त्यो मृत-तुल्य हो।

हामीले भनेका कुराको नियन्त्रण

३ मेरा भाइ अनि बहिनीहरू, तिमीहरूमा धेरै शिक्षक हुनु हुँदैन। किन? किनभने तिमीहरू जान्दछौ कि हामी जसले शिक्षा दिन्छौ अन्य मानिसहरू भन्दा कठिन प्रकारले जाँच गरिन्छौ। ^२हामी सबैले अनेकौ गलतीहरू गर्छौ। यदि कसैले कहिल्यै पनि कुक्कन बोलेनौ भने त्यो पक्का व्यक्ति बन्दछ। ऊ आफ्ना सम्पूर्ण शरीरलाई नियन्त्रणमा राख्न समर्थ हुनेछन्। ^३घोडालाई नियन्त्रणमा राख्न, हामी लगाम लगाइदिन्छौ। घोडाहरूका मुखमा लगाइएको लगामले हामी तिनीहरूको सम्पूर्ण शरीरलाई अधीनमा राख्न सक्छौ। ^४जहाजहरू पनि यस्तै हुन्छ। जहाज अत्यन्त विशाल हुन्छ अनि यसलाई शक्तिशाली वायुले धकेल्छ। तर सानो पतवारले विशाल जहाजलाई नियन्त्रण गर्छ अनि नाविकले जहाज कता जानु पर्ने निर्णय गर्छ। ^५हाम्रो जिब्रो पनि यस्तै हो। यो शरीरको एक सुक्ष्म अङ्ग हो। तर यसले महान कुराको गर्व गर्छ।

एउटा सानो फिलुंगोले अरण्य सखाप पार्न सक्छ। ^६जिब्रो आगोको फिलुंगो जस्तै हो। हाम्रो शरीरका अंशहरू मध्ये यो दुष्टताको संसार हो। कसरी? जिब्रोले सारा शरीर नष्ट पार्छ। यसले हाम्रो सम्पूर्ण अस्तित्व नै ध्वंस पार्न सक्छ। जिब्रोले यो आगो नर्कबाट पाउँछ। ^७मानिसहरूले हरेक किसिमका जङ्गली पशु चरा-

“अब्राहामले ... धार्मिक माने” उत्पत्ति १५:६।

“परमेश्वरको मित्र मानिन्थ्यो” २-इतिहास २०:७; यशैया ४१:८।

चुरूङ्गीहरू, घस्नेने प्राणीहरू अनि सामुद्रिक प्राणीहरू ख्वाउनु सक्छन्। मानिसहरूले यी सब प्राणीहरूलाई अधिनै ख्वाइसकेका छन्। ^८कसैले कहिल्यै जिब्रोलाई ख्याउनु सकेको छैन। यो जंगली अनि दुष्ट हुन्छ। जिब्रो विषले परिपूर्ण हुन्छ जसले मार्न सक्छ। ^९हामी हाम्रा जिब्रोलाई हाम्रो परमप्रभु अनि पिताको स्तुतिमा उपयोग गर्छौं। अनि अभै त्यही जिब्रोले हामी मानिसहरूलाई सराफ्छौं जसलाई परमेश्वरको सक्कलमा बनाइएको छ। ^{१०}स्तुति अनि सराप एउटै मुखबाट निस्कन्छन्। मेरा भाइ अनि बहिनीहरू, यस्तो हुनु हुँदैन। ^{११}एउटै मूल उद्गमबाट मिठो र तितो पानी एकैचोटी बग्छ? अहँ। ^{१२}मेरा दाजु भाइ अनि दिदी बहिनी हो, के नेभाराको बोटमा भद्रासे फल्न सक्छ? सक्ैन। के अङ्कुरधारीमा नेभारा फल्छ? सक्ैन। तब, के नुनिलो उद्गमले मोठो पानी दिन सक्छ।

सोचो ज्ञान

^{१३}यहाँ तिमीहरू माभ कुनै यस्तो व्यक्ति छ जो ज्ञानी अनि बुभकी छ? तब उसले ठीकसित बसेर आफ्नो ज्ञानको प्रमाण दिनु पर्छ। उसले ज्ञानबाट आउने नम्रतासित काम गर्नु पर्छ। ^{१४}यदि तिमीहरू स्वार्थी छौं अनि तिम्नो हृदम ईर्ष्या पूर्ण छ भने तिमीले तिम्नो ज्ञान वारेमा गर्व गर्ने केही कारण नै छैन। तिम्नो गर्व गराई भूटो सिवाय केही पनि होइन। ^{१५}यस किसिमको “ज्ञान” माथिका परमेश्वरबाट आउँदैन। यस “ज्ञान” संसारबाट आउँछ। त्यो आध्यात्मिक होइन, त्यो शैतानबाट हो। ^{१६}जहाँ ईर्ष्या अनि स्वार्थ छ त्यहाँ अव्यवस्थित अनि हरेक किसिमको दुष्टाई हुन्छ। ^{१७}तर ज्ञान जो माथिका परमेश्वरबाट आउँछ त्यो यस्तो हुन्छ: प्रथम त्यो शुद्ध हुन्छ। त्यो शान्तिमय नम्र र तर्क संगति हुन्छ। यो ज्ञान सर्वदा जो मानिसहरू समस्यामा छन् तिनीहरूलाई सहायता गर्न सधैं तत्पर रहन्छ अनि अन्य मानिसहरूको लागि उपकार गर्ने हुन्छ। यो ज्ञान सदैव निष्पक्ष अनि इमान्दार हुन्छ। ^{१८}मानिसहरू जो शान्तिको निमित्त शान्ति साथ कार्य गर्छन् तिनीहरूले उपकारक चीजहरू पाउँछन् जो धार्मिक जीवन बँचाईबाट आउँछ।

परमेश्वरमा समर्पण

४ के तिमीहरूलाई तिमीहरूको भगडा र लडाईँको श्रोत थाहा छ? तिमीहरूका भगडा अनि बहसहरू

स्वार्थपूर्ण इच्छाहरूबाट जसले अन्तरमा द्वन्द्व मच्चाउँछ, ^२तिमीहरू चाहन्छौं तर पाउँदैनौं जे तिमीहरू चाहन्छौं। यसर्थ तिमीहरू हत्या गर्छौं अनि अन्य मानिसहरू प्रति ईर्ष्या गर्ने हुन्छौं। तैपनि जे इच्छा गर्छौं तिमीहरूले पाउँदैनौं। तिमीहरू भन बहस गर्छौं अनि जुद्धौं। तिमीहरूले इच्छा गरेको बस्तुहरू पाउँदैनौं किनभने तिमीहरूले परमेश्वरसित माँग्दैनौं। ^३अथवा, जब तिमीहरू माग्छौं तिमीहरूले पाउँदैनौं। किन? किनभने तिमीहरूको माग्ने तरिका त्रुटीपूर्ण छ। तिमीहरू वस्तु चाहन्छौं केवल आफ्नै आनन्दको निमित्त।

^४अविश्वासीय मानिस तिमीहरू यो संसारलाई माया गर्नु परमेश्वरलाई घृणा गर्नु जस्तै हो। यसर्थ यदि कोही व्यक्ति संसारको मित्र हुन चाहन्छ भने उसले आफैलाई परमेश्वरको शत्रु तुल्याउँछ। ^५के तिमीहरू धर्मशास्त्रलाई वेकामे ठान्छौं? यसले भन्छ, “परमेश्वरको माध्यम जुन आत्मा हामीमा बस्छ, खाली उसकै लागि मात्र हामीलाई चाहन्छ।” ^६तर परमेश्वरको दया जो हामीलाई दिइएको छ, त्यो महान छ। धर्म शास्त्रले भनेको जस्तै, “घमण्डी मानिसहरूको विरुद्ध परमेश्वर हुनुहुन्छ, तर उहाँले ती मानिसहरूलाई दया प्रदान गर्नु हुन्छ जो विनम्र छन्।”*

^७यसर्थ तिमीहरू स्वयंलाई परमेश्वरमा अर्पण गर। शैतानको विरोधमा बस, अनि तिमीहरू देखि शैतान भाग्नेछ। ^८परमेश्वरको नजिक आऊ अनि परमेश्वर तिमीहरूको नजिक आउनु हुनेछ। तिमीहरू पापी हौं। यसर्थ तिमीहरूको जीवनदेखि पाप धोई पठाऊ। जब तिमीहरू दुवै परमेश्वरको अनि संसारको सेवा गर्छौं तिमीहरूको दुइवटा मन छ। यसर्थ तिमीहरूको विचार शुद्ध तुल्याऊ। ^९उदास बन, दुःखी बन अनि विलाप गर। तिमीहरूको हँसोलाई रोदनमा परिणत गर। तिमीहरूको खुशीलाई अफसोसमा परिवर्तन गर। ^{१०}परम प्रभुको सामुन्ने विनम्र बन अनि उहाँले तिमीहरूलाई महान तुल्याउनु हुनेछ।

तिमीहरू न्यायधिश होइनौं

^{११}भाइ अनि बहिनीहरू, एक अर्काको विरुद्ध केही पनि नभन। जब तिमीहरू ख्रीष्टमा विश्वासी भाइलाई जाँच्छौं, तब तिमीहरू उनले अनुसरण गरेको नियम जाँच गरिरहेछौं। अनि जब तिमीहरू नियमको जाँच

गरिहेका हुन्छौ, तिमीहरू नियम अनुसरण गर्ने हुँदैनौ। तिमीहरू नियमको न्यायधिश हो।^{१२} परमेश्वरले मात्र नियमहरू बनाउनु हुन्छ। उहाँमात्र न्यायधिश हुनुहुन्छ। केवल परमेश्वरमात्र हुनुहुन्छ जसले बचाउन अनि ध्वंश गर्नसक्नु हुन्छ। यसर्थ अन्य व्यक्तिको न्याय गर्नु तिमीहरूका निम्ति उचित हुँदैन।

परमेश्वरले तिम्रो जीवनमा योजना गरुन

^{१३}तिमीहरू कसैले भन्छौ, “आज अथवा भोलि हामी कुनै नगरमा जानेछौ। हामी त्यहाँ वर्ष दिन बस्छौं व्यापार गर्छौं अनि पैसा कमाउँछौं।” सुन! यस विषयमा सोच: ^{१४}भोलि के हुनेछ तिमीहरू जान्दैनौ। तिमीहरूको जीवन वाफ जस्तो छ। त्यसलाई तिमीहरू क्षण-भरको निम्ति देख्नसक्छौ, तर त्यस पछि त्यो अल्पिन्छ।^{१५} यसर्थ तिमीहरूले भन्नु पर्छ, “यदि परमप्रभुले चाहनु हुन्छ भने हामी जीवित रहनेछौं अनि यो वा त्यो गर्ने छौं।”^{१६} तर अहिले तिमीहरू घमण्डी छौं अनि तिमीहरू घमण्ड गर्छौं। यी सब घमण्ड गराइ भूल हो।^{१७} अनि जब एक व्यक्ति भलाई कसरी गर्नु जान्दछ, तर भलाई गर्दैन, तब उसले पाप गरिरहेछ।

स्वार्थी धनी मानिसहरू ढिण्ट हुनेछन्

प तिमी धनी मानिसहरू, सुन! विलाप गर अनि अत्यन्त शोकाकुल बन किनभने तिमीहरूमाथि अनेक आपदहरू आई पर्नेछ।^२ तिमीहरूको धन नष्ट हुनेछ अनि बेकार हुनेछ। तिमीहरूको वस्त्रहरू माऊले खानेछ।^३ तिमीहरूका सुन चाँदीमा कस लाग्नेछ अनि त्यो कसले तिमीहरूको विरोधमा साक्षी दिनेछ। त्यो कसले तिमीहरूको शरीरलाई आगोले भै खानेछ। तिमीहरूले सम्पत्ति आखिरी दिनमा सञ्चित गरेकाछौ।^४ मानिसहरूले तिमीहरूको खेतमा काम गरे, तर तिमीहरूले तिनीहरूलाई ज्याला दिएनौ। ती मानिसहरू तिमीहरूको विरुद्ध आवाज गरिरहेछन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूको फसलहरू काटे। अहिले तिनीहरूले कराएको आवाज स्वर्गका परमप्रभुको सेनाहरूले सुने।^५ पृथ्वीमा तिमीहरूको जीवन सम्पत्तिले सम्पन्न जीवन थियो। तिमीहरूले, आफूले चाहेका हरेक बस्तुद्वारा स्वयंलाई खुशी तुल्यायौ। तिमीहरू स्वयंले मारुको निम्ति तयार पारेको मोटो पशु जस्तो तुल्यायौ।^६ तिमीहरूले निर्दोष मानिसहरूको भर्त्सना गर्नु, र मारी दिनु जसले प्रतिरोध गरेनन्।

धैर्य धारण गर

^७दाज्यु-भाइ अनि दिदी बहिनीहरू, धैर्य धारण गर, प्रभु येशू आउनु हुँदैछ। यसर्थ, त्यस समयसम्म धैर्य धारण गर। कृषकहरू खुबै धैर्यवान छन्। कृषकले बहुमूल्य अन्न भूमिबाट उम्रनका निम्ति प्रतीक्षा गर्छ। कृषकले धैर्य साथ आफ्ना फसलले प्रथम वृष्टि अनि अन्तिम वृष्टि प्राप्त नगरुञ्जेल प्रतीक्षा गर्छ।^८ तिमीहरू धैर्यवान हुनुपर्छ। आशा नमारा! प्रभु येशू चाँडै आउनु हुँदैछ।

^९दाज्यु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, एक अर्काको विरुद्ध नगनगनाऊ। यदि तिमीहरूले अरूको विरुद्धमा नालिस गर्न छाड्ने भने तिमीहरू दोषी जाँचिने छौ। अनि न्यायधिश आउनुलाई तयार हुनुहुन्छ।^{१०} दाज्यु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, अगमक्ताहरूलाई अनुसरण गर जसले परमप्रभुको निम्ति बोले। तिनीहरूले अनेक अप्ठेरो परिस्थितिको सामना गरे। तर तिनीहरूले धैर्य धारण गरे।^{११} हामी तिनीहरूलाई खुशी ठान्छौ जसले धैर्यपूर्वक अप्ठेरो परिस्थितिको सामना गरे। तिमीहरूले अय्यूबको धैर्यको बारेमा सुनेका छौ। तिमीहरूलाई थाहा छ, अय्यूबले सबै यातना सामना गरे पछि परमप्रभुले तिनलाई सहायता गर्नु भयो। यसले यो भल्काउँछ कि परमप्रभु दयामयी औ अनि कृपामयी हुनुहुन्छ।

तिमी जो भन्छौ त्यसमा होशियार बन

^{१२}मेरा दज्यु-भाइ औ दिदी-बहिनीहरू, जब केही गर्न वचन दिन्छौ, तिमीहरूले कसम खानु हुँदैन। तिमीहरूको वचन प्रमाण गर्न स्वर्ग, पृथ्वी अथवा कुनै चीजको नाउँको उपयोग नगर। जब तिमी बुझ्छौ “हो” भन्ने केवल “हो” मात्र भन। यदि तिमी बुझ्छौ “होइन” भन्ने “होइन” मात्र भन। त्यसो गर ताकि तिमीहरू दोषी जाँचिने छैनौ।

प्रार्थनाको शक्ति

^{१३}यदि तिमीहरू मध्ये एक जनाले कष्टहरू भोगिरहेको छ भने उसले प्रार्थना गर्नु पर्छ अनि यदि तिमीहरू मध्ये एकजना सुखी छ भने, उसले गीतहरू गाउनु पर्छ।^{१४} यदि तिमीहरू मध्ये एकजना विरामी छ भने, उसले मण्डलीका अग्रजहरूलाई बोलाउनु पर्छ। अग्रजहरूले उसलाई परम प्रभुको नाउँमा तेल मालिस गरिदिनु पर्छ अनि तिनीहरूले उसको निम्ति प्रार्थना गरिदिनु पर्छ।

^{१५}विश्वाससित गरेको प्रार्थनाले विमारीमा आरोग्य ल्याउँछ। परमप्रभुले उसलाई निको पार्नु हुन्छ। अनि यदि त्यो व्यक्तिले पाप गरेको भए परमेश्वरले उसलाई क्षमा प्रदान गर्नु हुनेछ। ^{१६}सधैं तिमीहरू एक अर्कामा पाप स्वीकार गर। तब एक अर्काको निम्ति प्रार्थना गर। यसो गर, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई निको पार्नु हुन्छ। यदि एकजना धार्मिक व्यक्तिले श्रद्धापूर्वक प्रार्थना गर्छ भने, महान कुरो घट्न सक्छ। ^{१७}एलिया पनि हामी जस्तै व्यक्ति थिए। तिनले पानी नपरोस् भनी, गम्भीरता पूर्वक प्रार्थना गरे, त्यस भूमिमा तीन वर्षसम्म वृष्टि भएन। ^{१८}तब एलियाले पानी परोस् भनी प्रार्थना गरे। अनि

आकाशबाट पानी पर्यो अनि भूमिले फेरि फसल उमास्यो।

आत्माहरू बैचाउ

^{१९}मेरा दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू मध्ये एकजना सत्यदेखि भड्कन सक्छौ। अनि अर्को व्यक्तिले उसलाई सत्यतर्फ फर्काउन सहायता गर्न सक्छ। ^{२०}यसलाई स्मरण गर: कुनै व्यक्ति जसले एक पापीलाई नराम्रो मार्गबाट फर्काइ ल्याउँछ, उसले त्यस पापीको आत्मालाई मृत्युबाट बैचाउनेछ। यसो गरेर त्यस व्यक्तिले धेरै पापहरू प्रति क्षमाप्राप्त गराउनेछ।

पत्रुसको पहिलो पत्र

१ पत्रुस, येशू ख्रीष्टका प्रेरित द्वारा अभिवादन
परमेश्वरद्वारा चुनिएका जो आफ्ना घरदेखि टाढामा पोन्टस्, गलातिया, क्यापडोसिया, एशिया अनि बिथिनिया भरि फैलिएर बसेका मानिसहरू प्रति।^१ परमेश्वरले तिमीहरूलाई पवित्र मानिस बनाउनु धेरै अधि नै योजना बनाएका थिए। तिमीहरूलाई पवित्र तुल्याउने कार्य आत्माको* हो। परमेश्वरको आज्ञाकारी औ येशू ख्रीष्टको रगतले अभिषेक गरी शुद्ध पार्न तिमीहरू चुनिएका थियौ। परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूमा अधिक भन्दा अधिक बढेर जाओस्।

जिउँदै आशा

^२ परमेश्वर जो हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन उनको प्रशंसा होस्। परमेश्वरमा सीमाविहिन कृपा छ र उनको कृपाको कारणले हामीलाई नयाँ जीवन दिइएको छ। यो नयाँ जीवनले मृत्युदेखि येशू ख्रीष्टको बौराई मार्फत हामीप्रति सजीव आशा ल्याउँछ।^३ अब हामी आशिवंदको आशा राख्छौ जो उनको नानीहरूको निमित्त उनकोमा छ। यो आशिवंद तिमीहरूको निमित्त स्वर्गमा जोगाएर राखिएको छ। यी आशीर्वादहरू ध्वंश, नष्ट अथवा धमिलो हुनेछैन। जब सम्म तिमीहरूले मुक्ति पाउँदैनौ^४ तिमी विश्वास मार्फत परमेश्वरको शक्तिले तिमीहरू संरक्षित रहन्छौ। यो मुक्ति तयार राखिएको छ अनि यो तिमीहरूलाई समयको अन्तमा दिइनेछ।^५ यसले तिमीहरूलाई अत्यन्त सुखी तुल्याउनु पर्छ यद्यपि क्षणिक समयको लागि सबै प्रकारको कष्ट भोग्दा तिमीहरूलाई दुःखी बनाउँछ।^६ यी दुःख-कष्टहरू किन हुन्छन्? तिमीहरूको विश्वास शुद्ध छ भनी प्रमाण गर्नु। विश्वासको

शुद्धतामा सुन भन्दा अधिक मुल्य छ। सुनको शुद्धता अग्निद्वारा प्रमाणित गर्न सकिन्छ, तर सुन नष्ट हुन्छ। जब येशू ख्रीष्ट आउँछन् विश्वासको शुद्धताले तिमीहरूमा प्रशंसा, महिमा अनि सम्मान ल्याउनेछ।^७ तिमीहरूले ख्रीष्टलाई देखेका छैनौ तर पनि तिमीहरू उहाँलाई प्रेम गर्छौ। तिमीहरूले अहिले उनलाई देख्न सक्तैनौ तर तिमीहरू उनीमाथि विश्वास गर्छौ। तिमीहरू अकथनीय अनि गौरवमय आनन्दले परिपूर्ण छौ।^८ तिमीहरूको विश्वासको एक लक्ष्य छ। त्यो लक्ष्य तिमीहरूको आत्मा बचाउँनु हो। अनि तिमीहरूले तिमीहरूको लक्ष्य जो मुक्तिको निमित्त हो त्यो प्राप्त गर्दैछौ।

^९ अगमवक्ताहरूले सावधानपूर्वक अध्ययन गरे अनि यो मुक्तिको विषयमा जान्ने कोशिश गरे। ती अगमवक्ताहरूले अनुग्रहको बारेमा अगमवाणी गरे जो तिमीहरूलाई देखाइयो।^{१०} ख्रीष्टको आत्मा ती अगमवक्ताहरूमा थियो। अनि आत्माले ती दुःख-कष्टहरूको बारेमा, जो ख्रीष्टमाथि घट्ने थियो अनि त्यो महिमा जो ती दुःख कष्टहरू पछि आउनेछ, भनिरहेथ्यो। ती अगमवक्ताहरूले तिनीहरूलाई त्यो आत्माले के देखाइ रहेछन्, त्यसबारे जान्ने कोशिश गरे। ती कुराहरू कहिले घट्नेछन् अनि त्यसबेला संसारको अवस्था कस्तो हुनेछ, तिनीहरूले यो जान्ने कोशिश गरे।^{११} यो तिनीहरूलाई देखाइयो कि जुन सेवा तिनीहरूले गरे तिनीहरू स्वयंको निमित्त होइन। ती अगमवक्ताहरूले तिमीहरूको सेवा गरिरहेको थियो जब तिनीहरूले यो कुराको विषयमा भने जो अहिले तिमीहरूले सुन्यौ। तिनीहरू जसले तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने। तिनीहरूले तिमीहरूलाई त्यो पवित्र आत्माको सहायताले भने, जसलाई स्वर्गबाट पठाइएको थियो। तिमीहरूलाई भनिएका कुराहरू ती कुराहरू हुन जुन स्वर्गदूतहरू पनि जान्नु उत्सुक छन्।

आत्मा, पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

पवित्र जीवनको निम्ति आह्वान

१३यसर्थ सेवाको निम्ति मनलाई तयार पार अनि आत्म-नियन्त्रण गर। तिमीहरूले अनुग्रहको लागि आशा गर्नु पर्छ जुन तिमीहरूलाई दिइनेछ, जब येशू ख्रीष्ट आउनु हुन्छ। १४विगतमा तिमीहरूले यस विषयमा बुभेनौ, यसर्थ तिमीहरू नराम्रा कुराहरूले डोखाइएका थियौ। तर अहिले तिमीहरू परमेश्वरका आज्ञाकारी नानीहरू हौ। यसर्थ बितेको समयमा जसरी बाँचेका थियौ, त्यसरी नबाँच। १५तर परमेश्वर जस्तै पवित्र होऊ अनि तिमीहरूले गर्ने सबै कुरामा पवित्र बन। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई अह्वान गर्नुभयो। १६यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, “पवित्र बन, किनभने म पवित्र छु।” *

१७तिमीहरू परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छौ अनि उनलाई पिता भनी सम्बोधन गर्छौ। परमेश्वरले मानिसको कार्यलाई पक्षपात बिना जाँच गर्नेछन्। यसर्थ, पृथ्वीमा पर्यटकहरू भैं बाँचिरहेको समयमा परमेश्वरको भय मानेर तिमीहरू बाँच्नु पर्छ। १८तिमीहरू जान्दछौ कि विगत समयमा तिमीहरू लक्ष्यहीन भइ बाँचेका थियौ। तिमीहरूले त्यस तरिकाले जीवित रहने कुरा ती मानिसहरूबाट सिक्नौ जो तिमीहरू भन्दा अघि बाँचिरहेका थिए। तर तिमीहरूलाई त्यस तरिकाले बाँचबाट बाँचाइयो। तिमीहरू किनियौ ती वस्तुहरूद्वारा होइन जो सुन वा चाँदि जस्तै नष्ट हुन्छ। १९तर तिमीहरूलाई ख्रीष्टको बहुमूल्य रगतले किनियो, दोष रहित भेडाको पाठो। २०विश्व निर्माण अघि नै ख्रीष्टले चुनिनु भएको थियो। तर तिमीहरूको लागि यी अन्तिम समयमा उनलाई संसारमा चिनाइयो। २१ख्रीष्टद्वारा तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्छौ। परमेश्वरले ख्रीष्टलाई मृत्युबाट बौराए। तब परमेश्वरले उनलाई महिमा दिए। यसर्थ तिमीहरूको विश्वास अनि आशा परमेश्वरमा छ।

२२अहिले, तिमीहरूले साँचो भातृ प्रेम भल्काउनु, सत्यको पालन गरेर स्वयंलाई शुद्ध तुल्याएका छौ। यसर्थ एक-अर्कामा पूर्ण हृदयबाट गहिरो प्रेम गर। यसर्थ तिमीहरूको पूर्ण हृदयबाट एक अर्कामा गहिरो प्रेम गर। २३तिमीहरू फेरि जन्माइएका छौ। यो नयाँ जीवन नष्टमय वस्तुबाट आएको होइन तर यो जीवन नष्ट नहुने वस्तुबाट आएको छ। तिमीहरू सर्वदा रहिरहने

परमेश्वरको अन्त नहुने सजीव सन्देशद्वारा जन्माइएका हौ। २४धर्मशास्त्रले भन्छ:

“मानिसहरू संघै बाँच्नैन्, तिनीहरू घाँस भैं हुन तिनीहरूको महिमा घाँसको फूल भैं हुन। घाँस ओइलिन्छ, अनि फूलहरू फर्छन्।

२५ तर परमेश्वरको वाणी सदैव बाँचिरहन्छ।”

यशैया ४०:६-८

अनि त्यो, यो वचन हो जुन तिमीहरूलाई भनियो।

सजीव ढुंगा अनि पवित्र राष्ट्र

२ यसर्थ, अरूलाई चोट पुखाउने केही कुरा पनि नगर, झूटो नबोल, कपटी नबन, इर्ष्या नगर, अर्काको निन्दा नगर। यी सब कुराहरू तिमीहरूको जीवनबाट हटाऊ। २भर्खर जन्मेका नानीहरू जस्तो होऊ। शुद्ध आत्मिक दुधको निम्ति भोकाऊ जसले तिमीहरूलाई बढन र मुक्ति हासिल गर्न सहायता गर्छ। ३अहिले तिमीहरूले परमप्रभुको दयाको स्वाद पाएका छौ।

४प्रभु येशू सजीव “पत्थर” * हुन। संसारका मानिसहरूले निश्चय गरे कि तिनीहरू त्यो पत्थर चाहँदैनन्। तर उहाँ परमेश्वरले चुन्नुभएको पत्थर हुन्। परमेश्वरका निम्ति उनी धेरै मूल्यवान छन्। यसर्थ उनी भएकोमा आऊ। ५तिमीहरू पनि सजीव पत्थरहरू जस्तै छौ। परमेश्वरले एक आध्यात्मिक मन्दिर निर्माण गर्नलाई तिमीहरूलाई उपयोग गर्दै हुनुहुन्छ। तिमीहरूले त्यस मन्दिरमा पवित्र पूजाहारीहरूको रूपमा आत्मिक बलि चढाऊ जुन येशू ख्रीष्टबाट परमेश्वरलाई स्वीकार्य हुनेछ। ६धर्मशास्त्रले भन्छ:

“मैले एक बहुमूल्य कुनाको ढुङ्गाछानेको छु, अनि मैले त्यो ढुङ्गा सियोनमा राख्छु, जो व्यक्ति उनलाई विश्वास गर्छ, कहिले पनि लज्जित हुनपर्दैन।”

यशैया २८:१६

७त्यो पत्थर तिमीहरूको निम्ति, जसले विश्वास गर्छन्, अति मूल्यवान छ। तर विश्वास नगर्ने मानिसहरूको निम्ति उनी छन्:

पत्थर परमेश्वरको आत्मिक मन्दिरको अथवा घरको सबै भन्दा महत्वपूर्ण पत्थर।

“निर्माण कर्ताहरूले अस्वीकार गरेको दुःख, तिनीहरूलाई आवश्यक छैन। त्यो पत्थर आधारशीला भयो।”

भजनसंग्रह ११८:२२

जसले विश्वास गर्दैन तिनीहरूको निम्ति उनी छन्:

“एक दुःख जसले मानिसहरूलाई ठेस लगाउँछ, एक दुःख जसले मानिसहरूलाई लडाउँछ।”

यशैया ८:१४

मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ किनभने तिनीहरू परमेश्वरले भनेका कुरा पालन गर्दैनन्। यो परमेश्वरको योजना अनुसार हुन्छ।

तर तिमीहरू चुनिएका मानिसहरू हो। तिमीहरू राजाका पूजाहारीहरू हो। तिमीहरू मानिसहरूका पवित्र जाति हो। तिमीहरू ती मानिसहरू हो जो परमेश्वरका हुन्। परमेश्वरले गरेका आश्चर्यजनक कुराहरूको विषयमा भन्न तिमीहरू चुनिएका हो। उनले तिमीहरूलाई अन्धकार देखि बाहिर उनको आश्चर्यमय प्रकाशमा बोलाए।^{१०} एक समयमा तिमीहरू परमेश्वरको मानिस थिएनौ। तर अब तिमीहरू परमेश्वरका मानिस हो। विगत समयमा तिमीहरूले कहिल्यै पनि कृपा पाएका थिएनौ तर अहिले तिमीहरूले परमेश्वरबाट कृपा पाएका छौ।

परमेश्वरका निम्ति बाँच

^{११}प्रिय मित्रहरू, तिमीहरू यो संसारमा पर्यटक अनि परदेशीहरू हो। यसर्थ तिमीहरूलाई तिम्रा शरीरले चाहेको नराम्रा कर्महरू देखि टाढा रहनु भनी म निवेदन गर्छु। यी कुराहरू तिमीहरूका आत्माको विरुद्ध जुड्छन्।^{१२} मानिसहरू जसले विश्वास गर्दैनन् तिनीहरूले वरिपरि घेरेका छन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूले भूल गरी रहेका छौ भनी निन्दा गर्छन्। यसर्थ असल जीवन बिताऊ। तब तिमीहरूले गरेका असल कुराहरू तिनीहरूले देखेछन् अनि तिमीहरूले परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्नेछौ। जब उनी आउँछन्।

ठीक काम गर

^{१३}परम प्रभुको निम्ति प्रत्येक मानव अधिकारको आज्ञा पालन गर। राजाको आज्ञा पालन गर जो सर्वोच्च

अधिकारी हुन्।^{१४} अनि राज्यपालहरूको आज्ञा पालन गर जो राजाद्वारा पठाइएका हुन्। जसले नराम्रो गर्छ त्यसलाई सजाय दिनु र जसले राम्रो काम गर्छन प्रशंसा गर्न तिनीहरू पठाइएका हुन्।^{१५} यसर्थ जब तिमीहरू असल कर्म गर्छौ, जसले अन्जानमा तिमीहरूको विषयमा मूर्खतापूर्वक कुरा गर्नेहरूको मुख थुन। परमेश्वरले चाहनु भएको कुरा यही हो।^{१६} मुक्त मानिसहरू जस्तै होऊ। तर तिमीहरूको स्वतन्त्रता कुकर्मको लागि उपयोग नगर। परमेश्वरको सेवा गर्दै गरे झैं बाँच।^{१७} सबै मानिसहरू प्रति सम्मान दर्शाऊ। परमेश्वरका परिवारका सबै भाई-बहिनीहरूलाई प्रेम गर। परमेश्वरमाथि डर राख अनि राजा प्रति आदर जनाऊ।

ख्रीष्टको यातनाको उदाहरण

^{१८}दासहरू हो! तिमीहरूको मालिकको अधीन स्वीकार गर। पूर्ण सम्मान साथ यसो गर। तिमीहरूले मालिकहरूको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ जो असल अनि दयालु छन्। अनि मालिक नराम्रो भए पनि उसको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ।^{१९} एक व्यक्तिले कुनै नराम्रो काम नगरेको भएता पनि यातना भोग्नु पर्छ, तर यदि त्यस व्यक्तिले परमेश्वरलाई सम्झन्छ अनि पीडा सहन्छ भने त्यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउँछ।^{२०} तर तिम्रो कुकर्ममा यदि तिमी सजाय पाउँछौ अनि त्यो तिमी सहन्छौ त्यसमा तिम्रो प्रशंसा गर्ने कुनै कारण हुँदैन। तर तिमीले सुकर्म गरेकोमा पनि यदि तिमीलाई सजाय दिइयो अनि तिमीले धैर्य धारण गर्छौ भने, तब त्यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउनेछ।^{२१} तिमीहरूलाई त्यसैको निम्ति बोलाइएको हो। ख्रीष्टले अनुसरण गर्न भनी उदाहरण दिएका छन्। तिमीहरूले उनको ठिक अनुसरण गर्नु पर्छ। जब तिमीहरू कष्ट पाउँछौ, धैर्य धारण गर्नु पर्छ कारण तिमीहरूको निम्ति ख्रीष्टले कष्ट भोगे।

^{२२} “उनले पाप गरेनन्, अनि उनको मुखमा भूटो कुरो पाइएन।”

यशैया ५३:६

^{२३} मानिसहरूले ख्रीष्ट प्रति नराम्रा कुराहरू भने, तर उनले तिनीहरूलाई नराम्रो भनेनन्। ख्रीष्टले यातना भोगे, तर उनले मानिसहरूलाई भय देखाएनन्। अहँ! ख्रीष्टले आफूलाई परमेश्वरमा सुम्पनु भयो जसले सही न्याय गर्नुहुन्छ।^{२४} ख्रीष्टले हाम्रा पापहरू आफ्नो शरीर

कूसमा बोक्नु भयो। उनले यसो गर्नुभयो ताकि हामी पापको निम्ति बाँच्न छाडौं अनि जे उचित छ त्यसको निम्ति बाँच्ने गरौं। उनको चोटहरूले तिमीहरू निको पारिथौ।^{१५} तिमीहरू भेंडा जस्तै छौ जो भूल मार्गतिर लागेका छन्। तर अहिले तिमीहरू गोठाला अनि तिमीहरूका प्राणको रक्षक तर्फ फर्कि आएकाछौ।

पत्नी अनि पतिहरू

३ त्यसरीनै तिमी पत्नीहरूले आफ्ना पतिहरू अघि समर्पण गर। तब, यदि तिमीहरू कसैका पतिले परमेश्वरको शिक्षा स्वीकार गर्दैन भने केही नभनी तिमीहरूको व्यवहारले नै तिनीहरू जित्नेछन्।^१ पतिहरूले तिमीहरूको जीवनमा पवित्र, सम्मानित चरित्र देख्ने छन्।^२ तिमीहरूको सुन्दरता बाहिरी गहनाहरूबाट जस्तै चुल्ठो बाटेर, सुनको गहना पहिरेर अथवा बहुमूल्य लुगा लगाएर, आउनु हुँदैन।^३ अहँ, तिमीहरूको सुन्दरता तिमीहरूको भित्रबाट आउनु पर्छ। त्यो नम्र अनि शान्त आत्माको सुन्दरता हो। त्यो सुन्दरता कहिले पनि धमिलिदैन। यो परमेश्वर अघि अत्यन्तै मूल्यवान हो।^४ यस प्रकारले ती पवित्र स्त्रीहरू जो धेरै अघि जीवित थिए अनि परमेश्वरमाथि आशा गरेकाले तिनीहरू आफै सुन्दर बनिएका थिए। तिनीहरूले आफैलाई आफ्ना पतिहरूमा सुम्पेका थिए।^५ म 'सारा' जस्ती स्त्रीहरूको विषयमा बात गरिरहेछु। तिनले आफ्ना पति अब्राहामको आज्ञा पालन गरिन्। अनि तिनलाई आफ्ना मालिक मानिन्। अनि तिमी स्त्रीहरू 'सारा'-का साँचो सन्तानहरू हौ, यदि तिमीहरू सुकर्म गरेकी छौ अनि भयभीत भएकी छैनौ भने।

^६ त्यसरी नै तिमी पतिहरू आफ्ना पत्नीहरूसित समझदारीको भावमा बस्नु पर्छ। तिमीहरूले आफ्ना पत्नीहरू प्रति आदर जनाउनु पर्छ। तिनीहरू तिमीहरू भन्दा कमजोर छन्। तर परमेश्वरले तिमीहरूका पतिहरूलाई त्यस्तै आशीर्वाद दिन्छन् जस्तो तिमीहरूलाई दिन्छन्। आर्शिवान अनुग्रह हो जसले सत्य जीवन प्रदान गर्छ। यी कर्महरू गर जसद्वारा कोहीले पनि तिमीहरूका प्रार्थनालाई बाधा पुऱ्याउन सकैन।

असलको निम्ति यातना

^७ त्यसरी, तिमीहरू सबै एकसाथ शान्तिसित रहनु पर्छ। तिमीहरूले एक-अर्कालाई बुझ्ने प्रयत्न गर्नु पर्छ।

एक-अर्का प्रति दाजु-भाईलाई जस्तै प्रेम गर। दयावान अनि बिनम्र बन।^८ मानिसहरूले तिमीहरूलाई नराप्नो गरे तिमीहरूले प्रतिशोधमा नराप्नो कर्म नगर। यदि कसैले तिमीहरूलाई अपमान गरे प्रतिशोधमा उसलाई कुचन नभन। तर त्यस व्यक्तिलाई आशीर्वाद देऊ भनी परमेश्वरसित प्रार्थना गर, किनभने तिमीहरूलाई आशीर्वाद प्राप्त गर्न आह्वान गरिएको हो।^९ धर्मशास्त्रले भन्छ,

"व्यक्ति जसले जीवन प्रति माया गर्न चाहन्छ अनि असल समयको आनन्द भोग गर्न चाहन्छ, उसले कुचन बोल्नुबाट जिब्रो जोगाउनु र भूटा कुरा गर्नु बन्द गर्नुपर्छ।

^{१०} त्यस व्यक्तिले कुकर्म गर्नु छाड्नुपर्छ अनि असल कार्य गर्नुपर्छ, त्यस व्यक्तिले शान्ति खोज्नु पर्छ अनि त्यसलाई प्राप्त गर्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ।

^{११} परम प्रभुले धार्मिक मानिसहरूलाई हेर्छन्, अनि प्रभुले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्छन्: तर प्रभु ती मानिसहरूको विरुद्ध हुनुहुन्छ जसले कुकर्म गर्छन्।"

भजनसंग्रह ३४:१२-१६

^{१२} यदि तिमीहरू सदैव के असल हो असल गर्ने प्रयत्न गरिरहेछौ भने तिमीहरूलाई कसले नोकसान गर्न सक्छ? ^{१३} तर, धर्म गर्दा तिमीहरूले दुःखको सामना गर्न सक्छौ। यदि तिमीहरूलाई त्यस्तो भए तिमीहरू धन्य हुनेछौ। "तिमीहरूलाई कष्ट दिने मानिसहरूसित भयभीत नहौऊ; चिन्तामा नपर।"^{१४} तर तिमीहरूको हृदयमा खीष्टलाई प्रभु सरह पवित्ररूपले सम्मान गर। तिमीहरू प्रत्येकलाई व्याख्या दिन तयार बस जसले तिमीहरूसँग भएको आशाको विषयमा पुष्टी गराउन विन्ती गर्छ।

^{१५} तर ती मानिसहरूलाई आदर सहित नम्र प्रकारले उत्तर देऊ। यो अनुभव गर्न समर्थ बन कि तिमीहरूले सही कार्य गरिरहेकाछौ। जब तिमीहरू यस्तो प्रकारले काम गर्छौ खीष्टमा तिमीहरूको चरित्रको विषयमा निन्दा गर्नेहरू लज्जित हुनेछन्।^{१६} सुकार्य गरेर यातना भोग्नु कुकार्य गरेर सुख भोग्नु भन्दा उत्तम हो। यही सबै भन्दा उत्तम हो, यदि परमेश्वरले चाहनु भएको त्यही हो

भने। ^{१८}तिमीहरूको निम्ति ख्रीष्टले सधैंको निम्ति जीवन वलिदान दिनुभयो। उनी दोषी थिएनन्, तर उनी तिमीहरूको निम्ति मरे, जो दोषी थिए। तिमीहरू सबैलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउनु उनले यसो गरे। उनी शरीरमा मरे, तर उनलाई आत्मामा जीवित तुल्याइयो। ^{१९}अनि उनी आत्मा स्वरूप बन्दी आत्माहरूलाई शिक्षा दिन गए। ^{२०}ती आत्माहरू तिमीहरू हुन, जसले नूहको समयमा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका थिए। परमेश्वरले तिमीहरूलाई धैर्यसित प्रतिकक्षा गरिरहेका थिए जुन बेला नूहले जहाज बनाइरहेका थिए। केवल केही मानिसहरू जम्मा आठजना त्यस जहाजमा बाँचेका थिए। ती मानिसहरूलाई पानीले बचाएको थियो। ^{२१}त्यो पानी बप्तिस्मा जस्तै थियो जसले अहिले तिमीहरूलाई बचाउँछ। बप्तिस्मा शरीरको मैला धुने होइन। बप्तिस्मामा हामी परमेश्वरसित पवित्र हृदयको निम्ति याचना गरिरहेका छौं। यसले तिमीहरूलाई बचाउँछ किनभने येशू ख्रीष्टलाई मृत्युबाट उठाइएको थियो। ^{२२}अहिले येशू स्वर्गमा जानु भएको छ। उहाँ परमेश्वरको दाहिने तर्फ हुनुहुन्छ। उनी स्वर्गदूतहरू, अधिकारीहरू अनि शक्तिहरूमाथि शासन चलाउनु हुन्छ।

परिवर्तित जीवन

४ जब ख्रीष्ट आफ्नो शरीरमा थिए, उहाँले यातना भोग्नु भयो। यसर्थ तिमीहरूले ख्रीष्ट कै विचारमा स्वयंलाई तयार पार्नु पर्छ। एक व्यक्ति जसले आफ्नो शरीरमा रहँदा यातना भोगेका छन् उसले पाप समाप्त गर्छो। ^२तिमीहरू स्वयंलाई तयार पार जसद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको इच्छा अनुसारको कार्यमा बाँचेको जीवन उपयोग गर्नेछौं अनि मानिसहरूको विचार अनुसार होइन। ^३बितेका समयमा तिमीहरूले ती कुराहरू गरेर अत्याधिक समय नष्ट गर्छौं जो विश्वास नगर्नेहरूले गर्छन्। तिमीहरू यौन-पाप वासना, अभिलाषा, मोजमजा, मतवालापन अनि निषेधित मूर्ति पूजामा संलग्न रह्यौ। ^४तिमीहरू त्यस्ता असभ्य वस्तुहरूमा भाग नलिँदा तिमीहरू आश्चर्य मानिरहेका छन्। यसैले तिमीहरू निन्दनीय कुरा गर्छन्। ^५तर ती मानिसहरूले ख्रीष्टलाई विवरण दिनेछन् जो मरेका र जिउँदा मानिसहरूको न्याय गर्न तयार छन्। ^६ती मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरियो जो अहिले मरिसकेका छन् किनभने तिमीहरूले आफ्नो जीवन कालमा गरेका कर्मको लागि अरु

सबैलाई गरिए जस्तै तिमीहरूलाई न्याय गरिनेछ। तर तिमीहरू प्रति सुसमाचार प्रचार गरियो जसद्वारा तिमीहरू परमेश्वर जीवित रहनु भए झैं आत्मामा जीवित रहन सक्छन्।

परमेश्वरका उपहारहरूको असल व्यवस्थापक बन

^१समय नजिक आइरहेको छ जब सबै कुराको अन्त हुन्छ। यसर्थ आफ्नो मन स्वच्छ राख अनि स्वयंलाई नियन्त्रण गर। यसले तिमीहरूलाई प्रार्थना गर्नमा सहायता दिनेछ। ^२सबै भन्दा मुख्य, एक अर्कांलाई गहन प्रेम गर। प्रेमले धेरै पापहरू ढाक्छ। ^३विना विरोध एक अर्कामा अथिती सत्कार गर। ^४तिमीहरू प्रत्येकले परमेश्वरबाट आत्मिक उपहार प्राप्त गरेका छौं। विभिन्न तरिकामा तिमीहरूलाई परमेश्वरले आफ्नो अनुग्रह भल्काएका छन्। अनि तिमीहरूले सेवकहरू जस्तै दायित्व बहन गरेका छौं, यसर्थ परमेश्वरको उपहारको सदुपयोग गर। ^५व्यक्ति जो बोल्छ उसले परमेश्वरको बचन बोल्नुपर्छ। व्यक्ति जसले सेवा गर्छ उसले त्यो शक्तिद्वारा सेवा गर्नु पर्छ जो परमेश्वरले दिएका छन्। तिमीहरूले त्यस प्रकारले कार्य गर्नु पर्छ जसद्वारा प्रत्येक कुरामा येशू ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वर प्रशंसनीय हुनेछन्। शक्ति अनि महिमा सदा सर्वदा उहाँकै हो। आमिन।

ईसाईको रूपमा यातना भोग्नु

^१मेरा मित्रहरू, तिमीहरूले भोगिरहेको भयानक कष्टमा आश्चर्य नमान। यो तिमीहरूको विश्वास जाँच गर्नलाई हो। नसोच कि तिमीहरूमाथि कुनै अलौकिक घटना घटिरहेछ। ^२तर तिमीहरू खुशी हुनु पर्छ किनकि तिमीहरू ख्रीष्टका कष्टमा सहभागी बनिरहेका छौं। तिमीहरू खुशी हुनेछौं अनि आनन्दले पूर्ण रहने छौं जब ख्रीष्टले आफ्नो महिमा देखाउनेछन्। ^३तिमीहरूले ख्रीष्टलाई अनुसरण गरेकोमा जब मानिसहरूले गाली गर्छन् तिमीहरू धन्य हुन्छौं किनभने महिमाको आत्मा, तिमीहरूसंग हुन्छ। ^४तिमीहरू कसैले पनि हल्यारा, चोर अनि नराम्रो कर्म गर्ने अथवा अर्काको विषयमा हस्तक्षेप गर्नेहरू जस्तो यातना भोग्न नपरोस। ^५तर आफू ईसाई भएकोमा यदि तिमीले कष्ट भोग्छौ भने तिमी लज्जित हुनु पर्दैन। त्यस नामको लागि बरु तिमीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु पर्छ। ^६न्याय गरिने समय आएको छ। यो

कार्य परमेश्वरको परिवारबाट शुरु गरिने छ। तर यदि त्यो न्याय गरिने कार्य हामीबाट शुरु भयो भने जसले परमेश्वरको सुसमाचार स्वीकार गर्दैनन् तिनीहरूको के अवस्था हुनेछ?

१८ “यदि धार्मिक व्यक्तिलाई पनि बचाउन अत्यन्तै गाह्रो पर्छ भने त्यो व्यक्ति जो परमेश्वरको विरुद्धमा छ अनि महापापी छ, उ माथि के आउने हो?” *

हितोपदेश ११:३१

१९ यसर्थ, ती मानिसहरू जो परमेश्वरले चाहेको तरिकामा कष्ट भोग्छन् तिनीहरूले आफ्ना प्राणहरू उनलाई सुम्पिनु पर्छ। परमेश्वर एक छन् जसले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नु भयो अनि तिनीहरूले उनी माथि विश्वास राख्न सक्छन्। यसर्थ तिनीहरूले धार्मिक कार्यहरू गरिरहनु पर्छ।

परमेश्वरका बथान

५ अब तिमीहरूको समूहमा भएका अग्रजहरूसँग मेरो कुरा छ। म पनि एक अग्रज हुँ। म आफैले ख्रीष्टले यातना भोगेको देखेको छु। अनि म त्यो महिमाको अशंदा हुनेछु जो हामीलाई देखाइनेछ। २ जुन ती मानिसहरूको तिमीहरू जिम्मावारी छौ, तिनीहरूको हेरचाह गरिदिनु भनी म निवेदन गर्छु। तिनीहरू परमेश्वरका बथान हुन्। ती मानिसहरूको समूहलाई हेरचाह गरिदिऊ तिमी चाहान्छौ भने, तर वाध्यतामा होइन। यसो गर किनभने तिमीहरू सेवा गर्नमा खुशीछौ, यसो होइन कि तिमीहरू पैसाको निम्ति लोभी छौ। ३ तिमीहरूको दायित्वमा रहेका मानिसहरूमा तिमी शासक जस्तो व्यवहार नगर। तर ती मानिसहरूका निम्ति असल उदाहरण बन। ४ तब, जब मुख्य भेडा गोठाला आउछन्, तिमीहरूले महिमाको मुकुट प्राप्त गर्नेछौ। अनि त्यसले आफ्नो सुन्दरता कहिले हराउने छैन।

५ हे युवकहरू, तिमीहरूलाई पनि मेरो केही भन्नु छ। तिमीहरूले अग्रजहरूको अधीन स्वीकार गर्नु पर्छ। तिमीहरू सबै एक अर्कामा अत्यन्त विनम्र हुनुपर्छ।

“परमेश्वर अहंकारी मानिसहरूको विरुद्ध छन्, तर उनले विनम्र मानिसहरूलाई अनुग्रह प्रदान गर्नुहुन्छ।”

हितोपदेश ३:३४

६ यसर्थ परमेश्वरको शक्तिशाली हातको छत्रछायामा विनम्र बन। तब उहाँले तिमीहरूलाई उँभो उठाउनु हुनेछ जब सही समय आउँछ। ७ जब उहाँले तिमीहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ तिमीहरूको चिन्ता सब उनको अघाडी सुम्पिदेऊ।

८ स्वयंलाई नियन्त्रण गर अनि सावधान बस। शैतान तिमीहरूको शत्रु हो। त्यो सिंहले शिकार खोजे जस्तै कसैलाई खानु चारै तिर घुमी हिँड्छ। ९ शैतानको अनुशरण गर्न अस्वीकार गर। आफ्नो विश्वासमा दृढतापूर्वक बस। तिमीहरू जान्दछौ कि संसार भरि तिमीहरूका भाइ बहिनीहरू त्यस्तै यातना भोगिरहेछन् जस्तो यातनामा तिमीहरू थियौ।

१० यो सही हो, तिमीहरूले अल्प समयको निम्ति यातनाको सामना गर्नु पर्छ। तर त्यसपछि परमेश्वरले हरेक कुरा ठीक गरिदिनु हुन्छ। तिमीहरूलाई उहाँले बलवान तुल्याउनु हुन्छ। उनले तिमीहरूलाई साहारा दिनु हुनेछ अनि तिमीहरूलाई लड्नबाट थाम्नु हुनेछ। उहाँ सबै अनुग्रहका परमेश्वर हुनु हुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूमा उहाँको महिमाको सहभागी हुन आह्वान गर्नु भएको छ। त्यो महिमा सदा सर्वदा रहने छ। ११ सबै शक्ति सदा-सर्वदा उहाँकै रहने छ। आमिन।

आखिरी अभिवादन

१२ मैले सिल्वानसको सहयोगमा यो चिट्ठी लेखें। म जान्दछु कि उनी विश्वासी भाइ हुन्। मैले तिमीहरूलाई उत्साह दिन औ यो परमेश्वरको साँचो अनुग्रह हो भनी साक्षी दिनु यो छोटो पत्र लेखेको हुँ। यो अनुग्रहमा दृढ भएर बस।

१३ बेबिलोनको मण्डलीले तिमीहरू सबैलाई नमस्कार जनाउँछ। ती मानिसहरू, पनि तिमीहरू जस्तै चुनिएका थिए। मर्कूस, जो ख्रीष्टमा मेरो छोरो हो उ पनि नमस्कार दिन्छ। १४ एक अर्का प्रति प्रेमको चुम्बन प्रदान गर, जब तिमीहरूको भेट हुन्छ।

तिमीहरू सबैलाई शान्तिहोस्, जो ख्रीष्टका साथ छौ।

पत्रुसको दोस्रो पत्र

१ येशू ख्रीष्टको प्रेरित औ सेवक शिमोन पत्रुसद्वारा अभिवादन।

तिमी सबै मानिसहरू प्रति, जसको विश्वास छ, जो हाम्रो जस्तो मूल्यवान छ। तिमीहरूले त्यो विश्वास प्राप्त गरेका छौ किनभने हाम्रा परमेश्वर अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्ट न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँ जे उचित छ त्यही गर्नु हुन्छ।

^२तिमीहरूलाई अधिक भन्दा अधिक अनुग्रह अनि शान्ति प्रदान गरियोस्। तिमीहरूले अनुग्रह अनि शान्ति प्राप्त गर्नेछौ, किनकि तिमीहरूले परमेश्वर अनि हाम्रा प्रभु येशूलाई चिन्दछौ।

हामीलाई चाहिएका हरेक चीज परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको छ

^३येशूसित परमेश्वरको शक्ति छ। उहाँको शक्तिले हामीलाई जीउनु अनि परमेश्वरको सेवा गर्नु चाहिएको हरेक चीज प्रदान गरेको छ। हामीसित यी कुराहरू छन्, किनभने हामी उनलाई जान्दछौ। येशूले उहाँको महिमा अनि भलोपनद्वारा हामीलाई आह्वान गर्नुभयो। ^४उहाँको महिमा अनि भलोपनद्वारा येशूले हामीलाई महान अनि मूल्यवान प्रतिज्ञाहरू प्रदान गर्नुभयो। ती प्रतिज्ञाहरूबाट तिमीहरू दिव्य-तत्त्वमा अंश ग्रहण गर्नु अनि दुष्ट वासनाहरूले गराएको संसारको ध्वंसबाट उम्कन सक्नेछौ।

^५यसकारण यी कुराहरू तिमीहरूको जीवनमा थप्न सके सम्म प्रयास गर। तिमीहरूको आफ्नो विश्वासमा भलोपन अनि ज्ञानमा भलोपन थप। ^६अनि तिम्रो बुद्धिमा आत्मा नियन्त्रण थप, अनि तिम्रो आत्मा नियन्त्रणमा धैर्य थप, अनि तिम्रो धैर्यमा परमेश्वरको सेवा थप। ^७अनि तिम्रो परमेश्वर प्रतिको सेवामा तिम्रा भाइ-बहिनीहरू प्रति स्नेह थप, अनि आफ्ना भाइ-बहिनीहरू प्रतिको स्नेहमा प्रेम थप। ^८यदि यी जम्मै कुराहरू तिमीहरूमा छन् अनि तिनीहरू वृद्धि हुँदैछन् भने यी कुराहरूले

तिमीहरूलाई निकम्मा नबनिनुमा मद्दत दिनेछन्। यी कुराहरूले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा पूर्ण ज्ञान लिनु सबैले सहयोग पुर्‍याउने छ। ^९तर यदि कुनै व्यक्तिगत यी कुराहरू छैन भने उसले स्पष्ट देख्न समर्थ हुँदैन। त्यो व्यक्ति अन्धा हो। उसले यो भूलेको छ कि उसलाई विगत पापहरूबाट स्वच्छ तुल्याइएको छ।

^{१०}मेरा भाइ-बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भएको छ अनि उनको मानिस बनिनु चुनेकाछन्। तिमीहरू बोलाइएका हौ औ आफ्नो मानिसहरू बनाउनु चुनिएका हौ भन्ने प्रमाण गर्नु भरमगुर चेष्टा गर्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले ती सबै कुराहरू मान्यौ भने तिमीहरू कहिल्यै ढल्ने छैनौ। ^{११}अनि तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको राज्यमा विशाल स्वागत गरिनेछ। त्यो राज्य सदा सर्वदा चलिरहन्छ।

^{१२}तिमीहरू यी कुराहरू जान्दछौ। तिमीहरूसित भएका सत्यताको विषयमा तिमीहरू दृढछौ। तर तिमीहरूलाई यी कुराहरू सम्झना गराउन म सदैव सहायता गर्नेछु। ^{१३}म सम्भ्रन्धु यो पृथ्वीमा जब सम्म बाँच्छु, तिमीहरूलाई यी कुराहरू सम्झाउन उचित सम्झन्छु। ^{१४}म जान्दछु मैले यो शरीर चाँडै त्याग गर्नुपर्छ। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले त्यो मलाई दर्शाउनु भएको छ। ^{१५}म जति सक्छु तिमीहरूलाई सदैव यी कुराहरू स्मरण गराउने कोशिश गर्नेछु। म इच्छा गर्छु कि मेरो मृत्यु पछि पनि यी कुराहरू सम्झन तिमीहरू समर्थ बनी रह।

हामीले ख्रीष्टका महिमा देख्यौ

^{१६}हामीले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको शक्तिको बारेमा व्याख्या गरेकाछौं। हामीले तिमीहरूलाई उनको आगमनको विषयमा भन्यौ। हामीले तिमीहरूलाई जे व्याख्या गर्यौं ती मानिसहरूले रचेका चतुर कथाहरू होइन्। हामीले आफ्नै आँखाले येशूको महानता देख्यौ।

^{१९}येशूले महानतम महिमाको आवाज सुने। त्यो त्यस समयको कुरा हो जब येशूले पिता परमेश्वरबाट सम्मान अनि महिमा पाउनु भयो। त्यो आवाजले भन्यो, “यो मेरो प्रिय छोरो हो, अनि म यसलाई प्रेम गर्छु। म उसित अत्यन्त खुशी छु।” ^{२०}अनि हामीले त्यो आवाज सुन्यौं। जब हामी येशूसित पवित्र पर्वतमा थियौं यो स्वर्गबाट आयो।

^{१९}यसले हामीलाई अगमवक्ताहरूले भनेका कुराहरूमा अधिक निश्चित तुल्याउँछ। अनि अगमवक्ताहरूको भनाई अनुसरण गरेर तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौं। उनीहरूको भनाई अन्धकारमा बत्ति चम्केको जस्तै हो। यो बत्ति बिहान नहुञ्जेलसम्म र बिहानी तारा तिमीहरूको हृदयमा प्रकाश दिन नभुल्केसम्म रहने छ। ^{२०}तिमीहरूले बुझ्नु पर्ने मुख्य कुरा यो छ: धर्मशास्त्रको अगमवाणी* कुनै अगमवक्ताको व्याख्याबाट आएको होइन। ^{२१}किनभने अगमवाणी मानिसको इच्छाबाट आएन। तर मानिसहरूलाई पवित्र आत्माले डोखाएको थियो अनि परमेश्वरका वचनहरू भने।

भूटा शिक्षकहरू

२ विगत समयमा भूटा अगमवक्ताहरू परमेश्वरका मानिसहरूको बीचमा थिए। त्यसरी नै भूटा शिक्षकहरू तिमीहरूको समूहमा रहन्छन्। तिनीहरूले भूटा शिक्षाहरू दिन्छन्, ती शिक्षाहरूले मानिसहरूलाई ध्वंशतिर तान्छ। तिनीहरूले मालिकलाई ग्रहण गर्न पनि अस्वीकार गर्छन् जसले तिनीहरूको लागि मुक्ति ल्याए। अनि तिनीहरू स्वयंलाई चाँडै ध्वंश पार्नेछन्। ^२धेरै मानिसहरू तिनीहरूले गरेका नराम्रा कुराहरू अनुसरण गर्छन्। तिनीहरूले गर्दा सत्य पथलाई अरू मानिसहरूले आलोचना गर्छन्। ^३ती भूटा शिक्षकहरूले तिमीहरूबाट पैसा मात्र चाहने छन्। यसरी तिनीहरूले तिमीहरूलाई भूटा कथाहरू भनेर शोषण गर्नेछन्। तर ती भूटा शिक्षकहरूको विरुद्ध धेरै अधि नै न्याय तयार भएको छ। अनि उनी एकबाट जसले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नेछन् तिनीहरू उम्कन पाउने छैनन्।

^४जब स्वर्गदूतहरूले पाप गरे तिनीहरूलाई दण्ड विहीन जान दिइएन। अहँ परमेश्वरले तिनीहरूलाई नरकमा पठाए। परमेश्वरले ती स्वर्गदूतहरूलाई अन्धकार

गुफामा राखे। तिनीहरूलाई न्याय नगरुञ्जेल त्यहीं राखेछन्। ^५अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिए जो धेरै अधि जीवित थिए। परमेश्वरले संसारमा बाढी ल्याउनु भयो जुन मानिसहरूले भरिएको थियो जो परमेश्वर विरोधी थिए। तर परमेश्वरले नूहसित सात अन्य मानिसहरूलाई बचाए। नूह त्यो व्यक्ति थिए जसले मानिसहरूलाई ठीक ढङ्गले बाँच्नु उपदेश दिन्थे। ^६अनि परमेश्वरले दुष्ट नगरहरू सवेम अनि गमोराहरूलाई दण्ड दिए। परमेश्वरले ती नगरहरूलाई खरानीमा परिवर्तन नहुञ्जेल जलाए। परमेश्वरले ती नगरहरूलाई जो पछि आउने समयमा परमेश्वरको विरुद्ध जानेहरूमाथि उदाहरण स्वरूप उपयोग गरे। ^७तर परमेश्वरले ती नगरहरूबाट लूतलाई बचाए। लूत खुबै असल व्यक्ति थिए। नराम्रा मानिसहरूको फोहोर जीवनको कारण तिनले कष्ट पाए। ^८लूत एक असल व्यक्ति थिए, तर तिनी प्रतिदिन ती दुष्ट मानिसहरूसँग बसेका थिए। लूतको असल हृदय तिनले दिनहु देखेका अनि सुनेका नराम्रा कुराहरूमा दुःखी भएको थियो। ^९हो, परमेश्वरले यी सबै कुरा गरे। जब कष्ट आई पर्छ जसले आफ्नो सेवा गर्छन् तिनीहरूलाई बचाउनु प्रभु परमेश्वर जान्नु हुन्छ। अनि उहाँले जान्नु हुन्छ न्यायको दिन सम्म ती दुष्ट मानिसहरूलाई कसरी अडकाउनु पर्छ। ^{१०}जो मानिसहरू तिनीहरूको पापमय तत्वको वासना अनुसार कुकर्म गरेर बाँच्ने औ ती मानिसहरू जो परमेश्वरको अधिकार अस्वीकार गर्नेहरूलाई परमेश्वरले खास दण्ड दिनुहुनेछ।

यी भूटा शिक्षकहरू आफूले चाहेका केही पनि गर्दछन्, अनि तिनीहरू स्वयं गर्व गर्छन्। तिनीहरू महिमाय स्वर्गदूतहरूको विरुद्ध नराम्रा कुरा गर्न डराउँदैनन्। ^{११}स्वर्गदूतहरू यी भूटा शिक्षकहरू भन्दा अधिक पराक्रमी अनि शक्तिशाली छन्। तर स्वर्गदूतहरूले भूटा शिक्षकहरूलाई दोषारोप गर्दैनन् अनि तिनीहरूको बारेमा प्रभु अधि निन्दा गर्दैनन्। ^{१२}तर यी भूटा शिक्षकहरू तिनीहरूले बुझेका कुरामा निन्दा गर्छन्। यी भूटा शिक्षकहरू, जंगली पशुहरू जस्तै मान्छेको निमित्त मात्र जन्मेका छन्, केही विचार नगरी काम गर्छन्। अनि यी भूटा शिक्षकहरू जंगली पशुहरू जस्तै नष्ट हुनेछन्। ^{१३}यी भूटा शिक्षकहरूले धेरै मानिसहरूलाई चोट पुर्याउँछन्। यसर्थ तिनीहरूले पनि चोट पाउनेछन्। त्यो तिनीहरूले गरेको कर्मको ज्याला हुनेछ। यी भूटा शिक्षकहरू, सबै मानिसहरू समक्ष आनन्द लिइने खेल

भैं कुकर्मलाई लिन्छन्। तिनीहरू कुकर्ममा आनन्द लिन्छन् यसले तिनीहरूलाई खुशी पार्छ। यसर्थ तिनीहरू तिमीहरूमाझ फोहोर कलङ्क अनि दागहरू जस्तै हुन्। तिमीहरूसित साधारण भोजनमा भाग लिन्छन्। तिमीहरूलाई लजित तुल्याउँछन्।^{१४} हरेकपल्ट तिनीहरू स्त्रीलाई ताक्छन्, अनि तिनीहरू उसैलाई चाहन्छन्। यी भूटा शिक्षकहरू सदैव पाप गरिरहन्छन्। तिनीहरूले कमजोर मानिसहरूलाई पापको जालमा फसाउँछन्। तिनीहरू आफैले स्वार्थी हुन प्रशिक्षण लिएका छन्। तिनीहरू प्रापित छन्।^{१५} यी भूटा शिक्षकहरूले उचित मार्ग छोड्दाका छन् अनि तिनीहरूको जीवनलाई अनुचित मार्गमा लगेका छन्। तिनीहरूले त्यही मार्ग अनुसरण गरे जुन मार्गमा बालाम हिँडेका थिए। बालाम बोअरका छोरा थिए। नराम्रो काम गरेको ज्याला उसले उत्साहले स्वीकार गरे।^{१६} तर एउटा गधाले बालामको कुकर्ममा ध्यानाकर्षण गरायो। अनि गधा एउटा पशु हो जो बोल्न सक्तैन। तर त्यो गधा मानिसको आवाजमा बोल्यो अनि त्यसले बालामलाई उसको पागल सोचाईलाई रोक्‍यो।

^{१७} ती भूटा शिक्षकहरू ती जल श्रोत जस्तै हुन् जसमा पानी छैन। तिनीहरू ती मेघहरू जस्तै हुन् जसलाई आँधीले उडाउँछ। तिनीहरूका निम्ति घोर अन्धकारमा एक स्थान राखिएको छ।^{१८} ती भूटा शिक्षकहरू त्यस्ता वचनहरूमा गर्व गर्छन् जसको केही अर्थ छैन। तिनीहरूले मानिसहरूलाई पापको जालमा फसाउँछन्। तिनीहरूले, यस्ता मानिसहरूलाई आकर्षित गराइरहेछन् जो मानिसहरू कुकर्म गर्नेहरूबाट टाढा रहन शुरू गर्दछन्। ती भूटा शिक्षकहरूले, आफ्ना पापपूर्ण प्राकृतिक वासनाबाट हुने दुष्ट कर्मको सहायताले यो गर्छन्।^{१९} ती भूटा शिक्षकहरू स्वतंत्रता प्राप्तिको वचन दिन्छन्। तर ती भूटा शिक्षकहरू स्वयं स्वतंत्र छैनन्। तिनीहरू ती ध्वंशात्मक कुराहरूका दास हुन्। एक व्यक्ति त्यस वस्तुको दास बन्दछ जसले उसलाई अधिकारमा राख्छ।^{२०} ती मानिसहरू संसारका नराम्रा कुराहरूबाट मुक्त तुल्याइएका थिए। तिनीहरूलाई हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टलाई विनर मुक्त गराइएका थिए। तर यदि तिनीहरू अझ ती चीजहरू तिर फर्किन्छन् अनि तिनीहरूको नियन्त्रणमा रहन्छन भने तिनीहरूको अहिलेको अवस्था शुरूमा भन्दा खराब रहनेछ।^{२१} हो, तिनीहरूलाई दिइएको पवित्र शिक्षाबाट सही मार्ग चिन्नु अनि त्यसबाट फर्कनु भन्दा सही मार्ग तिनीहरूले

कहिल्यै नचिनेको असल हुनेथ्यो।^{२२} तिनीहरूलाई जे भयो त्यसले यो उखानलाई सिद्ध गर्छ: "जब एउटा कुकुरले बान्ता गर्छ त्यो आफूले बान्ता गरेको तिर फर्की आउँछ।"* अनि "सुँगुरलाई नुहाइदिए पछि त्यो फेरि हिलोमा लडी-बडी गर्न फर्कन्छ।"

येशू फेरि आउनु हुनेछ

३ मेरा मित्रहरू, यो तिमीहरूलाई मेरो दोस्रो पत्र हो। मैले तिमीहरूको इमान्दारी हृदयहरूलाई केही चीजहरू सम्झनु सहायता होस् भनी यी दुइवटा चिट्ठीहरू लेखें।^३ धेरै अधि पवित्र अगमवक्ताहरूले भनेको कुराहरू तिमीहरूले याद राख भन्ने म चाहन्छु। अनि ती आदेश सम्भ जो हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ताले हामीलाई दिनुभयो। हामीलाई त्यो आदेश उहाँले तिमीहरूका प्रेरितहरू मार्फत दिनु भयो।^३ तिमीहरूले बुझ्ने पर्छ कि अन्तिम दिनहरूमा के हुनेछ। मानिसहरू आउनेछन् जसले तिमीहरूलाई खिसी गर्नेछन्। ती मानिसहरू तिनीहरूको इच्छाले मागेको कुकर्महरू गरेर बाँचेका छन्।^५ ती मानिसहरूले भनेका छन्, "उनले फेरि आउने प्रतिज्ञा गरेका छन्। यो प्रतिज्ञा के भयो? हाम्रा पुर्खा मरे। तर संसार सृष्टि भएको समय देखि प्रत्येक वस्तु त्यही प्रकारले चलिरहेको छ।"^५ तर ती मानिसहरू, धेरै अधि के घटेको थियो सो सम्भन चाहँदैनन्। आकाशहरू थिए अनि परमेश्वरले जलबाट जल र पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो। यी सबै परमेश्वरको वचन अनुसार हुन गयो।^६ तब त्यस संसार जो अस्तित्वमा रहेको थियो, बाढी आयो अनि पानीले ध्वंश पार्यो।^७ अनि परमेश्वरको त्यही वचनले आकाश अनि पृथ्वी आगोले नष्ट पार्न राखिएको छ। आकाशहरू अनि पृथ्वी न्यायको दिनको निम्ति आरक्षित राखिएको छ अनि परमेश्वरका विरुद्धका सबै मानिसहरू संहार गरिनेछ।

^८ यो एक कुरा नबिस, प्रिय मित्रहरू: प्रभुका निम्ति एक दिन हजार वर्ष जस्तै अनि हजार वर्ष एकदिन जस्तै हो।^९ जस्तो अरू मानिसहरूले सुस्त बुझेका छन्, प्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्न सुस्त हुनु हुँदैन। तर परमेश्वर, तिमीहरू प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ। कुनै पनि व्यक्ति हराओस् भनी परमेश्वर चाहनु हुन्न। परमेश्वर

इच्छा गर्नु हुन्छ कि हरेक व्यक्तिले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्नु पर्छ अनि पाप गर्न बन्द गर्नु पर्छ।

^{१०}तर, त्यो दिन जब परमप्रभु आउनु हुन्छ, चोर जस्तै एक अचम्म प्रकारले आउनु हुनेछ। आकाश एक प्रबल गर्जनले अदृष्य हुनेछ। आकाशमा भएका सबै थोकहरू आगोले नष्ट पार्नेछ। अनि पृथ्वी एवं यसमा भएका सबै थोकहरू आगोले जलाउनेछ। ^{११}यसर्थ, मैले भनेको जस्तै हरेक कुरा नष्ट हुनेछ। यसर्थ तिमी कस्तो किसिमको मानिस हुनुपर्छ? तिमीहरूले पवित्र जीवन जिउनु पर्छ अनि परमेश्वरको सेवा गर्नुपर्छ। ^{१२}तिमीहरूले परमेश्वरको दिनको प्रतीक्षा गर्नु पर्छ। तिमीहरूले त्यो दिनको आगमनको दृढतासँग चाहना गर्नु पर्छ। जब त्यो दिनको अगमन हुन्छ, आकाशहरू अग्निदेखि ध्वंश पार्नेछ, अनि आकाशहरूको हरेक वस्तु उचापद्वारा पगलने छन्। ^{१३}तर परमेश्वरले हामीलाई प्रतीक्षा गर्नु भएको छ। अनि हामी उहाँको प्रतीक्षाको प्रतीक्षा गरिरहेका छौं। एक नयाँ आकाश अनि एक नयाँ पृथ्वी। त्यस स्थानमा भलोपन स्थापना हुनेछ।

^{१४}प्रिय मित्रहरू, हामी यस्तो घटना घट्ने प्रतीक्षा गरिरहेका छौं। यसर्थ पापारहित अनि दोषरहित रहनु

तिमीहरू प्रगाढ़ प्रयत्न गर। परमेश्वरसित शान्तिमा रहने प्रयास गर। ^{१५}स्मरण राख कि हामीहरू बैचाइएका छौं, किनभने हाम्रा प्रभु धैर्यवान हुनुहुन्छ। हाम्रा प्रिय भाइहरू पावलले तिमीहरूलाई त्यही कुरा भन्नु भयो जब उनले परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको ज्ञानद्वारा तिमीहरूलाई लेख्नु भयो। ^{१६}पावलले यी कुराहरूको बारेमा उनका सबै पत्रहरूमा यस्ता लेख्छन्। उनको पत्रहरूमा केही विषयहरू बुझ्नु गाह्रो पर्छ। कोही मानिसहरू ती कुराहरूलाई भूल प्रकारले व्याख्या गर्छन्। कोही मानिसहरू अज्ञानी अनि विश्वासमा दुर्बल छन्। ती मानिसहरू नै अन्य धर्मशास्त्रहरू पनि झूटो प्रकारले व्याख्या गर्छन्। तर तिनीहरूले त्यसो गरेर स्वयंलाई नै नष्ट गरिरहेका हुन्छन्।

^{१७}प्रिय मित्रहरू, तिमीहरूले यस विषयमा पहिल्यै जानेका छौं। यसर्थ होशियार बन। ती दुष्ट मानिसहरूलाई, तिमीहरूलाई भूल शिक्षातिर लान नदेऊ। सावधान बन, जसद्वारा तिमीहरू आफ्ना दृढ स्थितिबाट भर्ने छैनौं। ^{१८}तर हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको अनुग्रह अनि ज्ञानमा अधि बढ। अहिले अनि सधैंको निम्ति उहाँमा महिमा रहोस्। आमिन।

यूहन्नाको पहिलो पत्र

१ हामी अब तिमीहरूलाई संसारको सृष्टि अधिबाट जे अस्तित्वमा थियो त्यस विषयमा भन्छौ:

हामीले यो सुन्यौ: हामीले आफ्नै आँखाले देख्यौ, हामीले हेर्छौ यो, हामीले हाम्रा हातले स्पर्श गर्छौ।

हामी तिमीहरूलाई त्यो वचनको बारेमा भन्दैछौ जसले जीवन प्रदान गर्छ। त्यो जीवन हामीमा देखापरेको छ। हामीले त्यसलाई देख्यौ। हामी यस बारे तिमीहरूलाई प्रमाण दिन सक्छौ। अब हामी तिमीहरूलाई त्यो जीवनको विषयमा भनी रहेका छौं। यो त्यो जीवन हो जो चिरस्थायी छ। यो त्यो जीवन हो जो परमेश्वर पितासित थियो अनि हाम्रो अघि देखा पर्यो। अब हामी तिमीहरूलाई हामीले देखेका अनि सुनेका कुराहरू भन्छौ। किनभने हामी चाहान्छौ कि हामीसित तिमीहरूको सङ्गति रहोस्। सङ्गति जो हामी एक साथ सहभोग गर्छौ त्यो पिता परमेश्वर अनि उनको पुत्र येशू ख्रीष्टसित हुन्छ।^५हामी तिमीहरूलाई यी कुराहरू लेखिरहेकाछौं जसद्वारा तिमीहरू आनन्दले परिपूर्ण हुन सक्नेछौ।

परमेश्वरले हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहुन्छ

^६हामीले परमेश्वरबाट साँचो सन्देश सुन्यौं। अब हामी यो तिमीहरूलाई भनिरहेकाछौं कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ। परमेश्वरमा अन्धकार हुँदैन।^७यसर्थ, यदि हामी परमेश्वरसित हाम्रो सङ्गति भएको दावी गर्छौं, तर हामी अन्धकारमा बस्छौं भने हामी भूटो हौं, हामी सत्यको अनुसरण गरिरहेका छैनौं।^८परमेश्वर ज्योतिमा रहन्छन्। हामी पनि ज्योतिमा बस्नुपर्छ। यदि हामी ज्योतिमा बस्छौं भने हामी एक अर्कामा सङ्गतिको सहभागी हुन्छौं। अनि जब हामी ज्योतिमा बस्छौं, येशूको रगतले हामीलाई सम्पूर्ण पापबाट धुन्छ।

^९यदि हामी, हामीमा पाप छैन भन्छौं भने हामीले स्वयंलाई धोका दिइरहेछौं, अनि हामीमा सत्य छैन।^{१०}तर यदि हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं तब परमेश्वर जो विश्वासी अनि धर्मी हुनु हुन्छ हाम्रा पापहरू अनि हामीले गरेको जम्मै गल्तीहरू क्षमा गर्नुहुन्छ। परमेश्वरमा जे उचित छ त्यही गर्नुहुन्छ।^{११}यदि हामी भन्छौं, हामीले पाप गरेका छैनौं तब हामीले परमेश्वरलाई भूटो बनाउँछौं। यसैले देखौंउछ कि हाम्रो हृदयमा परमेश्वरको साँचो सन्देश राखेका छैनौं।

येशू हाम्रा सहयोगी हुनुहुन्छ

२ मेरा प्रिय नानीहरू, म तिमीहरूलाई यो पत्र लेखिरहेकोछु, जसमा कि तिमीहरूले पाप गर्ने छैनौं। तर यदि कुनै व्यक्तिले पाप गर्छ भने, येशू ख्रीष्टले पिताको अघि हामीलाई बचाउनु हुनेछ। येशू धर्मी हुनुहुन्छ।^३येशू त्यो हाम्रो पाप हरण गर्ने माध्यम हुनुहुन्छ अनि सम्पूर्ण संसारका मानिसहरूको पापहरू पनि हरण गराउनु हुन्छ।

^४यदि उहाँको आदेश पालन गर्छौं भने हामी निश्चित हुन्छौं कि हामीले परमेश्वरलाई चिन्थौं।^५एक व्यक्तिले भन्न सक्छ, “म परमेश्वरलाई चिन्छु।” तर यदि त्यस व्यक्तिले परमेश्वरका आदेशहरूको पालन गर्दैन भने त्यो व्यक्ति भूटो हो, उसकोमा सत्य हुँदैन।^६तर एक व्यक्तिले परमेश्वरको शिक्षा पालन गर्छ तब त्यस व्यक्तिला परमेश्वरको प्रेमको लक्ष्य रहेको हुन्छ। यसरी नै हामी जान्न सक्छौ कि हामी परमेश्वरको अनुसरण गरिरहेछौं।^७यदि कुनै व्यक्तिले उ परमेश्वरमा बाँच्न चाहन्छ भने ऊ येशू बाँचे भैं बाँच्नु पर्छ।

येशूले भनु भयो अरूलाई प्रेम गर

^८मेरा प्रिय मित्रहरू, म तिमीहरूको निमित्त नयाँ आदेश लेखिरहेको छैन। यो त्यही आदेश हो जो तिमीहरूले शुरूदेखि पाएका थियौं। यो आदेश तिमीहरूले

अधि नै सुनिसकेको शिक्षा हो। तर पनि म तिमीहरूको निम्ति यो आदेशलाई नयाँ आदेशको रूपमा लेख्दैछु। यो आदेश सत्य छ; अनि यसको सत्यता येशू अनि तिमीहरू स्वयंमा देख्न सक्छौ। अन्धकार हट्दैछ अनि सत्य ज्योति अधि देखि चम्किरहेछ। एक व्यक्तिले भन्ला, “म प्रकाशमा छु। तर यदि त्यो व्यक्तिले आफ्ना भाईहरूलाई घृणा गर्छ भने त्यो अभ्र अन्धकारमा छ।” जसले आफ्ना भाई अनि बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छ, त्यो प्रकाशमा बसेको हुन्छ अनि जसले पाप गरौँउछ त्यस्तो त्यस व्यक्तिला केही पनि हुँदैन। तर व्यक्ति जसले आफ्ना भाईहरूलाई घृणा गर्छ तब उ अन्धकारमा हुन्छ। त्यस व्यक्ति अन्धकारमा हुन्छ अनि त्यो व्यक्तिले आफ्नो गन्तव्य स्थान जान्दैन। किनभने अन्धकारले उसलाई अन्धा तुल्याएको हुन्छ।

१२ प्रिय बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्छु, किनभने तिमीहरूका पापहरू ख्रीष्टद्वारा क्षमा गरिएका छन्।

१३ पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेखिरहेछु, किनभने तिमीहरू उनी 'एक' लाई चिन्दछौ, जो शुरुदेखि अस्तित्वमा छन्। युवा मानिसहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु किनभने तिमीहरूले दुष्टलाई परास्त गरेका छौ।

१४ बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनभने तिमीहरू पितालाई चिन्दछौ। पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनभने तिमीहरू त्यो एकलाई चिन्छौ जो शुरुदेखि अस्तित्वमा छन्। युवा मानिसहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु किनभने तिमीहरू बलियो छौ, अनि परमेश्वरको वचन तिमीहरूमा बस्छ अनि तिमीहरूले दुष्टलाई परास्त गरेका छौ।

१५ संसारलाई अथवा संसारमा भएका कुराहरूलाई प्रेम नगर। यदि कुनै व्यक्तिले संसार प्रति प्रेम गर्छ भने, पिताको प्रेम त्यस व्यक्ति माथि हुँदैन। संसारमा भएका नराम्रा कुराहरू यी हुन्:

हाम्रो पापपूर्ण आत्मालाई खुशी तुल्याउने कुराहरूको चाहाना गर्नु, हामीले देखेका पापपूर्ण वस्तुहरूको चाहाना गर्नु, हामीसित भएका कुराहरू प्रति घमण्ड गर्नु।

तर ती कुराहरू पिताबाट आएका होइनन्। ती सबै कुराहरू संसारबाट आएका हुन्। मानिसहरूको इच्छा अनुसारको चीजहरू लिएर संसार अधि बढिरहेका छन्। तर त्यो व्यक्ति जो परमेश्वरले चाहेको गर्छ त्यो चिरस्थायी रहनेछ।

ख्रीष्टको शत्रुहरूलाई नपछ्याऊ

मेरा प्यारा बालकहरू, अन्त धेरै नजिक छ। तिमीहरूले सुनेका छौ कि ख्रीष्टको शत्रु आउँदैछ। अनि अहिले ख्रीष्टको अनेक शत्रुहरू यहाँ छन्। यसर्थ हामी जान्दछौ कि अन्त नजिक छ। ख्रीष्टका शत्रुहरू हाम्रा समूहमा थिए। तर तिनीहरूले हामीलाई त्याग गरे। तिनीहरू वास्तवमा हामीसित थिएनन्, यदि तिनीहरू हाम्रो समूहमा रहेको भए हामीसित रहने थिए। तर तिनीहरूले छोडे। यसले यो दर्शाउँछ कि तिनीहरू कोही पनि वास्तवमा हामी सितका थिएनन्।

तिमीहरूसित पवित्र “एक”ले प्रदान गर्नु भएको बरदान छ। यसर्थ तिमीहरू सबैले सत्य जान्दछौ। मैले तिमीहरूलाई किन लेख्नु? के, मैले तिमीहरूलाई सत्य जान्दैनौ भनेर लेख्नु? अहँ! म यो पत्र तिमीहरूले सत्य जान्दछौ भनेर लेख्छु। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि कुनै पनि असत्य सत्यबाट आउँदैन।

यसर्थ, भूटो को हो? यो त्यो व्यक्ति हो जसले येशू ख्रीष्ट छैनन् भन्छ अनि उ ख्रीष्टको शत्रु हो। उसले पिता र पुत्रलाई अस्वीकार गर्छ। त्यो व्यक्ति जसले पुत्रलाई अस्वीकार गर्छ, उसको पिता पनि छैन। तर त्यो व्यक्ति जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ उसका पिता पनि छन्।

जुन तिमीहरूले शुरुदेखि सुन्दै आएको शिक्षा छ त्यसलाई दरिलोसित राख। यदि तिमीहरूले शुरुदेखि सुन्दै आएको शिक्षा तिमीहरूमा रहन्छ भने तिमीहरू पुत्र र पितामा रहनेछौ। अनि यही नै हो जो पुत्रले हामी सित प्रतिज्ञा गरेको अन्त जीवन।

म ती मानिसहरूको बारेमा यो पत्र लेखिरहेको छु, जो तिमीहरूलाई धोका दिने कोशिश गरिरहेका छन्। ख्रीष्टले तिमीहरूलाई विशेष उपहार दिनु भएको छ। यो उपहार तिमीहरूसित अभ्र छ। यसर्थ तिमीहरूलाई कसैबाट शिक्षा लिन आवश्यक पर्दैन। उनले तिमीहरूलाई दिएको उपहारले हरेक कुराको बारेमा सिकाउनु हुनेछ। यो उपहार सत्य छ, यो भूटो छैन। यसर्थ जस्तो

त्यो उपहारले तिमीहरूलाई सिकाएको छ त्यसैमा अझी बस।

^{२८}हे, मेरा प्यारा बालकहरू, उहाँमा बाँची रहौं। यदि हामीले यसो गर्छौं भने त्यसदिन जब ख्रीष्ट आउँछन्, हामी निर्भय रहन सकौं। अनि हामी उहाँको अधि लज्जित हुनु पर्दैन। ^{२९}तिमीहरूलाई थाहा छ कि ख्रीष्ट धर्मपरायण छन्। यसर्थ तिमीहरू जान्दछौ कि यदि सबै मानिसहरू जे धर्म हो त्यसलाई अनुसरण गर्छन भने तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू हुन्।

हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं

३ हामीलाई पिताले यति विघ्न प्रेम गरेका छन् कि हामी परमेश्वरको बालकहरू भनिनु योग्यका छौं। अनि वास्तवमा हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। तर संसारका मानिसहरू यो बुझ्दैनन् कि हामीहरू परमेश्वरका बालकहरू हौं, किनभने तिनीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनन्। ^३प्रिय मित्रहरू, अब हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। हामीलाई अभ यो देखाइएको छैन कि भविष्यमा हामी के हुनेछौं। हामी जान्दछौ कि जति बेला ख्रीष्ट आउँनु हुन्छ हामी उहाँ जस्तै हुनेछौं किनभने हामी उहाँको वास्तविक रूप देखेछौं। ^४ख्रीष्ट शुद्ध हुनुहुन्छ। अनि हरेक व्यक्ति, जसको ख्रीष्टमा आशा छ, स्वयंलाई ख्रीष्ट जस्तै शुद्ध राख्नेछ। ^५जब एक व्यक्तिले पाप गर्छ, उसले परमेश्वरको नियम भङ्ग गर्छ। हो, पाप गर्नु परमेश्वरको नियम विरुद्ध बाँचेको जस्तै हो। ^६तिमीले जान्दछौ कि ख्रीष्ट मानिसहरूको पापहरू हटाउन आउनु भएको हो। ख्रीष्टमा पाप छैन। ^७यसर्थ जो व्यक्ति ख्रीष्टको विश्वासमा बस्छ उसले पाप गरिरहँदैन। यदि कुनै व्यक्तिले पाप गरिरहन्छ भने उसले कहिल्यै पनि वास्तविक रूपले ख्रीष्टलाई देखेको हुँदैन अनि कहिले पनि ख्रीष्टलाई जानेको छैन।

^८प्यारा बालकहरू, कुनै व्यक्तिलाई पनि तिमीहरूलाई धोका दिनु नदेऊ। ख्रीष्ट धर्मपरायण छन्। ख्रीष्ट जस्तो बन्नका निमित्त एक व्यक्तिले जो सही छ त्यो अनुसरण गर्नु पर्छ। ^९शुरुदेखि नै शैतानले पाप गरिरहेछ। त्यो जसले पाप गरिरहन्छ त्यो शैतानको व्यक्ति हो। परमेश्वरका पुत्र आउनको कारण शैतानको कामहरू नष्ट गर्नु हो।

^{१०}जब परमेश्वरले एक व्यक्तिलाई उनको बालक बनाउनु हुन्छ, तब त्यस व्यक्तिले पाप गरिरहँदैन। किनभने परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको नयाँ जीवन

उसमा रहेको हुन्छ। यसर्थ त्यो व्यक्ति पाप गरिरहन सक्तैन। किनभने उ परमेश्वरको बालक बनेको हुन्छ।

^{१०}यसरी हामी चिन्न सकौं कि परमेश्वरका बालकहरू को हुन्। हामी यो पनि जान्न सकौं कौ शैतानका बालकहरू को हुन्। मानिसहरू जसले जे उचित छ त्यो गर्दैन, तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू होइनन्। अनि व्यक्ति जसले आफ्ना भाइलाई प्रेम गर्दैन उ परमेश्वरको बालक होइन।

हामीले एक अर्कामा प्रेम गर्नु पर्छ

^{११}यो त्यो शिक्षा हो जो तिमीहरूले शुरुदेखि नै सुन्दै आएका छौ। हामी एक-अर्कालाई प्रेम गर्नु पर्छ। ^{१२}कथिन जस्तो नबन। कथिन दुष्ट 'एक' को हो। कथिनले आफ्नो भाई हाबिललाई माखो। तर कथिनले आफ्नो भाईलाई किन माखो? किनभने उनले गरेका कुराहरू गलत थियो अनि तिनका भाईले गरेका कुराहरू असल थियो।

^{१३}भाई अनि बहिनीहरू, जब यस संसारका मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन्, आश्चर्यचकित नबन। ^{१४}हामी जान्दछौ कि हामीले मृत्युलाई नाघेर जीवनमा आएका छौं। हामी यो जान्दछौं किनभने हामी ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाई अनि बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छौं। व्यक्ति जसले प्रेम गर्दैन उ अभ मृत्युमा छ। ^{१५}हरेक व्यक्ति जसले आफ्ना भाईलाई घृणा गर्छ उ हत्यारा हो। अनि तिमी जान्दछौ कि कुनै पनि हत्याराको उसमा अनन्त जीवन हुँदैन। ^{१६}साँचो प्रेम के हो त्यो यसरी हामी जान्दछौ: येशूले हाम्रा निमित्त आफ्ना जीवन अर्पण गरे। यसर्थ हामीले हाम्रो जीवन ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाई बहिनीहरूका निमित्त अर्पण गर्नु पर्छ। ^{१७}मानौ: कुनै धनी विश्वासकर्ताकोमा उसलाई चाहिने प्रत्येक वस्तु उसकोमा छ। ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने भाईलाई उसले भेट्छ जो गरीब छ अनि आफूलाई चाहिने जोगाड गर्न समर्थ छैन। तर यदि उसले त्यो गरीब भाईलाई सहायता गर्दैन भने तब यसको अर्थ उसको हृदयमा परमेश्वर प्रति प्रेम छैन। ^{१८}मेरा बालकहरू, हाम्रो प्रेम केवल शब्द अनि बातमा मात्र हुनु हुँदैन। हाम्रो प्रेम साँचो प्रेम हुनुपर्छ। हामीले हाम्रो प्रेम हाम्रो कर्मद्वारा दर्शाउनु पर्छ।

^{१९-२०}त्यस प्रकारले जान्दछौ कि हामी सत्य मार्गका हौ। अनि जब हाम्रा विवेकले हामीलाई भर्त्सना गर्छ, परमेश्वर समक्ष हामी हाम्रो हृदयलाई पुनः सान्त्वना

गराउन सक्छौं। किनभने परमेश्वर हाम्रो विवेक भन्दा महान हुनुहुन्छ। परमेश्वरले सबै कुरा जान्नु हुन्छ।

^{२१}मेरा प्रिय मित्रहरू, यदि हाम्रो विवेकले हामीलाई भर्त्सना गर्दैन भने, जब हामी परमेश्वर समक्ष जान्छौं हामी निडर हुनेछौं। ^{२२}अनि परमेश्वरले हामीलाई हामीले याचना गरेका कुराहरू दिन्छन्, किनभने हामी परमेश्वरको आदेश पालन गर्छौं अनि परमेश्वर के कुराले खुशी हुनु हुन्छ हामी त्यही गर्छौं। ^{२३}यो त्यही हो जो परमेश्वरले आज्ञा गर्छन्: उनका पुत्र येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर अनि एक-अर्कामा प्रेम गर। यही उनको आदेश हो। ^{२४}व्यक्ति जसले परमेश्वरका आदेशहरू पालन गर्छ उ परमेश्वरमा जीवित रहन्छ। अनि परमेश्वर उसमा बस्नु हुन्छ। परमेश्वर हामीमा छन् भन्ने हामी कसरी जान्दछौं? हामी आत्माको कारणले जान्दछौं जो परमेश्वरले हामीलाई प्रदान गर्नु भएको छ।

भूटा शिक्षकहरूको विरुद्ध यूहन्नाको चेतावनी

४मेरा प्रिय मित्रहरू, अनेक भूटा अगमवक्ताहरू अहिले यो संसारमा छन्। यसर्थ प्रत्येक आत्मालाई विश्वास नगर। तर आत्माहरूलाई जाँच्ने गर कि तिनीहरू परमेश्वरबाट आएका हुन् वा होइनन्। ^२परमेश्वरको आत्मा तिमीहरू कसरी चिन्न सक्छौं? “यस्तो प्रकारले तिमीहरूले परमेश्वरको आत्मा चिन्न सक्छौं। प्रत्येक आत्मा जसले येशूलाई ख्रीष्ट भनी स्वीकार गर्छ अनि उनी मानव रूपमा पृथ्वीमा आउनु भयो उ परमेश्वरबाट हो।” ^३अनि प्रत्येक आत्मा जसले येशूको बारेमा यो स्वीकारदैन, त्यो परमेश्वरबाट होइन। यो ख्रीष्टको शत्रुको आत्मा हो। तिमीहरूले सुनेका छौं कि ख्रीष्टको शत्रु आउँदैछ। अनि अहिले ख्रीष्टको शत्रु यो संसारमा आइसकेको छ।

^४मेरा प्रिय बालकहरू, तिमीहरू परमेश्वरका हौं। यसर्थ तिमीहरूले भूटो शिक्षकहरूलाई परास्त गरेका छौं। किनभने त्यो ‘एक’ जो संसारका मानिसहरूसँग भन्दा ती ‘एक’ जो तिमीहरूमा छन् महान हुनुहुन्छ। ^५अनि ती भूटो शिक्षकहरू संसारका हुन्। यसैले तिनीहरूको शिक्षा पनि संसारकै हो। अनि तिनीहरू जे भन्छन् संसारले सुन्छ। ^६तर हामी परमेश्वरबाटका हौं अनि प्रत्येक जसले परमेश्वरलाई चिन्छ, अनि सुन्छ। त्यसरी हामी कुन आत्मा सत्य हो र कुन भूटो हो चिन्छौं।

प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ

^७प्रिय मित्रहरू, हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ, किनभने प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ। एक जसले प्रेम गर्छ परमेश्वरको बालक भएको हुन्छ अनि परमेश्वरलाई चिन्छ। ^८व्यक्ति जसले प्रेम गर्दैन उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। ^९यसरी परमेश्वरले हामीलाई उनको प्रेम दर्शाउनु भएको छ: परमेश्वरले उनको एउटै पुत्र यस संसारमा पठाउनु भयो यसर्थ उहाँको मार्फत हामी जीवन पाउन सक्छौं। ^{१०}सत्य प्रेम हाम्रो निमित्त परमेश्वरको प्रेम हो, परमेश्वरको निमित्त हाम्रो प्रेम होइन। परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु भयो अनि जुन माध्यमले हाम्रो पापहरू मोचन गर्न सकिन्छ त्यसको निमित्त आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो।

^{११}प्रिय मित्रहरू, जब परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नु पर्छ। ^{१२}कसैले पनि परमेश्वरलाई कहिल्यै देखेका छैनन्। तर यदि हामीले एक-अर्कालाई प्रेम गर्छौं भने तब परमेश्वर हामीमा रहनु हुन्छ अनि उहाँको प्रेम हामीमा पक्का बनिने थियो।

^{१३}हामीलाई थाहा छ कि हामी परमेश्वरमा रहन्छौं अनि परमेश्वर हामीमा रहनु हुन्छ। हामी यो जान्दछौं किनभने परमेश्वरले हामीलाई उनको आत्मा प्रदान गर्नु भएको छ। ^{१४}हामीले देख्यौं कि पिताले आफ्ना पुत्रलाई संसारको उद्धारकर्ताको रूपमा पठाए अनि त्यही कुरा हामी मानिसहरूमा जाँचिरहेका छौं। ^{१५}यदि कुनै व्यक्तिले भन्छ, “म विश्वास गर्छु कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुन्,” तब परमेश्वर त्यस व्यक्तिमा रहनु हुन्छ। अनि त्यो व्यक्ति परमेश्वरमा रहन्छ। ^{१६}अनि यसरी परमेश्वरको प्रेम हामी प्रति रहेको जान्दछौं। अनि हामी त्यो प्रेममा विश्वास गर्छौं।

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। व्यक्ति जो प्रेममा रहन्छ उ परमेश्वरमा रहेको हुन्छ। अनि परमेश्वर त्यस व्यक्तिमा रहनुहुन्छ। ^{१७}यदि हामीमा परमेश्वरको परिपक्व प्रेम भए तब त्यो दिन जब उनी जाँचको लागि आउनु हुन्छ हामीमा डर रहने थिएन कारण यो संसारमा उहाँ हामी जस्तै हुनुहुन्छ। ^{१८}जहाँ परमेश्वरको प्रेम हुन्छ त्यहाँ भय हुँदैन। किनभने परमेश्वरको सम्पूर्ण प्रेमले भय हटाइदिन्छ। परमेश्वरको दण्ड नै भयको कारण हो। यसरी जुन व्यक्तिमा भय रहन्छ तिनमा परमेश्वरको प्रेम पक्का भएको हुँदैन।

^{१६}हामी प्रेम गर्छौं किनभने परमेश्वरले पहिला हामीलाई प्रेम गर्नु भयो। ^{२०}यदि कसैले भन्छ “म परमेश्वरलाई प्रेम गर्छु” तर आफ्ना भाई अथवा बहिनीहरूलाई घृणा गर्छ भने त्यो व्यक्ति भ्रूटो हो। यदि आफ्नो भाई अथवा बहिनी जसलाई उसले देख्न सक्छ, उसले प्रेम गर्न सक्तैन भने परमेश्वर जसलाई उसले कहिल्यै देखेकै छैन, कसरी प्रेम गर्न सक्छ? ^{२१}अनि परमेश्वरले हामीलाई आदेश दिनु भएको छ: व्यक्ति जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ उसले आफ्नो भाईलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।

परमेश्वरका बालकहरूले संसार जिच्छन्

५ प्रत्येक जसले येशू नै ख्रीष्ट हुनु हुन्छ भनी विश्वास गर्छ, त्यो परमेश्वरको बालक हो। जसले पितालाई प्रेम गर्छ उसले उनको बालकलाई पनि प्रेम गर्छ। ^२हामी कसरी जान्दछौं कि हामी परमेश्वरका बालकहरूलाई प्रेम गर्छौं? हामी जान्दछौं, किनभने हामी परमेश्वरलाई प्रेम गर्छौं अनि हामी उनको आदेशहरू पालन गर्छौं। ^३परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुको अर्थ उनको आदेशहरू पालन गर्नु हो। अनि परमेश्वरका आदेशहरू हाम्रो निमित्त त्यति कठिन हुँदैन। ^४किनभने हरेक व्यक्ति जो परमेश्वरको बालक हो, उसित यो संसारको विरुद्ध विजय गर्ने शक्ति हुन्छ। ^५यो हाम्रो विश्वास हो जसले संसारलाई विजय गरेको छ। यसर्थ त्यो को व्यक्ति हो जसले संसारमा विजय प्राप्त गर्छ? केवल त्यही व्यक्ति, जसले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छ। परमेश्वरले हामीलाई उहाँको पुत्रको बारेमा भन्नु भयो:

^६येशू ख्रीष्ट “एक” हुनुहुन्छ जो रगत र पानीसित आउनु भयो। येशू पानीबाट मात्र आउनु भएन। येशू पानी अनि रगत दुवैबाट आउनु भयो। अनि आत्मा नै एक छ जसले यो परीक्षा गर्छ। आत्मा सत्य हो।

^७यसर्थ, येशूको विषयमा तीन साक्षीहरू छन्:

^८आत्मा, पानी अनि रगत। यी तीन साक्षीहरू परीक्षामा सहमत छन्। ^९हामी मानिसहरूको साक्षीलाई विश्वास गर्छौं। यसर्थ परमेश्वरले दिएको साक्षी अधिक महत्वपूर्ण छ। किनभने यो परमेश्वरको पुत्रको विषयको साक्षी हो। ^{१०}व्यक्ति जसले परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छ उसमा परमेश्वर आफै साक्षी छन्। व्यक्ति जसले परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैन उसले परमेश्वरलाई भ्रूटो

तुल्याउँछ। किनभने त्यस व्यक्तिले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको बारेमा हामीलाई दिएको साक्षीमा विश्वास गरेको छैन। ^{११}परमेश्वरले दिएको साक्षी यो हो: परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनु भएको छ। अनि यो अनन्त जीवन उनका पुत्रमा छ। ^{१२}व्यक्ति जोसित पुत्र छ उसित त्यो जीवन हुन्छ। तर व्यक्ति जोसित परमेश्वरका पुत्र छैनन् उसको त्यो जीवन हुँदैन।

हाम्रो अनन्त जीवन छ

^{१३}तिमीहरू जो परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छौं म तिमीहरूलाई यो पत्र लेख्दैछु ताकि अब तिमीहरूले अनन्त जीवन के रहेछ भनी जान्ने छौं। ^{१४}अनि हामीमा भरोशा छ कि यदि कुनै वस्तुको लागि प्रार्थना गरे उनको इच्छा अनुसार उनले हामीलाई दिनेछन्। ^{१५}हामी जान्दछौं जब हामी परमेश्वरसँग केही विन्ती गर्छौं भने उहाँले हामीलाई सुन्नु हुन्छ। यसर्थ, हामी जान्दछौं कि, उहाँसँग हामीले जे पनि मागेका छौं, उहाँले हामीलाई दिनुहुन्छ।

^{१६}यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो भाइ अथवा बहिनीले पाप गरेको देख्छ जुन पापले अनन्त मृत्यु पट्टि लान्छ, उसले आफ्नो भाई अथवा बहिनीको लागि प्रार्थना गर्नु पर्छ। तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई जीवन प्रदान गर्नुहुन्छ। म ती मानिसहरूको बारेमा भनिरहेको छु, जसको पापले तिनीहरूलाई अनन्त जीवन तिर तान्दैन। पाप जसले अनन्त मृत्यु तिर लैजान्छ। यो पापको निमित्त प्रार्थना गर भनी म भनिरहेको छैन। ^{१७}भूल गर्नु सदैव पाप हो। तर त्यहाँ पाप हुन्छ जसले अनन्त मृत्यु तिर अग्रसर गराउँदैन।

^{१८}हामी जान्दछौं कि कुनै व्यक्ति जसलाई परमेश्वरको बालक तुल्याइएको छ, उसले पाप गरिरहँदैन। परमेश्वरको पुत्रले परमेश्वरको बालकलाई सुरक्षित राख्नु हुन्छ। दुष्टले त्यस व्यक्तिलाई आघात पुर्‍याउन सक्तैन। ^{१९}हामीलाई थाहा छ कि हामी परमेश्वरका हौं। तर दुष्ट ‘एक’ ले सारा संसारलाई नियन्त्रणमा राख्छ। ^{२०}अनि हामीलाई थाहा छ कि परमेश्वरका पुत्र आउनु भएको छ। परमेश्वरका पुत्रले हामीलाई समझदारी प्रदान गर्नु भएको छ अनि हामी परमेश्वरलाई जान्न सक्छौं। अनि हाम्रो जीवन त्यो सत्य परमेश्वरमा अनि उनका पुत्र येशू ख्रीष्टमा छ। ^{२१}यसर्थ प्रिय बालकहरू! तिमीहरू स्वयंलाई भ्रूटो देवताहरूबाट टाढा राख।

यूहन्नाको दोस्रो पत्र

अग्रजबाट अभिवादन

परमेश्वरद्वारा चुनिएको महिला अनि तिनका बालकहरू प्रति:

म तिमीहरू, सत्यमा रहेका सबैलाई प्रेम गर्छु। ती सबै, जसले तिमीहरूलाई प्रेम गर्ने सत्यतालाई जान्दछन् तिमीहरूलाई पनि। ^२यही प्रेमको कारणले जो हामीमा छ, हामी तिमीहरूलाई प्रेम गर्छौं। त्यो सत्य हामीमा शाश्वत रहने छ।

^३अनुग्रह, कृपा अनि शान्ति, पिता परमेश्वर अनि उनका पुत्र येशू ख्रीष्टको मार्फत हामीसँग हुनेछ। हामी सत्य अनि प्रेमबाट यी आशीर्वाद प्राप्त गर्छौं।

^४तिम्रो कोही बालकहरू जो तिनीहरू पिताले हामीलाई दिएको आदेश अनुसार सत्यको मार्ग अनुसरण गरिरहेछन् भने जान्न पाउँदा म खुशी भए। ^५अनि, अब प्रिय महिला, म तिमीलाई भन्छु: हामी सबैले एक-अर्काको प्रेम गर्नु पर्छ। यो नयाँ आदेश होइन। यो त्यही आदेश हो जो हामीसित शुरू देखि नै थियो। ^६अनि प्रेम गर्नुको अर्थ उनले हामीलाई दिएको आदेश अनुसार रहनु हो। अनि परमेश्वरको आदेश यो हो: प्रेमको जीवन बाँच। तिमीले यो आदेश शुरूदेखि नै सुन्दै आएको छौ।

^७यो संसारमा अनेकौं भ्रुटो शिक्षकहरू छन्। यी

भ्रुटो शिक्षकहरू येशू ख्रीष्ट पृथ्वीमा मानवको रूपमा आएको अस्वीकार गर्छन्। व्यक्ति जो यो कुरा अस्वीकार गर्छ उ भ्रुटो शिक्षक अनि ख्रीष्टको शत्रु हो। ^८होशियारी होऊ ताकि पुरस्कार जुन हाम्रो परिश्रमबाट प्राप्त भएको छ त्यो गुमाउने छैनौ, तर तिमीले तिम्रो जम्मै पुरस्कार प्राप्त गर।

^९एउटा व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा मात्र अनुसरण गर्नुपर्छ। यदि व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा परिवर्तन गर्छ भने परमेश्वर त्यो व्यक्तिले पाउँदैन। तर यदि त्यस व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा अनुसरण गरिरहन्छ भने उसकोमा पिता अनि पुत्र दुवै हुन्छन्। ^{१०}यदि कुनै व्यक्ति यो शिक्षा बिना तिम्रोमा आँउछ भने तिम्रो घरमा उसलाई नलैजाऊ अथवा त्यसलाई स्वागत नगर। ^{११}यदि तिमीले उसलाई स्वागत गर्छौ भने तिमीले उसको कुकार्यमा सहयोग पुर्याइरहेको हुनेछौ।

^{१२}मैले तिमीलाई भन्ने कुरा धेरै छ। तर कागज अनि मसीको उपयोगमा म यो गर्न चाहँदैन। बरू म तिमीलाई भेट्न आउने आशा गर्छु अनि मुखा मुखी बात गर्छु। त्यसले हामीलाई अति आनन्दित तुल्याउँछ। ^{१३}तिम्रो बहिनीका बालकहरूले, जसलाई परमेश्वरले चुन्नु भएको छ, तिमीलाई अभिवादन पठाउँछन्।

यूहन्नाको तेस्रो पत्र

अग्रजप्रतिबाट:

मेरा प्यारा मित्र गायस, जसलाई सत्यमा म प्रेमगर्छु।

^२मेरा प्रिय मित्र, म जान्दछु तिमी आत्मिक रूपले असल गरिरहेछौ। यसर्थ म प्रार्थना गर्छु कि तिमीमा प्रत्येक कुरो असल भइरहोस् अनि तिप्रो स्वस्थ राम्रो रहोस। ^३ख्रीष्टमा विश्वास रहेका कोही भाईहरू आए अनि तिप्रो जीवनमा रहेको सत्य बताए। तिनीहरूले भने कि तिमीले सत्यको मार्ग अनुसरण गरिरहेका छौ। यसले मलाई अति आनन्दित तुल्यायो। ^४जब म मेरा नानीहरू सत्यको बाटोमा हिंडिरहेका छन् भन्ने सुन्छु त्यसले मलाई उच्चतम आनन्द दिन्छ।

^५मेरा प्रिय मित्र, तिमी ख्रीष्टमा रहेका भाईहरूलाई सहायता गरेर विश्वासीपन देखाइरहेछौ। तिमीले ती अपरिचित भाईहरूलाई पनि सहयोग गरिरहेछौ। ^६यी भाईहरूले तिप्रो प्रेमको बारेमा मण्डलीलाई भने। दया गरी तिनीहरूलाई आफ्नो यात्रा जारी राख्न सहयोग गरिदेऊ। तिनीहरूलाई यस्तो तरिकाले सहयोग गर जसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउनेछन्। ^७यी भाईहरू ख्रीष्टको सेवाको लागि यात्रामा गए। तिनीहरूले ती मानिसहरूबाट कुनै सहायता स्वीकार गरेनन् जो विश्वासीहरू होइनन्। ^८यसर्थ हामीले यस्ता भाईहरूलाई सहयोग प्रदान गर्नुपर्छ। जब हामी तिनीहरूलाई सहयोग गर्छौं, हामी सत्यको निमित्त तिनीहरूले गरेको कार्यमा सहभागी बन्छौं।

^९मैले मण्डलीलाई एउटा पत्र लेखें। तर डियोत्रिफसले हामी जे भन्छौ त्यो सुनि रहेको छैन। उ सदैव

तिनीहरूका नेता बन्न चाहन्छ। ^{१०}जब म आउँछु, डियोत्रिफसले के गरिरहेछ त्यसबारे भन्नेछु। उसले ढाँट्छ अनि हाम्रो निन्दा गर्छ। तर उसले यो भन्दा अभ धेरै गर्छ। उसले ती भाईहरूलाई सहायता गर्न अस्वीकार गर्छ। जसले ख्रीष्टको सेवा गरिरहेका छन्। उसले ती मानिसहरू जसले भाईहरूलाई सहयोग गर्न चहान्छन् तिनीहरूलाई पनि वाधा दिन्छ अनि मण्डली छाड्न वाध्य गराउँछ।

^{११}मेरा प्रिय मित्रहरू! जे नराम्रो छ त्यसको अनुसरण नगर, जे राम्रो छ त्यसको अनुसरण गर। व्यक्ति जसले जे राम्रो छ त्यो गर्छ भने उ परमेश्वरबाट आएको मानिस हो। तर कुनै एक जसले नराम्रो काम गर्छ त्यसले कहिल्यै पनि परमेश्वरलाई देखेको हुँदैन।

^{१२}सबै मानिसहरूले डेमेट्रियसको विषयमा असल कुराहरू गर्छन्। अनि त्यो सत्य तिनीहरूले भनेको कुरासित मिल्छ। हामी पनि उसको विषयमा असल कुरा गर्छौं। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि हामी जे भन्छौ त्यो सत्य हो।

^{१३}मेरो तिमीहरूलाई धेरै कुराहरू भन्ने इच्छा छ। तर म कलम अनि मसी यसको लागि उपयोग गर्न चाहन्छौं। ^{१४}म तिमीहरूसित चाँडै भेट्ने आशा गर्छु। तब हामी एक साथ बसेर मुखा मुखी बात गर्न सक्छौ। ^{१५}तिमीहरूमा शान्ति रहोस्। यहाँ भएका साथीहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन जनाएका छन्। त्यहाँ भएका मित्रहरू हरेकलाई हाम्रो अभिवादन सुनाइ दिनु।

यहूदाको पत्र

येशू मसीहका सेवक अनि याकूबका एक भाई, यहूदाबाट। ती सबै मानिसहरू प्रति जसलाई परमेश्वरद्वारा चुनिएका छन्। पिता परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्छन अनि तिमीहरू येशू ख्रीष्टको विश्वासमा सुरक्षित राखिएका छौ।

^३सम्पूर्ण कृपा, शान्ति अनि प्रेम तिमीहरूमा रहोस्।

खराब काम गर्ने मानिसहरूलाई परमेश्वरले दण्ड दिनेछन्।

^३प्रिय मित्रहरू, म तिमीहरूलाई हामी सबैले एकसाथ सहभोग गरिने उद्धारको बारेमा लेख्न खूबै इच्छुक थिए। तर तिमीहरूलाई अन्य विषयमा लेख्नु पर्ने खाँचो मैले अनुभव गरे। म तिमीहरूलाई परमेश्वरले उनको पवित्र मानिसहरूलाई प्रदान गरेको विश्वासको निमित्त कठिन संघर्ष गर्ने उत्साह प्रदान गर्न इच्छा गर्छु। परमेश्वरले यो विश्वास एकै पल्ट प्रदान गर्नुभयो अनि यो सबै समयको निमित्त प्रयाप्त भयो। ^४कोही मानिसहरू तिमीहरूको समूहमा सुदृक्क पसेका छन्। तिनीहरूले गरिहेका कुराको निमित्त दोषी ठहर्याई सकिएकोछ। धेरै अधि, अगमवक्ताहरूले तिनीहरूको विषयमा लेखेका थिए। तिनीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्। तिनीहरूले हाम्रा परमेश्वरको अनुग्रहलाई प्रत्येक तरहको पापकर्म गर्ने अनुमति पत्र बनाएका छन्। तिनीहरू हाम्रा एक मात्र मालिक एवं प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्छन्।

^५तिमीहरूले जानिसकेको कुराहरू तिमीहरूलाई स्मरण गराउनमा म सहायता गर्न चाहन्छु: याद गर कि प्रभुले मिस्त्रदेशबाट बाहिर ल्याएर उनका मानिसहरूलाई बँचाउनु भयो। तर उहाँले ती सबै मानिसहरूको संहार गर्नु भयो जसले विश्वास गरेनन्। ^६अनि याद गर, ती स्वर्गदूतहरूलाई जोसित अधिकार थियो तर उहाँले राख्नु भएन। तिनीहरूले आफ्नै घर त्याग गरे। यसर्थ प्रभुले ती स्वर्गदूतहरूलाई अन्धकारमा राख्नु भयो। तिनीहरूलाई सदा रहिरहने

बन्धनमा बाँध्नु भयो। उनले त्यो महान दिवसमा न्याय गर्नु तिनीहरूलाई राख्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई महान दिनमा न्याय गर्न राख्नु भयो।

^७सदोम अनि गमोरा नगरहरू अनि वरिपरिका अन्य शहरहरूलाई स्मरण गर। तिनीहरू पनि ती स्वर्गदूतहरू जस्तै हुन्। ती शहरहरू यौन-पाप अनि अप्राकृतिक आनन्द मनाइरहेका थिए। तिनीहरूले अनन्त जलनको दण्ड भोग्छन्। तिनीहरूको दण्ड हाम्रो निमित्त उदाहरण हो। ^८ती तिमीहरूका दलमा पस्ने मानिसहरू पनि त्यही अनुसरण गर्छन। तिनीहरूलाई तिनीहरूको सपनाले डोखाएको छ अनि तिनीहरूले स्वयंलाई अनैतिक पारेका छन्। तिनीहरू आफैलाई अनैतिक बनाउँछन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्छन अनि महिमामय स्वर्गदूतहरूको निन्दा गर्छन। ^९प्रमुख स्वर्गदूत मिखाएलले पनि यसो गरेनन्। मिखाएलले शैतान सँग मोशाको शरीर छ भन्ने कुरामा मानेन। तर मिखाएलले निन्दनीय वचनहरूले शैतानलाई गाली गर्ने आँट गरेनन्। यसकारण, मिखाएलले भने, "परमप्रभुले तिमीलाई दण्डित तुल्याउने छन्।" ^{१०}तर यी मानिसहरू जुन कुराहरू आफैले बुभेका छैनन् त्यस बारेमा निन्दनीय शब्दहरू प्रयोग गर्छन्। अनि तिनीहरूले जे बुझ्छन् बुद्धिद्वारा होइन तर लाटा विवेक अनि शून्य पशुले भैं बुझ्छन्। अनि यी कुराहरूद्वारा तिनीहरू ध्वंस हुन्छन्। ^{११}यो तिनीहरूका निमित्त अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ। यी मानिसहरूले कयिन हिँडेको मार्ग अनुसरण गरेका छन्। धन कमाउन तिनीहरूले बालाम हिँडेको बाटोमा हिँडिरहेका छन्। तिनीहरू परमेश्वरको विरोधमा कोरह भैं लड्छन्। यसर्थ कोरह भैं तिनीहरू पनि सड्छन्।

^{१२}यी मानिसहरू तिमीहरूको समूह भोजमा भएका फोहोर दागहरू जस्तै हुन। तिनीहरू तिमीहरूको भोजनमा साथ दिन्छन् अनि निर्भय साथ खान्छन्। तिनीहरू आफ्नै स्वार्थ केन्द्रित गोठालाहरू हुन। ती वृष्टिहीन मेघहरू

हुन्। हावाले तिनीहरूलाई चारैतिर उड़ाउँछ। तिनीहरू ती बृक्षहरू हुन् जुनले समयमा फल दिँदैन, अनि भूँडूबाट उखेलिन्छन्। यसरी तिनीहरू पूर्णरूपले मर्छन्।^{१३} तिनीहरू समुद्रका भयानक छाल जस्तै हुन्। छालले फिँज सृष्टि गर्छ। यी मानिसहरूले, छालले फिँज उत्पन्न गरे भँ लज्जापूर्ण कुराहरू गर्छन्। यी मानिसहरू ती ताराहरू जस्तै हुन् जो आकाशमा निरुद्देश्य घुम्छन्। तिनीहरूको निमित्त चुक भँ कालो ठाँउ सदैवको लागि राखिएको छ।

^{१४} आदमका सातौँ सन्तान हनोकले तिनीहरूको बारेमा यसो भनेका छन्: “हेर, परमप्रभु उनका हजारौँ हजारौँ पवित्र दूतहरूसँग आउँनु हुँदछ।^{१५} परमप्रभुले हरेक व्यक्तिको न्याय गर्नु हुनेछ। परमप्रभु सबै मानिसहरूको न्याय गर्न अनि जो परमेश्वरका विरुद्ध छन्, तिनीहरूलाई दण्ड दिन आउँनु हुँदछ। परमेश्वरले तिनीहरूले गरेको परमेश्वर विरोधी जम्मै कुराहरूको निमित्त तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनु हुनेछ। उहाँले यी पापीहरूलाई, जो परमेश्वरका विरुद्धमा जति कर्णकटु कुरा गरे ती सबैको निमित्त दण्ड दिनु हुनेछ।

^{१६} यी मानिसहरू सदैव विरोध जनाउँछन् अनि अरूको त्रुटि खोज्छन्। तिनीहरूले सदैव तिनीहरूले गर्न चाहेका कुकर्महरू गर्छन्। तिनीहरू आफ्नै गर्व गर्छन्। तिनीहरूले अन्य मानिसहरूको विषयमा राम्रो कुरा भन्नुको एउटा कारण तिनीहरू जे चाहन्छन् त्यो प्राप्त गर्नु हो।

चेतावनी अनि कर्तव्य

^{१७} प्रिय मित्रहरू, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका प्रेरितले के अगमवाणी गरेका छन्, याद गर।^{१८} प्रेरितले

तिमीहरूलाई भनेका थिए, “आखिरमा त्यहाँ मानिसहरू हुने छन् जो परमेश्वर बारे आक्षेप गर्नेछन्। तिनीहरूले आफ्नो इच्छा पुरा गर्न अनि परमेश्वर विरुद्धका कुराहरू गर्नेछन्।^{१९} यी मानिसहरू नै हुन्, जसले तिमीहरूलाई विभाजन गर्छन्। यी मानिसहरू तिनीहरूका पापमय आत्माले खोजेको मात्र गर्छन्। तिनीहरूको आत्मा हुँदैन।

^{२०} तर प्रिय मित्रहरू, तिमीहरू स्वयंलाई ढूढ तुल्याउनका निमित्त तिमीहरूका अति पवित्र विश्वास उपयोग गर। पवित्र आत्मासित प्रार्थना गर।^{२१} तिमीहरू स्वयंलाई परमेश्वरको प्रेममा राख। तिमीहरूलाई सदाको निमित्त जीवन प्रदान गर्न उनका कृपा सहित प्रभु येशू ख्रीष्टको प्रतीक्षा गर।

^{२२} जो मानिसहरू सन्देह गर्छन तिनीहरूलाई दया देखाऊ। तिमीहरूले कोही मानिसहरूलाई बँचाउनु आवश्यक छ।^{२३} तिमीहरू तिनीहरूलाई आगोबाट खोस। तर खुबै सावधान बन जब तिमी अन्य मानिसहरूलाई सहायता गर्छौँ। तिनीहरूका वस्त्र समेतलाई घृणागर जुन पापले फोहोर भएका छन्।

परमेश्वरको स्तुति गर

^{२४} परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई पतन हुनबाट सहयोग गर्न योग्य हुनुहुन्छ। कुनै दोष अनि महा आनन्द बिनै उहाँको महिमामय उपस्थिति अधि तिमीलाई ल्याउन योग्य हुनुहुन्छ।^{२५} उनी एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हामीलाई बचाउनु सक्नु हुन्छ। सबै बितेका समय, अहिले, अनि सदा सर्वदा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट मार्फत महिमा, महानता, शक्ति अनि अधिकार उहाँका साथ रहून्। आम्नि।

यूहन्नालाई भएको प्रकाश

यूहन्ना यस पुस्तकको विषयमा भन्छन्

१ यो येशू ख्रीष्टको अभिव्यक्ति हो। परमेश्वरले येशूलाई यी कुराहरू, अब चौँडै जे घटनेवाला छ सो उनका सेवकहरूलाई दर्शाउनका निम्ति, प्रदान गरे। ख्रीष्टले आफ्ना सेवक यूहन्नालाई यी कुराहरू दर्शाउनका निम्ति आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनु भयो।^२ यूहन्नाले आफूले देखेका कुरा भने। यही सत्य हो कि येशू ख्रीष्टले तिनीलाई भन्नु भयो अनि यो परमेश्वरको सन्देश हो।^३ त्यो व्यक्ति धन्य हो जसले यो पढिरहेको छ अनि तिनीहरू धन्य हुन जो यी अगमवाणीको शब्दहरू सुन्दछन् र यही अनुसार कामहरू गरिरहेका छन्। किनभने धेरै समय बाँकी छैन।

यूहन्ना येशूका सन्देशहरू मण्डलीहरूलाई लेख्छन्

^४ यूहन्नाबाट,

एशिया प्रान्तका सात ओटा मण्डलीहरू प्रति:

अनुग्रह अनि शान्ति रहोस् तिमीहरूलाई उनी उहाँद्वारा जो अहिले छन्, जो सदैव थिए, अनि जो आउँदैछन्, अनि उहाँको सिँहासन अधिका सात आत्माहरूद्वारा^५ अनि विश्वासी साक्षी येशू ख्रीष्टद्वारा। मृत्युबाट बौराइएका उहाँ पहिलो हुनुहुन्छ। येशू पृथ्वीका राजाहरूका शासक हुनुहुन्छ।

येशू नै एकजना हुनुहुन्छ जसले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ र हाम्रो पापबाट आफ्नो रगतले स्वतन्त्र तुल्याउनु भयो।^६ येशूले हामीलाई एउटा राज्यमा परिणत गर्नु भयो। उहाँले आफ्नो पिताको सेवाको लागि हामीलाई पूजाहारीहरू बनाउनु भयो। सदाको निम्ति येशूमा महिमा अनि शक्ति रहिरहोस्। आमिन।

^७ हेर, येशू मेघहरूमा आँउदै हुनुहुन्छ। उहाँलाई सबै मानिसहरूले, ती मानिसहरू जसले उनलाई घाँचेका थिए तिनीहरूले पनि देख्नेछन्। उहाँको कारणले पृथ्वीका

सम्पूर्ण मानिसहरू जोडले कराउनेछन्। यो सत्य हो, यो घट्ने छ। आमिन।

^८ प्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म अल्फा अनि ओमेगा* हुँ। म नै एक हुँ जो अहिले छ, जो सदैव थियो अनि जो आउँदै हुनुहुन्छ। म सर्व शक्तिमान हुँ।”

^९ म यूहन्ना हुँ अनि म तिमीहरूको भाइ जो कष्टमा, राज्यमा अनि धैर्यपूर्वकको सहनशीलतामा सहभागिता गर्छ। म पत्मास टापूमा थिएँ किनभने म परमेश्वरको सन्देश अनि येशूको सत्य प्रति विश्वासी थिएँ।^{१०} परमप्रभुको दिनमा आत्माले मलाई अधिकारमा लियो। मैले मेरो पछि एक ठूलो आवाज सुने। त्यो तुरहीको आवाज जस्तो सुनियो।^{११} त्यो आवाजले भन्यो, “तिमीले जे देखेछौ एउटा पुस्तकमा लेख अनि त्यसलाई सात मण्डलीहरूमा: एफिसस, स्मर्ना, पगामिम, थिआटायरा, सार्डिस, फिलाडेल्फिया अनि लाओडिसियामा यो पत्र पठाऊ।”

^{१२} को हो जो मसित बात गर्दैछ भनी हेर्न म पछि फर्केँ। जब म फर्किँएँ, मैले सुनका सातवटा दीप-दानी देखे।^{१३} मैले ती दीप-दानी माभ्रमा कसैलाई देखेँ जो “मानिसको पुत्र” जस्तै थिए। तिनी खुट्टा छुने एक लामो पोशाक लगाइरहेका थिए। तिनको छाती वरिपरि सुनौलो पेटे बाँधिएको थियो।^{१४} तिनको शिर अनि केश हिउँको ऊन जस्तो सेतो थियो। तिनका आँखा आगोको ज्वाला जस्तो थियो।^{१५} तिनका पाउहरू भट्टीमा चम्किरहेको काँसा जस्तो थियो। तिनको आवाज बाढी आएको समयको छालको जस्तो थियो।^{१६} तिनको हातमा सातवटा ताराहरू थिए। एउटा दुई पट्टि धार भएको लाग्ने तरवार तिनको मुखबाट निस्कियो। तिनको अनुहार सर्वाधिक चम्किलो हुने समयमा चम्केको सूर्य जस्तै देखिन्थ्यो।^{१७} जब मैले उहाँलाई देखेँ, म एक मरेको व्यक्ति जस्तै

अल्फा, ओमेगा ग्रीक वर्णमालाको पहिलो अनि अन्तिम अक्षरहरू जसको अर्थ शुरु अनि अन्त।

तिनको गोडामा परें। उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममा राखे अनि भने, “भयभीत नहोऊ। म आदि अनि अन्त हुँ।^{१८} म नै एक हुँ जो बाँचेको छ। डर छेरूवा नबन। म नै आदि अनि अन्त हुँ। एक जो जीवित छ म नै हुँ। म मरेको थिए। तर हेर, म सदा-सर्वदाको लागि जीवित छु। अनि मसँग मृत्यु र पातालको साँचो छ।^{१९} यसर्थ तिमीले जो देख्यौ लेख। ती लेख जो भइरहेको छ, अनि जो पछि भविष्यमा के हुनेवाला छ।

^{२०}तिमीले मेरो दाहिने हातमा देखेका सातवटा ताराहरू अनि तिमीले देखेका सातवटा सुनौलो दीप-दानीहरूको गुप्त अर्थ यस्तो छ। ती सातवटा दीप-दानीहरू सातवटा मण्डलीहरू हुन्। ती सातवटा ताराहरू सातवटा मण्डलीका स्वर्गदूतहरू हुन्।

एफिससको मण्डलीलाई येशूको पत्र

२ “एफिससको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“तिनी जसले आफ्नो दाहिने हातमा सातवटा ताराहरू लिएका छन् अनि सातवटा सुनौलो दीप-दानी माझ हिँडेछन्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेका छन्।^३ मलाई तिमीहरूको कार्य, कठिन परिश्रम र धैर्य थाहा छ अनि थाहा छ कि तिमीहरूलाई दुष्ट मानिसहरू सहन असम्भव हुन्छ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई जो आफै प्रेरितहरू हौं भन्ने दावी गर्छन, जाँचेका छौ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई भूटो पायौ।^४ तिमीहरूले लगातार कोशिश गरिरह्यौ। तिमीहरूले मेरो नाउँका निमित्त दुःख-कष्ट सह्यौ अनि तिमीहरू यसो गर्नुमा थकित भएनौ।

^५“तर तिमीहरूको विरुद्ध मेरो यस्तो कुरो छ: तिमीहरूसित शुरूमा भएको प्रेम तिमीहरूले त्यागेका छौ।^६ यसर्थ याद राख, तिमीहरूको पतन हुन अघि तिमीहरू कहाँ थियौ। तिमीहरूको हृदय परिवर्तन गर अनि तिमीहरूले पहिला गरेका कुराहरू गर। यदि तिमीहरू परिवर्तन भएनौ भने, म तिमीहरू कहाँ आउनेछु। म दीप-दानी त्यसको स्थानबाट हटाउनेछु।^७ तर तिमीहरूको पक्षमा केही छ, तिमीहरू निकोलाइहरूले* गरेका कुरा तिसकार गछौं। तिनीहरूले जे गर्छन् त्यो म पनि घृणा गर्छु।

^८उ जसले सुन्छ आत्माले के भन्छ मण्डलीहरूले सुन्नु पर्छ। त्यो व्यक्ति जसले विजय प्राप्त गर्छ, म

उसलाई जीवनरूपी रूखको फल खाने अधिकार दिन्छु। यो रूख परमेश्वरको बगैचामा छ।

स्मर्नाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^९“स्मर्नाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“तिनी एक जो आदि अनि अन्त हुन् तिमीहरूलाई यो कुरा भन्दैछन्। उनी नै एक हुन जो मरे अनि फेरि मृत्युबाट जीवनमा फर्की आए।^{१०} मलाई तिमीहरूको कष्ट थाहा छ। अनि मलाई थाहा छ कि तिमीहरू निर्धन छौ। तर वास्तवमा तिमीहरू धनवान छौ। कोही मानिसहरूले तिमीहरूको विरोधमा भनेको नरात्रा कुराहरू मलाई थाहा छ। तिनीहरू दावी गर्छन कि तिनीहरू यहूदीहरू हुन्। तर तिनीहरू साँचो यहूदीहरू होइनन्। तिनीहरू शैतानको सभाघर हुन्।^{११} तिमीहरूले पाउने कष्टहरूमा भयभीत नबन। म तिमीहरूलाई भन्दछु, शैतानले तिमीहरू मध्ये कसैलाई कैदखानामा परीक्षा लिनको निमित्त हाल्नेछ। तिमीहरूले दशै दिनसम्म यातना भोग्नेछौ। तिमीहरूले जीवनको मूल्य चुकाउनु परे पनि विश्वासी भई रहन्। यदि तिमीहरू विश्वासी रह्यौ भने, म तिमीहरूलाई जीवनको मुकुट प्रदान गर्नेछु।

^{१२}“जसले सुन्न सक्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भनिरहेको छ, सुन्नु पर्छ। जसले विजय प्राप्त गर्छ उसलाई दोस्रो मृत्युले चोट पुर्‍याउने छैन।

पगामिमको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{१३}“पगामिमको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“जोसित लाग्ने दुइधारे तरवार छ, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेछन्।^{१४} मलाई थाहा छ तिमीहरू कहाँ बस्छौ। तिमीहरू त्यहाँ बस्छौ जहाँ शैतानको आफ्नो सिंहासन छ। तर तिमीहरू म प्रति विश्वासी छौ। तिमीहरूले एन्टिपासको समयमा पनि म प्रतिको विश्वास बारे भन्न अस्वीकार गरेनौ। एन्टिपास मेरा विश्वासी साक्षी थिए जसलाई तिमीहरूको नगरमा मारियो। तिमीहरूको नगर त्यही हो जहाँ शैतान बस्छ।

^{१५}“तर तिमीहरू विरुद्ध मेरो केही कुराहरू छ: तिमीहरूको समुदायमा केही मानिसहरू छन् जो बालामको शिक्षा पालन गर्छन्। इज्राएलका मानिसहरूलाई मूर्ति अघि चढाइएका बलि खानु र यौन पाप गर्नु प्रलोभित पार्नु बालामले बालकलाई सिकाए।^{१६} तिमीहरूको सम्प्रदायमा पनि यस्तै छ। तिमीहरूमाभ निकोलाइट्सको

शिक्षा अनुशरण गर्ने मानिसहरू छन्।^{१६} यसर्थ तिमीहरूको हृदय परिवर्तन गर। यदि तिमीहरू परिवर्तन भएनौ भने, मेरो मुखबाट निस्कने तरवार लिएर ती मानिसहरूसँग लड्न म चाँडै तिमीहरू भएकोमा आउनेछु।

^{१७}“जसले सुन्नु सक्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्दैछ सुन्नु पर्छ।

“म त्यस विजयलाई प्राप्त गर्ने हरेक व्यक्तिलाई लुकाई राखेको मन्ना दिनेछु। म त्यस व्यक्तिलाई सेतो पत्थर पनि दिनेछु। यो पत्थरमा नयाँ नाउँ लेखिएको छ। त्यो व्यक्तिले जसले मात्र त्यो पत्थर पाउँछ, त्यो नयाँ नाम जान्नेछ।

थिआटीराको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{१८}“थिआटीराको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“परमेश्वरका पुत्रले यी कुराहरू भनिरहेका छन्। उनी नै एक हुन जसको आँखा आगो जस्तै जल्दैछ अनि पाउ चम्किलो काँसा जस्ता छन्। उनले तिमीहरूलाई जे भन्छन्, त्यो यस्तो छ: ^{१९}तिमीहरूले के गरेका छौ मलाई थाहा छ। म तिमीहरूको प्रेम, विश्वास, सेवा अनि धीरजको बारेमा जान्दछु। मलाई थाहा छ तिमीहरूले अहिले शुरुमा जे गरेका थियौ त्यो भन्दा अधिक गर्दैछौ। ^{२०}तर तिमीहरू विरुद्ध मेरो यस्तो छ: तिमीहरूले जिजेबेल नाउँकी स्त्रीलाई उसले चाहेको कुरा गर्न दियौ। उसले दावी गर्छ कि उ एक अगमवक्ता हो। तर उसले मेरा मानिसहरूलाई आफ्ना शिक्षाद्वारा टाढा लगेरहेकी छे। जिजेबेलले मेरा मानिसहरूलाई यौन पाप गर्न अनि मूर्तिहरू अघि अर्पण गरेको खाद्य पदार्थ खान अग्रसर पारिरहेकी छे। ^{२१}मैले उसलाई आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्ने अनि आफ्नो पापदेखि मुक्त हुने मौका दिएको छु। तर उ परिवर्तन हुन चाहँदैन। ^{२२}अनि, यसर्थ म उसलाई यातना शैल्यामा राखे छु। अनि सबै मानिसहरू, जो उसित यौन पाप गर्छन, तिमीहरूले साहै कष्ट भोग्नेछन् यदि उसको दुष्ट जीवन शैली अनुशरण गर्न नछोडे। ^{२३}म उसको अनुयायीहरूलाई पनि मार्ने छु। अनि सबै मण्डलीहरूले, म नै एक हुँ जसले मानिसहरूका मन औ हृदय जान्दछ। अनि म तिमीहरूको कर्म अनुसार जे दाम पाउँछौ, दिनेछु।

^{२४}“तर थिआटीराका तिमीहरू जस्ता अन्य मानिसहरूले उसको शिक्षा स्वीकार गरेका छैनन्। तिमीहरूले ती कुराहरू जानेका छैनौ जुन तिनीहरू शैतानको गहन

रहस्य भनी दावी गर्छन। म तिमीहरूलाई जे भन्छु त्यो यो हो: म तिमीहरू माथि अरू भारी लडाउने छैन। ^{२५}म नआए सम्म तिमीहरू यही तरिकामा बस।

^{२६}“जसले विजय प्राप्त गर्छ अनि अन्तिम सम्म मैले चाहेका कुराहरू गरिरहन्छ म ती प्रत्येक त्यसलाई राष्ट्रहरूमाथि अधिकार दिनेछु:

^{२७} ‘उसले तिनीहरूमाथि अत्यन्तै कडा शासन चलाउनेछ। उसले त्यसलाई फुटेको माटाका भाँडाहरू जस्तै टुक्रा पार्नेछ।’

भजनसंग्रह २:९

^{२८}जस्तो मैले मेरा पिताबाट अधिकार पाएँ, म त्यस व्यक्तिलाई दिनेछु, म त्यस व्यक्तिलाई प्रातः तारा पनि दिनेछु। ^{२९}हरेक व्यक्ति जसले यी कुराहरू सुन्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भन्छ त्यो पनि सुन्नु पर्छ।

सार्डिसको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{३०}“सार्डिसको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

^{३१}“उनी जसकोमा सात आत्माहरू अनि सात ताराहरू छन् तिमीहरूलाई यस्तो भनिरहेका छन्: तिमीहरूले गर्दै गरेका कुरा मलाई थाहा छ। मानिसहरूले भन्दछन् कि तिमीहरू जीवित छौ। तर वास्तवमा तिमीहरू मृत हो। ^{३२}उठ! जब तिमीहरूसित केही शेष छ, सम्पूर्ण रूपले मर्न भन्दा स्वयंलाई बलियो तुल्याऊ। मैले यो थाहा पाएँ कि तिमीहरूको कार्यहरू परमेश्वरले इच्छा गरे झैं भएन। ^{३३}यसर्थ तिमीहरूले जे प्राप्त गरेका छौ अनि जुन तरिकाले सुन्थौ त्यो याद राख त्यसको पालन गर। तिमीहरूको हृदय अनि जीवनलाई परिवर्तन गर। तिमीहरू व्युँझी उठने पर्छ नत्र म तिमीहरूकहाँ आउने छु अनि चोरले जस्तै आश्चर्य चकित तुल्याउने छु। म कहिले आउने छु त्यो तिमीहरूले थाहा पाउने छैनौ। ^{३४}तर सार्डिसको तिमीहरूसित तिमीहरूको समूहमा कोही मानिसहरू छन् जसले तिनीहरू स्वयंलाई स्वच्छ राखेका छन्। ती मानिसहरू मसित हिँड्नेछन्। तिनीहरूले सेतो बस्त्र पहिरिने छन् किनभने तिनीहरू त्यसको योग्य छन्। ^{३५}हरेक व्यक्ति जसले विजय प्राप्त गर्छ, यी मानिसहरूले जस्तै सेतो बस्त्र लाउनेछ। म त्यस व्यक्तिको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट हटाउने छैन। म दावी गर्नेछु कि उ

मेरो हो। म यो कुरा मेरा पिता अनि उनका स्वर्गदूतहरूको समक्ष भन्नेछु।^६ हरेक व्यक्ति जसले यी कुराहरू सुन्छ आत्माले मण्डलीहरूलाई जे भनिरहेको छ उसले त्यो सन्नुपर्छ।

फिलाडेल्फियाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^७“फिलाडेल्फियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेखः “उहाँ जो पवित्र अनि सत्य छन्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्छन्। उनीसित दाऊदको चाबी छ। जब उनले केही खोल्छन् कसैले त्यसलाई बन्द गर्न सक्तैन। अनि यदि उहाँले केही बन्द गरे, कसैले खोल्न सक्तैन।^८ मलाई तिमीहरूले गरेका कुराहरू थाहा छ। मैले तिमीहरूको समक्ष ढोका खुला राखेको छु। कुनै व्यक्तिले त्यसलाई बन्द गर्न सक्तैन। तिमीहरूको शक्ति सीमित छ भनी मलाई थाहा छ। तर तिमीहरूले मेरो उपदेश अनुशरण गरेका छौ। मेरो नाउँ उच्चारण गर्न तिमीहरू डराएका थिएनौ।^९ सुन, त्यहाँ एक सभाघर छ जो शैतानको हो। तिनीहरू दावी गर्छन कि तिनीहरू यहूदीहरू हुन् तर भ्रूटो हो। तिनीहरू साँचो यहूदीहरू होइनन्। म तिनीहरूलाई तिमीहरू समक्ष आउन अनि तिमीहरूको अधि झुक्नु वाध्य गराउँछु। तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछन् कि मैले प्रेम गरेका मानिसहरू तिमीहरू नै हौं।^{१०} तिमीहरूले धैर्यपूर्वक मेरो आदेश अनुशरण गर्खौ। यसर्थ म तिमीहरूलाई दुःख कष्टको समयमा रक्षा गर्नेछु जो सम्पूर्ण संसारको निमित्त आउनेछ। यो दुःख कष्टले पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई जाँच गर्नेछ।

^{११}“म चाँडै आउँदैछु। तिमीहरू अहिले कै स्थितिमा बस। तब कुनै पनि व्यक्तिले तिमीहरूको मुकुट खोस्ने छैन।^{१२} व्यक्ति जसले विजय प्राप्त गर्छ उसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरको स्तम्भ बनाउनेछु। त्यस व्यक्तिले फेरि कहिल्यै पनि परमेश्वरको मन्दिर छोड्नु पर्नेछैन। म मेरा परमेश्वरको नाउँ अनि मेरा परमेश्वरको नगरको नाउँ त्यस व्यक्तिलाे लेख्नेछु। त्यो नगर नयाँ येरूशलेम हो जुन स्वर्गद्वारा तल झरिरहेको छ। म मेरो नयाँ नाउँ पनि त्यस व्यक्तिलाे लेखिदिनेछु।^{१३} त्यो व्यक्ति जसले यी कुराहरू सुन्छन् मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भनिरहेको छ त्यो सन्नु पर्छ।

लाउडिसियाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{१४}“लाउडिसियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेखः

“आमिन* एक हुन जसले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेका छन्। उनी विश्वासी अनि साँचो साक्षी हुन्। उनी परमेश्वरको सम्पूर्ण सृष्टिका शासक हुन्। उनी यसो भन्छन्ः^{१५} तिमीहरूले जे गर्छौं म जान्दछु। तिमीहरू न तातो छौ वा न चिसो। म इच्छा गर्छु, तिमीहरू न तातो होऊ न चिसो होऊ।^{१६} तर तिमीहरू केवल मन-तातो छौ, न तातो न चिसो। यसर्थ मेरो मुखबाट म तिमीहरूलाई उगेल्न तयार छु।^{१७} तिमीहरू दावी गर्छौ तिमीहरू धनवान छौ। तिमीहरू सोच्छौ तिमीहरू सम्पत्तिवान भयौ अनि केही कुरा चाहिँदैन। तर तिमीहरू जान्दैनौ कि तिमीहरू वास्तवमा भयानक, दयनीय, गरीब, अन्धा अनि नग्न छौ।^{१८} म तिमीहरूलाई आगोमा शुद्ध पारिएको सुन मेरोबाट किन्ने सल्लाह दिन्छु। तब तिमीहरू साँच्चै धनवान हुन सक्ने छौ। म तिमीहरूलाई यो भन्दैछु। तिमीहरूको लज्जास्पद औ नग्नता ढाक्नु सेतो बस्त्र मबाट किन, अनि आँखामा लाउने औषधि किन। तब तिमीहरू साँच्चै देख्न सक्नेछौ।

^{१९}“जसलाई म प्रेम गर्छु म सच्याउँछु अनि अनुशासित पार्छु तिमीहरूलाई यसर्थ सके सम्म चेष्टा गर। तिमीहरूको हृदय अनि जीवनलाई परिवर्तन गर।^{२०} म यहाँ छु! म ढोकामा उभिन्छु अनि ढकढकाउँछु। यदि कुनै व्यक्तिले मेरो स्वर सुन्छ अनि ढोका खोल्छ, भने म भित्र पर्नेछु अनि म तिनीसँग भोजन गर्नेछु। अनि उसले मसित भोजन गर्नेछ।

^{२१}“म हरेक व्यक्तिलाई, जसले विजय प्राप्त गर्छ, मेरो सिंहासनमा मसित बस्न अधिकार दिनेछु। त्यसरी मैले विजय प्राप्त गरे अनि मेरो उनीसित उनको सिंहासनमा बसें।^{२२} प्रत्येक व्यक्ति, जसले यी कुराहरू सुन्छ, मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भनिरहेछ, त्यो सन्नु पर्छ।”

यहूनाले स्वर्ग देखे

✪ तब मैले हेरेँ अनि मेरो अगाडी स्वर्गमा एउटा ढोका खोलिएको थियो। अनि मैले लयी आवाज सुनेँ जो मैले अधि सुनेको थिएँ। त्यो आवाज तुरहीको आवाज जस्तो थियो। त्यो स्वरले भन्यो, “यहाँ माथि आऊ, अनि म तिमीलाई यसपछि के हुनु पर्छ त्यो देखाउने छु।”^२ तब आत्माले मलाई नियन्त्रणमा लियो। स्वर्गमा

आमिन यहाँ येशूको नाम जस्तो प्रयोग गरिएको छ, यसको अर्थ केही सत्य छ भनी एकदमै मान्नु।

मेरो अधि एउटा सिंहासन थियो। त्यस सिंहासनमा कोही बसिरहेको थियो। ^३उनी एक जो सिंहासनमा बसेका थिए, मुल्यवान पत्थर-जास्पर अनि गोमेद जस्तै देखिन्थे। सिंहासनको वरिपरि पन्ना जस्तै स्पष्ट रङ्ग सहितको इन्द्र-धनुष थियो। ^४सिंहासनको वरिपरि चौबीसवटा अन्य सिंहासनहरू थिए। ती चौबीस सिंहासनमा चौबीस जना अग्रजहरू बसिरहेका थिए। ती अग्रजहरू सेतो लुगामा थिए अनि तिनीहरूका शिरमा सुनको मुकुट थियो। ^५सिंहासनबाट बिजुली चम्किरहेथ्यो अनि गङ्गाङ्ग गुड्डको आवाज आइरहेको थियो। सिंहासनको अधि सातवटा दीप बलिरहेका थिए। ती दीपहरू परमेश्वरका सातवटा आत्माहरू हुन्। ^६सिंहासनको अधि काँचका समुद्र झैं केही थियो। त्यो स्फटिक जस्तै स्वच्छ थियो।

सिंहासनको सामुने अनि प्रत्येक छेउमा चारवटा सजीव बस्तु थिए। ती सजीव बस्तुहरूका अघाडि, पछाडि सम्पूर्ण शरीर भरी आँखाहरू थिए। ^७पहिलो सजीव बस्तु सिंह जस्तै थियो। दोस्रो गाई जस्तै थियो। तेस्रोको अनुहार मान्छेको अनुहार जस्तै थियो। चौथो उडिरहेको गरुड जस्तो थियो। ^८यी प्रत्येक चार सजीव बस्तुहरूका छः वटा पखेटाहरू थिए। यी सजीव बस्तुहरूका शरीर भरी, भित्र अनि बाहिर आँखाहरूले भरिएका थिए। तिनीहरू यसो भनिरहन दिन रात रोकिएन्न्:

“पवित्र, पवित्र, परमप्रभु परमेश्वर पवित्र छन्, सर्व शक्तिवान छन्। उनी सर्वदा थिए, उनी छन् अनि उनी आउँदैछन्।”

^९यी सजीव बस्तुहरूले त्यहाँ “एक” जो सिंहासनमा थिए, तिनलाई महिमा, सम्मान अनि धन्यवाद अर्पण गर्छन्। उनी एक छन् जो सदासर्वदा रही रहन्छन्। अनि हरेक समय ती जीवित बस्तुहरू यसो गर्छन्, ^{१०}ती चौबीस जना अग्रजहरू उनी एक जो सिंहासनमा बस्छन्, उनको अधि शिर झुकाउँछन्। जो सदा सर्वदा जीवित रहन्छन्, अग्रजहरू उनलाई पूजा गर्छन्। अग्रजहरू आफ्ना मुकुट सिंहासन मुनि राख्छन् अनि भन्छन्:

^{११} “हाम्रा परमप्रभु अनि परमेश्वर। तँपाईंलाई महिमा, सम्मान अनि शक्ति प्राप्त गर्न योग्य छौं। तँपाईंले सबै बस्तुहरू सृष्टि गर्नु भयो। हरेक बस्तुको अस्तित्व छ अनि ती सृष्टि भएका

छन्, किनभने तँपाईंले यस्तो चहानु भएको छ।”

^५ तब मैले जो सिंहासनमा विराजमान थिए तिनको दाहिने हातमा एक मूठा बेहेको चर्म पत्र देखें। त्यो बेहेको पत्रको दुवै पट्टि केही लेखिएको थियो। त्यो बेहिएको पत्र सातवटा मोहरले बन्द गरिएको थियो। ^२अनि मैले एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई देखें। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा भन्यो, “यसको मोहर फुटाएर यो बेहिएको चर्मपत्र खोल्नु योग्य को छ?” ^३तर स्वर्गमा वा पृथ्वी वा पृथ्वी मुनि कोही पनि थिएन जसले त्यो बेहिएको चर्म-पत्र खोल्न वा भित्र हेर्न सक्थ्यो। ^४म साहै रोएँ किनभने त्यो बेहिएको चर्मपत्र खोल्ने वा हेर्ने कोही थिएन। ^५तर अग्रजहरू मध्ये एक जनाले मलाई भने, “नरोऊ! यहूदाका परिवार समूहबाट सिंहले विजय प्राप्त गर्‍यो। उनी दाऊदका सन्तान हुन्। उनी त्यो बेहिएको चर्मपत्र अनि त्यसका सातवटा मोहर खोल्न उपयुक्त छन्।”

^६तब मैले ती चार सजीव बस्तुहरू अग्रजहरूले वरिपरि घेरिएको सिंहासनको अगाडी एउटा भेंडाको पाठा उभिरहेका देखें। त्यो भेंडाको पाठा मारिएको जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको सातवटा सिङ्ग अनि सातवटा आँखाहरू थिए, यी परमेश्वरका सात-आत्माहरू हुन् जो सम्पूर्ण संसारमा पठाइएका थिए। ^७त्यो भेंडाको पाठो आयो अनि जो सिंहासनमा बसिरहेका थिए तिनको दाहिने हातबाट त्यो बेहिएको पत्र लियो। ^८जब भेंडाको पाठोले त्यो बेहिएको पत्र लियो ती चार सजीव पशुहरू अनि चौबीस जना अग्रजहरूले भेंडाको पाठोको समक्ष निहुरिए। तिनीहरू प्रत्येकसित वीणा अनि सुनौलो धूप-दानी थियो। यी सुनौलो धूप पात्रहरू परमेश्वरका पवित्र-मानिसहरूको प्रार्थना हुन्। ^९अनि तिनीहरू सबैले भेंडाको पाठा प्रति एउटा नयाँ गीत गाए:

“तिमी त्यो बेहिएको चर्मपत्र लिन अनि त्यसको मोहर खोल्न योग्य छौ, किनभने तिमी मारिएको थियौ। अनि, तिम्रो रगतद्वारा तिमिले परमेश्वरका निमित्त हरेक जाति, भाषा, मानिसका कूल अनि राष्ट्रबाट मानिसहरूलाई किन्यौ।

^{१०} यी मानिसहरूलाई तिमिले राज्यको रूप दियौ अनि, तिमिले यी मानिसहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका

निमित्त पूजाहारीहरू बनायौ। अनि तिनीहरूले पृथ्वी माथि शासन गर्ने छन्।”

^{११}तब मैले हेरे, अनि मैले धेरै स्वर्गदूतहरूको आवाज सुनें। ती स्वर्गदूतहरू सिंहासनको, ती चार सजीव वस्तुहरूको, अनि ती अग्रजहरूको वरिपरि थिए। त्यहाँ हजारौं स्वर्गदूतहरू थिए-त्यहाँ दशहजार स्वर्गदूतहरू थिए। ^{१२}ती स्वर्गदूतहरूले ठूलो स्वरमा भने:

“त्यो भैंडाको पाठा जसलाई मारियो, योग्यको छ शक्ति, सम्पत्ति, ज्ञान अनि पराक्रम, सम्मान, महिमा अनि प्रशंसा पाउन।”

^{१३}तब मैले स्वर्गमा भएका, पृथ्वीमा भएका, पृथ्वी मुनि भएका अनि सागरमा भएका हरेक सजीव वस्तुहरूबाट भन्दै गरेको सुनें। मैले यी स्थानहरूका हरेक वस्तुबाट सुने। मैले तिनीहरू सबैले यो भनेको सुनें:

“उहाँ एक, जो सिंहासनमा बसेका छन्, उहाँ अनि भैंडाको पाठा प्रति सम्पूर्ण स्तुति अनि सम्मान अनि गौरव अनि शक्ति सदा सर्वदा रहून्।”

^{१४}ती चार सजीव वस्तुहरूले भने, “आमिन!” अनि अग्रजहरूले घुँडा टेके अनि पूजा गरे।

६ तब, भैंडाको पाठाले सातवटा मोहर मध्ये पहिलो मोहर खोलेको बेला मैले हेरेँ। मैले ती चार सजीव वस्तुहरू मध्ये एक वस्तु गर्जन भएको जस्तै आवाजमा बोलेको सुने, “आऊ।” ^२मैले देखेँ अनि त्यहाँ मेरो अघि एउटा सेतो घोडा थियो। घोड सवारको धनु थियो। घोड सवारलाई मुकुट प्रदान गरियो। अनि तिनी विजेता झैं अझ विजय हासिल गर्न अघि बढे।

^३भैंडाको पाठाले दोस्रो मोहर खोल्यो। तब मैले दोस्रो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें। ^४तब अर्को घोडा बाहिर आयो। त्यो रातो घोडा थियो। त्यो घोड सवारलाई पृथ्वीदेखि शान्ति उठाएर लाने अनि मानिसहरूलाई एक अर्कामा हत्या गराउने अधिकार प्रदान गरियो। त्यस घोड सवारलाई एक विशाल तरवार दिइयो।

^५त्यो भैंडाको पाठाले तेस्रो मोहर खोल्यो। तब मैले तेस्रो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें। मैले हेरे,

अनि त्यहाँ कालो घोडा थियो। घोड सवारले आफ्नो हातमा एक जोर तराजु लिएको थियो। ^६तब मैले केही आवाज जस्तै सुनें। त्यो स्वर ती चार सजीव वस्तुहरू भएको स्थानबाट आएको थियो। त्यो आवाजले भन्यो, “एक दिनको परिश्रमिक एक किलो गहुँ अनि एक दिनको परिश्रमिक तीन किलो जौ, तर तेल अनि दाखरस नष्ट नपर्नु।”

^७त्यो भैंडाको पाठाले चौथो मोहर खोल्यो। तब मैले चौथो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुने। ^८मैले हेरेँ अनि त्यहाँ मेरो अघि पहेंलो रङ्गको घोडा थियो। त्यो घोडसवार मृत्यु थियो। उसको पछि पाताल लोकले पछ्याइरहेथ्यो। तिनीहरूलाई एक-चौथाइ पृथ्वी-माथि र तरवार, अकाल, महामारी अनि पृथ्वीका जङ्गली पशुहरूद्वारा मानिसहरूलाई मार्ने अधिकार दिइएको थियो।

^९त्यो भैंडाको पाठाले पाँचौं मोहर खोल्यो। तब मैले वेदी मुनि केही आत्माहरू देखेँ। ती आत्माहरू ती मारिएका मानिसहरूको थियो किनभने तिनीहरू परमेश्वरको सन्देश अनि तिनीहरूले प्राप्त गरेका सत्य प्रति विश्वासी थिए। ^{१०}यी आत्माहरूले ठूलो स्वरमा कराए, “पवित्र अनि सत्य परमप्रभु, हाम्रो हत्या गरेकोमा पृथ्वीका मानिसहरूको न्याय गर्नुमा अनि उनीहरूलाई दण्ड दिनमा कति लामो समय पर्खिरहनु हुन्छ?”

^{११}त्यसपछि ती आत्माहरू प्रत्येकलाई सेतो पोशाक दिइयो। तिनीहरूलाई अल्प समय प्रतीक्षा गर्नु भनियो। तिनीहरूका अभ्र कोही भाईहरू जसलाई तिनीहरू जस्तै मारिनु थियो ख्रीष्टका सेवामा तिनीहरूसित थिए। ती आत्माहरूलाई यो मार्ने काम पुरा नभए सम्म प्रतीक्षा गर्नु भनियो।

^{१२}तब, त्यो भैंडाको पाठाले छैटौं मोहर खोल्यो। त्यहाँ डरलाग्दो भूईँचालो गयो। सूर्य, केशले बनिएको बस्त्र जस्तै कालो भयो। पूर्ण चन्द्रमा रगत जस्तै रातो भयो। ^{१३}आकाशका ताराहरू, तेज हावाले नेभारोको रूखबाट नेभाराहरू झरे जस्तै पृथ्वीमा भरे। ^{१४}आकाश पत्र बेहिए भैं हरायो। अनि हरेक पर्वत अनि द्वीप आफ्ना ठाँउबाट सरे।

^{१५}तब समस्त मानिसहरू गुफाहरूमा अनि पर्वतका चट्टानहरूमुनि लुके। त्यहाँ संसारका राजाहरू, शासकहरू, सेनाध्यक्षहरू, धनवान मानिसहरू अनि शक्ति सम्पन्न मानिसहरू थिए। हरेक व्यक्ति, दास अनि मुक्त सबैले स्वयंलाई लुकाए। ^{१६}मानिसहरूले पर्वत अनि चट्टानहरूलाई

भने, “हामीमाथि खस। हामीलाई सिंहासनमा बस्ने तिनी एकबाट लुकाऊ। हामीलाई भैंडाको पाठाको क्रोधबाट बचाऊ।”^१ “तिनीहरूको क्रोध दिवस आई पुग्यो अनि यसको विरुद्धमा को उभिन सक्छ?”

इस्त्राएलका एकलाख चवालीस हजार मानिसहरू

७ यो घटना पछि मैले चारवटा स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीका चारकुनामा उभिएको देखें। ती स्वर्गदूतहरूले वायुलाई भूमिमा वा समुद्रमा वा कुनै वृक्षमा वहनदेखि रोक्नुको लागि पृथ्वीका चारै वायुलाई समातिरहेका थिए।^२ त्यसपछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट आइरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतको साथमा सजीव परमेश्वरको मोहर थियो। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा ती चार स्वर्गदूतहरूलाई बोलाए। ती चार स्वर्गदूतहरू ती थिए जसलाई परमेश्वरले पृथ्वी अनि समुद्रलाई चोट पुर्‍याउने शक्ति दिनु भएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई भने, “भूमि वा समुद्र वा वृक्षहरूलाई, हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्ने मानिसहरूको निधारमा हामीले चिन्ह नलगाउजेल चोट न पुर्‍याऊ।”^३ तब मैले, कति जना मानिसहरूलाई चिन्हित गरियो, त्यो सुनें। त्यहाँ एकलाख चवालीस हजार थिए। तिनीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको हरेक परिवार समूहबाट थिए।

५यहूदाको परिवार समूहबाट	१२,०००
रूबेनको परिवार समूहबाट	१२,०००
गादको परिवार समूहबाट	१२,०००
६आशेरको परिवार समूहबाट	१२,०००
नप्तालीको परिवार समूहबाट	१२,०००
मनश्शेको परिवार समूहबाट	१२,०००
७शिमियोनको परिवार समूहबाट	१२,०००
लेवीको परिवार समूहबाट	१२,०००
इस्साखारको परिवार समूहबाट	१२,०००
८जबूलूनको परिवार समूहबाट	१२,०००
यूसुफको परिवार समूहबाट	१२,०००
बेन्यामीनको परिवार समूहबाट	१२,०००

विशाल भीड

९ त्यसपछि मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ धेरै कसैले गनिनसक्ने मानिसहरू थिए। तिनीहरू पृथ्वीका हरेक राष्ट्र, जाति, कूल अनि विभिन्न भाषाबाटका मानिसहरू थिए। तिनीहरू

सिंहासन अनि भैंडाको पाठा सामुन्ने उभिरहेका थिए। तिनीहरू सबै सेतो पोशाकमा थिए अनि तिनीहरूका हातमा खजूरका हाँगो थियो।^{१०} तिनीहरू ठूलो स्वरमा कराए, “हाम्रा परमेश्वर जो सिंहासनमा विराजमान छन् अनि भैंडाको पाठाको जय होस्।”^{११} अग्रजहरू अनि ती चार सजीव वस्तुहरू त्यहाँ थिए। सबै स्वर्गदूतहरू तिनीहरूको अघि सिंहासनको वरिपरि थिए। ती स्वर्गदूतहरूले सिंहासनको अघि घुँडा टेके अनि परमेश्वरको उपासना गरे।^{१२} तिनीहरूले भने, “आमिन! प्रशंसा, महिमा, ज्ञान, धन्यवाद, सम्मान, शक्ति अनि पराक्रम सदा-सर्वदा हाम्रा परमेश्वरमा रहोस्। आमिन।”

१३ तब एकजना अग्रजले मलाई सोधे, “यी सेता पोशाकका मानिसहरू को हुन्? तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?”

१४ मैले उत्तर दिएँ, “महाशय, तँपाईले चिन्नु हुन्छ।” अनि अग्रजले भने, “यी ती मानिसहरू हुन् जसले महा-यातना भोगेर आएका छन्। तिनीहरूले भैंडाको रगतले आफ्ना पोशाक धोएका छन्। अब तिनीहरू शुद्ध अनि सेता भएका छन्।^{१५} यसर्थ अहिले यी मानिसहरू परमेश्वरको सिंहासन सामुन्ने छन्। तिनीहरू दिन रात परमेश्वरको उपासना उनको मन्दिरमा गर्छन्। अनि उनी एक, जो सिंहासनमा बस्छन तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछन्।^{१६} तिनीहरूले कहिल्यै भोकाएको महशुस गर्ने छैनन्। तिनीहरू फेरि कहिल्यै तृषित हुने छैनन्। सूर्यले तिनीहरूलाई कहिले क्षति पुर्‍याउने छैन। तिनीहरूलाई गर्मीले पोल्ने छैन।^{१७} सिंहासनको माझमा भएको भैंडाको पाठा तिनीहरूको गोठाला हुनेछ। उनले तिनीहरूलाई पानीको मुल तिर लानेछन् जसले जीवन प्रदान गर्नेछ। अनि परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट हरेक थोपा आँसु पुछिदिने छन्।”

सातौँ मोहर

८ भैंडाको पाठाले सातौँ मोहर खोल्‍यो। तब प्रायः आधा घण्टासम्म स्वर्गमा निरवता छायो।^२ अनि मैले देखें सात स्वर्गदूतहरूलाई, जो परमेश्वरको सामुन्ने उभिएका थिए। तिनीहरूलाई सातवटा तुरही दिइयो।

३ अर्को स्वर्गदूत आयो अनि वेदीमा उभियो। त्यो स्वर्गदूत सित सुनौलो धूप-दानी थियो। त्यो स्वर्गदूतलाई, परमेश्वरका समस्त पवित्र मानिसहरूको प्रार्थना सहित अर्पण गर्नका निम्ति धेरै धूप दिइयो। त्यो स्वर्गदूतले यो

भेटी सिँहासन अधिको सुनौलो बेदीमा राखे। ^५धूपको धुवाँ स्वर्गदूतको हातबाट उँभो उठेर परमेश्वर कहाँ गयो। त्यो घुवाँ परमेश्वरका मानिसहरूको प्रार्थनासितै उँभो गयो। ^६त्यसपछि स्वर्गदूतले बेदीको आगो धूपदानीमा भरे। स्वर्गदूतले त्यो धूपदानी पृथ्वीमा प्याँके। तब त्यहाँ बिजुली चम्क्यो, गर्जन अनि आवाजहरू आयो अनि भूकम्प गयो।

सात स्वर्गदूतहरूले तुरही बजाए

^६तब सात तुरही सहितका ती सात-स्वर्गदूतहरू आफ्ना तुरहीहरू बजाउन तयार भए।

^७पहिलो स्वर्गदूतले तुरही बजाए। तब रगत मिसिएको असिना अनि आगो पृथ्वीमा भस्यो अनि पृथ्वीको एक-तिहाइ अंश अनि सबै हरिया घाँसहरू अनि एक-तिहाइ रूखहरू जले।

^८दोस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब आगोले जलेका पहाड जस्तै केही समुद्र तर्फ प्याँकियो। अनि समुद्रको एक-तहाइ अंश रगत बन्यो। ^९अनि एक-तिहाइ समुद्रका प्राणीहरू मरे, अनि एक-तिहाइ जहाजहरू नष्ट भयो।

^{१०}तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब, राँको बेलको जस्तो एक विशाल तारा आकाशबाट झर्यो। त्यो तारा एक-तिहाइ अंश नदीहरू अनि पानीको मुलमा खस्यो। ^{११}त्यो ताराको नाउँ "नागदौना" थियो। अनि सबै एक तिहाइ अंश पानी तितो भयो। त्यो तितो पानी पिएर धेरै मानिसहरू मरे।

^{१२}चौथो स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजाए। तब एक-तिहाइ अंश सूर्य, एक-तिहाइ अंश चन्द्रमा अनि एक-तिहाइ अंश ताराहरू माथि प्रहार पस्यो। ती जन्मैको एक तिहाइ अंश अंधारो भयो। दिन अनि रातको पनि एक तिहाइ अंश प्रकाश रहित भयो।

^{१३}जब म हेर्दै थिएँ मैले माथि आकाशमा गरूड उडिरहेको आवाज सुनेँ। त्यो गरूडले ठूलो स्वरमा भन्यो, "कष्ट, कष्ट, मानिसहरूलाई जो पृथ्वीमा बस्छन्, तिनीहरूलाई कष्ट, कष्ट होस। त्यो कष्ट बाँकी रहेका अन्य तीन स्वर्गदूतहरूले तुरही बजाएको आवाज सुने पछि शुरु हुनेछ।"

६ पाँचौँ स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजायो। तब मैले आकाशबाट एउटा तारालाई पृथ्वीमा झर्दै गरेको देखेँ। त्यो तारालाई गहिरो प्वालको चाबी दिइयो जुन

प्वाल अतुलनिय खाल्डातिर जान्छ। ^३अतुलनिय खाल्डो तिर जाने प्वाल उसले खोल्थ्यो। भट्टीबाट निस्के जस्तै धुँवा त्यस प्वालबाट निस्कँदै थियो अनि त्यसले गर्दा घाम र अकाश अंधारो भयो। ^४तब त्यो धुवाँबाट सलह पृथ्वी तिर आयो। तिनीहरूलाई बिच्छीहरूले जस्तै चिल्ले शक्ति दिइएको थियो। ^५ती सलहहरूलाई पृथ्वीको घाँस, वा कुनै पौधा वा बृक्षलाई हानी नपुर्खाउनु भनिएको थियो। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई मात्र हानी पुर्खाउन सक्थे जसको निधारमा परमेश्वरको चिन्ह अंकित थिएन।

^६ती सलहहरूलाई, मानिसहरूलाई पाँच महीना सम्म कष्ट दिने शक्ति दिइएको थियो। तर ती सलहहरूलाई मानिसहरूलाई मार्ने अधिकार दिइएको थिएन। अनि त्यो कष्ट मानिसहरूले अनुभव गरे जुन कुनै व्यक्तिलाई विच्छीले चिल्ले जस्तै थियो। ^७ती दिनहरूमा मानिसहरू मर्ने उपाय खोज्नेछन्, तर तिनीहरूले पाउने छैनन्। तिनीहरू मर्न चहान्छन् तर मृत्यु तिनीहरू देखि छुक्नेछ।

^८ती सलहहरू युद्धका निमित्त तयार गरिएका घोडाहरू जस्तै देखिन्थे। तिनीहरूको शिरमा तिनीहरूले सुनको मुकुटहरू जस्तै देखिने लगाएका थिए। तिनीहरूको अनुहार मानवको जस्तै देखिन्थ्यो। ^९तिनीहरूको केश स्त्रीहरूको केश जस्तै थियो। तिनीहरूको दाँत सिँहको जस्तै थिए। ^{१०}तिनीहरूका छाती फलामका कवच जस्तै देखिन्थे। तिनीहरूको पखेटाले उत्पन्न गरेको आवाज युद्धतर्फ हतारिएका धेरै रथहरूले उत्पन्न गरेका आवाज जस्तै थिए। ^{११}ती सलहहरूको पुच्छर विच्छीका जस्ता खिलहरू भएका थिए। मानिसहरूलाई पाँच महीनाको निमित्त कष्ट दिने शक्ति तिनीहरूको पुच्छरमा थियो। ^{१२}ती सलहहरूका राजा थियो। त्यो राजा अतल खाइलको स्वर्गदूत थियो। हिब्रू भाषामा उनको नाउँ एबाडोन* थियो। यूनानी भाषामा तिनको नाउँ अपोलिलियोन थियो।

^{१३}पहिलो महाकष्ट पार भयो। अझ दुइ अन्य महा विपत्तहरू आउनेछ।

^{१४}छैटौँ स्वर्गदूतले उसको तुरही बजायो। तब परमेश्वरको समक्ष सुनौलो बेदीमा भएको सिङ्गबाट आएको स्वर मैले सुनेँ। ^{१५}त्यो आवाजले छैटौँ स्वर्गदूत, जो सित तुरही थियो, त्यसलाई भन्यो, "ती चार स्वर्गदूतहरूलाई मुक्त गर जो महानदी यूफ्रेटिसमा बाँधिएका छन्।"

एबाडोन पुरानो नियममा मृत्युको ठाउँको नाम भनिन्छ। (अथ्यूब २६:६; भजनसंग्रह ८८:११)।

^{१५}यी चार स्वर्गदूतहरूलाई यस घडी, दिन, महीना अनि वर्षको निमित्त तयार राखिएको थियो। यी स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीमा भएका एक तिहाइ सबै मानिसहरूलाई मार्न भनी मुक्त गरिए। ^{१६}मैले सुनें तिनीहरूको सेनामा घोडा-सवार सैनिक कतिजना थिए। त्यहाँ बीस करोड थिए।

^{१७}मेरो दिव्य दृष्टिमा मैले घोडाहरू अनि घोड-सवारहरूलाई देखें। तिनीहरू यस्ता देखिन्थे: तिनीहरूका कवचहरू आगो जस्तो थियो जो रातो, गाढा नीलो अनि गन्धक झैं पहेंलो थियो। घोडाका शिरहरू सिंहका शिरहरू जस्तै देखिन्थे। घोडाहरूको मुखबाट आगो, धुवाँ अनि गन्धक निस्किरहेथ्यो। ^{१८}पृथ्वीका सम्पूर्ण मानिसहरूका एक-तिहाइ अंश घोडाको मुखबाट निस्केका यी तीन नराम्रा कुराहरू: आगो, धुवाँ अनि गन्धक द्वारा मारिए। ^{१९}ती घोडाहरूका शक्ति तिनीहरूको मुख अनि पुच्छरमा थियो। तिनीहरूको पुच्छर सर्प जस्तै थियो जसको टाउँकाहरूले मानिसहरूलाई डस्ने अनि घात पुऱ्याउनको लागि थियो।

^{२०}पृथ्वीका अन्य मानिसहरू बिषालु पदार्थले मारिएनन्। तर यी मानिसहरूले आफ्नो हृदय अनि जीवन परिवर्तन गरेनन् अनि तिनीहरूले आफ्नै हातले निर्माण गरेका कुराहरूबाट तिनीहरूले मुख फर्काएनन्। तिनीहरूले दानवहरू अनि सुन, चाँदी, काँसा, पत्थर अनि काठमूर्तिलाई जो देख्न वा सुन्न वा हिँड्न सक्नेनन्, पूजा गर्न छाडेनन्। ^{२१}यी मानिसहरूले आफ्ना हृदय अनि जीवन परिवर्तन गरेनन् अनि अरू मानिसहरूलाई मार्न छाडेनन्, तिनीहरू आफ्ना जाडु-डुनामुना, आफ्ना यौन-पाप, चोरी कर्म देखि पर सरेनन्।

स्वर्गदूत अनि सानो पुस्तिका

१० तब, मैले अर्को शक्तिवान स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लिरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतले बादलको पोशाक लगाएको थियो। तिनको शिर इन्द्रेणीले घेरिएको थियो। त्यो स्वर्गदूतको अनुहार सूर्य जस्तो थियो, उसको पाउहरू आगोको स्तम्भहरू जस्तो थियो। त्यो स्वर्गदूत एउटा पुस्तिका सित थिए। त्यो पुस्तिका उसको हातमा खोलिएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले उसको दाहिने खुट्टा समुद्रमा अनि देब्रे खुट्टा भूमिमा राखेको थियो। त्यो स्वर्गदूत सिंह गर्जेको जस्तो ठूलो स्वरले करायो। स्वर्गदूत कराए पछि, सात-गर्जनले पनि बोल्यो। ^५ती

सात गर्जनले बोले, अनि मैले लेख्न शुरू गरें। तर, तब मैले स्वर्गबाट आएको स्वर सुनें। त्यो स्वरले भन्यो, “ती सात गर्जनले भनेका कुरा नलेख। तिनीहरूलाई गुप्त राख।”

^५तब, मैले समुद्र अनि भूमिमा पाउ राख्ने स्वर्गदूतले आफ्नो दाहिने हात स्वर्गतिर उठाएको देखें। ^६त्यो स्वर्गदूतले, उनी एक जो सदासर्वदा रहन्छन्, उनको शक्तिद्वारा प्रतिज्ञा गर्‍यो। उनी नै एक हुन् जसले आकाश अनि त्यसमा देखिएका सबै सृष्टि गरे। उनले पृथ्वी अनि त्यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गरे अनि उहाँले समुद्र अनि त्यसमा देखिएका सबै सृष्टि गरे। त्यो स्वर्गदूतले भन्यो, “अब अधिक प्रतिक्षा हुने छैन। ^७ती दिनहरूमा जब सातौँ स्वर्गदूत आफ्नो तुरही फुक्न तयार हुन्छ, परमेश्वरको गुप्त योजना पूर्ण हुनेछ। यो योजना, परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई भनेको सुसमाचार हो, जो अगमवक्ताहरू हुन्।”

^८तब मैले फेरि स्वर्गबाट त्यही आवाज सुनें। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, “जाऊ अनि त्यो खुल्ला पुस्तिका लेऊ जो स्वर्गदूतको हातमा छ। यो त्यही स्वर्गदूत हो जो सागर अनि भूमिमा उभिरहेको छ।”

^९यसर्थ म त्यो स्वर्गदूतकहाँ गएँ अनि त्यो सानो बेहेको पुस्तिका मलाई दिनु भनी माँगें। त्यो स्वर्गदूतले मलाई भन्यो, “यो सानो पुस्तिका लेऊ अनि यसलाई खाऊ। तिम्रो भुँडीमा यो अमिलो हुनेछ।” तर तिम्रो मुखमा यो मह जस्तो मीठो हुनेछ।” ^{१०}यसर्थ मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो बेहेको पुस्तिका लिएँ अनि मैले त्यो खाँएँ। मेरो मुखमा त्यो मह जस्तो मीठो भयो। तर मैले त्यो खाई सके पछि त्यसको स्वाद भुँडीमा अमिलो भयो।” ^{११}तब मलाई भनियो, “तिमीले फेरि अनेक जाति, धेरै राष्ट्रहरू, अनेक भाषाहरू अनि राजाहरूको बारेमा अगमवाणी गर्नु पर्छ।”

दुइ साक्षीहरू

११ त्यसपछि मलाई नापने दण्ड जस्तै एउटा टेक्ने लट्टी दिइयो। मलाई भनियो, “जाऊ अनि परमेश्वरको मन्दिरको वेदीको नाप लेऊ, अनि त्यहाँ पूजा गर्नेहरूको संख्या गन्ति गर।” तर मन्दिर बाहिरको आँगन छोडिदेऊ। त्यसलाई ननाप। त्यो अयहूदीहरूलाई दिइएको छ। तिनीहरू बयालीस महीनासम्म पवित्र नगरमा

पाइताला टटाएर हिँडेछन्।^३ अनि म मेरा दुइ साक्षीहरूलाई अधिकार दिनेछु। अनि तिनीहरूले एकहजार दुइसय साट्टी दिन अगमवाणी गर्नेछन्। तिनीहरू पशुको भुत्लाको वस्त्र पहिरेका हुनेछन्।"^४ यी दुइ साक्षीहरू दुइ भद्रासेका बृक्षहरू हुन् अनि दुइ दीप-दानी जो पृथ्वीका परमप्रभु अघि खडा छन्।^५ यदि कुनै व्यक्तिले ती साक्षीहरूलाई घात गर्ने प्रयास गरे ती साक्षीहरूका मुखबाट आगो निस्कने छ अनि आफ्ना शत्रुलाई मार्ने छन्। कुनै व्यक्ति जसले तिनीहरूलाई घात पुर्‍याउने चेष्टा गर्छ, यसै प्रकारले मारिन्छ।^६ यी साक्षीहरूसित, तिनीहरूले अगमवाणी गरिरहेको समयमा आकाशलाई वृष्टि गराउनुबाट रोक्ने शक्ति छ। तिनीहरूसित पानीलाई रगत तुल्याउने शक्ति छ। तिनीहरूसित हरेक किसिमका कष्ट पृथ्वीमा पठाउने शक्ति छ। तिनीहरूले जति पल्ट यसो गर्न चाहन्छन् गर्न सक्छन्।

^७ जब ती दुइ साक्षीहरूले आफ्ना प्रमाण सिध्याएका हुन्छन्, पशु तिनीहरूको विरुद्ध लड्ने छ। यो त्यो पशु हो जो पातालबाट माथि आउँछ। त्यो पशुले तिनीहरू सबैलाई जित्ने छ अनि तिनीहरूलाई मार्नेछ।^८ ती दुइ साक्षीहरूको शरीर महान नगरको गल्लीमा हुनेछ। यो नगरको नाउँ सोदोम अनि मिस्रदेश हो। नगरका यी नाउँहरूमा विशेष अर्थ छ। यो त्यही नगर हो जहाँ प्रभुलाई मारिएको थियो।^९ हरेक वंश, जाति, भाषा अनि राष्ट्रका मानिसहरूले साँढे तीन दिन सम्म ती दुइ साक्षीहरूको शवलाई हेर्नेछन्। तिनीहरूलाई गाढन मानिसहरूले अस्वीकार गर्नेछन्।^{१०} किनभने यी दुइ मरेकोमा पृथ्वीका बासिन्दाहरू खुशी हुनेछन्। तिनीहरू भोज गर्नेछन् अनि एक अर्कालाई उपहार दिनेछन्। किनभने यी दुइ अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूमा अनेक यातना दिए।

^{११} तर साँढे तीन दिनपछि परमेश्वरले ती दुइ अगमवक्ताहरूमा परमेश्वरबाट फेरि जीवन पस्यो। तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए। सबै मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई देखे खुबै डराए।^{१२} तब ती अगमवक्ताहरूले स्वर्गबाट ठूलो आवाज सुने, "यहाँ माथि आऊँ।" अनि ती दुइ अगमवक्ताहरू बादलमा माथि स्वर्ग गए। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई माथि गएको देखे।

^{१३} त्यसैबेला त्यहाँ ठूलो भूकम्प गयो। एक दशौंश नगर नष्ट भयो। अनि सात हजार मानिसहरू त्यस भूकम्पमा मरे। मानिसहरू जो मेरेनन्, तिनीहरू अत्यन्त

भयभीत थिए। तिनीहरूले स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गरे।

^{१४} दोस्रो विपती पूर्ण भयो। तेस्रो विपती चाँडै आइरहेछ।

सातौं तुरही

^{१५} सातौं स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजाए। तब स्वर्गमा ठूलो आवाजहरू भयो। आवाजहरूले भने,

"संसारको राज्य अब हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको अनि ख्रीष्टको भएको छ। अनि उहाँले सदसर्वदा शासन गर्नेछन्।"

^{१६} तब ती चौबीस अग्रजहरूले शिर भुकाए अनि परमेश्वरको आराधना गरे। तिनीहरू ती अग्रजहरू हुन् जो परमेश्वरको सामुन्ने आफ्ना सिंहासनमा बस्छन्।^{१७} ती अग्रजहरूले भने:

"प्रभु परमेश्वर जो सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ हामी तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछौं। तँपाईं नै एक हुनुहुन्छ जो छ, जो सर्वदा थिए। हामी तपाईंलाई धन्यवाद टकाउँछौं किनभने तपाईंले आफ्नो महान शक्ति लिनुभयो अनि शासन गर्नु शुरू गर्नुभयो।

^{१८} संसारका राष्ट्रहरू क्रोधित थिए, तर अब तपाईं क्रोधित हुने समय हो। अब, मृत मानिसहरूको न्याय गर्ने समय हो। अब, तपाईंका सेवकहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई पुरस्कृत गर्ने समय हो, अनि तपाईंको पवित्र मानिसहरूलाई पुरस्कृत गर्ने समय हो, ती ठूलो अनि साना मानिसहरू जो तपाईंलाई सम्मान गर्छन्। यो ती मानिसहरूलाई संहार गर्ने समय हो, जसले पृथ्वीको संहार गर्छन्।"

^{१९} त्यसपछि स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो। त्यो पवित्र सन्दूक जसमा परमेश्वरले उनका मानिसहरूलाई दिएको करार थियो, उनको मन्दिरमा देख्न सकिन्थ्यो। तब त्यहाँ विजुली चम्क्यो, हल्ला भयो, गर्जन भयो, भूकम्प आयो अनि धेरै असीना पस्यो।

स्त्री अनि विशाल सर्प

१२

अनि त्यसपछि स्वर्गमा एक महा-संकेत देखा पस्को। त्यहाँ एक स्त्री थिइन् जसले सूर्य पहिरिरहेकी थिइन्। चन्द्रमा उसको पाउ मुनि थियो। उसको शिरमा बाह्रवटा तारा लगाइएको मुकुट थियो।^१ ती स्त्री गर्भवती थिइन्। तिनी पीढाले कराइन् किनभने तिनी शिशुलाई जन्म दिने अवस्थामा थिइन्।^२ त्यसपछि स्वर्गमा अर्को संकेत देखा पस्को। त्यहाँ एक विशाल रातो सर्प थियो। त्यो विशाल सर्पको सातवटा शिर र दशवटा सिंग थियो। त्यसको शिरमा सातवटा मुकुटहरू थियो।^३ त्यो विशाल सर्पको पुच्छरले आकाशको ताराहरूको एक तिहाइ अंश सोहोरेर पृथ्वीमा खसालि दियो। त्यो विशाल सर्प त्यस स्त्रीको सामुने खडा थियो जो स्त्री शिशु जन्म दिनु तयार थिइन्। त्यो सर्प त्यस स्त्रीको बालक जन्मने बित्तिकै त्यसलाई खान चाहन्थ्यो।^४ त्यो स्त्रीले छोरो - एक पुरुष बालकलाई जन्माइन्। उसले फलामको छडद्वारा सम्पूर्ण राष्ट्रहरूमा शासन गर्नेछ। अनि त्यस स्त्रीको छोरोलाई परमेश्वरकहाँ अनि सिँहासनमा लगियो।^५ त्यो स्त्री परमेश्वरले उसको निम्ति तयार गरिदिनु भएको स्थान मरूभूमितर्फ भागिन्। उसलाई त्यो मरूभूमिमा एकहजार दुइसय साठी दिनसम्म हेरचाह गरिने छ।

^६ त्यसपछि स्वर्गमा एक युद्ध भयो। माइकल* अनि तिनका दूतहरू त्यस विशाल सर्पका विरोधमा लडे। त्यो सर्प अनि त्यसका दूतहरू प्रतिकारमा लडे।^७ तर त्यो विशाल सर्प त्यति शक्तिशाली थिएन। त्यो विशाल सर्प अनि त्यसका दूतहरूले स्वर्गमा आफ्ना स्थान गुमाए।^८ त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरू सहित पृथ्वीमा फालियो। त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई दानव अथवा शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोस्छ। उसका दूतहरू पनि उसैगै पृथ्वी तल फालियो।^९ तब मैले स्वर्गमा ठूलो स्वरमा भनेको सुने: "हाम्रा परमेश्वरको विजय, शक्ति, अनि राज्य अनि खीष्टको अधिकार अब आइपुगेको छ। किनभने हाम्रा भाइहरूलाई दोषारोपन गर्न फ्याँकिएको छ। उसले हाम्रो भाइहरूलाई परमेश्वरको अधि दिन रात दोष लगाई रहेको थियो।^{१०} हाम्रा भाइहरूले तिनलाई भैँडाको पाठाको रगत अनि सत्य प्रचार गरेर परास्त गरेका छन्।

तिनीहरूले आफ्ना जीवनलाई त्यति प्रेम गरेनन् यसर्थ तिनीहरू मृत्युसित डराएका थिएनन्।^{११} यसर्थ तिमी स्वर्गहरू अनि सबै जो त्यहाँ बस्छन्, सुखी होऊ। तर पृथ्वी अनि समुद्रको निम्ति नराम्रो हुनेछ किनभने शैतान तिमीहरू कहाँ गएको छ। जब त्यसलाई थाहा छ कि उसको समय अति कम्ती छ त्यो क्रोधपूर्ण छ।"

^{१२} त्यो विशाल सर्पले देख्यो कि त्यो पृथ्वी तलतिर फ्याँकिएको छ। यसर्थ उसले त्यस स्त्रीलाई खेदो जसले एउटा छोरो जन्म दिएकी थिई।^{१३} तर त्यस स्त्रीलाई विशाल गरुडको दुइ पखेटा दिइयो। यसर्थ तिनी त्यस स्थानमा उडेर जान सक्थिइन् जो मरूभूमिमा तिनको निम्ति तयार गरिएको थियो। त्यस स्थानमा साढेँ तीन वर्षसम्म तिनको हेरचाह गरिने थियो। त्यहाँ तिनी त्यो सर्पदेखि टाढो बस्न सक्थिन।^{१४} तब त्यस सर्पले आफ्नो मुखबाट नदीले जस्तो पानी पोखायो। त्यस सर्पले त्यस स्त्री तिर पानी खन्यायो जसद्वारा उसलाई बाढीले बगाउन सक्थ्यो।^{१५} तर त्यस स्त्रीलाई पृथ्वीले सहायता गऱ्यो। पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्थ्यो अनि त्यस सर्पको मुखबाट निस्केको पानी निल्यो।^{१६} तब त्यो विशाल सर्प त्यस स्त्री प्रति खूबै क्रोधित भयो। त्यो सर्प त्यस स्त्रीको अन्य बालकहरूको विरुद्ध लडाईँ गर्न हिँड्यो। त्यस स्त्रीका बालकहरू तिनीहरू थिए जसले परमेश्वरको आदेशको पालन गर्थे। येशूले सिकाएको सत्य तिनीहरूसित थियो।^{१७} त्यो विशाल सर्प समुद्र किनारमा खडा भयो।

दुइ पशुहरू

१३

त्यसपछि मैले समुद्रबाट एक पशु उठिरहेको देखें। त्यसको दशवटा सिङ्ग अनि सातवटा टाउँको थिए। त्यसको प्रत्येक सिङ्गमा एउटा मुकुट थियो। त्यसको प्रत्येक टाउँकोमा नराम्रो नाउँ लेखिएको थियो।^१ यो पशु भालूको जस्तो खुट्टा भएको चितुवा जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको सिँहको जस्तो मुख थियो। त्यो विशाल सर्पले त्यस पशुलाई आफ्ना सबै शक्ति, उसको सिँहासन अनि महान अधिकार दियो।^२ त्यस पशुको एउटा टाउँको चोट लागेको अनि मारिएको जस्तो देखिन्थ्यो। तर त्यो मृत्यु-घाउ निको भएको थियो। संसारका समस्त मानिसहरू आश्चर्य चकित भए अनि सबैले त्यस पशुलाई पछ्याए।^३ मानिसहरूले त्यस विशाल सर्पको उपासना गरे किनभने त्यसले आफ्नो शक्ति त्यस पशुलाई दिएको थियो। अनि मानिसहरूले

त्यस पशुको पनि उपासना गरे। तिनीहरूले सोधे, “त्यो पशु जस्तो शक्तिशाली को छ?” को त्यसको विरुद्धमा लडाईं गर्न सक्छ?”

५त्यस पशुलाई अहँकारी बचन अनि ईश्वर निन्दा गर्न अनुमति दिइयो। त्यो पशुलाई बयालीस महीनासम्म त्यसको शक्ति उपयोग गर्न दिइयो। ६त्यो पशुले परमेश्वरको पक्षमा नराम्रा कुरा भन्नलाई मुख उघास्यो। त्यो पशुले परमेश्वरको नाउँको विरुद्ध, त्यो स्थानको विरुद्ध जहाँ परमेश्वर बस्छन्, अनि ती सबै, जो स्वर्गमा बस्छन् उनीहरूको विरुद्ध कुरा भन्यो। ७त्यो पशुलाई परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने अनि उनीहरूलाई परास्त गर्ने शक्ति दिइएको थियो। त्यो पशुलाई हरेक जाति, वंश, भाषा अनि राष्ट्र माथि अधिकार दिइएको थियो। ८समस्त मानिसहरू जो पृथ्वीमा बस्छन्, त्यो पशुको उपासना गर्नेछन्। यी सबै मानिसहरू संसारको प्रारम्भ देखि नै छन् जसको नाउँ भँडोको पाठाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन। त्यो भँडोको पाठा उनी एक हुन् जसलाई मारिएको थियो।

९यदि कुनै व्यक्ति सुन्नु सक्छ भने, उसले यो कुरा सुन्नु पर्छ:

१० कुनै व्यक्ति यदि कैदी हुनु छ भने, तब त्यो व्यक्ति कैदी हुने नै छ। कुनै व्यक्ति तरवारले मारिनु पर्छ भने, त्यो व्यक्ति तरवारले नै मारिनेछ।

यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूसँग धैर्य र विश्वास हुनु पर्छ।

११त्यसपछि मैले अर्को पशुलाई पृथ्वीबाट आइरहेको देखें। त्यसको भँडोको पाठाको जस्तो दुइवटा सिङ्ग थियो, तर त्यो विशाल सर्प भँडो कुरा गर्थ्यो। १२यो पशु पहिलेको पशु अघि उभिन्छ। अनि पहिलो पशु जस्तै शक्तिको उपयोग गर्छ। त्यसले यो शक्ति पृथ्वीमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई पहिलो पशुको पूजा गराउनुमा उपयोग गर्छ। त्यो पहिलो पशु त्यो पशु हो जसको टाउँकोमा निको भएको डर लाग्दो घाउ थियो। १३यो दोस्रो पशुले महान चमत्कारहरू गर्छ। मानिसहरूको आँखा अघि स्वर्गबाट आगो पृथ्वीमा भर्न लगायो। १४त्यो दोस्रो पशुले उसलाई दिइएको शक्ति प्रयोग गरेर पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई धोका दिन्छ। त्यसले यी चमत्कारहरू पहिलो पशुको सेवाको निमित्त गर्छ। दोस्रो पशुले पहिलो पशुलाई सम्मान गर्नका निमित्त मानिसहरूलाई

एउटा मूर्ति बनाउने आदेश दियो। यो त्यो पशु हो जसलाई तरवारको चोट लागेको थियो, तर मरेन। १५त्यो दोस्रो पशुलाई त्यो पहिलो पशुको मूर्ति जीवित तुल्याउने शक्ति दिइएको थियो। तब त्यो मूर्ति बोल्न सक्थ्यो अनि त्यसलाई पूजा-गर्ने सबैलाई मार्ने आदेश दिन सक्थ्यो। १६त्यो दोस्रो पशुले ठूला अनि साना, धनी अनि गरीब, मुक्त अनि दास, सबै मानिसहरूलाई तिनीहरूको दाहिने हात अथवा निधारमा चिन्ह लाउन विवश तुल्यायो। १७यो चिन्ह भएका मानिसहरू बाहेक कसैले केही पनि किन्न वा बेच्न सक्तैनथ्यो। चिन्ह त्यो पशुको नाउँ वा त्यसको नाउँको संख्या थियो। १८कोही पनि जसकोमा बुद्धि छ उसले त्यस पशुको संख्या थाहा लगाउनु सक्थ्यो। यहाँ बुद्धिको आवश्यक छ। यो संख्याले मान्छेको नाम प्रतिनिधित्व गर्छ। यो ६६६ हो।

मुक्त व्यक्तिको गीत:

१४ त्यसपछि मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ मेरो अघि भँडोको पाठा थियो। उ सियोन पर्वतमा उभिरहेको थियो। त्यहाँ उसित एक लाख चवालीस हजार मानिसहरू थिए। तिनीहरू सबैको निधारमा उसको अनि उसका पिताको नाउँ लेखिएको थियो। १अनि मैले बाढी आएको आवाज अथवा ठूलो गर्जनको आवाज जस्तो स्वर्गबाट आएको सुनेँ। मैले सुनेको आवाज वीणा बजाउँदा मानिसहरूको आवाज जस्तै थियो। २मानिसहरूले सिँहासन, ती चार सजीव वस्तु अनि अग्रजहरू अघि एउटा नयाँ गीत गाए। केवल ती मानिसहरू जसले नयाँ गीत सिक्न सके, एक लाख चवालीस हजार थिए जसलाई पृथ्वीबाट मुक्त गरिएका थिए। अन्य कसैले त्यो गीत सिक्न सकेनन्। ३यी एक लाख चवालीस हजार मानिसहरू जसले स्त्रीहरूसित अनुचित कर्म गरेनन् अनि स्वयंलाई शुद्ध राखे। तिनीहरूले भँडोको पाठा जता गयो त्यतै पछ्याए। यी एक लाख चवालीस हजारलाई पृथ्वीका मानिसहरूबाट मुक्त गरिएको थियो। परमेश्वर अनि भँडोको पाठालाई अर्पण गरिएका तिनीहरू नै पहिलो मानिसहरू थिए। ४यी मानिसहरूले कहिल्यै झुटो बोलेनन्। तिनीहरू दोषरहित थिए।

तीन स्वर्गदूतहरू

९तब मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशमा उडिरहेको देखें। पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू प्रत्येक राष्ट्र, जाति,

भाषा अनि वंशलाई प्रचार गर्नका निम्ति त्यो स्वर्गदूतसित अनन्त सुसमाचार थियो।^१ त्यो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भन्यो, “परमेश्वरको भय राख अनि उहाँको स्तुति गर। सबै मानिसहरूको न्याय गर्ने परमेश्वरको समय आएको छ। परमेश्वरको उपासना गर। जसले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र अनि जल श्रोत सृष्टि गरे।”

^२तब दोस्रो स्वर्गदूतले पहिलो स्वर्गदूतको अनुसरण गःयो अनि भन्यो, “उ नष्ट भई। महान नगर बेबिलोनको नष्ट भयो। उसले सम्पूर्ण राष्ट्रहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको अनि परमेश्वरको क्रोधबाट निस्किएको दाखरस पिउन लगाइ।”

^३तेस्रो स्वर्गदूतले पहिलो दुइ स्वर्गदूतहरूको अनुसरण गरे। त्यो तेस्रो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भने, जसले त्यस पशु अनि पशुको मूर्तिको पूजा गर्छ, अनि आफ्ना निधार अथवा हातमा पशुको चिन्ह अंकित गर्छ, त्यस व्यक्तिको निम्ति नराग्रो हुनेछ।^४ त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको क्रोधको दाखरस पिउनेछ। परमेश्वरको प्यालामा कड़ा दाखरस हालिएको छ। त्यो व्यक्तिले पवित्र स्वर्गदूतहरू अनि भैंडाको पाठाको अधि पोल्ने गन्धकद्वारा प्रचण्ड यातना पाउनु पर्छ।^५ अनि तिनीहरूको निम्ति कष्टदायक धुवाँ सदा सर्वदा रहनेछ। ती मानिसहरू जसले पशुको अनि त्यसको मूर्तिको पूजा गर्नेछन् अथवा त्यसको नाउँ खोपाउने छन्, तिनीहरूको निम्ति दिन रात आराम रहने छैन।

^६यसको मतलब-परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूमा धैर्य हुनुपर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ अनि आफ्ना विश्वास येशू माथि राख्नु पर्छ।

^७तब, मैले स्वर्गबाट यस्तो भन्दै गरेको आवाज सुने, “यसलाई लेख: परमप्रभुमा जो मरे तिनीहरू धन्य हुन।”

आत्माले भन्छ, “हो, त्यो सत्य हो। ती मानिसहरू तिनीहरूका कठिन परिश्रम देखि विश्राम गर्नेछन् किनभने तिनीहरूले गरेका कुराहरू तिनीहरू सितै रहनेछन्।”

पृथ्वीको फसल

^१मैले हेरे अनि मेरो अधि त्यहाँ सेतो बादल थियो। त्यो सेतो बादलमा जो बसेका थिए तिनी मानिसको पुत्र जस्तै देखिन्थे। उनको शिरमा सुनौलो मुकुट अनि हातमा धारिलो हँसिया थियो।^२ तब, मन्दिर बाहिर अर्को स्वर्गदूत आयो। त्यो स्वर्गदूतले जो बादलमाथि बसेका

थिए तिनलाई भन्यो, “तिम्रो हँसिया लेज अनि बाकी काट। फसल काट्ने समय आयो। पृथ्वीको फल पाक्यो।”^३ यसर्थ उनी जो बादलमा बसेका थिए, पृथ्वीमाथि आफ्नो हँसिया चलाए अनि पृथ्वीको फसल काटियो।

^४तब स्वर्गमा मन्दिर बाहिर अर्को स्वर्गदूत निस्के। त्यो स्वर्गदूत सित पनि धारिलो हँसिया थियो।^५ त्यसपछि वेदीबाट अर्को स्वर्गदूत आए। यो स्वर्गदूतको आगोमाथि अधिकार थियो। यो स्वर्गदूतले धारिलो हँसिया हुने स्वर्गदूतलाई भन्यो। उसले भन्यो, “तिम्रो धारिलो हँसिया लेज अनि पृथ्वीको अङ्कुर घारीबाट अङ्कुरका झुप्या सँग्रह गर। पृथ्वीका अङ्कुरहरू पाकेका छन्।”^६ त्यो स्वर्गदूतले उसको हँसिया पृथ्वीमाथि चलाए अनि स्वर्गदूतले पृथ्वीका अङ्कुरहरू संग्रह गरे अनि परमेश्वरको क्रोधको बृहत दाख दानीमा हालिदिए।^७ नगर बाहिर दाख दानीमा अङ्कुरहरू निचोरियो। दाख दानी बाहिर रगत बग्यो। यो दुइसय माइल टाढासम्म घोइको लगामहरू भन्दा अग्लो फैलियो।

आखिरी महामारीहरू सहित स्वर्गदूतहरू

१५ तब मैले स्वर्गमा अर्को संकेत देखे। यो महान अनि अद्भूत थियो। त्यहाँ सात विपती ल्याउने सात स्वर्गदूतहरू थिए। ती अन्तिम विपतीहरू थिए। किनभने यी विपतीहरू पछि परमेश्वरको प्रकोप समाप्त हुनेछ।

^१मैले आगोसित मिसिएको काँचको समुद्र जस्तै केही चीज देखे। समस्त मानिसहरू जसले त्यो पशु अनि त्यसको मूर्ति अनि त्यसको नाउँका संख्याहरूमाथि विजय प्राप्त गरेका थिए, समुद्रको छेउमा उभिरहेका थिए। यी मानिसहरूसित वीणा थियो जो परमेश्वरले दिएका थिए।^२ तिनीहरूले परमेश्वरको सेवक मोशा अनि भैंडाका पाठाका गीत गाए।

“परमप्रभु-परमेश्वर, सर्वशक्तिमान,

तपाईंले जे गर्नु हुन्छ, महान अनि आश्चर्यपूर्ण छन्।

राष्ट्रहरूका राजा,

तपाईंका विचार सबै सही अनि सत्य छन्।

^३हे परमप्रभु, समस्त मानिसहरू तपाईंसित भयभीत हुनेछन्। सबै मानिसहरूले तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नेछन्।

किनभने तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ।

सम्पूर्ण मानिसहरू आउने छन् अनि तपाईंको सामुने प्रशंसा गर्ने छन्, किनभने यो स्पष्ट छ कि तपाईं त्यो कुरा गर्नुहुन्छ जो सही छन्।”

५तब मैले स्वर्गमा साक्षीको मन्दिर देखे जुन खुल्ला थियो। ६अनि सात विपतीहरू ल्याउने स्वर्गदूतहरू मन्दिर बाहिर आए। तिनीहरूले सफा चम्किलो मलमलको लुगा लुगाएका थिए। तिनीहरूले आफ्नो छाती सुनौला पट्टीले बाँधेका थिए। ७तब चार मध्ये एक सजीव वस्तुले ती सात स्वर्गदूतहरूलाई सातवटा सुनौला कचौरा दिए। ती कचौराहरू शाश्वत परमेश्वरको क्रोधले भरिएको थियो जो सदा सर्वदा बस्नेछन्। ८मन्दिरमा परमेश्वरको महिमा अनि शक्तिको धुवाँले भरिएको थियो। सात स्वर्गदूतका सात विपतीहरू पुरा नहुजेल सम्म मन्दिरभित्र कसैले पनि प्रवेश गर्न सक्ैनथ्यो।

परमेश्वरको प्रकोप भरिएका कचौराहरू

१६ तब मैले मन्दिरबाट आएको ठूलो आवाज सुने। त्यो आवाजले ती सात स्वर्गदूतलाई भन्यो, “जाऊ अनि परमेश्वरको क्रोधका सात कचौराहरू पृथ्वीमा खन्याइ देऊ।”

१ पहिलो स्वर्गदूत गए। उसले आफ्नो कचौरा जमीनमा खन्याए। तब समस्त मानिसहरूले, जसकोमा त्यस पशुको चिन्ह थियो अनि जसले त्यसको मूर्तिको पूजा गर्थे तिनीहरूलाई अति दुःखदायक औ घिनलाग्दो घाउहरू भयो। २दोस्रो स्वर्गदूतले समुद्रमा उसको कचौरा खन्यायो। तब समुद्र मरेको मानिसको रगत जस्तै बन्यो। समुद्रका हरेक जीवित वस्तु मर्यो।

३तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा नदीहरू अनि पानीको मुहानमा खन्यायो। नदीहरू अनि पानीको मुहानहरू रगतमा परिणत भयो। ४तब मैले पानीको स्वर्गदूतले परमेश्वरलाई भनेका सुने:

“तँपाईं नै एक हुनुहुन्छ जो छ अनि जो हुनु हुन्थ्यो। तपाईं नै एक पवित्र हुनुहुन्छ। तपाईं यो न्यायहरू गर्नुमा सही हुनुहुन्छ,

६ मानिसहरूले तँपाईंका पवित्र मानिसहरू अनि तपाईंका अगमवक्ताहरूको रगत बगाइदिए। अहिले तिनीहरूलाई तँपाईंले रगत पिउनु दिनु भएको छ। तिनीहरू त्यसैको योग्य छन्।”

९अनि मैले वेदीले भन्दै गरेको सुनें:

“हो, परमप्रभु परमेश्वर, सर्वशक्तिमान तपाईंको न्याय सत्य अनि उचित छ।”

८तब चौथो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा सूर्यमा खन्याए। सूर्यलाई मानिसहरूलाई आगोले पोल्ने शक्ति दिइयो। ९मानिसहरू प्रचण्ड तातोले डडे। ती मानिसहरूले परमेश्वरको नाममा सरापे जसको नांममा यी महामारीहरू थिए। तर मानिसहरूले आफ्ना हृदय परिवर्तन गर्न अनि परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्न अस्वीकार गरे।

१०पाँचौ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा त्यो पशुको सिंहासनमाथि खन्याए। अनि पशुको राज्यमा अन्धकारले ढाक्यो। मानिसहरूले कष्टमा आफ्ना जिब्रो टोके। ११मानिसहरूले तिनीहरूले पाएको पीडा अनि घाउको कारण स्वर्गका परमेश्वरलाई सरापे। तर तिनीहरूले आफ्नो कुकर्मको लागि पश्चताप गर्न अस्वीकार गरे।

१२छैटौं स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा विशाल नदी यूफ्रेटिसमा खन्याए। पूर्वबाट आउनु पर्ने राजाहरूको पथ निमार्णको निमित्त त्यो नदीको पानी सुक्यो। १३तब मैले तीनवटा दुष्ट आत्माहरू देखे जो भ्यागुतो जस्तै देखिन्थ्यो। तिनीहरू त्यो विशाल सर्पको मुखबाट, त्यो पशुको मुखबाट अनि भ्रूटा अगमवक्ताको मुखबाट भ्यागुताहरू निस्के। १४यी दुष्ट आत्माहरू दानवहरूका आत्मा थिए। तिनीहरूमा चमत्कार गर्ने शक्ति थियो। यी दुष्ट आत्माहरू संसारका राजाहरूकहाँ जान्छन्। तिनीहरू परमेश्वर-सर्वशक्तिमानको महा-दिवसमा लडाइ गर्न राजाहरू बुटुलन जान्छन्।

१५“सुन! म चोर पसे जस्तो गरी आउने छु। धन्य हो जुन व्यक्ति नसुती बस्छ अनि आफ्ना वस्त्रहरू आफूसित राख्छ। तब उ वस्त्रविहीन हुने छैन अनि उसमा मानिसहरूले नाङ्गोपना देखा लज्जास्पद हुनु पर्ने छैन।”

१६त्यसपछि ती दुष्ट आत्माहरूले राजाहरूलाई त्यस स्थानमा भेला गर्छन जसलाई हिब्रू भाषामा अर्मागिदोन भनिन्छ।

१७सातौ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा हावामा खन्यायो। तब मन्दिरभित्र भएको सिंहासनबाट ठूलो आवाज आयो। आवाजले भन्यो, “यो अब समाप्त भयो।” १८तब बिजुली चम्क्यो, हो हल्ला, गर्जन भयो अनि ठूलो

भूकम्प गयो। यो भूकम्प मानिसहरू पृथ्वीमा सृष्टि भए पछिको भयानक भूकम्प थियो। ^{१६}त्यो विशाल नगर तीन भागमा टुक्रियो। राष्ट्रहरूका नगरहरू नष्ट भए। अनि परमेश्वरले विशाल बेबिलोन नगरलाई दण्ड दिनु बिर्सनु भएन। उहाँले त्यस नगरलाई उहाँको अर्को भयानक प्रकोपको प्याला दिनु भयो। ^{२०}हरेक द्वीपहरू लुप्त भयो अनि त्यहाँ पर्वतहरू रहेनन्। ^{२१}ठूला ठूला असिना आकाशबाट मानिसहरू माथि झर्यो। यी असिनाहरू प्रत्येकको ओजन लगभग एकसय पाउण्ड थियो। मानिसहरूले परमेश्वरलाई यो असिनाबाट पाएको कष्टको कारणले सरापे। यो कष्ट एक भयानक कष्ट थियो।

पशुमाथिकी स्त्री

१७ सातवटा कपहरू हुने स्वर्गदूतहरू मध्ये एकजना आए अनि मलाई भने, “आऊ, म तिमीलाई त्यो दण्ड देखाउँछु जो त्यस महावेश्यालाई दिइनेछ। उ धेरै पानीमाथि बसेकी छे। ^३पृथ्वीका राजाहरूले उसित यौन पाप गरेका छन्। पृथ्वीका मानिसहरू उसको यौन-पापको दाखरस लिएर बेहोस भएका छन्।”

^३तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई बोकेर मरूभूमिमा आत्माको नजिक लगे। त्यहाँ मैले एउटी स्त्रीलाई रातो पशुमाथि बसेकी पाँए। त्यो पशु जुन परमेश्वरको वदनामी लेखिएका नामहरूले ढाकिएको थियो। त्यो पशुका सातवटा टाउँको अनि दशवटा सिङ्गहरू थिए। ^५त्यो स्त्रीले बैजनी अनि रातो रङ्गको बस्त्र पहिरेकी थिई। त्यो उसले लाएका सुन, रत्न अनि मोतीहरूमा चम्किरहेकी थिई। उसको हातमा एक सुनौलो प्याला थियो। त्यो प्याला भयानक वस्तुहरू अनि त्यस स्त्रीको अशुद्ध यौन पापले भरिएको थियो। ^५उसको निधारमा उपाधि लेखिएको थियो। त्यो उपाधिको गुप्ती अर्थ थियो। यो लेखिएको थियो:

महान बेबिलोन

वेश्याहरू अनि पृथ्वीका दुष्ट कुराहरूको जम्नी।

^६मैले देखें कि त्यस स्त्री मातेकी थिई। उसले परमेश्वरको पवित्र मानिसहरू अनि जसले येशूमा आफ्नो विश्वास बताएका थिए तिनीहरूको रगत लिएर मातेकी थिई। जब मैले त्यस स्त्रीलाई देखें, म पुरै आश्चर्य चकित भएँ। ^७तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमी

किन आश्चर्य चकित भयौ? म तिमीलाई यस स्त्रीको अनि उ चढेको पशुको जसको सातवटा टाउँको अनि दशवटा सिङ्ग छ गुप्ती अर्थ बताउने छु। ^८त्यो पशु जसलाई तिमीले देख्यौ, एक समयमा जीवित थियो। तर अहिले त्यो पशु जीवित छैन। तर त्यो पशु जीवित हुनेछ अनि अतल खाल्डोबाट निस्केर नष्ट हुनलाई जानेछ। पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू, आश्चर्य चकित हुनेछन्। जब तिनीहरूले त्यो पशु देख्छन् तिनीहरू आश्चर्य चकित हुनेछन् किनभने एक समयमा त्यो पशु जीवित थियो, अहिले जीवित छैन, तर त्यो फेरि आउनेछ। यी मानिसहरू ती हुन् जसका नाउँहरू संसारको सृष्टि भएदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्।

^६“यसलाई बुझना निम्ति तिमीलाई ज्ञानपूर्ण हृदयको खोजो छ। त्यो पशुमा भएका सात टाउकाहरू सातवटा पहाडहरू हुन् जहाँ त्यो स्त्री बस्छे। तिनीहरू सात राजाहरू पनि हुन्। ^{१०}पाँच जना राजाहरू मरिसकेका छन्। एकजना राजा अहिले जीवित छन्। अनि अन्तिम राजा आइरहेका छन्। जब उनी आउँछन्, छोटो समय मात्र रहनेछन्। ^{११}त्यो पशु जो एक समयमा जीवित थियो, तर अहिले मरेको छ त्यो आठौँ राजा हो। यो आठौँ राजा पनि पहिलो सात राजाहरूका अनि उ नष्ट हुनको लागि जानेछ।

^{१२}“तिमीले देखेका दशवटा सिङ्गहरू दश राजाहरू हुन्। यी दश राजाहरूले अहिलेसम्म राज्य पाएका छैनन्। तर तिनीहरूले एक घण्टाको निम्ति त्यो पशुसित शासन गर्ने अधिकार प्राप्त गर्नेछन्। ^{१३}यी सबै दश राजाहरूको एउटै उद्देश्य छ। अनि तिनीहरूले आफ्नो शक्ति अनि अधिकार त्यो पशुलाई दिनेछन्। ^{१४}तिनीहरूले भैंडाको पाठासित लडाईँ गर्नेछन्। तर भैंडाको पाठाले तिनीहरूलाई परास्त गर्नेछ, किनभने उहाँ परमप्रभुका प्रभु अनि राजाहरूका राजा हुन्। उसले तिनीहरूलाई उसको चुनेका अनि बोलाएका विश्वासी चेलाहरूद्वारा परास्त गर्नेछन्।”

^{१५}तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमीले त्यो वेश्या जहाँ बसेकी थिई त्यो पानी देख्यौ। त्यो पानी संसारका धेरै मानिसहरू, भिन्न भिन्न वंशहरू राष्ट्रहरू अनि भाषाहरू हुन्। ^{१६}त्यो पशु अनि दश सिङ्गहरू जसलाई तिमीले देख्यौ, त्यो वेश्यालाई तिरस्कार गर्नेछन्। त्यो सित भएका हरेक चीज तिनीहरूले लिनेछन् अनि त्यसलाई नाङ्गो पारेर छाडिदिने छन्। तिनीहरूले त्यसको

मासु खानेछन् अनि आगोले डडाउनेछन्। ^{१७}परमेश्वरले ती दश सिङ्गेलाई आफ्नो उद्देश्य पुरा गर्ने इच्छुक बनाए। तिनीहरू शासन गर्न आफ्नो शक्ति त्यो पशुलाई दिनु राजी भए। आफ्नो शक्ति प्रदान गर्न राजी भए। परमेश्वरले भनेका कुराहरू पूर्ण हुजेल सम्म तिनीहरूले शासन गर्नेछन्। ^{१८}तिमीले देखेको त्यस स्त्री त्यो महानगर हो जसले पृथ्वीका राजाहरूमाथि शासन गर्छे।”

बेबिलोन ध्वंशभयो

१८ तब मैले स्वर्गबाट तल झर्दै गरेको अर्को स्वर्गदूतलाई देखें। यो स्वर्गदूतको महा शक्ति थियो। त्यस स्वर्गदूतको महिमाले पृथ्वी उज्यालो भयो। ^१त्यो स्वर्गदूत जोडले करायो:

“उसको संहार भयो। बेबिलोन महानगर संहार भयो! उ अशुद्ध आत्माको बासस्थान बनियो उ हरेक दुषित आत्मा बस्ने स्थान बनियो। उ सबै किसिमका अस्वच्छ पंक्षीहरू बस्ने नगर बनियो। उ हरेक अस्वच्छ औ घृणित पशुहरूको नगर बनियो।

^३ पृथ्वीका समस्त राष्ट्रहरूले उसको व्यभिचारको अनि परमेश्वरको प्रकोपको दाखरस पिएका छन्। पृथ्वीका राजाहरूले उसित व्यभिचारीको पाप गरेकाछन्। अनि संसारका व्यापारीहरू उसको भोग विलासको सम्पत्तिबाट धनी बनेका छन्।”

^४त्यस पछि मैले स्वर्गबाट अर्को आवाजमा भन्दै गरेको सुने:

“मेरा मानिसहरू, त्यस नगरबाट बाहिर निस्क जसद्वारा तिमी उसको पापमा सहभागी हुनेछैनौ। तब उ माथि थोपरिएको कुनै पनि कष्ट तिमीले भोग्ने छैनौ।

^५ त्यो नगरको पाप आकाश सम्म थाक लागेका छ। त्यसले गरेका अपराध परमेश्वरले बिसर्नु भएको छैन।

^६ उसले जस्तो गरेकी थिई, ठीक त्यही गर, यसले जति गरेको छ त्यसको दोब्बर उसलाई देऊ। उसले अरूलाई जस्तो दाखरस तयार

पारेकी थिई, त्यो भन्दा दोब्बर शक्ति भएको तयार पार।

^७ त्यसले स्वयंलाई अधिक गौरव अनि वैभव दिई। उसलाई त्यतिकै यातना अनि उदासीपन देऊ। उ आफैले भन्चे, ‘म सिंहासनमा बसेकी रानी हुँ। म विधुवा होइन, मैले कहिल्यै दुःख अनुभव गरिन।’

^८ यसर्थ यी कष्टहरू ऊ माथि आउनेछन्: मृत्यु, संतप्त, अनि अनिकाल। किनभने परमप्रभु परमेश्वर शक्तिशाली छन् जसले न्याय गर्नेछन् यसर्थ तिनलाई आगोले नष्ट गरिनेछ।

^९“पृथ्वीका राजाहरू जसले उसित यौन-पाप गरे अनि त्यसको सम्पत्तिमा सह-भोग गरे तिनीहरूले त्यो बल्दै गरेको धुवाँ देखेछन्। तब ती राजाहरू रूने छन् अनि उसको मृत्युमा अफसोस गर्ने छन्। ^{१०}ती राजाहरू त्यसको यातनामा भयभीत हुनेछन अनि उदेखि टाढै रहनेछन्। ती राजाहरूले भन्नेछन्:

‘हे! शक्तिशाली नगर बेबिलोन! दुःखै दुःख होस तिमीलाई एक घण्टा भित्रैमा तिमीले सजाय पायौ।’

^{११}“पृथ्वीका व्यापारीहरू रूनेछन् अनि उसको निमित्त अफसोस गर्ने छन्। तिनीहरू शोकित हुनेछन् अति रूनेछन् किनभने त्यहाँ तिनीहरूको चीजहरू किन्नु कोही आउने छैनन्। ^{१२}तिनीहरू सुन, चाँदी, रत्न, मोती, मलमल बस्त्र, बैजनी बस्त्र, रेशम अनि रातो बस्त्र, सबै किसिमका सुगन्धित काठ, अनि हात्तीको हात बहुमूल्य काठ, काँसा, फलाम अनि सिङ्गमरमरले बनिएको सबै प्रकारका चीजहरू बेच्छन्। ^{१३}ती व्यापारीहरू दालचिनी, मसाला, धूप, सुगन्धित अत्तर, अति सुगन्धित धूप, दाखरस, अनि भद्रासेको तेल, मैदा, गहुँ, गाई-बस्तु, भैंडा, घोडा, रथ, कमारा अनि कठपुतली मानवहरू पनि बेच्छन्। तिनीहरू विलाप गर्नेछन् अनि भन्नेछन्:

^{१४} ‘हे बेबिलोन, तिम्रो इच्छाका आकर्षित बस्तुहरूले, तिमीलाई त्यागे, तिम्रो विलासी औ बहुमूल्य बस्तुहरू अल्पिए। तिमीले ती बस्तुहरू फेरि कहिल्यै पाउने छैनौ।’

^{१५}ती व्यापारीहरू त्यसको यातना देखि भयभित हुनेछन् अनि त्यो देखि टाढै रहनेछन्। यी मानिसहरू नै हुन् जो यस्ता चीजहरू बेचेर धनवान भए। तिनीहरू रूनेछन् अनि शोक गर्नेछन्। ^{१६}तिनीहरूले भन्नेछन्:

‘कष्ट! कष्ट महानगरलाई, उ मिहीन मलमल, बैजनी, अनि रातो बस्त्रको पहिरनमा थिई। उ सुन, रत्न अनि मोतीहरूद्वारा चम्किरहेको थिई!
^{१७} यी सबै वैभवहरू घण्टा भरमा ध्वंस भयो।’

“प्रत्येक जहाजको कप्तान, समस्त मानिसहरू जो जहाजमा यात्रा गर्छन्, नाविकहरू अनि सम्पूर्ण मानिसहरू जो समुद्रमा पैसा कमाउँछन्, बेबीलोन देखि टाढै रहे। ^{१८}तिनीहरूले त्यो जलेको धुवौं देखे। तिनीहरूले ठूलो स्वरमा भने, “यो महान नगर जस्तो महानगर कुनै नगर थिएन!” ^{१९}तिनीहरूले आफ्ना शिरमा धूलो हाले। तिनीहरूले विलाप गरे अनि अफसोस गरे। तिनीहरूले ठूलो आवाजमा भने:

‘कष्ट! महानगरको निम्ति कति कष्ट! सबै मानिसहरू जसका समुद्रमा जहाजहरू थिए, उसको सम्पत्तिद्वारा धनवान भए। तर घण्टा भरमा त्यसको ध्वंस भयो।

^{२०} हे स्वर्ग! उसलाई जे भयो, त्यसको निम्ति खुसी होऊ खुसीबन, परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू प्रेरितहरू अनि अगमवक्ताहरू। किनभने परमेश्वरले त्यसको व्यवहारको निम्ति दण्ड दिएका छन्।”

^{२१}त्यसपछि एक शक्तिवान स्वर्गदूतले एक विशाल चट्टान टिपे। यो चट्टान जाँतो जत्रै ठूलो थियो। स्वर्गदूतले त्यो चट्टान समुद्रमा हाने अनि भने:

“महानगर बेबिलोन यसरी नै पर्योकिइने छ अनि फेरि कहिल्यै पाइनेछैन।

^{२२} वीणा अनि अरू वाद्य यत्र जस्तै वाँसुरी अनि तुरहीहरूबाट कहिल्यै मानव संगीत सुनिनेछैन। तेरोमा फेरि कुनै व्यवसायको कर्मी पाइने छैन। तेरोमा कहिल्यै जाँतोको आवाज सुनिने छैन।

^{२३} तेरोमा बत्तिको ज्योति फेरि कहिल्यै चम्कने छैन। वेहुला वेहुलीको स्वर तेरोमा सुनिने छैन।

तेरा व्यापारीहरू संसारका महामानवहरू थिए, समस्त राष्ट्रहरू तेरो जादू-टुना मुनाले छलिएका थिए।

^{२४} अगमवक्ताहरू अनि परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू अनि सबै मानिसहरू जो पृथ्वीमा मारिएका छन्, तिनीहरूको रगतको दोषी छ बेबिलोन।”

स्वर्गमा मानिसहरू परमेश्वरको स्तुति गर्छन्

१६ तब मैले स्वर्गमा धेरै मानिसहरूको बढी भीडले गरेको गर्जन जस्तै आवाज सुनें। तिनीहरू भन्दै थिए:

“हल्लेलूयाह! विजय, महिमा अनि शक्ति हाम्रा परमेश्वरमा रहिरहून्।

^२ किनभने उहाँको न्याय सत्य अनि सही छ। हाम्रा परमेश्वरले वेश्यालाई दण्डित तुल्याए। उ नै हो जसले आफ्नो व्यभिचार द्वारा पृथ्वीलाई भ्रष्ट पारी परमेश्वरले वेश्यालाई दण्ड दिए, आफ्ना सेवकहरूको खुनको बदला लिए।”

^३स्वर्गका मानिसहरूले यो पनि भने:

“हल्लेलूयाह! त्यो जल्दैछे अनि त्यसको धुवौं सदा-सर्वदा उँभो जान्छ।”

^४त्यसपछि चौबीस अग्रजहरू अनि चार सजीव बस्तुहरू निहुँए अनि परमेश्वरको उपासना गरे। जो सिँहासनमा बसिरहेका थिए यसो भन्दै:

“आमिन, हल्लेलूयाह!”

^५त्यसपछि सिँहासनबाट एउटा आवाज आयो। आवाजले भन्यो:

“तिमी सबै मानिसहरू जो उनको सेवा गर्छौं, हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर। तिमीहरू सबै साना ठूला मानिसहरू जसले उनको सम्मान गर्छौं, हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर।”

^६त्यसपछि मैले ठूलो भीडले गरेको आवाज जस्तै, बाढीको पानीको आवाज जस्तै ठूलो गर्जनको आवाज जस्तै यसो भन्दै गरेको सुने:

“हल्लेलूयाह। हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले शासन गर्नु हुन्छ। उनी महाशक्तिशाली छन्।

७ हामी खुशी मनाऔं अनि खुशी होऊ अनि परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गरौं! भैंडाको पाठाको विवाहको समय यही हो। अनि भैंडाको पाठाकी बधूले स्वयंलाई तयार पारेकी छ।

८ बधूको पहिरनको लागि उत्तम मलमल दिइएको थियो। मलमल चम्किलो र सफा थियो।”

उत्तम मलमल को अर्थ परमेश्वरको मानिसहरूको सुकर्मी।

९ तब त्यस स्वर्गदूतले मलाई भने, “यो लेखः धन्य हुन ती मानिसहरू जसलाई भैंडाको पाठाको विवाह-भोजमा निमंत्रण गरियो। तब त्यस स्वर्गदूतले भने, “यी परमेश्वरका सत्य वचन हुन्।”

१० उसलाई आराधना गर्नका निमित्त स्वर्गदूतको पाउमा भूकें। तर स्वर्गदूतले मलाई भने, “मलाई आराधना नगर! म, तिमी अनि तिम्रो भाइहरू जस्तै सेवक हुँ जोसित येशूको सत्यता छ। यसर्थ परमेश्वरको आराधना गर किनभने अगमवाणीको आत्मा नै येशूको सत्यता हो।”

सेतो घोडामा सवार

११ तब मैले खोलिएको स्वर्ग देखें। मेरो सामुन्ने एउटा सेतो घोडा थियो। घोडै सवारलाई विश्वासी अनि सत्य भनिन्छ। तिनी ठीक न्याय गर्छन अनि साँचो लडाईं लडाउँछन्। १२ तिनका आँखा बल्दो आगो जस्तो थियो। तिनका शिरमा अनेक मुकुटहरू छन्। तिनको नाम तिनीमाथि लेखिएको छ। तर तिनी मात्र एक जना छन् जसले त्यो नाउँ जान्दछन्। अन्य कुनै व्यक्तिले त्यो नाउँ जान्दैन। १३ तिनले रगतमा डुबाएको पोशाक पहिरेका थिए। तिनको नाउँ परमेश्वरको वचन हो। १४ स्वर्गका सेनाहरू तिनलाई पछ्याइ रहेका थिए। तिनीहरू सेता घोडामा सवार थिए। तिनीहरू सेतो अनि सफा चिल्लो मलमलका पहिरनमा थिए। १५ घोडैसवारको मुखबाट एक धारिलो तरवार बाहिर निस्कन्छ। तिनले राष्ट्रहरूलाई परास्त गर्नका निमित्त यो तरवार प्रयोग गर्नेछन्। तिनले फलामे डण्डाले राष्ट्रहरूमाथि शासन गर्ने छन्। तिनले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको भयानक प्रकोपको दाख-भट्टीमा

अड्कुर निचोर्ने छन्। १६ तिनको पोशाक अनि तिनको फिलामा यो नाउँ लेखिएको थियो:

राजाहरूका महाराजा अनि प्रभुहरूका महाप्रभु

१७ त्यसपछि मैले सूर्यमा उभिएका एउटा स्वर्गदूतलाई देखें। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा माथि आकाशमा उडिरहेका सबै पक्षीहरूलाई भने, “परमेश्वरको महाभोजमा सम्मिलित हुनु एक साथ आऊ। १८ राजाहरू, सेनाका सेनाध्यक्षहरू अनि प्रसिद्ध मानिसहरूको मासु खानु एक साथ आऊ। घोडाका अनि तिनका सवारहरूका अनि सबै मुक्त, दास, साना अनि ठूलो मानिसहरूको मासु खानु एक साथ आऊ।”

१९ त्यसपछि मैले त्यो पशु अनि पृथ्वीका राजाहरू देखें। तिनीहरूका सेनाहरू घोडै-सवार अनि तिनका सेनासित युद्ध गर्नका निमित्त एकसाथ एकत्र भएका थिए। २० तर त्यो पशुलाई कब्जा गरियो। भूटो अगमवक्तालाई पनि कैद गरियो। यो भूटो अगमवक्ता त्यो थियो जसले त्यो पशुको निमित्त चमत्कारिक संकेतहरू गरेको थियो। भूटो अगमवक्ता त्यो थियो जसले त्यो पशुको लागि चमत्कारिक संकेतहरू गर्थ्यो। असत्य अगमवक्ताले ती व्यक्तिहरूलाई जसमा पशुको चिन्ह लगाइको थियो अनि पशुका मूर्तिलाई पूजा गर्थे, छक्काउन चमत्कारिक कर्महरू गर्थ्यो। त्यो भूटो अगमवक्ता अनि पशुलाई गन्धक बल्ने आगोको कुवामा पर्याँकी दिए। २१ तिनीहरूका सेनाहरू घोडैसवारको मुखबाट निस्केको तरवार द्वारा मारिए। सम्पूर्ण पक्षीहरूले पेट भरूजेल ती शवहरू खाए।

एकहजार वर्ष

२० मैले एक स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लिरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतसित अतल खाइलको चाबी थियो। त्यो स्वर्गदूतले आफ्नो हातमा एक बृहत सिक्री पनि समातेको थियो। २१ त्यो स्वर्गदूतले त्यो विशाल सर्पलाई अँट्याए। त्यो विशाल सर्प दानव अथवा शैतान हो। त्यो स्वर्गदूतले त्यसलाई त्यो सिक्रीले एक हजार वर्षको निमित्त बाँधि। २२ त्यो स्वर्गदूतले त्यो सर्पलाई त्यो अतल खाल्डामा हालि दिए अनि त्यसलाई बन्द गरिदिए। त्यो स्वर्गदूतले सर्पलाई ताला लगाइ दिए ताकि एक हजार वर्ष सम्म राष्ट्रहरूलाई छल्न नसकांस। एकहजार

वर्ष पछि केही समयको निम्ति त्यो सर्पलाई मुक्त पार्नु पर्छ।

१८तब मैले केही सिंहासनहरू जहाँ मानिसहरू बसेको देखें। यी मानिसहरू तिनीहरू थिए जसलाई न्याय गर्ने अधिकार प्रदान गरिएको थियो। अनि मैले ती मानिसहरूको आत्मा देखें जसलाई मारिएको थियो, किनभने तिनीहरू येशूको सत्यता अनि परमेश्वरको सन्देश प्रति विश्वासी थिए। ती मानिसहरूले त्यो पशु अनि त्यसको मूर्तिको उपासना गरेनन्। तिनीहरूले आफ्ना निधार वा आफ्ना हातमा त्यो पशुको चिन्ह अङ्कित गरेनन्। ती मानिसहरू फेरि जीवित भए अनि ख्रीष्टसंग एक हजार वर्ष सम्म शासन गरे। १९एक हजार वर्ष पुरा नहुञ्जेल सम्म अन्य मानिसहरू फेरि जीवित भएनन्। यो मृत्यु पछि वौरिने प्रथम पल्ट हो। २०ती मानिसहरू जो पहिलो पुनर्जागरणको सहभागी भए तिनीहरू धन्य अनि पवित्र हुन्। यी मानिसहरूमाथि दोस्रो मृत्युको कुनै अधिकार छैन। ती मानिसहरू परमेश्वर अनि ख्रीष्टको निम्ति पूजाहारीहरू हुनेछन्। तिनीहरूले एक हजार वर्षको निम्ति शासन गर्नेछन्।

शैतानको पराजय

२१जब एक हजार वर्ष पूर्ण हुन्छ शैतानलाई उसको कैदबाट मुक्त गरिनेछ। २२शैतान पृथ्वीका सम्स्त राष्ट्रहरू गोग अनि मागोगलाई छल गर्न जानेछ। शैतानले लडाईंको निम्ति मानिसहरू भेला गर्नेछ। त्यहाँ ठूलो ठूलो भीड लाग्नेछ अनि तिनीहरू समुद्र किनारको बालुवा सरी अनगन्ति हुनेछन्। २३शैतानको सेना पृथ्वी पारी गए अनि परमेश्वरका मानिसहरूका शिविर अनि परमेश्वरको प्यारो नगर वरिपरि एकत्रित भए। तर स्वर्गबाट आगो आयो अनि शैतानको सेनालाई ध्वंश पार्छो। २४अनि शैतान जसले मानिसहरूलाई छल गरिरहेको थियो, जलिरहेको गन्धकको पोखरीमा हालिदियो जहाँ भूटो अगमवक्ता अनि त्यो पशु अधि नै पर्योकिएका थिए। त्यहाँ दिन रात सदासर्वदा तिनीहरूलाई सजाय भोगाइनेछ।

संसारको मानिसहरूको न्याय

२५तब मैले एक विशाल सेतो सिंहासन देखें। मैले एक उनीलाई देखें जो सिंहासनमा थिए। उनीदेखि पृथ्वी अनि आकाश भागे अनि अल्पिए। २६अनि मैले ती महान अनि साधारण मानिसहरू जो मरिसकेका थिए,

सिहाँसन अधि उभिएका देखें। अनि त्यो जीवनको पुस्तक खोलियो। त्यहाँ अन्य पुस्तकहरू पनि खुल्ला थिए। यी मेका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेका कर्महरूको आधारमा जुन ती कितापहरूमा लेखिएको थिए न्याय गरियो। २७समुद्रले ती मृत मानिसहरू दियो जो त्यसमा थिए। मृत्यु अनि पातालले तिनीहरूसंग भएका मृत मानिसहरू दिए। प्रत्येक व्यक्तिलाई उसले गरेका कर्मको आधारमा न्याय गरियो। २८अनि मृत्यु एवं पाताललाई अग्नि-कुण्डमा हालियो। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो। २९यदि कुनै व्यक्तिको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको नभेट्टाइए त्यो व्यक्तिलाई अग्नि-कुण्डमा हालिन्थ्यो।

नयाँ यरूशलेम

२१ तब मैले एउटा नयाँ स्वर्ग अनि नयाँ पृथ्वी देखें। पहिलो स्वर्ग अनि पृथ्वी अदृश्य भयो। अब त्यहाँ सागर थिएन। २२अनि मैले पवित्र नगरलाई स्वर्ग अनि परमेश्वर तलतिर भरिरेहेको देखें। यो पवित्र नगर नयाँ यरूशलेम हो। यसलाई आफ्नो पतिको निम्ति सिंगारिएकी दुलही जस्तै बनाइएको थियो। २३मैले सिंहासनबाट आएको ठूलो आवाज सुनेँ। त्यो आवाजले भन्यो, “अब परमेश्वरको भवन मानिसहरूसंग छ। उनी तिनीहरूसंग रहेनछन्। तिनीहरू उनका मानिसहरू हुनेछन्। परमेश्वर स्वयं तिनीहरूसित हुनेछन् अनि तिनीहरूका परमेश्वर बन्नेछन्। २४परमेश्वरले तिनीहरूको आखाँबाट जम्मै आँशु पुग्नेछन्। अब उसो त्यहाँ मृत्यु, शोक, रोदन वा पीडा केही हुने छैन। सबै पुरानो वस्तुहरू बितेर गए।”

२५उनी एक जो सिंहासनमा थिए तिनले भने, “हेर! अहिले म हरेक कुरालाई नयाँ तुल्याउँदैछु। तब उनले भने, “यसलाई लेख, किनभने यी वचनहरू विश्वास योग्य अनि सत्य छन्।”

२६उनी जो सिंहासनमा थिए तिनले मलाई भने, “यो समाप्त भयो। म नै अल्फा अनि ओमेगा, आदि अनि अन्त हुँ। म कुनै पनि व्यक्ति जो तिर्खाएको छ उसलाई जीवन जल श्रोतबाटै मुक्त रूपले दिनेछु। २७कुनै व्यक्ति, जसले विजय प्राप्त गर्छ, यो सबै प्राप्त गर्नेछ। अनि म उसको परमेश्वर हुनेछु। अनि उ मेरो छोरो हुनेछ। २८तर मानिसहरू जो कातर, अविश्वासी धृष्टाजनक कर्म गर्ने, हल्यारा व्यभिचारी जादूवाला, मूर्तिपूजक अनि जम्मै मिथ्यावादी छन् तिनीहरूले गन्धकको अग्नि कुण्डमा ठाँउ पाँउछन्। यो दोस्रो मृत्यु हो।”

९सात स्वर्गदूतहरू मध्ये एकजना दूत मेरोमा आए। तिनी स्वर्गदूतहरू मध्येका एक हुन जसकोमा अन्तिम आखिरी कष्टहरूले भरिएका सात कचौराहरू थिए। ती स्वर्गदूतले भने, “मसित आज। म तिमीहरूलाई भैंडाको पाठाको बेहुली देखाउँछु जो भेडाको पाठाकी स्वस्नी हो।” १०ती स्वर्गदूतले मलाई आत्मामा बोकेर अत्यन्त विशाल अनि उच्च पर्वतमा लगे अनि पवित्र नगर, यरूशलेम देखाए। त्यो नगर परमेश्वरको स्वर्गबाट-तलतिर भरिरहेथ्यो। ११यो परमेश्वरको महिमाले चम्किरहेथ्यो। यसको चमक बहुमूल्य रत्न यशब भैं उज्ज्वल थियो। १२त्यो नगरमा बाह्र ढोकाहरू सहित एक विशाल उच्च पर्खाल थियो जहाँ बाह्रजना स्वर्गदूतहरू थिए। प्रत्येक ढोकामा इस्राएलीहरूका बाह्र वंशहरू मध्ये एक वंश परिवारको नाउँ लेखिएको थियो। १३पूर्वपट्टि तीन ढोका, उत्तरपट्टि तीनवटा ढोका, दक्षिणपट्टि तीनवटा ढोका अनि पश्चिम पट्टि तीनवटा ढोकाहरू थिए। १४नगरका पर्खाल बाह्रवटा आधार शिला माथि निर्माण गरिएको थियो। शिलाहरूमा भैंडाको पाठाको बाह्र-प्रेरितहरूको नाउँ लेखिएको थियो।

१५त्यो स्वर्गदूत जसले मसित बात गरे, तिनको हातमा सुनको नान्ने डण्डा थियो। त्यो स्वर्गदूतसित भएको डण्डा, त्यसको ढोका अनि पर्खालहरू नापको लागि थियो। १६त्यो नगर एक वर्गाकार क्षेत्रमा निर्माण गरिएको थियो। त्यसको लम्बाई र चौडाइ बराबर थियो। स्वर्गदूतले त्यो डण्डाले नगरको नाप गरे। त्यो नगर बाह्र हजार स्टेडिया लामो, बाह्रहजार स्टेडिया चौडा अनि बाह्रहजार स्टेडिया अग्लो थियो। १७स्वर्गदूतले पर्खाललाई पनि नापे। त्यो एक सय चवालीस हात थियो। यो मानिसहरूको नपाई हो जो स्वर्गदूतले चलाए। १८पर्खाल यशबले बनाइएको थियो। त्यो नगर शुद्ध काँच जस्तो शुद्ध सुनले निर्माण भएको थियो। १९त्यो नगरको पर्खालका आधार शिलामा हरेक किसिमका मूल्यवान मोतीहरू थिए। पहिलो आधार शिला यशब, दोस्रो नीलम, २०तेस्रो स्फटिक, चौथो पन्ना, पाँचौँ गोमेद, छैटौँ मानक, सातौँ पीतमणि, आठौँ पिरोजा, नवौँ पोखराज, दशौँ लहसूने, एघारौँ धुम्रकान्त अनि बाह्रौँ चन्द्रकान्त रत्नहरू थिए। २१बाह्र ढोकाहरू बाह्र मोतीहरू थिए। प्रत्येक ढोका एक एक मोतिद्वारा निर्माण गरिएको थियो। नगरको गल्ली सफा काँच भैं शुद्ध सुनको बनाइएको थियो। त्यो सुन काँच जस्तै स्वच्छ थियो।

२२मैले नगरमा मन्दिर देखिन। सर्व-शक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर अनि भेडाको पाठा नगरको मन्दिर थियो। २३नगरलाई उज्यालो पार्न सूर्य अनि चन्द्रमा चाहिँदै-थ्यो किनभने परमेश्वरको महिमाले त्यो नगरलाई प्रकाश दिन्छ अनि भैंडाको पाठा नगरको बत्ती हो। २४संसारका राष्ट्रहरू नगरको प्रकाशमा हिँडेने छन्। पृथ्वीका राजाहरूले आफ्ना गौरव त्यो नगरमा ल्याउने छन्। २५नगरका ढोकाहरू कुनै दिन, बन्द रहेन, किनभने त्यहाँ रात छैन। २६राष्ट्रहरूका महानता अनि सम्पति त्यो नगरमा ल्याइनेछ। २७नगरमा अस्वच्छ वस्तुहरू कोही पस्न पाउने छैन। कुनै पनि व्यक्ति जो लज्जाजनक कुराहरू गर्छ वा भूटो बोल्छ यो नगरमा कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैन। केवल ती मानिसहरू, जसका नाउँ भैंडाका पाठाको पुस्तकमा लेखिएको छ, नगरमा प्रवेश गर्नेछन्।

२२ तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई जीवन-जलको नदी देखाए। नदी स्फटिक जस्तो चम्किलो थियो। त्यो नदी परमेश्वर अनि भैंडाको पाठाको सिंहसनबाट बगिरहेको थियो। २त्यो नगरको गल्लीको माझबाट बगिरहेकोथ्यो। जीवन वृक्ष वर्षेनी बाह्र वटा फल फल्दै नदीको एकापट्टि थियो। प्रत्येक महिना यसमा फल फल्छ। वृक्षका पातहरू मानिसहरूको विमार निको पार्नुलाई थिए। ३परमेश्वरको सराप परेको कुनै वस्तुले त्यो नगरमा स्थान पाउने छैन। परमेश्वर अनि भेडाको पाठाको सिंहसन नगरमा रहने छ। परमेश्वरका सेवकहरूले उहाँलाई आराधना गर्नेछन्। ४तिनीहरूले उनको चेहेरा देखेछन्। परमेश्वरको नाउँ तिनीहरूको निधारमा हुनेछ। ५त्यहाँ फेरि रात पर्ने छैन। मानिसहरूलाई सूर्यको प्रकाशको आवश्यकता पर्ने छैन। परमप्रभु परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रकाश दिनेछन्। अनि तिनीहरूले सदासर्वदा राजाहरूले जस्तै शासन गर्नेछन्। ६त्यो स्वर्गदूतले मलाई भने, “यी वचनहरू विश्वासनीय अनि सत्य हुन्। परमप्रभु अगमवक्ताहरूको आत्माहरूका परमेश्वर हुन। परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई ती कुराहरू, जो चाँडै हुनु पर्नेछ, देखाउन स्वर्गदूतलाई पठाए।”

७“सुन! म चाँडै आउँदैछु। त्यो व्यक्ति, जसले यस पुस्तकका अगमवाणीका शब्दहरू पालन गर्छ, धन्य हुन।”

८म यूहन्ना हुँ। म नै त्यो हुँ जसले यी कुराहरू सुन्यो अनि देख्यो। यी कुराहरू सुने अनि देखे पछि, त्यो स्वर्गदूतले मलाई यी कुराहरू देखाए, म उनको

पाउ सामुन्ने उनलाई उपासना गर्न भूकैँ।^६ तर त्यस स्वर्गदूतले मलाई भने, “मेरो उपासना नगर। तिमी अनि तिम्रो भाइ अगमवक्ताहरू छन् त्यस्तै म एक सेवक हुँ। म जम्मै अरू मानिसहरू जस्तो हुँ जसले यो पुस्तकमा भएको शिक्षाको पालन गर्छ। तिमीले परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ।”^७ तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूलाई गुप्त राख्नु हुँदैन। यी कुराहरू पुरा हुनलाई समय आई सकेको छ।^८ त्यो व्यक्तिलाई, जसले नराम्रो गर्दछ, गर्न देऊ। व्यक्ति जो अस्वच्छ छ उसलाई अस्वच्छ रहन देऊ। व्यक्ति जसले सही कुरा गर्दछ गर्न देऊ। व्यक्ति जो पवित्र छ, पवित्र रहन देऊ।”

^९ “सुन! म चाँडै आउँदैछु। मसित पुरस्कारहरू ल्याउने छु। प्रत्येक व्यक्तिले जे गरेको छ त्यसको मुल्य चुकाउनेछु।^{१०} म नै अल्फा अनि ओमेगा हुँ, प्रथम अनि अन्तिम हुँ, प्रारम्भ अनि शेष हुँ।

^{११} “ती मानिसहरू धन्य हुने छन् जसले आफ्ना वस्त्रहरू सफा धुन्छन्। जीवन बृक्षबाट फल खाने अधिकार तिनीहरूले पाउने छन। तिनीहरू नगरका ती ढोकाहरूबाट पस्छन्।^{१२} नगर बाहिर कुकुरहरू, जाडूवालाहरू यौन-पापीहरू, हत्याराहरू, मूर्ति पूजकहरू अनि असत्य मन पराउने अनि असत्य बोल्ने मानिसहरू

छन्।^{१३} मैले मण्डलीहरूको निम्ति यी कुराहरू तिमीलाई भन्न मेरो स्वर्गदूत पठाएँ। म दाऊद परिवारको सन्तान हुँ। म चम्किलो प्रातः तारा हुँ।”

^{१४} आत्मा अनि वेहुलीले भन्छन्, “आऊ!” हरेक श्रोता “आऊ” भन्नु पर्छ। यदि व्यक्ति तृषित छ भने उसलाई आउन देऊ, कसैले पनि चाहान्छ भने जीवन-जल स्वतन्त्र रूपले लिन देऊ।

^{१५} म हरेक व्यक्तिलाई चेतावनी दिन्छु जसले यो पुस्तकमा भएका अगमवाणीका वचनहरू सुन्छः यदि कुनै व्यक्तिले यी वचनहरूमा कुनै पनि कुरा थप्छ, तब परमेश्वरले त्यस व्यक्तिलाई यस पुस्तकमा लेखिएको कष्टहरू दिनु हुनेछ।^{१६} अनि यदि कुनै व्यक्तिले यो पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरू हटाउँछ, तब परमेश्वरले जीवनको बृक्ष अनि पवित्र नगरको, जसको बारेमा यस पुस्तकमा लेखिएको छ, त्यस व्यक्तिको अंश हटाइ दिनु हुनेछ।

^{१७} येशू नै उनी एक हुन जसले भन्छन् कि यी कुराहरू सत्य हुन्। अहिले उनले भन्छन्, “हो, म चाँडै आउँदैछु।”

आमिन। प्रभु येशू! आउनु हवस्।

^{१८} प्रभु येशूको अनुग्रह समस्त मानिसहरू साथ रहोस्। आमिन।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>